

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

4447

ENGLISH SCHOOL AW GO HALL LIBRARY, OXFORD 51 ACK

Digitized by Google

LEXICON FRISICUM.

LEXICON FRISICUM.

A-FEER.

COMPOSUIT

JUSTUS HALBERTSMA

HIDDONIS FILIUS.

POST AUCTORIS MORTEM EDIDIT ET INDICES ADIECIT

TIALLINGIUS HALBERTSMA

JUSTI FILIUS.

HAGAE COMITIS

apud MARTINUM NIJHOFF

MDCCCLXXVI.

ENGLISH SCHOOL LIBEARY, LOXFORD

EX TYPOGRAPHEO JANI DE LANGE DAVENTRIENSIS.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

TIALLINGIUS HALBERTSMA

JUSTI FILIUS.

Utinam ipsi auctori huius lexici contigisset tibi L. B. salutem dicere, neque mihi, linguarum Germanicarum rudi, pium quidem sed ingratum praefationis conscribendae munus iniunctum fuisset! idque non solum mea causa, cui etiamnum patris adspectu, sermonibus, caritate frui liceret, sed non minus tua causa, cui non fragmentum Frisici lexici offerretur, sed qui integrum opus habiturus fuisses, absolutum ab eo, qui tanto oneri suscipiendo par esset: quumque ego exilem tantum et brevem praefationem praemissurus sim, ille absoluti operis consilium rationemque plene tecum communicaturus fuisset et ex magna doctrinae copia hauriens fuse expositurus fuisset, quid sibi videretur de Frisicae linguae indole, origine, historia, de quibus ego nil habeo quae proferam. — Sed quorsum querelae inutiles? Quin potius explicemus, quae causa sit cur pater opus non ad finem perduxerit, quum tamen aetas satis longa ei contigerit — fere octogenarius enim decessit — et iam iuvenili aetate operi se accinxerit.

Ac desidiam quidem nemo aequus patri exprobrabit, qui noverit quantam industriam per totam vitam in his studiis posuerit. quanto ardore ea coluerit, spretis iis voluptatibus, quibus vulgus hominum delectari solet, ita ut multi, qui non norant, eum pro homine moroso haberent. Contra iure contendas eum nimis magnum opus ambitiose affectasse. Nimirum sibi proposuerat uno corpore complecti omnia vocabula et omnes loquendi modos, quibus Frisii uspiam usi essent. Itaque non satis habebat si vocabula, quibus etiamnunc Frisii Neerlandici utuntur, ordine enumerasset et explicasset, sed praeterea in seriem recipere constituerat tum vocabula Frisicae originis quae adhuc in usu sunt apud reliquos gentis Frisicae

stirpis, Frisios dico Boreales, Orientales, Occidentales, tum vocabula antiquata, quae vetusta literarum Frisicarum monumenta nobis tradiderunt. Neque hac re contentus boni lexicographi muneri se defuturum esse arbitrabatur, nisi singula vocabula stirpibus suis attribuisset, harumque explicationi comparationem cum linguis cognatis praemisisset et exposuisset unde originem ducerent. Denique in his omnibus explicandis pater constituerat Latina lingua uti, iamdudum intermortua, qua quam difficile sit sine longis ambagibus enarrare res domestici usus, mores et instituta huius aetatis, toto coelo a Ciceronis et Caesaris temporibus distantia, neminem fugit. Magnum temporis compendium fecisset, si vernacula lingua usus esset, qua quam apte sensa explicare potuerit, omnibus qui eius opera Hollandice scripta tractarunt notum est; sed metuens, idque non sine causa, ne sermo vernaculus viris doctis exterarum gentium impedimento foret, quominus cum fructu lexico uterentur, in horum commodum operae molestiam sibi auxit et Latine scripsit.

Vel sic tamen opus immensum ad finem perducere potuisset, si maturius operis prelo parandi et edendi consilium cepisset: sed duae maxime causae obstiterunt, per se quidem laudabiles, sed lexici editioni in primis perniciosae. Primum est, quod praeter lexicon Frisicum in aliis quoque libris conficiendis multum otii consumpsit, inter quos, ut libellos Frisice conscriptos et minora opuscula ómittam, nomino librum de illustri familia van Haren, Annotationes in Maerlantii Speculi Historialis tomum 1V, a 24 classe Instituti Regii editas, duos libros de variis argumentis, quibus titulus Letterkundige Tum mullum temporis ei eripiebat epistolarum consuetudo, Naoogst. Alterum quod obstabat quominus maturius de qua cum multis utebatur. lexico in lucem edendo cogitaret, diversi generis est. Supra nempe dixi, patrem sibi proposuisse uno corpore quasi complecti omnia vocabula, quibus Frisii uspiam usi essent. Ex his vocabula, quibus Frisii veteres usi sunt, et ea, quae Frisii Orientales et Boreales adhuc usurpant, iam ab aliis collecta erant et sine magna molestia lexico inseri poterant; at multo disficillima operis pars restabat, nempe collectio vocum, quibus Frisii Neerlandici utuntur, quas nemodum in unum congesserat. Habemus quidem doctissimi Epkemae lexicon Gysbertianum, sed hic non nisi unius poetae vocabula collegerat, cuius poematis non nisi exigua pars inexhausti thesauri continetur, quumque praeter hunc auctorem vix unum et alterum monumentum Frisice conscriptum exstet, ex ore populi, ut ita dicam, pleraque vocabula excipienda et notanda erant. Res sane difficillima et laboriosissima; quum enim pater recte iudicaret in urbibus et vicis, quibus cum Hollandis commercium est, genuinum Frisicum sermonem multis peregrinis vocibus et phrasibus inquinatum, ne dicam plane corruptum esse, imprimis loca a frequentia hominum procul remota sibi adeunda censebat. Hinc operarum

rusticorum, piscatorum et id genus hominum tuguria intrare solebat et aniculis et senibus, qui adhuc vocibus uterentur, quae iam alibi obsoleta essent, inter theam Sinensem sermones serere, ut sic quasi eliceret voces et loquendi formulas rariores, quas cum inter colloquendum notaret, non raro accidit ut hominum simplicium et qua de causa hoc saceret ignorantium suspicionem moveret. Non parum autem colligendi molestiam auxit, quod pater iam aetalis anno xxxIII Frisia relicta Daventriam migravit inter Saxones Neerlandicos, ut non nist per paucas hebdomades quotannis ei Frisiam visere liceret, ibique materiam operis colligere. Non quidem deerant, qui operam ei ex parte levarent et sedulo notarent, si quod vocabulum insolitum vel phrasis memoranda ad aures accidisset, quae deinde patri per litteras significarent — inter quos honoris causa nomino RINSE POSTHUMUM, quum inter vivos erat in pago Waexens sacerdotis reformali munere sungentem, SALVERDAM poetam Gysberto Jacobi filio tantum secundum, Roosjan Hindelopensem, denique fratres eius Tiallingium et Eeltium; verum ne sic quidem illi incommodo prorsus subveniebatur et nullus dubito quin, si patri licuisset perpetuo in Frisia vitam degere, copia verborum mox in tantum succrevisset, ut multo maturius edendi consilium cepisset. Iam materia crescebat illa quidem, sed non tam celeriter ac pater volebat; quotannis nova vocabula, novi loquendi modi accedebant; quid mirum si pater, qui sibi proposuisset quod nemo assequi potest, nempe condere lexicon, in quo nullum vocabulum desit, editionem distulerit. Tandem victus assiduis amicorum precibus, qui non cessabant efflagitare lexici editionem, et ipse, ni fallor, metuens, ne, si diutius cunctaretur, priusquam operi manum admovisset, mors se opprimeret, anno aetatis LX editionem prelo parare coepit. Ne tum quidem omnem spem abieceram fore ut pater ipse opus perficeret; erat quidem senex, verum senex vegetus, minime enervatus, plane alter Cato, ut, nisi qua calamitas supervenisset, eum facile ad nonagesimum annum perventurum Tum sperabam eum iuniores amicos assumpturum esse, qui sibi aliqua ex parte onus allevarent et saltem molestam speciminum typographicorum correctionem susciperent. Sed eheu! spes me sefellit, quamvis assidue insisterem, ut sibi alios adiungeret, quamvis ipse quoque ultro operam osserrem, constanter aliena ope se usurum negabat: per se omnia saciebat, ipse omnia specimina typographica emendabat et, quoties ab hoc opere cessabat, materiem collectam in ordinem redigere pergebat. Si praeterea tecum reputas, eum, ut ab opere taedii pleno animum recrearet, tum quoque, ut antea, aliquantum temporis opusculis litterarii argumenti conscribendis impendisse, non miraberis mortem operi supervenisse, non illam quidem immaturam, sed ex facie coniecturam facientibus inexspectatam.

Hae maxime caussae fuerunt, cur non nisi pars operis absoluta sit. Bonum

quidem factum quod commentarii eius copiosissimi de lingua Frisica supersunt, laetandum quidem, quod Concilium provinciae Frisiae, cui hos commentarios una cum bibliotheca testamento legavit, censuit damnum patris morte litteris illatum, quatenus id fieri posset, resarciendum esse, et liberalissime decrevit, lexicon Frisicum ex his commentariis aut perficiendum, aut novum novo consilio concinnandum esse: sed quam acerba nihilominus mors illa litteris fuerit, non opus est ut multis explicem, praesertim iis, qui sciunt quam penitus pater Frisicam linguam cognitam haberet; quam exercitata et subtilis auris eius esset in diphthongis et vocalibus, quarum soni discrepantiam nunc plerosque sugere eum saepe conquerentem audivi, distinguendis: quam acute soleret discernere genuina vocabula Frisica a novitiis ad Hollandicae linguae normam factis, quorum laeta herba nunc pullulat et latius latiusque serpit; quam subtiliter internosceret, quatenus synonyma inter se differrent; quantam denique ad verborum derivationem et cognationem indagandam linguarum cognatarum Quas virtutes cum scientiam; quantum in divinando acumen afferret. considero nullus dubito, quin vel fragmentum hoc viris doctis gratissimum futurum sit, quo ex parte saltem suum desiderium expleatur. Quamquam iidem mecum dolebunt, quod pater, consilio illo laudabili quidem, sed pro aetate, qua suscepit, nimis arduo abiecto, non satis habuerit voces et phrases, quae adhuc in Frisia Neerlandica in usu essent, literarum ordine enumerare et explicare sermone Neerlandico, derivationibus et aliarum linguarum comparationibus omissis. Hoc enim consilium secutus bene, ni fallor, et`sibi et posteritati consuluisset. Primum, si intra hos fines constitisset, eam operis partem, quam praecipue omnes viri docti efflagitabant, cuique rite perficiendo ille inter paucos par erat, al finem perducere potuisset. Tum opus maculis quibusdam, quae nunc ei insident, non affectum esset. Candide enim dicam quod sentio, neque prava pietate vel polius caeco amore ductus quae unicuique patent dissimulabo.

Si pater Hollandice scripsisset, subinde non lapsus esset in Latinitate ut nunc factum videmus. Magis quidem versatus erat, ut multi ipsius aequales, in Latine scribendo, quam plerique eorum qui hodie literis operam dant, nec negem eum satis perspicue significare solere, quid velit, at, quum studiorum ratione coactus ad auctores classicos legendos parum otii haberet, contra multo saepius in barbarae Latinitatis monumentis versaretur, non raro a puro Latini sermonis usu deflexit et loquendi modos vocesque parum Ciceronianas usurpavit, quod vitium effugisset, si sermone patrio uti voluisset.

Si denique vocabula literarum ordine recensuisset, non impegisset in alterum illum scopulum de quo nunc dicam. Quicunque in lexico condendo singula vocabula suis radicibus attributurus est, ei primum opus est ut

omnia vocabula promta, parata et quasi sub conspectu posita habeat; tum ut certam aliquam et constantem rationem sequatur, qua semel cognita lector statim vocem invenire possit quam velit. Neutrum horum autem patri praesto fuit. Nulla, ut iam supra significavi, operis particula absoluta et prelo parata erat, quum operi edendo manum admoveret: quin etiam accidit, ut typographo specimina quae prelo mandaret flagitanti non haberet quod daret. In singulis autem vocabulis radicibus suis attribuendis adeo vacillat, ut dicas eum in hac re nulla certa et constanti ratione esse usum. Aliud vocabulum derivatum vel compositum litterarum ordine invenias, aliud simplici unde derivatur vel quocum compositum est subiunctum: non pauca etiam tum litterarum ordine; tum post simplicia leguntur, nec unquam sere iisdem verbis explicata vel iisdem exemplis adumbrata. minorem inconstantiam animadvertas in etymologia; nam non semper ad antiquissimam formam alicuius vocabuli derivata et composita referuntur, sed saepe formas derivatas et novitias primitivis praepositas videbis. derivatis denique et compositis recensendis plerumque nullus sere ordo cerni potest; confusa et permista omnia.

Praeter haec vilia, quae pater esquere potuisset, si Hollandice scripsisset et vocabula litterarum ordine disposuisset, duo sunt, quae non solum in hoc opere, sed in omnibus sere eius scriptis iure culperis. Primum est quod occasione data subinde a proposito divagatur, et rebus vocabulisque explicandis inhaeret, quae aliena sunt a re de qua agitur. Lucro quidem tales digressiones apponimus, praesertim in opere non absoluto, sed aliud lexicographum, aliud annotatorem decet. Alterum, idque gravius vitium est, quod ut nusquam alias, sic ne hic quidem sibi in orthographia constitit, quod vitium ut semper molestum, sic in lexicographo minus quam alias serendum est. Verum quidem est pleraque vocabula in aliis Frisiae Neerlandicae partibus aliter pronunciari, sed lexicographum oportet in hac re certam normam sequi, a qua nunquam discedat.

Enumeravi ea in quibus pater boni lexicographi ossicio desuisse mihi videtur; quae cum considero dubitatio mihi movetur, an pater unquam haec vitia vitare potuisset. Quippe ingenium eius vividum, acre, mobile laborem illum assiduum in rebus minutis quidem, sed in lexico omnino necessariis respuebat et aspernabatur; neque is erat, qui quae laboriose congessisset summa diligentia et cura disponeret et quasi in unum corpus colligeret, qui in omnibus modum et certam normam servaret, nec unquam se a proposito aberrare pateretur. Si autem hanc laudem minus consecutus est, at quanta sibi bona propria habet, quibus omnia quotquot huius generis lexica novi carent. Quum enim his nihil aridius excogitari possit, in patris lexico omnia succi plena sunt. Ubicunque librum evolveris singulas voces illustratas invenies exemplis maximam partem ab ipso excogitatis, quorum

alia sale et venustate delectant, alia gravitate praeceptorum quasi aculeos in mente relinquunt. Modo capita ex antiquitate Frisiorum illustrat, modo usus et mores eorum hodiernos exponit. Ut verbo absolvam, si excipias ea, quae grammatici argumenti sunt, de quibus iudicare meum non est, nulla fere operis particula est quin cum voluptate legatur vel ab eo. qui linguarum Germanicarum plane rudis est. Iudice Horatio igitur pater omne tulit punctum, qui miscuerit utile dulci.

Restat ut explicem quam rationem ego in indicibus conficiendis secutus sim. Optimum sane fuisset si omnia vocabula hoc volumine explicata litterarum ordine recensuissem, sed sic indices, ut nemo non videt, nimium in modum excrevissent. Delectus igitur habendus erat. Ac primum rationem non habendam duxi vocabulorum, quae olim Veteribus Frisiis in ore erant, quaeque nunc etiam Frisiorum Borealium et Orientalium sermone teruntur, quippe quae in idioticis, unde pater hausit, suo loco inveniantur: quamquam vel ex his ea vocabula in indicem recepi, quae pater susius tractavit, additis notis V. Bor. vel Or. Deinde frustra in indice quaeres vocabula tum simplicia, tum composita, quae suo loco in lexico leguntur; aut composita quorum membra statim agnoscuntur, quum ex his membris unum aliquod litterarum ordine invenitur: aut derivata de quorum origine nemo dubitare potest, quorumque radices lexici pars absoluta continet. Contra suscepi vocabula quae data occasione quasi in transcursu illustrantur vel quorum origo vel compositio non statim in oculos incurrit, qua in re operam dedi ut mediocritatem illam tenerem quae est inter nimium et parum, ut aliquid lectoris acumini relinquerem, neque nimis anxius essem in vocabulis recipiendis.

Ex vocabulis autem, quae e linguis cognatis desumta pater magno numero singulis vocibus Frisicis subiunxit, non nisi ea notavi, quibus illustrandi vel explicandi causa aliquid additum inveni, quod praesertim factum video in vocabulis Hollandicis et Anglicis. Si quis autem miretur Anglica vocabula cum singulis fere vocabulis Frisicis comparata esse, scito mihi ex patris sermonibus compertum esse eum in lexico componendo hoc inprimis sibi propositum habuisse ut ostenderet, Germanos qui mari Brittanniam invaserunt, non solum Anglos et Saxones, verum magnam partem Frisios fuisse, quod sine dubio pater fusius explicaturus et demonstraturus fuisset, si ipsi praefationem scribere licuisset.

Finem facit index rerum, in quem congessi quae notatu digna inveni de Frisiorum aliorumve populorum antiquitate, ritibus, moribus, historia, et observationes grammatici generis, quae minus commode in caeteros indices recipi poterant.

Nemo opinor aegre feret me non praemisisse explicationem compendiorum, quae utpote in omnibus lexicis obvia vel tironibus nota sunt. Non magis necessarium duxi omnium auctorum laudatorum nomina, quorum pater non nisi primas literas ponere solet, integra recensere, horum opera enim tam nota sunt omnibus, qui serio his litteris operam dant, ut ridiculus viderer iis, in quorum usum pater hoc lexicon scripsit, si talia interprete egere existimarem. Pauca quaedam compendia, quae putabam molestiam fortasse paritura iis, quibus nostratium libri minus noti sunt, infra explicata invenies.

Sed tempus est praesandi finem sacere. Tu, Lector benevole, epitheto ornanti dignum te praesta in nostra qualicunque opera aestimanda et vale.

Scribebam Harlemi a. d. x. Cal. Iunias a. p. C. n. MDCCCLXXII.

1

COMPENDIORUM NONNULLORUM

EXPLICATIO.

Fr. u. sive urb. Frisii urbani.

Sylv. Silvicolae, i.e. Frisii qui incolunt orientalem partem Prisine

Neerlandicae, vulgo de wouden dictam.

Macc. Incolae civitatis Makkum.

Worc. Incolae civitatis Workum.

Hind. Incolae civitatis Hindelopen.

Westfr. Westfrisii, i.e. Frisii occidentales, qui partem septentrionalem

provinciae Noord-Holland incolunt, de quibus vide p. 819.

Sc. o. Incolae insulae Sciermonnikoog.
W. o. Incolae insulae Wangeroog.
Sat. Incolae regionis Saterland.
Sax. n. Saxones Neerlandici.
Sax. l. Saxones littorales.

G. J. Gysbert Japiks, nobilissimus poeta Frisius.

W.G. Comoedia saeculo XVIII ineunte edita cui titulus est: Waatze

Gribberts Brilloft, cuius altera editio Leovardiae anno 1820

prodiit.

Burm. MS. collectionem proverbiorum Frisicorum continens, a patre pro-

vinciae Frisiae bibliothecae legatum, quod seculo XVII ineunte C. G. van Burmania manu exaravit. Huius collectionis aliud exemplar

est in bibliotheca Leovardiensi.

C. M. Cadovius Muller, qui anno 1691 conscripsit Memoriale linguae

Frisicae, darinnen erhalten Ostfrisische vocabula, quod MS. a

patre provinciae Frisiae bibliothecae legatum est.

O. F. W. Oude Friesche wetten, ed. M. de Haan Hettema.

E. J. Ehrentraut Idioticon (?) incolarum insulae Wangeroog in Friesi-

sches Archiv.

Het. Hettema.

Wass. E. Wassenbergh.

N. H. Hooftii Nederlandsche Historien.

Uitl. Wb. Uitlegkundig woordenboek.

Bred. Brederoo, poetu comicus Neerlandicus.

LEXICON FRISICUM.

∞∞‱

A.

A, cg. literarum prima. Die slugen binne ind bliuwe by di A, inertes non proficiunt. Hy ken nin A foar 'n Bie, homo est stipes. A.v. He does not know great A from a bulls foot, idem.—
It lexom fen Amor kenne di domste fammen fen A ta Zeddet, amoris secreta stupidissimæ norunt virgines.

a-bie-cie, n. tabula elementorum (abecedarium); 'n a-bie-cie-jonge, puer elementarius, A.v. abecedarian. — Abji-boek, libellus elementorum.

- A, F.b. per apocopen pro an, ut Angli. A man, Ang. a man; à kerl, Ang. a churl, sed notione diversa; à fent, F. 'n feint, Ang. a young fellow, cætera. Eandem apocopen patiuntur fere omnes infinitivi Frisici, tum veteres, tum hodierni. Ags. an, Ang. one; F.v. un, ên, F. ien, unus; Ang. a ex an, F. 'n ex ien, vicem articuli indefinitivi præstant; Ang. F.b. a man, F.'n man, xv9ρωπός τις. Pro an, in, ad, super, F.v. frequentant a: a himile end a erthe in coelis et in terra.
- A, £E, F.v. aqua, flumen; restat in multis aquarum nominibus, ex. gr. A flumen ducens in Groningam; ée flumen ducens a Leuwerda in Dokkumum, F.u. Dokkumer ée. F. ie, lacus in pago Idarderadela prope a Grouwa ad orientem Smelle ie propric, lacus arctus in pago Smallingeriandia, opponitur vicino lacui wide ie, lacus amplus. Ad oram illius lacus est vicus Smelnie, quod nomen, intercalata litera n, ex Smel-ie ortum est.

a-pal, apal, F.v. palus littori infixus contra impetum maris. alle apala and alle andhafde; apala sunt pali lignei majores littori infixi, densi et in longam seriem extensi; and-hafde (con-

ABE.

tra-capita) similes pali e serie palorum littoralium in mare porrecti ad maris æstum de aggere deducendum; and-hafd vel-kaved hodie elliptice håd, pl. håden. Richth. 124, 21, ondhafda.

a lond, n. F.v. insula, Sax. v. aland, Ags. ealand, idem, proprie, terra aquosa. A, ée, ie sunt comm. gen at IJ, flumen separans Westfrisiam ab Hollandia, neut. gen. Hol. het IJ. — F.v. é-mutha, emetha (fluminis os) hodie, Emden, urbs maritima Frisiæ orientalis, sita ad ostium parvi fluminis ab Auriga, metropoli, decurrentis. Angli patrissantes urbes quasdam celebres appellaverunt de fluminis ostiis cui adjacent, quales sunt Ply-mouth, Portsmouth, Yar-mouth, Dart-mouth; adde vicos Ex-mouth, Eye-mouth, cæt. — Goth. ahva, Sax.v. aha, Isl. â. F.v. a, ée, Ags. ea, F. ie, aqua.

ABBEGAEZJE, cg. impedimenta; fæx populi. Dy mei frouliu ut scil, hat ien bulte abbegaezje, cum mulieribus profecturus multas curas multaque contrahit impedimenta: "Dum moliun"tur, dum conantur, annus est." Forsan milites Hispani regis Philippi II hanc vocem Frisiis reliquerunt. Hisp. baga, funis, restis ad sarcinas alligandas. Bagazo, fæx, sordes. Bagaza, meretrix; abagaso idem. Gal. bagage impedimenta militum vel itineratorum, Hol. bagage, fæx populi; Ang. meretrix. Vide an non F.o. S.l. abegaike, fæmina fatua, huc pertineat?

ABBEKAT, cg. causidicus. Hi ken ecriuwe as 'n abbekât, litteras facere optime novit. Hi hat fingers as 'n abbekât, causidico rapacior est. (advocât.)

ABE, n. p. v. Goth. aba maritus. Idem quod Ags. Æb n. p. v. F. Abe, Abbe. Ébe; Eabe, id. Eábke, Eúpke, n. p. f. — ABEL.

Abing, Abbing, Abbinga, unde Abbington, urbs Angliæ; Abington, urbs in pago Berkshire. — Ebinga, Eabinga, nom. patron. — Abe-herne, nomen prati cujusdam prope a vico Grouwerga (Grouw) cf. herne angulus, badu-herna, cæt. Abbe-ga, Abbe-géa, vicus in pago Wimbridzeradeel. Abbeng-wier, vicus Wonseradelæ pagi, hodie Engwier. — Abe schil wol werre wirde, Burman. 1. Abe Siuchema luine, ibidem, morosæ phantasiæ. cf. Hol. luimen, Hd. laune, F. vb. n. *lunje*, q. v.

ABEL, ABEL, adj. dexter, sagax, venustus. Ags. st. abal and cræft, impetus animi, vel vis menti insita, et scientia. cf. Jun. Et. Ang. Ang. able,

idoneus, validus.

éablens, cg. liberalitas, habilitas, ap-

titudo, Ang. ableness.

zebelheyt, cg. G. J. solertia, animi generositas. Gothi habent r pro l in abrs, lo xupos. Ex hac stirpe creverunt nomina propria Abel, Abele; Abele, Kabele; Ebele, n. p. v. Eibel, Edbelke, Edbeltsje; Abel, Ebel, Ibel, n. p. f. Gothi Abala n. p. f. Grimm,

Getæ. p. 57. ABEL ENDE INCEPTA vel insepta F.v. cicatrix extans et depressa. Formula juris in legibus Fris. Abel notat quidquid extat, tumet vel celsius est. Nodum notat in Ang. "Abel-whac-"kets, a game played by sailors with "cards; the loser receiving so many "strokes from a handkerchief twisted "into a knot on his hand as he has | di achte, niúgene, tejiene, cg. octo, " lost the game. Grose." Halliwell. A.v. whacket verber; to whack verberare; F. quakke, affligere ad terram. Abel-whackets sunt adeo ictus panno nodoso manui inflicti. Forsan remanet abel in nominibus locorum, quales sunt Apels-ges vicus in pago Stellingwerf-oosteinde, inter colles arenosos In Cantia Ags. urbs apuldre, nunc Appledore; Apeldoorn in nostra Gelria, ubi multi magni colles, in quibus Guilielmus III, rex Angliæ, cervos, ardeas, aliasque feras agitare solebat. Abel in Leg. Fris. commutatur aliquando cum apel. Affines! sunt voces abal et afol, (elatio) vis, robur animi, Ags. ge-aforjan, sese exvalidum reddere, valere. tollere, Goth. abrs, ioxupos.

ACHT.

Incepta effer inképta. Képe, v.a. cultro incisuram in ligno facere. Keep cg. incisio, divisura; tsjép, sép, idem.

ynképe, v. a. incidere, secare crenas. pf. ynkeepte. pf. p. ynkept, incisus, subintelligitur groede, cicatrix; cicatrix depressior. Képe Anglis est to chipe, to chope, hodie chip, chop, in minutas partes secare, quod efferunt

ABEELJE-BEAM,cg.populus canescens. Nl. abeel, Ang. d. abele, Ang. white

poplar.

ABER, AUBER, adj. F. v. manifestus. Ags. ægbær, manifestus; bær nudus, vacuus; on barum sandum, F. Yn it bare san, in mera arena.

ABT, Lat. abbas, genit. abbatis, unde F.v. abbete, abbit, contractius abt. coetui monachorum præpositus. Prov. Hy is al abt deer te claester compt, qui monasterii sodalis est jam sese æstimat esse abbatem. Burman. 80.

ACHS, age, F.b. arista, spica, Goth. ahs, f. Ags. ax, f. idem.

ACHT, octo. F.v. achta, Ags, eahte, Ang. eight. Nei achten, post horam octavam. Dy nei achten komt mat foar niúgenen wer foart, qui serus venit suas res ad finem perducere nequit; mature facto opus est. Nei achten ex nei achtim; F.v. eer fijf wora ende ney achtim; 558, 27. W. o. acht octo; dat gungt in acht deil, distrahitur in partes octo. In age digge, octo diebus. Ehr. I. 87.

novem, decem puncta tesseræ; substantiva collectiva, elliptice pro acht, niúgen, tsjien éagen. Di achte smite, tesseras jacere et nancisci octo puncta. F.b. jö ácht, f. Hd. die achte. Bendsen, 30.

achtatine, achtene, F.v. octodecim, F. achtejin. - F.v. achtu-twinteg, F. achtintweintich, viginti octo.

achte-som, achter-som, octo uniti. F.v. achtasum idem, Ags. eahtasum, circiter octo, Ang. some eight idem. Wy kamen achtersom, veniebamus octo uniti, i. e. frequentes ad octo, vel wy kamen mei us achten. Mutato pronomine personali wy mutatur us: Hia kamen mei hjar achten. As men dær komt mei syn achten is it hus fol. Mei us, hjar, syn achten idem valet quod achtersom. Achter est genitivus

ut Ags. hund-seofontriga-sum, Ang. some seventy, circiter septuaginta. Idem fere obtinet in cæteris numeris, ex. gr. twa duo, twade secundus; thrije tres, thredde tertius; fluwer quatuor, fjirde quartus; unde twadersom, thredder-som, fjirder-som. Tweintick viginti, thrilich triginta, unde

tweintiger-som, thritiger-som.

achte, adj. octavus. F.v. achtunda, achta, idem. Péaske-acht, Pinxter-acht, Maye-acht, octava dies post diem Paschæ, Pentecostes, primam diem Maji. Veteres plenius, Paeska-achtende vel achten, Pinxtera-achtende, achtende ney Maia-dei. Nl. achtste, octavus. Richthofen citat locos in v. achtunda. tachtich, octoginta. F.v. achtantich, achtich, tachtig. Nl. (Kil.) t'achtentig. j. achtentich, Hol. tachtig. Noster numerus cardinalis est decem, qui decies multiplicatus efficit centum. Germanorum numerus cardinalis erat duodecim, quem secundum numerum utriusque manus digitorum bis multiplicabant, i. e. quinquies et quinquies; prima multiplicatio efficit 60, secunda 120. Post introductum systema denarium Scandinavi appellabant 120 stor-hundrade (numerum centinarium magnum) et 60 lill-hundrad (numerum centenarium parvum). Galli numeros proavorum Francorum antiquos secuti usque ad 60 ut Latini procedunt per denarios numeros; dix decem, tingt viginti, trente triginta, quarante quadraginta, cinquante quinquaginta, soixante sexaginta; finito antiquo numero centenario ulterius non pergunt; ergo novam seriem incipientes, non per seplanie, septuaginta, computant, sed soixante-dix, octoginta quatre-vingt, nonaginta quatre-vingt dix; centum viginti sixvingt. Hund Anglosaxonibus erat antiquatus numerus centenarius; numerabant per feover-tig, fif-tig, sixtig; cum autem six-tig esset antiquorum centum, hund cæteris additamentis denariis usque ad posterorum numerum centenarium (120) præfigebant; ergo kund-seofentig, kund-eahtatig, hund-nigontig, hund-teontig centum, hund-enlufontig centum et decem, hundtoelftig centum et viginti (stor-hundrade). Similem distinctionem observant Frisii computando fjirtich 40, fuftich 50. sextich 60, sed tsantich 70, tack-

ACHTERN.

tich 80, twiugentich 90. In his sola litera t vocis hund, hunt restat; confer ant in Sax. v. ant-sibunta septuaginta, ant-aktoda octoginta.

achtkant, cg. molendinum majus, cujus ope agri aggere septi aquis pluvialibus superfluis liberantur. Achtkant, (octo oris) quod circumferentia octoedri formam habet. Eodem modo ex kant fit finwer-kant (quatuor angulis, i. e.) lectus in formam caveæ lignem quadratm. Pro achtkant alii frequentant munts, muonts, ex monnik, contracte Ang. monk, Frisice monts, quod apex hujus molendini refert monachum cucullo coopertum solito.

ACHT, eg. cura, attentio. Dy him jung nat yn acht nimt mat it âld untjilde, qui juvenis suæ non prospicit valetu-dini senex poenas dat; senex luit peccata juvenis. Acht elaen attendere, curare. Ags. eaht æstimatio, valor. Angli *eakt* et vb. *eaktian* perdiderunt.

achtje, v. a. existimare, observare. pf. achtte, pf. p. achte, pr. p. achtjende, ger. to achtjen, F.v. achtia, v.a. perpendere, æstimare. Inserta t post ch ex Goth. ahjan putare, credere; aha mens, in-genium. (cf. Goth. afa, aftar, F.v. efter). Hy hat it hoastjen nat achte ind nou hat er di tarring, suam tussim flocci fecit, nunc phthisi laborat. -Achtje revereri, Achtje ind eerje dyn woldwaners, reverere et in honore habe benefactores tuos; contracte achienearje. Ags. eaktian, meditari, observare, revereri.

achtenerje, v.a. colere, habere in numero. pf. achtenerre, pf. p. achtenerre, ger. to achtenerjen. Achtenerje dyn âlders,

cole parentes.

ACHTA, ACHTIA; ECHTA, v.a. F.v. persequi, in judicium ducere; nunc obsoletum verbum; Ags. eahtan, idem. Goth. afia, post, a tergo; uflaro, retro; Ags. aft, after, retro, a dorso. F. after, Hol. achter. Persequi idem quod a tergo insequi, urgere: acisitte quod Frisii ajunt, i. e. post tergum, a tergo insistere.

ACHTERN (aagtern) adj. F. b. jejunus, qui neque bibit neque edit quidquam. F. nochtern, nofteren, adj. sobrius. yn it nochteren kruden ynnimme, mane jejunus extractum haurire. F.b. aserich, adj. sobrius. Bend. 194. Ochten, adj.

AD.

Hind. jejunus, insipidus. Ags. uhtu, tempus matutinum. Nl. nuchteren jejunus, insipidus, ex Ags. uhtern adjantelucanus. Etm. 44.

AD (aad) m. pl. ádar, F.b. cuspis, cultri mucro, promontorium, F. oed, cuspis, q. v. F.b. Oeders-kam, nomen extremi vici in insula Fôr. Ex ád F.b. formant at àttarst (F. it uterste) extremum rei. Johan. 2. Ex oeders-kam patet antiquitus oed valuisse et a posteris esse depravatum in ád, ut cesteras vocales conculcans a in hoc dialecto solet.

AD, and (áád) n. sinus ex integro ligno, oblongo quadratus, fundo concavo, tres pedes longus, latus fere duas, profundus quinque sexve pollices. Lac recens mulsum in hunc sinum funditur, et seponitur in caverna lapidea adeoque frigidula, donec cremor ascendens supernatat et ab uxore vel ancillis coloni despumatur patella plana, quæ ream-scutel audit. Hi sinus ad augendum frigus hodie fiunt ex ære, unde eren-aed. cf. Isl. ada, f. conchæ speciës majoris. Ad elliptice dicitur pro moalk-ad, et pro vario usu varium additur prædicatum; ut buter-aed, in quo depsitur et paratur butyrum recens; brok aed, alias brok-scou, sinus major, in quo lac pressum teritur unde fiunt casei. (Scource Frisiis est scapha in formam sinus). Id genus vasa apud Anglos fuisse lata et parum profunda asserit Dodsley, Agriculture c. 3. Loquitur autem de puella sua, There from the surface of expanded bawls She skims the floating cream, and to her churn Commits the rich consistence. â d-rek, n. compages lignea, in qua sinus

lactarii exponuntur loti, ut siccentur. à d-s c a m m el, cg. (scabellum sinuum) compages lignea quadrupes excavata, sustentaculum sinus, in quo rustica depeit butyrum.

ADAM, primus hominum parens. Fris-Holl. Adam ind Ewa, mammæ virginis sororiantes.

adames liaua. and the scope Kua fen sine ribbe Adames liava, (codex male adames-liana.) et tunc creabat Evam ex ejus costa, Adami uxorem. F.v. 211. 9. Liaf, carus, substantive ponitur pro uxore. Tsumma Wyarda ende Atte syn lyaw. Chart. Schw. 608. Richth. liaf. Honorem et caritatem

ADEBAR.

notat; ws liawer frouven dey, Gabbema 67, dies festus St. Mariæ sacer. F. liawen here, deus. Hol. v. une alderliefste, tua carissima, i. e. tua uxor. Lectionem liana qui defendit conferat Ang. leane Nl. lene (Kil.) fulcrum, fulcimentum; Ags. hleoniam, hlynjam, F. hlynja, reclinare. Genesis II. 18. (Vulg.) "faciamus ei adjutorium simile sibi."

Adam-hirdrider, cursorum glacialium celeberrimus Frisiæ seculo XVIII.

adamje, v.n. gravem continuumque laborem pro victu sustinere. Ex nomine proprio Adam, primus parens hominum, in quem deus sententiam dicitur tulisse, (Vulgata) "in sudore "vultus tui vesceris pane." In hunc primorum parentum laborem alludit distichon in cantilena vetere Anglica When Adam delvd and Eva span, Who was then the gentleman? — Haud aliter Angli ex nominibus propriis fingunt verba, quale erat illud vb. to graham, aperire et legere epistolas tabellariis publicis creditas, quas vulgus Graham, reginae ministrum, ferebat violare si quas suspectas haberet conjurationis in imperatorem Russiæ, qui tunc in Anglia commorabatur. Epistolarum scriptores suspicaces titulum insignibant exhortatione, Not to be grahammed!

ADE, AD, n. F. b. cibus, esca. F. iten, idem. Flandri veteres aet, esca. cibus, victus. Flandria ad austrum (libonotum), et Jutia, cujus confines Frisii boreales, in Boream, erant Frisiæ veteris ultimi fines. Omnium vitiorum, quæ dialectus Frisiorum borealium e consuetudine cum Danis contraxit, spurcissimum est commutatio consonantium distantis loquelæorgani; hie d ponunt pro t, quod cæteri Frisii abhorrent. Dani æde vorare, F. ite.

ade, vb.a. F.b. edere. F. ite idem. ADE, n. p. v. Adama, n. patron. — Eáde, Ede, n. p. v. Adde, n. p. v. Addinga n. patron. Ags. Adda, n. p. v. Ang. Addison, (addis-son) nom. patron. per apocopen Fris. Addis, Addes idem. Teade Addis Teada Addæ filius. ADEBAR, cg. F.b. F.o. ciconia, áribár

ADEBAR, cg. F.b. F.o. ciconia, áribár Johan. S. Sleswik árbar. F. eárrebarre, eabarre, eibert. (Ags. ead, m. felicitas; bird, avis; avis fausta, Lat. pia avis. Idem notat Sax. n. heil-oever, heil-euver. heil salus.) Poeta G. J. ciconiam

ADEL.

vocat réa-schonck avis cruribus rubris. Ang. red-shank, avis quædam rubris cruribus, mihi ignota. — Hij beklagge him as d'æbarre di pod, (miserabatur eum ut ciconia bufonem) commiseratio inimici fucata. Burman. 31. Prov. Gelukkig als de ooijevaar u toevliegt. — Waar de ooijevoars nestelen sterven geene kraamorouwen. - Waar de ooijevaars weggaan komt er ruzie in de kerk. — Olim nefastum habebant Frisii hos nuncios pacis et felicitatis abigere; quæque villa, sive in domus tecto, sive in vicina arbore, suam habebatciconiam, camque vulgus credebat villico gratiam rependere pro hospitalitate duobus ovis vel uno pullo, quos mater e nido amoveret. Prov. n' Déa' pyk áz 'n ái is eabars hier pullus mortuus aut ovum est ciconiæ locarium. -Inter pueros Frisios fabella est ciconiam, cum sursum deorsum moto rostro crepitat, fundere preces ad deum. Nunc mundities villicorum prævalet religioni patrum et impedit quo minus excrementa spurcæ avis in ædibus vel hortis suis patiantur.

n'eabarre mei hoárnen (ciconia |

cornuta) aries vetus.

ADEL, n. p. v. idem quod F.v. éthel, edel, nobilis, Ags. æthel, æthel-boren, nobilis, quæ vox in multis nominibus propriis apud omnes gentes ex stirpe Germanorum frequentatur. nomen gentilitium nobilis familiæ Frisicæ, forsan idem est atque Adilin n. p. seculi decimi: cf. Förstemann. p.138. Animadvertendum tamen Adeelen sæpius scribi, quasi audivisset Adélen.

ADEL yn di rogge, cg. morbus secalis, quo spicæ incassæ manent et levitate se erigunt. Ags. adel, adl, f. morbus,

tabes.

ADEL, F.b. ex fumeto stillans liquor. Holsatia addel idem; contracte al, Sax. n. alte idem. F. b. al, f. Bend. 31. Hols. addelpool, Ang. v. , addlepool, "a pool or puddle near a dunghill " for receiving the fluid from it." Ags. adela, urina, putredo; adel-seath, scrobs . A., EA, adv. semper; unquam. in quam putrida confluent, F. sink-put, 1 Ang. sink, idem. Scoti addle, adj. putidus; an addle dub, a filthy pool, F. ien alske dobbe. Holsati addelen mingere, Sued. adla idem.

oel, F.b. succus spissus et pinguis. (Nl. ol coenum), Olland terra coenosa, Æ.

paludosa. Theut. Broick, venne, ollant, goir, palus, amfractus, labina. Ang. Norf. ollant land broken up from grass. Itali Ollandia; Holland. Holland in Netherlandia et Holland in agro Lincolnensi, ambæ sunt regiones humiles, paludosæ, maris influxui obnoxiæ. Confer cum hoc ál alterum ál, succus coctus ex fæcibus hordei sive cerevisia. Flandri veteres distinguebant inter al et bier. Bier illis erat cerevisia vetus, quæ deferbuit, al vero cerevisia recens et fermentatione spu-Hanc distinctionem Angli in tantum sequentur ut beer sit vetustius vel magis cibarium quam ale. Flandri "oft ael oft bier gebrouwen" Vader-landsch Museum, Serrure. I. 77. Ang. brewed or ale or beer. Nl. (Kil.) "ael, eel "Ang. cerevisia mustea." Primaria itaque notio videtur esse in fermentatione fæcium. Ags. ælan incendere, fervere, coquere; ealo cerevisia. Isl. avl, Dan. &, idem. alsk, adj. F.b. putidus, rancidus.

âlske, vb. F.b. opus putidum culinarium facere, Sued. aleka idem.

ADZER n. p. v. Edzerid. Edzerda, Idzerda

n. patrou.

AECHJE (aachje) n. pomum ovatum, semirubrum, putamine glabro, sapore acri, at odoro et suavi, ad mensem Martium usque integrum. Plene Inkhuzer áechje (Agatha Enkhusana). F.o. aachje idem. Alii hocce pomum appellant Tryn-weuwster, dialectus communis Tryn-weester; ambo nomina ex muliere originem habent, alterum ex Agatha, alterum ex Catharina. Quæ fuerit illa ex Enchusa, urbe maritima West-Frisiæ, mihi non constat. Nota est phrasis, Dou biste sa nyegjirrich as Aechje fen Inkhuzen, curiositatem ridiculam ponis in re aliena. cf. J. H. Knoop, Pomologia. fo. 1758. p. 44. tab. XII.

AELWER, F.b. verus animi sensus, mens seria. Isl. *alvara*, f. idem. Andreæ.

Hol. Hd. *ernst*.

ava, semper, contracte a, protinus; Ang. ay, semper. F.v. utuntur & in compositis; ex. gr. na, F. néa, nun-quam (na-à, ne-éa), a-wet, at, F. eat, (unquam quid, i. e.) quidquam; F. v. ammer (â-mer, unquam magis.) F. jimmer unquam, jimmer wei indesinenter.

ÆB.

Goth. airs m. tempus, unquam. (Lat. ævum) ni aiv nunquam. Nl. v. oit (ex ai-wat, ut F. at ex a-wet), semper, umquam,

Vptien anderen dach so maecte Die wakende God, die oit waecte, Dat firmament.

Maerlant. Sp. Hist. I, 7. 1. Alibi oint. Alam. eo, Mhd. é, unquam, unde alia forma Nl. v. ye.

Alle die ghenoecht, gunst ende vrede, Die ye wijf eenen goetman dede, Doe ic mit goeder listen di.

Bild. Versch. IV. 100.

Nl. v. goelman, Ang. a gallant man, Gal. un brave, vir strenuus, fortis. nâ, F.v. F. néa, nunquam. Nl. noit, Hd. nie = F. v. nawet, F. nat, neat, nihil. æ-tiid, cg. G. J. tempus quod umquam

fuit. buwte ætiids beginne, (deus) absque initio ullo tempore. Analogice Anglosaxones geo, ju, olim (Alam. iu) componunt cum dag dies, man homo, et meovle virgo; Jú-dagum olim, júmarn homo priscus, jú-meovie Gal. ci-devant pucelle.

ÆB, W.o. fæm. et neut. Helg. ab, F.v. ebba, n. cæteri F. ebbe cg. recessus maris. Ags. ebba, m. ebbe, f. Nl. ebbe f. sed poëta Vondelius (Virgil. Aen. X) het ebbe, n. ut F.v.

ebje, vb.n. reciprocare (de maris æstu et recessu) Ags. ebbian, W.o. vb. æb infin. dat watter æbet, F. it wetter ebbet, (maris) aqua recedit, Ang. to ebb.

È. I. 59, 183, 357. ÆCHT, adj. W. o. eximius, probus. *Dait* hat echt goder. Adv. Dait schip kan echt sil, (Ang. that ship can sail very swift, i. e. she is a fine sailer). F. Dat scip ken echt sile, navigium istud citissime velificat. F. Echtmoai, pulcherrimus; echt káld, frigidissimus. Echt, proprie, sincerus, verus. E. I. 87. ÆCHTE, ACHTE, F.b. matrimonium.

cf. æfi.

ÆDER, F.b. vena. Ags. æder, F.v. eddere; ex eder, F. ier, ut Nl. ar ex ader. Säckfyljen giet jin throch ieren ind sinen, stridor limæ serram acuentis cruciat nervos venasque. Angli pro Ags. adre adoptavere Gal. veine, Ang. vein.

år-klorker, cg. Hindel. hirudo. Nl. bloedzuiger. Hol. ader vena. F. klorkje, suaviter sugere; qui molliter exsugit sanguinem venæ. cf. ader.

ÆDER, F.b. adv. mane, mature. Anl.

ÆPT.

adro, diluculo. Gl. Lips. Ags. ædre, statim, mox, F.b. miern eder, crastino die mane, F. moarn-ier, crastino die; sed iere-moarn mane, bene mane. cf. ier et moarn. Ags. ær mergen, mane, diluculum. *ærmyrgen* idem. (miern ex myrgen.) F. It is ier dei, lux prima diei multo mane apparet, idem atque It is ier liucht. Ags. ær-leoht, n. lux matutina.

ÆDRE, ÆDER F.b. post, ader-ut F. efler-ut, retro. F. b. Fon æderne, F. Fen efteren, a tergo. Bend. 857. Anadre adv. F. b. a tergo, retro, F. fen efteren. Bend. 356. 368. Dat spek tjok anadre 't ure hewe, F. spek efter di caren hauwe, audiens non audire. Bend. 435. - Anfore adv. F. b. a fronte, F. fen foren, foar-oan. Bend. 356, 368. F.b. Gong do anfore so wal ik anadre bliuwe, F. Gong dou foaróan, sa wol ik efter bliuwe, tu præi, ego agmen claudam. ÆF, adv. aut. Poeta G. J. aliquoties

pro "nec", ut Latine neque paci aut proelio paratus. Tac. cf. Epkema af. F.v. varietate formarum insignes, ieftha, iefth, ief; ioftha, ofte, oft, of, ceetera. F. of, in mixtione cum er, ille, manet oft, Di junge, oft-er wol of nat, lere mat er, puer iste, sive vult, sive non vult, bonas artes discere debet. Nl. v. ofte, of; ochte, och, Sax. v. ohtho, Nl. of. Habent Sax. v. et eftha commune cum F.v. ieflha, per apocopen G. J. af.

ÆFT cg. matrimonium. F.b. Acht, F.v. afte; efte; ofte. afte-wif nxor, cui vir matrimonio junctus est. cf. ewe, foedus, lex, jus. Prov. Di éarste aft di baste, primæ nuptiæ optimæ sunt. — Di twade aft

Hat di diwel bithoft,

malus dæmon invenit secundas nuptias. — Notatu dignum est secundas nuptias, quantum uxores attinet, Frisiis veteribus despectui fuisse. Hindelopia, urbs maritima, non alios fovebat incolas præter nautas, quorum cum multi perirent naufragio, relictæ viduæ favore communi civium sibi sufficiebant neque indigebant secundo marito, qui sibi et liberis tum quereret. Hoc fuit in causa quare hee urbs, morum avitorum ceteris tenacior, superiore adhucdum sæculo majore abundabat viduarum

ÆGLE.

numero, quam ulla pars Frisiæ. Adde quod apud Frisios in genere, neque vitricus in nomen et honorem patris mortui, neque noverca in amorem erga matrem mortuam succedit. Privigni privignæque vitricum avunculi, qui cæteris Neerlandis pater materque audiunt. Tac. Germ. c. 19.

aft, oft, eft, adj. F.v. justus, legitimus; nuptialis, ad matrimonium pertinens. F. eft, echt, adj. sincerus, genuinus; echt goud, sulwer, genuinum aurum, argentum. Isl. ekta, nativus, legitimus; ekta gull, aurum nativum. F.v. aefte man, marius legitimus; aefta frouwa vel wif, uxor legitima, F. afte man, afte frou vel wif, idem. Isl. ekta-madr, ekta-kona idem. äst idem quod æcht, q.v.

afte, n. F.v. matrimonium, Hol. echt, m. aftigia, va. F.v. domum ducere uxorem, proprie, legitimam reddere. æftenge, aftinge, f. F.v. domum

ductio.

eftingje, v.a. F.o. nothos agnoscere, legitimos reddere judicum decreto. aftlik, adj. F.v. legitimus, nuptialis,

more matrimonii.

aftlas, adj. F.v. illegitimus.

aftskip, f. F.v. conditio legitima. Nl. (Kil.) echt-schap, legitimum conjugium, matrimonium.

aft-slit, F.v. adulterium.

EGLE, Ags. n. p. viri. F. Egle, Igle, idem. Igle hirdholte (î-gle) aries, signum in zona coelesti in calendariis antiquis Frisiorum. Agila, rex Gothorum occidentalium sec. VI. Hinc per syncopen F. Aila, Ailo, n p. v Eile idem. (Aule idem?) Ayle n. p feminæ. cf. Förstemann. I. 22. Etmuller 4. Ags.

egle, acer, acutus.

AGUM, Eagum, nomen vici in pago Idârderadela, prope a lacu Werragensi ad austrum. Ex éage et ham. cf. Eagehoek. Hicce vicus paene tenet centrum hodiernae Frisiæ, quæ fere circulo est circumscripta. Inde dictum vulgare, Eagum leit yn 'e midz fenne wrâld, twa hoâme-stappen fen 'e tuwr oaf; dy it nat leaut mat it mar neinjitte. Ægum, qui fere minimus inter vicos Frisiæ est, serie domorum caret, villis hie illic dispersis. Inde scomma istud, Eagum hat sawn pléatsen ind 'n bargehok. "Eagum constat ex sep-

ÆIREM.

tem villis et una hara." Harâ notatur domuncula ex majore villa residua, cui antiquitus suffragia ferendi jus erat. Hoc non multum abludit ab indice vetere possessionum ecclesiæ in Frisia; wantet dorp cleyn is en nyet meer zyn dan zes principael zaeten. Benificiael-boeck. 118. b. Hara contemptum notat. Eadem figura Gysbertus parvam notat distantiam, cum circitores ait segniter requiesere, asse fjouwer hunzen rinne mey in bargehock forby. Siolle-kréamer.

hock forby. Sjolle-kréamer. ÆIEN, adj. F.b. proprius. Ags. agen, F.v. ain, ein, F. ein. Angli mutant g non in i, sed in w; own ex Ang. v. ogen. Bend. 195. cf. Isl. ugla, f. G. J. uwle

Ang. owl, ulula.

ÆILE, m. anguilla, pl. æile. Bend. 31.

162. F. iel quod cf.

ÆIRE-BIER, F.b. Bend. 126, 424. proprie cerevisia honoraria, i. c. prandium sepulchrale in honorem mortui. Synecdoche partis pro toto pran-dium nomen habet a lauta compotatione cerevisiæ, qui erat potus Germanorum solemnis. Angli eadem figura ale, cerevisiam, sumunt pro festiva commessatione. Arvale iis erat prandium sepulchrale, quod labente hoc seculo nondum obsoleverat inter ruricolas pagi Eowerwicensis (Brand. Ellis. II. 243). Arvale autem est vox, quam Dani victores in Angliam introduxerunt; Isl. arfi, hæres, filius; öl, cerevisia, unde erfis-öl, parentalia, convivium in honorem mortui, ut festar-öl convivium nuptiale, Dani arve-ol, fæstens-ol. cf. Edda (4°. 1787, 1818.) I. 424. II. 591. Jejunum est hanc vocem repetere, sive a Gallis, sive a Romanis, sive a Cambris, cum compotationes funebres omnibus Germanis ab omni ævo fuerint solemnes. Quam vere Anglica hæc parentalia sint probant mirificæ similitudines, quas Anglica sepulchralia prandia habent cum Frisicis; post relictam enim patriam hæc solemnia per XV et quod excurrit secula immota steterunt. cf. Brand. Ellis. II. 237, et v. biar.

EIREM, m. F.b. brachium. pl. eirme. Earm Frisii quoque pronuntiant éarem. pl. eármen. F.b. Long eirme hêwe, F. Lange eármen hawwe, florere auctoritate. Latine An nescis longas regibus esse manus? Bend. 456. 64.

Digitized by Google

ÆIRICH.

ATRICH, adj. F.b. malus, pravus.

Hum wit nint wirichs am ham, nihil
pravi de eo exploratum habent. conf.

arglist. Alam. arac, contracte arc,
avarus, pravus. "Arga, homo iners et
inutilis." Paulus Diaconus.

ALIMEN, adj. F.b. planus, æqualis; suavis, placidus in eundo et loquendo. Bend. 193. F.'n effen man, homo placidus et sibi constans. — F.b. Kaumat tis-nog? F. Kāmste tīdiger-noach? F.b. Dat was man am 't æi-wenst, F. Dat wier mar efkes, in ipso temporis articulo; momento serius frustra venissem. — F.b. He fel aw æiwen sljochte, cadebat ultro, sua sponte. Bend. 193.

sponte. Bend. 193.

ÆJK, n. F.b. equa. Dat æjk as ma fal, F. di merrie is mei fóale, equa gravida est. Ang. The mare is in foal; Bend. 426. Gothi aikws, Ags. eoh, ehu, m. equus, Sax. v. ehu idem (ehu = io, Scandinavice io-r). Isl. ior, jór, m. idem, Dani gur. F. et Nl. gorre (Kil.) equa; caballus; plerumque equus annosus et strigosus. Isl. jór declinatur in jós, jó; haud aliter ex ehu fit iu et ju, quod restat in cantilena puerili Ju, ju, peertje! Age, age, equula! cf. gorre.

EJTH, n. F.b. acetum. F. illik, jitlik cg. Bend. 471. (acet-um inverse alec). EKEL, cg. Harl. nepos. Forma Scandinavica, ex Isl. čkull, m. talus, ut Hd. enkel, m. nepos; eadem est vox quae Hd. Nl. enkel, m. talus. Gradus consanguinitatis veteres computabant per corporis humani membra, descendentes ad talum ut filium filii significarent.

ÆLFRIC, Ags. n. p. viri. F. Elbrich

n. p. feminæ.

EMELER, EAMBLER, F.u. ameler cg. formica. F. Mich-eameler (mige mingere.) Pis-éameler idem, (pisje mingere), Kil. "pis-imme, pis-emme Fris. "formica." F. pis-himmel (Ags. hama cicada, Sax. n. hemel, hemelke, cicada domestica); formicæ quippe emittunt flavum liquorem; inde et Ang. pismire, Nl. (Kil.) pis-miere, mier-seycke (Kil. seycken mingcre). Kil. "seyck-ameysse, Sicambri, formica." Hol. (Ten Kate. 1ste proeve) seikworm. Ang. Shropshire piss-annat, ant. West. pis-mote, ant. (Fris. mòt tinea, Ang. v. mote, Ang. moth.) — Isl. ambla, enixe

ÆNDE.

at frustra laborare. Norwegi amla. Laboriosæ formicæ huc illuc ferventer cursitant. Ang. to amble, tolutim incedere. — Prov. Di wrâld is ien piséamelers næst, mundus est nidus formicarum, in quo omnes huc illuc cursitant et sectantur, alius opes, alius honores, alius voluptatem. Confunditur pis-eameler, formica, cum pisbedde, asellus, cutio, porcellus, millepeda, F. kròb, insecta despecta et deformis, pigre hærens in rimis parietum et non nisi lente prorepens. (Nl. pie-bedde, lectum commingens: planta pis-bedde, Ang. piss-a-bed, urinaria, dens leonis, Gal. dent de lion Ang. dandelion; credebant veteres hanc plantam puerorum vesicas adeo replere urina, ut lectum dormientes commingerent. cf. Kil. pisbedde). F. Hi is sa stil as 'n piséameler, taciturnus obambulat, inter confabulantes omnino tacet; valet præcipue de iis, qui pridie in compotatione mirifice blaterabant. Nl. Hy swijght gelijch een pissebed. Zeeuwsche Nachtegael II. 23. cf. bæd-pisser.

AMELJE, G. J. sed dial. com. éamelje v. a. ad tædium usque easdem iterare admonitiones, more vetularum quisquilias repetere, de tricis monere vel queritari. Gysbertus sensu paulo liberiore; Ick æm'ler fen in eynleaz' rijgge, recitarem peccatorum seriem

infinitam.

ge-éa mel, n. sermocinatio obtundens aures centies repetitis quisquiliis. Vox est Scandinavica. Isl. Androæ. "amr questus misere stridens." Hald. at emja, misere ejulare; amalga, sæpius moneo; at jamla, rogitare, queritari. cf. Ags. emele, adj. insipidus. amelness, emelnes, f. tædium, fastidium. Etm. 9. éa melich, adj. qui indesinenter nugas

venditat.

éamel-scoale, cg. reprehensor tædiosus quæcumque carpens.

bi-éamelje, v. a. prolixe et tædiose

quisquilias tractare.

ENDE cg. semulatio, certamen. Goth. anan, spiritum ducere, aspirare, Ags. undian, zelare, invidere. Sax. v. andon zelare, ando indignatio. cf. spirare; spiritus; vir ingentis spiritus, Cic. ambitionis, semulationis. Prov. Deer aende is, deer is eere, seij de coster, en sloeg de bijlden om 'e eeren. Burman. 12. (Ubi semulatio, ibi honor,

ÆNG.

inquiebat custos templi, et infligebat alapas imaginibus) hodie simpliciter Deer nin krich is, is edk nin ere, sine contentione sive certamine nullus honos. Hoc proverbium accurate pingit ingenium Frisiorum, qui tum in ludis, tum in rebus seriis, ingenti æmulatione de victoriæ laude inter se certant.

ÆNDJE, ÆNDIGJE, vb. a. n. W. o. finire, finiri. F.v. endia, endegia, F. einje, eingje. E. II. 200.

ENG, £ANG, adj. pavidus, timens. F. west. ang, idem. Ang apud Anglosaxones non tantum videre est in compositis, ex. gr. ang-breost, asthma;
ang-mód, anxia mente, sed et solute,
ex. gr. ange on his mode; compar. angre
sorge, cf. Lye et contra sentientem
Richthofium in voce ongost. Ex be-ang
fit NI. F. bang, anxius.

mngste, cg. angor, pavor. F.v. ongost, Isl. angist, f. Dani, angest, per syncopen Nl. angst. Prov. Eijngste is nact to boeten, anxietatis nullum est remedium, Ms. Ængstme, cg. idem. angstich, éangstich, adj. pavidus.

NI. angetig.

m ngje, vb. impersonale. Mi eanget for it råbjen fen di lie', timeo maledicentiam hominum. Him enget fen syn eyn scaad, pavet suam ipsius umbram, i. e. conscientiæ stimulis agitur. Burman. 27. Nl. angen est vb. activum. Frisii amant verba activa ægritudinem notantia vertere in impersonalia; ex. gr. my freest noch foår forthriet, reformido futuras molestias; my sorget ib; (Zamenspraak tusschen een boer en edelman.) Hol. Ik vrees of ik zorg mog voor ellende.

ENJELIER, cg. dianthus caryophyllus. Nl. anjelier, Sax.n. filet, Hd. nelte, Gal. oeillet, clou' de giroffle, Brabenti boreales ginoffel. Hol. (Kil.) "anghe, liere, angier, Hol. j. ghenoffel." — Flos patribus adamatus et ubivis in Frisia a matronis et virginibus summa cura cultus. Pictor Rembrandt suam uxorem, (Saske van Ulenborgh) Frisiam ex meliore loco natam, venustis et dulcibus vultibus feminam, plus semel effinxit dextra tenentem dianthum caryophyllum; cujus vide specimen egregium in tabula No. 1160 musæi regii Dresdæ.

ENSICHT, eansicht, n. façies. F.v. on-

ÆRM.

secht, onsicht, n. In versionibus Anglosaxonicis et Anglosaxonico-Northumbricis, Cambrigiæ, curante Kemble, impressis, sed ineditis, Matthæus, VI.16 1a. Vers. Ags. ansien. Ags. North. onsion; Rushw. andvlitu, facies, vultus.

oansjænde, aspectus: fen oansjænde, aspectu. Fen oansjænde ken ik di man wol, memini me vidisse hominem; quinam sit nescio.

ÆRE, RRE, v. F.b. arare. F.v. era, Isl. erja, Ags. erian, Goth. arjan (Gr. ἀρόσιν) ἀροτριᾶν.

ÆRKE, EARKE, cg. anas mas. So gled as ien aercke stirt, (tam lævis et fulgens ut anatis masculini cauda) Burman. 61. Kil. "erpel, aerpel. Flandri. anas mas." Hassi, erpel. F.b. waarder, Outsen, p. 11. urder, Bend. 90. 184. de urder trêt jo anert, anas mas anatem culcat, i. e. eam init. ib. 262. F. Di earke feilt di ein, idem. Hol. ward, woort, Sax. 1. wärt. F.b. urder. cf. Alam. erckno, egregius. Ex the arke fit darke et drake Anglorum.

erke-drank, cg. aqua in fossis (potio anatum), paronomasia vocis pro sterkedrank, potus alcoholicus. Pro erkedrank quoque herke-drank utimur. Analogice Ang. d. duck-oil (oleum anatum)

earke-pyst, cg. anatis maris penis.

AERKE, EARKE, ERKE, n. p. viri. Ags. Eric, Yric, idem, unde patronymicum n. Ang. Ericson. Forte exweric, dives ovibus, vel eoh-ric, dives equis. (Sax.v. ehu, equus) vel aru-ric, dives opibus. F.v. ara, seges, opes. Ex quo fonte forsan fluxit Ork n. p. viri, pro Ark, Arke, n. p. v. unde nomen patronymicum Arkema. Monendus tamen est lector nomina propria Ags. Earcan-brylt, Earcan-gota, Karcan-vald, facili tractu reduci ad Goth. airkns. adj. nobilis, insignis, eximius, et Ags. earcan-stan, gemma, Nl. edelgescente, unde et n. p. Ags. æthelstan. Hollandi vocant virum eximium een juweel van een man, (gemmam viri.)

ÆRM, BABM, adj. pauper, per diastolen earem. comp. earmer. supl. éarmete. Ags. earm, laboriosus, ærumnosus, pauper. supl. earmost. Goth. arms, adj. èlessés, supl. armosta. Ang. v. arm,

ÆRM.

miserabilis. Angli genuina voce rejecta assumpserunt (Gal. pauvre) poor. Prima notio est miseria, ærumna in genere. F.v. êrm, pauper. êrme liúde, pauperes homines, F. farme liú. Earmen, pl. substantive, pauperes homines. It éarme kert! miserandus infans! Phrases; Sa carm az 'n lús, (pediculo pauperior); Sa éarm az 'n swéal (hirundine pauperior); déad-carm, pauperior; stoak-carm, idem; stoak, baculus, nuditatem innuit. — Proverb. Rike-lius seaktmen ind éurm-liús pánkuken ruke fler, pauperes liba frigunt cum oleo raparum, quæ e longinguo olent ut morbi divitum; divites quippe morte perdunt suas divitias deliciasque; ergo timore mortis de levi valetudinis detrimento altas tollunt querelas. — Earm ind grutsk, fy, fy! Ang. Poor and proud, fy, fy! Ray, 147. Hd. Wenn wir nicht praklen sind wir arme leute. Hol. Aan arme lieden hovaardy vaagt de duivel zijn aars. — Ryk yn 'e widze, cerm yn it græf, (in incunabulis dives, pauper in sepulcro.)-"Ryk yn bern is éarm-liús seine, multos gignere liberos pauperum est felicitas.

Koene de rijcke d'aerme opijte, Ja schoense naet ijn schien wetter (schijte.

(divites si possent comedere egenos, ex his saturitatem non in aquam limpidam, sed turbidam squalidamque emitterent.) Proverbium stringit divitum avaritiam et contemtum pauperum. Burman. 41. — Ien blyn minsce is ien éarm minsce, cæcitas maximum malum est.

e á r m li c, adj. cui res angusta domi est, paupertati vicinus. Deer aermlijck sit waermt him rycklijck, Burman. 12, egenus parvo emolumento exhilaratur. Di bern kabbe rom hjar bréa, mar heit ind mem habbe it eármlik. Ags. earmlic, miserabilis, miser, calamitosus.

earm-fâd, cg curator pauperum. Earmfâdye, cg. institutum quod ad curationem et regimen pauperum attinet. cf. fâd.

earm-hertich, adj. comp. earmhertiger, misericors; infelix, miser. G. J. misericors; exempla citat Epkema. Goth. armahairts, adj. εύσπλεγχος. Ags. earm-heort, pusillanimis; misericors.

ÆRN.

Nl. (Kil.) armhertigh, pusillanimis. It is earmhertige kald, Hol. erbarmlijke (miserande) koud, frigus sævit crudelissime.

éarmhertigens, cg. (ingenium moresque hominis corde paupere) illiberalis

tenacitas.

ermjil, n. W.o. vectigal civibus ad alendos pauperes impositum, collectum. E. I. 358. F. éarme-jild, idem. éarme-lytse, (pauper tenuisque) Hy is alleheel éarme-lytse, nullus est, mala

fortuna oppressus.

e á r m o e d, cg. paupertas, ægritudo. Ags. cermth, f. miseria, paupertas. F.v. ér-Mem hat 'n bulte earmoede oer Auke; dy giet nei Eastynje, mater valde sollicita est de sorte filii Auconis, qui navigat in Indiam. — Prima notio est animi ægritudo et miseria in genere; Sax. v. arm-modi, n. miseria. mod, m. animus; armon, egere. Goth. arman, miserari. Isl. arms, deses, subdolus, pauper; armódr, m. molestia paupertatis (armr, dirus, et modr). Contra ex Isl. ær, furens, ar, ari, et módr est armódr, strenuitas, fortitudo. Nl. in arren moede, irata mente. Vos, Titus en Aran.

eármoedicheit, cg. conditio paupertatis, paupertas, F.v. *érmodicheit*, idem. Synonymon est F.v. *érmichéd*, ex perdito adj. *érmich*, ærumnosus.

éarmje, v.n. misere et indesinenter queri, sollicite queri. It wijfke earmet oer hjar eike doaiter, muliercula ingemiscit in filiæ morbo. Goth. arman, miserari; Ags. earmian, idem.

ge-éarm, n. questus, planctus, querelæ

moventes tædium.

ÆRN, plurimum éarn, cg. aquila. pl. éarnen. F.b. árn, idem. gos-árn, vultur leporarius. Goth. ara, m. Ags. earn, m. Isl. örn, ern, cg. — Angli pro hac voce a Gallis aigle sunt mutuati, Ang. eagle, sed Ang. v. ern. Prov. 'n Earn fliúcht sa heach nat as hi komt wer op 'e groun' to lâne, maximi reges necessitati naturæ humanæ subjecti sunt. *Dat schoe ien eern sijn* jongen naet todraghe, Burman. 8, escam tam vilem ne aquila quidem suis apportaret pullis. Hol. Dat sou een arend sijne jongen niet geven. pen, 22. Ex aren Hollandi formant arend, ut niemand ex nieman. éarns-kloeren, pl. ungulæ aquilinæ.

ÆRNE.

Hi sit yn farnskloeren, in potestate est danistæ, qui ejus dilaniat opes.

éarnich, earndich, adj. avarus, rapax. ERNE, ABRNE, ARNE, ÉARNE, adv. alicubi. Ags. ærn, earn, ern, locus secretior, habitaculum, tugurium. Nl. ergens; F.u. argens, arnse. F. hwær éarnee? Ubi uspiam? F.u. War-arnee? idem.

néarne, adv. nullibi. F.u. nárnse, F. néarne net (nullibi non) nullibi terrarum. Duo negativa Græco more vehe-

mentius negant.

ERS, éars, cg. podex, anus; si de virgine nubili vel muliere sermo est, per euphemismum, anus et cunnus simul. - Ags. ears, m. Ang. v. ers, Ang. aree, Hol. aare, m. — Phrasis ex trivio, Dat wiif is nat sunich op 'e care, (non parcit suo podici), femina prostituit pudicitiam suam. — It bern foel mei di bars yn e modder, infans cadebat totus quantus in coenum. cf. Ang. v. arsepusk, Howell, a fall on the back; Ang. d. ars-bawst, idem. Staffordshire. - Hij luwchter de cers wijt, se surripit e periculo, vel e re dubia, vel e consortio sumtibus obnoxio. Burman. 27. Yn di ears hingje, tergiversari, Ang. to hang an arse, Holsatii (IV, 193). He hangt sik in Proprie valet de porco vel 'n aars. homine ebrio, qui retro inclinatus pedes figit neque se a comite propelli sinit. Auctor eximius poematis Hudibras eleganter hac phrasi usus est; cf. locum apud Johnsonum v. arse. -Alles is al yn 'e war ind dou leiste noch mei di éars op bæd, omnes jam instant operi et tu pigre hæres in lecto. — Gréaie éarzen, wide broeken, Ang. Great arses, wide breeches, (magni ani, laxæ braccæ) pro hominis sorte sunt ejus sumtus, neque diviti prosunt bona si lauta vita corum reditus consumit. - Earst 'n heach wird, ind den mei di stirt yn é éars nei hús ta, jactatores ignavi sunt. — *Hy schit troch* ien facije eers, quod aggreditur letalem minatur eventum. Burman. 29. -Dyn éars! Absurdum est quod petis! (quare anus tuus hoc non petit?) Idem notant phrases, Dyn buse! Dyn noas! -Jo is nimmen trow as har eyn eers, Burman. 37, sua curat, alios fraudat. — Oer ears, oer bol, (super anum, super caput). Kers oer kop (in calendario 1676)

ÆRS.

in caput devolvi. Ang. v. arse verse, upside down, Ang. topsy-turvy.

Prov. Dy di éars barnt mat op 'e bljirren sitte, Ang. Who burns his arse wants to sit on the bladders. — Di éars smet it bern, epidermis rimæ inter nates, sudore et frictione læsa, cruda infanti est — Ags. earsod, adj. qui retro est. Forte ab fars, ut Hol. gelaarsd, ocreatus, a laars, ocrea; Ang. arsed, quod in lexicis Ang. deëst. Ang. Do not beg breeches of a bareare'd man. Ray, p. 3.

In phrasibus citatis pro éars ubique substitui potest gat. Ears urbane usurpatur; gat, anus, contra in sermone proletario, nisi figurate dicitur, ex. gr. It ding sit op syn gat, res non

procedit.

éarske, n. anus parvus. Néaken éars-kes, pl. (parvi ani nudi) primulæ veris (galanthus nivalis.) F.u. nakene meiskes, (nudæ puellulæ) idem.

éars-billen, pl. nates, Hol. aars-wangen, Kil. aers-billen, nates. Fjouwer néakene eersbillen bringe-ze gear. Ms., quatuor nudas nates in unum cogunt, i. e. pauper vir cum paupere muliere matrimonium init. - Hy wit naet op wat eersbil datter sitte schil, utri natium insidat nescit, i. e. dubius hæret. Burman. 29.

ærs-dreutel, cg. F.o. puerulus; proprie, ani pusillum stercus. Kil. " dreu-"teleerken, homuncio globosus; mys-"celus, panis cruribus." F. dreutel idem. quod confer.

éars-feyer, cg. chartula ad anum tergendum; quæcumque chartula, ex. gr. qua induitur epistola, cæt.

éars-futtel, cg. parva avis ad pugni magnitudinem, que mergit in riparum herbosarum fundis, cf. Kil. futsel, panniculus.

eárs-gebrek, n. vitium imaginarium, morbus simulatus, parva necessitas. Bern hawwe op reis jamk 'n bulte cársgebrekken, infantes in itinere sæpe multis parvulis necessitatibus obnoxii sunt. - Vicina notione Hol. (Kil.) "kack hebben, cacaturire" traducunt ad ardelionem gloriosum, qui ostentat jactatque sua, et multa sibi arrogat, Hol. Hij heeft veel kaks.

eárs-kerne, cg. ani rima. (cf. kerne, rima; kerntsje, rimas incidere). 1. eers karn, Mhd. ars krinne,

(Kil.) aers-kerf. j. aersgat. Hd. arschkerbe. — Kárekernye, ludicra denominatio vici imaginarii, ubi novorum hominum (upstarts), gloriosorum divitum atque stultorum jactatorum ponunt incunabula. Hanen ind bal yn di wâlden to Earskernyes. Warns.

ers-knop, m. F.v. sacri ossis acumen. F. di sluit, cg. Hol. het stuitbeen.

Componunt Frisii éars quoque cum

lok, catillus;

ærs-lók, n. ani foramen, Hja siucht mei it lofter each yn it lofter ærslok, puëlla strabo est. Alam. ars-loh, Hd. arschlock. Ags. ears-thyrl, n. ani foramen, Sax. l. eers-gat, F. ears-gat, elliptice

F. gal, n. anus.

eárs-wisp, cg. manipulus graminis quo anum tergunt. Ang. v. arse-wispe, idem. (cf. F. strie-wisp, manipulus straminis.) Nl. (Kil.) "aers-wisch (Gal. servielte.) "spongia tergendo podici," quam vocem Barbara Latinitas vertit "ani-"tergium." Wisschen enim est "ter-"gere." — Alam. ars-wisc, m. Eárs-wisk idem quod eárs-wisp. Prov. Dy twiske twa haebulten yn sit to kakken ind den forlegen is om ien earswisk, dy hat ien lyls forstán. Antiquitus fascis foeni ante latrinam coenobii jacebat in usum monachorum;

> El puis a regardé vers l'uis, Uns fais de faim i vit gesir, De qui li Moine au departir De la chambre terdent lor rains. Guillaume ne fu pas vileins; Un torchon fist si li bouta Dedenz son poing.

Barbazan. Fabliaux et contes. p. 225. Du segretain Moine. vs. 596. Ob necessitatem alveum exonerandi Hd. anum appellant der allerwertheste, carissimus. Sic Hesychius in verbo memorat anum Græcis ποτνιάζειν olim dictum fuisse mórres, moderatorem. Latrina eadem de causa Neerlandice audiebat Herman. Teuthonista, heymelicheit, privayt, harmens, huysken. Junius (Et. Ang. ars) herman recte retulit ad Ags. hera-manna, hominum dominus (Ags. hera, dominus) i. e. latrina, quam reges ipsi colunt. In-Hij moet Herman spreken, de Nl Hermannum conventum expetit. *Hij* moet sijnen meester dienen, domino suo serviendum est illi. Hij moet ÆRS.

wezen waar de keizer te voet keen gaat, eundem ei est quorsum imperator se pedibus confert. Saxones Nl. harmen appellant phallum, hominum dominum, quatenus propagationis generis humani instrumentum, stimulus oupiditatum et industriæ est. Hol. Jonge Heer (dominus junior) penis; jonge Juffrouw (domina junior) arvum genitale. Herman nomen proprium viri antiquissimum; analogice Frisii nomine proprio Gerhard (F. Gjerrit.) phallum appellant; F.v. ger, telum, lancea; hard, acer. Hol. v. de hane (gallus) phallus; (Kil.) 't cappeken van den hane, (cucullus galli) præputium. Confer Akke. iepen-éarske, n. mespilum, ita dictum ob hiantem et longe apertum calycem, formâ aperti podicis. Veteres non abhorrebant nominare quosdam fructus et flores a podice, ut néakenéarskes, primulæ veris; swart-kontkes, mala parva a parte inferiore nigrantia. Hæc vox longe lateque per nostræ gentis nationes est dispersa; ex. gr. Ags. open-ærs (Lye, ærs.), Ang. v. openars, open-ers (Hal. 589.) Sax. l. apen-eers, apentüt, (Br. Wb. I. 23). Apen-eersken (Holst. Wb. I. 6) mespilum. Antiquitus in Hollandia hoc ænigma circumferebatur, quo anus mespili describitur,

Vijf harten, Vijf starten, Een prik in 't gat, Rara wat is dat? quibus verbis occasione data significabant rem veneream. Shakspeare lusit propria notione ani sive cunni aperti in open-ers, qua spectat ad virginem viro tempestivam, et mespilo opponit pirum Poperingense, poprin peare, pirum vile, sed majus phalloque simile (instar orange calabas?) symbolum viri imbecillis, veneri inutilis. Mercutio de Romeo, Juliæ amore capto, recubante sub tegmine arboris mespili, talia profert :

Now will he sit onder a medler tree And wish his mistresse were that kind (of fruite,

As maidens call medlers, when they (laugh alone. O Romeo, that she were! O, that she

An open (ers), or thou a poprin peare! Romeo and Juliet, Act. 11. sc. 2. "O Romeo, utinam Julia esset! O! "utinam esset mespilum, quod tu

ÆRS.

"carpas de arbore; vel utinam tu "esses pirum Poperingense, (homo "imbellis, cui ad venerem nulla cu-"pido.") Paine Collier oppositionem non cepit; edidit enim absque or; O Romeo! that she were, O! that she

(wers An open el cælera, thou a poprin pear! réaks-éars, cg. locus (basis) ubi meta foeni hibernalis es acervata. di reaks-earzen oan, furcillo corrade relictum foenum in metarum fundis.— Réaks-ears proprie, anus metæ, i. e. cui insidet meta. Analogice Scoti sack-arse, fundus sacci, Ang. the botiom of a sack.

eársling, adj. præposterus. Di jonge is eársling; hij doach nut sour master, puer lævus est, chirurgiæ non idoneus. Ily is mei di earslinge foet fen bæd stapt (lectum linquens ominoso pede

institit) morosus est.

earsling, adv. a tergo, præpostere In wanne hetse earsling om fen thin doeck, G. J. ornat se matrona collari ex bysso in vanni formam a tergo. — Di sinne biloawwe moai waer; mar il komt earsling ut, sol promittebat tempus serenum, sed in pejus versum est. — Az îl bri reint lizze hjar scutels earsling, (cum puls pluit mulierculæ patinæ jacent inversæ) nescit occasionem arripere in suum commodum. (carsling, ano inverso). — Ang. East. earseling-pole, , the pole, with which , bakers spread the hot embers to "all parts of the oven:" Quippe hoc agens pistor pedem rutrumque retro movet. Ang. Norf. Arselins, adv. backwards.

earskje, vb. n. segni passu ambularc. It bern earsket mem nei, infans sequitur matrem titubante gressu. Di siler earsket sceef nei hus la, nauta appotus gressum titubantem domum dirigit. Valet præcipue de iis qui pedibus capti difficili properant gressu natesque plus solito movent, quales sunt infantes et vetulæ imbecilles. Eadem figura verbum boxelje, leniter itare, derivatur a boxe, bracca. Pro eárskje quoque valet jaskje. Ik mat nei sted ta jaskje, mihi in urbem ambulan-

dum est.

Nl. (Kil.) aerselen, crselen, retrogredi, tergiversari. Ang. East. arele, to move backwards. Nl. (Kil.) "aerse-

ÆSKJE.

" lingen, retrogradi, q. d. culum ver-, sus ire. Gal. re-culer," a cul anus.

Kil. aerselincks, retrograde.

ÆRW, n. W.o. corii superficies squamulis distincta. Inter Saxones littorales arw quoque notat crustam prati, in qua hæret textum densum radicum graminis. F. nerf, cg. idem. Nl. (Kil.) "nerue van het leder j. erue, grana in coriis." Hollandi promiscue erf et nerf; aers et naers, anus; ijver et nijver, studium, industria; oest et noest, nodus in arbore; F.b. ar et Nl. (Kil.) narve, cicatrix. Nante vocales vicem præstat aspirationis nasalis ut A gutturalis. Vide alia exempla Jun. Willeram, 207, qui prætermisit Ags. epflod et nep-flod, Ang. neap-flood, sestus maris languidior, cum luna quartam partem sui spatii complevit.

ÆS, F.b. officina ferraria. (F. smitthe) Sueth. æsia, ustrina, Alam. essa, f. Hd. esse, idem. cf. F.u. eest, F. iest, locus ubi hordeum coquorum cerevisiæ us-Forma simplicior est Nl. tulatur. (Kil.) ese. j. est, ast, ustrina. cf. ast,

oriens, (telluris ustrina?) æsk, n.W. o. cinis. Outzen, Eesk, F. iske, yeske, cg.

æsk-bult, m. W. o. acervus cincrum. F. yesk-bult, Nl. asch-hoop.

æsk-sparder, m. W. o. F. yesk-sceppe, pala parva ad cineres de foco egerendos. E. I. 358. Isl. sparda, spatha. ÆSKJE, vb. a. (Sueth. æska, petere, interrogare, optare) dial. com. éaskje. præs. ind. ik éaskje, dou éaskeste, hi éasket; pl. éaskje. pf. éaskke, dou éaskeste, hi easkke, pl. éasken. pf. p. easke. pr. p. éaskjende. ger. to éaskjen. Hind. äskje, vb. a. poscere, rogare, petere. F.v. askia, præs. ind. askie, askest, askat; gerund. askiana, poscere, postulare, diem dicere, accusare; ita Lat. postulare aliquem de repetundis. — Ags. acsian , rogare, interrogare, inquirere. Ang. v. aske, Ang. to ask, interrogare. (cf. F. nimme, sumere; fornimme, interrogare, investigare, intelligere.) Ags. ucsjan, poscere; geacsjan, inquirere, intelligere.

Easkje sen di wêrd 'n mingelen biar! pete a caupona heminam cerevisiæ. ---Jild easkje, pretium ponere, quod venditoris est; Jild biede, offerre pretium, quod emtoris est; eodem sonsu valent st. éask, cg. et bód, n. Ags. æsca, f.

ÆUN.

interrogatio, disquisitio. Eodem sensu W.o. askje, ponere pretium. Wo fül asket hi for sin kungst? F. Ho folle fasket hy foar syn kynser? Quodnam pretium statuit ille suo equo?

bi-éaskje, be-éaskje, frequenter et quasi jus habens poscere. Huat biéaskest thon kjir? unde tibi jus poscendi quod tibi libet? F.v. biaskia, in judicium vocare, provocare.

oaf-éaskje, vb.a. pretium alicui pro merce ponere; exigere aliquid ab aliquo. F.v. of-askia, exigere. Ags. ofacsian,

expetere, expectare.

op-éaskje, vb. a. rem mutuo datam repetere. Di man sit wrak; ik hab myn jild opfrege vel opéaske, res familiaris hominis labefactata est; pecuniam, quam ci mutuo dedi, repetii.

ta-éaskje, vb. a. in compensandis duabus diversi valoris mercibus pro meliore addititium pretium poscere.

ta-easkje, magnum ponere pretium.

Twahundert goune foar 'n feer-kou?

Dou éaskeste mar ta! Ducentine floreni pro juvenco? Pretium enorme statuis. F.v. otherum to-askia, ab alio exigere (mulctam), ubi to, ad, eandem habet vim quam Nl. aan in aanvragen, arrogare.

Wi bidde God um forjaning; wy fréagje us burman um syn hynzer; wy éaskje 'n flæze wyn fen 'e kastelein; precamur a deo remissionem; utendum rogamus a vicino equum; petimus a caupone lagenam vini.

EUN, preep. F.b F. oan, ad F.b. œun-tog, F. oan-twaen, in duas partes (fractus). F.b. œun'e gong, in processu, in actione; F. oan 'e gung, idem. Bend. 342.

EZE, vb. a. F.b. vorare, edere. F.u. aze, F. ieze, captare escam, piscium more. Bend. 412.

AF. (A in præpositione af, sive soluta. sive cum alia voce composita, semper producitur). Particulæ sæpe redeuntes solent frequenti usu quasi atteri, diminui vel contrahi. Lingua Sanskrita frequentabat duplicem formam apa, Græc. λπδ, et ava, Græc. λΦ' ante aspiratas, Lat. ab. Apa Germanice audit afa, per apocopen af. Latine ab per apocopen fit a; a-millo, a-vello cæt. ut ex fit e, tum absolute, tum in compositis. Denique transit in aw, unde restant au-

AF.

fugere, au-ferre, ceet. Adde omitto ex ob-mitto. Simili modo Frisice af vergit in dw inter pronuntiandum. W autem per apocopen evanescente an fit a, ab, tam solute, quam in compositis: ex. gr. af-lisse et a-lisse, deponere, ki is fen it bæd af et a, inter se permutautur. — W in an fit u, unde au, quæ est dialecti varietas præcipue a silvicolis (F.u. Zeven-wouden) frequentata; his au-lisse, et hi *is fen it bæd an*, idem est quod cæteris áflisze, óaflisze, et áf vel óaf. -Saxones veteres af ante verba sæpe mutant in a. Anglosaxones itidem af contrahebant in å; ex. gr. åceorfan, abscindere, F. åkerfje, Nl. afkerven. — Ags. åcolian, F. åkuolje, refrigescere, Nl. afkoelen. — Ags. åbiddan, F. åbidde, deprecari, Nl. afbidden. - Ags. águlan, F. ájille, effundere, Nl. afgielen. - Ags. animan, F. animme, eximere, Nl. afnemen. -Ags. âvis, insipiens. Nl. v. (Kil) awijs, auwijs, ouwijs, Lat a-mens. — Ags. âveig, devium. F. âwei, Nl. afweg. Lat. a-vius. — Ags. agild, sine compensatione. - Sueth. v. avita, amens; alag, iniquus, cf. Lat. ex-lex; umægtig, impotens; amæli, sine opprobrio. Nl. v. amachtig, impotens; aweerd, indignus. Jun. Willer. 301. In talibus a privat ut af in Goth. afgrunditha, Nl. afgrond, F. af-groun, au-groun, a-groun, abyssus (fundo carens.) Non tamen omnis a ex af est; ex an quoque aliisque particulis orta est. Ags. amanian, F. banmoánje, Nl. aanmanen, Lat. ad-monere. — Ags. dhefan, Nl. aanheffen. — Ags. dhoettan, Nl. aanvellen, acuere. — Ags. ásetlan ponere, Nl. aanzeiten, Ags. ofaseitan, deponere. — Ags. astigan, Nl. aunstijgen, scandere, ofastigan, descendere. Ags. a middan, in medio.

Anglosaxones ut Frisii mutabant af in of, ab; ante hanc mutationem af jam se contraxerat in a, et æf in æ (G. J. æf) quod comparatio vocum Frisicarum cum Anglosaxonicis exemplis multis luculenter docet. Postquam autem notio primitiva voculæ å (ex af) lapsu temporis imminuta erat alteram af sive of addiderunt, secundum regulam Græcorum, duo negativa vehementius negare; ex. gr. Ags. a-don, tollere (Nl. weg-doen) F. å-dwån, et

of-a-don, tollere, amputare, discutere; Ags. a-drifan, depellere, abigere, et

of-a-drifan, idem.

Ags. æ vocibus præfixa fere eandem variam vim habet quam af, G.J. af, e qua præpositione oritur. A, ab, ex. Ags. ædrifan, expellere, ejicere. -Ags. afyrmtha, purgamentum, quisquiliæ (ablutiones), Nl. uitvaageel. — Ags. egyld, submutata forma egyld, sine mulcta, (compensatione.) — Ags. chiones, pallor. (Ags. hiv color) proprie, decolor conditio. — Ags. æmyrce, egregius; proprie, sine tenebris, lucidus, fulgens. Ags. mirk, tenebræ. -Ags. æmen, (sine hominibus) nudatus incolis, desolatus, vastatus. - Ags. amode, mente captus, pusillanimis. Nl. moedeloos. — Ags. @kvyrpan, avertere. — Ags. enote, inutilis (Ags. note, usus.) - Ags. ascera, intonsus. Ags. ascapa, purgamentum, Nl. silvaagsel. - Ags. ælynan, aperire. Ags. iynan, sepire, claudere. — Ags. æven, incertus. Ags. ven, verisimilitudo, expectatio.

Ags. æ respondet F. for, Nl. ver, quæ particulæ diminutionem, interitum, notant. Ags. caldian, F. senescere; for-aldje, Nl. verouden. — Ags. cbylgd, indignatio, ira, Nl. verbolgenheid. -Ags. athryt, tædium, F. forthriet, Nl. verdriet, tædium, dolor. - Ags. æsvindan, tabescere. Nl. verswinden, evanescere, in auras ire. cf. aftredde, áfgod.

Ags. a-veg (de via) hit is aveg, abest; pro quo Frisii per aphæresin particulæ á et mutata g in i, wei. Angli ex a-wag habent a-way, et Scoti per apocopen a-wa'. It is wei, abest, non invenitur. Gean wei! Ang. Get away! apage! Weigean, abire. Cum de amatis mortuis sermo est Frisii déad, mortuus, vel sijerre, mori, non usurpant, sed vei, quod solemnius est et desiderium rei perditæ significat: quorsum enim abierit et quomodo abierit, in medio linquitur, sed abiit in oras, unde nemo redit. Periit! Us mem is wei, mater mortua est. Hja is wei / illa (filia tua) demersa est! Eadem mens est in Scotis, cum loquuntur of them that 's area. "There , is a peculiar and lovely delicacy in "this national idiom," inquit Jamieson. "When one cannot avoid a reference "to the departed, instead of mentio-, ning the name, as if naming the perAF.

"son were a kind of profanation of "the hallowed silence of the tomb, "it is usual to speak of them that 's awa." Jamieson (Supplement to the Scott. Dict. awa) non attendit animum ad mysticum awa pro distincto et trito dede, mortuus.

AF, oaf, oa; of, (oof) ou; af, prap. ab, separationem notat. It kéal is er af. mar it fuwlnis is er noch bi, peperit vacca vitulum, sed secundinas adductenet uterus. Her af, Aug. far off. af, deorsum, Hd. kerab. Kom fen di

souder af, descende e tabulato. Kom fen it bæd af! Don slepste 'n gat yn e dei, (descende a lecto, i. e.) Surge! Partem diei teris somno. — Animadverte lectus Frisiorum ante extructos aggeres littorales circiter quinque sexve pedes propter frequentes maris inundationes supra solum fuisse elevatos, quos per quatuor scalas conscendebant perque easdem itidem linquebant.

åf ind oan, interdum, per vices. Difeint komt hjir oaf ind oan, nat om us, mar di fâm, juvenis nos interdum visitat, non ut nos alloquatur sed virginem. Ang. off an don. My brother visits the Talbot-Arms during May, and was there off and on for about three months." Go off and on, abire et accedere. "Competitions intermit "and go off and on, as it happens, "upon this or that occasion." L'Estrange. Frisii et Angli adverbia bina vel adverbium et præpositionem copulâ and jungere solent. ex. gr. Ang. now and then, F. nou ind dan. — Ang. up and down, F. op ind del. — Ang. through-out, F. ut-ind-throck. Porro Ang out-of, up-on, F. af ind ta, ut ind yn, op ind ut, cætera quæ confer. F. oaf ind ta, interdum, F.b. auf an to, Bend. 366.

Frisii et Angli e talibus præpositionibus junctis verba formare solent. Ex oaf-ind-oan fit

âf-ind-oanje, ire et redire, deficere et crescere. It liucht sen 'e lampe afind-oanet, lumen lampadis alternatim

languet et clarescit.

auf, F.b. in genere idem valet quod Ang. of, pro quo Frisii fen. F.b. De fidder halt fale auf san saen, F. De faer hâldt folle fen syn soan. — F.b. De kænd auf 't hâd name, F. De koed fen it kad nimme, vol di

AFALDJE.

hoed bafnimme, scil. fen it had, Ang. To take the lat offthe head, aperire caput. - F.b. He hauricht en daler auf me, Ang. He borrows a daler of me F. Hi lient 'n dâlder fen mi, mutuum sumit dalerum a me. F. borgje, dare et sumere merces mutuo. — F.b. He lawet fon sin ronte, aura auf æze au drainke, F. Hi libbet ut syn rinten, mar fen iten ind drinken. Bend. 365 -F.b. auf, F. ut, ex. De æirem as auf 't laz, F. Di éarm is ut it lid, brachium eluxatum est. Ags. lith, (lizd) membrum. - F.b. He kamt auf 'e sjurk, Ang. He comes out of the church (tsjurts). F. Hi komt ut 'e tsjerke vel serke. - F.b. He kamt fon 'e sjurk, venit e vicinitate templi, F. Hi komt fen é tsjerke, idem. Bend. 365. — F.b. In-æun 't hus an ut-auf 't hus gonge, Ang. to go in the house and to go out of the house, F. yn ind ut it kus géan.

auf, F.b. partem rei notat. En fæzer auf en kræider, Ags. fether, (fezder) penna. Ang. A feather of a cock, F. Jen feër fen 'n hoanne. — F.b. En wing auf en swan, Ang. A wing of a swan, F. Jen swanne-fleugel. Bend. 379.

anf, F.b. notat materiem ex qua quid fit: En shée auf heult, Ang. A board or table of wood, F. Jen tefel fen holt, Hindel. — F.b. En heud auf strai, Ang. A hat of straw, F. in strieen hoed, pileus stramineus. Bend. 379, ubi variæ distinctiones inter fon et auf.

AFALDJE, vb. n. senectute collabi, marcescere; senio desuescere amicis, sodalibus. Ily is al moai jirrich ind eak afalde, grandævus est et senio afflictus; ætate declivis. — Mei di jirren aldet di minsce af, cum crescunt anni desuescimus nostris sodalibus.

AF- vel ÆF-AERDJE, vb. n. degenerare. Hol. ontaarden, idem. G. J. æfaerd, pf. p. degener. cf. årdje.

AFBAKKE, v.a. pacto componere litem. cf. kān-bakke, dextris junctis licitari. áflutje, componere pacem osculo, proprie, osculo delere injuriam et culpam. áfdriake, pocula libans cum altero redire in gratiam.

AFBARNE, vb. a. et n. (oofbanne) F. v. ofbarna, F.u. ofbrande, comburere, comburi totus quantus; valet de ædi-

ficiis, molendinis, cæt.

AFBREKKE.

AFBEIDJE, vb.a. expectare, manere cf. bida. Hol. af-wachten, perdurans expectare. Ags. âbidan, Ags. North. âbida, constanter manere quid, Ang. abide.

AFBIDDE, vb. a. precari (ab aliquo.)

Myn wiif bidt Goad ulle moarnen 'n

bern baf, mea uxor a deo maximopere

petit infantem, (precatur sibi infantem). F, baf- sive ba-bidde, Ags. abid-

dan, precari, petere.

AFBINE, vb. a. fune adstricto demere, F.u. ofbine. Di rammen a/bine, arietes fune adstricto castrare. Prov. 'n afboun weer is noch wol 'ris rammich, (quandoque vervex castratus salax est) quandoque senex venerem appetit.

AFBODJE, vb. n. exhaurire vires assiduo labore. Eandem vim hic loci af habet quam of in Ang. v. ofwalked, fatigued

with walking.

AFBOYE, vb. n. remitti repetitis imbribus; spectat tempestuosam cæli temperiem. F.u. ofbuije, idem.

AFBONKJE, vb. a. supremum et vilissimum stratum terræ bituminosæ abscindere. cf. bonk-ierde.

AFBORNE, vb. a. Di ky óafborne, dare bibere vaccis in stabulo ad unam omnibus. cf. óafliucktje.

AFBOSKJE, vb. a. stipulas longas graminis, quas pecus in prato intactas liquit, metere. Holsati ad ripam Eidoræ afbuschen, idem. of. boskje.

AFBOSSE, AFBOSJE, vb. a. crogare pecuniam, ex. gr. in symposium. cf. busse, bosse, Ang. box, pyxis. Hol. afschuiven.

AFBOUWE, vb. a. demoliri. Di merke iz dien; di kreámmen wirde áfbouwd, nunfinis finitis rescinduntur tabernæ ligneæ. Contra opbouwe, exstruere. cf.

AFBOUWJE, vb.n. aufugere, evadere. cf. bouwje, banwje.

AFBREKKÉ, vb. a. refringere; cultus sumptus diminuere; abrogare. — 'n kus áfbrekke, domum caducam demoliri. — Di man libbe as ien banjer; nou is er oan il áfbrekken, laute homo vixit; nunc delicias, quas faciebat, minuit. — Síke ky áfbrekke, vaccas morbidas refringere, i.e. e grege amovere, vendere. F.v. ofbreka, avellere, F.u. ofbréke, F. ábrekke, Ags. ábrecan, frangere, destruere. Ang. to break off, interrumpere orationem, Nl. afbreken, idem. cf. brekke, frangere.

AFBRINGE.

AFBRINGE, vb. a. abducere, ferre deorsum. Wi habbe it er goed oabrocht, salvi transiimus periculum. Ags. North. ofgebrenga, educere, F.u. ofbringe.

AFBUGE, vb.a. deflectere (ex. gr. ramum a semita.) Ags. North. ofgebega,

inclinare (diem.)

AF-vel EF-BUWTSJE, vb.a. depellere, recusare. cf. buwlsje, bûlsje. Ags. of-bealan, Ang. to beat off.

AFDELE, vb.a. F.v. ofdela, F.u. ofdele,

dividere, in partes separarc.

AFDIJE, TADIJE, vb. n. Afdye, minus augmentum capere quam quod expectabatur. Tadye, præter spem crescere. Di kou dyt åf, in crescendo vacca spem fallit; it kéal dyt ta, incrementum vituli expectationem superat. — Tadye, valde crescere. It bern dyt nau tá, infans eximie nunc convalescit. cf. dye, augeri, crescere.

AFDOELE, vb.a. terminis circumscribere, determinare. Don maste it stik, datste fen it miedlân forkéapje wolste, éarst áfdoele, pars prati foenicularii, quam vendere paras, tibi terminis sæpienda

est, cf. *dole*.

AFDOLLE, vb. a. desuper fodere. Ags. ofdelfan, Hol. afdelven, Ags. North. ofdelfa, Rushw. adelfa, F. adolle, idem.

AFDRAGE, vb.a. deferre; inclinare; usu conterere. — Drāck it bern di treppen oaf, defer infantem per gradus scalæ. — Di flier drāckt oaf, solum inclinat. — Di kléan oafdrage, vestes conterere usu.

AFDRAIJE, vb.a. torquendo solvere. Di weeren afdraye, vervecibus pullis exarescentes testes torquendo demere; exarescunt scilicet testes superne fune constricti. cf. afbine. — Af- vel æfdraye vb.a. avertere, ex. gr. caput, quod

renuentis est, cf. draye.

AFDRINKE, vb.a. proprie, bibendo pellere, i. e. litem: in gratiam redire cum aliquo et in signum reconciliationis ei propinari. — Oafdrinke, vb.a. nimia aqua potum diluere; oafdronken thé, extractum theæ nimis dilutum. — In verbo F.v. ofdrenka, aqua suffocare, præp. of gaudet vi Ags. of in verbo ofgedrinean, idem. cf. oaftredde.

AFDRIUWE, vb.n. et act. depellere, ex. gr. pecus ex agro; it wetter, pellere aquam intercutem. Ags. of drifan, F.v. afdriva, F.u. of drive. Ags. addrifan, F. addriuwe, Hol. afdriven, depellere, Ang. to drive off, differre.

AFFALLE.

AFDRUGJE, transeunte g in i, afdruye vb. a. abstergere, (cf. druye, siccare) quod madet peniculo abstergere et siccare. — Di tafel oafdruye, mensam madidam abstergere. — Di ierdapels, di béane oafdruye, poma terræ, fabas siccare, i. e. aquam, in qua coctæ sunt, effundere. Ags. of adrygan, adrigan, idem. Ags. North. of dryga, abstergere, F. ádrugia, idem.

AFDWAN, (oafdwaan) vb.a. demere. — Di hoed, it hlid oafdwan, detegere caput, demere operculum. — 'n Rekkening oafdwan, solvere debitum; rem expedire. — Ags. ofdon, eximere; adon tollere, amovere. F.u. ofdoen. Anglis to do off hoe sensu ignotum est. — Af, a, separat; for perdit. Ags. fordon, perdere, F.u. fordoen, F. fordwan, idem. F. adwan, Ags. North. adda, deponere, destruere; ofdoa, idem.

âfdwân, vb.a. perficere. Dat is âfdien,

res peracta est.

afdwaning, cg. absolutio, compositio, confectio rei post putatam cum alio rationem. cf. dwas, facere.

AF-, ÆF-DWERSJE, vb.n. averso vultu deflectere. — *Fen immen æfdwersje*, ab aliquo, quem vituperamus, vultu transverso recedere. cf. dwers.

AFÉAGJE, vb.a. oculis metiri, attingere, Hwa ken di stearren yn de kéage loft aféagje, quis stellas in caelo oculis

assequi potest? cf. éach, ut-éagje.

AFEARE, vb.a. arando subtrahere quid
ex agro vicini. F.v. Huasa otherem ene
furch ieftha tua ofereth, quicumque alii
unum sulcum vel duos aratro desecat.

AFEARTJE, vb.a. reliquias pabuli, quas pecus conculcavit, e stabulo in sterquilinium ferre. cf. eart, trunculi,

acroteria, ramenta.

AFÉASKJÉ, vb.a. exigere. Goad éasket di siel fen it bidoarne bern fen di âlder syn hân, deus exigit animas corruptorum liberorum a manu parentum. F.v. ofaskia, Hind. ôfâskje. Ags. ofasian, Ang. to ask off.

AFFALLE, vb.n. decidere. F.v. offalla, F.u. offalle, Ags. North. offalla, decidere. — Don falste my âf, expectationem meam de te bonam fallis. — Ho falt my dat âf! Quanta de spe decidi! — Hy is ast er oaff fâlt, Burman. 26, corpus amittit, macescit. Us mem falt âf fen jelde, mater marcescit senectute. Ang. to fall off, perire.

AFFARRE.

affal, cg. ramentum. — Affal fen di kou, it sciep, di bärck, trunculi vaccæ, ovis, porci, quales sunt pedes, caput, ilia, cæt.

AF-, OAF-FARRE, vb.n. solvere navem, G. J. afferre. Ags. North. offcaria, offcera, discedere. Ags. offcaran, exirc. Ang. to fare on, procedere, Miltonus utitur; to fare off non inveni. F. afarre, Ags. aferran, avehere, auferre.

AFFEAR, cg. pl. afféars, majores. Afféar proprie, avus, vox contracta ex F.o. álfaer, avus; F.v. aldafeder, aldfeder, avus. Ags. ealdafæder, ealdfæder, avus, patriarcha. Hol. oudvader, avus, patriarcha. —Sax. v. abaro, auaro, filius, proles; Ags. eafora, proles, nihil cum F. afféar commune habet; sunt enim ex themate ab et af in Isl. affa, valere, gignere, et Goth. abre, laχυρός. (cf. Ags. ofor, validus. eafoth, f. robur, vis).

AF-, ÆFFERGJE, vb.a. petere ab aliquo, postulare. cf. fergje. Af in hoc verbo abundat fere et notionis vim tantum intendit.

AFFIERE, vb.a. de loco editiore detrudere. Ags. áfyrran, avellere, auferre; áfyrsian, pellere, auferre. Ags. North. afirra, ejicere, depellere, abjicere. Perdiderunt Angli hoc verbum.

AFFLEUTJE, vb.a. delibare cremorem de lacte, despumare lac. F.o. feute-melk, lac cremore orbum; flüt, idem. Ang. to fleet, to skim milk; fleet-milk, skimmed milk, (lac despumatum).

AFFOLLE, vb.a. piscatores fila, quibus retia resarciunt, convolvunt super duos asserculos transverse junctos (il krūes). Affolle autem est solvere fila ex illis asserculis et transferre in acum, qua piscator texit retia; F. nidle, Ang. needle. It jern fen it krūes âffolle op di nidle. — Af, ab, respicit asserculos; folle, implere, autem acum fissam; asserculi orbantur, acus repletur filis. AF-, ÆFFREEGJE, vb.a. interrogare, sciscitari aliquid ex aliquo.

AFFRETTE, vb.a. depascere gramen in pratis, quod pecoris est. Ags. North. offreatta, devorare, F.o. affritti, C.M. Ags. offretan, devorare. Pro hoc verbo Angli barbarum to devour sibi assumpserunt.

AFFURJE, AFFUÓRJE, vb.a. pecori in stabulo ultima vice ante noetem pa-

AFGROBBELJE.

bulum præbere, cf. åfeårtje, åfliåchtje, åfmeitse, in quibus åf actum ad finem perductum notat.

AFGÉAN, vb.n. abire, discedere. Ags. ofgan, progredi, F.u. ofgan. — F.v. ofgunga, (Ags. afgangan) abire, decedere munere, mori. Ags. North. ofgegunga, exire. — Honeer giet it fjerscip af? Quota hora cymba vici ripam solvit? — De sclopeto explodente dicimus, It snaphaen gung af, Ang. the gun went off. Ang. to go off, to fire. — It supen scil dy nat goed oafgean, non impune te sepelies vino.

â fg é a n, vb.n. discedere, desistere a proposito. G. J. æfgéan, proficisei. Di âld-man wol reisgje, mar it scil kim wol oafgéan, senex vult peregrinari, sed animi propositum mutabit. Ags. ofgán, Ags. North. ofgaa, exire; ofgegunga, idem; Ang. to go off. — Ags. ofgangan, F.v. ofgunga, abire, egredi, progredi; ofgung, m. renunciatio muneris, casus; Nl. afgang, descensus.

åfgung, åfgong, cg. ventris exoneratio, excrementa. Hol. afgaan, cacare. cf. throchgung. Hol. v. afganck, dootlycken afganck, decessus, mors.

AFGNIBBELJE, vb.a. minutim et avare deducere a pretio: proprie, minutim demordere. Ang. v. gnibble, (ge-nibble) hodie to nibble, manducare. The nibbling skeep clothe the slooping kills, Gay. Dione. Act. IV. sc. 4. Forma frequentativa verbi Ang. North. to gnipe, idem. — F.o. ofknibbele idem quod afgnibbelje.

AFGNIRDJE, vb.a. manducando demorderc. Ags. gnyrran, stridere dentibus. Ang. v. gnaste, Ang. to gnask with the teeth.

AFGOD, cg. idolum. G. J. afgoad. F.v. ofgod, afgod, F.u. ofgod. — F.v. afofgodie, (Nl. afgoderij, Hd. abgötteres) idololatria. In præpositione af est vis negandi; afgoad, qui non deus est; afgrous, ubi fundus deest; afginst, invidia (sine favore).

AF- vel AU-GRYSLIK, adj. horribilis.

'n Fjildslack is augryslik um to siæn, proelium horribile est visu. — Adv. vehementer. It is augryslike kåld, sævissimum est frigus; Hd. abschevlick kalt. cf. grize, horrere; gryslik, horrendus. Ags. ägrisenlic, horribilis. AFGROBBELJE, vb.a. Molkwarren, ab-

AFGEOUN.

Mim grobbelt di boarn æf, mater abluit infantes. cf. grobbelje.

AFGROUN, cg. G. J. afgruwne, gurges,

(abyssus)

AFGRUNDERJE, vb.a. F. et W.o. vituperare, convitiari. Dubito an corrupta sit vox ex affrunterje. Hol. affronteren, Gal. affronter.
AFGRUNJE, vb.a. F.o. fundum aquæ

pedibus attingere extante capite. cf. bigrounje, grounje, idem.

AFGUSTE, vb.a. F.o. vaccæ, quæ brevi pariet, lac depellere. Ang. East. gastcow, a cow which does not produce a calf in the season. Sax. n. güste-koe, idem. Sax. l. jüst, (pecus) quod non utero gerit neque lac præbet. Dithmarsi göst; göslland, terra altior, aridior et infertilis. Compone F. gaest, geest, collis arenosus.

AFHALDE, vb.a. detorquere navem ad lævam vel dextram ut navis obvia vi-Desinere, negligere. — Ags. ähealdan, Ags. North. ahælda that onsion on eortho, dejicere vultum (oculos)

in terram. Luc. XXIV. 5.

AFHANDICH, adj. distantia incommodus. Dat lan leit di boer afhandich, isti agri nimia distantia a villa villico incommodum afferunt. "Ita ædifices ne villa fundum quærat neque fundus villam." Cato de Re Rustica, 3. Hæc prima lex est agriculturæ Frisicae. Afhandich proprie, quod non ad manum est. Ang. d. "In Suffolk a man "holding a second farm, on which he "does not reside, is said to farm it "off-kand." Halliwell, 586. Neerlandi privandi sensu, iemand iets afhandig maken, aliquem re aliqua fraudare. -Af-kandich, analogice af-tandich, quod vide.

AFHELGIE, vb. reflexivum, Him afhelgie, desudare, sese frangere nimio labore. Mhd. hellec, fatigatus; Sax. l. hellig, idem, et siticulosus. B. N. L. II. 619. Kil. helligh, lassus; hellighen, lassare. Hd. bekellen, bekelligen, molestiam creare. Bavari (1579) abgehelligt ros, equi fame et labore confecti. Schmeller, II. 173. vb. abhelligen. Confer Isl. halloka, adj. victus, qui alteri cedit.

Egilsson.

AFHELJE, vb.a. portare, petere a. Di lin helje fen di af hwat se kenne ind den litte hia dy rinne, homines emolumenta, quæ possunt, abs te abra-

AFJEIJE.

dunt et postea te missum faciunt. len kéal áfhelje, parturientem vaccam liberare vitulo. — *It op 'e deú âf helje*, (petere vitam a morte) morti proximus convalescere. F.v. of halia, F.u. of hale, Nl. afhalen, auferre, deferre.

AFHELPE, OAFHELPJE, vb.a. (juvare quem amovendo quid). Immen fen di thjinst oafhelpe, mederi cujus febri. Immen fen syn hus oahelpe, aliquem juvare emendo ejus domum damnosam. Ags. North. akelpa, fovere, adjuvare. AFHEUWELJE, vb.a. objurgare, acer-

bis animadvertere verbis, cf. keuwelje,

utheuwelje.

AFHIMMELJE, vb.a. purgare aqua, sordes eluendo amovere; figurate,

converberare quem.

AFHOUWE, vb.a. detruncare. F.v. ofhowa, idem. F.u. ofhoure. oafhouwe, securi ferire, decollare. -Di kou oafhouwe, bovem caesam et suspensam securi in partes discidere. --Ags. of aheawan, Ang. to hew (or cut) off, Ags. aheavian, resecure, exsecure.

AFHUFFE, vb.a. acerbis dictis alicujus preces repellere. Hol. afslaan een verzoek, rogationem repellere, ex af, ab, et slaan, cædere; haud aliter ex af, ab, et Isl. kogva, cædere, percutere, af-kuffe (ch = f.) cf. huf, heu-

welje.

AFJAEN, vb.a. 'n lellerke, 'n pakje, âfjaen, epistolam, mandatum vel fasciculum præteriens homini inscripto tradere. - Fen immen oafjaen as er nin turf heach is, (de aliquo ex se dare, i.e. male dicta), invehi in aliquem ut hominem abjectum. — Ik jouw my mei nin flaibekken oaf, nihil mihi commune cum adulatoribus. — Ags. ofgifan, Ang. to give off, F.u. ofgéwe, Ags. ágeofan, Ags. North. ageafa, tradere, impendere.

AFJEIJE, vb.a. e loco depellere, abigere. Jei di jonges fen di finne af; hja meitse di ky oerstiur, abige pueros e prato; turbant pecora clamoribus. cf. Jeye, impellere, venari. Afjeye proprie itaque valet de cane venatico, qui longo usu callet investigare et capere feras; inde propellendo, incitando fatigare, exanire. — pf. p. ájagge, condocefactus, ut Hol. afgericht, condocefactus. Dy op bidragen afjagge is wint nat folle mei syn kinst, homo in fraudibus exercitatus non multum lucri faciet sua arte. — Folle Friezen AFJITTE.

binne afjagge op it aisiikjen, multi Frisii expertissimi sunt in inveniendis va-

nellorum ovis.

AFJITTE, vb.a. aquam, qua quid in vase vel cacabo obrutum est, effundere. F. ájitte, Ags. ageotan, effundere; Angli verbum geotan perdiderunt. Ags. North. *ágeálta*, effundere; *ofgeálta*, idem. Nota literam t duplicatam in *jitte* et geátta.

AFKAEKJE, vb.n. Sc.o. depelli; valet tantum de procellis, quæ parvis intervallis abeunt redeuntque donec ex-

sævierint. cf. kake.

AFKATJE, vb.a. merces emtas reprobare quod sint malae. cf. kat, felis. Jen party ierdapels áfkatje, poma terræ emta quippe mala damnare projecta in ea fele.

AFKEALJE, vb.n. vitulos parere. Vis preep. oaf in eo est, ut omnes vaccæ gregis peperint. Di ky hawwe afkealle.

AFKEAPJE, vb.a. emere ab aliquo. Ik haw him syn houn oafkoft foar finwer goune, emi ab eo canem quatuor florenis. — Di boete fen hundert goune hab ik oafkoft foar tweintick, mulctam centum florenorum redemi viginti florenis. Ags. ofceápian, áceápian; F. ákeapje, Hol. afkopen.

AFKERE, AKERE, vb.a. avertere. F.u. ofkere, F.v. ofkera, Ags. acyrran, Ags. North. ácerra, avertere. ofcera, abigere, pro quo Ang. to avert, to turn aside, cætera. — It scip fen di wal af-kere, avertere navem a ripa. v.n. deverti via, Ont de kaerige begint to iaen ende de blae te slaen soo wijte se sin wikeren, Burman. 53, si avarus fit liberalis et ignavus pugnare incipit, adhibere modum nesciunt. åfkere, idem cum wikere.

åfkeer, cg. fastidium, G.J. æfkeer.

åfkerigens, cg. fastidium; inverse pro oaf- vel óa- kerignes, Ags. ácerednys, idem, Gal. Ang. aversion.

AFKERWE, AKERWE, vb.a. abscidere. F.v. ofkerva, F.u. ofkerwe. ceorfan, aceorfan, Ang. to carve off, Ags. North. of ceorfa, abscindere.

AFKINDIGJE, vb.a. promulgare, (legem, mandata magistratus), Ags. ofcuthan, idem, F.v. ofketha. Inserta n ante th, cuth et keth fiunt cunth et kenth, kinth. Hol. afkondigen. Angli, rejecto verbo ofcuthan, adoptaverunt extranea to proclaim, promulgate, et huius farinæ alis. AFLÆZE.

AFKIRTE, vb.a. decurtare, deducere aliquid de summa.

AFKLIPPI, vb.a. sonitu campanæ convocare cives et iis magistratus jussa promulgare. Ags. clypian, Ang, clepe, vocare.

AFKLIUWE, vb.a. Nl. afkluiven, F.u. ofkluwe, derodere.

AFKLIUWE, G.J. afklieuwe, vb.n. descendere. F.u. ofklimme, idem.

AFKNAPPE, vb.n. frangi, rumpi. Dær knapt 'n ein fen myn angel af, pars rumpitur ab arundine. — Rumpi cum fragore, Di swerver knapt af, Gal. La fusée éclate.

AFKNOEJE, vb.a. Him oafknoeje, labore servili et assiduo frangere suas vires.

Confer knoeje.

AFKNOFFELJE, vb.a. contundere quem

ictibus.

AFKOMME, vb.n. descendere; solvi, li-Dær is nin oafkommen fen tuttemoi, blaterans anicula mihi interponit moram longissimam. Ags. ofcuman, Ags. to come off, F.v. afkuma. Ags. North. of cyma, oriundus esse ex, exire, F.u. ofkomme, idem.

âfkomste, cg. G.J. afkomste, genus,

progenies. F.u. kom-of, idem.

AFKRIJE, vb.a. aliquid e loco altiore semovere. Kry di romers fen di tafel; it boun hat genoach, amove pocula de mensa; sat potavere sodales. — Depellere de usu immoderato; It is slim immen fen di drank af to kryen, difficile est ebriosum ad continentiam ducere.

AFKULJE, oafkuólje, vb.n. refrigerari. It waer is throck it unwaer oafkuolle, temperies coeli tempestate (tonitruum et fulminum) refrigerata est. ácealdian, ácolian, refrigescere, refrigerari. Cyle, frigidus, Nl. kil; Ang. cool, Nl. koel, frigidus, frigidulus. Ang.v. to colde, frigescere.

AFLADE, vb.a. onerare (navem totam). F.u. oflade, idem, Goth. afhlathan, supsúsiv, congerere, coacervare, one-Af intendit notionis vim ut be in Nl. beladen. Contra privat in Ags. ofhladan, exhaurire, Ang. to lade out.

AFLÆZE, vb.a. legens promulgare edictum. (Kil.) aftesen ter puyen, de-nunciare vel promulgare publice. — Oaflæse, carpere: Di earte oaflæse, pisa (in siliquis) decerpere. Kil. afleesen de appelen, legere poma.

AFLEAPPE.

AFLEAPPE, vb.a. conto fultus de altiore ripa in ripam adversam salire; tali saltu certam pedum mensuram superare. Aleáppe, Ags. áhleapan, exsilire. Hol. aflopen, decurrere.

AFLEWERJE, vb.a. merces venditas tradere in manus emptoris. Af in voce Gal. de-livrer, Ang. to de-liver,

vertunt per Lat. de.

AFLIEDE, vb.a. deducere (ex. gr. aquam in alium cursum). Ags. oftedan, Ags. North. ofteda, educere, F.u. ofteide, Ang. to lead out. Ang. to lead off, incipere. — F.v. ofteda, vb.a. abducere, suferre, oftedene, f. concitatio armata, expeditio cujus dux intercedit pro asseclis. cf. Ang. to lead, ducere exercitum; leader, dux exercitus, F. lieder, idem.

AFLITTE, vb.n. proprie, aliquid sui remittere, solvi. Di ferwe lit oaf, color oleosus nondum siccatus polluit

digitos tangentis.

âf-,æflitte, vb.a. desinere. âlitte, Ags. aletan, cessare. Ang. to let off, omittere.

AFLIUCHTJE, vb.a. ultima vice ante cubitum lampade lucente lustrare totam gregem pecoris in stabulo, ne quid detrimenti capiat. Liuchtje mi ris! Lampadem admove ut videam. It fé biliuchtje, admovere pecori lumen, illustrare pecus. It fé oafliúchtje, totum armentum lustrare. ci. oaffurje.

AFLIWICH, adj. (corpore orbatus), mortuus. F.v. offivich, F.u. offivich.

AFLIZZE, vb.a. deponere animam; amiculum ferale induere mortuo; proprie contrarium, exuere mortuo vestes viventium. F.v. oftidsa, componere, (litem); redimere; deponere, exuere (vestem). Nl. bijleggen, componere (litem). F. álisze, Ags. álecgan, deponere, seponere. — Jen déa lyk óaftizze, cadaver de lecto portare et induere amiculo ferali; alias bikláye, quod vide. — Hi kat it óaftein, deposuit, sc. vitam, mortuus caftisse foár 't men oare habbe, ne aliis dones instrumenta vel vestimenta trita nisi ubi alia meliora comparasti.

AFLOSJE, vb.a. liberare pignus; liberare, dimittere quem subeundo ejus vices. Ags. *âlesas*, Ags. North. *âlesa*,

redimere, liberare, F. álosje.

AFMEANE, G. J. æfmjéane, vb.a. demetere (gramen.) Boer, méan di stikels ouf! Colone, demete carduos!

AFRAMMELJE.

AF-MEDJE, vb.a. lassare. oafmed, G. J. afmed, pf.p. defessus, qui labore exhausit vires. Isl. afmed, detritus, deletus; at mæ, terere. Andreæ. 173. At må, præs. måi, pf. måtka, pf.p. måth, atterere. Egilsson. F. maits, tarmes. AF-, ÆFMIELJE, vb.a. depingere. Nl.

afmalen, idem.

AFMJITTE, G. J. afmiette, vb.a. deme-

tiri.

AFNIMME, vb.a. adimere. — Men kenne ien éarm minsos nat méar oafnimme as it libben, præter vitam nihil pauperi adimi potest. — Di dawelbanner nam mi di thjinst oaf, thaumaturga carmine meam fugavit febrem. - Lavando vel tergendo sordes tollere, di tafel oafnimme, mensam mundare. — Decrescere, G. J. fen kreften afnimme, viribus deficere. Us mem nimt oaf, mater fatiscit ætate. F.v. of sima, adimere, F.u. ofneme. — Ags. ofniman, animan, (F. animme) eripere, demere. Ags. North. ofnima, adimere, demere, sed F. fornimme, cognoscere. Ang. v. to nime off, Hol. afnemen, adimere. Angli hodierni habent vb. to nim, furari, vocem ex trivio.

AFPLOAKJE, vb.a. abcerpere. Hwa hat di apels oafploake? Nimmen. Quis carpsit poma? Nemo. — Ags. ofpluccian, Ang. to pluck off, Hol. afplukken. Frisii oaf-ploakje formâ oafploitse permutant.

AFPLUSJE, vb.a. defloccare, micas ex pane carpere, denudare plumis, F.u.

of pluse.

AFPRATE, vb.a. consulere de re eamque definire inter se. — Aliquem multis verbis retrahere a proposito. Oaf- ind oan-praten docht ien bulte bi di frouliu oaf, dissuadendo et suadendo pluri-

mum moveas mulieres.

AFRAFFELJE, vb.a. et n. dissolvere fila texturæ panni; frequentativum vb. Ags. arafan, dissolvere glomus involutum, Past. 35. 5. Figurate, bafraffelje, lectiunculam festinato et negligenter recitare, rem nulla cogitatione et nimis festinanter consummare. Nl. (Kil.) rauelen j. ververren, intricare. Ang. v. to raffe, dissolute vivere. Nl. ontrafelen, extricare fila confusa. cf. Ang. to raffe, Nl. rijfelen, ludere fritillo, sortiri tesseris.

AFRAMMELJE, vb.a. nimia venere frangere vires. cf. rammich, salax. Kil.

AFREAGJE.

rammen, vim masculam exercre, lascivire, efferari libidine et domo relicta vagari ut feles et cuniculi solent. Sax. n. Nl. rammelaer, remmelaar, cuniculus mas, vir lascivus. Ang. (more solito b post m) ramble, incertus huc illuc vagari. cf. utrammelje. — Nl. rammelen, F. rammelje, perstrepere, crepitare; garrire nugas.

AFREAGJE, vb.a. contumeliose abigere, verbis increpare mordacibus.

AFREAMJE, vb.a. ultimum cremorem de lacte tollere.

oafreámsel, n. Frisii bis vel ter, prout tepidior frigidiorve temperies aeris fert, despumant lac, variumque cremorem inter se miscent et in butyrum coagulant. Cremor, quem posthac ultima vice, sive tertia, quin et quarta, despumant, dicitur oafreámsel; hunc autem, cum sit macrior, miscent cum lacte ovino et inde colonus conficit butyrum vile in suæ familiæ usum.

AFREKKENJE, vb.n. ponere calculum cum aliquo. Di feint hat mei di flaibek afrekkene, (famulus cum adulatore rationem putavit) figurate, os ejus convicio verberavit, vel verberibus eum castigavit. — Oafrekkenje, vb.a. summa deducere. Er mat threttien goune oafrekkene wirde, tredecim floreni de summa deducendi sunt.

oafrekkening, cg. calculi subducendi cum aliquo actio; figurate, 'n oafrekkening krye, vapulare.

AFRICHELJE, vb a. asserculorum compage sæpire. cf. richel.

AFRIDE, vb.a. percurrere stadium, sive vectus equo, sive grallis glacialibus. Di Fryske hirdrider rydt n baen fen 165 jelne (mètres) yn 14 sekonden oaf, cursor glacialis Frisiæ decurrit stadium 165 ulnarum (mètres) 14 mo-Vincere cursu; mentis secundis. — Dy se allegearre oafrydt wint di priis, qui omnes cursores vincit præmium reportat. Ags. ofridan, persequi. Ang. to ride off? F.u. ofride idem quod F. oafride.

AFRIEDE, vb.a. dissuadere. F.u. ofrade, idem. Ried di áldman it hylk oaf, dissuade seni nuptias.

AFRINGJE, vb.a. abigere quem dicteriis vel ictibus, verberibus urgere ne redeat. Nl.v. ringen, luctari.

AFSCIEDE.

AFRINNE, vb.n. percurrere (totum stadium); declivis esse; finiri. — Ags. ofirman, Ang. to run off. Literis inversis Ags. irnan pro F. rinne, Ang. v. to rin, Ang. to run, Hol. runnen, rennen. — F. rinne, currere, fluere. Gr. péesu, fluere.

AFRIUCHTJE, G. J. æfrjuecklje, vb.a. condocefacere; oafriuchtje, acriter quem objurgare et objurgatum dimittere. cf. riucktje, sumere supplicium de sonte in catasta. Nl. ofrichten, exercitare.

AFROIJE, vb.a. pertica vel fune metiri agrum. Alii agrum passibus metiuutur.

AFROTJE, vb.n. putrescens decidere, separari putrescendo.

AFROWE, vb.a. privare, spoliare. F.v. ofrava, F.u. ofrowe, idem. Franci âf verterunt per Lat. de, unde Gal. dé-rober.

AFRUPELJE, vb.a. deglubere. Di béam oafrupelje, decorticare arborem. cf.

rupelje. AFSALTE, vb.a. festis diebus, sive Su Nicolai (6 Decembris), sive St Petri (22 Februarii) parentes exhilarant infantes donis cupediarum, quas Sanctum illum nocte præcedente attulisse credunt. Cum autem decem vel duodecim annos infantes sunt egressi, sacculus papyraceus sale repletus cupediis additur, qui monet eos ultima vice hæc dona accepisse. Hoc appellant oofsalle, figurate, renuntiare alicui beneficia. F.o. of solle, abjudicare. — Germani, cum exponebant infantem, juxta eum pauculum salis apponebant. — Frisicæ nutrices secundas sepeliunt sub favilla in scrobe foci; deinde eas conspergunt sale, et ita conditas ante lapsos novem movere nefas habent.

AFSCARRE, vb.a. depasci prata, quod

vaccarum est.

AFSCERE, vb.a. abradere, detondere. Ags. of scyran, Ang. to shear off, Hol. afscheren, F.v. ofscera., F.u. ofscere,

AFSCIEDE, vb.a. G. J. æfsciedje, separare, sejungere, mittere quid, valedicere. ásciede, Ags. North. ásceáda, definire. Ags. ásceadan, separare, disjungere. A.v. to shed, separare; Ang. protrudere, effundere, spargere.

óafscieding, cg. disjunctio, limes.

AFSCILDERJE.

AFSCILDERJE, vb.a. depingere. AFSCILE, vb.a. decorticare; ascylje, idem, Ags. ascilian, enucleare, Ang. to shell off.

AFSCILFERJE, vb.n. decidere de superficie in modum testularum, squamularum, furfurum (capitis), cæt. Nl. schelferen, assulatim frangere, dissecare. cf. scilfer, et F. Junium, Et. skelf, shell.

AFSCINE, vb.n. reflectere lumen. Ags. ofscinan, lucere; Ang. to shine off respuit usus. F.u. ofscine, resplendere. AFSCYPJE, vb.a. amandare, dimittere quem a se quippe molestum, sive blandis, sive minacibus verbis; proprie, in navem impositum dimittere, Ang. to skip off.

A single leaf can waft an army o'er. Or ship off senates to some distant shore. Pope.

AF-, ÆFSCOMJE, vb.a. despumare, in spumas vertere; perdere, sc. nefarios,

AFSCOUDERJE, vb.a. repellere, dimittere quem a se. Di pastoar bidt biuster foar di éarmen, mar selfs scoudert hy se oaf, ecclesiasticus enixe deo supplicat pro egenis, ipse eos repellit.

AFSCOUWE, vb.a. depromere nummos; inde de vacca quæ laute dat lac. Emtor quærit a venditore, Wol di kou oafscouve? Oaf- vel dscouve, Ags. North. ascyfa, deponere; of scyfa, idem. Ags. ascufan, pf.p. ascofen, expellere. Ang. to shove off, removere.

AFSCBAEBJE, vb.a. eradere radices edu-

les, vel piscis squammas: di wirtels, di fisk afscraebje. Ang. to shell the fish. Sine á; sæpe scraebje valet idem.

AFSCRIUWE, vb.a. literis propositum renunciare; literis magicis depellere febrem futuram. Di ducelbanner ecil mi de thjinst oafscriuwe.

AFSCROBJE, vb.a. scopis madidis detergere pavimentum. cf. scrdbje.

AFSEINE, vb.a. emittere, dirigere quid ad quem. F. áseine, Ags. ásendan, emittere; asent, relegatus. Lye in voce. Ags. North. asenda, mittere; pf.p. asendet, missus. cf. á/weinje.

AFSICHTJE, vb.a. falce metere segetem. (F.v. ofsia, abscidere, nisi lapsu ca-

lami pro ofenia?)

AFSIEUE, vb.a. decoquere. Ags. of useotian, idem. ascothan, excoquere.

AFSIGE, vb n aëre, vento arescerc.

AFSIZZE.

Il lán' trapet, mar mei dit moaie wáer scil it wol hwat oafsige, pratum madidum laceratur pedibus pecoris, at favente hoc benigno coelo cito arescet. cf. sige, perflare. Ags. of sigan, discedere

AFSINGE, vb.a. suburere. F.v. of senga. F.u. of singe, Ang. singe off. They bound the doctor, whose beard they have sing'd off with brands of fire, Shakesp. Hia bounen di docter, hwans bird kia ófsingd hawwe mei barnende houten.

AFSITTE, vb.n. descendere equo; sedere separatus. F.v. of nitia, descendere equo. F.v. st. ofsedel, descensus ab equo, opponitur voci opsedel, ascensus. Ags. (superne sedere) of sittan, obsidere, occupare, opprimere; of seltan, Nl. bezitten, possidere. Ags. North. ofsetta, deponere. Frisii distinguunt inter sitte, sedere, et sette, ponere, inter oafsitte, sedere distans, et oufsette, deponere.

af-sette, vb.a. cymbam conto a ripa vertere.—Salutantem non intus vocare, sed ante fores a se dimittere; immen bi di doar oafsette. - It bréa' afsette, minuere panis pretium. cf. Kil. af-setten ket gheld, numismatis æstimationem remittere. F. di setting fen it

brea', æstimatio panis.

åfsette, vb.a. Cursores glaciales in linea juxta metam figunt pedem alterum, alterum promovent; eodem momento ambo sese pede posteriore impellunt ct properant. - Item qui conto fretus fossam transilire tentat set him oaf, i. e. se enixe impellit ab hac ripa ut illam attingat. Oafsette igitur est pede altero sese in stadio glaciali de meta impellere. — Oafsette, partiri agrum in varios usus. Ik hab ut it greidlan ien stik oafset foar weide ind ien stik foar miede, in funde graminoso aliam partem determinavi in pascuum, aliam in foenisecium. — G. J. afsotte, dial. comm. oafsette, amovere quem ex officio. Figurate mei kleuren oafsette, distinguere coloribus. Angli to set off, adornare, Gal. relever. Ang. to set off the worst faces with the best airs.

AFSIZZE, vb.a. renuntiare festum, iter, aliudve propositum; invehi in aliquem. — Yn di tsjerke ward oafsein fen di fine scandebläyers, concionator invehebatur in speciosos maledicos. — Earst 'n reis opstelle ind den wer oaf-

AFSJÆN.

sizze stiet nat moai, iter ex compacto constitutum comiti renuntiare non decet. — 'n Rike man, dy di earmen yn 'e kâlde winter hundert brêaën oafseit, wint mear oer as dy hundert goune wint, homo dives, qui centum panes destinat in usum pauperum, plus lucratur, quam qui centum florenorum questum consequitur.

AFSJEN, vb.a. totum spatium ad finem usque metiri oculis. Hwa ken di kimel oafsjæn? Quis visu attingat terminos coeli? — Immen ien kinst oafsjæn, solo visu addiscere alicujus artem. Jemme habbe uws al ien forndel oaffsioen, Burman. 37, vos nostrum lucrum vestrum fecistis. — Ien wiis man siucht fen it lotjen oaf, homo frugi mittit omnem sortitionem lucri causa. — Sjæn fen di oaf! (intende oculos a te in res extra te) circumspice et perspice! — Ags. ofseon, videre, invenire. Ang. to see off spernit usus. F.u. ofsien, idem quod F. oafsiæn. Kil. afsien, despicere.

AFSJITTE, vb.a. emittere (tela, globulos plumbeos, cæt.) Ags. eccotan, Ang. to shoot (sjoet) off, F.u. of eciete, (to let off).

AFSLABJE, vb.a. lambere de. Di kat slabbet di reame fen di moalke oaf, felis lambit cremorem de lacte.

AFSLAN, vb.a. decutere, detruncare. Sensu neutro, pretio abire, minui pretio. It iten slackt oaf, annona laxat.

âfslân, vb.a. repellere, abnuere, rejicere. 'n Slach oafslaen, avertere ictum, alapam. Di fâm slacht nat oaf, virosa est virgo, proprie, (procum) non recusat. cf. Kil. afslaen. F.v. ofsla, detruncare. Ags. North. ofslaa, interficere. F.u. ofslân, Ags. ofsleán, desecare, occidere. — F.v. st. ofslek, detruncatio, sensu proprio; figurate.

oafslach, F.u. ofslach, diminutio, remissio; venditio publica diminuendo pretium, opposita ei quae fit per auctionem.

AFSLITE, vb.a.n. deterere, deteri. Bern slite ien bulte kléan oaf, pueri multam atterunt vestem. F.o. of slita, destruere (domum). F.v. slit anich mon sin kus, si quis suam destruit domum. B. 542. 1. Ags. slitan, findere, rumpere perrumpere Ang. to slit.

pere, perrumpere; Ang. to slit. AFSLOBJE, vb.n. desudare, exhaurire vires continuis laboribus. Nl. afsloven, Hol. v. slobben, desudare, cf. ut-slovje,

idem quod *äfslöwje*.

ARSTEARRE.

AFSMARRE, vb.a. frustrari, decipere. Mei it quaksalwers-goed bin ik oafsmard, circulator me suis decepit medicamen-

tis. cf. smarre, unguere.

AFSNIJE, ASNYE, vb.a. desecare, intercludere. F.v. of snitha, G. J. af snye. F.u. of snye. Ags. of snithan, asnithan, idem. Anglis vb. to snithe deest; restat in dialectis borealibus Anglise adj. snithe, acutum (gelu.) Valet de vento perfrigido; F. di soyn snyt ien yn 'e throánje, ventus secat faciem, i. e. acerbo frigore; Ang. the wind is cutting ones face, idem. Halliwell, 767.

AFSNOUWE, vb.a. mordaci voce abnegare, allatrare. Holstein afbatsen,

afmauen, idem.

AFSNUBJE, vb.a. constringere reste ut pars separetur; mordaci responso dimittere. cf. Hol. iemand den mond snoeren, constringere os alicujus responso mordaci; F. Immen di bek snurje. cf. Kil. snoeren.

AFSPLITE, vb.n. findendo separari. F.v. ofsplita, vb.a. avellere. F.u. ofsplite, idem quod F. oafsplite. — Af., oafsplitte, vb.a. pala acuta ferrea ex meta condensati foeni fodere massas

quadratas.

AFSTAPPE, vb.n. deorsum gradi. Stap fen it scip oaf, discede de nave in ripam, descende. Contra Latini conseende (navem)! — Stap fen dy rynsce fáem oaf! mitte istam prodigam virginem! — Ags. ofstæppan, conculcare, F. to-trāpje, idem. To step off Anglis hoc sensu periit. F.u. ofstappe idem quod F. oafstappe.

AFSTEAN, vb.n. distare, renuntiare, G.J. afstoan, vb.a. cedere, F.u. ofston, F.v. ofstunda, renuntiare, abnegare. Ags. ofstondan, Ags. North. ofstonda, exsurgere, (Nl. opstaan, surgere). Ang. to stand off, distare, recedere, abnegare.

AFSTEARRE, vb.n. morte amoveri; morte separari a consanguineis. — Ik hab 'n pléuts hierd dær okterdeis 'n áldboer oafstoarn is, villam conduxi qua rusticus senex nuper morte cessit. Al syn bern binne kim áfstoarn, mors ei absumpsit omnes liberos. — Morte perdere affinitatem; 'n áfstoarne swéager, sororis vir orbus secundæ uxori junctus. It is oafstoarn, morte consanguinei, cui nupserat, ab ea sum alienatus.

åfsteårre, vb.n. alienari ab aliquo. Nou ik äld wird steart my di wräld oaf,

AFSTEGERJE.

ingravescente senectute alienor a societate hominum.

AFSTEGERJE, vb.a. recusare, deterrere.
'n Faem stegert nin feint oaf omdat er
'n wyld hier yn 'e nekke hat, juvenis
a virgine repulsam non fert quod dissolutior est. — Jen súr bigin mat dy nat
oafstegerje, principium licet difficile ne
te deterreat ab opere perficiendo. Isl.
slyggia, offendere. cf. stêch, pervicax.

AFSTEKKE, vb.a. improbare (butyrum). oafstekker, cg. vas butyri improbatum (cf. buter-stekke). — Pecuniam impendere. Heit mat oafstekke; syn doiter troust, eroget nummos pater necesse est; ejus filia nubit. E contrario Hol. het geld in zijn beurs opsteken, condere nummos in crumena.

AFSTELLE, vb.a. depeculari. F.v. ofstela, F.u. ofstele, F. onstelle, Ags. á-stælan, Ang. to steal out. cf. stelle, F.v. stela, furari. Sax. v. stelan, furari; stellian, locare; Nl. stelen, furari; stellen, locare. cf. óafstelle, procrastinare.

AFSTELLE, vb.a. desistere a proposito. It miel oafstelle, abolere prandium, convivium constitutum renuntiare. Fen útstellen komt oafstellen, qui procrastinat propositum sæpe desistit a proposito. Μηδέν ἀναβάλλεσθαι, Alexander. G.J. afstelle, vb.a. privare. Nl. afsetten, recidere (membrum), spoliare.

AFSTIGE, vb.n. descendere. Ags. ofstigan, Ags. North. ofstiga, F.u. ofstige, idem. Ang. v. to sty off, Anglis obsolevit. Gal. descendre, Ang. to descend.

AFSTIKELJE, vb.a. repudiare quem mordaciter ut solent mulieres amaræ. cf. slikelje, aculeis urgere quem.

AFSTITTE, OAFSTJITTE, vb.a. detrudere. F.v. ofsteta.

AFSTRIKE, vb.a. tergendo, radendo demere; cogere nummos ex aliqua re; verberibus urgere; abire.—Di loft strykt oaf, nubes minaces discedunt.— pf. p. oafstritsen: Di hynzer habbe di finne oafstritsen, equi depaverunt pratum.—len keápman strykt oeral hwet åf, mercatores ex quacumque re quid lucri faciunt. F.v. ofstriza, avellere. F.u. ofstrite.

AFSTRUPE, vb.a. destringere. Di iel oafstrupe, anguillas destringere (sc. cutem). — Di loft strupt noch oaf as di éaste-wyn oanhâldt, eurus si conti-

AFTANDICH.

nuat dispergentur nubes. In hac phrasi genius linguæ habet nubes pro vellere lanæ, quod de coelo ventus destringit.— Ags. bestrypan, denudare, Ang. to strip off, denudare. He stript off his clothes, 1 Sam. XIX. 24. F. Hi strupte syn kléan ut, idem.

AFSUNERJE, G.J. æfsuwonerje, vb.a. sejungere. Ang. to sunder from, Ags. asundran, idem. Ang. asunder, adv. seorsim.

AF-OFSUPE, F.o. v.a. aqua suffocare, suffocari. F.u. fersupe, F. forsupe, idem. In hoc verbo of et for, ut apud Anglosaxones, promiscue habentur.

glosaxones, promiscue habentur.
AFSWALKJE, v.a. pervagari. Di katten swalkje it hele lan om 'n mus oaf, feles totum pervagantur agrum murem ut

capiant. cf. svalkje, oberrare.

AFSWARRE, vb.a. ejurare, (patriam, regem.) F.v. of swera, postulatum actori jurejurando recusare. Ags. of sverian, juramento interposito negare, Ang. to swear off, F.u. of swere.

AFSWINGE, v.a. vibrante brachio decutere (aquam de pileo, cæt.) F.u. ofsvinge. Ags. ofsvingan, cædere, verberare, Nl. afrossen, idem. Ang. To

swing off?

AFTAKE, vb.a. surripere. Di bern take my di apels oaf, pueri puellæque mihi suffurantur poma. Angli hoc sensu usurpant to nim, quod Frisiis simpliciter est (nimme) sumere. Contra to take Anglis est sumere, dum take Frisice notat suffurari.

AFTAKELJE, vb.n. privare navem velis et restibus, quibus est instructa; figurate, descendere de statu suo, capite

diminui; emacerari.

AFTAKJE, vb.a.n. diminuere sumtus cultus; deponere, seu potius, diminuere audaciam suam. — Takke, ramus; figurate, dens rotæ, ex. gr. horologii. Ien takke to bek! (per unum dentem retrorsum, i.e.) compesce luxum tuum; aftakje, (per aliquot dentes descendere, retro ire) contrahere sumtus.

AFTANDICH, adj. animal ætatis incertæ, quod post finitam dentitionem indicium annorum evanuit. Ien oaftandich hynzer; oaftandich kou; oaftandich wiif, effoeta mulier. Hol. van den tand zijn,

effoetus esse.

aftansk, adj. idem quod oaftandick.

Oaftansk ruen, canterius dubiæ ætatis
ob dentitionem finitam.

 $\mathsf{Digitized} \; \mathsf{by} \; Google$

AFTANTJE.

AFTANTJE, vb.a. blanditiis vel dolo emungere, surripere, cf. tantje, explorare, scrutari quem. Hol. iemand naar den tand voelen, tentare alicujus cru-

menam, vires, virtutem. cf. lantje.
AFTHANKJE, vb a. dimittere, abdicare,
F u. ofdanke. 'n Afthanke soldaet is 'n éarm man, dimissus miles homo pauper est. — Af, ab, de; thankje gratias agere; *afthankje* proprie est dimittere cum gratiarum actione; quod more veterum Frisiorum post peractas exequias mortui propinquorum est, cum ejus domo, amicis et Deo gratias agunt pro amore et beneficiis, quæ in mortuum, dum in vivis erat, contulerunt. cf. Stürenberg, ofdanken.

AFTHEK, AFDEK, protectum, projectura (tecti.) proprie, tectum inferius. af,

deorsum.

AFTHERSKJE, vb.a. Hweet therekje, triturare triticum; di hweet af-therskje, totam tritici copiam triturare. Ags. therscan, triturare, Ang. thrash.

AFTIIINGJE, vb.a. licitatione deducere a pretio. - Prov. Dat men oasthinget hoast me' naet to biteljen, quod licitando deducimus a pretio non opus est ut solvamus.

AFTICHELJE, vb.a. aliquem verberibus

obruere.

AFTOKJE, vb.a. surripere blanditiis: ut vafri solent in homines simplices et infantes. cf. tokje, allicere. Di bysfeinten tokje unnozele lju it jild oaf, vafri emungunt simplices. Sax. l. aftokken, idem. B. N. Lex. 1. 78.

AFTREDDE, vb.a. spatium passibus metiri, Fu. oftrede, idem. Ags. atredan, (conculcando exprimere) extorquere. Ags. oftredan, atterere, con-

culcare, Nl. restreden.

AF-OAFTROGGELJE, vb.a. continuis artibus et precibus aliquid ab aliquo obtinere. Ang. v. trugging-house, ganea. Nl. (Kil) trugghelen, æruscare.

AFTSJEAN, vb.a.n. G.J. æstjean, abstrahere; abire. Ags. teón, trahere; ofteón, abstrahere, deducere. Angli carent verbo.

aftochte, cg. receptus. G.J. aflochte. Ags. toht, expeditio (bellica).

AFTURWJE, vb.a. converberare. F.u. Ags. oftorfian mid stanum, ofturwe. Joh. VIII. 5. Num. XIV. 10. cæt. lapidibus obruere. Anglis to torfe periit. Ang. Exm. to turvee, luctari.

AFWETTERJE.

AFWACHTJE, vb.a. G.J. afwachtje, expectare. Ang. to wait for. Wahtan Anglosaxones dicebant teste Junio, quod tamen non invenio, nisi in propinandi formula Reonixæ. Jun. Et. Ang. wait.

AFWÆZE, vb n. abesse, distrahi, privari, liberatus esse. Ik wol fen myn scilden oswaze, mea debita persolvere volo. F.v. ofwesa, separari, ex. gr. unguis a digito, auris a capite, nasus

a facie, F.u. of weze.

Æfwezzen, n. G.J. absentia, Nl. afwezen, F. awæzen.

óafwæzich, adj. taciturnus in homi-

num consortio, pavidus.

AFWEAGE, AWEAGE, vb.a. pondus lance determinare, massam in partes æquales trutina dividere. Ags. avegan, compensare, Ang. to weigh out. (Ags. vegan, pf. væh.) Ags. åvæh, compensatus, Ang. weighed out, Nl. afwegen, pendere.

AF- ÆWEYNJE, vb.a. avertere (se.) F.v. wenda, vertere, mutare. Ags. avendan, avertere, se avertere, averti. Ags.

North. avoenda, reverti.

AF- AWEI, cg. via devia, trames de via publica vel calle ducens in locum lateralem. Ien ouwei fen it påd ouf. Nl.v. (Kil) "aweg, afwegh. vetus. locus avius, devius. aweghigh, af-weghig. vetus. avius, devius." A prodit in Ags. aweg, Ang. away, F. wei; Ags. hit is aweg, Ang. it is away, F. it is wei, deëst, non invenitur. Ang. Get away! F. Wei! ut'e wei! apage! Ex af orta videretur vocula nisi Anglosaxones aweg commutarent cum unveg, absens; confer. Benson, Somnerus, Lye. as væge LL. polit. Canuti, 26. Schmid, 29.

æfweysk, adj. devius (a tramite virtutis) G.J. Nl. afweg, devium, F. af-

wei, idem.

AFWENNE, vb.a. desuescere. Dou maste dy dat flokken äfwenne, execrationes illæ tibi desuescendæ sunt. — Ablactare, Wen di greate junge fen di tale 6af, depelle puerum a mamma. Il kéal wirdt áfwend, vitulus sero lactis altus in pratum agitur. — Ik wen it emoken af, desuesco fistulae tabacinæ.

AF- AWERE, vb.a. arcere. Ags. North. *awera*, despicere. Ags. acerian, defen-

dere; aspernari. AFWETTERJE, vb.n. per canales declives defluere (aqua), unde subst.

AFWYKJE.

óafwettering, cg. canalis per quem defluunt aquæ superfluæ.

AFWYKJE, AWYKJE, vb.n. deflectere. G. J. afwijckje, Ags. avican. Anglis exoleta vox.

AFWINNE, vb a. antecellere alios in certamine, præripere; conducere. F.v. Hwasa otheren ien stênkus ofwint, 230. 21, quisquis alius domum munitam armata manu capit. Syn lyf on awinna, 117. 13. 19. ejus vitam (certamine) præripere, auferre. Hol. aswinnen, Hd. abgewinnen. Heit ind mem il ny-jier oawinne, parentes prævenire gratulatione primo anni die. -Ik hab 'n faem oafwoun, conduxi ancillam, F.u. of winne, idem. Ags. winnan, contendere, certare. Sax. v. uninwan, laborare, certare; laborando, certando acquirere. Ags. ávinnan, laborare, debellare, superare. F. óawinne superare.

AFWIISJE, G.J. afwijsje, vb.a. recusare,

abjudicare.

oafwîzich, adj. repellens.

AFWIZICH, adj. dissonus, auribus incommodus; oafwizige slimme, vox absona. Kil. "awijs, anwijs, ouwijs, awijs, sigh, absonus, avius auribus. ex a et "wijse." F. wize, modus cantilenæ. Hi is fen di wize oaf, aberrat modo cantus. Hi is fen di wize, bacchatur; simili sensu figurato Nl.v. awijse, dissonantia et amentia. awysigh, absonus et inconditus, absurdus. Kil.

AFWRINGE, vb.a. contorquendo defringere. Ags. of oringan, Ang. to wring off; F. áwringe, Ags. ávringan, extorquere,

exprimerc.

Supra observatum est (p. 20) of quædam verba augere pereundi vel depravandi notione, quam Frisii præfixo for, et Neerlandi ver, significant; exemplis ibi citatis sequentia addo. Ags. ofblindan, Nl. verblinden. — Ags. offæred, F. forfeerd, territus. — Ags. offæred, F. forfered, territus. — Ags. offæred, Nl. verdrinken, aqua suffocare. — Ags. ofmanan, F. formanje, Nl. vermanen, admonere. — Ags. ofsittan, opprimere; F. him forsitte, nimis sero, amplius hora constituta, hærere in loco, Nl. verzitten, mutare locum. — Ags. ofthincan, poenitere, F. forthinke, Nl. verdenken, suspectum habere.

Ags. á, æ ex af; áveslan, Nl. verwoesten, vastare, exscindere. — Ags. ávedan,

AFRETHO.

Nl. verwoeden, furore agi, in furorem agitari. — Ags. ábiterian, F. forbitterje, Nl. verbitteren, acerbum reddere, exacerbari. — Ags. áblæcan, F. forbleekje, Nl. verbléken, candefacere, pallescere.-Ags. äblendian, F. forblynje, Nl. verblinden, occarcare. — Ags abredian, F. forbreedje, Nl. verbréden, dilatare -Ags. abolgen, abolgen, iratus, F. forbolgen, inflammatione tumens (vulnus, membrum ægrescens). Nl. verbolgen, iratus, turbidus. — Ags. agildan, F.v. forielda, F. forjildje, Nl. vergelden, retribuere, rependere. — Ags. a/ylan, contaminare, F.vb.n. for fuulje, putidus fieri, Nl. vervuilen, idem. - Ags. afyllan, F.v. forfulla, replere, sarcire. Nl. vervullen. — Ags. offellan, æ-fellan, decorticare, F. forfelje, vb n. mutare cutem, Nl. rervellen, idem. — Ags. âdvinan, exstinguere, evanescere; F. fordwine, Nl. verdwijnen, evanescere. Ags. ádilgian, delere, F. fordylgje, Nl. verdelgen, idem. - Ags. adrencan, vb.n. immergere, demergere, F.v. of drenka, suffocare aqua, (Nota Ags. a, idem valere quod F.v. of), F. fordrinke, Nl. verdrinken, idem. - Ags. acoucian, v.n. vigilantior et alacrior reddi; acviccian, v.n. reviviscere, F. opquikke, e morbo recreari, recreare e morbo; forquikke, Nl. verkwikken, recreare. -Ags. acvinan, languere, exstingui, F. forquine, Nl. verkwijnen, languens perire. — Ags. ádeafian, surdescere, F. fordóafje; Nl. verdoven, surdum reddere, torpere. — Ags. ádiligean, F. fordylgje, Nl. verdelgen, delere.

Permutatio vocalium in af, of; af, oaf; af, af, si explicatione indiget,

observasse sequentia sufficit.

A in af, more solito, vel descendit in sonum surdiorem oa, qui auditur in au Gallorum aube, auge, vel ascendit in sonum acutiorem æ, qui est in ai Gallorum mais, faire. Hancce literam æ GJ. frequentat in æf et Ags. in æ-composita; illam Frisii veteres in óf, quæ ó restat ad huuc diem inter remotiores agricolas, dum dialectus communis habet oaf. Eadem sorte af apud Anglosaxones et Anglos transit in of.

AFORI, AFORE, F.v. pro. F. foar ien scilling, pro uno scillingio, F.v. afore ane skilling, Ang. for one shilling.

AFRETHO, AFRETHE, m. F.v. incolumitas lege sancita. Ex d, lex, et fretho.

AFTSCIEN.

AF- ÆFTSCIEN, adv. licet, quamvis; plenius ieftha-scien. Hol. ofschoon.

AFTA, F.v. e/ta, eft, post, a tergo. (bi-efta) Ags. bæftan, pone, post. — F.v. a-befta; leva kinder abefta, relinquere liberos (post mortem). Haud aliter Nl. ex Ags. be-ufan, bufan, formant boven, sed Angli a-bove, F.v. a-buppa, F. boppe. — F.v. a-binne, Ags. binnan, (be-innan) F. binnen. — Ags. butan ex be-utan, F. bûten, sed F.v. a-buta, Ags. a-bout.

AFTER, af-, af- et efter, (promiscue) præp. post; secundum, ad normam. F.v. after, et plurimum efter. Ags.

æfter, Ang. after (efter).

Post, temporis, F.v. efter tha sex wikum, F. efter di sechs wiken, post sex hebdomades, F.b. Efter hunnert ir san da neu lawende duid, F. Nei hundert jier binne di nou libjende déad, centum post annos nunc viventes mortui sunt. — F.b. éfter mad-sammer, Ang. after mid-summer, F. nei mid-simmer. Bend. 374. Ang. Dryden. Good after ill and after pain delight Alternate, like the scenes of day and night.

F. Op ien efter, sc. tid, Ang. in aftertimes.

Post, loci, F. heit is efter hus, (pater est in area post domum) sub dio post domum. Myn stalke is efter, meus amicus in stadio glaciali anteceditur. Efter ien-oár, alter post alterum. Fen efteren, a tergo. Habbe jimme him sioen fen forren bisjæ him eak fen examina eum quoque a tergo) nemini facile fidendum, nisi eum prius ab omni parte lustraveris. Griene eárte prate fen æfteren. — Efter azen, ilia ducens. — Di wiinoas is er nat efter, sciolus rem non penitus novit.

Secundum; F.v. tha heva dela efter tha kni, dispartiri bona secundum gradus consanguinitatis. F.b. Efter, secundum. F.b. Ik rocht me efter de, F. Ik riúchtje mi nei di, te normam agendi sequor. F.b. Efter Gods valle, Ang. After the will of God, F. Nei goads wolle, ex sententia dei. Ang. Astatesman takes greatnes of kingdoms not according to bulk and currency, but after their intrinsick value. Bend. 374. Versus, ad; F.b. Efter wat linge,

F. Nei hwat longerje, inhiare rei.

Per; F.v. Een schip toe habben, deer hy eefter syne gae moge mede fara,

AFTER.

oportet episcopum habere navem, qua vehatur per suum territorium (suam paroeciam). 410, 11. Nederlandi antiqui a Frisiis mutuati sunt phrasin ubivis in Anl. scriptis obviam, achter lande lopen, per omnem regionem vagari.

Frisii et Anglosaxones declinant prapositionem efter ad instar adjectivi,
sed his deëst superlativus, illis comparativus. F.v. efter, superl. efterot,
postremus; F. efter, superl. efterot.
Ags. æfter, comp. æftera; superlativum
formant non per -ost, vel -est, vel -st,
(æfterest) sed per -mest, æftermest, (Goth.
aftumists). Idem obtinet in sid, serus,
sithest et sithmest; midd, medius, midmest. — Afterste silen, funalia quibus
quatuor equorum bini postremi trahunt aratrum. — Fonfer Lat. post;
posterus, posterior, postremus.

afterst, efterst, n. pars posterior tunicæ muliebris manicatæ. — It efterst, hora postrema. Loike is jimmer yn it efterst, homo piger semper inter postremos est. Yn it æfter, idem. Hi is sléan, hy is er æfter, cunctabundus fortunam secundam perdidit. — It efterst, secundinæ vaccæ, quæ post partum sequuntur; liquor amnius, qui partum ante-it, dicitur it fóarst. It foarst rint áf, liquor amnius effluit. cf. Foar ante. Analogice Latine placenta audit secundæ, quia sequitur partum. — Efterhäm, efter-ham, di hamme fen di merrie, secundae equinæ. æfter-bek, adv. (post tergum) retrosum, retro.

after-yn, adv. quod pone intus est (ex. gr. in curru, navigio, cæt.)

After-ynsk, adj. after-ynsce hynzer, quatuor equorum aratoriorum, qui inter binos posteriores a lævo it latere.

efter-nei, adv. post, posthac, postea. Nl. naderhand. Kil. achter nae, tandem.

efter-oaf, adv. separate, e. visu remotum. Wi wenje efter-oaf, habitamus a via publica remoti.

Efter-oafsk, adj. remotior; efteroafsce liu, auditores, qui in concione publica ab oratore remotiores sedent. after-oan, adv. postremo, ultimo,

agmen claudens.

after-op, adv. quod pone est. Hi sil efter-op, pone sedet (equo, dorso, in vehiculo, cæt.)

AFTER.

after-opsk, adj. after-apsce hynser, quatuor equorum qui e binis postremis aratro junctis a latere rotæ majoris est.

after-ut, adv. retro. Aster-ut géan, retro ire. Figurate It giet mei him efler-ul sa hird az hynzer ind wein ride ken, decrescit ejus res domestica, labitur facultatibus passu præcipiti. Ester-ut-lere, dediscere, Nl. (Kil.) ackterwaerts-leeren, idem.

Efter-ut, st.n. locus subdialis posticus. Ien Friezinne mat ien ester-ut mei 'n bleek hawwe, Frisine mulieres ne careant loco graminoso postico (insola-

tioni linteorum apto.)

nefter bliuwe, remanere. Ex be et after, interposita * ad vitandum hiatum. M.v. backten ex be et achten, pone, Vide plura exempla in meis annotatiunculis ad IVum tom. Maerlandi Spieghel Hist. p. 8 et 492.

afterlik, efterlik, adj. qui pone est vel venit. It bern is efterlik, infans ab æqualibus, sive statura, sive ingenii dotibus, superatur. Contrarium est foárlik, F.u. foorlik.

after-littich, adj. negligens.

after-bine, cg. funis, quo contus, superne deprimens foenum, poue plaustrum religatur; foár-bine, contra, ante. after-dinck, n.F.v. proprie afterthing, quo posteriores explicant fimelthing, dies addititius, quo agebantur causæ, quæ propter angustiam temporis in comitiorum spatio explicari non potuerant. cf. fimelthing.

after-doar, cg. posticum. Figurate Hi hâldt di efter-doar iepen, (posticum curat apertum esse, i. e.) multa habet diverticula, per quæ subterfugiat.

after-, efterklap, cg. eventus malus isque inopinatus rei; proprie, fortuna adversa pone veniens. Ang.v. "after-"clap, any thing unexpected happening "after a disagreeable affair has been "thought at an end." Sax. l. achterklap, idem. cf. klap, ærumna. — Afterklap, obtrectatio clandestina, Hol. achterklap, idem.

after-kret, n. tabula oblique erecta pone in plaustro, quæ impedit quominus res vectæ in viam cadant; demitur cum plaustrum oneratur foeno. Foár-kret, sedes aurigæ, qui vehit foenum vel frumenta plaustro.

AFTER.

after-, efterkret, n. tabula quadrata picta erecta, quæ pone sæpit clauditque vehiculum longum (speulucagen) rusticorum West-Frisiæ.

after-, efter-kuls bern, n. pronepos. Kulle, Suethi, partus; en kulle grisar, porcellorum nidus, cubile. Danis kuld idem est quod Hollandis bed, lectus, matrimonium: born of förste kuld, liberi ex primo matrimonio nati, Hol. kinderen van het eerste bed. Dan. et kuld börn, liberi ex eodem matrimonio nati: inde kuld et familiam gentemque notat. — Isl. kulla, parere. F. kul, cg. mentula. Kil. Anl. kul, mentula; pl. kullen, testiculi.

be-n-after, benefter, adv. retro. Be- after-, æfterkuzen, pl. dentes molares posteriores in phrasi di efterkoezen sjean lille, dehiscente ore monstrare posteriores dentes molares, i. e. ringens minari. F.b. et Sax. l. kuse, dens molaris. Ex kuse ortum est verbum perditum kūsje, idem cum kuven. Ex kousen, oritur frequent. vb. Ang. Linc. to couste, manducare. Ags. ceovan, Nl. kouwen, Ang. to chaw, to chew, manducare, F. koagje. — Lente quid manducare nostratibus est, volvere animo convitia nobis facta vel amare dicta. F. Wif koaget noch op it lexum fen heit om, Wiffius (etiam nunc morose mastucat castigationem patris i. e.) animo versat, convicii impatiens. Hol. het verledene leed kaauwen, dolorem præteritum mente revocare et volvere. Angli , to chew, ruminate in , the thoughts."

"While the fierce monk does at his (trial stand,

"He chews revenge, abjuring his (offence;

"Guile in his tongue and murder in (his hand,

"He stabs his judge to prove his (innocence.'

Prior. — "Gal. ruminer, remacher ce "qu'on mange, en parlant des boeufs. Fig. penser et repenser á." Digérer, digerere cibos; fig. "souffrir patiem-"ment en pensant; digérer un affront." after-kuzich, after-kouzich, adj. me-

ditabundus, reputans mente; ex perdito kousen, manducare, mente volvere. Hol. achter-kousig Sec. XVII erat, suspicax, (cf. Bredero. Roddr. p. 2.) ut achterdochtig, (dochtig ex denken cogitare.) Hodie apud Frisios valet occultus;

AFTER.

obscurus, reticens, non sine malo consilio. cf. phrases, Hi hat se efter di mouwe, artes fovet. Hi hat hwet efter di kjizzen (habet quid post dentes molares) ingenio plus valet quam præ se fert. Hi hat it efter di kjizzen, rite comprehendit, percailet.

after-, efterlæst, cg. onus quod poue in navi est. cf. loppe-læst, cæt. Dy man, mei twa swiften fen soanen, hat 'n krus mei 'n efterlæst, pater duorum filiorum, qui ambo decoctores effrenati sunt, duplici eoque gravi premitur onere. Alias, Hi hat 'n læst mei 'n loppelæst.

efter-middei, cg. pomeridianum tempus. *Efter-middeis sljipke*, somnus bre-

vis postmeridianus.

after-scip, n. proprie, navis pone veniens. Al tijden isser op sijn afterscip. Burman. 2. semper est in mora.

after- efterthocht, eg. reputatio, seria rerum præteritarum contemplatio. Folle efterthocht is er bi oarre nat; hja boddet er sa mar goelik wei hinne, secum reputare commodum et incommodum rei non nostræ aviæ est; semper benigue sedula est in rebus domesticis. F. nei-thinken, et umthinken, u. fere synonyma, Ang. afterthought, meditatio post rem actam inutilis. — F. efterthocht, suspicio.

after-, efterthrutling, cg. proneptis; ut efterkulsbern, a consanguinitate, quæ a partu pendet, ducta vox. Sax. n. trut, cunnus. Isl. Uruina, tumere; throte,

tumor. Ang. Old trot, vetula despecta. after-komme, vb.n. venire post. Ik kom foar, in dou after, in serie sequentium ego prior ibo, tu posterior ibis. — Invenire causam, Loksillich hy, dy efter di reden fen di dingen komme ken, felix qui rerum potuit cognoscere causas.

after-kommer, cg. qui agmen claudit. Ang. v. aftir-comeris, aftir-comers, posteri, posteritas. Wycliffe, Gen. XXI. 23.

after- eftersitte, vb.n. sedere pone; persequi. Efter-nei-sitte, persequi, idem. Prov. Dy ien oar eftersit stiet selme nat stil, (qui alium persequitur ipse gradum non sistit, i. e) qui causam tenet contra alium ipse neque damno neque molestia caret.

AFTICH, plurimum haftich, adj. aptus.

Akke flouwt dat! Acca hæc mentitur.

Resp. Hja is eoks nat haftich, in nul-

AGE.

lum mendacium apta est, Gal. Elle n'est pas capable de mentir. Inde terminatio adjectiva in F.v. lein-haftich, mendax; er-haftich, honorificus; scadhaftich, nocivus, damnosus. Hol. man-haftig, strenuus. F.b. ächtig. Bendsen. 67. Aftich est ex achtig, ct hæ formæ inter se permutantur. F.v. aga, haga, pf. achte, habere, unde achtich proprie, capax, possidens, proprius.

AGAN, F.b. palea. Joh. 2. ágne. Bend. 1, Goth. ahana, žzva; Isl. agn.

agnich, adj. F.b. paleæ similis. Bend. 196. AGE, AGE, n p.v. Agema, n. patron. Isl. at aga, exercerc, castigare. Agi, m. tumultus, terror.

AGE, ACH, n. F.v. oculus, pl. agen; Fæch, éch, éach. pl. ægen, égen, eagen.
Dial. communis éach, pl. éagen; æge,
æch et each, G. J. promiscue habet.
Wyckliffe ege, ige, pl. eegen, igen, ygen.
Ags. eage, eah, pl. eagan. Ags. North.
ego. Hindelopenses n in age augent
vocali i ut Gothi vocali n; Hind. aich,
pl. aigen, Goth. augo, pl. augona.

éagen, F. puncta aleæ. Fisé éagen smite, uno jactu aleæ ferre quinque puncta. éach fen di nidle, acus foramen.

Ang. eye of the needle, Shakspeare. éach, oes, uis, cg. annulus cuprous tenuissimus, quem tenet uncus (héak) ad astringendas tunicas. F.o. öse (euse) et oge. F.b vesk. Hol. oog, idem. F.ú. huken en ogen vel oizen; F. Heákken ind oezen, vol uizen, Galli agruffes et porte-agraffes, Ang. hook and eye, Suethi, osku och hake. Hamburgenses eodem sensu orgesken, (ocellus), contracte oesken, (Richey, 176, 177) ka-ken un oesken. Holsati et in genere omnes Saxones littorales, idem. Holst. Idioticon. II. 169. Ex ege, oculus, est egesken, Bremenscs eseken, eesken; haken un eseken. B. N. L. 319. Confer Gal. oeil, oculus; oeillet, propric ocellus, sed in usu "petit trou entouré de fil, " qu'on fait au col des chemises etc." Ang. eyelet, oyelet, idem. In phrasi apud Frisios valet eagen; Dou heste ien bulte heåkken ind eagen, nodos quæris in scirpo; multas easque futiles moliris cautelas et difficultates. 🗕 F.b. úg, oculus. úsk, annulus. (û = oe) Ex *ûgesk, uwesk*, est ús sive oes; ex ugesk est uis, ut ex ege Ang. eye.

AGE.

Goth. augo ex ugo, ut auhns, fornax, ex Sueth. ugn, F. uun; Goth. auhjan, lamentari, ex F. úfje, singultantia suspiria ducere. (ch = f)

sjænder-each, oculus dum videt; quod scilicet procedit, augetur vel minuitur vidente oculo. Di áld-man nimt sjænderéach oaf senex sub many tabescit.

éach oaf, senex sub manu tabescit. Hy hat ien goed éach op 'e faem, clanculum amat virginem (adolescens) -Ik krygge okkerdeis éach op it hynzer; ik hab it koft, ind it foldocht scoan, equus ut vidi mihi mire placebat; emi equum, qui plenam operam mihi præstat. — As di gréalen di lytsen flaeye dær kaw' ik nin goed éach op, vel dær hab ik quéa' éach op, vel dær hab ik nin éach op, diffido proceribus qui adulantur plebejos, (præsertim si horum axores vel filiæ forma egregia excellunt).— Ien Fries siucht it mei nin goede eagen oan, dat di lylse fen di gréate trape wirdt, Frisii non æqua mente ferunt quod homo tenuis a potente atteritur. - Loaye liú sjæn ik mei nin goede éagen oan, comem me præstare pigris nequeo. — Oer dat bern binne 'n péar quéade éagen gien (super hunc infantem ægrotantem gressi sunt par malorum oculorum) oculi strigæ hunc fascinaverunt infantem. Ang. evil eye, Itali malocchio, oculus strigæ fascinans, contra quem se armant alii aliis amuletis. "Ang. v. eye-bile, (mordere oculis) to bewitch with the evil eye. Not only the children, but their cattle are eyebitten, when they fall suddenly sick. Fascinatores Frisii medicant, tum præstigiis verborum, tum quibusdam herbis, quas ægrotanti porrigentes eum præmouent, Dær meye mar flouwer éagen oer géan, ne veniant sub aspectum plurium quam quatuor oculorum; scilicet, ægroti et medicantis, ne oculis strigarum insita vis herbarum frangatur. cf. Brand, Popular antiquities, edidit et auxit Henry Ellis, disposuit Halliwell. 1848-1849 3 tom. III 44-46, 326. — Reonts is 'n muni scepsel; dær masthe 'n éach oan wéagje, Reonixa formosissima virgo est; digna est quam aspicias et oculum fortunæ arbitrio committas. Credebant enim veteres oculis puellie venustre inesse vim fascinatricem, quæ excoecaret amantem. Inde et phrasis Hol. Pas op, dat je gren zere ogen krijgt, cave, ne

AGE.

(aspectu puellæ) lippitudinem contrahas. — Di moayens fen di faem sit yn it éach fen di feint, puelle venustas est in oculis proci. — Di eagen forkleárje, clarare oculos suffricando et adaperiendo, i e. pascere oculos, Dær is dyn slyllsje; nou kensle dyn éugen sorklearje, En tua amatrix; nunc tuos pasce oculos! — Ien yn 't éach ind ien yn it hert, friget erga uxorem, concubinam amat. — Ut it each ut it hert, minuit absentia amorem inter homines leves. — Di tiid giet sa kird foarby dat ik er nin each op hâlde ken, tempus tanta velocitate ruit ut diem a die discernere nequeam. — Ik stéan foar myn feinten yn, mar ik hâld ien éach oer 't spul, præsto meos famulos, attamen res meas examino. — Ien koffe siucht ut oare éagen as er scjinmakke ind harpuize is, cymba (ex aliis videt oculis, i. e.) nitidior multo est postquam detersa et resina liquida illinita est. — It ding mei nin éach hauwe ind darom mülke thicht, res mala diem fugit. — Sa folle naet as ijn mijn aegh meij (non tantum quantum oculus continere potest. i. e.) niĥil. Burm. 60.— Ien blineman it éach uttraepje, (occulcando coecum oculis privare) incaute calcare pilam stercoriam. — Ik scil him dat yn 'e eagen drippe litte, vices ei rependam malas. cf. drippe, stillare. Men kenne di ergen nat yn 'e buwse stekke, (non licet oculos ponere in crumena, i. e) venusta facies puellæ ferit apertos oculos ultro.

Proverbia. It each wol sines hawke, et visus postulat suum, i. e. præter rei integritatem formam vult elegantem. — It ésch is it diurste list, omnium sensuum sensus videndi est carissimus, ingentes requirit impensas. — Seisthe tsjin 'n frommiske, Dou bisthe gerifelik, dat forjout hja dy mei der tiid; mar seisthe, Dou biste unsiuch, den klauwt hja dy di éagen ut 'e kop ind forjit it néa, mulieres tibi tandem condonabuntopprobrium impudicitie, sed despectam a tc formam ulciscentur semper convicii memores. — It éach is gréater as it liif, vel di mule, oculus inhiat pluribus quam naturæ necessitas postulat. — Men matte syn wiif foar éagen hâlde, sei di scuteboer, ind liet syn wiif yn e line rinne, (oportet uxorem ante oculos habere, inquit

lintris nauta, dum ejus uxor trahebat lintrem). Lusus est in phrasi foar éagen hâlde, proprie, ante oculos habere, dum nauta ipse placide gubernaculum regit; figurate, revereri. -Dy him selme ræde ken hoeft nemmen nei di éagen to sjæn, qui sibi suisque labore proprio sufficit nullius favorem ambire necesse habet. - len keardel dóar ien kéardel under di éagen sjæn, vel ien keardel di tosken sjæn litte, vir revera virilis viro resistere audet. — It each siúcht fen him áf, (oculus intendit visum in res extra se, non in se ipsum) non nostra, aliorum vitia animadvertimus. — Myn éach 18 myn rói, sei Sjoukebaes, ind it miste him mar 'n péar foet, (oculus meus est mihi loco mensuræ, inquit opifex, et errabat duos pedes) qui magnam præ se ferunt sapientiam nihil sapiunt. — Hat baet my ien aegh, as icker naet meij siæn mey? Burmania p. 22. cui bono mihi est oculus si eo videre non licet? i. e. cui bono deus me instruxit ratione, si ea uti in rebus humanis et divinis non licet? — Hattet aeck naet siucht dat beweecht het hert naet, ib. 23. segnius irritant animos audita quam quæ Hwat nat oculis subjecta fidelibus. eiúcht deert nat, damnum vel malefactum non ad nostram perveniens notitiam nos non cruciat; verba ejus, qui celat patremfamilias de re illicita.— Ledige aegen habbe folle to besiæn, ib. 43, pigri pascunt oculos mille nugis. — Twae aegen siæ meer dan ien, ib. 69. quod oculus unus non videt vident bini. — Ain ægen meitse di kou fet (rustici ipsius oculi saginant vaccam) famulitii opus non juvat nisi cura domini adsit. — Men matte éagen yn e nekke hawwe, (oculos oportet habere in cervice) quaquaversum circumspecte agere oportet. — Men malle ien éach yn it seil hálde, (instar vectoris navis oculum tene fixum in velo) prospicite! — Inter superiora quædam phrases et proverbia e lingua Frisiorum transierunt in dialectum Saxonum littoralium, qui Frisiorum locos tenent. cf. B. N. Wb. oge, III. p. 258, 259. each-apel, cg. oculi pupilla. Ags.

eak-æppel, m. Ang. eye-ball. eagen-blyk tiids, momentum temporis. G. J. ægenblijck, n.

âch-brê, n. F.v. supercilium. Ags.

AGE.

eagan-bregh, f. supercilium. F.v. agbrew, per apocopen ack-bre. Ags. brek, breg eagan, brig, idem est quod brew, Ang. brow, bray, crepido præcipitii; brow, supercilium, frons, NI. (Kil.) brauwe, ora, extremus ambitus, cilium, supercilium; plene (Kil.) ooghbraawe. (ora superior oculi). Ags. eaghill, m. supercilium, proprie, oculi collis. NI. (Kil.) wimp-braawe, supercilium, F. wym-brou, id. (Kil.) wynd-brauwe, supercilium; Alam. wint-prawa, (Hd. augenvimper, pili palpebrarum, F. teisterkes). Kil. wimp-ooghen, connivere.

ag-bred, F.v. tabula vel tabulatum oculi, i. e. palpebra; agbred-kerf, intercisio, dissectio palpebræ. Ags. bred, tabula.

age-breud, F.v. oculus ictus. F. brewye, bruye, cædere, ferire. (Lat. ferire = Isl. beria, verberare = F. (breia) breuje).

ách-hring, F.v. Ags. eah-hring, m. (pupilla?) F. each ring, cg idem quod Nl. (Kil.) ooghen-kroonken, iris; circulus pupillam ambiens.

each-hwyt, scopus. G.J. æch-wijt.

each-lapen, pl. segmenta quadrata ex loro a latere oculorum equi suspensa, ne videat alia nisi quæ ante sunt. Each-laper, eg. dictum vel gestus, quo quis aliud, quam quod res est, nobis persuadere studet.

âch-hlid, n. F. éachlid, n. palpebra; F. hlid, n. operculum. q.d. operculum oculi. In sermone jocoso Hi siucht tsjin syn éachlidden óan, (convertit oculos contra palpebras) dormit, Hi bisiucht syn éachlidden fen binnen, (conspicit palpebras suas intus) dormit.

éach-loárte, cg. pus solidum in hirquis, quod oculi in somno exsudant. Frisii australes præter hanc vocem habent synonymum sliep yn di égen; Dial. com. slieploárte. Loárte, merda convoluta.

éach-merk, n. scopus. Dat haw ik wol yn it rachmerk, om rom to kryen throch goeddwân, hunc scopum mihi posui, gloriam ut adipiscar virtute. Hol. Ik heb het oogmerk om cæt.

éachs-oerd, cg. acumen oculorum. cf. oerd.

each-teisterkes, pl. palpebrarum pili. (cf. teisterke.) Ang. eye-lash.

ech-weckheyt, cg. GJ debilitas oculorum Ang. weakness of the eyes. Ags.

AGE.

voacnes, f. infirmitas. F. wæk, wéak hodie notat tantum tener, mollis præsertim humore, quæ notio Ags. quoque non alienum erat; væter vac and knesc, aqua flexibilis et mollis. Boeth. p. 176. Lye. cf. wéak.

éach-weidung, cg. pastura oculi, res quibus oculos pascimus. Bern yn 'e scoálle matte nin éachweiding hauwe, pueri in schola nihil habeant quo oculis pascant (ne mens distrahatur.)

éach-wink, cg. nutus oculi, conjectus oculorum. Mei ien eachwink, vestigio temporis. — Mem hat di hele nacht nin wink yn 'e éagen hawn, sa bang wier hja foar 't waer, præ sæva tempestate somnus matris per totam noctem turbatus est.

it hwyt yn 'e éagen, albugo oculorum. — Di faem hat 'n bulte hwyt yn

'e éagen, virgo virosa est.

éachlik, adj. quod oculo placet, venustus. Ang. North. eyable, formosus. Ang. sightly, formosus. F. unéachlik, inelegans, ingratus oculis. Ang. unsightly, Nl. africhtelijk, horrendus. cf. F. sińch, formosus, et unsiuch, deformis, Nl.v. onsiene, idem.

éa gje, vb.a. intendere oculos. G.J. God æg't op all' ljue wirck ind dwaen, deus asservat omnium hominum labores et negotia. G.J. PS. XXXIII. 15. Ang. to eye, contemplari; apparere; videri. Ang. Essex. to eye, to observe minutely. — Mem hat al éage, mar har soan kaem nat, mater prospectavit longissime, sed filius non apparebat. Goth. augjan, (oculis objicere) monstrare, (g = w) Ags. eawian, idem. eagelje, vb.n. instar guttæ adipis super-

eagelje, vo.n. instar guttæ adipis supernatare aquæ, F.u. ogele. Soldate-kost is ien koáls-bled mei ucht-ind-tachtich putsfollen welter ind dær ien kærs fen seizen yn raend; den éagelt 't sop. æch-gloerkje, vo.n. limis blandisque

oculis aspicere. G.J.

bi-éagje, vb.a. lustrare oculis. Ien moai faem biéagje, deponere oculos in formosam virginem. Nl. be-ogen, velle, spectare.

gluwp-éagje, vb.n. insidiosis oculis observare. Nl. gluipen, idem.

knyp-éagje, vb.n. oculos vicissim comprimere et aperire. Nl. pink-ogen, pinken.

nei-éagje, vb.a. oculis prosequi. throch-éagje, vb.a. perspectare. AGEN.

trin-éagje, vb.n. lippire.

ut-éagje, vb.a. ultimos fines assequi oculis. Men kenne di léane nat ut-éagje sa lang is er.

AGE, vb.n. F.b. vehi curru, proficisci ut Dani age pro ake. Bend. 314. Isl.

aka, agere, promovere.

aek, n. F.b. porta. Bend. 31. 50.
akki, F.b. introitus, ostium horrei;
via ducens in summum aggerem marinum, vel inde deducens in viam publicam: confer F. opreed ind oafréed.

AGE, cg. insula. (cf. Kil.) A in diphthongum ai versa, aige, Sciermontsje-aich; a abiens in o fecit oge, insula, hodie Schiermonnik-oge, Langer-oge, Wangeroge (pratorum insula) Rottum-oge, Spiker-oge, omnes insulæ, quæ littus Frisiæ obtendunt. Hamconius, p. 90; Kil. oghe, aeghe, aughe, Fris. insula. Ags. ige, ig; igland, egland, insula; Nl. eiland. Ags. iggath, insula, unde Angli igethland, contractius island. Ex eg, ei, insula, Angli habent Jers-ey, Ramsey, Shep-ey, Eel-ey, Angles-ey, quae nomina Anglosaxonice desinebant in ege, insula. cf. Ehrentraut, Fr. Archiv. 1. 2. 284, qui alia via insistit. Sciermonts-aich, proprie, alborum (canorum) monachorum insula. Driessen, monum. inedita Groningensia, IV. 343. Ex age. proprie Goth. ahva (ach-wa) Lat. aqua. fit Ags. eak, fluvius. F. éage, nomen ultimi sinus lacus wide Ke, vel Ie (Idaerderadeel) in orientem. *Eage-korn*, F.u. Eage-koek, ora prostans ad angulum hujus sinus australem, quam Schotanus notat kaap, promontorium. — Egemund, Egmond, vicus West-Frisiæ ad ostium lacus ege nunc siccati.

AGE, vb.a. F.b. habere, possidere, F.v. age, habere, possidere, jus habere, oportere, pf. achte. Ags. agan, possidere, habere; pf. ahte. Gothi, addita i vocali primitive a, aigan. Ags. agen, proprius, unde F.v. ain, F. dial. egen,

F. ein, proprius. cf. ein.

AGEN, aien (a-jen) F.v. contra. Ags. • ængen; ongægn, ongegen, ongean, Ang. v. ugain, ageyn, contra; versum; prope; Ang. against, contra. Frisii, (abjecta an, æn, a, on), gen = jen, jin, contra. A in a-gen est ex an, Sax.v. angegin, contra, Nl. in-tegendeel. — Rursus, Ags. agen, iterum, Ang. again, idem. Ags. agen-cuman, revenire; agen-lædan, reducere.

AGGE.

AGGE, F.o. crates major ad capiendos pisces in vadis Frisiæ littoralibus. Isl. agn, esca; piscatura.

AGILLE, n.p. viri. Agila, rex Gothorum occidentalium Sec. VI. Wassen-

bergh, 171.

AHWEDDER, auder, eider, F.v. alter uter, ex an et hwedder; auder deis iestha nachtes, sive die sive nocte. Ex ouder per syncopen Ang. or, auf.

AY, interjectio, ita. Regnerus Boegerman, in libello de nominibus propriis Frisiorum, (M. S. 1551.) "Ay, inquit, " dictio Frisonica est affirmativa, ma-"xime inter illos Frisones, qui vo-" cantur Dunger-Fresen. Latine dicitur "ila. Theutonice seu Alemannice, ja." Dunger-Fresen sunt incolæ pagi nostræ Frisiæ, qui Dongeradeel dicitur. Wassenbergh, II. 170.

Ags. gea ex ge-u vel ge-ea, ita, certe. F.v. a, lex, quod justum, certum et ratum est; Ags. æ, idem. Ang. yea, ita, Fris. Hol. ja. Ge-a, idem quod Hd. gewiss / ita. (wiss, ratum, certum. Sax. n. Wisse! ita.) Absque ge- transit â in ay, Angli ay, ita,

"Sometimes in mutual sly disguise " Let oyes seem nos und nos seem ayes.

Gay. Aye and No. A fable. Cum sonus Anglicæ vocalis i non multum abluderet a sono ay, vel ey, quidam veteres oy, ita, scribebant per i.

Lear. "They flattered me like a , dogge, and told me, J had the white "hayres in my beard ere the blacke " ones were there. To say J and no to "every thing that J said; J and no too "was good diuinity."

Shakesp. Lcar. Act. IV. Sc. 6. F ay nunc abiit in ei, admirantis interjectio. Di kening is déad, rex obiit diem supremum. Respondet alter, Ei, ju? Itane, bone? Verumne est? Ang.v. ey, oye, Halliwell, Ey! thoght the knycht, long ys gone

That messe at the cherche herd y none. Ms. Harl. 1701. f. 26.

AI, AEI, n. ovum pl. aeyen. F.b. ei, n. Bend. 6. Nl. ei, pl. eiren. Rustici Cantii Sec. XV pl. eyren, (Caxton's Encydos 1490,) quæ forma oritur ex pl. ægeru, ægru, Ags. æg, ovum. Ang.v. ay. K. Alisaunder 11.568, oy he laide so he fleygh; F. aei hi lâi wylst hi fléach. — It hwyt fen it aei, Ags. æges hvite, Ang. white of an egg, albumen. — Aeyen lizze, Ags. AÏ.

ægru lecgan, Nl. eiren leggen, Ang. to

lay eggs, ponere ova.

Phrases; Earne aeyen lidze, alicubi ponere ova, i. c. procrastinare. Di faem wol jern hylkje, mar di feint leit er aeyen, virgo inhiat nuptiis dum procus moras trahit. - Dar brekt nin aei under it wirk, as er oerliz li is (ne ovum quidem frangitur, i. e.) in otio grave opus perficitur si fit sapienter. - Aeyen meitse di ky kléar, recentia ova purgant vaccam partam; ex. gr. everrunt reliquias secundarum, corroborant vires, cætera. — De merce grata, quæ cito venditur, valet phrasis, It giet foart as aeyen ut 'e koer, extruditur ut ova e corbe. Il wyske wier wakker yn it scik; hjar dochters gean foart us aeyen ut 'e koer, muliercula mire gaudebat; ejus filiæ brevi omnes nuptum eunt. — Dou komste mei it salt as it aei op is, tuum auxilium tarditate inutile est. - Dou komste mei it aei nei péaske, idem. Festum paschale celebrant ovorum esu. — Du slagster neij as de blijne neijt aeij, Burman. 15, conjectura cæca assequi tentas veritatem.— It is krekt az er op aeyen giet, (præ podagra) in gressu caute figit pedem. Sax.l. he geit as wen he op eieren geit, Galli, il tâte le pavé. — 'N aei yn e hần in dat stikken (ovum in manu idque fractum) pro magno lucro habet quod ei inutile vel damno est. — It aei vol wizer wæze as di hin, (ovum gallinam sapientia vult superare) infans parentes, adolescens viros graves, docere tentat. Sax.l. Dat ei wil klöker wesen as dat hốn, idem. — Er aeyen yn klópje, (in re aliqua frangere ova) disturbare rem: fracta enim ova pullos non edunt. Gal. Quand on veut faire des omelettes il faut casser les oeufs. F. Di doaiters woene naet oars as pronkje ind smulle, mar heit kloppe er aeyen yn. - Di kéamer is sa fol as 'n aei, cubiculum totum quantum disperso supellectile confertum est. Galli, plein comme un oeuf. — Meij ien aeij schiller him betellie en dat ijne haan truce, Burman. 45. (solvet ei ovo idque ei in manum intrudet) solvet re quæ nihil valet. - Hi ken nat fen it aei komme, (incassum ventrem exonerare nititur) post multas ambages et hæsitabundus dicenda profert. — Yn'n etmiel is 'n aei yn thrye liwen, Ang. An egg will be in three bellies in twentyAI.

four hours. — Fule aeyen, ova concepta. By him binne fule aeyen, ejus uxor gravida est. Hi sit op fule aeyen, (incubat ovis putidis) jacet in sordibus, periclitatur, premitur ære alieno. Ja habbe him op fule aijen set, Burman. 34. (supposuerunt ei turbida ova) in discrimen eum vocaverunt. — Krijggeste mij naet soo crijggeste mijn aeij wol, Burman. 41, puella in procum, qui repulsam fert. Krye, nancisci, speciatim nancisci maritum vel uxorem. Aei figurate valet alvum. — Hy is sen quéade aeyen set, malis parentibus natus est, Ang. Neither good egg, neither good bird. — Di jonges meitse it fen aeyen, pueri omnia turbant; proprie ut fracta ova, quod probant Hollandi phrasi, De jongens maken ket als eieren, die uitlopen. - De aeyen gæ nu up gouden schoncken, Burman. 9, ova nunc (cunt pedibus aureis) magni veneunt.

Proverbia. Hatte aijen kenner lidze? Burm. 22. (Qualia ova facere potest?) De homine verboso, qui laudibus tollitur, inquirunt Frisii, quam virtutem quodve factum præstare possit? Hol. Niet kakelen, maar eijeren leggen, Ang. Not cackle, but lay eggs. F. Di wirden binne goed, mar di hin leit aeyen, (verba sunt bona, sed gallina ponit ova), idem. — Bilosten fen gréalen is ien aei yn 'e kannen ind dat stikken, promissa procerum sunt (ovum in manibus idque fractum i. e.) fumus. — Dær mat ien aike yn is næst bliúwe, (ovum in nido linquendum est.) Vanelli fæmella postquam fecit 4 ova, iis incubare incipit; qui vero ea invenit et femellam emulgere nititur, unum ovum linquit in nido, quod in numerum quaternum avicula protinus redintegrare tentat ante quam altera vice incubet. Numerum quatuor ovorum vanelli broed (fetus) Frisii appellant. Proverbium docet non omnia simul esse consumenda, ut occasio perdita recuperandi integra maneat. It is aerdich dat di bern noch 'n aike yn it næst fine, indecorum mortuos parentes post bona decocta nihil liberis relinquere. As it aei brekt stiunkt it (cum frangitur ovum turbidum foetor prodit, i. e.) amicorum iræ mutuis convitiis mutua malefacta produnt. — Men matte al

AI.

nia sua ova non uni gallinæ supponenda), Galli, Il ne faut pas mettre tous ses oeufs dans un panier. — Az wy thuos binne so mogge wy uus ayn ayen ite, MS. domi non indigemus aliorum auxilio vel hospitio. — Better ien kéal aei as ien lege scyl, Ang. better half an egg than an empty skell. Alam. beszer einen dotter als die eitle schale, Simrock. 1679. — Slim wirk um 'n aei to sceren, Ang. it's very hard to skave an egg. Gal. Il tondroit sur un oeuf, il est extrêmement avare. — Ien aei mei sâlt, insulsis abstine.

aike, n. parvum ovum. F.b. aiken, n. ovum minus; figurate, vasculum unguentarium forma ovi, quod puelle secum habent, Bend. 6. — Nucleus in ossiculo pruni, Outsen. 11.

âi-apal, F.b. (ovi pomum) vitellus. Joh. 119.

aei-dóp, cg. putamen ovi.

a eis-diérre, djerre, cg. vitellus ovi. Dubel-djer-âi, n. ovum geminum, λίδυμον. Ags. dydring, n. elliptice pro dydring æges. Sax. v. dodro, m. vitellus. Nl. (Kil.) *doder van d'eye*, vitellus ovi, Hol. dooier, albumen unâ cum ovi vitello, Nl. Vers. Bib. SS. Job. VI. 6, 't witte des doyers; plerumque distin-guunt tamen inter 't wit van het ei, albumen, et de dooier, vitellus. Alam. totoro, Hd. dotter. - Isl. dua, dya, pf. dudi, reciproco motu quaterc, tremule movere arundinis funiculum. Ang. v. didder, to shiver, to Didderyng and dodderyng. tremble. Didder-dodder, to tremble. F. djerje, pendulo motu contremere. Borgemaster ind syn wiif djerje sen fettigheid, consuli cjusque uxori corpora obesitate tremunt. Anglis dydring ignota vox, pro qua habent yolk, yelk, Hd. eigelb. et Lat. luteum, a luteus. Ags. gioleca bith æge in on middan, luteum est ovum in medio. cf. Jun. Et. yelk.

aei-fretter, cg. (vorator ovorum) falconis species, idem qui hoánnebiter (qui mordet gallos gallinaceos) appellatur.

aei-scyl, cg. (Ang. eggs-skel, putamen ovi.) non tam totum putamen ovi, quam quodcumque ejus frustum.

douwe-aei, n. Ang. dores egg, ovum columbæ.

syn aeyen nat under ien hin lizze (om- eine-aci, n. anatis ovum. F.b. an-ai.

AIBER.

hinne-aei, n. Ang. v. hen-ay, Ang. hensegg, gallinæ ovum. F.b. han-åi. Joh. 119. lip-aei, n. Ang. lapwings-egg, ovum va-

péask-aei, n. Ang. v. paske-ay, Ang.

pasch-egg, ovum paschale. Ovum testa

nelli, F.b. liap-ái. Joh. 119.

sua continens vitæ germen, quin et pullum ipsum, præsentat sepulchrum e quo Christus paschatis die resurrexit, adeoque ut symbolum resurrectionis festo paschatis a Christianis ubique terrarum comeditur. - Dou komste mei dyn aeyen nei peaske, post festum. wyn'-aei, idem quod Ang. windegg, an egg which has a soft skin instead of a shell. Halliwel. Ovum urinum, zephyrium. Male Johnsonus, " an egg not impregnated; an egg that does not contain the principles of life." - Moike leit him nin wyn-aeyen, avuncula larga suis donis eum ponit in re lauta. Di thiansters (thsjoensters) meitse dat di hinnen wyn-aeyen lidze, sagæ amant vehi putaminibus ovorum loco cymbæ per lacus et maria, adeoque privant ova putaminibus, cum jam in gallinis formata, at nondum posita sunt. Superstitio quoque est sagas in ovorum putaminibus vehi super aquas; inde post prandium finitum pater familias ancillam jubebat, Di aeyen goed toknetterje, heár! fac ut rite perfringas ovorum putamina! Beitske-moi foer yn ien aeidop oer'e Wezer, vetula Beitska in ovi putamine navigabat trans Visurgim. Eadem plane superstitio regnabat inter Anglos, quibus solennis erat formula, to break the eggeshell after the meat is out. Longe autem extra Germaniæ fines sparsa erat superstitio; Plinius XXVIII. 4, "Huc pertinet," inquit, "ovorum, "ut exsorbuerit quisque, calices "cochlearumque protinus frangi aut "eadem cochlearibus perforari." Cum his conspirant quæ habet Delrio (Disquisit. Magicæ Lib. VI. c. 2. Sect. 1, quæst. 1) "Et si ova comederint eo-"rum testas, non nisi ter cultro per-" fossas, in catinum projiciunt; timentes

III. 19. AIBER, adj. W.o. gracilis, debilis. Wut is dait 'n fin aiber minsk! Yu kan 'n úmspón. F. Hwat is dat 'n fyn thinger minske! Jou kenne hjar umspanne. E. I.

"neglectum veneficis nocendi occa-"sionem præbere." Confer Brand, po-pular antiquities, ed. H. Ellis. 1849. AK.

87, cf. eb, æb, recessus maris, et Ags.

ep-flod et nep-flod.

AIDE, EIDE, F.o. Cad. Muller. MS. p. 6, "Ayde est genus terræ sulphuraceæ, quibus Frisia abundat et a Frisiis ligni loco in culina usurpatur." p. 79. Raijkk ohn irm full eijde hade, bring ein armvoll torff her." lege, Raik on irmfül eide hade! - Ags. ad, ignis, rogus. Analogice brân', incendium, pro foci alimentis, præcipue, cæspitibus bituminosis. Di bran' vel di branje is diur, quod focum alit magno constat. Hol. haard-brand, brand-stof, fomes.

AYE, aeye, vb.a. manu mulcere. præs. aei, pf. aeide, pf.p. aeid. F.b. aie, tergum mulcere. Bend. 7. Dithmarsi eien, frequentativum Sax. l. eiken, idem. F. aikje, idem. Forte ex themate ade, aden, unde et frequentativum verbum

Lat. adulari?

AISK, adj. W.o. odiosus, deformis: ex agisk, tremendus, Goth. agis, metus, angor. — Ags. ege, terror, timor. Ags. egeslic, Ang. v. aisliche, F. yslik, terribilis. E. I. 87.

AITA, nomen gentis extinctæ nobilis Frisiæ, unde restat Aita-state, villa gentis Aitanæ, vicina vico Zwichemo

in pago Leowardiensi.

AIW, vb.a. W.o. exercere. Forma est Islandica æfa, exercere, rejecta, more Anglorum, terminatione infinitivi. Ags. æfnan, efnian, præstare, perficere, F.v. ofnia, ovonia, effer ovonia, ovenia. E. I. 59. Angli, rejecto verbo efnian, peregrina synonyma adoptaverunt. Haud aliter verba F.b. cætera, qualia arw, hæreditatem adire, ex arwe, F. erwje; ris, surgere, ex F. rize; wriw, fricare, ex F. wriuwe; kik, spectare,

ex F. kykje, explicantur, cætera. EIEN, akj. F.b. proprius, Bend. 195. Ags. agen, F.v. ain, ein, F. ein. Angli mutant g non in i, sed in w, Ang. own ex Ang. v. ogen. cf. Isl. ugla, f. G. J. uwle, Ang. owl, ulula.

AJNKELT, adj. F.b. singularis, F. in-

keld. Bend. 338.

AK, adv. F.v. etiam; et G. J. ack, F. éek, ik, sed dial. communis eák, Ags. eac, etiam, et; F. eák-sa! tantum ego tibi apprecor quantum tu mihi, (proprie, ita quoque), Ags. eác sa, etiam, A.v. eke. Wycklyffe, Job XXI.-Ak, adde, est imperativus verbi F.v. aka, augere, ut Ags. eac, F. eák, est imp.

AKELIK.

verbi Ags. eacan, augere, Ang. eke. Ex F.v. ák, etiam, Hindelopenses habent sik. — Goth. aukan, augere; auk, yáp, nai, 36, Sax. v. ocan, augere, Nl. ook, quoque. Frequentativum, Isl. okra, fenerari; okran, f. feneratio. Nl. woekeren, fenerari; woeker, fenus.

To, ad, et aka, in unum verbum coalescunt, F.v. to-aka, summe addere; pro quo posteriores G. J. to-kacke, additamentum, F. ta-kekke, F.u. toe-kack, quasi esset affixum quid; (F. kakje, heakje, unco figere) ut Hol. usurpant aanhangzel, appendix, augmentum. Taheak hodie notat quod post subductum calculum alter alteri pendat ut pariet rationem.

bi-aka, F.v. donare aliqua re; biaka: mith. (Lat. ad-augeo).

for-aka, F.v. Hol. vermeerderen, augere. akinghe, subst. F.v. auctus.

AK! exclamatio nauseantis, qui infantem putidi quid tractantem increpat. Alias akkela ba! Akkie! Galli Fi donc! Sax. l. akke pu! vox increpantis nutricis. Nl. Kil. "ack, eck, pus, sanies." Sax. l. āk, F.o. æk, panaritium, F. fyt yn e finger. Sax. l. aeken, suppurare, dolerc; F. Sat. æke, ekke, idem, E. II. 187. F.o. 'n ækten finger, digitus suppurans. Æket, Cad. M. 28, ulcus. F.b. ækel, tumor, apostema. Nl. v. Kil. aekelen. vetus. horrere; aekelick. vetus. horribilis. F. akelik, deplorabilis.

AK, aek, cg. navis piscatoria. cf. aker. aek-liu, exercitores navium piscatoriarum, quibus portantur anguillæ Frisiæ Londinium. Hol. aakreders. Iidem emunt anguillas in Frisia easque vendunt Londini.

AKE, cg. F.o. angulus agri intercedente via vel fossa ab agro ipso separatus: proprie, quod additur rei principali. F.v. aka, Ags. eaca, additamentum. A.v. eke, segmentum rotundum, quo alveare exaggeratur.

AKELIK, adj. dolendus, horribilis. G.J. æcklijck. It is akelige kåld, frigus est sævissimum. Di foet docht mi akelige séer, pes mihi dolet vehementer. Ik bin akelik fen di déa fen us mem, dolorem infandum capio ex matris morte. cf. ak, et Ang. v. aghlich, horrendus. Ther hales in at the kalle-dor an agh-

AKKE.

lick mayster, Gawayne p. 8, ruit in portam aulæ homo terribilis. Videat lector num huc pertineant Ags. eglæca, miserabilis, damnatus; Ags. acol, adj. perterritus, miser, Nl. v. (Kil.) "ackelick, horribilis;" Ags. aglac, cruciatus; aglæca, extortus, orco damnatus. Cædmon. 293,1. 230,25. Thorpe. Bouterweck, glos. 7.

AKEN IND KEULEN, Aquisgranum et Colonia Agrippina. Opslopene jonges kenne Aken ind Keulen op, pueris pubescentibus est abdomen insaturabile. — Aken ind Keulen ken ky ta ellsoar keugelje, in gratiam redigere scit quosvis litigantes. cf. keugelje.

AKER, cg. vas parvum æneum quo aquam pluvialem ex cisterna hauriunt. Di aker hedrt bi di bak, vas æneum pertinet ad cisternam. Kil. aker, idem. Sax. n. koperen äk, ca-cabus major æneus.

AKER, cg. pl. akers. Hindel. akker, pl. akkren, globuli ex lino tenuissimo affabre contexti forma glandis, qui pendent ab angulis sudarii vel lintei pectoralis mulierum; Ang. v. aglet. — Ags. acorn, glans; ac, quercus; cern, granum. Ang. North. ackern, Ang. acorn, Hol. (Kil.), aker, glans, quæ forma restat in Hol. aard-aker, lathyrus tuberosus. — F. akers, pl. bulbi seminales solani terræ poma ferentis.

AKKE, cg. pica. Ags. agu, Alam. agalastera, ogalstra, f. idem. "Hol. v. aekster, nunc exter." Kil. F.o. aexster. Frisii mutarunt g in k ut assimilarent vocem nomini proprio Frisio fæminæ Akke; picam infantes appellant, Akke-moai, Akka pulchra, vel Akke-hwyi, Akke-swari, Akka alba, Akka nigra, propter colorem nigrum et album, quibus avis plumæ distinguuntur. Angli, qui rejecerunt nomen avitum agu, et pro eo a Gallis mutuati sunt pie, (Lat. pica), huic nomini præfixerunt epitheton magotty, quod in variis Ang. dialectis idem valet quod whimsical, frisky, playful; avis quippe est alacris lætificaque, motitans caudam et incessanter de ramo in ramum Maggotty-pie; Shakespeare. saltans. Macbeth, Act. III. Sc. 4, Maggot-pie. Ut vero vocem assimilarent nomini proprio fæminæ Margaret, mutarunt maggot in Mag, quod in usu quotidiano ALBÆR.

valet Margaret. Ang. mag-pie, pro quo et usurpant mag vel madge. Ang. Lincoln. magis. Analogice Angli nominibus propriis Robin compellant avem reubreast, Hol. roodborstje; Tom avem titmouse; Philip avem sparrow, passer, Hol. spreeuw, sturnus, et Pol avem parrot, psittacus. Richardson maggotpie.

ALBÆR, m. W.o. acinus ribes. Nl. ael-besie, Hd. Johannisbeere, F. réade-

bei. E. I. 357.

ALD, (áed, oad) adj. vetus, antiquus. L in ald ita emollitur ut vix audiatur in dialecto communi, sed Hindelopenses plene áeld. Haud aliter in dialecto Yorkshire and, pro Ang. old. Alii ut Northumbrienses? more Neerlandico mutant in u, aud, awd, Nl. oud. Halliwell, p. 2. 121. J. T. Brocket; 1825. p. 8. Filius W. E. Brockett tertiam editionem ao 1846 publici juris fecit, quam correctiorem et auctiorem (corrected and enlarged) prædicat, in multis licet mutilatam. - Ang. old ex Ags. ald. F.v. promiscue ald et old, comp. elder et ielder (jelder); sup. eldest. F. ald, comp. alder; sup. âldste. Scir. o. aud ex ald ut Nl. oud ex old. — Ho ald is di sinne? (cujus ætatis est sol?) quota est hora? Scoti, The yeld of the day, Ang. the height of the day. - Fen it ald jier yn it ny sitte, vespera ultimi anni diei cum amicis et sodalibus comissari usque post mediam noctem, cumque hora duodecima auditur se invicem gratulari de novi anni introitu, quod fit propinando et exoptando mutuo quæcumque prospera. milis usus viget inter Scotos, quem vocant "to wauke the auld year into the new, to watch until twelve 'o clock announces the new year, when people are ready at their neighbours houses, with het pints and buttered cakes eagerly waiting to be first-foot, as it is termed, and to regale the family yet in bed. Much care is taken. that the persons who enter be what are called sonsie folk (F. soun folk.); for on the admission of the first-foot depends the prosperity or the trouble of the year" Jamieson, supplement to the Scottish dictionary. 40. 1835. I. auld. — It brea is su ald as di wei nei Jeruselem, panis vetus. Sa ald as

ALD.

di wei, idem. De homine valet stockald, persenex. — By alds, olim.

ald, jung, n. substantive, mater, pullus; mater, catulus; sunt neutra. ex. gr. it áld is swart, ind it jung is hwyl, mater felis est nigra, catulus vero albus. F.v. alder itidem est neutrum; thet alder, parens, sive pater, sive mater. alden, pl. parentes. As di álden wei binne

forwidert it mei di bern, parentibus mortuis vinculum amoris commune

inter liberos solutum est. — Lyk di âlden sungen

Piipje di jungen.

Ang. The young pig grunts like the old sow. Ray. 142. — In genere de omnibus, Jungen kenne stearre, alden matte stearre, Ang., Young men may die, old men must. Ray. 141. — Alden ind jungen pracipue valet de avibus parentibus et pullis, alders ind bern contra de hominibus.

âld, Amicus, carus. Myn âlde! mi care! meum corculum! Leowardienses veteres Myn oudze! (ex dim. oud-ke, oud-tse.) idem. Lat. nihil habro antiquius quam ut, cæt. nihil mihi carius est. Hi hat di aldele brieven, (antiquissimas habet syngraphas) ante omnes mihi carus est. Myn alde! maritus precipue uxorem adamatam hac voce compellat. Coloni Angli in Virginia et Marylandia, avitæ linguæ tenaciores, cum Frisiis concinunt; maritus enim uxorem dilectam vocat My dear old woman. (Halliwell. old.) cf. Holst. Idiot. III. 172, oold, pristinus.

ald, adv. immoderate, insolenter, ve-Anglo-Frisii attribuebant hementer. priscis temporibus quidquid statura. robore, tumultu erat mirandum. Di soldalen gyngen er áld ut, milites effuse Pro ald hoe sensu bacchabantur. quoque frequentant álderwelsk, prisco more; di loebes krieg 'n âlderwetsk pak bruyen, nebulo severe vapulabat. Ang. v. "old, famous; abundant," Halliwell, 587, plane câdem gaudebat notione On sunday at masse there was old ringing of bels. I imagine there is old moving among them, F. Ik think hja geane der äld üt, Lingua, old Plays. v. 163. If a man were porter at hellgute, hee would have old turning the key, Shakesp. Macbeth II. 3.

Prov. Aade tiercken habbe tioestere glessinsters, Burm. 1. (obfuscantur spe-

ALD.

cularia in fenestris veterum templorum) oculis senum caligo offundi solet.

And jold, and hae, and brae Sliel ien wol le stae, ib. pecuniae a majoribus relictae, foeni e præterito anno residui, panis non recens cocti, horum cuique usus veniet. Hodie vult usus,

Ald jild, áld héa; Goe' turf, goe' bréa; Lyk to Maeye; Ken hi klaeye Wiif ind bern Nei syn sin. –

Ald grien, mal grien, turpe senilis amor, quippe lascivus et stultus. Senes et vetulæ enim in amoribus si catuliunt protervia superant juventutem. Alias Ho älder ho mälder. Hol. Oud mal Gaat boven al. — De aede mey me ontrinne, mar nat ontriede, Burman. 9, licet effugere senes, non dissu-Oppositio est in verbis untrinne et untriede. — dede live siecke herre gemack, Burman. 1. senes et vetulæ quærunt requiem. — Aede honnen is quae bylien te leeren, ibidem, vix doceas veteres canes latrare; i. e. a teneris ingenia literis, artibus et virtute imbuenda sunt. - Aede klaen da monie nact, ibidem, vestes tritæ non flagitant debitum, i. e. vestis trita dummodo soluta non inhonesta est, insoluta quamvis nova et pulchra dedecori est. -Aede lioe motlet fin de tufel hellie, ib. vires senum effractæ cibis firmis restaurentur necesse est. Hodie Alde liu' matte it mei di tosken helje. – Aede foxen binne quae te faen, ib. scnes callidi non facile capiuntur. Better ien goe aad dan ien quae iongh, Burman. 5. præstat senex frugi juveni nequam. - Der slijcket ien auden ien ija, Burman. 14, latet anguis sub herba. — Quae aad, quae jong, Burman. 57, F. Sok ald sok jung. F.u. Suk oud suk jongh, merctrix merctricem parit. len alde bok læst wol'n grien bletke, Ang. Old mares lust after new cruppers.

âlde blei, *âld-blei*, cg. vetus vacca emulsa, i. e. cujus ubera exarescunt. cf. blei, alburnus. pl. alde bleyen, pcccata sacerdoti nondum confessa.

alde earnst, eg. propric, antiqua se-veritas. It ward alde earnst, animus et vultus fiebant severiores i. c. subi-

ALD.

rati et pugnaces, cf. earnst. Ags. eornost, studium, pugna. Lye.

âld-faem, cg. virgo senilis. Ang. old-

maid, Hol. oude meid.

aldafeder, aldefeder, F.v. avus. Animalcula, qualia mures, glires, cætera, annis cana et prægrandia, piscesque inusitati corporis, vocant ald-fader: âd-faer, W. G. 16, avus. -Frisii veteres fader mutabant in feder, per syncopen Hindel. feer, F. heit, pater.

affear, (aldfear) collectivum, majores, proavi. Uws affears téal, majorum lingua. F.b. altate, avus, Bend. 275.

âlde feint, senescens caelebs. áld-feint, Ang. old bachelor. álde boer, rusticus grandævus; ald-boer, colonus qui multos annos idem habitavit prædium. De aade feynten habbe de droes sioen, Burm. 8, Ang. old-bachelors have seen the devil, caelibes ætatis provectioris pavent matrimonium.

âld-fel, n. (vetus cutis) vetula amara.

Dat üld-fel pléaget di fammen as di drommel Jop, vetula acerba agitat ancillas furiarum flagellis. cf. áldgat.

âlde fries, cg. Frisius antiquus; figurate, later major quo Frisii olim struebant templa atque turres. — Equus ex antiqua stirpe Frisica, cujus exemplum præbet perfectum statua equestris antiqua in colli capitolino Romæ; It is ien riuchte alde Fries, verus Frisicæ stirpis equus. Ang. v. Fresone, equus Frisius; a suayne one a Fresone folowede hym, juvenis sedens in equo Frisico eum sequebatur. Equi bellici equitum Romanticorum erant ex stirpe Frisica. Syr Gawayne. A.a. XXI. 385.

âld-gat, n. (vetus podex) vetula catuliens, libidinosa. Us frou smit mei it äld-gat um as it nin jild kostet, hera nostra ambulans mirifice agitat clunes veteres. Dyn âld-gat! Apage! Nihil obtinebis vel potieris! Ridicula pro-

fers! cf. buse.

âld-hynzer, n. equus amnosus. Alde hynzer habbe ien bulle to lyen, equi strigosi et senio confecti multis mulctantur malis. As älde hynzer nat yn e himel komme, den wyt ik it net, sei Janke-moi, Ang. If old horses do not come in heaven, I am puzzled, old Jonny said. Alias As di âlde hynzer nat yn 'e himel komme, komt us pastoar dær eak nat, sei Janke-moi.

ALD.

alde-hou, (ade-hou), Gabbema, 97
auldakow, F.u. oude-koof, ecclesia maxima Leowardiensis Ste Vito sacra, nunc
diruta; nomen suum tradidit veteri
turri, quæ superstes sola in coemeterio
stat erecta: inde phrasis, Hij stiet op
him selm as 'e aade-houster toer, Burm.
29, stat suo iudicio neque moratur
alios.

âld-iem, cg. propatruus.

åld-kret, n. vetula torva et intractabilis. cf. kret.

âld-lân ind ny-lâu, n. terra antiqua et terra ex alluvione. Totius agri Biltani solum ex alluvie ortum est, cujus coloni, ex Westfrisia oriundi, Frisiæ vicinæ incolas appellant Oudlanders, ut Anglia apud Americanos audit the old country. Bartlett, Americanisms, Totam fere Frisiam olim perfluebat mare vadosum, cujus fundus alluvie elevatus et in terram fertilem mutatus appellatur nylán', dum agri veteres, quorum oræ vadi fluctibus alluebantur, audiunt áld-lán. Agros in vicinio vicorum, qui vado adjacebant, dividunt in ald-lan ind nylan, agros antiquos atque novos. Inde in tabulis geographicis notantur Stienser, Britzumer, Kornjumer, Goutumer, Wirdumer, Bolswerter áldlán vol nylán, vel ambo simul: quin et vici in alluviali terra extructi aliquando appellantur Niland; ex. gr. in pago Weinbridzeradela; in Frisia orientali prope a Nordena in austrum, cæt.

âld-móar, cg. (antiqua mater) F.v. alde-moder, aldmoder, Ags. ealdemoder, avia. F.o. al-mem. F b. ael-mém, F. ald-moar, cg. Scir. o. aud-mem, avia. — Prov. Aadmoar Ock koacket it lock to schorstien oeyt, avia Okka coquendo fugat fortunam per caminum. Figurate, digitus medius, in denominatione jocosa digitorum, lytse pink, gouden rink, alde-moar, podt-slikker, luse-knipper, qui quippe longior et robustior cæteris horum avia dicitur. cf. F.o. lutjenfinger, goldentinger, langerlei, pot-slikker, lusen-knipper. Stür. 54.

ald-omke, cg. propatruus. Alde omke, patruus grandævus. Idem valet de ald-moike, promatertera, et alde moike, amita grandæva. Forte idem statuendum de F.v. alde moder, alde feder et ald-moder, ald-feder. Confer ald-

feint, cet.

ALD.

ien âlde roat yn 'e falle, (mus senex captus in decipula.) veterator captusest, Ang. d. old dog, idem. Halliwell. 587. âlde rogge, cg. vetus secale, i.c. la-

trinæ stercus.

âld-séar, n. antiqua simultas. Ald sear ophelje, antiquas lites refricare. Scoti to rip up auld sairs, (Ang. old sores,

antiqua vulnera) idem.

ald-swabert, cg. viator senex, qui multas vidit urbes regionesque, et varia expertus aliis prudentia antecellit. F. Junii notæ MSS. in Gysbertum Jacobi f. Bibl. Bodley, "Admaker " blandientes ita senes compellant." Vir ætate provectior Haitse apud Gysbertum hoc nomine illudit juvenem, qui magno hiatu carpit vestitum fastidiosum ætatis suae et senis partes agit. Analogice Angli aud-fur and eodem usurpant sensu; "a term," inquit Halliwell, "applied to forward chil-"dren, who have copied the manners "of elderly people." Audfarand, com-ponitur ex aud (Nl. oud) pro ald et participio farand, verbi Ags. faran vadere, transire, itinerari, ut ald-mabert ex ald et swabje, huc illuc pergrinari; inde swaber et swabert, pergrinator, erro. - Farand, viator, erro, idem cum Alam, farante, viatores; arfaran, permeare, pervagari. lustrare (æquora), scrutari, experim Hd. erfahren, Hol. ervaren, peritus, proprie idem quod bevaren zeeman, nauta maris expertus.

âlde-tæst, cg. vetula amara, tenax. Dy âlde tæst scoe wol ien duit midz two knipe. — Hol. Een screpel tesje, puella macera, gracilis. F. tæst, testa foculi. âlde trut, anus; contemtim. (Sax. n.

trut, cunnus).

âld-wiif, n. vetula. Ags. ald vif, anus, Ang. oldwife. — Alde wiifs tellsie, fabula anilis, Ang.v. old-wives tale, phrases obsoletæ. Ald-wiifs-rie', pharmacon anile. — As 'n âld wiif fen thuzen wike jin yn it hier scuort dat doch nat séar, virgo mille hebdomaduw, si nobis dilaniat comas, nos non cruciat. — Haste ien âld-wiif pisjen sjoen.' Vidistine anum mingentem? Quæritur ex eo, qui pustula in oculi angulo laborat.

ald-wiif, homo ignavus. Ik far hjúd nal; it waeit hird. — Dou biste nin slim ald-wiif, heite! Hodie navem non

ALD.

solvo; ventus sævit. — Resp. (tu vetula mala non es, bone!) Pudeat te,

trepidule!

- âld-wiif, effoeta mulier, adjective usurpatur. Di frouliu' wirde folle aldwiif nei kjar 45 10 jier, mulieres plerumque post annum vitæ 45 parere desinunt. Di frouliu' wolle nat wite dat hja âld-wiif binne soar 't se beppe hjitte, mulieres non confitentur se ætate steriles antequam avice appellantur. Contra Hja is jong-wiif, gravida est. — Ien ald wiif ken mei it hynzer ride, equus docilis et placidus est. - Ien ald-wiif fen ien faem, MS. virgo indolis anilis, invenusta. In aad-wijfs droom, Burm. 19. fabula anilis. — Dær di diwel selme nat komme doar stiurt hi 'n ald wiif, anus nuntiæ sunt inter procos et puellas; in genere, conciliatrices pactionum clandestinarum et suspectarum. ålder, eg. parens, gen. *ålders*, pl. *ålders*, parentes. álders erf, res ex hæreditate avita oriunda. Ags. aldor, parens, gubernator, princeps, Ang. elder. F.v. alder, parens, gen. alders. nom. pl. alder, aldera, ieldera (cf. jeld), gen. aldera, dat. alderon. Wyckliffe, aldre, alder, pl aldren, aldryn, Exod. IV. 29. X. 9. — Ien álder ken better seis bern underhålde as seis bern sen älder, unus parentum melius alere potest sex liberos quam sex liberi suorum parentum unum.
- aldens, cg. ætas. De áldens docht ien bulle op 'n frommeske, ætas magni est fæminæ. Inversis literis pro Ags. caldnyss, f. vetustas, senectus. Wycklyffe eldnesse, Josuah IX. 5.

aldsk, adj. seni similis. áldsk yn 'e throásje, facie senem referens.

âld-aftich, adj. semisenex, ad senium accedens.

ald-frinzich, adj. priseus, antiquus.

Ald-moddrich, adj. obsoletus. Aldvrāldsk, adj. more antiquo vivens.

ald-sillich, adj. multus, extraordinarius. Dat schort al aad-sillich, Burman. 8, magnopere differt, distat; plurimum deest. Confer Hol. rampalig, miserrimus. F. loksillich, felix.

âld-slim, adj. valde astutus, perastutus. áld-slimke, n. puer sciolus, nasutus. âld-wralds, (áád-wraadz) adv. ab antiquissimis temporibus; proprie, antiqui mundi. Scoti auld-warld, antique, antiquated." Aevum et mundus a ve-

ALD.

teribus inter se confunduntur: Goth. aivs, tempus et κόσμος. Ags. ά vorld, in ævum, in æternum. Lat. seculum, pro hominibus qui in seculo vivunt; ex. gr. secula impia.

âlder-léas, adj. parentibus orbus, F.v. alderlas, Ags. aldorleas, Joh. XIV. 18, Vulg. orphanus. Etmullerus p. 7. male, "domino privatus". Alii vertunt steop-cild, Euang. North. freondleasa vel aldorleasa.

âldirman, ielderman, m. F.v. judex pagi, senator, tribunus plebis in urbe. Ags. ealdorman, m. gubernator pagi, tribunus plebis urbanus, senator, princeps, patricius vir. Ang. alderman, urbis senator. Ags. aldor, parens, gubernator, princeps.

dik-aldirman, F.v. aggerum curator, gubernator. Hol. dijkgraaf.

âlderdom, cg. ætas, senectus. Sensu figurato Ags. ealderdom, m. principatus.

âld-ind-nv. Frisii computant temporis spatia duplici modo; vel secundum Romanam rationem, qui stilus Julianus dicitur, cademque antiqua (ülde); vel secundum reformatam rationem papæ Gregorii, quæ nova (nye) appellatur. Inde âlde Maeye, 12ma dies mensis Maji; *nye Maeye*, mensis Maji 1ma dies. Alde Allerheljen, (antiquo omnium sanctorum festo) 12ma dies m. Novembris; nye Allerheljen, (novo festo O. S) 1ma dies Novembris. cf. Halliwell, Ang.v. old, Old Christmas, " Christmas reckoned by the old style. Ik forfar twiske ald ind my, migro in aliam domum inter diem primam et duodecimam mensis Maji. Locationes prædiorum, agrorum, domuum, incipiunt et finiunt adhuc duodecimo die mensium Maji et Novembris, quibus pensiones quoque solvendae sunt.

by alds, olim.

il de, cg. ætas hominis. Ang.v. eald, idem. Ags. ald, yld, eld, ield, idem. F. jeld, cg. senectus, ætas. Nl.v. oude, ætas, senectus. In compositis F.v. alder, ætas; alderlong, adj. sempiternus. Sax.v. aldar, n. vitæ tempus, ævum, vita.

âldje, vb.n. senescere. Ags. aldian, senescere. Angli veteres hoc verbum commutabant cum verbo v. Gallico agier, senescere. Prompt. Parv. p. 8, agyn,

ALDERT.

senesco. Ang.d. "Age, to advance "in years. My daam ages fast, i. e. "she looks older in a short space "of time." Halliwell, 30.

ALDERT, ALLERT, n. p. viri. Aldersma, n. patron. Alderad, contractius Al-

derd. Förstemann. 51.

ALE, ALA, AELE, n. p. viri. Per apocopen pro Alemoth, vel Alamud, n.p. viri Gothorum. Diminutiva forma Alico, unde F. Alko, Alke, n. p. v. Alleje, n. p. f. Förstemann. p. 63.

ALEF, ALOF, n. p. viri. Ags. Alevih, idem.

ALGER, n. p. viri. Ags. Algur, idem. F. Algera, n. patronymicum. — Elger, n. p. viri. Elgerema, n. patrony-micum. Ex Aligar, telum fervens? Förstemann. 64. Confer tamen Ags.

Athelgar, n. p. viri. ALGJE, (Hind.) vb.a. attendere, invigilare, curare. Cæteri éalgje. Ik éalgje it net hwat di frouliu fen mi rabje, parvi duco quid mulieres de me effutiant. — Sit er 'n feint bi dyn doaiter? Ik hab him nat balge. l'rocusne cum tua est filia? Eum non animadverti. — Gothi aljan, studium; aljanon, studere. Ags. ellean, animi vis. Isl. elgia, æstuare; elia, f. æmula. Ags. ealgjan, defendere, tueri; elian, f. labor. cf. F. Elle, n. p. viri, Ags. Ella, idem.

âlch, Hind. ealch, studium serium. I's

éalch, serio, Makkum.

ALIKNA, vb.a. F.v. exæquare. Alikna lith with lif, exequare membrum corpori. Alikna, ex an-lika. F.u. anlike, F. di unsliuckte groun oanlykje,

adæquare solum salebrosum.

ALJE, ÓALJE, vb.a. gannire instar felis catulientis; boare instar territæ vaccæ. Di katten balje yn maert, mense martio ganniunt feles. — Dar ward scetten; di wynhonnen sleagen throch di sinne; di ky bigcanen to dijen, sclopeta erumpebant; immissi canes venatici devolabant per pratum; territæ vaccæ remugiebant. - Workum, Di born olde di wolle ut, infantes alta voce lætitiam significant.

ALJE, (áelje), *éalje*, vb n. delirare, effutire ut solent amore perditi. Alf, Ags. elf, elf, erat quædam divinitas, quæ homines incantabat, quare hoc nomine appellabant formosas puellas, quarum oculi ignem amoris in virorum ALK.

pectus conjiciunt. Inde Ags. ælf-scien (forma coelestis) forma egregia, plus quam humana facies. Kil. aluen, larvam agere, induere personam lamiæ; ludere, nugari, jocari; insanire. — F post l'apocopen patitur; inde ex Nl. kalf, half, fit F. kéal, héal, et ex alf, aluen est F. cal et calje vel alje. Phrases. Aelen om de raeck. Aelen om weer aelen, Burman. 3. proterve, effuse jocari, nugari. — Prov. " Aelen "ist," seij Nolcke, end sægk de prester op sijn wijff, Burman. 3. Gal. Ce n' est que folâtrer, cæt.

ealwerich, adj. Hind. vesanus, protervus. It born iis ealwerich, infans

proterve agit, vesanus est.

ALK, cg. Norwegi alka, f. Dan. alke, alca pica, (Ordbog., Aasen). F.b. dal alken, Dan. allike, Hd. dokle, corvus monedula. Bend. 61. - Puellæ moventes oscillum, cui alia insidet, modulantur cantilenam notam,

Twa lytse alken Dy sieten op di balken. cf. Jun. Willeram. 193. Kil. aelke, graculus, monedula. Alias Kil. *kan*e, kae, F. ka, idem. Ang. caddow et chough, idem, Ang.v. cadesse, idem. Us famke praet as ien alk, filiola men garrit monedulæ instar, i. e. quam plurima. Isl. alka, avis marina, Sueth. alka, Lin. "Alca tarda." Hd. der papagey-tauscher, die papagey-ante. Alam. alacra, tukhari, mergulus, Graff. I. 237, alacra ex alac-ra. Ex simili ave aquatica sumsit nomen metropolis Westfrisiæ Alk-mar, Alcmere, alcarum lacus, ad cujus ripam urbs illa sita est. Eodem ex fonte fluxit Alkemade, monedularum pratum, nomen vici prope Lugdunum Batavorum. Ang. Alk-ham, urbs Cantiæ (Shepway) in vicinia oceani. cf. Purmer, nomen lacus nunc siccati in Westfrisia; proprie pur-mere, lacus, in qua anguillas vermibus funi implexis capiunt, Leidenses poiren. Inde nomen urbis vicinæ Purmer-end. Aelsmeer (lacus anguillarum) nomen lacus et vici ad ejus lacus ripam in Hollandia.

ALK, m. mustela putorius. Linn. Bendsen 31. Alkeshan, Bend. 120, pellis mustelæ; shan, pro Ang. skin. F.o. grave ulcke, Cad. Mul. 18. Kil. Ulck, ullick. Fris. j. visse, fisse, vilsche, putorius, mustelæ genus valde putidum. ALKO.

Plantin, "Visse, buntsinck, vick, vuere oft meert. Une sorte de belette grande ou fouine. Mustelæ genus." Ictides et mustelæ, cum sint furaces, Saxonibus et Frisiis symbola sunt infantum, qui matribus, puellarumque, quæ juvenibus, furantur corda. Inde Hol. Mijn kartediefje! Meum corculum! Mijn schalkje! (Mi fraudator!) lepidissimum capitulum! Sax. n. Miin Uülk! Hol. Mijn schelmpje! F. Us üelken, Hol. onze hartediefjes, nostra festiva capita, i. e. puellæ quibuscum comissamur. Sax. l. et n. ülk et ilke, Hd. iltiz. F. mird, q.v. Hol. bunsing, bunsel.

ALKO, *Ealke*, n.p. viri. cf. Ags. *Aloc*, n.p. viri.

ALKAB, n.p. viri, ex alakar. Alaker, Förstemann, p. 40. Alcar Gld. II. a. 112, ibidem, p. 145. cf. Ags. Athelgar, n.p.v. (nobile telum).

ALLE, n.p. viri. Allena, n. patron. Alla, n.p.v. Sec. v. Förstemann, p. 39. Ags. ælle, n.p. viri, F. Elle, idem. Ags. ellen, animi vis.

ALLE, AL, adj. totus, omnis. De flexione vocis vix habeo quod dicam. Al videtur esse neut. Al hwat Goad dockt is goed, nil nisi bonum quod agit deus. Ante neutra collective sumta tamen alle dicitur; Alle hout is nin timmerhout, non omnes res ejusdem nominis ex usu sunt nostro. Alle man, omnes homines; ubi man, m. collective sumitur. Alle dei, G. J. per totum diem. Sed alle, interposito articulo de, fit al, al den dei. Alle hout, omnis generis lignum, sed Al it hout; alle minscen, sed al di minscen. præponitur pluralibus, Prov. Alle geesten motme naet liouwe, Burm. 2, non omnibus ingeniis fides habenda. Alle bytkes kelpje, e parvis nascitur res lauta. Alle baten hielpe, sey't goe wijff, en roeyke mey de nirle. Alle frachten lichte, sey de scipper, en wijde se buten boert, Burman. 2. — Al syn riucht is yn syn unscild, innocentia solà tectus est. Al kwat fen katten komt wol musje, abimus in mores parentum. Nom. pl. absolute non dicitur ut Hollandis solemne est; Hol. Allen moeten sterven, omnibus moriendum est, pro quo F. alle lin, alle minocen matte stearre.

allis, quod Gothis vicem præstat conjunctionis γάρ, adverbiique όλως, Ags.

ALLE.

ealles, (adverb.) omni modo, omnino, nostrates substantive ponunt, Fen allis hwat ind fen it hele ding neat, de omnibus aliquid et de toto nihil. Allis is wei, buten di éare net, Ang. all is lost (away) but the honour. F.v. al, omnis; gen. alles; heroch alles rinchtes tinses, audiens edicto de omni justo censu solvendo.

allera, alra, F.v. gen. pl., omnium, F. aller, qui casus superest in aller-hane, omnigenus, quicumque (omnium manuum) F.v. allera honde seka, omnis generis causse.

Adam was oure aller fæder
And Eva was of hym selve.
P. Planchman

P. Ploughman. p. 342. Nl. Adam was onzer aller vader

en Koa was uit hem zelven. Inservit præterea ad augendam vim superlativam: ex. gr. F.v. allere-best, F. allerbæste, omnium optimus. F.v. allersiblest, F. allersibste, consanguinitate omnium proximus. F.v. allererost, F. allerearste, primus omnium. F.v. allerlest, F. allerlæste, omnium ultimus. F.v. alrahagest, F. allerhæchste, allerhéachste, omnium altissimus, Ang. v. alder-hegest, Wyckliffe. — Ags. ealrasvithost, F. aller-svoidste, omnium maximus, omnium maxime. Angli veteres pergebant frequentare hæc superlativa; ex. gr. alther-best, the best of all, F. alder-bæste: alther-fairest, the fairest of all, F. alder-fraiste: alther-feblest, the most feeble, F. alder-swakste; alther-firsts, first of all, F. alder-foarste; alther-formeste, the first of all; altherfoulleste, the foulest of all, F. alderfulste; Halliwell, 51. Nota th valere literam d, in quam th fere transit apud Hollandos. Angli relicta logica innata linguæ et logica scholastica adhibita, flexionem genitivi rejecerunt magno elegantiæ et euphoniæ damno; dicunt enim the strongest of all, pro allerstrongest. Ang. v. allermost, F. alderméaste, Ang. most of all, ceet. -Frisii fulciunt literam l mutando scquentem l in affinem d: ubi enim Nl. aller-heiligen, F. alderheljen, Ang. allhallows, scilicet, dies festus. allerdunste, aller-kleinste, F. habent alder-kleinste, alder-lytste. Haud aliter Angli veteres secundam l mutabant in th: ex. gr. Wycklyffe, F. alder-heeghste, Ang. v. alther-heghest. - F. alder-greatALLE.

ste, Ang. v. alther-grattest. — F. alderlæste, Ang. v. alther-laste; F. alder-lytste, Ang. v. alther-leest, Ang. least of all. -F. alder-trouste, omnium fidelissimus, fide dignissimus, Ang. v. alder-truest, truest of all. - F. alder-wiiste, Ang. v. alder-wisist, the wisest of all. — F. alder-leafste, omnium amabilissimus, Ang. v. alder-liefest, Nl. allerliefste; Mine alderlevist lorde or brothir dere, Troil. and Cr. III. 240; Wright, I. 48; F.v. liaf, uxor, F. alderleafste, uxor; F.v. amye, concubina, Syn faders amye off syn aefte frouse, Jur. 2. 136. F. alder-leechste. omnium hamil alder-leechste, omnium humillimus, Ang. v. alder-lowest, alder-levist, Halliwell, 39, 50. — F.v. aller-ek, (omnium quisque) quivis: ek, Ang. each ex Ags. ælc, unusquisque, ut Ang. such ex Ags. svilc, F. sokke; F. dosk, talis, ex Ags. (thuslic) thyllic thylc. — Al præcedit adjectiva adverbii vices præstans; al-machtich, omnipotens, Ags. æl-miktig, Ang. almighty; F. al-oerste, supremus, maximus. Lat. omni-potens; cætera.

alle-heel, (totus integer) totus quantus. Shakespeare, All the whole army stood agaz 'd at him. Synonymon est heel-ind-al, ubi al tamen notat "om-

nia," ut apud Anglos,

Smuff or the fan supply each pause of (the chat With singing, laughing, ogling and all (that.

Pope, rape of the lock. C. 3.

A torch snuff and all goes out in a moment, when dipped in the vapour.

Addison. Rem. on Italy. F. n' toartse mei pit ind al giet ut. F.v. al stocknaken, totus quantus nudus, F. alleheel stoak-néaken, reduplicate alle-heel-ind-al. Eædem formæ antiquitus obtinebant apud Anglos, Alle-hool, entirely, Halliwell. Wickliffe al-hool, Gen. c. 43. vs. 28, Vulg. "sospes," adeoque proprio sensu, totus integer. Eadem vis "omnino, "prorsus, plane," viget in al ante plures alias voces, præsertim verba Ang. v. ex. gr. Wyckliffe al-bront, Ang. wholly burnt. — W. al-closid, Ang. entirely closed. - W. al-defouled, Ang. entirely ruined. - W. al-doun, Ang. quite down. - W. al-helid, Ang. perfeetly healed. - W. al-plesede, Ang. perfectly pleased. - W. al-redi, Ang. quite ALLE.

ready. - W. al-stille, Ang. entirely quiet. In his et multis aliis vocibus Angli al, non sine magno linguæ detrimento, rejecerunt. In verbis Ang. v. tobreke, F. tobrekke; Ang. v. tobrenne, F. tobarne, to auget vim notionis verbi, quam iterum intendit al, adeo ut cum verbo in unam vocem coalescens subjectum totum quantum perdat. Ang. v. al-tobreke, al-tobrenne. W. al-tobreke, Ang. to break in pieces entirely. - W. al-tofoule, Ang. to defoul utterly. - W. al-tocut, Ang. to cut entirely to pieces. Neque hec composita seculo XVII penitus obsoleverant: interpretes Bibl. Sac. a certain woman cast a piece of a milstone upon Abimeleche head and all-tobrake his skull, Judges IX. 53.

She plumes her feathers and lets grow (her wings, That in the various bustle of resort

That in the various oustle of resort Were alltoruffled and sometimes (impaird.

Milton. Comus. v. 380.

Lexicographi Johnson et Todd, qui in argumento grammatico mire hallucinantur, ex his verbis formarunt adverbium all-to, et verba break et ruffe, eaque scribentes distinxerunt in duas voces hoc modo all-to ruffed. (F. alleheel-toroffele). Confer Madden, virum grammatica àupißeiæ insignem, qui verum vidit in Glossary to the Wyclyffite versions of the bible, p. 4.6, et Frisica verba cum to composita.

al-ene, allen, F.v. (totus unus) al-enna, unde F. allinne, Hind. elonne, Ang. al-one. Ene per se "solus" est; al intendit tantum eam notionem. Sax. v. nemo potest remittere peccata biulan god eno, Ang. nobody can forgive the sins but God alone, Nl. buiten God alleen, Heliand, Schmeller p. 71. 5; Köne legit newun god eno. 4645. Ex bi-ulan contrahitur Ags. buton, Ang. but, nisi, eodem seusu. Nl. v. al, duplicant al-alleen, Harduin p. 6. — Scilsthe dat allinne kawee? Hoccine solus comedes? Convivator ironice ad convivam, qui parce cibum sumit. Allinnich, idem.

al-ewan, adv. F.b. stabile, constanter. ally k, adj. prorsus similis. adv. prorsus, omnino. Allyk is 't brulloftjen us 't kupjen, G. J. qui nuptias celebrant

ALLE.

eadem agunt ac ii qui ambiunt amicos (scil. potationibus indulgent).

al-lyk as, eodem modo ut. Ik meitse it allyk as thou, F.b. ik mág 't álk as deu, Bend. 348, haud aliter quam tu ago rem. Nl. v. allick, totus. — Kil. aen-lyck, assimilis. Goth. analeiko, adv. similiter.

allyk, eodem tempore. Prov. Di minscen komme nat allyk, kenne eak nat allyk weireisgje, homines eodem die non nascuntur, adeo non eodem die

moriantur necesse est.

allyk, adv. quasi, fere, Ily traeppe di keeft allyk to grus, aream calcibus vertebat quasi in rudera. Ang. (al-like) alike. F. It is allegerre nut allike folle, non in omni re perinde est quî fit. Allyke folle is goe to delen, Burman. 2, in æquales partes distributio facilis atque æqua est. Allycke folle iz even M.S. idem.

allyk-fol-hwat, quodeumque. It fiskwiif forwict mi allyk-fol-what, piscaria mihi exprobabat quæcumque turpia. allikom-allinne, prorsus solus. cf.

om, in Ang. seldom, rarus.

allyke-wol, F.u. allike-wel, nihilominus. Lit di liu mar rabje, allykwol scil ik dwaen sa as it heart, maledicant licet nihilominus agam quod decet.

al-lenkom, adv. paulatim. Hol. allensken, idem. Angli habent seldom ex Ags. sellan, rarus, et random, inconsulto, temere, ex Gal. randon. Jun. Et.

random.

al-linkjende-wei, paulatim, pedetentim. Nl. allengs, ullengskens, ex Nl. v. allangskens. Ex alling Fris. formant verbum allinkje, et p. præs. allinkjende. (Al pratende-wei kamen wi to Liuwert, inter confabulandum veniebamus Leowardiam.) Confer tamen Nl. v. al-eenkine; Al-eenkine worde gaet scaemte wt, Maerlant Sp. Hist. II. 409, gradatim verba depudent. — F.v. allinga. alling, aling, Ang. along, ex und, per, in, et linga, longitudo; alinga ther wirsne, per vel secundum carpum; aling der bueren, (per longitudinem vici i. e.) per vicum (portare lapides ignominiosos.) Ags. andlangne dæg, per totum diem, ubi lungne est adjectivum; sed in and-lang thara nægla, secundum clavos (Ang. along the nails NI. langs de spijkers) lang adverbii locum tenet. Vide exempla apud Jun.

ALLE.

Et. Angl. along, ubi tamen vir summus in interpretatione paululum lapsus est. Ang. v. endelong. Than came thai apon Spayne andlonge the shoore, (Nl. langs de kust.) cf. Halliwell, qui bene vertit "lengthewise." Chaucer, endlong.

al-nei-geraden, Nl., allengs, pedeten-

tim. Holsati, nach gerade.

al-oan, continuo, indesinenter. F.u. Al-an, al-an, maekt mennich out peert lam, continuus labor exhaurit vires. Ang. on, forward; in succession. If the tenant fail the landlord, he must fail the creditor, and he his, and so on. Locke. cf. Johnson.

al-reets, adv. jam. Nl. alreeds. Men kents alreets oan syn yongh siaen, Burman 48. agnoscitur pater ex filio. Nl. rede, paratus, genit redes; adv. reeds, jam, alreeds, idem. Al, jam; Ien gnappe keardel is er al wæst as ien oan komme scil, homo alacer jam perfecit opus quod exeteri vixdum aggrediuntur. Ang. ready, paratus; adv. actutum. al-ready, jam.

al-rju, pæne propter. (rju, Ang. rather.) al, It is al let. Hd. Es ist schon spät.

al-howol, quamvis. Genius linguæ jam antiquitus talem vim attribuebat soli voci al. Al scoe di kop er oaf soebadde wol ik nimmen, capite licet luam nemini mortalium submisse supplicabo. Haud aliter Ang. v. all prohodierna voce although, quamvis; All tell I not as now his observances, Chaucer. Cant. F. 2266. cf. Halliwell. All were it as the rest but simple writ, Spenser; F. Al wier it as di ræst mar simpel scriuwen. Al is de tiercke graet, de priester sionght luckel nin meer off luder alsser mey, Burman. 3, quamvis templum sit amplum sacerdos tamen non clarius cantat quam potest. i. e. una cum penso vires non augentur.

al sa, omnino est ut dico. Dou flouwste. It is al sa. Mentiris. Resp. Verissimum est quod dico. — Ags. eal-sva, al-sva, Ang. v. alswa, hoc modo, itaque, Ang. also, Nl. alsoo. Hast thou di paus sioen? Ind dou biste nea to Romen west. Tune vidisse papam? At numquam fuisti Rome. Dat is al sa, certe fui. Al habet accentum.

al-teas, adv. saltem. Nl. v. altoes ex al-toges, Ang. at all events. F. tjan

ALLE.

ducere, pf. téach; al-teages. — Ien boer is jamk ien enond man, altéas nin gik as folle geleerden, rusticus sæpe est homo callidus, saltem non in amentiam cadit ut multi viri docti.

al-to, nimis. Al-to-folle doach nat, ne quid nimis, F.b. al-to-fale. to- ier, nimis mane, mature, F.b. al-toedder. — Al-to-min, nimis paulo, F.b. al-te-laiet (Hind. lyk, paulum, F. lyts, parvus.) F. al-to-let, nimis sero, F.b. alte-las. Al-to-diur, multo nimis carus. Shakespeare, He thought them six pence all to dear. (to dear, nimis carus; all to dear, multo nimis carus.)

al-to-met, nonnunquam, interdum. Tomet, idem, al-to-mets, interdum. W.o. al-to-mits, E. I. 87. — F.v. meta, F. melle, obviam ire, Ags. metan, A. to

meet.

alle-gerre, omnes simul. F.v. algadur, Ags. ælgador, ælgether, Ang. Altogether NI. altegader. Di liu smite eltsoar sa mar yn 'e gléaune hol, ind dat Kristenen ind allegearre, alter alterum deturbat in tartareos ignes licet sint Christicolæ, et qui damnatur, et qui damnat.

alle-man, quisque, omnes. F.b. allemansche, idem. Bend. 201. Ang. everybody. Prov. Almans frioun is almans gick, Burmania, 2, omnium amicum omnes sibi pro ridiculo habent, F b. Al ta gud as arkan-eans nar, Johan. 80. Jan ind alleman, cujusvis conditionis homines mixti. Allemans friun nimmens friun, amicus omnium amicum nullum habet. Dat alle man seyt wol iern wier wesse, Burman. 8, quod omnes perhibent verisimile est; vox populi, vox dei. cf. Nl. v. alle-weghe, semper, Bild. Versch. IV. 100, Ang. allwayes, all-woys.

al-di-gene, quicumque. Di grytman docht al di gene, dy fée hâlde, kund, dat er nin ky lâns di wei rinne meye, Gretmannus (sheriff) omnibus, qui pecus alunt, nunciat illicitum esse vacper vias publicas pasci, F.v. duat kulh al-da-ghenin. cf. Al di stearren kenne wi nat siæn, omnes stellas oculis assequi nequimus, F.v. al dy stera.

al-tiden, adv. semper, Nl. allijd. Tiden, tempora, plur. ut Ang. ways, viæ, in crastino die mittam.

allways. — Al-digge W.o. quotidic. mei dat âl, (cum omnibus his) nihi-E. I. 87. al-to-hop, W.o. omnes simul.

E. I. 87.

ALLE.

aller-ek, olr-ak, F.v. unusquisque. Eleganter binæ voces aller et ek subjectum inter se includunt: allera-monna-ek (omnium hominum quisque) unusquisque: confluunt quoque in unam vocem allermonnek. Ek, Ang. each, que vox prodit in hymnis Alam. eoca-lik sela, omnis anima, Hd. jeglick, Nl. iegelijk. Ex eac-lic per metathesin (eal-cic) videtur conflata vox Ags. ælc; (ek-lik) Ni. elk, F. elts, unusquisque. quam elk erat formata vel introducta Frisii occidentales elker-lik, unusquisque, dixerunt. Forsitan alii judicent voculam ek, detrita l, fuisse ortan ex elk, ut F. suk, sok, Ang. such, talis, ex F.v. sullik, sulk, Sax. v. sulic, Ags. sulic, svylc.

aller-lik, F.v. unusquisque. Separantur aller et lyk interposito subjecto ut aller-ek: aller-prestare-lyc, unusquisque sacerdos. Addunt et man F.v. in

aller-monna-lik, unusquisque.

aller-weikes, F.v. quaquaversum. F.v. vik, locus, plaga, vicus.

yn alles, omnia simul. Ik ind mys twa broarren wi habbe threttien bern yn alles. Ang. I with my two brothers we have thirteen children in all.

ind all, præcedentis rei eximium valorem significat. Pankoeken, yn buler ind al bukt, mei hy nat, fastidit lagana cocta (vel tosta) cum butyro, quod non contemnendum est. Mei syn kalousje is hy nat to freden; ien fen goud ind al, suo horologio non contentus est, licet auro, quod non respuendum est, inclusum. Seisthe dal tofin my, ind dat dyn mem ind al! Talia ingeris in me, quæ tua sum mater? Pro al quoque allegerre, Ang. altogether: goud ind allegerre, buter ind allegerre. Simili sensu Ang. v. ct dial. North.; Halliwell, 43,

And shipping oars to work they fall Like men that rowd for good and all. Cottons works. p. 127.

Scoti and a', Ang. and all,

A villain cam, when I was sleeping, Sta' my ewie, horn and a'.

Skinners Ewie wi' the crooked hornce cf. ind dat; jild ind dat stiur ik dy moarn, pecuniam cum cæteris tibi crastino die mittam.

lominus. Ang. notwithstanding, NI. nieltegenstaande. Keningen, dy to fiur ind

ALMENAK.

to swird machtige riken forwoastge habbe, wurde great neamd; mei dat al binne it mar kroande boalen, reges, qui bello opulenta regna devastaverunt, magni cognominantur, nihilominus sunt carnifices coronati.

11-machtich, adj. omnipotens. Ags. eal-

miktig, Ang. almighty.

ALMENAK, n. Calendarium. Di déad hâldt nin almenak, F.b. De dus halt nan almenak, Bend. 444. (mors calendarii nullam habet rationem) mors rapit promiscue infantes senesque. Prov. To nei better, seit it almenak, calendaria Hollandica finiuntur verbis, Te na beter, posthac meliora (promittimus). Hæc verba proferuntur, si quis male rem gessit, vel quid non successit.

almenakje, vb.n. consulere calendarium. ALMIS, cg. stips. Ags. ælmisse, F.v. ielmis ex élmis, F.b. elems, Ang.v. almes, Ang. alms, ex Lat. eleemosyna. Vox e sacris Romano-catholicis repetunda. ALONG, ALANG, adj. F.v. integer, constans. Sax.v. alung, durabilis. Jungitur fere cum alderlang; F.v. alange ferd ende alderlangne ferd, pax integra et per secula durans.

ALRYK, n. p. viri. Gothi Alareiks, rex

Gothorum Sec. V.

ALRUNKE, ALRUNTSJE, n. F.o. virga magica. Neerlandi herbam magicam mandragoram appellant (Kil.) alrune, alruyne, Hd. alraun. Circe cum hac herba sua miscebat philtra, unde labente seculo XVII adhuc hac herba, præsertim ejus radicibus, amorem excitare conabantur. Dodonæus p. 373, ed. 1564. p. 454, ed 1583. p. 457, ed. 1616. p. 749, ed. 1644. (In prima ed. Dodon. 1554 adhuc nulla Mandragoræ mentio). Matthias de Lobel, p. 326. ed. 1581. Leonhaert Fuchs (versio Neerlandica) cap. 201, ed. Basileæ, 1543, Michiel Isigrim. Krauter-buck von Hieronimus Pok p. 315. ed. Josiah Rihel, Straszburg, 1577: ex quibus luculenter patet proavis nostris alrune, (mandragoram) fuisse plantam eximie magicam. Alruna, teste Jornande, Gothice notabat magam, vel feminam fatidicam; quæ vox, postea cum aliis vocibus composita, elliptice videtur adepta esse notiones, tum virgæ, tum plantæ magicæ,

AM.

incantatricum supellectilis. Causa vocis in antiquitatis tenebris latet. Si quid augurari licet ex alf et runa, mysterium, incantatio, videtur con-flata vox. Germani mulieres venustas et blandiloquas runa appellare amabant, tum quod iis divini quid inesse credebant, tum quod facie et sermocinatione viros incantabant mulieres. Suethi *alruna*, femina magica. Förstemann 1062. I.) Huc pertinere videtur Reonixa, filis Hengisti, sive Reonisk, hodie F. Réonts, n. p. feminæ; Hollandorum enim (Kil.) ruynen, in aurem susurrare, mussitare, Ags. runian, Ang. to round, Frisiis audit réonteje. cf. Junii Et. Ang. to round. Ihre, alruna. Grimm Lex. alraun. Isl. run, f. socia confabulatrix.

ALSE, ÉALSE, n. p. viri. (cf. Ags. Elesa, n. p. viri. Ags. ælse-valda, princeps generalis). Inde aelse-ham, hodie Aelsum, vicus in pago East-Dongeradela.

ALTE, ALTERE, ALTET, n. p. viri. Wass. Allena, Altama, Alta, n. patronymicum. Alting, idem. (Isl. elta, in fugam agere, instare fugienti.) Aldring, idem. Confer Alta, n. p. v. Sec. IX; Aldıko, n. p. v. Freck. Sec. X; Altana, n. p. f. Sec. VIII; Alting, necr. Fuld. a. 793; Aldring, Sec. VIII; Förstemann, p. 46.

ALUWA, n. pa'ronymicum. Fockel Aluwa, (Telting, Waalsche bezetting te Francker, 1572—1577. p. 11). Förstemann habet p. 71. Aluwing; p. 42 Aloin; ibidem Alowinus. Aluwa per synæresin Aylva, gentis patriciæ Frisiæ nomen. Isl. ali, regulus, regulus maritimus, pirata. Egilsson.

ALWE, OALWE, undecim. F.v. andlova, alvene, elleva. In australi parte Frisiœ loco dialecti communis alwe, valet elwe, quæ forma conspirat cum Ags. endlufon, andlefen, Sax.v. ellevan, Ang. eleven, Isl. allifu, ellifu, F.v. elleva. -F.v. Andlofta, alfta; ellefta, F. àlfte,

Nl. elfde, undecimus.

AM, cg. ex inflammatione tumor, quo laborat vacca sub et post partum, qui si uber affectat di aem yn it jaer dicitur. Sedem quoque suam figit in venis lacteis sub ventre, quæ distenduntur et sacculorum instar pendent. Uber hoc malo durum fit atque omnino lac emittere recusat. Vaccæ juniores et obesiores, præsertim quæ annum

AM.

secundum steriles fuerunt, plurimum hoc morbo urgentur, qui, si diutius hæret, macerat vaccas. — Simile malum ubera feminæ cruciat, diciturque di aem yn di boársten, Hol. droop. Inde et Frisiorum

aem-boarstich, adj. (femina) laborans congestione sanguinis in mammas; (Kil.) "Amborstigh, Hol. j. engborstigh, asthmaticus." Hd. engbrustich, F. néarboárstich, laborans asthmate. — Hol. amecitiq, exhaustus et anhelus; proprie, difficulter respirans; ex aem et hechten, quod Saxonibus n. idem est quod Hol. kijgen, anhelare. - Ambeyen, hæmorrhoides, q.v. — Isl. ama, molesto, ango; ame, m. noxa, nocumentum; ama, f. erysipelas, ignis sacer; an, m. molestia, defectus, aumr, adj. miser. Ags. oman, ignis sacer, apostema; om, rubigo. Hol. roest, rubigo; roesterig, rubiginosus; gravedinosus.

am-beyen, pl. hæmorrhoides, proprie, baccæ dolorosæ; hæ enim pustulæ baccarum instar pullulant ex ano et sanguine manant ut baccæ succo. Haud aliter Ang.v. anberry, a kind of spungy wart full of blood, growing upon any part of a horses body, Halliwell. — F. bei ex Ags. beg, bacca; Ang. berry ex Ags. berig; Nl. besie, Goth. baci, veina-basi, uva. Nl. ambeien, in qua forma Nederlandi Frisissant. Confer aem et aem-boárstich.

a e n, molestia. G.J. Wy hiene fen nimmen aen, nemo nobis molestiam exhibebat, Naoogst, 296. Ags. aan, defectus, Benson. Ags. ana-vyrm, lumbricus in stomacho vel intestinis.

me im, adj. F.b. dolens, ad suspicionem tactus condolescens, sed absque cutis læsione. Bend. 8. 197.

amich, adj. (vacca) laborans turgore uberis inflammati. Amige kou.

aensk, adj. F.o. morosus, obmurmurans, (ex. gr. infans.)

AM, F.b. ob, circa, F.v. nmbe, ombe, F. um, om, circa, propter. F.b. Jeu tid as am, Bend. 352, F. di tiid is um, tempus (rei gerendæ) præteriit. F.b. am e hjarn kieke, Bend. 361, F. um e herne kykje, circum (domus) angulum speculari. F.b. Am'e naurde, am e suze, am e aste, F. um'e noard, um'e siied, um'e éast, versus, circa boream, cæt. cf. ást. — F.b. am, attinens

AMBACHT.

ad. He kan om alles masnake, Bend. 380. novit de omni re confabulari. F.b. am 'liins, Bend. 351, ideo quidem, consulto. F.b. trin-am, circumcirca, Bend. 357. 361. F. trint um 'e léau', Sax.n. rund-ummeke, panis lamella circumcisa adeoque integra; trint-um, proprie, circulum circum," ut Nl. rond-om, Hd. rings-um. (F.v. læf et léaf, panis, louf, Ags. blæf. cf. Jun. Et. loaf) F.b. am-en-trant, Bend. 361, F. omtrint, circiter; proprie, circa circuitum, circum-circa.

am-bi, adv. F.b. circum, circumcirca. Hi kollagi ambi feur lidje deuren, circumcursat frigens hominum fores. Johan. 80. F. Hi sceukt lans di doarren fen di liu. F. Um-inde-bi, pæne, prope. AMBACHT, n. ars cellularia; ex. gr. calcearii, pistoris, lignarii, certera. Toalf ambachten ind threttien ungelokken, pluribus opificiis intentus in nullo proficit, Ang. Jack of all trades. -F.v. ombecht, ombet; ambucht, ambet; amht, amt, ministerium; jurisdictio; sacra missa, ut Goth. andbahti, n. λειτουργία Luc. 1. 23; Ags. North. tha his embilites dagas gefylde weron. Goth. bithe usfulnodedun dagos andbahteis is. Belgis het ambacht der misse et het officie der misse synonyma sunt. Ags. ambilit, n. officium. Goth. andbahti, Ags. ambiht, eadem vox est ac Lat. officium ex ob-facium. Goth. and valet ob, et lex avrioroixias in literis consonantibus docet Lat. factum Germanice audivisse bahti. Confer Goth. and-tilon, servire, auxiliari.

ambachtsman, cg. pl. ambachtslju, homo operarius qui artem vulgarem (cellulariam) exercet. F.v. amptman m. idem. ieff hy (enis mannes hors) slande an heerwei, oen tzierckwei, of an een ampimannes huse, so scil hyl beta als off hyt selm deen hede. Leg. Westergo, 472. § 67. Apud Schwartzenbergium sleyht an herewey, and an kerckwey, and tha kepla; ieftha an smethis huse, F. oan it smids-hus, apud domum fabri ferrarii, ut calciet equum. Amptman adeo hic loci in specie notat fabrum ferrarium; cf. Richthof. qui vertit Hd. amimann, præfectus, juri dicundo præpositus. Sax.v. ambaktman, qui munere publico fungitur, minister, centurio. Ævi prisci homines

AMBILD.

in opificiorum summa raritate artem fabri ferrarii xar' ekozón ambacht appellabant.

ambachtig, adj. F.v. Sec. XV. ad munus pertinens; ambachtig sigel, muneris publici sigillum.

AMBILD, ANBELD, n. incus. Ex an fit am ante b. Kil. "aen-bold, Sax. Fris. "Sic. j. aenbeld, incus." W.o. ambolt, m. E. I. 357. Ags. anfilt, m. Ang. anvil, Nl. ambeeld, n. — Ex an et bila Isl. frangere, subigere, ut Alam. anapóz Ild. ambosz, ex ana et posan, Hol. botsen, pulsare, F. bunotze, tundere; Lat. incus, ex in et cudo, cudi, cusum.

AME, eg. Hind. Coldum, avia. Isl. amma, idem.

AMEL, n. p. viri. Amalo an. 817. Amala apud Jordandem, Hist. Goth.

AMEL, eg. F.o. scarabæus, scarabæi

AMELAND, n. insula contigua Frisiæ; olim vadum tantum interfluebat. Locus ad ripam portus borealis Groningæ quoque dicitur it Ameland. - Primitus ambla, ex amblag, quasi ambl, embl, in mythologia Scandinavica, prima omnium mater, et ag, ig, Ags. insula, ig-land, idem: insula Amblæ. Eadem ratione ambl-ag-land pro amblag vel ambla. Ex ambla-land autem fit Ameland, ut ex Ags. ambres-byrig, in pagoWiltshire, nomen hodiernum Amesbury. Pro Ambl-a veteres quoque frequentabant Amblum, vox orta ex Amblkam. cf. Förstemann II. 61. — In serie insularum, quæ littora Frisiæ Neerlandicæ obtegunt, Amelandiam sequitur der Scilling, Nl. ter Schelling, quod nomen videtur ortum ex Scylding; gens mythologica Scyldingorum in cantu Beowulf nota est. der Scillingam sequitur it Flie, vox eadem atque Fleum, Fleeum. Agmen claudit insula Texel, (Tekelia Ptolomæi?), quam fretum alluit Helsdeur, porta inferorum, unde vicus in ripa obversa de Helder appellatur; omnia forsan nomina mythica, de quibus in suis locis singulatim agam. Quantum ad vicum Helder, notet lector veteres vicos et urbes denominavisse ex freto, fluvio vel canali, cui adjaceant. Vide exempla in voce alk, et apud Cluverium, Germania antiqua, III. 67. Amelaner, og. incola insulæ Ame-

landiæ. - Equus ex stirpe quam insula

AMERY.

illa alit; habet hee species strictos artus estque robusta quamvis non procera, quare equitationi præsertim utilis est.

AMER, cg. situla, Hol. emmer. Nl. (Kil.) ame, cadus. Amer, amer-stad, acta." Ags. amel, vas aquæ lustralis. Amisa, fluvius Frisiæ orientalis. Amstel, fluvius Hollandiæ, qui nomen dedit urbi Amstel-dam. Alam. amisula, amsla, f. (avis) merula. Forsan ex notione fundendi, quæ est in themate am. M sibi associare solet affinem b. Sax. v. amber, ember, mensura liquidorum, cx. gr. Freckenhorst, embar honegas. Ags. amber, cadus, lagena, batiola. Ambra multorum fluviorum nomen. Graff V. 263.

'n amer moalke, mulctrale lactie. Similiter

'n amer wetter, situla aquæ.

a m m er-fol, n. quantum liquoris continet situla vel muletrale. It reint by ammerfollen, Gal. Il pleut à sceaux, cadit aquarum agmen.

jok ind amers, jugum cum duobus mulctralibus, quæ utrinque pendent. amer-bank, cg. scamnum ligneum in quo mulctralia lota exponuntur.

amer-rak, vel-rek, n. idem fere quod amerbank, repositorium ligneum sub dio, ubi lota mulctralia aliaque nten silia siccantur.

moalk-amer, cg. mulctrale.

wetter-amer, cg. situla (qua haurian aquam.)

AMERY, n. Ave Maria! formula sæpe obvia in precibus ecclesiæ Romano-Catholicae. Amerys tiid, cg. momentum temporis, quo funditur Ave Maria! i. c. parvum momentum. Elliptice amery, idem. Yn ien amery kom ik wer, cito citius redeo. Hi hat dat yn ien amerys-tiil ræden, as it mar goed ræden is, hanc rem momento expedivit, dummodo bene; sat cito si sat bene. — Hol. Cremeni ex "Christe "Maria!" Jemeni ex "Jesu Maria!" quæ in quotidiano sermone leves sunt obtestationes; atque significant admirationem, sensum subiti doloris, cætera. Angli dial. Orimany! (Christ Mary) et Jemminy (Jesus Mary). Aliquando duplicatur Crimine Jemminy! "Interjection of sudden surprise. Halliwell. 280,

AMME.

AMME, cg. spiritus, anima; literis as- AMMER, EMMER, IMMER, F.v. adv. similatis ex athme. A ascendit ad a et e in Ags. ælhm, m. F.v. elhma; vel descendit ad o in F.v. omma, om, F.b. ame, ome. Th transit in z (s mollem) F. azem, halitus oris, spiritus. Literæ aspiratæ th et h = ch inter se permutantur unde Goth. akma, m. πνευμα. — Pro Ags. athm, vapor, spiritus, vel ethem, odor, voce rejecta, Angli sibi adoptavere vapour, similiaque peregrina.

amme-snicke, cg. (animæ singultus) De leste ammesnicke uwtwalmje, G.J. halitum extremum efflare. Uwtwalmje, ! proprie exhalare, evaporare.

amje, azemje, vb.n. et a. (Ags. æthmjan, exæstuare) spiritum ducere, F.v. ommia. Sa lang ik amje oanbid ik i nei Goad di âlde friheit ind trou, dum spiritus hos regit artus adoro post deum antiquam libertatem atque fidem. — Figurate, Immen greatmoedige onderlizzinge yn 'e gaest amje, G.J. magnum animum alicui inspirare. 'N ! seynwird oer it wirk amje, G.J. bene precari operi. Eadem fere ratione Shakespeare utitur verbo to breathe;

(cret vow To live in proyer and contemplation Onely attended by Nerissa heere.

I have toward heaven breath'd a se-

Merch. of Venice. Act. 111. Sc. 4. Poeta apposite post to breathe utitur adjectivo secret; editor Collierus, qui hanc elegantiam non capiebat, pro secret posuit sacred.

AMLEDDER, F.b. cultellus, Bend. 270. F. knif, Ang. clasp-knife, Gal. jambette, Nl. zakmes. - F. umlidze, circumflectere. Cultellus hicce circumflectitur in manubrium.

AMMAN, AMMON; EMMAN, IMMAN. F.v. F. immen, aliquis, ex an unus et man homo. Nl.v. ieman, posteri iemand, ut Dani mand pro man. F. man foar man, viritim, Isl. man fyri man, Dani. mand for mand.

AMME, f. F.v. nutrix; diminut. F. amke, idem. It bern is nat sa ringen sen di amke nomd as it wit hwat boartjen is, infans vixdum a lacte depulsus ludere novit. Thorre amme, Suethi torr amma, Hol. droge min, Ang. dry nurse.

amje, vb.a. nutrire. cf. Kil. ammen.

AMPER.

semper, anquam. Hol. immer, F. jimmer, idem; jimmer-wei, indesinenter, continuo. Ex a, unquam, et mér, unquam magis.

ammer-mar, F.v. in sempiternum. Holl. immer-meer. Junguntur ut sensus intendatur emmer and emmermare, sem-

per et in æternum.

nammer, nemmer, nimmer, F.v. un-

quam.

nammers, adv. (ne-amer-as, non unquam magis quam) tantum, modo. solum; Dogge my nammers de cere on altomet reys to schrieuwen, G.J. II. 50, honora me interdum modo (quæso) tuis literis. — Lnim, Hwarom scoe ik it jild nat bruke? It is nammen myn ein, quare pecuniam non impendam in meam delectationem? Est enim mea possessio, (proprie, non unquam magis quam mea possessio) Ommers, enim, quippe (o-mer-as, unquam magis quam) Hol. immers, enim. cf. Mhd. iemer, unquam; nunquam rursus. Benecke. 152.

AMPELE, F.b. summo labore assectari; significare suum desiderium; supplicare. Sueth. ampla, W.o. ampelje, E. II. 200. Isl. ambla, indesinenter laborare. Hoc verbum viguit per totum tractum litoris maris Germanici inde ab Frisia Orientali usque ad Jutiam, tum inter Frisios, tum inter Saxones littorales. cf. Stürenberg Ostfr. Wb. 4. b. Bremisch. N. Sax. Wb. I. 15. Richey Id. Hamb. p. 5, "anampelen, "conari; vires, vel primas, vel resti-"tutas, experiri." Outzen. p. 7. — Ampele, idem quod ampere. Norwegi amper, durus, morosus, difficilis, qui sese immiscet temere rebus alienis; acidus. Aasen, Norske ordbog. p. 4. AMPER, adj. acidulus, adv. vix ac ne

Nl.v. (Kil.) amper. vix quidem. acerbus; immaturus. Sc.o. tamper, idem. Teuthonista, "Tamper acris.' (Tamper pro amper ut F. tjoed pro Ang. odd.) Alam. "ampher, lapathum: ampfra, acitura." Nl. suring, Hd. ampfer, amfer, ampfer-wurs (acida herba) idem per idem sauer-ampfer. Graff. I. 264. Grimm, Wb. I. 280. De réade beyen binne amper, uvec ursinæ (ribessia) sunt acidulæ. — Di apels binne nat riucht sur, mar 'n bylke amper. - Adv. Ho let is 't? Quota

AMSKAFTANG.

hora est? Amper oan middei, fere hora duodecima, (Isl. at ympra a, leviter tangere.) Amper tweintick poun', fere viginti libræ. Ang. d. amper, st. vitium, vitium cutis, defectus. vb. to amper, depravari saporem. In Cantio ampered cheese, caseus acescens, in corruptionem vergens. - Isl. apur, adj. asper, acer. Apur kylde, sævum frigus. Ut ex Nl. kaperen, hærere, impedire, Ang. to hamper, ita et ex apur fit amper, Suethis quod acri est sapore. Ags. afor, afre, acidus, amarus. In eandem viam fere trahitur Lat. asper, rudis, durus sapore; vinum asperum, i. e. acidulum, Ang. sour wine. Gal. v. aspre, durus, rudis; doloris vel molestise plenus. Gal. ápre, durus, durum habens saporem. Gal. v. asprèce, molestia. cf. Lat. pæne, Gal. à peine, avec peine, vix.

AMSKAFTANG, pl. amskaftangar, F.b. infans permutatus, quem homunciones subterranei (F. ierd-mankes, F.b. onnarbeankissen) clanculum pro vero infante in cunis supposuerunt; Hd. weckselbalg. Hanc permutationem tantum ante baptismum infantis fieri posse credebant; eam autem antevertebant posita in cunis forfice. Corpus puerperæ mortuæ una cum forfice sepelitur. Johan. 3.

AN, molestia. Vide am.

AN, preep. F.b. ad, in. An somram, harusian, estate, autumno, F. simmers, heárstmes, idem. Ags. on middre nikte, media nocte, Ang. on friday, die Veneris, Nl. v. aen den middach, medio die; aen den avond, vespere. Johan. 80.

anstuns, adv. F.b. ilico, statim. Johan. 80. Nl. aan-stonds.

AN, F.b. unus. Ags. an, F.v. an, en, F. ien. F.b. an, unus; ain, una, unum; Nain, nullus, nulla, nullum, F. nin, Ang. none, E. I. 23. ainôget, adj. luscus, ib. 87. ainken, n. as, in chartarum ludo, E. I. 357.

AND, F.b. anas femina pl. ande. Silt end, pl. ennen; F. ein', cg. pl. einen. Einen ind earken, anates feminæ et mares. (anad, and) Ags. ened, ened, f. anas, Lat. anas, anatis, f. speciali nomine rejecto adoptaverunt generale avis sese mergentis duck, elliptice pro duck-fowl, vel duck-end, (Ang. to duck, F. duke, mergi.) certe

ANGEL.

per apocopen, non per aphæresin; nam end-duck repugnat genio linguæ, qui prædicatum ordine primum vult.

AND, END, F.v. (copula) et. Ags. and, F. ind, in. Sax. v. endi, Hol. ende, hodie en. Nota Ags. and et Nl. v. ende, præter "et", quoque notare "sed, autem." Vide exempla Ags. apud Etmullerum 12, et adi meas annotationes in tom. IV Maerlant Spieghel Historiael, ubi p. 575 citantur Nl. v. loci. Hæc notio orta videtur ex Goth. and. contra, in talibus anda-stauu, adversarius, ceet.

ANDEL, F.o. gramen vel foenum glyceriæ marinæ in pago Harlingensi, Hol. kwelder-gras, beemd-gras. Hall.

p. 259. Stürenberg. 4. 6. ANDELE, n.p. viri. Andala, Andela, Andla, n. patron. Cf. cum nomine proprio viri Gothico seculi quinti apud Jornandem Andalo, n.p.v. Andela, n.p. feminæ.

ANDERN, ANDREN, n.F.b. fenestra; proprie spiramen, Isl. anda, respirare, Scoti ainde, idem. Veteres domorum fenestras non claudebant tessellis vitreis. Ags. ers, multorum substantivorum terminatio est; ex. gr. Ags. bere-ærn, Ang. barn, frumenti locus; dom-arn, tribunal; slæp-ern, cubiculum, cæt. Haud aliter and-ern, (respirationis foramen) spiramentum. Ags. ærn, n. locus, locus secretior, casa. ANDERS, n.p. viri. Andreas. Angli

etiam inversis literis (Anders-son Anderson, n. patron.

ANG, cg. salutis nitor. Dær leil ang op dat bern, infans ille nitet sanitate. Aeque valet de levitate nitente cutis talpæ vel felis. Cum terminatione -el angel, nitor plantarum lætifica-tarum, nitor efflorescentis graminis. Dær leit angel op it lån', nitet vigore pratum. — Isl. ang., angan, angi, flos, amoenitas, fragrantia. Edda. I. Gloss. p. 415.

ANGEL, cg. aculeus; di angel fen ien bi, spiculum apis. — Tela quædam cellularis suppurata hærens in abscessu, in panaritio (F. fyt), in furunculo (F. stjinswollem); in genere, medulla solida ulceris suppurantis. Rustica quædam aperuerat furunculum in filii femore et fratrem meum Eelconem, medieum, consulens, Wi hawwe, inquiebat, Wi haroroe er ien ding uthelle as ien earke-

ANGEL.

pyst. Scoe' dat di angel wære, docter? Figurate, Dær sit 'n angel, simultas hæret in illius pectore.

angel, cg. arundo; constat ex arundine, fune et hamo, quo captantur pisces. Ang. angle, idem. Hol. hengel, F. fisk-angel, Ang. fish-angle. Pars pro toto; Ags. angil, m. hamus, Nl. angel, m. idem.

The patient fisher takes his silent stand Intent, his angle trembling in his hand, With looks unmov'd he hopes the scaly

(breed, And eyes the dancing cork and bending

Pope.

angel-hoek, cg. arundinis piscatoriæ hamus. Wyckliffe, Isaiah, XIX. 8, angil-hok, Ang. angling-hook.

angel-snûr, n. funiculus arundinis

piscatoriæ.

angel-stoak, cg. pertica piscatoria. Stouk, baculus, notat rigidam, quam-vis gracilem, perticam, qua Frisii utuntur; Hindelopenses autem, more Hollandorum, arundine flexibili, (F. reid, Ang. reed), inde Hind. angel-reid, Ang. angle-rod, Hol. hengel-roede.

angel-wjirm, cg. lumbricus hamo indutus, quem admordent pisciculi. Ags. angel-tvicca, Ang. Dev. angle-twitch, idem, a tviccan, vellicare, quod pisciculi vellicant vermem. Devonenses posteriores angle-dog, lumbricus major, quem Frisii appellant dau-wjirm, (vermis roscidus) quod post pluviam interdiu vel rorante terra nocte se partim humo tollit et capitur. Hic lumbricus, cui cadavera in deliciis sunt, frequens est in sepulcretis. Frisii eum servant olla humo repleta et cæspite vivo tecta, aluntque cremore, quo saginatus optima fit esca, cui hamo indutæ pisces avide inhiant.

angel-fiskje, vb.n. piscari arundine. Angelfisker, cg. qui arundine piscatur. angelje, vb.a. piscari arundine. Ang. to angle, idem. F. Angeler, cg. qui piscatur arundine, Ang. angler, Nl. hengelaar. Ang. to angle the peoples hearts, inescare animos populi; F. Us mem is 'n goed angeler, Ang. Our mother is a good angler, mater novit allicere procos ad suas filias. — F. Angelje mei ien sulweren hoek, Ang. To angle with a golden hook, (piscari hamo argenteo vel aureo) emere pis-

ANGTHERP.

ces, non capere; scomma in eos piscatores, quos cum nihil ceperunt pudet re infecta redire, quique adeo pisces

Qui delectatur vocum tractu et Engle, Angli, derivat ab angel, hamus, conferat Frances cum Ags. franca, m. hasta, (Francan, hastati?); Seazas, Saxones, cum Ags. seax, F. sax, ensis brevior; Chaucos, in Beowulfi carmine Hocas, cum Isl. haukr, hamus piscatorius, Ags. hốc, Ang. hook, F. hốck; Lusitanos cum Bascorum lutz, telum. In historia Hollandiæ innotuere odiis mutuis duze factiones dictze de Hoekschen en Cabellauwschen, i. e. altera hamatilium, altera eorum, qui stabant a partibus asellorum majorum. — Quod attinet Saxones, accurate distinguendum est inter Saxones, qui interiorem tractum Germanise tenebant, et Saxones littorales, qui mare accolebant: hi sicut Frisii longis cultris, ut inter vela et funes navium expeditiores essent, loco gladiorum armati erant, iidemque sunt, qui impetum dederunt in Brittanniam, non vero interiores Saxones.

Quid, si trahimus nomen Anglorum a voce antiquissima angel, flos, vigor, ut Anglan, Englan fuerint "vigore decoro florentes viri?" Germanis valde adamata vox in nominibus propriis, quorum plus quam octoginta enumerat Förstemannus (I. 89.) in quibus angel prædicati vices præstat, ex. gr. Angilbald, Angil-berht, Angil-druda, Angilfrid, Angal-gar, Angil-kard, Angil-man, Engil-scalc, in quas omnes fulgentis decoris et vigoris notio optime quadrat. Sunt et nomina in quibus angel totam format vocem ex. gr. Angilo, n. p. v. Angala, n. p. f. pro quibus quoque Engelo, Engela, F. Ingele, n. p. v. Ingel, n. p. f. Engelum, vicus pagi Menaldumadelæ.

ANGTHERP, nomen duarum villarum ad ripam orientalem lacus Pandergæ in pago Wonseradela: great Angtherp et lyts Angtherp. Isl. angr, m. sinus maris vel lingula terræ, nisi deducere mavis ab F. ang, nitor graminis florentis. F. therp, collis facticius contra maris aestum, in quo villas extruebant Frisii. In legibus Frisicis therp in genere valet "collis," que notio adhuc viget, et thorp, vicus,

F. dorp, idem. cf. therp.

ANI.

Confer Ang-yum, hodie Anjum, vicus Eastdongeradelæ vicinus mari; Engwier-um, ibidem, olim extans in mari (wier, collis marinus), nunc alluvio quodam obtectus vicus. Eng-wier vicus Wonseradelæ ad littus lacus Flevi.

ANI, AN, F.b. adv. sine. Sax. v. ana, in compositis, sine. F.v. oni, one, on; ane, an, sine, Frisiis nostris deëst. F.b. Ane gijl let ham nint utrochte, Bend. 369, F. Sunder jild lit kim néat utrjochtje, qui non habet nummos nihil efficere potest.

ANKEL, n. tasus. F.v. onklef, ankel. Ags. oncleov, m. ancle, n. Ang. v. auclowe, West-Sussex ankley, ex anklew. Ang. ankle (enkel), Nl. enkel, m. F.b. onkel, Isl. ökull, ökli, m. A ad e ascendit, contra in o descendit. (cf. Alam. encha, occipitium, Bav. anke, cervix).

slop-ankelich, adj. qui grallis glacialibus incedens vacillante stat talo.

ANKER, u. anchora. Hy kaam op ien anker oan laan', Burm. 32, præter spem eripiebatur periculo. — Anker op! Eamus! proprie, Tolle anchoras! - Anker, retinaculum ferreum, quod parietem lapideum sociat cum compage lignea in domo.

anker-groun', cg. fundus anchoralis, aptus anchoræ tenendæ. Figurate, Lien him nat; dær is nin ankergroun', nullam ei crede pecuniam, nihil habet

unde tibi reddat.

ST. ANNA, ANNE, una ex Sanctis mulieribus, quas colit Ecclesia Romano-Catholica. Phrasis, Der rint fen Sint Anna under, Hol. Duar loopt van Sint Anna onder, præstigia mixta sunt seriis. Hæc phrasis ortum debet imagini ligneæ Stee Annæ, cujus ramenta vendebat piscator; hic metuens ne citius consumeretur ejus loco pergebat vendere superstitiosis ramenta e conto ligneo unci, quo imaginem e fundo aquæ tulerat. Sed longa est fabula, quam retulit Abr. Magyrus, Almanachs Heylingen. 1680. p. 189.

st. Anne, vicus in pago Biltano, proprie parochia Sanctæ Annæ dicata. *Hi* kat to St. Anne wast, fuit St. Annæ, i. e. ebrius est. St. Annæ coquitur cerevisia spissa et valida Bil-biar dicta.

ANNE, n. p. viri. Enno, idem. Anke, Anne, n. p. feminæ. Anke, n. p. feminæ. Anteje, idem. - För-

ANTLIT.

stemann. 82, Anna, n. p. viri et fe-minæ, Enno, n. p. viri, Annico, n. p. viri. Kanika, n. p. femiuæ. — F. Anema, Annema, Ennema, n. patronymica. Aone, Oene, Une, Onno, n. p. virorum. — Förstemann p. 1213, Unno, Unico, n. p. v., Una, n. p. f. Uneka, idem. Uniso, n. p. v. F. Oents, idem. — Grimm. Getæ, 40, Uni, gens. — Ags. unan, pf. ann, largiri. Confer Ags. beak-gifa, armillarum largitor, epitheton ducis bellici. Aug. (annan-son) Anson, n. patronymicum. ANRIUCHT, n. W. o. E. I. 358. tabula

cui patinæ aliaque vasa culinaria imponuntur. F. oanriúcht, F.u. anrecht, n.

ANSKO, ANSKE, n.p. viri. Ans, pl. Anses heroes et semidei Gothorum, Jornandes p. 94. Isl. ãs, Ags. 6s, deus. Ex Anso n. p. v. sec. IX fit diminutivum Ansico, ut ex ás est Asico n.p.v. Förstemann. p. 102, contractius Ausko.

ANTJE, F.b. antje, Warns antkje, v.n. parturire; ad vaccas attinet, a gemitu parturientium vaccarum sumtum verbum. Sax. l. anken, ingemiscere, Norwegi, anka, idem. Ags. inca, m. querela. Holsaticum quoddam poematium in laudem mulierum habet,

Scolde on das nig danken, Dat se omme uns dicke anken,

Er se uns to der werlde bringen? Holst. Idiot. Schütze. I. 42. Di kou is yn it antjen, di kou antet, vacca parturit; fere tres hebdomadas ante partum ligamenta subsidunt, cunnus tumet dilataturque, mucus sive phlegma manat. Sax. n. de ko is an 't afloaten, Hol. uren ab uur vel uijer, uber, quod uber tumet. Antje vaccis idem quod feminis untslute, reserare, aperire, proprie. Dær is unteluting, partus instat mulieris. Figurate G. J. Bergen wolle bergen keálje: Bergen antje! 't Keal' wirdt in muws, parturiunt montes, nascetur ridiculus mus.

ANTK, adj. maturus; héal-antk, semimaturus, synonymon kéal-ryp. Quæstio est num antk, maturus, formaverit verbum anthje, maturescere in partum? Cels. VI. 13. subcrudum tuberculum, F. keal-unike swolm. Confer F. di swolm wirdt ryp, tuber maturescit; di swolm

is ryp, tuber maturum est.

ANTLIT, n. facies, vultus. It antlit glimket ind it hert sit yn 'e noed, vul-

ANTWURD.

tus fulget lætitia dum mens cruciatur. W.o. milót, n. pupse facies, E. I. 358. F.o. aullaten puppe, pupa facie ex terra porcelana. Ags. andriste, n. vultus, facies | hominis, Isl. andlit n., F.v. andlete, ondlele , f. — Ags. vlitan, pf. vlát ; Isl. lita , pi. leit, aspicere. And lit adeo idem est quod F. eán-sicht, Hol. aangesicht, vultus; gesickt, visus.

ANTWURD, andert, n. responsum. Ags. andoyrde, n. Goth. anda-vaurdi, f. proprie "verbum contra," F. zer-wurd, Sunder wurd baf wer-wurd roan er wei, nullo dicente verbum vel respondente effugiebat. Inde Shakespearius habet answer sensu talionis, retributionis noxæ; Great the slaughter is here made by the Romans; great the

answer be Britons must take.

anderje, vb.a. respondere; ex antwirdje, evanescente w ut in Ang. answer, quod pronunciant an-sur. F.v. andert pro ondward, F. andert, responsum. (W.o. anderje, mutare. E. II. 200.) F.v. ondwardia, ondertia; anderda, respondere; sese defendere, purgare, reddere credita. Ags. and-vyrdan, respondere; Ags. North. and ut F.v. mutant in ond, ondsueria, respondere; ondsueere, f. responsum: nota fem. genus vocum ondeueare et G. andawaurdi, cum Ags. andwyrd, quod nt F. antwird est neut. Ang. answer est ex Age. North. ondeueria, et hoc ex Isl. andsvara, respondere; svara, idem, F. ewarre, jurare (respondere judici). F.v. ondwarde, ondert; andert, responsum se defendentis, purgantis. Hæc omnia sunt ex F.v. word, werd, F. wird, ward, verbum. — F.v. ondwarde, præsentia, autem et Ags. andveard, præsens, andveardian, præsens esse, ex F.v. wertha, Ags. veordan, Gothi rite distinguunt inter and-vairthi, præsentia, ex vairthan, fieri, et anda-vaurdi, f. responsum, ex : raurd, verbum. Pairth et vaurd apud Frisios in voce ondwarde in unum co- apel-floute, cg. deliquium animi aluere. Heec moneo quod Schmellerus, vir optimus, duas voces confudit, Lex. Bav. IV. 166. Sensu "præsentiæ" wird, F. tsjin-wirdich, Hol. tegenwoordig, Hd. gegenwartig, præsens.

AP, F.b. preep. super, sursum. De san kamt ap, F. di sinne komt op, Bend. 346, sol oritur. Ling me dat ap, ib. surAPEL.

sum mihi porrige. - F. op, F.b. appe, qui lectum liquit. F. heit is al op. pater jam surrexit e lecto. Ik ben al appe, Bend. 340, jam e lecto surrexi. Ap, apertus, Jeu deur as ap, ib. ostium apertum est. — Ap, comesus, Dal brujd as ap, Bend. 352, panis comesus est, F. op, idem, It bres is op. Prov. Op is moai, mar alles op is nat moai; bene est si prandii fercula omnia comeduntur, at male est si omnia conco-

quuntur.

APEL, (á-pel) cg. pomum, pl. apels. G J. æple; it iz naet in æple wird, floca faciendum est. Ags. epl, apul, m. Ang. apple. Di apel falt nat ser fen di béam, F.b. De apel falt ai wid fon e stam, Bend. 443. (pomum non cadit longe ab arbore) abit in mores parentum. Di baron hat sa folle apels at parren, baronus iste Iro pauperior est. Hi moast throck 'n suren apel bile, F.b. He most æujn en surren apel hille, Bend. 433, perferendæ ei difficul-tates erant. Dær komt 'n scip mei súre apels oan, minantur nubes pluviam. Nimmen wol yn di sure apel bite, in re difficili nemo primas partes agen vult. — Di apels binne moai as kja ploake binne (formosa sunt poma quando decerpta) infantes tum demum matris fiunt deliciæ cum cos partu edidit. Significat proverbium partus dolores. Prov. Burm. 18,

En apel ijne mueij Is soo goet as ien aeij.

pomum mense Majo valet ovum. -Meij ien apel woun, mei ien apel forlern, Burman. 49, Nl. Het is met een ei gewonnen en met een appel verteerd, male parta male dilabuntur .- Kaeper apelen om, Burman. 40, Nl. koop eijeren voor un geld, remitte aliquantum, et accipe quod restat. Præstat paululum nihilo. apel-beam, cg. malus. Apel-beamhe

n. malus pusilla. Apel-beamkes! Fallaciæ! Confictæ fabellæ! Fucus!

leve vel fictum. apel-hóaf, n. hortus malinus, cllip-

tice hoaf.

hodie non and, sed tsjin valet ante apel-hoerde, vel hûrde, cg. hor reum pomorum. Ags. hord, Aug. hoard, thesaurus; v.b. to hoard (coacervare) conficere pecuniam.

And happy alwayes was it for that some, Whose father for his hoarding went to hell. APEL.

Shakespeare, 3 Pt. Hen. VI. Act. II. Sc. 2. Prov. Lokkich di bern dær di âlders fen yn 'e hel barne, idem.

apel-scyl, cg. Ags. æpl-scel vel sceal, f. Ang. apple-skale, mali putamen. apel-smods, n. puls pomorum. Nl. appel-moes, Ang.v. appul-moce, idem, (Warner's Antiq. Culin. p. 16.) appul-mos. Boucher, in voce appul-moy.

apel-swiet, adj. qui genas habet roseas adeoque effeminatas, mali, partim candidi, partim rubescentis, instar. each-apel, cg. pupilla, F.v. ág-appel. rûk-apel, cg. pomum æstivum mite

ct fragrans.

slut-apel, cg. malum angulatim sectum in duas partes, quæ se invicem confercientes malum integrum exhibent. apelje, vb.n. distingui maculis rotundis; figura sumta est a mali rotunditate; ob eandem causam Ovidius vocat maculas pellium guttas, Plinius parvas maculas oculos. Ags. apljun, æppeljan, formas pomorum assumere. — It hynzer apell fen fettigheid, equus bene pastus præ luxurie maculis nitet. Hæ maculæ non tam colore quam nitore quodam distinguuntur. Significat colorem A.v. apple-gray, Ang. dapple gray. His eyes were apple-gray, Wright in His stede was all dapple gray. Chaucer. Thopas. vs. 13813. Isl. apalgrar kross, Ni. appel-grauw ros, equus scutellatus. Itali et Galli ut Frisii omittunt gray; Itali pomella/o, Gal. pommelé; "Se pommeler, se marquer de gris et de blanc par petites rouelles." Ang. Horses that are dappled turn white. Baco. Ang. dabble, adspersione maculare, nihîl cum Ang v. apple habet commune.

APHARKE, F.b. v.a. auscultare. F. raer opharkje, attonitas arrigere aures.

APOSTEL, cg. vir in genere non optimæ notæ. — 'n Róuwen apòstel, homo crassus et inurbanus. 'n Nuweren apòstel, mirum caput, moribus solutis vel peregrinis.

MPE, cg. simia. Di oppe kunt ut di moure (simia vestita manus exserens ex manicis se simiam prodit) simulator vel simulatio detegitur; in veram lucem prodit. Di appe ut di mouve sodje (simiam ex manica decutere).—
Il liucht siucht him ta di éagen ut as ien appe la it gat, idiota est.— Quidquid absurdum ridiculum vel illibe-

APRIL.

rale est assimilatur simiæ gesticulationibus ejusque naturæ; inde tot convicia ex trivio, qualia Hol. Ape-kop, (caput simiæ) homo stolidus ; *Ape-kloot* (testiculus simiæ) homo parum callidus; Ape-kul (simiæ penis) homo facilis deceptu et inefficax; Ape-neuker (stuprator simiæ) abjectissimæ mentis nebulo. Aaps-kreuk, homo simia vilior turpiorque, proprie, simiæ anus. (Kil. "kroocke, Flandri, plicatura, riga. Hol. kroke, kreucke, anus." Jun. Et. ape.) Hol. aaps-backes, aaps-tronie; ape-gezicht (simiæ os) vultus deformitate insignitus. Adde Hollandorum phrasin, Hy is in den aap gelogeerd, ad venerem est impotens. Iidem Hollandi vocant punctum tesserse, as, asp; Ik *heb een aap en vier gesmeten*, jeci as et quaternionem. Hol. Hij ligt op het apegapen, moribundus est. — F. Hi hat sijn appe wol luwse, Burmania 25, rite discussit infamiam (proprie, bene suæ simiæ pediculos legit.) heager di appe kladdert ho better men syn neakene billen siucht, Ang. higher, the ape goes the more he shews his tail. Ray, 74. Di scipper fen Bakhuzem scoe 'n paep helje ind hi kâm mei 'n aep thus. -- Origo vocis, longe lateque per Scandinaviæ, Germaniæ et Sclavoniæ populos sparsæ, latet.

á e p j e, v.b. neiaepje, v.a. serviliter imitari. Ang. to ape, idem, F.b. aue, efter-

ave, idem. Bend. 229.

APPEL, n.p. viri. APRIL. Mensis Aprilis mira coeli inconstantia in proverbium abiit, Nl. Maart roert zijn staart, April doet wat hij wil, (Martius agitat caudam, Aprilis pro arbitrio agit). Sole læto nos mulcet ut mox nos verberet grandine. Omnes incredibili levitate decipit omnibusque stultitiæ atque temeritatis veniam dare videtur, simulac eum ineunt. Tempus anni mutatur; ver redit; arbores folia emittunt; cerebra debilia eadem veris vi correpta obscurantur; desipientes amentia flagrare incipiunt. Adde quod antiqui novum annum ab Aprili incipiebant et iisdem jocis insigniebant, quos nos primo nostri anni die frequentamus. Încauti se primo hujus mensis die (Ang. all fools day) mitti ad alios permittunt ut quærant quæ ludicra et absurda sunt, quod cum detegunt

ANTWURD.

tus fulget lætitia dum mens cruciatur. W.o. untlôt, n. pupæ facies, E. I. 358. F.o. anilaten-puppe, pupa facie ex terra porcelana. Ags. andrlite, n. vultus, facies hominis, Isl. andlit n., F.v. andlete, ondlete, f. — Ags. vlitan, pf. vlat; Isl. lita, pf. leit, aspicere. And-lit adeo idem est quod F. eán-sicht, Hol. aangezicht,

vultus; *gezickt*, visus.

ANTWURD, andert, n. responsum. Ags. andoyrde, n. Goth. anda-vaurdi, f. proprie "verbum contra," F. wer-wurd, Sunder wurd oaf wer-wurd roan er wei, nullo dicente verbum vel respondente effugiebat. Inde Shakespearius habet answer sensu talionis, retributionis noxæ; Great the slaughter is here made by the Romans; great the answer be Britons must take.

anderje, vb.a. respondere; ex antwirdje, evanescente w ut in Ang. answer, quod pronunciant an-sur. F.v. andert pro ondward, F. andert, responsum. (W.o. anderje, mutare. E. II. 200.) F.v. ondwurdia, ondertia; anderda, respondere; sese defendere, purgare, reddere credita. Ags. andvyrdan, respondere; Ags. North. and ut P.v. mutant in ond, ondsueria, respondere; ondsueere, f. responsum: nota fem. genus vocum ondsueare et G. andawaurdi, cum Ags. andwyrd, quod nt F. antwird est neut. Ang. answer est ex Ags. North. ondeueria, et hoc ex Isl. andsvara, respondere; svara, idem, F. swarre, jurare (respondere judici). F.v. ondwarde, ondert; andert, responsum se defendentis, purgantis. Hæc omnia sunt ex F.v. word, werd, F. wird, ward, verbum. - F.v. ondwarde, præsentia, autem et Ags. andveard, præsens, andveardian, præsens esso, ex F.v. wertha, Ags. veordan, Gothi rite distinguunt inter and-vairthi, præsentia, ex vairthan, fieri, et anda-vaurdi, f. responsum, ex raurd, verbum. Pairth et vaurd apud Frisios in voce ondwarde in unum coaluere. Heec moneo quod Schmellerus, vir optimus, duas voces confudit, Lex. Bav. IV. 166. Sensu "præsentiæ" hodie non and, sed tsjin valet ante | apel-hoerde, \ wird, F. tsjin-wirdick, Hol. tegenwoordig, Hd. gegenwarlig, præsens.

AP, F.b. prep. super, sursum. De san kamt ap, F. di sinne komt op, Bend. 346, sol oritur. Ling me dat ap, ib. sursum mihi porrige. - F qui lectum liquit. F pater jam surrexit e appe, Bend. 340, jam Ap, apertus, Jeu deur apertum est. — Ap, brujd as ap, Bend. 852 est, F. op, idem, It. Op is moai, mar alles bene est si prandii fere duntur, at male est

APEL.

quuntur.

APEL, (á-pel) cg. pomu æple; it iz naet in faciendum est. Age Ang. apple. Di apel. béam, F.b. De apel stam, Bend. 443. (I longe ab arbore) ab. tum. Di baron ha. parren, baronus iste Hi moast throch '1 F.b. He most æujn & Bend. 433, perfer tates eraut. *Dær k** apels oan, minant Nimmen wol yn di re difficili nemo p vult. – – Di apels (for ploake binne quando decerpta) mum matris fiun partu edidit. Sig* partus dolores. En apel ij

Is soo goet pomum mense M Meij ien apel woun, Burman. 49, Nl. wonnen en mel een parta male dilabur om, Burman. 40, *uw geld* , remitte a quod restat. Præs apel-beam, cg. n. malus pusilla. laciæ! Confictæ apel-floute, c leve vel fictum. apel-hóaf, n. ho tice koaf. reum pomorum. thesaurus; v.b. conficere pecuni And happy always

Whose father for h

Digitized by Google

APRIL.

deceptor clamat April! Deceptus appellatur Aprila-gik; Ang. North. Aprilgowk, (F. guwch, sanna, irrisio). Ang. "An April-fool, who is made a fool on the first of April by being then sent on some absurd errand." Gal. Donner un poisson d'Avril à quelqu'un, lui faire faire diverses courses inutiles le premier jour d'Avril. Nl. Op den eersten April zendt men de gekken waar men wil; Hd. am ersten April schickt man die narren wohin man will. Suethi nuntium ludicrum primo die Aprilis appellant April-arende, illusumque qui apportat April-narr. Hunc usum, late per gentes Germanicæ stirpis diffusum, maiores nostri rebellantes contra tyrannum Philippum II, regem Hispaniæ, accommodaverunt duci Albano, cum nautæ nostri (Water-Geuzen) cepissent Brielam urbem, hoc disticho,

Op den 1sten April Verloor duc d'Alva sijn bril.

Porro multa proverbia alludunt ad miram et pæne ridiculam inconstantiam coeli, quæ mense Aprili quaque hora omnium expectationem fallit. Nl. Prouwen gemoed, keeren-gunst, Aprilweder en het kaatsspel veranderen vaak, mulierum animus, magnatum favor, temperies coeli et pilæ lusus mense Aprili sæpe mutantur.

a pril-boikes! pl. libidines semper variæ mulierum; proprie, tempestates leves Aprilis, nunc pluvia, deinde grando, mox ventus sæviens, post nubila diffugiunt fulgetque sol.

apruls-brjifke, chartula ludicra acu fixa tergo hominis, ut òmnibus ludibrio sit primo die Aprilis; figurate, literæ fatuæ, insulsæ, quas non moramur.

APSTUNJE, ABTOANJE, cg. F.o. apsteunjes, apostema. Gal. apostume. Hol. apsteunie. Ang. imposthume. Jun. Et. impostume.

AR, lusus puerorum Makkumi, quo omnes unum suorum citato cursu persequuntur instar canum venaticorum qui leporem sectantur. Grouwergæ adeo eundem lusum appellant hazze-ind-houn'. Makkumi ar spylje, Grouwergæ hazze-ind-houn' boártje. — Isl. ari, år, m. minister diaboli, malus dæmon. Citato cursu persequi cacodæmonem?

AR, cg. litera R, Hol. er. AR, n. F.b. Bend. 31, cicatrix. Ang.v.

et d., ar, a scar; a pockmark. This

AR.

word is extremely common in the north of England. In Ms. Sec. XV. cicatrix, ar, or wond." cf. Halliwell. 77. Ang. North. pockarrs, variolarum cicatrices, (F. pok-dobben, Hol. pok-dalen). cf. Brockett arr. Isl. ær, ör, n. Sueth. err, cicatrix. cf. Ihre. err. Ar, jar et avr antiquis Scandinavis erat signum lapidibus sepulchralibus inscriptum, sive potius incisum. -Scoti arlich, adj. sore, fretted, painful. AR, n. (aer) auris, Hind. pl. aren. dial. com. éar, ér, n. pl. éaren. G.J. ær, pl. æren. F.v. are, n. dat. pl. arem, arum. Sc.o. aeir, pl. aeire. Ags. eare, n. pl. earan. Wycklyffe, eere, pl. eeris. Ang. ear, pl. ears. Hi hat n lus yn it éar rinnen, magnas turbas dat homo protervus. Ang. d. to send one away with a flea in his ear, i. e. in anger or disgrace. Hal. -*Op ién éar lisse*, dormirc. (Inde *éar*kæzen). Men moáte ien nin éaren oan 'e kóp naeye litte, cavendum est ne docte atque astute captemur, vel aliorum imperio agamus. — Dy éarst di doaiter ind den di mem freget, krigel di baerch bi di earen, procus, qui ambit filiam, antequam matrem sibi conciliaverit, non bene incipit. Porcus, cujus aures prehendimus, non tantum non procedit, sed retro it.

He that would the daughter win Must with the mother first begin,

Ray. 45. Seis roppige jonges frelle mi di caren fen di kop, sex filii famelici me comedunt. Ja ielen mij de aeren wol fin de holle, Burman. 34. — Ik kan di rabbige doaiter di wjirkeit sein; nou scoe di moar mi di earen wol fen di kop scurre, objurgavi filiam maledicam, quapropter mater dummodo possit lacerare me velit. Ik heárde mi di éaren fen di kop do Geale mi sei dat er soldaet wirde wol, (audiendo mihi subtrahebam aures de capite i. e.) Geala me stupefecit dicens se militiæ nomen dare velle. — Patkjen baf éar-afsnyen is sceel, sei di faem, Burman. (virgo, Multum, inquit, different inter se, osculari et exscindere aures.) l'risii juvenes festas dies agentes sæpe ad manus veniebant cultroque aliquando aurem vel nasum mutuo vulnerabant, horrescentibus et clamantibus virginibus, quæ magis amabant oscula. — It is AR.

nou op ien éar nei fild, pæne ad umbilicum opus perventum est. — Hi het hwette efter di earen, ditior vel eruditior est quam præ se fert. -By lit it throch tén ear yngéan in throch it oar éar wer wigean, (fabula anilis) per ejus aurem alteram intrat, per alteram exit, i. e. eam non curat, Ang.d. to go in at one ear and out at the other, not to be remembered. Wright I. 415. - Immen di caren wrinne (alicui aures terere); immen di caren waske (alicui lavare aures), alapas impingere. — Eltsoár by di caren krye, pugnare pugnis, Ang.d. To go together by the ears, to quarrel. Oan 'e faren ta yn it wurk sitle, Ang.d. To be up to the ears, to be fully engaged. — Hidde scille di éaren wol tutje vel piipje, (Hiddoni certe tinniunt aures suæ) tam multa de eo sabulamur. — Di junge luestert nei it spoekleltsje as him ly wetter yn 'e éaren getten wirdt, (puer auscultat ubi quis narrat de spectris quasi ei aqua tepida in aurem fundatur i. e.) avidissimis auribus auscultat. — Oan ien ryk áldman ind dy gjirch wyt ik nin éaren to naeyen, (diviti seni eidemque avaro aures assuere nescio i. e.) avaritiam senis morti proximi explicare nescio. — Ien eerlik man ken di éaren scodje dat kja klappe, homo integer libere loquitur neque ullum timet; metaphora sumpta a cane flacco, qui concutit aures plausu. - Akke mat mei kylkjen wachtje, seit heit, oan hjar ien-ind-tweintichste jier ta, mar dær hat bja nin éaren nei, pater, "Accam, inquit, oportet differre conjugium ad annum vicesimum primum," sed illa eum secundis non audit auribus. -Wif hat ien sneed yn it ear, Wiso ebriolus est.

éaren, pl. ansæ vasorum, ollarum fictilium. Ang.d. ear, the handle of a pot. Ollæ minores una ansa sunt instructæ, duabus majores; inde adjectivum twa-earne poat, olla duabus ansis, continens tantum liquoris quantum amer, situla. Prov. Lytse poátten haume eák éaren, (etiam parvæ ollæ habent aures) tacenda ne narres præsentibus infantibus,

éar-bân, cg. (auris vinculum) alapa.

Immen ien sinkelsús mei 'n éarbán' jaen,
alicui alapam exsurdantem infligere

ARBEID.

cf. sús et sinkelsús. — Ien slach um di éaren, idem. Ien slinger um di éaren, (jaculabilis motus brachii circa aures) idem. Goth. slahs lofin, (ictus palmà manus inflictus) alapa, Ang. a slap. "Os hominis palma excussissima pulsat." Petronius.

âr-bote, F.v. mulcta pro læsa aure. ear-izer, n. diadema feminarum Frisiæ olim ex ferro, unde (iser ferrum) nomen trahit; deinde ex argento, nunc ex auro fabrefactum. Inde improprie sulweren, gouden ear-iser. Vide eius-demmodi quid Gen. XXI. 18, Vulg. duas lapideas tabulas, Ags. tva stænene vexbreda. Wéax-bred, proprie tabula cerâ illita, in qua scribebant veteres. — Figurate, cornua vaccæ, quod diadema muliebre antiquitus juxta utramque aurem exibat in caput vaccae cornubus instructum, quod amuleti vices præ-Hie di kou sawol ien gouden as ien sulweren eárlzer wier hja méar wurdich, vacca plus valeret si concinnis cornubus esset instructa.

6ar-kæzen, n. pulvinus. Hy slacht bulen mey aerkessens, Burman. 28, (feriens pulvinis excitat tuberes) jactat suas vires, quas nemo timet.

âr-klef, F.v. auris fissio; aerkleuis bole, mulcta pro fissa aure.

éar-lap, cg. alapa. Nl. (Kil.) oorwant, (chirotheca auris) elliptice wante,
alapa. Hol. oorviig, (ficus auris),
oor-peuter, idem, Ags. earplatta, m.
idem. (vb. plattian, ferire. Nl. (Kil.)
pletsen, palma quatere.) elliptice platte,
idem. — Earlapke, n. lobus auris.
F.v. årleppa, m. idem. Ags. earlappa,
m. Hol. oorlel.

éar-ring, cg. inauris. Ags. ear-hring, Ang. ear-ring, idem.

éar-scilen, pl. laciniæ auriculares galli gallinacei, auriculæ imæ galli. Alias hwite blibben, paleæ albæ. Ien hodnne mei moaye (arscilen.

ARA, F.v. fruges, opes, bona. F.v. hit ne se thet him alle sine ara of berned se, 170. 2, nisi omnia ejus bona incendio sint absumpta. Ags. ar, opes, divitiæ; honor. Sax. v. on them felde sind fruhti ripia, aroa an them accare, in campo fruges sunt maturæ, messi aptæ in arvo. Heliand. 5127, ibidemque Köne.

ARBEID, cg. labor. F.v. arbed, n. G.J. arbeide, Nl. arbeid, m. Nl.v.

ARBEID.

aerbeid. Ags. earfoth, f. Anglis periit. Dat is nin arbeid lyk, (hor nullius operae simile est) hoc effrenatum et præposterum est; hoc minime decet. It is 'n droewich arbeid mei undoagensce bern, liberi improbi parentum miseria.

âr beids-folk, n. operariorum vulgus, operarii in genere.

âr beids-léan, n. manuprecium. F.v. arbeides lân.

ârbeids-liu, pl. operarii.

arbeids-man, cg. operarius.

âr beidje, vb.n. laborare. Nota vb. *wirkje* et st. wirk in genere de opificiis, artificiis valere; arbeid, arbeidje contra de omni labore, præcipue in re agraria, et de molestia qualicumque. Gothi arbaidjan, κοπιᾶν. In it lan arbeidje, colere agrum. Op séa arbeidje non frequentatur, sed op sea thjinje. F.v. arbeida, v.a. ad arationem uti, "Hvasa others monnes hanxt nimpht and that rit iestha arbeideth," quisquis alienum equum abducit et in eo sedet vel eum agit ante aratrum. Haud aliter Gal. travailler, vb.n. laborare; vb.a. trapailler le fer, façonner; travailler un cheval, manier. Se travailler, se tourmenter, s'inquiéter. La semme est en travail. Hol. De vrouw is in den arbeid, mulier parturit. Hoc genus metonymiæ, linguæ maiorum Francorum propriæ, Galli enunciant vocibus Romanicis. -Ily yt dat er swit ind arbeidet dat er forklommet, sudorem excutit edendo, friget in opera; piger est helluo. — Dy urbeidet ind hwelle bedyt spint in gouden thried, Ang. He that labours and thrives spins gold. Ray. 12.

biarbeidje, laborose colere. It lân biarbeidje, colere agrum. Goth. biarbaidjan OitotiusioSai. — Prov. Arbeidjen is hillich, sei di paep, dy't minst docht is er bæst oan. - Etymologi frustra quærunt causam vocis arbeid, quæ latet in caligine remotissimæ antiquitatis; Gothorum enim arbaiths f. Sclavonis audit, inversis literis, rabota; Latinis lingualium permutatione labor, cumque hæc vox ante dispersas tres nationes jam fuerit formata, primo quæritur, quænam forma sit primitiva, Germanica arb, Sclavonica rab, an Italica lab? Deinde, quænam fuerit notio radicis quæsitæ in lingua, quæ ad nostram non pervenit notitiam? Designet mihi ARGLIST.

quis thema, quod tribus ejusdem vocis formis æque quadrat, et crit mihi

magnus Apollo.

o erarbeidje, v.n. ultra diei pensum laborare. Relative kim oerarbeidje, se frangere laboribus. Dy kim oerarbeide vel déa arbeidet wirdt under di galge bigrauen, qui suas vires frangit nimio labore a nullo gratiam referet. Notandum est eos, qui sibi mortem conscivissent, sepeliri sub patibulo vel stillicidio templi. Ang. overwork, act. idem. To overwork the men, nimio labore exantlare militum vires.

ârbeider, cg. operarius.

arbeidershuske, n. casa paupers. Klontjes as arbeidershuskes, glebulæ ex saccharo concreto majores, crystalls saccharina maxima.

ârbeiders-minscen, pl. homines ex

ordine operariorum.

ABD, ARD, F.b. cicatrix. Joh. 99. Con-

fer ar.

ARENNA, vb.n. et a. F.v. incursare; 230, 17, hwerea ma thet hus arenth, quicumque domum incursat, i. e. deprædatur vastatque. F. ien scip arinne, deprædari navem; dicitur de nautis rebellibus, qui navarchum vinciunt vel trucidant et deprædantur navem. (arinne ex afrinne), Hol. een schip aflopen, idem. Nl. (Kil.) afloopen hel plat land, depopulari agros, deprædari, destruere. Contra si à in arenna non ex af, sed an oritur, Frisice audit ynrinne, incursare; ien hu ynrinne vel oprinne irruptionem facere in domum trabe vehementer impulsa; Galli enfoncer une porte. — Goth. du sis misso andrinnan, inter se certare, disputare; proprie, certare cursu, F. tsjin ellsoar rinne; and notat "contra," id est, certamen.

ARGLIST, cg. astutia. arglisticheit cg. animi dispositio astuta. Vox composita ex duabus aliis, quas leges veterum adhuc disjungunt; arg, erck, malus, vafer, et list, F.v. scientia, dolus, Alam. ars, ingenium, peritia, disciplina. F.v. al thing sonder arg ende list, in omni re sine malitia et dolo.

arg, adj. F.v. al thing sonder arga list, in omni re absque malo dolo.

arge, st, F.v. vis allata. Nl.v. argheren ende bernen, Maerl. Sp. Hist. I. 218 vi hostili et incendiis vastare. Notio primaria segnitiei et ignaviæ est in

ARIT.

Ags. eark, Isl. argr, iners, pavidus. Vecordia enim nostris maioribus bellicosis despectissimum vitiorum et cæterorum probrorum fons. Inde ark Alam. avarus, et in genere illiberalis, pravus.

erch, adj. malus; comp. erger; sup. erchste. F.b. eirig, malus, adv. male. It is 'n erge quael, morbus est malignus.— It is erch mei mem, mater in mortis

periculo est.

erch, st. eg. callida suspicio. Hi hie' nin erch yn di keerdel, nihil mali de homine suspicabatur, nihil ei suboluit. ergie, n. vafra agendi ratio. Hi hie

dat op ien ergje, vafre obtinebat quod optabat, dextra arte. Diminutivum. ergene, f. F.b. læsio corporis partium præsertim, sive vulnere inflicto, sive alia vi.

ergense, ergene, f. F.v. idem fere quod ergene. Frisice pro ergenes. argje, v.a. W.o. lædere. E. II. 200.

ergje, v.a. Hi erget it thongerjen nat, tonitrua non curat. F.v. urergia, pejorare, Nl. verergeren.

ergerje, v.a. offendere. F.v. ergera, lædere, deterius reddere, ex. gr. sensus hominis, sive vulneratione, sive alio

ARIT, f. W.o. pisum, ex arwit. F.o. erreft Cad. M. 12. Alam. arawiz. Nl. erwt, ex antiquiore erwet, quod per litterarum assimilationem abibat in errit, eg. Confer Hoogstraten in voce.

F. éart, cg. pl. eárten.

ARJEN, n. p. v. Arie, Arys, Arese, idem, Wassenbergh. F.b. Are, Ari, Arri; in tractu Nordstrant Arien, idem. Arina, n. p. f. Arni, natio Germanorum, Tac. Germ. 43. Confer Outzen, 423. Ex Are est n. p. v. Arche, (Wass. I. 72). Arke, unde n. patronymicum Arkema.

ARK, n. omne instrumentum, sive agricolæ, sive sutoris, sive fabri tignarii
sive aliorum opificum. Myn ark is
stikken, fractæ sunt meæ grallæ glaciales. — Cupidinis arcus et tela, Fyt!
myn ark is stelne, Proh! (inquit) mea

arma fur abstulit, G. J.

fisk-ark, n. instrumenta piscatoria, arundo, funis, hamus, rete, cæt. syl-ark, n. instrumenta navalia, vela, funes, cæt.

Isl. orkan, vires. at orka, posse. Isl. or, f. telum, sugitta. Age. arev, areve,

ARN.

urve; earh, f. Ang. arrow, telum. Goth. arhvasna, f. βέλος. Ags. âr, Ang. oar, remus: arma et remi erant prima nationum maritimarum instrumenta. ARKE, cg. domuncula caduca, navis vetus et vilis. Hi scil di âlde arke noch op 'e holle krye, ruina hujus casse minatur ejus capiti. — Mei dy arke scil er noch forsupe, hac lacera navi vectus tandem pessum ibit.

ark, navicula. Gorredyk.

Navis Noe post Vulgatæ v. arcu Noë in versione Neerl. Bibliorum S. S. dicitur arche Noachs. Arke proprie est Lat. arca, cista, unde Ang. v. arch, cista; Scoti meal-ark, a large chest for holding corn or meal; eel-ark, a box placed in lakes and ponds for retaining eels. Antiquitati navigii Noë assimilatur quæque caduca domus vel navis vitiosa. Goth. arka, Ags. arc, earc, cista, navis. F.v. Arche, erke, f. F.b. erk, irk, cista. Hollandi eadem figura domum vel navem caducam een oude kast, veterem arcam, vocant.

ARKEL, n. F.o. Harl. scheda integra papyri. Isl. "ark, n. neotericum est pro scheda papyri." Andreæ p. 16. Sueth. ark, n. idem. Ex arkel fit arkeel et areel, literis assimilatis assel, idem, campus; teurf-assel campus vel area terræ bituminosæ; proprie, planities, æquum. Stürenberg.

ARKEN, F.b. unusquisque. Ark-iin pro alk-en, ælc-en, idem. Nl. elk-eén, Bend. 27, 203. R et S inter se permutantur, ex. gr. F.b. dat alkenir, Hd. erker, m. podium, Barb. Lat. arcora, pl. Prov. F.b. Dir as en sjurk æujn arkens burst, Ang. There is a church within every ones breast, F. Dær is 'n lejerke yn elts syn binnensle, quemque sua conscientia monet. Bend. 422, 52.

ARN, AARN, m. F.b. aquila, pl. aarner. F. éarn, pl. éarnen, idem. F.b. Gusaarn, F. goezze-éarn, vultur, aquila major. Joh. 3.

ARN, st. F.b. messis. W.o. aring, f. idem. E. I. 358.

arnje, v.a. F.h. metere segetem. "Arne, erne, Ger. Sax. Fris. Sic. messis. — Arnen, ernen, Ger. Sax. Fris. Sic. metere segetem." Kil. F.v. arn, f. messis. Ex arnje fit frequentativum ardenje unde addenje W.o. metere segetem, ABNFAST.

ut ex barnje, ardere, fit bardenje et baddenje, flagrare, uri; ex sernje, agitare lac, fit serdenje et seddenje, F. tsjernje, sernje, Hol. kernen, agitare butyrum. Præs. ego addenje, tu addenst, ille addent; pl. nos, vos, illi, addenje. pf. addene. E. II. 200, 218, 201.

ARNFAST, ARFAST, F.b. n. p. v. Ags. arfast, honestus, probus. Ariovistus, princeps Germanorum? Cæs. B. G. I 44.

ARNST, EARNST, cg. (eánst, jenst) serium, opponitur omni rei quæ fit joci gratia. (cf. Hd. Zu viel spiel im ernst, su viel ernst im spiel). Hja ride ut eárnst, currunt non oblectationis gratia, sed certantes de præmio. It is nin gikheit; kja finchte ut eárnst, dat di kjirren er nei stouwe, non ludunt, sed accerrime pugnant. Hoc sensu Ang. v. to earnest;

Let's prove among ourselves our arms (in jest,

That, when we come to earnest them (with men,

We may them better use.

Pastor fido. 1602. E. s.

Prima notio est in certamine ejusque ardore; Ags. eornest, certamen singulare. Isl. a rosta, (ornosta) f. proelium, pugna. Inde F. álde eárast, antiqua severitas, pro pugna; Frisii enim, natio continens et taciturna, sine præviis minis et clamoribus arripiebant arma. It waerd alde earnst, res ad manus veniebat. "Frij al bij aad ærnst." MS. It wirdt earnst; dær komme de álde wiwen oan (periclitamur; en, vetulæ adveniunt) per jocum dicitur cum incipit ningere majoribus floccis: álde wiwen, pl. vetulæ, figurate lati nivium flocci. Ang. large flakes of snow, 'Nl. grote sneemovlokken. komme âlde wiven oan! En, adveniunt flocci nivis majores! Has nives lente

rum agentes per coelum volitabant. e arnstich, adj. serius. Ang. earnest, serius, sedulus, vehementer intentus. Ags. eornest, adj. studiosus, ex quo

per aera natantes superstitio prisca

assimilabat aniculis, quæ partes saga-

adj. oritur st. cornest.

eárnsticheit, cg. de industria agentis mens. It hynder gyng op 'e rin, nat ut eárnstichheid, mar ut hjittens, equus efirenus ruebat, non de industria (i. e. malitia, mala mente) sed stimulis arART.

doris innati agitatus. Nl. " Ernstigkeyd, sedulitas." Kil.

earnstheftich, adj. G. J. austerus, gravis. Hol. ernsthaftig, idem. Kil. ernst-achtigh, serius, sedulus.

earnje, vb.a. G.J. I. 53, severe monere, increpare: 117, enixe curare: 33, seria loqui; in genere, graviter loqui, dicere. Ags. earnian, vires intendere ad aliquid, consequi, mereri. Ang. v. earne, Ang. yearn, intimo alienæ miseriæ sensu torqueri. Ags. earnung, commiseratio.

ARP, F.b. Arpe, n. p. v. Outzen 423. Wassenb. Arpus, princeps Chattorum. Tac. Annales, 2, 7. Isl. iarpr, adj. badius. Ags. eorp, lupus; eorp, adj.

(lupi colore tinctus) badius. ART, (aert), cg. natura, indoles, species; G. J. aerd, aerde. Ags. eard, solum natale, habitatio, nativa proprietas, natura. — 'n Wrede aert fen groun, durior soli natura. — Dær ien forkeerde aert yn sit is neat fen to wachtjen, nihil boni speres de pravæ indolis homine. — Dær sit 'n kynsteaert yn it bist, habitus, forma, indoles hujus equi est qualis equum decet. — 'n Aertje fen syn faertje, patrissat. — Deer schil wol ien goe aerd uijt waze, Burm. 16, boni creantur bonis. — Aerde droes aerde, Burman. 1. tellus diabolicæ est naturæ. Lusus in voce aerde, quæ Hollandice notat tellurem, mundum, figurate, genus humanum, et Frisice "indolem." — Hwat scilt dy? Ien aert fen kâlde thjinst, Quo vitio laboras? Species febris frigidæ me premit. — Nei den aerd, decorus, ab omni parte aptus; proprie, secundum genus et genium. Hi bouwt dær ien hus nei den aert, ædes ibi struit præstantes. — len frommiske dat it ien aerd het, femina primaria. - It jackt sylt dat it 'n aert het, phaselus ille mire celer est in velificando.

aerdich, adj. lepidus, venustus, lenis; proprie, quod genio convenit, indulget. — Insolitus, 'n aerdige moye, insolentis ingenii mulier. Ironice.

aerdicheit, cg. delectamentum. Ik hab nin aerdicheit oan it scilderjen, pingendo non delector.

a er dje, vb.n. alicujus ingenium vel indolem habere. Di doaiter aerdet eak al oan di sléauwens fen di mem, filiæ indoles eâdem qua mater peccat negli-

ARUM.

gentia. Di soan aerdet nei di keit, filius patrissat. — Ik ken yn Parys nat aerdje, habitare Parisiis Lutetiorum meo genio obstat. Ik hab to Parys nin aerd, idem. — Ags. eardian, habitare, incolere, insidere loco. Alam. ardon, habitare, exercere, arare. cf. Br. N. Lex. I. 26. aarden, et annotationes meas in Maerlandi Spiegel Hist. IV. p. 268.

ARUM, vicus in Wonseradela; aphæresi pro Altarum. Arumer moude-krupers, (Arumenses reptabundi per argillam

pulverulentam) convitium.

ARWE, F.b. vb.a. hæreditatem adire. F. erwe, erfje, F.v. ervia, idem. arwing, F.b. hæreditas.

AS, cg. axis. Mounte-às, molendini axis primarius, quem alæ vento agitatæ torquent.

AS, n. F.b. ees, esca ad captandos pisces et aves; ex ees est F. ies.

aes, n. collectivum; it aes, pisciculi, quibus piscatores hamos induunt escæ loco, F. Ies oan di hoek slaen. Scil. iis oan 't wan', vermes sive lumbrici hamis inserti piscatoriorum funium. Wan' pro wand, funes et retia pisca-

aes, n. figurate sumitur pro homuncione amaro et violento. It is ien aes! Puella est aspera, maledica, intractabilis. Prov. Ho lytser aes, ho méar geraes, "homuncio asper, quo pusillior, eo mordacior et tumultuosior." Aeske , idem, alias 'n lyts boas ding. figura Shakespearius voce stale, proprie esca ad aves captandas, pro meretrice utitur.

I stand dishonour'd that have gone about To linke my deare friend to a common

Much ado. IV. 1.

Figura non est in alliciendo, sed in putidæ escæ foeditate. Germani veteres coenum et merdam appellabant meretrices. cf. Palsgrave, "Stale for foules takynge." Ang. stale, st. lotium, urina vetus; stale, adj. mucidus.

Ex aes fit Ang. v. ,, ese, bait for fishes." Ex ees fit F. ies, idem, unde vb.n. et activum cum præpositione veze op, escam quærere, alimentum venari, ut aves, præsertim vero pisces solent. Di bærs iest, di bærs iest op lytse fiskes, percarum grex orbiculatim AS.

natana venatur piscellos, qui hoste urguente ab omni parte pressi salutem quærunt exiliendo ex aqua, quod cum vident gaviæ ex alto ruunt et capiunt piscellos, adeo ut miselli a superno et infero hoste simul infestentur. F.b. æse, edere. Bend. 18.

oerieze, plus cibi præbere quam stomachus concoquit; di mage oerieze mei spek, lardo obruere stomachum. Kil. "aesen, ésen, escam in os ingerere, cibare. aes-sack, knap-sack, pera viatoria in quo cibus conditur."

ies Iok, n. vas pabulatorium, præsepe. Hi sit oan it ieslok, in suos usus expilat ærarium cui praepositus est. AS, az, adv. sicut; cum, quando, si; ex F.v. alsa, alse, als; per literæ liquidæ l syncopen asa, ase, as; F.b. æs, sö as, (Bend. 395.) ut Ang. as ex Ags. eall-sva, alswa, similiter, sicut, Ang. v. als. Eall-sta, proprie, om-nino sic, Nl. als. F.v. alsa hit thi kinig bifel, F. sa as di kenig it bifoel, sicut rex jubebat. - F.v. alsa monich, F. alsa mannick, totidem, æque plures. — F.v. alsa grate bote alsa, F. alsa greate boete as, tanta mulcta quanta. Prov. Sa as di âlden sungen, piipje di jungen, mores parentum imitantur liberi. F. hi libbet as ien bidler, F.b. He lawet as en biller, mendici instar vitam tolerat. Bend. 399. — Quando si, F.v. alsa thi asega nimth mide, quando judex dona accipit, F. as di asega giften nimt. Prov. As 't friest mat di pung foar di earmen los, hiemis tempore pauperibus solvenda est crumena. As God uws pleagie wol dan benimpter uws de wijskeit, Burman. 3; quem deus vult perdere prius dementat. — Az, aut, Hwa scil it untjilde; di scildige ás di unscildige? Uter luet poenas, sons an insons? F.v. inverse sa, sive; dolch sa dath, vulnus vel mors, 57. 12. Alam. soso, sive, sive. Sg. 70. Graff. VI. 14. Post comparativum as valet quam, len threftich boer is lokkiger as ien machtich kening, fortunatus agricola beatior est rege potenti. Den, si pro az quis adhibet, est Hollandismus, dan; quin et ipsi Hollandi quotidiano sermone pro dan usurpant als.

as-ter-oan-ta, *astrenta*, adv. vehementer, valde, (as dær oan ta). is sa käld astrenta, vehementissimum frigus est. It dockt my sa séar astrenta, perdoleo. It waeit astrenta. ventus furit, F.u. it wait asteraentoe. F.o. 't Weer so fül as-d'r-to, cumulatum, omnino plenum erat. Sturenberg, 7. cf. tá in tá-woye, tá-reine, tá-frette, cæt. vehementer spirare, pluere, vorare.

ASE, F.b. n. p. v. Outzen 423. F. Aise. Eise; (Aiseke) Aitse, idem. Eisma, Ailsema, n. patronymica. Isl. Ass m. Asa, deus. In appellationibus virorum asa isarns, vir ferri; asa hildar, vir pugnæ, cæt. Egillson. ass.

ASEGO, n. p. viri, Driessen, a. 1801 p. 68, Asigo, Asigo, a. 1898, p. 847. Asinga, a. 1898, p. 842. Asega, Schwartsenb. 518, hodie Easge, Easge. F.b. Asigo, Reigo, Eegi, Eege, n. p. viri. Outzen, 423, 429. Eadem vide-

tur esse vox atque

Asega, asiga, asga, m. sacerdos qui jus dicit, judex. 🔏, lex, jus; **e**ega, interpres; legis vel juris interpres. vb. sega, sedza, dicere, sententiam ferre. F. Di it wit mat it sidze, qui rem novit dicat, i. e. sententiam ferat, decernat. Sax. v. eu-sago, legis peritus, doctor legis, qui dicit jus. Pharisæi ad Christum, Hwat! thu bist eusago, quæthun sia, allon thiodon, Quid! Tu es qui jus dicis, inquiebant illi, omnibus gentibus. Heliand, 7597. ed. Köne.

Pro sega, dicere, F.v. quoque frequentabant seka. Sax. v. Esik, Frek. u. p. v. cf. æsica, esico, n. p. virorum. Förstemann. I. 102.

ASEKBOK, (á-sek-bôk) asebok, f. F.v. liber judicialis, codex legum. Ex a-segbok, mutata media g in tenuem k in fine syllabæ. Confer asega, judex.

ASHER, m.F.b. pala concava. Bend. 412. ASI; ASI, vb.a. respergere, effundere, replere. Hd. Verschütten. Joh. 35. F. éaze, aquam haurire, fundere.

ASK, n. F.b. schedula papyri. Concha mutyli dieti IId. klaffmuschel. Joh. 99. ASKIA, F.v. (aesk-ja) vb.a. poscere. Ags.

ascian, Isl. æskia, F. éaskje, Ang. ask. ASLA, (a-slá) F.v. occidere; attingere. F.v. hwasa anne man aslait innare tsyurika, Ang. whosoever slays a man within the church (tsjurts). F.b. Thens grund aslane, fundum aquæ pedibus attingere. · Ags. aslean, ferire; pf. p. aslegen, occisus. Sax. v. aslahan, aslaan, occidere, Nl. verslaan. Anglorum slay AST.

fluxit ex alagan, per apocopen to slag et slay.

ASPERA, (a-spé-ra) vb.a. F.v. sentire, comperire, experiri, Ags. aspyran, investigare. Similiter F. bispeure, sentire, experiri, metonymia effectus pro causa, ex Nl. besporen, bespeuren, (cania instar vestigia feræ sequi) investigare, pervestigare. F.v. thet hi me muge tha grund aspera, ut (in aquam projectus) fundum sentire (i. e. attingere pedibus) nequeat. F. dat ki di grun nat bispeure mei. Ang. v. to spere, inquirere, nunc Anglis periit, qui pro spere adhibent to inquire, aliaque verba barbara.

AST, F.b. caseus. Isl. óstr, m. idem. cf.

Ihre ost.

AST, Hind. acst. Scil. ast; dial. c. cast, cg. oriens, plaga ortus solis. Ags. east, m. Ang. the east. Omnes plage west, suik, noard, éast, sunt cg. sed westen, suden, noarden, casten, n. G.J. éast-lan', oriens. F.v. ast, n. F.v. asta, westa, crt. solute; Fen aesta to westa, fen noerda to suda, Nl. van oosten tot westen, van noorden tot zuiden. - Myn soan libbet yn di éast, yn di west, filius meus commoratur in India orientali, occiden-Yn di suth vel noarth non in usu est, quod ibi coloniæ Hollandicæ desunt. Wy sylden um di noard, di suth, di west, velificantes sequebamur tractum orientalem, cæt. Ik gean om 'e aest, Scil. eo in partem orientalem nostræ insulæ (Sciligæ.) -Aest off west, t'huros ist best, Burm. 1, nullibi terrarum nobis melius est quam domi.

easten, n. plaga oriens coeli; Weslen, Suden, Noarden, n. It blixemt yn il éasten, fulgurat in oriente coeli. East, n. idem. Di wizen komme ut it easten, sapientes adventant ex oriente; i. e. anseres feri, appropinquante hieme. advolant ex oriente. (Matth. II. 1.) Dicuntur vero sopientes, quod hæ aves mirifice cautæ sunt neque sibi venatorem appropinguare sinunt. Hindelopiæ It aest, extremitas urbis orientalis; It aest ut ind't west wor yn, "perambulemus partem orientalem urbis ut in occidentem redeamus." Hindelopenses diebus festis urbem its perambulant, ut mulieres cursum solis sequantur, viri autem contra euntes iis obviam fiant, in mutuam juvenum AST.

puellarumque delectationem. F.v. in t aest — in dat swd — in 't west, int noerd, 560. 5, 7, 9, 10, versus orientem, austrum, occidentem, boream. Di broi fen it hea giet altiden tsjin it éast yn, fermentatio ignea in meta foeni usque solet prorepere orientem versus. — Hi leit mei di futten yn il éast, mortuus est; proprie, pedibus in orientem extensis jacet. Cadavera Frisiorum conduntur in sepulcris pedibus extensis in orientem, ut resurgentes Christo, ex oriente in nubibus prodeunti, obviam fiant. Eodem modo jacent cadavera ante sepulturam. Apud Anglos idem florebat mos, neque inter veteres Neerlandos ignotus erat. cf. Brand, popular antiquities. II. p. 318. ed. 1849. Dietece Warande. 1857. 219. — Hy hat éast ind west four, copia est qua vult.

cast, adj. easle wyn, eurus.

castelik, adj. ex oriente veniens, orientem versus situs; comp. éasteliker, superl. éastelykst. Di wyn is éastelijk, ventus ex oriente fere spirat. Eastlike winen, venti ab oriente spirantes, i. e. ex orientis plaga in genere procedentes. Idem notant Westlik, Sudlik, Noárdlik, quippe quæ non directionem accuratam plagae coeli indicent, sed in genere, occidentis, cæt. Imden leit éastliker as Grins, Emuda ad orientem magis vergit urbe Groninga. Rastergea is non it eastlykst deel fen Pryslân, Astergo hodie pars maxime orientalis Frisiæ est.

aster, adv. (aester) F.v. tractum orientalem versus; aster to there Wisara, "a Visurgi orientem versus." Adverbium aster est ex adj. aster, unde superlativus asterst. F.v. There waterstretena iste asterste diu Elue, viarum aquaticarum (fluminum) remotissima versus orientem est Albis. Hind. di aester klok, campana in parte orientali urbis.

éaster-béane-herre, cg. eurus sicus et continuus, qui in his regionibus regnare solet per mensem Octobrem, et segetem fabarum indurat. cf. bean, faba; herre pro herde, qui indurat. Per aphæresin béan-herre. asterga, F.v. F. Eastergéa, F.u. Oos-

asterga, F.v. F. Eastergéa, F.u. Oostergo, pagus Oostergo. Adde nomina

vicorum Frisiæ

easter-bierum, vicus in Barradela. P.u. Oosterbierum. AST.

easterein', vicus in Hennaerderadela, F.u. Oosterend, F.v. astereinde, F.b. asterine. Bend. 138.

easter-letens, nunc easter-littens, vicus in Baerderadela, F.u. Oosterlittens. Benif. boek, p. 368.

eáster-mar, vicus in Tietjerksteradela, F.u. Oostermeer.

eáster-séa, vicus in Lemsterlandia, F.v. áster-sea, F.u. Oostersé.

Frisii, maris accolæ, partim nautæ, partim agricolæ, cum semper pendeant a tractu venti instabilis, quam plurimos vicos aliosque locos nuncupaverunt e plaga coeli quorsum spectant. Frisiis hodie capita plagarum coeli oriens et occidens, quæ adeo in ventorum denotatione primaria sunt, et, ut ajunt grammatici, subjecta, cæteræ autem prædicata vocum. Inde noard-éast, südéast; noard-west, sud-west; sud-éaste wyn'. Ags. contra fastan-northan, éastan-suthan, éastan-sudan-vind; frequentabant tamen suth-west et northan-west. Forsitan ante introducta sacra christiana apud Anglosaxones plagarum capita erant borealis et australis, post relictam maiorum religionem oriens et occidens, ut templorum nostrorum tractus indicat. cf. Graff. I. 628. Consule de nominibus Anglosaxonicis ventorum T. Wright, A volume of vocabularies, privately printed. 1857. p. 36.

Ex oriente sol, lux et salus generi humano affulget. Omnes fere populi, cum adorant deum, in orientem se convertunt; in orientali angulo templi altare et sacra mysteria. Inde apud Indos oriens audit para, purra, i. e. ante, a fronte; (Goth. faur, ante;) occidens contra apara et paschima, i. e. a tergo; dacackina, dextra manus et plaga australis; vama, læva manus, septentrio. Irlandi orientem a fronte oirthear vocant, occidentem contra jar a tergo. Eis adeo plaga borealis est tuath, a thuaidh, manus læva; deas, dextera et meridionalis plaga. latus dextrum et Hebraice יַבְוּון

plaga australis, אָרוֹרְ pars poste-

rior, pars occidentalis. cf. Gesenius I. 72. II. 599.

Latus australe templi Christiani, quod sol illuminat, apud Frisios boni est ominis, mali contra boreale a sole

ASTONDA.

remotum. Per portam australem eamque majorem et graphice elaboratam intrabant honestiore loco nati homines, per portam borealem proletarii et servi. In latere australi sepeliebantur optimates et cives quicumque honesti; in borcali malefici, aqua suffocati et qui sibi mortem laqueo sive ferro consciverant. Paucis abhinc annis (1857) cum lacus Kutois in Boeotia siccatus fuisset, in fundo apparuerunt rudera vetustissimæ urbis Græcæ, duabus instructæ portis, altera majore, quæ spectabat in austrum, altera minore in boream. — Frisii erigebant patibulum extra vicos versus boream, plagam horrendam; inde F.v. enne northalde bam, arbor spectans in septentrionem, i. e. patibulum.

easter-wâlde, vicus in Stellingwerf-Oosteinde, F.u. Oosterwoolde, Ooster-

cáster-wirrum, in Baerderadela, F.u.

Oosterwierum. noard-ein', series domorum borealis Worcumi, Sud-ein', australis, West-ein', viculus Worcumo vicinus ab africo, cujus domorum nunc sola restat villa autoris. West-end, Londini regio, optimatum sedes. Sud-horn, vicus Ommelandiæ, F.b. Seuzer-hjarn, Bend. 132,

qui plura præbet exempla. ASTONDA, (a-stón-da) vb.n. F.v. perstare, tempus longum perdurare, Ags. astandan, idem. Ang. to stand; Commonwealths by virtue ever stood. Davies. F.v. tha tolene ieldese ther astenden heth, (versio B. L.) , telonium consuetum solvetur quod stetit ab antiquo."

ASTRANT, adj. impudenter arrogans.

Gal. assurant.

ASUNDERGA, adv. F.v. specialiter, separatim. Ang. asunder, seorsim, singillatim: Ags. a-syndrian, separare,

NI. afzonderen, idem.

AT, (aet) aliquid, Dial. com. éat, G.J. aet, contractum ex F.v. awet. Ags. aviht, aht, Ang. ought. - Ont ieet komt to ieet, so wyt aet naet, Burman. 53. cedant optimates et sapientes si pauperes divites fiunt. Hodiernum habet M.S. Ont neat komt to eat cost. — Better aet as naet, Burman. 4. paululum præstat nihilo. Nl. Als niet koomt tot iet is 't allemans verdriet. — Men wyt naet altyt of éat wier is, MS. difficile de veritate rei narratæ certi sumus. ATA.

Ags. akt, gen. aktes, F.o. eets, jets. Nl. iels, aliquid. — cf. F.v. navel, (ne awet) nat, F. naet, néat, nihil. AT, F.b. at leetstam, extremum, ad extremum, Johan. 80. Ang. at last. Nl. ten laatste, F. op it læst. F.b. at ender juars, anno quodam præterito. ib. 80. Ejt, F.b. Riesum, (Ang. ai), in, apud: respicit locum. He as æjt 'e kuz, æjt us, æjt jarringe, æjt jare; Ang. He is at home (domi), at ours, at yours, at hers, sc. house, mansion; F. to vel bi user, jimmes, hjarres. F.b. æjt presters, ejt mellers, Ang. at the parsons, at the millers, F. bi di presters, bi de monsters. Bend. 363. — F.b. Æjt't wanning inslege, Ang. to enter at the window. - F.b. Ajt hum lake, Ang. To laugh at him, F. um him laitse. -F.b. Eit 't lest, Ang. at last, F. op it last. — F.b. Eit 't manst, Ang. at least, F. to minsten, alteas. Bend. 863. In compositione cum verbo non quietem, sed motum notat, ex. gr. æjt-tuge, pergere laborando; æjt-mage, properare; (F. oan-bodje, oan-meile, foart-meilse, idem.) Similis notio et in jussu militari Ang. At them ! Fac impetum in eos! Bend. 242. 220. F.b. Dir 's nint æjt de sæis, F. Der is néat oan di tejis vel siis, "caseus ille nulli bono est," sive est vilis, sive pusillus. Bend. 362.

ATA, ATE, ATTE, ATSE, n. p. viri.
Alke, Alleje; Alk, Hindel. Al; Ella, Elke, Etteje, n. p. feminæ. Alske, Alsk, idem. Edger, Edsger, Esger, n. p. viri. Allema, Alsma, n. patron. -Isl. etja, pf. atte, instigare ad certamen; at, n. instigatio ad pugnam. hesta at, equorum conflictus, equitum pugna. Al-fylgi, n. solertia (Hd. scharfsin). At-gangr, actus fervidus, pugna. At-geir, m. securis romana, framea, lancea. Ags. æt-går, framea. etger, lancea, proprie, telum mordas. (Discrepat inter me et Gr. gram. III. 442). A.v. (etke) etch, stipula. (Ang. West. ettle, urtica; Ang. nettle, N. netel?) Nl. (Kil.) "etsen, bijten in coper, incidere in æs aqua forti." F.v. hona-etsel, itsel, galli calcar. Confer. antiqua nomina Atto, Sec. 7. Ati, Elli, n. p. v. Atla, n. p. f. Förstemann, 1. 132, 133. Etze-ko, vicus Holsatiæ. Ebeling, Deutsche bischöfe.

I. 73. (Sec. XIV).

ATE.

ATE, aeye, cg. Hindel. avus. F.b. Bend. 2. atte, idem. Johan. 3, átj, pater, F.u. ote, avia. Goth. atta, pater. Kil. "Aette. Ger. vet. j. teyte, pater." F.b. tæte, idem, Bend. 3. F.v. atha, ata, atta; etta, m. pater. pl. aten, atten. gen. attena, dat. attem. Apparet tantum in notione figurata judicis attha; præpositus aggerum dyck-atta; ecclesiæ curator tzerk-atta. Etten, judices pagani Threntiæ. cf. Lat. patres conscripti, et F.v. aldirman, rector. — Ex alha est Hind. aeye, avus. Confer Kil. Eye, Sicamb. socer, pater uxoris. Eydom, eydkem, Sicamb. gener.

atha-man, atheman, etheman, F.v. curator, gubernator, ex. gr. agrorum contra maris impetum, cæt. Idem insuper valet quod etten in Threntia.

ATER, n. aratri catena.

ATER, n. Lat. altare, unde detrita l ante t nascitur alter. F.v. alter.

âter-jefte, cg. G.J. donum altari impositum. Nl. altaer et auter, pl. auters. Eadem forma vocis utitur Wycklyffe, auter, Gen. VIII. vs. 20. pl. auteris, auteers, Exod. XXXIV. 18.

alter-leken, F.v. alter-letsen, F. aterlethen, linteum quo tegitur altaris mensa. (F. tafel-lekken, mensæ mappa.) alter-lider, F.v. altaris casula. Goth.

kleithra oxim.

alter-raf, F.v. altaris spoliatio. ATG, AITG, AIT, F.b. acetum. Isl.

ættika, F. ittik, jittik.

ATHOM, athum, athem, m. F.v. gener; pl. athmar. Ags. athum, idem. Confer ale.

ATTER, n. W.o. pus, F. otter, cg. Nl. etter, m. E.I. 358. Ags. attor, atter, n. venenum.

atterich, adj. purulentus. ib. 88. F. otterick.

ATWA, (a-twá) F.v. in duas partes, fractus. Sketha and frama a-tua, damna et emolumenta inter maritum et uxorem æquabiliter distribuenda. — That widuben a-twa, clavicula fracta, idem quod wydebeens breck, F. It widebien yn twaen, idem. — F.v. A-twa hana, in duas partes cædere, F. yn twaën house. — F.v. A-twa sla, in duas partes ferire, i. e. findere, F. Yn twaës slaen. — F.v. A-twa steta, in duas partes contrudere, F. yn twaën stjitte; F.v. Thet rib a-twa stat, F. di ribbe yn twoden staet, Nl. De rib in

AUCHSE.

Pro yn twaen, yn tweeën gesloten. thryen house, stjitle, Frisii quoque usurpant oan twaën, oan thryen; oan idem est quod F.v. an, per apocopen solitam a. — F.v. A-twa werpa, in duas partes jacere; soe kwam syn kenbacka a-twa worpen werth, cuicumque maxilla jactu fracta fuerit. Verbum F.v. werpa, Nl. werpen, Frisiis ruricolis ignota est, qui smite pro eo frequentant. Similiter Anglosaxonum verbum werpan, to throw, to cast, Ang.v. werpe, ab Anglis rejectum est. AU, âu, præp. ab, ex af; in sermone incolarum pagi Sawn-wâlden, F.u. Seuwen-wouden, Nl. Zevenwouden. cf. *âf*.

AUBER, aber, adj. F.v. manifestus, apertus. Ags. bær, adj. nudus; on barum sandam, Boeth. 34, 10, in mera arena, F. yn it bare san. Ang. bare,

nudus, merus. AUCHSE, cg. taurus castratus. pl. aucheen apud Sciligenses. F.o. Cad. Muller, 19, eyks, (a = e, u = y) Ang. North. ouse, pl. oussen, ex. gr. Burns, He has gowd in his coffers, he has

(orosen and kine And ae bonie lassie, his darling and (mine.

Burmania ouxe, sed F. oxe, F.v. Ags. oxa, m. Ang. ox. Auchee, convenit cum Goth. auhsa, βοῦς. Quomodo diphthongus au cohæreat cum ò vocali in oxa cæterarum ejusdem stirpis nationum obvia, nescio. Confer Sciligensium aune, furnax, cum Goth. aukns, Sueth. ugn, F. won, furnax, et Ang. North. ouse, ex Ags. o.ca, cum W.o. aue ex Goth. akjan.

Aqua marina cum Frisiam ejusque insulas circumfluens pecori nociva sit, Frisii foveas majores in pratis fodiebant aqua dulci repletas, quam biberent armenta. Tales scrobes ante structos aggeres fossæ adhuc in Frisiæ pratis frequentes sunt; restat earum una in media insula Sciliga, quam insulani appellant auxne-dobe, ausendobe, in quam fert fama boves ex obversa parte Frisiæ venisse aquatum, antequam inter eam et insulam sese vada et æstus maris, quod serius evenit, interposuerant. F. dobe, dobbe, cg. scrobis; in Frisia ipsa illæ scrobes boarnen (boan-nen) appellantur. Ut auxen-dobe formata sunt composita Ags.

AUDEMA.

oxan-hyrde, bubulcus; oxna-forda, oxenford, (boum vadum) urbs Oxford. Prov. Ast wol 200 kelie de ouxen, Burman. 2. (si ita fert bona fortuna tauri castrati pariunt vitulos) summa, quin et incredibilia sperare possumus dummodo bona fortuna annuat inceptis. — De swarte ouze hat dy ijette naet uppe voet wessen, Burman. 11. (Hol. De bonte os heeft hem niet getreden, Campen. 11), "Niger taurus tibi nondum conculcavit pedem," cui proverbio Everwinus Wassenbergh hanc adspersit notam "Nondum in Melanpygum incidieti. Est autem Melanpygus Hercules niger, podice hirsuto, nigris pilis, ultor et vindex malorum." Erasmi adagia, p. 207. ed. in fol. Francof. 1646. Ang. the black ox has trod on his foot, he is worn with age or care.

Alas! the neatest foot, that ever came In the most supercilious royal shoe, By the black oxe is often trodden lame. G. Tooke, Annæ dicata, p. 108. Con-

fer Nares, Black.

òxe, cg. homo stupidus et agrestis. Scomma in pertinacem asseclam dogmatum antiquæ Ecclesiæ erat Ortedòxe òxe.

òxe-pripper, cg. homo hebes et lævus; proprie, qui stimulo agit boves, bubulcus. cf. prippe, stimulare.

òxe-wiel, cg. tractus pratorum in ditione vici Ter Horne in pago Utin-

geradela.

AUDEMA, m. F.v. spiritus, anima. Audema pro adema vigebat olim in hac nostra Frisia, et specialiter in Oostergo et Westergo; confer thes audema wtgungh, 449, 6, in Oostergo, animæ exitus. Thi audema, 494, 17, in Wes-

AUE, vb.a. W.o. æstimare. Det aue ik nix, hoc flocci pendeo. E. II. 195.

Gothi ahjan, putare? AUFBISCHEITH, W.o. F. 6afsceid, n. decessus, valedicentis verba. E. I. 358.

AUFLIDZDER, m. W.o. res trita, obsoleta, ex. gr. vetus navigium, cæt. F. óaflidzer, óaflizzer. cf. óaflizze, deponere ut obsoletum. E. I. 358.

AUFWIT, m. et f. prætextum, diverti-

culum. E. I. 859.

AUKE, n. p. viri. F.b. Authe, Aude, Auti, n. p. v. Authari rex Longobardorum. Outzen, 428. Auke forsan ex Auteke. Goth. audage, beatus? AUTER.

AUNE, cg. Scil. orientales, furnax. Forsan ex afen, ut Scil. aune, Hind. eaun, vespera, ex afend. Gothi aukns, (auchns) furnax, Sueth. uga, F. uwa, (ch = f = v).

AUNE, F.b. lac agitatum vel serosum. F. supe, Nl. karnemelk. Bend. 408,

da aune, pl. collective.

AUR, adv. F.b. Aur sommer, harwst, per hanc æstatem, hunc autumnum. Johan. 80. F. Fen 't simmer, fen di hearst, idem. F.b. a sommer, harwst aur, idem.

AURIN, AURUT, W.o. erythræa cent-aurium. Hall. p. 146. E. I. 359.

AUS, euz, F.b. stillicidium. Bend. 31; alibi ose, Outzen. Sax. l. oese, F. ús, (008), q.v. Isl. auea, f. haustrum, situla, F. eás-fet, idem.

AUSER, adj. F.b. alius. S ex th, Ang. other (ozer), F. or, oar. — Frisii Boreales cum ex tuck, duo, non forment numerum ordinalem tugde, pro eo adhibent, vel læzere, posterior, vel de ausere, jeu auser, dat auser, ut Goth. anthar; Marc. XII. 20, 21, framista, primus; anthar, secundus; thridje, tertius. Ags. F.v. other, secundus. Græci ex 300 formant 3eurepog, sed Latini pro ea adhibent secundus, (qui sequitur) vel aller. F.v. twede, non est "secundus," sed post numerum cardinalem hujus quandam notat dimunitionem, ut F. ien-twade, dimidium. Neque Neerlandis principio tweede ex twee erat, sed ad normam Gothicam ander, ut patet ex anderhalf, sesqui, minime tweedehalf, quamvis valeant derde-kalf, vierde-kalf, cæt. Ags. otherhealf, thrydde-healf; F. óarde-kéal, thredde-kéal.

en-auser, F.b. se invicem. F. en oar. F.b. Ja hæve 't ma enauer, F. Hja hálde 't mei enoár, (faciunt secum invi-

cem.) Inter se conspirant.

aurs, adv. F.b. sed. We have manning skaip, aurs ja kawe da maste, nobis multæ sunt oves, sed illis plurimæ omnium. Bend. 395, 398. F. hawwe mannich sciep, hja hawwe oars di méaste, Ang. we have many sheep, but they have the most.

aurde-mjarne, F.b. perendie. Bend. 424. F. oerremoarn, Nl. overmorgen. Ang. the day after to morrow.

AUTER, outer, n. Ald outer (ad), arun-

AUVEN.

dines stramenque, quod tectis fundorum rusticorum serviebat, tempore contrita et rejectanea.

AUVEN, m. W.o. pl. auvens, furnax,

F. wwn, cg. E. I. 359.

AUVER, f. et n. W.o. ripa insulæ Wangerogæ australis. E. I. 359.

F. were, G. J. Nl. oever.

AUWER, præp. F.b. Nl. over, Ang. over, contracte o'er, F. oer, super. F.b. Anver 'e théle sträie, Ang. To walk over the flooring, F. Oer di flier géan. (Ang. to stride (straide) to walk with long steps.) F.b. He as evin 'e shill ap auver 't ure, F. Hi is oer 'e éaren ta yn 'e scilden. — F.b. De rin as auver, F. Di rein is oer, cessat pluvia. Bend. 369.

auwer-dat, F.b. eo quod. Gal. par ce que. Wirfar kon 'r ai betale? Auwer dat 'r nin gijl kêt, quare solvere nequit? Quod ei desunt nummi.

Bend. 401.

a u w e r - far, F.b. e regione. He sat lick auwer får me, F. Hi siet lyk tejin oer mi, sedebat ex adverso mihi. F. foår-oer falle, pronus cadere. Bend. 368, 369.

auwer-iin, F.b. F. jin-vel tejin-oer, Ang. over-against, e regione. (Ags. gen, contra, iterum.) Nl. tegen-over.

auwer-iins, F.b. F. oer-iens, concordes. Di alders binne er nat oer iens kwet di junge lere seil, parentes non concordant qua arte puer imbuendus sit.

a u wer-wach, F.b. F. Ik ken er nat mei oer wei, quid hac re vel homine illo faciam nescio. Bend. 342.

AVEL-GUNGA, ARVELGUNGA, F.v. facultates suas transcribere in alterius dominium ea lege ut hic donatorem alat. Hæc transscriptio dicitur Nl. v. evel-gang, et osvel-gang, cf. Richthofen 615, 7. Confer Ags. afol, mens, anima, Isl. afti, m. copiæ, vires; res

acquisitæ; acquisitio.

AW, F.b. in (loco.) Bend. 358. Aw it bedd, F. op it bæd, in lecto. F.b. Led dat tjauling op dw'e skew, F. Liss dat kliswen op 'e tefel, Bend. 846. tolle hoc glomus in mensam; F. scif, discus, Nl. disch, mensa. Mensæ Frisiorum erant rotundæ.— Aw't best, (ib. 339.) F. op it bæst fen syn libben, in flore ætatis. — F.b. De kænjd as aw, caput hominis est opertum; jö

AW.

hul is auf, caput feminæ apertum est. F. di hoed is op, di muutse is oaf. Bend. 352. F.b. Au 'en prak draue, F. op 'n prik treffe, certo ictu destinatum ferire. Bend. 359, 362. F.b. Don bast ai au dan strach, F. Don biste nat op streek, mente male affectus es. Bend. 360.

F.b. Ane hir-egge, (ad hanc oram) cis. Awe-janner-egge, trans. Awe-kir-egge 't gref, Nl. dezer sijds 't graf, cis sepulchrum; F.b. awe janner egge 't gref, Nl. aen gindeche sijde 't graf, trans sepulchrum. Brevius F.b. baijante, Ang. beyond. F.b. jant, illic, Ags. geond et begeond, beinndan, trans, ultra. Bend. 370. Jun. Et. beyond. ap-aw, Ang. upon, Hd. auf auf, kin auf. He as apaw 'e loft gingen, conscendit tabulatum. Help me apaw 'e hajnst, F. Help mi op 'e hynxt vel 't hynzer. Anglosaxones, Angli, Frisii Frisiique boreales amant duas praepositiones conglutinare in unam vocem instar praepositionis composite apaw. Exempli gratia Ags. on-gean, Ang. against. Ags. with-innan, Ang. with-in. Ags. with-ulan, Ang. with-out. Ags. upp-on, Ang. upon. Ags. ymb-utan, circum; ut-on, extra; on-ufan, super; on-innan, intus. Ang. through-out, F. ut-ind-throck. Ang. out-of. F.v. to*jenst*, contra; *in-ur*, *in-over*, supra; up-ur, upper, super; ui-ur, uier, extra. to-fara, ti-fara, ante. F. op-yn, op-ut, op-ind-ut, (op-ind-ther-nei) opinnernei, op-ind-del. F.b. ap-aw, Bend. 342; op-ind-del. F.b. ap-aw, Bend. 342; ap-iin, 357; ap-aujn, ib. in-auwer, 349; in-æujn, 343; ut-bai, 350; ut-auf, Ang. out-of, 366.

In ap Frisii boreales mutant o in a; quæ depravatio licet præsertim contaminet eorum dialectum Anglis veteribus non penitus erat insolita. Ex. gr. apon pro upon; Have mynd apon your endung, MS. Donce 312. f. 1. memento mori. Confer Hall. apon. Rases pro ruskes, F. rüsken, Syr Gawayn and the grene knygt, 1461.

Notet autem lector multa vocabula in dialecto Frisiorum borealium vigere, quæ non sunt Frisica sed depravatæ vocalis ratione habita Neerlandica. Exemplum pono in F.b. amluper, Bend. 376, eadem voce ac Nl. omloper, F. amrianer, rinner, circitor qui parvas merces distrahendas vica-

AWEI.

tim circumfert. Heec autem caute distinguenda sunt a genuinis Frisicis quæ peccant turbatis vocalibus, qualia sunt apk, osculum, pro opk, Joh. 99, et aplat pro oplit. Ut ex Lat. os est osculum, ita ex Isl. op, os, est diminutivum opken, opke, opk, osculum, et oppe, oscula figere. Outzen 236. -Aplat, n. pl. aplaten, F.b. suppari feminini, ventrem pedesque circumdantis, fimbria superior, F. opsetsel, n. Olim feminæ induebant talia suppara, quæ fiebant ex pellibus ovinis, (F.b. schistpeiar) lana introrsum versa. Johan. 8. Nl. (Kil.) "*pije*, pannus rudis, hirsutus; *pije, winter rock*, endromis. Hac vocalis a petulantia sæpe factum est ut sedem suam antiquam sit tuita ubi eam secundum analogiæ leges mutare debuerat. A transit in e, e transit in i, quare F.v. and fit end, et end fit ind et in; F. boreales contra retinent an. An F.b. et, ex F.v. and, Nl.v. end, ende, F. ind, in. F.b. an he kaum an sach an forfjard kam, F. ind hi kam ind seach ind wier forfeard, et veniebat et videbat et turbatus erat. Bend. 397.

AWA, AUWA, vb.a. F.v. monstrare. inf. awa, pf.p. awed, ger. to awande, to awane. Ags. eavian, pf. eavade, pf.p. eaved, monstrare.

awa, n.F.v. argumentum, documentum. AWE, F.b. n.p. viri. F. Ewe, Euwe; Ewa, idem. Eefke, n.p.f. Outzen 423. Wass. 102, 174. Ex avi, laus, gratia, in Goth. aviliudan, gratias agere, laudibus tollere. Ava, n.p.v. Sax. vet.

AWEI, adv. F.v. absens, deficiens. Ex af et weg, ut Ang. away est ex Ags. aveg, idem. F. ut 'e wei / (ex via) apage! F.v. sint da tree delen thera spreeck awei, si tres partes sermonis (usus loquelæ) perierunt; 466, 30. F. wei per aphæresin pro awei; Mem is soci, mater mortua est: similiter Ags. in compositis veg pro aveg; ex. gr. veg-faran, veg-dragan. Frisii per spocopen a pro af, ut Ang. v. et dial. o pro of. Our kyng is o bold corage. The wrang to here o right is lath; locos vide apud Halliwellum, 584. cf. af. awei-drega, F.v. vb.a. auferre. weidrage, Ang. to draw away.

awei-fara, vb.n. F.v. abire. Ags. vegfaran, proficisci, Nl. v. wechvaren,

AWEND.

proficisci, abire, Nl. wegvaren, solvere ripam. Ang. to fare away, F. weifarre, solvere ripam.

a wei-ieva, awei-jaen, F.v. donare, F. wei-jaen. Ang. give away, donare, sed give way, cedere, obsequi, indulgere. awei-nima, vb.a. auferre, demere. Ags. aveggeniman, F. weinimme, Ang. v. nime away, surripere; Angli, qui perdiderunt verbum, to take away.

AWEKE, vb.n. recedere. Wet aweke fon there werde thes gastlike riuchtes, 141, 18, F. kwette äwike fen di wirden fen it gaestlike riucht, ut paulum deflectamus a verbis juris canonici. — Bichthofen non derivat a wika, cedere, sed a wega, ponderare, licet sensu recedendi wega nullibi existat. Praterea lingua Frisica mutare g in k fere nescit, ubi syllaba incipit.

AWEND, m. vespera. Viget tantum in salutandi formula vespertina, Nament! Ave! Goden awent contrahitur in gon-, gen-awent, gnawent et 'nawent. Ut Scoti Ags. efen contrahunt in ien, Hindelopenses awent transformant in eawen, ct eaux, unde 'Néaux! Ave! idem quod F. 'nawent, et 'nawen. Ceeterum ex cawend nata est forma iamend et iowend, unde i transeunte in j, jowend, jound, joun, joun, G. J. juson, F. joun. Pro dialecti communis forma 'nawest incolæ pagi Zevenwouden frequentant Goen junn! F.v. avend, aiund; avend (eavnd) iound, iond, iuon, G.J. juun. Observet lector formam avend vel avond esse Neerlandicam non Frisicam, et semel tantum ut Neerlandismum occurrere inter scripta vetera Frisiæ an. 1482, in den festelavent, pro festel-ionde, hodie festel-juwn. Forma solita F.v. est aiund, ioond, iond, iuon. Hodie fere nusquam d post n auditur, in quo dialectus communis conspirat cum gentibus sociis Ags. æfen, Ags. North. eferm, vesper, sero, Isl. aftam. Confer F. éarn, aquila; immen, aliquis, cum Nl. arend, iemand. Frisiis itidem usitatius est yn 'e jon-tiit (tempore vespertino) quam yn 'e janen. Similiter Anglosaxones Northumbrici Matth. VIII. 16, et Marc. XIII. 35, efern-tid, ubi cæteræ versiones Anglosaxonicæ æfen. Analogice F. yn 'e moárntiid, pro yn 'e moarn, matutino tempore. - Kil. "auen. vetus. abire, deficere." (abiens sol?)

AWEND.

Notissimum est Germanos non dierum sed noctium computavisse nume-Nox ducere diem videbatur adeo ut noctem dies subsequeretur, ut hodie nox diem. Cum igitur ves-pera pars prima diei sequentis esset, fit ut vespera nomen traheret a die festo, quem præibat; inde Krysjoun, vespera ante festum nati Christi; Sint-Fitersjown, vespera ante festum Sancti Petri (21 Febr.); maeye-joun, vespera ante primum diem mensis maji; festel-joun, vespera ante initium jejunii septuagesimalis; ceet. Eandem notionem Angli assignant voci ete, vespera, Ags. efen, Hindel. eaun, in Newyears eve, Raster eve, Eve of thursday after Trinity sunday, Midenmmer-eve, Allhullow-eve.

Hodie cubitum ituri suos salutant verbis Ang. good night, Nl. goeden nacht, F. Goenacht, fausta sit tibi nox! Morti proximi jam jam noctem ferream introituri valedicunt suis verbo, Goen macht! Hanc salutationem supremam appellant goen' nacht sidze. Salutatio diei audit, Ni. goeden dag, Ang. good day, Shakesp. a good time of the day! Nuntius, per quem salutem mittimus aliis, Goen dei sidze fen mem, fen it folk, cæt. mater vel familia tua tibi salutem nunciat plurimam. Piscatores tamen Vlaerdingenses in hac formula pro die nocte utuntur; ad calcem enim epistolæ salutem adscribunt suis verbis goeden nacht van mij, impertio tibi salutem.

To jown, to jonne, hoe vespertino tempore, Nl. van avond, idem. Sneamn, vel saterdei to juwn, Scoti saturday at een; Ang. saturday evening, Nl. saterdag avond, diei Saturni vespere. Neerlandi et Angli absque præpositione at vel te.

awend, ut dixi, valet tantum in salutandi formula; cæterum Frisii frequentant junn. Est genio linguæ quædam oeconomia innata, qua varias ejusdem vocis formas in varios adhibet usus. Alterum ponamus exemplum in akker et eker sive ikker, variis ejusdem vocis formis.

Akker, eg. Cum Frisii coenum bituminosum primo effodiunt, deinde ex aquæ affluxæ fundo piscantur, quasdam partes oblonge quadratas intactas linquunt, super quas quasi

AXLE.

totidem insulas illud coenum, ut sole et ventis siccetur, spargunt. Hi agri vocantur akkers, itidem riemen, (lora); ribben, (costæ). Vegelin, Veengraverijen, p. 107. (Græc. λγρόσ, Goth. akrs. Ex akker, ager, est F.v. ekker, unde F. ikker; ex Ags. æcer est F. iker.) Ikker contra et eker non totum agrum notant, sed unam partium oblongarum in quas quasi tot pulvinos intermediis sulculis Frisii dividunt tum arva tum prata.

AWENT, F.b. Gal. corps de jupe. Bend. 1.
AWINNA, vb.a. F.v. acquirere adsequi, lucrari, idem quod winna, cum qua forma awinna commutatur, ut Sax. v. et Ags. winnan et awinnan, certare, laborare; labore vel certamine acquirere.

AXE, cg. securis. F.b. achs, f. Bend. 30. Ags. eaxl, f. Ang. axe, F.v. axa, idem. Nl. (Kil.), aechse, timmerbijle, ascia, dolabra, F. hekse-bile, id. Hi hat di axe op de eaxlen, portat securim humeris i. e. nihil non arrogat armis; semper certamini paratus est. F.v. een axe op synre aexla, 439. 30.

AXLE, F.v. Ags. eaxl, f. humerus. Teuth. assele, scholder, humerus. Nl. oxel, axilla. Caveat lector ne confundat F. éaxle, ala, axilla, cum F. hòxe, poples, Hd. kniekehle, Gal. jarret.

axelje, vb.n. humero impellere. Tejinaxelje, humeros contra ponere, i. e. contradicere, obstrepere. Frisii ex usitato scouder habent scouderje, evitare quem, despicere; Angli ex st. shoulder, habent to shoulder, concutere (humeris i. e.) violenter; imponere humeris. Ang. back, dorsum; to back, sustinere: F. rack, dorsum; ragje, sustinere, resistere. Ang. eye, oculus; to eye, contemplari: F. éach, oculus; eagje, intendere oculos. Ang. mouth, os, to mouth, ore captare: F. mule, os; mulkje, placere palato. Ang. nose, nasus; to nose, olfacere: F. noas, nasus; noáskje, placere, delectari. Ang. hand, manus; to hand, manu ducere; F. kán', manus; kánelje, manu tractare, mercari: F. fust, pugnus; fustkje, Ang. to shake hands. Ang. foot, F. foet, pes; Ang. to foot, F. foeterje, pedestri itinere proficisci. Ags. heafod, F.v. kaved, Ang. head, F. káed, caput; Ags. keafdian, F.v. kavdia, Ang. to kead, decollare; F. unthade, idem.

AXTER.

wjer-axel, cg. satietas, tædium. Ik hab ien wjer-axel yn fine liu', abhorreo, fastidio hypocritas. Hol. tegenzin.

AXTER, EXTER, EXTER, cg. pica. Helveti agesta, pica, unde agester, contracte dekster. "Aekster, Hol. j. exter, pica. Exter, aecster, pica. Sax. hegester." Kil. Prov. De æcxster flucht zoo fier naet, de stirt mot luckel folgie, Burm. 9, Nl. Daer de kraei vliegt moet haer staert volgen, accedens sequitur suum principale. — Al te let, zeij de exter, en hie de bout in 't gat, ubi quid sero adhibetur nulli futurum usui ei cui exhibetur; veluti si quis tum reo patrocinetur postquam pronuntiata fuerit irrevocabilis judicum sententia." Sartorius, adagia, 2, 9, 81. Lat. Sero medicina paratur.

exters-aeyen, (picæ ova) res nihili, nugæ, scruta.

exteréagen, pl. gemursæ, clavi.

AZEM, cg. spiritus. (z = th.) F.v. ethma, adema; omma, óm, m. Ags. æthm, ethm, m. quam vocem Angli perdiderunt. In F.v. ethma, Ags. ethm, aspirata the ob fractum sonum ante liquidam m, vel eliditur, vel abit in consonantium affinium d et z alterutram. Eliditur in F.v. omma, 6m, F. ame, amme; Ang.v. ame, spiritus; Ang. Dunelm. ome, (F. wazem), vapor calidus ex aqua bulliente ascendens; mutatur in d, Nl. adem; in s, F. azem, (cf. Boucher, ame.) Gothi, loco aspiratæ dentalis th, utuntur aspirata gutturali h (χ) aha, m. νούς; ahma, m. (achma) πνευμα. Ex adema, adma, igitur est F. amme et F.v. omme, ut ex Nl. adem poetarum Nl. áem, Hol. aam; cum qua voce tamen Nl. amechtig, ilia ducens, nihil habet commune. Hoofdius (Henrik de Groote, bl. 141) recte scribit aamhegtigheidt, ex adj. aam- hechtig; aam, difficile; F. hechtig, anhelus; Transisalani hechten, anhelare. cf. am, p. 95. Meyer, aamhechtigh, kortademig, p. 611. ed. 1688.

Azem jaen, tollere vocem, enixe intendere vocem. — After azem, anhelus ob pernicem cursum vel laborem gravem. Contra dær sit wol azem yn, (abundat spiritu) lentæ et inexhaustæ sunt ejus vires. Ester azem wæze,

BABBEKE.

ducere ilia. — De asem is er ut, sine viribus est. — Herre aeme mey maet gæn, Burman. 24, (non licet iis spirare) si respirant offendunt homines strepitu ob summum in quo sunt odium. Eadem figura est in phrasi, Ik mei him nat sykjen keáre, tantopere eum aversor ut strepitum ejus halitus ferre nequeam.

oanazemje, aspirare, Hd. anhanchen.

It is smorch om immen oan to asemjen,
foedum est aliquem adhalare, omnis
quippe anima non est suavis. Kil.
aenademen, aenaessemen, adhalare.

AZICH, AZIG, Hol. v. judex in eis Hollandise partibus quas olim Frisii inhabitabant, quem Frisii a-sega, (Lat. juri-dicus, supra 123) appellabant. Jus dicebatur per asich ende geburen, quorum sententia audiebat aesdom, F.v. asega-dom.

aesdom, Hol.v. circuitus, pagus, cujus incolæ in ditione ejusdem erant tribunalis. Regio circumjacens urbis Amstelodami hoc nomen habebat, quin et tenebat postquam invidia comitum Hollandiæ, vergente seculo XIV in

finem, jurisdictio Frisica cum nomine ipso abolita erat.

R

BA! interjectio fastidientis. Ba, boffet! sei di jonge, ind hy wier propte-sæd, puer fastidiebat placentam qua se farserat. Significat proverbium senes, qui propter impotentiam spernunt voluptates. Ba wer, 200 ist betelle, Burman. 4, contemtum contemtu repende; ne per iram objurges. — Adjective Ik bin di sted ba, urbs mihi fastidio est. — Isl. bja! interjectio abominantis. Hald. cf. Isl. bia, conspurcare. — Voce akkele præfixa akkele-ba! interjectio abominantis, qua matres infantibus spurcitiem vitandam significant. akle ex Nl. ak, spurcities, pus, sanies. Kil.

ba, adj. F.o. odiosus, spurcus. BABBE, heite, F.o. pater. C. M. 32.

Bab, m. W.o. E. I. 359.

BABBEKE, n. F. occident. linteum pectori puellularum prætextum nc edentes vel bibentes inquinent vestem. F. slabke, idem. Ideo Hollandi vet. hominem effeminatum appellabant quijl-babbe, præcinctorium linteolum

BABBEL.

infantis salivantis. Venne, Belacchende Werelt, 48. Rumex crispus insulanis Zelandiæ, (Overflakkee, Goederecde) est guijl-babbe. Hall. p. 184. — Sax. l. babken, vb.a. madefacere, ut solent infantes qui aquam moventes se humectant. Inde babke-dook, idem quod inde per ellipsin tracta vox babbeke. — In lingua Gallica residua est Francorum verbum baver (b = w) salivare; bave, saliva; bavette, linge qu'on met aux petits enfans baveux au devant de l'estomac. Itali bava, saliva; bavero, B. Lat. bavara (unde Gal. bavard.) linteum collare. Nl. bef, panniculus collaris, qui olim excipiebat rorem salivæ ex ore concionatoris scaturientem. beffe, cg. collare indusii. Uretherp. Dial. com. opecteel. Kil. beffe, Hol. j. kraghe, collare.

BABBEL, F.o. alapa. Babbel, ex simplici bab. Ang. bob, ictus; to bob, percutere, ferire.

Those bastard Britons, whom our fathers Have in their own land beaten, bobbed (and thump'd. Shak.

BABBELJE, vb.a. blaterare. pf. babbelde. pf. p. babbeld. ger. to babbeljen. Ang. to babble, Gal. babiller, confuse et inepte loqui. Ang.dial. to babble, to talk noisily, Ang.v. babble, an idle tale. Rowley. babbeler, cg. Ang. babbler, blatero.

Babbelster, cg. femina garrula. babbelery, cg. garrulæ ineptiæ. Ang.v. babelary, a foolish tale. Isl. babiliur, fem. plur. blateronum nugæ. Nl.v.

babel, bebel, futilitas. Kil. Gal. babil. gebabbel, n. garrula sermocinatio, perennis loquacitas. Ang. babbling.

Angli veteres voci babble suffigebant terminationem Latino-Gallicam -tive in bablative ut hodierni voci talk in talkatice, loquax. Halliwell, 129.

babbele-gûchkes, pl. sannionis actus. Babbele-gûchkes meitse, agere ridiculum mimum. Gúch, sanna, irrisio q.v. F.o. Babbel-gutjes, (-güütjes) gesticulationes scurriles.

babbel-kunt, cg. femina loquacula quæcumque effutiens. Sax.n. quabbelkunte, idem. cf. Ang. squabble, Sueth. kiebla, Nl. kibbelen, rixari. — In vocibus compositis vocem tunt, vulvam, si subjectum est, plebs sumit pro femina, ignominiose scilicet.

babbel-scute, nugatrix, blatero. Confer roffel-scule, idem.

BACHT.

babbel-stjintjes, pl. glarea, lapilli vivi rotundi, quibus litora et ripæ abundant: hi cum strepunt sub pedibus euntium loquaces appellantur lapilli, Ags. pabol-sianas. Pabol-sian per apocopen pabol, Ang. pebble-stone. Poetæ sæpe delectantur dulci murmure rivuli super lapillos labentis;

Winds murmurd through the leaves your (long delay

And fountains o'er the pebbles chid your (slay.

1)ryden. - The sweet brook made a purling noise upon the pebblestones it ran over. Sidney. Arcadia. b. I. -Whose streams, united in the vale, Oer pebbled beds loquacious flow. Cooper. The temple of Aristippus. Ep. 2. Nota epitheton loquacious.

Kittel-stjintjes vocis babbel-stjintjes

fere est synonymon.

babbelje, Gal. babiller, est forma frequentativa verbi Isl. babba, lallo, balbutio; bab, n. vox inarticulata, incondita verba. Flandri babben, Kil. garrire. Vox est ex sono facta, quare b in linguis diversis inmota est: Gr. βαβάζω, garrio. Lat. balbutio.

BABEL, (basbel) F.b. scirpus paluster, e quo fiunt ligamina rustica, et sessiones sellarum; inde Nl. matten-bies, stoelen-bies, Hall. 233. Inter nomina Neerlandica a Dodonæo citata (p. 956) sunt mergh-bies; bobbel, bobbert et poper. Flandri appellant loca aquosa hos scirpos ferentia poperinghen, unde vicus Flandriæ poperinghen quoque nomen duxit. Scirpos ipsos Frisii vocant popels. Vide Kil. bobbel, juncus. Isl. bobbi, m. nodus. Confer juncus a jungo, junxi, junctus, Gr. ozowiov, juncus et laqueus. Nisi derivare mavis ab Ang.v. bub, liquor; to bubble, to dabble in the water. Outzen, babel.

Ut Frisii pro bobbel habent popel, Angli contra Ags. pul sper mutaverunt in bul-rusk. Ags. púl, pól, F. púl, Ang. pool, lacuna, stagnum; Ags. epere, Aug. spear, lancea, hasta; lanceola stagni; F. spier, caulis graminis. Confer Euang. Northumbricum Matth. XX. 7, gerd vel pulsper, arundo.

BABOK, cg. homo stupidus et inurba-

BACHT, F.b. poples. Joh. 99. Confer F. books, flexura. F. boxe, eg. poples. BADE.

BADE, BATE, n. p. viri. Baeye, n. p. f. et viri. Beye, n. p. viri. Beyke, Beyk; Beyts, n. p. feminæ. Beyema, Beyma, Beyem, n. patron. gentis nobilis Frisiæ. — Beyen-vlete, nomen vici in Ditmarsia secul. XIV. Ebeling Deutsche bischöfe. p. 70. Ags. badu, f. proelium, Ang. bate, conflict, contention. Barb. Lat. batuere, Gal. se battre. B.L. batualia, Ital. battaglia, Gal. bataille.

Ags. beodu-leoma, m. belli flamma, i. e. ensis. Frisii, qui vitant sesquipedalia verba, hanc vocem in duo nomina propria discerpserunt; scil. in Bade, Beade, Bea, et Leóme, Liómme, Ljomme, Ljimme. — Ags. Beadu-hild, n. p. fem. finditur in F. Béake, n. p. f. et Hille, n. p. v. Hille, Hillsje, n. p. fem. Ags. beadu-hild, proelii desiderium, cf. Brand, F. gladius et nomen patronymicum.

Bate, n. p. v. Ags. Bæta, idem. Ang. Bate et Bates, (Batæ filius) nomina patronymica. Ags. Badda, n. p. v. Baddanburk, Ang. Badbury, urbs in pago Dorset. Nl. Batenburg, urbs ad Mosam prope ab insula Batavorum.

Chr. Sax. An. 901.

BADUHENNA, lucus apud quem nongenti Romanorum a Frisiis sunt confecti. Tac. Annal. IV. 73. Nota r ante s fracto sono efferri, ut fere elidatur; kerne, barne, berne, kerne, in quotidiano sermone non longe distant a kenne, banne, benne, henne. Suspicor itaque badu-henna legendum esse badu-herna. Herna, proprie angulus, figurate notat plagam, locum. F.v. thiu grimma herna, sæva plaga, i. e. plaga borealis; ana enigere herna, in aliquo loco. Invenitur in multis locorum Frisize nominibus, qualia sunt Ter Herne, Kuk-herne, Eastmu-herne, F.u. Oostma-horn, Stiunk-harne, locus in littore prope ab Hindelopa. — Sax.v. gi-bada, fiducia, recreatio; Heliand, Köne, 6318, levamen, fomentum. (Ags. bethian, lavare, fomentum adhibere, Nl. betten.) Badu-herna, (locus fiduciæ, recreationis) fida sedes, quæ notio a nemore diis sacro non aliena videtur. Plerique badu referent ad Ags. beadu, proelium, cædes; sed badu-hernæ no-men prius erat dicto proelio, nisi mavis cædem explicare per cruenta sacrificia, quæ in luco diis fiebant. Quidquid est compara cum his AlBAEL.

bada, n. patronymicum; Ger-bada, n. patronymicum. Ags. gar, F. ger, lances (in qua omnes firmamentum ponunt)

bâyum, vicus pagi Hennaerderadelæ: ex *Badeham*. Ang. *Badham*, urbs Angliæ; effer *bedhem*, et confer *Bedam*, vicus antiquæ Frisiæ, hodie Ommelandiæ.

BAEI, n. pannus laneus crassior sed raro textu. Ang. baize, idem.

b a e it sje, n. tunica interior levis super indusium, descendens usque ad coxs. Kil. baey, pannus vilis raro et tenui textu. Baeyken, Fland. levis vestis, theristrum.

baeitsje, baileje, n. Hol., Fris. tunica exterior rudior et spissior nautarum, operariorum, usque ad coxas descendens. Róak et rokje descendunt usque ad genua. Ulphilas simili modo distinguit inter paida et vasija. Matth. V. 40. Τῷ Θέλοντί τοι κριθτικαὶ τὸν χιτῶνά του λαβείν ἄφες αἰνῦ καὶ τὸ ἰμάτιον, Vulgata, "qui vult tecum judicio contendere et tunicam tuam tollere, remitte ei et pallium." Goth. thamma viljandim mit thus slaua jak paida theina nima, aflet imma jak vasija. F. dy dyn baitse nimme vool lit im eák it festje.

Gr. βαίτη rusticorum et pastorum tunica ex ovinis aliisve pellibus. Consonanti b Græcæ respondet p Germanica; inde recte Gothi paida, Sax.v. péda: Anglosaxones insuper t, ut oportet, mutant in th, path: Frisii et Hollandi male b in baitsje. manni suum peit ulterius mutant in pheit, unde derivaverunt phaitel, Hollandorum feitel, linteum ex lino crassius, quo feminæ per noctem pectus et humeros tegunt. It baitsje utluke, exuere tunicam. Di iel it baitje utluke, deglubere anguillas. As dyn âld-kynder sen 'e winler it baitsje utlukt, kriget myn koun den eak 'n stik? equus tuns annosus si hac hieme deglubitur anne meum molossum offa delectabis? -Lud-geyers krye op kjar baeitsje, jactatores clamosi vapulant.

Rarissimi exempli est transitio Goth. p in Germ. b, Goth. paida, F. beitje. Confer F. bigge cum Ang. pig.

BAEL, cg. de bael, hodie di boal, lacus sive fluvius brevior in pago Smallingerlandiæ.

BAEYE.

BAEYE, v.n. corpore nudo per vadum vel lacus oram ititare, in aqua lascivire ut solent pueri in Frisia. Sile, natare, q.v. Wadje, vadare, q.v. -Nihil frequentius quam mutari the inter duas vocales in y; Ags. bathian Ang. to bathe fit baye; Alem. pahan, baian, Graff. III. 4. Ags. clathian, Ang. to clothe, F. klaeye, vestire; F.v. beth, balneum; klath, vestis. Idem frequentant Hollandi in sermone vulgari mutantes d in j, ex. gr. braden, laden, maden, kade, in brazije, lazije, maaijen, kaaije; piere-waaije ex waden, cæt. Hæc mutatio frequens est apud veteres comicos Hollandorum; ex. gr. Bredero in Jerolimo baijen. Paffenrode, p. 232, *gelaijen, baije*n pro *gelade*n, baden. - Ang.v. to bay.

Hee feedes upon the cooling shade, and
(bayes
His sweatie forehead in the breathing

(wind. Spens. F.q. I. 75. F. hy bacit syn swillerick foarhaed yn di sigende wyn'.

Ex balk fit Ags. bælk, n. Ang. bath, F.v. beth, n. balneum. Germani, teste Tacito, (Germ. XXII.) statim e somno lavabantur, sæpius aqua calida, quippe apud quos longissimæ hiemes essent. Omnes agricolæ Frisici, quos puer novi, se lavabant aqua calida; matres Frisicæ et se et suos liberos, inter quos et ego, lavabant aqua calida, licet quotidie bis terve natabamus in lacubus vicinis. Feminæ Frisicæ maxime student munditiei et putant sordes cutis melius aqua calente quam frigida solvi. Jam antiquitus in balneis igne calefactis lavabant, quod toties liquet ex legibus Frisicis, quoties he hominem an bethe and an bedde, in balneo et in lecto, ponunt. Utrobique enim fovebatur homo calore, tum aquæ, tum lecti. Balnea calida extiterunt usque ad tempora sacrorum, quos dicunt, reformatorum, cum severitas præpostera doctrinæ Calvinisticze ea abolevit. Frisii orientales seculo XVII in finem vergente balnea habebant in usum familiæ. Cad. Muller, p. 44, "både-kommer, eine bad-stub." In urbe Daventria labente se-In urbe Daventria labente seculo XVI complura erant balnea calida publica, quæ frequentabant et viri et feminæ, cumque hoc consortium perduceret ad mores dissolutos, magis-

BAEI-TABAK.

tratus lege lata ne amplius existeret cavebat. Ags. bathan-ceastre, aquarum calidarum civitas; urbs Bath in pago Somersetshire. Balnea sensu Germanorum sunt Sepué, thermæ, i. e. aquæ calidæ. Audi tamen contrasentientem Grimmium, qui asserit e notione refrigerandi notionem balnei proxime fluxisse. Grimm, Wb. bad. — Ags. ic bethyge, foveo. gr. Ælfr. XXVI. bethede, fovebat; bethinge, fotu. gl. Cot. 89. quibus vocibus glossaria carent. cf. Étmüller, p. 279, bathjan, lavare. Ex F.v. beth Frisii habent biete et bette, Flandri betten, idem quod Nl. stoven, fovere, adhibitis fomentis tepefacere atque emollire vulnera, membra læsa vel morbida. Kil. betten. Willeramus, Merula p. 105, baetten vel betten, aqua perfundere, in aqua tenere et emollire. Nl. betten, Fr. *biete, bette*, aqua, præsertim tepida, leviter aspersa emollire vel solvere vulnera. I'll bathe your wounds in tears for my offence. Dryden. His herte-blood hath bathed all his here. Chancer, Knightes tale, 2000. Eleganter G. Japix de refocillante et sanante vi sanguinis Christi, Litt' jon djoer bloed was bette! Moarnliet, I. 116. In aliis locis bette est aspersione restinguere inflammationem, sive iræ, sive membrorum corporis. Ang.v. to bath, to dry any ointment or liquid into the skin.

Notatu dignum est autorem versionis Northumbrico-Anglosaxonicæ Euangelii Matthæi, quam in codice Ruthworthiano contentam typis in privatos usus scribi curaverunt rectores Academiæ Cambrigiensis, resolvere literam Bunicam th in literas Latinas d vel z (ds). Bethera, baptista (Johannes), enim scribit cap. III. vs. 1, bezera. XVI; vs. 14, et XVII vs. 13, bædzere pro bæthere.

baeyers-steed, n. locus in ripa ubi pueri se lavant et ludunt in aqua. Hol. swemplaats. Ags. bæthstede, m. thermarum locus.

baeyer, cg. natator. Silvicolæ.

bæthmôder, f. W.o. obstetrix. E. J. 359. F.o. bade-moder. Sax.l. bademöme, Kil. bade-moeme.

BAEI-TABAK, cg. elliptice baei, herbæ Nicotianæ species Americana valde 10

BAELT.

narcotica. (Hisp. La baya de San Salvador. Portug. Baya de todos los Sentos.) Hujus herbæ fumus, quem Frisii per fistulam coctilem ducunt, eis unice in deliciis est. In epulis ferialibus atque nuptialibus hæc herba offertur in patinis porcellanæ Japonicæ, qui mos ex Hollandia repetundus; memoriæ enim traditum est herbam tabacinam eodem modo appositam fuisce inter epulas festivas, quas Nicolaus Tulpius anno 1660 p. C.n. ob magistratum urbis Amstelodami per 50 annos feliciter gestum celebravit. BAELT, BAALT, F.b. puluinus. F. bulsek.

BAEN, cg. via parata et septa, in qua certatur cursu. pl. bánen. G.J. béan et baen.

báen, cg. stadium rectum per quod certant cursores glaciales vel equi cursu. Valet præcipue de via glaciali, e qua nix scopis amota est. Scil. bæn; gledde bæn, stadium leve in

glacie a nive purgatum.

báen, ubi non cecidit nix, semita in glacie nuda grallis ferreis cursorum trita et notata. Kom nat fen di báen, sequere viam tritam in glacie ne aqua suffoceris. — Us bern ride op ien baen, nostri liberi grallis glacialibus currunt uniti in eâdem semita. — Figurate, Don biste let yn 'e báen, sero agis, labente jam die, vel dum vesperascit. Ier yn 'e baen et op di baen et op baen, primo diluculo opus facit.

Frisiis vita hominis est certamen continuum, eamque sic colunt: Dær is nin tid sunder strid, nullum vitæ tempus absque luctatione. Inde phrases Heit is fen di baen, pater (e stadio remotus est i. e.) ægrotat lecto affixus. Heit iz wer op 'n baen, reconvalescens

pater lectum liquit.

Prov. Dy sen 'e baen is komt er mei ræst ind fæstjen jamk wer op, abstinentia et quiete multi curantur morbi.-Men matte mei nin äswaeide praettsjes op 'n báen komme, ne insipida verba proferas.

báen-feye, vb.n. in glacie aperire viam

averrendo nivem. baenje, vb.n. idem. Ang. Linc. to boom, to mend the highways. Boommaster, the surveyor for repairing the roads.

båen-feyer, cg. qui averrit nivem. báen-man, cg. pl. baen-liú, qui verrit -curatque semitam glacialem et pro

BAER.

opera ei solvitur levidense munus-

culum a quoque cursore.

baenride, vb.n. per stadium glaciale huc illuc discurrere grallis. — Frisii quaquaversum per lacus et canales glacie tectos grallis discurrunt; nivem, si impedit, in vicinia vicorum et urbium unitis viribus averrunt et sic sibi stadium per totam Frisiam parant, ut voluptate, quæ eis summa est, pro lubitu fruantur. Si terminis stadii minoris septi sunt, hæc lex viget, ut omnes simul abeant redeantque, ne alii aliis obviam facti impingantur et lapsu sævo conterantur.

baen-rider, cg. qui in stadio glaciali cursu certat de præmio. Ille velocitate multum præstat solitis eisque celeri-

pedibus cursoribus.

rom-baen, obstaculis remotis, proprie, via vacuata et parata. Rombaen meitse, obstacula removere, profligare hostes. G.J. rombean.

bánen, pl. segmenta panni integri oblonga, que invicem assuta efficient vestem muliebrem. Janke is fif banen foár hjar roak nedick, Kankae opus est quinque panni segmentis in suam vestem. Sax.l. baan. Brem. Lex. 1. 47.

báen, a ducendo, trahendo, extendendo dicitur et quadrat cum Lat. funis. Confer Grimmium Wb. bakn.

BAER, adj. nudus, purus, sine mixtione, Ags. bær, F.v. ber, Ang. bare, (bêr). F.v. berfot, nudis pedibus; Saterl. barfots, Ags. bærfot, Ang. barefoot. -Néat as lost ind bare séa, nil nisi pontus et aer. Di bare déa' ik ly, veram subeo mortem. - Intendit notionem kléar, purus, limpidus. Kléare bare jild, nihil præter paratos nummos. *It bern wier kléare bare mòdder*, infans se totum quantum conspurcaverat coeno.

Adv. valde. Bare moai, eximie Bare káld, sæve frigidus. pulcher.

Bare bryk, præpostere.

baerlyk, adj. manifestus. Dat wiif is di baerlike divel, hæcce mulier (est manifestus satanas, i. e.) furiarum una. Ags. *bærlice*, adv. manifeste, Ang. barely.

BAER, cg. unda maris. pl. baren. Di baren fen di sea, fluctus maris; di weagen yn 'e mar, unde lacus. Isl. bara, f. fluctus. F. Bara, bere, baritum edere. Tumultuantes, strepitantes fluctus? Confer bere.

BAERCH.

BAERCH, cg. porcus in genere, porcus femina et mas. pl. bargen, porci. Kadem notione generali gaudebat apud Anglosaxones Northumbricos berk. Marcus V. 11, berga, vel svina worn, Vulgata, "porcorum grex. Propria notio tamen est majalis sive porci exsecti, tum maris, tum feminæ, ut patet ex F.o. borck, majalis. Nl. (Kil.) "bargh, bergh, majalis, porcus exsectus vel castratua." Restat primitiva notio in F. barge-biggen, porcelli feminini exsecti, alias gelde biggen. Ags. beark, m. Ang. barrow-kog, majalis, Ang. v. bargh, idem, quæ forma tota Frisica est; cf. Ortus Vocab. — Litera primitiva a elata ad éa et e, barch fit beark et berg; depressa a ad o fit borck. Forma baerch contracta est ex baruch. Alam. paruk, parc; barck, m. porcus castratus. Angli secundam syllabam retinent in barrow. F. Wylde baerch, aper, Nl. wild swijn. Ang. boar.

Pondus porcorum Frisii suo modo computant. Ho swier scatsthou dy baerch? Quantum pondus hujus censes esse porci? Sechstick pour, sexaginta librarum; i. e. centum sexaginta. Primus numerus centenarius tacite subintelligitur .- Alii hoc modo computant, ut pondus unius lateris porci cæsi indicent; Seckstich poun siden, quodque latus sexaginta librarum, i. e. 180

librarum.

baerch, stjinnen baerch, (porcus coctilis) vasculum figulinum porci formâ, cujus in dorso rima per quam pueri puellæque immittunt nummulos dono acceptos, donec porcus repletus frangitur. Alias spær-póat, spar-poát, Hol. spaarpol. Gal. tirelire, petit vaisseau de terre avec une seule fente propre à serrer de l'argent. Ang. v. "Thriftbox, an earthen box for saving money in, so contrived, that the coin cannot be got out without breaking it." Halliwell. Confer tabulam æneam, in qua manus dilapidatoris malleo disrumpit loculum figulinum, ut nummi prodeant, apud Roemer Visscher, Sinnepoppen p. 39. Vidi Neapoli in Museo Borbonico sex loculos figulinos rima instructos, qui in ruderibus Pompejorum erant inventi et inter quos unus isque fractus adhuc tenet nummos Vespasiani ex ære (bronze) in eo repositos. Si quis igitur judicat

BAERCH.

apostolos Romæ hæc parcimoniæ instrumenta primos in oras Angliæ et Frisiæ ex Italia attulisse, refragor. - Di baerch wirdt fet, (porcus pinguescit) crescunt nummi repositi.

baerch, e serie palorum littoralium contra maris impetum procedunt aliæ series in mare provecte kaden, capita, dictæ, aliæ introrsum in aggerem marinum bargen dictæ. Similiter porca Romanis erat et sus et colliculus inter duos aratri sulcos vicinos.

gréate bargen, pl. brassica napus,

Hall, 17. Rapæ enormes, quas botanistæ vocant rutabaga, unde per agnominationem fluxit grutte-bargen, gréate-bargen, magni porci.

As di bargen fléane, MS. (quando porci volant) ad calendas Græcas. — Bargefearren (fjerren) fleane nat, (porcorum pinnæ non volant) hoc accidet ægerrime.—Hy hat ien fet baerch oan syn stalke forthjime, (pinguem porcum de amico suo meritus est) effecit suo amico nuptias. Hol. Hij keeft aan sijnen vriend een nieuwen hoed verdiend, idem. - Hy gwolt as ien meagere baerch, immanes citat clamores querulos. — Di baerch is rusich, porca subat. Cujusque animalis catulitionem suo proprio nomine significant Frisii. Confer houn, kou, merrie, sciep, kin, cæt. — Prov. Az di bargen mei strieën rinne wol it waer foroarje, porci si vagantur per prata tenentes stramina in rostris portendunt coeli mutationem. His verbis Frisii simul irridebant juvenes, qui nondum nati octodecim annos fumum ducebant per longas fistulas tabacinas; in teneriore ætate has delicias esse nocivas pulmonibus et incitamenta ad petulantiam et pertinaciam, sibi persuasum habebant. — Smoárge bargen dye bast, (quo magis porci se volutant in coeno, eo melius pinguescunt) homines negligentes et sordidi pulchre valent, valetudine præstant: quippe curis vacui sunt. Huic proverbio adde alterum Bargen matte nat wilich waze, ne sint porci alacres neve tumultuentur; ingurgitent se farragine et dormiant. Carpit desidiosos divites, qui corpulentiores atque habitiores sunt. — Dy di baerch ringje wol mat him it gieren thréaste, (qui rostrum porci vult perforare annulo ejus grunnitum sustineat

BAERCH.

necesse est) qui voluptatem suam explet sequelas patienter ferat.

barge-blom, cg. barge-klawer, cg. Hol. rode klaverbloem; wilde rode klaver, trifolium pratense, Hall, 49, 51. Trifolium rubrum, Meese. 46. No. 314.

barge-boet, cg. morbus ovium, quo languet pabuli appetitio. Nl. (Kil.) "botte, Zeland. hydrops ac tumor strumosus ovium." It sciep kat di bargeboet.

barge-boeten Burmania enumerat inter fercula prandii Frisici.

barge-boort? Prov. Bargeboort, nijtke by d'rugge. Burm. 4.

barge-earen, pl. aures porci; manicæ laxæ ulnas mulierum olim tegentes.

barge-fel, n. (porci pellis) vestis laxa et levidensis brevior ex linteo variegato cæruleo. Figurate, Hy hat it bargefel oan, (pelle suilla indutus est) iratus et morosus est. Hy is sa lilk az ien baerch, idem.

barge-gærs, n. Nl. duisendknoop, Hall. 190, polygonum aviculare.

barge-guód, n. porci trunculi, aures, pedes, cauda, caput, cæt. Hol. var-kenshutspot.

barge-hok, n. hara; domus, familia, oeconomia inordinata, neglecta, squalida. — Prov. En twich bargehok, sey Jasper, en it briik d'ore dey, MS. (En haram æternam! inquiebat J. sequenti vero die corruebat). Ridet regum arrogantiam futilem, qui sibi suisque factis et ædificationibus promittunt æternitatem.

barge-loarte, cg. stereus rotundum porci. Hy ken nat oer 'n hikke springe; 'n bargeloarte is him héger noach, (septum prati saltu transire nequit; forte pilula stercoraria ejus vires superat) homo imbecillis et inexercitatus est.

barge-lobber, cg. porcorum castrator. barge-marge, cg. farcimen ex sanguine et arvina porci, uvis passis, farre et syropo. Inde plebeculæ scomma, Bargebloed is better as adelik bloed; want ut bargebloed makket us mem bargemarge. Ang. Good blood makes bad puddings without groats or suet, nobility is nothing but ancient riches. Ray. 53. — Kil. Marghe. Fris. j. bolinck, worst, (farcimen.) F.b. marg, idem. Outzen. — Marg, merg, medulla. Isl. margr, adj. multus, frequens.

BAERCH.

barge-ribspier, cg. torus, pulpa hærens in costis porci cæsi. Burman. 85.

barge-riezel, cg. arvina porci. barge-righ, cg. tergum porcinum, tergum cæsi porci. Burman. 85.

barge-snute, cg. rostrum porci. Riucht ut az di bargemut, aperte et simpliciter; recta et simplici via eundum est. barge-stilte, cg. malacia subita, sed transiens, qua ventus repente cadit ut paullo post resurgat, præcipue media æstate. — Porci quieti jacentes sæpe repente surgunt et tumultuan-

tur, iterumque considunt.
barge-stirt, cg. cauda porci. Hy hat
noch ien krol mear az ien barge-stirt,
trossulus est. (Gal. petitmaitre).

barge-throach, cg. alveus ex quo

aluntur porci.

barge-trinnen, pl. (lacrimæ porciuæ) lacrimæ fucatæ. *It wiif scrient barge*trinnen az balstjinnen, femina profundit lacrimas grandes fucatas.

geld-baerch, cg. porca castrata, cui ovarium sectione laterali ademtum est. hird-barch, cg. scopæ focariæ ex

setis porcinis.

bargje, vb.n. proprie, suis instar agere, i. e. spurce, negligenter, stupide. De bern bargje yn 'e modder um, pueri tractant lutum eoque se inquinant. — Si ex. gr. rusticus foenum dum pluit versat vel in horreum agit, phrasis auditur, di boer barget.

yeske-barger, cg. qui cinerem focarium evehit in acervum extra pomoe-

ria. cf. bargje.

barge-biten, n. ludus versus in litem vel pugnam. Hol. kattenspel, (ludus felium) idem. Porci ludentes sæve mordent. Di keningen boártje frelike moai mei eltsoar, mar 't wirdt méast bargebiten, regum amicitiæ et mutua festa fere vertuntur in bella.

baerch-boartsje, vb.n. dormire medio die; proprie, agere suem ut pueri

ludentes solent.

barge-jeye, vb.n. proprie, venari porcos; in usu, porcorum mercaturam facere. Qui hoc agunt dicuntur venari porcos, quod eorum causa omnes villicorum domos adeunt.

barge-jeyer, cg. mercator circumforaneus porcorum, suarius negotiator. Jeye in talibus solennis sed parum honorifica dicendi est formula. Trjiis-

BAERD.

jeyers, Chart. V. 708, keesjagers, (venatores caseorum) mercatores caseorum rejectaneorum, quos ubique apud villicos coemunt et deinde in vilissimis plaustris a strigosis equis vectos circumforanei vendunt. Inter illam mercaturam hi caupones alia agunt, quæ plerumque olent furtum.— Adde poepe-jeye, vb.n. Messores Westfalici post messa Frisiæ prata in patriam redituri confluunt in unum locum canali vicinum (ex. gr. Irnsumersyl) unde nautæ eos vehunt cymbis in Ommelandiæ vicum Strobos; hoc Frisii poepe-jeye vocant. Confer kwat opjeye, aliquid quærendo obtinere.

barge-slachtje, vb.n. cædere porcos.
Nemo accurate pondus arvinæ, unde
pretium præcipue pendet, in porco
cædendo præfinire potest, unde proverbium, It trouwen is bargeslachtjen;
It pleitjen is bargeslachtjen, nuptiarum,
hits sub judice eventus dubius est.

barge-wei dje, vb.n. per noctem invigilare scrofæ parturienti. Aegro homini nocte invigilare eumque curare

est wekje.

BAERD, nomen vici primarii in pago Baerderadela. F.v. Bawert, ex Ba, Bea, Bea, n.p. viri, et werd collis. Eadem synæresis est in Hennaerd, F.v. Hernawerd (Baduhenna ex Baduherna); Raerd, F.v. Rawerd — F.v. Bawerderdele, pagus ejus nominis, hodie Baerderadeel. Schwartsenbergh, Chart. I. 335. Ex Bauwerd fit nomen patronymicum Bauwerda, hodie Báerda, F.v. Bauwerda steenhuys ende statten. Schwarts. Chart. I. 337. Cave ne Baerderadeel misceas cum

BARRADEEL, pagus Frisiæ ad ripam lacus Flevo, F.v. Berradéle, Schwart. Chart. 335. Ex barra, hodie barre n.p. viri, et deel tractus terræ. Isl. Barri, nom. prop. viri; barr, adj. promptus, paratus, alacer. Egilsson, 38. — Ex Barra et hus fit Barrahus, (villa Barræ) villa ad ripam æstuarii mediterranei Frisiæ (Middelsé) nunc alluvio in continentem constipati, ubi comitia olim habebantur.

BAES, cg. officinæ præpositus, dominus. pl. bazen, F.b. báz, m. Joh. 4. Timmer-baes, faber lignarius. F.b. temmar-báz, ibidem. Valet præcipue de eis qui artes sellularias exercent eisque præsunt. Prov. Du to lang foar feint

BAET.

thjinje hawwe dien as hja baes wirde, qui adolescentes nimis diu venerem vagam coluerunt mariti sunt effutiti. -Sliep-baes, caupo qui hospitium nocturnum præbet, F.b. sliapbáz. — Eaes, figurate, primus inter pares. Dy bitellet is baes, imperat qui suffert sumtus. Dær is altiten baes boppe baes, quem primum in arte putamus fere semper superatur a peritiore. Wiisnoas wol di baes spylje, qui se emunctæ naris putat princeps omnium vult Dou biste ien baes, antecellis omnibus; F.b. Dü best an bas, idem, Joh. 4. Dat is ien baes! Hic eminet inter omnes! de quacumque re in suo genere magna; ex. gr. pomum, vacca, cæt. Dat is ien baes fen ien roak, hæc tunica mihi aptissima est. Hja is ien baes fen ien wiif, optima est uxor et materfamilias. Hwat is dat ien baes fen ien bern, W.o. Wat is dait 'n bas fon 'n ben! Quam præstans hicce est infans! (procerus et vegetus) E. I. 359. — Foart is di bass, præstat nos abire.

baeseftich, adj. excellens, adv. optime.

Dat haste baeseftich makke, egregie,

præclare egisti.

basig, adj. F.b. præcellens, fabrefactus. basinne, cg. puella petulans, audax,

parata, virago.

Kil. baes, amicus, herus, paterfamilias. baesinne, amica; hera, materfamilias. Sax. n. myn baes, meus maritus. Sax. l. baes similes habet notiones, quas vide Idiot. Holstein. I. p. 55. B. N. L. I. 59. Alam. basa, amita. Hd. bäslein, affinis, amica.

BAET, bate, cg. remedium sanans, sanatio. F.v. bata, lucrum. Dy di mage oeriesd hat fynt baet by fæstjen, abstinentia curatur qui stomachum nimia cibi copia oneravit. F.b. baze, m. emolumentum. Nl. baet, f. idem, vel bate. De schae mot voor de bate uwyt, Burman. 15, in omni computatione ante emolumenta damnorum ratio est habenda.

bate, vb.n. prodesse. pf. baete, pf.p. bate. Ags. betan, emendare, reparare, pf. bette. F.v. batya, prodesse. Jur. Fr. II. 166.

baetje, vb.a. et n. Saterl. prodesse. E. II. 201.

qui artes sellularias exercent eisque batelich, adj. F.o. utilis, commodus. præsunt. Prov. Dy to lang foar feint einbatich, adj. F.b. suo compendio BAET.

sive commodo serviens. Outzen, bat, commodum.

better, compar. melior. superl. bæst optimus. Positivus deëst, cujus vices supplet god. Forma er in better est supervacua, cum bet sua ipsius vi notet, melior." Sax. v. bat melior. F.v. god, comp. betre; superl. best. Ags. god, betera, betest vel betst. Ang. good, better, best. Eadem anomalia premit Lat. bonus, melior, optimus, Græc. άγαθός, άμείνων, sive βελτίων, βέλτιςος. Nota tamen Frisios ex goed formare compar. goeder et superl. goedste sensu proprio hominis mitis, placidi, leni animo, dum better indicat conditionem meliorem in genere. At is sa snoad naet as Hisk, mar hja is goeder ind Reonix is di aldergoedste, (inter sorores) Ata non tam sagax est atque Hisca, sed nata est animo leniore, dum Reonixa omnium benignissima est. - Prov. It is better hird to bliezen as di mule to-barnd (melius est omni vi flare quam os aduri) proverbium mordet oscitantes jactatores. It is better ier keate az let, magis expedit furere suum furorem in juventute quam in senio. Primum quod veteres Frisii quærebant ex patre, qui filio ipsorum filiam in matrimonium petebat, Hat er al kéate? Hd. Hat er ausgerast? Jam procus ludos iuveniles lusit? Jam exsævivit? -Yn dat lân is di kou neat better wirden, in illo pascuo vacca altilis non pinguior facta est. Mei it burkjen is hy néat better wirden, agricultura ei nullum peperit lucrum. Fen it hynxte-tyskjen ward hy néat better, mercatura equorum ejus rem non augebat. Nota F.v. be-tre, Ags. bé-tera, Nl. bé-ter, sed Ang. et F. bel-ter. -Bet, idem quod better. It hynder wol bet foárut as jister, hodie equus citius properat quam heri. It tou is bet strak, funis arctius tensus est, pro strakker. Bet komme, proprie, appropinquare, figurate, aliquem bene vel male habere. Kom my soo naet bet! man. 41, ne me hoc modo habeas, hodie Kom my sa nat lángs, ne me hoc modo habe. Ang. v. "go bet, go along; an old hunting-cry, often used in a more general seuse." — Prov. Bæst isser deer bæst det, Burm. 6, optimus est qui optime agit. Dy borch wirdt BAGE.

lit er wol ris syn bæste fjerren by sitte, qui sponsor fit sæpe optima

bonorum parte evolvitur.

bæstich, adj. F.u. bestich, bona indole natus, probus et misericors. It bime bæstige liu; hja dogge 'n bulte god óan 'e éarmen, optime notes sunt homines; dilargiuntur multa pauperibus eosque cumulant beneficiis. — Rustica, Eák moalke? Visne lac? Ancilla, Jour nat, hac vespera nullum. Resp. rustica, Bæstich, accipio, optime. -Rusticus ad famulum Bring di kon sei di merke ta. Resp. Bæstich, optime, jussum exsequar.

betterje, vb.n. et a. melior fieri, meliorescere; reconvalescere e morbo; reciproco sensu, resipiscere. Prov. Der bettert nin tingh oppe ield, Burman, 12, in senectute omnia in pejus ruunt. Contra effrenati juvenes et prodigi mariti in senio sperant fore ut resipiscant; audi Sjollium dissipato-

rem rei familiaris,

Dy syn jeugd yn 't wylde oanstell

Betlert him wool op 'e jeld.

G.J. Sjolle-kreamer. Him betterje, auimum ad bonam frugem applicarc. -F.o. bettri, ad bonam frugem vertere. Ick wal met Gades hilping miin liefend hertelyck gern bettri uen frumer werdi, F. Ik wol mei Goades holpe myn libben hertelyk jerne betterje. C. M. 187. opbetterje, v.n. in pristinam sanitatem redire.

BAGA, vb. F.v. jactare. Construitur cum genitivo, dis bagaden dae vas Roem, dat cæt. Nl. bogen, cum præpositione op, die van Romen boogden daarop, dat zij cæt. Ags. bogan, idem.

BAGE, BOGE, BOWE, vb.n. F.b. habitare. Outzen. F.v. bogia, pf. bogade. Ags. bugian, bogian, pf. bogode, incolercbo, F.o. tugurium, posticulum.

törf-bo, tichel-bo. norbagger, F.b. incola Norwegia;

equulus (caballus). Ang. a pony,

idem, Ang. v. puncy, nanus. Ex F.b. bone fluxit Ang. verbum obsoletum bower, embower, habitare; subst. bower, habitaculum, cubiculum, pergula. Non tamen valde obstem derivanti bower, cubiculum, per diæresin ab Ags. bur, n. conclave, Isl. bur, m. cella penuaria, penuarium; ut Angshower, ab Isl. skur, f. nimbus, Hol.

BAGGERJE.

schoer, idem; Ang. tower ab Ang.v. tor, hill, F. toer, turris.

BAGGERJE, vb.a. reti vel sacco ex panno cannabino extremitati gracilis conti affixo coenum trahere e fundo aque. Ang. bag, saccus; vb. to bag, in saccum fundere; F. bagje? unde freq. baggerje, ut F. sek, saccus, vb. sekje, in saccum fundere. — Hol. moeren, F.u. slackturwe: "slagturven of baggeren. Vegelin, Veengraverij, 82, 95. Turf die op het naeste veld geslagen of gespreid, en gedroogd wordt voor de afvoering, ibidem, p. 84.

klyn-baggerje, eodem modo coenum bituminosum ex aqua protrahere.

op-baggerje, vb.a. *Ien féart opbaggerje*, coeni copiam, quæ obstruit navium transitum, e fundo canalis protrahere.

ut-baggerje, exhaurire coenum bituminosum. *Utbaggere féan*, exhausta fodina coeni caustici: figurate, effoetæ mulieres.

bagger-féan, n. agri bituminosi apti ad effossionem. *Il bagger-fean oaf* klyn, nomen talium agrorum in vicinia vici Wynjetherp. Ibidem klyn-dobbe, scrobis major e qua trahitur terra bituminosa.

hagger-fjild, n. agri in quorum fundo latet terra bituminosa adeoque apti qui excaventur et in fodinas glebarum causticarum mutentur.

bagger-ierde, bagger-modder, elliptice bagger, cg. coenum e fundo canalis protractum et in ripa coäcervatum.

bagger-man, cg. homo operarius coeno protrahendo occupatus. pl. bagger-liu,

F.u. bagger-lui.

bagger-net, n. saccus ex reti conto affixus, quo coenum bituminosum ex aquis ducunt. Expanditur orificium circulo ferreo acuminato, qui coeno intruditur ut intercipi possit. Verbi baggerje primitiva forma erat bagelje et baggelje, quæ restat in compositis, unde et communis usus habet bagel-net. pro baggernet. Circulus ferreus sacci leik-net dicti, quo coenum superfluum e canalium fundo protrahunt, non est acuminatus, quod coenum commune fluxius est concreta massa (derrie), coeni bituminosi. Imaginem talis sacci dat elegans libellus, R. Visschers sinnepoppen, p. 51.

BAGGERJE.

baggeler-turf, cg. gleba bituminosa e fundo aquæ in sacco protracta, postea arefacta ad focum alendum, quadrata et planior: elliptice baggeler. Eadem materia, sed editioris formæ, sponturf dictå, utuntur plurimum Hollandi. Turf contra, sive lange turf, non ex aqua ducitur, sed ligone cæditur ex terra arida bituminosa, quare Hollandice steekturf appellatur. Has duas species dialecti quædam Anglicæ inter se confundunt; teste enim Wrightio est "bag in some dialects turf. The upper sod cut into squares and dried for fuel." Dictionary of obsolete and provincial English by Thomas Wright. (7). Bag.

baggelje, forma frequentativa vb. simplicioris bagje, quod ex Isl. haggi, m. onus, sarcina, saccus, difficultas, molestia, Ang. bag, marsupium, saccus. Sacous, sarcina, consarcinatæ res, impedimenta, imprimis militaria, veteribus symbola erant fæcis populi, cujus pars foedissima sunt meretrices. Nl. sak, vuile sak, meretrix. Tros, impedimenta bellica, sarcinæ, Troswijf, meretrix militaris. Kil. Ang. pack, caterva nebulonum. A pack of thieves, Nl. Dieven-pak. Naughty pack, vilis meretrix. - Ang. East. a bunch, (a pack of cards) meretrix. — Ang. dial. bundle, (fascis) meretrix. — Gal. Fagot, paquet de hardes, de linge, d'herbe; faisceau de menu bois pour allumer le feu, Ang. East. a lazy fagot, meretrix. — Nl. "Ken koere, oft sack, meretrix." Had. Jun. nomenclator, p. 14. Kil. sack. j. hoere, scortum, lupa." In eundem sensum trahitur Hisp. baga, restis ad sarcinas alligandas; bagasa, meretrix. Ang. bag, saccus, sarcina; unde (baggagium) baggage, meretrix. Scandinavi ex baggi formant bag-hendtur, ad artes manuarias inhabilis, et vb. bagla, tumultuarie consarcinare, infabre facere, Torfæus. I. 18. *Böggla*, idem, Hald. Ex bagla fit Ang.v. bagle, Shaksp. mulier impudica, et ex böggla, fit Ang. East. bogle, to do any thing in an awkward and unskilful manner. Ant. and Cleopatra, Act. III. Sc. 11, boggler, profligatissima meretrix. Antonius dicit ad Cleopatram,

You have beene a boggeler ever. — I fond you as a morsell, cold upon

BAGINE.

Dead Cæsars trencher: nay, you were
(a fragment
Of Cneius Pompeyes: besides what hot(ter houres,
Vnregistred in vulgar fame, you haue
Luxuriously pickt out. For j am sure
Though you can guesse what temperance
(should be

You know not what it is.

Prima notio infabre vel imperite faciendi elucet in verbo Schotico to bauchle, tumultuarie et fraudulenter Jam. Suppl. bauckle, 2. fabricari. Inde fluxit notio Ang. to boggle, fucate, captiose, ambigue agere; Hol. knoeien, infabre construere, ambiguis artibus et insincere agere. Ang. when summoned to his last end it was no time for him to bogle with the world. Howel. Boglish, anceps, fucatus. Notio dubius hærendi, hæsitandi, sive imperitia, sive metu, hodie prævalet in verbo Ang. to boggle. — Ex eis quæ dixi patet Danos invasores cum Anglis communicavisse verbum to boggle, contrasentientibus etymologis, qui stirpem quærunt in vocibus Hibernis bog, adj. mollis, penetrabilis; boglach, palus, Ang. bog, locus paluster. Restat simplex bagge apud Frisios in sola phrasi, to bagge gean vel to bagge reitse, perire, disperdi, Nl. op den zak raken,

BAGINE, devota. Barb. Lat. beghina. Beguinæ sunt virgines vestales, initio modestæ, piæ, puræ, pauperes et miseros omni genere beneficiorum sibi devincientes, sed lapsu temporis luxuriæ deditæ. Confer Boucher biggen. Grimm, W.b. begine. — Præcipue in ore populi erat beguinarum plurimas ventri esse deditas, quare vulgus quædam cupedia, que illis in deliciis erant, beginæ nomine insigniebat.

begine-koeke, cg. libum saccharinum delicatissimum. Hd. beginen-busse, dapes conquisitissimæ. It lied, dasthou my jown haste, biwarje ik as begine-koeke, quam mihi dedisti cantilenam in deliciis habeo et summa cura servo.

begine-tutke, n. (be-gi-ne-tüüt-ke) beguinæ osculum. Puella genua flectit post sedem os vertens in ejus dorsum clathratum, per quod juvenis genua flectens ante sedem puellam osculatur. Hicce lusus juvenilis per tria secula et quod excurrit stetit.

BAI.

BAHEI, exclamatio jactabundi, G.J. hodie poehei. Ba-heys littinckne préalle, jactantiæ arrogans ostentatio, Psalm. II. 4. Ien hopen poehei meitse, effutire miram vaniloquentiam; magno hiatu, multo tumultu, vel pompa nitente agere. Hollandi suum boha fere ut substantivum habent; ex. gr. eenen boeha met schielen en vuren maken; de boeha maken; de meeste boeha maken; helgeen tot zo groot eenen boeha paste. Confer exempla citata apud Hoogstraten, Naamwoorden, boha.

BAI, f. F.b. bacca. Bend. 31. F. bei, cg. pl. beyen. Apud Gothos videntur viguisse formæ duæ hujus vocis, basi, f. et bagi vel bagns, unde bainabagns. Confer beye-beam in voce beam. Nl. frequentabant tum bese, besie, bes, ex basi, tum baeye, beye, ex bag. Confer Kilianum. Ags. beg, et berie, berieg, f. Ang. berry, (r=s) Nl. bezie, f. Goth. basi, f. Neutra sunt Isl. ber

et Alam. peri, bacca.

brom-bei, cg. rubus cæsius. Nl. braembesie, Age. bremel, bræmbel, m. rubus, vepres, Ang. bramble-berry, Alam.

pramperi. Hall, 68.

flambôs, cg. pro Hol. framboos; et framboos, pro bramboos. Bós ex Goth. bàsi ut besis ex Goth. bási. Apud Dodonæum, 1162, fram-besis, Ang. raspberry, rubus idæus.

honne bei, cg. vaccinium vitis idea. Hall. 141. Hol. roda bosch-bes. Ang. bil-berry. — Honnebei-stallen, pl. petioli vitis ideæ, quos manducant pueri Frisiæ ob saporem acidulum.

hwite bei, ribes uva alba, sapore suavior rubrâ.

iérd-bei, cg. (jird-bei). pl. iérdbeyen, fraga. Nl. aerd-besie, Alam. ert-peri, Ang. straw-berry.

kars-bei, Dithmarsi, cerasum. pl. karsbeien: pronuntiatur kas-beien, ut F.u.
kás, pl. kássen, pro kars, karsen.
Sax. l. kasse-beer. F. kærs, cerasum.
krus-bei, cg. ribes uva crispa. Hall. 85.
Hd. krausel-beeren. Dodonæus, 1171,
stekel-besie ofte kroesbesien. Nl. kroeselen, idem. Nl. kaer-besien, idem. Ang.
gooseberries. Dithmarsi, stikbei, (bacca
pungens.) Hol. kruisdoren besien, Kil.
F. krus hier, coma crispa.

lyster-bei, cg. sorbi aucupariæ bacca. Ex Lat. sorbus est Ang. service. Nl.

BAIKE.

Iister-bes, Nl.v. qualboom, qualster. Dodonæus, 1306.

moer-bei, cg. morum. Nl. moerbes. Ags. mar-beam, morbeam, morus; Alam. mur-baum, idem. morberi, morum. Posteri Alamannorum, Anglorum et Sucthorum r mutarunt in l; Hd. maulbeere, Suethi mulbær, Ang. mulberry, morum.

réade bei, ribis rubræ uva. Hall. 84. Hol. rode aalbes. Hæc bacca rubra species est generis (Kil.) "beseken ouer zee, j. ael-besie, acinus ribis, q. d. acinus ultramarinus." Dodonæus, ed. 1554. p. 739, "besiekens ouer zee ende aelbesiekens. In Hoochdwytschlant Johans treubel oder treublin, ende sant Johans beerlin, grossulæ transmarinæ rubræ. In Franchois Groisseletz (transmarins) rouges." Ang. currant, proprie uva corinthiaca, quam in unum confuderunt cum ribis uva.

swarte bei, ribis nigræ uva. Hol. zwarte aalbes.

thoárn-bei, cg. (thoán-bei) rubus cæsia. Hall. 68. Idem ac brombei.

Hæ uvarum species ante XVI et quod excurrit sæcula Anglis et Frisiis, nationibus bellicosis et incultis, nondum innotuerant exceptis baccis in genere, et speciatim rubis, quos ultro crescentes in silvis inveniebant. Inde Anglosaxones bremel et beg cum Frisiis communia habent. Sæculis sequentibus, postquam ingentes tribus in Angliam migraverant, in Frisiam et Angliam variæ uvarum species sunt introductæ, quarum quæque pro variis causis varium nomen apud has nationes, exinde oceano separatas, capiebat.

bei-béam, cg. arbusculus ribis; diminutivum bei-beamke.

bei-kerl, cg. (bei-kel) acinum uvæ ribis. bei-sop, n. succus uvarum ribis.

bei-stàlle, cg. petiolus uvarum ribis. BAIKE, n. F. Occident. (Wieringen), infans: in dial. communi buukje. Mater infantis rogat amicam, Wilje je men bückje niet ris zien? - Baike est ex bawke, forma diminutiva Ang. East. base, puer. Ang.v. bay, puer. Halliw. cf. boy.

BAK, cg. alveus, linter, linter in qua coquus cibum nautis offert. Isl. bakki, m. crepido, margo, navis, ut Nl. boord, margo, pro nave, aen boord, in nave, Gal. abord; Nl. aen boord komen, navem conscendere, Gal. aborder.

BAK.

Kom oan 'e bak, accedite ad men-sam. — Frisii bak imprimis usurpant de cisterna; plene reinwetters-bak, reinbak, cisterna coctili lapide structa in qua excipitur aqua pluvialis. — Frisii degentes in terra paludosa et maris accolæ fontibus carent, et absque talibus cisternis vix habent quam bibant aquam. De Cauchis, qui Frisiis adnumerandi sunt, Plinius Nat. Hist. Lib. XVI. cap. 1, "Potus iis non nisi ex imbre servato scrobibus in vestibulo domus." Hasce scrobes in domus vestibulo ad hunc usque diem servat insula piscatorum Marken, in vicinia metropolis Amstelodami; domus quippe in colliculis contra maris æstum exstructæ sunt.

bak, navis; gréate bak, Hol. grote bak, navis oneraria spatiosa.

Koffen ind smakken Binne wetterbakken:

hoc genus navium alvei aquatici appellantur quod in mari tempestuoso continuo undis obruuntur. Isl. bakki, m. crepido, navis. Gal. bac, ponto, alveus. (navigium latum et humile).

Vox ex trivio est diminutivum Hol. bakkie, bakje, poculum parvum spiritus

juniperi.

bak-bêst, n. res informis, pondere et volumine intractabilis. 'n bak-bist fen 'n tafel, mensa nimia; 'n bak-bist fen 'n kloet, contus immanis, intractabilis.

bak-beest, Sax.l. femina crassa et robusta operi bajulorum tantum apta. B. N. L. I. 36. cf. Isl. bak-rauf, f. femina gigas; bákn, n. monstrum. Egilsson. — Bækn, n. machina gravis, grandis, moles; omne onus et instrumentum grande et onustum. Andreæ. Bákn, f. et n. moles, rude instrumentum. Hald.

bak-stien, cg. lapis ingens et pondero-In it wetter sink ik az ien bak-

stien, natare nescio.

Neerlandis baksleen est lapis coctilis sive testa, et Anglis vet. backstone, later quo sternitur solum furnacis, in qua panes coquuntur; utraque vox a Nl. vb. bakken, Ang. vb. to bake, coquere, sive lateres, sive panes.

ming-bak, alveus in quo coenum causticum depsitur et temperatur.

turfbak, alveus foco adstans, in quo cæspites caustici præ manu sunt.

BAKKE.

BAKKE, vb.a. coquere panes, torrere carnes, pisces, liba. Bakke semper fit torrente igne, numquam aqua bulliente. Bréa, pankuken bakke, sed earte siede. torrere panem, liba; coquere pisa in aqua. F.v. pf. biek, pf. p. batsen, gr. to batteen: ruricolæ sæc. XVII medii bakke, pf. boek, pf. p. baetsen: baetsir, pistor, G. J. lit. 1ma. Derivatum verbum baetsie idem quod hodiernum bakke, pf. bakte, pf. p. bakt, ger. to bakken. Ags. bacan, pf. boc, pf. p. bacen, torrere, pinsere. K transibat in ts ut F. bakt in Ang. batch, et Sanskr. pac, coquere, in patsch. Primitivum est verbum; ex Lat. coquere contra est Isl. kocka, F.v. koka, Nl. koken, Ang. to cook. Ags. cueccan. Verbum koke, quod Frisiis ruricolis non nisi in forma koitse cognitum est, frequentant Frisii oppidani, quippe qui multas voces vocumque formas ex lingua Neerlandica vetere mutuati sunt. Leges veteres Frisiorum, quæ habent kokia, quo magis accedunt ad nostra tempora, eo magis oppidanorum idiotismos redolent. — Bakke, figurate, congelare. It scil fen nacht 'n kúkje bakke, hæc nox glaciabit aquas in bonam crustam.

Prov. Deer backt noch brout nimmen foor ien oor, Burman. 12. (nemo coquit panem vel cerevisiam pro alio) que moliuntur homines sibi moliuntur. It is éren al baetsen dat nu kromle wirdt, dissipant liberi patrimonium quod parentes industria et parcimonia acquisiverunt. Dir is kunger baetsien in koárst brouwen, MS. pro koarst lege thoarst, (ibi fames locum tenet torrendi panem et sitis coquendi cerevisiam) ibi nec cibus nec potus est, vel ubi est non offertur.

baccir, baetser, m. pistor, Sec. XVII, hodie bakker, m. pistor. Ags. bæcere,

Waffel-bakster,

m. Ang. baker. bakster, cg. pistrix.

f. pistrix, Ang. Derbyshire bakester. baekster, cg. Hindel. quæ fovet curatque puerperam atque infantem recens atum femina, Hol. baker, Ang. dry-nurse. Differt a nutrice, quæ Frisice minne appellatur. Femina illa, sedens in cunabulis oblongis vimineis ante focum ardentem, infantem igni obver-

sum lavat, curat fovetque. Hic est

BAKKE.

sensus verborum Kiliani baeckeren een kint ende ophonden by 't vier, puerum fasciis exemptum ad ignem panderc. Baecker-korf, corbis nutritia in qua nutrix infantem ad ignem fovet."

op bakerje; it bern opbakerje, matutino tempore infantem mundare, seminu-

dum fovere et vestire.

bakkers-sconken, pl.Hol. bakkers-benen, pl. crura genubus introrsum incurvis. Hoc vitium contrahit pistor incurvans se in alveum ut depsat massam. Inde Ang.v. bakerlegged, a person whose legs bend outwards. Baker-kneed, one whose knees knock together in walking, as if kneading dough. Grooze.

bakkirs-uwn, cg. furnus pistoris. *It*gappet as ien bakkers-uwn, (hiscit furni
pistoris instar) multum differt.

bakkert, cg. globulus coctilis vitro obductus, quo ludunt infantes.

bakkery, cg. ars furnaria; officina furnaria adeoque idem quod bakkus. Fland. bakkery. Ex bakker fit bakkery, ut ex boulanger est boulangerie.

bak-hus, n. pistrinum, i. e. conclave, ubi furnus est et pistor artem furnariam exercet. Ags. bæchus, n. Ang.v. bakhouse, Ang. bakehouse, idem.

bak-tafel, cg. tabula longa ex ligno spisso in qua pistor fingit panes. bak-throach, cg. alveus in quo para-

tur, depsitur et condensatur massa. bak, cg. panis parvulus rotundus spongiosus bis coctus ideoque fragilis, ex farre triticeo et lacte; pl. bakken. Per aphæresin pro twi-bak, Nl.v. (Kil.) twee-back. Hd. zwieback. Twi-bak et bak Frisii promiscue habent. Scoti bake, a small cake; a biscuit. Burns. Ex Lat. bis coctus Itali habent bis-cotto, Galli biscuit, Angli biscuit, Hol. be-

schuit. — Moalk-ind-bak, puls paniculorum bis coctorum in calido lacte maceratorum.

bakt, n. quantum una vice coquitur in furno. Pro bakt Angli inversis literis batk, et aspirata ut solent k, batch (batsj). F. Ien bakt brie's', Ang. a batch of bread, a quantity of bread baked at once. Ang. He was of the same meal and batch, B. Jonson; Lat. Ejusdem farina homo erat, et ejusdem cocture panis. — Shakespeare, Pat. Heere comes Thersites. Achil. How now, thou core of enuy? Thou crusty batch of nature, what 's the

BAKKE.

news? Troil. & Cress. Act. V. Sc. 1. Pro batch, dial. Yorkshire habet bakin' ex baking. Hol. een gebakkie, prava mulier. — Prov. Alle bakten ind brouten locke naet allycke wol, Burman. 2. (non omnis panis coctura et cerevisiæ mixtio prospere succedit) hoc proverbio infabre facta excusata volunt.

baksel, n. idem quod bakt. Alle baksels ind brousels falle nat allyk ut. Hd. Backen und brauen geräth nicht allemal. — Pro baksels, assimilatis literis Sax. l. bakkels. B. N. L. I. 40.

gebak, n. opus coquendi, torrendi, assandi. — Mei seis man op pankoeken hat men 'n bulle gebak, qui sex homines excipit epulis placentarum ei multum frigendum est. Nl. gebak, n. opus pistorium, panis dulciarius, placenta.

Az it reint ind di sinne scynt bakt di divel syn moar pankoeken yn 'e hol, cum lucet sol per mediam pluviam diaboli mater frigit placentas in inferis: gaudent quippe contrariis et absurdis. Frisii, cum laute habebant hospitem, vel festum messis famulis parabant, vel hilaria celebrabant, frixas offerebant placentas. Hol. Als het regent en de zon schijnt is het kermis in de hel, fulgente sole per pluviam nundinarum joci aguntur in inferis. Phrases illæ ex trivio sunt, attamen ut complures locutiones triviales ex antiquissima superstitione repetundæ. Quod attinet frixas placentas, inter varias artes, quas exercere creditur diabolus, ars furnaria non ultimum tenet locum. In ignis abysso juvat eum assare omne genus carnes, coquere panes magicos et miscere potus necromanticos, quales ejus famulæ veneficæ parant in Macbetho Shakespearii. Diabolus veteribus crat pistor execrabilis, qui postquam pauperibus panem surripuerat formam cuculi induerat. (Grimm. Mythol. p. 441). In bacchanalibus, quæ vocant, sabbathicis tredecim veneficæ accumbebant mensæ, quem numerum Angli veteres promiscue the devils dosen, diaboli numerus duodenarius, et the bakers dozen, pistoris n.d. appellabant. Inter meos populares multi adhuc timent ne ex tredecim convivis, qui eidem accumbunt mensæ, brevi quis dei nutu moriatur, ut numerus execrabilis diaboli ad numerum principem BAL.

et faustum duodenarium redeat. Hæc superstitio, tum antiquam Frisiam, tum totam Angliam pervasit. Brand. Popul. Antiq. Ellis III. 264. Frisiis australibus nota saga, quæ sinu lacteo vecta per mare appellebat ad clivum rubrum Stavoræ, erat filia pistoris Enchusani. Shaksp. Hamlet. Act. IV. Well, God dild Ophelia. They say the owle was a bakers daughter. Collier male habet God'ild you pro God dild' you, deus te custodiat. Ang. bor. dilde, protegere.

BAKKEBERSEN, pl. Sc.o. ambarum genarum barbæ, Hollandismus ex Hol. bakkebaarden, idem.

BAL, (baal), adj. F.b. malus. balu, balo, bealu, malus. Sax. v. balu, n. malum. (F. bal, adj. iratus, perterritus, conturbatus).

bál-meitse, vi depellere. Di jonges habbe di ein' bul makke, pueri protervi anatem ovis incubantem e nido de-

pulerunt.

bal-dedich, adj. protervus et nihil non audens, petulans, præceps in injuriam, qui alios vi aggreditur, eorum domos oppugnat, cæt. Baldedige junges, pueri protervi. Sax. v. baludád, Alam. palo-tát, maleficium. Kil. "bal, vet. Hol. malus. bal-daed, vetus. malefactum." Isl. bella, vim inferre alicui, injuriam facere, lacesserc. Confer Egilsson in voce.

bal-éarich, adj. inobediens, contumax. Kil. Bal-oorigh, bal-hoorigh, defessus audiendo. cf. Ags. bealu-nith, odium mortale; bealu-kearth, nefande durus.

balu-mond, bal-mond, F.v. pupillorum tutor fraudis convictus et rejectus. Kil. bal-monden, prohibere sive adimere tutori tutelam, rejicere tutorem tanquam suspectum; male tueri rem

pupilli. Specul. Sax.

bal-stiurrich, adj. ira incitus et intractabilis. Di man is balstiurrich, homo furit, effrenatus est. It waer is balstiurrick, tempestas sævit. F.o. Sax. l. balstürig, idem. (cf. F.o. wan-stürig, idem.) Norwegi bal-styren, effrenatus, vehemens. Sueth. bang-styrig, contumax. Ihre, 155. Poëta Japix, I. 79, de dissolutis nautarum moribus,

Mey in onbestjoersum wezzen Tieret, flockt in fjuecht so dol. Tjesck-moars see-ængste. Kil. onbestierigh, indomitus. - Sax. n. oversturich,

BAL.

nimius; oversturige groot, nimis magnus, maximus.

âfbalje, vb.a. repellere. Dær men nearne 'n friunlik eansicht met dat ballet af, avertimur a domo ubi nemo nos comibus aspicit oculis.

forbalje, vb.n. idem. Feint ind faem forbálje, supervenire blandientibus

amantibus eosque turbare.

bAL, (boal), cg. pila lusoria. pl. bállen. F.b. bal. Johan. 99. Ang. ball, Nl. bal. Fris. et Ang. per a longam; Hol. et Hd. per a brevem.

heine-bal, cg. pila quam pueri puellæque in altum projiciunt contra domuum parietes quamque resilientem rursus manibus recipiunt. cf. heine.

heine-balje, vb.n. pilam projiciens recipiensque vicissim ludere.

sint Piters bal, pila lusoria in honorem Sancti Petri. Festum S. Petri Frisii celebrabant die 22 mensis Februarii certantes ludo pilæ; præmium victori positum erat pila ex argento fabrefacta. Hilaria, quæ proavi nostri hoc mense ante mutata sacra agebant, postea sacris Christianis accommodata Confer Sint Piter.

snie-bâl, cg. vel potius snji-bál, nix in globum convoluta, Ang. snow-ball. snie-bâlje, vb.n. compingere nivem

in globulos eisque impetere alios. bálje, vb.n. et a. in massam conglomerari, conglomerare. Ang. Warw. balter, to cohere together. Ang. v. bolter: The blood-boltered Banquo smiles upon me, sanguine concreto cruentatus Banquo. Shaksp. Macb. IV. 1: Nl. besmeerd met geklonterd bloed. — Wiete snie wol bæst bálje, nix humida densius et durius compingitur quam arida. Di enie ballet under di fuolten, nix sese conglomerat sub pedum plantis. the snow balters together, Hal. 137, 187. Hasty pudding is said to be boltered together, when much of the flower remains in lumps, ibidem. Nl. te gader geklonterd. — Hi ballet di fusten fen gréatscens, homo gloriosus pugnos facit. Hd. Die Engländer schlagen mit geballten fäusten, Angli pugnis compressis certant, Ang. to

bâl fen di foet, planta pedis. pl. bállen, plantæ pedum, palmæ manuum. Ang. Yorkshire ball, palma manus. Mhd. balle, colliculus carnosus in di-

giti apice. F.b. bál, bael, pollicis pulpa interior; nates, clunes. Outzen. Isl. bali, monticulus, convexitas. W.o. bul, (unner de schoer), m. solea calcei. E. I. 359. — Di keningen fluchte ind it folk mat foar di ballen opkomme, quidquid delirant reges plectuntur subditi. Proprio sensu, Ik mat foar di ballen opkomme, mihi injunctum est munus repercutiendi pilas excussas. -- Dy selme nat doare litte ien oar foar di ballen opdraye, ignavi socios periculis objiciunt.

bal-lape, cg. crepidæ sive soleæ assu-

mentum, segmentum.

bal-laepje (di scuón) calcei crepidam sive soleam resarcire. Sax. l. balstöten, B. N. L. I. 42.

bal-stien, cg. silex rotundus, sive major, sive minor. Majores silices, plurimum ex Norvegia advecti, sustinent impetum maris contra aggeres littorales; minoribus sternunter plateæ, fora, unde phrasis agricolarum de vacca vendenda, hja mat nei di bálstjinnen.

bál-stirt, adj. caudâ truncatus, pilæ instar rotundatus. Balstirte kin, gallina cauda truncata vel potius orba cauda, non resectione, sed speciei natura. -Apud veteres erat superstitio hanc triadem, gallinam cauda orbam, vaccam albam et nigram felem, agricolam in tuto ponere contra sagarum veneficia. Adhuc perhibet vulgus præsentiam gallinæ cauda rotundata abigere mures majores.

Ien swarte kat, ien hwite kou, ien bal-(stirt hin,

Den giet it di huwsman nei syn sin. bàl-wirk, n. propugnaculum e terra exaggeratum, agger sive vallum totam urbem cingens. F.v. bolwirck, Nl. bolwerk. — Isl. bali, monticulus. Norw. bale, clivus planus secundum littus extensus. Nl. (Kil.) balie, consæptum, vallum. Isl. virki, n. opus; arx, munimentum; Ags. veorc, n. munimentum. Nl. werken der stad, munimenta urbis. Medio ævo subditi in Belgio et alibi sæpe obstricti erant reparare valla et munimenta, sive castelli domini, sive publica, Nl. vesten maken vel vermaken, facere vel reparare munimenta, quod fiebat terram exaggerando ope palæ, unde et spade-werc, opus palæ, dicitur. Vox

BALDESE.

vere Germanica, qua Belgæ significabant hoc onus, audit bal-fard, expeditio munitoria. Fard, iter, Nl. bede-vaert, peregrinatio religionis ergo. Fard in re militari solennis est vox; Sax. v. megin-fard, expeditio militaris, bellum; Nl. v.

Grave Dideric voer met groten here Int heilighe lant van over mere, M. Stoke, II. 347.

Nl. heir-vaert, expeditio militaris; hruisvaert, expeditio sacra contra Turcos. Ags. fyrd, expeditio militaris, exercitus, tributum militare. Confer composita cum fyrd. Lyc. Principio opus ipsum suis manibus præstabant subditi; postea loco operis præstandi solvebant tributum, quare et bal-fard tributum notat, quod pro reparatione propugnaculorum pendebant. Cum balfard commutatur bal-gard, custodia, cura propugnaculorum. Nl. (Kil.) gaerde, waerde, gewaerde, custodia, vulgo guardia, Gal. garde. Confer du Cange bal-gart, "ut Theutonice dicitur, ibique citata de voce balfard, quæ cum balfard commutatur. Du Cange explicat "Guarda, garda, tributum annuum, modo spontaneum, modo coactum, a subditis et inferioris conditionis hominibus pro tutela et protectione dominis vel patronis potentioribus exsolutum." Alia habet Academie Royale de Belgique. Extr. des bulle-tins, 2mo serie. XIV, Nº 7. BALDESE, adv. F.v. impetuose. Bal-

dese flia, effuse fugere, summo impetu

ruere.

BALE, vb.n. et a. flere, plorare, terrere, terrorem incutere. Ang. bawle, vehementer ac veluti ad alios perterrefaciendos inclamare. Confer nostrum bole, ibique boalje, et Jua. Et. bawle, hodie bawl, ubi citat F.v. baale.

BALIE, cg. cupa, liua. Pik-balie, pars dimidia dolii picarii, serra in duas

partes secati.

BALKE, cg. pl. bàlken, F.v. balka, pl. balkan, trabs. Frisiorum à in balke accedit vocali o, unde Anglosaxones balca et bolca promiscue habent. F. balke, linea quæ sæpit vel indicat, trabs intergerina, trabs. Nl. balken, vb. lineam transversam per paginam rejectitiam ducerc. Nl. Ken streep in de rekening, frustratio. - Ang. to balk, omittere, negligere. Balke lodgicke with acquain-

BALKE.

tance you have, and practise rhetoricke in your common talke. Shakespere, Taming of the shrew. Act. I. sc. 1. balken, pl. contignatio lignea domus; domus ipsa, ut Latini trabes pro domo. Item Latini trabes pro nave, ut et poeta Alamannus Opitz 3. 228, ist Noa und sein haus im balken fortgeschwommen. - Bern matte foar thjuster binnen di balken wæze, oportet infantes ante vesperæ tenebras esse domi. It héa is binnen di balken, (F.v. binnia dae balkem, in domo.) foenum est in horreo. Hy smyt it héa oer 'e balke, parcimo-niam non colit. Hy hellet to folle héa oer 'e balken (plus foeni pecori projicit quam satis est) tentat nimis multa et nimis ardua. Angli, Cheshire, balks, pl. the hayloft; idem quod Sax. n. hilde, tabulatum e solutis truncis gracilium arborum in stabulo supra vaccarum seriem compactum, ubi foenum cumulat rusticus. Inde Ang. to balk, coaggerare, accumulare. Ten thousand bold Scots, two and twenty knights balk'd in their owne blood did sir Walter see on Holmedon's plains. Shak. I part Henry. IV. Act. I. sc. 1.

Hy sprekt balken yn twa, Burman. 29, (loquendo findit trabes) se suisque magno hiatu gloriatur. Dær komme balken under it iis; di Jeuden biginne it to tantjen, "glacies fit spissior et firmior; Judæi eam tentant." Habent enim nostrates Judæos pro gente meticulosa. — Dær scurre balken yn it iis, (rumpitur in trabes glacies). Cum frigus sævit rumpitur glacies lacuum cum ingenti fragore, quo trabes formari credunt pueri. Prov. Dy oer ien balke springt mat oer 'n strie nat stroffelje, (qui saltu superat trabem ne titubet in stramine, c.) qui fastu superat alios ne sumptus compenset tenacitate avara in necessariis. Haad dij binne balcken soo wirdste naet schetten, (mane domi et te non ferient tela), Burman. 22, cave a periculis quæ te non attinent. balke-brekker, cg. tempestas sævissima, fulmina, tonitrua. Isl. balkr, m. tempestas, hiems tru culenta. Egils-

son. balke-düester, adj. F.o. perobscurus. — Confer balk-ryk.

balk-fallich, adj. F.v. labefactata trabes (domus.) Hwa soe anderis huus breckt speerfallich ende balckfallich,

BALKE.

quisquis alienam domum effringit ut trabes et tecti contignationes caducæ fiant. Sperren, longurii tectorum.

balk-ljedde, cg. scala longissima per quam conscendunt trabes horrei, post quas foenum hibernum est coacervatum. Confer bynt-ljedde, idem.

balk-ryk, adj. dittor Croeso. cf. Isl. balkr, tempestas; Hol. dondersche, bliksemsche rijk, woedend rijk, cæt. Notat Isl. balkr, st. insuper catervam, multitudinem. Egilsson. Confer tamen bälle, boare, et Hol. bulken van het geld, affluere divitiis.

d wærs-balke, cg. transtrum; trabs transversa in insignibus patriciorum, qua notatur filius spurius principis.

hoánne-balken, pl. trabes exiles transversæ sub culmine domus tecti, quibus galli gallinæque ut perticis insident. Ang. v. balks, the henroost. Kennett.

noartsce balke, instrumentum musicum rudius; eratautem lignum oblongoquadratum, tres quatuorve chordæ erant in eo tensæ, quas musicus plectro tangebat, cantans ad chordarum sonum. Hocce instrumentum est oriundum ex Norwegia, ubi puellæ agricolarum hujus eitharæ agrestis fides tractant eique cantilenas suas associant. Cum autem constet ex ligno longiusculo appellatur lang-spel, vel lange-leg vel lange-leik. Confer Aasen, langspel.

sw6-balke, cg. vestigium strigæ foeni messi in longum porrectum, sub qua flavescunt graminis stipulæ. A.v. balk, a ridge of green sward left by the plough in ploughing or by design between different occupancies in a common field. Halliwell. Lat. porca.

But so well halle no man the plough

That he ne balketh otherwile.

Gower, M.S. Soc. Antiq. 134. f. 87. Nota veteres Frisios lectis eum assignavisse tractum, ut cubantes corpora extenderent in lineam parallelam trabibus, quæ tabulatum cubiculi sustentant. Si aliter fieret ominosum habebant; quin et nutrices, si quid mali eveniret puerperæ, causam in eo quærebant, umdat hja tsjin dithried lein hie, "quod jacuerat contra filum," i. e. contraria directioni trabium, quæ domum sustentant et firmant.

BALSE.

Frequens notio Isl. balkr m. est, "saepes lignea, tabulatum, paries aulæ; Egilsson. Strues, cumulus, lira in agro vel alia soli eminentia minor; Andreæ. Sæptum ligneum vel lapideum, intergeries ad separanda armenta intra præsepes hibernas." Haldorson. His notionibus affines reperiuntur in phraseologia Anglorum et Frisiorum. Thema vocis hæret quoque in Isl. bulki, m. strues mercium navi impositarum, onus navis. Kil. bulcke, thorax; Ang. v. bulke, the body from the neck to the hips. Ang. bulk, moles, onus navis integrum.

balke, n.p.v. Isl. balkr, balki, n.p.v. Isl. proprie munimentum, sæpimentum,

clipeus.

balkema, n. patron.

balk, nomen vici in pago Gasterlandia. BALLÆST, cg. saburra; figurate, impedimenta; quidquid pondere vel volumine est incommodum. Isl. bar-lest, f. saburra, ex bara, unda, et lest, f. onus, oneris nautici mensura; saburra enim impedit quo minus vacua navis vi undæ et venti in latus prosternatur. Ex barlest literis assimilatis fit ballæst, Ang. Nl. Hol. Hd. ballast.

ballæst sjitte, onerare navem necessaria saburra. — Déa-iters binne mar ballæst, qui desidia vitam transigunt

sunt pondus inutile terræ.

BALLE, vb.n. Saterl. loqui, sermocinari. E. II. 192.

baller-büks, F.o. homo loquax. Jocose boxe, büxe, bracca, notat puerum, qui bracca est indutus. F. boxe-man, puerulus. Hol. balle-boos, thraso.

BALLE, n.p.v. Ballo, n.p.v. Sec. 8. Pardessus.

baling, Balling, Bolling, n.p.v.

ballama, n. patron.

ballum, (balle-ham) vicus in insula Amelandia.

bolling-wier, villa in pago Oostdongeradela ad ripam rivuli Pæsens.— Isl. ballr, adj. validus, strenuus, potens.

BÂLLING, cg. avicula in ripis arundinosis lacuum degens. Dær fliúcht

ien balling uet it reid!

BALSE, F.o. felis mas. Hd. balzen, coire jungique ut aves solent. Stür. Hd. balzer, puer protervus turbidusque. Ang. v. boller, tripudiare. Morte Arthure. Halliw, 137.

BALSEM.

BALSEM, cg. mentha arvensis. Wylde balsem, mentha aquatica. Ang. balsam. 3ALSOM! levis exsecratio. Hwat, balsom, Per Jovem, quid hoc sibi is datte? vult. Balsom videtur esse adjectivum compositum ex bal, pernicies, damnum et som, ut hand-som, manu promptus; strek-som, durabilis; Ang. sokole-some, sanus. Sax.v. balo, malum; balo-uuiso, dux mali, scil. diabolus. Analogice balsom, diabolus? Confer Isl. bala, ægre vitam sustentare, insudare. Norwegi bal-samt, difficilis.

BALTE, (boalte) vb.n. pf. baltte, pf.p. balte, ger. to balten, mugire boum instar, boare. Figurate, alta voce ejulare. G.J. balkje, baltze, mugire, tumultuari et clamare. pf. balkke. - Pro bolkje per syncopen bolje. — G.J. bjealskje, rugire: bjalze, idem. - Ags. bealcan, bealcattan, eructare; Ang.v. to balke oute, Ang. to belch, idem. Formæ balke Angli nullam vocem habent superstitem præter unam balker, excubitor marinus, qui stans in rupe littoris alta voce piscatoribus vicinis significat, quorsum tendit cursus catervæ halecum. cf. Johnson, huer, clamator; a huer or balker. Nl. balken, rudere instar asini; bulken, boare.

Dy twa alde fammen bâlte fen jild, par illud vetularum innuptarum fortunatissimum est. Di ky balle fen kunger, vaccæ mugiunt fame; Hindel. kungerbolje, cruciari fame. Di junge docht di hele dei néat as bâlten, puer morosus totum diem terit alte ejulando; Hol. kuilebalken. Analogice Ags. veopan, Ang. weep, Hindel. gepje plorare, antiquitus erat Goth. ropjan, clamare. gebalt, n. mugitus; contemtim, alta ejulatio, ululatus.

balske, F.o. tumultuari, strepere, per-

crepare. Stür.

gebalsk, n. F.o. tumultus, strepitus. ut-bjalsje, vb.a. G.J. immani voce exclamare, vel latrare, intonare latratu. ut-bjals, cg. minarum intonatio.

balder-balkje, vb.n. fremere. It kanon balderbalket, tormenti explosio fremit, Makkum. dial. comm. bolderje, Hol. bulderen, fremere. F.u. bulke, ructare; bulk, cg. ructus, 'n bulk late, ructum emittere. Pro bulk usurpant et boer, rusticus, quod ructare agreste existimatur. Ang.v. belke, hodie to belch. "To bealke, or breake wynde

BANG.
"oute of the stomake." Elyot, in voce Halliwell, 162. erucio.

BAMBIDICH, adj. (bam-bî-dig) doloris impatiens, impos sui; immoderatus, modum excedens. Ien man-minsce is folle bambidiger az ien from-minsce, feminæ doloris patientiores sunt quam viri. -Ien bambidich ein keerdel, longurio immanis. Bambidige sterk, viribus Herculeis præditus. — Ombidich yn syn praten, inconsiderata verba effutiens, præcipitis linguæ et omnia exaggerantis. Wez nat bambidich! Ne femineo ejulatu significes doloris sensum. Præsta te virum!

Bam propter sequentem b in bidich pro wan dicitur. Wan autem commutatur cum on vel un, particula defectum notante, quare forma unbidich tam frequens est ac bambidich. Eodem modo Groningenses, bamberen, bacchari, furere, obstrepere; Drenthini bamberich et wamberich, ferus, rudis, asper. (Drentsche Almanak. 1845. bl. 89.) Plantin. "Ongeberich sijn. Estre "petulant, ne tenir geste ny conte-"nance. Lascivire." "Gebeeren. Mons-" trer geste, se demener. Gestire, jac-tare se." F. bere, gestire, præ se ferre gestu. Kil. on-ghe-baedigh, impatiens, balnei, remedii, doloris, cæt. Bidick et badick sunt ex F.v. bidia, manere. Ags. bidan, idem, pf. bad. Goth. beidan, manere, tolerare, sufferre. pf. baid.

BANA, F.b. homicida. Outzen. F.v. bona, Isl. bani, Ags. bona, bana. Gr. Φονεύς. Sueth. bane, f. exitium; buneman, homicida. Goth. banja, f. verber,

bane, vb.a. F.b. vocare aliquem homicidam, F.v. to bona makia, F. ta moárdner meitse, idem. F.v. to buna-hond makia, idem.

BANG, adj. timidus, pavidus, Hol. bang, ex be et ang, timidus. Vox extrinsecus illata; Frisiis, ut Anglosaxonibus et Anglis, proprie ignota. Eang, pavidus, vere Frisicum est, Ags. ange, idem; Ang. anguish, angor animi. Ex ang derivatur anget, st. pavor, angor; non item bangst ex bang.

Prov. Ien man is nat bang foar 'n man, vir virum non timet. - Bange baene brecke as bry, Burman. 4. (molles fabæ inter coquendum solvuntur

BANGA.

ut puls) est lusus in voce hang, mollis, suavis, et pavidus; mens hominis pavidi facile frangitur.

bang-bloot, cg. F.o. homo meticulosus. ex bung et bloot, Hol. bloed, homo

imbecillis et imbellis.

bang-büxe, cg. F.o. homo anxius. Büxe, bracca, notat marem, quod induitur bracca. Vide boxe, boxe-man, lytse boxe.

bange-sciter, cg. homo prætrepidus; proprie, cui metus alvum solvit. Vox ex trivio. Luxemburgenses bangschisser, idem.

bange, st. Saterl. tædium, dolor. Ex be

et ange, Ags. ange, vexatio.

BANGA, BONGA, nomina gentilitia. Isl. bangi, m. ursus; bangsi, f. ursa: ursus erat Borealium leo, unde nomina propria quædam Frisica orta sunt. Vide Fresa, Fries.

banga, nomen villæ in pago Westdongeradela inter vicos Hantum et Han-

tumhuzen mediæ.

BANJE, vb.v. relegare in exilium; pf. banne. F.v. bonna, banna, jubere autoritate publica, tribunal convocare. Isl, banna, prohibere, interdicere; ban, n. interdictum, excommunicatio. Ags. bannan, vb.a. pf. beonn, pl. beonnon, p.pf. bannen, mandare, convocare; bann, m. mandatum, edictum. Ang. to ban, et st. ban.

banje, vb.a. F.b. exsecrari quem, diris devovere. Suethi bannas och swærja, (F. flokke ind swære.) Ang. to ban

and curse.

dîwel-banner, cg. exorcista: præsertim qui precibus et vinculis magicis se profligare profitetur dolores rheumaticos, febres pertinaces et omne

lentorum morborum genus.

weibanne, vb.a. abigere contumeliose. bàn, eg. excommunicatio summi pontificis Romæ. In di bàn dwaen, diris devovere. F.v. bon, ban, n. jussum summi imperii, mulcta pro contemtu jussi summi solvenda. F.o. ban, edictum, jussum: Up égen ban un bod, proprio motu, auspicio et periculo. Frisii substituentes m pro b, op eigen manneboed. Stür. 10.

BANK, cg. scamnum. Scamua apud veteres fiebant e congestis cespitibus; unde Ags. banc, f. tumulus. F.v. benk, bank, bonk, scamnum. W.o. beenk, m. subsellium. Joh. 100. Ang.

BANK.

bank, agger, ripa; bench, subsellium. Sax.l. bank, ripa scalarum instar declivis. B. N. L. I. 48. Bank, inserta nasali n ante tenuem gutturalem, fluxit ex bak, Isl. bakki, m. crepido, margo; clivus: ripa fluminis, littus maris: navis (magnus quasi alveus crepidine sæptus). Confer Nl. boord, Ang. board, Gal. bord, margo et navis. Isl. Bekkr, m. scamnum sive scdile in tabernaculo comitiali; lectus dormitorius; navis; collis. Egilsson. Eisdem vocalibus a et e Angli distinguunt bank, agger, ripa, rupes, a bench, subsellium, tribunal, Hol. plene rechtbank, tribunal.

bank, cg. scamnum, in quo plures simul sedent; stoel, sella, in qua tantum unus sedet ideoque sedes honoratior. In ecclesiis feminæ sellis insident; viri juncti, in scamnis, unde phrasis, domeny preket soar stullen ind banken, sacerdos orationem habet ad sellas et scamna, i.e. ad rarissimam concionem. Throch moikes jild kam by to stoel ind to bank, adiens hæreditatem amitæ potuit instruere domum supellectili, instaurare rem domesticam. Hwa forfart hat rju wirk om wer to stoel ind to bank to kommen, qui mutat domum satagit omnem supellectilem suo disponere loco. — In templo subsellia ditiorum et magnatum sunt clausa: scamna piebis contra aperta. Di feinten sitte op di bank, famuli sedent in scamno, di grylman sil yn di bank, prætor sedet in subsellio clauso. Di riuchter sit yn di riuchtbank, judex sedet in (sæpto) tribunali. — Subsellium pro eis qui subsellio sedent, di riuchtbank, consilium judicum, Ang. bench, idem.

Veteribus scamnum erat loco mensæ, in quo sedentes varicatis pedibus fruebantur ferculis ante se positis; communem igitur habebant sedem, sed in ea suam quasi quisque mensam. Tacitus, Germ. 22. Consules et consiliarii urbis Daventriæ adhuc hujus sæculi initio eum morem observabant die, quo novi creabantur magistratus. Inde verbum

bankje, vb.n. epulari, ut Gal. banqueter ex banquet, et hoc ex banc. Hee enim vox una ex paucis est, que a victoribus Germanis introductae in omnibus linguis Romanticis supersunt. Hispani, Itali banco.

BANK.

bankje, vb.n. sedem tranquillam habere. Syn wiif is 'n sirpint; dær ken hy nat by bankje, uxor ejus furiis agitata mulier est; cum ea vivere nequit.

Tacitus narrat de Germanis (Germ. 22) in domibus sedes separatas fuisse singulis; idem mos erat Frisiis, apud quos inter pauperes ipsos quisque domi separatam suam habebat, quin et habet, sedem, contra quod observavi inter ruricolas Alamannos, qui sæpe juncti in scamnis domi sedent. Ut suam quisque domum inter Frisios spatio circumdabat ita et sedem. Aliter tamen fiebat in festis; tunc juncti sedentes in scamnis veteres bibebant. F.v. biarbent, caupona cerevisiæ. scamuum, pro domo quæ scamuum tenet. Neêrlandi sensu proprio (Kil.) bier-bancke, sedile potorium. ealo-banc, meodo-banc, domus in qua cerevisiam vel mustum bibunt. Ang.v. bencher, "a person who spends his time on alchouse-benches, an idler." Halliwell, 163.

Tabulæ longæ fulcris impositæ sedes convivarum sunt in epulis funebribus ad hunc usque diem, itidem in festis nuptialibus agricolarum et ante domos ubi auctionantur. Hæ omnes ban-ken dicuntur. Dy mear utjouwt az er ynbart kriget di banken foar di doar, qui plus erogat quam accipit ejus bona auctione sub hasta venduntur. bank, pulvinus in mari. (Ags. banc, tumulus). Banken yn séa, brevia vada.

Doggers-bank, pulvinus in mari Germanico inter Angliam et Nederlandiam. proprie, vadum piscatorum halecum. Kil. "dogger, Hol. botschip, haerinek-schip." Ang.v. "dogger, a small fishing ship." Hol. dogger, navis qua piscantur asellos majores.

bank, alveus ligneus quadratus oblongus in quo sternitur lectus ægrotantium, ut ab omni parte libere tractari possint, cum ad thecas dormitorias tantum ab aperta parte sit aditus. Idem bank est quod bak, (vide supra) et Isl. bekkr, lectus dormitorius.

bank, nubium congeries uniformis et oblonga in horizonte hærens; quasi ripa prærupta coeli. Dær sit ien bank yn it westen; it wol reine, nubium compages horizonti occidentis incubans minatur pluviam. Dar is sin bankje oan 'e loft, nubium ne vestigium qui-

BANTE.

dem apparet in cœlo. Ang.v. bank, a dark thick cloud behind which the sun goes down. Ang. A bank of clouds may there be in the north or west, but near the sun few or none. Charge of Lord Bacon. p. 4. Hac ultima notione excepta veteres Saxones cæteras significabant suo benki, n. scamnum, sedile, mensa, sponda; gebenkio, m. consors mensæ; gebenkion endi gibeddion, consortes mensæ et tori, conjuges. Nl. bedgenoten.

Throch di bank, universe, in genere. Throch di bank binne di frouliu az di man dy 't hja léaf habbe, in genere mulieres abeunt in mores et ingenium viri quem deperiunt. Hd. Durch die bank, promiscue, indiscrete. Wir futtern alle durch die bank den tod wenn wir essen und trinken, Hippel, lebensl. 2, 452. Bank, scamnum, pro coetu, qui scamno sedet, per coetum, i. e. quantum ad totum coetum attinet: haud aliter throch-géans, plurimum; throck 'n tiid, universe, plerumque. Hol. door de band, universe. Kil. bande, conventus, caterva.

bancilce, n. diminut. scamnum pusillum. G. J. II. 11.

banketerje, Gal. banqueler.

styfsel-bank, stratum intermedium coeni caustici olim combustum, constans præcipue ex ramorum virgultorumque carbunculis et quadam terra cærulea levi et spongiosa, quæ aëri exposita in pulverem solvitur. Ob similitudinem cum amylo cæruleo (blauce slyfsel) ita dicitur.

BANNE, BONNE, n. p. v. Wass. II. 97, 173. Alam. Panno. Först. 212. Isl. bani, m. interfector; F.v. bona, Bonke, Bontsje, n. p. f. Banning, n. patronymicum. Bannema, Bonnema, n. patronymicum.

BANTE, BENTE, n. p. viri. Beinte, Beint, idem. Bentk, Bentsje, Bent, n. p. feminæ. - Banthe, vindex? F.v. banthe, benethe, vindicta judicialis accusatore quæsita. Sax.v. banethi; Heliand, 10963, Fare is dror obar us, is bluod endi is banethi, (Judæi furentes clamabant) veniat ejus cruor super nos, ejus sanguis et ejus vindicta. Köne banethi male vertit tod, mors.

bantema, Beinlema, n. patronymicum. beyntum, (beinte-ham) vicus in pago

Ferwerderadela,

BAR.

BAR, BÆB, BERRE, F.b. hordeum. Goth. baris, Ags. bere, m. idem. Ex bar, est adj. barlike, hordeaceus, unde substantivum Ang.v. barliche, (barlege), Ang. barley, hordeum. Halliwell 144. BARA, vb.a. depsere, manu versare, subigere massam. Buter bare, butyrum recens e careno in tantum depsere ut omni sero vacuum sit. Gothi et Franci hoc verbum reliquerunt in forma frequentativa; Ital. barutlare, agitare, miscere, depsere butyrum; barutola, carenum. Gal. baratter, agiter du lait dans une baratte, pour faire du beurre. - Kiliano teste Flandri verbum bara commune habent cum Frisiis; "Beren, Fland. j. kneden. Depsere, subigere." Alam. perjan, terere, Graff. III. 202. Mhd. Berien daz kore, fingere argillam in tegulas, depsere lutum, Weich wahr beren, ceram mollem fingere. Benecke 143. Isl. berja; ber, pf. bartha; pf. p. barit, ferire, perentere. Egilsson, 50. Ex antiquato præterito bar fluxit Fris. bara, pf. barde; Ital. barultare, cæt. -In genere Hy baert er yn om, manu versat, ex. gr. coenum; omnia confundit et turbat. Lat. ferio, Isl. ber, F. baer, depso (farinam).

BARCH, cg. F.u. porcus. cf. baerch. barge-bek, cg. os suillum; i. e. equus ore suillo, maxilla inferiore acuta.

barge-smoar, n. arvina porci, adeps suillus.

BARIK, m. W.o. subula. pl. bariks.

E. I. 359. 1.

BARK, cg. F.o. cortex quercus præsertim attritus quo macerantur coria, cortex coriarius.

borkmôle, F.o. molendinum cortices in usum coriariorum atterens.

bark-scip, bark, navigium actuarium, hodie navis oneraria major. It. barca. BARMHERTICH, adj. fractus animo, afflictus. Il bern kryt barmhertich, vel earmhertich, misere ejulat infans. Di älde stakker bea' my sa barmhertick vel farmhertich um ien stit brea', senex misellus me enixe et flebili voce rogabat buccam panis. Ags. earm-keorta, pusillanimis, cui affinis notio Frisica n fractus animo." Sed Nl. barmhartigheid, misericordia, conspirat cum Goth. armahairlei, misericordia.

barmhertichheit, cg. animi teneritas.
'(Biaer en barmhertichheit kamen

BARN.

gaer, Burman. 63, (cerevisia et miscricordia coibant in unum) incalescens cerevisiæ potu meminerat consanguinitatis et antiquæ amicitiæ. Hodie biar ind barmherticheit kamen boppe. Confer B. N. L. I. 56, barmhartig. 55, barn.

BARN, n. (bán) infans, soboles; pl. barn, liberi, Workum. Goth barn, réseau, n. Isl. barn, n. proles, filies, filia. F.b. barn. Goth. bairan, ferre, Nl. baren, parere. Nl.v. baren, pl. liberi; plene moeder-baren, fructus, soboles matris, infans. -F.v. bera, ferre, parere; bera, n. infans, pl. bern, liberi. Boarn, n. Hindelop. dial. communis bern, n. Bjen, bjernke, n. Makkum. pl. bjern, bjern tojes, (bjentsjes) quæ forma confunditur cum bjentsjes, fabæ paulæ, ex bém, faba. — Ags. beran, ferre, gignen; bearn, n. soboles. Ang.v. bern. Compara Nl.v. moeder-baren, cum Ang.s. moder-ckild, Rob. Gloc. Eandem ad normam ex Ags. cennen, parere, pip cenned, partus, enixus, est Nl. kim, infans, Nl.v. kind, filius; kinne, filia Melis Stoke, I. 243. Nl. menschen-kind, homo. Lat. nasci; natus, filius.

berns-bern, n. nepos, neptis, Hind. barns-born, Isl. barna-börn, n. idem, F.v. bern-bern, sing. et plur.

In omnibus formis barn, born, bern, liquida r frangitur, quare Cadovius Muller F.o. scribit been (bêrn) infans, beens-been (bêrns-bêrn) nepos, neptis; unrincht iilde beyklift nat up dait darde been, (pecunia injusta non proficit nepotibus) male parta male dilabuntur. C. M. 52. Been per epenthesin fit Saterl. béden ex berden, pro bern, ut Saterl. báddenje, conflagrare, ex barny. Het. 229. E. II. 201.

Barn sive bern proprie non distinguit inter genus. Inde Hindelopenses, fynte-born, infans masculus, Isl. sveisbarn, idem. F. feint, Isl. svein, famulus, filius. Dani, drenge-barn, infans masculus; dreng, puer. Nl.v. kneckt, famulus; knecktken Jesu, puer, filius Jesus. — Workum. famke-bern, Hind. fante-boarn, puella; Hind. fan profáem, virgo, famula, amica. Ags. vifcild, puella, Ang. child, infans. girlchild, filia, puella: Johnson, Todd, girl. A.v. knave-child, puer; elliptice child, tum filius, tum filia.

BARN.

Ang. v. child Julus, puer Julus. Todd's Johnson, child, 5. The children of the chapel, sacrorum famuli. Contra apud Shakespearium child, filia. Winters tale. Act. III. Sc. 3. What have we heere? Mercy on 's, a barne? A very pretty barn? A boy or a childe J wonder? F. Hwat hawve wi hiere? Myn ginst moch ta, iem barn? Ien thige prettich bern? It seil my ny dwoten, of 't iem boi as ien famke is. — Ang. gerle, girl, antiquitus puer et puella; hodie solum, puella. Gal. v. Gars, puer maturus: garse, puella nubilis.

Le male est gare a quatorze ans, Et la femelle est garce a douse. Montfaucon Toulouzain, Dits moraux. Hodie garce, meretrix; garçon, puer, famulus.

Prov. It éarste bern, it éarste gewin, in matrimonio primigenitus antecedit lucrum pecuniæ. It éarste bern komt as it klear is ind it twade op syn tiid, "primus infans prodit cum paratus est, sequens in ipso articulo." Sanctimonia nuptiarum apud Frisios veteres non pendebat a nutu pontificis: hujus enim consecratio non anteibat, sed sequebatur primam thalami noctem. Richthofen, Rechtsquellen, 410, 1. Bern fin ien yeer en tsien yeer allijcke wiis, Burman. 4, pueri decem annorum non plus sapiunt quam unius.—Bern dwae berne-wirck, Burman. 7, pueri puerilia tractant et efficiunt.—

Deer herne-braed ijt, Deer meij schanne sit,

Burman. 12, parentes, qui aluntur a liberis, notam turpitudinis subeunt. -Meij ien bern schoe'r sprecke, Burman. 45, quamvis dives et potens non dedignatur verba facere ad puerum. — Dy ien bern utstiurt kriget ien bern wer thus, ne res serias committas curæ hominis stolidi. — Ljéance bern, ljéance nammen, de deamatis nil nisi quod laudabile prædicare permissum est. -Bern matte lang bern bliuwe, oportet pueros diutissime manere pueros. Puerorum maturitatem properare Frisii non minus ridiculum quam noxium habebant, dumque ei ætati quævis deliramenta permittebant, hoc unum, virum agere, summa vi prohibebant. Memini me puerum duodecim annorum in vico natali ludum frequentare cum juvenibus octodecim annorum

BARN.

hosque se immiscere nostris ludicris et exercitiis campestribus. Mela III. 3, memorat Germanorum "longissimam pueritiam." Teste Tacito (Germ. 20.) "Sera` apud Germanos juvenum venus eoque inexhausta pubertas." Iterum (Annal. IV. 14.) "Batavorum procera pueritia." Cæsar (Bel. Gal. VI. 21.) de Germanis perhibet, "qui diutissime impuberes permanserunt inter suos ferunt laudem: hoc ali staturam, ali hoc vires nervosque confirmari putant."

Ien faem mei bern meitze, gravidare virginem. Hol. een meisje met kind maken, Ang. to get a woman with child. Ags. beon mid bearne, Ang. to be with

child, gravida esse.

berne-faem, cg. quæ curat infantes ancilla.

berne-gejoel, n. strepitus et clamores puerorum ludentium.

berne-gik, cg. deamans infantes et eorum consuetudinem, infantarius. In plerosque Frisios hoc nomen quadrat.

berne-goed, n. infantis vestes, præcipue infantis recens nati; alias poppemed.

berne-hlûd, n. vox infantis, vox voci infantis similis. Isl. barna-hliód, n. vox sonora puerilis.

berne-pleats, cg. locus ubi quis natus est. G. J. Nl. geboorte-plaets. berne-práet, n. fabula, sermo pue-

rilis, nugæ. berne-riften, pl. infantis fasciæ laneæ. berne-scoále, cg. Hindel. barns-scúle, Isl. barna-skoli, m. ludus literarius

puerorum, infantilis.

berne-sconk, cg. crus infantis. Fen berne-sconk op, a teneris; Horatius, de tenero ungui. Hol. van kindsgebeente af. berne-scuón, pl. infantis calcei. Hy hat di berne-scuón forsliten, (contrivit infantise calceos) ex pueris excessit. Isl. at hafa slítid barn-sko, ex pueris exire; barn-skór, m. calceus infantis. Cicero mutare calceos, cresti senator. F. Ih voe nat jern yn di scuón fen ien kening stéan, non libens succederem in regis locum.

berne-téam, cg. numerus liberorum omnium ex eisdem parentibus. Scoti bern-time: Douglas barne-time, all the children of one woman. F. 'n team biggen, Ang. Caut. elliptice a team,

BARN.

a litter of pigs. Ags. bearna-team, procreatio liberorum; alii male "proles ipsa." F.v. berntâm, m. procreatio sobolis. Audi summum Junium de voce team rite disserentem.

berne-tochte, cg. pietas liberorum erga parentes. G. J.

bern-wedene, f. F.v. vulneratio infantis in matris utero.

bern-léas, adj. orbus liberis. F.v. bernlås, idem. Ags. bearnleas, idem.

bern-siik, adj. appetens, inhians liberos.

bernsk, adj. puerilis, infantilis. Effertur fere bensk, sed Wangeroge beensk. E. I. 88. Barnsk, Work. idem. Gothi barnisks, νήπιος.

barnskens, bernskens, cg. mores et ingenium infantum, altera infantia senis decrepiti: Barnsknes inverse barnskens; Gothi, barniskei, f. tà tov νηπίου. — Di áld-man komt yn syn twáde bernskens, senex secundam intrat

pueritiam.

barsel, F.b. puerperium; contracte pro barns-el. Norw. barsöl pro barns-öl, symposium in honorem infantis recens nati. Norwegi ut Frisii fere elidunt r in barnsdom, barnsfostra, barnskjen, barnsleg, que audiunt bansdom, bansfostra, cæt. Outzen, bârsel. Aasen, 26.

bernje, vb.n. infantem parere. Bjarne, F.b. parere liberos; ex subst. bjarn, infans. Bend. 229. Beerne, idem. Outzen. 16. Hd. kindern, kindeln, parere prolem, ex kind. Ang. to child, to bring forth children. Isl. barna, gravidare mulierem, a bára, proles humana. - Confer F. wif, femina, uxor; vb. wifje, ducere uxorem. Ang. wife, uxor, vb. to wife, to marry.

bern-helje, parere liberos; proprie petere, apportare liberos, scilicet e silva, cujus arbores fabula infantilis perhibet in ramis ferre infantes quasi tot poma. Myn sister is noch yn it bernheljen, mea soror nondum est effeta, sed partum edit. Myn wiif is oer it bernheljen kinne, Ang. my wife is past children.

BARN, BAR, F.b. ca pars soli in horreo ubi mergites reponuntur. Ang. barn, Ags. bern, horreum, vox composita ex bere, hordeum, et erne, locus; locus hordei. Ags. Matth. III. 12,

BARNE.

bære-flor, solum hordei, area, quæ notio quadrat cum Frisica borcali. Ceteræ versiones Ags. bern, bearn. Nota hordeum, ex quo coquebatur cerevisia, primum et principale frumentum fuisse inter Germanos, et inde duxisse notionem frumenti in genere, ut patet ex voce bere-ern. Haud aliter explicanda est notio Frisica hordei in koarn, quæ vox apud gentes affines valet frumentum in genere.

BARNE, (bánne) vb.a. et n. ardere; urere. pf. barnde, pf.p. barnd. G. J. baerne, baernde, baernde. Ags. bærnan, cremare, accendere. F.v. barna, berna, ardere, comburere, abolere corpus igne, lædere igne; Huaso kim baernt an da wallende wage, F. Sa kwa him baernt oan it wâllende wetter, cuicumque manus in aquam ebullien-tem immissa uritur. Eliditur fere r in enuntiatione. It has fen myn bur-man barnt, ardet vicini domus. Di sinne barnt op 'e lape, verberat solis ardor. Wy barne juwns karsen, mar us feint ien lampe, nos accendimus vespere candelas, sed famulus noster lucernam. Ik hab my barnd oan hjil wetter, ussi me ipsum aqua ebullionte. Hy is bang, dat hy him barne scil oan kâld wetter, (formidat ne se urat aqua frigida) cuique homini atque rei diffidit. Barn dy net! ne te uras, i. e. Cave ne te voce vel facto inducas in laqueos. — Prov. Ont 't al baernt. soo baernt het wetter luckel naet, Burman. 3, 55, si omnia ardent aqua tamen non ardet; contra scrupulosos, qui omnia esse desperata conquerun-Hwat my naet barnt blies ik tur. naet, non curo res quæ ad me non attinent. Dy syn gal barnt met op 'e blirren sitte, (qui anum suum urit pustulis insidere compellitur) qui luit poenas malefacti habet quod sibi It barnde bern is scoftick imputet. foar it flur, Ang. The burnt child dreads the fire; xulw de te virus eyve, Hesiodus. Dir 't fioer nest is barnt kim aeret, Burman. 14, (proximus igni uritur primus) procul a Jove, procul a fulmine.

Barnend kjit, ardentissimus. Ags. brondhát lufu, flagrantissimus amor. barner, berner, m. F.v. incendiarius. cod. Cottonianus ber-ern, Rushworth | barnich, adj. (bannig) W.o. adustionem

BARNE.

olens, Dail smecket bannick, hic cibus resipit adustionem. E. I. 88.

af-barne, (oaf-banne) vb.n. comburi totus quantus. It kus is afbarnd, domus ad solum exusta est.

for-barne, vb.a. et n. cremando perdere, perdi. Alles is yn it hus forbarnd, ignis omnia in domo perdidit. Alles forbarnt yn it hus, omnia conflagrant in domo. Ags. forbærnan, cremando perdere.

yn-barne, vb.a. et n. urere intus et inuri. De balke is ynbarnd, ignis non superficiem trabis solum adussit, sed interius penetravit. — Il barnt my yn, dat myn famke by scimerjuon noch op il iis is, (inuritur mihi, i. e.) urit me, angor quod filiola mea in crepusculo adhuc per glaciem vagatur. Lat. inurere alicui dolorem. Gothi inbranjan, accendere, comburi. Ags. inbeornan, inflammari, lucere.

oan-barne, vb.n. aduri, Nl. aenbranden, idem. Oanbarnd iten, puls, far triticeum coctum, in genere omnis cibus, qui nimiam ustionem olet. — Difaem is oanbarnd, famula gravida est, Nl. de meid is aengebrand. Pictor Jan Steen filo cæruleo, cujus extremitas anthrace aduritur, virginem, quæ morbum simulat, esse gravidam, significare solet. — Ags. onbéornan, inflammari, Nl. ont-branden.

opbarne, vb.a. et n. consumere et consumi igne. Barn dat boek mar op; dar binne boeken to folle, abole illum librum flammis; premimur numero nimio librorum.

ut-barne, vb.a. flagrando purificare. Di esken aden ütbarne, manipulo straminis ardentis mulctras fraxineas adurere et purificare. — It hús is fen binnen alleheel utbarnd, omne quod intus est in domo conflagravit incendio. — Figurate, Di scildéaskers habbe di scildner alleheel utbarnd, creditores omnia bona debitoris vendiderunt in usum jus habentium.

barn-hout, n. collective, ligna, faces, instrumenta lignea ignis in foco. W.o. bankolt, n. idem, E. I. 359. Ien barnkout, lignum (ignem nutriens.) G.J. baernkout. Elliptice ien houtke; er ien houtke under stekke, excitare litem.

baernd-koarn, n. hordeum ustum, ex quo coquitur spiritus vini vel juniperi,

BARNE.

præcipue autem cerevisia. Hij loocket ofter baernd-koorn ijten het, Burman. 25; Ang. He looks us if he has eaten roasted barley, inebriavit se cerevisia.

barnde-man, West-Frisii, ignis fatuus, erraticus; ignis locis humidis in aëre ambulans.

báern-stien, F.b. electrum.

barnde-wyn, cg. spiritus vini. G.J. baernde-wyn.

brânje, vb.n. et a. Silvicolæ, brâne, ardere, urere. Goth. branjan, idem. Ags. brennan, idem quod supra bærnan. Anglosaxones cum Frisiis duplicem formam barn et bran habent communem.

brån, cg. incendium; instrumentum ignis. F.v. brond, (bróand) m. flamma, incendium, excitatio incendii. Di tsjerke stiet yn 'e brän', ardet templum, F.v. a brond. Hy is mei al dy scilden yn 'e brän', æs alienum eum urit. — Gikheit is gikheit, mar di brän sive für yn 'e broek is nin gikheit.

brân, cg. instrumentum ignis. F.o. 'n brand teurf, cespitum bituminosorum copia, que sufficit familiæ foco per

hiemem. Stür.

brân, cg. gladius. Ags. brand, m. titio, ensis (Lat. fax belli.) Isl. brandr; m. titio, lamina ensis. Nl. v. brant, incendium, gladius. Ang. v.

With hys stelyne brande he strykes of (hys hevede And stertles owte to hys stede and with

(his stale wendes. Morte Arthure. Lincoln MS. f. 67. Edited (4°) by J. O. Halliwel. Brixton Hill. For private circulation only. 1847. Frisius e bello redux gladium cum cæteris armis affigebat parieti (wan, Nl. wand) supra ostium, ibique suspensus et nitida politione fulgens omnium oculis erat subjectus. lnde duæ phrases natæ sunt; altera, It wiif is sa sindelik as di brân', femina (nitidior gladio) mundissima est, domum et utensilia accurate mundat ut omnia niteant; altera, Hy hat di bran' oan 'e wân', procul a negotiis reditibus suis sustentat vitam, instar rude donati militis. Confer Gal. flamme, (Lat. flamma) scalpellum; F. flime, Hol. vlijm. Gal. brandon, titio; brandir, vibrare ensem, brandiller, branler, cæt. Ang. to brandish, coruscare, vibrare. Confer

BARNE.

Alam. geisli, flagellum, et radius solis. Lat. flagrum, et flagrare. Verber, verberat sol.

brand, n. p. viri. Brandsma, nom. patronymicum.

brânje, cg. alimentum foci. Di brânje is diúr, ignis instrumentum magni constat.

brân-byt, n. confer bite.

brân-brief, cg. literæ indicti incendii, ad exprimendos his minis alicui nummos. Tropice ien brânbrief scriuwe, debitorem literis asperis admonere æris alieni.

brand-dolch, F.v. vulnus igne inflictum.

brân-gjirg, adj. præparcus, avarissimus.

brând-hake, F.v. pl. brândhaken, F. brânhéak, pl. brân-heákken, (bróan-hjekken) conti ad extremitatem unco instructi, quibus ardentis domus parietes evertunt ad progressum incendii sistendum, 559, 17. Ex edicto municipali magistratus Franckeræ an. 1462 liquet Frisiis jam illo ævo in promptu fuisse omnia instrumenta, quibus nos utimur ad incendia restinguenda, excepto forsan siphone Romanis, teste Plinio, jam usitato, cujus non fit mentio. Non loquor de siphone incendiario tali, qualem primus Van der Heide posteriore sæculo invenit quoque nos hodie utimur.

brant-hleerda, F.v. scalæ uncis instructæ quibus conscendunt domum ardentem ad restinguendum incendium. Edictum municipale Franckeræ, 559, 17. Ags. hlæder, Ang. ladder, F. hljerde, (ljedde).

brân-îzer, n. cauterium. Ags. brandisen, vel -isern, ferrum supra quod ligna ponuntur in foco, ut melius ardeant; tripes. Nl. (Kil.) brand-ijser, cauterium; fulcrum focarium; crateuterium. Ang. brand-iron, Scoti brander.

brân-merk, n. stigma. F.v. brond-merk. brân-merkje, vb.a. stigmate notare. Ags. mearcian, idem, et mearc, stigma, absque brand. Confer leges Anglosa-xonum (ed. R. Schmid) p. 202, 290, et in legibus Barb. Latinis Henrici Primi, 463, signare, notare stigmate. brân-net tel, cg. urtica urens, Hall. 195. Hanc plantam distingue ab alia simili, quam Hollandi dove

BARNE.

netel, (urtica exstincta) appellant; Frisii vero, quod infantes mel ex cius floribus sugere amant, hunich-blom, ingeltojes iten. Botan. lamium album Hall. 168.

brand-ries, F.o. uredo nigra panicula avenariæ. Nl. (Kil.) brand, uredo; vitium frumenti, avenæ et tritici.

brân-ny, adj. recens ex officina profectum (instrumentum quodvis). Ang. bran-new, Nl. (Kil.) brand-nieuw, viernieuw, (vier, ignis). F. fonkel-ny, (fonkelje, coruscare); glúd-ny, (glád, fulgor) idem.

brond-rad gold, F.v. aurum rubore

rutilante.

morth-brând, F.v. incendium insidiosum a proditore excitatum; incendiarius insidiosus.

nacht-brand, F.v. incendium nocte excitatum; incendiarius nocturnus.

brânich, adj. ustionem olens. Bránige loft, coelum rubescens nebula ardenis cespitis bituminosi. Bránige lucit, odor ex rebus ustis, ex. gr. ligno adusto. Alias brán-lucht.

braning, f. W.o. E. I. 262, F. brains (broaning) sestus marini. Nl. branding, f. poëtice barning; In het barned der gevaren, in sestu periculorum. Ags. brenning, adustio; brontford, fretum sestuans. Beow. 1130.

brander, bronder, F.v. incendiarius;

in compositis.

brander, cg. cacabus major et rudior, qui apponitur foco ardenti ut aqua in eo calefiat; tajettel, settel, cacabus minor forma satis bona, in quem aqua ebulliens e majore effunditur, ut ita elegantize consultum sit.

BARTE, cg. (bátte) tabulatum ligneum grave binas ripas sulci aquarii vel canalis jungens, ut transcant pecora vel per id vehatur plaustrum foeni. Plene

thil-barte, tabulatum in modum pointiculi. Confer thille. Estque, vel pottatile et solutum, vel fixum. F.o. balle, idem. Stür. 10. Di man hat ien racias ien barte, homo dorso lato et Herculeo. Yn di sted wier ik sa meager as ien range ind by di boer sa thjot as ien barte, macilentus in urbe valetudine obesa niteo ruri.

flap-barte, tabulatum in modum ponticuli, ab altera parte solutum, ab altera in fixis cardinibus versatile, ope funis elevatur et demittitur pro lubitu

BARTELE.

sivp-barte, cg. tabulatum quod super duobus palis fossæ transversis de ripa in ripam truditur, (Slipe, verrere.)

bartingen, pl. asseres sive tabulæ longæ, per quas Frisii fossores sarraco (Gal. brouette.) coenum ex imo canali sub-

vectant in ripam.

BARTELE, (báttele) n.p. viri, ex Bartholomeus. Ang. Bartholomeus, inter sodales Bat. Ang.v. Bartle. Halliwell. — Bartelke, n. p. f. in usu quotidiano Bakke. — Hy wit wol kwær Bartele di moster hellet, emunctee naris est. Sax.l. He weet, wo Barteld den most kaalt. Lux. E wees wo Barthel de mosckert helt, idem. Mostert, sinapi, corruptum ex moschert vel most, vinum mustum, quod sanctus Bartholomeus festo die sibi sacro (24 mensis Augusti) nondum paratum videt. Confer Gangler, Luxemburger Lexicon, p. 32. It telke is bard, da di kou Bartele hjitte, quod narrat fabula factum est cum vacca vocabatur Bartholomeus, i. e. remotissimis abhine temporibus. Ludicre dictum. - Prov. Plat ind sunich is ut di tiid da di kou Bartele kjille, continentia et parcimonia anteacti sunt temporis.

bartele-hiem, prædii rustici nomen. BASAFENG, m. F.v. (prensatio putida) attrectatio impudica feminæ vel virginis. Nl.v. baeshudich, Fergut, 2230, cute putidus, deformis. — Ang.v. baske fysyke, fututio. Halliwell, 147. Ang. baskful, pudore suffundens, im-

pudicus. Johnson citat,

A woman yet must blush when bashful (is the case, Though truth bid tell the tale and story

(as it fell. Confer Norweg. basa, oblinere. Nl. smeren, linere; smerick, (linitus) spur-

citie obductus, inpudicus.

BASILISCUS, Di hoánne bret Basiliscusaeyen ut (gallus gallinaccus excludit ova Basilisci) ille nihil profert quam quod nocet. — Basiliscus, lacertæ species. (Basiliscus lacerta. Linn.) Teste Festo genus serpentis, cujus vim reliqua genera serpentum fugiunt. Plinius asseverat, eum sibilo fugare omnes serpentes et intuitu solo necare.

Basilisks! whose breath

Is killing poison and whose looks are (death.

Charles Cotton. On the lord Derby. | bast, putamen. Nutebast, putamen nu-

BASK.

BASK, adj. pulcher, ornatus. Hindel. Báske pannen, patinæ coctiles Chinenses elegantes. Báske klaen, vestes pulchræ festivæ. Hwat bisthu básk! quam ornate vestita es! Adv. Baske moai, eximie pulcher.

batsk, adj. F.o. pulchre vestitus et ornatus amans. Sax.n. 'n batsk jak, tunica feminæ elegans. Batsk, adj. ferox. Kil. batsch, astutus, argutus, callidus. Confer Lat. scitus, a verbo scire, callidus, venustus. Satis scita est, formosa; forma scitior, elegantior.

BAST, cg. membrana inter corticem et. arborem media; si de tilia sermo est Latine dicitur "philyra." Ex ejus fibris fiunt fila funesque. Nl. (Kil.) bast, cortex, liber, scheda, membrana, funis, restis, laqueus. Ags. bæst, m. cortex Bæsten, adj. mid bæstenum rapum kine gebundon, funibus ex philyra eum ligabant. Elliptice Ang.v. baste, funis. Bast, matting, straw. Ang. North. to bast, to pack up. - Isl. bast, n. alba membrana philyræ, vinculum sive funis e tilia, Egilsson. crassissima et rarissima textura, Hald. — Nl. bast, cortex, cutis; totum corpus hominis; in sermone proletario, Hol. Hy kreeg op zijn bast; hange-bast, furcifer. Hæc vox longe lateque per Germanicas nationes dispersa eadem est ac Lat. vestis, quodvis tegumentum, exuviæ serpentis, stragula, velamen; quæ notio quadrat cum tunica media inter arborem et corticem. Lat. v transit in Germ. b, ut Lat. validus, valde, Goth. balths, fortis; Lat. vas, vadis, Ags. bæd, idem; Lat. verres, F. ber, barch; cæt.

Prov. Di finen binne as di bjirk mei thretjen basten, hypocritæ se instar betulæ occultant tredecim tunicis; in simulando impenetrabiles sunt. hân' twiske bast ind béam stekke, (manum ne inseras inter truncum et corticem) ne te immisceas litibus conjugum. Scoti. It is ill meddling be-tween the bark and the rind. Sax.1. De sine hand twuske borke un boom stikt klemmet sik. Hol. Steek woe vingers niet tusschen de schors en den boom; steek uwe hand niet tusschen de post van de deur. Harreb. I. 78. 6. Gal. Il ne faut pas mettre le doigt entre l'arbre et l'écorce.

BAST.

cis. Kastanje-bast, nucis castaneæ putamen. Dær sit 'n ruge bast um di man, mar di pit is geef, forma hominis est impolita, sed indoles bona. F.v. bost, Sax.l. bosen, pl. siliquæ. vb. bosen, excludere pisa, fabas siliquis. B. N. L. I. 123.

beste, vb.a. desubulare, laxe consuere. Ang. baste, (beste), idem. Bene. Nay mocke not, mocke not; the body of your discourse is sometimes guarded with fragments. And the guards are but slightly basted on neither. Shakesp. Much ado. Act. I. Sc. 1. — Alam. de Jesu veste ni uuas thar uuiht ginates non gebosotes, uuas si (tunicha) ubar al mit redinu ziaro giuueban Otfr. IV. 28, 7, ex uno continuo panno vestis texta, neque sutura accurata (ginates), neque tumultuaria (gibosotes), in ulla parte consuta erat. Cum o in bosotes quadrat forma Nl. booste, bast, sluyme; (Kil. bast). Pro gibosotes, lege gibostodes, verbi boston. cf. Graff. III. 219. bestan, sarcire.

basterd, adj. spurius; equus ex mare Frisio et equa extranea. Basterd-sort, species spuria; ex. gr. kinnen, honnen, katten, gallinarum, canum, felium; species quæ degeneravit a stirpe integra. Forma vocis ex Gal. bastard, quam ex Scandinavico bast ductam Normanni in linguam Francicam introduxerunt. Isl. bastardr, m. spurius. Inter remotissimi ævi proavos late regnabat opinio genus humanum dryadum instar ex concavis arboribus ortum traxisse; ad hunc usque diem inter nutrices et puerulos Frisios nondum obsolevit fabella, matrem infantes pomorum instar arbore decerpere, vel e trunco concavo arboris vetulæ protrahere. Inde in computandis genealogiis gentium nobilium veteribus symbolum usitatum erat arbor, e cujus trunco rami et folia crescunt. Posteri e legitimo matrimonio nati e trunco ipso dicebantur provenire; contra ex concubinatu nati in philyra vel cortice (bast) concepti dicebantur. Gal.v. fils de bast idem quod bastard. Non ex trunco, sed circa, extra truncum, ut Hol. buiten-been, nothus; buitenlust (Krul.) incestus. Ang.v. This man was sonne to Jhon of Gaunte, Duke of Lancaster, discended on an honorable

BATTER.

lignage, but borne in baste, more noble of bloud then notable in learning. Hal. Henry VI. f. 70. Halliwell. Nl.v. Ik ben niet aen een boom gepist, non spurius sum.

BATE, vb. prodesse. Confer baet.
baet, cg. remedium. Baet sike ind baet
fine, quærere morbi medelam et invenire. Hy hat alles to baet, omnes

et omnia ei favent.

(bat?) comp. better, melior; superl. bæst, optimus. To best sprecke, W.G. 15, commendare et disponere, ut id quod desideratur eveniat.

bæstens, cg. probitas, bonitas rei. Inverse pro bæstnes ex superlativo bæst.

optimus.

BATTE, BATSE, vb.a. conquassare, proterere, conculcare. Yn di modder umbatte, ititando proterere madidum coenum. Ags. beátan, percutere, impingere. Gal. battre la campagne, courir de çà et de là dans la campagne. Battre le pavé, n'avoir d'autre occupation que de se promener dans les rues, Hol. straatslijpen. Battre bien du pays; chemin baltu, via vestigiis trita. — Tobatte, contundere, tundendo vulnerare. It lan' is alleheel tobat, pratum pluviis emollitum a pecore detritum, disruptum est. Di wei is tobatel ind tojagge, via argillacea pluviis madida pedibus et plaustris distracta et invia est. — Hy het him tobat, conterendo se (suum digitum) vulneravit; hoc sensu knieze usitatius est. Ags tobeátan tha scipo, conquassare naves (de vento.) Chron. Sax. 1009.

bat, vb.a. F.b. verberare, tundere, jaculari. Outzen. Bat apocope terminationis inf. an ex batan, Sueth.v. bata, beta, verberare (Ihre), ut Ang. to beat ex Ags. beatan, Ang.v. beate.

batsje, vb.a. resono ictu quem verberare. Saterl. E. II. 201. Batse, F.o.

idem.

batse, F.o. alapa.

batte, bats, n. p. v. Wass. II. 172. botte, n. p. v. Wass. II. 93. Baetke, baettje n. p. f. et v. ibidem 97.

BATTER, BITTER, n.p. viri. Wassenb. 172. Bathari, Sax. nom. proprium Sec. IX, apud Dronke. Försteman. I. 199. Sax.v. bathari, balneator. Ags. bathian, lavare, fovere.

betters wird, parvus vicus prope urbem Doccumum caurum versus; alter vicus ejus nominis minimus est prope Hartwerdam in pago Wonseradela. Betters-wird, Bethari collis sive fundus, vulgo audit et scribitur Better-wird.

Hujus sæculi initio erant caveæ in utraque templi Grouwe extremitate; altera occidentali in turri, altera orientali pone atrium templi; hæc vocabatur it linchte honnegat (lucida canum cavea), quod rimæ quædam paululum lucis admittebant; illa it thiuster honnegat (canum cavea obscura) ubi caligo spissa regnabat. Atrio ipso nomen erat il scjippehok, ovile. Pueris protervis, ebriisque grassatoribus istæ caveæ carceres erant; in occidentalem, quippe obscuram, condebantur contumacissimi, in orientalem qui levius peccaverant. Hujus autem caveæ orientalis portæ vir nobilis Carolus Roorda, præfectus pago Idaerderadélæ, (medio fere sæculo XVII) aureis literis inscripserat Better-wird, vicus Better-wird, per paronomasiam, (melior esto!) Recipe te ad bonam frugem! F. Better wirde, frugi fieri. Nota plagam lucis et salutis in oriente, noctis malorumque in occidente.

BAU, n. p. v. unde diminutivum Bauke, idem. Baye, idem. Beyema, Beyma,

n. patron.

buwa, Bowa, n. p. v. Bauwe, Beuwe, Bouwe, idem.

bawe, n. p. v. Bawink, n. patron. Bawinga, idem, Chart. I. 466. Babinga, idem, ibidem. Bäfke, n. p. f. Bea, Bea, Beo, n. p. v. Ags. Beav, unus regum Anglosaxonum, qui a Wodeno originem petunt. — Beake, Béatke, n. p. fem. Wassenbergh, 97. — Phrasis, Hi is Bauke, superavit obstaculum.

BAUT, n.W.o. seges messa. E. 1. 360. F. di bouw, cg. seges, collective, arationes.

BAWWA, vb.n. F.b. vociferari, Joh. 100. F. biuse, magno hiatu dicere. Kil. beffen, gannire. Ang. d. baw, baugh, latrare. Nl. blaffen, latrare. Confer Kil. blutse, butse, contusio; blutsen, butsen, quassare.

neibàuwe, vb.a. subsannans exprimere alicujus vocem. Immen neibduwe.

baw, m. F.b. clamor, Joh. 100. vociferatio anxiorum, Outzen. 20. Inde ferbewet, ib. Ang.v. abaved, territus, consternatus, hodie abashed. Nl. verbaeed.

bauwererje, vb.n. terrefieri.

BÆD.

forbauwererje, vb.a. et n. territare, terreri. Fen dy hirde thongerslack is mem forbauwererre, sævo tonitru mater attonita est.

BAZE, vb.n. delirare, pf. baesde, pf. p. baesd. Basestu naet, fjildebouwer? G.J. nonne deliras, agricola? Nl. basen, delirare febris vi. Ang. to bash,

confundi pudore.

for baes d, adj. participiale, attonitus, stupefactus. Dær is ien forbaesden snie fallen, stupenda vis nivium cecidit. Forbaesd, adv. valde, vehementer; It is forbaesde käld; sævit frigus vehemens. Ang. abashed, attonitus. Ang. v. abashment, mentis consternatio. (abash, ex perdito vb. Ags. a-basan?) Confer Sax.l. abasig, adj. stolidus, desipiens; nbasig wiif, mulier fatua.

BÆD, n. pulvinus major undique clausus et plumis anseris mollioribus refertus; differt a bulsek, saccus foend aliove tomento viliore repletus. F.b. Bad, Joh. 99. Helgol. to bad gung, cubitum ire. F.b. beed, Outz. 21. Goth. badi, n. Isl. bethr, m. pulvinus; culcita. Ags. bed, n. G.J. Hindel. bód. Vocalis a (Goth. badi) ascendit ad a in bæd; æ ad e in Nl. bedde: contra descendit ad o in bod, quod in varietate dialectorum parit frequentem inter e et o permutationem. Ags. slapan, slæpan, Ang. sleep (sliip) F. slépe et sliepe. F. hi slept, Hind. slopt. Confer badi cum φάτνη, præsepe. kræbe, præsepe, et infantis cubile.

bæd, armarium majus ligneum parieti contiguum, quin et ei coassatum, una cum pulvinis et stragulis. Hi is nock nat to bæd, nondum suo cubat toro, i. e. sceleratum fortuna juvat, sed ante mortem dabit poenas. — Myn wif is yn it warem bæd (uxor mea est in tepido lecto) mea uxor est puerpera; per euphemismum. Solent nutrices Frisicæ lectum puerperæ calefacere carbone ardente in patella ænea. — Hy is mei di forkeerde foet fen it bæd stapt (surgens ominosum pedem priorem lecto exseruit)homo hodie valde morosus est. Angli dial. "He got out the wrong side of the bed, the person is peevish and ill tempered." Frisii et Angli olim habebant hoc latus boni ominis, illud contra mali, et credebant hominis animum per diem inde

pendere utrum lectum dextrorsum an læva liquisset, utrumque dextrum pedem an lævum priorem e lecto promovisset. Similis religio erat apud Romanos et Græcos, qui per gradus numeri imparis templum ingressuri dextrum pedem primum promovebant ut dextro eoque fausto pede ædes sacras intra-rent. — Di wirge man fielt nin hird bæd. — It bæd meilse, Ang. to make the bed, to put the bed in order after it has been used. I keep his house and I wash, wring, brew, bake, scour, dress meat, and make the beds and do all myself, Shakespeare, F. Ik pas op syn hus, ind ik wask, wring, brouw, bak, scderje, biræd it flæsk ind meitse the bæden ind doch alles selme. - It bæd foar ien oar meitse, ind selme op strie lidze, fatuum est promovere alios et se ipsum ad pauperiem redigere.

bæd, Ang. bed, pulvinus, area in horto. Ien bæd mei wirtels, Ang. a bed of carrots, cæt. — Bæd, alveus fluminis,

Ang. the bed of the Thames.

bedda, m. F.v. conjux. Hol. mijn slaap, conjux mea. Nl. bedgenoten, conjuges. bæd-bain, m. W.o. idem quod bædlichter. E. I. 359. Bain pro ban', vinculum, tænia.

bæds-biur, f. n. W.o. tomentum lecti. E. I. 359. F.o. beds-büre, lecti involucrum, theca. W.o. sleip. idem, F.

slope, sloop, pulvini theca.

bæds-bürd, cg. (bæds-boed), Warns, bæds-bord, asser transverse suspensus ad extremitatem lecti supra pedes cubantium, ubi marsupium, ornamenta aurea vel argentea, claves, aliaque pretiosa per noctem jacent. Præstat itaque vices illius parvæ arcæ ante lectum, quæ dicitur Hol. bed-tafeltje.

bæds-doarren, pl. duo fores lignei, alteri pone, alteri ante lectum, quem dormituri pone intrabant, foribus cancellatis anterioribus interdiu clausis, quod hi spectabant in cubiculum. Confer bæd-sted. Lecti Frisiorum olim erant altiores, ne dormientes inopinato maris æstui obnoxii essent. — Wachtje dy foar di stedsfammen; dy meide efter di bædsdoárren, cave ancillas urbium; hæ ambiuntur pone lecti fores, i. e. sunt lascivæ.

bæd-gonges-tiid, cg. idem quod bædtiid.

bæds-iggen, pl. (thecæ toralis anguli)

BÆD.

asseres lignei coassati obtendentes ambo latera introitus lecti, quibus cardines forium lecti infixi sunt, et post quos tenetur asser solutus tranversus lecti (bæds-planke). Synonyma sunt bædscudden vel bædscodden.

bæd-legerich, adj. affixus lecto morbi

causa.

bæd-lichter, cg. restis crassior de laqueari supra lectum pendens, qua arrepta se levat cubans. Per aphæresin lichter.

bæds-lekken, n. toral ex lino texto. W.o. bædlickin, n. idem. E. I. 359.

bæd-panne, cg. batillus æneus clausus, quo conjectis in eum prunis ardentibus calefiunt lecti, præcipue puerperarum. W.o. bæd-pán, f. idem. E. I. 359.

bæd-pisser, cg. qui lectum commingit, puer. Gal. pis-au-lit. Hy is sa stil as *ien bædpisser*, dejectus et taciturnus est instar pueri qui lectum comminait. Eodem sensu figurate sumunt *pis-eame*-

ler. Confer æmel.

bæds-planke, cg. asser in porta lecti transversus, qui inpedit quo minus stragulæ decidant, quemque lectum intrantes debent transgredi. — It jungwiif rekkent fen di bædsplanke af, recens nupta gravitatis suæ dies numerare incipit ab assere lecti, i. e. a prima nocte qua post nuptias cum marito lectum conjugialem conscendit.

bæd-ridich, adj. lecto affixus morbi causa. Sax.l. bedde-redig, idem. Ags. bed-rida, Ang. bed-rid, confined to the bed by age or sickness. Alam. pettiriso. Elliptice Bensonus habet Ags. rida, clinicus. — Ags. ridan, insidere, incumbere, equitare: rideth racentan sál, Cædmon 371, fricat, torquet me catenæ chorda. — Isl. rida equitare: fricare, terere, hærere. F. di nachtmerrie ridt him, ephialtes ei incum-bit. Hwat ridt dy? Quis dæmon tibi incumbit, agitat? Dy junge hat nin sit-tend gut; hy ridt al op di stoel wem, puer inquietus usque agitat clunes in sede. Ang.d. trill, v. to twirl s. anum. Inde bæd-ridick ægrotus cubans se irrequiete de latere in latus volvens.

bæd-scobben, pl. mergites straminis selecti et optimi, quæ sternuntur sub pulvino majore. cf. scobben, vox eadem ac Nl. schoven, pl. schoof.

bæd-selma, F.v. asser sive tabula lignea transverse ante introitum thecae toralis inserta, quæ impedit quo miBÆD.

nus stragulæ de lecto labantur; hodie bæds-planke. Dat dio frie Friesinne breydelike sine bethselma urstop, 409, not. 16, quod libera Frisia (virgo) trans limen lecti sponsi ut ejus sponsa pedem moveat. Ang. Northumb. selm, portæ cancelli. Ags. bonc-selma, sponda, synonymon vocis bed-selme. Bonc stat pro banc, tumulus, cumulus, lectus; F. bank, alveus humilis ligneus, sive sponda in qua sternitur lectus ægro-In genere notandum est tantibus. accolas maris, Frisios et Anglos, dum hi antiquas sedes tenebant, altos struxisse lectos contra æstum incitatum, bæd-side, cg. bæd-kant, latus cubiculi ubi lectus est. Ang. bed-side, the side of the bed.

bæd-spréder, cg. vestis stragula totum lectum interdiu tegens. F.o. bedspreet,
 Ang. Amer. bed-spread, bedquilt or coverlet. Americanisms, 28.

bæd-strie, n. stramen quod sternitur sub pulvino majore plumeo. W.o. bædelstré. E. I. 359. Hy bitellet di man fen it hús mei it bædetrie, solvit domus possessorem lecti stramine; i. e. nihilo. Mos est inquilinum, qui domum mutat, nihil in ea linquere præter lecti stramen, solam sæpe pensionem, quam pauperes solvunt. Ang. bedstraw, the straw laid under a bed to make it soft.

bæd-tîd, cg. hora vesperæ qua cubitum itur, octava vel nona fere post meridiem. Ags. bed-tid, ultima vesperæ hora, initium noctis. Ang. bedtide, bedtime, qua cubitum eunt hora.

bæd-waermer, cg. idem quod bædpanne. Ang. warmingpan. Bæd-waermer,
figurate et jocose, ætate florente puella.
Ang. "A Scotch warming-pan, a wench,"
cui phrasi auctor reverendus J. Ray
hanc aspersit notam. "The story is
well known of the gentleman travelling
in Scotland, who desiring to have his
bed warmed, the servant-maid doffs
her clothes and lays herself down in
it a while. In Scotland they have
neither bellows, warming-pans nor
houses of office." English proverbs.
3th edition. 1737. p. 65.

bæd-tyk, n. textile spissum pulvini majoris et culcitarum involucrum. Ang. v. tyke. A matteris maker, an upholster; he that soweth tykes and filleth them with feathers. Nomenclator. BÆRE.

Ang. the tick of a mattras; bed-tick, Ang. West. bedige, idem.

bæd-stêd, n. theca toralis domo contignata, armarium ligneum majus parieti contiguum. W.o. bæd-stitki, W.o. E. I. 359. locus lecti, sive est torus plumens sive fæneus. F.o. bedde-sted, C. M. 107, Ags. bed-stede, idem; sed Ang. bed-stead, the frame on which the bed is placed, Gal. lit de camp, Hol. ledekant, fulcrum mobile lecti; F. bæd-steed, contra immobile et clausum. Inde F. occid. bæd-fek, pro bæd-steed; F. fek, Hol. vak, interstitium coassatum, in quod demittitur foenum, cum pecori pabulum præbetur. Ang. Essex bed-steddle vel bed-stettle, bedstead.

bædje, vb.a. G. J. bodje, lectum præbere alicui. Dou kenste by my ite ind drinke, mar dy bædje ken ik nát, victum non lectum tibi præbere possum. 'n Goed friun ken ik altiden wol bædje, in mea domo amico semper lectus est paratus. Ags. beddjan, lectum sternere; cubitum ire: beddige thearfan, grabatum sternat egenis. Lyc. Angli ex bed eodem sensu formant to bed, in lecto ponere. She was publickly contracted, stated as a bride and solemnly bedded; and after she was laid Maximilian's ambassadour put his leg, stript naked to the knee, between the copousal sheets. Baco.

del-bædje, vb.a. sedare alicujus iram, mollire aliquem, proprie, deorsum in lecto premere.

BÆRE, BARRE, vb.a. accipere. Bære, præs. ik bær, pf. bærde, pf.p. bærd, ger. to bæren. F.u. beure, ferre, accidere, pf. beurde, pf.p. beurd, ger. te beuren; opbeure, tollere, elevare, erigere animum. F.v. bera, ferre, ferre partum, ferre pecuniam, accipere: inmonia ende op-berra bwrield, consectariet accipere debitam vici pecuniam, 559, 4. Opberra, proprie, attollere de mensa. Ags. Beran, ferre, jure pertinere, decere, oportere. Ags. gebyrjan, accidere; hit gebyred, fit, decet.

Bære, barre, verbum derivatum ex præterito antiquato. Ags. beran, pf. bær, pf.p. boren. Isl. bera, pf. bar, pf.p. borit, ferre, accidere. Egilsson. bær e, barre, vb.n. accidere, convenire hominis rei familiari, de sumtibus qui rem familiarem non excedunt. — Hout is er hjúd bard? Quid novi hodie

BÆRM.

accidit. Prov. It bart folle dat it áei wiser is as di hin. — It mei elts nat barre nei Romen to géan, non cuivis contingit adire Romam. - Hwat us nat bære mei matte wy stéan litte, abstinere nos decet luxuria quam facultates nostræ non ferunt. F.v. dy fellinghe nat heghera to ledan dan bi dae guede berra mey, 504, 12. — Stulte dicta vel facta Frisii sæpe rident stultiore asserto; talia sunt, ex. gr. Dat us mem steart ind ik er nat by bin, scil nat wer barre, sei di junge. - Nou 't us heit ind mem beide déa binne, komt er romte um di kird, sei di junge. F.u. beure, vb.a. et n. eadem gaudet vi. Nl. (Kil.) boren, beuren, levare, tollere; portare, gerere, accipere in promptu, recipere.

bear, F.b. feretrum. Joh. 100. Bier, G. J. Ang. to bear, (beer) portare.

beren, pl. bajuli areales qui mergites triturandas apportant et stramen excussum auferunt.

bar, cg. vicis. Hind. bor, Nl. beurt, idem. Prov. Rlts syn bar is nat to folle, sive to fack, cuique suæ justæ vices debentur.

BÆRM, n. W.o. fermenti spuma; gæst, n. fermenti solidum sedimentum. E. I. 359. Nl. Barm, berme, fermentum. Ags. beorme, bearme, Ang. barm, fæx. Lat. fervo, pf. ferbui; ferm (entum).

BÆRS, cg. perca. Ags. bærs, quod Angli rejecerunt assumta perch ex Gal. perche. Gr. πέρκη. Prov. Greate heren sitte oan dy kant fen 'e scutel dær di greatste bærs leit.

bærs-net, n. rete quale tendunt percis. bærs-flach, n. potamogeton, Nl. fontein-kruid. Differt a thekken-flach', quod vide.

BÆTE, BÆTSE, Sc. o. avus.

BÆWERBUK, F.o. scolopax gallinago.

Bæwern, tremere. Ita dicitur a tremore
strepente alarum in volatu.

BÉAGE, cg. cingulum equi stupeum, cui essedum alligatur; plene syl-beage, cingulum tenens funes, quibus trahitur essedum.

béage, laqueus stupeus cingens pectus hominis, qui fune trahit ratem, sagenam, cæt.

sidene béagen, pl. fasciolæ sericæ, quibus adstringitur pileus stramineus feminæ.

BEAKEN.

Ags. béah, m. pl. beágas, annulus, armilla, torques, corolla. Ang.v. beigh, a ring, a bracelet, collar for the neck, a jewel, Nl. bagge, gemma, lapis pretiosus. Hanc vocem, tot heroibus et poetis avitis celebratam, Angli perdiderunt. Confer Ags. beáh-kroden, annulis circumdatus; beáh-gifa, armillarum donator; beáh-kord, armillarum gaza; beáh-sele, cimeliorum aula. — Isl. baugr, m. annulus. Nl. boog, m. arcus.

BÉAKEN, n. G. J. bæken, contus aque infixus, e longinquo manipulo straminis vel compage asserculorum nigrorum mauifestus, indicium nautis.

Veterum a in hac voce ut in centenis aliis vergebat ad e, quod probat frequens formæ béken usus, et bene quadrat cum éa, Anglosaxonum, Anglorum et Frisonum. Ang. Beacon, marks erected or lights, to direct navigators in their courses, and warn them from rocks, shallows and sandbanks. F.o. bake, signum; pharus, Nl. baken. Prov. At it ty forrint forset men di béakens.

Veteres e longinquo signis ardentibus visui et campanarum sonitu auditui significabant imminentis maris vel inimici periculum; tha klocka an to slan iefta tha bekena op to stekane and thin mente gader to hlapene, 809, 11. Pompam nuptialem facibus accensis prosequebantur; mit bakena brand, 409, 27. Signa ardentia tantum restant in pharis; vierbueck, Starter, bl. 132. Nl. vuurtoren, Angs. beacenstan, beacen-torr. Confer Van Wicht. O. F. Landr. 829. Idsenga, Staatsr. I. 299. O. F. W. bl. 20, noot. Ags. beacon, n. signum; that beach that belhringes, signum campanæ sonitu datum. Præsertim beacen, circumcisio judaica. F.v. freotho beacen, signum amicitiæ et foederis. Ags. Beacnian, annuere, innuere, significare. Som-

bîken, n. F.b. ignis major quem incolæ insulæ Sylt accendunt vespere diei festæ St. Petri. Antiquitus majores straminis manipulos figebant furcis, quos accensos saltantes portabant circa excelsum (mortuorum) tumulum. Johan. 4.

foarbéaken, n. præsagium. Helje gau it hoarnwiif; di foarbéakens (vel di

BÉALACH.

réade merken) binne er al, arcesse ocius obstetricem; signa instantis partus adsunt. Ags. forebeácen, ostentum. stiûr-bæken, n. G. J. signum secun-

dum quod navis regitur.

béakenje, vb. loca vadosa indicare contis fundo aquæ infixis. Ang. to beccon.

âfbéakenje, vb.a. Di mar áfbéakenje, contis fundo aquæ infixis significare nautis, qui velificando certant de premio, quem et quantum cursum illos sequi jus est.

uetbake, vb.a. F.o. signis erectis directionem vel cursum indicare.

BÉALACH, eg. diabolus, in execrationis formula, Di bealach! Per diabolum! Ags. se balewa, satanas. Confer Bal.—Bealach commutatur cum

Wealach; Rin nei di wealach! Abi in malam crucem! B commutatur cum w, in bezytje pro wezytje, (Gal. rendre visite) quod valet de salutationibus confabulantium et ligurientium muliercularum: in F. baerch, Nl. varken; Nl. bigge et vigge, cæteris.

BEALCH, cg. venter pecudis; contemtim, hominis. pl. bralgen. In calendario an. 1676, builg, idem. G. J. bjealgh, venter balenæ. Balg, venter, Saterl. Het. 228. Balge, follis. ib. Ags. balg, bælig, m. marsupium, crumena, venter. Ang. belly, venter. Nl. balg, m. venter, stomachus; blaesbalg, follis. Galli veteres bulga, saccus coriarius. Græc. Sulli, Aeol. Φύλλις, saccus, Lat. follis.

It hynzer slacht di béalch, equo anhelanti palpitat venter. — Béalch stéan by! Ik scil dy to-nei nat wer læstich wæze, Juva venter! posthac tibi non molestus ero. Vox comissatoris, cui cibis jam farto novum ferculum gulam irritat. Scomma in helluones. Eadem mente loquitur rusticus in epulis quæstoris pagani,

G. J. I, 1.

Dat jilt, war dy, myn buwck!

Is de buwckluper dea?

Géar iten thynt naet uvot. —
Ik scil di op di béalch komme asthe
di bek nat háldste, si non taces ego te
contundam ictibus; phrasis plebeculæ.
Corpus pro homine; contemtim Nl.
balg, puer, Kil. literis inversis Sax. n.
blage, puella, wilde blage, puella pro-

BÉALCH.

terva. Béalchs-ein fen ien junge, puer non procerus sed protervus. Ang. body, corpus, homo; an eminent body, Shakespeare, homo præstans. No-body, nemo. Confer infra Nl. balger.

béalch-fol, n. quantum venter vel corpus capit. In sermone proletario Arbeidje by it béalch-fol ind thinne bry, diurnos nocturnos que labores suscipere pastus cibo infirmo. — Tantum foeni quantum plaustrum usque ad marginem superiorem tabularum lateralium

(syd-berries) capit.

balga-swerd, F.v. gladius in vagina.
Lex Emsigana distinguit inter vulnera
ferro acuto nudoque inflicta isern-slec,
et ea quæ gladio e vagina ducto inferuntur, ief tha balga-swerde, 213, 20.
Sueth. bælg, siliqua, Ags. bean-bælgas,
siliquæ fabarum. Isl. bal, vagina
ensis. Lat. vagina, tum ensem, tum
legumina tegit: confer vaginula.

legumina tegit; confer vaginula.
béalgje, vb.a. G. J. bjéalgje, dial.
communis beulgje, ingurgitare se, præsertim potu. Wetter béalgje, ingurgitare se aqua, ut sitientes in æstate solent; wyn béalgje, se sepelire vino,

more divitum.

béalger, cg. G. J. bjéalgert, comissator, homo escæ maximæ. Broer Cornelis I. 359, kleine budsen en bescheten balgers, concacati pueri.

bjéalg-broare, cg. combibo. G. J. béalgerye, cg. comissatio, gula insa-

tiabilis.

balg, m. F.o. W.o. meatus maris inter duas insulas vel duos pulvinos; navium meatus vicinus oræ maritimæ. In lacu Flevo, hodie Sudersé, meatus inter pulvinos Lutjes-waert et Balchsand dicitur balch, E. I. 359. Meatus inter duos pulvinos obnoxius fluxui et recessui maris quoque dicitur W.o. glattu, ib. Ang. d. glat, interstitium vacuum.

bulgen, pl. F.o. undæ maris. Cad. Mul. 5, sing. bulge, fluctus major. Kil. bulghe, bolghe, Sax. Fris. fluctus

maris.

bülke, cg. unda maris; MS. Hilarides buulke. Tubanti bolke, nubes; Lat. unda aëria, Lucretius.

bulge, vb.n. F.o. undare, fluctuare.
Isl. bylgja, f. unda. (Ags. bælig et bylig, (tumens) venter). Ang. billow, unda; dicitur a tumendo. Nl. belgen, pf. balck et bolck, tumere ira; Verbol-

BEALT.

gen, iratus. F. forbolgen, inflammatione tumens (vulnus). Lat. mare iratum. Ags. belgan, irasci, pf. bealh, pl. bulgon, pf.p. bolgen. Confer Ihre bölja, unda.

BEALT, n. F.b. cingulum, Joh. 4. Ags. belt, m. Isl. belti, n. zona, cingulum. Isl. sjafar belti, oceanus terrarum orbem ambiens. Egilsson, 45. b. Nl. de belt, f. mare balticum. Bealt Frisiis Borealibus erat cingulum, quo feminæ se ornabant. Joh. 4. Teste Emmio (p. 34) Frisiæ feminæ in genere se cingebant balteo magni ponderis ex solido argento. Confer quoque G. J. I. 51. Lat. balteum cum sit vox Teotisca b non in p transit, sed immota stat.

bealtrang, n. F.b. mensura agrorum antiquata. Joh. 4.

BEAM, cg. arbor, repagulum forium. pl. beammen, bjemmen; bemmen, dial. australis. Ags. beám, m. arbor, lignum, trabs, crux, columna; pl. beámas. Ang. beam, trabs; radius, quo sensu elliptice sumitur pro Ags. sun-beam, radius solis, proprie, contus solis. Ea ex a, in F.v. bam, m. arbor, patibulum, stipes vel sudes, pr. bamar. Bâm, F.o. baam, biaum, C. M. Saterl. bame, G. J. baem et beam, contracta vox ex bathm, ut ám, ôm ex athm, spiritus, vapor; Isl. bathmr, m. arbor. (th = dz = g) Goth. bagms, m. arbor. Hindel. S.o. baim, idem; grate baimen, magnæ arbores. Molkw. beem, pl. bemmen, idem. Sax. v. promiscue bam et bom, pl. gen. boma et bama. Nl. boom. Germani duas voces frequentabant pro arbore, quæ ambæ primitus notabant quercum ut arborum omnium archetypum, et deo maximo sacram; exempli gratia Goth. bagms, Græc. Φηγός, quercus esculus; Goth. triu, n. Græc. Spus, quercus. Nota Ags. beam, arbor, cum beam, tuba, nihil habere commune; beam, tuba, Ang. v. bem, per onomatopoeiam ficta vox, Ags. byma, tuba, byman, tuba canere; NI. bomme, tympanum; bommen, resonare, tympanum pulsare, Græc. βόμβος, ejusdem est originis.

Per anomaliam Frisii loco béam utuntur Nl. boom pro trabe transverse fluitante ante portum et navibus introitum occludente. Boom, contus longus, quo BÉAM.

nauta navem propellit. Haud aliter pro F.v. upstales-bame, arbor, quercus, circa quam comitia et judicia habebantur, semel legitur upstalsboma.— Ien keerdel as ien boom, (vir arbori similis) vir prægrandis et robustus. Anglosaxonum poeta Cædmon duas voces conglutinavit; vs. 3415, ver-beamas, pl. proprie, viriles arbores, i. e. viri celsi et lacertosi.

Di kat üet 'e beam ejæn, felem refugium in arbore quærentem incantare oculis intentis ut descendat; figurate, eventum rei mane antequam te ad factum accingas. — Héage béam, arbor alta. Fen di héage béam af tarre, vel libje, arborem, non fructum consumere, non ex reditibussed sorte vivere.—*Bern* ut 'e héage béam helje, liberos arcessere ex alta arbore, liberos parere. Animadverte inter Frisios late sparsam esse fabellam infantes provenire ex arbore concava (di holle béam) summe antiquitatis et magnitudinis, que lateret in immensa silva. Transisalanis eadem fabula cum Frisiis communis est, sed Threntiæ mulierculæ perhibent infantes nasci ex tumulis vetustissimis, quos ex lapidibus rudibus siliceis ingentis formæ extructos appellant hunnebedden. Ad arborem natalitiam alludere videtur arbor, qua parentes Alamanni celebrant festum nati Christi, Christ-baum dicta; ex ea enim pendent quasi tot fructus omne genus munuscula, quibus infans recens natus æquales honestat. Inde quoque pendet "arbor consanguinitatis", F.v. da baem des sibbes, in qua posteri ex parentibus ut rami ex arbore ortum ducunt. Tandem si hæc opinio veteres pervasit populos, genus humanum gentis dryadum instar e silvis esse natum, ita ut arbores tanguam matres hominum haberentur, non miramur tum Græcos et Romanos, tum Germanos, plerisque arborum nominibus adsignavisse genus femininum. Grimmius (Gr. III. 368) citat exempla. Confer wälden. — Ik bin sen us memme kant lang nat oan di béam pisse, (a parte matris nequaquam ad arborem sum mictus) ex fortibus matris proavis fortis sum natus. Confer bast.

Prov. Men hout ien baem so lang datter omfaalt, Burman. 46, (cæditur arbor donec cadat, i. e.) vires BÉAM.

efficacissimæ tandem repetito impetui cedunt. - Men mot ijte al wieren alle baemen galgen, Burman. 47, (edendum est licet omnes arbores essent patibula) Gal. Ventre affamé ne connaît pas de loi. — Di béam great, di man déa, (arbore adulta consitor moritur) quodvis hominum inceptum consequitur mortalitas. — It waext yn Amerika eak nat oan 'e be ammen lyk az yn luilekkerlân, neque in America sunt horti Alcinoi; arbores non ferunt nummos; labore et industria divitiæ parandæ sunt. -Soo langh as wijn waeyt, hoane kraeyt, baem rijcket en stoack stijcket, schil de kaep staen, Burman. 60, usque dum ventus flat, gallus canit, arbor tendit ramas et baculus (in terra) fixus est, emtio erit rata. — Tales formulæ poeticæ antiquitus in jure Frisico ad obsignandam pacti fidem solennes erant. Exempli gratia in pacto pacis, alsoe langhe soe de wynd fan dae vlkenum wayth, ende ghers groyt, ende baem bloyt, ende dyo sonne optyocht, ende dio wrald steed, tam diu quam ventus flat ex nubibus, et gramen crescit, et arbores florent, et sol oritur, et mundus stat. In pacto reconciliationis an. 1488, alsoe lange alsser dawa falt, pot walt, gers groyet, baem bloyet, tamdiu quam ros cadit, olla ebullit, gramen crescit, arbor floret, O. F. W. 266. Addo juramenti formulam semi-Saxonicam e lege Hyemael dicta, Wy zweren een oilde oirvede als van N doide voir den levendigen ende den doeden, voir den gebairen ende voir den ongebairen, die wyle die levendighe aver den doeden gait, ende dat eycken inde eerde staet, ende dat waeter over 't sandt gaeth. Dat one Godt soe helpe ende syn hylligen! Pro excolendo jure patrio, I. 443, simultatem veterem de cæde N. nos deposituros esse juramus vivis coram et mortuis, coram natis et nondum natis, usque dum vivus super mortuum it, et quercus in terra stat et aqua fluit super arenam. Ita me deus ejusque Sancti ament!

beám-bosk, n. silva. Elliptice Nl. bosch, silva. F. bosk notione et causa Lat. fascis. Ang.v. busk, Ang. bush dumetum. Ang. East. busk, a flock of sheep.

beám-scaed, n. arboris umbra. Ags. beám-scaedo, m. idem.

BEAN.

beám-stripe, cg. arborum minorum series in margine fundi rustici. Méan it gærs under di beámstripen wei.

beámke, n. arbusculus.

beámke-letters, pl. acu pictæ literæ in stragulis linteis forma ramorum, foliorum, vel arborum. Saterl. bámkeletters.

Pro vario fructu *béam* cum variis nominibus componitur; ex. gr.

apel-béam, cg. malus.

beye-béam, cg. acini ribis arbor, (ribis rubri). Nl. Ael-bezie-boom, Kil. beseken ouer see, idem, proprie acinus ultramarinus. Bei idem quod beg in Ags. begbeam, beig-beam, norus, vaccinii myrtilli arbor, Gothi baino-bagms, morus, proprie bagna-bagms, sed propter euphoniam baina-bagms, (bagns, bacca)? Kil. beye, beye, Fland. Hol. Fris. j. besie, acinus.

nute-béam, cg. nux (arbor).

parre-béam, cg. pirus.

prume-béam, cg. prunus. cæt. beám-roegje, vb.n. exstirpare arbores. Ang. to root out. He is a rank weed and we must root him out, Shakespeare, Hen. VIII. Nl.v. wi-roden, wiraden, exstirpare, hodie uitroeien.

BEAN, béan, cg. faba, pl. beáne (bjenne). Ags. bean, f. Ang. bean. Ka nascitur ex a, quæ vigebat in antiquis Frisiæ dialectis; in calendariis tum anni 1676, tum aliis, legitur bán, pl. bane, faba, Confer beam ex F.v. bam, et centena similia. A autem vocalis est primitiva, quæ et Latinis erat propria. Lat. faba, Germanice bava: (Gal. fève) ex bava fit bana ut ex Lat. avus, Alam. ano; Lat. rivus, F. ryn, flumen; Lat. cavus, Ags. hean (vacuus) pauper, et ex Ags. maran, metere, F. méane. Scandinavis, vocali a turgente vocali u, ban fit Isl. baun, f. unde Alam. bona, Nl. (Kil.) boone. Rombertus Dodonæus scribit bwna, Stirpium Historiæ p. 504. ed. 1583.

blouwe beane, globuli plumbei e sclopetis missi, proprie, fabæ lividæ. Hol. Iemand eene loden, blaauwe of husaren boon geven, alicui dare fabam plumbeam, sive lividam, sive equestrem, i. e. ferire quem globulo plumbeo. Hd. blaue bohne, idem. Grimmius citat exemplum Bohne II. p. 226. § 10.

gréate beane, pl. Roamsce beane, Gron. Walsche bonen, Hol. tuinbonen,

BEAN.

(in hortis, non in agro crescentes fabæ) fabæ vulgares, (fabæ majores

speciei Vicia faba, Linnæi).

hwite beantsjes, pl. phaseoli oblongi.

Hol. seeuwsche bonen. Hisce phaseolis se alebant plurimum agricolæ Frisiæ ante assumpta solana tuberosa (poma terræ). De fabis vide Hall. 59, 60. smoarge beane, pl. fabæ in lauto adipe coctæ. Di unifangers habbe 'n libben as smoarge beane, coactores diffluunt luxu et inertia.

beáne, pl. fabæ minores. Hynste-beáne, Hol. paardebonen. Hæ fabæ adipe vel lardo unctæ olim cibus erat valentissimus operariorum. Ald-tiids ielen arbeiders-liu beáne mei spek ind nou iérdapels mei mosterstip. — Beáne ut it wetter (fabæ ex aqua) fabæ coctæ in aqua absque ullo adipe; his pauperes cum se alerent phrasis indicat victum tenuissimum. In genere Angli et Frisii convicium faciebant hominibus, qui in re sat ampla se suosque alebant fabis. Inde apud Burmaniam, 24, scomma in gentem Hermanam Hermana baenijters (Hermanani fabarum mandones) et apud Anglos "beanbellies, (F. beánbealgen) an old nick-name for the natives of Leicestershire." Wright.

Beáne um di kant non multum differt a phrasi béane ut it wetter; proprie significat, "fabæ in margine patinæ," ut in patina ipsa; nihil præter fabas. As it beáne um di kant wirdt krye man ind wiif jamk wirden, ex re angusta domi fere lites oriuntur inter conjuges. Hol. bonen bij den kant, homo nihili magna tentat. Confer Harrebo-

mée, I. 79. 6.

béan, res nullius pretii. Bliezers tel ik nat ien béan, thrasones flocci facio, Ang. I do not care a bean for a braggart. Apud G. J. senex Nou ist nact ien béan, nunc omnis voluptas ætatis juvenilis evanuit. Ien loai minsce is nin béan wirdich, homo deses nihil valet, Ang.v. not worth a bene. Latinis hilum erat minutum illud, quod grano fabæ adhæret, unde ni-hilum et homo mi-kili. Confer kilum cum F. kul, pellicula tegens fabas, pisa, uvas; folli-culus, gluma. Nares. Halliwell, bean.— Jen dubelstúr helpt foar ien earm-man sa folle as ien béan yn 'e broutsjettel, (duo oboli pauperi tantum proficiunt quantum faba una in lebete cerevi-

BEAN.

siæ) stips illa necessitatis magnitudini non est adæquata. Plebs idem denotat phrasi, It helpt sa folle as ien flie yn *e hol*, quantum pulex valet ad alendos ignes inferorum. Angli simili phrasi idem significabant; like a bean in a monkes hood, Cotgrave in voce febue, F. like 'n bean yn 'n muontskape, (instar fabæ in cucullo monachi). — Bute ijne baene? Burman. 6. F. Biste yn 'e teáne? Num satis sapis? Hol. Zijt gij in de bonen? idem. Phrasis videtur esse passa ellipsin; Hollandi enim et dicunt, Hij dwaalt in de bonen, errat inter frutices fabarum crescentes. Hij is in de bonen en plukt erten, est inter frutices fabarum et carpit pisa. -Aliquando de infante protervo, Akke is yn di beane, Acca soluta, petulans est. - Hy het al beane mey him iten (comedit jam fabas cum illo) jam eum hominem improbum expertus est.

beán-eker, cg. pulvinus agri ferens fabas. Isl. bauna-akr, m. idem.

be an-herre, vel-hjerre, F.u. boon-heer, cg. ventus continuus ex oriente, qui flat in autumno post messem frumenti secalini et triticei, et siccat maturescentes fabas. Nourder beánhjerre, idem ventus sed magis boream versus, itaque aquilo. F.v. herda, per assimilationem herra, indurare siccando.

beán-houke, cg. ferrum aduncum baculo affixum quo runcantur fabeta et terra inter frutices fabarum rarefit. beán-houwe, cg. culter baculo affixus, quo agricola eodem ictu fodit lacu-

nam in qua alter serit fabam, et terra replet lacunam jam consertam.

beáne-hul, cg. (bjenne-hoel) folliculus fabæ. pl. beáne-hulen.

beán-krud, n. (bjen-kroed) satureia hortensis; herba odora quam miscent fabis majoribus coctis. Hall, 165.

beáne-pul, cg. (bjenne poel) cg. fabæ siliqua. Ags. bean-belg, Ang. bean-

codd, bean-pod.

bean-scelf, cg. (bjenne-skelf) meta fabarum minorum in siliquis et fruticibus. Ags. scylfe, (Ang. shelf) f. abacus, scamnum, jugum, cacumen. Jun. Et. shelf.

beán-scyl, cg. fabæ siliqua. Ags.

beán-scealu, f. idem.

beán-scone, cg. idem quod beán-scelf. Sax.l. schune, horreum. Ang. Cumberland, scone, a skreen.

BEAR.

beán-setter, cg. sator qui fabas mittit in lacunas, quas alter fodit.

be an-atoak, cg. pertica gracilis, quam rami convolvuli phaseolorum compressorum amplectuntur. Hy rabbelt as ien sueáltje op ien beánstoak, blaterat mirifice.

beán-strie, n. frutices fabarum arefacti. dòuwe-beáne, pl. fabæ parvæ rotundiores. F.u. düwe-bonen.

hynste-beáne, pl. cf. beáne.

sny-beáne, pl. phaseoli compressi caulibus longis convolvulis. Savi. Hall. 61.

stam-beáne, pl. phaseoli compressi cauli breviori.

beánke, beánteje, (bjentsje) n. parva faba; pl. beántejes.

beántsjes bakelaer, pl. baccælauri. beáne-briede, beán-briede, ustulare fabas minores in foco, ut solent infantes.

beáne-pulje, beán-pulje, excludere fa-

bas siliquis. Nl. bonen doppen.

Sortiuntur nunc ut olim Frisii fabis.
Galli, Angli, et Hollandi binis libis, quæ comedebant festo trium regum, inserebant alteri fabam, alteri pisum.
Juvenis qui incidebat in fabam rex (Gal. Roi de la fève) creabatur, regina autem virgo cui pisum obtingebat. Inde phrasis Hol. Hy heeft de boon gehregen (sortitus est fabam) fortuna ducis ei afflavit. Confer Tuinman, Spreekwoorden, II. 156. Nares, bean. ed. 1859. I. 65. Brand, Ellis. I. 27.

BÉAR, cg. F.b. baer, beer, ursus; verres, porcus non castratus; vir agrestis et nervosus, patiens caloris et frigoris, inediæ et laborum. Ags. bár, bera, m. aper. Ang. boar, aper; verres; bear, ursus; Nl. beer, m. ursus, verres.

Lat. fera Germanice audit bera, Goth. biari, f. bestia; un-biari, Sopios. Biari componitur cum particula negativa un ut F. un-dier, monstrum ferse; Nl. on-mensch, monstrum hominis. bear, verres, porcus non castratus adeo-

bear, verres, porcus non castratus adeoque admissarius. Kil. beer, beerverken, verres.

Di béar is lès, missus est ursus; figurate, homo bacchatur vel furit. It is ien beer fen ien keerdel, vir urso similis. Alias It is ien beer, Hy hat berekreften, robustior urso. Inde nomina propria

BEAR.

bere, Alam. Berlic. Ags. berlice, urso similis. Wass. II. 173.

borra, barra; burra, n. p. v. Wass. II. 172: diminutiva borke, burke, n. p. v. Inde Borkum (borke-ham) insula in vado Frisiæ; Borkwerd (borke-wêrd) nomen viculi. Ex borke fit Bortse, Bordze, n. p. v.

Di sück mat nei di bear, di sück is wyld, subat sus. Scilstke mei di sück nei di bear? Quæstio scurrilis ad eum, qui mulierem cymba vehit.

Prov. De wie en de berre habbe naet allycke graet lock, Burman. 12. MS. legit barre. Hol. Kraayen en wilen hebben geen even groot geluk. Harreb. I. 227. a. — De wil wol op de berra naet. MS.

geld-bear, verres castratus.

ruge bear, homo hirsutus.

beare-keal, n. catulus ursi; figurate, opus cui ultima lima deest; catuli informes enim ursarum creduntur lingua matris circumlambente formam accipere. G.J.

beare-spek, n. lardum porci non cas-

trati, quod vilius habetur.

bearich, adj. ursinus; bearich spek, lardum quod resipit verrem.

Ang. Kent, boar-cat, felis mas, per

ellipsin

boarre, cg. felis mas, Nl. kater, Ang. tom-cat, male cat, idem. Eodem modo Neerlandi formant genus masculinum porcorum; Kil. "beer-vercken, (per "ellipsin) beer, verres, porcus non "castratus." Distinguunt Frisii inter boarre et kat ut inter bear, verres, et shek (soech) scrofa.

boarre, homo projectus, sordidus. Hwæt scoesthou, boarre? Quid tu præstes, hominum vilissime? Contra kat, felis, convicium in mulierem amaram et asperam. Prov. As de borre fen kus is dan is uz kat selns, M.S. (proselns lege seek, ægrotus) scomma in mulieres virosas.

bear, F.o. collis in terra humili et humida. Vici in talibus collibus conditi inde nomen trahunt; ex. gr. Negro-beer, Kanke-beer, cf. Stürenberg, 12.

stjinnen bear, murus lapideus spissus, superne formâ dorsi elevati, con-

tra impetum maris.

storm-bear, cg. trabium compages, cui insistunt structores ad consum-

BEAS.

mandas parietes altioris ædificii. Forsan vox e re bellica, notansque turrim tabulatam mobilem de qua hostes impetum faciebant in urbem. Confer Nl. (Kil.) beer, vinea, testudo.

bearn, (bean) n. p. viri. Ags. Beorn. idem. Turner, I. 418. Isl. Biærne, björn, idem. F. Borne, idem. Wassenbergh, II. 173. Ags. Beornicas, incolæ partis regni Northymbrici. Isl. björn, m. ursus, Scandinavorum leo. bearn, dux, princeps, vir nobilis; beorn, vir, pugil. Sax. Adelhern, n. p. v. (nobilis heros.) Rosegarten. Confer Fresa. Eadem ratio est in derivatione vocis Kempe, n. p. v. Ags. cempa, Ang.v. kempe, bellator strenuus, miles acer. F. kampe, vb. de præmio certare. Ang. North. to kemp, idem. Ang. Suffolk, kemp, aper. Kampe, Kempe et Keimpe, hæ tres formæ ejusdem nominis proprii pro varietate dialecti vigent, et totidem pariunt formas nominis patronymici, scilicet Kampinga, assimilatis literis Kamminga, Kempinga et Keympema.

Antiqui nominabant vicos ab urso ut posteriores, præcipue inter nationes Romanisantes, a leone: subeunt mihi Bearstead, vicus Cantiæ, cujus turris fert ursi figuram; Berestede, vicus Saxonicus ducatus Hamburgensis Sec. XIV. Ebeling, Bisch. 67. Berstat, an. 874. Dronke C. Fuld. n. 610.

BEAS, m. F.b. amictus, pl. beasen, omnia hominis vestimenta. An wiat beas, vestes aqua madidæ, F. ien wiet pak, Ang.v. base, pl. bases, præ-Joh. 4. cinctorium, phaleræ pannariæ, tibialia. Halliw. Nl. (Kil.) buys, gherneytken, sagum, sagulum. Hol. buis, vestis stricta usque ad coxam. F.u. buis, buiske, idem. Ang.v. busk, a sort of linen cloth apparently of a coarse and common description. Halliwell. Nl. (Kil.) wambeis, thorax, pectoris tegmen et amictus, præcipue constans ex lino xylino (bombacino). Ang.v. wambais, Kennett, a body garment twilled or guilted with wool, cotton or tow. (Ags. wamb, Sax.v. wamba, venter, F.v. wamme, idem.)

BEASEL, vulgo bāsel, mensa. F.b. Johan. 132. Isl. bās, Dani bass, stabulum, præsepe bovis. Confer F. kræbe, præsepe; tropice, mensa.

baz-dar, F.b. fores stabuli. Johan. 134.

BEYERT.

BEATE, Bæte, n. p. viri. Béatk, Bætk, postea Beateje, Bæteje, n. p. f. Ang. Beete, n. patronymicum. Bates, idem, ex Bate-son. Nomen inter antiquissima Germanorum, quod petendum ex Ags. beatan, percutere, Ang. to beat; Ags. beatere, pugil. Ags. beta, compulsor, Isl. bauti, m. qui percutit, unde altera forma

bote, n. p. v. Bootsma, n. patronymicum.

BEBBO, n. p. viri. Emmius. Ags. Bebba, regina, unde Bebban-burk, nomen urbis; vertente Beda, Bebba castrum, postea Bamburgk, hodie Bamborough in Northymbria. Beda III. 16.

BEDDA, m. F.v. thori socius, conjux. gen. bedda. cf. p. 95.

BEDDARS, F.b. sensus pruritus. Johan. 4. Confer Ang.v. beddy, greedy. BEDE, f. F.v. prex, precis: gen. pl. bedena: dat. bedum. Confer bedinge, idem, et bidde.

BEFTA, adv. Saterl. post. F.v. befta, (bi-efta) Ags. beftan, befta, idem. (be-eftan). Het. 228. Regunt dativum F.v. befta kira bekum, post eorum terga. Ags. bæftan tham klaforde, domino non præsente. Binna ex bi-inna, ut befta ex bi-efta, itidem regit dativum.

befterste, Saterl. superl. postumus; ibidem.

befter-åkse, Saterl. pars postica currus; ibidem.

beft-kop, Saterl. occiput; ibidem.

BEI, cg. bacca. Ang.v. bay, idem. Confer nostrum bai, p. 160. Bei, pl. beyen, acini ribium rubri. Beike, n. diminut. Lytse beikes fen fleér, sambuci bacculæ pusillæ.

BEID, F.v. mora; um-beide, sine mora; m pro n ante b. Ags. bidan, morari, Ang. bide (beide), Nl. beiden.

BEYERT, cg. Sax.n. beyeren, malleum campanæ ultro citroque movere et sonitu convocare populum: jactari. Sax.l. idem, idem; Richey, Hamburg, 15. Schutze, Holstein I. 80. Kil. beyaerden, in numeros pulsare tintinnabula, resonare: beyaerd, frequentamentum tintinnabulorum, (conturbatio), Nl. baiert, m. chaos, rudis indigestaque moles.

beyert, cg. domus ubi mixta turba hominum convenit: Bodleswerdæ xenodochium, ubi pauperes ægroti recipiuntur et curantur. Ibidem et men-

BEITEL.

dicis temporarium erat hospitium. —

Hwa makket kjir dat beyerts libben?

Quis has movet turbas immanes?

BEITEL, cg. cuneus ferreus acutus, qui malleo adigitur ad dolanda vel conformanda ligna. Ang. chisel. Nl. beitel, id. Hd. beistel, cuneus. Ags. betel, bytel, bytl, m. Ang. beetle, malleus major, quo cuneus in arborem vel lignum adigitur ad findendum. Sanskrit bhid findere. Bopp, Vergl. Gram. 855. Lat. findo, fieli. Ang. v. byte, persecare.

To splat the bore they wente fulle tyte; Ther was no knyfe that wolde him byte, So harde of hyde was hee.

Sir Eglamour of Artois. 490. Vide Halliwellum, byte et splat. Infantem ne tractet cultrum monet mater dicens It is 'a biter / mordet.

BEJA, Saterl. flectere, curvare. Het. 228. *Pêje*, *bêgje*, pf. *bêëde*, E. II. 201. *Ik bêëde reggels ur*, curvabar supinus.

beia, vb.a. et n. F.v. flectere, flecti. Ex bega fit beia, beya. Ags. begean, beogan, F. būgje.

BEK, cg. os omnis generis animantium; Nl. (Kil.) rostrum. Ang.v. beck, idem, beok, nasus equi; Ang. beak, rostrum avis. Kil. backe, back, bucca, maxilla; mala. F.v. ken-backe, maxilla. Ags. becca, ligo acuminatus, Ang. beck, pick-axe. Vox antiquissima; Gallis becco, teste Suctonio, valebat gallinæ rostrum: inde late sparsa per populos Romanisantes; Ital. becco, Gal. bec, Hisp. pico. Saxonibus, Frisiis, Hollandis, Belgis, Anglis nota vox, Alamannis et Scandinavis non frequentata. Quantum ad literas et notionem beceo quadrat cum Græco (feggo) Φαιγείν, comedere, a quo verbo et Phrygum βεκός, βέκκος, panis, non alienum videtur.

Frisiis tút, tunt, est os extuberantibus labiis, unde tuntke, tunteje, basium, osculum; mule, os hominis, unde mulkje, palato placere, sed bek animalium, unde bekje, garrire. Inurbane bek valet os hominis, ut inter pugnantes juvenes, Kealfincke, káld dyn beck! G. J. I. 52. Poëta rite distinguit internotiones diversas; nam káld dyn mule jejunum esset. De tauro recte I. 67, bollebek, os tauri.

BEK.

Ik slachtje di bolle nat um di bek, mar um di fuotten, taurum non cædo quod pabulum consumit, sed quod hoc coelo pluvioso pedibus lacerat pratum. It hynzer is so sæft as side yn 'e bek, equus ore sequaci obedit fræno. It hynser is wreed yn 'e bek, equus durioris est oris. It hynzer is weak yn 'e bek, (oris mollis, tenelli) non sustinet frænum equus, inverso capite tractum fræni sequitur. It hynser doar di bek scoan oan, equus non timet os, i. e. arrigit caput ubi frænum adhibes. It hynser is hjit, mar scoan yn 'e bek, equus est ardens, sed rite obedit fræno. It kynzer is bek af, equus perlassatus est. — It is ien fugel mei ien bek, (avis bene rostrata est) cave hominem asperum. It wiif hat ien bek as di séa (os lato et tempestuoso mari simile) mulier rixæ et clamorum plena est. Hy kat di bek yn twa kannen, semper paratus est in verba acerba. — Audivi aliquando nautam ferum minantem adversario, Háld di bek, streupert! as ik sny dy di béalch op, dat dy di thermen op 'e scuón roalje. — Jonges matte ien ald-man sa nat yn 'e bek sitte, non decet pueros confidenter loqui contra senem. — Juvenis, cui latera integra sunt, grallis glacialibus properat ore clauso; debiles autem et provectiores ætate homines anheli ore aperto festinant; inde si quæris ex cursore glaciali senescente, Ho giet it? quomodo vales? forte id responsum lingua rudi feres, Hwat scoe it wase? Bren wier it, bek ta, gat iepen: nou is it, bek iepen, gat thicht. Per antithesin ut Bek ta, pung iepen, (os clausum, crumena aperta, i. e. vacua) in egestate vitam degit. - Dat hat di abbekaet syn party yn 'e bek smiten, (hanc offam causidicus adversario in os ingessit) opprobravit. — Dat wier by di bek oaf (pæne os tetigit) vix periculum perrupit. — Di keáld nimt di áld-man yn 'e bek, frigus corripit senem. Di sinne nimi di wyn yn 'e bek, directio venti sequitur solis cursum. Di poepen nimme di winkels yn 'e bek, circumforanei Alamanni tabernarios supplantant. Metaphora ex cane prædam ore arripiente. — Dat is nin spek foar dyn bek, hæc luxuria non convenit tuæ rei familiari. Saxones littorales (B. N. L. I. 74.) Dat is kien spek vor mien bek,

BEK.

id fastidio. Diez ist, wie die sachsen sprecken, rechter speck für iren beck. Fischart, bienenk. 112.

Prov. Di bek nei di byt sette, (aperturam oris accommodare offæ) sumtus accommoda reditibus; compone rationem cum nummis. - Di bek fry ind di hannen thus, sit libertas linguæ, sed manus quisque inhibeat. — Di gréaten nimme di lytsen yn 'e bek, magnates præripiunt commoda plebejis. -Men siucht nin juwn hynzer yn 'e bek, (nemo examinat dentes equi donati ut ætatem noscat) ne severe dijudices donum. - Ien bulte yn 'e bek, ien bytke yn 'e hannen, homo dicax gestionem negligit; vox et præterea nihil.

bekje, n.F.u. parvum os, osculum, basium. It kyn' 'n bekje géwe, (dare infanti osculum) haurire poculum vini

vel spiritus vini.

bekje-flaeye, vb.a. sublinere os alicui. bek-slach, cg. coercitio severa. Di snoeshoanne krigge ien bekslach, thraso

acriter castigabatur.

bek-stik, n. mulier loquax et amara. Gal. bec affile, grande parleuse et ordinairement médisante. 'n Quéa' beketik, mulier loquax et maledica. Ang. foulmouthed.

bek-hird, adj. ore durus, asper; nemini parcens; omnes et omnia confidenter

carpens.

bek-stallich, adj. qui frena recusat equus, eaque vitat ore retrahendo. hird-bekkich, adj. ore duro (equus)

i. e. equus quem brevi moderari

oportet.

bakke, bekke, bikke, F.b. pungere rostro. Outzen. Kil. "picken, becken, rostrare, mordere." Frisii sensu edendi, pronkje dat it boarst, ind neat to bikken, ornatus sumptuosissimus et nihil in patinis. Confer F.b. bakkar, m. hirundo marina. Johan. 134.

bekje, vb.n. garrire, celeri et aspera lingua loqui. Nl. becken, picken, (Kil.) rostro ictum facere. Ang. bor. bikker to chatter, to quarrel. Brockett. Nl. (Kil.) steenbyter, j. steenbicker, lithocopus, avicula calculos rostro feriens.

Confer bikje.

tajinbekje, obgannire, indefesse con-tradicere. Per metaphoram de navigatione; di kele dei tejin di wyn' ynbekje, vel opbekje, totum diem velificare vento adverso. Græci candem BEK.

metaphoram mutuantur ab oculis; 🕬 πλοίου νιεμκεθοτιά υονθημείν μÀ र्म् देश्स्मम्.

kinne-bak, cg. maxilla; pl. kinnebakken. Ik siz it dy flak foar dyn kinnebakken, in os tibi edico. Ik scil di éarme widdou foarsprekke spyt syn kinnebakken, licet ille rumpat ilia.

BEK, m. F.v. tergum. F.b. bek, begk, Sax. v. bac, n. Ags. bæc, n. Ang.

back, (bek).

to bek, F.b. to bagh, ta begh, retro, retrorsum, Suethi til baga; Sax. v. to baca, in dorso (portare); under bac,

retrorsum.

To bek géan, retrorsum tergo obverso ire; minui. *Werom géan*, redire. *Ie*n husgesin dær it mei to bek giet; Scoti, a backgain' family, a family not thriving in temporal concerns, but going to decay. — It giet mei dy slampampers sa hird to bek as 'n hynder rinne ken, isti decoctores citato passu in pauperiem ruunt. - To-bek-set, retardatio operis, reconvalescentis impeditio. Ang. dial. backset, cessatio brevis a venatu ut canes novas recipiant vires. Holme. Ang. North. back-cast, a relapse in a trouble, or something that retards the patients recovering.

Inter Saxones confines Frisiæ frequentantur quædam phrases, quas et habent dialecti Anglicæ. Exempli causa in pago Oxfordshire His back is up, iratus est, unde adj. baxup, iratus, lacessitus: Saxones Transisalani, He hef it an de rugge, (he has it on the back) irascitur. Figura desumta a canibus, qui ira inciti setas dorsi erigunt.

Sunt qui Goth. andbakts, impéric, referant ad bak, tergum, quasi contra tergum stans, Nl. tegenrugger. Pro hac derivatione militat Lat. Gal. ambactus, δοῦλος, μισθωτής. Isl. bakjarl, pedissequus, comes. Ang.v. backstande, renisus, repugnantia. liwell. Ang. to back, auxiliari. Nl. (Kil.) achter-rugghe, subsidium, refugium. F. immen di ræck stiifje, (alicujus tergum durare, firmare) ejus rem familiarem augere. Sax. l. ruggestarken, auxiliari, sustentare. B. N. L. III. 545. Obstat tamen h in bakts pro k.

bak-bæren, pl. F.o. res mobiles; proprie quæ dorso portari queunt.

BEK.

bak-board, n. lævum navis latus. Antiquitus gubernaculum non puppi, sed dextro lateri puppis erat affixum, quod qui tenebat rector tergum obvertens lævo lateri stabat ad dextrum. Inde dextrum latus stiur-boart, gubernationis latus, Nl. stuurboord, Ags. steorbord, Ang. starboard. Bak-bourd, tergi latus, i. e. lævum latus, cui rector tergum obvertebat; Ags. bæc-bord, Nl. bak-boord. Ex bak-bord, bord, Nl. bak-boord. Ex bak-bord, Galli habent bábord; ex stír-bord, inverse stribord et tribord. Quod a tergo erat Angli olim vocabant lar, ex. gr. lar-dose, a screen behind an altar in a cathedral. Kennett. Nl. dose, capsa, pyxis. Confer Kil. doose. Inde Angli lar-board, lævum navis latus. Indictiones Zelandiæ seculo XV distinguebant adhuc inter naves, quibus pendebat gubernaculum a puppi, et eas, quæ illud a latere habebant. Een scip dat men heet eene vare, dat achter heeft den roeder hangende, es sculdich den graue iiii. d. Es dat sake, dat die roeder hanghet an di side, so eist den graue sculdich. ii. d. Hæ ad veterem normam constructæ naves erant viliores atque minores; adeo minori censui obnoxise. Oudh. en Gesch. van Zeeuwsch Vlaenderen. V. 54. Oer boart smile, (trans marginem in mare projicere) sordes resque viles e nave in mare projicere; oer stiúr, "trans gubernaculum" antiquitus eandem habebat vim, nunc metaphorice valet de re perdita; Dær is néat oer-stiur as ien doagenet forsuwpt, nihil pessum it cum nebulo suffocatur aqua. Prov. Wol it nat o'er stiurboard sa mat it o'er bakboard, si hæc consilia tibi non procedunt sequere alia; tempori cedas.

bek-fang, m. F.v. bak-fang, F.o. (prensatio retrorsum, i. e.) hæredis soluti jus posterius in familiam ercis-

cundam.

bek-hlep, F.v. saltus in dorsum alius

quo hic humi cadit.

bek-lamethe, f. F.v. tergi mutilatio. bek-lening; bakling, bekling; bek-line cg. (lynje, acclinare; line, adminicuium) sellæ fulcrum dorsale, Sax. 1. babels, idem. Ang. v. "backing, nailing the back on a chair suitable to the seat." Holme. Confer Ags. bæcling, m. tergum, Nl. de rug van de stoel. Ags.

BEK.

North. becling, m. tergum; on bacling, retrorsum. Nl. rugge-ling, adj. supinus; adv. retrorsum.

bak-seil helje vel luke, obliquare vela posteriora ut retardetur navis cursus. Angli aback, backward with the sails flatted against the mast. Figura dicendi, bak-seil luke, vel jaen, deponere jactationem, sese submittere. Contra-

komme; confer opstrike.

bak-stach, cg. pl. bakstaggen et bakstachs, rudens de supremo malo descendens in utrumque latus puppis ibique perstrictus ne titubet malus. Ang. backstays.

posita phrasis est mei 'n opstritsen seil

bak-staf, adj. F.o. fastidio stomachi laborans contra cibum, quo semel fuit obrutus, (proprie, a tergo, retro satur); plus quam satur, obsaturatus. Stür. bak-thêrm, m. F.b. longano rectus.

E. I. 359. Ags. bæcthearm, m. idem. bekward, adj. F.v. ad dorsum pertinens, dorso inflictus. Becwarda deda,

vulnera dorso inflicta.

becwardich, adj. F.v. (retro) occultus; becwardige wepne, arma occulta sicarii. Hanc vocem, quæ Anglosaxonibus deërat, Angli cum Frisiis habent communem; Ang. backward, adv. retrorsum, Nl. rugwaerts, idem. Ang. backward, adj. segnis; to backward, (retrudere) impedire, obstare. cf. Lat. tergi-versari. — Notionem occulte nocendi, quæ est in becwardich, animadverte in Ags. bæc-slitol, adj. maledicus, calumniator; Ang. Backwounding calumny the whitest virtue strikes. Isl. bak-bita, obtrectare; bak-bitari, calumniator, Ang. to backbite, obtrectare; Sax. l. bakwaschen, Ang. to back-wound, idem. Ang. back-friend, qui rodit amicum absentem, amicus perfidus. Confer F. afterbaks.

efterbek tommelje, G. J. resupinus devolvi, cadere. Confer úrbek, idem.

afterbaksk, adj. insincerus. Hy is afterbaksk, homo obscurus, occultans et reservans. — Efterhaks, adv. occulte. Hy káldt di brieven efterbaks, occultat documenta scripta, non producit.

urbek, F.v. in tergo, tha honda urbek binda, constringere manus alius in tergo. — Urbek-gonga, retrogradi. — Urbek kuma, sese resupinare. — Urbek steta, resupinum aliquem trudere; F.

BEKKER.

urbek stjitte, idem. F.v. Urbek dwa, idem. — Thet kim sin knecke urbek tia, ut cervix ei resupina rigeat. — Urbekdede, vis insidiose illata. — Urbekdela in distribuendo aliquem prætermittere, opponitur verbo foerd-dela, tribuere, attribuere cui, hodie ta-dele. Ex foerd- vel potius forth-dela est Nl. woordeel, emolumentum. — Urbek finda, abjudicare, opponitur verbo foerd-forth-finda, adjudicare. — Urbek-wisa, abjudicare. G. J. oer-beck, adv. retrorsum, resupine.

BEKKER, F.b. pistor. Ang. Baker, (békur). Confer bakke. Johan. 134.

Di bakker is throck di uwn flein ind di jenewer-stoker throck di slange, pistor et decoctor spiritus juniperi ambo foro mersi sunt. — Pro bakker veteres dicebant baetsir, G. J. lita. Ima.

bakstien, lapis coctilis. Hy sinkt as iem bakstien, cito summergitur aqua. BEL, F.v. tuber. Ags. byl, m. Ang. bile, idem. Ang. Thou art a bile in my corrupted blood, Shakespeare, tuberculus acutus cum dolore et inflammatione. Confer F. bule, bulla (aquæ supernatans). F.b. bāl, vomica; bālni, exsanire. Joh. 166.

belle, cg. globulus æneus cavus in quo granum æneum si movetur tinnit. Ags. belle, f. Ang. a bell, campana, Nl. bel, nola parva, domestica; klok, campana. Collari pulli felis implicantur globuli tinnientes tenuissimi et vilissimi æris. Venatores affigunt collo falconis globulos tinnientes, quo sensu Shakespeare utitur voce, As the oxe hath his yoke, the horse his curbe and the faulcon his bells, so has man his desires. As you like it.

bellen, pl. omne genus res viles. Flarden ind bellen, scruta et quisquiliæ; Flarde-bellen, idem. Gron. palten in bellen, idem. (S. l. et Nl. palte, frustum lacerum, panniculus tritus). Di bellen kingje di slons by di kléan del, laceri panniculi pendent de veste mulieris sordidæ.

belle-biner, cg. audax, qui primus obstat homini injusto sed potenti; antesignanus. Proprie mus in fabula, qui audet collo felis appendere globulum tinnientem; Di man dy di kat di belle oanbynt, idem quod bollebiner.

bel-gereid, n. antilena cum cingulo et thomicibus; hæc ornata sphærulis BEL.

concavis tinnientibus et aliis phaleris injiciuntur equo traham splendidam per glaciem trahenti. Nl. v. gereide, ephippium. Hoogstraten, Geslachtlijst, gereide.

bel-hammer, Nl. belkamel, Ang. bellwether, vervex, cui globuli tinnientes
pendent a collo, quorum sonum sequitur grex, sectarius vervex, dux gregis, (Nl. kamel, vervex); figurate,
signifer; Prov. Nimmen wol leafst
belkammer wæze, in agressu hostili vel
periculoso homines malunt sequi quam
ducere agmen. Ang.

My prickeard ewe, since thou dost
(beare the bell

And all thy mates do follow at thy
(call,

Keepe still this laune, cæt. Riche, adventures. I, 3.

bel-hammer, concitor, coryphæus inter pueros protervos. Ang. North. bellweather, a cross and blubbering child. (Ang. wether, vervex, contracte F. weer, idem).

bel-hus, n. F.o. campanile. Ags. bel-hus, idem.

bel-husken, n. F.o. (bel-hüüsken) volva, pomi medium in quo seu loculo latent semina; quasi campanile, intra quod sonant semina matura et nuclei, unde F. klokhus, idem.

bel-mer, cg. F.o. victor in ludo, ex. gr. in ludo metarum sive conorum. Ags. mæra, excelsus, illustris, excellens. Ang. to bear the bell, victoriam reportare. Præmium victoris in cursu equorum erat sphæra aurea vel argentea. Todds Johnson, bell.

bel-roas, cg. erysipelas.

belle-string, cg. idem quod belgereid. String, ligamen, lorum.

rinkel-bel, cg. sphærula viminea concava frustulis bracteis tinnientibus repleta cum ansa; infantum crepundia. Figurate, planta in uliginosis Frisie pratis, cujus caput desinit in flores parvis nolis similes; Bot. rhinanthus crista galli. Angli ut Frisii sæpe floribus adaptant nomen nolæ, ex. gt. bell-flower, cujus generis septem species enumerat Millerus.

scyt-bellen, pl. quisquiliæ.

sejippe-bel, cg. parva nola pendens de collo ovis. W. G. 53.

snótte-bel, cg. pituitæ de naso pendentis glomus. BELDA.

BELDA, balda, vb.a. F.v. instruere, dotare liberos.

ut-belda, F.v. e re familiari cuique liberorum legitimam portionem dispartiri.

BELE, Belle, Belke, n. p. v. Beli, Isl. n. p. viri mythologici, quem Freyus cornu cervino interfecit. Egilsson.

bellem, (belle-hem) Bellemer-meer, vicus Waterlandiæ in West-Frisia.

bellinga, n. patronymicum.

bellinga-weer, (collis Bellinganus) vicus Ommelandiæ Winsumo vicinus. bellinga-wolde, (silva Bellingana) vicus Ommelandiæ. — Confer bellinga-hok, Ags. nomen loci. BELGE, vb.a. F.o. lambere; de canibus et hominibus præcipue dicitur.

BELT, cg. F.b. cingulum feminarum coreaceum, quod Gysbertus poeta appellat ien rieme, suo tempore acu pictum et pullorum equinorum aliorumque animalium currentium imaginibus ex argento ornatum, Fôr, balt. Outzen, belt. Consule bealt.

beltsje, Molkwerum, linteum pectorale feminarum. Hindel. forpeldók, idem. BELT, Saterl. acervus. F. bult. Sax.n.

belt, collis. Het. 229.
BEN, Saterl. tabulatum superius. fot-ben, solum. Het. 229. Sax.l. bön (beun) idem. Hd. buhne, laquear. B. N. L. I. 116.

BENEDIISTE, Onder de benedyste seyd, intra nos quod tibi dicturus sum esto. Burman. 51, ubi præcedit phrasis, onder uwa te peterrien, Hol. Onder ons gesproken. Onder de roos gezegd. Benediiste plene benedicite domino, tutum sit sub laudibus deo tributis. Hollandis loco interjectionis admirantis erat, Benedyste domine! wat is dat vuer ghekryt? Brederode, Griane, p. 35.

BENT, bjint, pl. bjinten: Saterland, pl. bjuntes, F.b. beidt, Outzen, 22; caules arefacti graminis proceri, quod fert terra silvosa et arenosa, plurimum vero terra bituminosa, ex qua effodiuntur turvæ. Utuntur Frisii his culmis ad removenda obturamenta e tubis arctis fistularum tabacinarum coctilium, quare et throch-stekkers, perforatores, audiunt. Idem quod Nl. bentgras, gramen procerum, quod herbarii vocant, "enodium coeruleum." Ang. bent-grass, idem, elliptice bent, longbent, idem. Ang. bents, pl. idem. Ang. East. bentles, dry sandy pastures near the sea covered

BERA.

chiefly with bent-gras. Ang. North. rush-bent, a rush-stalk. Confer F. raei, pl. raeyen, idem quod benten; lange raeyen, longi gracilesque graminis culmi. Ang.v. wringle-straws, long bent or grass. Halliwell.

BENT, m. F.b. truncus, corpus. Johan. 4. BEPPE, cg. avia. Oerbeppe, proavia. F.o. beppe et besmoar, avia, unde Hol. besje, vetula. Beste-vader, Nl. avus. cf. Kil. beste-moeder, contr. bestemoer. Beppe aviam paternam notat; oárremem, per apocopen oárre, aviam maternam. Inde bup in Andyk, vico West Frisiæ, avus, et beppe, Zaenredammæ, senex. West F. beb, avus. beppe et aud-mem, avia. Bætte, bætse ind bep, avus et avia.

beppe-kelder, cg. (aviæ cavea) inferi. Di supers géane gàu nei beppe-kelder, ebrii cito pessum eunt, moriuntur.

be ppe-kintsje, mentum prominens acutius. Inde Guilielmus van Haren, nobilis Frisius, clarus duodecim legationibus, quas pro republica Batava obiit, vocabatur il kinteje.

BER, F.v. impetus, aggressus, verber. Isl. berja, cædere, ferire, verberare. Inversis literis F. bruye, verberare,

profligare, projicere.

BER, adj. F.v. nudus: confer baer p. 148. ber-skins, osse tibiæ nudo; gladiatorem judicialem oportebat fronte aperta et osse tibiæ nudo prodire in arenam. F.v. scina, F. scine, os tibiæ; gen. scines, scins; bleat-scins ut Nl. bloothoofds, bloot-voets, cæt.

ber-scinza, adj. F.v. ber-scinza kempa,

pugnator nudis tibiis.

BER, cg. vicis, idem quod bar, p. 199. BERA, vb.a. F.v. ferre, parere: p. pf. eberen, beren, unde bern, infans, proprie partus, natus. Confer barn.

bera, bora, F.b. portator. Vide beren

p. 199.

walu-bera, F.b. peregrinator in sacra adyta Romæ, baculum gerens. Goth. valus, virga; Ang.v. vale, a rod, to strike. Halliw. F.b. val, baculus. Outz. berne, f. F.v. onus.

bernde, f. F.v. onus portatum.

beren blod, F.v. aguatus sanguis, consanguinei.

berning, F.v. gradus gentilitatis. fri-boren, adj. F.v. liber natus. cf. bære. bera, vb.n. F.v. deberi alicui, alicujus esse, cum dativo personæ: sa nime BÊRD.

alric hira alsa stor sa him bereth: F. sa folle him bære mei; as him takomt. Confer *bære*.

BERD, m. bérd, F.b. tabula. Joh. 100. Sax.n. bret. Nl.v. berd, Ags. bord, n. Ang. board, F. boerd.

bêrd, m. F.b. pavimentum, solum. Johan. 4. Proprie tabulatum tegens

BERD, bird, m. F.v. barba. F. bird, *burd*, (büd) n. confer *bird*.

BÉRE; vb.n. decrescere; Langewold, de maen beert, luna decrescit. Laurman bijdragen, p. 181. Luna deficiens fertur per opaca coelorum, ut nocte hilaria celebrantes poculis cerevisiæ, quod verbo bere, ex ber, cerevisia, formato indicant. Confer di moanne aiet to biar in voce biar. Forma ber pro biar restat in

ber-ielda, F.v. nummi pretium cerevisiæ donatæ adaequantes. Antiquitus magistratus et judices munerabantur cibariis, qualia casei, butyrum, lardum, et potu cerevisiæ; posterioribus sæculis pretium harum rerum accipiebant

in pecunia numerata.

BERE, vb.a. magno hiatu dolorem vel indignationem significare, alta voce et gesticulatione nimia sive clamitare, sive queri, sive ejulare. Hy beert wakker, mar it is sa slim net, eiulat, cum tamen dolores leves sint. - Bere, simulare, præ se ferre, fingere. Hy beert as er di pleats kéapje wol ind hy kat nin jild, simulat se emturum villam cum parata pecunia careat. Bisscop Henric dede sine tenten opbreken tegens der nacht ende gibeerde of hy vlien woude. Matthæi, Anal. III. 171. Bere simulare mortem, lacrimas, ægritudinem, gestu et voce, ut pueri ludentes solent; Slacktje sa bere, lanium simulare, imitari. Infinitivo bere si præfigitur sa, sa-bere, adverbii vim habet, perinde quasi. — Men mot bere az men oankomt ind net so az men fan komt, MS. W.o. ber inf. reflexivum verbum, Wat beerst du di mal, R. Hwat beersthou mal, quam amenter fremis. Net sa raer bere, bern! ne tam immaniter clamitetis et tumultuemini, pueri. Ang.v. bere, strepere, clamare, fremere. Vide exempla apud Halliwellum. gebeer, n. clamores, ejulatus, gestusque immodici, quibus quis significat atum animi sensum. BERGJE.

Dou joulste ien raer gebeer ut, tui elsmores et gestus sunt immanes. Ang.v.

bere, clamores, strepitus.

baria, F.v. querula voce, alta ejulatione queri ut petitor solebat in judicio. F.o. bare, publice proclamare et denunciare quem sontem. Nl.v. baeren, beren, ghebaeren, baritum edere, sublate et ferociter clamare more ursorum. unde et fluctibus marinis apud nos nomen. (Just. Lips. Kil.) bare, fluctus marinus; πολυΦλείσβοια Βάλασσα apud Hom. et Hesiod.

barit, Taciti ætate, relatus carminum bellicorum, quibus Germani accendebant animos; Ammiano "terrificus fremitus," quem Romani, addita sua terminatione -us, vocabant barritu. Tac. Germ. 3. Cantus trux, Tac. Hist. II. 22. Amm. Marcell. XVI, 12. XXVI, 7. XXXI, 7.

baria, vb.a. manifestare, criminari: arbitrum agere, ut Hol. uitwijzen, decidere, dirimere, proprie monstran clare. Wy soen-lioed baryet ende sidul, nos arbitri decidimus. Sidza non tantum dicere, sed edicere et decidere, quæ notio adhuc viget in sermone quotidiano. Ik sidze it dy, ljeack and wer, jubeo te inposterum abstinere mendacio. Similis notionis exaggeration est in baria, manifestare, sc. voluntatem in litis diremtione.

bare, f. F.v. delatio nominis, delatio: litis compositio, pactum, conventio: hac notione plerumque baer scribitur. et viguit et viget inter nostros Frisios. Hodie di beer vel di baer meitse, facere

pactionem de re.

baer op kar, (litis compositio optioni partium permissa) litis compositio arbitris delata ea lege, ut is litigantium, qui compositionem oblatam recusat, statutam solvat multam.

BEREM, Saterl. fermentum. Het. 229. Berem per diæresin pro berm.

bærm, idem.

BEREN op it thersk-kleed, vide beren, p. 199. sing. ber, Ags. bora, qui fert, gerit; in compositis, ex. gr. cæg-bors,

claviger.

BERGJE, vb.a. in tuto collocare, (Scil. bargje) pf. bürg, pf. p. bürgen. - Isl. bjarga, præs. berg, pf. barg, burgu: pf. p. borgit, open ferre. Bjarg-rung, literæ magicæ tæniolis inscriptæ, quæ

BERGJE.

circum digitos volutæ opitularentur parturienti. — Ags. beorgan, pf. beorh, beark, pl. burgon; pf. p. borgen, munire, protegere, cavere, refugium præbere. — Bergje-dy/ Cave tibi!

erch, cg. mons. pl. bergen. erch, m. F.v. pl. berga, mons. wilde diar secht thera berga hli, 46, 23. F. di wylde djear siket der bergen klyle, feræ quærunt locos montium placidos, vento non pervios. Hweerso en kynd is finsen suther wor birgh, 45, 18, sicubi infans captus est austrum versus trans montes. Formula sulker wr birgh, bis vel ter in legibus Frisicis occurrit. Frisii quippe, Saxones littorales, Hollandi, Flandri, cum Alamanniam (australem) adire nequirent nisi trans montes, hanc terram vocabant altam, suamque humilem, inferam. Inde Nedertand, terra infera; Nederlander, incola Nederlandiæ; contra omnes operarii, qui ad nos veniunt ex Alamannia (Hol. Duitschland, Gal. Allemagne), sive australi, sive boreali, appellantur Nl. Bovenlauders, et kooglanders, F. Boppelaners, (incolæ regionis celsioris) quod linguam regionis celsæ, i. e. Alamanniæ loquuntur. Teutonia, Deutschland, dividitur in Teutoniam altam, Hoch-deutschland, et Teutoniam inferam, Nieder-deutschland; lingua communis in linguam Alamannicam, Hock-Deutsch, per ellipsin Deutsch, Gal. la lungue Allemande, quæ omnes regiones Saxoniæ et Westfaliæ pervadens earum incolas in numerum Alamannorum retulit, et in linguam Theotiscam, Nieder-Deutsch, quippe consonantibus deartuatis Alamanniæ proprie dictæ minus deformatam. Hine liquet linguas istas non appellari ez majore vel minore præstantia, sed e situ regionis, ubi regnant vel unde ortæ sunt. cf. Nl.v. Overlant, terra transrhenana alta, i. e. Duitschland. Willems, Belg. Mus. V. 425. - Prov. Bergen wirde dalen, ende dalen wirde bergen, Burman. 4, hos affligit fortuna, illos tollit in altum.

Ags. beork, m. collis, munimentum. Veteres se muniebant contra hostes in colle vel rupe. Goth. bairgas, servare; basrgs, f. urbs munita. Genus vocis vacillat; neut. g. enim est Isl. bjary, rupes. Ang. Yorksh. barf, hill. (f = ch). Nl. bergk, (Kil.) promptu-

BERGJE.

arium, pabulatorium, foenile, horreum. Servandi notio regnat quoque in Frisico

héa-berch, cg. elliptice berch, receptaculum foeni; tectum arundineum pendulum mobile, quatuor trabibus fultum, sub quo foenum extra fores acervant ruricolæ et per hiemem tenent. Wy habbe it héa ljedwer yn 'e scürre as yn'e berch, malumus servare foenum in horreo quam sub tecto pendulo vento et pluviae obnoxium. Habürch, Hindel. meta foeni, F. réak héa.

burch, f. F.v. locus septus et munitus; arx; urbs. Brocmen kiasath, thet ther nena burga ni mote wesa, 173, 25, Brocmanni decernunt arces munitas esse vetitas. — Romulus deer da burich toe Roem timmerade ende noemde, 436, 5. Pro burch sæpe valet burich, (bur-ig, bur-og) F.b. borragh, Johan. 131. Ang. borough, borrow. Hæcce diæresis frequens est tum in Frisico boreali, tum in Anglico sermone; F.b. in dialecto Amrumensi forragh, m. fualagh, gualagh, moragh, sparragh, tualagh, willagh, Joh. 181. In dialecto Moringensi furrig, f. fallig, n. gulig, m. marrig, n. sparrig, f. tulig, n. Bend. 65. Ags. furh, f. fealh, fealga, f. galga, m. mærh; speare, spearwa, speareva, m. Ang. farrow, fallow, gallowes, marrow, sparrow, tallow, willow. In Ags. speareva diæresis jam adest, ut et in Ags. bælg, bælig, bylig, m. tumor, saccus, F.b. bielig, m. pellis, venter, blasbielig, Ang. bellows. Adde F. marge, march, farcimen ex farre cum sanguine mixto, Ags. mearh-bæccel, F.b. muragh. — Ags. hleor, mala, Nl.v. liere, idem; F. bisre, perna vaccæ, sive femur; F.b. luragh, femur, coxa.

Nl. berg, m. F.b. bæirig. — Nl. svelg, fauces, F. swolg, cg. F.b. swállig, f. Ang. swallow, fauces; rumen. Johan. 131. Bend. 65. Nota terminationem Frisicam -ag apud Anglos abire in -aw et -ase in -ose.

berch-knop, sedum acre. Hall. 84. Ags. stancrop, illecebra, piper murinum. Ang. stonecrop, Somner. Nl. muurpeper. Dodon. 185. Sedum album, Nl. huislook, F. scette-krud, in Ommelandia audit scot-krüed. F. di moalke is géar-scetten, vel scetten, lac inter coquendum coägulatum est. Inde scot, cum lac in careno justo citius separat

BERKÉAP.

butyrum, contra quod incommodum rustici sedum album pabulo vaccarum miscent.

benene-burch, F.v. (ossium receptaculum, munimentum) uterus feminæ. Nominat vox ossa, quod eis foetus in utero se distinguit a cæteris mollibus intestinis; inde restat phrasis di faem hat it liif fol bonken, ancilla (habet ventrem ossium plenum) gravida est. Ags. cild-hama, (infantis domus vel

involucrum) uterus.

bobba-burch, F.v. (infantis munimentum) tutela pupilli vel impuberis. Alsa en ungerech kind sit andere bobbaburg, weder sa ma hit bifiucht sa birawat, impuber infans si in tutela infantili est, et quis eum infestat sive spoliat. Confer bobbe. Grimmius vertit, Wen ein nujährig kint sitzt an der brustburch; quæ explicatio quippe genio linguæ contraria admitti nequit; sitte oan 'e boárst enim nusquam dicitur, sed lidze oan 'e boarst; It bern sit under fådy, infans est in tutela. Alia nunc non oppono.

sé-burch, F.v. (munimentum marinum) agger littoralis muniens Frisiam contra

maris impetum.

her-berge, cg. diversorium publicum, taberna, primitus locus ubi exercitus requiescit et reficitur. Ags. hereberga, statio. Ang. harborough, hospitium. F. silvicolæ, harbarge, F.b. harbargh. Prov. Diar a wiard säit fant nian harbargh, (qui verum loquitur hospitium non invenit) veritas odium parit. Joh. 143.

herbergje, vb.a. hospitio excipere; cauponiam artem exercere. Ags. herebergan, vb.n. hospitari, manere. Ang. to harbour, hospitari, manere; hospi-

tio excipere.

BERKEAP, F.u. Olde-Berkoop, vicus pagi

Stellingwerf-Easteinde.

BERGUM, vicus pagi Tietjerksteradelæ, cui vicinum coenobium Berchkleaster. Simile compositum extat in nomine Ags. berg-ham-stede, hodie Berham, in vicinia urbis Cantwaraburh, hodie Canterbury. Bergum enim fluxit ex Berg-ham.

BERKHOUT, vide bjirk.

BERLIK, n. p. viri; Alam. Parlaik, urso (leoni borealium) similis. Förstemann. 226. Ags. Berlice, idem. Ags. leolice, leoni similis, F. Lolke, n. p. v. In

BERTE.

cœmeterio Stavriensi inveni rectorem navis balænarum piscaturæ instructæ, nomine Timen Belkes, i. e. Belki filius. Ao. 1683. Belke, n. p. viri.

berlicum, vicus pagi Menaldumadelæ ad fauces pristini æstuarii mediterranci Pagus Boxtela in Brabantia boreali habet ejusdem nominis vicum.— Berlicum Frisiæ in ore populi Belkum, Bellsum et Belsum; Brabantiæ borealis item Balkum ex Barlicum. - Sa lang as Belsum, extensior Berlicumo; de longissima serie loquitur hæc phrasis. vicus est enim in longum productus.

belsumer, cg. incola Berlicumi. belsumer, adj. Berlicumensis. Belsumer kærsen, cerasa Berlicumensia, id est, optima, succi subtilis et dulcis plena. belsumer honnen, (canes Berlicu-

menses) convitium incolarum hujus vici. BERM, cg. (F.b. berm) latus sinuatum viae stratæ, aggeris, marini aggeris pes, pl. bermen. Goth. barms, m. Ags. bearm, m. Sax.v. barm, m. sinus, gremium. Isl. barmr, m. gremium; margo, ora. Gal. berme, chemin de trois pieds de large au pied du rempart, entre le rempart et le fossé; espace qu'on laisse entre une levée (digue) et un canal.

BERN, n. (bén) infans, pl. bern. F.b. biaren, bearenki, Johan. 138. Vide barn, p. 180. F.b. beare, nasci. Johan. 171.

BERRIE, cg. feretrum utrinque a viro portatum, cui imponuntur merces et omnis generis sarcinæ. F.u. barrie, Nl. berrie, f. idem. Ang. barrow, Ags. bereve, Ang. wheel-barrow, Ni. kordewagen, kruiwagen. Ags. meóx-bearuve, feretrum rotale ad evehendum fimum pecoris, F. meóx-kret, idem. gl. Ælf. 26. Etmüller male, "stercoris cumulus." 226.

barûch, f. W.o. feretrum. *Doth-baruch*, feretrum (mortui). E. I. 359. W = Gin Ags. bearuve et W.o. barug.

barwe, F.o. feretrum.

buk-berrie, cg. tabulatum ligneum fundus vehiculi fœnarii. Confer bukdelling.

syd-berries, pl. tabulæ laterales exstantes plaustri fœnarii, quibus conti-

netur foenum.

BERTE, nomen campi foenicularii apud Goinga-ripam. Di gréate Beerte, 5 B. 6 R. 5 V.

BERTHE.

beerta, nomen vici Ommelandiæ. BERTHE, BERDE, f. F.v. natales; fetus, partus. Ags. bird, n. natales. Ang. birth. Ags. gebyrd, f. natales, origo. Nl. geboorte, natales.

berthe, cg. natales.

berthe-dei, cg. dies natalitius. Ang.

birth-day.

berthe-leppel, cg. F.u. geboorte-lepel, cg. cochleare argenteum datum infanti recens nato ab eo, cujus nomen ferebat. Manubrii extremitas erat ornata imagine apostoli vel Sancti, cujus nomen ceperat infans. Inter Anglos, a quibus hic mos olim sacer habebatur, tale cochleare adeo apostle-spoon dicebatur. (Popular antiquities, Brand, Ellis. II. 83.) Extat adhuc cochleare natale e gente Frisica Idzardi, quæ florebat in vico Jorwerda, oriundum, cujus possessor erat Petrus Wilhelmi filius cujusque manubrium fulget imagine Petri apostoli. Si quid notabile accidebat id ne e memoria excideret his literis insculpsisse videntur. Dictum cochleare hanc habet inscriptionem posticam:

P. W. A. P.

In t iar onser here iesum crist 1649 heb ick piter Wellems de buter vorkoft vor hondert govt guldens.

Ante (i. e. in parte concava) literæ initiales duorum nominum,

J. P. D. J.

In manubrio pone, S. PETRVS.

Postea pro signis apostolorum et sanctorum effingebantur imagines fidei, caritatis atque spei, aliarumque symbolarum religionis christianæ. Cochlearia natalia, quæ hodie apud Frisios sunt in usu, a quotidianis non distinguuntur niei inscriptione

nominis et diei natalis infantis.

Germani, præsertim Scandinavi, infantem recens natum non exponebant nisi prorsus jejunum; ab eo enim tempore, quo minimam mellis vel lactis guttam gustaverat, trucidare vel fame perimendum linquere infantem, nefas habebatur; cujus religionis infantia matris St Ludgeri, patricii Frisii, cædi ereptæ, nobile præbet exemplum. (Brower, vita Ludgeri, Lib. I. cap. 2. Leibniz, acta 1. 86, 87. Grimms Rechtsalth. 458). Inde qui cochleari infantem donabat, quo sorberet pultem,

BETE.

se ejus curatorem profitebatur, et per testem apostolum vel sanctum, cujus imaginem ferebat, suam obstringebat fidem, se infantem aliturum et educaturum esse.

BESE, vb.n. F.b. æstu agitari; furente impetu discurrere ut pecora oestro puncta. Outzen. F.b. beskin, lege bézi, idem: ki bézat ambi, furibundus discurrit; kez-bézi, furens stridere molaribus, Joh. 187. Nl. bissen, bijsen, Silt. bösse, Sax. n. kisse-bissen, æstu agitari. Isl. bissa, huc illuc moveri. BESKJE, vb.a. misereri alicujus. Mac-

BESKJE, vb.a. misereri alicujus. Mackum. Confer Ang. bisk, (Halliwell) in-

dulgere debiliori.

bibeskje, (immen) misereri quem.
BEST, n. animal quadrupes, pl. bisten.
Frisiis vet. et Anglosaxonibus ignota
vox. Lat. bestia, Ang. beast, Gal. béste,
béte, cæt. Bést, animal, præsertim
majus, ut equus, vacca. Ang. East.
beast, an animal of the beve-kind.
Beas pro beasts, North. pl. cows,
cattle; F. bisten, idem. — Bést indicat
quidquid enorme est vel modum excedit, It wait as ien bést, sævit ventus.
Hy is sa ryk as ien bést, ditior
Cræso. — Bést, figurate, homo ebrietati

bêste-foer, n. pabulum animalium,

præcipue vaccarum.

et scortationi deditus.

inter-bêst, n. F.o. vacca annicula. elliptice F. inter, n. (ien-winter).

twinter-bêst, n. F.o. vacca biennis. elliptice F. twinter, n. (twi-winter).

bêstich, adj. modum excedens, immoderatus, enormis. Plurimum adverbialiter; It waeit bestige hird, ventus sævit vehementissime. Ien master ken him bestich forgisje, medici sæpe conjecturâ admodum aberrant. Ang. beastly, brutus, ferinus, Nl. beestelijk, idem.

BET, usque. F.o. C. M. 176, 180.

Bet in ewickeit, usque in æternum.
Ex dialecto Saxonum litoralium. Hd.

ģis.

BÉTE, vb.a. Hindel. nummossortium loco in terram dejicere, quod solent pueri ludentes ut latus superum partitionem inter eos decernat. Nl. v. beten, vb.a. et n. descendere; detrudere, deprimere. n. doen si gebeet waren, cum descendissent equis. a. twi sondwine neder beten? Quare eum deprimeremus? Vide locos in notis meis ad t. IV. Spieg. Hist. Maerlant. p. 64, 95.

Sax. n. botte, nummos in parietem projicere ut resilientes descendant in

circulum in solo notatum.

BETE, vb.a. calefacere. Saterl. E. II. 187. Elliptice pro Ags. fyr betan, (emendare ignem) accendere, Nl. vuur boeten, idem. Ang. v. bete, to light or kindle a fire; to administer fuel. Halliwell. 169. ôn bête, struere focum, focum alere.

F. oanlizze.

BETLING, BELING, donum quo procus ambit puellam. Outzen. Bæjtlinge, coll. m. sponsalia, Hd. morgengabe. Bend. 331. Isl. bithla, ambire nuptias virginis; bithill, m. procus; frequentativa forma verbi Isl. bitha, expectare, manere, opperiri, Nl. beiden, idem. Frisii meide, procare puellam, ex F.v. mide, meide, donum, præmium quo aliquem emimus, Ags. med, f. præmium. A.v. mede, præmiis corrumpere. Ang. meed, præmium; to meed, remunerari. Confer Nl. boel, amasia; boeler, procus; boelen, amare. Kil. (bothel) boel, supellex, dos.

BETTE, BÆTSE, cg. Sc.o. avus. Bætse

ind bep , avus et avia.

BETTE, vb.a. aspergere aquam vel alium liquorem, præcipue ad solvenda vel emollienda vulnera. Bette oritur ex pronunciatione Anglica verbi to bathe, scilicet bethe, de quo verbo Junius, "Bathe, Angl. frequenter est to wette, wash, to soke with luke warm liquor." Confer baeye, p. 146.

BETTEN, pl. Sc.o. ocreæ, caligæ, Gal. Ex betten liquet bottes esse vocem Francicam adeoque non ex barbara Latinitate repetundam. Forsan betten fluxit ex beten, descendere, detrudere, ut Gal. bottes ex Sax. n. botte et Gal. bas, tibialia, ex bas, humilis. Barb. Lat. bassus, humilis; bassare,

deprimere.

BETTER, adj. comp. melior. Better wirde, reconvalescere, consanescere. Hæc phrasis communis est inter pastores de pecore saginato. Di kon is yn di finne nat better wirden, vacca in prato nullum cepit incrementum. Isl. batna, melior fieri, crescere in rebus; Ang. batten, pinguescere. Ang. Follow your function, go and batten on colde bits. Shak. Coriolan.

betterje, vb.n. meliorescere. p. 156. F.o. bettri, idem, Cad. M. 187. oer-betterje, proprie, transire saBY.

nescendo; pro betterje, sancseere. Frisii eodem sensu habent oergean, transire.

BEU, n. caro vituli jejuni, recens nati. Vox despicientis ex sono formata; subintelligitur flæsk, caro, unde genus neutrum.

beu, cg. ructus. Ien beu litte, ructare. BEUG, cg. duæ cymbæ piscatoriæ juxta se invicem vento secundo velificantes rete intermedio, quod verrunt ad squillas captandas.

BEUKER, cg. puerulus, puer debilis; homo infirmus. Lytse beuker! Parve

puerule! Miserantis vox.

BEULE, vb.n. Mackum, pro quo dial. comm. oanscòeje. Streek-beule, ludus puerorum, quo nummos projiciunt ad lineam in solo ductam; qui proxime accedit jacit nummos in altum, faustâque facie supernâ cadentes sibi vindicat. Confer Isl. bölr, m. pila lusoria. Antiquitus pueri non nummis, sed globulis ludebant.

BEUNMAN, cg. Ang. boatewain, Hol. stuurman. NI. Bonne, fori navium.

BEZITE, cg. convivium mulierum ves-pertinum. Vox nova, peregrina. Gal. visite. Confer F. Béalach et wéalach. Di man yn it weerdhuws ind it wif op bezite, sa'n ryk ken nat bislean.

bezytje, vb.n. convivia muliebria frequentare. Prov. Dy utbesytje wol mateak ynbezytje, qui vult ligurire apud alios hosce sua vice excipere oportet.

BY, F.v. bi, prep. apud.

Locus, vicinia. F.v. hwerea thi fene leith bi tilade lond, F. kwersane di finne leit by boulán, pratum si arvo proximum est. Prov. Fier fen syn kus kein by syn scéa, procul a domo, proxime a damno. - F.v. That hore werps by ayder sida, F. It hor smite oan eltse side, jacere cœnum in utramque fossæ marginem. Sjouke is er by oaf hi scil komme, homo tardus agendis usque moram infert.

Tempus. By-tiden, aliquando. Ang. Northumb. by times, at times; occasionally. By-tiide, by-tiid, yn-tiide, W.o. bitite, Hd. bey zeyten, E. I. 88; Ang. betime, betimes, mane, mature; F. moárus bytiid, prima luce. F.v. Bi sumers dey, F. by simmerdei, sestate. F.v. Bi skinandere sunna, lucente sole; bi liahta dei, F. by licht-scyn dei, interdiu, luce palam. Ang. by days and by nights, BY.

Hind. bi dai ind bi neet, F. by dei ind by nacht, die et nocte. F. by juwn ind untiden, vespera et horis incommodis. F.v. Bi libbanda liuon, F. Hi jount syn bern by libbanda liuon, se vivo liberos donat bonis (donatio inter vivos). — Di Hynlippers kiere di fammen by di wike, Hindelopenses famulas conducunt in hebdomadem. — It bern groit by dagen, quisque dies incrementum addit infanti. — Ho let is it? Um-inde-by middei. Quota hora? Circiter hora meridiana. Ang. by and by, brevi.

O how this spring of love resembleth
The vncertaine glory of an Aprile

(day, Which now showes all the beauty of (the sun,

And by and by a cloud takes all (away.

Shakesp. Two Gent. of Verona. Act I. Sc. 2.

By jontiid binne alle katten grau, vespera omnes feles glaucæ sunt; i. e. nocte fæmina formosa a deformi non discernitur. By it simmer, by it winter, by 't hearfst, æstate, hieme, autumno. Cum simmer, winter et hearfst sint nomina masculina, quæritur unde pendeat neutrum it?

Numerus. Wi komme by ienen, by twáen ind by thryen yn 'e tsjerke, singuli, bini et trini intramus templum. Ang. We are not to stoy all together, but to come by him where he stands, by ones, by twos and by threes. Shakespeare, Coriolanus. — F. It noard hat syn gewante soansen by miriaden oer it suden utgetten, Ang.

The North by myriads pours her mighty
(sons;
Great nurse of Goths, of Alans and
(of Huns.
Pope.

Homo, homines. F.v. Sa kwer en wif kalath and bi there wive thenne en bern tiocht, quisquis ducit uxorem et deinde infantem ex uxore producit. Elts bern, dat ien man by syn wiif wint, is thusen goune, (quisque infans, quem maritus producit ex uxore, adfert mille florenos). Ang. By her he had two children at one birth, Shakespeare, Hen. VI. F. Hy his by hjar twickingen. Contra by hoc sensu quoque valet de viro; di fáem hat ien bern by Abe,

BY.

ancilla peperit ex Abone. Ang. The moor is with childe by you, Launcelot! Shakespeare, F. Di morin is mei bern bi jou, L. — Ik think wol ris by miselme, Hwærta dat raepjen ind scraebjen, cui bono divitias avare corradere? — F.v. bi sin wisen schen, eo sciente factum. F. By myn witen hab ik nimmen to koart dien, conscius nemini quid subduxi. — Figurate de re, domo, It kus stiet by him selme, vel op him selme, domus est solitaria, ab aliis separata. Ang. The philosopher walked by him-self in a melancholy mood, philosophus ambulabat solitarius animo jacente.

Deus, sancti, cætera. Obtestatio. F.v. wera bi gode, per deum jurare. F. Ik war dy bi alle killigen, dat myn swird is tsjin di tirannen foar di frikeit, myn lân ind it riucht, obtestor omnes deos me hoc ense petiturnm tyrannos pro libertate, patria et justitia. Ang. His godheud I invoke, by him I swear. Dryden. Anglosaxones loco bi utuntur under, on vel thurh; sverjan thurh dryhten, jurare per do-minum cœlestem; sverjan on heofonan, jurare per coelum; sverjan under hæthene godas, jurare per deos ethnicos. Gothi autem faciunt cum Frisiis, Anglis, Hollandis; Goth. svaran bi himina, per coelum jurare, F. bi di kimil swarre, On, ad, et under, sub, conveniunt cum by, apud, i. e. coram deo, teste deo, Hol. Ik betuig voor een God, dat cet. obtestor almachtig Deum omnipotentem. Ags. thurk, per, convenit cum Lat. per deum jurare. Res, instrumenta. F.v. bi tha here

gripa, comas alicui dilaniare; nima bi hera and bi halsdoke, prehendere capillos et collare; bi tha berde tappa, vellere alicui barbam; F. by it hier luke; by hier ind halsdock nimme; by di bird teppe. (F. apels teppe, carpere poma.) — F. Ien man stiet bi syn wird, vir probus stat a promissis. F.v. bi talemonna worde thene skatha to betande, damna farcienda ex patroni sententia. Bi aller friunda reda schel thet schia, non nisi communi consanguineorum consilio vendantur orphanorum bona. - F.v. bi sawentuntiga pund, (teneri) poenâ septuaginta librarum. - F. Di alde Friezen rekkennen di boeten folle by sceljen, Frisii veteres

BY.

computabant mulctas fere per scillingos. F.v. Thi kining sette that ield bi scillungum. Thet punt skil wesa bi siugun panningon, rex pecuniæ valorem statuebat per scillingos; libra sit septem penningorum. — F.v. Gód dela bi hondum, F. Goód dela by di hannen, nat bi staken, (hæredes) non per stirpes, sed singuli adeant hæreditatem et inter se dividant in partes æquales.

By cum ta, per, propter. Arbeiders-liu binne yn 'e winter déad-éarm; dat komt dær by-ta dat hja simmers alles opite, hieme proletarii Iro pauperiores sunt; hoc inde fit quod æstate omnem pecuniam consumunt. — Hwat by-ta, res addititia. Jou kwat op it poun' by-ta oun di éarm-man, adde quid libræ in gratiam hominis pauperis.

By-nammen, adv. præsertim. Nl. voornamelyk, idem. Ang. namely, præsertim; scilicet. Nl. namelijk, scilicet. Nl. v. binamen, Maerl. Sp. Hist. I. 331. Bij namin, W. G. 51. Mhd. bi namen. Nl. met name, nominatim.

Bysgelyks, bygelyks, exempli gratia; adhuc viget inter Frisios occidentales. BY, BYE, BI, cg. apis, pl. byen. Ags. beo, pl. bean, Ang. bee, pl. bees. Di byen swermje, apes examinant.

Prov. Hwar byen binne dar is eák künich, Ang. "Where bees are, there is honey. Where there are industrious persons there is wealth; for the hand of the diligent maketh rich. This we see verified in our neighbours the Hollanders." Ray, 77.

by ke, n. apicula. Bykes, homines frugi et industrii. Dat binne myn hunichbykes, hi operarii sua industria augent rem meam. Ang. bee, an industrious and careful person.

bye-bak, cg. alveus in quo seponuntur favi antequam prælo exprimuntur.

bye-bréa, n. florum pollen pedibus apium hærens et in favis depositum. Ags. beobread, n. favus mellis plenus; Boeth. cap. 23. Ang. d. bee-bread. Confer Boucher et Halliwell.

bye-koer, cg. alveare.

by e-stâl, cg. apiarium. Nl. biebancke. by e-swerm, cg. examen apium. Poetice G. J. hunich-swerm, proprie, examen melliferum. I. 197, O hertswiet himelsk hunigswerm! O cordum deliciæ cæleste agmen melliferum! Scilicet, deus et animæ cælestes quibus stipatur. BIAR.

hunich-by, apis mellifera, distincta ab apibus qui non mellificant. Ags. hunig. Nl. honig-bie, Ang. honey-bee. Shakespeare, Hen. V.

So work the honeybees, Creatures, that by a ruling nature teack

The art of order to a peopled kingdom. scyt-by, oestrum stercoreum. Sa iverich as ien scylby, cestro stercoreo

sedulior; calet in opere.

by ker, cg. apiarius. Ags. beo-ceorl, idem. beocere, idem.

bi est bis in a-pis; confer Ags. lafere, cum Lat. a-lauda; F. lap cum Lat. a-lapa; Goth. gods cum ά-γαθές; Skrt. ner cum ά-νήρ; cæt.

BIAR, BIER, n. cerevisia. F.v. biar, aliquando biaer, F.o. biaer, C. M. 13. Saterl. bjar, G. J. bjear, bjier. Ang. beer (bier). Ags. beor, bear, n. Isl. bior, bjor, m. Ex biár, biér Galli habent bière; petite bière, cerevisia debilis; contra Shakespeare double beer, cerevisia calida, F. dubel Dimter bear, cerevisia Daventriæ calida.

biar, F.v. cerevisia; caupona ubi cerevisiam bibunt. Ang. v. at the ale, F.v. inna biare, in caupona cerevisiaria.

bjirke, n. diminutivum; notat dulcedinem potus.

De Germanorum potu Tacitus, Potui humor ex hordeo aut frumento in quandam similitudinem vini corrupti. Germ. 23. Gothi baris, Ags. bere, m. Ang. v. bear, berliche, Ang. barley, hordeum. Humorem, qui fit ex hordeo, variis significabant substantivis, unde pendet genus. Fac fuisse Nl. nat, n. humor, bere-nat, vel F. sop, n. beresop, ut bei-sop, Hol. besse-nat, succus ribessiorum, atque vocem per ellipsin esse redactam ad bere, vel beer, bier neutrius esset generis ut apud Anglosaxones, Frisios, Neerlandos, Alamannos. Contra si subjectum est Nl. F. drank, potus, et ex bere-drank, hordei potus, fluit bere, vox esset masculini generis ut apud Scandinavos. Apud Anglos Boreales in ore populi est barley-bree (Nl. gars/en-brij, hordei) et barley-brolk, jusculum hordei, pro cerevisia. — Grimmius omnem affinitatem inter bier, cerevisiam, et bere, hordeum, abjudicat, putatque Germanos potus vere Germanici nomen petivisse ex Latio; refert enim

BIAR.

bier ad Lat. bibere, Ital. bere. Gr. Wb. I. 1821.

Germani omnia festa celebrabant potu cerevisiæ, unde biar longe lateque per ejusdem stirpis nationes notat quæcumque hilaria et omne genus commessationes. Isl. avl, cerevisia et convivium. Edda. I. 148. A.v. wakes and ales, hilaria campestria, inter quæ maxime celebrabant Angli bride-ales, church-ales, clerk-ales, give-ales, lambales, leet-ales, midsummer-ales, scotales, whiteun-ales, de quibus consulas, Brand, Ellis. I. 180, 279. Ags. brydealoth, brid-al, (sponsæ cerevisia) convivium nuptiale; Ags. beorscipe, convivium. Sax.n. enne bier, commessatio.

Mei ien faem to biar gean, festum nundinale cum virgine celebrare. Figurate. Di moanne giet to biar, luna obnubila est; proprie, nocturna celebrat hilaria; juvenes et puellæ inter Anglo-Frisios nocte antiquitus concelebrabant. Novi cauponam vicinam vico natali cui insigne, di thiustre wolken, nubila fusca.

F.o. beer, commessatio, hilaria, qua vi pollet vox in sequentibus F.o.

Bagel-beer, commessatio eorum qui coronas frondeas plexerunt in hono-rem alicujus;

Kindel-beer, commessatio qua cele-

bratur infantis baptisma;

Lavel-beer, diei sponsalis celebratio; Fenster-beer, commessatio qua instructionem fenestrarum elegantiorum celebrant;

Fasteluvends-beer, festum hilare die præcedente cineralia.

It sit him yn'e holle az duitesk biar, scri memoria hæc pulchre tenet. — Biar ind barmherticheid komme boppe, homo illiberalis misericordia tangitur; reminiscitur sanguinis, amoris vel beneficii pristini; proprie notat phrasis hominem tenacem, qui incalescens potu cerevisiæ fit liberalis. Confer barm B. N. L. I. 55. — Ik wyt wol hwat biar ik yn it fet hab, perspexi hominem quæque molitur.

Prov. Jouke-biar is swiet biar, (joukii cerevisia, vel cerevisia dono data dulcis est) malunt illiberales excipi sumtibus aliorum quam suis. Per agnominationem jouke, nomen proprium, notat dono datum, a præs. ik jou, do. — Kaad biaer mecket waarm bloed,

BIASKIA.

Burman. 40. cerevisia frigida calet sanguis.

biar-benk, F.v. caupona cerevisiaria. biar-glæs, bjear-glæs, n. poculum cerevisiarium, sed 'n glæs biar, poculum cerevisiæ. Prov. Dær forsupe mear yn 'n bjearglæs as yn 'e sea, plures suffocantur in poculis quam in mari. biar-hus, F.v. caupona cerevisiaria.

Ang.v. beerhouse, alehouse.

biar-lem, F.v. ictus inflictus cantharo cerevisiæ. Isl. lemia, verberare; Ang. lamm. Hol. oorlam, alapa, amystis; verbum nauticum, ut et opdonder, opprischer, verber, amystis. Oorlam, classiarius.

biar-skeppene, F.v. perfusio cerevisiæ. biar-weerd, cg. caupo qui vendit cerevisiam. Hy kat ien quéa biarweerd, potio inebrians exasperat ejus animum. flot-biar, naupegorum commessatio

post deductam in aquam navem. hynste-biar, convivium quod dominus

equi admissarii parat equarum gravidarum possessoribus certo die, quo ei equimentum solvunt.

koaltherskers-biar, convivium post peractam trituram seminum brassicæ napi, quo colonus excipit operarios qui ea fustibus tutuderunt.

leed-biar, convivium funerale. F.o. trostel-beer, (cerevisia consolatoria) idem. Sax.n. dodenbier, idem. Hollandi een wyndode, mortuus cujus exequiæ celebrantur potu vini.

stjûn-biar, commessatio naupegorum cum prora navis primum stat erecta.

BIACHTIA, vb.a. F.v. considerare et arbitrari.

BIADA, vb.a. F.v. offerre, pf. bad; pf.p. beden; ger. to biadene. — Biada sina friunda thenne ield for then datha, F. Syn friunen it jild biede four di déade (Hindel. de dade). F.v. thet bad sante Willehad, hoc jubebat sanctus W. Hi bad tha stulta Fresa godne dei, salvos esse jubebat audaces Frisios. And biot him bende, minitatur ei vincula.

bibiada, F.v. jubere, injungere.

BIAKA, vb.a. F.v. ditare. Lat. augere, Gr. aŭξειν, Goth. aukan, Alam. aukon, sed Frisii et Scandinavi cum a sincera aka, unde Ags. eacan, quæ ea redit in F. eak, etiam, proprie imperat. addel BIASKIA, vb.a. F.v. provocare in pugnam singularem. F. éaskje, petere; bi-

BIAT.

éaskje, nimia petere. Hwat biéaskest thou hjir? Unde tibi jus arroganter toties et tanta petendi?

BIAT, F.b. acetum; a bite, mordere, quod urit linguam, Nl. wat op de tonge bijt. — So súr üz biat, F. sa sur as yettik, aceto acidior. Johan. 4.

BIBANA, vb.a. F.v. edicere, promulgare (leges.) pf.p. bibaend.

BIBBE, BIBJE, vb.n. tremere.

bibberje, vb.n. frequentativum, tremere, contremiscere maxillis ut solent frigore, sive febris, sive hiemis, oppressi: Hy bibbert fen keáld. Hæc vox inde ab irruptione Anglo-Frisica residua est in Anglia. Ang. Kent. et Northumb. to bibber, to tremble. Ex Ags. biftan, Nl. beven, est frequentativum Ang. North. "bever, bivver, to tremble," (Lat. febris), ut ex Alam. bibber, tremere, trepidare, est Nl. bibberen, idem quod F. bibberje. Brockett. Ed. 2da.

The bolde kynge is in a barge and (abowthe rowes

Alle bareheuede for besye with beueryne (lokkes.

Morte Arthure. I. 22. cirris (vento) trementibus, agitatis. — Isl. pipra, contremiscere. Hol. *Een piperich ventje*, (homuncio tremulus) homuncio imbecillior et effæminatus.

BIARBEIDJE, vb. laborem impendere alicui rei. It lân biarbeidje, agrum colere. — Labore creare et acquirere, Di minske wit fack nat hwat hi biarbeidet, homo sæpe ignorat quid sibi labore et curis paret. De gierge goarre in de eergierge wynborlle beærbeydje jearm salme alle beyde yen kol oppe wrâld, G. J. II. 99.

BIBEAMKJE, lintea ornare acu pictis arbusculis. De moerren tecken-wirck, be-beámd, bebytd mey syde, G. J. I. 2, parietes sunt tapetes acu picti sericiis arboribus et imaginibus.

BIBURGIA, vb.a. F.v. fide-jubere, spon-

dere quid cui.

BYCHTĴE, vb.a. confiteri peccata; ex bi-ichtje, ut Sax.v. gihan, gehan, ex ge-ihan. F.v. iechta, affirmare, confirmare, confiteri; ex ia, confiteri, affirmare, 3 pers. sing. ind. iecht, pf. iech, pf.p. e-ien, Ags. assimilatis literis ettan, itlan; and-ettan, confiteri. Ags. North. ond-itlian, ond-ettan, ond-ettian, Surtee, Psalm. 106, vs. 31; 66, vs. 6.

BIDARJE.

Ic ondetto pro ond-ekto, confiteor, 56, vs. 10. Confer Isl. ditta, Ags. dyttan, ex dyktan, claudere, Ang.v. to dit, idem; Ags. katan, pf. keckt et ket. In genere Angli k ante t elidunt enuntiantes right, wight, night; fought, bought, per reit, weit, neit; foot, boot. F. thicht, Isl. thiettr, densus, Ang. tight in ore teit.

opbychtje, vb.a. condita evolvere,

animi sensum pandere.

bycht, cg. confessio peccatorum. F.v. bicht, Alam. bijiht, Sax.v. bigihto, F.v. byekte, bichte, idem. — Prov. Quæ biecht, quæ absolutie, Burman. 57, (mala confessio, mala absolutio) si celas, quo laboras, nil tibi remedio erit. Phrasis e trivio, ien faem di bycht afnimme, coire cum ancilla.

bigeter, F.o. Gal. confesseur. Nl. biechtvader, O. F. landrecht, 478. Bi-igiter, per diæresin pro bi-ichter, bychter.

BIDAELD, adj. facie notatus variolarum cicatricibus, F.u. pok-dalen, cicatrices variolarum, F. pok-dobben. Dalen et dobben proprie sunt scrobunculi.

BIDAPPE, BEDAPPE, vb.a. Saterl. deprehendere quem. E. II. 189. Ang.v. dap, the nip of a key.

BIDARJE, vb.a. et n. detumere. G.J. bedearje, resipiscere, Nl. bedaren, Sax.l. bedaren, idem. Kil. Bedaren, Hol. Fris. reconvalescere. j. bekomen." Noord-Hol. bedaren, remanere. Na datse scheen aen 't wesen of bedaren is sij out omtrent haer ses- of achtien jaren. Bred. Moor. II. S. Isl. dasaz, fatigari; das, n. lassitudo. Hald. Dasa, otiosus esse, dasi, m. homo desidiosus. Sueth. dasa, cubans otiari. Egilsson.

Di wyn bidarret, cadit ventus. — Di man is lilk, mar hi scil wol bidarje, iratus est, sed cito mitescet. — It hachje scil mei di jirren wol bidarje, anni levem et volubilem juvenis animum frigore ferient. — Active, Bidarje dy hwat, compesce animos, compone te. Hol. Bedaar den man wat, seda homi-

nis animos.

bidarje, gradum alicubi sistere ibique hærere. Hwær scil dat hynder bidarje? quorsum ardens equus ruit, ubi gradum sistet? Hwær is dy swift bidarre? quorsum decoctor ille profectus est, ubi fixit sedem? It wyt nat kwær myn scuón bidarre binne, nescio ubi lateant calcei mei.

BIDDE.

BIDDE, vb.a. precari, invitare. press. | bede, f. F.v. preces, supplicatio. gen. ik bid, pf. bea pro bead, pf.p. bean, bidden, Sc.o. bein; pr.p. biddende, ger. to bidden; F.v. bidda, bidia (bidja), pf. bed, pf.p. beden; Goth. bidjan, pf. bath. Ags. biddan, pf. bæd. Distinguunt Saxones littorales inter bidden, mendicare, et bidjen, blande supplicare. B. N. L. 1. 67.

Procari. Ien Fries ken nat bidde ind smeke, submisse petere a magnatibus beneficium non est hominis Frisii. — Prov. Gong oeyt in bid, gong 't knoe in lij, M. S. exi et supplica, redi domum et perpetere, nihil obtinebis. — Di thjeaf bidt di iene God um di oare dat di faem him nat forklappe scil, fur ancillam per omnes deos obsecrat ne denunciet se domino.

Invitare. To bry bidde, in commessationem vel prandium invitare. leed bidde, ad exequias vocare consanguineos et amicos mortui. To brulloft bidde, invitare ad festum nuptiale. Ang. Madam, the bidden guests are come, A. Philips; F. Mefron, di bidden gasten binne komd. Ang. to bid, to invite. "Still used in the North, especially with reference to an invitation to a funeral, which is termed a bidding. Two or four people called bidders are sent about to invite the friends and distribute the mourning." Halliwell, bid et bid-ale. Idem mos cum voce bidder viget inter Frisios ruricolas.

leed-bidde, invitare ad exequias. leed-bidders, pl. elliptice *bidders*, qui invitant amicos et consanguineos mortui ad exequias et epulas ferales; obeunt autem villas bini vel quaterni. Sax. l. doon-bidder, idem; kost-bidder, qui invitat ad festum nuptiale.

nacht-bidde, nocte obscura cogere

stipem.

nacht-bidder, cg. homo egenus, qui medio hieme nihil invenit quo vitam sustentet, quemque pudet interdiu mendicare, nocte media, cum aquæ glacie rigent et nives terras tegunt, longe lateque villas obit, ut stipem cogat. Pulsat leniter fenestram; rusticus surgit et ei in cochleari per ostiolum vitreum fenestræ porrigit stipem. Cum inter hos egenos laterent cessatores ignavi vox nachtbidder figurate abiit in convitium hominis illiberalis et abjecti.

BIDDE.

pl. bedena, dat. bedum. Hy hat it jackt ter bede, usus phaseli ei conceditur; dominium non est ejus. F.o. Bi ues werd feilmael on bede on sede, apud nos preces sæpe vim legis habent; proverbium inter insulanos Frisiæ Orientalis. Cum nemo nisi fame coactus beneficium roget illud recusare fere nefas habetur. On ut Ang. one fluxit ex Ags. án.

béa, cg. supplicatio.

béding, F.v. supplicatio, precatio. biddelje, vb. frequentativum, frequenter precari, i. e. mendicare, stipem

cogere. biddeler, cg. mendicus. Di faem is sa bang foar ien feint as ien bidler foar ien dubelstuor, formidat virgo juvenes ut mendicus duorum stuverorum stipem. — Op syn biddelers, non omnes eandem viam ingredi, sed quisque suam. Mendici quippe quaquaversum vagantur; inde proverblum Ang. The beggar is never out of his way, F. Di bidler is nea fen di wei af. Ray, 2. Inde et Anglosaxonibus vædljan, vagari, est, mendicare. F. rinne, currere, per euphemismum, mendicare. biddel-hikke, vectis lusorius quem

liberi pauperum viatoribus objiciunt in viis publicis ut stipem erogent. Dicitur et klús (kloes), licet veteres Frisii sepem super aggerem marinum transversam appellabant klezie. Vide Verslag Fr. Gen. 1852/8 p. 11. Prov. Loaye liu' bidde God um wirk

ind thankje him dat hja it nat krye, pigri petunt occupationes a deo eique grates agunt quod otiosi manent. -De jungste bidler mat di koer drage, natu minimum mendicum oportet manticam portare, i. e. in via onus incumbit junioribus. Junioribus incumbunt officia operaria. — It is di iene bidler leed dat di oare ien duit kriget, Ang. It 's one beggars woe to see another by the door go. — It is better ien bidler to stearren as to libjen as ien bidler, Ang. Better to die a beggar than live a beggar. — Lien dyn hynser oan ien bidler ind hy fliucht er mei ut 'e fjouweren, Ang. Set a beggar on horse-back and he'll ride a gallop, asperius nihil est humili cum surgit in altum. — Biddelers bitelje mei lüsen, Ang. A beggar pays a benefit with a louse.

BIDEKKE.

BIDEKKE, vb.a. obtegere, occultare. Di groun is biditsen mei snie, obtegunt nives terram. — Ik stéan di man nat; hy is bidekt, diffido homini; occultator est. — F.v. bithekka, vb.a. cooperire; unde erthe bithacht, terra coopertus. The redit in F. thekken, stragula lecti.

BY-DEL, adv. deorsum juxta vel prope. Di leppel is er by-del fallen, cochleare

cecidit de mensa. Confer by-ien. BIDELA, vb.a. F.v. decernere; quod judicis est, Nl. bedéling van 't recht. F. bidele, partiri quid in alios, erogare necessaria egenis, Ang. deal out to. Ags. bedælan, dividere, separare.

bideling, cg. partitionis distributio. BIDEST, adj. timidulus. Stil ind bidest, placidus et pudibundus. Nl. deysen, deynsen, retrocedere in pedes, tergiversari. Nl. bedeesd.

BIDIBBERJE, vb.a. animi motus reprimere. Him bidibberje, se compescere. BIDYE, vb.a. et n. lucrari quid, prospere succedere. Hy bidyt neat mei

syn unfrommens, nihil lucri dolis malis facit. Hy bedyt, bene rem gerit suam. It bedyt goed, bene succedit. Di béam hat al thrije jier stien, mar bidyt net, arbor sata ante hos tres annos nihil incrementi cepit. Nl. bedyden, bedygken, Kil. augescere, bene provenire, rem facere. Antiquitus bedijgen e crescendi notione transibat in affinem "fieri" apud Flandros. Dicebant enim die boom bedijgt groot, dat velt bedijgt groen, die os bedijgt vet, pro wordt groot, wordt groen, wordt vet. Kil. bedijden, vet. fieri, evadere. Burman, aenmerkingen. I. 152. Ags. theon, prosperare. Ang.v. betheed, prospered, Verstigan. F. bedyd, idem. Confer dye.

BIDIKERJE, per tubum telescopii intento oculo speculari res in longinquo positas. Confer diker-kykje.

BIDYKJE, vb.a. munire agros, præsertim prata, contra aquas surgentes aggeribus. Ags. bedician, scrobe vel fossa munire. — It lan' bidykje.

BIDIMPE, vb.a. compescere. Him bidimpe, suam iram reprimere. Confer dimpe, fossam injecta terra obturare. Ang.v. damp, afflictatio, dejectio animi. bidompen, adj. (coelum) obnubilum,

madidum et remissum.

bidompeld, adj. hominum exhalati-

BIDJERRE.

nimio hominum coetu repleto, pectus opprimens. Alias biscompt; bidompte kéamer. Conf. dompe, deprimere; dompelje, mergere, mergi. Kil. bedompen, fumigare.

BIDJERRE, vb.n. et a. depravari, corrumpi; depravare, corrumpere; præs. ik bidjer, don bidjerste, hi bidjert, pl. wi, jimme, hja bidjerre; pf. ik bidoar, dou bidoarste, hy bidoar, pl. wi, jimme, hja bidoaren; pf.p. bidoarn, pr.p. bidjerrende, ger. to bidjerren. In his omnibus f post r more solito assimilatur; confer F.u. inf. bederwe, præs. ik bederf, dou bederfste, hy bederft, pl. wy, jimme, sy bederwe. pf. ik bedsirf, dou bedürfste, hy bedürf, pl. wy, jimme, sy bedürwen. pf.p. bedürwen, pr.p. be-derwende, ger. tü bederwen. Veteres F. jam elidebant f, F.v. thura, dura; thora, dora, opus habere, egere; præs. thur, theer; pf. thorste, pl. dorsten. Ags. thearf, pl. thurfon; pf. thorste pl. thorston, opus habere. Ags. thearfhlaf, panis azymus, qui egestate vel temporis angustia cogente coquitur. Wycklyffe therf-looues, Ex. XII. 8. therfbreed, Gen. XIX. 3. Ang.v. therfbreed; Nl. (Kil.) derf-brood, Ang. Bor. derfboord. É notione egendi, carendi, fluxit vicina egenum miserumque reddendi, corrumpendi, depravandi. Nl. v. bederuen, carere, Nl. derven, carere; bederven, corrumpere. F. Di fisk bidjert, di moalke bidjert mei dit mylde waer, corrumpuntur pisces capti, corrumpitur lac tepida cœli temperie.-Beppe bidjert di bern, avia indulgentia pueros corrumpit. Prov. Ién soan ind dy bidoarn, filius unicus isque amore parentum cœco perditus.

bedarwe, F.o. necesse esse. We bedarwen de koop nich to holden, Stür. nil nos obligat emtionem habere ratam.

biderf, n. tantum quantum egeo, satis cibi. In epulis rusticorum convivator convivas sæpe premit ut ultra vires se onerent cibo et vino, cui conviva respondere solet, Gréaien thank foar my! Ik hab myn biderf, Gratias ago maximas! Bene, abunde est mihi. Di boer hat yn hea ind gære syn biderf, rusticus pastus in usum pecoris sat habet. Ags. betheorfath, necesse est; betheorfte, necessitas, quibus vocibus Etmullerus caret, p. 582.

one inquinatus; sc. aër in conclavi | biderf, n. corruptio. Dær komt biderf

BIDJUPT.

oes it lyk, rancere incipit cadaver.

Alias bidjer'.

bi derflyk, adj. foetorem redolens. It flesk is al biderflyk, caro tetrum putredinis odorem spirat. Confer formam vocis Ags. thearflie, utilis.

bidjerrens-waer, n. temperies celi tepida, qua pisces, carnes, atque lacticinia cito in putredinem vergunt. Bidjerrens pro bidjernes; eadem forma quæ vocis Ags. thearfedness, f. paupertas. — Omnia Anglis desunt. BIDJUPT, BIDJUPT, adj. participiale,

BIDJUPT, BIDJUPT, adj. participiale, animo confusus, perturbatus, circumventus. G. J. II. 100, 108.

be düpe, vb.a. F.o. decipere. Stür. Confer dippe. Nl.v. "duppen, verticem capitis demittere; Duppen, dupper, homo prono capite spectans terram et submisse se gerens." Kil. — "Renen duppen, un niez, lourdaut. Homo insulsus." Plantijn. — E fonte Francorum fluxit Gal. dupe et duper.

BIDOBJE, vb.a. in terram infodere. Di houn bidòbbet di bunken, canis terra obruit ossa. — Dòbbe, acrobs.

BYDOEKJE, vb.a. addere quod deficit. Di boer makket di kier nat; ki mat bydoekje, colonus locarium non efficit e proventibus agrorum; ex suo supplere debet. Confer Nl. docken, dare, ero-

gare, F. opdokke.

BIDOLKJE, vb.a. armis potiri, pugnando acriter acquirere. G. J. I. 91. Ho Friezne fjuechlijue länfrye eerpreal bedolckne. Isl. dolg, pugna; dolgstrangur, acer in pugna; dolgs, fortis adversarius, hostis; Frisa dolgr, inimicus Frisiorum. Egilsson. F.v. dolch, vulneratio, vulnus. F.o. dulcken, verberare; dolje, deverberare. Hol. de koe dollen, sica vel securi cerebro bovis vulnus mortale infligere, mactare.

BIDOLLE, vb.a. defossa terra cooperire, sepelire; infodere, defodere in terram. Figurate, bidold yn druk, sepultus, oppressus doloribus. — Bidolle assimilatis literis pro bidolwe. F.v. bidelva, Ags. bedelfan; F.v. pf.p. bidulven, Ags. bidulfen, bedolfen; ex pf. bidolf est F. bidolle, pf. bidolde.

Hodie valet

bidolle, circum-fodere, quaquaversum fodere. Di junges habbe di hele tün bidold um angel-wjirmen.

BIDOTTE, vb.a. decipere. Nl. bedótten, Ang. v. bedote, decipere. Chaucer.

BIDRIPPE.

BIDOUWJE, BIDAUWJE, vb.n. rore irrigari. Ang. bedew, idem. Ags. deav, ros. BIDRAGE, vb.a. decipere; pf. bidroeg, pf.p. bidrein (ex bidregen), Sueth. bedraga, Dani bedrage, fallere. Ags. dragan, pf. drog, pf.p. drægen: bedragan, Ang. to draw by, decipere. Sueth. draga, trahere, decipere. B. L. trahere, prodere, Gal. trakir. Isl. draga, trahere. Genuina consonans tamen est th, ut patei ex lex. Run. thraga, quod plane respondet Lat. trahere, Germ. thragan. "Aliquem fune tracto circum capere;" hæc notio primitiva verbi bidrage redit in F. bitrekke, decipere, proprie, trahere circum-circa, Lat. circumvenire. Kil. betrekken, attrahere, allicere. Ang. betray, (bethrage) prodere, Kil. bedragen, deferre, accusare.-Nl. bedriegen, Hd. betrügen; poeta Gysbertus Hollandissat in verbo bedriegie. Jun. Et. draw.

BIDRAYE, vb.a. in varias partes et variis modis circumagere, involvere. Di mem scil dat sa wol bidraye dat di dockter oan 'e man komt, mater variis

artibus collocabit filiam.

BYDRAYE, vb.n. sistere navis cursum ut appropinquet alteri navi; figurate, mittere postulatum, obsequi.

BIDRIPPE, vb.a. stillicidio madefacere. Hol. bedruppen, Ang. bedrop; Milton, Not so thick swarm'd once the soil Bedropt with blood of Gorgon: F. bidript mei bloed, Nl. bedrupt met bloed, guttis sanguinis aspersus. Myn boeken binne bedript ind bidoarn, mei libri stillicidio depravati sunt.

Figurate, Hwat my bidript ken dy bireine, dedecus, quo mea familia notatur, forsan in te majore opprobrio cadet. Alias, Dat di eine bireint ken di oare bidrippe. — Lokkich hy dy him selme bidrippe ken, felix qui se et familiam propriis viribus sustentare valet, qui non pendet ab aliis. Metaphora est ab aspergendo cibum adipe. — Frequentativum verbum

bidribbelje, vb.a. inquinare merda liquida. It bern bedribbelt kim, infans se concacat. Di poekoámbe dockt ien steil wird, mar ky bedribbelt kim fen bangens az it op 'e neil byt, Thraso jactans ingruente periculo trepidat.—Ang. v. bedrabylyd, dirtied, wetted; drabbletail, a woman whose petticoats are wet and dirty. Halliwell.

BIDRIBBELJE.

drabbel-koeke, cg. scriblita forma similis vermium se convolventium glomeri; nomen habet a filo pultis farrese, quod coquus stillat in butyrum ebulliens, ubi indurescit. Confer dribbelje.

BIDRIBBELJE, vb.a. cursitans moliri, ut vetulæ omnia curantes solent. Nl. v. drabbes, cursitare, itare; drabbers, calcei. Kil. Mhd. bedrabes, cursu aliquem attingere. Benecke, I. 388.

BIDRIUWE, vb.a. agere, patrare; inhonesti quid committere. pf. bidreau, pf.p. bidreaum, ger. to bidriuwen. F.o. bedrif, committere. C. M. 172.

bidriuw, n. negotium, opificium, opers, omne quo quis victum quærit.

boere-bidriuw, n. agricultura, tum aratio, tum cura rei pecuariæ.

stiunk-bidriuw, n. commissa foeda. BIDROAWJE, vb.a. contristare; (G. J. male bidroafje) pf.p. bidroaft, contristatus.

bidrûwd, (bidroed) proprie contristatus, lamentabilis, in usu, perversus, malus. Ien bidruwde junge; ien bidruwd famke, puer protervus, puella molesta. Ien bidruwd wirk, factum perversum, iniquum, aliis onerosum. — Men kat ien bidrúwden arbeid um junges yn stokken to kálden, pueri protervi diffi-

cillime compescuntur.

bidruwde, adv. valde, vehementer, plurimum sensu malo. Bidruwde káld, sæve frigidus; bidrunode carm, pauperrimus; bidruwde lilk, valde iratus; bidruwde pynlik, dolore acerbo plenus. Fere simili sensu Latini usurpant tristis, Tristiora remedia, triste lolium.— Notione fausta; bidruwde jern, cupidissime, libentissime (F.o. bedreuwt gæren. Stür. 11.) *bidruode moai*, pulcherrimus; bidrucde swiet, suavissimus. Eodem sensu usurpant unfuch, enormis, incompositus; iselik, oeribel, horrendus, cet. quæ vide. Lat. misere cupere, misere amare, i. e. valde. — Oa, duabus licet literis scripta, proprie una est vocalis longa in droawje, ut o in Goth. drobjan, turbare.

BIDRUGJE, vb.n. siccari. Mei di noardewyn bidrugje di klaeiwegen al, boreas siccat vias argillosas. Bidruye et bidrugje, siccescere, æque valent in usu.

BIDUCHTJE, vb.a. metuere. It stiet to bidücktjen dat it jild nock iendris di sordid rejerje scil, metuendum ne

BI-EARSKJE.

parati nummi tandem mundi imperium teneant. Ik bin bidücht four di éarme minscen, dy nin wirk kabbe, metuo pauperibus, qui quo victum quærant non habent.

BIDUNGJE, BIDONGJE, vb.a. stercorare agrum. Di finne bidungje. Figurate, bidonge yn freámd-láns ful, G. J. inquinatus sordibus terræ peregrinæ. In reliquiis Ags. non mihi occurrit; sed restat in Ang. to bidung notione propria et figurata; (Goliath) leaving all but his head to bedung that terrour, which had shaken lately at his terrour. Halp, Resolutions. Dec. 1. — They will appear in the streets soundly bedunged with calumny and filth. Pullers, Moderation. p. 485.
BIDUST, adj. F.o. stupens. Dy néa net

BIDUST, adj. F.o. stupens. Dy néa net 'ris yn 'e bocht springt rekket er bidust under, sine ulla remissione animus tandem hebescit. — F.v. dusia, deliquium animi pati, freq. Ags. dysigean, in-

eptire. Vox Anglis ignota.

BIDWAEN, vb.a. peragere. F.o. bidoon waze, occupatus esse in aliqua re. F. Hwat bidockste dar docks? Quid tandem ibi agitas, moliris? — Relative, kim bidwaen, F.u. kim bedoen, F.o. Sax. l. sik bedoon, sese concacare, per euphemismum. It bern bidockt kim, F.u. It kyn' ket kim bideend. F.o. bemaken (kum) se conspurcare ut solent infantes. A.v. bedone, wrought, made up. B. N. L. I. 226. Stürenberg, 11. F.u. bedoen, præs. ik bedoen my, pf. bedeed, pf.p. bedeend.

BYDWAÉN, vb.a. addere. Wolsthou hwat jild by dyn seineminscen dwaen? Adde quid argenti, quæso, tuis votis. — Bydwaen, miscere veritatem additamentis fictis: Is dat allegearre suwer wier? Ne! Hy hat er hwette bydien.

BI-EAGJE, vb.a. oculis assequi. Fen Rawier ken ik Inkkusen bićagje, e clivo rubro Stauriensi Enkhusam prospicio. Hollandi tropice be-ogen, in scopum tendere, velle. Confer éack, oculus.

BI-EARSKJE, vb.a. circumcursitans multa moliri, Hwat bieársket it áld-wyfke dochs de god-gánskelike doi? Quid vetula per totum diem circumcursans tandem molitur? Vetulæ cursantes frequenter clunes agitant; inde ex éars, vb. eárskje, bi-eárskje. Eodem sensu fere F. bidribbelje.

BIEDE.

BIEDE, vb.a. pretium pro merce offerre. præs. ik bied, pf. bés (ex béad), pf.p. bean, pr.p. biedende, ger. to bieden. Ags. beodan, pf. bead, pf.p. boden. F.v. biada; pres. ik biede, pf. ebad, bad, pl. bedon; pf.p. ebeden, beden, (Saterl. baden.) ger. to biedane, jubere, offerre. Is hit ac thet hi ieftha sine friunda thenne ield biade for then datha, si ille vel consanguinei offerunt pecuniam pro occiso. F. Mei loaven ind bieden rekket di kéap kléar, petendo et offerendo pretium fit coemtio. Confer loave, liceri de pretio, cum Isl. los, m. vola manus; venditor et emtor vicissim dextras plaudunt.

bâd, Saterl. jussum. F.v. bod. Het. 228.

Ags. bad, pignus.

forbiede, vb.a. vetare. Forbéane tiid, tempus quo magistratus vetat quærere ova (ex. gr. vanellorum), piscari vel venari, ne proles pereat. Forbéan wetter, aqua in qua jus piscatus uni soli est. Figurate, Hi fisket yn forbéan wetter, concubat cum uxore alius. — Ags. forbeodan, prohibere; F. v. urbiada et forbiada, Isl. fyribióda vetare. Ang. to forbid, vetare, interdicere; Thy throne is darkness in th' abyus of

(light,

A blaze of glory that forbids the sight;

O, teach me to believe thee thus con-(ceald, And search no farther than thy self

Dryden.

opbiede, vb.n. et a. licitari, liceri contra in auctione.

BIELD, n. imago, pl. bylden. len bield fen ien faem, virgo pulcherrima. Scot. beelde, model of perfection or imitation. Jam.

bield, scheda papyracea imaginibus typographis ornata, infantum crepundia. Ylst, Uretherp et alibi; cæteri F. keiling: sed Hindelopiæ

bîlkede ex bildked.

bileth, n. F.v. imago. Contracte byld.

Israkel! Dyn god scheltu neen byld makia, 438, 9, vulgat. "Non facies tibi sculptile." Ex. XX. 4. Hæc verba, postquam concilium Niceæ imagines in templa introduxerat, in decalogi versionibus medii ævi sunt omissa, excepta tamen vetere versione Frisica. — Sax.v. bilithi, bilidi, signum, exemplum, parabola, imago.

BIEN.

Isl. bildr, m. scalprum, telum. Vox Anglosaxonibus et Anglis deëst. Lege blithe pro bilithe, Cædmon 232, 7.

byltnis, n. imago.

byld-houwer, cg. cuneus ferreus quo deceptor acumina cornuum boum in speciem juvenilem conformat; etiam annulos cornuum, indicia ætatis, pro lubitu lima minuit, ut anni octo, exempli gratia, decrescant in numerum quaternum. Di byldhouwer, (proprie statuarius) et di Frysce diwel, (diabolus Frisicus) sunt synonyma. Annuli sive orbes isti, quibus anni singuli cornua vaccæ cingunt, vocantur kernen, et kerwen.

foárbyld, n. exemplum.

foar by l dsel, n. institutio moralis pro-

posita exemplo.

okke-byld, n. pupa infantis. 'n Moai okkebyld! pulchra pupa; per sarcasmum, virgo teterrimæ formæ.

byldje, vb.n. nitere ornatu. It wiif byldet as ien apel op di poátkast.

biletha, vb.a. F.v. formare, formam addere. Accentus est in bil. Dat kind an thera modere bilethad, 240, 22, 27, infans formatus in utero.

for by l dje, vb.a. exprimere, repræsentare quid vel quem sculptis vel pictis

imaginibus.

yn byldje, vb.a. opinari, fingere animo et cogitatione. Domenys ind scoolinasters byldje kjar ien bülte yn, sacerdotes et ludimagistri nimis sibi placent.

yn bylding, cg. imaginatio. Prov. Di ynbylding is slimmer as di threddeis kedld. pl. ynbyldingen, somnia, phan-

tasmata.

(reveal d.

utbyldje, vb.a. exprimere imagine. G.J. Di Frysce tonge mei letters utbyldje, præf. XXIX, Ang. to figure the Frisian tongue with letters.

utbylding, cg. effigies, repræsentatio. BIEN, n. os. pl. biennen, bjinnen; diphthongus ie accentu, quo caret monosyllabus singularis, in bisyllabo plurali indurescit et breist; poeta Gysbertus minus recte bienen, lege biennen, ossa. Biennen præcipue notat ossa piscium; elliptice pro fisk-bjinnen, idem quod fisk-bonken.

bien, F.u. os et crus; Nl. been, os et crus, sed pl. bénen, crura; beenderen, ossa. F.b. bian, n. Joh. 100, os et crus F.u. Jon kenne op tén bien niet gaen, (uno pede ambulare nequis) duo BIEN.

pocula vini tibi sunt haurienda. F. Men kenne op ién sconk nat rinne, idem. bên, n. F.v. os, crus. gen. benis, bens, dat. bene, acc. ben. plur. gen. bena, benena, dat. benum. Ags. bán, pl. banu, gen. bana. Ang.v. Bynd thine tonge with bonene wal. Reliq. Antiq. I. 112; bonene, gen. plur. sequitur F.v. benena. Ags. à peperit Ang. o in bone, et à peperit é in F.v. bén.

Er nin bien yn fine, nulla re gravari, nulla causa retineri; proprie, non invenire ullum os in carnibus quas manducamus, i. e. difficultatem. Angli to make no bones, to make no scruple. Ang. Perjury will easily downe with him, that has made no bones of murder, F. Dy ien moarth dien hat fynt eâk nin bien yn ien falsce eed.

Twa honnen our ién bien Komme selden wol our ién

Burman. 69, qui dispertiunt inter se prædam raro congruunt.

Like Aesops hounds, contending for the (bone,

Each pleaded right and would be lord (alone.

Dryden.

benene-burch, F.v. (ossium receptaculum) matrix. (Confer burch). Ags. ban-beork, ocrea, (crurum receptaculum).

ben-breke, F.v. ossis fractura. Ags. ban-brice.

ben-frotha, F.v. ossium attritus. F.o. fröten, veröten, F. wrotte, versare terram. Ags. vrotan, subigere, versare rostro. Gal. frotter.

bianlangh, F.b. tibialis pars crus tegens. Johan. 133. F. fuóiling, pars inferior tibialis. F.b. fæitling, idem.

been-laper, F.o. chirurgus; dictio ludicra, ut et Gysberti buok-laper, medicus. F. laepje, resarcire.

bjin-roas, cg. dolor ossium rheumate laborantium.

bjin-scaef, cg. idem quod benfrotka, sed Ang.v. bone-skave, sciatica, (runcina ossium).

bien-setter, cg. alias *lidsetter*, chirurgus, præsertim qui luxata reponit membra. Ang. *bonesetter*, idem.

membra. Ang. bonesetter, idem. ben-skredene, F.v. ossis læsio.

bjin-wirk, n. conformatio lineamentorum pedum. It hynzer hat ien moai bjinwirk.

bienen, bjinnen, adj. osseus. Lit di

BIEN.

man ite mei 'n bjinnen kniif, (Ang. Let the man eat with a knife of bone?) homo puerilis et obtusus; proprie, cultrum ferreum ab eo amove ne se vulneret. Bienen mæsheft, cultri manubrium osseum. F.v. benen, osseus. been-setich, adj. F.o. agglutinata ossi

(cutis post vulnus sanatum.) F.v. sela, selta, ponere.

bjintich, adj. crassis ossibus præditus. Ien bjintige kou. Ang. bony, (F. bonkich).

Burning for blood, bony and ghaunt
(and grim
Assembling wolves in raging troops
(descend.

Thomson, Winter, vs. 394.

Thycke man wel yboned and strong.

R. Gloucester. p. 414. Nl. wel gebonkt.
bien-druch, adj. Ang. v. bone-dry,
valde siccus.

ben-fest, adj. F.v. ossi concrescens (caro vulnerata).

bien-hird, adj. perdurus.

bjin-itich, adj. macer sed ossibus giganteis instructus. Bjinitige keerdel, Ang. big-boned man, Nl. zwaar gebonkte kerel. Alias, bjinbitick. Screder kon, vacca ossibus magnis, fere synonymum est.

ben-sechtich, adj. F.v. ita vulneratus ut os cadat sub oculos.

ben-stallich, adj. F.v. idem quod benfest.

brust-ben, F.v. os pectoris, os ensiforme, F. boárst-bien.

hense-ben, F.v. os sacrum. Bustici Transisalani, Et been doar de hake van de konte an hengt. F. stuit.

hreg-ben, F.v. spina dorsi. F. reck-bonke, kjelling.

nose-ben, F.v. narium interfinium, isthmus. F. noas-bien.

quam-ben, F.v. quem-ben, costæ nothæ. F. koárte ribbe. — Goth. vamba, Ags. vamb, venter: forsan ex kvamb, et h = ch = q ut Scoti quha pro F. hwa, Ang. who, qui; quhig pro Ags. hvæg, Ang. whey, Nl. wei. F. wat, serum; quhit pro Ags. kvæte, Ang. wheat, F. kweet, cæt. Jamieson. Douglas. Aen. gloss. qu. Ergo proprie, ventris ossa.

ribbes-ben, F.v. os costæ, costa. F. ribbe-bonke.

skulder-ben, F.v. scapulæ. Hind. scolderbunke, F. scouderbonke.

BIER.

widu-ben, F.v. clavicula.

biente, n. ossium compages. F.v. benete,

n. idem. Nl. gebeente.

bjinke, bjinteje, n. ossulum, crusculum. Byinteje brekke, fultus conto inter crura intermedio saltu superare fossam. F.u. Ieman by 't bientje krye, decipere, emungere quem. F.o. kum bi 't been krigen, idem. F. Immen 't bjinteje lichte, idem, proprie inter luctandum adversario levare crurum alterum; supplantare, vnone lichte,

F.u. It beste bientje foar, (promove pedem faustum primum, i.e.) nil desperandum; bene rem gere tuam. De fausto et ominoso pede vide p. 194. bjintsje-kóu, cavea lapidea in coemeterio turri contigua, in qua asservantur mortuorum ossa. Lat. ossarium.

vantur mortuorum ossa. Lat. ossarsum. benke, cg. os. Di bonken dogge my seer, dolent mihi ossa. Di houn gnouvot op ien bonke um, canis arrodit os. — Di bonken, pedes, tibiæ; notio ex trivio: Ik scil dy di bonken stikken kneppelje as-the hjir werkomste. — Confer Ang. bone, os, et bunch, tuber, gibbus. Ang. v. bonket, coxæ os. — Prov. Ho nyeer oan 'e bonke, ko swieter flæsk, Ang. The nearer the bone the sweeter the flæsh. — Di rike liu kleye stien ind bien dat hja nat oerwinne, divites clamant et lamentantur quod nil lucri accedat suis bonis.

bonkich, adj. ossium plenus, ut ex. gr. inter pisces lupus: Di snoek is bonkich. — It flæsk is bonkich, caro bovis

vetuli habet ossa majora.

BIER, cg. feretrum. E lingua veterum Francorum Gallis restat vox bière, cerceuil. F.b. beor, Joh. 100. Ang. bier, Ang. v. bere, beer, ber, Saterl. bere, Ags. bær, f. Hind. berrie. Aliæ dialecti plene ded-baer, feretrum quo cadavera portant in tumulum. F.v. bera ferre. — Nota cadavera puerperarum et aqua mersorum manibus portari, cæterorum mortuorum humeris. — Kil. "baere, vacuum sepulchrum, tumulus honorarius." Forsan Gal. catafalque.

Feretrum commune in eo differt a feretro ferali, quod hoc munitum est extantibus lateribus, inter quæ loculus ponitur; illud vero planum: inde poëta G. J. mortuum non collocat (super) op 'e bier, sed (in) yn 'e bier,

G. J. 1. 54.

BIES.

Kiemste joed dijn krolle-kolle-kier, Moorn, muwlck, reckeste ynne bier. Wassenberghius biere hie loculum ipsum valere putat adeoque veteres suos mortuos non loculis inclusisse, sed feretro impositos in sepulchrum tulisse et sic intectos terra obruisse. Frisii veteres contra ea cura summa cavebant ne cadavera a lupis lacerarentur, et ea, tum querceis, tum lapideis capulis inclusa, ponderosis saxis tegebant. Confer Wassenbergh. I, 48.

Ang. v. broght on bere, mortuus. Horse-bere, lectica equo trahenda. Yef any horse-bere wolde hym bere. Robert of Glocester. p. 163. Confer omnino glossarium Boucherii (bier), qui annotat apud veteres Anglos quamque paroeciam suum commune habuisse feretrum, quo ipsius mortui efferrentur, adeoque nullum feretrum unius fuisse dominium privatum. Idem mos usque adhuc viget apud Frisios.

bier-fet, n. loculus, capulus.

bier-klaed, n. pannus major quadratus niger ex lana, quo tegitur loculus et feretrum. F.u. baerkleed.

ber-wêd, n. F.v. idem.

bierje, vb.a. mortuum in capulo ponere; elliptice pro bierfetje. Nl. v. baeren. BIERUM, nomen quorundam vicorum, ex berum, in Ommelandia Bierum. Aster-berum, hodie Easter-bjirrum, F.u. Oosterbierum. Sexberum, hodie Sex-bjirrum, F.u. Sex-bierum. Piters-berum, hodie Piters-bjirrum, F.u. Piters-bierum. Sub judice lis est num berum dicatur pro werum, cujus nominis aliquot sunt vici Oudh. en gesticht. van Vriesland, 175, 176, 177. Confer Aster-Werum, hodie Easter-Wjirrum, F.u. Ooster-Wierum in Baerderadela. Verisimilius Berum constat ex Bere, n.p.v. et ham. Ambitus agrorum circum vicos Eáster-, Sex- et Piters-bjirrum vocantur di Bjirrumen; hy wennet yn 'e Bjirrumen.

BIÉS, cg. juncus, botanistarum "scirpus paluster." Hall. 235. Collective di bies, scrirpi. Di bies wirdt jür, scirpi fiunt cariores. Tota Frisia, cujus partem nunc tenet Hollandia, in innumeris stagnis et lacubus juncis scirpisque scatebat, quibus lectum sternebant incolæ et plectebant mattas; inde Frisiis et Hollandis phrasis solennis syn biezen pakke, colligere

BIESTER.

sarcinas. Biezen ind liezen, scirpi et gladioli aquatiles. Biezen, unde fiunt mattæ; dum crescunt in aquis, vocantur kokels; kokel-snyer, operarius secans scirpos ex aqua. Scirpi, e quibus fiunt sellarum sedilia, virentes in aquis, popels dicuntur.

ibiezom, bjizzem, cg. scopæ. pl. biezome, bjizzems. F.v. besma, virgæ quibus i cæduntur malefactores. Prov. Nye ili bjizzems feye scjin, Burm. 51. Ang. New brooms sweep clean. Ags. bysm, besma, m. virga, virgula: mid besman svingan, virgis cædere. Oros. II. c. 5. Collective, besma, scopæ. Ang. besom, Nl. besem, m. Sax. l. bese, juncus, scirpus.

bjiezem-ries, n. virgulæ unde fiunt

scopæ.

٠,.

د ۳۰

π,

-3.

Ģ

11

"bjizzem-stirt, cg. gallus cauda cristata, pennis erectis, non undulantibus. ubjizzem-stoak, cg. scoparum manubrium. Hol. bezemsteel. Figurate, homo dorso rigide erecto incedens. Di thjoensters ride op ien bjissemstoak ta di scoarstjin ut, in manubrio scoparum sedentes sagæ equitant per caminum in auras. — Di jeugd moat er ut, sei it ald wyfke, ind hja ried op ien bjiszemstoak, proverbium ridet catulientes vetulas. "Dat giet er throch," sei it ald wiif, ind hja ried op ien bjiszemstoak. Antiqua muliercularum superstitio fert vetulas vectas baculis volitare per auras.

bjizzem-stürke, F.u. bezemstüverke, (stuverus scopis signatus) respublica Batava cudebat numulos argenteos, quorum viginti faciunt florenum, eosque signabat fasce septem telorum, quæ referebant scopas, in notam septem

regionum unitarum.

bjizzem-scjin, adj. mundus in quantum everrunt scopæ sordes; contra cum lavando, fricando, gypsando omnia in domo nitent.

heide-bjizzem, scopæ ex ericeti ramulis.

plüeske-bjizzem, scopæ ex plumis. Di rike moike mei plueske-bjizzems affeye, divitem amitam adulari. Plomkebjizzem, idem.

riezen-bjizzem, scopæ ex virgulis

âfbjizzemje, vb.a. præverrere scopis. BIESTER, hirudo. Insula Borkum. Stür. BIFALLE, vb.n. collabi, eventum sorBIFANGE.

tiri, accidere, parere, placere. (Lat. accidere ex ad et cadere, ut bifalle ex bi, be et falle, cadere). Ags. befeallan Ang. to befal, contingere alicui, cum dat. accidere. Nl. v. bevallen, accidere, evenire casu. Hol. bevallen, placere. Kil. beuallen.

bifalle, vb.n. collabi. It has bifoel yn ienen, domus improviso collabebatur.

bifalle, evenire. It waeit kird, mar it ken bifalle mei rein, ventus sævit, sed forsan exitum habebit in pluvia. Alias it ken bislaen mei rein.

bifalle, partum edere. Myn wiif is bifallen fen twalingen, ien famke ind ien jonge; ien rikelius winsce, uxor mea peperit gemellos, puellam puerumque, divitum desiderium. Nl. v. bevallen van kinde, quæ peperit, proprie, infante obruta, oppressa. — F.v. bifalla, cadere in dominium alicujus, obnoxius esse.

bifalle, placere, cum dativo. Us faem is nat moai, mar kia bifalt us oars bæst yn it gebruk ind dat is it fornéamste, nostra ancilla non excellit forma; sed quod præcipuum est obsequio.

bifalle, F.o. befallen, rubigine laborare

ut seges. Stür.

BYFALLE, vb.n. subire, in mentem ve-Ynfalle, vb.n. idem. — F.o. bifalle, idem, et assentiri, adstipulari; Hol. bijvallen, transire ad partes alicujus.

BIFANGE, vb.a. et n. obruere, opprimere, conficere, pf. bifyng, pf.p. bifinzen, bifingd, bifongen.

fange, vb.a. capere. Anglosaxones sensu proprio pf.p. befangen, (F. bifongen) comprehensus, circumdatus, contectus: lichaman the hi mid befangen was, ' corpore quo complexus erat.

Di keald bifong him, frigus eum corripuit, sensus ejus obtudit. Di sliep bifangt it bern, somnus opprimit infantem, bifingd fen aliep, NI. bevangen met slaep, correptus somno. — Di weiden bifange, prata ob nimiam æstatem flaccescunt et colorem mutant. Il gære iz bifinzen, herbæ flos correptus est.

bifang, m. F.v. jurisdictionis ambitus. Thet di pawes tha Fresan mith the gastelika riuchte welde bifa, ut papa vellet complecti Frisios sub jure canonico. Hinc bifang. Nl. v. bivanc, regio suburbana in qua valet urbis jurisdictio

BIFARA.

F.v. bifa, comprehendere, deprehendere (malefactorem), obtegere, obruere, impetum facere in aliquem, pf.p. bifangen. Ags. bifon, pf.p. befangen. Ang.v. befaun, circumdare, apprehendere, quam vocem Wright omisit. Confer Lye befangen. Halliwell befanon.

BIFARA, præp. adv. F.v. ante (tempus.) Bifara S. Maria dei, ante diem festum S. M. Bifara (absolute), antea. -Ags. beforan, Ang. before. Nl. bevorens, adv. antea.

BIFEARJE, vb.a. assequi, exsequi. Goads befelne befearje, dei præcepta exsequi. G. J. I. 119. Nl. Gods bevelen nakomen, idem; nakomen, proprie, sequi, venire post. Ags. befaran, (venire circum, intercludere, peragrare, Nl. v. bevaren) assequi quem. Confer Ags. began (ob-ire) incumbere, colere, observare. Angli to befare perdiderunt.

BIFELLE, vb.a. jubere. pf. bifoel, pf.p. bifellen. F.v. bifella, jubere; mulctare; præs. ik bifele. pf. bifél. pf.p. bifelen.

BIFELLINGE, cg. sepultura mortui. Ten Kate, II. 476. F.v. to der molda bifela, vel bifæla vel bifella, mandare terræ. Goth. gafilhan, abscondere, sepelire. Isl. fela, condere, collocare, abscondere; Lat. pelire, in se-pelire, ut se-pono, se-movere, cæt. seorsim pelire. Bifeling proprie occultatio; Nl. bedekking, begraving.

BIFETJE, vb.a. includere, comprehen-F.v. bifatta. len fjirder buter bifettet 80 poun, quarta pars tunnæ butyri comprehendit 80 libras. Ags. befekt, includit. Figurate, mente capere; Hwat ik nat bifetje ken is foar my nat iepenbiere.

BIFIELE, vb.a. pertractare, figurate, animadvertere, comperire. — Ien kou bifiele, manu pertractante vaccæ pondus explorare. — Su gau ik bifielde, dat di feint nat trou ind eerlik wier, makke ik Maeye mei kim, ut comperi famulum esse furacem eum dimisi.

BIFIFELJE, vb.a. circumducere aliquem per dolos, artibus defraudare. Confer Ags. besician, decipere; facen, fraus; Alam. feikan, idem. Ags. ficol, versipellis, Ang. fickle. Hd. fickeln, adulari. Befichelje = befifelje. - Ab Ags. fifle, πέλαγος, mare, F.v. flval, Fival-go, Fivel-go, pagus maritimus

BIGAFFELJE.

Frisiæ, si trahis bi-fifelje, ut ex Nl.v. séuwe, mare, beséuwen, (Kil.) madefieri aqua marina, sensus prodit minus commodus.

BIFYKJE, vb.a. cultro circumcidere utensilia lignea ut pueri protervi solent: vide fikia. Tropice Ags. befician,

circumvenire, emungere?

BIFIZELJE, bifizelje, vb.a. redimire, obvolvere. len tou om'e tonne bifizelje, dolium vile et fragile aliquot flexibus funis cingere. Sax.l. fisse, spira filacea; fisselband, filum talem spiram constringens. B.N.L. I. 398. Inde Gal. ficelle.

BIFJUCHTJE, bif jochtje, vb.a. pugnando potiri. G.J. Di frede bif juchtje, parere pacem bello. Nl. beveckten, oppugnare, Ang. Surrey, befight, certare. Ags. feok-

tan, F. fjochte. pugnare.

BIFLAPPE, vb.a. injecta manus vola, linteo sive reticulo superjecto, tegere et capere. Ien flinter biflappe, papilionem capere. Metaphorice, tegere rem, Di soan kaem drunken thus, mar di mem biflapte it, filius domum redibat ebrius, sed mater patrem id celabat. Ang. v. biflappe, plaudere manibus; (Ang. to clap) Wycklyffe, Lam. II. 5.

BIFRYE, vb.a. ambire, procari. Jen unejoch faem mei jild bifrye, virginem deformem sed divitem ambire. Goth. frijon, amare. — Bifrije, sensu liberandiapud G. J. est Hollandismus.

BIFRIEZE, vb.n. congelari. pf. bifrear, pf.p. bifarren, ger. to bifrieren. Ags. frysan, freosan, pf. freas, pl. fruron; pf.p. froren. F.u. frieze, pf. froor, pf.p.

BIFRIUNE, adj. sanguine vel amicitia junctus cum alio. Ang. to befriend, complecti aliquem amicitia, gratum

alicui facere.

BIGÆRSJE, vb.a. *Gærs*, gramen; *gærsje*, gramine pasci; bigærsje, proprie, gramine pascere. Nl. begrazen eene weide, depasci. — Figurate Him bigærsje, bonam sibi sumere partem, cutem curare. Dy di pung fen it lân yn 'e hân hat bigærzet him selme carst, qui fiscum publicum tenet ante alia sua curat. Ien junge, dy yn ien apelhoaf komt, bigærzet kim, puer in pomarium admissus poma sibi carpit.

BIGAFFELJE, vb.a. hiante ore quid complecti; figurate, satis nummorum habere ad quid solvendum.

BIGALE.

jern ien hynzer hâlde, mar dat ken er nat bigaffelje, amat alere equum, sed non habet quo solvat. Eadem figura Frisii de sumtibus, qui excedunt reditus, dicunt, Dat byt wier him to great; dat koe er nat bigaffelje; prov. Di bek nei di byt sette (os aperire secundum offæ magnitudinem) sumtus moderari secundum reditus.

bigaffelje, astute et secrete aliquid efficere, vafris verbis litem sedare, illicita in meliorem interpretari partem. Gaffel, proprie, furca, tropice notat os apertum vel oscitans, et hoc sensu commutatur cum waffel; hinc gaffelje et bigaffelje, proprie, aperto ore pre-

hendere; conformare.

BIGALE, BIGALJE, (bigâlje) vb.a. plorare rem calamitosam. Dat schil mennich moers-bern iette begalle, Burman. 8, hoc multis exprimet lacrimas. Bigálde wangen, genæ lacrimis suffusæ. Confer gale, lacrimare. Ags. galan, cantare; begalan, incantare. Ang.v. gale, plorare, exclamare, quod elegans verbum rejecit hodiernus genius linguæ Anglicæ.

BIGAPJE, vb.a. ore hiulco comprehendere. It bern ken di apel naet bigapje. -Prov. Men matte nin greater stik nimme as men bigapje kenne, adæqua inceptum

tuis viribus.

bigapje, vb.a. hiante ore et importune intueri, avide spectare. Isl. gapa, idem. Ang. to gape, oscitare, aspicere attente et cum admiratione, irreverenter aliquem tractare oculis. Alam. kapkjan, intueri. Ags. gappan, irridere.

BIGEAN, vb.a. inire, obire, committere. pf. bigong, pf.p. biginzen, bigien, et bigongen, Ags. began, pf.p. begangen. F.v. bigunga, bigan. — Di wei bigean, insistere viam. Bigéan it goede paed, Di paden insiste semitam virtutis. binne bigien, semitæ (niveæ) pedibus euntium tritæ et commodæ sunt.

bigean, decurrere, percurrere spatium. Di Aldman fen tachtick jier ken di thrije uren nei Liuwert noch bigéan, octogenarius ille senex viam trium horarum pedibus ire potest. Hy ken it ein net bigean, metam attingere nequit: penuria nummorum eum in medio ccepto sistit. — Figurate, in re nautica bigéan, Sc.o. vento transverso pedem facere et eodem cursu attingere certum locum, F. bisile, Nl. bezeilen, beBIGEAN.

reiken. — It lån, it fjild bigéan, obire et curare agros villæ ut rustici solent. Ags. se the ecer begeth, Ælf. gr. 7, Alam. accar-bigengiro, agricola. Syn gued bigaen ende bistaen, F. v. 420, 6, suum fundum obire, circumire, colere. Phrasis accurata et elegans, proprie significans possessorem non tantum ire per suos agros, sed et hic illic sistere gradum ut agenda et instauranda observet. — Tropice, Misdieden bigean, committere facinora. Ags. he begæth unætas, Deut. XXI, 20, Vulg. "comissationibus vacat." Began plegan, obire ludos; begangan forligra, fornicari. Lye. F.w. kwaso nachtis bigheed en raef, qui nocte furtum committit. - Deprehendere, capere. F. v. ene bona begunga, deprehendere homicidam. -Mei di earmoede is eltse framme siel bigies, omnes animi ingenui misericordia erga pauperes capti sunt. Eable is op moaye Réonts bigien, Eabla captus est amore pulchræ Reonixæ. Ang. woe-begone, (quem obit dolor) tristitia afflictus; His sad mother seeing his sore plight was greatly woebegomme, Spencer. F. Q. b. III. c. 7. Ang. v. begynge, adj. careful, (Halliw. 159), ex perf. beging, vb. Nl. begaen. Biggien man die selden goe kaepenschip, Burm. 5. raro quis bonam facit coemtionem animo commoto vel commotus misericordia. — Bigien, peritus. Dy yn di kinsten bigien binne hawwe meast neat op 'e buwse, artium liberalium periti vulgo premuntur difficultate rei nummariæ. Ags. bega the sylfre to arfæstnysse, Tim. IV. 7. Vulg. "exerce te ipsum ad pietatem."—Bigéan, exequias sequi, ut solent in Frisia consanguinei consanguinezque, amici amicæque mortui; pompam funeris ire.

bigangel, cg. exequiæ, series virorum et fæminarum, qui in funus prodeunt. Hwat ien graten begangel! quantus numerus hominum funus ducentium! Hd. Nl. (Kil.) beganckeniese, begangniss. exequiæ. F. umgong, idem, proprie circumitio, quod pompa funebris du-citur circa templum.

bigangel, (Warns.) fantasma exequiarum, quibus quis medio die obviam fit. Videt homines, qui feretro subeunt, idque ante pedes ipsius deponunt; videt multitudinem funus ducentium, qui de via coguntur paululum absoedere. Seepe

BY-GEAN.

audivi homines antiqua fide tale phantasma se vidisse narrantes, licet es religio non minus frequens sit in Anglia, si Anglos ipsos audimus. Lucu-lenter de hoc argumento disserit Brand, Popular antiquities, Ellis, III. 155. Appellant autem tale phantasma a funerals second sight. Puer ex ore vetularum audivi inter animalia solos equos tale funus animadvertere, quin et distincte videre et territos gradum sistere, dum auriga cum suis nihil Cum pompa in honorem mortui vel divi juncta est notio observandi, quam Ags. assignant vb. bigan. F.v. achtenda bigaen, octavam celebrare.

bigaen, agere pro arbitrio. Lit my bigean, permitte mihi agere ex animi sententia. *Ien gnap man mat men me*i *syn wirk bigéan litte*, permitte homini perito suum in arte sequi arbitrium. Ad puellam G. J. I. 18, Mocht ik mey dy begean, 'k schoe ney nin heagheit stéan, tecum agere pro arbitrio si mihi liceret nullam ambi-

rem dignitatem.

BY-GEAN, vb.n. F.o. bigaen, ire, accingere se ad. Idem quod F. hinne-gean. F.o. Ga bi un schrief hüm, F. Géankimme ind scriuw him, abi et scribe ad eum. — F.o. It is him mar 'n bigaen, dummodo se accingat res facta est. BIGEPJE, vb.a. Hind. deplorare. Ags.

bevepan, Ang. beweep. (G = W).
BIGERDEL, F.v. pasceolus de zona
pendens. Ags. bigerdel, Nl.v. bijgor-

pendens. Ags. bigere del, Kil. F. bugeltas.

BIGERE, BIGERJE, vb.n. (bi-gêrje) fermentatione subsidere, subsidere, contrahi. Bigeerd biar, cerevisia defæcata. Bigeerde wei, via recens exaggerata adeoque mollis, quæ pluvia, curribus, jumentis, viatorumque pedibus subsidit. Idem fere quod bilegerd et bilune, quas voces vide. Nl. Sax.l. (Kil.) gheren, in fæcem converti. Plant. Dat bier will niet geres, cerevisia hæc non fermentescit. Geren idem quod gesen, unde F. gæst, fermentum. Alam. gesan, jesan. Ags. gor, Sueth. gorr, excrementum.

bigêrje, subsidere, penetrare et fermentare. It salt mat earst ien dei twa yn it flæsk bigérje foár dat it bret wirdt, penetret sal per duos fere dies

carnem antequam assetur.

BIGERJE, vb.a. (bi-gerje) cupere, inhiare. F.o. begeri, C. M. 174. Ik!

BIGINNE.

bigerje net mear, Bene est! nihil cibi amplius desidero. — Goth. faiku-geiro, f. avaritia; faiku-geironjan, avare cupere. Ags. geornjan, desiderare, Ang. yearn, cupere. He would make the libbard stearne leave roaring, when in rage he for revenge did yearne, Spenser. F. Q. I. 6. Forma yearn est Scandinavica; Isl. giara, liberter. Y = j pro g, ut F.v. ierne, F. jern, libenter, pro gern.

bigérich, adj. immodeste cupidus postulansque, rapax. Nl. begerig, cupidus. W.o. bigereik, E. I. 88, avarus. bigêrlik, adj. idem.

bigêrte, cg. voluntas mortui non scripta. It wier memme bigeerte um bi kjar folk bigrawen to wirden, mater optavit

sepeliri inter majores suos.

BIGGE, cg. porcellus. F.o. bigge et birge. Vacillat consonans initialis inter v et p; Nl. bigge, Nl.v. vigge, (Kil.) Teuth. pugge, pegeken, (in voce coedken). Ang. pig. Kil. "Bagkele. Hol.j. vigghe, porcellus." Ags. pic-bred, glans. Ien téam biggen bringe, edere partum porcellorum; figurate, vomitare præ ebrietate.

bigge-fanger, cg. F.o. homo concavis genubus (porcello capiendo aptus).

bigge-mar, cg. lacus parvus prope Grouwergam boream versus; plene Antje-bigge-mar, idem quem Schotanus in Tab. Geogr. vocat Tjaerda-mar.

biggich, adj. cui palpebræ ut porcellis albescunt. Ang. d. pig-eyes, very small

bigje, vb.n. edere porcellos. Ang. to pig.

eyes.

biggelje, vb.n. frequenter edere partum porcellorum; vomere. Dar waerd set ind spile, súpt ind biggele, ibi ludebant alea, perpotabant, et vomebant. — Di such Ags. sug) biggelt, scrofa parit porcellos. — Di boer is oan it biggeljen, colonus adjuvat scrofam parturientem.

BIGINNE, vb.a. incipere. pf. bigom, pf. p. bigoun, ger. to biginnen. simplicis ginne restat pf. gounde. F.v. biienna, (bi-jenna) biginna, pf. bigonete, begunde, bigonde, pf.p. bigunnen. Semel occurrit gondi, pf.p. verbi ginna. Nl.v. (Kil.) "gkinnen, vetus, ordiri." Ang.v. rin, to begin. Sax. l. im gian, initio. B. N. L. I. 72. Goth. du-ginnan, incipere. Ags. agennan, Ang. to begin.

Isl. gina, hiare, inhiare. præs. gin, pf. gein et ginda, (F. bigoun, bigounde)

BIGLURJE.

pf.p. ginil. Egilsson. (Gheenen. Campin. subridere." Kil. proprie distringere os.) Hiare, aperire, aperire viam, iter incipere. — Di groun ginne, (aperire terram, i. e.) Gal. defricher le sol, Nl. ont-ginnen, ex. gr. heide. Contra it boulan tameitse, (claudere arvum, i. e.) arvum mutare in pascuum (gramine obsitum). Cum ginne synonymum est vb. it lan brekke, frangere pascuum. Nl.v. 't castel ontginnen, NI. 't kasteel afbreken, demoliri castellum. Nl.v. die scortse ontginnen, delibare corticem. Nl. de schors afschillen. Nl.v. Sijn kuut ontginnen, Fergut 3461, draconis cutem incidere. Sijn hoeft ontginnen met minen swerde, ib. 3565, gigantis caput diffindere meo gladio, Nl. zijn kop kloven. — Di ky kenne di stikels nat ginne sa lang az se grien binne, vaccæ carduos admordere nequeunt dum virent. — Terra argillosa, dura vel lenta si circumfodienda est, colonus fossorem rogat, Kenste di groun ginne? potesne domare istam terram? -Prima notio igitur est in hiando, aperiendo et frangendo, non autem in secando. — Hwat biginne, opificium, agriculturam vel professionem aliquam tentare. Ik wyt noch nat hwat ik biginne scil, nondum scio quid agam, ut me meamque familiam sustentem. -Di minecen kenne néat tejin us biginne az Goad foár us is, si deus pro nobis quis contra nos? Hy is wol lilk, mar ken neut tsjin us biginne, vanæ sine viribus iræ.

bigin, n. initium. Prov. Ien goed bigin is di kelfte fen it wirk, dimidium facti, qui bene cœpit, habet.

oanbigin, n. primum initium rei. Ags. angin, n. F.v. onbiien there wralde,

initium mundi, (ôn-bi-jen).

biginner, eg. inceptor, novicius in arte. F.v. biiennere. Di biginner hat it slimst, inceptor arduum habet opus. BIGLURJE, G.J. begljoerje, vb.a. attente

quasi e latebra contemplari. Ang. to gloar, to look askew. Ang. v. glare, glore, to stare. Isl. glyrna, oculis lucifugis spectare.

BIGNAUWE, BIGNOUWE, vb.a. corrodere. Di dogge bignamot ien bonke, molossus arrodit os. Ang. begnaw, corrodere. The worme of conscience still begnaw thy soul. Shak. Richard. III. 8. Wex g; Isl. gnaga, Ang. Linc. gnag,

BIGRAWE.

Ang. gnaw. Ags. begnagan, Ang. to be-

BİGNEURE, F.o. sükk warin begnöre, sese ita implicare in re ut se expedire nesciat. Inversis literis pro bigreene, Ags. begrynan, illaqueare. Nota formas Hd. sükk warin. Stür. 12.

BIGNIZE, vb.a. (be-gnîze) oculis semiclausis contemnentibus obtueri. Adi

gnize et Stür. gnisen.

BIGNORJE, vb. a. objurgare, morose increpare; proprie, voce grunniente improbare. Dy âlde fekke bignoret di fammen die hele dei, vetula rixosa quaque hora increpat famulas. Ags. gnornian, moerere, murmurare: begnornian, lugere quid, ingemiscere. Ang. to gnar, frequent. to gnarle, gnarl, ringi et fremere canum more, ut et Nl. snauven, freq. snaveren? (Kil.) snarren, Ang. to snarl, jurgare.

Gnarling sorrow hath less power to bite The man, that mocks at it and sets (it light.

Shak. Richard II.

BIGOARJE, (bigoárje) bigorje, vb.a. sordida parcimonia reparare parva damna, tenuiter et misere vivere, victus angustia luere aliorum avaritiam. Di feinten ind fammen matte it bigoárje dat di heer ien min jier hawn hat, negat herus famulis necessaria vitæ quod annui reditus pauciores sunt.

BIGREATJE, vb.a. et n. æstimare magnitudinem, pretium; nimis constare. Alias bigrütje ex greut ut greatje ex gréat, magnus. F. austr. bigrate. - Ik bigréatje it ynkommen fen di faem op thuzen goune, dærom fleane di feinten er sa op ta, taxo virginis reditus annuos mille florenis. It wirk is my al bigrülle; mar it is my untscetten. -Nimis constare, It bigruttet my alle wiken to slampampjen, quemque septimum diem comissari mihi nimis constat. Prov. Men tart wol ienris tejin ien heer, mar alle dagen wyn bigreatet my, unum diem homini plebejo magnifice vivere licet, sed per dies perpetuos meas opes excedit. — Exspectationem superare, Hwat di rike liu foár dyn kinst oaf witenscip jane dat seil dy nat bigreatje.

BIGRAWE, vb.a. sepelire, sepelire mortuos. — Sax. v. bigraban, sepelire, Ang.v. begrave, insculpere, sepelire. (Ags. byrigan, Ang. bury, burry, sepe-

BIGRAWE.

lire. Nl. bergen, seponere et servare in loco tuto). - Hwat scilsthou noch fen bigraven kostje! (Quantum tuæ demum constabunt exequiæ!) Dicti aut facti protervi jocosa castigatio. Di hous bigraeft di bonken, canis terra obruit ossa.

bigraffenis, cg. exequiæ. Exsequiæ

apud Frisios hoc modo fiunt. Oculis clausis et naso compresso depositum cadaver primum colloca-tur in stramine, deinde lavatum et veste ferali indutum in loculo querceo (F. déa-fet), qui apud veteres Frisios et Hindelopenses non infectus adeoque albicans, hodie nigro colore tinctus Loculus apud Hindelopenses terram ipsam tangit; unde phrasis it lyk stiet oer ierde, (solo cubat cadaver, i. e.) nondum sepultum est; asud cæteros fulcitur duobus firmamentis, isque in cubili ita dirigitur, ut pedes mortui tendant in orientem, caput in occidentem. Caute omnia specula tum in cubili funerali, tum in cæteris domi conclavibus, linteis obtegunt, quod et apud incolas Orkneyarum insularum ct Scotos in more est. (Brand. Ellis. II. 232.) Cadaveris, per ostium proprium elati, loculum tegit pannus laneus niger, cui supersternitur linteolum album, si puerperæ est. Loculum feretro impositum portant duodecim viri ramulum rutæ graveolentis in ore tenentes; cadaver puerperæ vel aqua suffocati ulnis, cæterorum humeris. Efferre Frisiis audit opdrage, (sursum ferre, i. e.) in collem templi (it hoaf), ubi sepulchra sunt. (Auke wirdt opdrugen, vel to koaf brocht, effertur cadaver Aukonis.) Campanæ pulsantur dum funus celebratur. Procedunt per viam certam a proavis mortuis determinatam et sancitam, quæ lyk-wei vel tejerke-wei Qui mortuo suprema solvunt premunt feretrum; sacerdos agmen ducit; sequentur agnati et affines secundum gradum consanguinitatis, adeoque primi qui proximi sunt; deinde amici et vicini magna frequentia, quippe longe lateque invitati. Post viros codem ordine sequentur mulieres totæ quantæ, capite non excepto, involutæ nigris pannis. Uxor sacerdotis,

vel hac absente mulier nupta et honesta, ab hæredibus selecta, agmen

viri

tum

Omnes, tum

ducit.

BIGRAWE.

lente procedunt singuli fæminæ, alter post alterum, non bini, et hoc ordine memini centum sexaginta-tres homines funus matris meæ pientissimæ deduxisse. Ubi ventum est in cometerium ambiunt templum, quod in eo medium est, antequam adeunt sepulchrum; unde fluxit vox umgong, circuitus, circuitio, notans exequias. Ad istud cum advenerunt, vespiliones demittunt loculum in fossam proxime adstantibus consanguineis, terramque, qua obruitur loculus, in tumulum aggerant acutum. Nunc per eandem viam et eodem ordine regrediuntur, dum campanæ indesinenter ut ante sepulturam pulsantur. Totam stipationem in domum mortui reversam hæredes panibus cruce notatis (kruske-boalen) ex farre triticeo uvis corinthiacis mixto, panibus triticeis, caseo, butyro, cerevisiaque tepida excipiunt, quod prandium sacerdos inaugurat precibus et claudit gratiarum actione. Affinibus, mala valetudine domi retentis, hæredes mittunt panes ferales. Aliis locis Frisiæ hæredes comitatum exequiarum excipiunt pernis et calidis ferculis; harum omnes reliquiæ erogantur pauperibus, qui corvorum lethalium instar vagantur circa domum mortui. Hanc misericordiæ significationem, quam nostri coloni, ut viros liberos decebat, in Anglia continuabant, descripsit Walterus Scottus in fabula milesia Ivanhoe. Illa exequiarum justa, quibus sæpe puer interfui, hodie partim obsolescunt. Weinhold, A. N. L. 474, 489, 497.

Cum Frisii inter Scandinavos et Germanos lingua et moribus medii sint memoratu dignum est duos fratres Islandos ad funus patris invitavisse mille et ducentos homines, quos per quatuordecim dies laute habebant. Memoriæ produnt alium Islandiæ incolam per eundem dierum numerum aluisse nongentos homines, quos insuper donis auctos domum mittebat, et hæc munificentia exequialis non tantum in Islandia, sed in Norwegia et per totam Scandinaviam Germanicam solennis erat. Quo numerosior exsequiarum stipatio, eo majorem mortuo honorem tribui putabant. Percy, Northern Antiq. p.261.

In Italia ut in Frisia fæminæ affines suorum mortuorum exequias pedibus sequuntur, cujus moris testis oculatus

BIGRIEMJE.

eram Neapoli anni 1859 media æstate. In cæteris Europæ partibus viri sibi solis hoc jus arrogant, cum fæminæ illos longe antecellant pietate erga mortuos.

Die Saturni Frisii justa exequiarum non solvunt. Hoc enim die purgant domos mulieres Frisiæ, et eodem die cum sordibus domo efferre dilectos amicos et consanguineos desideratos indecorum habent.

BIGRIEMJE, BIGRIEME, vb.a. linere spurcitie, maculare, foedare. Di junge hat di hele throánje mei sjerp bigriemd, puer totum os sirupo inquinavit. Flandri begremen, begriemen, (Kil.) maculis inficere. Ang. begrime, to soil with dirt deep impressed.

My name, that was as fresh
As Dian's visage, is now begrimd and
(blacke

As mine owne face. Shak. Othello. III. 3.

BIGRIPE, vb.a. attingere, prehendere manu; comprehendere, intelligere; decernere. Prehendere, It aei leit to fler yn 'e koer op; ik ken it nat bigripe. - Intelligere, Geleerde liu, dy men nat bigrypt, bigripe jamk hjar-selme sat, docti, quos non capimus, sæpe non capiunt se ipsos. — Constituere, Ik haw bigrepen um néat to kéapjen as mei ree jild, men matte nin jild utjaen dat noch nat yn 'e buse is, decrevi nihil emere nisi paratis nummis. — It bigripe op, bene vel male velle alicui. Dy koun hat it op my bigrepen, canis ille me infestus servat. Hy hat it bigrepen op ien rike boeredochter, animum adject divitis coloni filiæ. Di Ingelscen habbe it nat op di Fransce keizer bigrepen, Angli diffidunt imperatori Gallorum. Dy doagenet hat it forkeerd bigrepen, nebulo iste mala fovet consilia. - F.o. begripe, quod cadere minatur arripere. Ik begryp mi, muto consilium.

bigripa, F.v. apprehendere; deprehendere, manifeste tenere; continere, ex. gr. in edicto; decernere, sive plebiscito, sive sententia judicis. Nl.v. begripen, arripere, occupare, potiri, opprimere, reprehendere, accusare. Annot. in tom. IV. Maerlant, Spiegh. Hist. p. 24, cæt. (Nl. rispen, vellere, berispen, vituperare. Nl. gripen, arripere, Nl.v. begripen, culpare. Lat. prehendere, reprehendere.) Aga, gripan,

BIGUCHJE.

Ang. to gripe, cum be- compositum non invenio.

bigryp, n. ambitus (Hol. omvang); sensus quo res vel verba accipimus. It læste hús fen di minece is al ien lyts bigryp, ambitus ultimæ sedis hominis haud ita magnus est. — Ien nuver bigryp, mei di iene foet yn it græf ind den noch ien jung wiif to nimmen, vesanum propositum senis effæti nuptias ambire florentis virginis. Poár syn tweintichste jier mei nimmen fen wos hylkje, dat is sa'n bigryp fen heit, ante annum vigesimum matrimonio operam dare vetat patris arbitrium. Nei myn bigryp, ex mea sententia. Ik ken beppe net yn it bigryp krye, aviæ hebescenti lucide definire quid velim nequeo. — F.b. bigrip, institutum, præceptum.

BIGROYE, vb.n. crescente herba tegi.

Mei ien warem reinleje scil it län wol
gdu bigroye. Mei gærs bigroid, gramine
novo virescens (solum). Figurate. It
bern is alleheel bigroid, infans neglectus et illotus totus quantus spurcitie
tegitur: synonymon a'eraraid.

tegitur; synonymon o'ergroid. BIGROUWE, vb.a. voce aspera increpare. Inde restabat apud Hol.v. begraeuwen, increpare. Ex grouwe, intonare, quad vide, fluxit frequent. vb. Ang. to growle, hodie growl, ringi, hirrire. — Latini veteres literam R ut Græci asperabant, cui aspiratæ respondet Germanorum G. Lat. rugire, hrugire = Germ. grugan, gruwan, F. grouxe. Lat. ringi, kringi = Germ. grindzan, Nl. grijnzen. Lat. rana, ranula, hranula = Gal. grenouille. Aliquando K valet pro G; Lat. repere, hrepere = Ags. crypan, F. krippe, Aug. creep. Lat. ruga, hruga = Nl.v. kroke, cincinnus, Nl. ruga; Hol. kreuk.

BIGHUSJE, vb.a. manibus illotis conspurcare; in genere, contaminare. Nl. bekruysen, (Kil.) oblinere fuligine. Ang. begrease.

BIGUCHJE, vb.a. illudere, subsannare, ludibrio habere quem. Confer guch. biguchelje, vb.a. vafris artibus deludere, proprie, fascinare: forma frequentativa vb. biguchje; Hol.v. begnyghen, (Kil.) illudere. — Ik lit my nat biguchelje, non patior me circumduci dolis: Hja scille it wol under ien-oar biguchelje, astuta arte cuncta rite inter se ornabunt.

BIHAYE.

biguffelje, beguffele, vb.a. irridere; frequent. forma verbi biguf je pro

biguckje. F = ck.

BIHAYE, BIHAEIJE, vb. a. metere prata messumque fœnum in horreum vehere. Myn lán is bikaid, foenum e meis pratis demessum est. — Jo kattet kerres al bekacyd, Burman. 37, illa jam sua absumsit.

BIHALDE, (bihàde, bihoade) vb. a. retinere, conservare, servare, liberare. Dy syn bern nat bihálde mei, hat er

eåk nin fortkriet fen.

bihâlder, cg. conservator, (princeps) servator (reipublicæ), servator (mundi Deus), homo frugi. Prov. Nei ien bi-kálder folget ien spálder patrem intentum rei familiari et tenacem sequitur filius decoctor.

BIHALWEN, adv. præter, (exceptus). F. v. bikalva, pro quo etiam bikala, ut F. kéal' pro kéalf. Proprie, ad latus; "Sax v. kalba, latus, pars; an kalba kuerbian, in latus vertere, i. e. removere. Halwen in bi kalwen, est dativus; bi-kalva item sequitur dativus, F. v. bi kalva fif wendum, sed in Leower dera Bota genitivus; Thi brand also stor bikalva thes that hi, p. 32. Thi brand also (scoer lege) stoer bikalva des that, p. 33. Confer Nl. ter zijde stellen, (ad latus ponere) removere.

bihâld, n. salus. Nin bihâld as yn frikeit ind riucht, nulla salus nisi in

libertate et justitia.

BIHARKJE, vb. a. clanculum auscultare, observare, Nl. beluisteren. Confer hurkje.

BlHÆGJE, BIHEAGJE, BIHAEGJE, vb. n. placere. Absque bi viget simplex kægje, keagje, ut F. v. hagia et bihagia, eodem fere sensu Prov. Huet ien minsee iens bihage het, dat mey him naet wer mishagje, MS. Gal. L'on revient toujours à ses premiers amours.—
Isl. hagr, m. commodum, utilitas, vitæ vel agendi ratio; status, conditio: hagr, adj. dexter.

bihæge, n. F. v. bikack, lubentia, voluptas. BIHEAPJE, vb. a. circulo vimineo vincire, includere. F. húp, circulus vimineus. Ags. bekyped, tali circulo cir-

cumdatus.

BIHEFT, adj. obnoxius, subjectus. It wyfke is bikeft mei swymjen. muliercula animi deliquio obnoxia est. Di minsce is bikeft mei ien lichem, homo corpore

BIHELPE.

circumdatus eique subjectus est. Confer Nl. *onderhevig*, obnoxius.

BIHEIND, adj. aliquo corporis vitio laborans, cujus membrum aliquod vitiose se habet; ex. gr. claudus, mancus, mutilus, cæt. Biheind minsce, muliercula clauda. Ags. hynan, impedire, nocere, lædere. F. v. hena, lædere, vulnerare. - Prov. Wucklje jimme foár di bikeinden, cave a membra corporis vitiatis. Vetularum superstitio ferebat e concubitu satanæ cum sagis nasci infantes vitiosis membris, qui inde in nullo honore erant et ludibrio vulgi expositi. Superstitiosis membrorum vitia, quæ infantes in utero matris contraxerant, stigma erat vindictæ divinæ; quare Hollandi, Wacht u voor degenen, die van God geteekend zijn. Hoc hominum infelicium genus, quod illiberales aliis deridendum propinant, inde irritabile et amarum mordere solet omnes.

BIHELIA, BIHALA, vb. a. F. v. velare, celare, tegere. Ags. bekelian, cooperire, tegere. Ang. v. bekelied, tectus, celatus. Ang. v. hele, celare, tacere. We women connen nothing hele, Chaucer, nos mulieres hac illac perfluimus, F. Wy frouliu binne gatje-pannen. Ambabus vocibus carent Angli; hele viget hic illic in dialectis municipa-

libus.

BIHELJE, vb. a. acquirere. Di priis bihelje, præmium reportare.

F.v. bihala, aggredi, 494, 87. 498, 7. Hwaso en hus utwardis bihalt, quisquis domum foris occupat, aggreditur. Nl. behalen, acquirere; de overwinning behalen, potiri victoria.

bihelje, trahere quem in litem alienam; ejus nomen immisoere causse aliense. Yn rúsjes, dy my nat oangéane, sol

ik nat bihelle wirde.

BYHELJE, vb.a. adducere, arcessere, It seil er by kelje, (velum subducere ad malum) vela facere. — It koárnwíf er by kelje, arcessere obstetricem ad parturientem.

BIHELPE, vb.a. relat. expedire suss res remedio inopi, deficiente meliore. Di earme liu' matte hjar bihelpje yn lytse krótjes, pauperes vivere coguntur tenuiter et incommode in parvis tabernis.

bihelp, cg. G. J. beholp, quod pro tempore locum tenet rei melioris, quod

BYHELPE.

non plenum præstat auxilium. It is ien bihelp fen ien faem, vices ancillæ supplet, sed non plenas. Ien wiif is nin minsce, it is mar ien minsce-bihelp; proverbium jocosum. Gen. II. 18, 20.

bihelpa, vb.a. F.v. suis rebus adesse, suas res curare, proprie, adjuvare. Hversar is mon iefta wif also kronc, that hiase selua nawt bihelpe ne muge. -Adesse alii ut optata obtineat, cum gen. dyn clager riuchtis bihelpa, Nl. den kluger aen zijn recht helpen. Tha berne this lives bihelpa, infanti vitam servare.

biholpsam, adj. adjuvans, auxiliaris. biholplyk, adj. idem.

unbiholplik, adj. inexpeditus, iners, non dexter et sibi non sufficiens.

BYHELPE, vb.a. debilem juvare ut accedat. Help it bern by di tefel, admove puerum ad mensam. — Byhelpe, in re læsa vel fracta supplere defectum.

BIHERRE, vb.n. F.v. bihera. F.u. behore, oportere; pertinere. Alles bihert, seit keápman, as dær jild mei to forthjinjen is, mercator, Omnia, inquit, decent quibus parantur nummi. Pertinere, proprius alicui esse: Dy it lân bihert, hat my eak. — Hwat ien oar bihert wol ik nat ha, mar mines.

tabiherre, vb.n. F.v. tobihera, alicui

jure proprium esse.

tabiher, tabiherren, n. quæ ad rem pertinent, appendix necessaria rei et ejus partem constituens. Ien wein mei syn tabiher vel tabiherren, currus cum omnibus quæ ad currum pertinent. F.v. to-biher.

bihoorlik, adj. adv. F.u. conveniens, ut decet. It is bihoorlik genoach, convenienter sufficit. It is behoorlik, idem.

BIHINDERJE, vb.n. incommodo esse. Bihinderje ik jimme eák? Oars gean ik, si vobis aliquid incommodo abeo. Nl.v. behinderen, (Kil.) cohibere, impedire.

BIHINDICH, adj. compendiosus, in parvo compendio usui aptissimus. Nl. behendig, dexter. Confer F. handich,

Ang. handy, promptus.

bihindich weintje, currus haud ita magnus sed commodus et magno usui. Ien bihindich ding, puella haud procera sed dextra. — Angustus, Domeny hat mar ien bihindich ynkommen ind dær mat er mei wiif ind seiz bern

BIHOAFJE.

fen libje, stipendium presbyteri mediocre est, quo tamen uxorem et sex liberos alat oportet.

BIHINGJE, vb.a. convelare, velare pendente veste, ornare. G. J. I. 52, oerdwealsk bihinge, fastuose vestitus. F.v. hingia, hangia, pendere. F. bihirgje, pf. bihung, pf.p. bihinge, bihingen; bihongen; Ags. behangen bion mid bellum (Lye), F. bikongen were wit bellen, circumdatus esse pendentibus tintinnabulis. Ang. v. to behang, iden de equo phalerato. Halliwell.

BYHINGJE, vb.n. et a. pendere apud, pendere de. It hinget er raer by, negligenter, inculte, sordide vestitus est.

BIHIRDJE, vb.a. et n. indurare corpus, animum. Throch lyen is hi bikirde ya it leed, ejus mens calamitatibus (contra mala) indurata est. Hy is bibirde ya keáld, yn weitsen, yn hungerboalja, patiens algoris, vigiliæ, inediæ. It hynzer is noch nat op 'e wei lihirde, equus juvenis nondum ita in via fictus est ut nullo strepitu, nulla specie terrificetur.

BIHIZELJE, vb.a. et n. pruina glaciali circumdare (ex. gr. ramos). Figurate, it hert bikizelje, obdurare cor, Nl. kt hart met ijs omschorsen. Bi-kizelje pro bi-izelje propter hiatum, sed confer Kil. "hijsel. J. ijsel, pluvia glaciata."

BIHLIA, vb.a. F.v. decernere, statuere Confer Nl. belijden, confiteri.

BIHOAFJF, vb.n. opus esse, necess habere, F.v. bihovia, idem. Wy bihoafe naet to éangjen foar di déad, nobis non opus est timere mortem. Ags. behofan, indigere, egere. Ve behofietk hlafes, (F. Wy bihoafje hleau); behofulk, oportet. Sommer. Ang. it behoveth vel behoves, decet, necesse est. — Frisii magis frequentant simplex hoafje quam bi-hoafje.

bih of, F.v. commodum, emolumentum. res judici certo competens ad disceptandum. Nl. behoef, egestas, necessi-

tas, ventris exoneratio.

bihoaf, n. necessitas, necessaria vitr. Mijn deel is nat rom, mar it is noack foar myn eigen bihoaf. — Syn bihoaf *dwaen*, exonerare alvum.

bihofte, F.v. auxilium, emolumentum quo quis indiget ad victum.

bihof, adj. F.v. utilis, necessarius. behoaflik, adj. necessarius. Ags. &hoflic, necessarius, Ang. v. behovely.

BIHONG.

BIHONG, BIHANG, n. jubæ et cauda equi; fæx populi. *Ien hynser mei bihang* ind swang, equus bene jubatus. Bihang, proprie quod circumpendet et tegit; inde Nl. behangsel, velum, aulæum. bekangsel der peerden, phalerae. Ang. hangings, aulæa, Hol. behang, idem. -Swang, libratæ comæ caudaque.

BIHOUWE, vb.a. securi circumcidere, formare. Dy jonge hat ien fine kop, mar hy is mei di bile behouwen; di scaef mat er noch oer, adolescens mentis est acutæ sed impolitus limamque opperitur. - Ags. beheavan, amputare; Ang. to behew; Ags. beheavon heafde, decollatus, Boeth. bekeovian, abscindere, Cædmon.

unbihouwen, adj. rudis, enormis. len unbihouwen scepsel, femina inculta, pondere et statura enormis.

BIHUD OAF BIHJIRRE, F.o. He is to me nich behund't noch behaerd, (neque cute neque crinibus mihi affinis est) mihi prorsus alienus est. Vocibus had ind hier, cutis sive pellis et crinis, Frisii totum animal designant; a nulla parte me attingit. F. Di kat friet di roat mei hud ind hier op, felis murem talem qualem (totum quantum) devorabat. Stür. 13.

BIHUDJE, vb.a. (bihûdje) protegere. F.v. bikuda, occultare, protegere, curare, cavere, asserere. Thi bona inna bikuda, homicidam in domo abdere Ags. behydan, celare, Ang. hide, Nl.v. behaut, tectus, absconsus. F.v. God bikude us, deus nos protegat.

bihude, bihode, F.v. cura bonorum pupilli vel insanientis. F. bihud, pro-

bihodene, F.v. munus. Een gastelick bikodene, munus ecclesiasticum; proprie curatio, quod medio ævo verterunt Lat. Barb. cura, munus sacerdotis; curatus, sacerdos; Ang. curate, Gal. curé.

BIHUSJE, BIHUESJE, vb.a. alicui domum parare, sedem in domo accommodare. — Folle boeren binne sa goed nat bikuze as kjar ky, stabula boum aliquando præstant domicilio coloni (propter munditiem et curam summam Frisii coloni).

bih üzinge, cg. domicilium. 'n Biküzinge mei hiem ind tün, domus cum fundo et horto.

BY-IEN, una. By-ien-oar, omnes con-

BIJEGENJE.

gregatim. Di gemeinte is by-ien, concio congregata est. It hea by-ien bringe, corradere fœnum dispersum in pratis demessis. By-ien-oar, in unum collecti. Feinten ind fammen hokje jimmer byien-oar. — Di man is ryk; mar oars scoene se sizze, Hy hat se alle flif nat by-ien-our, delirat. Nl. bij elkander.

by-ien-huskje, vb.a. in unum coacervare. It fiur byienhuskje, cespites igneos per focum dispersos construere. Confer hus, domus, structura cespitum in foco.

BIJAEN, vb.a. condonare. Ien offysje bijaen, condonare munus. — vb. reflexivum, kim bijaen, se conferre. Hy bijouwt him nei Eastynjen om ryk to wirden. Hy bijouwt him op gled iis dy mei ien junge widdou opslacht. Him bijaen, se accommodare. feint ken him goed nei it libben fen ien heer bijaen. — Him bijaen, deficere. Di asem ind di sconken bijane alde liu'. It rottige tou bijouwt him, funis detritus rumpitur.

BIJE, vb.n. manere, præstolari. F.v. bidia, manere, perseverare. Ags. bidan, expectare, F.b. bida, Ang. abide. BIJEARJE, BIJERJE, BIJERJE, vb.a. cupere. præs. ik bijearje; pf. bijearre; pf.p. bijeard; ger. to bijearjen, F.v. biiaria, pf. biiarade. Ags. gearnian, pf. gearnode. — Formam bejearje usurpat

bijearen, *bijearre*n, n. cupido.

bijeare, bijear, cg. cupido, optatio. bijearte, cg. cupido; testamentum nuncupatum.

G. J. cf. bigerje.

bijeartme, cg. idem. biieringe, F.v. aviditas, ex. gr. gloriæ, argenti, cæt. Hoed di fan onnetter biieringe /

bijearich, adj. cupidus, avarus.

bijearlik, adj. avidus.

bijearlikheit, cg. aviditas sordida. BIJEGENJE, vb.a. tractare quem. Isl. gegn, contra; gegna, obviam ire, occurrere; respondere. Egils. Hald. Nl.v. jegenen. Confer Nl. ontmoeten, obviam fieri, accidere alicui. Di ald ienfald wirdt quealk bijegene, antiqua simplicitas male verbis accipitur. - Accidere, Forslach uws reys kwet dy al bijegene is, W. G. 50, narra nobis quid tibi acciderit.

bijegening, cg. tractatio, quéade bijegening, tractatio mala.

Digitized by Google

BIJEUZELJE.

BIJEUZELJE, vb.a. decipere quem verbis dulcibus. Confer jeuzelje, obtundere aures repetitis vicibus idem rogitando ut solent infantes. Isl. jastra strepere, garrire; jastr, n. nugarum strepitus; Gal. jaser. Sax.l. jaueln, gannire felium instar; obgannire auribus. Bnl. II. 689. Ang. yawl, clamare. Ang. v. yawling cats. Wright, yawle.

BIJIETTE, BIJITTE, vb.a. perfundere, irrigare, pf. bigéat, pf. p. bigétten, ger. to bijitten. Ags. begeótan, (Anglis deest.)

F.v. biiuta, (bi-juta).

BIKADJE, vb.a. defendere, custodire, asservare. It wyfke liket ien laem, mar hja ken hjar tsjiis ind bréad wol bikádje, muliercula agno tenello similis est, attamen sua defendere novit. Confer Nl. kade, moles, et F. kadíze, curare, cavere.

BIKAYE, vb.a. fallere, defraudare, frustrare. Di fyndoeks-poep hat my wol foar seckstich goune bikaeid. "Hwærom litste dy mei dat frjemde réau yn?"—
Frustrare, Asthe mei fine liu opslachste komste er altiden bikaeid äf, si conversaris cum ingeniis hypocritis pessime tecum actum erit. Ags. cæg, F. kaei, Ang.v. kaye, Ang. key, clavis. Ags. cæggian, obserare. Ang. keie, to lock; Lanc. kegge, to affront.

BIKANT, adj. circumferentiam rectangulus. Bikant hout, tignum ex trunco arboris in latera rectangula serratum.

Kant, ora, angulus.

BIKARDJE, vb.a. leniter scabere prurientem. Memke bikardet hjar poppe di poálle.

BIKATJE, vb.a. injecta feli merces emtas sed fallaces repudiare. Di keapman hat di kat yn 'e ierdapels smiten, mercator repudiavit poma terræ ut mercem fucosam. Vide afkatje.

BIK-BEE, F.o. pl. bikbeen, vaccinum myrtillus. Stür. 12. Bik-bere, Oude-

Pekel-A. Hall. 140.

BIKE, BYKE! cg. ita compellant molossum, fundi rustici, quem numquam linquit, custodem, absque sexus discrimine. Nomen ejus est dogge, hiemdogge. — Isl. bickia. f. canicula, canis domestica. Sueth. bycka, canis femina. Ags. bice, bycge, f. canicula. Ang. bitch, quorundam animalium femella; dogbitch, canis femina; fox-bitch, vulpes femina; bitch-wolf, Spenser, lupa. (Lat. lupa, meretrix. Ang. bitch, F. teef,

BIKERWE.

canis femina, femina pruriginosa).
F.o. bita, canicula. Ags. bite, f. fera.
Hd. betz, ursus; betze, canicula. Confer Ang. bat, vespertilio, cum dial.
bak, idem. Persæ batsa, catulus.

BIKEAPJE, vb.a. subornare. Aug. to bribe. Minscen wirde mei jild ind di bern mei ien stik küke bikoft, homines argento, pueri bellariis corrum-

puntur.

bikoft, pf.p. qui rem vilem nimio pretio emit. Dat hynzer is ris los wæst; dær is hy mei bikoft. len man is altiden bikoft mei ien ryk wiif, dat grütsk op hjar jild is, uxor dives superbiens sua pecunia marito semper est mala emtio.

BIKER, cg. calix. Isl. bikar, Nl. beker, Ang. beaker. Biker proprie est vasculum ligneum ex assulis et circulis sive trochulis compactum, quod tum dolii, tum patinæ et poculi usum præstabat. Vide tale poculum in musæo Zwollensi, e quo monachi cerevisiam bibebant. Nl.v. berdte, poculum majus ex lævigatis scandulis sive oblongis asserculis, cuparum in modum, æreis vel vimineis circulis colligatum. Ligneum poculum, quo in aula, cœnobiis, xenodochiis, tabernis potum circumferebant ad supplenda exhausta vascula. Jun. Et. Ang. board. Apud Saxones veteres biker valet modium, mensuram quandam; biker kanigas, mensura quædam mellis; major mensura est embar hanigas, amphora mellis. Dorow, denkmäler, I. 60. Ang. North. bicker, a small wooden dish made of staves and hoops like a tub. A tumbler of glass. Brockett. Hd. ein becher wassers, vasculum aquæ. Ang. beaker est ex B. L. bakar, bacarium. — Confer biker cum Ags. bece, Ang. beecktree et Lat. (poculum) faginum.

BIKERE, vb.a. convertere. Him bikere, ad bonam frugem se recipere. Di Heidens bikere, convertere animos gentilium in sacra Christi. F.v. bikera, idem, Bi sine (Focas) tiden was sancte Gregorius and Angilond warth bikerd. BIKERWE, vb.a. ubique incæsuris no-

BIKERWE, vb.a. ubique incessuris notare (lignum ex.gr.). Di junges bikerve alle stullen ind banken mei kjar kniven. F.v. bikerva, circumcidere nummos, (Nl. het geld besnoeien.) pf.p. bikoren, pro bikorven, ut F. koerren, pl. corbes, pro korwen; stearre pro sterwe, cæt,

BIKINNE.

pf.p. *corven*.

BIKINNE, vb.a. dignoscere, confiteri. It wier piktkiuster; ik koe nin groun bikinne, spissæ erant tenebræ; terram a cœlo dignoscere non valebam. Dær is nin iis mear to bikinnen, glacies evanuit. — Dy nin scild bikinne wol hat eak nin biron, qui recusat peccati confessionem eum peccati non pœnitet. Ang.v. beknow, confiteri. F.v. bikanna, bikenna, agnoscere, assentiri, confiteri, deferre, criminari. Nl.v. bekennen, Lev.v. Jes. recognoscere, Nl. herkennen. Sax.v. bicunnan, novisse, percipere. Ags. becunnan, experiri, Nl. eene vrouw bekennen, (experiri mulierem) rem habere cum muliere. O. F. landrecht, 358, vleischlich bekennen, in versione Hd. fleislich erkennen. In sermone proletario, F. Dy syn wif nei di scrift bikenne wol, moat di lampe op it bæds-boerlje setle; oars is it nachlwurk. Ludit Frisica phrasis in notione verbi F. bikenne, clare videndi, et verbi Nl. bekennen, feminam ineundi, sæpe obvia in versione Nl.SS. bibliorum Staten-bijbel dicta.

BIKIRTJE, vb.a. contrahere, diminuere. Ien swiet petear bikirtet di wei, confabulatio suavis fallit horas itineris. Di gjirge bikirtet syn meage 't néaddriftbréa, G. J. avarus sibi negat necessaria ad vitam.

BIKJE, v.a. in genere, acumine ferire, pulsare. Bikke, bekke, bakke, F.b. pungere rostro, Outzen. Mei di brán' bin 'k raer ta it bæd ut bikke, incendii causa pulsantes fores me territum e lecto citaverunt.

stjin-bikje, ferro acuminato calcem decutere de vetere rudere. Nl. (Kil.) "bicker, bickeler, steenhouwer, lapicida. Steenbickeler, latomus cæmentarius. Bicken, Hol. q.d. becken, rostro pungere. Bicken, Hol. j. steenhouwen."

stien-bikje, vb.n. petram tundere in pulverem.

stien-bik, n. arenatum ex petra arenosa. Stien-bik ind dunsan um to scurjen.

bik-stien, cg. petra arenosa tundendo in pulverem redacta, qua feminæ conterunt lævigantque ænea ferreaque utensilia; ejusdem petræ adhuc integræ frustum: Bikstien ind scursán' sæpe junguntur.

BIKLADERJE.

Ags. ceorfan, pf. cearf, pl. curfon; bikje, vb.a. dente ferire, comedere. Hy ken it wol bikje, ejus fames huic ferculo par est. Pronkje dat it boarst ind jamk néat to bikjen, ornatus sumptuosissimus et sæpe nihil est in patinis. Prodit hocce verbum in cantilena nota de pauperum egestate divitumque luxuria:

Di iene pronket, supt ind set, Di oare néat to bikken het: Di iene giel yn sydne kléan, Di oare nei di lapen stéan: Die iene yt swiete rizen bry, Di oare kealle-supen ly.

Kil. bicken, rostro pungere. becca, ligo. Ang. to bicker, altercari; proprie, indesinenter rostro pungere; inverse F. kibbelje, mulierum ritu inter se altercari.

bikkel, cg. talus ovillus, astragalus quo ludunt pueri puellæque. Sa hird as ien bikkel, talo durior. Sa gled as ien bikkel, talo lævior, quippe quem manus puellæ quotidie millies tractat. Dicitur bikkel, a resiliendo. Nl. (Kil.) bickel-steenken, bickel, vetus, petræ fragmentum scalpendo desiliens. Bikkel, cælum.

bikkels, pl. ossa tali, quorum tribus speciebus utuntur pueri rusticorum; porcorum barge-bikkels; porcellorum bigge-bikkels, et vitulorum keálle-bikkels.

bikkelje, vb.n. ludere talis, quod puellarum est.

bikkel-spül, n. ludus talorum inter duas puellas, in quo utuntur talis et globulis ex lapide cocto vel petra. Globulum in lapidem durum cadentem et resilientem eadem manu, quæ eum emisit, excipit puella et interea talos jacentes arripit.

biggelje, vb.n. desilire. Di trinnen biggelje di éarme widdou oer 'e wangen, prosiliunt miseræ viduæ lacrimæ. Kil. "bickelen, desilire. De tranen bickelen sot de oogen, exsiliunt oculis lacrymæ." — Biggelje quoque valet de motu pendulo, quo quid rutilat, Di béagen biggelje di faem by it kuótje del, lemnisci de virginis capitio penduli vibrantur et coruscant.

BIKLADERJE, G. J. biklaerdje, hodie bikladderje, vb.a. conscendere, attingere; adipisci. Nl.v. klaueren hodie klauteren. Ang. North. to claver, conscendere. F. klduwe, unguibus attrahere. Ags. clifrian, scabere.

BIKLADJE.

BIKLADJE, vb.a. luto aspergere, conspurcare, calumniari. Ang. North. beclarted, besmeared, bedaubed.

BIKLAEYE ien déude, vb.a. exuere vestes mortuo eumque amiculo ferali induere ; proprie, convestire (mortuum). Confer klaeye, F.v. klatha? vestire. (Nihil habet commune cum *biklaye, bikleye*, conqueri, miserari.) Oanklaeye, induere vestes, valet de vivis, ut biklaeye de mortuis. - Nl. een lijk afleggen, Ang. to lay out a corpse, to prepare it properly for a coffin. Ang. North. to streek, (extendere in tabula) idem, Sax.l. hennekléden, idem. Jimme matte di roune plakken yn 'e finne mei greppelseadden biklaeye, oportet vos nudos locos in prato tegere cespite e sulcis cæso. Y kytse datse mei purpre-rea scerlecken in goald beklaeyd geane, Hol. bekleed, G. J. II. 92; Sijn pleats yn syn heyte hoaf to be-klaeyen, Hol. zijne plaats in zijn vaders hof te bekleden, I. 89, quibus in locis Gysbertus Hollandissat. Confer forklaeye (him) mutare vestes.

BIKLAYE, vb.a. miserari quid vel quem. præs. ik biklai, dou biklaggeste, ky biklaggest, pl. wy biklaye; pf.p. biklagge; ger. to biklayen. Ag vertitur in ai et in ei, ut apud G. J. bikleye, pf. beklegge. F.v. biklagia, conqueri de aliqua re; incusare, accusare in judicio; een man biklagia om een moerd. Anglosaxonibus et Anglis ignota vox, si excipis thema Ang.d. to clag et cleg, hærere ut gluten, spurcities, (accusatio?) Halliwell, Wright. — Him biklaye, se miserari, clamare. Hy biklagget him oer ien oar ind it is ein scild. Prov. It is better binyd as biklagge.

biklei, n. miseratio, miserationis significatio. Ex bikleg. Ien bulte biklei ind nin kolp, inutilis est miseratio absque auxilio.

BIKLAPPA, vb.a. F.v. vi comprehendere quem. Ags. beclyppan, amplecti. Ang.v. beclippe, amplecti, coagulare. Halliw. Wright. Ang. beclip. Ang. clip, Clipt in with the sea, Shak. Hen. IV. p. 1, mari inclusus, contentus. Sax. n. klip-kou, decipula avium, Nl. knip-kooi. F.b. klappe, kleppe, forfice incidere. Outzen, 161.

BIKLAPPE, vb.a. F.o. deferre, prodere quem, F. forklappe, idem. Confer

BIKLINKE.

klappe, garrire, nugari. Ags. beclyped, accusatus.

BIKLEYE, BIKLEIE, vb.a. F.o. inquinare (se.) Stür. 13. F.o. kleye, illinere, conspurcare. Stür. 110. Ang. to clay, delutare, illinere terra argillosa, lætare agrum terra argillosa fertili. F. klaei, Ang. clay, argilla fertilis. Frisii agricolæ lætamen argillæ fertilis in pascuis preferunt fimo.

BIKLEMME, BIKLIMME, vb.a. comprimere, angere. It bern hat it hanke biklimd twiske di doar. Confer Nl. klampen, unco detinere, prehendere. Ex klampen fit klammen et klemmen

et F.u. klem-vogel, accipiter.

biklemming, cg. prehensio comprimens. Di roat sit yn 'e biklemming, mus major inclusus est. Tropice, Ik sit yn di biklemming, in angusto sum. biklemming, cg. emphyteusis perpetua, jus perpetuum coloni in culturam et usufructum fundi ea lege ut domino in agnitionem dominii certam annuam mercedem solvat. Hoc jus, in nostra Frisia ignotum, viget in vicina Ommelandia et Rheiderlandia. biklemde pléats, fundus hac condi-

tione et possessus et cultus.
BIKLIEME, vb.a. illinere, Di murre biklieme mei klaei, parietem illinere luto. Flandri bekleemen, linere argilla. Kil. — Conspurcare digitis, It bern bikliemt di spegel mei gruzige fingers. Bikliemd, Ags. beclæmed, Ang. beclammed.

biklieming, cg. G. J. contagium. BIKLINKE, vb.n. contrahi, pf. klonk, pf.p. klonken. Hi is fen di thjinst um syn throánje biklonken, febre facies ei contracta, emacerata est. It lán' biklinkt, agri superflua aqua turgidi simulae siccantur subsidunt. F.o. beklingen, inklingen, contrahi; valet de latere coctili, frumento atque omnibus quæ arescendo in minus rediguntur volumen. Quin et de homine; F.o. dat dikke kind schal wol noch beklinge, infans ille obœsus tempore gracilior fiet. — Ags. clingan, contrahi, marcescere, pf. clang, pl. clungon; pf.p. clungen, geclungen treou, arbor arefacta. Ang. to cling to, adhærere, contrahi, exarescere. Sax.l. klingen, klinken; inklingen, contrahi, exarescere, corrugari. Ang.v. clinge, contrahi, pf.p. clongyn. I may wofully wepe and wake

BIKLIUWE.

in clay tylle I be clongyn cold. MS. Harl. 2252 f. 97. Halliwell. Ng transit in m, unde Ang.v. clomes, contrahi; F. klomek, sensu frigoris facile affectus, frigidulus. Ang.v. clay, trepidare. Ang. to clinck the fist, contrahere pugnum. Bnl. II. 804.

klinkert-stien, cg. lapis coctilis.

Confer Isl. klaka, terra congelata. Gal. clique, factio seditiosa, deceptorum (ab adhærendo, conglutinando.) F. Hol. klink, Isl. klinka, obex rotabilis, pessulus, repagulum parvum mobile. Nl. klinken, accudere, conflare; beklinken (een kuwelijk) conflare nuptias, despondere.

BIKLIUWE, vb.a. conscendere, bi-kljouwe, idem. pf. bikleau, pf. p. bi-kleauwn. Yn Fryslân binne nin bergen to bikliuwen, in Frisia nulli sunt montes quos ascendas. Sax.v. clif, rupes, mous. Nl. vb. frequent. kluveren, scandere in subrectum, ex Ags. claf, pf.

vb. clifan, adhærere.

bikliuwe, vb.n. proficere. G. J. Yn iw'ge trou bikliuwe, fide florere æterna, I. 110. F.v. biclywa, crescere, florere. Prov. Dir bliuwt, dir bikliuwt, Burman. 12, (qui manet proficit) constanti labore rem facimus. Nl. beklijven, adhærere, cohærere, coalescere, concrescere, proficere, rem facere. Ags. cliftan, adhærere. Sax. v. bicliban, inhærescere, radices agere; Hd. bekleiben, coalescere, radices agere.

BIKLJOUWE, vb.a. arrodere. Ien bonke bikljouwe, arrodere os. Nl. bekluiren. Ags. cleofan, findere; Sax.v. clioban,

idem, Nl. klieven, idem.

BIKLUMJE, vb.n. corripi frigore; præsertim hominem sudantem attinet, qui
se frigore corripi sinit. Forklomje torpescere. — De munle is her naet biklume,
multiloquax est mulier, garrula, proprie, os illi non torpet gelu. Confer
klumje, et Ags. clumian, comprimere.
Ang. clumey, perplexus, impromptus.
BIKLUNJE, vb.a. solum domus madidis

vel cœnosis pedibus inquinare. — Bi-klunje, insistens grallis glacialibus transire solum agri sive viæ, quod facit cursor glacialis ubi cogitur linquere glaciem ut per aliam fossam pergat; by Ritsumer syl mat ien ein dyk biklune wirde. Confer klünje.

BIKNETJE, vb.a. circumvincire, adstringere, colligare voces in versu.

BIKOMME.

Ags. cnittan, Ang. to knit, nectere, jungere. Hol. beknutselen.

BIKNIA, vb.a. F.v. jure proximæ consanguinitatis adire hæreditatem. F.v. knie, genu, gradus consanguinitatis.

knie, genu, gradus consanguinitatis. BIKNIBBELJE, vb.a. usitatius bignibbelje, vb.a. proprie arrodere, tropice, minutim et avare deducere de pretio, mercede, victu, cæt. F.o. beknibbeln, idem. Stür. 13. Gnibbelje cum Ang. gnibble conspirat, contracte pro genibble, hodierno Ang. nibble.

BIKNIPE, BIKNYPJE, vb.a. comprimere, interstringere, Di finger yn 'e doar biknipe. — Tropice yn it gat biknypt, angoribus implicatus. — G. J. I. 91, beknijpt ijn proncx twangploaye, compressus in concinna ornatus plica, poetice de eleganter concinnatis literis typographis. F. thwang, adj. summa cura ornatus ut fert mundus muliebris; proprie, complicatus, compressus. Ags. thwang, m. ligamentum, corrigia. — F.o. beknappe, bekniepe, idem quod biknipe.

bikniping, cg. compressio. Yn 'e bikniping sitte, premi, in angustiis ver-

sari

BIKNOFFELJE, vb.a. rem illicitam artibus componere et convelare. Confer knoffelje.

BIKNUKELJE, idem quod biknoffelje. Knukel, plica præpostera in veste.

BIKOMME, BIKUME, vb.n. ad se redire, respirare, nancisci, F.v. bicuma evenire. — Resipiscere, Heit is lills oer it jildsormuósjen, mar hy scil wol hwat bikomme, seit mem, pater succenset (sorori) propter sumptuosum cultum, sed mater eum brevi sedabit. It waer bikomt, sæva tempestas mitescit. Di gleaune swollem bikomt, ulcus fervens et turgidum detumescit. Di seaktme bikomt, morbus decrescit. - Ik bis nou oan it betterjen; ik yt goed ind it bikomt mi eák scoan, cibus mihi gratus est eumque rite concoquo. F.v. dat him bicume hunger, quod ei fames eveniat, F. dat him hunger oerkomt. Wol bikomme it dy! Bene vertat! ad sternuentem. — Evenire, It bicomt mi sa ny as fléanen, si me juberes volare minus mirarer. It scoe mi sa ny bikomme as sleanen, dat immen my um scild moánne, infinite gravarer aliquem flagitantem a me debitum. — Nancisci,

BYKOMME.

Dy alles habbe wol bikomt jamk néat, omnibus inhians crebro nihil impetrat. Ang. become, evadere, convenire, graphice decere. Ang.v. And doth hem alle wel an horse as a hyng bicometh to. R. Gloucester, p. 36; F. as ien kening takomt. Ags. North. becyman, evenire, oportere. Nl.v. bekomen, placere; Ang. to become, decere, placere, (Lat. convenire, decere), ex Ags. becuman, occurrere.

bikomst, cg. satietas, satietas cibi. Ik hab myn bikomst; greaten thank foar mi! Men kenne mar ienders sæd, Obsaturatus sum. Bene est! Plus semel saturum esse non licet. Ik hab myn bikomet fen polletike kraeyere, fastidio rabulas politicas. F.o. bekumst, propter quod quis venit; satietas.

BYKOMME, vb.n. appropinquare, accedere. Dat komt by, hoc veritati vel æquitati appropinquat. — In mentem suscipere, Ho kumsthe er by um sa to leagen? Quæ te dementia cepit tanta mendacia fundendi? — Accidere, evenire, Uo kumt it by, dat di lytsen op di gréaten smele ind dóchs allegéarre nei gréatheit stéane, quomodo fit ut plebeji obtrectent patriciis, iidem tamen omnes auctoritatem et divitias horum ambiant? — Bykomme, e deliquio animi ad se redire, animum recipere.

BIKOMMERJE, vb.a. sollicitare, metum incutere; assimilatis literis pro F.v. bikumbria, molestare, diem dicere, mulctare. Silvicolæ, bikumerje. — Hwær bikommerst dy oer? Dou haste di hele wrâtd op 'e nekke. Galli éx lingua Francorum residuum habent encombres et encombrer, Ang. encumber, sed Ang.v. sine en- Gal. to cumber, molestare. Alam. chuman, conqueri; bichumjan, misereri alicujus. Graff, IV. 396.

BIKORJE, vb. relat. Ik bikorje mi, muto consilium, desisto a proposito, F.u. ik bekeur my. F.o. He is in 't bekeuren, secum deliberat quid agat. bikiasa, vb.a. F.v. eligere, decernere. Sa mey aec thi brother hine bikiase hwet hi siner suster iewe hwel to boltschette, 100, 14, itidem licet fratri secum deliberare et decernere, quam dotem suæ sorori eroget. Keyr hebbe, quod antecedit, redit ad idem: en iewelikes frouwespersona thiu mey hiren keyr hebbe, huelle monne thet hiu nime kuel, 100, 11, cuicumque feminæ BIKROADGJE, BIKRODJE, vb. relat.

BIKROADGJE.

licet talem sibi eligere maritum qualis ei placet. F. Ien jegelik frommiske dy mei har kar habbe, hwat man hja nimme wol. Hollandi quoque in sermone quotidiano wat man, non welk man, quod vult cl. Richthofius. p. 101. not. 6, huelce mon?

O in korje est ex perf. kor, ut Nl. (Kil.) koren, keuren eligere, deligere, gustare, tentare. Sax.v. kiasan, eligere, pf. cos, pf.p. gicoran. F.v. kiasa, pf. cas, pl. keron; pf.p. ekeren. Ags. ceosan, pf. ceas, pl. curon; pf.p. coren. F. kieze, pf. kéas, pf.p. koren et kiesd. Ang. *choose* non mutat vocalem.

BIKRAMJE, vb.a. idem quod bistikke. Di dyk bikramje, aggerem marinum stragulis stramineis firmare. Affigitur stragula paxillis ligneis forma retinaculorum majorum, quæ krammen vocantur.

BIKRANTJE. vb.a. balbutire de aliqua re. Ilwat bikrantje dy dær? quid illi demum deblaterant. Confer krant, acta diurna (Ang. newspaper), quippe nugarum et mendaciorum plena.

BIKREAUWE, vb.a. sordide licitando deducere a pretio; Hindelopiæ. Hol. beknibbelen, afdingen. Ags. crufian, lege postulare, gravare, litem intentare alicui. Ang. crave, omni contentione petere, iniqua postulare. Jun. crave.

lsl. krefja, poscere. BIKREUNJE, vb.a. $(eu = \ddot{o} \text{ ex } o. \text{ Nl.v.})$ kronen, queri). Sollicitus esse de aliqua re, cum pronomine relativo him, hjar, us, cut. Di liu bikroanje kjar ien bulte oer it jild, ind ien lyts bytke oer hjar siel. Confer króanje, gemere, queri, murmurare; Hulde aen G. J. 2de Stuk, 128. Nl.v. becroenen, conqueri, cum relat. hen; Si bekroenden hen aen din hushere, quærimoniam habebant de hero, Lev. v. Jesus. c. 150.

BIKRIMPE, vb.a. proprie, contrahere, coarctare. Him bikrimpe, sumtus minuere tum in victu, tum in corporis cultu.

BIKRINGA, vb.a. F.v. expugnare, manu armata acquirere. F. kringe, sesc torquere per spissam hominum turbam. F.b. krenge, premere, labefacere, fundere humi, Outzen, 170. Isl. kringja, circumdare; circumsecare, circumtundere; rotundum reddere, in circulum formare. Egilsson.

BIKRUPE.

cordi esse. Bern bikroadje hjar néarne oer, âlde liu' oer alles, pueri nihil curant, senes omnia. Bikroadje dy nat oer'e dei fen moarn, ne angas animum cura futurorum. Hy bikroadet him net jamk mei syn eigene dingen; nou dockt ien oar it, ind hi wirdt ien éarm man. — Dat ding is bikrode, hæc res curata, effecta, in tuto est. Nl. dat ding is bezorgd.

bikrot, n. sollicitudo, scrupulus, religio. *Oer di takomst hab ik nin bikrot*, quod futurum est nullum mibi injicit

scrupulum.

bikrodenisse, cg. idem cum bikrot.
Mhd. kruden, kroten, krotlen (sich),
curare, sollicitus esse; krot, impedimentum, molestia, sollicitudo. Benecke, krot. — Crot, last, turba, tristitia. Teuthonista, crot, 61. (Ags. caru, Ang. care?)

BIKRUPE, vb.a. obrepere, repens adire. It wol myn stearrend bern siæn al mat it it ein eak bikrupe. — Affluere, obrepere et turbare mentem: As de vyn sa op di scoarstien boldert, bikrupt it my nachts op bæd fen myn soan dy op sea is. — Bikrupe, comprimere mulierem. Di feint hat di faem bikrupt, famulus rem habuit cum famulus.

BIKUOLJE, BIKULJE, vb.n. refrigerari. Nei di thunger is it waer rju bikuolle, post tonitrua coeli temperies refrigemta est. Dat gegei scil wol yn it sop bikulje, hæ turbæ consident, proprie, in ipso jusculo, in quo fercula cocta

sunt, refrigerabuntur.

BIL, cg. nundinæ annuae. Hac voce solæ nundinæ vici Sondel (Sendel vel Sondel) in Gasterlandia appellantur, Sondeler bil. Nundinæ in genere merke audiunt; Hol. kermis. — Bil, vox singularis, forte e fonte Scandinavica ducenda; Isl. bil, otium, mora. Nundinæ Frisiorum oblectationibus præcipue inserviunt, quippe quibus vacent a negotiis et publice certent cursu aut celocibus, vel hilaria convivia celebrent, vel bibant, canant et saltent cum virginibus in longam noctem, prout cujusque ætas fert.

BIL, n. femur, pl. billen. Hol. billen, nates, F. eárswangen, idem. Di blanke billen fen ien jung-faem, femora virginis candida. Tropice, It bin baes, sei di man. Ei? sei it wiif, dan matte

BILAKKE.

wy mar ris ejen hwa di blankste billen hat, maritus, Ego regnum possideo, inquiebat, Itane? respondebat uxor, faciamus igitur nostrarum virium periculum. — Tet mei di billen wol bléat lizze, Tetwa, si sibi consultum velit, ingenue delictum confitcatur necesse est, proprie, nudet oportet nates sive femora pænæ virgarum. — Dat supkeal hat syn wiifs guód throch di billen spile, hic ebriosus omnia uxoris bona dilapidavit. Hy hat it léad al yn 'e billen, nefasta calamitas eum urget; proprie, globus plumbeus e sclopeto missus hæret in ejus femore: adhuc currit, sed leporis instar mortifero vulnere confecti.

bil-knipe, vb.a. comprimere genua puellæ, quod est inter jocos amatorios. Lit us hylkje, den kawwe wy mei dat tutjen ind bilknipen nat méar to meitsen.

BILAEBJE, vb.a. loquaciter reprehendere. Prov. Better meitse stiet moaier as bilaebje. — Ang.v. lab, blatero, garrulus, Prov. Labbe hyt whyste and ovet yt muste. Wright. Nl.v. labegge, femina garrula, Hol. labei, idem. Kil. "labben, Hol. j. klappen, garrire, blaterare." Nl.v. klapegge, Kil. klappeye, garrula. Frequentativum vb. Ange. to labber, to loll the tongue out; to lick up. Kil. "labberer, Hol. vaniloquus, blatero." Hol. belabberd, (lingendo inquinatus) vilis, abjectus. Kil. belabberen, belammeren, inquinare, polluere.

BILAEPJE, vb.a. laceras vestes interpolare. Prov. len bilape broek is better as ien mei gatten, bracca interpolata.—
Immen bilaepje, bistopje ind biwringe, alicujus vestes interpolare, resarcire et lavare. Confer lape, segmentum, assumentum. Ang.v. belappe, Ang. to lap round, involvere, cingere, circumvenire, Oute of the wode they came anon And belapped.

MS. Cantab. F.f. Halliwell.

BILAKJE, vb.a. deridere. Ik bilak dy
kwal/ rideo de tua petitione. te susque

hwat/ rideo de tua petitione, te susque deque habeo. Hind. lakje, ridere. Goth. bi-klahjan, κατα-γελάν, Nl. be-

lachen.

bilacitsje, ex bilackje, vb.a. irridere,

flocci pendere quem.

BILAKKE, vb.a. lactare, captare, decipere. — Ik bilak dy hwat, seit di faem, virgo ad procum, Te, inquit, rideo. Ik lit my nat bilakke, non patior mihi

BILANGE.

imponi. Ags. lucan, salire, ludere. Sueth. lacka, ire gressu citato. Nl.v. (lackege) lackeye, cursor, pedissequus, Gal. laquay. Nl. lecker, equus tolutarius. Gothi epenthesi vocalis i post vocalem primitivam a, laikan, saltare; bi-laikan, irridere, ut Latin in-sultare.

BILANGE, vb.a. F.o. extensis brachiis prehendere, potiri. F. birikje, Nl. beraken. Nl. aenlangen, porrigere.

BILANJE, bilánje, vb.n. in quodam loco cursum sistere; verbum nauticum, potiri terra. Nl. belanden. Hwær scil dy bâl bilânje? ubi pila mota requiescet? Di doagenet is yn it thicht-hus bilâne, nebulo tandem receptus est in ergastulum.

BYLANS, adv. (by-lâns) prope secundum (by, spud; lâns, secundum.) By di sea lâns reisgje, iter facere secundum mare (littus). Huske bylâns gong er alle kroegen yn, seriem domorum sequens omnes cauponulas intrabat (homo vinosus.) — In genere, Hy giet er stil bylâns, mar thinkt ind docht ien bulle, taciturnus et modestus multa tamen mente volvit et agit.

BILÆSTE, vb.a. onus imponere. Ien scip bilæste, merces in navem imponere. — Ik doar dy dær nat mei bilæste, metuo ne hoc tibi mandans te gravem, Ang.v. belaste, injungere alicui onus, servitium, militiam. Halliw.

Nl. belasten.

bilæstigje, G.J. belestigje, vb.a. mandare alicui rem. pf.p. bilæstge, onera-

tus, gravatus.

BILÆZE, G. J. belezze, vb.a. incantare precibus et formulis magicis; blandis verbis persuadere. F. læze, legere, preces fundere ad deum. Confer Kil. belezzen.

BILE, cg. securis. Dat is ten foar di bile, hæc (vacca saginata) cædetur. — Prov. Wi libje as di dxe foar di bile, vivimus ut pecus mactandum horæ fatalis ignari. — Hy is mei di bile bihouwe; di scaef mat er noch oer, lima deëst homini impolito; alias, krekt as er ut it bosk hakt is. — Hy docht it mei lange stappen ind di ruge bile, tumultuarie et negligenter agit. — As heit wit dasthou nachtrawenste slacht hij er fen boppen del mei di ruge bile yn, ind den is it breidjen dien, pater si resciscet tuas hacchationes nocturnas vi tecum aget et tune nullus eris.

BILYE.

BILE, cg. di bile, nomen duarum vel trium domuncularum prope Friensam in Idaerderadela. Confer Isl. byli, n. habitaculum coloni.

BILEAGJE, vb.a. mendaciis criminari quem. Di unscildige biléagje, innocentem falso culpare. F.v. biliuga, G. J. bileagje, Ags. beleakan, belecgan, Ang. belie, idem.

BILEANJE, vb.a. remunerare.

bileaning, cg. remuneratio, præmium. BILEAWJE, vb.n. placere. Alles wirdt stjitrd nei it biléavjen fen di man, dy bitellet. — Si verba loquentis in sermone quotidiano non intelliguntur auditor urbanus quærit, Hwat bileaft mem? quid matri placet? i. e. quid ais, mater? L. K. v. W. 196, belevede, Nl. beliefde.

BILEGERJE, vb.n. recens et mollis jacendo siccior, contractior et densior fieri: ex. gr. panis, caseus; bilegere

brea, tsjiis.

BILEMMERJE, vb.a. impedire, turbare. Di tunge is him bilemmere, lingua impromptus est. F.o. bilemmern, decipere, Stür. 13. Lemmerje freq. verbi F.v. lemia, debilitare, mutilare. Sax.v. bilamod, paralysi ictus.

BILESA, vb.a. F.v. privare. Des lines bilesa, vita privare. Sax.v. bilosian libu, idem. Ags. beleosan, spoliare.

BILETTE, vb.a. impedire. Men matte nimmen bilette yn syn wirk, neminem cohibe a suis occupationibus. F.v. letta, F. lette, Ags. lettan, Ang. let. F.v. biletta, molestare quem.

bilet, n. impedimentum, necessitas.

Bruk myn wein; ik hub er nin bilet
fen, utere meo curru; eo in præsens

non egeo. Hol. verlet. bilettinge, cg. impedimentum.

BILIBJE, vb.a. diem videre, in vita experiri sive bona sive mala. — Prov. Ien minsce mat cak sorgje foar di dei dy er net bilibbet, decet hominem prospicere quoque in diem quem non videbit. Dy nin quéa bilibje wol mat ier stjerre, qui recusat experiri mala vitæ, ei præmature moriendum est. — To Wurns is nat folle to bilibjen, Warnsæ, in vico remoto, non multum est quod animum novitate vel raritate arrigat. BILYE, vb. transit. propter culpam suam vel alienam pati. Prov. Hwat di gréaten misdogge matte di lytsen bilye, quidquid

delirant domini plectuntur subditi.

BILIEDE.

Hwat di faer misdocht ken di soan nat bilge, injustum est punire filium prop-

ter patris peccata.

bily, n. incommodum, doloris sensus. Ik lien myn friunen myn jild as ik er selm nin bily by hab, mutuum do amicis pecuniam dummodo ea absque incommodo carere possim meo. Ik ha di thjinst nat lang; niugen dagen lyn hie ik er edrete bily fen, febris nondum diu me tenuit, novem abhinc dies primum sensi accessum.

BILIEDE, vb.a. exequiis mortui jungere campanæ pulsæ sonos. Wa fin dreigjen steert schilme meij firten biliede, Burm. 71. Ags. feort, F. firt, Ang. fart, crepitus ventris. Gr. πέρδω, pedo.

BILIEMJE, vb.a. linere argilla.

BILYKJE, vb.n. et a. F.o. similis esse; planare. It bern biliket nei di faer, patrissat; F. liket op 'e faer. — Di wälen bilykje, planare ripam. Stür. 13. biliking, cg. F.o. opus planandi viam, ripam. F.v. likene. liazone. idem.

ripam. F.v. likene, liszene, idem.
BILYOUWA, vb.a. F.v. concedere. ief
di schelta him bilyout, si prætor ei
indulget, morem gerit, 195, 10. F.v.
lisvia, luvia, amare. Ags. leaf, dilectus, gratus. Lat. gratum facere alicui,
idem quod Nl. believen. F. leaf, gratus,
dilectus, pro quo valet etiam leau;
myn leau! meum corculum!

BILIOWA, vb.a. F.v. negligere. Regit genitivum, so hya dan des biliowet, 421, 13, si vero istud negligunt. F.v. liova, relinquere, Ags. leofan, linquere. Ang.v. beleve, idem. Nl. ex laten, si-

nere, relinquere; nalaten, negligere. BILITTE, vb.a. relinquere, desolare. Ien mem scil kjar bern naet bilitte ind Goad syn folk nat, mater non deerit liberis, neque probis Deus. — Bilitte, vb.a. desistere, It liifrinnen wol my met bilitte, diarrhœa a me desistere non vult, i. e. tenax est; Nl. verlaten. Da di thjinst myn broar biliet, friet er kim to scande, ubi febris a fratre discesserat ingurgitabat se cibis. -Him bilitte, deficere, frangi, rumpi, Di doagenet hie syn mem slein; foar dat di witjers kamen hong er him selme op, mar it tou biliet him ind hy truselle libben del, rumpebatur laqueus. Alam. pilazan, relaxare; ignoscere. Gra II. 307. Hd. belassen, acquiescere.

BILYTSJE, vb.n. quantitate vel numero

minore expectationem fallere. It jild

BILIWEN.

bilytset my, nummorum numerus mea expectatione minor est. Erfguód bilytset di erfnamen meast; hja freagje altiten, Wier er naet mear? Ang. Amer. belittle, to make smaller; to lower in character, 29. — Ut bilytsje ex lyts, ita et bigréatje ex gréat. Vide bigréatje, majore stare pretio quam solvere quis velit. F.u. bekleine — F. bilytsje.

BILIUCHTJE, vb.a. lampade ardente illustrare. G. J. poetice, intueri in aliquem, sensu Lat. in oculis case alicujus. Goth. galiuchtjan, illucere. — F.

byliochtje, apponere lumen.

BILIVA, BELIVA, BLIVA, vb.n. F.v. manere, pf. biles. F.u. blice, pf. blew, pf.p. blewen. Nl. v. bliven, Nl. blijven, pf. bleaf. Ags. belifan, pf. belaf, pf.p. belifen. F. bliuwe, pf. bleau (ex Ags. belaf), pf.p. bleauwn; Ang.v. beleve, Ang. exoticum remain. - G.J. De wrâld blieuwt wrâld, hominum stultitia ubique terrarum Dogge ik lit dat dær manet eadem. by blieuwe, G. J. atque hee quidem hactenus. — Pro blissoe et blissoe sæpissime auditur bljouwe, ut Ang.v. beleve et belave. Halliw. belave. Wright, beleve. bybliuwe, vb.n. manere apud. It bern bliuwt by mem, infans hæret lateri matris. - It bern ken heit nat byblisse, infans in ambulatione propter patrem insistere nequit. — Hwat men as bern leert bliuwt jins ald by, quo quis puer est imbutus ejus senex non obliviscitur. Contrarium wei-bliuwe.

BILIWEN, (biliwen), asseverandi formula, proprie, per vitam, per animam meam. F.v. lif, corpus, vita, gen. liues, dat. liue (bi liue, per vitam.) Biliwen sünich wæse! Ante omnia parcimoniæ stude! Plerumque construitur cum foáral, præsertim. Foáral ind biliseen swye ind hearre! Per te tuamque salutem, tace et audi! Plurimum est vitantis, Heár foáral ind biliwen nat nei flaeyers, obsecro te ne audias adulatores. Eandem vim habet Hd. bei leibe. Thut solches bei leibe nicht, F. Doch soks biliwen net. Nl. Doe dat bijlieve niet, Tuinman, Spreekw. nalezing, 20. — Confer Ags. Norm. biline, extemplo, cf. Jun. Et. beliefe, belife. Ang.v. bylyue, qua voce Wycliffe vertit "celeriter," Gen. XXIV, 18, et "festinato" Gen. XLIV, 11, versionis Vulgatæ. Ang.v. belive, quickly, immediately. Halliwell,

19

BILIZZE.

BILIZZE, vb.a. circumquaque ponere in. Di tefel mei stikken fild bilisse, mensam tegere numeratis nummis. F.v. bilega, idem; en hors mit leder bileit, F. 'n hoars mei leer bilein, equus

indutus ephippio coreacio.

Ags. beliegan, circumdare, unde Nl. beleggen, obsidere, Ang.v. bely, pf. belayne, obsidere (urbem, castella.) — Nl. beleggen, prætexere, instita cingere. Ang.v. bely, idem. A woodmans jacket belayd with silver lace. Spenser, F.Q. VI. 2. 5. Nl. belegsel, instita. — Nl. beleggen sijn woorden, ornare verba, eleganter loqui. Inde Frisii, Hy hie scild, mar bilaei it mei di gik, erat in culpa, sed eam ornabat, i. e. excusabat joco quodam. Sax.n. belegje, vafra excusatio, velamentum culpæ. Lat. prætextus.

bilizze, vb.a. disponere. Goad ken syn wirk wol bilizze, Deus sua rite dirigere novit. Jild bilisse, in fænore ponere. bilizze, certare. Dou geiste wakker, feint; mar wy seille it ris mei ienoár bilisze, magna jactas, bone; sed age contende mecum viribus; proprie, compara vires tuas cum meis.

bilega, F.v. formare. Lat. componere librum, poëma. Bilega proprie "juxta ponere." anda the othere monathe sa werth thi licma bilegad, 240, 17, mense secundo (graviditatis) corpus (embryonis) formatur; i. e. desinit esse indi-

gesta massa.

bilegerje, vb.n. frequentativum vb. bilega, proprie jacendo solidare. Bilegerd
brea, bilegerde tejüs, panis, caseus solidior quod non recens est. — Ophege
groum mat eerst bilegerje foár 't ky ind
hynser er op rize kenne, superaggeratam terram considere oportet antequam
sustinere possit boves vel equos pas-

centes. Isl. rasa, currere.

BYLIZZE, vb.a. et n. adjacere, apponere. Man ind wiif matte nei Frysce wize by elisoar lizze, maritus more Frisico propter uxorem in eodem cubet lecto oportet: attende conjuges lautos in Gallia et Allemannia dormire sejunctos. Warns leit thichte by it hexeroment Molkwarren. — It is ien quées wurk der nem jild bylizze matte, malus est labor quo perdimus nummos. bylizze, vb.n. Hol. bijleggen, vento sevo coque adverso facere pedem et obliquare exigua vela, ne navis a

BYLJE.

tergo ventum accipiens fluctibus sequentibus obruatur. Plene by di soyn lisze, sed foár di soyn sile.

bylizze, vb.a. componere. It seed bylizze, componere litem, decidere ne-

gotia. Prov. Dy byleit is di minste met. bylizze, vb.a. postulare. Lisse dyn boden nin unbinlike dingen by, ne petas a famulis opus iniquum.

bylizzer, cg. navigatio pede facto et correptis velis obliquatis. Wy kamen mei ien bylisser foar-by Jarmuyen (Yarmouth.) — Compositio litis, It wirdt ien bylisser, non intendent actionem, rem component.

bíligger, F.o. concubinus; bliggerake, concubina. Nl.v. byliggher, idem. Ang.v. bylye, concubare feminæ. Wright.

BILJE, vb.a. acuere dentes lapis molaris. Ang. Somers. "bilge, to indent," Halliwell; quæ notio bene quadrat cum primitiva Skr. bhil, findere; finditur enim lapidissuperficies in strias transversas. Alam. bilara, gingiva, dens molaris.

Isl. bildr. m. scalprum, tclum. Ags. bil, n. securis, falx, ensis, rostrum avis, rostrum avis, proboscis; quodque instrumentum ex chalybe. As. bil, n. chalybs, ensis. Ags. cveoru-bil, f. securis molaris, Ang. mill-pike. Ang. bill, rostrum avis, falx; vb. to bill, columbari, Nl. trekke-bekken. — Alam. unkapillot, (ungabillod) Graff. 95, III, impolitus. F.v. biletha, formare, Ags. bilith, n. Somnerus, Benson; F.v. bild, n. F. bild, n. imago. Hol. beeldhouseer, (qui cædit imagines) statuarius.

biller, og. qui acuit lapides molares. bil-hammer, og. malleus ferreus utrimque acutus, quo acuitur lapis molaris: quasi Ags. twi-bil, bipennis. Benson. billede mei misdruk, panni species variegati ex gossypio orientali carissima et feminis Hindelopiæ adamata;

ex eo quippe sudaria habent sua.
BYLJE, vb.n. latrare. F.o. biili, idem;
C. M. canere galli instar, p. 146; in
cantilena nota Büeske di Remmer:
Di hüue wol oppe di sciume stunt, jü
bilde der fon, om dinet willen so küem
ik hade, so küem ik hade. Krieg ik
fan diner haun trowe nat, zo sterf ik
doude, zo sterf ik doude. Cad. M. 146.
MS. Nl.v. bilen, belen, latrare. Clignett, 159. Ang. North. to best, beal,
mugire. F.b. belli, latrare; Belli iar
batst, Joh. 190, F. bylje ear-sthe byteste!

BILJEANJE

antequam mordeas latra. Ags. bellan, mugire. Kil. "bellen Fris. latrare." Ang. bellow, mugire. Isl. bylja, præs. byl, pf. bulda, pf. p. bulit, strepere undarum instar, resonare. Thar bilur under, ubi concava percussa reboant. Andrese. 29. Belia, boare, anxius clamare. Haldorson. Nl. bulderen, F. bulderje, bolderje, intonare, fremere.

Confer bälte, mugire.

Di doggen bylje, di konnen blaffe, di mopkes keffe, molossi baubantur, canes latrant, caniculi ganniunt. Di konnen scille hast um my bylje (brevi latrabunt canes ob me, i. e.) morti proximus sum. Latratus nocturnus canum, non tantum Anglis et Frisiis, sed et Romanis præsagium erat futuræ mortis et instantium calamitatum. Flebile seevi latravere cance; Lucanus. Confer Brand, Ellis. III. 184. Poëta G. J. de naufragio, dear fortwiisolinge helsek ind lund byllet, ubi desperatio nautarum elatrat tartareas altasque execrationes. Prov. Byljen iz nin biten (latrare non idem est quod mordere) minaces oscitatores non iidem qui audaces. -Hwat is ien houn dy net bilet? (quid valet canis qui ne latrat quidem?) oblatrat tibi homo; te mordere non audet. — Hi bilet mei di konnen dær ki mei yn it book is, (latrat ut canes quibuscum est in silva) mores et ingenium imitatur hominum quibuscum versatur. bylje, blaterare. Ien wakker

gebyl, n. garrulus verborum ambitus. Ang. Linc, to beel non tantum de pecore, sed et de homine usurpant, How he beels! F. Hwat bilet ky! Lat. Ut latrat! i. e. quantos ciet clamores. Hollandi blaffes, latrare, applicant concionatori inconcinno et clamoso.

BILJEANJE, BILBANJE, BILJENJE, vb.a. remunerari. Ags. leanian, rependere. bileán ning, cg. remuneratio, præmium. Ags. leanung. Angli familiam totam vocis lean, præmium, exegerunt. Ang. loan, mutuum, est enim ex Ags. likan, pf. lak; et lænan, mutuum dare; læn, mutuum.

BYLKJE, vb. n. splendere, nitere; transversis literis pro blykje. Ags. et Sax. v. blican, splendere; Sax. v. blicania liokt, F. bliksum-liocht; elliptice bliksum, Nl. bliksum, fulmen. — Bylkjende kléan stéane beppe naet, vestes splendentes non decent vetulam.

BILOAWJE.

BILOAKJE, vb. a. aspicere, contemplari. Ags. locian, Ang. to look, aspicere. Ang. v. beloked, conspectus. Halliw.

biloitse, vb.a. contemplari, ex beloake, beloakje. F. loitse et loake, videre.

biloitser, cg. contemplator.

pis-biloitser, cg. aliptes qui contemplatione urinæ morbum divinat.

BÎLOAWJE, vb.a. Hind. bilouwje, G. J. belauwigie, (belauwigie) belauwigie, promittere, asseverare, minari. F.v. bilovia, asseverare de re aliqua, decernere, definire, tutari, securum reddere; bialsa dene penningem sa tha liude bigripen and bilowat kebbet, talibus nummis quales populus decrevit et asseveravit. Nu is al dio wrald truch Romes drede wiges bilowid, nunc totus orbis timore Romæ a bello est incolumis; proprie, ei securitas belli est asseverata. — Thet ield bilovia, valorem pecuniæ æstimare et decernere. Confer lovia, æstimare, 74, 28. 5, 5. West-Frisii Hollandissantes Wat loofje voor dat beest? quod pretium statuis huic vaccæ?

Wi habbe ües dær to goede dien, dat biloafje ik dy, ibi genio indulsimus, (hoc promitto tibi, i. c. affirmo), mea fide. F. o. Ik wil di 't belaven wæzen, hoc tibi juro! Angli vb. gehælan, promittere, vertentes per to promise, huic verbo notiones verbi inquilini assignabant. Ex.gr. Shakespeare, Will not the ladies be afraid of the lion? — I fear it, I promise you, F. dat biloafje ik jou, hoc tibi affirmo. — Die natali Gulielmi IV, regis Brittannize, hæc erant verba ducis Clarentize ad coetum matronarum in aula regis, Here you, (to the footman) bring chumpagne! I'll drink the kinge health again, if I die for it. Yes, I kave done it pretty well already; so has the king, I promise You! I believe his majesty was never taken such good care of before. We have kept his spirits up, I promise You! Miss Burneys memoirs; quos commentarios citat Thackeray, Four Georges. George IV, p. 395. — Reitse nat oan di lytse junge, az ik scil dy reitse, dat biloafje ik dy, si vexas puerulum, fide mea, vapulabis.

beljeuwe, W. G. 47, ambire (nuptias.)

Ion faom beljemos, ambire virginem sibi uxorem.

BILOIJE.

bilauwinge, cg. promissio.

bilofte, eg. promissum. Prov. Biloften meitse scild, oportet stare a promissis.

BILOIJE, vb. a. decipere. Hy is mei dat lekken bilbid, panno vili eum decepit mercator. Ags. lytig, astutus; lytigean, astutus esse; lot, fraus. Goth. luton, decipere. F. lute/ fallaciæ!

BILOMMERJE, vb. obumbrare, obnubilare. Bilommere loft, coelum obnubilum. Suethi lomug, patulus, de arbore ramos late tendente. Ang. v. "lum, a woody valley." Halliwell. Ang.v. oft and lome, sæpissime; proprie, spisse, Nl. v. dicke, frequenter. Ang. Wiltsh. gloom, a passing cloud. Chaucer, glombe, (obnubilo i. e.) truci vultu aspicere; to gloome, vesperascere. schemeren; schemer-avond. — Loom, Milton, aër densatus; Through the loom were seen ten-thousand banners, per crassum aerem apparebant decem millia vexillorum.

BILOOP, n. len mosi biloop fen ien kynzer, scip, elegans conformatio lineamentorum equi, navis. Hollandismus ex Hol. beloop, summa.

BILSIUCHT, cg. morbus periculosus vitulorum, qui vere nati post mensem Majum repente tument alterutrum femorum. Alias it für vel di kreupelsiucht. Confer bil, et adde Nl. billen, nates, elliptice pro aero-billen; Alam. aro-belle, Hd. arock-bell, clunis, Nd. eero-bille. Mhd. belle, pila, gibbus, pulpa interior manus, apex carnosus digiti; aro-belle, nates, clunis. Benecke.

BILT, effertur bil, n. terra ex alluvione nata. Anglus quidam Hexham descripsit indolem et mores civium fæderati Belgii seculo XVI in finem vergente: in versione Neerlandica hujus libelli Neerlandia vocatur *di bil der werelt*, alluvies uliginosa mundi. Nl. " De bilt bernen, exurere mare. ἀδύνατον est. Nostrates accrescentem ex mari terram vocant, een bilt, que quidem per se humida et ipso mari illabente exuri quoque non potest." Sartorii adagia, Chil. III. Cent. X. § 71. Hy wol it bil barne, MS. tentat cœlum aratro findere. bijl, n. Pet. Thaborita, Chron. III. 442, 448, vulgo it bilt, it bil, plene bilt, Nobilis est alluvies borealis

Frisise e qua fundus Biltanus ortus

est, quem dux Saxoniæ Albertus,

BILT.

Frisiis a Maximiliano imperatore contra jus et privilegia obtrusus gabernator, jure domaniorum, sed injuris, occupavit (1498) et (1504) suum feat. Dividebatur olim in veterem et novam Biltiam; hæc, continens 1800 jugera, anno 1610 aggeribus primum fuit cicumdata; illa circa annum 1510. Novum accessit incrementum 450 jugerum anno 1715, greetmanno 450 jugerum van Haren, quod vocatur de polles in tab. Geogr. Schotani; Frisie

bil-poalen, pl. proprio sensu, parte insulæ Biltanæ.

De agro Biltano et in eum Albeti ducis jure consuli meretur Disertato juris publici Frisici inaugaralis de agro Biltano, quam auctor Pibo Smit anno 1749 publico examini submittebat. Ob tempus suspiciosissimum rector mannificus academiæ Francqueranæ, princeps Guilielmus IV, editionem suppressit et exemplaria dilacerari jussi, cui decreto meum exemplar se subduni.

bil-biar, n. cerevisia fæculenta cocta in vico Biltano Sint Anna, quæ cum rilida sit de homine ebrio perhibent Hy is to Sint Anna wæst, fuit Sint-Anna. bil-dyk, cg. agger marinus Biltæ.

bil-hynxt, cg. equus Biltanus, Frisco hebetior, procerior et robustior, quo gravis argilla ejus soli aratur. Figurate *Ien bilhynxt fen ien frómmist*, femina immanis staturse.

bil-kant, cg. oræ Biltanæ. Hi some oan 'e Bilkant, vivit in oris Biltanis bilkanter, cg. ineola agri Biltani.

bil-pléats, og. prædium in fando Biltano. *Di bilpléats*, prædium vicinum vico Collumi. F. *pléats*, prædium.

bil-wein, cg. currus Biltanus. Mei di bilwein reisgje, pedibus iter ingredi; per paronomasiam vocis bil, n. femur, nates. Idem lusus est in phresi by di faem oer it bil komme, adire puellam per agrum Biltanum, vel super femur, per euphemismum, rem habere cum ea. F.o. He het hem billen utmaeten, concubuit feminæ. cf. Stürenberg 17.

bilker, bilkert, cg. incola agri Biltani. — Cum dux Albertus Frisiis diffideret arcessivit colonos ex Hollandis, qui in hunc usque diem patrii semonis tenaces connubia plerumque interse jungunt, neque se facile miscent cum Frisiis, quos extraneos habent

BILT.

et oudlanders (veteris terræ incolas) appellant. Plerumque se rotunda facie et hebete corpore a Frisiis distinguunt. (Confer J. Vegelin van Claerbergen, Vertoog over de veengraverijen. 1766. p. 110). Inter Frisios olim fama erat colonos Biltanos, cultores mercenarios, non habere ingenium valde callidum, unde nascebatur phrasis, Spreck dat ien Bilkert oan, Burman. 61. (a. 1614) credat Judæus Apella. Hodie in cultu agrorum Frisiis non inferiores sunt; præterea magnatum arrogantiam despiciunt et libertatis defensores sunt acerrimi. bil fen it scip, costæ navis ab interiore parte teguntur compagine tabularum, quæ super alveum buk-delling dicitur, spatium inter has et tabulas externas dicitur bil, forsitan quod in eo est sentina; dividitur autem in greate ind lytse bil. Hd. bell, belle. (Isl. belti, pars navis. Egilsson, 45.) Ang. to bilge, rimas agere; the vessel bilges, per compaginum rimas navis admittit aquam, Nl. het schip maekt water. Confer thema bil cum Ang. billow, unda, ex Isl. bylgia. f. fluctus. bil, n. agri graminosi humiles et madidi fœnisecio apti atque aqua cincti. Hæc notio patet ex nominibus pratorum, qualia sunt; 't bild, di bild-eleat, di bild-dyk, pratum cum ejus fossa et aggere, in tabula geogr. Schot. pagi Tietjerksteradeel, ad vulturnum. Ibidem in orientem Eastermarder Bild, quod Schot. notat, 't Bildt, weyland. -Kaster-bildt, pratorum spatium aqua cinctum ad terminos pagi Weinbritseradelæ versus vulturnum. Itidem in tab. geogr. Doniawerstal, prope a Goinga-ryp in africum. — It greate Bil, prata ad ripam canalis di wide Greft prope a Wartena. Kad. Warga. Sectio B. Nº 825. 5 jugera. — Monikebild, villa prope ab Achlumo boream versus in pago Franckeradelæ. Pars orientalis agri Biltani quoque dicitur Monike-bildi. — Cum his compara Bilwarder, insulas sub jure Hamburgæ in Albi fluvio vel ei adjacentes. Nl. v. waerd, werd, insula fluviatilis, unde Bommeler-waerd, Keizers-waerd. weerd. Bil-kirk vicus in orientali Hamburgæ vicinio.

Flandri t commutant cum k. Kil. bilck. Fland. pascuum." Ex bilk fit bilker, supra citata vox. Forsan et

BIMEITSE.

bilcum, vicus Frisiæ borealis. Johan. 20. BILUKA, vb. a. F. v. includere, comprehendere, (contrahere) claudere, obturare. pf. p. bileken, biletsen. Ags. belucan, pf. beleac, belucan, pf. p. belocen; F. biluke, pf. biluke, pf. p. biliten, biluten, cer. to biluken.

bilutsen, ger. to biluken.
biluke, vb. a. contrahere, includere.
Hi is bilutsen um 'e throánje, vultus futuro morbo, vel moestitia, vel frigore ei contractus est, facies insalubris. Nl. Hij is betrokken in het gezicht. -Dær leit di prins nou mei syn bilitsene mule! En, jacet princeps ore contracto, i. e. mortuus: phrasis stringit ridiculam divitis mortui arrogantiam. forbolgene han scil wool biluke, inflammata tumensque manus brevi subsidet. Nacht-wädsters éach bilitsen mei ien wolke, G. J. reginæ noctis oculus adspersus nubibus, i. e. luna translucido obnubilata. Di loft bilukt, cœlum fit obnubilum. Frisii occidentales ex lingua maiorum servant beluteen. Hol. betrokken. Ang. v. belouke, includere.

biluk, n. (clausum, locus conclusus.)
Kil. beluyck. Ik séach dær quéa biluk, malum ibi videbam omen. Dær wier quéa biluk, ibi malus dolus metuendus erat. It wier quea biluk, repugnabant mihi, non succedebam. Ik sloech heit myn boask mei di éarme faem foar, mar it wier quéa biluk, proposui patri nuptias meas cum paupere virgine, at ille vehementer repugnabat.

biluk, demissio. Prov. Ien goed Fries jouwt nin biluk, Frisius germanus non cadit animo, sive victus, sive victor. Biluk, contractus, hoc sensu refertur ad hominem, qui, ut Latini dicunt, animum contrakit. Simili metaphora krimp jaen notat, despondere animum. Krimp, contractus, coarctatio.

BILUNJE, vb. n. contrahi, decrescere quantum ad volumen. Di paden bilumje al, semitæ ob solutum frigus intumescentesjam desidunt et consolidantur. It hea bilunet, decrescit ambitus fæni in meta, desidit tempore. — Ags. hlæne, macer. Ang. lean, macilentus.

BIMEITSE, vb. a. coassare quid cum quo, injungere; legare. Di balken binne yn 'e stilen bimakke, injuncta sunt tigna in asseres. Di souder yn 'e mürren bimeitse, contabulationem parietibus instruere. — Moike hat hjar alde faem thuzen goune bimakke, avuncula famu-

BIMERKE.

les legavit mille florence. Tropice bimakke, F.o. innatus; Hy is ien swift,
mar it is er yn bimakke, decoctor est,
sed patrissat. Eadem vis inserendi,
includendi, vocis enclitices bi est in
bibakke, incoquere. Puer petit, Mem,
smar my buter op 'e boale! Mater,
illine meum panem butyro. Mater
recusat interponens, Der is buter
yn bibakt, butyrum pani incoctum est.

ym otoaks, outyrum pani incoctum est. BIMERKE, vb. a. notare, observare. pf. bimürk, pf. p. bimürken, ger. to bimerken. Ags. mearcian, notare, pf. mearcode, pf. p. mearcod; gemearcian, notare, describere. Nl. merken, pf. merkte, pf. p. gemerkt. — Hesthe us heit edk simon? Ik hab him nat bimürken, vidistine patrem? In eum non incidi. — Bimerke, intentis oculis observare; Wite dit, frionen, dat it mæi siæn allinne næt goed is, asmen æk næt bimerkt, Almenack, 1676; seitote, sodales, visum nisi junctum animi attentioni non proficere. G. J. merkje et mierkje. Ags. meere, limes; pl. myrcu.

BIMIELJE, vb.a. pingere. Di sinne bimiellet it fjild, sol (Apollo) pingit lumine agros, ornat. G. J. Ags. mæl, nota, imago, Ang. mole, nævus, F. mæl, idem. Nl. malen, pingere.

bimólkje, bimálkje, vb.a. more ludentis pueri stilo pingere lineas circumcurrentes et fortuitas. Di junge hat it hele pljime pompier bimólke, puer totam chartam conspurcavit pingendo. Confer mólkje, málkje, frequent. verbi maelje, mielje, pingere.

BIMINGE, vb. a. commiscere. Biming hoste ejerp yn 'e bry, commisce pulti paululum syropi. Ang. to bemingle.

BYMINGE, vb.a. admiscere.

BIMINSKJE, vb. F.o. sük bemineken, nubere viro, proprie, se oreare hominem. F. it mineke, mulier; mineke numquam de puella dicitur. Confer Nl. een schip be-mannen, navem instruere nautis. F.v. monna, nubere viro, ex man, vir. Ags. wifan, ducere uxorem; F. winje, idem, ex wif, uxor.

BIMJITTE, vb.a. mensuram rei facere. press. ik bimjit, pf. biméat, pf. p. bimetten, ger. to bimjitten. — To Eagum thrije stappen fen di toer is it mids fen 'e wrâld; dy it nat léauwt mat it mar bimjitte. — Ien prakke di ræck bimjitte, protervum puerum verbere

punire. Ad sartorem,

BIN.

Away thou ragge, thou quantitie, thou (remnant, Or I shal so bemete thes with thy yard, As thou shalt thinks on prating whilst (thou liv'st.

I tell thee, I, that thou hast marred (her gowne.
Shak. Tam. of the Shrew. Act. IV. Sc.
3. Nl. Ga weg lap, of it sal u bemeten
met wo el, cæt. Iemand een rok meten,
sartoris est. — Nl. bemeten, demetiri;
obsoletum Ang. bemete, idem quod

F. bimjitte.
BIMODDERJE, vb.a. argilla opima lætare pascuum; conspurcare luto. Figurate et per euphemismum, Him bimodderje, se concacare. Ang. mud, F. modder, lutum. Nl. iets bemodderen, rem spurcam velare et componere.

BIMOGELJE, F.o. bemogela, circumvenire, decipere. Stür. 14.

BIMOMJE, vb.a. personam induere,

deformi fastu vestire, ornare. bi m u m m elje, F.o. bemummelen, larvam induere. Stür. 14. Nl. vermommen, sed Bredero bemommen. Glos. 37.

BIMOUDJE, vb.a. pulvere aspergi argillæ siccæ et attritæ. F. molda, F. moude. Flandri bemullen, idem, Kil.

BIMUOSJE, (bemuósje) vb.a. maculare sordibus, frivola agere. F.u. bemúse, bemoeze. Hwat bimuószet di faem dær, quas gerras agitat ibi ancilla. Nl. bemosen, Kil. luto linere, inquinare; frequentativum Nl.v. bemeuzelen, idem. Gl. 37, Bredero.

BIMURTJE (kim) F.o. sese inepte irretire alienis rebus. Stür. 14.

BIMUSJE, (bemoesje) vb.a. liberare a muribus. It lân bimusje, in pratis mures venari. A mus est musje, ut Ang. to mouse, capere mures, a mouse, mus.

BIN, it bin, sum. (S.o. ik bjin) dou biste, es; hy is, est. pl. soy, jimme, hia binne, sumus, estis, sunt. F.v. bem, sum; is, ist, est. N in bin ex m in bem; pl. F.v. send, ex sen, syn, Nl. zijn, esse. F.b. it san, di best, hi as; dualis Wat san, jat san; plur. Wi san, jam san, jo san. Joh. 181. Syn, quod frequentat G. J., tum in dialecto ruricolarum, tum in sermone municipali Frisise, incognitum est. Præsens tempus conflatum est ex duabus stirpibus bem et ist, que analogice procedunt apud Anglosaxones

BIN.

in præsentis temporis singulari Ags. beo, beom, sum; bist, es; byth, est; pl. beoth; sed com, cart, is, pl. synd. Goth. im, ist, sed pl. sijum, sumus; sijuth, estis; sind, sunt, (G. J. sinte. I. 182). Apud Latinos eadem regnabat mistura; Lat. eum, es, est; pl. eumus, estis, sunt. Cum Ags. becan simul regnabat com, earl, earth, Ags. North. Rushworth, biom, eam, am; arth; is; pl. woe, gie, kia aron, sumus, estis, sunt, unde Ang. am, art, is, pl. we, you, they ere, quem pluralem are Dani victores in Angliam introduxerunt, Isl. ek em, thu ert, hann er; pl. ver erum, ther eruth, their eru. — Lat. flo = Ags. beo. Greec. slui = Goth. im.

BIN, n. corbis parva, procera et angusta, in qua pisces marini, præsertim aselli minores, venum eunt; certus numerus piscium; mensura cerasorum, prunorum; ex. gr. ien bin ecylfiek,

kærsen, prommen.

Ags. binne, f. cophinus et præsepe, quæ ambo fiunt ex consertis viminibus. Ang.v. a binne or hutch to keepe bread in; Hexham. Nl. brood-spinde. Nl. (Kil.) benne, corbis plana, cista plana, arca panaria. Ang. binne, bin, horreum; corn-bin, wine-bin, cæt. Gal. benne, corbis dossuaria jumenti; quædam mensura; præsepe in flumine quo pisces retinentur. Gal. banne, corbis major plana duabus ansis instructa, qua portantur carbones lignei. Teste Festo benna lingua Gallica vehiculum appellabatur; forsan vox eadem quæ Belgarum banne, corbis et vehiculum vimineum quadratum duabus rotis volubile. Hol. mande-wagen.

Propter affinitatem literarum b et m Galli frequentant duplicem vocis formam, banne et manne, corbis major et plana duabus ansis instructa, Nl. mand, f. Ags. mand, f. Ang. maund. Confer Dani dial. bende, bænde, fasciculus piscium funibus consertorum. Der es et quartreer (300) samrask i den bende, sunt trecentæ soleæ (pisces plani) in hoc fasciculo. Ang.v. bind, a lot of eels, Skinner; 250 secundum Kennettum. Dansk dialect-lexikon, Molbech, 33. Halliwell, 176.

BINACHTJE, vb.n. nocte obrui. Ang. to benight, idem; pf.p. benighted, nocte obrutus. Wy binne binachte to Linvert, BINE

nox nobis intervenit Leowardiæ. Confer oernachtje, noctem transigere in aliquo loco, Nl. overnachten.

BINE, vb.a. vincire, ligare, adstringere, pf. bun (Ang.v. et Bor. bun. Halliw.) et boun; pr.p. binende, pf.p. boun, Makkum binsen; ger. to binen. F.v. binda, pf. band, bond, pf.p. ebunden, bonden, ger. to bindande. F.b. binja, Joh. 171. Ags. bindan; pf. band, pl. bundon; pf.p. bundon. Ang. to bind, pf. bound, pf.p. bound et bounden. (Germ. bund == Lat. funis. Funes = Ags. bendas, vincula, Ang. bounds, boundaries). Hwær di rike-lin it kéal bine, mat

it steam, (ubi divites vitulum ligant ei standum est) ad nutum divitum optimatum omnia componuntur. — Ik wol di éarmen jern holpje, mar my nat bine, auxilium ferre pauperibus lubens volo, sed non obligatus promisso.

bine, vb.a. mergites colligare, unde biner q.v. Pro bine frequentant quoque phrasin pleniorem oanscéasoje, ex oan, ad, et sceaf, merges; culmos in

mergites vertere.

bine, Frisiis in more erat quemque familiarem, tum masculum tum femineum, ejus die natalitio fune suæ sellæ alligare, eumque non solvebant nisi antea promiserat se iis quoddam paraturum esse convivium, quod Latini vocant *dare natalitia*. Neque tamen petebant antequam dederant; implicaverant nempe donum natalitium eidem funi, quo eum sellæ alligabant. Ab infante cum charisma sperare non possent, puerum puellamve die natalitio simpliciter munusculum quoddam brachio dextro alligabant. Mem hat Hwale mei 'n kuke boun, (mater Hvalæ alligavit libum) mater filiolo suo Hvalæ libum natalitium donavit. Hd. bindeband, n. ein band womit jemand zum namentage angebunden wird. Grimm, Lex. II. 84.

bynt, pl. bynien, trabes, que domus et horrea sustentant et firmant.

bynt-ljedde, cg. scalæ gestatoriæ maxime, per quas agricolæ conscendunt apicem metæ fœni in horreo. Pertinet ad domum villici.

bynt-wirk, n. compages trabium ædes

firmantium.

bine, cg. funis, quo contus metæ foeni in plaustro impositus adstringitur. – Capistrum stupeum, quo rustici inter

BINE.

laborem regunt equum. F.b. bansal, capistrum. Johan. 132.

bend, Saterl. vinculum. Ags. F.v. bend, bende, f. Het. 229.

bende, contignatio, ibidem.

bindt, F.o. tabulatum usum pontis trans canalem præstans. Stür. 18, proprie, quod jungit utramque ripam.

bindken, n. F.o. vitta muliebris, Stür. 18. — Ags. bend, ligamen, vitta, diadema, lunula, ornamentum muliebre. Lye. Dan. dial. bendike, collare tenue fæminarum. Molbech, 33.

bynt-jern, n. collectivum subst. fila cannabina tenuiora, quibus adstringunt sarcinulas, similiaque. thread, Nl. bind-garen. Ang. pack-

binde, cg. multitudo e fæce populi. Nl. bende, f. turma militum. Ang. band of thieves, caterva furum; band of soldiers, cohors militum. Confer Petronium D. 18, Non es nostræ fasciæ, i. e. agminis, nostræ farinæ.

binde, F.v. pertica, mensura longitudinis. Bynd, pl. bynda, Disse syl schil langh wessa tachtigh bynda langh, Chart. I. 873. b. Ags. bendan, flectere, tendere, extendere. Confer Nl.

bunder, bundel, jugerum.

biner, cg. qui mergites adstringit. Ang. Three binders stood and took the handfuls reapt from boys, that gather'd quickly up. Chapman. Ang. North. bandsters, Frisice biners. F.b. binj, fasciculus culmorum; binj-riapar, elliptice Ang. reaper. — Prov. Slinere binne nin biners, ligurientes feminæ rem domesticam non promovent. Eadem figura colligandi de uxore frugi valet in his, Hja håldt di spullen goed bi eltsoar.

feed-binjar, F.b. viëtor. Joh. 190. Vox spuria ex Hd. fasz-binder ad verbum translata. Vox Frisica est kuper. C. M. p. 57 habet juxta fet-bynder

quoque kuper.

bân, cg. vinculum, fascia, ligamen, pl. banen, Hindel. biinden. F.b. bian, Johan. 138. Sc.o. beuan ex boan, = ban. (o = eu.) Di junge is nou notich; hi iz rju oan 'e ban, puer (protervus) nunc frugi est; rite occupatus in rebus domesticis. F.v. bende, f. vinculum, catenatio. Ags. bend, f. vinculum, fascia, corona; Ang. band, (bend). ban, manipulus culmorum quo colli-

gatur merges. Prov. It ken betler fen di scéaf as di ban' (melius convenit BINE.

mergiti quam ligamini quid de suo erogare) dent ditiores, tenues non habent. It noat iz yn 'e ban', seges messa

in mergites collecta est.

'n bân yn it liif, tropice, sensus rigidus sive adstrictus in ilibus. — 'a ban' um it lock, os uteri vaccee parturientis restrictum, quod manum opem ferentis non admittit.

banen, pl. vaccæ ligamenta sacro-iliscs (sacro-isciatica) ad utrumque latus radicis caudæ. Di banen falle, subsidunt ista ligamenta; adeo instat partus. Di banen slute op, ligamenta iterum exsurgunt; vacca fætificavit. — Di ky fordunje di bânen, vaccæ taurum appetentes insultant aliis et insultantur adeo ut ligamina lædantur. Di ky krye knikken yn 'e banen. Knik, luxatura. bandeleas, adj. dicitur vacca, cum

ista ligamenta prorsus evanescunt. banke, F.b. beank, Johan. 138. bantsje, n. tæniola, sed thridhe, filum

breve et tenue.

bannel, n. W.o. tænia, ligula, pl. bannels. Nl. nestel. E. I. 359. Ang.v.

bandel, bendel, tæniola.

band-rekel, cg. molossus mas vinculo retentus, excubitor villæ rusticæ. Dou leiste dær az 'n bân'rekel, segniter humi recubas. Ang.v. bandogge, F. dogge. Nl. (Kil.) band-hond, canis vinculis assuetus, canis pecuarius, Sax.l. bankrekel, molossus piger, homo deses. Bnl. III. 469.

bânich, adj. multis occupatus negotiis. Us Hiske hat it bæst bi oarreheit, mar foár sa'n famke hweile al to bánick, avus meam filiam Hiskam optime habet, licet pro tenera setate nimio opere districtam. — Banich, impeditus negotiis, sed Nl. bandig et Hd. bandig, vinctus, domitus, cicur. Bilderdikius onbandige verdelger, effrenatus exterminator, satanas.

ynbandich, adj. continens, verecun-

Nl. ingetogen.

boun, n. sodalitium, socii sociæque, contubernales. Scot, boon of shearers, band of reapers; as many as a farmer employs; boon Scoti commutant cum binn, F. binde. Jamieson. Boun, bon, congregatio hominum, multitudo, avium caterva, confusio, turba, conturbatio. Aspectu ludorum, ignis artificialis similiumque, quibus dies festus celebratur, motus rusticus, Hjir, inquit,

· BINE.

Hjir is 't noach yn 't bon! Hol. Hier loopt het in het honderd! F. It rekket yn it bon, turbatur res. G. J. Roun yn 't boun prate (per totum collegium quævis effutire) garrire delira, Hol. In 't kondert om praien.

bindel, f. fascis. Bindel flaex, fascis lini; in usu, certum pondus lini. Ags. bindele, f. vinculis constrictio. Ang. bundle, Nl. bundel, fascis.

byn-keátting, n. catena tenera ferrea, qua caput equi in stabulo tenetur. byn-mouwen, pl. manicæ dimidiæ linteæ rudes, quas ancillæ rusticæ in arvo laborantes supra cubitum adstringunt, ne conspurcentur brachia.

ear-bân, cg. alapa. Ags. ear-plæt, idem. Kil. "oor-band. j. oor-wante, alapa." W. G. 22, aerbaan. Wante, chirotheca. famne-boun, cg. corona sive coetus puellarum. Ags. bund, fasciculus.

hals-ban, cg. collare. Hals-ban, collare canis catenati. Domeny hat ien gouden hals-bân, sacerdos (collari aureo ornatus est, i. e.) familiariter utitur magnatibus, qui eum laute habent. Phrasis videtur alludere ad fabulam, in qua lupus aspiciens canis collum a catena detritum ei, Fruere, inquit, quæ laudas, canis; regnare nolo, liber ut non sim miki. Phæd. III. 7.

gouden halsbân, collare aureum, sensu torquis aurei valebat apud veteres Frisios pro aggere, quo natale solum contra maris impetum circumvallabant. Dicebatur aureus sive pretiosus ob ingentem sumptum, quem in eum aggerem exstruendum et restaurandum impendebant, et quod ab eo pendebat salus patriæ. Thet is ac londriucht, thet wi Frisa hagon ene seburch to stiftande and to sterande, enne geldene hop ther umbe al Prislond lith, 129, 4. Geldene hop, circulus aureus, qui Frisiæ pagos conjungit et continet ut dolii tabulas. Pro hop, hodie hap: Hol. habent hoepel, Sax. n. bandel, Ang. North. bandel: Hol. kitteband, collective, circuli doliorum minorum. Ang. dial. bandkit, dolium ligneum. Stera, aggerare, Beda, Hist. III. 2, "utraque manu erectam (cru-"cem) tenuit, donec adgesto a mili-"tibus pulvere terræ figeretur," quem locum rex Alfred Anglosaxonice vertit, mid his handum bam hit heold and hæfde oth thæt his thegnas mid

BINE.

moldan hit bestyredan and gefæstnedon. Pro hóp hodie adhue in usu est halsban; ex. gr. di Pingiumer hals-ban, agger antiquus marinus circumdans pagum, cuius vicus primarius est Pingum in Wonseradela. Prov. "Miin haan schil iette ioun diin halsbaan wesse." sey de willschut ien de reyger, Burman. 49, "mea manus tibi hac ipsa ves-pera torquis erit," inquiebat ardeæ venator: reprehendit luxuriosos jactatores et alte se tollentes.

Deus nationibus patrium fecit solum, Frisii suum mari obrutum ipsi formarunt extructis aggeribus, quorum confectio et restauratio vires omnium unitas requirebat, et in tantum frangebat innatam gentis indomitæ ferocitatem, ut ad impietatem et luxuriam cæteris minus procliviores essent. Inde

Saxones vicini,

Haden de Frésen nich ar'gen dick So quam ekrer kéner in 't himmelrik, nisi Frisii suorum aggerum mole occuparentur illorum nemo beatitudine cœlesti potiretur. Joh. 114.

Nota Ang. to bind, ligare, diversum esse ab Ang. to bend, flectere,

Isl. benda, flectere.

hier-bân, cg. vitta lanea, qua feminæ crines in altum stringunt, ut eos contineat et tegat mitra Frisica. Ideo apud feminas Trans-Isalaniæ audit strykband, vitta stringens. Antiquitus peplum vile continebat crines, postea capitium ex lino subtili et pretioso. Frisiis feminis nuptis omne lenocinium capillorum, quos religiose velabant, in vituperio erat. Puellulis decorum habebatur flavos cincinnos in tergo undantes monstrare; appropinquantibus vero maturæ virginitatis annis, matres filiarum crines in longos cincinnos torquebant et nectebant, eisque verticem diadematis instar circumdabant, quem morem, nunc pene obsoletum, centies Hindelopise his oculis vidi. Hos cincinnos, tectos capitio lineo, superabat mitra cylindrica. ("Insigne gentis obliquare crinem..... capillum sæpe in ipso solo vertice ligant." Tac. Germ. 38). Ante hos centum quinquaginta annos cincinnus maximus in formam annuli infra ex mitra apud aurem dextram virginibus exstabat, qui tamen sub mitram trahebatur simulac nubebant. Cultus simplicior,

BINE.

quo nunc utuntur Frisiæ mulieres, is est, quo crines in altum stringunt et redimiculo (hierbán) colligunt. ut exstantem cristam facilius capitio cooperiant. Saxonibus nostratibus redimiculum istud viridem habet colo-

rem, Frisiis contra album.

hoás-bân, cg. fasciola qua tibiale adstringitur. Ang. garler. Hy giet er oan 'e hoásbánen ta throch, (ad fascias usque, i. e. poplitem cœnum pervadit, figurate) in comessationibus nullo freno inhibetur. Prov. "Ik ken wol fleane," sei Botteje-moi, ind hja traeppe op 'e hoás-bán.

knôffel-bân, cg. fascia ex pelle alba vituli, qua cingit exorcista inter preces mysticas membra arthritide laborantia. Nodus, quo hoc phylacterium constringitur, itidem est magicus, et fama fert dolores redire simulac nodus iste solvatur. Confer duwel-bander.

naule-bantsje, n. fasciola tegens infantis recens nati umbilicum.

ra-bantsje, n. filum canabinum brevius, quo vela restringuntur. Usurpant fere de rebus parvi valoris, Dær is nin rabantsje wei wirden, ne hilum quidem lapsum est. Dær lei nin rabantsje oeral, oerdwærs, omnia accurate disposita erant; ne filum quidem e suo loco aberraverat.

De duplici forma bán et boun, Ang. band et bound, notandum est pro hodierno Ang. pf. bound, (F. boun) Ang. veteres tenuisse Ags. band,

On slepe fast yit sho him fande, His hors until a tre sho band And hastily to him sho yede. Ywaine and Gawin.

F. Se foun him fæst yn sliep, syn hors boun se oan 'n béam, ind gung hastich nei him ta.

åfbine, vb.a. dissolvere. Di redens afbine, dissolvere grallas glaciales a pedibus; op-bine, contra, adstringere. Di rammen afbine, arietum testes filo cannabino piceo vehementer adstringere ut arescant et tandem decidant.

bibine, vb.a. illigare. F.v. bibinda, vincire reste, Ags. bebindan, idem. Bibyn it jild yn dyn busdoek, colliga nummos in sudario. - Bybine, junctim illigare, *Byn er di rekkening by yn*.

forbine, vb.a. obligare. Di sconk forbine, crus ulcerosum obligare. Ang. bind up the wound.

BINETHA.

ynbine, illigare, colligare. Tropice, Dou maste dy ynbine, inhibe tuum impetum, compesce iram, planctum.

opbine, vb.a. sursum restringere. It hynzer di stirt opbine, nodo substringere equi caudam. — Op 'e redens bine, grallas glaciales alligare pedibus.

tabine, vb.a. obligare, obstringere, vinciendo claudere. *Di pung tabine*, crumenam astringere. Prov. *Men bine* wol sekken ta as binne se nat fol (obligantur quoque sacci non repleti), ne obruas stomachum cibis.

underbine, vb.a. substringere. redens underbine, grallas glaciales sub

pedes stringere.

weibine, vb.a. obligando abigere. Di thjokime ut 'e folien weibine, hydropen obligando e cruribus abigere.

byn-stoak, cg. pertica spissior rotunda deprimens fœnum vel mergites in plaustro ne decidant, ante (foárbine) et pone (efterbine) fune adstricta. Alias pontjer. F.o. Dithmarsi, punter-boom. Stür. 187. Kil ponter-boom, laeter, longurius. Silvicolæ wise-béam, Sax.n. wezeboom.

BENEARJE, vb.a. angere, in angustias ducere. *Near* adj. angens, anxius, aëre fœtido oppressus. Ags. neareve, nearo, angustus, disturbans. - F.v. binera, impedire, opprimere, jus possessoris oppugnare; binaert, F. W. 186, perplexus; benedert, Schot. 109, b. idem. Nl. naer, tristis, inventistus, deformis, benarde omstandigheden, res difficultatibus obsessæ.

BINEI, adv. propemodum, circiter.

BYNEI, adv. prope. Kom ien hynser nat bynei fen efleren ind di klitsen nat fen foren, mar wachtje dy foar di finen oan alle iggen. — Hinne ind bynei cum negatione, multum abest ut, Di Friezen habbe hin ind binei sa folle jild ind macht nat as de Ingilecen, mar rom sa folle fen di álde aeri, Angli Frisios plurimum anteunt opibus et imperio, sed Frisii Anglos abunde æquiparant ingenio patrum. BINETHA, præp. infra. Regit dativum;

benitha gerdle, infra cingulum. Ags. beneothan, Ang.v. binethen, F.u. Nl. beneden, Ang. beneath. Vox in legibus antiquis Frisiæ obvia, ab urbicolis frequentata, at ruricolis ignota, iterum probat leges a magnatibus in magnatum dialecto esse scriptas. Ruricolæ

BINETTA.

pro beneden habent under, del, cæt. In F. W. 337, 367, Gabb. 64, 90, Chart. I. 591, b. 347, b. 465, b. 520, b. bi**nia, binya**.

BINETTA, vb.a. F.v. privare, spoliare. Benet ieftha beneret, spoliatus vel molestia sollicitatus. Ags. beneotan, privare; feore beneotan, interficere. (Isl. knita, allidi, infligi, sc. gladius?)
BINGE, cg. bynge, Molkweren, Hindel.

sterquilinium, latrina. Inter vicinos ruricolas Gaesterlandiæ, fossa in quam defluunt sedimenta liquida sterquilinii, dial. commun. jarre-sleat. Fimetum et latrina eadem notantur voce, quod veteres ventrem exonerabant juxta acervum fimi et sordium communem, antequam latrinas ex ligno fabricabant, quas huske, Ang.v. little house appellabant. Prov. Ien gulke bynge is docks ien bynge, latrina licet pulchra est manetque latrina. Hwat ien binge is kjir ! que est ista rerum perturbatio, colluvies!

Magnates Anglosaxonici suos in usus privos extruebant latrinas, ut liquet e nominibus, Ags. gong-sete, gong-stol, et gong-tun, in quibus gong, gressus, quod per se quoque latrinam notat, non multum abludit ab Hd. ab-tritt, latrina, vel F. ä-gong, alvus, saturitas. Seculo XV labente luculentiores inter Anglos habebant latrinas fabrefactas, tribus orificiis instructas, ut videre est in quodam glossario Anglico, cujus librarius voci kec cloaca, Ang. a prevy, rudi stilo aspersit latrinæ ejus ævi imaginem. Glossarium insertum est (pag. 272) in libro, cui titulus A volume of vocabularies from the tenth century to the fifteenth; curavit Thomas Wright, suis impensis vero in privatos usus edidit Joseph Mayer, qui hocce munificentiæ suæ erga literas documentum mecum liberaliter communicavit.

binge, Suethis est acervus; ex. gr. frumenti. Confer nostrum bonke. Similiter F. bult, acervus, et mingbult, stront-bult, sterquilinium. Isl. bingur, cumera, cumulus, acervus frugum, farraginis. Andrese. Bingr, m. lectus, poetice, (proprie, acervus foeni vel straminis.) Egilsson. Ang.v. bing-stead, the place where ore is deposited in the furnace. Confer Isl. dyugja, f. cumulus, Dani dynga. Ags. dinig, fimus.

BINGFL.

BINGEL, cg. in nola pendens clava, qua oscillante percutitur et sonos edit. Hy hat di klok lieden heard, mar wit nat hwær di bingel hinget, loquitur de rebus, quarum causas non novit. -Goth. bani, m. verber, vulnus. banga, pulsare, percutere, Ang. to bang, idem. Nl. bengel (instrumentum quo pulsatur) fustis. Antiqui pulsabant campanas fustibus. Nl. benghelen, (Kil.) cædere fustibus. Ang. bangle, a large rough stick. Ang. Salop. banger, a hard blow. Forma simplex sine terminatione instrumenti -el viget in Ang. bang, ictus, verber. I am a batchelor. That 's to say, they are fools that marry. You 'll bear me a bang for that. Shakespeare.

bingel, cg. puer pertinax, intractabilis; puer scurra, Nl. guit, Gal. espiegle. Stoute bingel / objurgium pueri procacis et importuni. Greate hingel! puer procerus, qui, licet provectior ætate, procacitate juniores superat. Lytse bingel / puerulus præter ætatem procax. Dy bingel, G. J. I. 30, ille puer scurra, scilicet amor tela mittens in poetam. It is mar ien dume bingel. Bengel apud Nl.v. stupidum innuebat. Benghel (Kil.) homo stupidus, rusticus, ut Lat. stipes, truncus, caudex. Confer Ang. to bungle, to manage

clumsily.

bingelje, campanulam movere, et sonitu populum publice convocare; in genere, oscillare; huc illuc se movere. Dat huótke bingelt dær al um, iste pileolus caret loco fixo, hinc inde dejicitur. Dy strank bingelt was di hele dei um di doarren hinne, nebulo ille perdiu circumcursitat nostras fores. -Ang. Norf. the edge of a head is said to bangle, when it hangs down: bangleeared, having loose and hanging cars. Forby, Vocab. East-Ang. I. 15.

bongel, cg. pedica constans ex catena et fuste, qua equus impeditur quominus quadrupedans laceret pratum .-Di widdou hat ien congel oan 'e foel; oars kie kja al wer ien man, nisi vidua (pedem haberet implicitum pedica. i. e.) infantem e nuptiis primis reliquum haberet, vir eam sibi uxorem expetivisset.

bongelje, umbongelje, fere idem notat quod bingelje, umbingelje.

BINYE.

l in bingel est ex e in bengel. A in Isl. banga transit scandendo in é,

descendendo in o.

BINYE, vb. impersonale reflexivum, mirari, avide expectare, novum et inexpectatum esse. It binyt di minscen dat di Ingelscen ind Franscen sokke gréate buiskes binne, mirum videtur multis Gallos esse socios et amicos Anglorum. It binyt my altiden dat ien man bang wæze ken foar ien man, semper miror virum timere virum. — It soil my binye, kwa baes wirdt, di man oaf it wiif? valde scire aveo utrum maritus an uxor regnaturus sit. It soil my binye kwa di priis winne soil, cupio noscere quis præmium reportaturus sit in stadio.

BINIETA, vb.a. F.b. uti, usurpare. Ags. beneotan, opus habere. Nl. genieten, frui. F.v. bineta, frui; Een erue bineta to sine huse ande to sine howe, uti fundo in domum suam et atrium.

BINIFELJE, vb.a. digito subtili efficere quid in opere lusorio, subtiliter reparare. Hy scil dat wot binifelje, fabre resarciet, Nl. beknutselen. Hwat binifelt it famke dær? quid manu subtili agit puella? Confer nifelje.

BINIMME, vb.a. adimere. præs. ik binim, pf. binaem, pf.p. binomd, ger. binimmen. F.v. binima, Ags. biniman, Ang.v. Wyckliffe, bynyme, privare, pf.p. benomen; Nl. benemen, pf.p. benomen. — Syn neibûr it liucht binimme, vicinæ domus luminibus officere. F.v. Him syn age binima, eum privare oculo. Him binima hunger, (ei adimere famem) eum defendere a fame. — Prov. Men kenne ien lûs nat méar binimme as it libben, præter vitam nihil pauperi, a quo nomina exigis, adimere vales.

BINYPT, adj. verbale, angustus, arctus.

Di fiskerman wennet binypt yn ien
krupyn, piscator degit coarctatus in

casa angusta, Nl. benepen.

BI-NJUNKEN, adv. juxta. Di widze stiet biniunke it græf, cunæ sepulchro sunt vicinæ. Ex bi et niunke, Nl. be-nevens, sicut et, addito. Confer Ags. be-æftan, Nl.v. baften, F. be-n-efter; Ags. be-heonan, cis, be-hindan, Ang. behind; Ags. be-neothan, Nl. be-neden, Aug. beneath; Ags. be-innan, F. binnen; F. bi-side, Aug. besides; Aug. be-low; Ags. be-twynan, Ang. be-

BINNEN.

teveen; Ags. be-tveox, F. bitwiste, Ang. betwixt; Ags. be-ufan, Nl. boves; F.v. uppa, (bi-uppa.) buppa, F. boppe; Ags. be-utan, F. buten, Ang. v. but, fons, Ang. but, adv. (exclusus) exceptione, sed. — F. Di kou wedacht buten di ma-

ballingen sæchshundert poun.

BINK, cg. erratum, peccatum; quod male succedit et non sine opprobno. Ex. gr. si quis mersus foro est, si desponsata virgo repudiatur, vel si spes futuræ dignitatis decolavit, Det is ien bink! Hol. bink, dies pluviosus quo naupegus suos operarios missos faciebat. Inde et verbum binken, essare in navali publico. (Kil. biack, binghel, rusticus.) Scoti to bink, to press down so as to deprive any thing of its proper shape. A horse is said to give a bink, when he makes a false step in consequence of the bending of one of the joints. Jamieson, Lex. BINLYK, adj. justi amans, æquus. It

is ien binlik man, homo temperatus, abhorrens omne injustum et cuique suum tribuens. (Bine, obligare; binlyk adeo proprie significat obligatus sensa justi, continens. Isl. binda böls, ab injuria inferenda se cohibere. Egilson. 54. b). Nl. billijk, Hd. billigadj. æquus, adv. jure, merito.

BINNEN, adv. intus, intra, minus. Ags. binnan, binnon, F.v. binna, regunt dativum. Ex bi et innan. F.v. binna burem. Ags. binnan tham, Matth. Il. 16. F.v. binna aliquando et genitivum regit; binna des huses, in domo. Ang. but and ben, F. buten ind binnen, Ags. buta and binnan, Ang. without and within.

Locus. F.v. binna Fresena merken, intra terminos Frisiorum; binna hue, in domo; binna dike, intra aggerem marinum, ubi F. binnen dyks in genitivo; binnen gats, Hol. binnen gats, intra ostia oceani; buiten gaats, extra maris ostia, in mari alto, F. bute-gats. Prov. Di man binnengats, it wif our boart, simulae nauta rediit in maris ostium uxor conseendit ejus navem.

Tempus. F.v. binna jier and dey. F. binnen jier ind dei, intra annum et diem. F.v. binna sex wikum, F. binnes sechs wiken, intra sex hebdomades.

Infra, minus; F.v. aegbreedkerf bind da aghe, palpebræ sectio infra oculum-F.v. under twa poun, infra duas libras.

BINNEN.

Ex adverbio binnen, intus, formatur adject. superlat. binnenste, intimus, ut ex adv. buten, adj. superl. butenste. oinnen-aek, cg. navis piscatoria, qua

colliguntur anguillæ captæ in canalibus et lacubus Frisiæ, ut deinde majore navi (bulen-aek) per mare eve-

hantur in Angliam.

pin-doar, cg. janua conclavis interior; bute-doar (janua domus exterior, i. e.) fores, primus domus ingressus.

oin-hus, n. quatuor sunt partes villæ rusticæ; binhus, domicilium rustici; buthus, stabulum armenti; mil-hus, ædificium inter stabulum et domicilium rustici intermedium, ubi carenum agitatur, casei figurantur, cætera; ecurre, scuórre, horreum, ubi fænum et frumentum. Hæc 4 ædificia, hodie quodam modo juncta, olim disjuncta et singula stabant. Inde nomen but-hus, domus quæ foris est, i. e. extra domicilium coloni. Di bern boartje hute. pueri ludunt in vaccarum stabulo. Janua inter binkus et milhus appellatur mil-doar pro middel-doar. Ang. North. but and ben, the outer and inner apartment, where there are only two rooms in a house. Brockett.

binne-lân ind bute-lân, agri pascui mediterranei, quos circumfluit aqua dulcis canalium et lacuum. Binne-lan. agri pascui aggere contra surgentem aquam muniti; verum bute-län, immuniti adeoque surgentibus aquis au-

tumno et hieme obnoxii.

binnelânsk hea, fænum optimum messum ex pratis superfluis aquis non obnoxiis. Butelansk hea, fænum vilius ex pratis hieme et autumno inundatis.

binne-rîge, nomen seriei domorum in vico Makkumo, discretæ ab alia

seric *rige* dicta.

binne-wetter, bute-wetter. It binnevetter, aqua in fossis pratorum, quæ aggeribus parvis cincta sunt; it buteveller, aqua dulcis extra illos aggeres canales et lacus implens. - Aquæ intra et extra aggerem marinum; It binnewetter is heger az it butewetter, aqua dulcis mediterranea intra aggerem marinum altius surgit aqua in oceano.

^{binn}e-wirk, n. fimbria denticulata in stragulis linteis et pulvinarium involucris intermedia. (Gal. petite bande

BINOUWJE.

dentellée.) Slopen mei fine binnewirken. — Binnewirk, opus fabri lignarii intra ædificii parietes.

binne-witten, n. conscientia (pecca-

torum.) G. J. Hol. geweten.

BINNERT, n.p.v. Ags. Bern-red, idem. Chr. Sax. 755, rex Merciorum.

BINOASJE, vb.a. sagaci naso perscrutari Ang. nosu, neosu, nasus; neosian, explorare, visitare. F. noas, nasus. binoáskje, vb.a. attente inspicere.

BINOEYEN, n. voluptas, delectatio.

Nl. v. benoegen, placere, satisfacere; hodie hij benoegt zich met zijn deel, sua sorte contentus vivit. Ags. bensgan, frui, pf. benohte, pf.p. benoht. F. nocht, voluptas. Ags. noh, abundanter, F. noach, noch, idem.

BINOMIA, BINAMIA, vb.a. F.v. nominare, indicare. Thisse binomada bota, hæc dicta, indicata mulcta. Alle thinga, der ick iemma habbe benaemt ieftha naet benaemt, omnes res, sive eas vobis nominavi, sive non nominavi. --Nl. benoemen tot burgemeester, aliquem designare, creare consulem.

binéame, vb.a. condecorare quem vocando infantem ejus nomine. Ingbert hat syn heit binéamd, Ingbertus patris nomen suo imposuit filio.

binéamd, adj. celeber; 'n binéamd master, medicus inclitus. Nl. benaemen, famosum reddere, Kil. - Ang. v. benempt, nominatus. Spenser.

binamen, adv. præcipue, præsertim. Nl. voornamentlijk, inzonderheid.

BYNOMME, BYNAMME, cg. cognomen deridiculum, Ang. nickname. Nl. yemand bynaemen, vocabulum alicui imponere, Plantin. Ang.v. to byname, to nickname. Halliw.

BINOUWJE, binauwje, binauwje, vb.a. ægrotum angore (corporis) afficere. Al

dy drankjes binduwje mem.

binàuwd, binouwd, adj. angustus. Hja wenje binouwd, degunt in angusta domo; binduwde kléan, vestes nimis arctæ.

binàuwd, adj. angore, sive corporis, sive animi, pressus. Jocose, Binouwd yn 'e broek, anxius. - Binouwde lucht, odor fœtidus, pectus angens nauscamque movens; graviolentia.

binàuwd, in genere omne quod pravum et molestum est. Binouvede junge, puer protervus. Binouwde kerel, Hol. een nare vent, homo pravus. Binouwd wirk, actus aliis onerosus. Binowod

BINGSJE.

waer, sæva tempestas. Hja kabbe it binduwde krap, illis res angusta domi. binàuwd, adj. restrictus et tenax; nduw idem. F.o. benaut, idem. Stür.

BINSGJE, vb.a. exedere manibus, verberare. *āf-binsgje*, vb.a. probe percutere quem. Nl. *afrossen*. Ang. North. *bensil*, to beat; to thrash.

binsgje, percutere fuste vel maribus lintea lavanda, lavare. Inde compositum klineg-binegje, mundare pulsando. G. J. I. 111, 161. Confer klinegje, mundare.

BINUTGJE, vb.a. amputare. Ien beam binulgje, amputare arborem. Confer F.v. bineta, privare; qui carpit privat et utitur.

BY-OAN, adv. proxime. Master roan foarut, ind di junges gungen er by-oan, præcedebat ludimagister et pueri proxime sequebantur. F.o. bi-an.

BIOPPASSE, vb.a. accurare. Site minscen matte goed bioppast wirde, ægroti rite accurandi sunt.

BIOUWE, BJOUWE, vb. clamores ciere, jactare, magno hiatu significare. Ick verstæn dijn biouwen wol, Burman. 35, intelligo quid tuus sibi velit gannitus. Nl. beffen, gannire, nugas effutire; beffe, mulier garrula. Kil. Gothi in Italia reliquerunt beffare, jocari.

BIPAEDJE, vb.a. semitam parare in glacie vel in viis nive tectis. Di snie is al bipade, semita per nivem pedibus euntium parata est. It iis is bipade, xylopedia cursorum notaverunt semitam tutam per glaciem.

BIPEALJE, vb.a. palis cingere. Di dyk is bipedlle, agger marinus palis munitus est. Bepeald, G. J. I. 95, termino distinctus, poetæ Hollandismus est pro Nl. bepaeld, terminatus, circumscriptus, definitus.

BIPENDA, vb.a. F.v. pignorare, sibi vindicare, arrogare. Nl. bepanden, oppignorare; pignora capere. Kil. panden.

BIPISJE, vb.s. permingere quid vel quem. It bern bipisset kim, infans se permingit. Ang. bepiss, idem. One caused at a feast a bagpipe to be played, which made the knight bepiss kim self to the great diversion of all then present as wel as confusion of kim self. Derham. cf. Todds Johnson.—
Hy stiet as ien bijpisse prester, Burman. 29, stat confusus. In ore plebis sæpe redit phrasis, Ik kie mi kast bi-

BIQUAEDE.

pisse fen laiteen, effuse ridendo me pene perminxi. (Hol. Je hadje bedarren van 't lacken.) It komt bipisse ut, res male cecidit. Sax.l. He het sik bepist, homo dissipatus est. Holst. L. III. 212.

BIPLAESTERJE, vb.a. emplastro obducere; figurate, peccatum tegere speciosa excusatione. Ien mem wit di smodrge stikken fen kjar bern altites to biplaesterjen, matres semper habest in promtu prætextum ad excusanda liberorum peccata.

BIPLISKET, adj. aqua obductus. Bipliskel lån, agri inundati. Confer plis, splis, yn'e splis, superstagnatus. BIPLOAITSE, vb.a. privare arbores

BIPLOAITSE, vb.a. privare arbores fructibus, hortum floribus; i. e carpere fructus ex arboribus, flores horto: hoaf ind beammen biploaitse. — les fugel biploaitse, eripere pennas avi, deplumem facere; Ang. to pluck gen. Shak. Angli veteres pro pluck quoque frequentabant plocke et ploke, ploakje. Loke gon plocke the no plame for peryl of thy soule. P. Plouhman. 122. Ploke vide Halliwell.

biplôkje, biploakje, idem.

BIPLUSJE, vb.a. vellicando detraher.

Ien fugel biplusje, molliores plumuls
avi detrahere. Figurate, Ien bonke biplusje, arrodere os. Ien fugel biplusje,
ambedere avem, proprie, avis osa:
RIPROVIA RIPROGIA, vb.a. F. v.a.

BIPROVIA, BIPBOGIA, vb.a. F.v. arguere, probare. Nl. v. beproeuen, probare. Nl. beproeuen, tentare, periculum facere. Ags. profian, probare, tentare, contemplari, judicare, Ang. to prou. Isl. profa, probare, experiri. Let. probare.

biprieuwe, vb.a. experiri; pf. bipréas, pf.p. bipreauwn.

BIPUNE, adj. arctus, restrictus. Myslán is to bipune om tweintick by lo hálden, meum rusculum nimis exiguum est ad alendas viginti vaccas. Agspyndan, pennan, includere (ovili.) Lyc Ang.v. to pen, idem. Ang. penn, ovilc. Hol. inpennen, latera fascia arcte constringere, ut stultæ mulierculæ solent. BIPUST, G. J. bipoeyst, adj. pustulen-

BIPUST, G. J. bipoeyst, adj. pustulentus, faciem obsitus carbunculis. Pust. Hol. puist, carbunculus.

BIQUEADE, vb.a. testari. F.v. quella, queda, dicere, loqui; biqueda ut Nl. bespreken, testari, legare cui quid. Ags. becvelkan, Ang. to bequealk, testari. Germani ante introductas literas

BIQUAEDJE.

non scriptis tabulis, sed dicendo, i. e. viva voce testabantur. — Jo kat ker keel al biqueed, MS. jam stercus suum illa legavit: dictum ei, quem spes tenet magnæ hæreditatis amitinæ. IQUEADJE, biqueadigje, vb. reflex. noxium facere. Biqueadigje dy nat oan oármans goed, ne te sontem reddas rem alienam attrectando. Nl. zich bezondigen. IRABJE, vb.a. obtrectare aliis ut mulieres garrulæ solent. Rabje, inepta loquacitate obtrectare. Ad eandem normam Angli Americani ex be et to rate, Ang. Linc. to chide, formant be-rate, (Americ. 30) to revile; to abuse in vile language. Hol. op de rate komen, ferri linguis circulatricibus. Ang. Linc. to ratch, to tell falsehoods.

BIRACHE, vb.a. F.o. calumniari. Confer racke; utracke, convitiis obruere; racke ind scelde, execrari et objurgare. BIRAEPJE, vb.a. trullisare (Vitruvius), collinere parietem recens structam calce; biplasterje, parietem calce illinitam incrustare, emplastrare. Di muorre birape, collinere parietem. Di metalir birapet ind biplastert di muorre mei kalk, oaf set di muórre op mei stjintjes. Di timmerman bisjit di muorre mei ien houten biscot. Confer biride, parietem novo lapidum strato spissare. Hd. berappen. Isl. krifa, fricare, scalpere, rapere, vehementer attrectare. Egilsson Isl kroppa, increpare. Hald. II (ch) in F. rape evanuit, at transiit in c apud Gallos, crepir emplastrare. (BIRAKJE), F o. berakke, curare; mundare. Ags. reccan, Ang. to reck, curare, enumerare, supputare; bereccan, (crimen) diluere, defendere. Scoti, to rack, to raik; Quhat raik? what do I care for it?

BIRAVIA, vb.a. F.v. spoliare. Inter Frisios nunc obsolevit. Hollandissat G. J. in biroafje. Ags. bereafian, Ang. to bereave, Nl. beroven. Vocalis o ex diphthongo au (a + u) Goth. raubon; Ags. eá ex a, quæ Frisiorum vocalis in ravia primitiva est, ut liquet ex Lat. rapere.

BIRÆDE, vb.a. parare, curare, efficere. It scil dat ding wol biræde, ego rem curabo. It wier yn ien amery biræden, momento citius opus peractum erat. Di minne birædt it bern, nutrix lavat vestitque infantem. F.b. biræddi, agere,

BIRD.

gerere, præparare, Joh. 37, 171. Sarcastice, Ik scil kim biræde; hy kat mem forspritsen, ego illum exercebo, (colaphos ei infligam); matrem meam convitiis consectatus est.

BIRD, n. (büd) barba. F.v. berd, m. Ags. beard, m. Nl. baerd, m. Ang. beard, F.b. biard, Joh. 100.

Hy is ruck yn it bird, homo barba hirsutus, intonsus: Figurate, Pake sit ruck yn it bird, avus dives pecore et nummis est. — Syn party yn it bird sitte, invadere, appetere hostem fortiter, Nl. iemand in den baerd varen, Angli una voce to beard, oppose face to face. I beard thee to thy face, Shakespeare. I part. Hen. VI. Act. I. Sc. 8. Gal. faire la barbe à quelqu'un, le braver. — Us héalwücken junge hat it bird yn 'e kiel, filius semiadultus (habet barbam in gutture, i. e.) hirquitallit. Ea ætate barba pullulare incipit. berd-breke, F.v. depilatio barbæ. berd-fang, F.v. prehensio barbæ con-

tumeliosa. Ang. to beard, barbam alicui vellere, attentare quem.

No man so proud breathes upon the (ground

But I will beard him. Shakespeare. bird-mankes, bird-mantajes, pl. gallinæ species. Kil. baerd-manneke, barbatulus.— Di birdmankes, secta inter teleiobaptistas, homines simplices, cultui et moribus veterum addicti, qui comam non alebant neque barbam resecabant. Nunc evanuerunt.

berd-wendene, f. F.v. barbæ læsio. —
Barbam, quippe rem sacram, inviolatam volebant Anglo-Frisii, quare variis mulctis animadvertebant in ejus læsionem. Confer Ælfredi leg. c. 85. § 5. Gif he those beard of accire, mid

XX. scill. gebete.

BIRD, (būd) cg. proprie, margo; Isl. bard, n. marginis prominentia, labrum navis, ala, axilla; kval-bard, Nl. wal-vieckbaerd. Nl. boord, margo. Genus vocis incertum est; veteribus Neerlandis fæm. buter bort, Nl. eodem sensu neut. over het boort, latus navis, sed in genere pro margine masc. binnen den boort des Tibers; in den boort van karen mantel; aen den boord toe vol, Hoogstrat. Naamw. boort. Frisii cg. di bird. F.b. berd, margo, ora, limes. Outzen, 31. Notat plerumque seriem domorum ad ripam

BIRDE.

fluvii, vel utrumque latus viæ publicæ. Aliquot villæ rusticæ ad utramque ripam fluvii ducentis ex lacu Pikmar in lacum Wîde le, appellantur di bird; (Idaerderadêl.) Sumitur et pro fluvio ipso, qui distinguitur in nouve bird et wide bird; throch di bird sile, navigare per Birdam. fluvium antiquum Frisiæ burdo; bird enim efferunt bürd sive büd. Ejusmodi villarum series prope Hegam in occidentem inter lacum et sulcum aquarium (weisleat) quoque audit bird. Di sate stiet oan di Bird to Heech vel op di bird, villa rustica sita est in viculo Hegano Bird. Op ut Lat. Barb. urbs super Sequanam, ad ripam Sequanæ, Gal. Paris, ville qui est sur la Seine. Ang. Newcastle upon Tyne, on Tine, ad ripam Tinæ. Nl. v. upti Rone, ad ripam Rhodani, up die Rine, cæt. Annot. Maerl. Sp. Hist. IV. p. 850.

Opperbird, nomen villæ rusticæ ad finem canalis ducentis ex Aefjanssleat inter vicos Grouwergam et Idauwerdam.

bird, F.v. bird-breeck fan da aerem, (aurium marginis laceratio) laceratio marginis auriculæ exterioris, 466, 15, ut bene vertunt editores O. F. W. 865. Hujus partitionis titulus fert fanda arem, de auribus. Fan regit dativum arem. Richthofius retulit bird ad barbam, barba lacerata; Lex. Fris. 626. bird, nomen trium villarum rusticarum

ard, nomen trium villarum rusticarum ad ripam sulci aquarii in boreali vicinio urbis Workumi. Tab. Geogr. Scotani.— *Tjalle-bird*, *Tjalbert*; *Lanje-bird*, *Lanje-bert*, ambo vici ad oram viæ publicæ, *Herewei*, in pago *Angwirden*. *Lettel-bert*, *Tol-bert*, *Ny-bert*, vici Ommelandiæ in vicinio Frisiæ.

Confer Beordon-ige, hodie Bardney in agro Lincolniensi ad ripam Withami; (ripæ insula, sive angulus prominens ripæ, quod ad confluentem duorum fluminum urbs sita est. F. igge, angulus prominens.) Somnerus.

BIRDE, BURDE, n.p.v. Alii Germani Burdo teste Forst. p. 293. Isl. barth, clipeus. Birda-wert, contracte Birdaerd, vicus pagi Dantumadêl; nisi sit ex Bidaswerd ut Raerd ex Rauwerd. Confer Hilaerd, antiquitus Klaerd; Hidaerd, forsan ex Hidaswerd, ut ldaerd ex Idaswert.

BIREINE, vb.n. compluere. Di loeken

BIREWLI.

bireine, cadit pluvia in libros. Confer bidrippe. Ang. v. beraine, to wet with rain; to moisten. Wyckliffe, Ez. XXII. 24. Amos, IV. 7, bireyned, F. bireind pf.p. Nl. beregend, idem. Perdiderunt Angli, qui vertunt rained upon.— Hwat my bireint ken kjar noch wol bidrippe, eidem calamitati, qua me affligit, obnoxii sunt (obtrectatores mei).

BIREITSE, vb.a. attingere manu. Hwat men nat bireitse ken matte men stean litte, linquenda sunt quæ manu attingere nequimus, i. e. ne quid ultra nostras vires assequamur. Part. præs. bireitsende, attingens; figurate, sufficiens, ut Nl. toereikende. De ynkomsten scille wol bireitsende wæze as it wiif mar sünick is, sufficient reditus familiæ dummodo uxoris parsimonia adsit.

BIREKKE, vb.a. tegere. præs. birekje, pf. biriik, pf.p. biriten; Ags. berecan, tegere. It finr birekke, et birekkenje, ignem obruere cinere. Amelandia berekke, sepelire mortuos. Ags. berecan on hatum axsum, Nl. berekenen in hete asch. F. birekke yn hjitte yeske, obruere favillis. Lye. Nl. reke, raecke, rastrum, sarculum; reken, raecken, colligere rastro; reken, raecken het vier, condere, occultare ignem cineribus. Kil. Ags. racjan, sarculo colligere. Isl. raka saman, corradere.

Confer rekkenje, birekkenje, Gothi rahnjan (colligere numeros) computare. BIREKNIA, vb.a. F.v. enumerare, pernumerando arguere. Bireknia dat sibbe, computare et arguere gradum consanguinitatis. Bireknia dae berthe, evincere computatione justum partus diem. birekkenje, vb.a. enumerando summam facere; computare alicujus vimfacultatem. Il gelach birekkenje., symposii sumtus computare. — Hy is fodr syn wirk birekkene, par est suo penso.

BIRENDA, BERANDA, BERYNDA, vb.a. F.v. frangere; Tha heliga biranda imagines sanctorum disrumpere. F.b. ranne, renne. Ags. hrendan, discindere, Ang. rend, Ang. v. to berent, disrumpere, scindere. Halliwell. Confer Nl. aen-randen, hostiliter aggredi, impetere. Ang. v. randown, randon, impetus hostilis. Gal. randonner. Halliw. randoun.

BIREWLI, (bireewli) vb.a. F.b. mortuum induere vestem feralem. Joh. 35.

BIREWLI.

Nl.v. reemeen, cadavera curare. Cadaver postquam veste ferali erat indutum (F.b. birewalt), ut apud nostrates, collocabatur in stramine, ibique manebat usque dum transponebatur in loculum, quod Frisii boreales appellabant kast-leyangh. (Kast, Nl. kist, dood-kist, loculus. Leyangh, Ang. laying, laying out, laying out in a coffin; Shakespeare laying forth; ex. gr. Embalm me, then lay me forth.... inter me. cf. Johnson.) - F. As hja my op it strie lizze, (cum me collocant in stramine, i. e.) cum mortuus sum, F.b. neb stre, idem. - Post transpositum in loculum cadaver stramen colligant in mergitem (lik-skuf), quæ die exequiarum solvitur et ad utrumque loculi latus in feretro dispersum, dum itur in sepulchrum, clanculum surripitur et aliquo in sulcum aquarium abjicitur. Joh. 117.

Cæterum inter Frisios boreales eadem de exequiarum phantasmate regnabat superstitio quæ apud nostrates, quamque hi appellabant bigangel, illi likejune; Joh. 117: supra p. 260. Sunt quidam homines, quorum caput in partu pelliculo erat tectum (F.b. m'en hátj aur't kaed, F. mei ien helm bern), quibus solis ut fausto omine natis datum credebant ista exequiarum phantasmata videre. Vident exequiarum comitatum ex domo quadam procedere et pergere usque ad sepulchrum, quod certum omen est habitatorem brevi diem supremum esse obiturum.

Terminatio inf. F.b. i in bireewli locum tenet F.v. ia et F. je; ex. gr. ási, implere; am-teurni, sese convertere ad alia sacra; apki, osculari; balki, negligenter tractare quid et inquinare; bidaragi, F. bidarje; bilunnagi, appellere terram (ut navita), F. bilánje; bidobbi, tegere, contegere, F. bidobje. Joh. 35, Eadem i sæpe claudit infinitivos linguæ Frisiæ orientalis, ut exposuit Cadovius Muller (A° 1691.) ex. gr. p. 67, eeri, F.v. eria, F. earje; p. 85, gungi, F.v. gunga; p. 221, siingi, Isl. syngia; springi, F.v. springa, F. springe; macki, F.v. makia; kryti, clamare, F. krite, plorare; p. 60, heri, hera, F.v. hera, F. herre, hjerre, heare, hearre. Autor p. 60 asserit fere omnes infinitivos verborum F.o. desiisse in i vel a. Frisii Helgolandiæ ut

BIRIEDE.

Angli plurimis verbis totam abscindunt terminationem, ex. gr. F. bidde, buge, heárre, ite, liede, thinke, sije, sliepe. Ang. to bid, bow, kear, eat, lead, think, sew, sleep; Helgoland, bed, buing, hiár, ít, lied, thénk, sei, sliap, cæt. In vita navali strepentes venti et undæ, ingenia alacria nautarum, nec non celeritas, qua jussa rectoris sunt exsequenda, respuunt omnia sesquipedalia verba, et gentes maritimæ præcipitante lingua ex voce sæpe nil retinent nisi vocis syllabám præcipuam. Inde fit quod Anglorum, Frisiorum, et Scandinavorum verba nautico usui cæteris sunt commodiora.

Johansen p. 36 citat biaki, die festo S^{tt} Petri (22 Febr.) in colli-bus insularum magnos accendere et alere ignes, quibus alii aliis nuntiant salutem, ut variarum insularum incolæ sibi invicem solent. (Confer F.b. biken, Ang. beacon, quod efferunt bi-ken, hic p. 200.) Porro p. 37 terminatione tota abjecta biar, magno hiatu ejulare, jactare, idem quod nos-

trum *bere*, 223.

BIRIDE, vb.a. Ien hynzer biride, fingere equum. Ien biriden hynzer, Ang. a dressed horse. It hynser is yn alle tuch biriden, equus omni vehiculo assuetus. Di wei biride, viam asperam argillosam curru transire et planare; ien biriden wei, trita et parata via. -It lân mei modder biride, spargere terram fertilem argillosam super pascua, quod fit plaustro unde huc illuc acervuli dejiciuntur. Ags. beridan, circumvehi equo. Nl. berijden, perequitare. Kil. Nl.v. berijden, incursare.

biride, grallis incedens semitam aperire per glaciem. Forsichtick! Er is nock nin biriden paed, Cave glaciem recentem! Nondum semita notata est

cursorum grallis.

biride, vb.a. lapidibus superstructis Di muorre biride, parieti lategere. ceræ agglutinare alteram struem lapideam. Ags. beridan, præcingere, Benson. Plin. Ep. parietes testaceo opere præcincti. Isl. rydia, sternere; at rydia veg, sternere viam. — Confer birape. Ang. to beray, inquinare, huc non pertinet; sed ad Ags. reodan, pf. read, illinire. Isl. ryda, rioda, illinire, cruentare. BIRIEDE, vb. reflex. pf. birette, pf.p.

Digitized by Google

biret, præs. p. biriedende, ger. birieden.

BIRIKJE.

F.v. bireda, (Ang.v. berede, Ang. to advise), consulere, deliberare; testari, arguere, probare; criminari, compellare aliquem. Beried dy goed, ind den di hannen ut'e mouven, rite consule, et ubi consulueris mature facto opus est. Ik scoe trouve, mar ik hab my biret, constitueram ducere uxorem, sed mutavi mentem.

(birede), F.o. berade, collocare (filiam suam.) Kil. beraeden, Sax. Fris. Hol. connubii fœdus inire; elocare, viro tradere. Confer G. J. I. 6.

Hy liet di aders even plachtje, Het se oan ellse ig joegen mey. Confer rat, Nl. raed, in Alam. hi-rat, connubium. Hd. kei-rath.

bireda, vb.a. F.v. instituere, parare, een meeltyt bireda, parare (alicui) convivium. Nl. een maeltijd bereiden.

vivium. Nl. een maeltijd bereiden. biriede, vb.a. parere, efficere. Nl. berokkenen. Dat supen ind fretten hat di rike man ien iere déa biret, gula hominis divitis multata est præmatura morte. Nl.v. beraden, idem.

Ay! vule vrouwe, dorper ende quaet, Wat ghi mi al leels beraet.

Maerl. Sp. Hist. II. 251. Confer insuper M. Stoke, I. 163. Velth. 277. biried, n. consilium, deliberatio. F.v. bired. Ik sléan yn biried, dubius hæreo. Ik háld it op myn biried, quid agam mecum consulam. Ien koárt birie, ien goed birie, cito et bene consule. It is nin biried wirdich, Burm. 66, acceptio rei tam commodæ nulla deliberatione eget. Ik scil it yn biried nimme ås ik ien konnegiseler oaf ien domeny fen us Sjouke meilse scil; it is beide ien lejerke-ambt. F.o. in beraet un berau nemen. Stür. 14. O. L. R. II. 292, circumspecte deliberare.

biret, adj. promtus; promptus manu.

Ien berette keerdel, vir paratus. Gal.

c'est un vrai determiné.

unbiret, adj. inconsultus, dubius. unbiriedich, adj. inconsultus, teme-

BIRIKJE, BIRYKJE, vb.a. et n. fumo denigrare, et denigrari, pf. birykke, pf.p. birike, ger. to birykjen. Vide reek, rik, ryk, fumus.

BIRIKKE, vb.a. extensis brachiis sursum versus attingere, assequi. (Nl. beraken.) pf. birikte, pf.p. birikt, ger. to biriktes.

BIRINNE, vb.a. cundo attingere, ac-

BIROASTJE.

quirerc. — Hwa di sted yn ien ure birinne wol mat tastappe, qui urbem una hora vult attingere ei celeri passu eundum est. G. J. I. 7,

Is 't lock jiette for 'e stjuwn,
Ick berinn 't licht oppe juwn,
(forte bonam fortunam, si illa meam
proram autecedit, hac vespera assequar.) Di man hat nuwere bigripen,
mar dy it mei him birinne ken, hat it
oars sa slim nat, qui metam cum eo
attingere novit, i. e. dare paululum
scit ejus phantasiis. — Birinne, vb.a.
supervenire. Rinne, currere, fluere. It
wetter biroan us fen efteren wylst wy
fen foaren oan it dykjen wierne.

birinna, vb.a. F.v. aggredi, obruere, assequi; dae worden kya mitta gaelika daed byronnen. F. Fen 'e galike dea beroan, morte subita oppressus. — Hy is oppe fuwle biron, Burman. 81. (Kil., vuyle. j. klippe, scopulus)."

BYRINNE, vb.n. juxta ire, comitari.

Hy rint der by as it thredde laem,
aggregatur in numerum, sed flocci
penditur. Trium agnorum eodem partu
natorum una a matre fere negligitur.

BIRISPJE, vb.a. reprehendere, Lat. carpere verbis. F. rispe, carpere fructus; proprie, vellere, ut Ang. v. riste. F. raspje, radere, atterere; Gal. rasper, räper (du sucre, du tabac). Hisp. raspar. F. rasp, radula, Ital. raspa.

BIRIUCHTJE, vb.a. alicui suum tribuere, sacramenta ecclesiæ Romanocatholicæ morienti administrare, (geriucht, ferculum); mulctare. — Ik scil him biriuchtje, debita ei infligam verbera. — Ien frommiske biriuchtje, inire feminam. — Biriuchtje, certiorem facere. F.v. Disse ting wil ic biriuchta, hanc rem enarrabo. Nl. berichten, idem.

biriuchta, vb.a. F.v. jure decernere. Ene seke biriuchta, causam dirimere. Hwersar en iuncfrou kir selue biriucht, ubi virgo ut homo sui juris agit. — Den keerwei biriuchta, viam publicam restaurare; proprie, justa præbere viæ publicæ.

BIROASTJE, vb.n. (biroastje) rubiginem contrahere. Myn redens binne biroáste, calopedia mea ferrea æruginem contraxerunt. — Figurate, ingenio vel consuetudine mala in vitium insanabile duci; It pochen ind bliesen is yn 'e poepen biroáste.

Digitized by Google

BIROID.

BIROID, adj. turbatus. Prov. len biroide holle, ien lege pong, (post bacchanalia) consternatus animo vel turbatus cerebro, et marsupium inane. Nl. berooid, pauperatus. — Sax. v. bironnos, spoliare. Confer Ang. row, series, cum Hol. rooi, similesque mutationes literæ w vel w in i.

un biroid, adj. valde turbatus. Un intensivum ut in unques, malum, lolium, noxa; ques, malus. Unbiroide kolle, caput inconsideratum, caput confusum, perturbatum, precipue commessationibus in longam noctem.

BIBOPPE, vb.a. voce attingere aures alicujus ita ut audiat et intelligat. Di didman is sa doaf, ik ken kim nat biroppe, senex me alta voce acclamantem præ surditate audire nequit. Figurate, Dat is naid, dat di iene stek di oare kast nat biroppe ken, leviter consutum est longe distantibus punctionibus acus. Di iene krint ken di oare yn 'e kruskeboale kast nat biroppe, in hoc pane triticeo uvæ corinthiaeæ passæ sunt rarissimæ.

biroppe, vb.a. nominare. Ta scodimaster biroppe, nominare ludimagistrum. F.v. bikropa, vb.a. certa die convocare in concilium; alto ululatu persequi malefactorem; appellare a minore tribunali ad majus: Ic byrope an dene byscope, appello ad episcopum. Hyt byropa fon da mynra to da marra riucht. — Ags. behropan, appellando, compellando vexare; Luc. XVIII. 5; ex pf. kreop, krop, verbi krepan, clamare. F. roppe, pf. roap.

birop, n. nominatio (i. e. vocatio) ad munus quod; officium ipsum, pro-

fessio ipsa.

biropinge, f. F.v. appellatio ad judicem majorem. Nl. koger beroep.

biroppinge, cg. professio.

BIROUWJE, vb.n. pœnitere. Ags. berovsian, idem, pro quo Angli habent Gallorum to repent, Gal. repentir.

birou, n. pœnitentia. It birou komt as it to let is, sera venit pœnitentia. BIRUCHTIGET, BYRUFTIGET, adj. verbale, F.v. famā suspectus. Beruchtiget mit tiufte. Nl. Gerucht, pervagata fama, præcipue, infausta. Neerlandi distinguunt inter beroemd, celeber, spectatus, et berucht, famosus, infamis.

Nl. berucktigd, Hooft. Wb. I. 121. BIRURD, (biroerd) adj. verbale, apoBYS.

plexia ictus; tropice, dei fulmine ictus. It is birúrd! Quod deus perdat! Ien birúrde keerde!! Quem deus perdat homo! Ante hos sexaginta annos adhuc exsecratio dirissima, quam parentes severe reprehendebant in ore liberorum, nunc ex Hollandia in usum quotidianum ducta et licita.

BYS, Bîs, cg. (biis) scurra, qui lascivit in illudendis aliis, Hol. spotvogel, Gal. copiègle. Ien ocràndere junge is meast ien biis, puer argutus plerumque scurra est. Nl. Biis, erro, Bracht, Mart.

Spieghel. II. 159. a.

biiske, n. F.o. puella ferocula, Gal. qui se donne des airs. — Biiske, n. scurra hilaris. Hol. guitje. Hy boartte biiske, derisorem agebat.

bys-feint, cg. scurra; sed, per meiosin Frisiis solennem, plerumque, deceptor, dubiæ integritatis homo, quamvis speciem honesti habens.

bys-jeyer, cg. viator sive lictor judicis pagani, qui abigit mendicos nebulonesque circumforaneos. F.o. biesejager, idem, F. bysjagger, idem.

bys-jonge, cg. scurra puer.

bîze-perte, cg. dolosum consilium. G.J. bîze-stik, n. scelestum facinus. G.J.

bîzich, adj. jocularis, scurrilis. Bízich láite, illudens ridere.

bîze-bàuwje, vb.n. inter se ridere, susurrare et ludere alios, jocos agitare, ut fit inter juvenes et puellas. Gal. folâtrer. Confer Ang.v. to baw, balare, latrare. F.b. bawwan, ejulare, Joh. 100. Ags. North. beafa, beefa, lamentari. Nei-bouve, effingere, imitari sonum vocis alicujus ad eum irridendum. Kil. "bies-bout, scarabæus alis strepitans et maximo cum impetu ac stridore volans. q. d. stridulum telum. Biesbouten, discurrere cum impetu et stridore."

biis-bóuwer, cg. scurra, illusor.
biizje, vb.n. illudere vel vexare, exercere alios joci gratia. Di âlde liu hiingen aleur géar fen biizjen, veteres multum amabant facete et jocose exercere alios. — Biizje, vb.n. dolosa consilia inire; G. J. Prov. Laitsen ind giisjen is folle mar biisjen, risus et ludibria plerumque non carent vitio. bîzerye, cg. ludibria, vaframenta.

Alam. biejan, bison, lascivire instar vacce (Graff. III. 216), fremere, consternare. Nl. (Kil.) bijee, furens aeris

BISAKJE.

impetus, tempestas horrida, pestis. Sueth. buea, impetu ferri, irruere. Alam. biea, boreas, Graff. III. 216. Sax.l. bissen, instar vaccæ stimulo venereo agitatæ per prata discurrere; sectari virum, de virgine. Kil. biesen, j. bysen, æstu agitari. F.u. byster weer, Ang. boisterous weather, tempestuosum cœlum; a boisterous man, homo tumultuans et inconditum clamans. Ang. East. boist, a swelling. Ang.v. boister, a boisterous fellow. Suethi Lopa i biss, catulire; Sirenius. Nl. Als ource koeijen bissen steken zij de start hoogst, J. Zoet, 242. Nl.v. "Als die oude koyen bijsen so clappen hem die clauwen, dum trotant vacce veteres sonat ungula quoque." Proverbia communia. Delf in Hollandia, p. 2. Ambo proverbia innuunt senilem amorem esse turpem. -- Angli busz, susurrare instar apium volitantium, strepere; susurrare in aurem, (biüster waer.) Sax.n. kisse-bissen, huc illuc in domo discurrere et satagere in nugis, ut sedulæ mulierculæ solent. — Frisii orientales bises et bisses promiscue habent, cursitare huc illuc vesane, absque scopo; præsertim vaccæ æstuantis instar. F.o. It weidfé kriggt de birs in de stært, F. it fé kriget di bauw under di stirt, œstrum sub cauda armenti hærere incipit, i. e. pecus æstuari incipit. Birser, armenta cestro agitata. Stür. 18. Mhd. birsen unde jagen, venari. birr, n. ventus, tempestas, impetus.

Nl. biesen, æstu agitari. Isl. biastra, molesto labori insudare, summis viribus niti; biástr, n. ardens nisus, labor improbus. Ang. bias, præponderans ingenii æstus, causa movens mentem in hanc vel illam partem. Ex biesen Neerlandi habebant bies-bout (bolt, sagitta) scarabæus alis strepentibus, impetu et susurro advolans, F. kynste-biter; Alam. bise-wurm, cestrum; Graff. III. 216. Biesbouten, discurrere cum impetu et strepitu instar vaccæ cestro agitatæ caudamque erigentis. F. bismoje, idem, ex biano, oestrum.

BISAKJE, vb.n. subsidere, in minus volumen redigi. It héa bisakket hird, cito subsidit fæni meta. Nat hird rinne ear it iten kwette bisakke is, post prandium a cursu devolanti abstine donec cibus subsidit.

BISAUWJE, vb.n. confundi animo, im-

BISCAMJE.

pallescere eventu. Sàuwje, idem. Hi sauwde vel bisauwde fen di thongerslach, impallescebat fulminis ictu. Ho Friez nea moed besauwe, G. J. I. 91, (historiæ scriptor narrat) quomodo Frisii numquam animum desponderent. — By di tynge sen hjar soans déad bisàuwde di mem, nuntio mortis filii audito mater decidebat, (animæ defectione.) — It ding is bisduce, res in nihilum interiit. West-Fr. beseeuwen, pavere; beseeuwd, pavidus, pauper et afflictus. Post captam Brielam dux Alba beseeuwde, impallescebat, confundebatur. Predicatie van De Koster te Hoorn. — Aliud est v. beseeuwen, (Kil.) madefieri aqua marina, a Nl.v. seeuwe, (Kil.) mare, Goth. saive, idem. sauwje, est ex saegje, ut Ang. saeo, serra, ex Ags. saga. Nl. sagen, versagen, pavere. Nl.v. (Kil.) saegh, tsaeghe, pavor, pusillanimitas. Nl. versaegd, territus; onversaegd, onverschrokken, intrepidus. Sagen, tremulo motu concuti, ut territi solent, que notio restat in saghe, (Kil.) febris, ut Nl.v. rede, febris, Ags. hriddel, cribrum (tremulum), F. ridel yn 'e hannen, manuum tremor. F. Sige-saegje, serratum motum sequi, serratam ducere lineam. Gal. sic-sac, hodie sigzag, linea serrata; tranchée en sigzag, cuniculus serratus; chemin en zizzag, qui va en serpentant. F. saegje, Nl. sagen, serrare, i. e. vicissim detrudere et attrahere serram. Notionis primitivæ vestigium manet in sausoje, sousoje, glaciem debilem agri inundati trepidantibus pedibus sursum deorsum tentare. BISCAEDJE, vb.a. opacare, velare, (Confer scaed, umbrs.) prætexere. Ang.v. The hyge tre the grounde beschadeth And every mannis herte gladeth, Gower, MS. F. di heage beam biscadet di groun. Halliwell.

BISCAMJE, vb. pudescere, cum pronreflexivo. It bern biscammet him, pudet
infantem (præsente extraneo), timidulus est. Biscamje dy nat oer earmoede
mar uneerlik jild, ne te pudeat paupertatis, sed divitiarum male partarum.
biscamsum, adj. pudibundus, pudendus. Ien biscamsum famke, puëllula
pudens. It is foar di bern ien biscamsum wirk as di alder him gek oanstelt,
pudet liberos stultitiæ parentum, stul-

BISCATTE.

torum morum. Moánne to wirden is biscamsum wirk, de debito solvendo

moneri pudor est.

BISCATTE, vb.a. F.o. nimium poscere tributum, præter jus petere; proprie, adærare, tributum imponere. Confer Nl.v. schutten ende scheren, vexare censura, tributis. -- F.v. sondir byschatte pachte ende sondir simonye, Chart. b. 375, absque injuste stipulata pensione et corruptione. Nl. ongeoorlofde uitkeringen.

BISCEADIGJE, vb.a. nocere, lædere. Ags. sceathian, lædere, furari. Di storm hat di diken biscéadige, tempestas nocuit aggeribus marinis, hic illic eos delaceravit. — F.v. him bescadigia, culpam commerci erga legem: of him deer ymmen oen biscadiget, si quis erga præceptum istud offendit, Nl. Indien iemand zich daer aen vergrijpt. Hollandi in sermone quotidiano zich daar aan brandt. F. bisceadje, quod citat cl. Richthofen, non existit.

BISCEAN, vb.n. obtingere, G. J. I. 94, So men immen det al folle yen ney beschean schil, malum, quo alios affecimus, fere habebimus. — Scean ex scian, accidere, contingere. Scian pertinet ad ea verba monosyllaba, quæ infinitivum claudunt a finali, ex. gr. qean, ire; sjæn, videre; stean, stare; jaen, dare, cæt; F.v. gan, sia, stan, ia vel ian.

biskia, F.v. idem.

BISCELDE, vb.a. convitiis obruere, aggredi. F.v. biskelda, accusare in ju-

dicio, culpare de injuria.

BISCERE, vb.a. circumtondere novacula, ex. gr. mentum barbatum; biknippe contra fit forfice. F.v. biskera the mone, attondere jubas equi; syn hand biscera, ejus caput attondere; Ags. besceran, privare; gescerian, or-dinare, destinare. Has figurates notiones verbi to shear Angli rejecerunt. -Di haech biscere, attondere sepis frondes. — Prov. Hy mat heel sinlyk wæze di ien aci biscare wol, MS. valde mundum esse oportet eum qui ovum tondere tentat.

biscere, biscare, dispertire. Yn it delen fen di buwl hat er him goed bisceerd, in dispertienda præda sibi bene multa vindicavit. Inde Neêrlandi *het* bescheer des hemels, ordinatio dei; het bescheer, fatum. F. In alle saken is ther

BISCIEDE.

en bisceyre, MS. in omnibus rebus regnat præfinita quædam ordinatio. Ni. Wat lot is one beschoren? quænam vitæ sors nos manet? Sax.v. Scerian, disponere, ordinare, destinare. Ags. scerian, ordinare. — In hac notione partem distribuendi, dispertiendi, plurimum valet him biscare, sibi partem vindicare. Ags. scaru, scearu, pars, proprie segmentum, Ang. skare; Ags. scerian, secare, tondere. Confer Nl. bedélen, (cuique partem suam tribuere) erogare necessaria egenis; deel, pars. bisciria, vb.a. F.v. sibi rapere quid; that hyt hath beskireth in da rinchte deer di rawer on eitlen is, quodque ille istud rapuit in ambitu jurisdictionis cui prædator est subjectus; 486, 21. Ags. bescyrian, fraudare, spoliare. Bouterwek, Angels. Glossar. 22. Confer biscere.

biscere, obtendere funem, fila. (len line scere, restem tendere.) Di hakken fen di hoázzen biscere, filis assutis obtendere et firmare tibialium calces.

BISCERMJE, vb.a. protegere, F.v. bi-shirma, idem. Dat riucht biskirmet da onschield ande dine erma, jus protegit innocentem et pauperem.

biskirmense, f. F.v. protectio, tutela orphani ejusque bonorum.

skirmnese.

biscirming, cg. protectio.

biscermer, cg. protector. Sax. v. bescermon, protegere; bescirmere, protector. Alam. piscirman. Vox Anglosaxonibus, Anglis Helgolandisque ignota. BISCERNSLINGERJE, vb.a. conspur-

care, contaminare, afficere contagio (ex. gr. pestilentiæ.) Scern, fimus; slingerje, jactare; jactare merdam liquidam, quod boves et vituli faciunt cauda excrementis madida.

BISCIEDE, vb.a. sejungere; gubernare, sibi partes judicis arrogare, moderari, regere; destinare in commodum vel in tentationem alicujus. — G. J. I. 53,

Lit ik di hynxt fen stål aefliede Az ien folle wol bisciede,

si distringo cultrum, cum aliquis multa sibi arrogat. Hynxi, equus bellator, qui e stabulo ducitur ad pugnam, symbolum certaminis. Signa sive vexilla Anglosaxonum albi equi imaginem præferebant. Thierry, Hist. de la Conq. de l'Angleterre. I. 129. Fr. Junius in annotationibus MS. (quas

BISCIFFA.

servat Bibl. Bodleyana) in poetam nostrum hunc locum rite explicat, Laet ick het rugntjen eens van stal springen of besta ick eens 't mes te trecken, als iemand veel snaps wil hebben. Plura vide Naoogst, p. 289. — Prov. Goad bisciedt us néat as goed, nil nisi fausta deus nobis destinat.

F.v. biscetha, decernere, decidere, dirimere; pf.p. biskat, definitus. F. bisciede, pf. biscaet, pf.p. biscaet, ger. biscieden. E præterito verbi primitivi,

scaet, biscaet, fluxit.

biscaeye, vb.a. se immiscere, quæcumque moderari imperiose. Beppe wol alles biscaeye ind fiert neat ut, avia omnia tentat moderari et nihil præstat.

bisketh, F.v. pactum.

biscie, bisceid, n. observantia; nuntius respondens. Bisceid sizze, respondere per nuntium. Bisceid dwaen, e poculo bibere quod alter tibi propinat. Kil. bescheed doen, æquum justumque præstare.

> Ont de houn comt te hére Soo wyter besché noch eere;

Burm. 58, cum canis (plebs) surgit in dominium omnem exuit observantiam et decori sensum. Al thingh hat sijn beschie, Burm. 2, in omni re decorum est observandum, quæque res aliquid quod decet sibi privum habet. bisceiden, adj. vel biscaet, sejunctus

a similibus juxta positis, non coalescens. Alle wirtels fen sipelgærs binne biscaet, singulae radices conglomeratae allii schoenoprassi suam sibi privam habet plantam. Nl. bescheiden, modestus. — Besceiden, adv. perspicue, clare. Hy koe di fleugel fen keite scip bisceiden (vel bisceidenlyk) siæn.

bisciedenlyk, bisceidenlyk, adv. distincte: Elts ken sjæn, mar nat bisciedenlyk sjæn, quisque videt, sed non distincte. — Men kenne di bergen yn 'e moanne bisceidenlyk siæn. F.v. beskethelik, adj. distinctus, definitus, clarus; cortera ande beskethelikera riucht, jurisprudentia concinnior et distinctior.

BISCIFFA, vb.a. F.v. creare (judicem, prætorem, cæt.) Nl. aenschaffen, Ags. scyffan, scyan, suggerere, suppeditare. Nl. schaffen, suppeditare, curare; raed schaffen, consilium dare et consilio juvare (in rebus adversis.)

BISCIKJE, BISCIKKE, vb.a. disponere;

BISCITE.

impetrare quid pro alio in ejus commodum. Prov. Dy alles biscikte nol,
biscikt neat, omnia qui tentat disponere dispouit nihil. — Di men sie
forlegen; ik hab him jild biscikt, in
angusta erat re; argentum pro eo impetravi. Teate hat my iem feer-kou isscikt, Teate invenit mihi vaccam
biennem. — F. scikke, adaptare.
biscik, n. molitio. Ien bulle bisci

havove, se multis immiscere rebus.
BYSCIKKE, vb. admovere. Scik keel
by di hird, admove te propius foco.
Figurate Hy ken er him aerdich byscikke, belle se suaque commoda insinuare scit. Vide opscikke, paululum
cedere ut alii sit locus; ut-schike,
sedens paulisper cedere; vei-scikke,

removere; et scikke. BISCILDIGJE, vb.a. accusare. F.v. 6skildigia, (ex forma simplici biskelds,, idem. Ags. bescyldigan, Ang. to accur. BISCINE, vb a. illucere. Ik scil dy p ien gat selle, dær dy sinne ouf mount biscine ken, te in carceris cavum detrudam ubi nec sol nec luna te illastrent. Ang. She was as fair a creature as sun might beskine. Urrysch. p. 603. F.v. biskina, idem: neen sonne to be schinene, ne sol sonti affulgeat. F.r. biskina, (illustrare i. e.) luce veritatis convincerc; Hua so des bischinen werl, quicumque ejus (maleficii) convincitur. BISCITE, vb.a. cacando inquinare; plurimum figurate, decipere. Germanis erat symbolum contemtus, ludibrii, fraudis, quare neque Anglosaxones neque Frisii in morum simplicitate illud habebant inurbanum. Contra Hollandis beschijten, decipere, vox est spurca. Ags. "bescilen, caca-"tus: nostratibus hodieque notæ satis " significationis." Somner. Euang. Nor-Matth. II. 15, bisuicen sive bilyrtet, deceptus, illusus; F. lurle, lorte, stercus rotundum. — Prov. by ien oar biscyt biscyt op it læst him selmt. alium qui decipit decipiet tandem se ipsum. Ironice, Better ien goe friom beschijten as de man selm, Burman. 7.-Dat scil him biscite, hoc factum ejus spem fallet. — Prov. Immen lil him naet twaris fen de selfde man biscik. nemo facile bis delabitur in fraudem ejusdem hominis; asinus in lapidem non bis offendit eundem. - Biscile, pf. bisciet, pf.p. biscilen.

BISCOAGJE.

bisciter, cg. fraudator, impostor. Prov. Bisciters dye naet, fraudatorum auctoramentum haud ita magnum est.

BISCOAGJE, BISCOAYE, vb.a. contemplari. F.v. biskawia, biskowia, biskowia, contemplari, spectare, examinare. Hwerso di dyck biskowat wirt to wanwirk, ubi agger marinus spectatus et examinatus videtur esse male constructus. Confer F. lek-scoaye, vituperare ut rem vilem. Ags. besceávias, contemplari, circumspicere, considerare. Ags. cá ex F.v. s. Angli hoc verbum commutaverunt cum extraneis to contemplate, to consider.

BISCOEIJE, vb.a. tabulis coässatis vestire parietem, canalis ripam, cæt. Di walen biscoeije, palis et tabulis crepidines canalis firmare, ne terra interatur et ripa laceretur. — Ags. bescendan, vestire; soyccels, m. mantelum. Nl. schoeien, caleeare.

BISCRASSE, vb.a. acie quadam inscalpere et turbare politam superficiem. It iis biscrasse, glaciem grallis ferreis radere, arare. Ang. to bescratch, unguibus arare. Richardson citat exempla. Vide scrasse.

BISCRIEME, vb.a. deflere. Ex simplici F.v. biskria, ploratus ululatu attingere locum ubi auditur. Confer biroppe.

BISCRIUWE, vb.a. describere, aliquem certiorem facere literis, portendere, efficere. Homerus hat di oarloch fen Troayen biscréaun, Homerus descripsit bellum Trojanum. Frequent. vb. Ang. v. bescrawle et bescribble, idem. Immen biscriuve, proprie, aliquem scribendo assequi, i. c. literis certiorem facere. Roppe, clamare; immen biroppe, (clamando quem assequi ut audiat) e longinquo inclamare quem ut audiat. - Dær is wer ien jungfaem fordrunken. It is biscriuwt hwat! Iterum virgo aqua suffocata est. Glacies scatet ærumnis. Di comeet scil hwat biscriuwe, cometa calamitates portendit. F.v. biskriva, describere: inscribere (mulctam), mulctare: biskriva bi achte ponden, mulctare sontem octo libris. Ags. bescrifan, confesso pœnitentiam poenamque injungere; pf.p. bescrifen, cui confesso poena injuncta est. Lye. Plerumque valet Ags. scrifan, inscribere (mulctam confesso et poenitenti). Aliquando plene cum bote, mulcta: throvige ther sva

BISCULE.

bisceop him scrife be ælcre misdædu tha bote scrife, quod Lye vertit, "juxta singula peccata compensationem exigat." Scrifan quoque in genere notat confessionem accipere, Ang. to skrive.

— Ags. scrift, confessio; scrift(-man) elliptice scrift, confessor. — Ags. scrifan, æstimare pondus rei, curare. Lye. Sax.v. biscriban, curare; ni biscriban, flocci pendere. De homine, qui res familiæ in omnibus curat, Frisii perhibent, Hy is dær scepper ind scriwer, ille ibi est curator et scriptor, i. e. omnitenens, proprie, perscriptor actorum et agendorum.

Olim omnia tum in judicio tum in rebus sacris viva voce agebantur, ejusque solius fidei, præsentibus testibus, securitas pactorum et promissorum et auctoritas jussorum committebantur. Primi, qui arte scribendi utebantur, fuere pontifices et judices, qui mulctas una cum decretis et sententiis in acta referebant, Inde scribendi notio apud maiores nostros in aliam castigandi, monendi, reprehendendi, peccata confitendi vel puniendi sensim gliscebat. Præterea bene tenendum est hanc notionem non 🗗 vritan, Ang. to write, verbo antiquo et vere Germanico usuque quotidiano trito, esse propriam, sed soli verbo Romano acrifan ex verbo Romano scribere formato. Cum enim confessio et mulcta ecclesiastica a supremo Romano pontifice ejusque apostolis esset introducta, hunc ritum non verbo communi et quasi paganico, sed voce, e sacra lingua ecclesiæ oriunda, designabant.

BYSCRIUWE, vb.a. adscribere, juxta scribere.

BISCROBJE, vb.a. increpare: confer scròbje. Nl. (Kil.) scrobben, scalpere, scabere, radere. Ags. screopan, idem. Ang. Sussex. "shrape, to scold." F. scrape, strigil, (Jun. Et. scrape.) Suethi skrape, Ags. screope, f. idem, Prov. Dy ien oar biscròbje wol mat selme suver waze, turpe est doctorem cum culpa redarguit ipsum.

(BISCUBJE), F.o. bescubli, decipere. Stür. BISCUDSJE, vb.a. septo ligneo circumdare, includere. Figurate Nl. beschutten, protegere. F. scüd, scod.

BISCULE, BISCUL, (bescoel) adj. tectus, ex hominum aspectu semotus. Hy sit

(BISCUMMELJE).

biscule, hæret in latebris. It bern leit biscul under di wrine, infans latet sub stragulis. — Biscúl boártsje, Gal. jouer cache-cache. Hol. Verstoppertje spelen. (BISCUMMELJE), F.o. bescummeli, decipere. Stür.

(BISCUNTJE), F.o. bescuntje, decipere. Stür.

BISEKA, vb.a. F.v. inficiari, negare. Confer bisiikje.

bisekinge, f. F.v. inficiatio. Ags. besacen, in controversiam vocatus. Somnerus. Benson. Lye. Besacen deest Etmullero, 620.

BISEKA, vb.a. F.v. conquirere, investigare. Vide bisiikje.

BISEN, F.o. subula bidens qua sutor margines corii in suturis extantes absecat. Stür.

BISENA, vb.a. F.v. conciliare. stryd bisena, componere litem osculo, een soen bisena, reconciliationem osculo obsignare. Sax.v. bisuonan. Nl. verzoenen, in gratiam redire cum.

BISERJE, BISERJE, BISÉARJE, vb.a. leviter vulnerare. Plurimum reflexive; It famke hat hjar mei ien kniif biseerd, puella se incaute cultello vulneravit. Ags. sār, vulnus, dolor, cura; Ang. sore, ulcus; Ags. besargian, misereri. Ang.v. besore, vexare. Sax.v. serian, afficere dolore.

bisêrje, vb. reflex. conspurcare merda. Bisérje dy nat / Cave merdam. Hol. zich bederven, se perdere, fig. se concacare; Je hadje bedurven met lacken, School voor jaloerschen, 39. F. syn eigen quéa, sua ipsius merda; proprie, malum.

BISETTE, vb.a. circumdare, intersepire, coarctare, proprie, ponere circum. Ags. besettan, obsidere, collocare, Ang. to beset. F.v. bisetta, circumdare, sepire, occupare, satisdare, decernere, It lan mei pjellen bisette, agrum palis sepire, F.v. mit pelem bisetta. Di pine bisette, tactu magico pollicum dolorem membri afflicti coarctare et mederi. Milton,

The only righteous in a world perverse And therefore hated, therefore so beset With foes, for daring single to be just. Incingere, Ang. Follow him that is fled. The thicket is beset: he cannot scape. Shakespeare. Ags. besæl, obsidebat. — Biset, bisetten, oppressus. Biset, multis obrutus negotiis, Throck BISTBBE.

minsjochtme is miin hert beset om dy, G. J. pectus amore mihi oppressum propter te. 'k Wird fen writt in spiit besetten, G. J. mihi cor uritur invidia. In angustias compulsus, Ang. Now, daughter Sylvia, You are hard beset. Shakespeare. - Nau biset, (arcte obsessus) tenacissimus, sordidus, Lat. angustiæ pectoris (avari). - Di boárst is di man biset, peripneumonia laborat. — Bisette, occupare locum. Dyn finne is nat goed biset, tuum pratum (non rite est occupatum), idoneum est pluribus vaccis pascendis. F.v. Werua biset meta huse, fundus occupatus domo; tsiurke bisetta, obsidere templum. — Bisetta, satisdare. F.v. mit londe bisetta, satisdare alicui agris. Nl.v. beset, hypotheca; (Kil.) besetten ende beslaen den pand, percludere pignus. — F.v. bisetta, decernere, statuere. The bisetta meide, merces coloni statuta. Wi (biskop) bisetta, nos statuimus. Nl. inzettingen, institutiones. bisetting op e' boarst, cg. peripneumonia, difficultas spirandi.

BYSETTE, vb. apponere. Kensthe my eák hvat jild bysette? Potesne mihi mutuos dare nummos aliquot? — Alde liu habbe nat folle um by to setten, vires senum gravi morbo non pares snnt. — Ik hab byset, febris me emaceravit. — Bysette, suum nummulum in ludum apponere. cf. Kil. bijaetten. BISGJE, BYSGJE, BÎSGJE, vb.a. uti. Ags. bisgian, bysgian, occupare, occupari.

âfbîsgje, detercre. Hy hat it hynzer yn ienen afbisge, equum nimio labore penitus attrivit.

Héal-bisige luiwagen, peniculus se-

mitritus. Héal-bysge fammen, virgines haud integræ, sive quod ætate provectiores sunt, sive quod deformes, sive quod delibatæ pudicitiæ. De re ita valet quoque heál-sliten: ex. gr. tsjettel, leppel, mæs. Prov. Ien heálsliten tsjettel is so goed nat as ien nyjen. BISIBBE, adj. junctus a paterno maternove sanguine, consanguineus. F.v. bisibbet, idem. Di faem is oars myn sin, mar hja is my to nei bisibbe om er ien sib fryster fen to meitsen, puella mihi valde placet, at consanguinitas impedit quo minus me ei despondeam. Nota Frisium haud facile suam ducere neptim. — Bisibbe, tropice, bisibbe faem, puella deamata et pene

BISIDE.

desponsata. — Junctus necessitudine creditorem inter et debitorem: di bûr is mei di konkeaper riu bisibbe, boum mercator plus quam satis est debet rustico. Confer sib, cognatus.

BISIDE, BISIDEN, adv. ad latus, seorsim, clam. It jild foel bisiden it boart del yn it wetter, crumena juxta latus navis gliscebat in aquam. — Lis di briif biside, sepone literas in loco secretiore. — Biside krupe, latenter abire seque abscondere. It bern kroep biside yn memmescirte foár di sòldaten, infans metu militum se immergebat in matris sinum. It bern is biside under di worine, infans latet sub stragulo. F.o. in bôken beside, sepultus libris. — Biside boártje, Gal. jouer cache-cache. Confer biscule.

bi-siden elkoárren, Nl. zyde aen zijde, ambo lateribus junctis. F. side, Ags. side, latus; dat. sidan; be sidan, ad latus. Ags. He (Didimus) mid hondum hælend genom sylfne be sidan, ther he his soat forlet, ad latus unde suum fundebat sanguinem. Cædmon, 299, 5. Bouterwek, p. 184. r. 547. Ang. besides, ab latere, Gay, Pastorals, Fair is the kingcup that in meadow blows, Fair is the daisy that beside her grows. — Quod excipimus ad latus, i. e. seorsim ponimus; inde Ang.v. beside, Ang. by the side of, Ang. besides, exceptus, præterea. Confer Ang. be-time, be-times, F. bi-tiid, bi-tiids, bene mane. Nl. besijden, a latere et seorsim. Kil. Franci suum bi sidan ad verbum verterunt Barb. Lat. ad costam, Gal. à coté, auprès. Donner à coté, s'éloigner du but. Teuth. besyden, beneffen, prope, circa. Hd. beiseit, a latere; beseit, seorsim.

BISIIKJE, vb.a. periculum facere, F.u. besoeke, idem.

Bisikje it net um tejin di wet op to stean, ne tentes rebellionem contra leges. — Men matte alles bisiikje ind it goede bihālde, omnia tentanda sunt et honesta servanda. Prov. Bisiikjen is it neiste riucht, in re dubia periculum facere proximum est. Nl.v., Besuchen eest naest, docet experiencia cuncta." Proverbia communia. — Wy scille it mei 'n oar bisiikje, age! certemus de victoria. — Ex bi, be et siikje, quærere; analogice Ags. findan, investigare, pt. fand, Nl.v. vanden,

BISIPERJE.

visitare, Ang.v. to founde, to go towards, Ags. fandian, tentare, Ang.v. to fande et found, to try, to attempt, Ags. bisecan, adire, Leg. Edg. Ang.v. beseek, Ang. beseeck, (adire precibus) implorare, Nl. aenzoeken, idem. Nl. versoeken, petere, bezoeken, visitare, sed F. forsiikje, visitare, bisiikje, periculum facere. — F.v. biseka, perquirere, pf. bisockt, pf.p. bisockt. Contra verbum F.v. biseka, negare, infitiari, pf. bisók, non est ex seka, quærere, sed ex Ags. sacan, increpare, pf. soc; ætsacan, negare; onsacan, negare; olhsacan, recusare; vilhsacan, negare, cæt. F.v. sek-wird, infitiatio. bisocht, adj. affectus morbo lento et fere insuperabili. Hij het di kanker yn 'e ljisken; di man is wakker bisocht. bisîking, cg. calamitas a deo inflicta, grave malum. ex. gr. improbi liberi, ebrius maritus, pestis pecoris, cætera. BISIJE, vb.a. Hind. acu pingere linteum. F.v. sia, Sueth. sye, Lat. suere; Goth. siujan. Ags. siwan, Ang. sew. Ags. besiwian; pf.p. besiwed fether-geveore, opus plumarium, plumæ acu pictæ, Somner. Lye. Hind. beside knotte.

BISIKERIA, vb.a. F.v. cavere, defendere, in tuto ponere.

BISILE, vb.a. pernavigare. Di sea bisile, navigare mare. pf.p. bisyld; ien bisyld scip, navis velis habilis; bifearn siler, expertus nauta, Ang. an expert sailor, Hol. bevaren matroos. Bisile pede unovelificans attingere scopum cursu navis non obliquato. Ik lei oan op Heech ind ik koe Smelbræge nat iendris bisile. Tropice, attingere alium ingenii dotibus, formâ, decore, cæt. G. J. I. 13,

Nin faem, ko moy, dyn glanz' bisyll (op thuzen mile nei.

Gens navigatorum a re nautica metaphoras mutuatur. Hollandi voorbijzeilen, præternavigare, tropice, antecellere. Sartorii adagia, cent. IV. 56, vert (lege verde) voorbyzeylen, te boven gaen. Nl. De loef afsleken.

BISIPERJE, vb.a. et n. lente et minutim cadente aqua suffundi; vb. frequentativum ex forma simplici F.v. besipa, (oculos) perfundere liquore lacrymali; het age nat biseppen, oculus aridus. F. sypje, manare, stillare; sypéach, lippus; sypéagje, lippire. Ags. sipan, stillare; sipen-ege, adj. lippus.

Hol. sip zien, i. e. dolenter. Ang. North. to sipe, to coze or drain out slowly. BISITTE, vh.a. insidere in aliqua re. Dou bisitste my, insides meæ vesti. Dy hin bisit tolef piken, gallina ista incubans tegit duodecim pullos. Figurate, possidere; qui enim rei insidet vel obsidet eam possidet. (Confer Lat. posnepone-sideo, unde possideo) Bisitte, pf. bisiet, pf.p. bisitten, obsessus a malo dæmone, furibundus, effusus. F.v. bisitta. Thet alle Frisa an fria stole bisitte and hebbe fria spreke and fri ondwarde, Frisii omnes insideant libera sede, i. e. possideant liberam sellam (ac tribunal) et habeant liberam accusationem et liberum responsum. Oppa tha erue bisitta, insidere fundo, i. e. possidere et uti. Cum accus. sine præp. an vel op, syn ayn eerwe hisitta mit aller Fresena riucht, F. syn ein erw bisitte mei aller Friezen riucht. Ags. besittan, obsidere, cingere; possidere. Lat. ob-sidere propriam notionem vb. be-sittan accurate indicat.

bisit, n. possessio. Bisit is nin riucht.

bisitma, F.v. idem.

bisitter, cg. possessor, homo dives. Hy is bisitter, est locuples homo.

BYSITTE, vb.n. assidere. Prov. Dy thicket by 't für sit waremt him bæst, qui proximus apud carbones assidet optime focillatur. F.v. bisitta, biseita, assidere; judex "assidet" i. e. jurisdictionem habet in omnes, qui in ejus jurisdictionis ambitu degunt. Hoc vb. bisitta accentu in bi rite distinguas a bisitta, possidere, quod accentum habet in penultima.

bysitter, cg. assessor in judicio pagano. F.v. bisitter.

BISIUCHT, adj. furiis agitatus. Bisthe bisiucht? Anne te dementia cepit? Nl. Zijt gij bezeten? Aliquando bisiucht commutatur cum bisetten, Nl. bezeten. Dy bisiuchte minscen / O homines lymphaticil F.u. besükt, idem. Hilarides. MS. Hindel. bisiocht, ebrius. Nl. " Uijtsinnich, rasende, dul, besiecht en beseten." Broer Corn. Serm. I. 69. Nl.v. besiecht, morbo affectus in genere; speciatim, comitiali. F. siuchte, morbus; G. J. siuchtme, idem.

siucht-nead, cg. morbi angustia. G. J. BISIUNGE, BISJONGE, vb.a. celebrare cantu, Nl. bezingen. Di affears bisiunge, canere proavorum laudes. F.v. bisinga.

BISJITTE.

Ags. besingan, incantare. F.v. singa, sionga, canere Missam; tha handstoed bisinga, celebrare missam in templo Cathedrali, (proprie, totum templum cantu implere), in usu, præesse sacris

in templo praecipuo. BISJÆN, vb.a. (G. J. besjean) spectare, pf. biséach, imperat. bisjuch, bisjoch et bisjæn / pf.p. bisjuwn; Nl.v. imperat. besich! Leven van Jesus, 241. Di merke bisjæn, nundinarum tabernas spectare. Sjæn, videre; bisjæn, contemplari; Haste dy tsjeppe faem sjuwn? Wol sjuwn, mar nat bisjuwn. Figurate, experiri, ad finem ducere; Dou seisthe, ik mat bitelje. Dat scille wy noch ris bisjæn, tu asseris me tibi debere nummos. De hac re contestabimur litem. --Di feint is thige siik; ik léau nat dat hy it ein bisjæn scil, morbo capitali juvenis affectus est; timeo ne co absumatur; proprie, ne finem morbi non videat. - It bouwen fen sa'n keámerke ken ik foar ien byttsje bisjæn, parvis sumtibus tale cubiculum extruere possum.

bisjuch, n. Hol. bekijk. Prov. Hanswoarsten op 'e stoel habbe it measte bisjuch, ad sanniones in cathedra maxi-

mus est concursus populi.

bisjæn, spectare; bekykje, intentis oculis spectare; F.v. bikike. Hol. bekijken, Ang.v. kyke, to look steadfastly.

Ags. beseon, circumspicere, contemplari. Ang.v. be-sé, Wyckliffe, imperat. bise / vide, Matth. XXVII. 4, Ang. to see to, F. ta-sjaen; Nl. toezien. F.v. bisia, intueri, cernere; nota solitam apocopen nasalis n, quæ hæret in inf. F. bisjæn, et proprie forma gerundii est; F.v. him ne aegh neen man to bysyaen, 424, Nº 1.

BISJITTE, vb.a. jactu teli vel globi attingere. præs. bisjit, pf. biscéat, pf.p. biscetten, præs. p. bisjittende, ger. bisjitten. Di fugel is to fier; ik ken him nát bisjitte, avis nimis procul hinc est, sclopeti jactu eam assequi nequeo. len scip bisjitte, contabulare cubiculum navarchæ in puppi. Nl. een kamer met wagenschot beschieten. cf. Kil. beschieten. Biscetten thek, tectum sub tegulis contabulatum.

bisjitte, vb.n. prospere succedere. Prov. Di kriich bisjit nat folle, bellum

non multum salutis adfert.

biscot, n. proventus. Di noarde-wyn

BYSKJE.

jourct was ien goed biscot fen koarn, aquilo nobis parat largum hordei proventum. Confer bislaen, obtegere, et bislach, totum armentum fundi. Nl. (Kil.) beschot, proventus, pollen, contignatio intermedia. Citat Kil. Hd. beschuss, proventus, vox hoc sensu apud Grimmium non obvia, qui interpretatur beschuss, paries medianus.

bisjitte, mutare colorem. Nl. verschieten. Jæ bescheat in laey ijnn' swijmme az dea, illa (Reonixa) impallescebat et jacebat in animi defectu mortis imago, G. J. I. 15. — Ags. besceotan, præcipitari.; on grund besceotan, Luc. VIII. 31, in abyssum præcipitari. Etmuller, 600, "abire, mitti." Besceat, Oros. 33. tit. 3. præcipitavit se. (As ien snoek ut 'e doar sjitte, lucii instar propelli foras).

BYSKJE, vb.n. occupatus esse in levi negotio, sive opere. Ags. *bysgian*, occupare, occupari. Ang. *to busy*. Inde vb. frequentativum

bîzelje, idem. Nl. beuselen, nugari. bibîzelje, vb.a. bibjeskje, cursitando, actitando frivola agere. Hwat bibizelt it âld-wyfke? quid nugarum agit vetula? Ang. to bustle about, in concerns of little worth.

benzich, adj. occupatus. Ags. bysig, Nl. bezig, Ang. busy.

beusicheit, cg. occupatio, Aug. bu-siness. Aug.v. besiship, Gower.

bissing, eg. nundinæ vici Ommen. Ags. bisegung, bisgung, negotium, occupatio, Ang. business.

BISLABJE, vb.a. delambere.

bislabberje, vb.a. F.o. inter edendum ex ore stillantibus guttis amictum pectoralem conspurcare. Nl. beslabben, lambendo inquinare, cibo liquido contaminare, Ang. to beslubber the garments with blood. Shakspeare, 1 part, Hen. IV. Act. II. sc. 4. Ang.v. beslabbere et beslobbere, se inquinare saliva. Piers Plouhman, p. 110.

bislobberje, more anatum sorbendo despumare lemnam minorem fluitantem super aquam. F. slobberje, sorbillare.

BISLAEN, vb.a. occupare, circumdare; proprie, palma feriente occupare. pf. bislúch (besloeg), pf. p. (bislegen) bislein; F.v. bisla, ger. bislaen, F.v. een dada bisla mith hondum, manibus plangere mortuum. Dyn älers, o leafde, binne bislein mei myn offers, G. J. mea dona oc-

BISLAEN.

cupant altaria tua, o amor. Ien kening fen gréate riken bislacht yn it ein nin tsjien foet romte, rex terrarum amplissimarum tandem non majus spatium occupat quam decem pedum. - F.v. syn schield mitta rada golde bisla, suum scutum includere auro rubro. F. Ik scil myn bibel yn goud bislaen, mea biblia sacra auro includam. Figurate, Ik scoe dy wol yn goud bislaen, te, meum decus meæque deliciæ, auro includere velim. — It hynzer bislaen, soleam equo induere. Ang. to shoe a horse. Prov. Men ken nin rinnende hynsten beslaen, Burman. 46. - Ien sceppe bislaen, palæ extremitatem induere ferro acuminato. Bisleine sceppe, pala ferrata. Inde subst. bislack, lamella metallica tegens, includens. Bislein kynzer, equus rite calceatus. Tropice, Wi binne bislein; meitse gau dat fimme op it scerp komme, ornate vos, nos sumus parati. (Op it scerp, calceis acuminatis ne gliscat equus in glacie.) Kom *nat unbislein op it iis*, (ne tenta stagnum glacie duratum sine calceis ferratis) nihil attentes imparatus. — Goed bislein, bene armatus (sc. parte virili.) — Yn izeren bislaen, alicui catenas ferreas injicere. — Ien pléats bislaen mei fé, fundum pecore ad numerum sufficientem occupare. It lan mei sojippen bislaen, prata depascenda dare ovibus.

Wolste myn griene bislaen, tegere. side bislaen (visne tegere meum latus viride?) Amo te; asside mihi. — F.v. Under eke and under erthe bisla, condere corpus querceo loculo et terra. ---Mei gikheit bislaen, seria ludicre tractare, culpam jocis tegere. — Bislaen, vb.n. circumdari, tegi, Di glæzen bislaen fen di wazem, vapore aquæ calidæ obfunduntur fenestræ specularia. bislaen, miscere pultem. Pankoeken bislaen, macerare far lacte et ovis ad coquenda lagana. Pankoeken yn supe bislaen, subigere farinam lacte agitato. bislaen, vb.n. evenire. Hi hat it yn 'e lottery bisocht, mar dut bislüch forkeerd, tentavit aleas publicas, quod tamen ei male evenit. Prov. Di dingen bislaen fack beller as it thocht wier, res fere melius cadunt quam timent homines. It ken wæze, dat di hirde wyn bislacht mei rein, forsan procella solvetur in pluviam. Confer varias no-

BISLANTERJE.

tiones verbi Hd. beschlagen apud Grimmium. Lex.

bisla, vb.a. F.v. dirimere. En kempa schil it bisla, certamen singulare decidet controversiam. Nl. beslechten.

bislach fen di sceppe, n. ligonis acies ferrea. Houten amers mei eren bislach, situlæ ligneæ copulis æneis. — Nl. beslach omtrest veroude basten, vimina lenta circumvoluta ad ramos continendos; Cats, poëta, qui idem repetit phrasi synonyma, muer schoon ick dien omvang met honderd taeie wisschen.

boere-bislach, n. per ellipsin bielach, n. armentum fundi. Ita et réau pro boere-reau, instrumenta operis rustici. Réan ind bislach, instrumenta rustica et grex fundi. Bislach, proprie, quod totum fundum occupat, nec plus: inde it bislach is to lyts, vel to great, numerus pecoris pro capacitate fundi inferior est vel eam excedit. Eodem sensu commentatores versionis Nl. Bibl. SS. in notis ad Genesin beslach utuntur. — Nl. beslag, omnia instrumenta quibus chirurgis opus est. Winkelm. Fr. Wb. Cf. Sax.l. bestik, Bnl. I. 82. bisleek, bislach, n. puls farrea ex qua fiunt lagana, placentæ, liba. Géarslach, n. lac mixtum cum cremore.

BISLANTERJE, vb.a. negligenter offundere. It bern bislantert him, puer pulte, quam sorbet, se offundit. Slanterje, cibum liquidum fundere negligenter, Ang. to slander, calumniari. Ang. West. slent, a puddle.

bislanterje, decipere. Lit dy nat bislanterje, ne te sinas in fraudem injici.

Hol. beslenteren, idem.

BISLEATJE, vb.a. circum prata et arva fodere sulcos aquarios. Lán bisleátje, F.v. lond bislata. F. sléat, Nl. sloot.

bislótte, vb.a. sulcos aquarios liberare

cœno quo sunt obstructi.

BISLEUR, n. sensus sui. — Bij syn bisleur komme, ad se redire. Syn bisleur hâlde, sui compos manere (inter

pocula, rixarum iras, cæt.)

BISLIEPE, vb.a. inire feminam, F.v. bislepa, idem, proprie, somno obruere, opprimere, sopire, Lat. concubare cum femina. Nl. beslapen, idem. Ags. beslepan, somnolentus esse; beslep, adj. somnolentus; ex F.v. slépa, F. sliepe, dormire. Ags. svefan, dormire; sopire; pf. svæf, Ang.v. swive, futuere

BISLUTA.

aliquam. Isl. sofa, dormire, Suethi besofva en quinna, concubare cum femina. Ve in svefan est ex u in unvo (hupnos, supnos) somnus; s transit in o Lat. sopio, sopor.

bisliepe, vb. relat. Him bisliepe, proprie, sese obruere somno, i. e. maturare propositum somno peracto. Dou wolste my mei hawwe nei Eastynjen; dær scil ik my op bisliepe, Tu me vis comitem in Indias; te mei consilii post somnum certiorem faciam. It bern is tisich; it is nat goed bislept, infans murmurillat; somno non est recreatus. Prov. Bisliepe jo to beste, bitinse jo to beste, biriede jo to beste. MS.

BYSLIEPE, vb.n. in eodem lecto cum aliquo dormire. — It bern sliept by di faem, infans condormit cum ancilla. bysliep, cg. qui dormit cum alio. Nl.

bijslaep, coitus; concubina. Hol. dial. mijn slaap, mea uxor, Nl. slaepgenoot. BISLIKJE, vb.a. lambere, circumlambere. Di bear bislikket it kéal, ursa

vitulum delambit. F.o. beslakkere, idem. BISLYMJE, vb.a. et n. phlegmate, muco oblinere, inquinare. — It län bislimet, ager pascuus oblinitur et clauditur argilla pluviis liquefacta. Ang. beslime,

contaminare.

BISLIMPJE, vb.n. contrahi instar terræ humidæ, quæ aëri exposita siccatur. Di wéake groun bislimpet. Di bryige wei is yette nat bislimpe. Ang. slim, gracilis, tenuis. Isl. slæmr, deficiens. BISLINGERJE, vb.a. (jaculari, fundere)

BISLINGERJE, vb.a. (jaculari, fundere) madefacere aquis. It noat is bislingere fen di rein, pluvia madefecit segetem messam. Confer biscernslingerje.

BISLIPE, vb.a. circumquaque acuere. pf.p. bislypt, vafer, ien bislypte feint, homo astutus; alias ien fine sliper, callidus homo. Nl. geslepen vent.

BISLUTA, vb.a. F.v. claudere, occludere, obstruere, includere, comprehendere. F. bislute, includere, occludere, celare; concludere, decernere, consilium capere; claudere, finem imponere. Bislut di doafhúdige junge yn it turfhok! — Hwat heste fen dyn rike beppe to nyjier krige? Sa folle as ik yn myn éach bislute ken, accepi ab avia quod in meis oculis occludere possim, i. e. nihil. — Bisletten wetter, aque occluse, scilicet glacie, qua navigatio cessat. Prov. Buten doar besletten i haest vergetten, Burman. 6.

BISMÆRE.

eintsje-bislut, n. finis irrevocabilis. Prov. It eintsje-bislut is di déa, mors ultima linea rerum.

BISMÆRE, BISMARRE, vb.a. inungere. pf.p. biemærd, biemard, Ags. besmired. Ang. to besmear, Nl. besmeren.

bismirkje, vb.a. freq. vb. bismire. bismjirkje, inquinare, foedare. Di lytse junge hat him di throanje mei yeske bismirke, puer parvulus faciem inquinavit cinere. Ang.v. besmirch, to soil, to daub, to smear. Ang. to mirch, fædare,

I'le put my selfe in poore and meane (attire

And with a kinde of omber smirch my (face.

Shakspeare, As you like it, Act. I. Sc. 3. Ags. smerian, smirian, illinere, unguere, unde frequent. vb. smirkian, F. smirkje, Ang. smirch. Confer F. smirkert, homo fœdus, turpis. Ex simili fonte fluxit Isl. smeikiz, lubricari. Nl.v. smeken, Sueth. smeka, freq. smekra, adulari. Ang. smicker, renidere; smirk, adulatorie subridere.

BISMODJE, vb a. inquinare. It bern bismòddet kim, infans edens vel bibens suam vestem conspurcat. Goth. bismeitan, linere, inungere. Ags. besmitan, Ang. besmut, conspurcare. Ang.v. besmudge (bismudje), to soil with dirt. BISNIDE, BISNIJE, BISNYE, vb.a. circumcidere. Ags. besnitkan, abscidere, privare, quod verbum Angli perdiderunt. Him bisnye, (se ipsum præcidere i. e.) sibi præcidere successum, male evenire. Prov. Jild utjaen ind naet barre dat bisnyt him selme, erogare pecuniam et non facere sua sponte ruit. Dat pract bisnyt him selme, hoc argumentum se ipsum reducit, absurdum est. Lat. circumcidere sumtus, minuere; circumcidere vinum, abstinere vino. Nl. besnijden, præcidere, minuere, comprimere se, abstinere.

bisnye, circumcidere lignum in quaslibet formas vel imagunculas. Figurate ien fyn bisneine throánje, facies mire formosa. len moai bisneine kou, vacca formosa. F.o. besneed, adj. bene informatus, peritus, proprie, circumcisus et expolitus. Confer F. et Hol. snedig, Ang. full of wit, witty.

bisnying, cg. circumcisio, angustiæ; figura desumta de eo, quod forcipe prehensum est. Hy kam dær yn di bi-

BISPYLJE.

snying, ibi in angustias adducebatur. Di wrigge naem di boal fen di earmen sa yn bisnying, dat er nin fin reppe koe', satanas pauperum carnificem (oppressorem) tanta vi apprehendebat, ut ne digitum quiaem posset movere. Twa man koene di stoere thjeaf hast nat yn bisnying halde, duo viri furem trucem vix comprimebant.

BYSNYE, vb.a. præter ea quæ secata sunt secare alia, secando addere. Smy er noch hwat boale foar di bern by,

seca plusculum panis pueris.

BISNYE, BISNIJE, vb.n. nive conspergi; pf.p. bisnyd, ninguidus, nive obrutus. Ags. bienivan, pf.p. beenived, ninguidus. Ang.v. besnow, idem; Anglis perdita vox, quam excipit læva paraphrasis to cover with snow. Nl. besneeuwen.

(BISNUETJE) F.o. besnutje, vb.a. de-Snute, emungere; bisnute, cipere. emungere alium. Lat. emungere aliquem

argento.

bisnjitte, vb.a. decipere. Di boer hat him sen ien mersekreamer bisnjitte litten. Ang.v. to snite, emungere nasum, quod nihil habet commune cum snirte, G. J. I. 193, affligere. Isl. at snerta, icere, tangendo perturbare, Dani snært, ictus, verber, Sueth. snærta, verberare; snært, flagelli ictus. Corrige Epk. 433.

BISNUFFELJE, vb.a. minutim et accurate perscrutari; proprie, canum more sagaci naso indagare. F. anune, spirare naribus, snuffelje, odorari.

BISPANNE, vb.a. extensis digitis et pollice intercludere et metiri. F.v. bispanna. Nl. F. span, tale spatium.

BISPATTE, vb.a. respergere (aquâ, luto, cæt.) Inde frequent. vb. Ang. to bespatter. His weapons are the same which women and children use; a pin to scratch and a squirt to bespatter. Swift. Ang. to bespit, conspuere.

BISPIELE, vb.a. allucre, aquam superfundere. Nl. bespoelen. Ang. bespoul,

humectare saliva. Milton.

BISPIKKELJE, vb.a. maculis spargere. Di weitene hin is bispikkele mei swarte stipkes. Ang. to bespeckle, idem. Ags. specca, Ang. speck, macula. Alam. specca, idem, qua voce Graff caret. Jun. Et. speck.

BISPYLJE, vb.a. cantare (tibiis, fidibus.) It orgel bispylje, canere organo. F.o. bispylje, bespele, inire feminam. Frisiis spylje hac notione tantum valet

BISPINNE.

de tauris; di bòlle spilet di kou, taurus init vaccam; F. spylman, fidicen, taurus; Nl. speel-kind, infans e coitu cælibum, non e matrimonio natus, nothus, Hd. liebes-kind. Lat. ludere in virgine, i. e. rem habere cum ea.

BISPINNE, vb.a. nendo lucrari, efficere; nendo involvere. — Involvere, ruch bispoun yn it réach, dense netus vel involutus texto araneo. — Mei lotjen scilste nin side bispinne, sortibus rem non augebis. Ags. spinnan, Ang. spin, Nl. spinnen, nere; spinsijde, id quod nent bombyces vermiculi.

BISPOARJE, bispoarre, vb.a. sentire, comperire, experiri; figura effectus pro causa; proprie enim notat, sequi vestigia feræ canis odorantis instar. Ags. bespyrian, ex vestigiorum notis deprehendere. F. spoar, vestigium feræ. Neerlandi Saxonisantes ex o habent eu (Hd. ö) in bespeuren, (Kil.) investigare, indagare, Hol. sentire. Ang. trace. — Weinspoar, n. vestigium rotarum currus in via; elliptice spoar. bispoarje, currus vestigia imprimere in terra; Di wei is bispoare, via aspera curribus trita est.

BISPOTTE, vb.a. irridere. Aug. to bespot, immaculare; spot, macula.

BISPREKKE, vb.a. polliceri, pf. bispriik, pf.p. bisprutsen, ger. bisprekken. Mijnheer hat Klaes ien offysje bispritsen; mar di koanne op 'e toer ind mynheer binne allyk to troujen.

bisprekke, persuadere; bespriek, W. G.

51, persuadebat.

di thjinst bisprekke, incantare febrem intermittentem, sive tertianam, sive quartanam, quæ febres ex magicis causis ortæ, ut superstitio fert, magicis artibus sunt fugandæ. Inter Russos regnat opinio larvam femineam (Sichoratka?) nocte vagari per pagos ut immittat hominum corpora in febres intermittentes. Hæcce superstitio tantum intermittentes febres tangit, quod hæ eadem hora redeuntes a dæmone quodam malefico in ipso articulo adduci credebantur. F.o. bespræke, fascinare. Stür. Ang.v. besproke, fascinatus. Wright. F.v. bispreka a wordum, verbis indicare.

bisprekke, vb.a. legare. Moike hat my ien pléats bispritsen, amita prædium mihi legavit. Flandri veteres bespreken, idem. Kil. Ang. bequeath, Ags.

BISTEAN.

becvethan, legare; cvethan, dicere. Nl. toeseggen, promittere. Cf. biqueade, 260. bisprokke, pacisci, instipulari aliquid ab aliquo. Hynzer ind wein bisprekke, conducere currum cum equo. Ang. to bespeak, idem. Ang. If you will marry make your loves to me; mylady is bespoke. Shak. Ags. besprecan, vindicare sibi; Nl. aenspraek maken.

unbispritsen, adj. non accusatus, integer. Ags. bespræcen, accusatus, delatus: bespræcan, obloqui.

BISPRIEDE, vb.a. conspergere, ex. gr. micis salis, It flæsk mei sált bispriede.

BISPRINKELJE, vb.a. respergere guttis. Ang. besprinkle, frequent. v. Ags. bespringan, conspergere, Ang.v. besprent, idem, (Lat. spergere (spregere) = Germ. sprenkan.)

BISPUYE, BISPYE, vb.a. conspuere. Ang. bespew, idem. Ang. bespit.

BISTASE, F.b. putare. Kerrin wiar bistasen, Kerrinus putabat. Joh. 22. Confer Ags. for-standan, F.v. ur-stonda, for-stonda, F. for-stean, intelligere. Ags. standan, pf. stód.

BISTE, BESTE, vb.a. duplicationem leviter assuere vesti. Confer beste, 191. bestel-thried, cg. filum huic operi serviens. Accentus in prima syllaba. bakka, vb.a. F.b. leviter assuere. Joh.

171. — Isl. basil, n. rudis labor; bastla, sine instrumento difficulter laborare; besti, n. spartum.

BISTEAN, vb. consistere, constare; insistere; aggredi; perpetrare; affinis esse; bene vel male moratus esse; victum ex labore habere. F.v. bistan.

F.v. Syn gued bigaen ende bistaen, (ire et stare super sua bona) sua bona possidere eisque frui. Ags. bestandan, circumdare, detinere, occupare, quod verbum Angli amiserunt.

Constare, Hwa scil foar Goad bistéan? quis constabit coram deo? — Aggredi, arrogare sibi, Bistéan it nat om myn bern to bruyen, ne audeas ferire meum infantem. F.v. disse heirfeerd bistaen, hanc expeditionem militarem aggredi. — Sanguine jungi, Hy bestiet my nat, nulla affinitate mecum conjunctus est. "Hy bestaet my niet van huyt noch van haer, il n'est en rien de ma parenté." Plant. - Pede firmo stare, sustentari, Hy bistiet nat, manuum labor, opificium vel reditus non sufficiunt ejus victui. — Alicuius

BYSTEAN.

indolis esse, Heit is nat gjirrich; sa bistiet hy nat; mar wol sunich, pater non est avarus; haud ita moratus est; sed parcimoniæ studet. — F.o. bestaen, sisti, remanere, Sax.v. bistan, restare; bestaen bliven, titubans medium abrumpere sermonem; mit 't tüg bestaen bliven, detinentur secundæ in vaccæ partu. Confer Nl. bestand, cessatio belli, indutiæ. Bestendig, adj. Kil. bestandig, stabilis, durabilis.

bistân, n. hæsitatio. Ik bin yn bistân hwat wei ik op scil, dubius hæreo quam viam ingrediar. It is nat yn bistán, nullus locus est hæsitationi.

bistân, adj. par. Dat tou is nat bistân um ien due to hâlden, hicce funis non par est retinendo tauro. Di riken binne tsjin di weelde nat bistân, divites succumbunt luxui. Net bistan tejin party, competitore velocitate inferior.

bistéan, n. opus quod victum præbet,

victus; indoles hominis.

BYSTEAN, vb.a. adsistere alicui, (Gal. assister) adjuvare. Mannen stéan by! Adjuvate, viri! Ags. bigstandan, adstare, adjuvare. Sax.v. bistan, adstare, existere, restare. Accentus est in by. byståner, cg. assistens, testis ocula-Ang. bystander. tus.

bistandich, adj. F.v. adjuvans. bi-

standich wesa, adjuvare.

BISTEEDGJE, BISTEEGJE, vb.a. elocare, impendere, proprie, locum (F. stéd) dare rei. (Confer Ang. bestow, impendere, largiri, Ags. stov, locus.) Verbum contractum ex F.v. bistedigia: Dine dada to der molda bistedigia, mortuum mandare humo. "Besteden ter aerden, vetus Fland. sepelire." Kil. Stedigia frequent. ex steda, F.o. bestæden, sepelire mortuum. F.u. bestede, elocare famulos famulasve, pf. bestaet, pf.p. bestaet. Ang.v. bestade, bestead, bestede, accommodare, bene vel male habere quem, se habere; hevy and harde bestadde, gravi et dura fortuna implicatus, proprie, male collocatus. Confer Nares, 189, et Wright, bestad, bestead. F. stéd, Ags. stede, Ang. stead, locus. Pro bestead Angli hodie frequentant bestow, quod in notionibus conspirat cum Nl. besteden. Confer Kiliani besteden cum bestow Johnsoni.

Di fuem bisleedget hjar foar ien sceljen yn 'e wike, mar woe' ljewwer yn di lange thjinst sunder léan, famula suam ope-

BISTELLE.

ram elocat uno scillengo per hebdomadem, præfert tamen nuptias absque mercede. — It hus bisteedgje foar twathusend goune, locare domum exstruendam 2000 florenis. - Figurate bisteedge oan, qui satagit, totus occupatus est. Di Îngelscen ind di Franscen binne oan eltsoar bisteedge, Angli et Galli viribus fere inter se pares sunt. bisteedgje, erogare, impendere. Bisteedgje dyn jild oan it leren fen di bern, impende tuos nummos educandis liberis ad humanitatem. Ien goed man bisteedget jild, kreften ind libben oan it gelok fen di minscen ind di eare fen Goed, vir probus rem, vires, vitam-que saluti hominum et Dei honori

impendit. Nl. geld besteden.

BISTEKKE, vb.a. circumfigere. Di mouwen bistekke mei spealden, circumfigere acus manicis. Kil. besteken, circumfigere, circumsepire, delineare opus conficiendum. Ang. to bestick, circumfigere. bistek, n. ichnographia, adumbratio. bistek, spatium demessum. Ien deádkiste is al ien lyts bistek foár ien kening, rex mortuus in capulo arctis

limitibus circumscriptus est. Figurate ien nuwer bistek, homo deformis, ornatu ridiculus.

bistek, computatio, recognitio. Ien poep hat sa folle bistek oer it wirk op ien scip as ien dxe. — It bistek meitse, computare locum navis velificantis in oceano. Hol. bestek opmaken.

bistek, propositum, mens qua quid spectamus. Ik hab nin bistek op 'e faem; hja is sa scerp as ien els, non

ambio virginem amaram.

BISTELLE, vb.a. disponere, constituere, mandare; proprie, in certo loco ponere. pf. bistelde, pf.p. bisteld, ger. to bistellen; sed bistelle, depeculari, pf. bi-

stiel, pf.p. bistellen, ger. to bistellen. Mem hat my di groetenis bisteld, mater me mandat te salutare. Moal ind spek bistelle, arcessere far et lardum. Ien fuórman bistelle, conducere essedarium. — *Bistelle*, erogare (nummos). Di frouliu bistelle to folle jild oan diggels ind flarden. — Bisteld, Hd. in anspruch genommen, totus intentus. Di Ingelscen ind Franscen binne oan eltsoar bisteld, Angli Francis expenduntur. — Bisteld, occupatus, i. e. obrutus vino. Di swift is thige bisteld, nebulo vino oneratus est,

BISTIETTE.

BISTIETTE, BISTJITTE, vb.a. pf. bistaet, pf.p. bistaet et bistjitten, ger. bistjitten, cum him, se, him bistjitte, sese impingere; him di hän bistjitte, sibi offendendo manum lædere. — Icere, ferire, aggredi, Pléage oer pléage mei di forrieder bistjitte, centum mala premant proditorem. — Consequi quæstum, Dat bistjit nat, hoc non conducit in rem nostram. Confer Hol. treffen, icere, belle cadere. — Nl. bestoten, Alam. pistozun, Hd. bestoszen, obtundere, retrudere. Mhd. mit worter bestoszen, conviciari. Graff. VI. 731.

BISTIKKE, vb.a. acu pingere imagunculas in linteo. Confer *bistekke*. bistikke, vb.a. F.o. latus aggeris ma-

bistikke, vb.a. F.o. latus aggeris marini mari obversum ibique lacerum stragulis ex stramine textis tegere et paxillis ligneis in terra fixis firmare, F. bikramme, idem.

bistikker, cg. F.o. hujus operis peritus. BISTILJE, vb.a. sedare. Hy ken him nael bistilje, sese compescere nequit, non compos est sui. Hol.v. bestillen, vb.n. desævire; de buy bestilt, tempestas cadit. Hooft. N. H. 366, 46. BISTINDICH, adj. (homo) temperatus,

BISTINDICH, adj. (homo) temperatus, continens. Fen buten bistindich ind di knépen ynwindich, homo fucatæ continentiæ. Nl. bestendig, stabilis.

BISTIPJE, vb.a. acu puncta pingere

in linteis exquisitis.

BISTIRTE, vb.a. effundere liquorem in aliquid. Nl. bestorten. Ik hab my jisterjuon mey soupe bistirt, W. G. p. 11. F.v. bisterta. Sueth. bestört, attonitus? Con-

fer supra bisauwie.

BISTJURE, vb.a. regere, gubernare.

Hwa ken ien fekke bistjure? quis demum reget feminam amaram? Prov.

Elts wol it lân bistjure ind dokterje, omnes regere rempublicam et mederi ægrotis præsumunt. — Perficere opus,

Di mjiltiid is bistjurd, ind nou ien knipperke, post finitum prandium commoda est meridiatio. Ags. knæpping. bistjur, n. regimen. Er is nin bistjur

yn it scip, navis non obedit gubernaculo; dær is nin bistjúr yn it hynder, equus frænum temnit. — Dyks-bistjúr, n. collegium curatorum aggeribus marinis reficiendis. Hol. keemraden.

unbistjûrsum, adj. effrenus.

BISTOELING, cg. jus pastus in aggere aquario pagi, quod tenent vicini coloni. Nl. stoel, Mhd. stul, sedes, ca-

BISTRIKE.

thedra, tribunal. Bistocling propriedem quod Nl. bezitting, possessio, a zitten, insidere.

BISTOPJE, vb.a. velare, celare, pretexere. Kil. bestoppen, obturare, fallere. Jacentem in lecto stragulo undequaque contegere, Di bern bistopi.

BISTOUWE, vb.a. verbera infligere. It soil dy bistouwe, ego te exercebel to accipiam ictibus! F.v. stow, verber, in dust-stow. Nl. stuwen et stouwen, propellere. Ang.v. to stowe, to cope with an enemy; stower, stower, agressus hostilis, prælium. Nl. best-

wen, stipare.

BISTOUWE, vb.n. pulvere tegi. Myn scuón binne bistouwen vel bistoud fra 'e moude, multus in calceis est pulvie argillaceus. F.u. bestiive, Hol. bestiven. BISTRIDE, vb.a. (oppugnare sententiam alicujus) obloqui, negare factum, assertionem. Beppe wol my bistride dat di ierdkléat drayt; den moásten wyeros: mers affalle, seit hja. F.v. bistrida, oppugnare, aggredi, Nl. bestrijden. Ags strithan, pf. strath, tendere, gradi; (adgredi) contendere; bestridan, contenhors bistridan, conscendere equum (varicatis pedibus.) Ang. stride. longis passibus incedere, divaricate: freq. straddle, divaricare; bestride, transgredi, divaricatis pedibus stare supra quid, inequitare. Sueth. strida, bistrida Sax.l. striden, gredi; dat peert bestriden, conscendere equum. B. N. L. striden.

stride, F.o. varicare. Ejusdem vocialia forma est Ags. scrithan, pf. scrath, vagari, commeare, unde Ni. schrijdelink, divaricatis pedibus. Sax.l. strieden, longis passibus incedere; striedschuh, gralla glacialis. — Flandi schricken, passum facere (prosilirei, schrick-schoenen, grallæ glaciales sire calopodia ferrata. Plant. F. rédeu. bistridich, adj. contumax, rebellis

Confer opstride, obtrudere; ontstride. BISTRIKE, vb.a. fricare, illinire, decipere. — It hynser bestrykt him, equal stringit pedis talum alterius pedis calceo. Confer F.v. strika; hwasa otherem mitha wasie fot bi tha bene upstrickt, F. Hwa oaren mei di wesig foet by di sconken op strykt, Non legendum bi tha bene upstrickt, sed bi tha bene up, strickt. E fricandi notione altera cædendi in Ags. strican, Aug.

BISTRINGE.

to strike, orta est. — Bistryk di seare knibbel mei nofteren fibe, unge genu læsum jejuna saliva. Di muorre mei kalk bistrike, illinire parietem calce macerata. — Iem fyn man kat di widdon bistritsen foar kundert goune, veterator simulata pietate viduam defraudavit centum florenis. Strike, stringere, verrere ad se, cogere, lucrari per fas et nefas. Loack, ick kab dit joed al stritsen, G. J. I. 10, (circitor suæ uxori). En nummos quos hodie jam feci. Ang.v. "strike, to take money whether forcibly, or by fraud, or by borrowing." Nares. In hac notone elucet primaria vis ad se verrendi et cogendi, non feriendi, ut vult Nares, qui citat exempla in v. strike. Nl. striken, idem,

Also siet men u byekens om honich braken En een ander strijckt al het ghewin. Boemer Visscher, 4de Schock. 51 quick.

BISTRINGE, vb.a. fune circumjecto vincire. Bistring ind byn di man; hy is mal. Bistring di nitelige bolle. — Ags. string, chorda, filum. Ang. string, idem, et to string, vincire.

BISTRYPJE, vb.a. laciniis cingere vestem. Poëtice G. J. de elegante opere typographo utitur. Stripe, lacinia.

BISTROTTI, vb.a. F.b. multum laboris impendere rei, insudans efficere, perficere. Joh. 171. Ags. bestrythan, erigere, accumulare, firmare. Ags. Bestridan, contendere; pf. bestrád. Ang. bestride, pf. bestrode, unde bistrotti? Confer Ags. betkrydian cogere, expilare.

BISTRÜYE, vb.a. conspergere (arena, pulvere sacchari, cæt.) Di gledde stupe mei sda' bistruije; di twojibak mei suker bistruije. Ang. bestrew, conspergere tum solidis tum liquidis, Ags. bestreovian, spargere,

Good-morning to this primrose too! Good-morrow to each maid, That will with flowers the tomb bestrew,

Wherein my love is laid.

Herrick. Vide Richardson, bestrew.

BISTRUNJE, vb.a. nocte domos vici-

nas circumvagari ad speculandas amantium confabulationes. Confer strünje, F.o. strüne, circumvagari. Stür. 269. Ang. to stray, oberrare.

BYSUNDER, adj. extraordinarius. Ien bysunder man, homo exceptitius, qui privi quid habet in moribus et ingenio. bysundere, adv. It is bysundere myld,

BITAKELJE.

aër valde tepidus est. — G. J. separatim, besondre miette, seorsim mensurare, absque appendice, G. J. II. 96. bis underga, adv. F.v. singulatim, discrete. F. bisonderlik.

BISUNIGJE, vb.a. anguste uti re aliqua ut parvo vivatur, diligenter parcere

impensæ. Confer sinick, parcus. BISURJE, vb.a. acescere. It mat mar bisisrje yn it sop dær it yn sean is, acescat in jusculo in quo offa cocta est, i. e. patienter maneamus sequelas necessarias rei actæ. — Lucre poenas sive meritus sive immeritus, Di bern matte di mdle flinken fen di alden bisusrje, liberi luunt stultitiam parentum. Prov. De eijn' besurrettet all. De eyn' drecht de leet, Burman. 9.

BISWARRE, vb.a. jurejurando obfirmare. Goth. besvaran, Sax. v. bisuerian, F.v. bisueria, idem; mith ethon bisueria, jurando asseverare. F. Ik bisuer it dy/comminor tibi. — F.v. Thi bisuerena ariga, judey sive prestor juratus.

asiga, judex sive prætor juratus.
BISWIERJE, vb.a. gravare, pf. biswierde, pf.p. biswiere, præs. p. biswierende, ger. biswieres. Ik fyn my biswiere um fen widdouwen ind wezen di üterste penje to keljen, gravor debita a viduis et orphanis ad denarium exigere. R.v. biswera, biswerigia, bisweria, molestiam alicui aspergere.

biswier, n. difficultas, quod molestiam creat, impedimentum. Ien abbekaet fynt nin biswier yn ien léagen.

biswieren, n. difficultas, angustiæ, mala valetudo, curæ hominum.

bisweringe, F.v. judicium in aliquem; unriucht bisweringe, sententia infausta et injusta. F. beswiering.

bis wierich, adj. gravis, molestus.
BISWIKE, vb.n. deficere, animo deficere. Ags. active besvican, Ags. North. besuica, seducere, i. e. ad defectionem ducere, allicere. Nl. beswijken, fatiscere, pessum ire; deserere, linquere. Nl.v. hem beswiken, (illi deficere) ab eo desciscere. Stoke, IV. 885.

BITAKELJE, vb. circumplicare. Di ein bitakelje, circumplicare restis extremitatem fasciola, ne fila contorta solvantur; Nl. bewoelen, bewindeu. Kil. taeckelen, Hol.j. binden," Ang. to tack, to fasten to any thing. (Franci tacan, Barb. Lat. tacare), Gal. attacher. Ang. tackle, restes navis, omne instrumentum nauticum: to tackle, instruere

BITARRE.

navem restibus. Confer F. optakelje, idem; figurate, nimio eoque incomposito ornatu onerare corpus.

BITARRE, vb.n. contrahi et subsidere.

bitarring, cg. contractio omnis terræ humidæ, quæ aëri arido exposita siccatur et subsidet. Confer bonke et

turre, consumere.

BITE, vb.a. mordere. pf. biet, pf.p. biten. Ang. to bite; F.v. bita, 3 pers. præs. bith, pf.p. ebiten, biten. F.b. bitja, Joh. 171. Nl. byten, pf. beet, quod Angli enunciant biit, pf p. gebeten. F. ik byt, dou bytste; hy bit, 3 pers. per i brevem ut Nl. gebit, frænum. Pas op di houn; hy scil dy bite! cave canem; mordet. Prov. Twa quéa honnen bite elisjoar naet, lupus non devorat lupum. — Hy wit better dan datter schiep bit eerse dae binne (non mordet oves antequam sunt cæsæ) scomma in stolidum effeminatumque, Burman. 32, et MS. Figurate, mark bite, (notam mordere) animadvertere, Nl. he-Dou maste yn 'n sure apel bite, necessitas dura tibi incumbit. Fin it hontsje biten, multa sibi arrogat. Di houn dy my bilen hat, mat my eák genæze, fluctuat mihi stomachus poculis hesternis, pocula me curabunt. Ick scil him dat wol oars int aer bytte, Burm. 36, alia ei suadebo, cohibebo eum a re. — Yettik byt sa op it sear steed, acetum urit vulnus. It helpt laz sált yn ien sear éach, remedium est pessimum. Ang. When the winters wind bites and blows upon my body, even till I shrink with cold, I smile. Shakespeare. Isl. fjötrar bitu, compedes urebant (membra). Egilsson, bita, 55. a. - F.v. Heth hit inur ebitin forth inur thene maga, ictus si penetravit usque ad stomachum. - Bite, edere; Ien Fries byt nat hird yn sûrkoal, brassicam salsam conditam Frisii fastidiunt; Hd sauerkraut. Di jiffer byt nat hird yn béane, delicatula fastidit fabas. By scoálmasters is néal to biten, apud ludimagistrum nihil est in patinis. Bite, admordere escæ hami ut solent pisciculi. Di fisken wolle nat tabite; doch hwat spui op it byt, pisces hand avide admordent; asperge escam sputo. -: It scil dy net bile, ad trepidantem qui timet rem sibi suspectam tangere. It koe' dy wol bite, posset te mordere; ad quærentem quod ei proximum

٠.

BITE.

est. — Bite, pruritum excitare. Di pejootjes bite it bern, pruriunt infanti

artus pediculis.

byt, n. admorsus escæ hamo affixæ. Ang. bite, bit, idem, I had one glorious bit, F. Ienris hie' ik moai byt. Prov. Dy byt hat mat ophelje, tolle pisciculum cum admordet, i. e. utere fortuna, dum tibi arridet. — Byt, n. esca hamo affixa ad capiendos pisces. Ang. bait, idem. Ags. bitan, pf. bat, biton, pf.p. biten. Ang. to bit ex bitan; Ags. bite, m. morsus; Bât, f. esca, ex pf. bât, unde Ang. bait. Der is nin byt oan 'e angel, hamus escæ orbus est. Mem docht byt oan 'e angel, Ang. Mother is a good angler, mater allicet filiarum amatores. Islandi uno verbo al beita aungul, escam hamo affigere. — Byt, n. dentes. Nl. gebit.

byt, n. morsus, frustulum, offa; 'n byt bréa', panis frustulum; ien byt iten, panis frustum butyro illinitum. Dat byt is my to gréat, hoc morsum mihi nimium est; figurate, hoc solvere nequeo; neat as biten ind brokken, nihil præter fragmenta panis vel ciborum. Ags. bit, bite, m. Ang. bit, pl. bits, idem. Wy kriggen di hele dei nin byt, Ang. We had been all day without bit or drop, sine cibo vel potu, F. sunder wiet oof druch oer 'e lippen. - Figurate byt, res flocci. Ik tel it nin byt. flocci pendeo. Di wrâld is naet ien byt slimmer oaf better as foar hundert jier, Ang. The world is not a bit the worse or better than a hundred years ago.

bit, n. F.o. frænum. Ags. bitol, m.

idem. Nl. gebit, n.

bit, but, n. apertura glaciei securi cæsa. F.o. F.b. bit, Bend. 31, idem. Nl. bijt, idem. Hol. het ijs bijten, glaciem securi vel serra dissecare et aperire. Eine-bit, in qua natant anates. Brān-bit, ex qua hauriunt aquam ad incendia restinguenda, F.v. benes bite, ossis fractura, Ags. banes bite, idem. boat, eg. Isl. beit, n. navis. Ags. bāt, m. Nl. boot, m. et n. Ang. boat, linter. cf. beitel. Angli a ex pf. Ags. bāt mutant in oa; a illis integra est in bate, lis. F.b. bās, F.b. Bend. 31, morsus,

incisio. Confer beitel.
gebit, n. dentes omnes, collective. Ags.
gebit, n. dentes. It gebit fen di åld
man is noch geef, dentes senis adhuc

sunt integræ.

BITE.

bytke, Sc.o. byttsje, n. paululum, F.u. bitteje, Scoti billie, Jam. Ien lyls byttsje, F.u. en klein bittsje, perpau-lulum. Eår di klok ien byttsje slacht gran wy nat fen di fammen, nos puellas non linquimus antequam (pauca sonat horologium i. e.) hora prima vel secunda post mediam noctem auditur. Wacht ien bytke, Ang. Amer. Wait a bit, morare paululum. Americanisms. Prov. Alle bytkes helpe, quæcumque quamvis exigua juvant; Folle bythes meitse ien bult, Scoti Many littles mak a muckle, multæ res parvæ crescunt in gazam. - Ien bytke hunich is goed foar di kiel, Ang. A bit of honey is good for the sore throat. — By bylsjes, Aug. bit-by-bit, Gal. peu-a-peu. Is ien byttsje goed, folle is nin quea, si paululum prodest, multum non nocet; prætextum libidinosi hominis. flau-byttsjes, pl. offulæ contra deliquium animi et oscitationem languentis; figurate, bellaria mensarum secundarum; *flàute*, defectus animi.

groun-byt, n. cum calami hamus fundum petit retentus planta aquatica vel quavis re, dicitur grounbyt.

wé-byt, n. inedia tandem fluctuat stomachus, quod prævenitur panis frustuli esu; hoc wébyt et flaubyt dicitur. Ik wird we, fluctuat mihi stomachus. Hy leit flau, deliquium animi patitur. hiter, eg. qui admordet escam piscis; in composita voce biters-plak, locus in aqua ubi pisces amant sectari escam. Biler, cg. canis mordax.

hynste-biter, cg. frænum ligneum cum ornatis loris, quibus pueri aurigam equum regentem imitantur. Ags. bitol, m. frænum, Isl. bitull, m. -Hynstebiter, scarabæus major volans. Ags. bitel, Ang. beetle, scarabæus. "Fris. Sicamb, scalbote, Gal. escarbote; blandri schalbijter, scarabæus, vermis equorum coleos mordens." Kil. Schalbijler. — "Peerts-keuer, scarabæus." Dict Dasypodii. (1569.) Volatilia.

biters, pl. (mordentes) dentes infantum; biterkes, pl. dentes parvuli infantum. Notat dentes primores, i. e. incisores, quippe qui soli infantibus proprii mordent, dentes molares contra manducant. Ang. cutters, idem. Nutrix ad infantem, qui cultrem tentat, Pas op, it is ien biter / Cave cultrem, mordet! prorsus ut apud Theocritum,

BITE.

δάκνει Ίππος. Confer Hor. mordax ferrum. Prov. Bliezers binne nin bilers, thrasonum gens imbellis.

beitel, cg. cuneus ferreus acutus. Prov. Fryers, dy sluch binne, matte op di beitel, proci lenti, torpidi, puellis vexandi et excitandi sunt. A.v. Bitte, the steel part of an axe. Ang. Berks. bitel, a large wooden hammer used in splitting wood. Prima notio verbi bite est in findendo. Lat. findo, pf. fidi = Germ. biti. Inde de nave findente undas, Ags. bat, ex pf. bat, verbi bitan, F. boat linter; Isl. beit, n. navis. Nl.v. heytel, pristis; navigium oblongum et angustum. Lat. sulcare undas rate. Isl. navis mordet mare, skörungs lét a brim bita borth; Fagrekinna. 15. Ang. Pope,

Before the whistling winds the vessels fly With rapid swiftness cut the liquid way. Ang. cutter, a nimble boat cutting the

water. Nl. koller.

bytling, cg. capistrum; frænum. Kjirremjirre-mesken bylling, frænum æneum utrimque filis æncis affabre convolutis ornatum. Gal. fil d'archal, de laiton. — Bitling, n. capistrum stupeum, quo rustici cursim equitantes equum regunt. — Bytling, paniculus melleus.

bitsich, adj. mordax. Ien bitsich wiif, mulier amara. — Bitsich, fervidus, avidus, intentus rei; Di man arbeidet bitsich, homo enixe laborat. Hy is bitsich op it gewin, valde appetens lucri. Bitsich ind hetsich op it wirk, fervens in labore improbo. Di faem is bitsich op it spinnen, ancilla ad nendum industria est.

bitsk, adj. asper. Bitsk wiif, fæmina amara. Hol. bits, idem. Hol. bats, inhumanus, inurbanus, vehemens; balse hond, spiritus vini linguam acriter tentans Confer Ang bat, vespertilio,

Nl. spekmuis.

bitse, F.o. fæmina mordax, amara. bitter, adj. amarus, calamitosus. Ags. biler, amarus, acutus, horridus. Nl. peper bijt op de tong, pipris urit lin-guam. F. Sa bitter as gulle, felle amarior. Figurate ien bitter lot, Ang. a bitter fate. Adverb. bittere kald, Ang. bitter cold. It famke is bitlere læslich, puellula ploratu misere turbat familiam.

Throchbitter, adj. peramarus. Ags. thurhbiter, idem.

bitterens, cg. amaritudo. Ags. biter-bytlich, adj. mordax, avidus. It honks
nes, f. idem. Ang. bitternes.

bytlik ind boartlik, canicula mordax

bitterlik, adv. male, calamitose, misere, magnopere. Bitterlike drunken, misere ebrius. Di faem vol bitterlike jern oan 'e man, virgo misere cupit nubere. Ags. biterlice, adv. Vulg. Egressus Petrus flevit amare." Matth. XXVI, 75. Petrus eode ut and veop biterlice, F. Petrus gung ut ind geppe bitterlyk, Ang. he went out and wept bitterly.

afbite, vb.a. dente frangere frustum, (ex pane, pomo, cæt) — Dou maste fen dy afbite, repelle aggressores; proprie, impetentem morsu arce. Confer Nl. gebelen, infensus, De vader is gebéten op den verleider sijnes soons, pater infensus est gnati seductori. oite, vb. circummordere, arrodere, undequaque urere. It bern hat di boale bibiten, infans arrodit panem triticeum. — Flæsk dat yn it sâlt bibiten is, caro rite salsa. Hy is yn it sált bibiten, experientia doctus patiens, fortis prudensque est. Di éarm man hat nin læst fen kéald; dær is hy al yn bibiten, homo pauper algoris patiens doloris sensui consuevit. — Penetratus, pertentatus, Yn it gat bibiten, timore, angore captus; In it himd bibiten, idem.

for bite, vb.a. depasci herbas. Unforbytne groun', G. J. prata non depasta, intacta. Isl. beita, pecus pastum agere.— Erodere sive rem sive colorem, ut fit aqua forti, aqua vitriola, cæt.

yn bite, vb.v. admordere. Yn it bréa bite, admordere panem. Figurate, yn it éar bite, susurrare in aurem.

ombite, jentare. 't Ambiten, prandium, Apelagea. G. J. Lit was to geare ombite, capiamus cibum. Nl. een weinig imbijtens, Ordon. Rijnlant. 108, ex inbiten, ut ombite ex Ags. onbitan, admordere, edere.

ta bite, cupide admordere; de pisciculis.

Di bære vol nat tabite, F.b. tubitja,

Joh. 171.

throch bite, vb.a. mordere per. Di
kom kat it tou throchbiten, can's morsu
dilaceravit vinculum stupeum. Figurate, Dær maste throch kinne bite, hoc
tibi eluctandum est; alacriter age semoto omni timore. Throch ien süre
apel bite (per acidum malum mordere

i. e.) dura tentare et pati.

BITELLA.

bytlich, adj. mordax, avidus. It honks is bytlik ind boartlik, canicula mordax et ludi avida est. — Bytlige Linne, denominatio jocosa signi Leonis in circulo Zodiaco. Est lusus in voce linne, leo, et Linne nomen proprium viri. Confer bryk-lob, signum cancris.

BITEBAUWJE, vb.a. ludibrio habere. Bitebduw, larva sive lemur susurro et strepitu homines ludens. Ags. bitan, F. bita, mordere; immen beet hauve, aliquem illaqueare; Ang.v. to bite, decipere. Wright. F. Bduw, Ags. beav, cestrum. Kil. "knaptand, bijte-baw, manducus." Lat. manducus, vorator, larva ore immani ricto et dentibus horrendis.

BITEKENJE, vb.a. nota insignire. Di kou is moai bitékene, vacca maculis et albo eleganter insignita est. F.v. bitekna, repræsentare; Thi asega thi biteknath thene prestere, 7, 22; judex exprimit sacerdotem, gerit personam sacerdotis. — Ex téken, signum, fit tékenje, signare, et bitékenje, nota insignire, denotare, Nl. betékenen; figurate, indicare, ut a signum facere Lat. significare. Sijua, syualve, idem.

bitékenje, vb.a. indicare, præsagire, in quemdam finem tendere. Juons reade kimen bitékenje rein. Di hoánen kraye; dat bitekent omslaen fen it waer. — Hwat seil dat bitékenje? Cui bono (hæc amentia?) — Ang. betoken, no-

tare, portendere.

BITELLA, vb. F.v. dissertare, colloqui de re, pacto, cæt. Ags. tellase, F.v. tella, F. telle, Ang. to tell, dicere, narrare. Nl. spreken, loqui, Nl. iets bespreken, dissertare de aliqua re. Bitella, argumentari, F.w. 151. Nl. betogen, Ags. beteljan, betellan, idem, (pro quo Ang. phrasi claudicante to speak about) respondere, excusare. F.v. bitella, compellare de delicto vel debito; decernere, condemnare; (paratos nummos adnumerare) solvere. Betalia, solvere, pendere, compensare bitelje, vb.a. solvere paratis nummis. Prov. Biteljen is di boatscip, paratis nummis agendum est. Dy gan bi-tellet jouwt dubeld, qui solvit cito bis solvit. Helje ind bitelje, cibaria, utensilia, pannos et id genus alia emere, et eodem tempore proxime emta et socepta solvere. Proavis autem in more erat paratis nummis vel ejusdem va-

BITENA.

loris rebus statim solvere, quæ emebant, unde in bonse dispensatricis laudem dicunt, Hja wit fen keljen ind fen biteljen. Contra de mersis foro, Hy ocil bitelje as di kou ien kazse fangt. bitelje, vices reddere. Minantis est,

Ik scil dy bitelje / ego tibi vices exsol-

vam! sc. verberibus.

BITENA, vb.s. F.v. seepire. Ags. betynan, Nl. betwinen, idem. Sa kwa sa oron en wetir betent and betimbrath, quisquis alio aquam sæpe viminea vel asserum compage occludit. Sæpes viminea aquam linquit liberam, at piscibus aditum arcet; compages asserum lignea aquam penitus secludit. Sax.n. ius, seepes viminea ambiens agros hortosque; between, sæpe includere. Hol. Hollandsche twin, sæpes viminea cingens leonem vigilem in nummis obsoletis reipublicæ pristinæ.

BITEPA, vb.a. F.v. inferre manus alioui, male mulctare aliquem. Biteept, of biroevet, of vanget, Schotanus, 109, a. Kil. " Teppen, Fris. j. teesen, carpere, vellere." Ommelandi, appela teppe, carpere mala. Ang. to tap at the door, pulsare fores. F. tippe, dejicere.

BITERE, vb.a. et n. (bitére) complicare; in plicaturam quandam cadere, evenire, (complicando) contrahi, subsidere. Biteer dy goune yn ien pompier, plica chartam circa istum florenum. - Figurate, It ding biteert goed, res bene cadit, evenit pulchre. — Di wâlen bitére, volumen cœni e sulco aquario exfossi et in ripam projecti se con-

trahit, sc. arescendo.

BITEUTERJE, vb.a. mentem alicui turbare; pf.p. biteuterd, animo turbatus, pudore suffusus, metu correptus, meticulosus, nescius quomodo se expediat. Hol. betuttelen, Nl. (Kil.) betoteren, betotelen, turbare animo. Ang. Devon. , betoatled, adj. stupid, imbecile."Ang. West. totle, a sluggard. Ang.v. tottle, adj. slow, idle. Ang. Chesh. toally, quiet, manageable. Ang. belwatled, confusus, stupefactus, ex betuat-led, F. biteuteld, biteuterd.

My hed is totlie of my ewink to night, That maketh me that I go not aright. Chaucer, the Reves tale. vs. 4251.

(bituntelje), F.o. betuntele (him) turbari in sermone, confuse loqui. Stür.

BITHANKJE, (BITHANTSJE) BITAENSJE, vb.a. gratias agere (alicui); per euphe-

BITHINKE.

mismum, dimittere vel abigere (faurulum), proprie, dimittere cum gratiarum actione. — Wy bithankje di friunen foar di læste eare di oerledene oandien, (post exequias), grates agimus (nos hæredes vobis) cognatis amicisque pro ultimo honore, quo mortuum prosecuti estis; F.v. wi bithankial.

bithank, n. gratiarum actio. Folle is it net, mar it is ien bitkank wirdick, contra ingratos, qui parvum munusculum nullis gratiis dignum putant.

bithaensing, og. gratiarum actio. BITHÆUWERJE, vb.a. fascinare, G. J. Hd. bezaubern. Nl. betoveren. F.v. taverie, fascinatio. Vide bithjune, verbum vere Frisicum.

bithæuweringe, cg. fascinatio, G. J. Hd. besauberung. Nl. betovering.

BITHINGJE, vb.n. pacisci, stipulari. Nl. bedingen. Wolste mei my reisgje? bæst. Mar ien ding bitkingje ik; ik wol fry wase, socium te opto itineris, sed hac lege, ut liber sim. -Conducere vectorem, Ik hab ien wein bithinge; it ein is my to fler to rinnen. Occupare, obligare virginem, Wolste mei my dounsje? Né, sei di faem, ik bin bilkinge, Gal. je suis engagée.

bithingje, venditori minus pretium oflerre quam posuit. Ik lit my nat bithingje, non sino emtorem deducere de pretio quod ei posui.

bithingst, cg. stipulatio. Nl. beding. bithingia, F.v. causam dicere, disceptare in judicio, provocare in pug-nam singularem judicialem, stipulari, decernere ut judex, condemnare.

BITHINKE, vb.a. (bithintse) bithinse, melius bithynze, cogitare de re, considerare rem. F.v. Bithanka, bithensia, bithensa, bithinsa, secum in animo quid considerare, curare; cum relat. pron. dat y jo bet bitensa, quod te revocas. animum mutas in melius; kini bithanka, sibi consulere. Ags. bethencan, considerare, Ang. bethink. Bithink dat it græf dy wachtet, considera te manere sepulchrum. Ang. bethink, considerare. Ah! betink how through thy regions

Midnight horror fearfull hosold. Mickle Bal. 2.

Angli to bethink hoe sensu plurimum copulant cum relativis myself, themselves, cæt. I have bethought me of another fault. Shakespear. Frisii si addunt relativa, vb. bithynke potius est, revo-

BITHJINJE.

care se, mutare mentem; Hy scil him wol ris bithynke ear 't er hannen oan syn bréaheer slacht, ad meliorem mentem redibit antequam herum suum verberibus excipit. Anglosaxones ut Frisii Luc. XV. 17. tha bethohte he hine, F. da bithochte hi him, "tunc in se revertebatur." Vulg. I better bethinking myself gave him this order, Ralegh. Johnson, bethink.

bithynken, n. consideratio. Ik scil it noch ris yn bithynken hâlde oaf di âlde baerch ien pleit wirdich is az net. -(bithyntsen) Bithynzen, n. consideratio. Nim yn bithynzen, dat it dyn mem is, recordare quid debes matri tuæ.

unbithocht, adj. inconsideratus, temerarius. Ags. unbethoht, idem.

bithinke, favere donis, grata memoria. Bithink di widdouwen ind weeskes, miserere viduarum orphanorumque.

bithinke, invenire, commentari quid ad alios fallendos vel illudendos; invenire quo quis se laqueis expediat. F. Leagens bithinke, fiten bithynke, utkomste bithynke. Dat flaeijen hat di divel bithocht, adulatio inventum est satanæ. F.b. bithénka, excogitare, fingere. Joh. 171.

bithinksel, n. commentum, prætex-

tus, mendacii inventio.

bithinkje, suspectum habere de re mala. Di man joech di widdou ien wintertæring, ind nou bithinke se him noch dat hy't mei hjar hâldt.

BITHJINJE, vb.a. ministrare, famulari. Trop. inire fæminam. Hindel. bethænje. F.v. thiania, servire. Saterl thjanja.

bithjinning, cg. famulatus; per euphemismum, concubitus, ut Lat. officium, concubitus, apud Ovidium, proprie officii præstatio.

BITHJUNE, (bitsjoene) vb.a. fascinare, incantare. Ruricolæ numquam usurpant bethæuwerje, quod apud G. J. est, sed bithjune, licet F.v. habebant taverie. Confer thjûne, magicen exercere.

BITHJUSTERJÉ, (bitsjüsterje) vb.n. vespera opprimi. To Makkum bin ik bithiustere, Makkumi nox intervenit meo itinere. Ags. theóstre, thystre, obscurus; theostrian, obscurare, obscurari.

BITHJUTTE, (bitsjütte) vb a. significare. Bitjoete, W. Grib. betjoede, G. J. Bitjude, Saterlandi, E. II. 187. F.v. bithioda. Sueth. betyda. F.u. bedude. — Bithiüt di earm man it wird fen Jesus, explica

BITID.

homini pauperi sententiam Jesu. -Hwat bithiüt it wird, "di earmen wirdt di blide boatscip brocht? quid significant verba, cæt. — Hwat scil dat scelden ind rachen by it siikjen nei di wjirheit bithiütte? cui bono convitia in veritate indiganda? - Goth. thiuda, populus. Lat. populus; publicare, communicare cum populo. Lat. vulyus; evulgare. Notio communicandi cum aliis affinis alteræ explicandi et illustrandi. Inde dudelik, luculentus, dilucidus, ex düet populus, et lik.

bithiüt, n. captus, notio. F.o. bedüt, n. In bedüt krige, intelligere, capere; to bedüt bringe, explicare, edissere. F. Yn 't bigryp krye, bringe, idem.

BITHOMKJE, vb.a. pollice premere et tentare quid, ut mercator caseos, chirurgus membrum inflammatum. Ex thomme, pollex, ut Ang. to thumb, tractare pollice, ex thumb, pollex. Ang. North. thumple, fumble, F. fummelje.

BITHWINGJE, vb.a. domare, domare armis (populum), compescere (linguam). Ags. thvingan, Sax.v. bithuingan, F.v. bithwinga, Ang. to constrain, subdue. -Præs. ik bethwingje, pf. bithwung, pf p. bithwungen, ger. to bithwungjen.

bithwang, n. coercitio, disciplina severa. Junges matte under bithwang stéan, pueri refrenandi, moderandi sunt.

BITIA, vb.a. F.v. occupare; creare. (Confer Nl. ren huis betrekken, occupare domum. NI trekken, trahere, F. tia, idem.) Thet god bitia, occupate hæreditatem. Him ne aegh neen dawen to bityaen, istum (execratum) rore tegi non fas est. — Anda tredda monathe werth thin berd bitein, mense tertio (graviditatis) formatur barba. Confer bitiigje.

bitsjæn, vb.n. tendere, pergere ulterius. Nl. betyen; Laet hem belyen, pergat. F.u. Laet him betien, ne illi sis molestus. (F.b. bitem leate, idem, Joh. 171, Isl. teymu, et tauma, fune ducere. Jonsson.) Lit dat måljeyen bilsjæn, cessa lascivire. - Dou litste my mei di bern bitsjæn (sinis me ire cum liberis quo lubet, i. e.) negligens in tuos liberos me solam eis alendis oneras.

BITID, (bitiid) adv. mane. Bitid yn 'e scuón, bene mane ë lecto surgere. by tîds, mature. Prov. Better by tids

as to let; melius mature agere quam tarde. - Ang. betimes. He that drinks

BITIIGJE.

all night and is hanged betimes in the morning may sleep the sounder next day. Shakespeare.

To measure life learn thou betimes (and know Toward solid good what leads the (nearest way.

Milton. P. R.

BITIIGJE et BITICHTJE, vb.a. accusare. Nl. belyen, jure agere; betrek-ken in rechlen; trekken, trahere. Ags. betean, accusare, idem, præs. ic teoge, traho, thu tyhst, he tyhth vel tiht, pl. we teoth vel teohth, in qua conjugatione binæ formæ tigje et tichtje elucent. — Construitur cum mei et fen; Immen bitiigje mei stellen, insimulare aliquem furti; immen mei supen bitichtje aliquem reum facere ebrietatis. Prov. Hwa bliuwt unscildich as it foldwaende is immen to bitiigjen, quis demum innocens crit si accusavisse sufficiat. F.v. beligia, accusare, deferre sontem. Angli verbum Ags. belean rejecerunt assumtis peregrinis accuse, empeach, et id farinæ alliis.

BITILIA, vb.a. F.v. colere (agros); alere (pecus.) Sax.v. tilian fruntes, colere fruges. Nl. (Kil.) teelen, exercere tellurem. Ags. tilian, Ang. to till.

BITIMME, vb.a. Saterl. him betimme, se compescere. F.o. betæme, idem. F.o. 1k kan mi nich betöme, vix me cohibeo.

BITIMMERJE, vb a. coassationibus ligneis cubicula domus vel navis recens structæ obstruere. — Syn burman it liúcht bitimmerje, altiore structura vicini luci officere. Ags. betimbran. F.v. bitimbra en weter, structura sive lignea sive lapidea liberum fluminis cursum impedire.

BITISJE, vb.a. (bitiisje) implicare; bitisd, pf.p. implicatus; bitisd yn 't réach, implicatus aranea. Di fugel sit bitisd yn 't net, avis rete implicata est. F. tisje, intricare fila. Nl.v. teesen, minutatim explicare lanam, Ags. tæsun,

Ang. tease (tîze.)

BITJUGJE, BITJUWGJE, (bitsjoegje), vb a. asserere, testari, fateri. Sax.v. tuogian, ostendere, demonstrare. Alam. gaziugan, declarare, explicare. Ags. beteuhan, accusare; legare (alicui pecuniam.)

BITOEWD, adj. versutus, sagax. It is 'n bitoevode feint, homo emuncti naris est. — Nl. toeven, morari, manere,

BITREKKE.

hærere in loco; expectare; excipere epulis, hospitio; exercere quem. Confer Nl. iemand opwachten, zijne opwachting maken, Gal. faire sa cour. Ags. thafian, consentire, permittere; thafa, fautor; thafetere, condonator. Corrige Huidekoperum toeven ducentem a præpositione toe. Proeve, II. 421.

BITOND, (bitoond) adv. parum, rare. Purren binne er dit jier bitond, annus non locuples est pyris. F.o. betüen, rarus, carus. Trans-Is. betüen, idem. Ags. tun, septum, prædium, F. hortus (septus.) Ags. betynan, sepire, claudere, finere. pf.p. betyned. Ang.d. town, area fundi rustici, Ang. town, urbs.

BITRACHTJE, vb.a. meditari. F.o. bitrachtia, idem. Ags. trahtian, disserere. Nl. trachten, niti, concipere mente. Isl. thrā, f. desiderium; thrā, n. animi pertinacia, constantia. Egilsson.

BITRAEPJE, vb.a. ambulans conculcare solum, plantis pedum applanare. pf. bitraeppe, pf.p. bitraepje, ger. to bitraepjen. — Syn lân' bitraepje, suos agros sursum deorsim obambulare. — Di paden bitraepje al, semitæ cænosæ pedibus viatorum planantur. Op 'e died bitraepje, furem flagranti crimine comprehendere; proprie, lento gradu adiens capere. Ags. treppan, illaqueare, decipere; Ags. trapp, decipula, Ang. trap, Nl.v. trappe, idem. Ang.v. to betrap, illaqueare. Ang. trip, idem, Shak. Nl. betrappen. Confer F. stap, decipula in qua pes feræ gradientis capitur. Stap, gressus.

BITREKKE, vb a. (trahere circum) circumvenire, illaqueare. pf. bitriik, pf.p. bitritsen, bitrütsen, Hind. bitretsen. Ang. trick, ars mala, dolus, Nl. treke: Iemand een trek spelen, fucum facere alicui dolo malo. Ad deceptorem detectum, Dær scoeste my moai bitritsen hawwe, mar dat is mis, feint. — Castigare, Ik scil him bitrekke as ik him mar sjæn. - Bitrekke, nubibus tegi. Bitritsen loft, coelum obnubilum. - Nl.v. betrecken, attrahere, allicere, inducere. Simplex trekke, ik trek Frisii non frequentant, pro quo habent luke, trahere; pf. ik luk. Frisii veteres g ponebant in trega, quæ g Germ. respondet Lat. h in trahere; sed t in traga oportuit esse th quæ est in Ags. threagan, castigare, vexare, punire.

BITRIPPELJE.

bitrek, cg. appetitus. As myn wiif nat nei di wälden mat hat hja nin bitrek op iten, mese uxori, si gravida non est, nulla est cibi appetitio. Nl. betrek, attractio. Hol. De jongman heeft wel wat betrekking op het meisje, affectus. Lat. trahi studio laudis.

BITRIPPELJE, vb.a. tripudio conculcare. Hwat bitrippelste dær? quid huc

illuc cursitando moliris?

BITROLLEMOLJE, vb.a. involucris linteolorum, tæniarum, capitiorum, ornare. Nl. bemoffelen. In fastis quibusdam veteribus inveni, Ynne plæts fenne holle stoe ien græt swart blook rondom bijtrollemolle, en trouch dat swart te sjen wiert of min ien minske-aensicht sægen. Min pro men, pluralis singularis numeri man, unde pendet pluralis sægen. Hol. men zag per abusum pro men sagen. — Ang. to troll, circumagi. Hol. moffelen, wegmoffelen.

BITROUWE, vb.a. matrimonio acquirere. Hy hat mei syn wif twa boere-pléatsen bitrouwd, una cum uxore dotem duorum duxit fundorum.

BITROUWJE, vb.a. fidere. Prov. Bitrou, mar sjæn oan hwa, fide, sed cui vide. It bitrouwjen giet ut 'e wrâld. bitrouw, n. fiducia, confidentia.

un bitrouwsum, adj. diffidens, suspiciosus. Untrouw ind unbitrouwsum.

BITSJÆN, vb.n. ire suam viam. Lit my bitsjæn / Sine! Ang. Have dons / Confer bitia.

BITSJOENE, vb.a. fascinare. It bern is bitsjoend, infans veneficæ incantatione languet. Ik wier bitsjoend ind hie ien kat yn it liif; da bealgge 'k ien liiffol kâld wetter, dær di kat yn forsupte. Dy kaem er yn stikken ind flarden ut, ind ik wier wer klear. Vide bithjûne,

BYTULTSJES, ludicere, joci ergo, v.c. qui simulat, sive voce sive gestu, seria, docht it bytüeltejes, agit per jocum.

G. J. tuwl, Nlv. tuyl, jocus, ludus. BITUMELJE, BITOMMELJE, vb.n. effervere, dessevire, mitescere, ubi agitur de sestu comessantis juventutis. Mei di jirren ind ien bulle lyen is er rju bitommele. * Di tsjirlen gean er oan 'e kodsbannen ta throck, mar hja scille mei di jeld sool bitommelje, juvenes furunt suum furorem, sed anuis cupiditates defervescent. — (Tommelje, in caput volvi; bitommelje, volvendo detumere, resipiscere.) Contra Angli ex to tum-

BIUSTER.

ble, se volvere in caput, formant betumble, volutando, præcipitando turbare, ex. gr. lectum, stragulas: From her betumbled coach she starteth, Shak. Rape of Lucrece. Ags. tumbian, volvere se in caput, saltare, frequent. Ang. to tumble, F. tumelje.

BITUNTSJE, vb.a. agrum ut hortum colere, qui olera, mala, cætera fert. — Proprie Sax.n. between, agrum sæpe

cingere. Confer bitond.

(BITUSKE) F.o. beticke, vb. act. sedare, sopire. Sueth. tysta, silentium imponere. Interjectio Anglica tusk/ tace! Pax! Pace tua! Tusk/ Never tell me. Shak. Othello, Act. I, sc. 1. Confer Stür. tüssen, et Nl. sussen, sedare.

BITWISKE, adv. inter, interea, intermedie. F.v. betwiskum, inter; nen ald slat betwiskum, si nulla vetus fossa aquaria restat intermedia; bitwiskum pro bitwisku him, inter eos; regit quippe dativum, ut in twem iggem bytwischa, inter duas partes, adversas. Ags. betwix F.u. betusken, Nl. ondertusschen. bituiskia, vb.a. F.v. discernere, distinguere. pf.p. betwiski? Ang. betwixt (betwiskt).

BITZA, f. F.v. canis (femina.) Ang. bitch, (bitzj) idem, ex Ags. bice, bicce.

bycge, idem. Confer byke.

bitsa-slek, F.v. ictus cadavere canis feminæ inflictus. Angli et Frisii summum vituperium significabant projectis vel inflictis in dispectos felum et canum putrescentium cadaveribus. Habebant autem plagam cane femina inflictam turpiorem quam cane mare. Emsig. Lr. § 41, ubi kund, canis mas, opponitur cani feminæ bitsa. Hossa ma slaith ieftha werpth mith tha hund, so brecht hi fiftene scillingar: bitza-slek thrimine furthere. Cf. bikatje.

BIUSTER, (bjuster) adj. turbatus, immanis, sævus, insolitus; aberrans, modum excedens. F.u. byster. — Biuster waer, tempestuosum cælum. — Di houn is biúster, canis fracta catena effrenate quaquaversum discurrit. — Meinyts bjuestre gnor, G. J. Ps. 32, conscientiæ sæva increpatio. Bjuesterer schelmdiede, immanius scelus. G. J. II. 71.—To goe-ljues bjuestre schea. G. J. Ps. 52, immenso bonorum damno. — Presnde, bjuestre, wondre dingen, raræ, insolitæ, miræ res. — Ik bin myn haloasje, myn mæs biúster, horologium

BIWADE.

meum vel cultrum dimotum invenire nequeo. Prov. Dy op di wyn ind di froulin tidet is it boekje biúster, qui habet fidem vento et mulieribus toto cœlo errat. — Di bern hawwe my myn gongelstoak biúster makke, Hol. afhandig. Confer Sax.l. verbijsteren der kindere gud, bona liberorum obscurare, i. e. surripere. B. N. L. I. 172. Nl. mits dien veel weeskinderen hare goede verbysterd zyn ende noch dagelijcx af handich gemaeckt worden; v. Oosten, keuren van den weeskinden, I. 144. - Insolitus, eximius, adv. Ien biúster moaie faem, mar ien yetremint, pulcherrima sed amarissima virgo. — Bjüster, valde, eximie; Bjustre moai, käld, myld, pulcherrimus, sæve frigidus, perfervidus. bjuester-teken, n. ostentum, prodigium. G. J. bjuestere teken, immane ostentum.

spoar-bjuestre sciep, G. J. oves deviæ. Nl. spoorbijster Bistet spoar bioester? Delirasne? Burman. 5. Kipedo reauwe-bjuester, Cupido orbus arcus sagittarumque. G. J.

biesteré, F.o. conturbatio. Stür.

biusterlik, adv. F.v. confuse. Biusterlike iechta, confuse, inordinate, perturbate dicere vel asserere.

bûstragh, adj. F.b. inconsideratus,

imprudens, Joh. 153.

bûstri, vb.n. proruere. Joh. 37. F.o. biestere, oberrare; in de keur verbiestere, dubius hærere in optione. Stür. 17, 308.

forbjusterje, aliquem conceptione rei turbare, in errorem ducere; decipere. F.u. ferbystere, ferbüestere. † Dou forbiústerste my yn it rekkenjen mei al dyn gecamel, obganniens ad aures me turbas computantem. Ik bin forbiustere, errorem commisi. Nl. verbijsterd, delirus, amens. Sax.l. bisteren, errare; vagari. B. N. L. I. 172.

BIWADE, vb.a. G. J. regere, dominari; curare, sustentare, providere. Ex biwalda est biváde ut biháde ex bihalda. F.v. walda, potis esse, curare. Ags. vealdan, Ang. to wield, Ang.v. Beweld a heavie lance, regere lancem ponderosam, Halliw. 171. Eadwalyn was of lauful age to bewelde his lande, regere suam ditionem. Wright, 205.

biwåd, n. regimen, tutela, protectio. BIWAECHSE, BIWAECHSJE, vb.n. fronde vel gramine crescente tegi, pf. biwuchs,

BIWÆRJE.

pf.p. biwuchsen. Mei dit lye waer scille di rouwe steden yn 'e finne wol bi-waechse, loci saucii prati virebunt.

BIWAEYE, vb.a. vento afflare. Di thunger mat biwaeid wirde (tonitrua vento sunt afflanda.) tonitrua in his regionibus solent citare ventum æstuantem.

Confer Kil. bewaeyen.

BIWAERJE, BIWJIRJE, vb.n. sæva tempestate alicubi detineri, pf. biwaerre, biwjirre, pf.p. biwaerd, biwjirre, ger. biwaerjen, biwjirjen. Wylst ik biware wier to Warkum foan ik dær myn wiif, dum tempestas me detinebat Workumi ibi nactus sum uxorem. *Biwjirje*, idem, ex biwiderje et biwederje. Waer, F.u. weer, Hol. weder, temperies cœli. Confer binachtje, biwinterje, ex nacht et winter, hieme, nocte obrui.

BIWASKE, BIWASKJE, vb.n. lavare alicujus vestes. Immen biwaske ind biwringe foar ien sceljen yn 'e wike, lavare alicujus vestes pro uno scillingo per hebdomadem. Biwaskje ind bilaepje, lavare et restaurare alicujus vestes. Di wask wringe, torquendo exprimere

aquam e linteis lavatis.

BIWÆRJE, BIWARJE, vb.a. servare, custodire, continere, cavere, fulcire, mandata persequi. Item antiqui pær, mær, hodie par, pirum, mær, lacus. Il fiur biwærje, condere ignem cineribus. F.v. biwaria, idem, kamer ende kayen biwaria, cubiculum et claves custodire; dine owera biwarria toienst dyn salta sé, munire ripam (aggere) contra mare salsum. It jild fen ien oar trou biwarje, fideliter custodire nummos alius. Ags. bevarjan beveardian, idem; (beverian, restringere) Ang. to beware, cavere. Ags. varjan, F. him ware, warje, sibi cavere; Warje dy! cave tibi! G. J. bewearje. Excubitores nocturni in Frisiæ urbibus, ut civibus significent, quota hora est, clamant, Bewar jou füür en keerske wel; tén het di klok, die klok het ien slagen / commendant quippe civibus curam ignis in foco et lampadis lucentis. Medio ævo campanæ sonitus annunciabat in monasteriis ignes esse extinguendos, quod Galli vocabant cerre-feu, cure-feu (cura focum). Angli North. curfew-bell, sonitus campanæ hora vespertina octava; adhuc in more est Newcastelæ. Hac hora antiquitus ignes erant extinguendi, et erat solenne in vicis

BYWÆZEN.

Frisiæ itidem hora octava vespertina campanam pulsare, ex. gr. Grouwergæ in media Frisia. Confer Johnson, Todd, et Halliwell, curfero.

biware, f. F.v. custodia, conservatio (bonorum.) F. biwher, idem, Nl. be-

waring. Nl.v. bewaernisse.

biwaringe, F.v. tutela infantis, F. in genere, conservatio, qustodia. - F.v. Him biwaringe dua, moribundo administrare eucharistiæ sacra. Bivaria, Hd. bewahren, munire, firmare; vox solennis pro vi servatrice et consolatione eucharistiæ; Hd. sie dankt auch, das er sie mit dem h. sacrament bewaret hett. Sommertheil. Vide locos apud Grimmium Lex. I. 1763. Nl. "Zij stierf gesterkt door de H. Sakramenten der Kerk." Gal. la confirmation.

BYWÆZEN, n. præsentia (alicujus). Ad puellam de proco, Syn bywæzen is nof-lik, nat? Nonne ejus præsentia suavis est? It is ien aerdick man yn it bywæsen, mar sa ful as ien els, homo in consortio affabilis, sed avarus.

BIWEDDIA, vb.a. F.v. asserere, satisdare. Ags. beveddian, pignorare, connubere. Somner. Ang.v. bewed,

Ang. wed.

BIWEIDJE, vb.a. pecore immisso depasci pratum; opponitur prato metendo.

BIWEITSE, vb.a. invigilare, custodire. F.v. maka; reka, relsa; smekka, smelsa; waka, F. meilse, reilse, smeilse, weilse. Ang.v. bewake, aliquem insomnem tenere. Siel-biscettser, G. J. animæ custos.

BIWENA, BIWEINA, vb.a. F.v. deflere, mit tarum biwena, lacrimis deplorare. In genere, misereri. Ags. bemænan, Ang. bemoan. - F. Weine, gemere

instar gravi morbo affecti.

BIWEND, F.v. noxa nocita; ex. gr. aggeribus marinis. Sax.v. uuendian, invertere, non servare, frangere; (F.v. wenda, mutare, impedire) binnendian, exsequi, peragere. Âgs. bevendan, convertere. Ang.v. bewended, circumactus.

BIWENNE, vb.n. assuefieri. It is nou al mei him biwend, jam se adduxit in eam consuetudinem, Us famke woe' nat nei scoálle, mar nou is hja al biscend. It hynzer is al biscend, equus vize assuefactus est. It biwent al mei it hynzer, dat sa folle spoek seach. Prov. Dy yn 'e hol biwend is wyt fen nin himel to sidzen. Dy yn tsjinsljitten biwend binne kleye ind klieme nact. Confer Ags. BIWISJE.

venian, F. wenne, assuefacere, Ang. wont, Nl. gewennen.

BIWERA, vb.a. F.v. defendere. Hine biwera, se defendere. F. kim forwarre, idem. Ags. beveran, defendere. Nl. (Kil.) beweren, defendere, probare, asserere; Holl. perhibere, contendere. biweria, vb.a. F.v. probare.

BIWERNIA, vb.a. F.v. fidejubere, cautionem præbere. Ags. bevarrian, cavere, observare. Ang.v. warne, præmonere, abnegare; firmare, munire.

Ang. warn, monere.

BIWESA, vb.a. F.v. orbare parentibus. Een binesed kind, infans orbus.

BIWIETJE, BIWJITJE, vb.a. humectare. Typographus J. Arcerius, Francq. 1656, Di blommen biwjitje, irrigare flores. Ang. to bewet, idem. Ang.v. adjectivum verbale bewet, humidus. — Ags. væt, F.v. wét, F. wiet, humidus.

BIWIKJE, vb.a. incantare. Ags. viccian, artibus magicis uti. Ang. bewitch, incantare. Sensu proprio apud Shaksp. Vide Johnson. Plurimum sensu figu-

rato, ex gr.

The charms of poetry our souls bewitch; The curse of writing is an endles itch.

Dryden.

BIWINTERJE, vb.n. hieme occupari, obrui, ut manere in loco cogamur. It scip is biwintere to Nykestel (Newcastle). Ang. bewinter, vb.a. hiemi similem reddere, hiemali tempestate obruere; Tears that bewinter all my *year*. Cowley, Sleep.

BYWIRD, n. proverbium. Nl.v. bijwoord, n. Ags. biword, n. Ang. byword, idem. Titulus MS. proverbiorum, Fryske bywirden sa az men du deys en miels under de ljoe yn di Frysce teal bruke.

BIWIRDA, vb.a. F.v. æstimare valorem rei, 404. 9. In lexico Richthofenii biwirda deest. F.v. werth, wird, valor, Ags. veorth, vurth, vyrth, Ang. worth idem. F. wirde, idem.

biwertheria, vb.a. F.v. taxare, æstimare aliquid pecunia. F. wirdjerje. Nl.v. weerdéren, Hol. waardéren.

BIWIRKJE, vb.a. elaborare, efficerc. Omke hat biwirke dat neef untfanger waerd, avunculus elaboravit ut nepos crearetur coactor.

BIWISJE, vb.a. asseverare, confirmare, affirmure. Lit er uws yen stanthef-tigh in bewisse gemoed tobringe, tigh in bewisse gemoed tooringe, G. J. II. 108, adeamus animo conBIWITTA.

stanti se deliberato. Ibidem 78, as jæ ker klear bewisse wier, si sibi intactæ virginitatis conscia erat. Nl. Indien zij sich harer onschuld wel bewust was. — Ex wis, certus, est Nl.v. wissen, pro certo habere, Lek. Sp. 1. 48. vs. 116. M. Stoke. III. 756, bewissen, indicere. Nl. "yemandt bewissen, certiorem facere (aliquem.) Plant. (apud Kil. male bewisten, nisi fluxit ex bewist) ib. bewist sijn, certior factus. BIWITTA, vb.a. F.v. providere, gubernare, custodire, pf. binet, pf.p. bine-ten. Aga. bevitan, custodire, tueri, administrare, Ang. wait. F. witjer, lictor, proprie, excubitor, Ang. waiter. BIWIXLIA, vb.a. F.v. permutare; da elkeren biwixlia, enses inter se mutare

in pugna singulari, F. umwixelje. BIWIZE, vb.a. indicare, probare, arguere. F.v. hiwisa, arguere, designare (certum diem). — Biwiis de sinne mei di finger oan ien bline, ind doche kin hy 't nat sjæn, monstra digito solem cæco, tamen nihil videt. - Conferre, Di lytsen friunscip biwize, complecti

humiles amicitia.

biwys, n. argumentum, syngrapha. Indicium, Hja sisze it hat fen nacht færzen, ind der is nin bewys fen iis. nullum indicium, vestigium glaciei. biwyske, n. syngrapha tumultuaria. BIWJE, BEEWJE, vb.n. tremere, conquassari. Biüje, Saterl. E. II. 201. ierd-bîwinge, cg. terræ motus. F.v. irthbivinge, Ags. corthbifung.

BIWLLA, BIULLA, vb a. conspurcare, conquinare. Frisii veteres w in wula, inquinare, efferebant ut Angli, unde uula, wla. Sax.v. biwollon, contaminaverunt. Ags. befulan. Confer F.v. ruogia, riust, rauld, ulle, pro wrogia, writet, wrauld, wolle, et Ang. write, ringle, wrap, que efferunt reit, ringle, rap, cet. Aliquando pro wula inversis literis volua, unde voluat. Confer Richth. willa, polluere.

BIWONDERJE, vb.n. cum pronom. reflexivo; mirum esse alicui, commoveri admiratione. It biwondert my, dat elts yn 'e himel wol ind di méasten hjir neat siikje as jild, admiratio me incessit. Alias ik bin biwonderd, commoveor admiratione. Eodem sensu Angli bewondered, amazed, filled with much wonder. The olker seeing his asthonishment how he (BJIRGUM).

bewondered was. Fairefax. Contra Nl. bewonderen, vb.a. admirari. Den held bewonderen, admirari heroem. De bewonderde held, admiratione exceptus. BIWROGIA, vb.a. F.v. deferre, accu-sare. Ags. bevregan, Ang. bewray, accusare, prodere. Ang.v. bewrige, Halliw. 171. F.v. wrogia, accusare.

BJENNE, idem quod beáne, plur. vocis

beán, quam vide.

bjen-setter, cg. instrumentum quo plantantur fabæ majores.

bjen-strie, beán-strie, Ang. beanstraw, frutices fabarum arefacti.

bjen-struken, pl. fabarum frutices. Ang. West. bean-helm, the stalks of beans. Helm in genere notat caulem erectum, ut liquet ex nominibus Nl. helm-riet, helm, arundo avenaria; helmdraed, helm-bloem, helm-kruid, Hall, 255, 237, 12, 157. Helm van 't roer, helm-stock, gubernaculi ansa forma baculi rigidi rectique. H. Jun. 167. Helm eadem vox ac Nl. halm, Lat. culmus. Confer F. helm, vegeta fertilitas humi. hynste-bjenne, Ang. korse-beans. Vide hynste-beáne supra p. 207.

BJERN, adj. tranquillus, placidus, modestus. Kil. berue, berf, Sax. Fris. quietus, placidus, bonus, probus. Gal. brave, fortis. Nl. braef, probus. Nl.v. goed, fortis, bonus; aya965, idem.

BJINNE, vb.a. peniculo madido mundare domum utensiliaque. Bienne, Burk. 10, 14. Hol. boenen, Sax.l. b6nen, idem. F.o. bone, freq. bónerje, vasa purgare penicillo ericeo, Saterl. E. II. 202. Suethi bona, ligna inducta cera setis tergere et lævigata nitentia reddere. Notio contraria liquore conspurcandi est in "boenen, Flandri, inquinare colore aut maculis." Kil.

bjinder, cg. peniculus setis rigidis. heide-bjinder, peniculus ex ericeti ramulis.

âfbjinne, scopis madidis defricare sordes. It scip afbjinne.

utbjinne; di kasten utbjinne, everrere sordes e thecis scopis madidis.

(BJIRGUM), BIRGUM, nomen vici in parte boreali Frisize borealis. Joh. 19. Bergum, nomen vici nostræ Frisiæ in pago Titjerksteradela. Bargum, vicus Fris. bor. Bend. 105. Bergham, nomen tumuli feralis in Frisia boreali. Joh. 21. Ags. byrgan, sepelire, Ang.

BJIRK.

bury. Ags. byrgen-stov, sepulcretum, F. Birg-ham, idem.

born-bergum, vicus pagi Smallingerlandiæ.

BJIRK, cg. annulus ferreus, quo extremitas manubrii lignei in ansam ligonis aliive instrumenti inserta circumdatur et firmatur. Bjirk oan ien gripe, lodde, forke, cæt. Dani birk, circulus, i. e. ambitus terræ, pagus, Nl. omtrek, Hd. kreits, bezirk; Dani birk voigt, satrapes, Suethi birk, björk, civitas. Confer Lat. urbs cum orbis, et Græc. πόλις cum πολέω, πολεύω, verso, circumeo, obambulo.

berk-hout, n. cinctus, subligaculum, zona navis, in qua figit pedem, qui navem conscendit. Kil. berck-hout, gorden van het schip, idem. Hol. idem.

bjirken-béam, cg. betula; Nl. berken-boom, Dani birke-træ, F. bjirk, idem; Ags. birce, f. bircen, betulinus. Ang. North. birk, Ang. birch, betula. Isl. birki, n. björk, f. idem; birkinn, betulinus. — Bjirken-beam dicitur a numero pellicularum sive librorum, quibus betula quasi totidem annulis circumdatur et tegitur; multis libris insignis arbor. Confer bast. — Grimmius omnem originationem voci negat, motus forsan Russico bereza, betula, similibusque Sclavonicis vocis formis. Lex. birk.

berk, n. cortices contriti, coriarii; collective. Isl. berk, cortex arboris, Nl. berk, bark, Ang. bark, idem. Isl. birkja, decorticare, Nl. barken, Ang. to bark, idem.

berk, n. p. virî. Alam. Piricho, idem. Isl. sig-björk, betula pugnæ, gladius, miles eximius; poetice. Egilsson.

bjirken, adj. betulinus. Bjirken-riis, n. virgulæ betulinæ; his fures verberat carnifex. Ang. the threatening twigs of birch, virgæ betulæ, quas pater minatur liberis protervis. Shakespeare, Measure for meas. Act. I. Sc. 4.

BJIS-FEINT, idem cum bysfeint p. 326, scurra juvenis, qui alios illudere amat. Confer Ang. Westmore bispel, a term of reproach but not severe; applied in general to young persons and charging them with being mischievous rather than vicious. Westmoreland and Cumberland dialects, (1839) p. 331. Nisi forte bispel sit Ags. bispel, fabula, proverbium, Nl.v. byspel, ex-

BLADDERJE.

emplum, parabola, ut Ang. Westm. bizen (bye-saying) ibidem, infamia, homo infamis.

BJIST, BJIEST, cg. colostrum vaccæ. Bjust, Burk. 27. Dithmarsi büst, Bnl. I. 82. F.b. bjüst, bjüst, Outzen, p. 23. F.u. byst. Earste, twade, thredde bjüt, primum; secundum, tertium lac post partum vaccæ. F.o. beest-melk, Ang. beast-milk, biesting, beesting, beasting, Ang.d. beastlings. Goth. beist, fermentum, probat, bjüst colostrum dici a fervendo, fermentando; colostrum veteribus erat lac fermentatum et coagulatum quod spissum.

bjist-pankoeken, pl. placentæ ex farre in colostro macerato. Ang.d. beastling-pudding, a pudding from biest-

lings. Halliwell. 155.

(BJITGUM), BEETGUM, vicus pagi Menaldumadelæ; antiquitus Badegum. Ags. Beadeca n. p. v. F. Beetka. n. p. v. Wassenb. II. 173. F. Bade, n. p. v. Baye, n. p. f. Ags. beado, prælium.

BJUSE, BJüse, involucrum culcitæ, pulvini, lecti. Saterl. Het. 280. Nl. beddetijk. Confer F. buse, sacculus in aliqua vestium parte, Isl. puse, idem. BJUSJE, vb.n. Hindel. implere poculum ad marginem usque, profundere, Ang.d. bouse, affatim bibere; bousy, ebrius. Halliwell. Nl. (Kil.) buysen, ingurgitare; buys, ebrius. F.u. puze, F. puósje, fundere liquorem casu.

büze, F.u. large potare vinum.
buze-galperich, adj. tempestuosus et pluvialis. F. Buzegalperick waer, vento et imbribus infestum tempus. Galperick, adj. vomitorius. Galp, vomitio.
BJUSSE, (bjüsse) cg. di biüsse, ager vicinus vicis Baster- et Wester-birum,

vulgo di bjirremen. BJUWER, cg. F.b. contracte F. bir,

Nl. boer, rusticus.

BLADDERJE, vb.n. blaterare. Ex bladeren fit Nl. blaren, stulte loqui, et geblaer. Kil. blaeten, blaeteren, blaterare, stulte loqui. Ang.d. blare, to roar, to bellow, to bleat, to cry, to weep loudly. Ang. York. blare, exserere linguam. Sax.l. blarren, ejulare. B. N. L. I. 95. Confer blaeye. Hd. plaudern, Gr. PALZW, stulte loquor. Ang. North. blather, to talk nonsense. There is nothing gain'd by being witty;

BLAED.

Gathers but wind to blather up a name. Beaumont and Fletcher I. 51.

gebladder, n. sermones garruli, lo-

quacitas.

blære, vb.n. F.u. ejulare more pueri morosi; contemtim. Ang.d. blare, vociferari, plorare. Sax.l. blarren, Hd. plärren, idem. Bnl. I. 95. F. b. blarre, balare ovium instar, Outzen. Blarje, Saterl. mugire. E. 11. 203.

geblær, n. F.u. tædiosus infantis ejulatus; contemtim. Sax.l. geblar, idem. Bnl. I. 95. Ang. North. blaring, crying vehemently, applied to peevish children. (F. pisice bern. morosi infantes).

dren. (F. pisige bern, morosi infantes).
BLAED, adj. pudens, dial. commun. blæd blæ; bléad, bléa. Ags. bleath, bleade, timidus, fragilis; Anglis perdita vox, sed Ang.North. blate, shy, bashful, timid. Nl. blóde, ignavus, timidus; Ken bloed, homo imbecillis et meticulosus. Isl. blauthr, blantr, adj. mollis, timidus. Hij is soo blaed as de bolle, Burman. 32, homo impudentis arrogantiæ. Frisii boreales formam Scandinavicam adoptant in blüg, pudens, Outzen, Isl. bliugr, pudens; blygd, f. pudor. Hol. blood ex quo F.u. bleu (blö).

blæman, cg. homo pavidus. 'Fis maer ien blæmans engst, Burman, 66, nihil est præter hominis timidi angorem, nihil est quare timeamus. Prov. Better blæ-Jan as dæ-Jan, melius est dici timidus, quam mortem temerariam sibi conscire; ne te temere objicias periculo.

BLAEYE, vb.n. exserere linguam; alte ejulare; effutire, deferre quem. Ex blad, F. it bled fen di tonge, (folium linguæ) lingua, Ang. blade, folium, blade of a sword, ensis lamina; Nl. blad van een saegk, serræ lamina. Kil. blaeyen of waeyen een sweerd, Fland. vibrare gladium, * Swaerd ende schepter blaeyen, hodie Nl. swaeyen, Jun. Et. swaie. Ang.v. blaye, lamentari. Ex frequentativa forma bladeren oritur Ang.v. to blare, exserere linguam. Halliwell. Confer bladderje.

blaeye, incondita voce loqui, plorare, divulgare. Alam. plakan, flare, balare. blaeyer, lingua exserta major, ex. gr.

vaccæ. - Blatero, delator.

geblaei, n. nugæ; ejulatio. Ang. v. blaying, querula vox,

blaying, querula vox,

Tell her in your piteous blaying

Her poor slaves unjust decaying.

Brit. Bibl. I. 104. Halliwell.

BLAI.

blaei-bek, cg. loquaculus, blatero. efter-nei-blaeye, (immen) vb. pone aliquem linguam exserere ludibrio.

ut-blaeye, vb.a. lingua exserta aliquem ludibrio habere. — Alles utblaeye, effutire omnia tacenda et dicenda. Sax.n. He bladdert er alles üte.

BLAEBKOP, cg. vacca capite albo, sed nigrescente circa oculos. Kil. blaere, vacca nigra, sed fronte alba.

blier, albescens. Swart-blier bolle, taurus niger albescens circum oculos.

BLAFFE, vb. n. latrare canum instar. Tropice, effundere quod in buccam venit, Ilwat ien oar swyt blaft hy er mar ut, quod homo consideratus tacet ille effutit. Blaffe, latrare, in genere: keffe, caniculorum est, at bylje molossorum. Nl. Blaffen forte intercalata l post b pro baffen, ut blutsen, pro butsen. Kil. blutsen et butse. Ang. v. baffe, latrare. Prompt. Parv. Nl. beffen, latrare. Kil. Ang. Linc. beffing, barking. Sax.n. geblef, latratus. Ang. East, blef, noisy. Prov. Honnen dy blaffe bite nat, Ang. Dogs who bark do not bite, ne timeas thrasonum minas.

oanblaffe, allatrare venienti. neiblaffe, allatrare abeunti.

blaffer, blaffert, cg. latrator; grandiloquus; thraso. Prov. Dir is meer as ien houn dir blaffert hiet, MS. — Tropice, index rerum et verborum alphabethicus indicans qua in pagina quid quærendum sit.

blaf, cg. jus ex pisis viridibus et pomis terræ. Vox nautica. Prov. Léafde ind blaf forklappe kjar selme, Ang. Love and pease pottage will make their way, cui proverbio Ray aspersit notam, Because one breaks the belly, the other the heart. Ray, 48. Ital. Amor, la royna et la tousse ne se ponno nascondere.

geblaf, n. latratus; minæ vanæ; jactatio; sermo sacerdotis clamosi.

BLAI, BLEI, cg. alburnus, squammis et pinnis albescentibus; Rude, alburnus pinnis rubris; Foarn, alburnus pinnis fuscis. Ags. blæge, alburnus, Ang. blay, bleak. idem, Nl. blei. — Blai, blei, homo imbellis; alde blei mei di banen fen it gat af, vacca effecta; alde blei, senex exoletus. Alburnus Frisiis despectus piscis pauperumque cibus.

bleyen, pl. acta spurca quae nondum confessus sis. Dær giet ien mei bleye

BLAK.

hinne, iste prodit ad sacerdotem ut sua confiteatur peccata.

kalk-blei, cg. alburnus minor capite rotundiore, viridibus et majoribus squammis, cæteris speciebus pinguior et suavior. Kalk, calx.

BLAK, n. F.b. atramentum. E. I. 360. Outzen 25. Bend. 31. Ags. blæc, n. idem. blæc, adj. niger, Ang. blæck, niger; atramentum. Lat. ater, atramentum. Ang. ink, ut F. inket, Nl. inkt, ex Lat. encaustum.

blak-glæs, n. W.o. atramentarium, ex vitro; blak-kón, m. idem; kón pro korn, extremitas cornu. E. I. 360. F. Inket-koarn (-hôn). idem.

Inket-koarn (-hôn), idem. blak-pud, f. W.o. sepia loligo. Lin. E. I. 360. Nl. inktrisch, Ang. cutle.

blakkagh, adj. F.b. atramento inquinatus. Joh. 23.

blakki, vb.a. F.b. illinere atramento; gerund. blakkin, Joh. 166. Ang. to blacken, denigrare, nigrescere.

BLAK-STIL, adj. silens, tacens, de vento.

It is black-stil, ne languida quidem flat aura, venti tacent. Black, vlack, Kil. æquus, planus; æquor, planities. Blak-stil, elliptice

blak, adj. cœlum tranquillum ut ne unda minima quidem crispet aquas. Hd. black, adj. planus, pro flack; Das blacks feld, campus planus

blacke feld, campus planus.
BLAM, W.o. mala fama. F. blaem, vituperium. 'n Blaem op bæste minscen smite, multa mala ingerere bonis. Foroarje as di waerhoanne op 'e twor, dy blaem jouwe se di frouliu nei. Ang. to blame, culpare.

BLANJE, n. F. b. pustula, Joh. 100. Ags. blegene, Nl. bleyne, Ang. blayne.

BLANK, adj. F.b. fulgens. Blanke stêre, stellæ rutilantes, Outzen, 25. Ags. blican, pf. blac, fulgere. F. blinke, pf. blonk ex blank. — Blank, candidus, niveus, Di kimmen wirde blank, albet cœlum prima luce auroræ. — Di blanke ind moetele earmen fen ien Frysce faem, ulnæ niveæ mollesque virginis Frisicæ. Myn faem is sa blank as ien leelje, amasium meum lilio candidius est. Prov. Blancke live binne tier; in mogge naet ien wijte turff forterre. Burm. 6. — Blanke billen, candidæ nates. Wi ecille eiæn hwa't di blankete billen hat, certatione decidemus quisnam nostrum viribus, (fortitudine, jure, divitiis, cæt.) altero potior est. — Blanke

BLAU.

iel, anguilla, plurimum ventre candido, aliquando rubro, quæ ut anguilla optima, sciere-iel dicta, eximie pinguescit et incrementum capit usque ad sex libras veteres. — Apud insulanos Sciligenses blank wetter, aqua pluviatilis, clara et perlucida, opposita mari cæruleo insulam alluenti.

blank, cg. nummus argenteus dudum obsoletus vitam trahit in lingua notatque sex duitas, quarum octo efficiunt stuverum (3½ cent.) Nomen habet ab argenti candore, ut Barb. Lat. albus. Ang. v. blank, a small coin struck by Henry V in France, worth about four pence. Wright. Hd. weinpfennig (= 2 kreutser == 8 pfenninge.) F. Hwyt fild, nummi argentei. Argentum a candore, aurum contra vocatur a rubore; G. J. réaftinders, papiliones rubri, i. e. nummi aurei. Confer Spelman et du Cange, Blanca, blancus, albus. Nl. (Kil.) blanks, bipondius.

blanksk, adj. valens unam blancam; blanksce poat, olla obolaris.

blanke mæs, culter strictus adeoque fulgens. It drunken slet stie mei it blanke mæs foår syn broar um jild.

blank, nitorem et copiam cujuscumque liquoris notat; ex. gr. Ik ken di bedne nat ite; it blanke fet stiet er op. * Di kéamer is dweild ind it blanke wetter etiet noch op 'e flier, solum cubiculi peniculo madido purgatum nitet aqua. blankens. cg. candor; pro Ang. v.

blankens, cg. candor; pro Ang. v. blankness, pallor. Ags. blican, pf. blac, fulgere; Nl. v. blinken, pf. blank; Nl. blonk; blankheid, candor.

blans, nitor, vigor. Hy is yn glans ind blans, homo optime valet; nitet vigore, honore, prospera valetudine, cæt. Blans ex blants pro blank.

BLANS, ex Lat. bilanx, Gal. balance, equilibrium. Figurate lk ken di prakke nat yn blans kálde, puerum protervum et indomitum reprimere nequeo. BLAS, vb. n. blaes, F.b. florere. gerund.

blas, vo. n. blass, f. b. norere. gerundblassin. Joh. 166. Ags. blass; blass, f. fax; flores arborum frugierarum, vel potius floritio. Harnest-blass name a wiarth me, floritio arborum autumnalis præsagit domini mortem. Confer F. blos, flos juventutis.

BLAU, blau, blau, blou, adj. cæruleus, lividus. S.o. blau, ut gau pro F. gau, citus. Blau respondet voci Lat. favus; colores inter se confunduntur.

BLAU.

blau, colore cæruleus junctus cum vigore florentis herbæ et segetis. It lán stiet blán ind moedich (animosus). blåu, lividus ex sugillatione. Ik hab myn éarm bláu staet, brachium meum livorem contraxit contusione. Dy dronkene fåer hat it earm hert fen ien famke bunt ind bläu slein, dat it nin heel plak oan it lickem hat. Ang. black and blue. Mistries Ford, good heart, is beaten black and blue, that you cannot see a white spot about her, Shakspeare, Merry wives of Windsor. Ien blau cech oan vésgje, experiri periculum contrahendi oculum lividum, i.e. vapulando, Gærspræck, 12. - Ien blauwe scine rinne, (impingere os tibiæ ut livorem contrahat) repulsam ferre a puella. Di feint is mei ien bläuwe bles vel bläuwe kjedde thuskomd, (juvenis vectus equo livido rediit) repulsam tulit a virgine. Di faem hat him blau juwn, virgo juvenem recusavit. — It komt blau ut, res male cecidit. - Blauve moalke lac delibatum; Ang.d. blue milk, old skimmed milk; sky-blue, London milk; Wy krigen néat as blauwe jenewer, hospes nos excipiebat solo spiritu juniperi vili. Blauve praetsjes, nugæ mendaces. Confer exempla Neerlandica Tuinman. spreekw. 191.

blau, color lividus mali est ominis; inde figurata notione livor pro invidia. Apud Anglos veteres vestes meretricum et ergastulorum livido colore erant tinctæ. Confer Nares, blue. Hicce color luctum quoque significabat, quare die lunæ, proxime antecedente jejunium quadresimale, parietes et altaria templorum vestiebantur stragulis lividis. Ien blauwe mendei, (dies lunæ lividus, i.e.) dies qui semel anno redit, breve et rarum tempus. Hy is ien blau mendei to Parys wæst ind nou ken er syn moars teal nat mear. Nl. Hij is een blaemoen maendag op het ambacht geneest, paululum temporis officinam frequentavit. (Grimmius lapsus est vertens, hat gar nichts gethan. Lex. II. 83.) Nota Ang.v. "blue-moon; He won 't do it for a blue moon, i.e. never." Wright I. 228. An moon ellyptice dicitur pro moonday? Nota nomen diei lunge festum quadragesimale antecedentis apud Saxones littorales transiisse ad quemque diem lunæ, quo operarii laborem fugiant. Lex. Holst. II. 68. BLAU.

blau-bei, cg. vaccinum myrtillus. Ang.d. Cumberland, Westmoreland, Lancashire, pl. blae- vel blea-berries, idem. Wright, bilberries. Gron. bikbéren, Sax.n. Vosse-bessen, Veluwe.

blau-bek, cg. os frigore lividum.

blau-bekje, vb.n. gelidis membris manere, morari ad tædium usque.

blâuwe Fedde, mors. Prov. Blàuwe Fedde stiet om di doars kerne, mors quaque hora nostris inceptis minatur frustrationem. It wif mei di blàuwe mouwen, (fæmina manicis lividis, i.e.) spectrum quo terrent nutrices contumacem infantem.

blåu-gærs, n. species caricis; gramen exile colore viridi in cæruleum vergente, triangulare, crescens in pratis uliginosis. Cremor ex hoc gramine proventu butyri ditior est quam prati opimi. Materies silicea in hac herba ut in arundine frequens reddit ossa pecoris fragilia, quare vere e stabulis soluto et læte subsilienti haud raro franguntur ossa pedum. Hall. 236.

blauwe loft, cœlum innube (cæruleum). In poemate quodam vetere Neerlandico color cæruleus cœli innubis constantiæ sive stabilitatis symbolum habetur. Bild. Nieuwe taalkundige verscheidenheden, IV. 87. — Blauwe löften, nubes cæruleæ, quæ minantur nives; blauwe thonger-wolken.

blauwe pannen, tegulæ scandulares, ex lapide scissili cæruleo, quibus teguntur ergustula publica. Dy nat doage wolle komme under di blauwe pannen.

blâuwe sek, saccus cæruleus in quo causidici olim servabant literas tabulasque suas. Jæ smeye it jild yn blauwe secken, G. J. I. 65, rabulæ forenses cudunt, conflant nummos in saccis cæruleis. Epkema fallitur asserens causidicos in istis saccis servavisse nummos, Wb. 53. Blauwe sek male audiebat; 't Is jamck, trieuwt hy sijn blauwe secken fol; G. J. I. 97, belle se habet si implet suas crumenas rapaces. Ang. blue bag, saccus causidici; I wonder what he would take for his blue bag. Confer tabellam æri incisam vi comica nobilis artificis Georgii Cruikshankii, Comic Almanack, 1843. Jan. Omnes sententiæ veteris tribunalis Frisiæ asservantur in saccis nummariis. Inde Hol. pleitzak, saccus continens litem scriptam; tropice, homo litigiosus. — *Bláswe sek*

BLAZE.

symbolum erat doli et furti. Nl., Depeculator, Roover, blaeuwe-sacks-dief. H. Jun. 365, b." Saccularii, Blaeuwe-sack-meeters, die de stat berouen ende haer metten gelde van de ghemeine stat besmetten. ib. 369. Den blaeuwen sack, saccus pertusus, inexplebile dolium, Zegeri proverbia Teutonica. D. Antv. 1581.

blâu-starring, cg. gavia minor domestica degens ad lacuum ripas.

blâuwe turf, cg. collective, cespites caustici effossi, forma longiore, colore nigro ad lividum accedente, cæteris ejusdem generis solidiores.

blauwens, cg. livedo; -ens pro -nes, Ang. blueness, sed Wicklyffe blones.

BLAZE, vb.a. flare, pedere, jactare, pf. blies, pf.p. blassd. Ags. blæsan, pf. blés, pf.p. blæsen, flare. Dy nin feér fen it gat blaze ken hat hjir it heachste wird, eo arrogantior quo pauperior. As hy ien feer sen it gat blieze ken is hy eak wer op 'e lappen. — Ut ien heach gat blieze, elate loqui. Prov. It is better ut ien heach gat blaesd as di mule barnd. F.v. bla, pf. ble, flare; Latini flare, pf. flavi, Anglosaxones intercalabant w, blavan, pf. blev, pf.p. blaven; ex w fluxit y in Nl.v. blayen, flare, F.b. bleie, idem, Outzen. Allamanni intercalant k in bläken; cæteri fere sibilum, Goth. blesan, F. blieze et bluze, Isl. blasa, Nl. blazen. Confer d in Nl.v. bladen de vexillis vento motis; Nl. de vlag waeit, wappert, Gal. v. ventiller, Gal. ondoyer. Mel. Stoke, III. 7. Ags. blæd, m. flatus,

blæd vindes, flamen. (ex é fit ie).
blieze, pf. blús, pf p. bliesd, flare,
elata voce loqui, florere, gloriari. Prov.
Bliezende jirren habbe willen ind nockten, juventus floret gaudiis. cf. blas.
Better wol bliesen as di mule barnd. MS.

oanblieze, sufflare. It fitter oanblieze, ignem sufflare. Ags. onblæstan. F. v. onbla thene helga om, afflare spiritum sanctum (Adamo primum creato).

opblieze, vb.a. inflare, vento implere. De wangen opblieze, inflare buccas. Di bonge opblieze, inflare vesicam (ex. gr. bovis, porci.) Gothi ufblesan, inflari (sc. superbia.) Nl. opgeblazen, tumens superbia.

utblieze, utpuste, flatu extinguere (flammam) di lampe utblieze. G. J. wotblieze, efflare et efflari. Hwat ut-

BLÆTE.

blieze, defessus et halitans paululum quiescere ut animum revocet ad se ipsum, post cursum vel laborem vehementem respirare. Ang. North. blem, to breathe thick and quick after violent exertion. Brockett. 41. Here's Mrs. Page at the door sweating and blowing and looking wildly, Shakesp.

bliezer, vociferator, elata voce loquens. Prov. Bliezers bite naet, (canis latrans non mordet) ne cedas minis clamosi hominis. Confer bloski, F.b. 178. pompier-blazer, cg. F.u. meretris.

Galli milites, qui anno 1795 Leowardiam occupaverant, meretricibus satisfacere tentabant syngraphis papiraceis, assignate dictis; hæ vero istas chartulas deflabant ad vilitatem illudendam et paratos poscebant nummos. blast, cg. aer inclusus intestinis vaccæ, morbus colicus ex inflatione intestinorum, quo vaccse et oves repentinæ morti sunt obnoxiæ, Di koz, i sciep is oan 'e blast. F.o. blas, tympanitis pecoris. Stür. — Blast, inflatio ventris nimiâ trifolii pastione, di kw hat di blast. - Blast, figurate, homo fervidus et mobilis, cujus affectus cito surgunt et subsident. — Blast, flamma obiter ardens, flamma erumpens sed cito extincta. Dy turf jount mar ies blast, de cespite caustico vili. — Aga blæstan, sufflare; blæst, m. flatus, adustio; Ang. blast of wind, Nl. windvlaeg, turbo, ventus. Isl. blast, halitus oris. Ang.v. to blast, jactare. Goth. ufblesan, inflatus esse (superbia).

blastich, adj. inflatis et extensis intetinis laborans (vacca, ovis, cæt.) blatige kou, blastick sciep. — Tropice, fervidus, repentino affectui obnoxius eumque alta voce significans, 'n blastick man. — Luxurians, prævalidum (lætamen), di jarre is blastick, liquamine fimeti nimium luxuriat gramen.

BLAZI, BLAZI, vb.n. F.b. vociferan, alta voce loqui, Joh. 86.

BLÆRE, vide bladderje p. 876.
BLÆTE, vb.n. balare ovium instar. Nl. blaten, Ang.d. blate. Inde frequent. vb. blæterje, bletterje, vb.a. balare agnæ instar. Prov. Ont ien schiep blatert soo blaterese allegerre, Burman. 141, homines ut agnæ sæpe uno vivune exemplo. * As di waerlamke bletterje is er Noardewyn op kannen vel op til, balatus agnarum portendit boream.

BLAEZ.

BLAEZ, f. F.b. flamma. Bend. 229. Ags. blase, blase, blise, f. fax. Ang. blaze (bleez) flamma, flammæ lumen. Isl. blossi, m. flamma. Ags. blis, blys, f. gaudium, Ang. bliss, ut Greec. kylabs, splendidus et lætus. Confer et Ang. glad (gled) hilaris, cum F. gled, Nl.

glad, nitidus, lævis.
blæze, vb.n. F.b. flammare, flagrare,
Ags. blysan, Ang. to blase, idem.
Bend. 229. φλέγω, incendo.
blits, fulmen. Di blits/ Per fulmen!

blesse, cg. alba macula in fronte equi; equus ipse ita notatus. Confer F.v. blesza, conspicuum, visibile reddere, ex bletsa pro bleka. Ang. blaze, idem. to blaze a tree, to set a white mark on trees by paring of a part of the bark, in order to their being sold or felled. Isl. bles, f. macula oblonga in fronte equi. — Mei ien blauwe bles thuws komme, vide bldu supra p. 381. blesse, nomen rivuli, unde Bles-dyk, vicus in pago Stellingwerf-westeinde. bles, adj. calvus sincipite (ob cutem albam). Di Ingelscen binne folle bles. blòs, cg. rubor (faciei.) Isl. blossi, m. flamma. Ags. blysan, to blaze; blyscan, Ang. to blush, rubescere, Nl. blozen, schaem-rood worden.

BLEACH, f. F.b. pl. bleachan, lodix linea. Johan. 4. Bleck, f. idem, Bend. 31. Ang. to bleach, candefacere insolatione. Frisii Boreales contra lodicem laneam vocant wiljal, ut Ang. blanket, a blank, candidus. F. hwylling, lodix

linea, a *hwyt*, albus.

BLEAKJE, vb.n. fulgere, lucere. Blækje, ignescere, de candescente metallo valet. bléakerje, vb.n. frequent. coruscare, rutilare. G. J. I. 69, Dær bleakert us 'n mar yn d'eagen, ibi nostris oculis resplendet lacus. Nl. blakeren, flammare. Lat. flagrare = Germ. blakran.

BLEAT, adj. nudus. F.v. blat. Hindel. blact. Blaat est cui tegumen demtum est; inde earm ind bléat, pauper et denudatus, i. e. pauperrimus. Substantive F.v. thi blata, homo pauper. Ags. se bleata, homo miser; bleat, nudus, miser. — In aliquot versiculis antiquis, quibus carpebatur Frisiorum intemperans victus, bleat sensu pau-pertatis occurrit; Burm. 85, "Der oude Vriesen beclachte ouer de onmatigheid.

BLED.

De Leytsche lape, De Haerlemsche tape En de schiere iel, Bringe Frieslan ijne wiel.

Ende is dus verandert, De forwielne lape, De Rijnsche tape, De haege staet

Si hi versiculi verum dicunt lauti Frisii se primum inebriaverunt cerevisia Harlemensi, postea crescente luxuria vino Rhenensi. Itidem pro panno laneo Leidensi, quo se tegebant avi, nepotes holoserico utebantur. Burmania hos

Meilse Frieslan blaet.

versiculos exaravit anno 1614. bléat, adj. privatus, orbus. Ien bléate pylscie, pharetra vacua. F.v. blata hand, manus nuda, i. e. non armata. It fjild leit wyld ind bleat, campus incultus et vastatus. Bleat ind iepen, apertus hostium aggressui. It bléate gat, nates nudæ. Stymske bern krye foar it bleate gat, pueri pertinacis nates feriuntur. Scomma in incolas vici Oppenhuzen (Weinbritseradeel), len bleat gat is it wapen fen Toppenhuzen.

BLED, n. folium arboris vel floris; leaf autem arundinis et frumenti. plur. bledden, sed S.o. bladeren, (ut Nl.v. blader, pl. bladeren, Kil.) unde phrasis F. hy is wakker yn syn bladeren, pergaudet. Nl. blad, pl. bladen. Ang. blade, (blêd) germen graminis frumenti, sed Ang. blade, sensu laminæ ensis, gladii, fluxit ex notione antiqua longi folii, Nl. blad van de saghe, lamina serræ. F.b. blead, lamina cultri. Johan. 100; bleed, folium. ib. Inverse flores longis foliis a gladio vocantur gladioli, quorum varise sunt species.

bled, folium libri. Bledke, n. foliolum libelli. Tropice It boekje mei twa bledden, pudendum muliebre. Hy studjerret to folle yn it boekje mei twa bledden, nimium dat veneri vagæ. ---Bled fen di tange, extremitas plana et rotunda manuum forcipis. Bled fen di leppel, extremum et rotundum

cavum cochlearis.

bledden, pl. proventus. Moike hat myn doailer di pléals tamakke; mar ik risp er by liifstonde di bledden fen, avuncula filiæ meæ testamento fundum legavit, sed mihi sunt proventus dum Contrarium est fen di héage

beam af libje (non de fructu, sed de arbore ipsa i. e.) e sorte vivere. Bled, ususfructus: Hy hat di bledden fen dat jild, mar it kaptael mei hy net oan-komme. Ags. blæd, bled, f. folium, ramus, fructus, proventus. Ang. v. blead, fructus, Verstegan. Nl.v. "blad, blade, J. bladinghe, ususfructus." Kil. Barb. Lat. bladum, seges, seges in herba, Gal. bld, frumentum. Confer Gal. feuille, messis, annus. deux feuilles, de deux années.

bledden, pl. fimbriæ in stomacho vaccæ. Alias it ruch, vel di flarden. bledke, blettsje, n. It bledke is um-

teerd, res mutata est, in pejus est versa. blettsje-guód, n. alsine media. Synonyma sunt erf, fugel-krud, kinnebyt, Ang. ken-bit. Hall. 31.

bled-print, cg. literarum compages typis folio papyraceo impresse. G. J.

bled-reid, n. arundines viliores cum foliis, quibus madidum sternitur solum pecori in autumno, vel ignis alitur sub catino majore, in quo calefit aqua ad caseos faciendos. Ien bosk bledreid under di tajiia-tajettel atekke, merges arundinum etc.

blettsje-salaed, n. lactuca tenella primum pullulans. F.u. Jeude-haer, idem, proprie, capillitium Judæorum plerumque crispum annulis pusillis.

bled-stil, adj. in sereno cœlo silens (ventus), ut ne folia quidem arborum agitentur.

hand-bled, F.v. palma manus. hert-bled, F.b. ensiforme os quod finit sternon et pectus. Hd. das hert-senblatt, Nl. 't hertendeksel, Hisp. la palletta del estomago. Had. Jun. 28. a. leppel-bled, n. herba cochlearia.

scouder-bled, n. scapulæ, scoptula operta. H. Jun. 27. a.

bledje, vb. n. emittere folia, frondescere, ut ex blom, flos, blomje, florere. F. b. bleed, ger. bledin. Joh. 166.

BLEGH, (bleegh) f. F. b. infantis involucrum, Joh. 100. Stragulum, vestis feralis, Outzen, 24. Isl. blægja, blæja, f. stragulum, vestis lintea, velum sepulcrale, vestis feralis. Egilsson, p. 62.

BLEINEN, pl. aliquot vimina gracilia rastri capiti oblique inserta, quibus obvertitur herba messa in fœnisecio. Alias rizen; omnes simul di bugel vel beugel. Asserculus dentatus, in quo vimina inseruntur, vocatur it haed,

BLETS.

caput, quod quasi caput rastri. -Bleinen proprie tæniæ ex osse balænæ. BLEINKE, BLEINTSJE, n. pustula. F.b. blánj, n. idem. Johan. 100. 'n Fiúrich bleinteje yn 'e throánje, faciei pustula inflammata. Ags. blegen, f. Ang. blain. Isl. blina, f. pustula in facie.

blein-biter. F.o. scarabæus, Hd. grosse libelle. Stür. 19. F. kynste-biter, warte-

biter , Hd. warzen-beisser.

(BLEKKA, BLETSA), F. v. blessa, vb. a. nudando conspicuum reddere, ex. gr. crura genuaque feminæ; En frome kire

ben gebleszet.

blik-gat, n. anus equitatione contusus. F. o. blik-kunt, f - Nl. blijken, pf. bleek; unde vb. a. Nl. v. blekken, denudare, decorticare; blek-hout, lignum decorticatum; blek-aers, (podex decorticatus) intertrigo in feminibus, pellis attrita circa nates. Kil. Compara cum blik, Sax. n. wit-schillen, decorticare vimina lenta fiscellis nectendis utilia; wit-schiller, qui deglubit equorum cadavera. Nl. Wit-gaerwer, alutarius. Wit, albus, idem quod blik, fulgens, apparens, nudatus. Inde Sax. l. blikeers, bleck-steert, proprio sensu, podex apparens, id est, nudus; vb. blekeersen, blek-steerten, more infantum natibus nudis circumcursitare.

bletsiene, bleszene, f. F.v. denudatio. Confer Hd. blass, pallidus.

bles-kop, cg. calvum caput; homo calvus. Nl. bles, kael, calvus: blesse, veur-blesse, frons refugo capillo nuda; blesse, macula alba frontis. Kil. F. bles-kynser, equus nigram medio frontem distinctus ab albo. Ellip. bles, idem; Ang. blaze (blees) idem. — Isl. bles, f. blesi, m. macula oblonga alba in fronte equi. Andreæ. Hald.

BLENDLING, F. b. vacca speciei mixtee. ex Frisico tauro et Jutica vacca, vel inverse, nata. Isl. blanda, Ags. blendan,

Ang. to blend, miscere.

BLESH, (blêz) f. F.b. pl. blésan, seges messa nondum in mergites collecta, manipulus erices siceæ, caulium brassicæ napi ad ignem accendendum, vesica. Joh. 4. — Nl. blaes, vesica. — Ags. blæd, ramus, fructus. — Ags. blæse, Ang. blaze (blees) flamma.

BLESHMI, (blezmi) vb. n. F. b. belare, balare ovis instar præcipue catulientis. BLETS, F.o. W.o. lutum, conum terre

uliginosæ. Stür. 19.

BLETTERJE.

blet sich, adj. W.o. immundus, spurcus. Isl. blettr, m. macula; at bletta; maculare, Ang. to blot; st. blot, macula. Heads overfull of matter be like pens, which will sooner blot thun make any fair letter. Ascham. E. I. 88. Confer Isl. blotr, qui sanguine tingit. Egilsson.

BLETTERJE, vb. n. balare, belare, ut agni. Forma frequentativa verbi blate, Ang. North. blate (blete) Ang. bleat,

belare.

bletterje, vb. n. garrire, deblaterare. Sax. n. bladderen, effutire nugas; Ang. North. blather, idem, He blathers and talks, F. Hy bleatert mar wich wei. Brockett. 41.

BLYA, BLYE, BLY, vicus pagi Eastergee. Blijdum, vicus F.b. Bend. 104. Confer Blyke, n. p. feminæ.

BLIB, cg. labium equi: palea (galli gallinacei), pl. blibben; boppe- ind- under-blib, labium equi superius et inferius. Di hoanne hat hwite blibben, gallo sunt paleze candidze. — Contumeliose transfertur ad hominem, Akke lit di blibbe kingje, omdat Jildouws jak nymoádderiger is as karres, (pendulo est labio inferiore Acca, i. e.) stomachatur, torvum tuetur. Di álde sette eák mar nat ien blib! (ut patri tumebat labium inferius! i. e.) significabat iram tumente labio. Ang.v. blob, the lower lip, Wit hung her blob, even humour seem'd to mours. Collins Miscellanies, p. 122. Halliwell, blob. Ang. bleb, bulla, pustula: to blub, tumere; blob-cheeked, bucculentus, Jun. Et. Blabberlit, labeo, ibidem. Ang. to blub, tumescere; to blubber, tam effuse plorare ut genæ tumeant lacrimis; blubber, st. lardum cetorum. Isl. blabbra, (solutis labiis loqui) balbutire ut edentuli solent; Sax. I. heruet blubberen, incaute sana et insana effutire. — Gr. Phém plenus sum, redundo, effervesco, erumpo; φλ**έψ, v**ena.

BLICH, adj. F. b. pudens. Joh. 169. blighi, vb. n. F. b. erubescere. Joh. 169. BLID, adj. (bliid) lætus. F. v. bli, adj. integer, proprie coloratus, pulcher; ita F. et F. u. ien scoan kús, domus optima, proprie, pulchra domus. F. v. blie, n. color. F. b. bley, idem, Outzen. Sax. v. bliki, adj. clarus, fulgens; lætus. Figurate Goth. bleiks, misericors. Ags.

BLYK.

blithe, mansuetus, placidus, simplex; lætus. Dani blid, serenæ et exporrectæ frontis (homo). F. Blide bernkes, hilares pueri; Blide tynge oan 'e wrâld, nuntius orbi lætitiam afferens, euangelium.

blidens, cg. lætitia, Ang. blithness. blyd-scip, cg. lætitia. F.v. blidskip.

blier, adj. serena, exporrecta, læta facie exprimens placidam et contentam animi candidi dispositionem. Idem quod *blier*, lucidus sive albicans. Confer F. b. bliick, (bliz) suavis, mitis, comis. Joh. 147, et blaer-kop supra 378. Alam. blider, lætus, contracte blier, ut ex brothar, mothar, sunt broar, moar, ceet. -Blier siæn; bliere throánje; bliere éagen, et adjectiva blier-éage, hilaribus oculis; blier-lacyteende, explicans vultum hilari comique risu; blier-sillich, hilari mente beatus; blier-kwyt, placida hilaritate nitens. Hwyt enim in hac phrasi non "albus" notat, sed "nitens lætitia. Hoc sensu et Nl. wit accipiendum est, ubi cum blijde jungitur; ex. gr. Maria van Bourgongen was wit ende blijde van gesichte, van Meteren, fol. 5. b. F. Hwyt lacites, ridere vultu hilari.

blierkje, bljirkje, vb. n. splendescere læte et comiter, ut solo riens vel splendens per tenuem nubem; hilari

vultu intueri.

BLIER, cg. pustula, pl. blirren, bljirren. Ex blader fit bleder (Ang. v. bledder) et blider, contracte blier, ut ex blader (Kil.) Nl. blaer, pustula. Ags. blædre, bledre, Ang. bladder, pustula, vesica. Isl. bladra, f. idem. Proprie inflatio; Nl. (Kil.) blader, j. bluyster aen het brood. Nl. blasen, flare; blues, f. vesica. Bladen, Nl.v. flare, motitari vento. Expandi, curvari instar vexilli vento moti. Helu. Ex bladen fit blayen, Kil. pandare, curvare. De selve wint blayde so lettel, aura ita leniter flabat, ut, M. Stoke, III. p. 7. Alam. plaian, plajan, flare; giplatan fanum, Prud. I. tumidis vexillis. — Hearen, dy aerbeidje, krye bljirren yn 'e hannen. Prov. Unwente jouwt blirren, sæve affligitur calamitosus cui fortuna semper arridebat. Dy it gat barnt mat op 'e bljirren *sitte*, habet quod sibi imputet.

blierje, bljirje, vb.n. tumere in pustulas. *It bréa bljirret*, panis ustulatus tegitur pustulis. Cf. supra Nl. blader. BLYK, adi. (bliik) pallidus. *Blike throanje*, BLIK.

pallida facies. Ags. blican, albescere; pf. blac, unde adj. blak, pallidus, Ang. bleak (bliik). Blik fen keald, frigore pallidus. Kel ind blik wirde, percelli et pallere.

bleek-fyst, cg. homo enervis pallido vultu. Sax.l. bleek-fust, idem. bleekfuetig, pallidus, morbidus. Confer Sax.l. etink-füet, Hamb. elink-fyeter, qui pigre circumit plateas. Fyst, lenis ventris flatus absque crepitu, languoris indicium; inde et Sax.l. stink-füst. Bnl. I. 97, 470. IV. 832. Isl. inverse *fisbleikur*, præ timore pallidus. Verelius in voce. Ihre. I. 204. Fiskbleikr, Jonsson. Isl. fysa, pedere.

blîk, bleek, cg. area graminosa, ubi insolantur vestes, præsertim lineæ. after-blik, cg. talis area post domum. foar-bleek, cg. eadem ante domum. blikke, blykje, vb.a. expandere pannos lineos sub dio, aspergere aqua et insolatione candefacere. Linnen blikke, Ang.v. to bleak, Ang. to bleach linen. Unde et st. linnen-blik. Isl. bleikia, album mundumque reddere lava-

tione et insolatione.

blikker, cg. qui insolat et candefacit vestes lineas. Ang. bleacher, whitster. forblikke, vb.n. colorem amittere vi luminis, præsertim solis, Nl. verkleu-ren, van kleur verschieten, mutare colorem, decolorari. Nl. verbleken, pallescere.

BLIK, n. tenuis lamina ferri albicantis; proprie blik-yrsen, album ferrum; ab it yrsen pendet genus neutrum vocis blik. Nl.v. "blick. vetus. j. blanck, candidus." Kil. Ang. whiten iron. - Blik, moneta ex tenui ferro albicante, bractea. Prov. Better ien goe' blik as ien quéa' daelder, maritus pauper sed frugi præstat diviti decoctori.

blikken, adj. ex lamina tenui ferri factus. Blikken amer, situla ex ferro albicante. Figurate blikken panne, (patella bractea) homo instabilis, nunc incalescens, mox repente frigens.

blik, n. potentilla anserina. Nl. zilverschoon, zilver-kruid. Per ironiam Earnewâldster klawer, trifolium in pratis uliginosis, quæ nullum ferunt trifolium, ut illud Eernewaldæ, vici in aquosa et uliginosa parte Frisiæ, ubi potentilla frequens est. A candore argenteo foliorum dicitur blik, albicans, elliptice pro blik-krud.

BLIKEN.

blikert, F.v. moneta quedam. Confer blank supra p. 380.

BLIK, proprie, micatio, coruscatio. Inde eagen-blik, nictus, nutus oculi, (Nl. blik, obtutus) momentum temporis. Ut ex bliksem fit blitzem, sic ex blik fit blits, cg. momentum temporis. Gean hinne, mar kom mei ien blits werom, abi, sed momento citius redi.

BLIKE, vb.n. patere, præs. it blykt, pf. bliik, præs. p. blikende, pf.p. blykt, F.v. blika, præs. blikth, præs. p. bli-kande, apparere. F.v. En frouse ur enne benc euurpen thet hin binitha gerdel blike, 224, 23, mulier supra scamnum resupinata ut infra cingulum nuda et conspicua fiat. Feminæ quippe Frisicæ et Anglicæ non erant braccatæ. Blike, patere ex documentis, Hy is sa sterk as ien hynser, equum viribus equat; Dat scil blike, experientis docebit. Ags. blican, coruscare. Nl.v. blikken, coruscare, Nl. Hij weet van blikken noch blozen, neque pallere neque rubere novit, impudens est.

blyk, n. indicium. Ik bin nat bang foár divel oaf dea, seit di soldaet. Dat scil bliken dwaen yn 'e slack, in prælio thrasonis fortitudo tentabitur. Abe hat di faem to nei wæst. Dat docht bliken; want hia mat yn 'e kréan. Nl.v. Ghy sultet selven sien bij blijcken

en gheschriften, Bred. 4, 11. blikje, lumen debile. Ien blikje fen di dage, prima lux auroræ. *Blinkje*, idem. BLIKE, BLîke, n. p. fem. elliptice pro Blictrud, nurus Pipwini Heristallensis, Sec. 8. Först. 266. Bleke, n. p. v. unde Blekma, n. patronymicum. Blekma-state, villa vicina vico Rinsumageest. — Ags. blican, fulgere, stupe-facere, pf. blac; Isl. blakki, m. candor.

BLIKEN, pl. prata uliginosa, neque pastui neque arationi utilia. Smid, de agro Biltano, p. 16, 22. (Dissertatio academica ab Ordinibus Frisiæ suppressa et non edita). Extant hujus nominis prata ad oram fluminis Grouwe, regione vici Grouwergæ ad occidentem; itidem prope Sytse-burren, villam apud sinum borealem lacus Ke. Schotanus in tabulis geographicis hæc nomina omisit. In mappa quadam Hulstæ obsessæ, Blieken die onder lopen; ex quo liquet hanc vocem eadem notione adhuc XVII seculo floruisse inter Nederlandos. Sax.l. blek, spatium

BLYN.

stillicidii inter dues domus contigues. Bnl. I. 98. Confer F. blok, paluster.

BLYN, adj. cœcus. F.v. Ags. Sax.v. Ang. blind. Prov. Ien blyn' minsce is ien barm minsce, cœcus miserrimus hominum, Isl. blindr madher, thurfu madhr. It rincht is blyn', jus cœcum est; proverbium alludit ad statuam justitiæ, virginis perstrinctis oculis. et ad vacillantem juris acceptionem, qua hic judex abjudicat quod prior adjudicavit. Men mot al sjaende bliin weese ende herrende doaff, Burman. 46, ne te sollicitent malefacta vel stultitia hominum. F.v. da wird oen-fiuchta mey blynd-syande aegen, veritatem oppugnare oculis quasi cœcis licet videant esse veritatem, caligare in sole, adulterare verum.

blyn', irritus; cum in ludo tentamen pueri casu inopinato fit irritum hoc "cœcum" sive blyn' appellant et nullius habent valoris; Dat is blyn; dat hâldt net, lege ludi non tenetur.

blyn', victus et in nihilum redactus.

Ik scil dy blyn' sile, ego te cursu navis

velificans longe superabo.

(blind, East-Ang. abortivus, de flosculis qui tabescunt sine fructu. Eadem figura F. doaf, surdus; doame prikken, ramuli sicci; doame bukels, semina fagi inania, sine nucleo. Cæcitas et surditas sunt symbola cujuscunque defectus. Voc. East-Ang. p. 28. Ags. blind-nettle, Ang. dead-nettle. Ang. blind-side, weak part; indolis quædam infirmitas. He is too great a lover of kimself; this is one of his blindsides: the best of men, I fear, are not without them. Swift.) Huc faciunt

bline dobbelstien, alea sine punctis.

Blyn smite, jacta alea nullum punc-

tum ferre.

blyn-doek, cg. velamen oculorum.

blyn-kape, cg. capitium oculos perstringens equi molarii.

blyn lån, pascuum large sparsum humo fertili ut gramen lateat.

bline-man, cg. homo captus oculis.

Blineman boártje, Ang. to play at blindmans-buff. Tropice et ironice 'n blineman di éagen uttraepje, (execo excutere
oculos pede gradiente) incauto pede
incidere in stercus rotundum. Ang.
blindman. Confer Ags. blinda-man,
palpo, parasitus, (homo foedus, Anglis et Frisiis quam maxime despectus).

BLINKE.

bline muórre, paries absque fenestris. Isl. blindr, cœcus, præclusus.

bline nearing driuwe, G. J. I. 67, (mercaturam cæcam agere, in occulto prostare) quæstum corporis facere (meretricis more.) Ang. to make a blind bargain with a man, idem.

blyn-rinne, cæce currere, i. e. sine exitu). Di steech rint blyn, angiportus caret exitu. Hol. st. keer-weer, Gal. cul de sac, Ang. turn-again-alley.

blyn, n. pl. blinen, fenestra veterum constabat ex duabus partibus, superiore et inferiore. Hæc ante noctem extrorsum claudebatur parvis foribus, illa intus operculo pendulo, in quo foramen, quod primum lumen, nuntium diei renati, admittebat. Hæc opercula dicebantur blinen (obececantes) et inde nota phrasis Di rike moike hat di blinen thicht, dives amita mortua est; proprie, nocti æternæ clausit fenestrarum opercula, i. e. palpebras, oculos. Nota fenestrarum opercula claudi in domo ubi aliquis e familia obiit. blinens, cg. cœcitas. Ags. blindnesse, Ang. blindnesse, inversis literis F.u.

Ang. blindness, inversis literis F.u. blindens.

blenda, F.v. cœcare. Ags. blendian, Ang. to blind, idem. F. blyn meitee. blynje, vb.a. perstringere oculos.

blyn-doekje, vb.a. idem, linteo velare oculos. Nl. blinddoeken et blindhokken. Hok, cavea obscura.

BLYNDEROM, in levi execratione, Dy blynderom! Ang. Confound you! Ang.v. to blunder, to disturb.

BLINK, cg. nomen villæ rusticæ prope Bauwerdam in Frisia; itidem villæ vicinæ vico Velsen in Hollandia.

BLINKE, vb.n. fulgere; pf. blonk, pf.p. blonken, pr.p. blinkende, ger. to blinken, ex Sax.v. blican, splendere. Ang. West. blink, glimmering, intermittent light; Ang.North. to blink, to smile; to look kindly, generally applied to females. Halliw. Prov. Al hoot der blinkt is nin goud, (quidquid fulget non aurum est) ne te capiat species. — Di apels blinke yn it hoaf, poma nitent, elucent e frondibus malorum in horto.

blinkje, n. nitor debilis, signum vel vestigium languidum (vitæ), *Ien blinkje*

fen libben is er noch oer.

blinkje, n. lenis risus. Ien friunlik blinkje, dulce ridentis facies. Dær ken fen it bern nin blinkje áf, minimus

BLINKE.

risus fugit os infantis morbidi. Ang.v. blîxemsk, adj. fulmineus; figurate, blink, a smile. Halliwell. blîxemsk spil/ Exe-

BLINKE, vb.n. verbum solenne in ludo, quo pueri sudarium vel crepundia quædam in loco secreto abscondunt, quæ unum eorum quærere oportet: hic autem, ne latebras sciat, cubiculum linquit dum res quærendæ removentur. Ante omnia igitur ludi socii rogant, Hwa mat blinke? quem se a nobis removere oportet? Abit ille, et ubi redit quærere incipit; si appropinquat rei quærendæ dicunt, Dou wirdete fet, pinguescis; sin contra inde discedit, Dou wirdste méager, macescis. Ang. v. to blenck, to start or to fly off; to flinch, to draw back. Forsan ab Ags. blinnan, desinere. Confer Norw. blingra, interrumpere alicujus sermonem vel opus. (Cic. hos interruptos esse, i. e. separatos.) Aasen, 38. Ang. Staf. blench, to impeach.

BLIUWE, BLJOUWE, vb.n. manere. Vide supra biliva, 290. — Dy kou briik op, mar disse bliuwt by di bolle, vacca illa abortum patiebatur, heec vero fœtum servat. — Goeden dei, dy bliuwt! Vallete, qui manetis: formula salutandin ore abeuntis ex circulo. — Bliuwe, perire; Prov. 'T is ien quas krijch deert al bliuwt, Burm. 65, malum bellum est in quo omnes cæduntur.

bliuwers, pl. infantes vegeti, qui inter vivos manent.

BLYXEM, cg. fulmen; Nl. bliksem, i brevi. Veteres commutabant blixem cum blaxum, Sax.n. blaxum. More Anglo-Frisico (is pro k) aliquando auditur (blits-sem) blitsem. M est ex n, F. v. bliksen; mit tonghere ende mit blixen, F. mei thunger ind blixem, tonitru et fulmine. F.o. F.b. blixen, Stür. 20. Outzen. Ags. lixan, fulgere,

de luce, clipeo, cæt.

Di blizem! per dæmonem fulguratorem, fulminis jaculatorem; forma execrandi in ore plebis. Veteres jurabant per phenomena aeria sive potius per deos, qui eis præsidebant; ex. gr. per fulmen Blizemsk; per tonitrua Dondersk; per grandinem Hagelsk; per fulgura Wjerliáchtsk; per procellam Stormsk; adjectiva ex subst. blizem, Nl. donder, F. kagel, sojerliácht, storm. Il is blizemsk, dondersk, hagelsk, sojerliáchtsk, stormsk! Dondersk est Hollandismus.

BLOED.

execratus. It is ien blizemsk spil! Execrabilis est agendi ratio! F.o. idem, idem; Stür. 20. In ore proletariorum. blitsum, mutata k in te, pro blizem; formā blitsum execratio mitigatur. Ludimagister quidam vici Hitsumi singulis nundinis hebdomadalibus visitare solebat Franckeram, et inde semper madidus rediens ultimum obolum expendebat in caupona extra muros, cui insigne di lætste stüor, ultimus obolus, et cujus cauponi nomen erat Ide, Ide-om. Ludimagister, ut ibi ultimum haustum biberat, cauponam linquens cauponem salutabat his ver-

siculis,
Ilsom, blitsom!
Seit maester fen Hitsom,
Di læste stuwr,
Hwat is dy djúr!

blîxemje, vb.n. et a. fulminare. It blîxemt yn it éast, fulgurat in oriente cœli plaga. — Active: G. J. I. 188, oergreate Og, Basans haed, blizme hy oon grunz, to naet. — Prov. Di pastór, dy thungert mei wirden, mat earst blixemje mei syn eximpel, ut fulmen tonitrum exemplum doctoris præcedat ejus admonitionem.

BLOARBE, cg. (bloarre) juvenis vel puer mitis et fatuus, plerumque genis obesis et rubescentibus, imbecillis, (Ang.v. blore, flatus, flandi acito; to blore, Lat. plorare.) Isl. blaudr, adj. timidus, ignavus, imbellis. Confer bloed.

BLOED, n. sanguis. Goth. bloth, Isl. bloth; aliquando et Ags. bloth, th migravit in d. Lat. fleo, flevi, fletum, proprie, stillare, fluere, fleut omnia guttis. Lucret. Lat. flet (us) == Germ. bleth, G. bloth, liquor vitalis. So. o. blüed, (blüüd); sa raid as blüed, rubicundus. Ags. blod, n. Ang. blood.

bloed, n. cognatio, progenies. Prov. It næste bloed

proximi consanguinei jure hæredes sunt. Ni. Wie salig wil sterven, Lact syn goed de naeste erven, F. It jild mat yn it bloed bliuwe. It is mei us noch yn it bloed, licet non proximi, tamen sumus consanguinei. Scoe it myn bern nat goed dwaen? It is myn eigen flæsk ind bloed, Meis liberis nonne benigne facerem? Ex meo sanguine nati sunt. Ang. Shakespeare,

BLOED.

We'll no more meet, no more see one (another,

But yet thou art my flesh, my blood, (my daughter. Lat. Est mens sanguis, i. e. filia. Tibull. Projice tela, sanguis mens! i. e. filius. Virg. Isl. blodi, m. frater. Prov. It bloed krupt dær't nat géan ken, magnam possidet religionem paternus maternusque sanguis. Ang. Kindness will creep when it can not run. Blood is thicker than water. — Progenies, Prov. Goed ind bloed ind jeld allijk, Dat is better as earm by ryk; Ang. Like blood, like good, like age Make the happiest marriage. Scot. Prov. 60.

bloed, n. gentis ingenium, indoles. Dat fuckten sit yn it Frysce bloed as it rincht ind frykeit jildt, Frisii natura pugnaces sunt cum res juris et libertatis agitur. Nl. In koelen bloede een mensch vermoorden, animo frigido trucidare hominem. Ang. Hudibras,

Will you, good sir, that glory blot In cold blood, which you gained in hot? bloed, n. morbus animalis cujus causam in sanguine ponunt. It sciep hat it bloed; it lit di wol falle, sanguis ovi detrahitur; lana ab ea decidit. It bist is yn it bloed vel oan it bloed, vel oan di bloed, tumet vacca repentino flatu ut pene disrumpatur. Di kon hat it bloed, tumet vaccæ frons ut oculi pæne claudantur.

bloed-fin, eg. furunculus.

bloed-houn, cg. canis sanguini inhians; figurate, tyrannus sanguinolentus. Anglis blood-kound est canis indagator, cum quibus concinunt Nl.v. bloed-kond, canis sagax.

bloed-jild, n. argentum injustum inferiori extortum, usura gravis, Lat. san-

guinolenta centenima, Seneca.

bluód-kralen, pl. coralia sanguinea, i. e. rubentia, quibus colla nivea olim adornare amabant mulieres Frisiæ.

blodelsa, F.v. vulnus cruentum.
bluód-kamp, eg. insula oblonga uliginosa prope ripam borealem lacus Pikmer circumfluentis Grouwergam, et
sanguine cæsorum forsan celebris. Veteres quemque locum homicidio infamem vel pugna sanguinolenta celebrem
nomine imposito oblivioni eripiebant.
Confer modrdners kikken, homicidæ
cancelli, ubi matrona quædam erat
cæsa, in via publica (Reinders-voci)

BLOED.

prope Grouwergam. Di bloedige féart, fossa sanguinolenta, transiens per Jongema-dyk, prope vicum Nyland.

bloed-litter, cg. Ags. blod-latere, m. Ang. blood-letter, qui sanguinem detrahit venis. Nl. aderlater.

blod-rene, m. F.v. vulnus sanguine fluens. Ags. blodryne.

blod-risne, f. F.v. vulnus sanguine manans. Riene inverse F. risen.

bloed-rîzing, bloed-rîzen, cg. hæmorragia præcipue traumatica sive e vulnere orta.

blod-runnend, -rinnend, et rennend, st. F.v. effusio sanguinis. F. rinne, currere, fluere; participium act. press. rinnend substantivi vim habet, ut Ang. running, cursus; proprie part. press. verbi to run. Confer Dan. tidende, F. tiding, Nl. tijding, nuntius.

bloed-spying, cg. eructatio sanguinis.
Ags. blod-spisoung, blod-spying, Ang.

throwing up of blood.

bloed-spun, eg. (uber sanguineum)
papilla crescens e cute porci.

blod-stirtinghe, f. F.v. effusio sanguinis humani, prælium cruentum. bloed-striem, cg. vibex cruentus.

bloed-striem, og. vibex cruentus. bloed-suger, og. (blüd-soeger) hirudo; figurate, fenerator avarus. Ang. bloodsucker, (blüd-sükker).

bloed-thoarst, cg. sanguinis sitis, Ang. blood-thirst.

bloed-éarm, adj. F.o. pauperrimus.

Bloed notionem mali intendit. Vide bloedick.

bloed-leas, adj. exsanguis. Ags. blodleas, Ang. blood-less.

bloed-réad, adj. sanguineus (colore), rubicundus. Bloedréade kralen, coralia rubentia, e quibus fiunt collària mulierum Frisiarum. Ags. blodread, Ang. bloodred. Confer blubd-kralen, idem.

bloed-ryk, adj. dives agnatis, numerosæ familiæ. Prov. Goedryk bloedryk, pauperis nemo se profitetur cognatum, divitis frequentissima turba.

bloed-stirta, vb.n. sanguinem effundere humanum, cædem facere.

bloed-stimpe, vb.n. fluxum sanguinis claudere. F. stimpe, Ang. stanck.

bloed-wauwelje, vb. n. manducans sanguinem volutare ore cruento. G. J. II. 118, Wy pryckletearje www libben ynne bloed-wduweljende tuwt fenne oarloge om sån flaemecen stalts deys. Confer wduwelje, volutare manducando.

BLOED.

blodich, adj. F.v. sanguineus, cruentus, sanguine tinctus. Blodich wepin, ferrum (sanguineum) bellicum. Blodich hond, (manus cruenta) interfector. Hodie bloedich, vehemens, enormis, ut Ags. in voce blod-egesa, horror maximus, tempestas horrenda. F. Bloedich wurk, labor eviscerans, exinaniens. It giet er bloedich throch, motus citantur horrendi. — Ags. blodig, Ang. bloody. False of heart, light of ear, bloody of hand. Shak. King Lear.

bloedrich, adj. (blüd- vel bluód-rich) sanguine tinctus. Bloedrich um 'e throánje, facie cruentus. Isl. blodugr, adj. sanguineus; blodugr brandr, ferrum cruentatum. Egilsson. Inverse blodrug

unde bloedrich.

blodga, vb.a. F.v. alicui sanguinem facere, cruentare. Isl. blodga, vulnerare, pro bloduga. Ags. blodegjan, cruentare, Ang. to bloody the sword, san-

guine tingere gladium.

bleda, vb.n. F.v. sanguinem emittere: anda nose slein thetse blede, F. oan 'e noas slein dat se blet, contusus nasum ictu ut sanguis fluat e naribus. Activum verbum est Ags. bledan, phlebotomia alicui detrahere sanguinem, Ang. to bleed (bliid). In pronuntiatione Angli é in i mutarunt ut Frisii,

qui tamen et i scribunt.

bliede, bliedje, vb.n. sanguinem emittere, sanguinare. In 3 pers. redit e; Ik blied, dou bliedste, hy blet; pl. wy, jimme, hia bliede. pf. blette. p.pr. bliedende, p.pf. blet, ger. to blieden. F.b. blud, ger. bleddin, Joh. 166. De junge blet as ien kou puer allisus solo seve sanguinat. — Bliede, figurate, pati, pænas luere, Um di béalgery fen ién swift mat it hele kusgezin bliede, bacchationem unius decoctoris tota familia victu augusto luit. Cor sanguinem reddit, i. e. angitur, Myn hert bletter fry ney, Burm. 48.

bibliede, vb.n. sanguine tingi. pf.p. biblet, oblitus sanguine. Ang. to be-

bleed (beblied), idem.

BLOED, cg. homo imbecillis, pavidus: diminut. bloetke, bloetteje, femina fatua, imperita. F.u. Ien bloeteje om it goeteje, ducit uxorem fatuam ob dotem lautam. Prov. Schamel bloet, rin wtte reijn, Burm. 58, ignave homuncio, fuge pluviam! contra meticulosos, qui pavent pericula ubi nihil periculi est. — Con-

BLOK.

fer omnino Isl. blauthr, mollis, effeminatus, meticulosus, abjectus; sexu femineus. Blota-madr, homo mollis, ignavus. Egillson. Bloed ergo per ellipsin stat pro blode-man. Ien bloed idem quod ien stumper, miser. BLOYE, vb.n. flores emittere, florere,

F.v. bloia ex blova. Sax.v. bloian, Ags. blovan, Ang. blow, florere. Blovan and grovan, Cod. Exon. 417, F. bloye ind groye. — It wetter bloit, (florent aquæ) cum tranquillo cœlo et æstatis calore in eis surgit tegmen viride quoddam muscosum. — Di earnen tsjeltel bloit, (catinus aheneus floret) i. e. ferruginem viridem contrahit, cum juscula cocta in eo remanent et refrigerantur.-Di jaren fen di kou bloye (ubera vaccæ florent i. e.) affluxu sanguinis epidermis uberis pellucida rubicat, indicans vaccam largiter lac præbituram. Mercatores boum hanc faciem uberis citant fricando ubera spiritu vini, ut rusticos ea specie capiant.

bloisem, cg. flosculus arboris frugiferæ præcedens fructum. Nl. bloezem, idem, Ang. blossom, idem. The pulling of many of the blossoms of the fruittree doth make the fruit fairer, Baco. Ags. blostma, blostme. Prov. It mouse fen ien minece is ien bloisem, Ang.

Beauty is a blossom.

bloisel, n. collective, flosculi arborum frugiferaram et frumentorum. *It maeyebloisel stiet*, arbores prægnant floribus

mensis maji.

BLOK, n. (blók) stipes ex trunco arboris cæsus. F.b. blók, Outzen, 27. blök, n. Bend. 31. Isl. blök, f. idem. Gal. bloc. Ang. block, stipes; figurate ut Lat. stipes pro homine hebetis ingenii, Ang. block, head. — Ien bern as ien blók, infans vegetus et staturæ majoris. Ien frommiske as ien blók, femina corpore giganteo.

blók, n. mente capti olim libere ambulabant per vicos et agros, sed ligati stipiti portabili; hy rint mei it blok. Ita et pueri protervi et malefici coërcebantur. Tropice impedimentum, di widdou hat ien blók oan 'e foet, viduæ e matrimonio reliquus est intans.

blok, n. numella quedam duobus orificiis in quibus captivi pedes olim claudebantur. Tale instrumentum asservatur in turri vici Oldegæ. Vide ejus delineationem e regione tituli Pop.

BLOK.

Antiq. Brand. Ellis. vol. 3. Inde restat in ore plebeculæ, hy sit mei di kloten foar it blok, est in angustiis. Nl. stok, unde stokbewaerder, carceris custos. Kil. Block, stock der ghevan-ghenen, numella, cippus. Gal. bloc.

blók, n. trochlea, lignum fere oblongoquadratum excavatum, in cujus medio vertitur orbis (F. scif), supra quem movetur funis, quo nautæ onera levant, vela adstringunt, cæt. Ang. bloc, idem, vox nautica pro pulley. Inde elegans phrasis F. Blokken ind schwen nin brek, sat adjutorum, plus quam satis adjutorum habemus. Blokken ind sciwen enim juvant nautas auxilio laboris. Ang. sheave (sjiif), vox nautica, idem quod F. scif. Ang. sheave-hole, cavum throchlese in quo orbis iste vertitur.

blók, n. acervus quadratus. Ien blok hea, acervus quadratus fœni; ien blok noat, manipulorum frumenti. Contra scone acervus rotundus apice conico. In genere blok additur vocibus ad designandam figuram quadratam, quales sunt, F. o. blok-akker, agellus quadratus transverse tegens fines majoris agri; blok-letters, literæ unciales; blok-noten, musicæ notæ quadratæ. Stür. 20. F. Ien blok län, agrorum contiguorum numerus, Ien scoan blok län. Kil. block lands, ager fossa, aggere aut sepe clausus, septum, ager septus. Inde Blokland nomen quatuor vicorum in Hollandia et regione Ultrajectina. Frisii Occidentales dividunt pagos in blokken. Wester-blok, Ooster-blok, quarum partium quæque aliquot continet fundos rusticos. Ang.v. block of land.

blók, n. mensura quædam terræ, secundum quam possessor agri bituminosi cespites causticos effodiendos locat

operariis.

blók-hūs, n. F.u. carcer Leowardiæ, olim castellum; inde in actis publicis seculi præcedentis het gedemolieerde blokkuis, castellum destructum. Ang. block-house, Nl. blok-huis, castellum. Confer Ang. to block, Gal. bloquer, includere.

blók-syl, cg. emissarium instructum foribus, quæ clausæ aquam secludunt, apertæ vero eam libere hinc inde fluere sinunt. Chart. b. I. 674. a. Inde Blokeyl, vicus maritimus, Frisiæ vicinus, no-

BLOK.

alendum. Ang. North. block-stick, frustum, pars. Ang. stick, Nl. stock, ba-

flæsk-blók, n. trunci pars serrata in qua lanius cæsum animal articulatim comminuit. Tropice, femina obcesa.

hóu-blók, n. truncus in quo lanei cædunt carnes. Blok ind bile is yet bihalden, (truncus et securis adhuc in tuto sunt) solamen parentum liberis orborum, quibus adhuc per annos liberos procreare licet.

koek-blók, n. stipes in quo pueri

certatim liba cædunt.

krys-blók, n. stipes quo Frisii focum alunt festo nati Christi. Ang. Christmas-block, Yule-block, yule-clog, idem. Brand, Ellis, I. 467, on the night of Christmas eve our ancestors were wont to lay a log of wood upon the fire, called Christmas-block to illuminate the house." Ignis quippe et apud Frisios est altus, qui non tantum calefacit domum, sed et nocte illuminat.

Now blocks to cleave this time requires Gainst Christmas for to make good fires." Poor Robin's Almanack, An. 1677. Hicce ignis restat ex hilaribus, quibus proavi nostri (gentiles) celebrabant festum solstitii hyemalis. Quidam nobiles in hunc finem adhibebant totum arboris truncum, cujus altera extremitas erat in foco, altera extra cubi-Ubi pars in foco combusta erat famulus truncum promovebat versus caminum ut igni novum alimentum præberet.

moalk-blók, n. stipes minor et brevior tectus asserculo, cui insidit mulgens vaccam bubuleus. Confer tulle, idem, sed tripes. Hodie hæ voces confunduntur. F.o. blok-stól, idem, proprie,

sedes ex stipe. Stür. 20.

pòls-blók, n. perticæ, cui incumbentes transsiliuut fossam, extremitati affixus conus ligneus, ne profundius quam commodum est immergatur coeno. Confer knop fen di reuiltsjer.

sjûl-blók, n. carri rustici duabus rotis instructi fulcrum anterius, quod verritur dum rotæ vertuntur. Dicitur blok, quod ex gravi stipite ligneo formatur. Sjule, trahi, verri.

blókt, adj. spisse compactus. blokte ind proppe hynzer, equi quadrati

et spissis artubus.

blók-stik, n. trunci pars ad focum blókkich, adj. qui solvitur in frusta

BLOK.

duriora. Blokkige knip, terra dura et infertilis, quæ non in pulverem sed

assulas angulares frangitur.

BLOK, adj. humilis et palustris. Renner Gloss. Fris. MS. Sax.l. blokland, agri palustres; blokdyk, pons supra solum uliginosum. Bnl. I. 104. — Bnl. putat blok, mutata labiali r in labialem l, dici pro brokland; brok, palus, uliginosa terra, Bnl. I. 145. Si blok stat pro brok forsan notet solum leve et spongiosum, quod sub gressibus succussatur. Isl. brocka, succussare.

blok-sleat, canalis per agros palus-tres, cujus nominis sunt duo, alter pagi Hemelumer-Oldefaert effluens versus austrum in lacum Fluessen, alter pagi Doniawerstal prope a vico Broek.

Confer bliken, loca vadosa.

BLOM, cg. flos. F.v. blam, Sc.o. blome, Nl. v. blome, Goth. bloma, m. Isl. blomi, m. blom, n. Nl. bloem, f. Vocalis durior in F. blom, blomme, convenit cum Sueth. blomma. G. J. pl. blomen, Vocales 6 veteribus longa erat. Habebant literam sibilantem s Ags. blosma, Lat. flos. Remanet s in Nl. blos, rubor, et blozen, rubere. Lat. florere pro veterum flosere. Confer Isl. Momi, ljomi, m. splendor, cum Teuthonista, 30, b, belomen tijde, floralia. - Di blommen stéane op 'e glæzen, vapores congelati nitent in vitris specularibus. Prov. Ploaits di blommen wylst hja bloye, (carpe flores dum luxuriant in hortis) utendum est deliciis ætatis juvenilis.

blom, in nominibus florum subjectum est; ex. gr. buter-blom, fjild-blom, fóaleblom, finne-blom, hynste-blom, hunichblom, koue-blom, pinxter-blom, sinneblom, scjippe-blom, sweltje-blom, tuen-blom. Inter hæc nomina sunt quinque, qui eundem florem, bellem perennem, designant, quippe fjild-blom, finneblom, koue-blom, scjippe-blom, tuen-blom. Hall. 133. Hol. maagdeliefje, Trans-Is.

meizoentje, idem.

blom fen moal, n. farris pollen. Blom fen swewel, sulphuris pollen. Angli hoc sensu usurpant flower et flour ex

Lat. flos, floris, Gal. fleur. blomke, n. flosculus. Hol. bloempje, Hol. v. bloemeke, bloemetje, pl. bloemekes, bloemetjes, quæ forma restat in Hollandorum colonia Newyork; blumachus, flowers in the Newyork markets. Amemericanisms, 39.

BLOM.

blomme-fåd, cg. (curator florum) sol. Poetice, G. J.

blom-kóal, cg. brassica botrytis.

- blomke-letters, pl. literæ floribus ornatæ in linteo acupictæ. Isl. blomstrsaumr, m. acu pictura, vestis floribus accupictis. "Atavi nostri, prout Islandi hodie solent, aulæa et stragula imaginibus ac inscriptionibus acupictis ornarunt," testatur de Scandinavis autor glossarii in Eddam rythmicam, b6k, II. 588 (Havniæ, 1818. 40). Idem mos antiquitus obtinebat apud Frisios, et quantum stragula et lintea pectoralia spectat viguit usque ad finem antecedentis seculi. In remotis partibus nondum obsoluit.
- blom-ruker, ellyptice ruker, cg. florum fascis. Di ruker leit wer op 'e thekken, fasciculus florum iterum ornat stragulum. Postquam puerpera rite erat purificata et omnis puerperii sequela sanata nutrix ponebat florum fascem in lecto connubiali, quem nutum maritus præmio nummi argentei remunerabat. In eis quæ ad puerperium et rem veneream pertinent Frisii nihil distinctis verbis, sed omnia figurato sermone et symbolis significabant.

blommen, pl. purgationes feminarum menstruæ. Nl. v. bloemen, verterunt Gal. fleurs, Barb. Lat. flores sc. men-strui, ut F. mounne-rozen, (rosæ men-

struæ) menstrua.

blomme-moánne, cg. (florum mensis) mensis majus. Nl. bloeimaand.

blom-swiet, adj. florescens genis rubris; valet de pomis, blomswiete apels. Tropice, Blomswiete junge, juvenis mollis, effeminatus.

blomme-tüen vel tuwn, blom-hóaf, n. viridarium. Wi sitte nat yn ien oar syn blommetun (non sedemus in viridario alius i. e.) confabulamur, sed nulli mortalium obtrectamus.

bloei-blomme, n. G. J. flosculi arboris frugiferæ, idem quod bloisem. Ang. v. blome, Ang. blossom, idem.

blomte, cg. flores, (collectivum.) Nl. geblo**em t**e.

blomje, vb.n. flores fundere. Isl. blomga, idem. Ags. blosmjan ex blosma, ut blomje ex blomme. Ang. to bloom.

biblomje, vb.a. linteum vel stragulum floribus acupictis ornare. Confer bi-

béamkje in v. béam.

blomkje, vb.n. flores fundere; maxime

BLOS.

valet de arboribus frugiferis. Ex blomke, flosculus. Di fleer blomket, sambucus floret. Di stikels binne bròs, mar as hja blomke havve wirde se houtich, cardui molles et fragiles sunt, ubi autem flores emittunt fiunt lignosi.

blomker, cg. cultor florum. Nl. bloemkweker, Gal. fleuriste, unde Ang. flo-

rist.

BLOS, eg. flos juventutis. Nl. blos, Nl. v. blose, rubor (pudibundæ.) Nl. blozen, erubescere. Ien faem yn hjar blos is 't moaiste hwat ien feint sjæn ken.

BLOTTERJE, BLATTERJE, vb. n. grunnire. Blàtterje as ien ald soech, vagire;

Nl. gieren. W. G. 41.

BLOU, adj. varietas dialecti pro blàu, supra 382. Ags. bleo, cæruleus. — Er blou áfkomme, detrimentum et dedecus ex cæpto accipere. Ang. To come bluely of. Ray, 178.

blou-koppen, pl. lumbrici majores spissi capitibusque cœruleis, quibus hamo affixis captant pisces. — Colorem purpureum vere et eleganter significabant Ags. bleo-reud, (cœruleo-ruber) quod Frisiis deest; F. bly-read, est, læte ruber, i. e. albicanter-ruber.

blauw- mich vel gounzer, musca major cœrulea quæ carnes appetit. Ang. v. blow-fly, the large blue fly. Wright. Sax.n. blauwe brommer.

blou-stopjern, n. fila lanea cœrulea ad reficienda tibialia. Tropice, spiritus juniperi vel vini, quod fusum ex arcto orificio filum cœruleum refert. Americanisms, 37, blue, a synonyme in the tipplers dictionary for drunk.

BLUFFEDE, n. Hindel. species quædam sudarii variegati orientalis ex gossypio. Specimen primum, quod nauta apportabat ex India, absumebatur ludo chartarum, quod bluffe audit, unda nomen. Hol. bluffer instance.

unde nomen. Hol. bluffen, jactare.
BLUISTERICH, adj. luxuriens flore
(planta.) Hd. üppich. Sax. n. bluistrich
weertien, temperies aeris ventosa. Ags.
blæst, flatus; blæstan, insufflare; Ang.
bluster, spirare strepitu; Ang. bluster,
blister, Nl. (Kil.) bluyster, pustula; in
quibus regnat notio tumendi, turgendi.
Lat. frumenta turgent; was tument mero.
Confer blaze.

BLUMME, vb.n. F.b. leniter dormire. Outzen, 28. Isl. blundr, m. somnus lenis. Ang. v. blunder, confusio; Ang. error, actio præceps. Halliw.

BOAGE.

BLUS, BLUTS, adj. Ik bin blüs, omnia in ludo (alearum, pilæ, cæt.) perdidi. Prov. Ien äld-man by ien jung-wiif is gàn blüts. Gal. v. Tant en retene que de tot no fo blos, tant en retint que de tout il ne fut depouillé. Poeme sur Boece. Renouard, Lang. Rom. p. 62. Lex. Roman, II. 229. Hd. blosz, nudus; blutz, corpore nudus. Kil. blutsen, quassare, contundere. — Problüs veteriores usurpabant rüt. Ik bin rüt.

BLUTSEN, pl. maculæ in cute hominis. Nl. blutsen, butsen, contundere; blutse, butse, contusio; voces nunc obsoletæ. Isl. ad bletta, maculare; blettur, macula. Andreæ, 32. b. Ang. to blot, maculare, delere; a blot, macula. Goth. bluuthjan, abrogare, ex bluthjan, unde

blüts, blüs, quod vide.

BLUTTER, cg. F.o. sturnus. Stür. 20. F. protter, idem, a garriente cantu. Nl.v. proten, protelen, murmurare, Nl. pruttelen. Ang. blutter, to speak non-sensically. F. ploeters, obscuras execrationes vomere in lingua peregrina.

BO, BA! phi, phui. Confer supra ba.
Kil. bo, satur, obrutus potu, cibo.
In phrasi obsecena nautarum, Ba
kut ind myn jild werom! — Ik bin
ba fen spek, lardum mihi nauseam
movet.

BOAGE, eg. arcus. F. v. boga; elk scutter scel habba koker ende boghe, quisque miles urbanus habeat pharetram et arcum. Ags. boga, m. Ang. bow. Sax. v. bogo, annulus, Ags. beak, annulus. Pyl ind boage, telum et arcus.

boage pompier, boage, cg. scheda integra papyri; Nl. een vel papier, een blad papiers, Hd. boge papier, — Ien heal boage, scheda pap. dimidia. Ien pliems pompier, pliems, pljims, quarta pars schedæ, Nl. een kalerntje. len heal pliems pompier, octava pars schedæ integræ, Nl. een kalf katerntje. boage-string, cg. arcus nervus. Nl. de pees van de boog.

earm-boage, cg. G. J. cubitus. Ags. earm-boga. Nl. elleboog, Ang. elbow. Dialectus comm. F. earm-takke.

himel-boage, cg. arcus sive caverna cœli. G. J. I. 108,

Az ik mey each om heach jon himel (oonschoagje, Dy wondre boag', der boage oer boage (in boagje,

BOAL.

rein-boage, cg. iris, arcus cœlestis. F.v. reinboga, Ags. regen- vel ren-boga, Ang. rainbow, Nl. regenboog.

boagje, vb. n. gyrare; umboagje, in majores flexus gyrare. Di wei boaget um, via flectitur. Confer F.v. baga, Ags. bogan, jactare; Nl. v. baech, superbia; Sax. v. bag, gloriatio; Nl. bogen, superbire, cum præp. op, super.

bogere, m. F.v. sagittarius.

BOAL, og. carnifex, figurate, homo crudelis. Contracte pro F.o. bodel, Isl. bodil, podil, m. carnifex. Nl. bodel, apparitor et carnifex. Ex bode, nuntius judicis vel magistratus, qui citat et jubet autoritate delegantis.

bóale-wirk, n. labor prædurus, ag-

gravans.

âfbóalje, vb.a. iniquitate laboris mulctare. Him af-boalje foar syn erwen, laborem exanientem profundere in comparandis divitiis pro suis hæredibus.

BOAL, BAL, cg. nomen fluminis antiqui in parte occid. Smallingerlandiæ. Veteres dicebant báel. Ags. baleva, diabolus. Confer hol-mar, (infernus lacus) lacus in australi Frisia; hols-greft, (infernus canalis) canalis cingens antiquum cimeterium Grouwergæ; hel-meer, pars obstructi lacus Harlemensis. Hels-doar, aditus marinus ex Sudersea in oceanum.

BOALJE, vb.n. rebellare, clamore et minis seditionem concitare. Jan raeb is oan it boaljen, plebs tumultuatur. Isl. boli, m. taurus, manducus; bauli, m. taurus; baula, mugire. F. bole,

manducus.

BOALKI, BALKI, vb. n. F. b. sordere, squalide agere vel tractare quid. Joh. 35. Conf. moalkje, inquinare chartam scribendo; dubius oberrare, de vento.

bålkach, adj. F.b. squalidus. Ib. 153. BOALTE, vb. n. (Lat. boáre.) mugire vacce vel tauri instar; ejulare alta voce. Sax. l. bolken, idem in utraque notione, Bnl. I. 113. Ang. v. to bolke, Ang. to belch, idem. Halliwell. Angli frequentant simplex to bawl, boare, fere codem sensu; A little child was bawling and a woman chiding it. L'etrange. Hd. bellen, latrare, pf. boll, pro veterum ball, unde derivativa Nl. balken, Sax. l. bolken. Confer balte, 173. De ky koene nat méar bâlte, mugitu famelico tandem guttur vaccarum exhaustum obmutuit. Ho boaltet di bolle sa? Hi ropt oan syn frouliu.

BOANTSJE.

As er fen it tsioar lds brekt joeit er mar jimmer foárt ind fliucht, sléat ut sléat yn, ta er by di keppel is. - Di junge boaltet as er formoárde wirdt.

bôlje, G. J. mugire, quod armentorum est. Figurate, magno hiatu jactare, I. 57, 97, Dy godleas' bôlt de untwircke bijze-pert', emugit scelera," quo repetit quod in antecedente versu dixit poeta, Dy great opjouwt fen 't fuwll' troch him uwtrjucht.

BOAN, BOUN, cg. vinculum. Varietas

dialecti pro ban p. 308.

bóanich, bânich, adj. multo obrutus opere. It is my to boanich, hoc opus mihi nimium est.

ynboanich, adj. ynbânich, continens

et taciturnus.

BOANDEL, cg. (boándel) fascis. Ex bondel, Nl. bundel, Ang. bundle. Confer bindel, 305. Nl. v. binden, pf. band, Nl. bond, unde bondel. — Boandel flaex, fascis lini; hujus nominis fascis, in nundinis Doccumi prostans, habet pondus 32 unciarum novarum, adeoque sex libras veteres et quod excedit. (5 unciæ novæ = i libræ novæ = 1 libra vetus. c. c.)

boándel, n. unum ex meis pratis Worcumensibus, habens 6 pondemetas, hoc nomine appellant rustici. Nl. v. Kil. bundel, j. bonder, jngerum. F. v. binde, mensura longitudinis.

BOANEKKER, cg. reprehensio severa. Heit het my di boanekker oplæzen oer *myn jild forsmiten*, pater me pergraviter reprehendit propter dilapidatos nummos. F.o. boonakker opgaen, in ergastulum trahi; delicti pœnam, fuga prævenire. Stür. 22. Nl.v. boonken, nanus subterrestris, parvus dæmon lucifugus. Tuinman, Fakkel, 41. Hol. een duiveltje. F. v. bona. homicida. Nl. Ik mag een boontje wezen als 't niet waer is, sim dæmonion nisi verum dicam. F.u. Boontje komt om syn loontje, Nemesis persequitur scelus. Per agnominationem vocis boom Nl. faba, boon-akker, arvum fabarum, et boon, homicida, diabolus, boon-akker, ager homicidæ vel diaboli.

BOANTSJE-LAP, cg. homo servilis vel parasitus, quem divites fautores sibi pro ridiculo putant. Di hoantsjelap fen ien ryk man is nat better as ien dweil, dær elts di fuótten oan faget. Nl.v. boonlapken, Kil. hilum; figurate, quod flocci

BOAR.

penditur; inde Lat. ni-hilum, ni-hil. Faba symbolum est parvi valoris, ne-dum hilum. Nl. Ik acht het geen boon, nihili facio. Lap, panniculus, tropice, homo nihili; poppe-lapke, panniculus variegatus, quem puellæ suæ pupæ indunt; figurate, homo effeminatus.

BOAR, eg. terebra F.b. beur, f.

boárje, vb.a. terebrare foramen; figurate, noxam nocere. Di man, dyste slein heste, scil dy noch ien gat boárje, dærste net ien heste. — Du borreste mij dat gat naet, Burm. 15, in hac re me non eludes.

Dat gat en boorje niet, seyd ick so, (jongman fijn; Ik ben so wel een boef als de boeven

(mijn.

Bred. Sp. Brabander, II. d.

Ik zweer u, dat hij 't gaatjen niet zal
boren. Keurdichten, VIII. 34, ancilla
a salace viro impugnata loquitur.

beuri, vb. a. F.b. terebrare. ger. beurin.
Joh. 166.

noager-boar, terebra major manubrio transverso, quod naupegus am-babus manibus vertit. Noager con-tracte ex naviger, pro quo Nl. v. aviger, apud Kil. auigher. Ags. nafegar, næfgar; pro gar, telum, su-bula, quoque bor, ut Frisii, in Ags. næfbore. Alam. nabagar. Isl. nafarr, m. Sueth. nafware, quam vocem Normanni reliquerunt in Gal. vb. navrer. Ut in multis dialectis aspiratio gutturalis & vocem aute vocalem incipiens, vel omittitur, vel additur, sic et aspiratio nasalis ante vocalem initialem, vel tollitur vel additur. Ex. gr. Goth. nadar, vipera, Ags. nadra, F. njirre, sed Nl. adder, ut naviger pro aviger. Commutant NL aers cum naers, anus; erf cum nerf, cutis; ijver cum nijver, studium; arre-slede cum narreslede; uren, turgere uberibus ut vacca parturiens, cum nuren; uveren (Kil.) avere, petere, cum nuveren, unde F. nuver, exoptatus, carus, insolitus. Groningenses in havegår aspirationem nasalem cum gutturali commutant. Aliquando Neerlandi hn omittunt initialem ut in ikker, diabolus, pro mikker, Isl. knickr, m. apprehensio violenta, Hnikkar, m. Odin. Nl. Nave, Ags. nafa, Alam. naba, modiolus (rotæ); Ags. gar, Alam. ger, cuspis (ferrea) qua modiolum effodiunt; boar

BOARNE.

igitur post ger in naviger abundat et recte habet Ags. nafe-bor. Addunt tamen bör Frisii, ut maximam terebram notent, qua modiolus effoditur, vel alia majora foramina exsculpuntur, Prædicato terebras inter se distinguunt Frisii; ex. gr. dril-boar, spikerboar, omslack-boar, terebra, quæ pectori impressa lævå manu dirigitur, rectå circumvertitur, et noager-boar. Confer Junii Willeramum, 207. Ihre, Lex. 218, b. Visscher, zinnepoppen, 1ste Schock, XXIX, ubi exhibet effigiem. Clarisse, Broeder Gherard, 397.

BOARD, cg. margo; ora vestis, instita. F.v. bord. Isl. bordi, m. institæ fimbria, limbus. Ex hac fonte Normannica manavit vb. Gal. border, bordé;

bord, borde, bordure, cæt.

boart, n. margo navis, ellyptice pro
boart fen it scip, latera navis. F.v.
skipis bord. Oan board gean, Ang. to go
á (an) board, ascendere navem. — Hij
haet (hâldt) him al oan't haeger boerd,
Burm. 25, ebrius est. Jae haede (hâlde)
herre al oan 't haeger boerd, Burm. 34.
ebrii sunt. Hæger boart, ubi navis
vento fit prona ad latus unum, latus
alterum, i. e. altius, hæger boart dicitur,
quod prehendit vacillans ebrius.

bak-board, confer bek p. 217. Ang. lar-board, latus navis lævum. Sicambri

lurts, sinister. Kil.

boardje, vb.a. et n. oram vesti, lin-

teo, pileo, cæt. assuere.

BOARNE (boánne) vb.a. adaquare pecus in stabulis. Ex born, Nl.v. aqua, ut Lat. aquor et adaquo ex aqua. Confer Kil. bornen. Isl. brynna, adaquare vaccas et equos.

boárne (di kéallen) fundere lac agitatum in alveum, plerumque sub dio, in usum vitulorum. Di ky boárne, bobus potum aquæ præbere in stabulo.

for boarn e, vb.a. nimium potum præbere pecori. Di kedllen forborne, retardare saginationem vitulorum nimio potu lactis agitati.

boarn-amer, cg. situla major e qua rustici pecori potum præbent. Ien kóp as ien boárnamer, capito. Notaris hat ien boárst as ien boárnamer, tabulario tumet pectus fastidio et arrogantia.

born-dobbe, cg. ellyptice

borne, (boane) cg. scrobs in medio prato receptaculum aquæ pluvialis, quam bibat pecus ubi sulci aquarii

BOARRE.

prata cingentes aqua marina sunt infecti. Ante exstructos aggeres marinos hæ scrobes frequentes erant per totam Frisiam et adhuc usque plures restant. Dobbe, scrobs. F. b. barn-küül, scrobs aquaria in usum pecoris. Joh. 141.

boárn-tou, n. pl. boárn-touwen, funis fixus stabulo, quem ut se sustentet arripit bubulcus, dum situlam majorem aquæ plenam tollit supra sulcum stercorarium in altius stabuli solum, e qua

vaccas ibi stantes adaquet.

bôrn, cg. (boon) fluvius antiquus serpens ex oriente versus occidens per pagos Upsterlandiæ et Utingeradelæ. B. L. burdo. Nomen dedit vico

alde-bôrn, (âde-boon) F.u. Olde-bôrn, nunc Oude-boon, in pago Utingeradelæ, per quem fluit. Forte et inde nomen traxit

born-bergum, (bom-bergum) vicus Smallingerlandiæ, vicinus fluvio Bôrn.

burna, m. F.v. fons.

bôrn-sweage, vicus pagi Doniawertalæ.

born-wirt, (fontis collis) vicus Dongeradelæ occidentalis. Confer Borne, vicus Transisalaniæ. Ang. Barne, urbs Cantiæ. Shepweg. — Barneveld, urbs Gelriæ. Ang. Barnefield, urbs Cantiæ. Aylesford.

boerna-huus, F.v. ædes fontem continens. Talis ædes, monumentum venerabile, nostris temporibus adhuc residua Doccumi nomine Felseput, antiquitatis contemtoribus est diruta. Confer Petse-hol, (Fetsii inferi) lacus parvus in parte boreali Doniawerstalæ vicinus limiti Weinbritseradelæ. Plures lacus Hollandiæ helle appellantur.

boarnster-rechte, canalis in pago Utingeradela vicinus fluvio Bornæ et

aggeri Leppedyk.

BOARRE, cg. (boarre) felis mas. bóar, ursus, p. 210. Confer raem, aries; rammeler, remmeler, lepus et cuniculus masculinus; Isl. hrammr, ursus.

BOARST, eg. (boast) pectus. Ut Ags. brastlian pro barstlian, ita et Ags. breost, Ang. breast pro borst. — Pectus elevatum et prominens symbolum superbiæ; oare twa, mercatoris divitis filius tumet superbia. Domeny stekt di boarst foarüet omdat di frouliu under syn preek scriemd hawwe. - Animi sensus

BOARSTJE.

intimus, It stuitet my tejin 'e boarst, dat di gréaten di lytsen fortraepje, offendor in animo cum magnates con-

culcant plebejos.

Pro borne-dobbe stat boarstich, adj. (boastich) pectorosus, prægrandi pectore; tropice, elatus animo, altus, tumidus; Nl. plene koogkborstigh, superbus. Ien boarstich keerdelke is dy honnegiseler, ut feroculus est iste custos templi! Confer boarnamer. Boarstich elisa r pronuntiatur boástich, quod mihi olim suspicionem injecit boástich esse derivandum ab Ang. to boast, jactare. Isl. bust, baust, fastigium domus.

> boárst, cg. pectus in quantum continet pulmonem et organa respirationis. Di âldman hat it op 'e boarst, senex asthmate laborat. inde Hol. v. borstigh. asthmaticus, ellyptice pro F. néar-boarstich, (angusto pectore.), am-boarstich, Nl. eng-borstig, Hd. eng-brustich. Confer aemboarstich supra 95. — Fiks ut 'e boarst sprekke, ex imo pectore, i. e. clara voce loqui, tropice, ex animo dicere, absque occultatione.

> boárst, eg. mamma feminæ. pl. boársten, mammæ. Contra jaer ex jader mamma animalis, præsertim vaccæ. Mem leit it bern oan 'e boarst, mater infantem mammæ admovet. It bern di boárst

jaen, infanti mammam dare.

BOARSTEL, (boástel) eg. seta. F.u. burstel, (büstel) idem. Frisii r ante st elidunt ut Islandi bust seta porci, pro burst. Egilsson, 89, bust. Hd. burste, seta, scopæ. Ang. brush, Gal. brosse, pro bursche, ut breast, pectus, pro bárst, Nl. borst. Isl. bruskr, m. crines densi. Ang. Staf. brush, stipula. In boárst, pectus, boárst-el, seta, boárste, frangi, idem thema burst vel borst, erumpendi et prominendi notione, regnare videtur.

drai-boárstel, cg. in porci tergo setæ deviæ se torquentes caput versus. Ien drai-boarstel, porcus ipse ita setiger.

boárstelje, vb.n. abstergere setis; tropice, verberare. Hol. den mantel witstoffen, castigare.

bürstele, (büstele) vb.a. F.u. avide

prandere.

Di rike keapmans soan hat ien boarst as boarstelich, adj. setosus. Boarstelich hier, capilli erecti, rigentes, non undantes; synonymon stikelich hier.

BOARSTJE, (boástje) *boárste* (boáste) vb.n. rumpi. pf. boárstte, pf. p. boár-

BOARTJE.

sten, pr.p. boarstende, ger. to boarsten. R fere eliditur, ut et in F.u. barste (baste) pf. barstle, pf. p. barsten, ger. tu barsten. Pro baste ex barste F.u. quoque usurpant büste (burste) ex bursle, ut Americani to bust pro Ang. to burst; Americanisms, 57. Saenredami loco r elidunt s; burt pro barst; bort pro borst. Ags. inversis literis brasil, fractura, fragor; brasthan, Ang. to brustle, crepare. F.v. bersta, frangi, deficere, pf. p. bursten; Ags. berstan, pf. bærst, pl. burston, unde Ang. to burst. Sax. v. brestan, rumpi, deficere, pf. brast, Ang. v. brast, frangi; brastle, (strepere) gloriari. — Hy boarst fen grütskens, rumpitur superbia. Hy is boarstende lilk, rumpuntur ei ilia ira. — It mat nou buge oaf boarste, (si non flectitur rumpitur) ad extrema ventum est. Hy mot ljeage of berste, mentiatur aut rumpatur necesse est, Burm. 27. Prov. It is better to bugen as to boarsten, Ang. Better to bow than break, Ray. 81.

boarst, cg. fractura. Tropice, mei ien boárst, momento citius.

BOARTJE, (boátje) G. J. bortje. vb.a. et n. ludere infantum, puellarum puerorumque more, lascivire, jocos agere inter pueros puellasque, pf. bortte, pf. p. borte, præs. p. bortjende, ger. bortjen. F.v. borde, jocus. Nl.v. boerden, jocari, nunc boerten, freq. Nl. bortelen tumultuari. Annot. Maerl. IV. Sp.

Hist. p. 226.

boartje, differt a spylje, exercere aleas, canere tibiis, pulsare citharam, cæt. Apud Frisios australes spylje, sensu Hol. epelen pro boártje sumitur. Inde in parte vici Warnsæ Frisiæ australi contigua valet spylje, in parte altera bortje. Goth. gabaurjothus, voluptas, delectamentum, baurjothjan? oblectare. Hja fluchte! O dat is mar bourtjen, pugnant pueri! Est ludere tantum, simulacrum pugnæ. O, Hwat boartje di keningen moai mei ellsoar! mar lyk di bern habbe hja hjar moed nat ear 't boártersguód nat stikken is, nibil est festivius mutuis congratulationibus et ludis regum, sed infantum instar non animo sequo sunt ante fracta crepundia. — Prov. Fen boartjen komt jamk bargebiten, e ludo facilis est transitus ad rixas et pugnam. Der di bollen bortie mogge di hoklingen wol

BOASKJE.

dounsje, MS. parentum luxuria liberis prætextum licentiæ. Ludibrio habere et lædere, It is ien sjouke; hja kenne mei him boártje as di kat mei di mús. boarters-ding, n, crepundiorum quid. boárt-faem, cg. puella socia, quæ quotidie ludos juveniles agit cum socia ludi. Hol. speelnootje.

boárters-guód, n. crepundia.

boart-feint, cg. collusor, Nl. speel-

makker, Ang. playmate.

boart-lapke, n. panniculi segmentum variegati, quo suam pupam vestit puella. Di Friezen litte hjar nat foar boart-lapke bruke, Frisii non patiuntur potentes eos habere ludibrio.

boárt-reauwe, n. crepundia.

boártlik, bortlik, adj. ludi avidus, lascivus. Bytlik ind boartlik konke, canicula mordax et lasciviens.

boártlikens pro boártlyknes, cg. ludi et joci aviditas. Boártlikheit, idem. F.v. so schel ma dyo deda meer to lidsen wessa dyo boertlyckheit dan dyo schalicheid, Jur. II. 200, ubi boertlykheit, simplex jocosa propensio, et schalikheid, dolus malus, inter se opponuntur.

BOASKJE, vb.a. et n. sese despondere alicui (in matrimonium.) Nl. zich verloven. Hylkje, uxorem ducere, nubere, NL trouwen. Hanc notionem G. J. tamen et verbo *boaskje* assignat. pf. boaskke, pf. p. boaske, præs. p. boask-

jende, ger. boaskjen.

boestigia, vb.n. F.v. nubere viro. Jur. Fris. (ed. 1834.) I. 208. II. 284, 294, 304, 306, in quibus locis semper de fæminis agitur. Boestgie, in genere, matrimonio jungi, W. G. 62. edit. Wassenb. 95. Ex boest (boost) fit boestigia et boaskje ex boask.

boestge, cg. matrimonium. Prov. Fiere boestgen klinne, MS. matrimonia dissita sonant, i. e. amant Frisii potius e loco remoto quam sede domicilii ducere uxorem. F.v. klinna, Nl. klin-

ken, sonare.

Isl. ast, f. amor. Fa fliodths ast, amorem mulieris conciliare. Egilsson. Unde bi-astja, per syncopen bastja, ut ex Goth. frijon, amare, est F. frye, ambire virginem, procare ejus amorem; ien faem bifrije, Nl. vrijen, idem; vrijer, procus.

boaskery, cg. procatio et actus de-spondendi. As da faem boaske het fisket de feint efter it net, virginem desBOAT.

ponsatam ambire inane est. *Ik hab* | fen nacht boaske, hae nocte me despondi. In ore nautarum, Ik trouwje wol ris, mar ik boaskje net, ubi trouwje, ducere uxorem, idem es quod, rem habere cum muliere, secundum proverbium Hol. Elke haven een nieuw liefje, in quoque portu amatrix nova. boast, boask, cg. desponsatio. Pro k antiquitus valebat t; Jef di mond da kinden to bosta jout eer hia to hiara jerem commen sint buta rede der moder, Schot. 97, b. si tutor liberos despondet infra annos nubiles absque matris consilio (consensu.) Hwaso ien kneppa iefta famna bynna aefta ierum to bosta jout iefta nympt, 533, 35, (Latinus interpres 104, 31, "quicunque puerum, vel masculum vel feminam, intra legitimos annos ad contrahendum acceperit vel tradiderit." In ambobus locis de desponsatione, non de matrimonio ipso sermo est. — Boaste, G. J. I. 35, 38; boasck, I. 120, matrimonium. Di boask is klensd, sponsalia conciliata sunt. — Prov. Di boask yn 't lyk, Is beide ewen ryk, pauperes ambo, si connubia jungunt, candem adferunt dotem: alias Dær komme flouwer neakene billen by elts-oar. Prov. Dær heart mear ta ien boask as fiouwer néakene billen, Ang. More longs to marriage than four bare legs in a bed, Ray. 44.

Lyk jild, lyk jeld ind like stån,
Is yn ien boask di bæste bån,
Ang. Like blood, like good, and like age,
Make the happiest marriage. Ray, 44.
boask-jirren, pl. anni nubiles, ætas

matrimonio apta.

boask-lietke, n. cantilena matrimonialis.

oanboaskje, vb.n. matrimonio jungi eum familia uxoris vel mariti. Oanboaske omka, amitæ vel mater teræ maritus et hoc nomine patruus vel avunculus.

BOAT, cg. cymba parva et aperta, ut Anglorum boat. dim. boatke, boattsje, n. parva cymba. Angl. et Frisii óa pro a, Ags. bát, m. Isl. bátr, m. Confer boat supra p. 356. Has cymbas per lacus et canales Frisii propellunt trude vel velo, in mari remis et velo. boatke-farre, vb.n. avocationis gratia

cymba vehi; alias farkje, quod puerorum est. Ang. to boat.

1

boatke-sile, velificare parva cymba.

Ang. to boat. — It boattsje-silen, Ang.

boating. Tejerk is oan it boattsje-silen,

Ang. Ciric is a' boating.

BOBBE.

BOBBE, cg. pupa qua ludunt puellulæ; infans ipse. Idem notionis transitus est in Ang. babe, baby, imaguncula puellarum, infans. Nl. v. (Kil.) bab-

baerd, pupa, infans.

Quædam exempla probant veterum b initialem aliquando apud posteros transiisse in p; ex. gr. Ags. becca, Ang. pick-axe; Nl. becken, bicken, (Kil.) rostro ferire, hodie pikken; Nl. v. bedelle, Ang. beadel, Nl. pedel; F. v. buk, dorsum, F. püchelje, dorso portare, cæt. Eandem ad normam pro F.v. bobba, F. poppe, pupa, infans recenter natus. - Ang. babies-heads, Hindelopenses poppe-haeds, puparum capita. Tales imagunculi primitus fiebant ex convolutis panniculis et superne contractis, unde sphæra quædam caput referens oriebatur. Pauperum puellulæ usque adhuc sibi formant tales pupas, et hæ erant imagines larum, quibus quædam Germanorum gentes incunte medio ævo ornabant focum. -Hujus nodi, globi, vel glomi notio restat in bobbe-kóp. Bube Hd. puer, forsan ex fonte eadem manavit; quippe vox apud Alamannos veteres non obvia tandem seculo XIV instante ex obscuritate dialectica emergit. Lex. I. 458.

bòbbe-kóp, cg. capito facie crassa, plena, rotunda; homo stupidus, (compara Nl. v. dick-oore, auris Bæotica.) Ang. York. bob, a ball; East. a pearshaped piece of lead; North. a bunch. Ang. v. wondere grete bobbis of grappe, mire grandes fasciculi racemorum. Halliwell, bob, No. 6, 9, 11. Ang. bob-tail, cauda truncata; bobtzil tike, canicula cauda obtusa, Shakspere; bobtail, the steel of a shaft or arrow, that is small breasted and big towards the head. Isl. bobbi, nodus. Ang. v. bobets, thick pieces; bobets of grete Ang. v. baber-lupped, labiosus (labiis tumens); boban, inflatio, superbia; F. poe-hoánne, F. u. poe-haen, jactator. Ang. booby, a dull, heavy, stupid fellow; a lubber. (Confer Ang. blunt, obtusus et stupidus) Flandri (Kil.) sleemo, obtusus, Sleemoe scherpte, acies obtusa, Sax.n. slee, idem, F.

BOBBE.

sléan, negligens, stupidus, Ut Frisii hominem per kop, caput, designant, ita Scoti per bard, barbam; Douglas bow-bert, pl. bow-berdis, homo ignavus, pro quo Hol. bobbert, homo facie obesa et stupida, quæcumque res

spatiosa et infabri forma.

Ang. bubby, mamma, quo Grimmius bobba-burg, infantis tutela, illustrare tentat, fluxit ex Ang. v. bub, liquor, to bub, freq. to bubber, bibere; bubber, Ang. bibber, potator. Infantes a bibendo vocant matris mammam. Ex bub, bibere, fit bubbige, bubby. (supra bobba-burch, 227). Si sitta andere bobbaburg, vertimus, infantem sedere ad mammæ arcem, lex talem infantem lactentem sat fatue minorem (unjerich kind) appellavisset. Confer Richthofen, Wb. 1163. Hd. buben, mammæ sororiantes, Gr. II 461, bubbi, mamma, ib. 457.

BOBBE, n. p. v. Babo, Först. 195, quod nomen autor confundit cum Pabo, F. Pabe. Bobo, princeps Frisiorum, Sec.

IX. ib. 271.

bape, n. p. f. Först. 195, papo, paba. bawo, bawe, bauwe, bouwe,

beauwe, n. p. v. Först. Bovo. BOBBELJE, vb. n. ebullire. It wetter bobbelt. spiritus per fistulam in aquam inflatus surgit forma bullarum in superficiem. F.b. bóbele, Joh. 36, strepere instar aquæ moxdum ebnllientis. Ang. bubble of water, bulla supernatans aquæ commotæ. vb. to bubble, bullire; boil and bubble. F.b. Bobli, vb.n. bullire, sonare ut bullæ per aquam surgentes, flatus in iliis strepentes. Hol. bubbelen, Ang. to bubble, Joh. 36.

Adders forke and blinde-wormes sting, Lizards legge and howlets wing, For a charme of powerefull trouble Like a hell-broth boyle and bubble. Shak. Macbeth. Act. JV. sc. 1.

BOCHEL, cg. gibba, tergum gibbum hominis, homo gibbosus. Antiquiores büchel. Hol. bochel, m. idem, sed pochel, corpus ipsum hominis. Nl. (Kil.) , boechel, Hol. j. bult, gibbus. Boechelen, buechelen, conari sub onere." F. püchelje, insudare servili operi. Sic ex Ags. bodig, pectus et spina hominis (Gal. le tronc), corpus, formarunt Frisii verb. bòdje, insudare servili operi. Hd. bucheln prorsus sensu eodem. Munchen zwinget die noth täglich zu BOD.

bücheln und zu arbeiten das ihm die haud rauchet. Butschky. kanzl. 697. F. Mannich-ien thwingt di need dei oan dei to pucheljen ind to arbeidjen, dat him di húd riket (fen it swit.) Grimmius bucheln refert ad buch, liber, quasi esset das buch vornehmen, aggredi ad scribendum librum! Lex. II. 471. Restat buchel, corpus, apud Hd. in buchel-phetsen, puchel-petzen, comedere, F.u. büffele, idem.

bòchelje, vb.a. verbera infligere. Ik scil dy bochelje; ik scil dy op dyn puchel komme, ego te probe percutiam. Ad eandem normam ex ribbe-sek (saccus costarum) corpus; vb. ribbesekje, verberare. Hol. ranzel, pera militis, corpus; vb. ranzelen, verberare.

BOCHT, n. vappa, putida potio, sive vini, sive spiritus juniperi, sive cossi extracti; quæcumque res rejectanem, sive frumentum, sive alia ad cibaria pertinentia. Sax. n. ombocht, quisquiliæ, rerum vilium farrago, res quæcumque ominosæ, malæ, turbidæ. Doar is ombocht in de luchte, cœlum minatur tempestates, ex. gr. grandines, nivesque. Confer Ang. bog, terra uli-ginosa, cœnum. Ex bouge fit Gal.v. bouve, Gal. boue, cœnum. Gal. v. boé, cœnum, pus; boue, pus. Hd. bocht, n. sordes, stercus. Gr. Lex. bocht.

BOCHT, cg. curvatura, series domorum incurva, curvatura funis duabus manubus utrinque librati, angulus domus vel plateæ. - Hy giet di bocht um, moritur. Hol. Hij gaat de hoek om. — Hy giet yn 'e bocht, commessatur, bacchatur; Pake mat mei yn 'e bocht, et avo saltandum est. In nuptiis Frisicis puellæ tum senes tum vetulas urgent ad saltum; proprie valet de puella, quæ saltat inter curvaturam torsam funis duabus aliis librati; Hol. *touwije*springen, F. tou-dounsje, Ang. skipping, Strutt, Sports and pastimes, 888, qui putat hunc ludum esse ex antiquissimis. Inde et Nl. v. adamata figura, Hy bleef in de bocht tot hy bue en loof was, proprie, saltabat per funem usque ad summam lassitudinem. Bredero. Corrige Oudemans, Wb. 62. Nl.v. bockten, capere voluptatem. — Confer buge, Ags. bugan, beogan, flectere.

BOD, n. Hindel. Warns, lectus. Confer bæd. Hind. et Makkumenses quoque bód. Goth. badi, F.b. bad, Johan. 99, unde

BOD.

bæd et bód. It bod meitje, Warns, lectum sternere. Di junge heer wol jern wite dat hy ryk is, mar hy is noch nat to bæd komd, heri filius amat vocari dives, sed nondum in portu est.

bods-boden, pl. Hind. confer 195. bed-selma, F.v. lecti limen. Confer supra 196. Frisii boreales ellyptice salm, pars anterior, sive margo lecti vel armarii lignei, in quo lectus stratus est. Joh. 108. Ags. Somnerus "boncselma, sponda. A side of a bedsted."

bod-stre, n. Hind. lecti stramen. F. bæd-strie. Wycklysse bedstree, lectus. Ps. VI, 7. XL, 3. Sternunt Frisii aliquot straminis mergites sub culcita lecti. Hic mos antiquitus inter Anglos quoque prævalebat; nunc obsolevit. Ipsi reges et reginæ sternebant lectum stramine. Brand, Ellis. II. 66.

F. bæd-strie, supra 197. bôdje, vb.a. in lecto ponere. G. J. ad Deum, Bôdje ik my hol-leeg, si cubo

in imo abysso. 1. 216.

BOD, n. sufficiens longitudo funis vel fili. bód jaen, in genere, laxare funem. Jours mear bod! Hol. Vier de lijn! Ik haw nin bód mear, myn bód is oan ein, totus funis laxatus est, nihil quod ulterius laxem restat. Figurate, morari solutionem in favorem debitoris, It is ien from ind eerlik man, ik scil him bód jaen, homo probus et justus est; morabor ejus solutionem. — De tempore in longum producto; Dær is nou bód oan 'e dei, dies nunc (media æstate) longi sunt. — In genere rerum affluentia, Dær is noch bód, ad manum est plus quam sufficit ex. gr. nummi, frumentum, vinum, cæt.

bód, n. glomus fili canabini circa bacillum convolutus, quo retinet puer draconem papyraceum vento fluitantem in aëre. It bod fen di draek, Ang. the rope of the kite. F.o. drake-bot. Stür. 22.

BOD, n. pretium pro merce oblatum. Ang. North. bode, a price or sum bid, an offer at a sale. Brockett, 45. Ien bód dwaen, vel solum biede, licitari. F.v. bothe, oblatum. Chart. I. 401, a. Confer biede 249. F.o. bot, idem. Stür. 22. Alle bodden oan ein wæze, dicitur si quis omne quod potuit pretium obtulit absque ut venditor concedat coemtionem. Figurate alle bodden binne oan ein, omnia frustra expertus sum. Mei myn loeber fen ien junge bin ik alle BODDE.

bódden oan ein, omnia tentavi ut filium improbum ad meliorem frugem revocarem, sed incassim.

opbod, pretium oblatum crescendo. By opbod forkéapje, auctione vendere. Opponitur oafslach; by oafslach forkeapje, vendere diminuente pretio, ex. gr. pisces.

BODA, vb.a. F.v. citare, citare testem, reum. Bódje, Sat. nuntiare. E. II. 202. bödagi, beudagi, vb.a. F.b. per nuntium mittere vel arcessere. Joh. 166.

bode, boade, cg. nuntius, i. e. qui nuntium adfert. F.b. beud, m. nuntius quem homo adtulit, Sax. bod, idem; bod sturen, certiorem facere: sed F. ien bode stjure, hominem nuncium mittere.

bodewimmel *fen di grytman*, prætoris pagani nuntius. Vulgo exteur.

thjinst-hode, cg. ellyptice (bode), pl. boden, famulus, famula: famulitium, famuli domestici.

bodskip, bodeskip, n. F.v. nuntius, nuntius quo dies dicitur alicui. Alle tha thee thet bodenskip twiske drive, omnes internuncii. F. boátscip, nuntius. Ex pf. bad, vb. biede, Ags. bodscipe, nuntius, jussum.

boátscip, n. nuncium, Gal. message. Ien boadscip dwaen, exire ad arcessendum, emendum vel nuntiandum quid. Vocis migratione, Hy hat hwat yn e bouten, mar by sterke Sint hat er nin boátscip, quamvis robustus tamen nervoso Sentio viribus non par est. Prov. Hwær di diwel ien boatscip hat stjurt er ien áldwiif hinne, sicubi quid diabolus renunciandum habet mittit vetulam; vetulæ scilicet in clandestinis amoribus rebusque suspiciosis internunciæ sunt. boádscip-rinner, cg. qui nuntiis fe-

rendis vacat et ex eorum mercede vivit. Boádscip-rinster, famula nuncia. F.u. boodschap-loper, -loopster. boádscipje, vb.a. nunciare, nunciare

et parvas necessitates ex tabernis apportare. Ang. shopping. bod-thing, n. F.v. judicium summa

autoritate jussum. BODE, spiker, F.o. granarium. B.M. 43. Waerf, kaute, bode, domuncula, casa, ibidem. 45. Confer bodde.

BODDE, cg. casa; alde-bodde, vetus casa rninosa. Dani *bod*, domuncula. Isl. bûth, f. mansio, taberna, tentorium, tugurium. Egilsson. Ang. booth, boothe,

BODDELARY.

taberna (a house of boards), NL kraem, Sueth bod, taberna mercatorum. Barb. Lat. botha, officina, Gal. boutique; boudoir. Confer Isl. abuth mansio, (Jonsson, 3.) cum Ang. ubode. Nl.v. boede, bode, j. boeye, domuncula, casa. Kil. West-Fr. varkens-boed, hara, schapen-boed, ovile; Hol. varkens-kot, schaaphok, idem Texela, boetje, n. ovile, Hol. schapenschuur. - Confer F. bude, tuber cutis. Ang. to bud, germinare. Isl. budda, pera.

bòdde, cella in puppi cymbæ piscatoriæ multis foraminibus aquæ influxui et refluxui apertis, in qua natant pisces capti; arca soluta itidem ubivis perforata, in qua pisces vivi asservantur. Franci veteres eadem voce ean-dem notabant rem. Gal. v. boute, Gal. boutique, "coffre ou vivier rempli d'eau au milieu, pour transporter a flot le poisson d'eau douce en vie." Hanc cellam, si in carina est media, Frisii appellant keer, qua voce quoque notant arcam perforatam solutam post cymbam piscatoriam fluitantem. Inter instrumenta piscatoria, quæ in auctione venduntur, fere semper occurrent lel-fuken, bodden, keren, cæt.

BODDELARY, eg. promptuarium in pariete excavata, foribus, sive ligneis, sive vitreis, clausum, in quo pocula, vasa porcelana, patinæque asservantur. F.o. buddel, lagena; buddelee, capsa vitrea in qua exponuntur pocula, lagenæ, vasa porcellana. T migravit in d ex Gal. bouteille, lagena. Nl. v. bottelrije, promptuarium, cella vinaria et cibaria. Kil. Ang. v. buttilary, per syncopen, Ang. buttery, promptuarium

rei cibariæ. Gal. bouteillerie.

bottelier, cg. promus-condus. Ik ha' to lang foår bottelier féarn um nat to witen, ho it yn kelder ind koakene tagiet, experientia docet; mihi experto imponi

non sino. Gal. boutillier.

BODDELJE, Hind. bullire. Nl. v. bortelen, ebullire. — Opboddelje, Hind. e fundo aquæ bullæ instar in superficiem surgere. F.o. buddele, bullire, movere aquam cum strepitu. Confer Nl. dial. in het water om poedelen. Poedel-hond, canis agitans aves aquaticas.

BODEL, n. F. v. supellex, supellex cum omnibus bonis, tota quanta hæreditas.

BODJE.

guunt Frisii inter boel, tota hæreditas, et yn-boel, omnes supellectiles, quæ intus, i. e. in domo sunt; yn, intus. boel, cg. bona familiæ, bona relicta mortui. Di boel is op, res comesa est. Figurate ien rare boel, Gron. 'n roare boudel, res contorta, turbida.

bûl, m. F.b. pl. bûlar, acervus, cumu-

lus. Joh. 5, 101.

boel, cg. copia. Ien boel jild ind néa noach, vis pecuniæ et nunquam satis. Ien boel folk ind ien bytke wizen, magna multitudo et pauci sapientes.

bodel, L. R. v. W. dos. Ex bod, do-micilium, sedes, et del, pars. F. W.

boedel, n. idem.

boel-goed, boel-gaue, Fris. Hol. dos. Kil. proprie, donum ex re familiæ. bodel-dêl, n. F. v. hæræditatis pars.

boedel-deling, cg. partitio hæreditatis inter hæredes.

bodel-êth, F.v. juramentum quod ad hæreditatem attinet.

buól-goed, n. auctio supellectilis. Hind. boelgoe'. Boere-buolgoed, auctio supellectilis et instrumentorum rei agrariæ rustici mortui.

boel-huys, Fris. Hol. j. sterfhuys, domus feralis. Kil. Alias erf-hus.

bodel-riucht, n. F.v. jus hæredita-

bûl-sattar, F.b. Joh. 5. hæres. Antjis búlsattar, Ance hæreditatem adiens. Confer bodel.

bodel-thingia, F.v. actionem instituere in hæreditatem.

meu-bodel, F.v. hæreditas communis, indivisa. F. mandegoed, bona communia. Prov. Mandegoed scande-goed.

men-bodelia, pf.p. menbodelad, F.v. cui est hæreditatis indivisæ communio.

ut-bodelia, ut-belda, F.v. alicui partem suam ligitimam rei familiaris vel hæreditatis exsolvere.

BODELSWART, urbs antiqua Frisiæ. Chart. I. 469. a. Bollimoerdera, cives Bolswardiæ. Chart. I. 514. Bodelswart, contractius Bolswart, F. Bolsert, Bolsert, F.u. Boálsert, Confer infra Bol-

BODJE, vb.a. acervos fimi in pratis disjectos atterere. *Is di boer yn? Ne, ki is* oan it bodjen. Anne colonus intus est? Non est; atterit stercoris acervulos.

greid-bodde, cg. trahea, qua agricola Confer Richth. Hol. boedel, omnia fricat et atterit fimum in pratis egestum. bona, tota possessio hominis. Distin-BODJE, vb.n. (bòdje) insudare operi, indesinenter patienterque ferre laborem. -Ags. bodig, corpus, Ang. body; Angli et Frisii ex substantivis addita terminatione infinitivi amant formare verba; inde ex *bodig* fit *bodigje*, contracte; bodje. Sic ex püchel, pochel, corpus, fluxit pochelje, insudare labori. Confer | boeije, opboeije, vb.a. navis mar-Ang. Linc. buddy, corpulentus. Ang. Leic. to butty, collaborare. Infra poddebukje, tarde gressum promovere. Prov. San ieer boddet me om ien goet ieer, Burm. 58.

bodder, cg. homo frugi semper insudans labori, laboris patiens, Nl. slover. Prov. Ald ind earm is bodders léan,

remuneratio.

boddery, cg. molitio defatigans, labores continui exhaurientes.

bodde, n. spissum opus.

BOED, BOET, jussum, in phrasi op eigen manne-bood, auctoritate propria. Hy forquanselt syn memmegoed op eigen manne-boet, vendit auctoritate sua matris bona: Vide supra ban 175. Confer bi lioeda bode ende frana ban, 53, 9. Forma boed quoque occurrit in nostræ Frisiæ legibus, ex. gr. O. F. W. p 20, boede; 15, boeden; 6, boedem.

F. v. biada, pf. bad, unde bod. Confer biede 249. Nl. bieden, offerre, pf. bod. BOEF, cg. nebulo, scortator. Boefke spylje, esse in scelere, aliquem eludere

in alea. Hd. bube, idem.

boverie, f. F.v. facinorum, delictorum omne genus, præcipue spurcum.

BOEI, cg. pl. boeyen, vincula. Lat. bojæ. — Dolium natans et fundo catena fixum, index anchoræ mersæ.

boeye, vb. a. vincula, catenas alicui injicere. — It scip sit boeid, navis fundo affixa est præ maris recessu. It scip sit boeid fen foren, fen efteren, navis tangit fundum alvo proræ, puppis alvo.

BOELJE, in composito tabueije, inquinare; ad puerum, Hwat heste dy tuboeid! Ut te conspurcasti! ex. gr. luto, pulte, fuligine, cæt. Isl. bua. parare, instruere, ornare, adparare, vestire. Egilsson.

taboje, toboje, vb.a. F.b. se colere et tegere optima veste, ut feminæ! solent ad nuptias et convivia ituræ; se parare, Gal. se parer. Toboje, (parare partum, i. e.) parturire, quod valet de vaccis. F. eadem figura, ta- boerdtsje, buortsje, n. tabella, orbi-

BOERD.

riede, apparare (partum) Outzen. 28. F. Taboeije (adparare) ironice sensu conspurcandi habent, ut iten tameitse, cibos condire; fisk tameitse, apparare pisces ad coquendum; et kim tameitse, se conspurcare. F. u toemake, idem.

ginem coassatis plancis sive tabulis elevare, sive ornatus, sive utilitatis causa. Veteres Nl. inde parvam navem onerariam, cujus prora et puppis cæteris altiores eraut, boeier appellabant; at nunc boeier est celox.

boeisel, n. plancæ servientes exal-tandæ navis margini.

senectus cum paupertate cerdonum BOEK, pf. verbi bakke pinsere, coquere, quod vide. Prov. Kom moorn wer, wy boecken iester, redi mane, coquebamus

heri, Burm. 41, post festum.

BOEKELJE, BUKELJE, vb.n. alias kladderje, fultus conto superare sulcum aquarium, sed medio in saltu scandere contum ut crescat intervallum. Confer leáppe, (Ang. to leap) fultus conto eoque prehenso ad humerorum altitudinem superare sulcum aquarium; boppe-háns leáppe, idem, sed conto prehenso supra humeros; underháns leáppe, idem, sed prehenso conto longe infra humeros; bjinke-brekke, idem varicatis supra contum pedibus; spjeldsiikje, (quærere aciculas) corpore procumbente in conto et pedibus retrorsum exsertis.

BOEKEN-BEAM, cg. Ags. boc-treov, n. fagus. Ags. boc, Nl. beuk = Lat. fagus. Boeken-béam, pl. — beámmen (bjemmen), per ellypsin bock, pl. boc-

ken (oe longa).

BOENDER-GÆRS, n. deschampsia coespitosa. Gramen vilissimum crescens in terra caustica uliginosa. Hall. p. 265. Per apocopen boender. West-Fr. boender-gras, boender-bossen.

wetter-boender, graminis ejusdem species crescens in scrobibus aquosis

prati vilis.

boénder-lan, n. prata hoc triste lo-lium ferentia. It bounder, ellyptice, pratum certum hoc lolio obsitum. boender, sæpe enunciant boander.

BOERD, n. búrd, (boed) pl. buórden (buódden) tabula lignea, præsertim in thecis, ubi res quæcumque reponuntur. F. u. board, (boad) pl. boarden, (boadden.)

BOERD.

culus. Buôrteje, tabella trusatilis qua orificium quoddam clauditur; ex. gr. in sella confessionali, quam sacerdos claudit cum confitentem recusat. Foár dat wylde-jeyen fen di fummen scil ik ien boerdtje scouwe, impediam puellas ab ista clamosa petulantia. — Fen it boppeste boerdtsje, res optimæ notæ. gong dær fen it boppeste boerdstje, ibi bibebant, saltabant quævisque hilaria agebant. Ang. board, cf. bêrd. Prov. Di abbekaten habbe ien boerd foar 'e kop, causidici erubescere nesciunt, perfricant frontem.

boerd, bord, m. F.v. tabula, tabularum una, quæ coassatæ forem efficiunt, latera (navis), cæt. Hwaso staet een boerd ut en oers porte, quisquis tundendo effrangit tabulam ex alius porta. — Bord, tabula lusoria. Dær scil nat folle fen to borde komme, horum non multum in portum veniet. Stoke. VI. 923.

boerden, (buódden) tabulæ longæ, quibus teguntur alæ cancellatæ molæ pneumaticæ ad ventum excipiendum. It wait hird; di mounten géane um sunder boerden, ventus sævit; molæ circumaguntur sine tabulis. cf. Stürenberg, F.o. Baart, boort, idem.

boerden, (buódden) pl. parvæ tabulæ ligneze, quibus in publica auctione emtores creta pretium scribunt, quod pro re emenda offerunt. Dær kamen nin boerden op ut, nemo pretium of-

ferebat.

bæds-bûrd vel -boerd, vide 195. bort-magad, Lex Fris. 13, virgo conviva, i. e. dispensatrix, quæ cum hero ad eandem mensam accumbit. Bort sensu mensæ. Lex discernit inter ancillam, quæ mulgere et molere solet, et dispensatricem, Nl. huishoudster, Gal. menagère. Confer Isl. bord-dukr, mappa triclinaria; bord-klædi, idem, bord-gestr, conviva. Ang. board, mensa, alimenta.

ganze-boerd, n. scheda papyracea distincta multis caveis, in quibus anseres picti; in illa ludunt aleis, nunc pueri, olim reges. J. Strutt hunc ludum descripsit Sports and pastimes of England (1830) p. 336, The game of Goose.

hern-boerd, n. (hen-boed) Hind. harnbord (hán-bòd) tabula stans erecta in angulo foci, ne ventus agat fumum extra camini spiramen. F. hird-scerm, ellypt. scerm. Hern, harne, angulus;

BOERD.

hirds-herne, latus foci, sive dextrum, sive sinistrum.

mangel-boerd, n. tabula in qua lintea lavata complanantur et lævigantur. Alias mangel-y-lanke, cg. F.b. mangelburd, Joh. 119. Nl. v. manghel-berd, Kil. Linteum volutum circa cylindrum ligneum ope superne pressæ tabulæ volutatur trans planum et lævigatur. tsjiis-boerd, n. asser longus in quo re-

ponuntur casei.

ule-boerd, n. (tabula ulularum) tabula lignea triangularis, in quam desinit uterque apex horrei agricolæ Frisii. Ex illa extat galea cancellata equitis nobilis, quam coronat trifolium, indicio istius prædii possessorem hominem esse nobilem. Trifolio significatur hæres et possessor pratorum avitorum; tribus glandibus contra arvorum. Confer F.v. Ags. ethel, prædium avitum hereditarium et nobilitas. Hæc symbola avitorum bonorum et gentis nobilis hodie pro nihilo sunt et tantum in tectorum ornatum inserviunt, postquam omnes plebeji ea sibi arrogaverunt. Post has tabulas ululæ, dum frequentes erant in Frisia, nidificabant; inde Hindelopenses in nomen ule-boerd. summa fronte domuum habent orificium vitreum rotundum, quod vocant it ulo-glæs.

scoál-boerd, n. capsula lignea, qua pueri puellæque ludum literarum frequentantes calamos, chartam scriptotoriam libellosque asservant et secum portant in scholam. Hindel. scriif-

boárd, idem.

tafel-boerd, n. patina. Isl. bord-diskr, m. patina. Ang. dish (discus) Gal. plat. F.u. tafel-board, Hol. bord. Ang. v. borde, mensa. Ang. board and lodging, cibus et hospitium, Nl. kost en invoning, tafel en bed. Ang. boarding-house, taberna diversoria.

Ags. bord, n. tabula, tabulatum, domus; clypeus; latera navis. Primitiva forma Isl. borth, tabula, mensa, navis; borthhestr, m. equus tabularius, navis. Egilsson. Aspirata dentalis the asperior abit , suavior in d, unde duplex forma apud veteres Frisios in scipis-bord et bort-magad; apud hodiernos board et boart, quibus diversis formis genius linguæ diversas notiones assignavit.

Animadverte Frisios boerd pronunciare boed, bud, ut adeo dubius sen-

BOET.

tentia sim, num elisione solita literæ r ante d sit ex boerd, an ex Goth. biuds, m. τράπεζα, Sax.v. biod, m. mensa, Ags. beod, m. Isl. bjoth, n. mensa, patina, catinus; biodr, m. discus; Alam. biut. Hæc si vera causa esset scribendum foret boed vel bud pro boerd, et bild referendum ad Goth. biudan, pf. bauth, pl. budum, offerre, vel Ags. beodan, pf. bead, thu bude, we budon; ergo orbis quo munus vel cibus offer-Ne tamen negligas et Anglos orientales uti to bode pro to board; he bodes and lodges there, Ang. he boards and lodges there. Forby, East-Anglia-Voc. p. 31.

BOET, de parentibus orbis, quibus sola cura sui incumbit, dicitur. Hja kabbe bern noch boet, Hol. sij hebben kind noch kuik. Nl. v. boeten, sustentare, alere, Maerl. Sp. Hist. II. 178, proprie, non habent liberos neque quos alant. Hy hat bern noch boet, Burm. 26.

BOETE, BOETJE, vb. a. emendare. Goth. botan, juvare; gabotan, restituere. Sax. v. botian, emendare, resarcire, reparare. F. v. beta, emendare, mulctare. Ags. betan, emendare, reparare, pf. bót. Ang. boot, et vb. to boot. Aug. v. bote, juvare. Jun. Et. boote. Ex bote fluxit frequent. vb. botke, unde Ang. to botch, (botsj) resarcire, et Nl. v. boetsen, interpolare. Prov. Byngste is naet to boets, nullum contra avaritiam remedium. MS.

bütsje, bütje, vb.a. emendare, F.v. thiu wedskernene thet hit mith ene threde beta muge, 228, 29, vestis ita lacerata ut eam filo resarcire valeat. Netten bütje, reparare retia; West-Frisiæ piscatores (Marken, Vollendam) boete, idem. Piscatores Katwicenses sæminas, quæ retia resarciunt, appellant boetsters. Kil. "boeten de netten, Hol. retia resicere." Isl. bot, emendatio, pannus assutus. Ags. To miclan brice sceal micel bot nyde, Lupus. Serm. I, 3, magna ruptura indiget magna reparatione.

fiûr-boetsje, cg. curare focum. (Kil. hoeten het vier, Fris. Sic. struere ignem).
fiûr-boeter, cg. qui ignem in foco accendit et alit. (Gal. houte-feu, incendiarius.) F. u. It fuur ferbetere, nova alimenta ignis foco addere. Ags. fyr betan, alere flammam, accendere ignem, Etmuller p. 304, qui betan male refert

BOGGI.

ad beatan, percutere; betan enim est restaurare. Confer Ihre Sueth. böta, accendere ignem, qui citat elde-buter, ligna ad ignem accendendum, cremia. boet-werdich, adj. F.v. dignus qui

mulctetur, mulctæ obnoxius.

BOF, m. F.b. ictus pugni. Joh. 100.

Bof Hollandis est interjectio notans
plagæ vel casus strepitum, Bof, dasr
lag de man / Bof, cg. G. J. I. 213,
ruinæ plausus. Pro bof hodie valet
plof ex pof. Insertæ post b et p literæ

l vide alia exempla in bu.

BOFFERT, cg. libum spissum majus ex farre triticeo, lacte, uvis passis Corinthiacis et quibusdam aromatibus, forma trunca rotunda brevis cylindri. Pertinet ad mensas secundas epularum Frisicarum. Apud pistores Oxfordiæ liba ejusdem mixturæ et formæ prostant. In quibusdam dialectis Hollandiæ poffert. Inter Frisios, præsertim agricolas, hæc liba in deliciis sunt, unde nascebatur helluonum proverbium, It is better it liif bidoarn as di boffert, a quo non abludit Anglicum, Better belly bartt than good drink or meat lost. Ray, 78.

Nl. v. boff, boffe, pof, saccorum inflatio, bucca. Boffen, inflare buccas, jactare. Kil. Hol. boffen, rem alex jactare. Kil. plenam temere aggredi et feliciter perficere. Ik heb die tanden er uit gebofd, temere dentes effregi et mihi præter spem succedit. Nl.v. bof, adj. tumidus, turgens. Den buyk begint bof of bol op te geven omdat het kind verrottende dick opmelt, Embryulcia door Cornelis Solingen. 1673. p. 96. Ang.v. boffy, turgere, tumere; terminationem i infinitivus boffy, (F. bofje?) cum F.b. et F.o. communem habet. Ut ex bof est boffert, et ex pof, quod Kil. cum bof commutat, est F. pof, panis triticeus turgens multicavus minor, ita ex bol est Nl. bol, globus, F. boale, panis rotundus ex farre, et Sax.n. bolders, paniculi turgentes triticei, et Aug. d. bolders, round stones. - Ital. buffa, Gal. bouffon, proprie, qui inflat buccas, i. e. scurra.

BOGE, F.o. nebulo, nequam. Stür. 21. Isl. bógr, armus, lacertus. Nl. schoft, armus, nebulo. Sensu malo, sed bono vide Boye.

alimenta ignis foco addere. Ags. fyr BOGGI, vb.a. F.b. surdo sono battuere. betan, alere flammam, accenderc ignem, Vitio Danico pro beuki, Nl. beuken, Etmuller p. 804, qui betan male refert battuere.

BOL.

BOI, cg. puer. Ang. boy, (bôi) idem. Suethi poike, puerulus, ex Isl. pika, f. virgo, Dani pige, idem; pog, puer. F. pyk, pullus, infans recenter natus. "Antiqui puerum, quem quis amabat, pullum ejus dicebant." Festus. "Caligulam parvulum pullum et pupum appellabant." Suet.

boy Frisii fere usurpant notione fausta; sedant et equum alacrem et amatum repitita voce Bối, bối! — Myn bối, us bói, meus, noster carissimus puer.

bôi is baes, pueri in ludo dominantur; figurate, subditi regnant, plebs rebellat.

boike, n. puerulus, puer dilectus. Ang.v. boykin, a term of endearment.

poike, corculum. Myn poike, meze de-

liciæ! Sueth. poike, puerulus. baike, insulani Wieringenses, infans tum puellula, tum puer. Ang. v. bay, boy. Weber. Bay est ex Ang. East baw, puer. Builje, West-Frisii, idem.

beuk, cg. F.b. puerulus. Ex bok est benker, cg. idem. F. Lytse benker, par-

volus.

boyke, bouke, boukje, nomen quo parentes compellant filios sæpe usque ad decimum octavum annum.

boike-man, puerulus. Myn boikeman! suavissime puer! cf. boxeman.

boike-slach, beukeslach, puerorum concertatio.

BOYE, BOYEN, n. p. v. Wassenb. II. 99. Sax. v. Boio, Freckenhorst.

boyge, n. p. v. Wassenb. II. 178.

boyke, n. p. v. ib. Boite, ib. Sax.v. Boite. Freckenhorst.

boykinga, n. patronymicum, ex Boyking.

boitze, bôtse, n. p. v. ib.

boytsema, bootsma, n. patron. bôitsum, viculus vicinus Hartwerdæ.

'n Sate op Boitsum under Hartwerd.

boijing, n. p. v. (boiging). Forsan boio ex bogo, validus defensor; Ags. boh, g. boges, humerus, brachium. Isl. bogr, lacertus, armus, brachium, potestas, præsidium. Egils.

Hald. Confer boge. BOYEM, cg. fundus dolii, navis. Nl. boden, Aga. botm, m. Ang. bottom. Isl. botn, m. F.v. boden, ut Islandi n finalis pro m. G. J. beam, indicio antiquatæ formæ badem. (βαθύς, profundus?) F.o. báem, Stür. Dolium inBOITE.

ferne fundo est instructum, superne operculo. G. J. I. 65,

It schijnt rea-boeytter oone beame,

Al iz 't nin tomm-brie binne seame, (dolium) videtur esse repletum lauto butyro ad fundum usque licet non duorum pollicum tenet intra margi-nem. — Ien fet sunder boyem, (dolium sine fundo) decoctor bonorum. By ien throchbringer falt it jild yn ien såed sunder boyem, apud decoctorem pecunia cadit in puteum sine fundo. Alias fall it jild as ien drip op ien hjitte stien, cadit instar guttæ in lapidem ferventem. Prov. As di boyem ditsen is kriget it scip di læst wol, fundus navis si mercibus tectus est onus fere complebitur, i. e. difficile est primum consequi nummorum questum; hi acquisiti facile in divitias accrescunt. Boyem, beam, terra. G. J. Frysce beame, terra Frisica. Ierdbeame, ierdboyem, orbis terrarum. Hol. aardbodem.

boyemléas, adj. absque fundo. boln-laus, idem. Ang. bottomless. Sha-

kespeare,

Is not my sorrow deep, having no bottom? Then be my passions bottomless with them. Veteres rem indecoram sæpe voce decora significabant; exemplum præbet botn, quo Scandinavi notabant anum, quippe fundum cui homo insidet; Isl. botn-längi, m. intestinum rectum, Hol. aars-darm, Ang. bottom, anus, quem usum elegantem scioli urbanitatem affectantes caute vitant. — Hæc vox mira constantia retinuit tum formam tum notionem veterem. Bota enim semper et sine ulla exceptione in linguis Anglo-Frisicis notat quod infra est, et eadem vis est in voce analoga Lat. fudus, per epenthesin nasalem fundus, vb. fundo, pf. fudi. Lat. F = Germ. B. Lat. d = Germ. t.

boázzem, büssem, cg. cutis adipis e coctis carnibus orta et aquæ in catino supernatans. F.u. boyem fet.

BOITS, cg. dolium parvum apertum ansa instructum, quo rustici haustri in mo-dum aquam fundunt in vas; vas lactis agitati. Cf. Hol. Fris. puts, haustrum. sup-bôits, cg. haustrum tale, quo rus-

ticus lac agitatum haurit e dolio. boitske, n. capsa levis lignea rotundior, in quo mulieres asservant vestes. Ang. box. (boks, bokse) F. bots, boits, inversione bosck. Hol. v. bosicke; vide

BOITSK.

catalogum utensilium monachorum Frisiorum, quos ultio comitisse Johanne suis sedibus et bonis in insula Marker-hoofd expulit a. Ch. 1845. Vrije Fries. X. 101.

BOITSK, adj. parturiens (vacca, cum uterus tumens apparere incipit.) Di kou is al boitsk.

liif-boitsk, adj. prolapsu uteri laborans (vacca.) Confer F. b. boje, parturire, valet præcipue de vaccis.

liif-boitsce bolle, taurus ani procidentia laborans.

BOJE, TABOJE, TUBOJE, vb.n. F.b. parturire, dicitur de vacca, quæ se parat ad vituli partum. Confer *Boeye*, et Outzen, 29.

BOK, f. F.v. liber. F. boek, (oe longa) n. Nl. boek, (oe brevi) Ags. bbc, f. Sax. v. buoc, f. et n. Ang. book (boek) liber Goth. boka, f. litera, scriptum, pl. bokos, literæ, scripta sacra, liber, (foliorum collectio in unum.) Goth. boka, γράμμα, litera; bókos, γράμματα; multæ literæ faciunt epistolam, libellus; inde Lat. literæ, Nl. letteren, epistola, F. ien letterke, epistola parva. Goth. bókos-afsateinais, (literæ) libellus repudii; vadya-bókos. Saxonibus vet. bók erat tabula, tabella sive charta in qua literæ exarantur; bokan, signum, Nl. v. bokin, portentum, exemplum. Lev. ons Heren. 8713. Nl. baken, signum in aqua erectum ad monendum Cum hac notione conspirat Isl. bok. Islandi et in genere Germani Scandinavi, ut et Frisii, stragulas linteas lecti literis, inscriptionibus, nec non arboribus, floribus et imaginibus acupictis ornabant. Nulla puella inter agricolas Frisiæ, quæ artem acupingendi non callebat. Scandinavi quin et aulæa acupingebant. Omne autem textile acupictum Isl. appellabant bok, f. Eddæ Glos. II. 66k, 588. Verbum bóka gull, acupingere filis aureis. Stragulæ linteæ acupictæ, ut spectarentur, pendehant de sponda lecti Frisici.

Ien boekje opdwaen, aperire libellum, figurate, citare, narrare aliorum vitia, ex. gr. temulentiam, commessationes. Fen bysiters wylde fammen wirdt ien boekje opdien, multa mirabilia narrant de protervis assessoris filiis. — Yn'n goed boekje by immen stean, in alicujus favore esse. Hy scil it wol ræde;

BOK.

hy stiet by di frouliu yn ien goed boekje, bene rem aget suam; gratiosus est apud mulieres. Ang. to be in a persons books; he is always in the good books of the women, idem. Johnson, book. Confer sequent. bokia et boking.

boekhâlder, cg. qui rationes expensi et accepti scribit in codice. Bukhâlder fen it scip, qui navis onerariæ codicem expensi et accepti habet, ejusque res et commoda curat. Bukhâlders ind scippers binne folle swéagers, (qui navi a rationibus est ejusque vector fere sunt levires, i. e.) lucri bonam partem inter se dividunt. Hol. De boekhouders en schippers sijn veel zwagers, mercator dives, qui navi a rationibus est, nautæ perigrinantis uxorem sæpe ambit

boekhålder, monitor, qui in scena monet histriones, i. e. verba suggerit, si forte memoria laberentur; quod cum fiat susurrando, Nl.v. eum vocabant inblaser, quod Galli verbatim verterunt souffleur. Nl. Iemand iets in het oor blazen, susurrare quid in aurem alicujus, Gal. souffler aux oreilles de quelqu'un. Kil. "boeck-kouder, inblaeser int spel, posticus monitor." Boek-kouder proprie, qui librum manu tenet, scilicet, libellum fabulæ, e quo histrioni titubanti recitat verba. Hollandi abeunte seculo præcedente adhuc frequentabant boekhouder, quæ vox nunc obsoleta locum cessit Gallorum souffleur. Ang. v. booke-holder; bokebearer in a playe. Palsgrave. Halliwell, bookholder. Ang. box-bookkeeper, sed Angli præferunt extraneum prompter, Barb. Lat. "promptor."

bok-lond, n. F.v. agri in usus sacros legati sub certa conditione. Ags. boc-acer, boc-land, freehold land, Ang. bookland, land which was held by deed under certain rents and services.

boek-stoay, cg. litera, omne scriptum, literæ, opus typis mandatum, liber. G. J. stoay ex staue, stau, pro staef, virga, baculus.

boek-stoying, cg. orthografia, quodvis scriptum, literæ, liber. G. J.

boekstoai-stalle, literarum figura G. J. boek-wjirm, cg. blatta; helluo librorum absque delectu et judicio. Ang. book-worm, Nl. boek-worm, idem.

boecilce, n. F.v. dim. libellus. Nomina desinentia in k ut koek, tosk, klynk,

BOK.

si solito more per ke diminuuntur, k absorberetur, quare genius linguæ intercalato il integrum ke servat; koekilke, toskilke, klynkilke, G. J. II. 33. Il et kin vel ke sunt ambse terminationes diminutivæ, quæ notionem pusilli quid intendunt et suaviorem reddunt. Hodie adhuc viget tutilke, basiolum, ex tut-ke, osculum, tut-il-ke.

boekje, n. (oe brevi) libellus, ex boek,

liber (oe longå).

bokia, v.a. F.v. (inscribere libris ecelesiæ, i. e.) legare, ex. gr. agros vel partem agrorum proventus in usus sacros. Confer Lat. tabulæ, testamen-Bók enim constat ex tabulis scriptis. Ags. bokian, Ang. to book.

boek-stawerje, vb.n. appellare literas. Nl. v. boeck-staue, litera; boeckslauen j. spellen, appellare literas, Kil. Spellen, Age. Sax. v. epellan, narrare, dicere, idem quod Latinorum ap-pellare. Isl. bokstafr, litera. Eadem notio vocis staf, scipio, baculus, est in Alam. run-staf, litera arcana, ellyptice Isl. Islandice, et baculum (lineolam erectam literæ), et literam notat, unde verbum stafa, appellare literas.

bokinge, f. F. v. testamentum, legatum. BOK, F.o. columen. C. M. 45, 146. In cantilena Büeske di Remmer. Di dufe wol uppe den bôke sat, ha, hu hu, hu ha. BOK, eg. hireus. Ags. bucca, m. Ang. buck, Nl. bok, Gal. bouc. F.v. buc, dorsum. — Prov. Dat spant, sei di bok, ind ky moast lamje, (quanti labores, inquiebat hircus, et parturibat) ridet proverbium dolores imaginarios. Di poepen stiunke as botken, messoribus hircus cubat in alis. 'n Bok fen ien kynder, equus strigosus, effætus. -Se stiif as 'n bok bin ik, ut hirco mihi rigent artus gravedine. — Hy kam mei ien bok oan 't tou nei hús ta, (hireum fune ducens, i. e.) ebrius domum redibat. Imago graphica ebrio gressu vacillantis et per plateas va-

gantis. bokke-bankje, n. (hircorum scabellum) scabellum infame in schola triviali, cui insident pueri protervi et

indociles castigationis ergo.

bokke-himd, n. (hirci indusium) pellicula pinguis lacti cocto supernatans. bokke-sprong, cg. (hirci saltus) motus laccivus. Tropice, Meitse nin bokke-

BOK.

sprongen, ne lascive et imprudenter agas! Analogice Galli suas voces cabriole et caprice ex Lat. caper traxerunt. — Bokkesprong, motus quidam caprinus in saltu veterum Frisiorum.

bòkke-weintsje, n. curriculum parvum in quo infantes hirco vehuntur.

bòk, figurate, homo inurbanus, Unbileefde bok. Babok, homo inurbanus et morosus, ne verbum quidem interroganti respondens. Bok mei koarnen op di kop, hircus capite cornuto; figurate, infans discere nolens, minante matre pueris indocilibus hircina cornua e fronte pullulare. Prov. Di bokken mei bellen binne by di rike lioe maest, (hirci cum tintinnabulis plurimum sunt apud divites i. e.) divitiæ domini reddunt servos ferociores et insuaviores. Hocce servorum et aulicorum vitium Angli vocant The insolence of office. ken ind bokken, ho folle scort it? (Libri et birci, in quantum differunt?) stringit proverbium nubeculam frontem et superciliosum ingenium doctorum. MS. F.u. Latynece bokken (hirci Latini) discipuli scholarum Latinarum.

Bok, bok, stean fæst! Hirce, hirce, firmo sta pede! Ludus puerorum, qui vicibus versis collusorem inclinatum transiliunt. Idem ludus pueris Anglicis in more est; appellant autem leap-frog, ut videre est apud Struttium (sports and pastimes of the people of England 382) qui eum descripsit et autorum veterum locis illustravit.

Bok, bok, ho folle hoarnen hastthou op 'e kop? Hirce, hirce, quot cornus caput tuum habet? Ludus, quo puer pueri inclinati insidens dorso et unum. duos tresve digitos in altum exserens. numerum digitorum conquirit. Anglorum pueri hunc ludum appellant. Buck, buck, how many horns do I hold up? Ellyptice Buck, buck. cf. Halli-well, p. 215. Hunc ludum accurate descripsit et tabula ænea illustravit Roemer Visscher, Zinne-poppen, p. 162. Kil. "bock ouer haghe spelen, bocken spelen, bocken seilen, bock-horen spelen, micare digitis." - Bok-stean, inclinato stare dorso, cui alter insistit ut arborem vel fenestram altiorem conscendere possit. Dubito sit ne vox ex $b\partial k$, hircus, hirci vicem præstare, an ex F.v. buc, dorsum; F.o. buk-etan, idem.

BOK.

Dou scilste fen di bòk droame asthe tejin it killich huske pisseste, (de hirco somniabis, i. e.) magnum patieris damnum si temnis sacerdotes. Feminæ artem magicam exercentes sibi sistebant diabolum sub imagine hirci. Deum Thorum veteres credebant aurigare per nubila duobus vectum hircis. Inde in fabulis Hol. v. jy sult van den duivel dromen; ex. gr. De ontrouwe kantoorknecht, Scena, VI. Focquenbroch, Typhon, p. 27. reg. 46. Van den Droes dromen, idem, Coster, Boereklucht, 29. ed. 1633. — Kloten fen di bòk fen Herodes (testiculi hirci Herodis) dejeratio in ore plebis, qua quid negat repudiatve.

bokken, pl. oves insulæ Texelæ. Hirci i vocantur, quod viliore pastu aluntur quam oves Frisicæ. Habent autem breviores aures et caudas, brevius collum, lanulam in fronte, et in genere lanam spissiorem. Bokke-rammen, arie-

tes Texelenses.

bokke-sciep, pl. oves Texelenses, quæ carent fere aurium lobis. In genere et promiscue ovium Texelensium mares et feminæ vocantur bokken.

&ld-bok, vetus ganeo. Prov. Ien áld bok mei eák noch vol ien grien bledke (vetus hircus amat novas frondes) senes solent delectari aspectu teneræ virginis. — Alde bokken hawwe stiwe hodrnen, senes vegeti in venerem sunt proclives. — Huorre-bok, cg. ganeo.

bok, cg. skeleton avium, Scoti buck, idem. Skeleton annatis instruitur asserculo et chorda astricta, qua soluta instar capri prosilit: hoc hirco delec-

tant se infantes.

bòk, scapha aperta acuta, humilior, qua in fodinis bituminosis vehuntur glebæ focum alentes.

bòkaftich, adj. insuavis, inurbanus,

torve repellens.

bòkke, vb.a. proprie, unum ex multis designare hircum, quod fit, cum pueri ante ludum inceptum sese in gyro sistunt et eorum unus cantilenam recitans ordine omnes, quaque syllaba audita, alterum post alterum digito monstrat; qui ultima syllaba indicatur hircus est. Hircus dicitur, quod ludum incipiens parvæ molestiæ obnoxius est Inde Hollandi in sermone proletario, Den bloed die is de bok, miser calamitate percutitur, Focquenbroch,

BOKHWEET.

Eneas, 162. Memini me puerum quotidie talem cantilenam recitasse, cujus ultima verba erant,

Ikke, tikke, mikke, Tik, tak, té, Wile, wolle, wé.

Et hæc quidem hactenus de pueris Frisiæ; audi nunc, quæ Jamiessonus narrat de pueris Scotiæ: "Zicketi, a term occurring in a traditionary rhyme used by children, when it is meant to determine by a kind of lot, who shall begin a game. The person, who repeats the rhyme at the same time goes round the company touching each of them in succession, and he who is touched at the last word, has the privilege of beginning the game. S.

Zickety, dickety, dock,
The mouse ran up the nock;
The nock struck one;
Down the mouse ran.

Zickety, dickety, dock. Confer F. tikke, Scot. zickety, cum Ags. ticcen, heedus, Hol. F. sik, heedus, capra, Hd. zicke, capra. Pueri in ludis imitari solent res serias seniorum, unde fit quod vestigia rituum, tum sacrorum, tum civilium, qui ante secula obsoleverunt, in ludis puerilibus lucent. Cum autem ab eo ævo, quo Frisii impressionem in Scotiam fecerunt, nullum commercium inter Frisios et Scotos extiterit, verisimile est istud sortilegium per hircum jam ante sexdecim et quod excurrit secula floruisse. cf. Jamiesson, Dictionary of the Scott. lang. Supplement, 1825, Zickety. F.v. buc, dorsum; figurate, omne quod sustentat. Hd. bock, omne genus sustentaculorum, quæ fulcris nituntur; Gr. Lex. II. 204, No. 10. Nl. bok, navigium quo naves demersa levantur. Nl. F. Hd. Ags. Ang. cret. Bok, bucca, buck, hircus, equus cui Thorus insidens volitat per aera. In his elucet elevandi et sustentandi notio, quæ quomodo in hircum quadrant subtiliora videant ingenia.

BOKHWEET, cg. triticum fagopyrum.

E farre hujus tritici Frisiæ mulieres
coquunt lagana, quæ dicuntur bokhweten pankoeken, opposita delicatioribus ex farre triticeo Hweten pankoeken.
bok-hweet-fean, terra caustica, cujus superficiem ericeto scatentem iucendio vertunt in cineres, in quibus

BOKJE.

seritur et luxuriat triticum fagopy-

F. Bok-kweet, Ang. buck-kweat, o et n brevi et abrupto sono, quare vox vertenda est, hirci triticum; Dodonæus (anni 1554) p. 510, "In Hooch-duytschlant, Heyden-korn (Gal. blé Sarrasin). In Neerduytschlant Bockweydt, naer welcken naem wy dat Tragotrophon genaemt hebben." Emollire tamen incipiebant eodem tempore vocalem o nostrates, ut liquet ex Plantini Boeckweyte, heydel (Hd. heiden-korn) et derivabant vocem a bueck, fagus, hodie Nl. beuk, unde et Dodonæus in editione anni 1583 p. 508 "bockweydt aut bueckemoeydt, quæ hirci aut fagi triticum sonant." Angli autem non beech-wheat, fagi triticum, sed buck-wheat, hirci triticum. Triticum fagopyrum veteribus vile et despectum genus frumenti erat, utile hircis, non hominibus. Galli illud et blé noir, frumentum nigrum, vocant et eo plurimum alunt volucres. Contumeliose et eum appellabant Alamanni heiden-corn et Neerlandi heidel, frumentum paganicum, quod e regione Sarracenorum, hostium Christi, oriundum erat. Adde veteres sibi sistere diabolum forma hirci; Grimm, Mythol. 947. Galli, qui se alunt pane triticeo, vocant panem ex secale pain noir, in sermone triviali bon pour nickel, (utilis diabolo) quod Alamanni enunciant oon-per-nickel, unde Hol. pompernikel. idem. Islandi active bucka, subigere,

BOKJE, vb. n. se inclinare, succumbere.

Bok hwat! cede tempori. Nl. bukken,

domare. F. v. buk, dorsum.

BOKKE, n. p. v. Bokkema, Boksma, n. patron. Bokkinga, idem. Ags. Buccing, n. p. v. Buccingaham (Buccingorum villa) urbs Buckingham in Buckinghamshire. Isl. bocki, vir grandis, fortis, magnificus. Torfæus. I. 19, 285. An-

dreæ Lex. Isl. p. 33, 89. bókke, gallus gallinaceus. Quædam ani-mantia Frisii indicare solent nominibus propriis hominum, quorum notio primitiva quodammodo adaptata est animantium indoli, ut Joost taurus, Akke pica, cæt. Veteres sibi sistebant animalia ut homines, qui hominum ad instar loquebantur et agebant, quibusque ideo hominum dixere nomina. In fabula lepida vulpis Reinardi omni

BOKSE.

animanti, quod quasdam ibi agit partes, nomen proprium est hominis.

bakka, n. p. v. quæ forma restat in Bacca-fene, hodie Bak-féan, F.u. Bakkefeen, (agri bituminosi Bacca) vicus in pago Opsterland. Gréat Bakkeféan et lyts Bakkefean, in tabulis geographicis Schotani limite separantur. Bacca-huzen (domorum numerus Baccæ) vicus in pago Gasterland, hodie Bakhuzen. — Bacca, n. p. v. tradit. Corbienses. cf. Förstemann. Isl. báku, n. portentum, signum; sigr-bāka, porten-

tum, omen victoriæ.

BOKKING, cg. halec infumatum; vituperatio, morsus, verbum invidum. Immen ien bokking jan, (alicui dare halec infumatum) aliquem invidiose reprehendere, verbo vituperante mordere. — Veteres ostreas in deliciis habebant, quare hospes convivæ, qui eas fastidiebat, halec fumatum invidens offerebat. Hicce piscis enim macer, aridus fumumque olens tantum a plebecula comeditur. — Norwegi bokna, siccando exarescere. Bokjin, adj. exsiccatus et arescens; valet præcipue de piscibus vento siccatis. Confer Aasen, Ordbog; p. 41. Nl.v. bocksharinck, bockshoren, halec infumatum. Plantyn. "Bocks-horinck, bocks-harinck, buckingh, bocking, halex infumata; (Kilianus addit) q. d. halex hircina, a fœdo nempe odore." 'n Strie bokkings, numerus certus halecum fumatarum, quæ in stramine (strie) sunt consarcinatæ. Inde usus communis vult strji-bokking, halec fumatum. — Bok-

king et bokkim inter se permutantur. BOKSE, cg. femorale tegens unum femorum. Duo faciunt braccam, inde pl. boksen, bracca. Isl. bugsur, pl. subligar, bracca, Andreæ, 41. buxur, pl. Hald. Dani buxer. Hol. pipen van de broek. Di riochter boxe is scuord, (femorale lævum integrum est, sed) dextrum lacerum. In proverbiis antiquis distinguunt inter brak, bracca, et boxe, femorale (unius femoris.) It wiif hat di brûk oan, (uxor induit braccam) uxor appetit principatum in maritum; ad quam phrasin alludit proverbium, Elts ien boxe, sei it wiif, ind hja naem di hele broek, uxor, sit utrique nostrum, inquiebat, pars dimidia braccæ, et totam sibi solæ capiebat braccam. -By di boxen krye (prehendere aliquem

bracce) aliquem aggredi verberibus. Bracca veterum erat laxissima, qua in pugillatu adversarium, ut eum supplantarent, seepe prchendebant. Rop net to lad, scrik fen finchten! oars kriget di wol ien by di boxen! Tunica interior e contra erat lævis et arcta ex panno damasceno adeoque vix prehendenda. — After di boxen sitte, Hol. achter de broek sitten, persequi, urgere aliquem. Prov. Dy ien oar efter di boxen sit stiet vacat ipse molestia. Angli eodem sensu pluraliter usurpant breeches. North. breeks, Hol. sing. brock; Shak. Petruchio is coming in a new hat and en old jerkin and a pair of old breeches, thrice turned. Eodem modo Ang. shears, plur. forfex, ubi F. scjirre, Hol. schaar, sing, plene Ang. a pair of scissors.

Qui navigant mare laxis se tegunt femoralibus; Nl. v. bocksen, wijde kousen, caligæ follicantes. Hindelopenses, qui omnes mare navigabant, se olim tribus tegebant laxis braccis, ex more Getarum, inter quos exulabat Ovidius, Pellibus et laxis urcent mala frigora braccis. Trist. V. 7, 19. Braccæ laxæ follicant inter motum pernicem, unde per hyperbolen femoralia dicuntur sibilare, clamare; Hy rint dat di boxen gale, cursu veloci festinat. Hy donnset dat di boken gale, pede pernici saltat. Pro plurali boxen Frisii quoque utuntur sing. boxe, cg. bracca, ut et Ang. breech, sing. pro breeches plur. Isl. bugea, f. sing. pro plur. bugsur, Andreæ, 41.

Braccam feminis olim inusitatam soli induebant viri, unde bracca et symbolum viri et virum ipsum valebat. Poeta Hollandus Catsius distinguit inter de doeck en de broek, i. e. inter feminas et mares. Quare Frisii appellant sensu favente bôxe-man, eg. (masculus braccam gerens) puer recenter indutus bracca. Ellyptice lytse bôxe, puerulus; myn lytse bôxe! myn bôkse! meum capitulum! Galli culotte, bracca; culottin, petit enfant nouvellement en culotte.

seil-bokse, cg. bracca laxa nautarum ex vili panno cannabino. Seil, velum. Ang. v. breechmen, nautse.

sjaggel-bòxe, eg. homo tarde huc illuc obambulans. Sjaggelje, ignave vagari. slinger-bòxe, eg. sordido cultu proBOL.

diens homo. Ang. chatter-box, an incessant talker. Ang. v. chatter-basket, a pratling child (F. ròffelecute). Sax.l. blar-boxe, puer semper ejulans. Bnl. I. 95. Halliw. Holsati, Dammel-bux, homo hebes. ldiot. Holst. I. 195.

contra erat lævis et arcta ex panno damasceno adeoque vix prehendenda.—

After di boxen sitte, Hol. achter de broek sitten, persequi, urgere aliquem.

Prov. Dy ien oar efter di boxen sit stiet selme nat stil, qui alios urget non vacat ipse molestia. Angli eodem sensu pluraliter usurpant breeckes, Ang.

North. breeks, Hol. sing. broek; Shak.

noch al foart, pulchre valent.

buxis, Barb. L. pyxis. Ags. Ang. box, idem. Ang. v. bux, lagena longa cylindrica. Hd. buchse, tubus sclopeti. F. bòxen, tubi bracce. Gal. canon, tubus tormenti bellici; canon, ornement d'etoffe attaché au bas de la culotte et froncé, faisant comme le haut d'un bas fort large. F. bòken Hollandis audit de pipen van de brock, tubi bracce. Ang. v. water-box, (tubus aquarius) pudendum muliebre, Florio, p. 185. Halliw. Box of the cow, vagina vacce, Wright. F. di koker, theoa tubulata, pudendum muliebre. — Ex boxe Sax. n. habent vb. boxen, ut ex brock, Hol. brocken, inire feminam.

Ex buxe, boxe, per assimilationem literarum Nl. busse, Kil. pyxis, fistula, hodie bus. F. bos, theca; bosser, tubus jaculatorius puerorum. Nl. schiet-bus, donder-bus, sclopetum ex tubo ferreo.

BOL, adj. non solidus nec durus, rarus, mollis attactu. Di groun is nat thicht mar bòl, terra non densa, spissa, sed tumida mollisque. Bòlle wyn, ventus mollis, mulcens faciem, strepens licet absque vi, Nl. holle wind. Bòl waer, temperies aëris tepida, cum molles auræ osculantur genas; alias eine-pike-waer. It is bòl, mollis suavisque aëris est temperies. Bòlle wangen, genne rotundæ et tactu molles.— F.b. bol, acie hebes; bol knif, culter obtusus; bol, truncus. Joh. 22, 147.

bôlke, n. Sc. o. F. Bôltsje, n. panis pusillus rotundus. Ang. a bun. F. u. 'n Bôltsje met seep foor 'n klikspaen. Boltsje pro boaleke, diminutiva forma, ut Wycklyffe ballokis, testiculi, Lev. XXII. 24. Sax. n. bolders, paniculi rotundi spougiosi ex farre triticeo, qui dissecti

BOL.

indurantur in furnace et fiunt paniculi bis cocti, Gal. biscuit, F.u. twiebak. Bolders, Ang. dial. round stones, F. bol-stjinnen. Ang. Norf. bolder, F. popel, jun**cus spongiosus**, quo texuntur sedes [,] sellarum communium.

bóale, bale, cg. F.u. bólle, panis albus triticeus retundus. Hispani, bollo, panis ex farre optimo, lacte et ovis, panis delicatus; tuber capitis ex ictu, iumor. Nl. Hol. bol, rotundus panis; bol, adj. tumidus. - It bern is sa goed as boale ind sa sæft as poút-strou, mellitus puer. Di bæste boalen op it buortisje sette, exponit pistor panes selectos in axiculo; figurate, concionator sacer novam ambiens ecclesiam en boal-rinner, eg. circulator portans recitat orationem selectam.

fine boale, cg. panis triticeus ex simila rotundus.

dutace boale, cg. idem panis ex simila, sed paulo levior et superne boal-koerren, sing. boal-koer. Prov. colostra illinitus et quasi splendens.

grouwe boale, cg. panis rotundus ex tritico molito per cribrum non creto

adeoque non delibrato.

krinte-boale, cg. panis triticeus mixtus uvis Corinthiacis. Hi panes cum inserviant præcipue epulis feralibus Prisiorum, superne notantur inciso crucis signo, unde synonyma kruskeboalen et leed-boalen (exequiarum panes.) nes exequiales) morti proximus est.

umaneine boale, eg. panis triticeus

incesura laterali circulatim.

hól-braed, n. (panis spongiosus) panis triticeus fermento distensus. Bolbraed, heyle, komt, Burm. 6, panis delicatus, bone, adfertur; responsum ei qui pa-.

nem vulgarem fastidit.

bòlle-buiskes, paniculi rotundi spongiosi ex farre optimo, lacte et uvis Corinthiacis, cocti in scrobunculis hemisphæricis butyro linitis sartaginis æneæ. F.o. bol-beisjes; bal-bel-beuskens, Stür. 13, idem, Hol. poffertjes. Confer Gal. les bouillon-baises de Marseille, Hol. boter-biesjes. - Bolle-buiske igitur proprie est scriblita tumens et rotunda. boale-buter, eg. globus butyri unius

kópje boter.

boale-moánne, cg. prima mensis matrimonii, Ang. honey-moon. Lit it kne-bolla, n. F.v. patella. Ags. bolla,

BOL.

pear hwat máljeije, it is noch yn 'e boale-mounne, Gal. Laissez le couple folatrer; il se trouve encore dans la lune de miel. Panis triticeus erat olim ditiorum, Hol. v. herenbrood; siligineus contra populi in genere; inde Frisii distinguunt inter brea, panis siligineus, et boale, triticeus; ideo et Hol. primum tempus matrimonii vocant de wittebroods-weken, F. wigge-modane, idem. Wiggen sunt panes ex farre triticeo puriore, forma digitorum agglutinatorum; inde Burman. 66, T is iette yne wigmoune. Hos panes, qui cunas referunt, Frisii comedunt in festo nati Christi. Ang. v. Christmas-butch.

panes triticeos in duobus canistris peudentibus de jugo cosdemque domatim matribus familias agricolarum vendens.

Hæc canistra vocantur

Ynne boal-koerren mâtte men it nys siikje, circulatores et circulatrices cum panibus semper apportant aliquid novi.

boal-rinster, cg. circulatrix eodem modo panificia vendens.

ból, cg. sphæra; caput. Recte Kil. "bol, bolle, caput, per metaphoram a sphærica figura." Frisiæ nutrices inde formant diminutivum mutando b in p; Myn poále! Dulce caput!

Hy rukt nei di krinteboalen, (olet pa- bol, qui eminet inter omnes. Ien bol fen ien junge, puer egregius. Hol. Het

bolletje van de baan.

intermixtis uvis Corinthiacis rotundus, boal, bâl, cg. pila lusoria. Stoppen boale, lit nat sjæn, (occultatam pilam ne monstres) lusus puellarum, quo pilam lusoriam celant in gremio vel in alia cubiculi latebra, quam earum una quærit, dum cæteræ monent, Thige, thige thicht / bene comprime sinus! Confer bal.

bolle, F.o. extremitas lata ovi opposita

acutæ it spils dictæ. Stür.

ból-stirt, adj. cauda truncata avis. Bolstirte kin, gallina cauda obtusa. F.o. bolstard, non tantum de avibus, sed et de canibus, equis et id genus animalibus usurpant. Stür.

ból-wirk, n. vallum, propugnaculum.

Bol, in altum exaggeratus.

duarumve librarum. Meppel, klute bolwirkje, vallum struere. Figurate, botter, Meppelder kluten. Haerlem par esse ærumnis. Di man ken ik nat *tejin bolwirkje* , rem familiarem instaurare non potis est.

m. vasculum, cyathus, rotundi quid. Ags. heafod-bolla, ellyptice bolla, cranium. — Richthofen knebolla vertit

Hd. kniekehle, poples.

pruke-ból, F.u. caput ligneum cum pectore supra quod capillamenta exponunt cinerarii. Ags plene keafodbolla, cranium; bolla, m. poculum et vas rotundum, Isl. bolli m. tina, obba, vasculum. Ang. boule, bowl, sphæra, poculum rotundum; to bowl, volvere, Hol. pleue rolle-bollen.

ruge-bol, cg. equisetum arvense et equisetum palustre. Dicitur et quadernaet, sed vere Frisicum nomen est lid-ruske, quod adhuc viget in regione Groningensi; ex gr. Oldambt, Westerwolde, cæt. Eleganter vox describit plante habitum; lid ruske enim ad verbum notat juncum articulatum.

strot-bolla, m. F.v. larynx, caput arteriæ asperæ, protuberantia larynges, nodus gutturis; qui nodus cum viro sit acutior et prominentior quam feminæ, medici vetercs eum appellabant " pomum Adami." Ags. throt bolla; th transire solet in st, Nl. strotten-hoofd. (Ags. thrafian, urgere, reprehendere.

Ags. bellan, tumere, pt. beall, bullon, bollon. Ang. v. bolle, turgere. Ang. v. pater Bestlæ. Egilsson.
bollen, tumens, Nl. gezwollen; Shak. BOLDERJE, vb. n. tumultuari, strepere. Merch. of Venice, Act. IV. sc. 1, a woollen bagpipe, lege a bollen bagpipe, Nl. een geswollen doedelzak; Collier notes and emendations, p. 120. Ang.v. bolle, a bud; a pod for seed; a bowl, cup; bolke, a heap (F. bult, bulte); bole, the body or trunk of a tree; Flandri, bol des booms, caudex, truncus. Kil. Flandri lingua Anglis affiniores sunt, quam Brabanti vel Hollaudi. Ang. v. bole-weed, knop-weed. A. v. bollen, to swell; bolnede, swelled. Ang.v. bollynge, swelling; de tumente, fluctibus mari dicitur.

bòlster, cg. siliqua, putamen, cortex exterior, ex. gr. nucis. Pulen sunt si-

liquæ fabarum pisorumque.

bolsters, pl. siliquæ, furfures, ct cortices aridi. Aug. v. bolster, the bed of a timber-carriage, a pad or low soft saddle; bolster-pudding, a long round jampudding. Ang. bolster, pulvinus, cervical; Nl. bolster, idem.

bòlsterje, vb.a. excludere siliquis,

putaminibus.

BOLDERJE.

opbolsterje, vb.a. leetum compressum succutiendo tumidum reddere.

BOLA, f. F.v. concubina. Sueth. bola. Confer Isl. bol, f. lectus, Femina innupta enim fit concubina secundum legem Frisicam, si cum viro in codem dormit lecto, ex. gr. Jur. Fr. II. 296, Hwcerso een man is deer een aest wys huet, slept kij dan bij een ora wyf, ende dat wyf jefta bola wil syn aeft wyf slaen jefta deya. Confer bola Ihre. Apud Nl.v. boel tam valebat de viro quam de femina; neque semper dedecus illum premebat nomen; amatorem enim honestum sæpe notabat. (Huydecoper bl. 138.) Analogice ex bedde, lectus, Nl. v. formaverant bedderick, maritus. Kil. Hol.d. mijn slaap, mea uxor. Forsan vox bola ellypsin passa est et antiquitus notavit sociam thori. Amare et coire cum multis idem esset in aliis linguis hac voce tam coitum quam amorem designabant. Nl. v. boelinne, amica, amasia; boelen, amare; boeler, amator, procus et scortator. Kil.

BOLDAWED, cg. homo magis clamorosus quam malus, sui non compos in significanda ira, cum clamore et convicio agens. Isl. billdaf, bucculenta femina, gigas femina. Bölthorn, gigas,

Isl. buldra strepere, blaterare. Di wyn bòldert op 'e scoarstjin, ventus fremit supra os summum camini: valet de vento magis strepente quam vehemente. Eodem sensu tropico valet de incre-patione hominis boni, sed detonantis dum perrumpitur affectu. Heit boldert wakker oer di oerdwealsce bern, mar di boi scil vool oergéan. Bolderen apud Kil. cadem gaudet vi. Di pastoor boldert fen di stoel op di oerdiedigheyt ind hy drinkt eltse middei ien flære wyn by di mjiltiid op, Ang. The parson bullies from the pulpit against luxury and he drinks his bottle of claret at every dinner. F.b. Joh. 36, bolri, detonare in alios. — Wy krye unwaer; it boldert al yn 'e fjirte, fragores remoti tonitruum minantur tempestatem. Ags. North. a boldering day, a cloudy thundering day. Holder di bolder, in cantilena quadam, cum infantem sursum deorsum movent. Di man soier sceef ind roalle holder-di-bolder di trenpen del, homo ebrius præceps ruebat

BOLE.

per scalas. Si tamen kòlder-di-bòlder habes formam frequentativam verbi kolle-bolje (vide bole) non repono.

bòlder-bak, cg. vehiculum rotarum

axi insistens quassabilis.

bolder-bast, eg. qui subito succen-sens magno hiatu increpat alios, sed absque omni malo dolo. Ang. v. bullciens et minax) Gal. un faux brave. bulder-slek, F.v. verber resonans.

bolder-weintsje, curriculum rusticum axibus rotarum fixum adeoque succussioni continuæ obnoxium.

bòlderje, vb. volvi instar aquæ in gyrum agitatre. It wetter boldert yn 'e sile op, in emissario cataractæ aqua ima sursum volvitur, æstuat. Hindelopenses assimilatis literis opboddelje, ex ima aqua surgere in superficiem. BOLE, manducus, malus dæmon. Loquitur rusticus ebrius,

O bole, dy gean koe! Het dert, het (schort myn sconken?

De holle rint my om: ik bin forsiker (droncken.

G. J. I. 4. Per stygem, quam felix ille qui pedibus ire valet! cæt. Similia sunt in ore mancipii ebrii apud Plautum, Pseudol. V. 1, 6, Quid hoc? Siccine hoc fit? Pedes, sta-

(tin' an non? An id voltis ut me jacentem aliquis

(tollat. In dialecto Berlini, Bol! Dumm hat geschumpfen, Eckensteher Nante, 29. Wylde bole! Burm. 72. Starter quoque voci bôle addit epitheton wilde; ex. gr. Botte clucht van een advocaet ende een boer; I handel. gœdiæ, Timbre de Cardone) Het, wilde boole, mey er te dwaen wesse? Ibidem Hat, wilde sarle, wiit ik er meer fen! per sævum Savrlem, quid melius nossem! G. J. I. 1, 6 wilde sarle! F. It hiem séach er ut as er di wylde saerle regerre hie, in domus area omnia quasi malo dæmone erant turbata. Isl. savrli, sörli, filius Jonakuris et Gudrunæ Gjukiadis, sævus bellator. Egilsson, sürli. F. Saerle, n. p. v. Saerlema-fenne, Beneficiael-boeck, 60. b, pratum Saerlemæ, n. patron. gentis Frisice. Starter, Cardone, 24 handel. 4de wtcomst, Dit 's yen wyrum; die deel is-nin minsche lyck, iste (causidi-

BOLGJE.

cus) est (vermis i. e.) diabolus; scelus istud homini non similis est. Ibidem Het, wyrum, mey 't wesse, dat ick die deæls abbecaet næt ken komme te sprecken? I. handel, 340 uwtcomst, Het, wylde wyrum! Wyr mey hier oornse yen tyge doctoor wenje. Wyld hie notat ferus, indomitus, sævus.

bear. Shakspeare bully-rook (corvus cro- | boalje, vb.n. rebellare clamore et minis seditionem concitare. Jan raep is oan

it boaljen, plebs tumultuatur.

Isl. boli, m. taurus, manducus, malus dæmon; bauli, m. taurus; baula, mugire. Hd. böli, m. terriculamen-

tum, lazva. Confer bolle.

BOLE, cg. caput, Waexens et in remotis vicis Septem-sylvarum; pro quo matres et nutrices F. podle, podle; Ljéane poále, carum caput. Vide poále. Nota Frisios voces a b incipientes reddere diminutivas mutando b in p; ex. gr. poike pro boike. Hol. Het hapert hem in de bol, amens est. Bol dicitur caput a rotunditate. Bol, globas, sphæra. Hol. bollen, placere; dat bolt hem, hoc illi placet; proprie, secundum ejus caput est, F. Dat is him nei di holle. bolje, in composito hóllebólje, in caput

devolvi, se præcipitare, præcipitari; proprie, volvi ano supra caput. Hol, cavum, enim in sermone municipali Hollandiæ est anus; confer gat, anus, proprie, apertura, foramen. Ideo apud Sartorium, p. 105, over hol over bol vallen, synonymum est cum over aers over bol. Pro hol Neerlandi quoque usurpabant sole, solea, sole over bol vallen; Ex sole ouer bol est solle-bollen, se præcipitare, ut ex hol ouer bol ori-tur verbum holle-bolje. Kil. sol.

34 uwtcomst (fabula intermedia tra- BOLGJE, vb. n. tumere, irasci. Notio prima est in tumendo, quam retinet Ang. to bulge, tumere, dum Ags. eam trajiciebant ad iram vel stomachum. Ex Ags. belgan, indignari, irusci, pf. bealh; we bulgon, pf. p. bolgen, Nl. v. belgen, pf. bolg. F.v. pf.p. bulgen, iratus; in ouerbulgena mode, mente tumente ira. Confer Lat. tumens animus, Cio. turgere, irasci, Plant. (Lat. follicare = Germ. bolgje?) Confer Ags. belg, uter, F. bealch, venter, Ang. (bellig) belly.

bulge, cg. bolge, procella, unda, maris fluctus. Tubantes bolge, nubes.

forbolgen, adj. tumens ulcere (membrum.) Di kan is forbolgen, manus ulcerosa tumet. Ang. North. bolged,

BOLJE.

displeased, angry. Nl. verbolgen, iratus. Ni.v. belgen, balgen, pugnare; bolgenschap, offensa, culpa. Ang. v. bolgit schypis, (naves bellicæ) naves longæ. Halliwell vertit large, bulky; Wright

bulged, sed ambo dubii.

BOLJE, vb.n. mugire, boare. Vide boalte, mugire. F. v. bale, terrere, terrorem incutere. Ang. v. bawle, Ang. to bawl, vehementer inclamare. Jun. Et. bawle. hunger-bôlje, vb.n. Hindel. fame cruciari. F. boalte fen hunger, mugire

præ fame, instar vaccæ esurientis. forbalje, v. a. clamore terrere et pellere, dejicere. Ien ein, dy sit to brieden, forbalje, anatem incubantem ovis abigere nido. Vide supra 167.

BOLKE, BALKE, cg. idem quod bàlke

pag. 171.

prûs-balke, regula herbæ florentis relictæ in medio prati messi, quod duo coloni dimidiatim colunt. Ang. North. Balks or banks, the grassridges dividing ploughed lands; properly those in common fields. Also lenghts of solid unbroken land left by a bad ploughman. Isl. balkr, lira in agro. Andreæ. Confer Brockett, 28. F. Hwat hja um oarde bruke litte ee yn 'e midz ien rigle raikes stéan. Prus, crispus.

awé-bàlke, præter notionem p. 171 citatam in aliis dialectis et hoc vult. Messor rudis falcem non plane movens secundum solum prati, sed eam descendentem iterumque surgentem forma sinus agitans, in herba secat strias concavas, quæ vocantur swé-bàlken.

swébalkje, vb.n. metens linquere lineas eminentes in herba. Di poep

mvébalket.

BOLLE, cg. taurus. Isl. boli, m. taurus. Ags. bulluca, vitulus. Ang. bullock, taurus castratus senior. Ang.v. bol, Weber. Wycklyffe, Matth. XXII. 4, Vulg. "tauri mei," my boolis, Ags. mine fearras: bole, Ang. bull, Deut. XXXIII. 17. pl. boolis, bullis, Gen. XXXII. 15. bòlle, homo torvus et inurbanus.

bòlle, cg. cymba velis et malo instructa plus quam 28 pedes longa, sed solitis navibus vectoriis inter vicos et urbes Frisiæ (Hol. veerschepen.) minor. Ang.v. bole, a small boat able to endure a bullen, navis alvus informis, gravis, lapidibus oneratus, quo navem reficiendum in latus vertunt ut carinam

BOLLE.

adire naupegus possit. Richey, 28. Holsteyn, I. 181. Confer Sueth. bol-yxa, securis major; bol-geting; bolwekr, qui grandes suscipit labores. Isl. bol-da, bol-sterkr; et bolr, truneus arboris, cæt. Hol. bolle-boos, qui pompa vel statura eminet inter omnes, et inde sibi mire placens et gloriosus.

Di bolle wirdt hnitelich ind bliest throch 'e noas, taurus fit petulcus et iram spirat per nares. *Master sincht* as ien bolle omdat domeny him douke hat, pædagogus torvis nos aspicit oculis. Di bolle yn 'e réak jeye, ira et protervia turbas citare. Hy rint er op ta as di bolle yn 'e réak; it is ien unforstán, homo stupidus cœco impetu ruit instar tauri cornu petentis metam fœni. Er di bolle ynjeye, severis verbis increpare et impedire ne quod propositum erat fiat. - Di liu prate jimmer-wei ut 'e krante ind 'e bibel, ind kja wite er sa folle fen us di bolle fen di noardstjerre, homines usque citant ex actis diariis et bibliis sacris, in quorum sensu penitus cæcutiunt. -Di bolle spilet di kou, taurus init Inde nomen ludicre tauri vaccam. spylman, musicus. Hy gniist as ien bòlle, ringit tauri instar percipientis odorem vaginæ prurientis juvencse. -Asthe nei di brabier gieste as di bolle is krekt it selme, consulere tuum medicum et taurum eodem redit. Ang. v. bull-calf, a stupid fellow. Ang. bullish, stupidus. - Bule, bule! Sek, sek! His verbis pueri Frisii taurum irritare tentant. Confer Ang. North. bull-eeg, a gelded bull.

bòlle-bek, cg. (os tauri) Syn ænsicht réa bepockt, bepoeyste, Dat grymmet as uws bolle beck, G. J. I. 67, facies pustulata hominis vinosi ringendo refert os nostri tauri. - Nl. bulle-bak, manducus, homo torvus, terriculamentum.

bolle-bûrd, n. (bòlle-boed) asserculus quadratus pendens de summa fronte tauri petulci ne videat, quem petere cornu vellet. Sax. l. bullen-bret, idem. B. N. L. I. 159. Inde phrasis ki kat ien bolleburd foar 'e holle, ses triplex ei ante frontem est. Alias Hy ket ien dubel fel foar di kop.

rough sea. Halliw. 193. Sax.l. bulle, bolle-flæsk, n. caro tauri, quem ut viliorem comedunt homines parei vel agricolæ domestici. Opponitur carni bovinæ, quæ plus constat. - Di bolle-

BOLLE.

holle (inferi taurorum?) locus prope a vico Ferwerd.

bolle-kamp, cg. pascuum separatum tauro; pl. bol-kampen, agri in Ommelandia juxta viam Harksteranam.

hülle-lan, n. Scil. pratum vile in quo pascitur taurus. Frisii vitulos et tauros viliore herba pascunt; optimam herbam præbent vaccis, quæ lac præbent. Confer kjelle-gærs, kjel-lân, in kéal.

bòlle-kanne, cg. cautharus major coctilis, in quo colonus messoribus bibendum præbet lac agitatum.

bòlle-kéal, n. vitulus taurinus; figurate, res qua male cecidit. Hy miende di priis to winnen, mar dat is ien hollekéal wirden, præmium reportare præsumebat, sed hæc spes decollavit. Vituli taurini vilependantur a colonis Frisiæ, qui plurimum eos laniant eorumque carnes comedunt. Tempore Vighi ab Ayta coloni vitulos taurinos ut vilia cadavera abjiciebant, vel laniatos canibus devorandos projiciebant. - Ang. bull-calf, vitulus taurinus: homo stupidus.

bolle-keátting, n. catena ferrea, cujus altera extremitas innectitur funi cui alligatur taurus in prato, (Confer bolle-tejoar) altera obici ferreo transverse in fronte ad utrumque cornu firmato, qui ear-izer dicitur. In auctionibus sæpe junctim prostant, bollekeátting ind earizer. Confer ear-izer

p. 114 supra. bolle-kloten, pl. offee parvulæ ex saccharo cum farre triticeo cocto. Gal. sucre brulé. (A kind of round barley sugar.) Confer keálle-polen, (pedes vi-

bòlle-òxe, prout taurus serius vel maturius castratur ejus penis (string) fit crassior vel gracilior. Si crassior dicitur bòlle-dxe, si gracilior dxe, qui membrorum forma concinnior habetur. Sax.l. bull-osse, taurus castratus post-

tuli) liba gracilia et longa.

quam aliquod tempus vaccas assiliit. bolle-pyst, cg. tauri penis. Hol. bullepees, Ang. bulls-piszle, Sax.l. bullenpesel, B. N. L. I. 159. Tauri penis ludimagistris olim erat verber, quo castigabant pueros protervos. famuli rustici eo regunt vitulos porcosque cum potantur in alveo. — Patriotece bollepyst, anguillæ cutis aliquot globulis plumbeis onerata, qua seculo XVIII in finem vergente, dum res

BOLLE.

publica factionibus infestabatur, quidam homines rabidi ex inimicis principis Arausiaci, patriotæ dicti, ejus asseclas verberabant.

bòlle-préam, cg. cymba major plana et aperta in canalibus et lacubus Frisiæ pecus et fœnum vehens.

bolle-scyt, n. F.u. (tauri stercus liquidum) spiritus juniperi, vulgi dictio ludicra. Honigbij, II. 8. Matres, ut deterreant infantem a cibo nocivo, ajunt, Ak! Dær sit ien swarte rup ut 'e tun op, ind di bolle hat er op sciten. Swarte rup, eruca nigra.

bòlle-spit, n. veru solo prati infixum, cui alligatur taurus ne circulum definitum transeat. Bollespit mei ien koarnizer, veru et obex ferreus transverse tenens cornua tauri, cui restis alligatur.

bòlle-stål, cg. stabulum tauri solo ligneo perforato, sub quod se subducit urina. Vaccee stantes solo luteo integro urinam demittunt in emissarium pone stabulum. Tropice Sax. l. bullenstall, angiportus tectus, ubi viri mingunt. Richey, Hamb. 27.

bòlle-stål, cg. spatium concavum puppis in navibus minoribus, ubi rector suam habet sedem, et pedem veli attrahit vel laxat et ligat. Sax. l. boller, stipes ligneus ex margine navis extans, cui rector alligat pedem veli.

bòlle-sted, cg. (urbs taurorum) urbs
Horna in West-Frisia, ubi nundinæ
annuæ taurorum. Vox ludicra.
bòlle-tsjoar, n. restis, quo taurus
vincitur in prato; Di bolle tsjoárje,
vincire taurum resti in prato. Confer tsjoar, Nl. tuyer, tudder, Isl. tiudr.

lân-bòlle, taurus qui pascitur in prato. stâl-bòlle, taurus in stabulo.

steds-bòlle, cg. (urbis taurus communis) dorps-bolle, cg. (vici taurus communis) ganeo, meretricum sectator. Sax. l. stadts-bulle, Hd. hurenhengst. Licet hodie quisque colonus Frisius suum proprium taurum in suæ gregis usus alat, videntur tamen aliæ tribus taurum in communes aluisse usus. Ad hunc usque diem vici Beemsterani West-Frisiæ in communes usus nutriunt quosdam tauros, quorum curam mandant viris dictis bullevoogden. Juvenis ducens taurum quotidie præterit villas et suum adventum cornu bovini sonitu colonis significat. Angli veteres taurum communem vici vel urbis voBOLLE

cabant a fre bole (F. ien frye bolle) cui Chaucerus assimilavit scortatorem hisce verbis: Thay thynke hem fre and han no juge no more than has a fre 🛭 bole, that takith which cow that him liketh in the toun. So faren thay by nommen; for right as a fre bole is ynough for al a toun, right so is a wikked prest corrupcioun ynough for al a parish or for al a contray. The persones tale. Wrights Chaucer, The Canterbury tales. 1847.

bòllich, adj. taurum appetens. Ang.v. bull-wood, idem. Wright, bull-ward,

267. Ang. bullish, stupidus.

bòlje, vb. n. (tauri instar agere, i. e.) pertinaciter repugnare, irate omnia contendere. Ang. to bully, tumultuari minis et clamoribus, a bull, taurus, ut ab Ang. boar, ursus, to bore; a dog, canis, to dog; a horse, equus, to horse. Frisii ab houn, canis, vb. honje; a kéal, vitulus, vb. keálje; a mús, mus, vb. musje; F.u. a peerd, equus, vb. peertje, cæt. Di pûpen bolje, fænisecæ Westfalici pratum linquunt, ut colono altius diurnum recepto exprimant. Alias di pupen strike ut, ut Angli to strike, to make a strike.

BOLLE, BOL, eg. protectum, paradromus ad ripam portus, in quo nautæ, gerones, senes e plebe et id farinæ alii confabulantur. A mendaciis dicitur

leagen-bol, Makkum. F. u. leugen-bank. — Isl. bol, n. villa, prædium; sedes, cubile, byli, n. habitaculum. F.b. bole, domus coloni, 579, 13. F.v. bold, domus. Ags. Bolde, domus co-loni, Somner. Teuth. bolde, hutte, schop, leuve, (Hol. luif. F. stoepe) tugurium, pergulum.

bold-bring, F.v. dos quam nove nupta

secum in domum fert; bold-sket, idem. Nomina plurium vicorum Frisice borealis desinunt in bol vel bul, prædium, præcedente fere nomine proprio; Ex. gr. Bend. 105, Gaike-bull, Odenbull, Aken-bull, Obben-bull, Rickels-bull, Hulke-bull, Offe-bull, Ulves-bull, Rens-bull. Iwens-bull, Ade-bull, Haienbull, Poppen-bull, Butte-bull, Wimmersbull. Inter nomina propria Frisiorum hodie adhuc vigent Gaike, Ode, Ack, vel Ake, vel Aike, Obbe, Rikele, Holke, Offe vel Ofke, Ulbe, Rense vel Rinse, lebe, Ade vel Ede, vel Iede, Haye, Poppe, Botte, Wimer, OffenBOLSERT.

bull, Poppenbull, prædium Offæ, prædium Popponis, ex. gr. indicant Offam vel Popponem quendam ibi locorum primum fixisse sedem, et eodem modo maxima pars nominum locorum nostræ Frisiæ explicantur. Sic ex nominibus propriis Bodle, Holle, Kimme, Leo, nos habemus Bodleswerd, hodie Bolswerd, Holwerd, Kimswurd, Leowerd; ex n. p. Dokke, Menald, Dedige, Deida, Aelse, derivantur Dokkum, Menaldum, Dedigum hodie Dedjum, Deidenum hodie Deinum, Aelsum, et sic in cæteris. Nullibi terrarum homo privatus e populo plus valuit quam în libera Frisia, ûbi nomen faciebant vicis et urbibus qui ex plebe forte fortuna primi ibi habitaculum posuerant. Um est ex am, ham, domus. BOLLING-WIER, (collis Bollingii) villa in pago East-dongeradela ad ripam fluminis Pæsens. Balling, Bolling, n. p. v. Wier, cg. extructus collis parvus in quem colonus vicinus se cum familia et pecore recipiebat irrumpente maris fluxu. Bollingwierster thille, ponticulus B.

BOLLUM, BALLUM, vicus insulæ Amelandiæ. Ballum, in oris Jutlandiæ. Bend. 105. Ballum nascitur ex Balum, vicus Fris. borealis in pago Nordstrand. Bend. 104. F. Bale, balle, n. p. v. Ballama, n. patronymicum. Wassenb. II. 140. 97. 172.

BOLSERT, Bôlsert, urbs antiqua Frisiæ. F.v. Bolswerd, plene Bolliswerd, Chart. I. 514, quod per assimilationem literarum dicitur pro bodles-ward in nummis antiquis. Inde F. u. Bôlsert. Bodle nomen proprium viri ut Ang. Bodlege unde Bodley, n. patronymicum. Waerd sive werd, ager elevation, colliculus extans ex aquis marinis tempore æstus. In vicinia Bolswerdæ sunt vici Tiérkwert, Burgwert, Hartwerd. Confer Burgward, du Cange.

Bolswerda est urbs natalis Gysberti Jacobi f. Holckama, cujus sententia erat, Sliucht ind riucht as dy fen Bolsert, simplex et candidus ut cives Bolswerdæ (Ang. a plais mas). Ibi vitam degit et in ejus dialecto poë-mata sua composuit. Poëtæ enim tempore Bolswerdæ vigebat lingua Frisica, cui lapsu temporis succedit diasemi - Nederlandica hodierna lectus urbicolarum Frisiæ. Inter ruricolas

BOLSTJURRICH.

vicinas lingua erat mixta ex dialecto australi et hodierna dialecto communi; hæc nunc temporis illam dispulit. Juvenis ex ore vetulæ Bolswerdanæ audivi ejus aviæ solennem fuisse salutationem vespertinam Hindelopensium 'néaun! hodie 'nawend. Confer awend. 'Nawend pro g'nawend, gon-awend, Galbon soir! Ibidem ombite ut G. J. pro ontbite, jentare. — Dat péar fiert it wapen fem Bôlsert al, isti conjuges sese aversantur; proprie, cubant in lecto conjugali obversis tergis ut duo aquilæ in insignibus Bolswerdæ.

Bólserter kabbeljou, (aselli Bolswardenses) caro vituli recens nati; scomma. — Bólserter oʻdijekuken, (liba oleata Bolswerdana) incolæ Bolswerdæ; cognomen ludicrum. Confer oaljekuken, globuli farrei oleo cocti.

BOLSTJURRICH, adj. contumax, refractarius, irate repugnans. Nl. v. balsturick, seditiosus. Hooft. Ags. bold, audax. F. stjure, regere, dirigere. Confer supra p. 166 bal-dedich, bal-eurich, bal-stjurrich, in quibus bâl fere effertur ut bôl. Bnl. I. 45, balsturig.

bòlstérich, adj. asper, scabrosus, iniquus.

BOLTER, m. F.b. candela ex cera vel sebo conflata. Bend. 61.

BOLWERT, cg. remuneratio nuncii. Hind. Parvarum navium rectores, qui mie-bringers audiebant, olim extra portum speculabantur nautas Hindelopenses ex mare Baltico vel Norwegia reduces, et simulac e longinquo aliquem eorum appropinquantem vidissent in Hindelopiam vecti id uxori nuntiabant, quæ evangelum præmio bolwert remunerabat.

BOM-BAM, sonitus pulsatæ campanæ. Cantilena infantum municipalis, Bombam, de klok die lüedt,

De boeren die gane de poart üet.

Bom-bam! Noseke is daed, Burm. 6.

Nota pulsari campanam cum mortuus effertur. Ang. v. bombone, to hum as bees. Halliw. Bom-bam est ex bongbang; vide bonge. Isl. banga, pulsare, Ang. to bang, idem; unde frequent. Ang. v. (bangel) bammel, to beat. Halliw. — As ien pastor tsjien jier preke hat bliuwot it as di bombam by it älde.

bo m b a m j e, vb. n. sonos pulsatæ campanæ edere.

BONGEL.

gebombam, n. sonitus continuus pulsate campane.

BOM-IIS, n. glacies sub qua aqua defluxit, igitur cava et resonans. Bom est ex bong, Nl. v. bonge, tympanum, Kil. bomme, idem; bommen, resonare. Bong, ellyptice F.b. pro F. bom-iis, Joh. 5. F.o. bonk-iis. Stür. Confer bonge.

BOMMEL, eg. vesica, tympanum, obturamentum dolii, pro bongel. Di bommel boarst los, erumpit dolii obturamentum, acta fæda dudum tecta erumpunt in lucem. Nl. v. bomme, operculum vasis, obturamentum dolii. Kil.

BOMP, cg. idem quod pomp et komp, ictus inflictus trudendo, ex. gr. pugno; ictus affligens aliquem ad terram. Ang. East, bump, affligere aliquem arbori vel posti, Forby. I. 45. Isl. bompa, pompa, præceps ruere.

BON, vide BAN supra 175.

bon-felling, f. mulcta propter jussum autoritatis publicæ despectum.

bon-bref, n. literæ mandatum magistratus nuntiantes.

BONA F.v. vide BANA, homicida.

bonia, vb.a. F.v. aliquem proferre ut homicidam.

BONGE, cg. vesica urinaria. Nl. blaes. — Barge-, koue-, scrippe-bonge, porci, vaccæ, ovis vesica. Isl. bunga, f. tumor, protuberantia. Ang. v. bung, a purse or pocket. Crumenæ antiquitus fiebant ex vesicis. Nl. v. bonge, Hd. bunge, tympanum. Di bunge boarst, rumpitur vesica inflata; tropice, prava consilia in lucem prodeunt. — Bonge, abscessus aqua vel pure repletus.

bunge, F.b. tympanum. Helgoland, Sylt.

bonge, cg. tympanum. Nl.v. bonge, idem; posteriores bomme (Kil.), nunc restat in rinkel-bom, tympanum crotalis cinctum. Hij stiet bij sijn wird as de hasse bij de bonghe, Burm. 29, stat a promissis immotus ut lepus apud tympanum pulsatum, exuere solet promissa.

BONGEL, cg. confer bingelje p. 310.

Bongel, cg. pedica equi in prato ne quadrupedante cursu laceret solum. Figurate, myn wiif hat ien bungel oan 'e foet; hja mat thuws bliuwe, mea uxor infante lactente domi tenetur. 'n Bongel kayen, Ang. a bunch of keys, clavium fascis, Nl. een bosch sleulels.

BONGIRD.

bongelje, vb.n. sacci penduli instar

hine inde moveri, agitari.

umbongelje, vb.n. cursitare huc et illuc. Yn 'e sted umbongelje ind di gréate hearen nei 't gat rinne, is better four ien Hollaner as ien Fries.

BONGIRD, eg. pomarium. Nl. boom-

gaerd, idem.

bongird, nomen villæ proximæ vico Bozum. Di boer wennet op di Bongird. Dær is boelgoed yn di Bongird.

BONK, F. v. pro bank, quod vide. Nota ad phrasin throch di bank, universe, usum frequentius usurpare throch 'n (ien) bank.

BONKE, cg. os. Vide p. 258.

fisk-bonken, pl. ossa tenera pisciculorum ut percæ, alburni, cæt. item piscium majorum, quales sunt lupus, cyprinus aliique ejusdem mensuræ.

Nin bonken yn fine, nullo vinculo retineri ab injustitia. Di abbekaten fine er nin bonken yn um it riucht krum to meitjen: Americanisms, 42, "To make no bones of, to do any thing without hesitation. A metaphor borrowed from eating with dispatch as if it contained no bones."

bonk-fretter, cg. caries ossis, Nl.

been-eter. Aliud notat

ben-frotha, f. detrimentum ossis. Gal. frotter, fricare. Ang. v. frete, fricare, fret, idem; pf. p. fret, dilaceratus, sauciatus. Halliw. Alam. fraton, sauciare. Kil. orijten, j. wrijten, tornare. Nl. fret, viverra, scilicet terebrans cuniculos. F. b. frit, terebella, Outzen. 88. Sax.l. frit, fritbaer, terebella, rectius writ-baer. Richey, Id. Hamb.

BONKE, cg. massa, cumulus. Ang. v. bosonche, a swelling. Ang. bunch, fasciculus, tuber, gibbus. Dan. buncker, articuli montium. F. b. bunk, accervus, ex. gr. frumenti, argenti, Outzen. Bend. 32. Bonk, Joh. 100. — Hy hat ien hele bonke jild yn 'e buse, crumena ei tumet nummis.

bonken, pl. terra vilis, ex argilla infertili fragilique, sub cespite crustæ supremæ latens. Confer knip-klaei. Di bonken lizze under di bilarring, crusta terræ causticæ obnoxia est contracturæ et subsidentiæ. F. u. Die de kanten afsteekt zal de bonken moeten ophalen. Vegelin, Veengraverijen, p. 77. Isl. bunki, m. congeries, strues glebarum humidarum. Andreæ, 41. Isl. torf-

BONS.

búnki, m. congeries cespitum. Hald. Ang. v. buckets, square pieces of boggy earth under the surface. Halliw. 216. Hol. veen-bonken, massæ abruptæ soli bituminosi aquæ supernatantes.

bonk-ierde, cg. (F.o. bunkeerde, Stür. 37.) crusta suprema terræ bituminosæ (héage-féan) altæ quæ dicitur, spongiosa et infertilis, nihil præter huc illuc triste gramen vel ericeti plantas proferens.

bonki, vb.a. F.b. acervare. ger. bonkin,

Joh. 166.

bunken, ofbunken, F.o. idem quod

sequens bonkelje. Stür. 27.

bunker, cg. fossor denudans terram bituminosam, ita ut appareat quod F.o. vocant de turfbank. Confer Ags. bonc, pro banc.

bonkelje, vb.a. effodere humum vilem,

qui tegit terram bituminosam.

BONKEL, F. occid. examen avium. Een bonkel spreeuwen, sturnorum examen. Isl. bunki, m. strues mercium, congeries; commutatur cum bulki, m. idem, unde F. bulte, st. multitudo, quod vide. Ang. East. bonker, large. Halliwell. Confer Egilsson, bunki, et bulki. Ang. bulk, moles.

bonkel-red, n. in molendino, quod ope equi carenum movet, ista rota, quam dentes orbitæ principalis (kaem-red)

arripiunt et circumagitant.

BONNA, vb.a. F.v. jubere, imperarc, sancire. Isl. banna, interdicere, prohibere. Banner, m. viator.

bannech, adj. F.v. autoritate publica jussus et sub ejus tutela positus. In een bannega silroede, 495, 23, idem quod banda sylroda, O. F. W. 348.

ban-schildich. adj. F.v. debens mulctam, debitor mulctæ solvendæ.

BONNO, BONNE, n. p. v. Isl. buna, scatere; buna, f. scaturigo. Alam. Buno, Buni; Bunico. Sax. v. Bunikin, contracte Bunkin, Frisice Bunkin. Först. 292. Confer Gal. fontaine, n. patron. bonsen, n. p. v. bunsen, idem.

bonke, bontsje, n. p. f.

bonnema, n. patronymicum.
BONS, cg. pulsus, ictus. Di bons juen, abigere aliquem. Di faem jount di feint di bons; hy is hjar to dimmen, virgo procum propter ingenium scdatum a se repellit. — Bons, fragor ex pulsu. It joech ien hirde bons, fragorem edebat magnum.

bônsje, vb.a. ferire cum fragore. len sceef

BONS-GAT.

keerdel bonzet op 'e doarren um, homo ebrius magno strepitu pulsat fores. — Ang. v. to bunch, verberare, tudere.

BONS-GAT, n. (boons-gat) introitus portus Helderæ; proprie, aditus homicidæ. F. v. bona, homicida; gat. apertura, exitus in mare. Dicitur et hels-dór, (hel, inferi; dór, porta inferorum) unde et vicus ad ostium fluminis Suder-seæ Helder ex helle-dora. Confer Tab. Geogr. De zeven Nederlanden in F. Halma, toneel der Vereenigde Nederlanden. Forebat superstitio proavorum animas mortuorum per hunc portum migrare et transvehi in Angliam, umbrarum refugium nebulosum. Procop. 4, 20.

BONT, BUNT, adj. varius. Bonte kou, vacca maculata, maculis distincta; read-bonte, swart-bonte kou, vacca rubris, nigris, maculis distincta. Hy is sa bikend as di bunte houn, omnes eum noscunt. Prov. Dær wurdt nin kou bunt néame, as er is ien hwyt hier oan, quod fama canit, licet mixtum menmone proletario Fen boppen bont ind fen underen stront, splendor vestium fucatus. Sa bunt as ien exter, pica varior, i. e. multis coloribus indutus. len bunte rigele, series mixta juvenum puellarumque. — Bunt ind blau slein, maculatus cutem verberibus, Hd. braus und blau geschlagen. Vide supra bldu, 381. — Bunt meilse, peccare; di junge hat it bunt makke, hy hat di spegel britsen, magnopere offendit puer; fregit speculum.

BONTSJE, n. F.u. diabolus, proprie, diabolus parvus, ut Hol. vriendje, in sermone triviali pro vriend. F.u. Ik mag 'n boontje weze as it waer is, sim dæmon, si verum est. Boontje komt om it loontje, diabolus suam poscit mercedem, i. e. vindicta divina tarditatem supplicii gravitate compensat. F. v. bona, homicida, diabolus. Confer prov. Isl. Bón vill hafa bón till laúna.

BOPPE, præp. super, supra. G. J. boppa et boppe. It wetter stiet boppe peil, aqua surrexit supra statutam altitudinem. Boppe us hollen boarst it unwaer ut, supra nostra capita erumpunt fulmina. Prov. Néat boppe di mijitte, nihil excedat modum. Dy underst leit komt wol ris boppe, qui jacet hunc sæpe elevat fortuna. Boppe oppe kaep allyck de hinnen, Burm. 6,

BOPPE.

(gallinarum instar supra fimetum) supra molem argenti est avari felici-Gean nat boppe dyn kaptael, ne tentes negotiationis aleam supra tuam sortem. Ponitur et absolute, Di faem is boppe, famula sursum est, i. e. in solario. — F. v. buppa, super, supra, adhuc, insuper; præpositio regens dat. et accus. buppa tha arem, supra aures. F. boppe di éaren. Boppe acht punt, excedens summam 8 librarum. Dær to buppa, Chart. I. 537, a. Nl. daer te boven, hoc amplius, insuper. F.v. buppa per syncopen pro bi-uppa, plene Ags. be-ufan, Nl. boven, Ang.v. bove. Halliw. 201. Ang. above. Confer Ags. be-æftan, post, F.b. beaft, Joh. 69. Ags. be-utan, F. buten, extra, foris. Si præpositiones nei, fen constru-untur cum boppe, boppe fit boppenen vel boppen. Fen boppenen del smite, deorsum projicere. F.u. Fen bovenen neër smite, G. J. fen boppene. Nei

bunt néame, as er is ien hoyt hier oan, quod fama canit, licet mixtum mendaciis, tamen quid veri habet. In sermone proletario Fen boppen bont ind fen underen stront, splendor vestium

neér smite, G. J. fen boppene. Neiboppen klàdderje, sursum scandere. boppen klàdderje, sursum scandere. boppeste, adj. superl. altissimus. Fen it boppeste boetje, res selecta, optima. Boerd vel boed, tabula superior apo-

Boerd vel boed, tabula superior apothecæ. Confer boerd, 426.

muwle-bopperst, n. (arcus oris) palatum. Vox a G. J. ficta.

boppe-hânsk, adj. supra humeros agens. Boppehánsk leáppe, manu supra humeros tenens perticam saltu superare sulcum aquarium. Opposite, underhánsk, manubus demissis. cf. boekelje, 424.

boppe-keamer, cg. cœnaculum, i. e. cubiculum solario proximum. Mutatis verbis, cerebrum, Di man is ungelokkich: it scilt him yn 'e boppekéamer, infelix mente captus est. Prov. By folle keningen is di boppekéamer nat biwenne, multorum regum claudicat ingenium.

boppe-laech, cg. stratum superius, ex. gr. terræ, oneris nautici, cæt. Boppelaechs-slotierde (ut di stædegreft to Lyouwerd) cænum ex superiore strato fundi aquæ effossum et in ripam projectum. Stratum superius fertilius est inferiore.

boppe-läner, cg. (homo e regionibus superioribus) Alamannus; Héachlàner, idem, Hol. Duitscher, Ang. male German, recte Gal. Allemand. Confer F. lich-lán (agri pascui inferi) prata uliginosa, quippe humilia; lichláner, iucola talis regionis. Supra 325.

BOR.

boppe-læst, cg. onus margini navis extans, ex. gr. in navi fcenaria, vel barca, F. bark-scip. Mutatis verbis, Ien læst mei ien boppelæst hat di man mei ien slof wiif ind undogense bern, duram provinciam ornat cujus uxor negligens et liberi immorigeri. — Boppelæst, ebrietas. Di boer kaem mei ien stewige boppelæst thus, rusticus pulchre oneratus vino domum redibat.

BOR, F.b. lappa. Nl. klis, F. kladde, Ang. bur, bulbus setosus et tenax lappæ, Ang. bur-dock, Nl. klis-kruid. Johan. 100.

BOR, cg. vices, Frisii australes, Hind. Molkw. idem quod ber et bar. Confer bære, 199. Bute-bor, vicis extraordinaria, refectio extra ordinem vespertina.

BOR? BAR, BÆR, F.b. Sylt, berre, Ags. bere, hordeum, quod ut principale Germanorum frumentum notabat omne frumentum in Ags. bere-ern, bern, horreum, bere-vic, vicus frumentarius, beretun, villa frumentaria. cf. supra 236.

BORACH, m. F. b. arx orbicularis, quales plures in insulis Frisicis borealibus restant ex ævo antiquo. Joh. 5. Ang. borrough. Eadem diæresis obtinet in F. v. burich, burh, f. et Ags. bnruh, f. Ang. v. burrough, castellum, et per extensionem urbs, proprie, refugium. Ags. gebeorh, refugium. Confer burch, 226.

borge, eg. castellum, aqud G. J. Frisiis ruricolis ut urbicolis ignota vox; his enim slot, n. est castellum, villa gentis patriciæ, vel stins ex stin-hus, domus lapidea, opposita domibus ex ligno, argilla et stramine constructis. — Borge, castellum, non differt a berge, mons, nisi dialectica varietate; Molkwarenses enim montes vocabant borgen, Wass. I. 153, 158.

Frisiorum burch et Ags. buruh sunt ex pf. burch, vb. F. bergje, in tuto ponere, et Ags. pf. bearh pl. burgon, pf. p. borgen, vb. beorgan, Gen. XIX. 17, beorh thinum feore, Vulg. salva animam tuam, F. bergje dyn siele; Nl. berg uw leven. Etmullerus p. 287 minus recte, "defende" sc. ope armorum. Sequitur enim, "in monte te salvum fac" Ags. gebeorh the on tham munte, in tuto te colloca in monte!

Conspirant Gothi in bairgan, Φυλάτ τειν, conservare, tueri, pf. barg, pl.

BORD.

baurgum; baurge, urbs munita, arx; baurgja, civis; bibaurgeins, παρεμβολή, munimentum. Inde oritur figurata notio spondendi, cavendi, quæ est in F. v. biburgia et Ags. bebeorgan.

Ags. berig vel berie, tumulus sepulchralis, in Havoches-berie, Havoci tumulus; Havoce, F. Hauke n. p. v. Eodem sensu stan, lapis, Brixistan, lapis Briksi, hodie Ang. Brixton, nomen urbis; ex brikse fit F. britse, unde Brits-werd, nomen vici in Baerderadela; Britsenburg castellum in Britsum vico Leowarderadelæ. Lapides sepulchrales jacebant ut cadavera contra luporum voracitatem munirent; apud Saxones, autore Thoma l hilipps, erecti stabant; Transact. Roy. Soc. Liter. III. p. 1. Itidem Ags. Offe-lan, Office lectus, sepulchrum, ut F. Offe leger-stede, idem: Ags. Tamenas-lan, Tamenæ lectus, F Tamme legerstede, Tammæ lectus, i. e. sepulchrum. Sepulchrum vel sandapilam Anglosaxones in talibus compositis quoque notabant voce treo, quod antiquitus in truncis excavatis arborum condebant cadavera.

burich, burh, f. F. v. oppidum, civitas, arx. Antiquitus Frisii ob libertatis amorem fastidiebant pomæriis urbium includi, et plerumque in vicis et oppidis habitacula ponebant. Præterea castellorum constructionem lege vetabant, ne magnatum ambitio ex iis vi contra incolas ageret. Vide berch.

burh-hera, m. F.v. civitatis dominus. Burich-heran to Roem, magistratus Romæ.

burger, cg. incola civitatis, civis; incola vici. Ags. burh-man, burh-leod, civis. Sed Frisii una voce, F.v. burgere, F. borger. F.v. burger to Starem, F. borger to Starum, civis Stauriensis. F. borger, vici incola in re agraria non occupatus. Borgers ind boeren, incola in loco campestri degens. — Burger, cg. F.v. municeps, particeps juris civitatis. Nen Hollandera schilma ontfaen for en burger, nen riucht tho ferane ende nen alderman tho triazane, vetitum est Hollandum accipere ut municipem; in jus ne eat neque optet magistratum. Gabbema, Leeuw. 39.

BORD, adv. Scil. porro, ultra, bordgaen, abire, F. foárt-géan. Forma est

BORDE.

Danica, bort, absens; bort-jage, Nl. voort-jagen, abigere. Dan. bort-gang, Nl. voort-gang, F. foart-gong, progressio. Scil. Gén bord! abi, F. Géan foart! Dan. Gaae bort! apage. - Scil. Il jild is bord, jacturam fecit rei familiaris, F. It jild is foart.

BORDE, cg. cubiculum, domus. F.v. bort-magad, dispensatrix domi, ut Hol. kamer-meid, famula purgans et curans

cubicula.

bort-magad, f. femina in eadem cum domino degens domo, sed Hol. een gekamerde meid, concubina foris in cubiculo impensis concubini vivens, Gal. femme maintenée. — Ex borde fit Barb. Lat. bordella et bordealla, unde Gal. bordel et bordeau, Hol. bordeel, ganea, Ang. inversis literis *brothel.*

BORGEIN, cg. anas maximus in Frisiæ oris, ruber rostrum et pedes, anas marila, F.b. Barg-an, Joh. 139. Ein et an per apocopen pro eind et and. Outzen, and. Frisii in insula Sylt hanc avem ut ciconiam sacram habent eæque nidi locum parant, in quo excludere posset ova. Mullenhof, sagen, 137.

BORGJE, vb.a. emere et vendere bona fide absque paratis nummis. Præcipue attinet ad caupones distrahentes cibaria, vestiaria aliaque necessaria. Liene, mutuum dare et accipere. Prov. Borghien mecket sorghien, Burm. 6. Ang. He that goes a borrowing goes a sorrowing. Ray, 81. Litse sorgje dy mos borgje, curet qui credit, non ille qui mutuatur. Borgjen is nin scinzen, qui emit absque argento tamen nihil dono accipit.

biburgia, F.v. fide data spondere, vel potius, satisdare pro sponsione. Ags. bebeorgan, sibi cavere, sese defendere. F.v. borga, mutuum sumere spon-sione data. F.v. borgia, burgia, cavere, satisdare, pf.p. burged; he schil sine bura tweer habba deer hine borgie, 395, 13, F. ki scil twa fen syn bürren habbe dy borch four him binne: Ags. borgian, mutuari; fidejubere. Angli per diæresin (borogian, boroge, Ang.v. borowe) borrow. F. borgje, pf. borgge, pf. p. borge. Ex præterito borg, vel burg, verbi bergje, in tuto collocare, ad quod sponsio sive fidejussio spectat. Confer supra bergje, 224.

borch, cg. fidejussor, sponsor, pl. borgen. Dy borch wirdt jouwt di jild-sjitter

di kaeyen fen syn kantoor,

BOS.

borch, venditio bona fide absque solutione parata. To borch nimme, emere bona fide sine pecunia parata, Ags. on borh niman; ambæ phrases idem notant quod Ags. borgian, F. borgje. F.v. et Ags. borga, fidejussor, vas, præs, sponsor. Ags. et F.v. borh, borch, m. fidejussio, fœnus; fidejussor. BORKE, m. F.b. parva capsa ex arca

protrahenda. Bend. 67.

BORKUM, insula parva tegens vada Frisiæ orientalis, olim forte continenti contigua. Confer Borke, Buorke, n. p. v. Ang. Burke, n. patronymicum. Burco idem. Sec. v. Först. 294. Burkham, vicus Angliæ.

BORLI, vb. F.b. bullire, bullas citare flando per fistulam in saponis liquamine; gerund. borlin, Joh. 166. Nl. opborrelen, e fundo aquæ surgere in bullulas. Kil. bordelen, æstuare; bortelen, ebullire, tumultuari. Hind. op-

bordelje (opboddelje.)

borl, m. bulla, F.b. Joh. 112. Nauta naufragus, aqua demersus, post mortem nocte media in conspectum venit suorum. Se sistit ante lectum amicissimi, bulla (borl) turgens in labiis cadit dirrumpiturque in solo, ubi roris vestigia restant.

BORN, n. (bon) boarn (boan) F. austr. infans. Confer barn. Verbi bera, part. pf. born, natus. Nl. v. Boren, natus, Bred. Moor. II. 10. Americani born with a silver spoon in his mouth, to inherit a fortune by birth;

She was one of those, by Fortunes (boon, who

Are born, as they say, with a silver (spoon

In her mouth, not a wooden ladle. Hood, history of Miss Kilmansegg. Americanisms, 44. Confer berthe-leppel. BOS, adj. (boos) vehemens, alacer. Bós waer, sæva tempestas. Bős keerdel, homo alacer et lucri aviditate fervens, industrius, intentus rei. Dy keardel is bós yn it fiskjen, peritissimus piscatura est. *Bós famke*, puella audax, prompta. Nl. boos, pravus, iratus, Saenredam, booste, malitia, ira; donkerte, obscuritas, Hol. boosheid, donkerheid.

bôs, adj. iratus. F.v. bose, pravus, bosa gasten, dæmones nefarii. Jur. II. 150. bozens, cg. ira; alacritas ad lucra. Prov. Mei bozens komme men nat fier, ira et vehementia non proficimus.

BOS.

bôshed, f. F.v. impietas, pravitas. bôs-wiif, n. obstetrix, proprie femina alacris et prompta. Synonyma sunt goed-frou, guód-frou, et hoárn-moar vel hoárn-wiif.

oan boasje, vb.n. crescere vehementia. It waer bouzet oan, crescit tempestatis

vehementia.

bôs videtur ex Alamannia prodiisse ad Burgundos, Brabantes, Flandros atque Hollandos. Apud Goth. Ags. Ang. Isl. Sueth. hæc vox desideratur.

BOS, F.b. parva casa ad ripam lacus, e qua venator nocte jaculatur anates. Outzen. Isl. bas, m. stabulum, præsepe bovis. Goth. bansts, m. horreum. Gr. Φάτνη stabulum, præsepe.

baes, F.b. stabulum, Joh. 114.

böös-der, stabuli fores, Joh. 114. Ags. bós, m. stabulum, Ang. boose, bovile.

BOS, cg. pyxis formâ rotundâ, cistella, loculamentum; sodalitium operariorum qui obolum hebdomadalem quisque conferunt unde ægroti sustententur. It slut as ien bos, tam arcte clausum est ut pyxis stannea operculo. Ironice dicitur de conclusione absona.

bòs, cg. vitium pedum equi. Si arteria tenditur supra os pedis dicitur spat; si vero in immodicum tumorem crevit dicitur bos. It hynzer hat ien bos oan di poat. Confer Nl. v. busse, bosse, umbo, media pars clypci eminentior.

BOS, adj. vacuus, qui sua perdidit. In ludo puerorum, Ik bin bos. omnes meos globulos vel nummos perdidi. -Ang. North. Boss, empty, hollow, exhausted, Brockett, 50. Scoti bos, bois, idem. Alam. posi, bosi, vanus, frivolus, infirmus, vilis. Graff, III. 216. Notio "vilis" lapsu temporis abiit in pejorem, "malus;" Alam. pose uuiht, homo vilis, Hd. bösewicht, Nl. booswicht, nequam et improbus. Confer Alam. mir wirt buoz, vacuus fio ab aliqua re; ich tuon buoz, vacuefacio, libero aliqua re; Gr. Wb. II. 570. F.v. basa huc non trahendum est. Confer supra basafeng, p. 189.

BOS, Harlingerland, aper castratus; forsan per ellypsin pro bos barch. Stür.

Bos et barg.

BOSAL? BASAL, mensa. Scoti basey, bassie, tabula lignea qua farina e cumera portatur in pistrinam, Jamieson, 4º Confer Goth. binds, mensa; mutata d finali, ut solent Frisii boreales, in

BOSK.

s fieret biuss; bus-el; basal? Nisi sit

ab Isl. bås, præsepe. båsal-duk, F.b. mappa. Nl. tafel-kleed. Apud Frisios boreales in nuptiis olim moris erat sponsam post prandium mappam projicere in sinum virginis, quæ omnium convivarum matrimonio habebatur dignissima: quod cum erat honorificum, eo simul spem significabat, se brevi in nuptiis futuræ sponsæ esse cœnaturam. Joh. 114.

BOSK, n. fascis, fasciculus. (Lat. fascis = Germ. basks.) Bosk riis, fascis virgarum; bosk pinnen, calamorum fasciculus; ien bosk mewelprikken, Gal. allumettes; ien bosk fiters, ligularum; bosk sipels, caparum. Bosk drucen, racemus (uvarum), sed ien rusk beyen, baccarum. Ien bosk hier, comme (hominis); Ien moai bosk hier is di pronk fen natür, Isl. buskr, m. crines densi, contorti. Busk vel bosk in monumentis vet. Frisiorum et Ags. deëst. Ien bosk blommen, alias ien ruker, Gal. ex bosk Francorum formarunt dim. bosket, bosquet; hodie bouquet de fleurs. Ang. bush, virgultum, dumetum, Isl. buskr, idem. Ien bosk vel ien grude strie; sed ien bundel vel boándel flaex, ien scéaf graen, ex. gr. rogge, hweet, hjouwere.

bòsk, n. sylva; hoc sensu redolet Hollandismum. Vox Frisica est wâld, sylva, pl. wälden. Sylva opponitur omni quod cultum est, ex. gr. pirus sylvaticus, F. wylde par. Lat. sylvaticus, Gal. sauvage; It is az dy jonges ut it bosk komd binne, hi pucri agrestes et moribus inconditi sunt ut ex sylva

oriundos diceres.

bòsk-lân, n. agri arbustis obsiti.

bòskich, adj. (pratum) obsitum cæspitibus longi graminis stercorei. Ang. busky, adj. sylvosus, arboreus.

bòsk, fossores puteorum inveniunt quandam materiem, quæ bosk vocatur, quamque putant ortam ex hispidis plantis, arundinetis arborumque comis. Similem congeriem undæ projiciunt in ripas lacuum, que Frisice audit kreek vel teek.

bòsken, pl. pecus in pratis linquit intacta loca ubi alvum evoneraverunt; hoc lætamine gramen in longos luxuriat culmos, quorum congeriem Frisii vocant bosken

bòscilce, n. F.v. silvula, fasciculus, Terminutio il adest in Ang. bushel ex

BOSSEL.

busk-el, unde diminutivum boskilke. Ang. buskel, magna copia; buskels of gold, vis auri. Johnson in voce. G. J. II. 11.

tîze-bòsk, glomus intricatus, ex. gr. filorum, crinium, cæt.

bòskje, vb. a. culmos graminis stercorei metere. — In unum coire, congregari, quo sensu præcipue attinet sturnos aliasque aves migratorias cum in autumno maximis numeris concurrunt et has oras brevi linquunt; Di protters (sturni) bòskje al. — Di sejirroeks komme by it iis to bòskjen, corvi coeunt ad ripam congelati lacus ut prædentur. — Géar-boskje, coire in unum, coire in societatem, ex. gr. cum improbi junctis viribus insidiantur probis: Den boskje's ticht mey hollen gear, G. J. I. 203. Nl. zij steken de koppen bij elkander.

BOŠSEL, f. F. b. globus jaculatorius. Bend. 60. Ang. Sussex, to boss, to throw. Inde is-bossel, kægel-bossel, sphæra glacialis, sphæra in ludo metarum.

BUSSELN, F.o. setis abstergere, elisa r ante st pro börstelen; F.u. büssele pro burstele (Ang. to brush), F. boásselje pro boúrstelje. — F.o. bost, böst pro borst, pectus, F.u. büst, F. boást pro

boárst. (Ang. breast).

BOSSER, cg. fragmentum rami sambucei medulla extrusa adeoque perforatum ad instar tubi lignei, per quem pueri embolos papyri, vel suberis, vel acori calami, parvo pistillo tuditant et cum fragore jaculantur; Hol. klakkebos (strepens tubus.) Nl. v. schiet-busse, ellyptice busse, Flandri bosse, sclopetum, fistula ænea vel ferrea bellica. Confer bosse, Kil. Nl. bus-kruid, F. pyrinus.. Ang. bosse-krud, pulvis North. Burtree-gum burtree-pluffer, a small tube formed by taking out the soft pit of an elder-branch, employed by boys as an offensive weapon, Brockett, 73. ed 2a, qui hoc loco monet Northhumbrenses ramulo sambuceo uti ut amuleto contra malas artes incantatricum. Frisii decoctum corticis rami sambucei, qui deorsum erat degluptus, ad ventrem solvendum, sin contra sursum, ad vomendum adhibent. Anglis et Frisiis sambucus erat arbor magica.

bosje, vb. n. ex concavo ramulo sambuci jaculari obturamenta papyracea.

BOT.

BOT, adj. obtusus, hebes, modum excedens, extraordinarius, abundans, copiosus. Inter Italos restat Gothorum bauths in boto, hebes. Isl. buta, truncare; butr, m. truncus. Nl. v. botten, trudere; resultare. (Nl. bot-visch., bot, passer marinus, rhombus); Nl. bot vangen, repulsam ferre; lusus in duplici notione piscis et repulsæ. Gothi bauths, surdus, mutus, stupidus, insipidus, quæ sunt notiones figuratæ. Nl. het mes is bot, culter obtusus est. Hy is bot van verstand, hebeti est ingenio.

bòt, agrestis, impolitus Di sted iz op all ding æfrjuecht, Mar it lån is bot, in plomp in sljuecht. G. J. I. 70. Bot yn sizzen, vel fen sizzen, crassus, impolitus in sermone. F. b. bot, truncus. Joh. 147. Nl. adj. bot, hebes, obtusus. It scip roan bot tsjin dy wall, navis contrario cursu arietat in ripam.

bòt, copiosus. Analogice stom, mutus; F.u. 'n stommen geld, vis pecuniæ; stom feul folk, numerus ingens hominum. Stomp, obtusus, It is stomp káld, perfrigidum est. Nl. adj. plomp, hebes, agrestis, mensurå et formå immoderata et inelegans; Hol. een plompen boel geld, vis auri.

botten bult, magna copia. Ien botten bult jild hat syn wille ind syn forthriet, magna divitiarum affluentia non minus tædii quam voluptatis habet.

to bot, nimius. Dat is to bot, nimis munificus es. Dou makkest it to bot, nimius es in jocis. Prov. Buter ind tsjüs allyk op dyn bréu is to bot, Hol. v. Twee zwivels op één brood is te veel, cum pane tuo et caseum et butyrum simul edere prodigi est.

bòt, adv. botte kâld, valde frigidus. It is nat bôtte myld, calor aeris non nimius est. Flandri 't weder is niet te

bot heet.

bòtsk, adj. truncatus. It scip rint fen foren botsk ut, prora navis truncata forma est.

bòtje, vb.a. aliquem stupidum habere vel vocare; ut ex bòt est bòtje, ex léas, sagax, est léasje, sagacem habere et dioere, ex bós est bósje supra 463.

BOT, cg. passer (marinus), (platessa flevus) Ang. flounder. Confer supra bbt, obtusus. Di bbt forgalje, bilem passeris dissecare eaque totum piscem inficere; figurate, arroganter sibi primas 30

BOTE.

partes in re difficili sumere. Hol. Den bot vergallen, conturbare quid.

botke, n. Nl. botje, passerculus (marinus.) Ien botke sunder gal, puella vel femina imbecillis, cui nihil in suspicionem cadit.

butjer, m. F.o. piscator passerum in vadis Frisiæ orientalis; traha glacialis in qua hyeme nassas et passeres ex aperturis glaciei domum vehit piscator. Stür. Dicitur et kreier vel kraite ista traha singularis, cujus vide effigiem accuratam in titulo libri de Dollard autoribus Stratingh et Venema. Gron. 1855. Genu rectum vector flectit in traha, dum pede sinistro insistente glacie propellit labentem traham; ambo pedes sunt nudi.

but-prikke, F.o. furca acuminibus uncatis instructa, qua passeres confossi capiuntur. Tali instrumento et anguillas piscantur, unde F.o. ael-prikke et

ael-tuke, F. iel-tuke.

BOTE, BOETE, cg. mulcta. F.v. bote, f. Ags. botu, bote, f. emendatio, compensatio, Isl. bot, emendatio, mulcta. Goth. botan, prodesse; Sax.v. botian, emendare, resarcire. Ang. to boot, prodesse. — Prov. Di man déa, di bote déa, mortuo sonti mulcta non irrogatur.

BOTE, BOTEN-SCHOEN, Hol. Sicamb, pero, calceus rusticus e corio crudo. Confer betten, 231. Isl. boti, n. ocrea. Jonsson. Italis, Hispanis, Gallis An-

glisque communis vox.

BOTE, n. p. v. Bothi, m. dux, imperator. Glos. Eddæ, 2. p. 588. In compositis notat eum, qui offert vel opponit gladium, loricam, pugnam similiaque ex. gr. el-bothi, fang-bothi. Egilsson, bothi. Sansk. badi, botti.

BOTE, BOTHE, BUETA, F.v. exorcismus, divinatio. Bueta driua, Jur. II. 262, exercere exorcismos. Isl. buta, amputare, (castrare.) Qui castrabant olimidem erant, qui incantabant et vim incantatricum frangebant, qui divinabant et exorcismos agebant. Apud Finnos castratores equorum et porcorum peritissimi artium incantandi et divinandi habentur. Confer Mone und Munster, Gesch. d. Heidenth. I. Membra genitalia viri veteribus erant fascina, notumque est feminis campestribus Romanorum phallum pendere de collo contra fascinationem, qui mos nondum

BOTSEN.

obsolevit in regione Neapolitana. Inde duplex notio incantandi et castrandi in quibusdam vocibus. Ex. gr. Teuthonista "boeten, toveren, wycken, auguriari, divinare, et boeten, uytwerpen, lubben, uytenyden, heylen, castrare." Nl. lubben, F. lobje, castrare, Goth. lubi, veneuum; lubja-leisei, (venenorum cognitio) Φαρμακεία. Ags. lyb, fascinatio, Alam. luppi, venenum. F. lobbestruk, ligusticum levisticum, planta aromatica et magica, quam agricolæ plantant ante fenestras cellæ mulctralium ad propellendam a lacte et careno incantatricum vim, Hol. lubbe-stok, idem. Hall. 96. Ags. lybcorn, planta alvum purgans, carthamus tinctorius. -Ags. galan, Isl. gala, canere; galdra, incantare; galdr-kona, incantatrix, venefica, Ags. galdere, magus; Isl. galti, majalis, Kil. ghelte, sus castrata. F. geld (rier) juvenca, quam taurus assiliit, non gravida. — Isl. run, f. litera magica; ryninn, adj. literarum magicarum gnarus, magus. Ags. runjan, susurrare. F. reuntje, in aurem susurrare, Alam. runen, susurrare, mutilare. F. runje, castrare, præcipue valet de equo, animale in sacrificiis et divinationibus Germanorum sacro. F. it run-hynzer, equus castratus; plurimum pro run-hynxt ellyptice di run. — F. tsjúne, tsjoene, incantare, apud Frisios in communi usu est, sed in legibus ant. Fris. nusquam obvia. Notio primitiva est nocere; Sax. v. tiunian, injuriam, damnum inferre; tiono, nefas, injuria, piaculum.

BOTS, BOOTS, cg. pars indusii muliebris tegens corpus, exceptis manicis et segmentis interstitiis. Di sek fen it himd buten di geren ind di mouwen. Confer Nl.v. booste, siliqua. j. pelle. Kil. inverse bootse. Pelle, involucrum.

BOTSE, cg. jocus, cavillatio. Nl. pots, facetiæ, ludicrum. Nl. v. "boetse, bootse, cavillum, jocus; boetsen, jocari." Prov. Mecke da botzen naet to folle, Burm. 45, ne nimis indulge jocis. BOTSEN, n. nummus quatuor duitorum

sive dimidii stuveri; hodie duæ centesimæ floreni et dimidia, pl. botzes, botzens. F. u. bötje, Nl. v. "butke, een groet vlaemsch." Butken, monetam urbis Daventriæ sec. XIV possideo, tenuissimam et ex viliore argento. F.v.

BOTTE.

betska, buthien, Hd. batse, Barb. Lat. bacius. Confer boddrager, moneta ducum merkwaardigheden van Utrecht. 1857. p. XV. — Prov. Al to tijgge, seij maester Huge, en berd ien Philips-goune voor ien botsen, Burm. 3. Tienne mij, ik hab botzes, Burm. 69, servi mihi! habeo nummos. Carpit divitum arrogantiam. It fanke krygge ien grou botsen foar it boatscip. Bôtsen by bôtsen lizze, de symbolis esse; unita voluntate omnium congerere nummos in eundem scopum. Prov.

Troa sceisens is ien oartsen, Twa oártsens is ien botsen, Twa botsens is ien stuwr:

Dy dat net wit dy wint net oer. O thuzen botses! ludicra execratio vel affirmandi formula. — Ien bakkert fen ien botsen, globulus fictilis constans bacio, vel ien botses bakkert, ubi botses est genit. pro botsens. Haud aliter procedunt 'n mæs fen ien stoter, poatten fen ien blank, boltsjes fen ien oartsen, vel 'n stoters mæs, blanks poátten, oártses boltsjes. — 'n Botses hoer, meretrix obolaris.

botsersk, botsert, adj. constans bacio. Ien botsert koeke, libum melleum bacio constans. Blank 6 duitæ, stoter 20 duitæ, eodem modo formant adj. blanksk, stotersk.

BOTTE, n. p. v. Butta, an. 744. Botto, an. 926. βουτιλίνος, Agathias. Forst. I. 299. Islandi suum bot sæpe usurpant de eis, quæ hominem ornant humanamque conditionem meliorant. *Bót* in fæminarum cognominibus, *ar-* i bot, annonæ levamen; bæjærbot, famularum optima. Egilsson, 71.

bottinga, n. patron. Ags. Batting, n. patron; Butting-tun, hodie Buttington. botnia, n. patronymicum gentis nobilis. Botnia-speck-ijters, Burm. 6, lardiphagi Botniani; quid vel quis hac phrasi derideatur mihi non liquet. Bottinga, Botninga, Botninja, Botnia. Schot. 40 369.

BOTTE, cg. os dilaniatum. "Bot, Hol. Fris. Sic. os, ossis." Kil. Gal. bouton, nodus (osseus).

BOTTE, vb.a. Hindel. nummos projicere contra assium compagem, ut resiliant ad circulum in solo delineatum, ubi ludentes deposuerunt nummos, BOU.

ob quos certant, F. stuitje. Nl. botten, resilire, resultare. Kil.

Flandriæ; Catalogus van oudheden en BOTTEN, pl. vermes in ovium intestinis. It sciep hat di botten yn 'e lewer; alias It sciep is gallich. Ang. v. bots, small worms, which breed in the entrails of horses; a term applied by gardeners in some parts to all underground worms. Wright. I. 242. Ang. Found also in the hides of oxen, nostrils of sheep. Knowles. cf. Barge-boet et Kil. botte. His horse is stark begnawn with the bots, Shak. Tam. of the shrew. F. Syn hoars is sterk bignàuwe fen di botten.

> bot-galle, cg. hydrops ac tumor strumosus ovium. Zelandi botte, idem. Kil. bòtgallich, adj. F.o. laborans lum-

> bricis, morbus armentorum. Leges F.o. BOTTER, cg. Scil. navis piscatoria insulanorum Urkæ, prora rotunda, qua inter velificandum contra quamque undam in altum resilit. Nl. v. botlen, resultare, resiliere; botten op 't water, testulam planam aut lamellam distringere super aquæ equor, lamella resiliente aquas quatere, (Kil.) Ang. Duchs and drakes, Hol. kies-kassen, F. sculderje.

BOU, BAU, BAUWE, cg. cestrus quo vexantur præcipue vaccæ et equi. Di bau sit di kou under 'e stirt, cestrum hæret sub cauda vaccæ. Vaccæ, ut œstrum strepens audiunt, perterrefactæ effugitant, tantum ejus aculeum timent. Lat. œstrus, vespa, et figurate, furor. — Siæ wol ta, dat jimme di bouw næt stekt! Fasti, mens. Junii 19 dies. -Ien bauwe is gréater as ien brims, cestrus tabano major est. - Nl. v. de zaken zijn in de bouw vel bamo, res conturbatæ sunt: corrige Uitl. Wb. Hooft, I. 180, bouw. Confer supra bauwererje, 193. F.o. bawen, C. M. 21, œstrus. Ags beáv, œstrus. Ang.v. basce, a species of worm formerly used as a bait for fishing. Halliw. Nl. worm, tam de dracone volante quam verme dicitur; paerde-vlieg et paerde-worm idem sunt. Kil.

Bawo, Bau, Baue, n. p. v. Outzen, 424, Wassenb. 173. Beáv, n. p. v. Béa. Ags. Beavs, nom. p. v. Beovulf, idem, proprie, cestrorum lupus. Beowine, id. cestrorum amicus. F. Bemee, n. p. v. Binoe, idem. Bonoe, idem. Bouwema, Bouma, nom. patron. Hiddo

BOUKE.

Bouwes, Hiddo Bouwi filius, pro Bouweson; Ang. Bowes, n. patronymicum ex boweson.

bauke, n. p. v. Bauk, n. p. f. Bauke, n. p. f. F.o. Stür. Boukema, n. patronymicum.

bauke, n. p. f. F.o. femina hebes et spurca. Stür. Vox forsan sono solo affinis nomini proprio Bauke. Confer Ang. baud, baudy, filthy, nasty.

bàuje, vb.n. vaccæ ab œstro agitatæ instar grassari per pratum. Baue, F.o. Harl. idem. Stür. Analogice ex Nl. (Kil.) brumse, F. brims, tabauus, fit Nl. brumsen, æstu agitatus discurrere; ex Nl. (Kil.) bies-bout, scarabæus alis strepens (telum stridulum) fit ellyptice, bijzen, biesen, æstu agitari.

âf-bàuje, vb. n. abire.

op-bóuje, vb.n. discedere festivanter. BOUKE, qui impedimenta superat, qui succedit. Hy is bouke, vicit difficultatem, superavit impedimentum. — Boukom. Hwat ik yn e kannen kry is boukom, quod manibus teneo nemo facile eripit. Confer bau, 198.

BOUN, ligatus. p.pf. verbi, bine quod vide; S.o. beauwn, idem. In cantilena infantili S.o. Der is ien bern feauwn fin riften en dokke bibeauwn, ibi infans inventus est involutus fasciis et linteis. — Hy is boun, captus est, in angustiis versatur. Dou biste boun, man! captus, obligatus es. Ang. North.

boun, engaged. Brockett, 51.

BOURIK, n. p. v. Hans Bourix, in albis amicorum quæ excerpsit H. Baerdt van Sminia, 1857. Bourix, Bouriks, Bourik-son? Ex Bourik docti inter nostrates olim formabant Bouricius, n. patronymicum. Confer Isl. Biarik, n. p. v. Runen-sprach-schatz, U. W. Dieterich p. 338. et Ang. Bowring, n. Terminatio nominum patronymicum. Mellorix et Malorix, legatorum Frisiorum ad Neronem, conspirat cum rix in Bourix, et cum G. reiks, potens, Ags. rik, in G. Frithareiks. Nos tantum priorem partem horum nominum frequentamus in nominibus propriis virorum Melle et Molle, Ags. Moll.

BOUT, cg. in genere, extremitas nodosa inverse coniformis, Bout ex W.o. bolt, m. E. I. 361, clavus trabalis. Ags. bolt, m. Ang. bolt, telum. Kil. bout, clavus teres. "Bout ofte bolt, sagitta

capitata." Plantijn.

BOUT.

bout, sagitta capitata mucrone exserto. Per ellypsin pro bolt-pijl, quod frequentabant veteres Neerlandi. Hi in ludis, quibus avem in conto sedentem sagittando impetebant, sagittis capitatis utebantur sine mucrone, quales exhibent tabellæ ære incisæ p. 154 et 189 Roemer Visscher Zinnepoppen. Angli veteres adhibebant sagittas capitatas cum mucrone, quos Holme descripsit his verbis, "Bolt, an arrow with a round knob at the end of it and a sharp pointed arrowhead proceeding there from." Halliwell. Bolt-upright, bolt on end, straight as an arrow, F. strael-riucht, idem: strael, sagitta. Poeta G. J. de amoris in eum missis sagittis by thuzenen syn bouten fléagen, millenæ volabant ejus sagittæ. Figurate, Hy hat di bout yn 't gat (telum habet in nates defossum) victus est, res ei male cecidit; Hol. de globulo plumbeo e sclopeto pulso, Hy heeft het lood in de billen, idem; his phrasibus proprie innuitur fera a venatore vulnerata. Obscene, Hja krigge di bout yn it gat, ea virum passa est. Hja hat di bout al wei, gravida est. Nl. boutgaten, bout-aersen, Kil. præcipitari; in qua voce bout notat caput, et gat vel aers, anus; (rui ano supra caput). Kil. bol-aersen, in caput devolvi; bol, caput. Over aers over bol, over hol over bol vallen, Sartorius, p. 105. De inwoners van Vlissingen sijn hol over bol in schuyten en chaloupen gevallen, Aitzema. Ao 1632, p. 144. Hol dial. hol, anus. Hol. Hals over kop vallen. Ex hol over bol, Frisii formant holle-bolje, præcipitari, G. J. I. 74. Pro bout-galen, bout-aersen, Galli ex sermone avito inverse (gat-bouten, aers-bouten) cul-buter; cul, anus. Ang. to bolt, (ellyptice) præcipitari.

Bouten fen di treeft, clavi ferrei graves foco infixi et in capite perforati, tenentes axin ferream, circum quam vertitur sustentaculum (di treeft) cacabi, ut in hoc moto supra ignem aqua ebulliat vel cibi coquantur.

bout, natium una cum femore, propter similitudinem cum clava vel sagitta capitatæ. Non valet de armentis, sed de parvo pecore, quales sunt vituli, oves, aves in genere: keálle-bout, scrippe-bout, ganze-bout, petasum, perna vituli, ovis, anseris. Sax.l. cen bolten

BOUT.

vam kalce, vam schaap, petasum vituli, ovis. Analogice Hd. keule, clava et petaso. Bnl. I. 114. Nl. Een kamelen bowt, femur vervecinum. Plant. Traducitur hæc notio quoque ad homines (Nl. bout van het schouderblad, caput scapulæ; bout van 't been, femur, coxa clunis. Kil.); lacertus, brachium, Di tsjirl hat hwat yn syn bouten, juvenis pollet nervorum robore. O, di faem pakte hjar siler sa lodderich yn 'e bouten, da er ut séa kaem, o, quam suaviter puella totis ulnis amplectebatur suum nautam reducem! Ad infantem mater, Nim my nou ris yn dyn boutkes. — Petasunculus, ex. gr. agni lammebout; ovis scjippe-bout; cygni, swannebout, sed suis scinke: dim. boutke, boutteje, petasunculus minorum avium, ex. gr. anatis, eine-boutke; columbæ, douwe-boutke. Petasunculi isti avium habentur pulpamentum et deliciæ. Ut Latini suos deamatos appellabant deliciæ, sic et Frisii bout. Bout, boutke! Myn bout! Corculum! meæ deliciæ! -Figurate et ludicre it keallebout, Gal. violon, propter similitudinem cum petasone.

doer-bout, cg. panicula typhæ palustris majoris densa compactaque lanugine stipata, spica sive caule extante, in formam sagittæ capitatæ Nl. lischdodde-kolf; Hd. kolb, clava, Nl. kolf, id. Doer pro doder. Vide doer.

hane-bolt, pl. hanebolten, typha palustris, sive major sive minor. Ommelandi Gron. Hall. 221; doete-bolten, idem, ibidem. F. hane-bollen, per assimilationem litterarum pro "Typha palustris, Lisdodde, Donsen. .. De wortel is dik en als een bolletjen "soet van smaak, en ik denk dat dit "de wortel is, die de kinderen in "Friesland hane-bollen noemen, welke "smaken als een basenoot, werdende , met een weinig sout gegeten." Nederlandschen Herbarius door Steph. Blankaert. Amst. 1698. West-Frisii heenbollen; Hindelopen hæmbollen; m pro a propter sequentem b. Medullam albam hujus plantæ aquaticæ inferiorem edunt pueri puellæque cum jusculo syropi et aceti, vel cum grano salis. Typhæ crescunt plurimum per ripas lacuum ubi pueri eas quærunt, cumque maxime luxurient tepida aura prognostica cœli sereni in diariis po-

BOUT.

puli (almanakken) fiebant annunciatione crescentium typharum. "Die kinders loopen om heenbollen en knuppen. D. A. Valcoogh, Ludimagister Bar-sigherhornæ in West-Frisia, hodie Nord-Hollandia. Vide A. Thijm, Dietsche Warande, An. 1856, bl. 76. (Knuppen, alias rietgras, platanaria, Dod. p. 951. knuppen, nodi, globuli, F. katerkloten, propter globulos virides asperosque cauli adhærentes, qui pueris sunt crepundia.) Hindel. inscriptio diei 7 mensis Aprilis Haambolle weer, aura lenis favens typhis palustribus; Hynlepre sémans-Almanak (scripsit Joannes Hilarides.) Vide Hulde aan G. J. II. 198. Ranæ vere coaxantes typhas ex aquis elicere creduntur a pueris; inde di kikkerts meitje haambollen. Hindelopenses hodierni henneballen. Incolæ Brantinghemæ (Brantgum vicus Westdongeradelæ) ejusque vicini henneballen. - Voce hanebolten, henne-bollen, hénebollen, hæmbollen, in genere notantur typhæ palustres; sunt autem duæ species, majores et minores (latifolia et angustifolia, Hall, 221) inter quas dialectus communis ita distinguit, ut majores appellat doeren (doderen, Nl. lisch-dodden) minores siggen, quas pueri præferunt majoribus. Ags. secg, carex, Ang. sedge, idem. — "Germani (i. e. Allemanni) caulem cum spica narrenkolben et siesknospen, nostri lischdodden et donsen, Galli masses appellant. Dodonæus (ed. 1616) 605. - Confer plantæ longe diversæ nomen Ags hæn-belle, hyoscyamus, Ang. v. henne-belle, Ang. henbane, Nl. bilzen-kruid. Lobel, 329. Confer et S.o. kane-pikken, plantæ in fossarum sulcorumque aquatilium ripis crescentes, bulbo cepæ ad instar instructæ, et foliis longis gladiformibus, quæ Frisice audiunt milebledden. Videntur non differre ab hane-bolten. — Typhæ oblonga sunt folia tæniis similia, quare subit suspicio an hane thema sit diminutivæ vocis Isl. hanki, funiculus, spira funis nautici? Egilsson. pile-bout, inverse pro Nl. v. bout-pijl, sagitta capitata. Unde vb. n. Pileboutje, sagittare sagittulis capitatis more puerorum ludentium.

farbólt, vb.a. W.o. reparare navem cujus clavi et partes ferratiles obtritæ sunt. Ik wul min scip farbólt lait. pf. p. farboltert. E. I. 361.

BOUTE.

BOUTE, n. p. v. Gothi Bauto, n. p. v. Först. 247. Grimm, Getæ 56. Bautha, Först. ib. Isl. buthi, m. ignis. Egils. 39. Wassenb. II. 98.

BOUWJE, vb. a. ædificare (domus), arare (agros); figurate, fidere; ik bouwje op Goad, fideo deo. Ags. buan, buwian, bywan; bugan, inhabitare, colere terram, pf. bude. F.v. buwa, bowa, ædificare, habitare, pf. buvde; da helle buwa mitta dyuel, habitare inferos cum satana. Ex buan fit buer, buwer, jam prisco ævo per syncopen *búr*, Alam. gipúr, inhabitator, colonus, qui colit agrum, agricola, ut F. husman, habitator domus pro agricola; ad literam Isl. bu-mathr, rasticus; bu, domus propria, prædium. Egilsson. Dum Germania adhuc inculta jacebat pastores cum gregibus quaquaversum vagabantur et sedes fixas adeoque ædes non habebant, sed uti necessitus ferebat sub tentoriis pro tempore vivebant; tunc demum, cum arvum colebant, uni loco affixi erant; domibus quippe et horreis indigebant. Inde est quod bousce, tum de edificanda domo, tum de terra vertenda et colenda valebat. Inde distinguunt inter bouw-lan, agri arandi, et greid-lan, agri pascui; inter bouw-hoek, regio arvorum, et greidhock, regio pratorum. Buw, F.b. latifundium, bona.

bouwe, cg. G. J. ædes, ædificium, structura. Ags. bye. Nl. gebouw. Marc. V. 3, Ags. North. hus vel lytelo bye, Ags. scræf, spelunca, Vulg. "habitaculum."

bouw, cg. arva. Di bûr rint yn 'e bouw, agricola discurrit per arva.

bagg, f. F.b. ædificium, Bend. 31.

boute, cg. F.o. seges. Ik mut medders en scerders habbe, dat ik myn ges mede en myn boute kon laiten miadi, mihi opus est messoribus ut mea prata et arva metenda curem." Messor graminus hic audit medder, a meda, metere, unde F.v. mede-lond, prata humilia fænisecio tantum utilia, F. mieden; messor segetis scerder, a scere, toudere; miadi, metere segetem; gès elisa r ante s pro gers, ut F. gæs pro gærs. C. M. 75, 22.

buwunge, F.v. buwenge, f. ædificatio; tha buwunge dwa, ædificare.

buger, m. F.v. incola. F.b. bjuwer, rusticus, proprie, qui domum habitat.

BOXUM.

bouw-hoek, cg. ea Frisiæ pars, ubi agri paæcipue arantur.

bouw-ikker, cg. pulvinus arvi rotundior, utrinque cinctus sulco, ut aqua nimia defluat. Arvorum pulvini sunt angustiores, pascuorum (weide-ikkers) latiores et planiores. His pulvinis bene conformandis maxime student agricolæ Frisiæ.

bouw-kamp, cg. ager in quo seges crescit, aratus vel arandus.

bouw-lân, n. arvum, arva.

bouwlans-roale, cg. ponderosus cylindrus ligneus, qui aliquando vertitur super arvum ad complanandum solum.

bouw-man, cg. agricola. Prov. En bouman fin ien ieer en saan ieer allijcke wijs, Burm. 19, colonus septem annorum haud plus sapit quam unius. "Akkerman, buwman, rusticus." Teuth. "Bouwman, colonus." Kil. — Bouwman, cg. motacilla, Sax.n. bouwmeisterke, Nl. wipstaert, Ang. wagtail.

bouw-stripe, cg. angustus et in longum porrectus ager arabilis, plurimum secundum viam publicam; ex. gr. Boustripe oan di héage wei op di Drachten.

BOXÉ, cg. idem cum bokee supra 438, q. v. Ibi retuli veteribus braccam fuisse symbolum autoritatis mariti, quo pertinet mos hilaris juventutis rusticæ in agro Sutfanico. Juvenes vici quippe juncti petebant a sponso, ut eis traderet suam braccam, quod brevi suum jus maritale uxori cedere cogeretur. Ille se nihil de jure suo cedere velle respondebat et suam braccam dolio cerevisiæ redimebat, quod cum juvenes inter multos risus, jocos et saltus bibebant, appellabatur boxen-bier.

BOXUM, vicus pagi Menaldumadelæ, celebris prælio Frisiorum contra Hispanos anno 1586. Post acerrimam pugnam Frisii opibus majoribus hostium profligati sunt, sed eorum fortitudo celebratur proverbio, Munnen fen Boxum, dat wieren mannen.

box-um, forsan box genit. n. p. Bókkes, nomin. Bókke, et ham, Bokkes-ham, Sunt tamen et alia locorum nomina, quibus box thema est; ex. gr. Boxmeer, vicus Brabantiæ borealis, Ang. Boxmoor. Vide Angli Box (Middlesex), Boxford (Suffolk), Boxley (Kent, Maidstone). Forte ab Ags. box, box-treov, Ang. boxtree, buxus, arbor saera, crescens in multis Angliæ cymeteriis.

BOZEM.

BOZEM, cg. sinus (hominis.) Jo mot ien sippel ijne bosem stekke, Burm. 37. hozem, cg. camini sinus posticus inferior. W.o. bózem, F.b. beuzam, Joh. 5. Gron. borssem, F.o. bossem, idem. Ang. bosom, sinus. F.v. et Ags. bosm, m. sinus, sinus factus ex veste pectus tegente. G. J. boeseme. Bosem, sinus, L. R. v. W. 20. Hodie nostrates bozem tantum frequentant in bozem fen di scoarstien.

besma, F.v. excavatio parietis, in qua sternitur lectus; hic sinus hodie formatur contignatione lignea parieti non tantum contigua, sed et coassata. Per metonymiam continentis pro contento, lectus ipse. Fundus lecti in hac theca est elevatior, ne superveniret cubantes æstus maris, unde hio breydelike sine besma opstoep, (male opstoed) sponsa lectum sponsi ut sponsam decet conscendebat; contra altera lectio recte habet sine bedselma urstoep, limen thalami sponsalis transgrediebatur. Haud aliter Frisii distinguunt op it bæd stappe et úr di bædsplanke stappe. Vide ambas lectiones 409, 29. nota 15. bosem, busem, F.b. Dithmarsi boos, cavea stabuli pecoris, in qua binæ cubant vaccæ; in tales caveas quoque nostræ Frisiæ stabula sunt divisa. Ags. bős, bosih, præsepe; Ang. boose. Outzen. 32. BOZUM, BOZEM, vicus pagi Barderadelæ ad ripam æstuarii mediterranei (middel-sé) nunc siccati. Per syucopen

agro Sussexensi, in fundo sinus Brackleshambay. Bosan-ham, domus Bosæ? apud Hovden Bose-ham, hodie Bosham. bosa, adjutor Bonefacii. Giles, vita Bon. II. 175. cf. Försteman in voce. bose, bosje, n. p. viri. Base, Basse, idem. Wassenb. II. 172, 173.

vox videtur esse nata ex Bosanham, Bosenham, nomen Anglosaxonicum vici in

BRABIER, cg. chyrurgus, qui cum olim simul tonsor esset, posteri tonsorem solum brabier apellant. G. J. brabier, chyrurgus; Epkema male "tonsor." Ang. barber-chirurgeon idem. Confer Johnson, Todd. Brabier inverse pro Gal. barbier. F. sceerbass, idem.

brabiers-himel, cg. (tonsoris cœlum, voluptas cœlestis) deliquium animi, cui multæ mulierculæ obnoxiæ sunt, cum eis chirurgus venam secat. Do Akke hjar cyne bloed seach kaem hja yn 'e brabiers-himel.

BRAED.

brabiers-winkel, vel sceerwinkel, tonstrina.

brabiers-stoak, cg. contus gracilis variegatus lineis rubris et albis circumserpentibus, quem ut insigne chirurgi exserebant e fronte tonstrinæ, quoque significabant se venam secare morbidis. Manus ejusdem brachii, cui sanguis detrahebatur, eum contum solo nisum prehendebat et continuo vertebat ut sanguis afflueret. Vide Baerdt Deugden-spoor p. 136, ubi tabula ænea representat matronam, cui vena aperitur, talem baculum manu tenentem. Hæc insignia, quas puer quotidie vidi, nunc apud nos obsoluerunt; pancos tamen abhinc annos ea in emporio celebri Glasgowa observavi. Hic mos olim prævaluit per totam Angliam, quem minutim scrutatus est Brand, Ellis II 358.

BRAED, n. panis. dial. comm. bréad, bréa. Ags. Ang. bread, n. F.v. brâd, n. Hind. brâd, brá, S.o. braid et breid (ex brad et bred.) F.b. bruad, Joh. 32. brujd, n. Bend. 31. Nl. brood.

brea, speciatim notat panem ex secale, quo totus vescitur populus; ditiores pane ex secale et tritico simul. Gal. pain de seigle. Anglis, regnante Elizabetha, panis ex secale, quem hodierni fastidiunt, alimentum commune erat. Panis ex tritico dicitur boale, rarius hwite-bréa, Nl. wittebrood, qui cum ditiorum tantum cibus esset quoque heeren-brood appellabatur. Zelandi tantum pane vescuntur ex tritico, quo eorum insulæ ob pinguitudinem soli Panes triticei in pistrina abundat. collective appellantur it klien, unde distinguunt inter brea-bakkery et klienbakkery, pistrina panum ex secale et ex tritico. Anglis et Francis hodie panis secalinus despectum alimenti genus est. In multis tamen partibus Galliæ populus alitur pane ex secale, de quo argumento consule Histoire de la vie privée des François par le Grand d'Aussy; ed. de Roquefort. 1815.

Ien heel brea', (panis integer) panis 12 librarum. Ien héal brea', (panis dimidius) panis 6 librarum. Ien fjirdepart brea', fjirde-partke (pars quarta panis) panis 3 librarum. Germani numerabant per 12 ut nos per decem. Nota per bread Frisios significare panes ex secale. — Ien stik brea', la-

BRAED.

mella panis secalini cultro abscissa. Umstik brèa', lamella panis integra. Si-stik bréa', lamella panis dimidia; plene side-stik, frustum laterale. Gear brea', panis bene coctus. Ungear brea', panis rubidus. (Ags. gearvian, parare.) Syn brea' hawwe, vitam mereri labore nec plus; dicitur de homine, cui opera vita est. Fiskjen is nat folle; men hat mar efkes syn bréa vel ien stik brea'. Hy is ta bréa's ein, omnia sua dilapidavit. Tsiiis op it bréa' lizze, segmen casei imponere frusto panis. Tropice, Immen hwette op it bréa' lizze, exprobrare alicui quid; Pastoarske läi my op it bréa, dat ik wol yn 'e herberge, mar net yn 'e tsjerke kâm. Um brea' géan, F.v. om braed gaen, mendicari, Nl. om brood gaen, idem. De kunst gaet vel loopt om brood, artes mendi-cantur. To wetter ind to brea sitte, in carcere ali aqua et pane ex secale. F.v. Festia XL dagen to wetter ende to braed. Pauperes ipsi olim suum panem ex secale illinebant butyro vel arvina suilla; erat igitur illud inter pœnas delicti minoris, ut sons in carcere pane sicco et aqua aleretur.

bréake, n. panis pusillus. Liende bréakes / (paniculi creditil) non hæc au-

feres inulta.

bréakes, pl. cauliculi crescentes ex plantagine latifolia, qui rigent semi nibus extrinsecus accrescentibus. Breakes sen di wewers-bledden. F. Wewersbled, (folium textoris) his foliis Frisii tegunt ulcera manuum, labiorumque præsertim. Nl. wege-bladen, weeg-bré; bré ex F. bréa' et bré. Hall. 173, No. 62. fig. 149. E calamo aromatico (Dod. 397), sive acoro calamo similes cauliculi nascuntur, quos vocant F. bréakels, Nl. Zwanenbrood, Hall. 223. Simili figura Ang. v. et dial. cheeses, fructus malvæ, Nl. Kaesjes-kruid, ob similitudinem fructus cum rotundo et plano caseo. Prov. Iten bréa is ringen forgetten, obliviscuntur homines cito alimenti capti. — Braed bij de licht, tzijs bij de wicht, Burm. 6, libra panem manu, caseum bilance, i. e. utere caseo angustius pane. — Buler en brea en tzije, Tis goe huwsmanne spijs. Burm. 7. Wa brae noach hat stert naet fen honger, Burm. 74. - Mannich sorget voor ien heel braed ende hat noach oan ien stick, Burm. 47. Di iene syn

BRAED.

scea' is d'oare syn brea'. Redit brea in cantilena rustica,

Ald jild, ald héa; Goe' turf, goe' bréa; Lyk to Maye; Ken ky klaye Wiif ind bern Noi syn sin.

, pecunia antiqua, antiquum fœnum, boni cæspites caustici, panis bonus. mense Majo reditus fundi dissoluti, licet ei (agricolæ) vestire uxorem et liberos ex animi sententia." "Pecunia antiqua" sunt nummi aviti et propria parcimonia coacti; "fœnum antiquum" i. e. e superiore anno reliquum et 🕬 venditum, ut habeat quo supplet anni sequentis caritatem; "cæspites caustic boni," adeoque non viles, qui parvo constant, sed cito consumuntur; "penis optimus" ex optimo secale; primo die mensis Maji, quo fundorum reditus solwebant veteres, possessori absolutus: agricola felix, qui his gaudet bonis, absque invidia suam familiam, ut lubet, vestit et comit. Ultimum innuit agnicolam oportere esse modicum in cultu, et ab eo nihil dandum esse suorum luxuriæ in vestibus, nisi prius debita solverit et rem, tam domesticam, quam agrariam, in bonum locum deduxerit.

bréa-hogge, cg. cultrum quo dissecant panem. Isl. Höggva, dissecare. Egil brea'-hunger, cg. panis fames. Dyn doaiter mat mar gàu oan 'e man; his hat méar hunger as bréa'hunger, tun filiæ cito nubendum est; præter panem virum appetit.

brea'-krumel, brea-krommel, cemica panis. Di rikeljus bern stekte di bréakrommels, divitum liberi ad lasciviam stimulantur. len bulle forkonneloártje omdat hjar di bréakrumels stekte, multi perduntur, quorum animi divitiis et rebus secundis luxuriant.

bréa'-lippe, cg. F. u. brood-lip, labium infantis superius acutum, i. e. in apicem desinens, indicium nutricibus infantem panis vel cibi in genere esse avidum. Inde longam vitam infanti præsagiunt aniculæ.

brea'-wrotter, cg. (qui suffodicat panem) figurate, os hominis ingens. les man mei ien goede bréawrotter. Confer vocem ex trivio Ang. Potato-trap, (pomorum terræ decipula) os; Hols

BRAEK.

your polato-trap, tene os. Plebs Hol. Houd je vreet i idem.

bréa-wrotterke, n. idem quod bréalippe, proprie, labium suffodicans panem.

brâd-bòtje, Saterl. segmen panis siliginei butyro illiniti. Het. Saterl. brad,

n. pl. *brádu*. E. I. 362.

brea-drunken, adj. luxuriosus, lascivus. Phrasis Hij is braedroncken, hij is soo derten asser lang is. Burm. 30.

brôd-schufel, m. W.o. pala qua pistor panem furno immittit. Nl.v. brootschuppe. Hd. brotschuffel, apud Had. Jun. p. 188. E. I. 362.

bråd-wike, Saterl. hebdomas in quo se alunt pane atro (pane siligineo.) Confer F. wigge-moanne, Ang. honeymoon, Nl. wittebroods weken. Supra boalemoanne, p. 441. Het. 230.

bréa'-winner, cg. qui suo labore victum quærit pro familia. Scoti bread-

winner, idem. Jamieson.

sûr-brea vel bleek-bréa, panis fermentatus ex siligine pallens. Swiet-brea', vel brun-brea, panis siligineus non fermentatus nigrescens. — Swiete breakes bakke, gestu et voce deforme obse-

quium monstrare.

Prov. F.b. Diar is nian gul so ruad hat sprangt feur 't bruad, nullum aurum tam carum quod non erogatur ad liniendum stomachum latrantem. Joh. 32. F. Men matte folle dwaen om it ljeawe bréu, multa ferenda sunt ad placandum iratum ventrem. Di iene syn scea is di oare syn brea', hujus emolumentum nascitur ex illius noxa. F.o. Saum vetter, ole tsize un frische broude wissen in olen tyden di Frézen gestebode. C. M. 71. F. gestebode, Sax.l. gastebade, epulæ, convivia. Bnl. II. 490.

F.o. In Fréslaun itet mon bruggen, gungt op mulen, un hailt mon di schaipen in di seck, (in Frisia comedunt pontes, eunt molendinis et coagunt oves in crumenam) paronomasia ludicris, hærens in duplici notione F.o. brügge, pons et panis segmen; mule, molendinum et crepida; schaipen, oves et nummi. Vide Bnl. IV. 606, schaap.

BRAEK, F.o. dumetum, spinetum. C.M.

10. Stür. 22. He geit deur busk un braek. F. Hy giet throch linnen ind wollen, Hol. Hij gaat door dik en dun, bacchatur, effrenus omnem modestiam

BRAEW.

et temperantiam exuit. Ang. brake, idem. Ang. Through bog, through bush, through brake, through briar, Puck apud Shaksp. Cad. Muller spinetum notat synonymis busk et braek, p. 10. Ang. Devon. brake, a bottom overgrown with thick tangled brush-wood. Confer Lat. fragum, Ang. straw-berry, cum Germ. brake. T is but the fate of place and the rough brake That vertue must goe through, Shakesp. Henr. VIII. 1, 2. Confer Halliwell, brake.

BRAESKJE, vb.n. Saterl. alta voce loqui, vociferare. F. o. braeske, idem, et fastu agere, superbire, sese obtrudere hominum aspectui. E. II. 202. Stür. 23. Sueth. braska, strepere instar vestis sericæ motæ, splendorem fastumque exhibere. Isl. brasta, luxuriari. Scoti brash, assilire, impetere. Transfertur ad sonos vocesque immanes, Sax. l. braschinge der basunen, tubarum taratantara; fremitus ursi, mugitus tauri, cæt. Bnl. I. 135, braesken. Confer F. hel lud, vox sonora, arguta; hel liucht, lumen flammeum. Braesker, F.o. ostentator. Gal. qui tranche le grand seigneur, Hol. opsnijder; Dani brask, fastus; brasker, ostentator; brask udi klæder, lenocinia vestium. Inversis literis, Hindel. Baske panneu, patinæ elegantes; baske dok, linteum splendidum. Bask elisa r pro barsk? NL barsch, ferox, asper, intractabilis. Ladem notionis transitio est in Gal. brusque ex braesk. Sed notio vocis braesk hæret in Ang. brisk, alacer, vegetus, integris viribus.

BRAEW, adj. bonus, egregius, forma elegans. adv. valde, eximie. Hind. brain, W. G. braun. — Ien braen hynser, equus egregius forma et indole, aurigæ obediens. Ien braen man, homo integer vitæ. Di soan makket di faer noch ta ien braun man, pater potator, cum filio comparatus, est

temperans et probus vir.

Vox in omnibus linguis Romanticis obvia, sed Germanæ originis. Nl. v. brauwe, ora; ora pellicea vestis; cilium, supercilium, Kil. F.v. bra, supercilium, cilium; Ags. brek, brew, Ang. brow, idem. Nl. v. brauwe, brau, adj. comptus, bellus, ornatus; brauwen, ornare, Kil. Scoti braw, ornate vestitus. Jamieson. Ang. v. brave, belle comptus. Notio ornatus ad alteram fortitudinis

BRAGH.

transit; Gal. les braves, milites fortes. Confer Gree. καλός, pulcher, egregius, strenuus, fortis. Lat. ornatus, tum comptus, instructus, tum egregius, honorificus. Ang. v. gallant, eleganter vestitus. Ang. a gallant man, homo bellus, et vir egregius, magnanimus.

braew, adv. valde. Di hear hat di feint braew utmakke, mar dy sei, Ik winskje jou di segen, hear! Ha jou mear jild as ik fret den mar mei twa leppels, dominus famulo acriter convitia fecit. Di heit hat syn loebes fen ien junge brauw slein, mar dat is buter tsjin 'e galle. Braew kâld, cœlum perfrigidum. Braew drunken, bene potus.

BRAGH, f. F.b. pavimentum viæ stratæ. Joh. 100.

bragh, vb.a. F.b. sternere viam. Joh. 166, 36. Confer F. bræge, pons, quo sternitur via supra flumen. Scoti brig, pons; to brig, ponte jungere flumen. F. Makkum, brigge, brigje, idem.

BRAK, cg. canis indagator. Canis hicce per omnes viarum ambages vestigiis leporis insistit, unde phrasis, Hyslacht er yn om as ien brak, inordinate agit. Ob indefessam insectationem Ang. Cheshire, bracco, adj. diligens, laboriosus.

Lex. Vet. Fris. tit. IV, 4, braco parvus, quem barmbraccum vocant, catellus quem in sinu fovent. (Barm, sinus, Nl. schoot), Nl. schoothond. (Ang. lap, sinus) Ang. lapdog. Forma vocis redit in Ags. bearmclath (sinus vestis) præcinctorium, Ang. barmcloth. Ang. v. barm-skin, castula pellicea, F. scoátsfel, Ang. a leathern apron. -Ang. v. " Catellus a very littell hounde or bracke, a whelpe." Elyot. Halliwell explicat "A kind of scenting hound, generally of a small kind," et addit ", the terms brack and ratch were always applied to the hounds, which formed the pack, which of course differed in breed according to time and place." Confer brach et ratch cum Isl. bragd, odor, sapor, et rakki, canis. Nl. brak-hond, brak et speurhond, canis odorisequus, feræ vestigiis insistens. Grimm, Wb. bracke. Richthofen, Lex vet. Fris. (Pertz) p. 662. Halliwell, brack, p. 203.

brak, adj. resimus. It alde ros fen

BRANARK.

Frysce hynser is brak, genus antiquum equorum Frisiæ paulisper resimum est. Nl. brack-neusigh, resimus. Kil.

BRAK, adj. salsegine tinctus; ex. gr. aqua pluviatilis cum mixtura quadam aqua marinæ. Scoti brak, somewhat salt. Jam. Ang. v. brack, aqua marina, Ang. brackisk. It wetter is nat salt, mar brak, aqua non est salsa, sed salmacida. (Confer wrak, rejiculus.) lsl. brak, f. oleum rancidum. Ang.v. brack, st. salsugo. Ut Latini poetse sal pro mare usurpant, Ang. v. brack: a sunne hulfe risen from the brack. Drayton, 20.

brak, adj. F.o. inhumanus, torvus,

repellens. Stür.

BRAKE, BRAEKJE, vb.a. vomere. Vide breka, frangere. Galle braekje, evomere bilem. Scoti braking, vomitus.

nacht-brake, vb.n. vigilem noctem capessere, lucubrare. Confer sliep brekke, somno fraudari.

BRAKKEN, BREKKEN, pl. lacusculi in excavatis glebarum causticarum fodinis. Ags. broca, broc, rivus, latex. Ang. brook, flumen minus. Non negligenda tamen vox braek, brek, fractura, infractio.

BRAMI, vb. n. F. b. screare. F. brimme, sonitum screantis per guttur edere. Ags. bremman, fremere. Hisp. bramar, Gal. bramer, Gr. βρέμω. Lat. fremo =

Germ. brems. Joh. 36. BRANARK, m. F.b. tripes fulcrum focarium. Terminationem er vel ar Amrumenses mutant in ark. Joh. 136. Flandri brander, fulcrum focarium; Kil. qui addit j. brand-ijser, Ags. brand-isen, Ang. v. brand-iron, fulcrum focarium. Hæc fulcra sustinent ligna foco apposita ut infra aeris fluxu sufflata melius ardeant; inde ex Isl. anda, spirare, Angli habent suum and-iron; cæteri ex branden, ardere, ut Ags. brand-isen. Confer Ang. v. ande, halitus.

brand-fòs, cg. equus colore vulpino sed rubicundo: brand, Isl. usurpabant de armento rufo maculis nigris flammiformibus distincto. Isl. branda, vacca russa, virgata. Hd. brandvick. Weinhold Altnord. leben. 37. armenta multorum Frisiorum olim erant rufa.

brân-roede, cg. fulcrum laterale foci. Confer Kil. brand-roede. Ang. v. brand-

BRANJ.

reth, tripos ferreus sustinens ollam in qua coquuntur cibi.

brân-wacht, og. vigilia militum, qui incendium cingunt et plebem furesque arcent. Hy hat di brân-wacht, ei cura incumbit omnia mala avertendi.

brenning, F.o. calor. C. M. 5.

BRANJ, F. b. frons. Lat. frons, frontiz. Joh. 100. Confer Goth. brunjo.

BRANTGUM, vicus pagi West-dongeradelse. Branteghum, Benif. b. 173. Ex
Brant, n. p. v. fit Brantege, unde n. p. v.
Brantje, Wassenb. II. 173, et ex Brantege, Branteg, fit Branteg-ham, Branteghum. Analogice ex Dode, Ede,
Lolle, n. p. virorum, fiunt nomina
vicorum Dodeghum, Edeghum, Lolleghum, hodie Doyem, Eagum, Lollum,
Chart. b. I. 498, 755, 501, 394. Dodega, Edega, Lollega sunt n. patronymica; adhuc vigent Dodinga, Dotinga,
Doedinga; Edema, Jedema; Lollema.
Confer nomina Anglica Brentford, urbs
pagi Middlesex; Brentwood, urbs pagi
Essex. Confer et supra brân 186.

BRAS, eg. Wylde-brus, puella lasciva, luxurians, qui more puerorum nihil non audet. Ags. bræs, n. procacitas; bræsen, procax. Isl. bras, salax; brass, n. procacitas. Scoti brash, impetuose agere, aggredi. Ang.v. brase. impudens.

bras, adj. ferox. Gal. qui se donne des airs. Di junge is sa bras mei dy bok, puer mire superbit hirco suo. Nuwere bras, adj. subiratus, offensus.

bras, adj. lætus, exhilaratus, probe animatus. Ang. in high spirits.

BRAS, cg. collectivum, fascis utensilium muliebrium, quem pater futuri sponsi donabat nuro futuræ, postquam inter utriusque parentes de corum matrimonio conventum erat. Continebat ista fascis cultellum manubrio argenteo theca acupicta inclusum; forficem manubrio argenteo; thecam acuum argenteam; pulvillum acicularium margine argenteo clausum; speculum pusillum ora argentea; quorum quodque catense argentese annexum pendebat de fibula argentea, quæ inserebatur subligaris lacineze vel zonæ filis argenteis acupictee. Quod in tali fasce erat ex argento apud divites quandoque fiebat ex auro. Hindelopise prak, Hol. tuigie. Confer Nl. bras, variarum rerum mixtio. Gal. brasser, meler des choses liquidis en les remuant en rond.

BRAT.

BRASJE, vb. n. epulari, comessari. Nl. brussen, idem; proprie miscere, unde et coquendi cerevisiam notionem habet. Gal. brasser. Hd. Saus und braus. Confer Tuinman, Fakkel, brassen, 47. Barb. Lat. brazium, granum ex quo fervet cerevisia.

bras-kür, braskoer, cg. fiscella ansata in qua feminæ emta cibaria, bellaria aliaque secum ferunt. F.o. bras-körf, Stür. 23. Hol. snoep-mandje. Diminut. bras-kürke, quod usus præfert. bres-penje, cg. F.v. braspenning, decem duitæ, quarum octo unum efficiebant stuverum. Pro his nummulis prandebat homo apud veteres. Ang. penny ex pennig; sic. F. penje ex penge. Confor Kil. bras-penninck, et Tuinman. Fakkel, qui citat decretum Caroli Vi anno 1554; betalende voor elcken persoon voor syne maeliydi ende gelagh, eenen braspenningh, bedraghende twee grooten ende enen halven vlaemsch, sonder daer inne te begrypen den wyn ofte bier. p. 47. F. Twa botses ind ien oártsen, i. e. 6; partes centesimæ floreni Neerlandici. — *Dy sted-man* sprong as ien kanyn fen ien brespeinje, urbicola manus pedesque movebat nihilque tamen efficiebat.

BRAT, n. F. b. mensa. Bend 31. W.o. bræd, n. pl. brudú, idem. E. I. 362, Nl.v. bred, asser. Ags. bred, n. tabula, mensa. Sax.n. bret, n. tabula.

BRAT, n. vestis fastosa. Hwat biste hjúd yn it brat! Ut ornate hodie comta es!

brat, adj. exultans lætitia superba. Ho brat wier mem, dat hjar doaiter ien grietmans-soan krygge! Inde Nl. prat, feroculus, fastosus.

1sl. brattr, arduus, audax, confidens. Ags. brat, n. pallium. Ang.v. bratt, lacinia, pallium breve. Ang. v. brathe, fierce; brathly, fiercely; excessively. Halliw. 207. Gal. v. barat, etoffe commune de laine. Une coiffe de barat, Le grand d'Aussy, Fabl. IV. 209. 1 ed. "Hodie in Frisia," inquit Kempius, "etiam multæ mulie-"res bireto, vel ex panno, aut serico, " aut sameto facto peplone, capita "tegunt." C. Kempius de situ Frisiæ. p. 84. Scoti brat, vestitus; the bit and the brat, alimenta et vestes. Jamieson. Sax. n. de brok en de rok; Prov. Men dient so wel um de rok als de brok.

BRAUSER.

Addo Sax.l. vocare bratsen, bradzen in genere monilia, cimelia quibus se comunt mulieres, præsertim brachi-alia; bratsen vor den hemmede, indusii fibulæ; klere ane beradsen, vestimenta muliebria absque monilibus solitis. Cimelia brachialia mediis ævis præcipuum erat mulierum ornamentum; inde ex mouve, manica, nostratium adj. mői, moai, pulcher. "Frisiæ mu-"lieres, teste Kempio, (sæc. XVI) "monilibus potius oneratæ, quam or-"natæ erant; ut eis tantum diebus "festis et in nuptiis aliisque festivis , temporibus uterentur." p. 84. Bnl. I. 130.

BRAUSER, m. F. b. (brauzer) frater. Litera s (Nl. z) nata est ex aspirata sibilante th, Ags. brothor, Ang. brother. Bend. 12. Pro th, ut alibi monui, F.o. olim habebant spiritum labialem w, in brawer, owere (C. M. 40, 29) pro brather (Lat. frater), other. Vide bushm (buzm) in voce bothem. F.b. duz, Ags. Ang. death; F.b. suz, Ags. seath, fons; F.b. kluz, Ang. cloth, vestis, Ags. clath, pannus. Bend. 6. F.b. laz, Ags. lith, membrum; F.b. smas, Ags. smith, faber. F.b. razer, juvenca, Ags. hrither, taurus, bos, Bend. 12, 15,

BRAUWE, vb. a. ferire, idem quod

(bräuje) bruije, bruye.

aubrauwe, vb.a. depellere. Wy brauwe di bolle au as er us to nei komt, taurum, si nos ille impetit, verbere de-

pellimus. Confer bruye.

BRAZEM, cg. F.u. spuma snrgens ex ore hominis in accessione morbi comitialis. Ang. Warw. "brash, a sudden "sickness accompanied with a rising of "brackish water in the mouth." Wright. Ang. v. brasey, a kind of sauce. Halliw.

brazem, alias brús, (broes). Confer Nl. brazem, cyprinus latus sive brama mucosus. Lin. labrus tinca. Hd. brachzen. Scoti brassie, bressie, Ang. wrasse. Jamieson.

BRÆGE, cg. pons mobilis tollenonis ad instar; thille contra fixus, ambabus extremitatibus insertus utrâque ripa adeoque immobilis. Ags. thille, tabulatum. F.v. bregge, f. Molkweren bregge; Maccum brigge, Ang. North. brigge; Isl. bryggja, f. Ang. bridge; Ags. bricge, assimilatis literis, Nl. brugge. Isl. bru, f. Haldorson, F. b. bræ, bro, f. Outzen,

BRÆGE.

Bend. 31. Dani bro. Causa latet. Confer tamen Isl. brugding, nexus, connexus; pons nectit ambas canalis ripas.

Pons sacri quid habebat apud Komanos. A sacertotibus, teste Varrone, pons supra Tiberim primum sublicius et restitutus sæpe est, quod eo sacra ultra et cis Tiberim non mediocri ritu fiebant. Inde pontifices dicti. Pontes et Germanis in genere et Frisiis speciatim sacri erant, quare in eis vel juxta eos judicia habebant. ex. gr. in pago Utingeradela ti Wobbingabreggha, 510, 10, 12; 511, 31. Pagus Wymbritseradela ejusque jurisdictio ex tali judicii loco nomen habebat; F.u. Wagen-brugge, pons, per quem transeunt currus, distinctus a ponte qui tantum pedites admittit, Frisice audit apud Frisios australes win-bridge, (wîn-bridsje) et solita affinitate inter m et b, wimbritse. — F. dial. commun. wein, currus; F. austr. win, unde winred (currus rota) arctos; (aliquando et via lactea, ut mihi videtur, per abusum.) Isl. vagn, m. ursa major et minor, sidus cœleste. Egilsson. Graec. äμαζα, Lat. plaustrum, Nl.v. waeghensterre, arctos. Kil. Ags. ceorles-soæn (coloni currus) Ang. charles-wain. Coloni vel hominis plebeji currus dicitur, quod subire aquas oceani, ut cætera sidera, reformidat. Confer locum Ags. Jun. Et. charles-wain. Multi loci nomen a ponte contiguo traxerunt; ex. gr. Smelbræge, Di dille (thille), it Heach-hout, di Brol, cet. (hout, trabs lata et fixa locum tenens ponticuli; brol, pons lapideus, cæt.) Idem valet de urbibus Anglosaxonum ex. gr. Bricge, Coat-bricge, Stængfordes-brycge, Ton-bricge, Ang. Cumbridge. Confer cum Ags. Oxna-ford, Ang. Oxford, Sax. Oxna-bryege, hodie Osnabrug. Frisia ubique aquis intersecta scatet pontibus, qui in Anglia rariores sunt. Si duæ nationes belligerantes, flumine et ponte separatæ, de pace pacisci volebant, ab utraque parte veniebant legati, qui medio in ponte sibi obviam facti de pacis conditionibus agebant. — Oer di bræge komme, pontem transire, i. e. erogare pecuniam. Dy kredyt hat ken mei jild oer di bræge komme, cui fident homines ei credunt pecuniam isque paratis nummis emere potest. — Di bure-feinten habbe di pung oan de bræge spikere,

BRE.

colonorum famuli crumenam vacuam clavo fixerunt pontis columnæ; i. e. suum argentum erogaverunt, quod fit, cum cursu glaciali se delectant; tam perdite enim juvenes Frisii hac exercitatione capiuntur, ut non quiescant, antequam cum viribus nummi exhausti sunt.

bræge-flap, cg. tabulatum pontis, quo binæ ripæ obversæ junguntur; altera extremitas vertitur cardinibus fixis, altera in altum tollitur.

bræge-jild, n. portorium pontis exac-tum a viatore transcunte et olim a nautis, quorum navibus pons aperitur. bræge-man, cg. ponti præpositus, qui pontem levat et portorium accipit.

bræge-wip, cg. pontis tolleno. bræge wippe, elevare pontis tollenonem. kækel-bræge, cg. tabulatum quoddam in horreo duobus fultum palis, cui insistit qui mergites furca congerit

wip-bræge, cg. pons ligneus, cujus tabulatum tollenone levatur.

supra metæ apicem.

BRE, n. in F. v. ag-bre, supercilium, F. éach-brou, sed éach-teisterkes, cilium. Isl. bra, cilium, palpebra. Forte villosi quid originitus notabat, unde infra brouwe, q. v. Ags. breg, bræv eugan, m.

bre-skredene, F.v. superciliorum

BRECHT, n. p. f. Brucht, n. p. v. Ags. Beorhtfryth n. p. v. Ch. Sax. Aº 710. Byrktric, n. p. v. ib. 784. Brikt, ib. 684. Splendor byrht, beorht, bryht,

splendide potens byrht-ric.

BRED, adj. F.v. F. breed, latus, extensus; splendidus, magnificus; intimus. Ags. brad, brad. A deprimitur ad o in Ang. broad; surgit ad e in Ang. v. brede, F. bred, Hindel. et G. J. brie. A adscita vocali i in Goth braids. F. v. Di kampstal schil wessa LXIII molles-fota breed. — It is sa bréd as it lang is, utrumque ad idem redit; Ang. As broad as long, take it which way you will, it is all one, Ray, 52. — G. J. In it brie, longe lateque. — Di frouliu rabje fen di man, mar hy hat ien brede ræch, mulierculæ detractant virum, sed ille munitus est contra maledicta. Ang. His back is broad enough to bear jests. Ray, 176. It wyfke is sa breed as hja lang is, muliercula gravida puerperio proxima est. ---

BREID.

Bréde keerdel, vir latis humeris, i. e. vir robustus.

brêd, in re lauta. Di domenys ind scoalmasters habbe it nat bred, sacerdotibus et ludimagistris res angusta domi est. Dy it brêd hat lit it brêd hingje, divites opulentiam suam exponunt oculis fastu. Confer Lat. amplitudo opum pro divitiis. Breed, fastuosus. Brie gean, fastu et ostentatione vivere, Nl. We moeten wat briet uytkomen; We varen alle daeg tot menheer. Keesjen. As we so weyts uytkomen selle de luy mienen, dat wy vant hof binnen. Costers Boere-klucht. p. 2. ed. 1638. Nl. pracht ende breetheydt, Hooft, H. d. G. 156, 30, pompa et magnificentia. F. Mei dy gnappe feint is di faem sa breed as ien pauso, — Bréd, familiaris, (lautus in amicitia.) It is bréd wirk mei hjar beiden, notissimi, associati inter se sunt (amantes), Hind Hwat binne se brie mei elkor/ Ut intime juncti inter se sunt! Ké dær wol brie! Ut se invicem diligunt! F. Ik hab it nat breed op kim stean, habeo illum suspectum. brede, f. F.v. F. brêtte, cg. latitudo. Ang.v. brede, Ang. breath, Ni.v. breedde, breydde, Nl. breedte. It mat ut di

brêtte oaf lingte wei komme, unde nemo quærit, sed sumtus facti vel necessarii solvendi sunt.

breed-kop, cg. (caput latum) Gron. dikkop, (caput spissum.) carduus planus late se per terram extendens. Bot. cirsium lanceolatum. Hall. 118. Confer

Ags. bræd-thistle.

BREID, cg. sponsa. Angli antiquam vocalem i vocis bride ut Frisii explicaverunt in diphtongum ei, licet non scribant. Goth. bruths, f. sponsa, uxor, neptis. Isl. bruthr, f. sponsa, puella, amica, uxor, femina. Egylsson. Ags. bryd, f. sponsa, uxor, femina. F. b. Silt. brid, Outzen, 34; bred, Joh. 100; F.v. breid, F. b. breed, bridd, Outzen, 34. Veteribus bruths igitur tum sponsa et uxor, tum mulier adamata in genere erat, camque a bruthan, Ags. bredan, bridan, progenerare, eniti fœtum, bruths et brud appellabant, quod in ea matrem prolificam gentis reverebantur et amabant, quæ prima et necessaria feminæ est distinatio. Confer nostrum briede, ibique bried-his, et adde Ags. brydde, pullus, esse natum ex brydan, fœtare,

gignere; brydde, Ang. v. brid, pullus, per metathesin factum est bird, Ang. bird, avis. Jun. Et. bird. Græci νύμΦη, sponsa et clitoris. Grimmius stirpem quærit in Sanskrita voce praudha, domus-ductio curru, quem tractum viri maximi, licet ingeniosum et doctum, haud facile probo, quod nomen primitivum sponsæ et uxoris arbitror longe ante domus-ductionem sponsæ curru introductam esse. Adde vocalem u in Goth. bruths, Ags. bryd, Alam. brut, præivisse diphtongo au in Hd. braut. In matrimoniis Germanorum sponsa primas agebat partes; illa enim suum nomen non habebat a sponso, sed sponsus a sponsa: Gothi bruth-faths, F.v. breid-goma. Similiter Græci νυμφίος, sponsus, a νυμφή, sponsa.

Myn nift sit as kja mei di breid komd is, ne mutit quidem neptis mea, proprie, mea neptis (muta) sedet quasi vero cum sponsa venisset. Ubi sponsa affines visitat cum paranymphis suis hæ ut minores tacent. Pro sit quoque frequentant seócht, videt, sc. vultu composito in solemnitatem.

Solemne quid habebant et severi apud Frisios, quæ ad sponsalia pertinent. Inter supellectilem et vestes, quibus parentes conjuges donabant. erant etiam amborum amicula feralia, in quibus corum cadavera humo mandarentur; scilicet capitium, indusium et pannus linteus, quæ tria involuta panniculo albo teniola atra constringebantur. Scheltema, 84. Similem prorsus morem Jamiesonus narrat de nostris colonis in Scotia (Supplement II. marriage): "The bride presents the bri-"degroom with his marriage-shirt. This "is generally preserved for what is "called a dead-shirt, or that which is to be put on him after death." -Nubens sponsa eadem veste apud Frisios erat induta, qua funus mariti ante illam morientis secutura esset. (Frieslandt, Schotanus. 1635. 40 p. 283.) Apud Hindelopenses sponsus et sponsa die nuptiarum ambo funebri vestimento induti erant, quo sibi invicem immortalem fidem pollicerentur. Secundæ nuptiæ viduarum in nullo erant honore. Eadem mente atque veste, qua jungebantur, exequiarum justa prius mo-

BREID.

rienti solvere volebant. Nota Scandinavos se in pompa nuptiali lento gradu promovisse, unde vox Isl. bradh-gaag, incessus nuptialis minutissimis lentisque passibus. Hald.

Prov. En unwillich breid is que' dounsien te leren, Burm. 18, inane est docere invitos. Wy schil't wol schick, dat de breid ien goe' schutel krijget, Burm. 48, ita agemus ut digniori honos habeatur. — Jemme mogge de breid wol aeschie, Burm. 37, (lieet volis poscere sponsam) fortuna secunda voi reddit audaces. — Ien tsjeppe breid u ringen yn it brat, Scoti, A bony bride is soon busked, Kelly, 1. Hol. Een schone bruid is haast gepareerd. Een vuile bruid behoeft veel opschik. — By oanbarnde breiden pasje klitsen as breidsisters, Scoti Bowted brides should have bor'd maidens, Kelly, 73.

breid-bonk, F.v. sella sponsæ Isl. bruth-beckr, sedes minor in qua cun sponsa sedebat sponsus; sedes major, in qua sponsa sedebat cum suis paranymphis. Hald. Jonsson, Bank. F. Hol. bank, sedes in templo sepita in usum plurium communis.

breid-goma, F.v. (sponsæ homo) sponsus. Ags. bryd-guma, Frisii nostri et insulæ Silt pro gomo habent man, F. Brægeman, breggeman, brüggeman, Silt brid-man Componentur breggeman et bred et geman; bruggeman ex brud et geman, per assimilationem literæ d. Geman, vir socius. Man et genan post nomina propria fere promiscue Hidds-man hat syn sconk habentur. britsen, innuit puerum Hiddonem cujus vicem nos miseret; Hidde-geman idem valet de homine provectioris relatis. Plenius Alamanni gomman, vir, maritus, Graff. II. 742. Scoti goodman, gudeman, herus familiæ. Jam. In chartis Ang. bonus komo, villicus cui est familia. Cange. — Gothi brulfaths, Græci πόσις. maritus, sponsus, F. fad, curator et fautor. Angli pro goom in bride-goom, inserta r, habent bride-groom; Ang. groom, famulus, pedissequus, ut Nl. v. grom, (Kil.) puer, pro gom. Ang. man, homo, pedissequus.

breid-hus, n. F.v. sponses domus. F. breids-kus.

bruidje-ket, Saenredam, cursus 52.

lutantium ad sponsum et sponsam, quorum tanta erat frequentia, ut totam domum implerent. Omnes excipiebantur vino (bruids-tranen, sponsæ lacrymæ) et sponsus et sponsa collu-soribus valedicebant. Confer Nl. v. ketsen, cursitare, cursus ad sponsam, vel F. v. ketha, annuntiare, alloqui; kethe, nuntiatio, prædicatio, hic sensu allocutionia gratulatoriæ. Scheltema, Vrijen en trouwen, 113, 270.

breids-sister, cg. sponsæ paranympha. Ang. bride-maids, veteres Angli vero sisters, sorores, ut Frisii; Brand, Ellis, II. 114. Paranymphorum et paranympharum munus ab initio incumbebat fratribus et sororibus sponsi sponsæque, unde nomen breids-sister et bræge-

mans-broar.

breggemans-broar, cg. paranymphus sponsi.

breid-stol, m. F.v. sedes sponsæ. Confer brjidstoel. Commutatur cum

breid-bonk.

breids-trjinnen. pl. (sponsæ lacrymæ) potus ex spiritu vini mixto cum saccharo et uvis passis, quem sponsa propinat amicis gratulantibus. Potus iste offertur in cratere argenteo duabis planis ansis instructo, ejusdem formæ cum cratere amoris sive love-cup veterum Anglorum, cujus effigiem præbet Everyday-book. Brand, Ellis. I. S. Hoc poculum in domus-ductione tanti momenti erat apud Anglos veteres, ut puer istud manu portans sponsam præcederet. Ellis, IL 115. In signum amoris omnes ex codem cratere cochleare argenteo hauriunt; viri sibi invicem aliquando tres cochlearia propinant. Ex "charitatis poculo" apud Anglos quoque omnes convivæ bibebant. (Brand, Kilis. I. 4. not.) Potus iste vocatur breids-trjinnen, sponsæ lacrymæ, quod veteres faustum habebant omen, si sponsa die nuptiarum effuse plorabat; post nubila Phoebus. Nl. Een bedroefde bruid maeckt een blijde vrouw. "It was "held unlucky, if the bride did not "weep bitterly on the wedding-day," Brand, Ellis. II. 170. Nl. prov. Een bruidskleed is wel met rouse gevoerd. Veteres se potu cerevisiæ exhilarabant, unde Ags. bryd-ealo, sponsæ cerevisia, i. c. nuptiale convivium, Ang. bridal, festum nuptiale. Confer supra biar p. 237. Non omittendum hic est ven-

BREID.

ditorem et emtorem apud Anglos et Frisios firmare emtionem propinando alter alteri poculum vini, vel cerevisise, vel spiritus vini, quem morem, ut desponsatio, quæ species emtionis erat, rata esset, sponsus et sponsa inter se sequebantur. Brand, Ellis, II. 90. Refert libamen.

breidelik, adj. F.v. more sponsarum. decens sponsam. Analogice manne-lik, decens virum; godde-lik, divinus, adv.

vehementer; goddelike káld.

brilloft, brulloft, cg. nuptiæ; Ags. bryd-hlofa; F. b. ut Ags. absque t finali, Silt brillop, alibi brialp, contracte ex briad-lop. Outzen. Hlofa, Goth. lofa, vola manus, palma, idem quod emtio; emtionem venditor et emtor sanciebant junctis palmis dextris: bryd-hlofa sponsæ emtio; codem autem die matrimonium et nuptiæ celebrabantur, quare hæc duo antiquitus inter se confunduntur. Inde Isl. brud-kaup, n. (sponsæ emtio) nuptiæ; proprie, sponsalia.

Apud veteres femina non erat sui juris, sed semper sub tutela et potestate, vel patris, vel fratris, vel tutoris, vel mariti. Juvenis filiam a patre pretio statuto quasi emebat, quod hic propter honorem, quo Frisii feminam habebant, dotis loco filize cedebat; quo facto illa erat desponsata et in potestatem viri matrimonii solemnibus transibat. Posteriore zevo juvenis virgini offerebat aliquot nummos eleganti linteo serico innodatos, quod knotte-dock appellabant, (Ang. knot, nuptial knot, knot of love, love-knot); hoc si accipiebat virgo se desponsatam profitebatur. Istud symbolum antiquæ emtionis locum tenebat. Mos similis obtinebat apud Scotos, invasorum Frisiorum posteros, de quo ita Jamiesonus in Supplement marriage: "In Angus, and perhaps in other Nor-"thern counties, it is customary for "the bridegroom to present the bride "with a pair of pockets, made of the "same cloth as his own wedding-suit; "these are never sent empty. If the "bridegroom can afford it, they contain "every species of coin, current in the "country, even down to the farthing. "The money is generally the freshest "that can be got." Apud Frisios quoque hi nummi erant novi et asperi. - Sponsa et uxor Frisio om-

nium possessionum erant pretiosissime et sanctissime, quarum raptum intima indignatione et summo supplicio puniebant. Ubi lictores raptorem persequebantur et hic in aliquam domum fugiebat, inde in alteram, ex altera in tertiam, et tandem in templum, ut apud altare in tuto esset, lex statuebat post ereptam mulierem templum esse destruendum et tres domos incendio vastandas.

Frisii matrimonium semper summo habebant honore ejusque consummationem conviviis hilaribus et omne genus festivitate prosequebantur, cui licet cæterum parcimoniæ studentes nullis sumtibus parcebant. Inde prov. It boerkjen ind it brilloftjen mat ut 'e romte géan. Tali festivitate quasi sanciebant vinculum conjugale; leges enim antiquæ matrimonium tum demum rite contractum ponebant, si libera Frisia virgo sub potestatem liberi Frisii venisset comitante cornuum cantu, complaudente vicinorum congratulatione, accensis facibus et puellis dulces cantilenas edentibus; dio fria Fresinne coem oen dis fria Fresa wald mit hoernes hluud ende mit bura oenhlest, mit bakena brand ende mit winna sangh. (409, 26.) Ante quinquaginta et quod excurrit annos adhuc homines provectioris ætatis, cæterum continentes, stabiles, attenti rei domesticæ et taciturni, in nuptiis vix modum noscebant, cantando, saltando et oscula miscendo. Post res novas anni 1795 subita morum mutatio invadebat juniorum animos, qui igitur in nuptiis, ubi et ipse conviva eram, stupebant profusam istam seniorum hilaritatem. Poëta noster Gijsbertus laudes matrimonii, nec non gaudia et luxuriam nuptiarum Frisiæ, primo suo eoque eximio poemate celebravit. — Requirebatur igitur acclamatio, tum vicinorum, tum consanguineorum, eaque publica dum sponsa e domo parentum in domum sponsi ducebatur cum multa sonora gaudii significatione. Ideo matrimonium controversum legitime esse peractum, septem vicinorum testimoniis probandum erat; Soe schilma dat aeft hirda mit saun buren. 410, 6.

Vicini tunc temporis multis vinculis sibi invicem erant obstricti et unam quasi constituebant familiam:

BREID.

non miremur igitur antiquitus cos sibi quoddam jus commune vici in sponsam vindicasse, quo a sponso, alio loco oriundo, dolium cerevisia, ut redemptionis pretium, petebant In insula Texela hic mos longissime obtinuit et adolescentibus et virginibus occasionem hilaria quædam agendi præbebat. (Scheltema, vrijen en trotwen. 132.) Alibi vicini sponsæ et spons jure suo nuptiarum participes erant. (Scheltema, 270.) Huc quoque pertine quod sponsum et sponsam post peracta sacra e templo reduces consanguina cum amicis et vicinis ante domum manebant, et juvenibus inter eos paranymphæ offerebant poculum omstun vini, quod exhaustum illi retro sbjiciebant, ne hic potus gratulatorius posteriore potu vulgari profanaretur. Quicumque fracti poculi frusto potiebatur inter nuptiarum convivas accumbebat. Hic mos vigebat in insulis Helder et Wieringen, quæ olim pertinebant ad Frisiam. Scheltema, Vrijen en trouwen, 133. Seculo XIV magistratus Lovaniensis cavebat edicto ne noviter nupti sumtus supra sortem facerent, ideoque modum vini decernebant, quem sodalibus dare licitum erat. Hicce modus pendebat a majore vel minore pretiositate vestium sponse et præstabatur tantum juvenibus parochiæ, in qua aponsa prima nocie cum sponso concubuerat; "See sa " die bruygoem ende de bruyt gheven "te verdrinckene den gesellen van diere "parochien, daer de bruyt inne beslapen "wert, VIII gelten wyns ochte twee "gulden." Serrure, Vaderl. Museum. II. 296. Juvenis adfui nuptiis hominis divitis Hindelopensis. Ibi nulla sorus vel loci inter convivas erat discrimen-Divites et operarii, domini et famuli, matronæ et famulæ, mercatores et nautæ inter se erant mixti. Jpsa nove nupta, femina formosa, lepida et dives, non dedignabatur saltare cum aurigi sui mariti, quæ familiaritas nihil m norum obedientiam infringebat. — Versus finem primæ noctis nuptiarum paranymphorum unus pileo symposia e manibus juvenum puellarumque col· ligebat, unde postera die edereni, biberent, saltarent. Hoc modo festum nuptiale per totum hebdomadem prolongabant.

Tandem F.v. domus-ductio privi quid habebat memoratu dignum; sponsa intrabat domum sponsi sub gladio stricto, quem exserebat proximus sponsi consanguineus, concedente lege marito potestatem decollandi eodem gladio uxorem, si adulterium committebat: Haudia mitta swird deerse onder ghing, dase dat aeste bighing. 409, 18.

Redeo ad legem veterum Frisiorum. Postquam sponsa in domum sponsi erat ducta illa se ponebat ejus lecto (supra bædselma 196, 419) et corpus cum eo miscebat; ende hio breydelike sine bethselma urstop ende op dae bedde herres lives netta mitte manne (beth, Isl. bethr, pulvinus. Egilsson.) Hicce concubitus Frisiis et Anglis erat consummatio matrimonii, vel potius matrimonium ipsum, cujus sententiæ duo vestigia in posteris temporibus invenio. Princeps Arausiacus, Guilielmus IV, cum Anna, filia regis Anglici, prima matrimonii nocte, in conspectu consanguineorum et aulicorum, torum nuptialem conscendebat (Aº 1734). Deindehomo, qui in viculo Scotico Gretnagreen nuptias conciliabat, non aliud documentum requirebat ad sanciendum matrimonium, quam ut juvenis et virgo, illo vidente, in codem lecto sub cadem stragula contigui jacerent. (Lord Hervey's memoirs of the court of George IL vol. J. p. 310. ed. 1855..)

Primus et secundus actus antiquissimi et sincere Frisici sunt. Sequitur tertius et ultimus matrimonii actus, qui post introducta Christiana sacra additus est: ende an moerne opstoed, to tsierka ging, kerkstal stoed, alter arade, da prestar offerade, ende dat aeft also bigingh alsoe di fria Fresa mitter frie Fresinne schulde. "Post primam noctem matrimonii uxor nova mane surgit, it in templum ibique pontificem et altare munere colens benedictionem accipit a pontifice." Lex loquitur de sola uxore templum visitante, non de marito. Deinde bene tenendum est, benedictionem sacerdotalem sequi matrimonium consummatum, non anteire fœdus matrimonii adhuc pangendum. Posteriobus temporibus ambitio sacerdotum in tantum prævaluit, ut nullum matrimonium legitimum esset nisi prius ab illis, dei nomine, pactum et sancitum.

BREID.

Adeo omnis coitus sine prævio illorum consensu meretricius erat. (Consule de ritibus matrimonii notas Wierdsmæ et Brantsmæ in O. F. W. p. 254.) Postquam soli pontifici jus pangendi matrimonium erat cessum, sponso et sponså euntibus in templum, sponsa tegebat latus dextrum sponsi, sed post sancitum matrimonium domum redeuntibus uxor tegebat latus lævum mariti, signo illam in hujus potestatem transivisse.

brulloftje, nb. v. nuptias celebrare. Prov. Fen brilloftjen komt brilloftjen, nuptiæ pariunt nuptias; inter hilaria nuptiarum juvenes et virgines amare docent et futuri vincula matrimonii parant. De ratione nuptias celebrandi posterioribus temporibus paucula addo, quorum juvenis testis eram oculatus. Virgines (nódsters) numero sacro Germanorum, scilicet duoderim, Hindelopiæ invitabant convivas ad nuptias, tam feminas quam viros. Alia autem ratio obtinebat in pago Saun-walden, (Zevenwolden). Sponsus sponsaque ibi numerum ratum virginum ad festum nuptiale invitabant, quarum quam-que oportebat designatum juvenem vocare ut secum festum nuptiale celebraret. Juvenis, si annuit, eam die festo petit et conducit ad domum sponsæ; sin minus illa continet se domi. Ne autem puella repulsam ferre videretur nullo ornatu comta est cum exit ad invitandum; nam vestis cultior puellæ in Frisia signum juveni est eum illæ esse gratum. Ubi enim juvenis domum parentum puellæ intrat ad eam ambiendam, illa tacet et solo cultu vestium suam significat mentem; si illa surgit et mutat vestem solitam cum pulchriore eæ gratus, sin minus, ingratus est et re infecta revertitur.

honne-brilloft, cg. (nuptiæ caninæ i. e.) coitus meretricius. Di hynstetyskers hälde dær honne-brilloft, equorum mercatores in ea mæchantur ganea. minniste brulloft, (nuptiæ Mennoniticæ) evacuatio sordium latrinæ nocturna. Hollandismus ex Hol. Menniste bruiloft. Ita dicitur per paronomasiam; nam Hol. bruid, et stercora liquida et sponsam notat; unde bruid-leider, et ductorem sponsæ, et coprophorum nocturnum notat. Mennonitas sive teleiobaptistas cæteræ sectæ irridebant

BREIDJE.

propter exquisitam munditiem, tum in detergendo domicilio, tum in cultu utensilibusque, et hanc aversionem ab omne genus sordibus ut illuderent, purgationem latrinæ, quæ nocte ut nuptiæ fiunt, minniste brulloft appellabant! Ad fastidiosum Mennonitarum gustum alludit quoque Menniste borstlape (M. mammilare, i. e., mulcimen pectoris), potio prædulcis. Starter, Timbre. BREIDJE, vb.a. texere longis acubus (ex. gr. tibialia lanea vel linea) Ang. to knit, Gal. tricoter, Hol. breiden. Proavi pro breidje usurpabant sjolje. Breiden ex Isl. bregtha, nectere; Ags. bregdan, torquere, plectere, nectere; sed et Anglosaxones sensu verbi breidje dicebant bredan; Ic brede me max, Ælf. gr. 28, 5, necto mihi retium maculas, i. e. retia; F. Ik breidje my mesken (Ang. mesh. N. masche (Kil.) mesken, (Ang. mesh, Nl. masche (Kil.) Hol. maas.) Ang. braid, Ang. South. breed, to plait, West. breed, nodus. Breidjen is handich, den is di nudle néa nat uvot 'e thried. Hy hat néat to breidjen, af to spinnen, tempus urget eum. — It breidjen notat, et actum nectendi, et instrumenta nectendo necessaria, qualia sunt acus, fila et pars tibialis jam texta. Lizze it breidjen mar del, depone, quæso, instrumenta textoria, mitte amplius texere, i. e. actum est; ilicet; peristi. — Verbum Isl. bregtha, præter notionem propriam nectendi, figuratam habet decipiendi, exprobandi, et prorumpendi vel proruendi, quas sequentur Angli in braid, adj. dolosus; to braid, to upbraid, exprobare; with a braid, Chaucer at a braide, momento citius, Isl. at bragthi, idem; bragth, motus concitus. Egilsson. F. mei 'n wip, idem.

afbreidje, vb.a. texturam ad finem perducere. Figurate, Dy hoas scil ik afbreidje, hoc negotium mihi tædium

movet; ei imponam finem.

oanbreidje, vb.n. loco partis detritæ novam intexere veteri, ut matres familiæ parcæ solent. Avari vel pauperes alia non habent tibialia præter ita resarcita. Inde incolæ vici Uretherp notantur convicio oanbreide hoázzen.

breid-nudle, breid-nulle; breidnidle, breid-nille, cg. acus major ad nectenda piscatorum retia; est fere asserculus acutus, vel ligneus, vel aheneus planus, in medio effractus relicta

BREIN.

acu tenui, tunge, lingua, dicta, cui circumvolvitur filum.

breid-priem, cg. acus ahenca vel ferrea gracilis longior ad nectendum filis laneis vel lineis; ex. gr. tibialia. Ien ploech breidprjimmen, tot quot requiruntur acus ad nectendum, i. e. numero quatuor.

breid-stop, cg. acu resarcita pars lacera tibialis in modum ipsius texturæ,

(lacunæ expletio textoria.)

bråili, vb. F.b. latos nectere plexus. Joh. 36.

broddelje, vb.n. infabre facere; frequentativum verbi Nl. brodden, resarcire, interpolare, sarcinare res veteres et obsoletas; inepte operari. Kil. Isl. brydda, cuspidem formare; fimbriam præsuere. Ang. North. brod, a short nail, to brode, to prick; to broddle, to make holes. Brockett. Ang. v. to broid, Gal. broder. Pro media d Scoti habent medium g in brog, acus, mucro; to brog, pungere; to brogle, nisus inanis figendi mucronem in puncto quodam; to brogle, inania conari; depravare; sarcinare. Inde Italorum broglio, unbroglio, confusio, molestia. Galli brouiller. Brodler, m. infabris opifex, Scoti broggler idem.

broddel-wurk, n. opus infabre.

BREIN, n. cerebrum. F.v. brein, ex bregen, n. Ags. brægen, n. Dialectus alia F. brå, per apocopen pro Ags. bragen, unde Ang. brain; Di earme junge plofte op 'e holle del dat di brå bleat lei, miser puer in caput corruebat ut cerebrum nudaretur. Ex brå est brea in F.v. brea-secht, Ags. brægen-seoc.

brein-dolch, F.v. vulneratio cerebri. brein-klova, n. F.v. bulbus sive tumor cerebri, quales Lex Frisica antiq, numerat quatuor, 214, 11, thera fiuwer breinclouena en. F. kljouwen, n. Nl. v. klouwe, Kil. hodie kluwen, Ags. clyven, n. Ang. clew, glomus, Masculini generis est Ags. cleofa, m. (rima) antrum; Nl. kloof, klove. fæm. gen. F. kleau, cg. fissura. Brein-klova, neut. gen. adeo non est calvariæ sutura, sed cerebri tumor.

brein-kop, F.v. cerebri (operculum, tectum) cranium. Ellyptice Nl. v. kop, calva. Kil. Kop sume sensu Nl. kap, capitis tegmen, domi, cæt.

brein-panne, f. F.v. cranium, Ang. brainpan, ex Ags. bræg-panne, F. har-

BREIN.

sen-panne. F. panne, tegula, patella.

Ags. Ang. pan, idem. brin-pot, m. W.o. cranium. E. I. 362. brein-roar, Warns; dial. com. brein-roet, adj. furens ira, effrenatus; proprie, cerebro concussus. Confer Lat. cerebrum, sedes iræ, apud Horatium. Dou makkeste my di kop brein-roet, moves in me iræ furorem, iram rabidam.

brea-secht, F.v. (cerebri morbus) insanitas. Ags. brægen-seoc, insanus.

brein-siama, m. F.v. morbus quidam cerebri, forsan, emollitio cerebri. Sax.n. sam, mollis. Nl. Seem-honig, maeghden-honig, mel, primi examinis, non pressum, Ang. North. simmit, smooth. Nl. seem-leder, corium mollius. Gal. v. cameau. Nl. honig-seem, mel. brein-skerdene, f. F.v. cerebri læsio. brein-wunde, f. F.v. vulnus cerebri. BREIN, muria. Vide brem.

BREKA, vb. a. F. v. frangere, (pf. fregi = Germ. breki.) pf. brêk, pl. brekon; pf. p. breken, bretsen, britzen, præs. p. brekand, ger. to brekande, to brekane. F. brekke, præs. ik brek, pf. ik briik, pf. p. britsen, pr. p. brekkende, ger. to brekken. Gothi brikan, pf. brak, pl. brekun. præs. p. brukans. Ags. brecan, thu bricst. pf. bræc, pf. p. brocen, gebrocen. F.u. breke, pf. brak, pf. p. broken; Nl. breken, pf. brak, pf. p. gebroken. Ang. break. F. v. breka en andern, erm, skonka, frangere fenestram, brachium, crura; hus, gadis-hus, Jherusalem, diruere ædes, templum, destruere Hicrosolymas; breka, innabreka tsiurkadora, hus, infrigere templi fores, ædes, F. tsjerkedourren ynbrekke. F.v. Thene fretho on otheron breka, erga alios pactam securitatem infringere. Dat aeft breka, dissolvere connubium. Breka, peccare; brekande, peccatores. breka, F.v. mulctari propter delicta

contra legem, mulctam solvere. brekke, vb.a et n. frangere. Di loft brekt, disrumpuntur nubes et solis lumen adire sinunt. Brekke, abrumpere se ab aliquo. It brekt, disrumpitur amicitia. Prov. As it brekt scil it wol stjonke, (si frangitur sc. ovum, fætebit) amici alienati sibi invicem fœda acta secreta publice exprobrant. — Brek my di bek net op! (ne mihi os effringe!)
ne me coge ad loquendum; novi tua scelera. — Mei scurren ind brekken, lacerando et rumpendo, i. e. raptim.

BREKA.

Mei scuorren ind brekken bin ik noch klear rekke, raptim agendo vix ac ne vix quidem hora debita paratus eram.

brekke, frangere. Al di áfwaeide pannen binne britsen, omnes vento disjectæ tegulæ sunt fractæ. Wural fijn' men britzen poátten, Burm. 73 (ubique terrarum inveniuntur ollæ fractæ.) Nl. In alle landen zijn holle potten, Zegerus, I. Antw. 1581. — Prov. Better twa makke as tén britsen, præstat duos homines creare quam unum perdere; prætextum decoctorum, quæ famulam decipiunt.

brekke, vb.a. frangere triticum arabicum. Gal. blé de sarrasin, polygonum fagopyrum: molitoris est F. groat-makker, Nl. grutter dicti.

't wird brekke, exuere promissa. — Sliep brekke, sibi negare somnum. Hwat hab ik ien sliep um it jild britsen! Confer nacht-brake.

britsen weêr, aries male castratus, adeo ut testium quid residuum sit, isque ovem appetere non desinat.

britsen stap, gressus fractus equi, a recto gressu diversus, gressus confusus. Dær is ien britsen stap under dat hynder. Alias ien trip-trap.

breke, cg. F.v. fractura, laceratio, læsio, destructio, mulcta. Nl. breuke,

mulcta.

brek, cg. fractura. Ien ald brek yn it glæs, vitri fractura vetus; vel yn il pàntsje, Ang. v. brack, fractura, vitium. Scoti brek, idem.

brek, vitium. Ien dampich hus hat mar ién brek; it doach nat. Lek ind brek, culpa et vitium. Prov. Lek ind brek by di rús fen ien oar, ind jin selme foarby sjæn, omnia culpare in aliis et in propriis vitiis caligare; pl. lekken ind

brekken, idem. Ang. v. lack, culpa. brek, penuria. Di earme man is déad; nou hat hy neut méar brek, nulla pauperem mortuum deficiunt. Di rike man is eak déa; hy hie' oars néat brek as libben ind sounens, et dives mortuus est, licet ad felicitatem terrestrem nihili indigebat præter vitam et mentem sanam in corpore sano.

twie-brek, (apud Sylvicolas) tempestuosum cœlum, aura pluvia et ventis infesta. Ang. North. brockle, bruckle, inconstant, variable, applied to the

weather. Brockett 66.

BREKA.

brekma, m. F.v. mulcta, mulctæ pecunia, proprie, fractura.

brekir, m. F.v. infractor legis.

bræker, breker, F.b. homo ferus, effrenatus. Ags. vither-breca, adversarius hostis, satanas. Outzen.

bricker, m. pl. brickers, F.b. (ruptor) unda in spumam disrupta, unda allisa

et spumescens. E. I. 362.

breklyk, adj. mutilis membris (homo), claudus, truncus pedes vel manus, gibbus, cæt. Ang. Staf. brackly, fragilis.

brekheftich, adj. F.v. mulctæ ob-

noxius, multam committens.

brek-lye, vb.n. angustias et paupertatem pati. Ien oars heukerjen ind breklyen makket di earmen weak ind di rike lju jamk sa hird as ien stien. åfbrekke, vb.a. destruere. Ien hus

äfbrekke ind di béam hakke.

forbrekke (him) sese frenare. (Cic. F. 4, 6. frangere se ipsum.) ex. gr. in planctu, in vitanda molestia, in renuendo labori ingrato.

hals-brekke, (frangere collum) necare, perire. Cum dativo personæ my, dy,

him di hals brekke.

hals-brekken, n. opus vel tentamen

vitæ periculi plenum.

halsbrekkery, cg. omne quod in sa-num corpus vel vitam periculosum est. ynbrekke, vb.a. irrumpere domum

alicujus.

opbrekke, vb.a. frangendo aperire, effringere, ex. gr. arcam, cubiculum, fores. — Opbrekke, vb.n. in ructus rumpi; di sipels brekke my op, bulbines mihi citant ructus. Tropice, puniri, mulctari, Dat scil dy opbrekke, hujus facti te pœnitebit. Dat nachtrawenjen scil dy sûr opbrekke, tuas vigilias tristi morbo lues. — Di ky brekke op, vaccæ uterum ferentes, cum abortum patiuntur, dicuntur "effringi," et iterum taurum appetunt. Alias di ky bliuwe er nat by. Vulva vacce taurum appetentis se expandit et post expletum coitus desiderium iterum se claudit. Post abortum vacca de novo coitum appetit et simul vulva iterum aperitur sive " effringitur" F. brekt op. — It *iis brekt op*, regelatione aqua soluta supernatat glaciem, donec hæc imminuta et debilitata in medio frangitur et iterum emergit.

throch-brekke, vb.n. et a. perfran-

BREKA.

gere, perfrangi. Di diken brekke throch, aggeres marini undis perfringuntur. -Di swolm brekt throch, exulceratio aperitur. Ang. to break, to make a swelling open.

wrâld-brekker, F.u. wereld-breker cg. (fractor mundi) qui antecellit omnes, sive ingenio, sive fortitudine, sive nervorum viribus, cui nemo par est vel

resistere valet.

wei-brekke, vb.a. demoliri.

brake, vb.a. repetitis vicibus quoque septimo anno arare arvum et incul-tum linquere. Nune hie mos dissuevit. Wy brake nat langer; um di sawn jirren hat men ien fruchtber jier, ind as dat op it sawnde ynfult, is 't four 't bracklân forlern.

flaex brake, linum a caule separare contundendo. — Plantas arefactas lini confringere, quod fit stipite ponderoso striato. Deinde stipite semiferreo, incisuris acutioribus distincto, subigitur, qui slyp dicitur. Hoc verbo slipe, illud verbo brake designant. Corticum lini fragmenta et cauliculorum medullæ ita a lino separatæ vocantur *sjodden* vel sjudden, Ang. Kent, shot, a handful of hemp. Halliw.

brake, vb.a. vomere. Us feint brackt néat as galle. A.v. parbreak, vomere.

nacht-brake, per noctem vigilare, operarl. Confer sliep brekke.

throch-brack, cg. brack, cg. ruptura aggeris marini vi undarum, quas tempestas excitat contra littora. Ellyptice dibraek, S.l. brake, vortex excavatus irrumpentibus undis post disrupti aggeris hiatum. Ni. braken ofte wielen vortices; Rijnlands keure § 1. Niemand in de braeck sal mogen visschen, § 2. ib. nulli licet in disrupti aggeris lacuna piscari. F.u. wetir-brekma, (irruptio, infractio aquæ), idem quod throch-braek.

braek, cg. instrumentum ferreum, quo linum separatur a cauliculis ligneis. Ang. brake, an instrument for dressing hemp or flax. - Brack, stipes ligneus vel fustis ferreus, fixus sed mobilis, quo pistores depsunt massam. Ang. brake, a bakers kneading-trough. Isl. braka, subigere. Ang. d. brack, a kind of harrow.

Ang. Norf. brack-lån, n. novales. break, land in the first year it has been ploughed or broken up after it

BRELEN.

has long lain fallow. Halliw. It lân brekke, pascuum aratro frangere, Ang.

to break the land, idem.

braek. eg. novale. Angli veteres brake pro septo pecoris sumebant, cum qua notione consonat Sax.l. brake, fruticetum salicum, cujus vimina ad sæpes texendas inserviunt. Bnl. I. 131. Halliwell p. 205.

braek ind bouw, novalia et arva. braek lizze, jacere incultus; de arvo

dicitur, It lan leit braek.

braek-ruch, (braakroeg) n. lini carminati rejectanea pars, quam impostores miscent cum lino integro, cuique addunt sæpe cannabin; braek-ruch ind kiidde.

braek, cg. domus ruinosa. Alde braek. hus-braek, cg. effractura forum, fe-

nestrarum (domus).

brik, cg. collective, fragmenta lapidum coctilium.

brit, confer in suo loco.

brok, confer infra.

Confer bros, brîzelie, brozelje in minutas partes contundere. Ang. brickle, brittle, fragilis. Isl. brytja, frustatim concidere. Egilsson.

BRELEN, cg. Di brélen, locus vicinus vico Coldumo in pago Gaesterlandia. BREM, BREIN, cg. muria cocta, e qua

sals elicitur.

brein-sâlt, adj. præsalsus. Isl. brim-saltr, præsalsus; Ang. salt as brine. Isl. brim, n. æstus maris, mare; m labefactata fit n in Ags. brim, oceanus; bryne, æstus, calor. Ang. brine, aqua salsa, mare, the foaming brine, Shak-Tempest. spumaus mare. Flandri brijn, j. pekel, muria. Kil. Scoti brime, muria; As saut 's brime, Nl. brein-zout.

BREMELSE, Dithmarsi, fimbria, instita. Witte bremelse um den pels. Nl. v. breme, bremel, fimbria. Kil. Dani bremme paa klæder, limbus tunicæ. Confer Id. Holst. bremelse. Jun. Et.

brim.

BREMEN, urbs Brema. Di man is sa viis as it steds-hils fen Bremen, sciolus est. Hy snuft as ien Bremer.

BRESHAM, F.b. halitus, vapor.

breshmi, vb. n. F. b. vaporem emittere. Ags. bræth, m. spiritus, odor. Ang. breath, spiritus. halitus; to breathe, spirare, efflare; breath, cum terminations -am, -em, fit breath-em, et th transiente in s, vel d, breasem. Hd.

BRY.

brodmen, vaporem emittere. Confer F. azem ex atkma.

BRESTED, urbs Frisica apud littus occidentale Sleswicæ. Ang. Brested, urbs Cantize Sutton

Cantiæ, Sutton.
BRETTEN, pl. tabulæ laterales superiores alvi navis, quibus ejus margo formatur. Synonyma vox Hol. oplangers. — Bret, asser, pro berd. Kil. Sax. n. brot, pro bord, n. tabula.

BRY, cg. puls ex farre, lacte, vel lacte agitato macerato. W.o. bri, n. puls ex lacte agitato, synonymon wönsup, n. E. I. 362. Ags. briv, m. Ang. v. brewis, browet, breyt, puls, frusta panis pulte vel adipe macerata. Ags. brivan, miscere, coquere cerevisiam, Nl. brouwen. Bry idem esse cum brown probant autores Nl. ex. gr. Knecht, ick slurp macer pap en brown, Venne, belach. werelt, 70. Soeter as de rysten-brouw, ib. 49, hodie rysten-brij.

bryke, n. diminut. Ad infantem Wotte bryke ite? Hol. Wilje pappetje éte? Vis ne pulticulam? W. G. 56.

bry, cg. puls, præsertim ex lacte moal-ken-bry; ex lacte agitato supen-bry, sive cum farre, sive cum hordeo delibrato; cum frustis ventriculi bovini passe-bry. Scoti "bree, brie; "brew, bro, broth, soup." Confer Ja-micson in voce. Scoti per diæresin berry pro bree, in bread-berry (puls panicea) that food of children which in English is called pap, F. wjekke-bak. Jamieson. Hol. pap, idem quod F. bry, quo tnm veteres, tnm juniores aluntur, sed pap infantes soli. Ang.v. bry, a kind of tart. Warner. Wright. Prov. Di bry is op it hjilst as er opscept wirdt, res humanæ maxime movent animos cum primum oriuntur. F.b. A brei wärt egh so hiat idjan üs 'r apden waert. Joh. 58. In genere phrases et proverbia remotarum insularum ad assim respondent eis nostræ Frisiæ; ex. gr. Rike lius syktmen ind éarmlius pankuken ruke sier, F.b. Rikmäns kränkhäid an ärmmäns pankuken stirmi fiir, divitum minimi morbi magni penduntur. Joh. 57.

to bry bidde, W. G. invitare ad festum natalitium, quo convivis offertur puls oryzæ. De brij is op, 't best fen de deij is weij, ferculis consumtis optima diei pars præteriit; scomma in parasitos. Burm. 9. Buter yne bry is

BRY.

wol myn fly, MS. pulti coctæ ex oryza et lacte delicatiores addunt frustum butiri; inde phrasis ien stik buter yn 'e bry, fortuna secunda inopinata. Stellen ind léagen is him mei di earste bry ynjown to iten, mendacia et furta a teneris didicit.

Hy sit danich yn 'e brouw vel yn 'e bry, sedet vel hæret in liquamine, luto. i. e. versatur in angustiis. Nl. Een jonge en teere spruyt te brengen aen den bry. Cats, Houelijcx-fuyck. 40 p. 5, corrumpere teneram virginem et miseram reddere. Hol. iemand in den drek helpen, conjicere quem in

conturbationes.

bry-bek, cg. (os pultis) pultis amator. Scomma in incolas urbis Worcumi audit Warkumer brybekken. Brye tamen et notat frangere literam r. Ang. to burr; hoc sensu bry-bek foret os frangens literam r, ut cives Newcastliæ, qui eodem pronuntiationis vitio laborant, Halliw. 221, omisit Wright.

bry-iter, cg. qui prandit et cœnat pulte. Inde antiquum convitium contra gentem Roordanam, Roorda-brij-

ijtters. Burm. 58.

bry-leppel. cg. cochlear ex plumbo candido, haustriolo rotundo. Di sunicheid is di fuem mei di bryleppel ynjown, a teneris parcimoniæ studio est

imbuta virgo.

bry-poat, cg. olla, in quam puls cocta transfunditur. Prov. Di hispel past nat op di brypoat, cave ne contraria inter semisceas. Dy nat fjirder wæst is as memme-brypoat ken nat mei prate, taceat qui non perigrinavit, neque alia quam in sinu familiæ expertus est. Dy by memme-brypoat bliuwe wite nat hwat yn 'e wrâld to dwaen is, qui domi semper hærent rerum humanarum ignari sunt. — Nomen parvi lacus Utingeradelæ vicini vico Ter Horne, Héalán' oan 'e brypoat. Frisii amant nomina quorundorum pratorum fertilium ducere a deamatis cibis, qualia sunt di pankoek, laganum; di krintsboale, panis triticeus mixtus uvis passis Corinthiacis. - Nota ollam pultariam pingi in insignibus Frisiæ borealis, in memoriam, ut fama fert, mulierum Frisiarum quæ in prælio contra Danos recedentibus viris pugnam renovabant projecta in hostem pulte bulliente, unde viri se recipie-

BRIEDE.

bant et tandem victoriam reportabant. Mullenhof, sagen. p. 73. § 75.

jiers-bry, ptisanarium oryzæ lacte maceratum, butyro mixtum, pertrito cinnamomo et sacharo conspersum, quod Frisii comedebant primo anni die.

rîzen-bry, cg. puls ex lacto, oryza et butyro, conspersa saccharo et pulvere cinnamomi; præcipuum ferculum in festis et conviviis rusticorum. Ellyptice bry pro festo natalitio. Di thjeaf kriget 'n waerme pof mei rizen-bry, (fur excipitur paniculo calido et pulte ex oriza) fur damnatus est pœnæ stigmatis et scuticæ. Lusus est in voce rizen, virgæ et oryzaneus; cædebant fures Frisii virgis. Pof, paniculus rotundus delicatior; warem, calidus, innuit stigma.

bryich, adj. pultis instar coenosus, luteus Di bryige wei is yette nat bislimpe, via lutea nondum consolidata est.

BRIAST, F.v. BRAST, BRUST, unde inversis literis burst, borst, F. boárst, pectus, mamma feminæ. Nationes affines Sax. v. Isl. briost, Ags. breost, Saterl. brust, habent bra, bri, bro, posteriores bar, bir, bor, ut et F.b. burst, f. Bend. 32. Anglorum breast est ex F.v. briast. F.v. enre frowa hira wartha of tha briaste; Hind. warten, papillæ, F. verruca, ut Hd. warze, Nl. wrat. — Fris. vet. brust jam vertebant in burst, ex. gr.

burst-ben, F.v. os sterni, scutum pectoris Ags. breost-ban, Saterl. brust-ben. burst-breke, F.v. disruptio sterni. brust-wunde, F.v. vulnus pectoris.

BRYE, vb.n. literam liquidam r fracto sono pronuntiare. Angli inversis literis to burr, Nl. brouwe. Gal. Avoir la langue grasse, grasseyer. Ut brye pro byre, Ang. burr, sic F. bruye, verberare, pro Isl. beria, Lat. ferire.

Fractus sonus literæ r est loquelæ defectus, quo omnes incolæ quarundam urbium premuntur, inter quas sunt Zwolla Neêrlandiæ et Newcastela Angliæ. Inde phrasis Ang. He has the Newcastle burr in his throat, et paronomasià *Bur-Castle* pro *New-castle*. Inde forsan et incolæ urbis Frisicæ Worcumi appellantur Warkumer brybekken. Consule tamen brouwe in bry. BRIEDE, vb.a. torrere, frigere; incubare, F.v. breda, torrere. Briede, pf.

BRIEDE.

brette, pf. part. briedende, ger. brieden. Ags. brédan, fovere, frigere; nutrire. Ang. breed, (bried). D orta est ex th; Isl. brethr, ardet, pro brennr. Egilsson, deest Jonssono. Ags. brethan, calefacere. F.v. breda, assare, cremare. Decius ther breda lit sancte Laurencius, Decius qui jubebat comburi S. L. — Ik bried, dou briedste, hy bret, pl. scy briede, pf. brette. Ang. v. to brede, idem, pf. bredde.

Man and hous that brent and bredden And her godes oway ledden, Arthour and Merlin, 7305. - Di sinne

bret, flagrat sol æstivus. - Briede

ind siede, assare et coquere aqua ebulliente. Ien kusfrou mat siede ind briede kenne, decet dominam peritam esse artis culinariæ. Bréa ind pankuken bakke; earten siede ind fisk briede. Nl.v. "brieden, coquere cerevisiam, hodie brouwen," indicio ambabus formis subrouwen; besse notionem calefaciendi. Kil. brieden. briede, vb.a. incubare (ut calefiant ova), valet de avibus solis, non de animalibus catulos procreantibus. Di hin sit to brieden op toalso ayen, gallina incubat 12 ovis. (Ags. bryd, brid, pullus, (Jun. Et. bird) posteriores bird, Ang. bird, avis. Confer breid, sponsa, Ags. bryd, idem.) — Figurate, gignere, producere, Fré bret wille dey oan dey, G. J. I. 274, pax creat quotidie gau-

wiif sit to brieden op 'e stoawe. briede, (jocose) exonerare ventrem, tropice, pro gallina incubante ovis.

dia. — Meditari, moliri; éarne lang

oer briede, lente et diu de aliqua re

meditari, in longum trahere opus. -Briede, pigre hærere uno loco. It loaye

krakélen briede, fovere dissidia. G. J. I. 58. De sted bret leaze tjuestre lægen, ib. 66, urbs struit astutas obscurasque insidias. Ang. v. brede, machinari. Ags. lytig and bredende; gebrædan, simulare. Jun. Et. brede.

brette hoanne, gallus tostus. Di brette hoanne spylje, ferocem se præstare, imperare sociis, turbas ciere

absque viribus.

bret, brot, n. (fetura, fetus) progenies prava. Nl. gebroedsel. It is kwat brets, frivolum est, sunt scruta. Ang. brat, progenies; puer despectus. Johnson. Ang. Brood, progenies contemta.

bròd, adj. fetus. It aey is brod, ovum pullo fetum est, adeo, fœtidum.

BRIEDE.

broed ayen, tot ova quot avis una vice incubat et excludit: speciatim quatuor ova vanelli in nido; plura enim avis ista una vice non excludit. Ang. brood, (broed) idem. Ang.v. briddis, progenies, familia, ex. gr. fetus serpentis. Halliw. Ang. Breed, pulli ejusdem feturæ; she lays (the eggs) in the sand, where they lie till they are hatched; sometimes an hunderd at a breed. Grew. (Johnson breed.) F. somtids 'n hundert yn ien broed. Hd. brut, (Gr. Lex. II. 453. § 2.) idem.

brodsk, brodzich, adj. calens, incubare desiderans. Brodske hin, gallina pruriens incubare, Ags. brodige henne, idem. Ang. broody. idem. Alam. bruatag, Hd. brutig. Hy sjocht brodsk,

torve videt.

brodsk waer, temperies aeris tranquilla sed magno calore vigorem cor-

poris et mentis deprimens.

bròdzich, adj. affligens tepore (cœlum.) Idem quod brodsk. It brodzige waer is min foar 'e molken-keamer, hocce cœlum tepidum et fovens infestum est caveæ lactariæ; scilicet, acidum reddit lac in mulctralibus, ante separatum cremorem.

bried-hin, cg. gallina incubans; figurate, mulier prolifica. Ang. breeder, mulier prolifica. Johnson.

bried-hok, n. F.u. braed-hok, horreolum coloni domui vicinum, ubi linum

asservatur et paratur.

breders-panne, cg. Hind. F. brjit-panne, cg. sartago, testa coctilis, in qua cibi assantur vel coquuntur. W.o. breid-pan, f. E. 1. 362. Di prins lei yn flif-ind-niugentich twiske it flur ind di brjid-panne, anno 1795, cum Galli Hollandiam invadebant, principi Guilielmo V aqua hærebat. Hol. De prins zat tusschen twee stoelen in de asch.

brieder, cg. alburnus tostus major; quisque piscis minor in Frisiæ lacubus

assarius. Ien sotteje brieders.

utbriede it fet, adipem assando solvere; ex gr. ex sebo, vel arvina intestinorum. Di buter utbriede, (assando adipem ex butyro solvere) comessari. broye, vb.a. et n. fermentare, fovere. Di loft broit, cœlum tepidum minatur

tonitrua. — Dær broit hwat yn 't east, paratur quid ominosi in oriente, ex. gr. nimbus, bellum, cæt. It broit om ien rein, husman! conglomeratæ nu-

BRIEF.

bes in cœlo tepido parant pluviam, colone!

broeye, vb.n. incalescere in ignem ut fænum recens messum et constipatum. It hea broeit. W.o. Dat ho broit. E. I. 68. b.

broi, broei, cg. fermentatio calida in media fœni meta. Di broi yn it héa. Yn 'e broi sitte, angustiis urgeri, in

sordibus jacere.

di baerch broeye, suem cæsam aqua bulliente perfundere ut solvantur setæ. W.o. broi eodem sensu; wi wult dat swin broi, E. I. 68, 1. Dou maste dy nat to folle broeye, ne te nimis calide foveas spisso vestimento. — Di wask yn 'e broi sette, lintea squalida ma-

cerare aqua fervente.

broei-nettel, cg. urtica non urens, urtica mortua. Nl. dore netel, lamium album. Broei-nettel tamen proprie est, urens urtica, qua notione huc illuc quoque valet. Distinctionis ergo urticam mortuam notat, et bran-nettel, urticam urentem. Apes se insinuant in calices flosculorum candidorum hujus plantæ et exantlant copiam mellis. Dum pueri nos mel ex flosculis sugebamus, unde nomen zuigjes apud Nord-Hollandos. — Est animalculum quoddam elegans, alis testaceis lævibus rubris, dictum F. ingelke, parvus angelus, qui, quod hanc plantam frequentat, eæ dedit nomen ingelkes iten, pastus parvorum angelorum. F. u. liewenkeers-feugeltje idem, proprie, dei avicula. Zwollani ea animalcula appellant goud-kanen (galli aurei) et lamium istud goud-haens-voeder; Frisii etiam moalke-blom (flos lacteus).

broyich, adj. nimio calore fermentans. Broyich waer, broyige loft, temperies aeris tepida crescens in tonitrua.

utbroeye, fovendo et sudando pellere catharram e corpore, Di keâld ut-broeye. — Di aden utbroeye, aqua bulliente purgare vasa lactea. Confer aden brouwe. Kil. "broeyen, Hol. Fris. j. schouden, fervente aqua aspergere."

BRIEF, n. pl. briwen litterae, epistola. Nl. de brief, m. F. it brief, n. Ien brief læze. epistolam legere. Tropice, ad puerum frustum panis haud pusillum commedentem, Kensthe dy brief læze? (potesne hanc epistolam legere? i. e.) Tuane fames buic offee par est? Forte per paronomasiam

BRYK.

Ags. briso, frustula carnis in pulte. Ang. brewis, frustula panis macerata in pulte pingui. — Barb. Lat. brevis,

breve, epistola.

brîwen, pl. pacta, syngrafæ, tum publicæ, tum privatæ, Ang. public stocks. Alde briwen, veteres syngraphæ jure nuperis priores et validiores. Tropice, mem hat die aldste briwen by pake, mater mea priores habet partes in avi favore. Prov. alde freunen habbe di aldste briwen, antiqua amicitia caris-

brîwen, chartæ obsoletæ, quæ continent magistratuum, tabellariorum et omne genus acta, quorum magna copia olim prostabat apud bibliopolas. Keapje ien poun briwen, den kenste âld scrift lere, eme libram chartarum antiquatarum, e quibus legere discas veterum ductus in pingendo literas, B. L. breves, valet de omnibus actis, jussis, pactis, syngrafis, tum publicis, tum privatis, quæ chartis continentur. Du Cange.

bryfke, n. literula, i. e. epistola parva; parva syngrapha, Silvicolæ brifke,

brjifke.

minne-bryfke, vel -brjifke, n. literula amatoria, amatorie scripta.

moan-brjifke, n. literula flagitans debitum.

briewje, literia significare; oerbriewje, literis perferre ad alios; tropice, deblaterare secreta, M.d. brieven, gebrieven, scribere. Benecke, I. 247.

BRIENICH, adj. dejectus animo. It weeske siúcht brienich, tristi et lacrymoso vultu aspicit orphanus.

F.o. tabella lignea natans in situla lactis, ne inter portandum fundatnr; orbiculus aleatorius, latrunculus. Saterlandi hangste-brikke, ellyptice, brikke, tabella lignea in formam calcei, ligata sub pede equi gradientis in solo uliginoso terræ bituminosæ, ne subsidat. Stür. 24. Het. 231. Isl. brik, f. tabula, sponda lecti; (vide supra bæd, bædselma, bædsplanke) tabula quæ duos lectos intersepit; poetice, clypeus: flatha brik, maris tabula, navis. Confer Nl. brik, brik-scip. Egilsson. Nl v. bricke, orbis, orbiculns mensæ. Kil. Sax.l. brikke, discus. Bnl. I. 139.

BRYK, adj. curvus, distortus. Gothi ex orige formabant oraige, σχολιός. Ang.

BRYK.

vory, Ang. v. vorie, incurvus. Ang. v. to wrie, incurvare, unde p. perf. wried, contortus, distortus. Jun. Et. iorie. Wried commutabant cum brid, brihet. B et w inter se permutantur; Nl. wrak, rejiculus, antiquitus audiebat brack. Kil. brack. Ang.v. Jung and olde, briket and schene, Alle he riveth in one strench. F. Jung ind ald, bryk ind scien, hi rimot se allegearre oan ien string, juvenes et senes, deformes et formosos, hos omnes eadem constringit fascia. Confer locum apud Halliwellum in voce strenck. Ags. streng, filum. F. u. riwe, inserere continue filo; ex. gr. coralla. Ang.v. brik, narrow, straight.

Di poat is bryk ind sceef, figulinum vas distortum et obliquum est. Prov. Der is nin poat sa bryk as der past ien klid op, quin et mulier deformis et morosa gaudebit marito. Hy rist syn scuon bryk, Ang. he goes his shoes avery, longe a via recta deflectit. - Dat is bryk; dat is ien brike ynsiuch, facies rei ominosa est. It siucht er bryk ut, res est facie calamitosa. Dat is briker as bryk, Ang. This is more queer than any thing. Hy stelt it bryk ut, proponit vesana, effrenata. — It hynzer is bryk, vel iensidick, equus semper flectit cursum in latus, i. e. ad lævam vel dextram; quod est vitium equorum molariorum. Di kou is bryk, vacca plus lactis præbet ex hac papilla quam ex illa. Frisii mulgent binas transversas papillas simul. Saxones e contra mulgent primum papillas dextras, deinde sinistras, unde discordes fiunt; ex. gr. Benthemi, dære binne di ky bryk. - Ien bryk gat rinne, ventitare quandam domum, frequentare quem. Hja rinne by di rike moike ien bryk gat.

bryk-bek, cg. Ang. wry-mouth, ore distorto homo. Alam. prieken machondo, ora torquendo, (ut sanniones solent.) Graff. 3, 364, prieke, oris distortio.

bryk-hakke, cg. distorta calx; diabolus, cui affingitur pes equinus.

bryk-hackich, adj. (calcibus contortus) qui torta stat calce vel non recto stat talo.

bryk-lob, cg. curvipes. In diario veteri Frisico cancer zodiacus vocatur Hette bryklob. F. lobben, pedes; vocabulum nunc inurbanum. Confer Ang. lobster, carabus. Jun. lobster.

BRIMS.

bryk-scammel, cg. idem.

bryk-sconk, eg. loripes.

BRIL, adj. ebriolus, appotus. Confer Nl.v. bril sien, frustratis oculis cernere. Hooft. Wb.

BRILLE, vb. a. verberare. Cf. Sueth. brylla, perturbare. Hd. prellen, prügeln. BRILLE, PRILLE, vb. a. decipere. Isl. prial, fucus; at priala, fucum facere.

Hd. prellen.

BRIMJE, BRIMME, vb. n. guiture sonum advocantem vel minacem edere. Nl. bremmen, idem. Wilje dat ick eens brem en wenck hem hier bij one? Bred. Lucelle, 26. Vide et Bred. Moor. 8, 1. Als ghy maer kickt of bremt. Ags. bre-man, celebrare (laudibus.) frequent. Isl. bramla, tumultuari. Nl. bremmen. Gr. βρέμειν, Lat. framere, murmurare. Ex sono ficta vox.

brimstich, adj. ardens (vacca.) NL v. bremstigh, ardens desiderio, Flandri,

ardens in venerem. Kil.

bromme, vb.n. boatum quendam murmurantem edere instar vaccæ taurum appetentis. Nl. bremen, ardere desiderio. Ital. bramare, appetere marem. Ang. North. breme, brim, idem, applied to a sow. Breme, brim, ardens in venerem. Brockett. I. 62. Brommer, cg. vacca indesinenter taurum appetens ideoque continue fr**emens.**

BRIMS, cg. tabanus sestate herens aub cauda vaccæ, pungens equos aliaque animalia. Ags. brimse, f. Ang. Kent. brims; You have a brims in your tail.
You are allways running about. Halliw. Wright. Confer bouw, bouncje, instar vaccæ ab cestro sub cauda punctæ insane cauda elevata discurrere, de quo cecinit poeta suavissimus Meli in dialecto Siculo: Melibue. Forsi videsti na vitedda bianca? Clori. La vitti ed era un ura di matinu; Avia la musca, et cu la cuda in autu currev a furia versu lu pinnunu, discurrere. Ang. gad-fly, idem. Nl. bremse, cestrum. Alam. premo, Mhd. Hd. breme, idem. Lat. framea, a pungendo, que notio est in Ags. bremel, brembel; Ang. bramble, rubus. Isl. brimi, m. ignis. In Lat. frendere ambæ notiones stridendi et mordendi unitæ sunt.

Prov. Dær komt sommels wol ien oarlock twiske di kow ind di brims, M.S. Jagget me di fette brimsen wey, di East T.L. Berner R. From H.

I or may be to be the LL

Brit Ern Brit 18 British Erner, M.

THE RESIDENCE OF THE PARTY OF T

real and the contraction of the the some X are see, said The process and lucion est the rice of house he like The later I have been supported to the to bridge him a process, at THE PARTY IN STREET IN nies mente sommer in a Printed a security and a second THE BE BE EN THE PARTY IN min mines miles abiq F3.2 A TOTAL - IN SUMMER THE THE STREET, LIS MANUE BY THE COME ! MICE, PARTY was the time and branks intienen er neut miner myeller sten, mes marin meaning F. L. demen, precie, oc The second of th KIN DE BELLE EL LIE SEE PROPERTY: Frise on me in hors.

le ad more care innerted.

stratum e curvere. De head atprince — le ann adrespe, area belprince — le ann adrespe, area belprince for a series and according and
prince for a series and appreciate.

J. H. A. Arison income, consola

L. A. Arison income. Income,
an reason income income. Income

and area consolation point hand posolation income income income

L. Arison income income income

and income
BRIK

Aga brier, frustula carnis in pulic.

And brezis, frustula panis macrati
in pulic pingui. — Barb. Iat. brezis.

Breze, cpistola.

briwen, pl. pacta, syngrafe, tum pobilice, tum private, Ang. public doin Aide briwen, veteres syngraphe jurnuperis priores et validiores. Tropier au hat die fildste briwen by jokmater mea priores habet partes in au favore. Prov. alde fremen habe di diede briwen, antiqua amicità car-

briwen, charte obsolete, que conment magistratuum, tabellariorum d
comne genus acta, quorum magna copa
colim prostabat apud bibliopolas. Acque
im pous brisen, den leaste ül enticere, eme libram chartarum anticarum, e quibus legere diseas reserta
ductus in pingendo literas, B. Live
ese, valet de omnibus actis, jussi
pactis, syngrafis, tum publicis, nu
privatis, que chartis continentar. Il

bryfke, n. literula, i. e. epistola ; va; parva syngrapha, Silvicola siva.

minne-bryfke, vel -brjifke, 1terula amatoria, amatorie scripta
moan-brjifke, n. literula fagurdebitum

briewje, literis significare; orbier; literis perferre ad alios; tropice, le blaterare secreta, M. d. brieves, general, seu, scribere. Benecke, I. 24].

BRIENICH, adj. dejectus animo.

meeste micht brienich, tristi et hermoso vultu aspicit orphanus.

BRIK, F.o. tabella lignea natura il situla lactis, ne inter portandum indatur; orbiculus aleatorius, latrum lus. Saterlandi kangule-brikke, elimitice, brikke, tabella lignea in formaticalcei, ligata sub pede equi gradicus in solo uliginoso terræ bituminose, in solo uliginoso terræ

ERIK, adj. curvus, distortus. Gothi ex wife formabant swaigs, oxedice. And

my, Ang. v. wrie, incurvus. Ang. v. o wrie, incurvare, unde p. perf. wried, ontortus, distortus. Jun. Et. iorie. Vried commutabant cum brid, brihet. ? et w inter se permutantur; Nl. wrak, ejiculus, antiquitus audiebat brack. Kil. rack. Ang.v. Jung and olde, brihet and theme, Alle he riveth in one strench. Jung ind ald, bryk ind scien, hi isnot se allegeárre oan tén string, avenes et senes, deformes et formoos, hos omnes eadem constringit fasia. Confer locum apud Halliwellum a voce strench. Ags. streng, filum. .u. rine, inserere continue filo; ex. gr. oralla. Ang.v. brik, narrow, straight. Di poat is bryk ind sceef, figulinum as distortum et obliquum est. Prov. her is nin poat sa bryk as dær past m klid op, quin et mulier deformis t morosa gaudebit marito. Hy rint yn scuon bryk, Ang. he goes his shoes wry, longe a via recta deflectit. — Dat bryk; dat is ien brike ynsiuch, faies rei ominosa est. It siucht er bryk t, res est facie calamitosa. Dat is riker as bryk, Ang. This is more queer tan any thing. Hy stelt it bryk ut, roponit vesana, effrenata. — It hyntr is bryk, vel iensidich, equus semer flectit cursum in latus, i. e. ad evam vel dextram; quod est vitium quorum molariorum. Di kou is bryk, acca plus lactis præbet ex hac pa-nila quam ex illa. Frisii mulgent bima transversas papillas simul. Šaxones contra mulgent primum papillas dextas, deinde sinistras, unde discordes innt; ex. gr. Benthemi, dære binne i ky bryk. — len bryk gat rinne, Cantitare quandam domum, frequenare quem. Hja rinne by di rike moike **in** bryk gat. k-bek, cg. Ang. wry-mouth, ore ta torquendo, (ut sanniones solent.) 7k-hakke, cg. distorta calx; diabo-le, cui affingitur pes equinus. 7k-hackich, adj. (calcibus contor-(a) qui torta stat calce vel non recto stat talo. The lob, eg. curvipes. In diario ve-Frisico cancer zodiacus vocatur Mette bryklob. F. lobben, pedes; vocabulum nunc inurbanum. Confer Ang.

lobster, carabus. Jun. lobster.

BRIMS.
bryk-scammel, cg. idem.
bryk-sconk, cg. loripes.

BRIL, adj. ebriolus, appotus. Confer Nl.v. bril sien, frustratis oculis cernere. Hooft. Wb.

BRILLE, vb. a. verberare. Cf. Sueth. brylla, perturbare. Hd. prellen, prügeln. BRILLE, PRILLE, vb. a. decipere. Isl. prial, fucus; at priala, fucum facere. Hd. prellen.

BRIMJE, BRIMME, vb. n. guiture sonum advocantem vel minacem edere. Nl. bremmen, idem. Wilje dal ick eens brem en wenck hem kier bij ons? Bred. Lucelle, 26. Vide et Bred. Moor. 8, 1.

Als ghy maer kickt of bremt. Aga. breman, celebrare (laudibus.) frequent. Isl. bramla, tumultuari. Nl. bremmen, Gr. βρέμειν, Lat. fremere, murmurare. Ex sono ficta vox.

brimstich, adj. ardens (vacca.) Nl. v. bremstigh, ardens desiderie, Flandri, ardens in venerem. Kil.

bromme, vb. n. boatum quendam murmurantem edere instar vaccæ taurum
appetentis. Nl. bremen, ardere desiderio. Ital. bramare, appetere marem.
Ang. North. breme, brim, idem, applied to a sow. Breme, brim, ardens
in venerem. Brockett. I. 68. Brommer,
cg. vacca indesinenter taurum appetens
ideoque continue fremens.

BRIMS, cg. tabanus sestate hærens aub cauda vacce, pungens equos aliaque animalia. Ags. brimse, f. Ang. Kent. brims; You have a brims in your tail You are allways running about. Hal liw. Wright Confer bouro, bomoje, instar vaccæ ab œstro sub cauda punctas insane cauda elevata discurrere, quo cecinit poeta suavissimus Meli in dialecto Siculo: Melibue. Forsi vide na viledde bianca? Clori. La villi ed un ura di natinu; Avia la musca, cu la cuda in autu curred a furia versu lu pianunu, discurrere. Ang. ?aa fly, idem. Nl. bremse, cestrum. Alam. preno, Mhd. Hd. breme, idem. Lat. frame, a pungendo, quae notio est in Aga bremei, brembel Ang. bremei, bremiel Ang. bremei, ble, rubus Isl. bremi, m. Ignis B Lat fradere ambæ notiones stride

Prov. Der komt sommete sond di brime

illes Ostri brin

BRINGE.

méagere komme strax wer, M. S. Moarn ier yne koelte, soo bijte dy de brimsen naet. Burm. 48. Vespa brims, dum sol æstate ardet, pecudes acerrime pungit, unde

brimsich waer, adj. flagrans æstus

cœli.

BRINGE, vb.a. adferre, conducere, pf. bróchte, pf. p. brócht, pr. p. bringende, ger. to bringen. F.v. branga, brenga, (brendza) brenza. brendza, 153, 19. pf. brochte, pf.p. ebrocht, brocht, ger. to brengande, adferre, adducere, deferre, probare testibus. Goth. briggan, pf. brahta. Ags. bringan, pf. brohte, pf. p. gebroht, vel pf. brang, pl. ve brungun. Ang. to bring, pf. brought (broat); Hind. brynge, (molli i ut Angli) pf. brót, bróit, broat. Hoc verbum vixit et floruit, et post tot secula vivit et floret cum numerosa prole in omnibus Germaniæ linguis, excepta sola Scandinavica; ejus causa tamen in spissa caligine latet. Verbo Φέρειν, Lat. ferre, non respondet bringan, sed Goth. bairan, Ags. beran, F.v. bera. Bring my jild, adfer nummos. Di faem hat it lyts-bern by uwzers brocht, famula nobis apportavit infantem. Helje ind bringe, paratis nummis emere et auferre. Di queade wei bringt us nei di poárte fen di hol, via improba nos ducit ad portam orci. Hwer bringt dy wei hinne? quorsum tendit hæc via? (Confer Isl. bryggja, F.v. brigge, pons, (ductus, semita?) cum briggan, pf. brahta, ducere.) Di tsjinrampen bringe us ta neithinken vel umthinken, παθήματα μαθήματα, Ang. A due consideration of the world will bring us to the contempt of it. L'Etrange. Bringe op hwat, causam tribuere alicui rei. Ontfanger bringt syn jicht ind pootje op it rouwe waer, ind it komt fen syn supen ind fretten.

bringst, f. acervus una vice allatus. De larga purgatione alvi infantis nutrices dicunt, Dat is ien goede bringst, Φορά γαστρός. Miel contra valet de liquidis; ex. gr. lacte, urina. Metaphora sumta est a copia lactis, qualem vacca emulsa una vice præbet. Boerr'-ljue ky jae greate miellen, G. J. I. 65. Qui largiter minxit bringt ien

great miel.

bybringe, vb.a. suis viribus efficere.

BRINGE.

Ik ken it net bybringe um two heren allyk to thjinjen, superat meas vires duos servire dominos. — Biwizen bybringe, proferre argumenta.

delbringe, vb.a. de altiore loco in solum deferre. F.v. nitha branga, nidabringa, demergere (sub aqua.) Nl. nederbringen. Netha, nida, Frisiis ru-

ricolis ignota vox.

foarbringe, vb.a. producere. — It hynzer foar di wein bringe, ducere equum ante currum. Tropice F.v. foribranga, probare argumentis pro-

ductis.

foartbringe, foartbringe, vb.a. abducere. Di apels foertbringe, differre poma. — Foertbringe, generare. Bern foertbringe, parere liberos. Ang. The good queen hath brought you forth a daughter. Shak. Di oarloch bringt goed ind quéa foert, bellum parit mala et bona. F.v. forthbranga, producere, exhibere (argumenta, testes.) Ang. The thing that is hid bringeth he forth to light. Job, XXVIII. 11.

folbringe, vb.a. perficere, expedire.

F.v. fulbranga, idem.

forbringe, vb.a. transferre, de loco

in locum portare.

yn bringe, vb.a. in domum vel horreum ferre. It héa, it linnen, foar di rein ynbringe, fœnum, lintea ante pluviam sub tectum recipere. Figurate, hy hat néut yn to bringen, nihil habet quod alleget vel quo se defendat. Ynbringe speciatim valet de bonis, quæ conjuges adferunt in rem familiarem. F.v. in-bringa, introducere (in domum.) conferre bona in rem familiarem, sive sit uxor, sive maritus.

ynbring, eg. bona quæ conjuges in rem familiarem conferunt. Di ynbring fen it wiif is gréater as fen di man.

meibringe, vb.a. secum apportare vel ducere Di bern wolkom-thus meibringe, ex itinere redux infantes beare donusculis (crepundiis, bellariis, cæt.) Ien fréon bringt ien fréon mei, amicus (ad prandium invitatus) amicum secum ducit. Ang. He should not send the peace, but bring. Dryden.

mie-bringe, vb.n. nuntium ferre.

miebringster, og Hind. femina in portu prospiciens adventantes naves et nautarum propinquis adventum nuntians. Ags. med, F.v. mide, donum, remuneratio, præmium.

BRINGE.

oafbringe, vb.a. deferre. Turf oafbringe, cespites causticos e tabulato deferre. Tropice, Ien super fen di drank oafbringe, dissuefacere potatorem ab ebrietate. Fen thrye silers binne dær twa fordrinst, mar di thredde hat it er goed oafbrocht, trium nautarum du aquis mersi sunt, sed tertius periculo evasit. Ang. to bring off, vb.a. efficere ut evadat. Johnson, bring, 19. oanbringe, vb.a. adferre. It wiif hat twa

pleateen ounbrocht, uxor dotem attulit duorum prædiorum. Seádden oan 'e dyk bringe, aggerem aquarium cespitibus tegere ne fluctus eum lacerent. Figurate, Di hjeldagen bringe nin seádden oan 'e dyk, dies festi non augent rem. — Di moárdner oanbringe, homicidam apud judicem deferre. F. v. onbringa, deferre, jurejurando delata affirmare. Absque præpositione on F. v. bringa, deferre, indicare sontem, probare delictum. Onbring, m. F. v. delatio delicti jurejurando firmanda.

oerbringe, vb.a. transportare. Di ky oerbringe, transvehere vaccas cymba in ripam obversam. — Multa pati, Ien alder bringt hvat oer mei undoagensce bern! parentes liberorum improborum vitam vivunt ærumnosam. — Aliquem transferre ad alias partes, alia sacra, cæt. It wiif hat him oerbrocht nei it Romeinsce geloave. Di mage hat him oerbrocht nei di prinseparty, stomachus (inedia) ei persuasit transire ad partes principis. Ang. The clergy brings over great numbers to the church.

opbringe, vb.a. (sursum ferre) solvere, conducere, educare, sive ut Plautus ait, extollere liberos. Jild opbringe, erogare pecuniam pro tributo. — Ien thjeaf opbringe, furem ducere in carcerem. — Dy ien oarremans bern opbringt hat er nat to folle oan, liberos alius educare res est ingrata. Ang. to bring up, idem. Ang. The well bringing up of the people serves as a most sure bond to hold them, Sidney, b. 1. Op 'e wei bringe, hominem viæ nescium in viam reducere. Ik bin fen it paed; bring my op 'e wei, tota erro via, reduce me in viam. Ang. Give leave, my lord, that we may bring you something on the way, Shak. comitari.

tabringe, vb.a. propinare socio. — Seducere, It loaye djure libben hat him éarm makke, ind di earmaede hat him er ta

BRINGE.

brocht um ien thjeaf to wirden. — Scea' tabringe, detrimentum alicui importare. F.v. scathe tobrenga.

throchbringe, vb.a. dilapidare (bona.) throchbringer, cg. heluo patrimonii. F.v. urbringer, idem.

to-foren-bringe, vb. a. producere ante oculos. F. v. him to-fara-branga, ante eum deponere (biblia sacra).

to-gearre-bringe, vb.a. in unum congregare, conferre. To-gadera- vel to-gara-branga, F.v. congregare; to-semine-branga, vel to-samene-branga. Nl. te zamen brengen, idem. Semin, samen, Frisiis ruricolis ignota vox.

umbringe, poculum propinare per cœtum. In symposiis Frisii bibunt ex uno eodemque poculo. Hoc ultimis temporibus senatui Hindelopensi diebus festis adhuc in more erat. Idem observant naupegi, fabri lignarii, et id genus homines, ad hunc usque diem. Qui gratulantur puerperam omnes bibunt ex eodem cratere argenteo duabus ansis, eumque propinant in cœtum sinistrorsum, ut per coronam sequatur solis cursum. Angli quoque sinistrorsum craterem (Wassail-cup) propinant vicinis in festo nati Christi, vel novi anni, vel trium regum (twelfthnight.) Brand, Ellis. I.

umbringe, vb.a. occidere. Ellyptice pro um hals bringe, um it libben bringe. underbringe, vb.a. (sub domus tecto ponere) prospicere ut quis domum habeat. Di farm-man wier fen di jildwolf mei wiif ind berntsjes op strjitte set, mar Auke timmerbaes hat se wer underbrocht. — De alto in solum deferre, synonymum nei underen bringe. — Subjicere, Di oproarmakkers underbringe, debellare et subigere rebelles, Ang. to bring under the rebels.

utbringe, vb. a. educerc. Di ky utbringe, vaccas e stabulo agere in pratum. — Aperire, patefacere, divulgare, It honke fen di déasleine man hat di moardner utbrocht. Ang. These morses of conscience bring out the mans crimes and force him to confess.

wei-bringe, vb.a. deferre de loco in locum. Bring dat héal-bréa wei! Hwer hinne? Nei di éarme widdou. — Amittere, perdere negligentia, Dy alles weibringt is nin jild bitrouwt. — Abstrahere amore, obcœcare, Di faem bringt di BRINK.

áldkeerdel alleheel wei, virgo senem bréte, F.o. frustum. abstrahit a ratione.

werbringe, vb.a. referre, reportare. F.v. weerbringa, idem. It liende jild werbringe, nummos mutuo datos reddere. BRINK, cg. (Stellingwerf) arboretum, locus arboribus obsitus prope a villa, ex quo colonus olim cædebat ligua ad facienda vel reparanda ædificia et sepimenta, vel instrumenta agraria. Ubi increbescente populo ortus erat vicus arbores cædebantur eorumque fundus in vici aream mediam mutabatur, vel villa rustica in eo surgebat. Inde briek in ea Frisiæ parte idem est quod alibi hiem, F. v. ham, fundus villæ rusticæ, hac diffirentia, quod hic terminatur sulco aquario, ille (brink) sepe. Hd. brink, viridarium. F. o. brink, campus virescens. Stür. 24. Nd. brink, area in media urbe Daventria et Cassela. Fundi isti, sive azearum, sive arbustorum, sive villarum, cum extent terra vicina, brink, proprie notat locum celsiorum. Isl. brekke, D. brink, placide acclivis collis.

BRINSGJE, vb. hinnire. Altera forma est wrinsgje, eaque frequentior. "Brinssen. Holj. briesschen, hinnire. Wrinschen, wrenschen, idem." Kil. Dani

vrinske, idem. Suethi wrena, idem. BRIT, cg. F. u. fragmentum cespitis caustici, F. brit. Ien türf, cespes integer. Prov. Twa brjitten meitse ien turf, fragmenta unita valent rem integram; parcimoniæ stude! Twa britten foar ten turf, suum cuique. -Nl. v. britten, idem. Nu en ist ghene tijdt meer, dat men het volck britten voor turven telle, R. bijencorf. f. 149, tempus fragmenta turvarum populo numerandi pro totidem turvis integris præteriit. Editor Kiliani putat britten idem esse cum sponturf, dum sponturven sunt turvæ integræ optimi generis, Kil. p. 621. Kil. Brete, brette, Sicamb. j. britte, frustum sive pars cespitis. F. Britten ind brozels, omne genus frustorum, fragmenta. Singulatin britten, frusta turvarum; brozels, omne genus company fragmenta. parvæ glebæ terræ argillosæ. — Ags. bryttan, dividere in partes; Isl. britia, frustatim scindere. Ang. brittle, fragilis. Ang. North. brotts, fragments, droppings. F. brekke, pf. p. britsen, brot, F.o. collectivum, pulvis cæspitum causticorum. Stür. 24.

BRIZELJE.

BRITS, cg. castigatio flagellorum in ano. Di brits jaen, ferire nates. Britse, idem. Nl. v. bridse, coleus. Kil. Nisi mavis trahere ab Ang. to breech, ferire nates. Cry like a breechd boy, not eat a bit, F. Krite lyk 'n britste boi; nat ien byt ite. Beaumont and Fletcher. (1844) VI. 511. Kil. bot-aersen, leersen, bridse slaen, ocrea, assere, vel rudente ferire nates.

britze, Sax.l. est lignum manubriatum ita intersectum, ut singulis plagis assulæ ejus collisæ crepitent. de britze geven, alicujus nates ferire ligno (sive assere) plano, Bnl. I. 141. Brits igitur natibus est quod hänplack

manibus.

bridz, cg. tabulatum ligneum acclive in quo excubantes milites dormiunt.

BRITTHENKRUD, n. (britten-kroed) lapathum; secundum botanistas hæc species appellatur, rumex aquaticus, vel rumex hydro-lapathum. Frisii nunc vulgo appellant harntje-riis, hantje-riis. Anglosaxones vocant brythen; Somnerus, qui brythen citat, male conjicit Ang. spoonwort, Nl. lepelblad, cochle-aria. — Hocce lapathum britthenkrud ripæ fossarum et lacuum quaqua versum in Frisia ferunt; incolæ plantam excoquunt et decocto utuntur, tum contra stomocacen, tum contra salivarium lentorem. Frisii hanc lapathi speciem indicabant militibus Cæsaris Germanici, qui brythen-krúd vertebant herba Brittannica, decepti soni simi-litudine. Brythen autem non longe differt ab Isl. brytkja, saga, quasi herba magica. Egilsson. Plinius ipse, qui rem narrat, miratur nomen Brittannica, cum lapathum non ex Brittannia sit oriunda, sed Frisiæ planta indigena. "Frisii, inquit, qua castra " erant, nostris demonstravere illam, "mirorque nominis causam, nisi forte " confines oceano Brittanniæ, velut " propinquæ, dicavere. Non enim "inde appellatam eam, quoniam ibi "plurima nasceretur, certum est." Plinius, Nat. Hist. XXV. 3. Hall. 183. Vide herbæ Brithen-krud imaginem apud A. Muntingium, de vera antiquorum herba Britannica. p. 190. Amst. 1681.

BRIZELJE, vb.n. in minutas partes frangi: tobrizelje, perfringere. Di ro-

BRJIDSTOEL.

mer is tobrizele, poculum perfractum est. — Brizelje forma frequentativa vb. Ags. brysan, Ang. v. brisse, Wyckliffe, frangere, Ang. bruise, Gal. briser. Z vel s oritur ex th, Ags. breothan, perdere; breotan, atterere. Isl. brydia, dentibus perfringere.

brozelje, vb.a. fere idem quod brizelje. BRJIDSTOEL, cg. sella utrinque munita fulcris, quæ ulnas sustentant; plerumque sedes honoration heri vel heræ provectæ ætatis. Gal. fauteuil. Puerpera hanc privam sibi habet sellam, quæ tamen, quamdiu illa lectum tenet, occupatur marito: Di kreamheare sit ym 'e brjidstoel. Forsan vox eadem cum F.v. breidstol, sella sponsæ, synonyma breid-bonk, quæ vox conspirat cum Isl. brúd- beckr, brúdar-beckr, Dan. brud-bænk. Veteres scilicet sponsis parabant sedem honorificam cætesedibus ornatiorem. Aliquando sponsa sola in ea sella sedebat et tunc vocabatur stol; aliquando cum paranymfis, et bank, benk, bonk ei nomen erat. Inde mos remansit sedes sponsarum ornare rosarum corollis, quem et Anglosaxones frequentabant. Brjid non est ex F. breid, sed ex Ags. brid, bryd, Ang. bride (breid.) Hæc derivatio nisi obvia esset, brid a briede, incubare, sensu somnolentus hærendi in aliquo loco, deducerem. Phrasis enim nota est, Di aldman sit di hele dei to brieden by di kird, senex totum diem hæret apud focum. Ex bried in briede, incubare, torrere, in compositis fit brjid, ex. gr. brjid-panne. BRO, f. F.b. pons. Bend. 31. Bro pro

brogh ut Ang. borro pro borrough. Forma bro est Scandinavica, Isl. bru,

f. pons, Dani bro.

BROAR, eg. pl. broarren, frater, per synalæpham ex brothar, ut Gal. frere ex fraier. Goth. brothar, Sax. v. brothar, Ags. brother, F.v. brother, Ang. brother. The lenis more solito evanescit inter duas vocales. A in Lat. frater fit o ut Lat. mater transit in Ags. modor, F.v. moder, F. moer et moar. Frisii orientales mutabant fractum sonum aspiratæ th in w. C. M. 40, brawer pro brather: 29 awer, alius, pro ather, alter, F.v. other. W.o. bror, m. pl. bróring. Hja libje as broárren, amicitiæ fraternæ officia inter se exercent. Freagje di jildwolw nat um 'n duit foar BROBBELJE.

di éarmen; dær hat hy ien broar oan forlera, erogatio stipis pauperibus ei maxima est afflictie. Prov. Broarren jouwe elteoar nat folle ta, rara quippe fratrum gratia est.

broars-bern, pl. et sing. fratris liberi.

F.v. brother-bern.

broars-dêl, n. hæreditatis pars fraterna. F.v. brother-del.

broars-soan, eg. fratris filius. F.v. brother-sum, Ags. brothor-sum, Ang. brothers-son.

broars-wif, n. Ags. brothor-wif, Ang. brothers-wife. Antiqui Ags. et F. in talibus compositis brother non declinabant, sed Angli et F. hodierni brothers et broars in cas. gen.

brægemans-broar, cg. sponsi pars-

nymphus.

heál-broar, frater uterinus, frater ejus qui eundem habet patrem sed diversam matrem, vel eandem matrem sed diversum patrem. Per euphemismum, mentula, Hy hat it mei syn heal-broar to dwaen, (frater uterinus ei molestus est) concubitum appetit. Confer Hd. bruder, testiculi. Hol. broedertjes, parvæ rotundæ scriblitæ in scrobunculis sartaginis æneæ coctæ. Zuster, (soror) libum rotundum ex farre cum uvis passis vel corinthiacis misto.

ielde-brother, m. F.v. socius sodalitatis civium, ejus socius contributio-

num. Nl. gilde-broeder.

keálle-broar, cg. matris privignus, vitrici filius. Hol. kalfbroeder.

broerscip ex brother-scip, F.v.

(fraternitas) sodalitas, collegium. broderlikheit, f. F.v. propinquitas contracta in baptismo inter liberos patris lustrici et infantem baptizatum. BROBBELJE, vb. n. bullire, spumare. Makkum. Hd. brodeln. Di wille brobbelt yn di_romers, gaudia spumant in poculis. Hol. De vreugde schuimt in de bekers. — Ang. v. to brobille, volutari, Halliwell, brobillande in his blode. Nl. brabbelen, confundere, miscere; rixari; tricari, nugari. Kil. Brabbelingen, sermones nugatorii, nugæ; Roemer Visscher. Ang.d. to brabble, litigare, contendere verbis. H.d. mutant b cum d in brodeln, bullire. Hindel. boddelje? Confer tamen Nl. v. bortelen, (Kil.) bullire, inverse brotelen.

brobbels, pl. bulke surgentes in vino, cerevisia vel aqua. Synonyma fere sunt BROD.

krael, pl. kralen, corallæ, bullæ natantes in spiritu vini forti, et vb. kraelje, bullas in superficie citare, quæ vide. brobbel en brobbelje, dicuntur pro solito bobbel, bubbel, bulla, et bobbelje, bubbelje, ut Angli groom pro gome, vir. (Ang. the man, in genere, iamulus, pedissequus.) bride-groom pro bridegome. Eandem epenthesin patitur vox Nl. bribbel pro bibbel, gingiva. De anicula valet, que in 't overschot van bribbels heeft noch tand noch tandsgelijk; Studentenhaver, 55. Kil. "Bibbelen. Fland. j. babbelen, acie gingivarum mandere." Hol. babbelaar, globulus ex sacharo indurato, alias een balletje; in ore autem volvitur post gingivas.

BROD, BREUD, m. F.b. stilus, aculeus. Isl. broddr, m. mucro, telum. Bend. 31, brodde, vb.a. F.b. pungere. Bend. 230, a. Gal. broder.

broddelje, vb.a. infabre facere. Nl. Freq. vb. Nl. brodden, sarcinare res veteres et obsoletas, inepte operari. Cf. brod, acus. Nl.v. brodde, st. sordes; adj. fœdus, turpis.

forbroddelje, vb.a. infabre agendo

depravare.

broddeler, cg. opifex infabre agens, lævus. Prov. It ken ien master misje, ind ien brodler noch gauwer, opifex dexter aliquando errat, quanto citius lævus. Nl. brodder, sarcinator, ineptus operator.

broddel-lape, cg. linteolum lineum in quo puellæ suere discunt. Cf. brodde, acus. F.o. bruddellap, idem. Figurate, causidici prima disceptatio forensis; primogenitus mariti. Stür. 24. Hol. naaijen, suere, futuere, F.o. neien, idem. Stür. 159.

BRODEME, BRÆME, vb.n. F.b. evaporare et fermentare ut fœnum madidum in horreum congestum. Outzen. broye, idem. Sueth. bræde, animi fervor. Ihre. Nl. brazem, spuma in labia surgens morbo caduco laborantis. Hol.

bradem, vapor.

BRODZE, cg. congeries confusa luti, merdæ, cæt. Brodze stront, stercus rotundum. Ien hele brodze jild, nummorum cumulus. Ien hele brodze goed, cumulus magnus rerum, tropice, popa venter; mulier procera et obæsa. -Angli, broth, jus, liquamen. Teuth. "bruwe, broede, broeye. Broede, iuchen, jus, brodium." Kil. brodde, vetus, BROK.

sordes, turpitudo; fœdus, indecorus; brodder, podex turpis, anus stercore fœdatus. Ital. brodo, jusculum; broda, aqua putida, sordes; brodoso, squalidus, putidus. Bradze, F.o. strues, massa indigesta rerum; domus vetus ruinosa. Stür. — Bradde, bradse, bredse, Flandri, testiculus. Kil. Alam. brei, pulpa. Nl. v. brade, snra.

BROEK, cg. palus (oe brevis). Kil. neque F. v. neque F. nota vox. Videtur tamen restare nominibus aliquot vicorum in agris humilibus, graminosis vel uliginosis sitorum, West-Frisiæ Brock in Waterland; Frisiæ Brock, den Brock, vicus pagi Doniawerstallæ: Donker-brock, vicus pagi Stellingwerf-Eastein. De brock, tractus agrorum paludosorum pagi Dantumadelæ vicinus vico Akkerwoldæ austrum versus. brók, fons, rivulus, Ang. brook.

broekich, adf. fermentatus, rarefactus, emollitus. It lan' brockich meitse, terram duram arando frangere et mollire.

BROER, n. p. v. F.v. broer, brother, frater; Brúdar, n. p. viri, F.b. Joh. 18. Bend. 102, broder. Confer suster, soror, F. Suster, n. p. feminæ.

broersma, n. patronymicum. BROER, m. F.b. W.o. frater. pl. da brôring. E. I. 362.

BROGGE, cg. Sylvicolæ, frustum panis siliginei, dim. bròchje, F.o. brügge, Dial. com. ien stik iten, frustum cultre abscissum eoque planum veteres illinibant arvina suilla, hodierni butvro. Ellyptice pro Flandrorum et Frisiorum boter-brugge, Hol. boter-am. Kil. -Isl. brugga, miscere potum, coquere cerevisiam.

smôr-brogge, frustum planum panis siliginei arvina illiniti. Pro arvina pauperes syrupo utebantur, imprimis infantes in fodinis cespitum causticorum. In genere Frisii amant cibaria mollia, dulcia atque mellita, palatum mulcentia. Scilsthe my ien smôrbrògge kliemje? parabisne mihi panis frustum adipatum? Ags. clamian, Ang. to clam, to mear Hodie Scilsthe my ien stik iten smarre?

BROK, BRÔK, F.v. bracca, pl. brêk, femoralia. F. brûk, broek, (oe longa) F.b. brek, vel boks, Joh. 100. Ags. broc, pl. brec; idem. Angli vet. perdita genuina declinatione pl. breeks. In usu pluralis valebat pro bracca, quod ambo femora teguntur; inde Dani

BROK.

et par buxar, Ang. a pair of breeches, ellyptice breeches, bracca. Schambach, Wb. Niederdeutsche mundart, notat p. 31, bråk in singulari notare tibiale unius cruris, in plurali braccam. Confer bòxe. Angli v. frequentabant num. singularem

Thou woldest make me kisse thin old (bréch,

And swere it were a relike of a seint. Chauc. Pardonneres tale. v. 12882. Pipen fen di broek, duze quasi manicæ ex quibus constat bracca. Confer bòxe. Prov. Moárns yn 'e broek ind juwns er wer ut, surgens induo braccam eamque cubitum euns exuo. Varietas delectat. Vita semper eadem tædium vitæ affert. — Under ind boppe ta di broek ut, puerulus vixdum caput et pedes ex bracca exserens. Di bern hawwe nou al ien piip yn 'e mule as kja under ind boppe pas ut di broek binne. — Di brock ut, exuta bracca. Infantes imitantur cuculum clamantem dicendo, Koekut, broek-ut. - len lape by di brock del, (segmentum lacerum pendens de bracca) magnum patitur detrimentum. — Di brock laepje, braccam laceram sarcinare. Di rike moike hat him di broek lape, dives avuncula rem familiæ caducam restauravit. Confer Immen it gat himmelje, (purgare alicui anum, nates) alicujus debita solvere. Prov. Broek laepje ind it jern tajaes, (gratis sarcinare braccam aliis et superaddere fila) operam et oleum perdere pro homine illiberali. Di broek mat los, eroganda est pecunia; pro-prie, bracca est solvenda: intus braccæ sacculus erat assutus, in quo veteres aliquot paratos nummos secum habebant. cf. broeksbuse. — Omke hat di forkeerde broek oan, (avunculus præposteram induit braccam) nullos erogare vult nummos, prætendens avaritiæ se braccam nummis vacuam induisse. Scoti, It is not in your breeks. non habes quo solvas, res tuas superat vires. Kelly. 220, 839. Confer brocksbuse. — Ik mat ut 'e brock, cacaturio, proprie, exuere me debeo Immen di broek opbine, braccam subsidentem vel lapsum alicui accingere, quod officium cum matres et nutrices præstent puerulo braccato, transfertur ad hominem alacrem, qui jactatorem exercet et casti-

BROK.

gat: Pauro wier alle man oer 'e holle ta 'n boer fen Jobbegea him di broek opboan; nou is er su stil as ien piséameler. Hollandi simili figura, Een boer heeft Pauw te kakken gezet. Opbine, in sursum ligare, quod veteres ligula per limbum transiente adstrin-gebant braccam super coxam, ut hodierni rotundis fibulis. — Prov. Ien scelm mat swye as ien broek, scelesti obmutescunt, probi audent loqui. — It wiif hat di broek oan, (femina induit braccam i. e.) uxor imperat marito. Ang. The wife wears the breeches, idem. Antiquitus viri soli braccati erant; bracca insignibat virum ejusque imperium, femora feminæ tantum subligaribus laxis tegebantur. Vide Papekost in Geuseschotelen (Blokziel 1720.) bl. 40, 42. Anglæ quippe et Frisiæ virgines non egebant braccis ut pudicitiam intaminatam tuerentur. Nl. v. de broek en de doek, viri et feminæ; poeta Cats passim. Doek, peplum album feminarum. Ang. The wife of Xanthus was domineering as if her fortune and her extraction had entitled her to the breeches. L'Etrange. Prov. Asthe di pung oan it wiif oer-dochste jou hjar di broek op di keap ta, Scoti If you sell your purse to your wife, give your breeks in to the bargain. Kelly, 195, 140.

broeks-bân, cg. limbus superior braccæ, braccam constringens in modum

cinguli.

broeks-buse, cg. sacculus braccæ in-

tus assutus.

broeks-flappe, cg. lacinia pendula, sed nodis substricta et operiens aperturam braccæ anteriorem. Hol. klep van de broek. Veterum braccæ a fronte erant fissæ tantum, quod foramen dicebatur di gulp; hie mos nunc rediit.

brok-gerdel, m. F.v. zona braccalis, qua braccam supra coxam adstringe-bant veteres. Angli de hac zona suspendebant gladium; Ang.v. breek-girdille. At ys breg-gurdle that swerd astod. Ashmole MS. Halliw. breek. Isl. broka-belti, n. et broklindi, m. idem. Hodie broeks-ban, limbus superus braccæ.

broek-man, m. puerulus exutis tuniculis muliebribus recenter braccatus, Broekmanke, n. idem. Gal. culottin.

brock, femora et posteriora vaccæ, leporis, cæt. Formam perfectæ vaccæ BROK.

Frisii pastores sic delineant, Ien tejep kou mat wæze breed fen scoft ind ribbekas; kourt efter it kriies; fol yn di broek (plena, farcita femoribus); djip yn 'e boaret (profunda pectore, i. e. mensurata brachiis expansis, quorum alterum digitis attigit os sacrum, alterum pectus vaccæ); it jaerbled fjouwerkant (ima uberis pars quadrata); ind di uren spraet ind naet by eltsoar thream, (papillis divergentibus.) — Brock sette, incrementum capere. Dat lán set broek, hocce pratum multo gramine floret. — Foár de broek jaen, cædere nates. Undoagensce junges matte foar di broek hawwe, pueri protervi ut vapulent necesse est. Ang. to breech; Cry like a breeched boy, ex Ang. breech, nates. - Efter di brock sitte, persequi; brock pro ano; efter it gat sitte, idem. Di witjers sitte ien koudief efter di brock, lictores persequuntur abigum. Gal. pl. trousses, bracca. Napoleon est aux trousses de l'ennemi, à la poursuite. brock, pudendorum tegumentum. (Lat. culus, anus, Gal. cul, idem; culotte, bracca), Apud Frisios non receptum est feminas, nisi imperiosas et viriles, aurigam agere vel plectro violæ canere; inde Prov. Dy ien hynzer menne wol oaf fijoele-spylje mat hwette yn 'e broek hawwe. — De muliere formosa, sed sterili, perhibent, As men dat wif mei ien broek um it gat slacht, scoene men thinke, dat hja mei jung wier. — De homine mulerioso cœlebi audit phrasis vetus, Hy mat ien wiif kabbe of ien gretter broek, Burm. 28. Confer Isl. brokar-sott, f. hysteromania. Hol. brocken, inire feminam.

unbroket, adj. F.v. non braccatus,

nudis natibus.

BROK, n. cg. frustum. Goth. gabruka, f. idem. Biten ind brokken, reliquiæ prandii vel panis fracti. Nei tsjerke maste, as scilste er oan stikken ind brókken yn, in templum ibis licet vi compulsus et laceratus in frusta. It keul is er by stikken ind brokken afhelle, partu vaccæ difficili compulsus rusticus vitulum abegit in fragmenta discerptum. brók, tropice, victus quotidianus. Proverbium famulorum et famularum, Men aerbeidet sa wol foar di rok as di

brók, servimus hero non minus pro

vestitu quam victu. F.o. breke, frus-

BROL.

tum. Stür. 23. Nl. breken, frangere, pf. brak.

brókken, pl. frusta lactis coagulati, ex quibus attritis et compressis fit caseus. Frisii occidentales wrongel.

brók-aed, confer p. 7. brók-scouw, cg. (Rauwerderadel) alias

brok-aed, supra aed, 7. F. scoute, alveus, ponto. Gal. ponton, barque plate. brókke-dei, cg. nomen, quo Romano-Catholici appellant diem cœnæ supremæ Christi apud sacrorum reformatorum asseclas, qui repræsentant laceratum Christi corpus frustis panis fracti; Romano-Catholici, contra, lagano rotundo pusillo sed integro. Gal.

hostie. B. L. oblata, oblia, Nl. ouwel. brókje, vb. frusta lactis coagulati con-

terere in sinu brok-aed.

brokkelich, adj. frustatim fragilis, friabilis in glebulas. Brokkelige knip, terra dura, infertilis, quæ mota sol-vitur in frusta. Ang. v. brokel, brickel, fragilis. Ang. brittle. Johnson, Todd, *brittle* et *brickte*.

brókkel-éarzich, adj. (ano fragilis, incontinens) frequentes ventris crepi-

tus emittens.

BROCMON, F.v. incola pagi Frisiæ orientalis, versus occidentem maris sinui contigui. pl. brocmen. Richth. 151. Nº 2. Ags. broc, equus. Ang. North. equus rustici. Isl. brocka, succussare. brockhestr, equus succussator; brockr, idem. Hald. Ang. Cant. brockman, eques. Wright. Vulgo ducunt a brok, brock, agri humiles, irrigui et graminosi.

brocmonne-lond, regio Brocmonnelond, F.u. Brockmerland.

brok, n. p. v. viri. Broksma, n. patron. BROL, cg. BRUL, conspicillum duabus lentibus. Gal. lunettes. Ang. pair of spectacles. Nl. bril. Barb. Lat. berillus.

brol, pons duabus arcubus. Di brol, talis pons in Leowardia et Franckera. Brollen, pl. pontes. Hamconius, 84. 6. In nundinis hebdomalibus omne genus scruta prostant supra pontem brol dictam Leowardiæ. Inde brol, omnium rerum farrago; dispecte, quidquid homo mersus foro possidet; do elis um sines kam, gung hi mei di brol foárt.

brol, bril, sedes lignea latringe, sive una sive duabus aperturis. Vide sellam pertusam Anglorum Sec. XV cum

BROMMEL-BEI.

tribus foraminibus p. 273, A volumen of vocabularies by Wright. 1857; sumtus fecit munificus mecænas J. Mayer. Prov. Dy di bril um 'e kals het dy sjucht er eak throck. MS. — Vocis migratione notat postomidem, i. e. instrumentum quod naribus equi contumacis imponitur; Dat hynser mat di brol op 'e noas hawwe, equus iste postomide agendus est. F.u. It peert müt met de kapersol reden wurde. — F. Syn burman ien brul op e noas sette, ædificatione quadam officere vicini luminibus, ludibrio habere. Di sluch-slimme set di opsprekker jamk ien brul op 'e noas.

brôlle-huske, n. conspicilli capsula. brille-man, cg. qui conspicillo utitur non tantum ad legendum, sed et inter ambulandum et totum per diem.

brilje, brulje, vb.n. oculos senio hebescentes armare conspicillis.

BROMMEL-BEI, cg. rubus cæsius. Vide brom-bei, idem, supra 160.

BBOMSTICH, adj. superbiens, sive divitiis, sive formâ, sive dignitate, sive rebus prosperis, fastum supercilio et gestu significans: As it di lju' goed giet wirde kja jamk bromstich. Bremstich, idem. Breemstigh, adj. Flandri, luxuriosus, ardens in venerem, veneri deditus. Kil. Ang. East. bramish, to flourish, gesticulate, and assume affected airs. Forby, I. 38. Hol. een bram, homo gloriosus, cultu et incessu sibi placens in rebus secundis; Den bram withangen; Brammich, adj. gloriosus, fastosus, cultu, sermone, cest.

BROM-TIKE, BRUM-TIKE, F.o. scarabœus mense majo in vicinio fluminum volans et folia arborum devorans. Synonyma F.o. ekkel-tève, et boom-tike, Stür. 22, 46. Nl. mei-kever, scarabœus melolantha. Linnœus. F.o. tike, scarabœus. F. tike, vermis hærens in cute ovium et canum. Brumme, strepere, ob strepentem volatum.

BRORICK, n. p. v. F. o. C. M. 148. Ags. broga, m. prodigium, terror, horror;

rice, potestas, dominium.

BROS, adj. fragilis. Ags. brysan, Ang. to bruise, conterere, unde freq. F. brizelje et brozelje. Bròsse twjibak, paniculus bis coctus fragilis. Per euphemismum bròs wæze, (fragilis esse) crepere. crepitus ventris emittere. Confer brokkel-éarzich. — Irritabilis, non contentus, iratus. F. koárt fen etik, Ang.

BROUWE.

touchy, Nl. licht geraekt; Gal. fragile.

Hy sucht bròs, oculis videt insuavibus.
brozelje, vb.n. in frusta verti, frangi.
Di wälen brozelje, ripæ defossæ solvuntur in frusta. Di knipierde brozelt,
terra dura et macera rumpitur frustatim. Druge wrakke tsjiis brozelt, casei
sicci et rejectanei solvuntur in frusta.
It lekken bigint to brozeljen, fila panni
partim solvuntur. It brozelt er by åf,
pars a toto minutim dirumpitur.

brozelich, adj. fragilis.

BROT, n. fœtura. Vide supra 509.

BROTH, m. et n. W.o. vapor E. I. 362. Ags. bræth, m. spiritus, odor. Ang.

to breathe, spirare.

BROUWE, vb.a. miscere potum, præcipue vinosum vel excitantem. pf. brouwde, pf.p. brouwd. Biar brouwe, coquere cerevisiam. Tam literis quam notione bruwe sive brouwe rite quadrat cum Græc. Φύρω, misceo, affundo, condepso. Τὰ ἄλΦιτα πεφυρμένα δινω καὶ ελαίω, Xenophon.

Ags. breovan, coquere cerevisiam; pf. breav, pl. bruvon, pf. p. broven; st. briv, jusculum, F. bry, Sax. n. bri, puls. Kil. bruve, bruvet, jusculum, liquamen. Ags. broth, Ang. broth. — Isl. brugga, miscere potum, temperare, pf. brugatha, pf. p. bruggat. Egilsson. Ags. brig, brie, jusculum. F.v. briuwa, coquere cerevisiam; 3 pers. press. brout. Nl. brouwen, pf. brouwde. Note miscendi potum notionem esse primariam, et biar subintelligi, si brouwe valet, cerevisiam coquere. Neerlandi, Frisii et Scandinavi perdiderunt perfectum primitivum.

in browen biaer, F.v. cerevisia in ipsa domo in usum familiæ cocta; Ang. kome-brewd ale opponitur cerevisiæ calidæ sumptuosiori, vel dubelbiar, Ang. double beer, Shak.

brouwe, verbum frequentatum in caseis figurandis. Coquit rustica aquam, qua coagulatur lac, in maximo ca-

tino, qui vocatur

brou-tsjettel, cg. By liu, dy er nin wise op sette, is hundert goune ien bean yn 'e broutsjettel, in manibus decoctorum centum floreni "fabam in catino maximo," i. e. neque hilum valent. Ien baen ijne broutiettel, Burm. 64.

brou-doek, cg. linteum crassum rarumque, per quod lactis massa coacti colatur.

BROUWE.

brou-tonne, cg. dolium, quod excipit serum percolatum. Di aden brouwe, sinus lacteos aqua calida purificare.

brouwe, metaphorice, efficere, parere, moliri, Nl. quaed brouwen, clanculum parare malum, Lat. coquere bellum consilia. F. Hwat heste my dær brouwd? Ky koft ind nat bitelle? Quid mihi peperisti? Emistine vaccas easque non solvis? — Isl. brugga, miscere potum, coquere (cerevisiam), machinari, struere mala; brugga svik, parare insidias. Ang. brew, to contrive, to plot. Lat. Barb. briga, partes, factio, Gal. brigue, cabale, intrigue. — Ang. North. brog, a swampy place; East. a trick. F. brogge, brugge, frustum panis butyro illitum. Ang. v. but-terham, Wright, Hol. boterham, Hd. butter-brot, Gal. beurrée. - Ang. v. browing, soup, pottage.

broute, brouwt, cg. tantum cerevisiæ quantum una vice coquitur. Scoti brouwest, brouwst, idem. Jamieson. Cf. bakt in bakke. Ags. breov, n. coctio. F. yn 'e brou sitte, angustiis urgeri: figura desumta a coquendo mala. Scoti brouwst, eodem sensu. Jamieson. Nl. in de broei sitten, Lat. hærere in sor-

dibus. Cic.

BROUWE, vb.a. commissuras navium ferruminare stupa. Operarius, læva manu comam stupæ et cuneum ferreum tenens, recta illam malleo incutit in rimam. Inde phrasis Hol. Mijn vader was geen breeuwer; ik laat mij het werk niet uit de handen nemen, (pater meus non erat obturator na-vium; haud patior mihi stupam e manu sumi). Lusus est in duplici notione vocis werk, opus et stupa; provinciam, quam nactus sum, ipse orno, neque tradi alio patior. Breeuwer nunc corruperunt Hollandi in Bremer, civis Bremæ; mijn vader was geen Brémer cæt. Confer Bremen Bnl. I. 138. Hy brouset throck di naden, (non adigit stupam in rimas ut obturentur, sed per rimas, quæ hiscere pergunt) bacchatur dilapidatque bona. Nl. brauwen, unde Hol. breeuwen et F. brouwe. Braume autem villosi sive criniti quid notat; ex. gr. Isl. bra, f. cilium, pili palpebrarum. Ags. vacillant inter bræv brev et bruva; Sax.v. braha, brauua, Ang. brow, supercilium. Ex brow fluxit F. brouwe; ex brev Nl. breeuwen. Nl.

BRUYE.

(Kil.) brauwe, brouwe, cilium, supercilium; limbus pelliceus vestis; brauwen, ornare, comerc. Ang. to brave, venustare; Shakespeare in Rich. III, the sun braves the east, sol matutinus exornat orientem. Ang. brave, adj. splendidus, with blossoms brave bedecked daintily, Spenser, F. Q. I. VII. 32. For I have gold and therefore will be (brave,

In silke I'll rattle it of eury colour. Greens Tu. Q. O. Pl. VII. 35.

Ang. brave, comtus, excellens, nobilis, magnificus, fortis. Lat. ornatus, excellens, honorificus. — Verbum brouse propria notione igitur est, per rimas supercilia stupæ ducere.

brauw, adj. probus, bonus. adv. bene, rite, valde. W. G. 38, 44.

brou-hammer, cg. malleus ligneus annulis ferreis in extremitatibus munitus, quo cuneus adigitur in navis rimas.

BRUDEL, vb. a. W. o. nectere. F. breidje. Brudel ejusdem est formæ cujus brod-

delje, supra 500.

brûdel-gôder, n. W.o. acus, instrumentum nectendi. breidje. E. I. 362.

brudel-nadel, f. W.o. acus longa, qua nectunt, F. breidnidle. Ibidem.

BRUYE, vb.a. verberare, vexare, illudere. Inverse pro burje, Sax. l. buren, verberare, Bnl. I. 169. Gal. bourrer, Ags. berian, Isl. beria, verberare, Lat. ferire. Confer brauve, ferire. — F.v. brida, (pf. breud?) trahere; mit brudena suerde, stricto gladio, Nl. met getrokken zwaerd. F.o. De noese breud of tuikket 8 schilling, Ostfr, Landr. III. c. 68, pro naso tracto vel presso 3 scill. mulcta. Sax. l. Hamb. bruden, illudere, molestare, exagitare. Confer omnino Richey Idiot. Hamb. 25. Ags. breothan, perdere, pf. bread, pl. brudon: abruthon, destruere. F.b. brue, vexare, aliquem ludibrio irritare. Bend. 6. F. Junius asserit vb. Nl. bruyen olim notavisse "implere" eo sensu, quo brutæ animantes implentur, quotiescunque abhibitis admissariis fætum concipiunt. Improbat porro rudiores Belgas hoc verbum, olim non inhonestum, passim quadam minaci violentia usurpare, cum dicunt, Wat gebruy is hier? quid hic turbarum est? Bruyt van hier! Apage! Cum qua

BRUYE.

observatione, si vera est, comparari potest phrasis similis, in ore plebis Hollandicæ, Wat geneuk keb jij? Neuk keen! Apage! Neuken enim est, inire feminam. Jun. Et. bride.

Hwa klapt kriget ien pak bruyen, qui socios prodit vapulat. — Ho bruyde ik allike wol dy bonte kater meye hoanne! ut illudebam, decipiebam eum causidicum W. G. 28. confr et p. 33. -Tangere, attinere, Hwat bruit my it raebjen fen di frouliu! Quid ad me mulierum garrularum fabellæ! Nl. Wat raken mij de praetjes der vrouwen! Hol. ex trivio Wat neukt mij 't geteut van de wijven! - Foart vel kinne bruye, abire. Ién nacht oan 'e moier dat mei hinne bruye, twa is to folle. Brui hinne, apage! (Nl. trekken, trahere, ire.) Brui nei di galge! βάλ' ές κόρακας! Hinne bruye, per me licere. Earm is net bæst, mar blimpste trou ind eerlik mei it hinne bruye, paupertas malum est, si tamen justum honestumque colere pergis ferri potest.

brui, cg. quæcumque res, machina, instrumentum. Lit Waetse den hispelje; ik ken dy bruy sa neat omdraye, W. G. 6. Naet ien bruy, ib. 13, ne hilum quidem. Hy hat di brui wei, captus est.

gebrui, n. molimen, turbans actus, molestia. It trouwen fen ien doaiter jouwt ien hopen gebrui, filiæ nuptiæ haud parum molestiæ aspergunt parentibus.

bruyer, cg. verberator. Dy keerdel dat is ien bruyer ind ien feóchter, homo ille est verberator et pugnator, i. e. semper pugnace agit vi. — It is ien rare bruyer, homo immodicus actione et lingua. Ien lossen bruyer, homo levis et temerarius.

bruyery, og. quodcumque negotium, promiscue quævis res.

forbruye, vb.a. male agere, corrumpere, gratiam alicujus perdere delicto. Dy it by di héren forbruidt ken nin goed mér dwaen, qui magnates offendit recte faciendi potestatem perdidit. Di jung-keerdel het it by di rike omke mei syn supen ind flokken forbruid, inconditis verbis et potationibus gratiam divitis avunculi perdidit. Sax.l. Hamb. verbruden, corrumpere.

forbruid, adj. corruptus. Di boel is forbruid, malis consiliis res perdita est.

BRUKE.

for bruid, adv. valde, vehementer. Forbruide käld, forbruide thiuster, vehementer, sæve frigidus, valde obscurus. Di äldman is forbruide gek op syn faem, senex perdite amat famulam suam.

BRUKE, vb.a. uti. pf. brukte, pf.p. brukt, ger. to bruken. (Lat. frux, frugis; (frugi) frui, fructus sum = Germ. bruki.) Perdidit conjugationem primitivam obviam in vb. Ags. brucan, pf. breac, pl. brucon, pf.p. brocen. Ang. to brook, frui. F.v. bruka, ger. to brukena, bruken; to brukam, Chart. 496, b. bruka, hebbe ende haulda, Gabb. 141, uti, possidere et servare. Bruka, bysighia, en bysitta, Gabb. 141. Hy brukt bæst lån; mar ken di hier nat meitse, usurpat agros fertiles conductos, sed mercedem consequi nequit. Hi brukt it lân um 'e helte fen 'e frucht, colit agrum conductum mercede di-midii proventus. — Di musen kenne it lån wer bruke, mures prata, quæ florent tenera herba quorumque terra est mollis, iterum admordere valent. Hy brukt to folle drank; meitse nin stéat op him, nimis est inter pocula. Hy brukt ien bytke yettick ind hunich foar 'e kiel, utitur melle mixto aceto contra anginam. Marcus I. 6, Vulg. mel silvestre edebat," Ags. North. wwdu-hunig he was brucende vel gebréc, Ags. he æt. F. Ku er nu minschen frette, hy bruwkte de iene for flæsk in de ore for brea, M.S. dummodo posset devorare homines, alterum comederet pro carne, alterum pro pane; in hominis hiantem avaritiam. — Dy ien faem brukt, mat hjar eerlik meitse throch it houwelyk, qui virginem usurpat (i. e. init) eam ducere oportet. Ags. he mot wifes brucan and flasces gif he silf wile, Ælfric's epist. past. in All. ed. Thorpe. 8. 462. Sax. l. bruken, loco uxoris habere, Bnl. I. 148. — Him bruke (se uti, i. e.) se gerere, Nl. sich gedragen, F. Wy matte us sa bruke, dat wy di kóp opstekke doare, ita nobis agendum est ut neminis cavillationem timeamus. 'n Arbeidersman, dy him goed brukt, is syn léan wirdich, operarius diligens sua mercede dignus est. Hy is ald ind karbintich, mar hi has him yn syn jonkheit eak noch al brukt, senex tenetur corporis vitiis, sed in juventute multis laboribus insudavit. — Dou biste min to bruken, male moratus es et

BRUKKAT.

intractabilis. — Men matte di tiden bruke lyk as hja binne, in mercatu tempori cedendum est.

brukma, cg. consuctudo.

bruking, F.v. ususfructus, occupatio. Jur. 11. 156. Ags. brucing, functio, occupatio.

bruksom, adj. tractabilis. Bruksom lån, faciles tractatu agri. Terminatio som Nl. zaem est et in han-som waer, tractabile cœlum; siung-som sankje, cantilens commoda; sny-som throchgéan, im-

modice grassari.

BRUKKAT, adj. F. b. varius, versicolor. Brukkat lummer bidüdi sterwan, agni varii portendunt mortem, F. bunte lammen bithiute stjerren (déa.) Joh. 23. Scoti brocked, broakit, idem; a broakit cow, a cow having black spots mingled with white in the face. Brauket, idem. Bend. 163. Broket, Outzen. 35. Scoti brocked, broakit, tinctus colore ex albo et nigro mixto. Broakit cow, vacca caput maculis albis et nigris distincta. Jamieson. Sueth. brokot. Videtur fluxisse e verbo tali quali F. brekke, pf. brik, pf. p. brütsen; Nl. breken, pf. brak, pf. p. gebroken; F. u. breke. pf. p. broken. Lat. color se frangit. Cic. Res variegata fracta colorem est.

BRUN, (BRUUN), adj. fuscus. De noctis umbris fuscis poeta, Nachtwädsters eag belitsen mey ien wolck; Fjild, wetter, luft oerteyn mey tjuester bruyn, G. J. I. 15. 'k Sjogh de nacht al rju forfleyn Mey syn bruyne wjuwcken. ib. 57. Gal. Il commence à faire brun, la nuit approche. — Brune eagen, oculi subaquili. Prov. Di brüne piper is di bæste, piper fuscum est optimum, i. e. puella oculis fuscis præstat calore aliæ oculis cœruleis. Brun-éachje, puella suavis oculis aquilis, Gal. brun, brunette. len brun hynzer, equus fuscus in genere. Di brüne, equus fuscus; cum articulo demonstr. certus indicatur equus. Brune, nomen ursi in Renardi fabula. Isl. brunn, m. equus badius. Brun-bles merrie, equa fusca notata macula alba in fronte. — Brüne beántsjes, phaseoli oblongi fusci, Hind. brune banen, idem. Nota formam diminutivam substantivorum Hindelopensibus ut Anglosaxonibus et Frisiis veteribus deësse. Hodierni ex béan formant dim. beánke, beánteje (bjentsje). — Tropice ien bruentje, aura levis æstate BU.

paululum crispans planitiem placidam lucidamque aquarum, Hol. een bruintje. — Brun sjæn, snoart sjæn, torvis spectare oculis. Ang. Wilts. a brown-

day, a gloomy day.

BRUN, (BRÜEN) n. p. v. Isl. brunn, idem. Ags. Bruna, idem. Ang. Brown, n. patronymicum. Goth. Brunjo, lorica. Isl. Brun, supercilium. Brunihild, n. p. f. filia Athanagildi, regis Gothorum occidentalium. Först. I. 285. — Brun, gen. Bruns, n. patronymicum, Brunsma, idem.

brunicke, brunick, n. p. f. C. M. 148. Confer Reon, n. p. v. Reonke, Reonk, Reonts, n. p. f. Reoniza, n. p. f. Malorix, Tentorix, n. p. virorum. Alverick, n. p. v. F. o. C. M. 147.

BRUNE, cg. angina maligna. Di brüne, brune yn di kiel, Ags. brunelkan, Somnerus. — Ags. bryne, inflammatio; bryn-adl, febris. Hd. bräune, (breune) Kil. "bruyne, angina, synanche; ovis vitium cum linguæ tumore et exasperatione, siccitate et nigredine, unde et nomen Teutonicum habet."

BRUS, BRûs, BROES, BRUISSE, n. p. v. Isl. brúsi, n. p. v. brusi, m. vir barba promissa, caper. Barbatus Latine erat, et homo longa barba, et hircus.

Hol. broes, n. patronymicum.

BRUZE, vb.n. de aqua, fervere cum spuma. Di kou jouwt sa folle moalke, dat it brust oan e neilen ta. Di weagen bruze, unde spumescunt. (Isl. brusa, sestuare; brusandi bara, fluctus sestuans.) It scip brust throck di weagen, navis velificans spumam citat. Enone seach her ljeawers scip bruszjen, G. J. I. 42, velificare impetu. — Di sea brust, strepit e longinquo mare motum.

brûs, n. spuma. It brûs stiet di man op 'e mule, spuma tumet in labris hominis (morbo caduco oppressi.) Brûs op it biar, spuma cerevisiæ. Hol. v. bruys, hodie schwim. F. o. bruse, obbæ os. brûze, vb. n. flare cum strepitu. Di wyn brûst, strepit ventus. Di wyn brûst hird op ut it easten, ventus flat tempestuose ex oriente. — Nl. v. bruisen,

Hd. in saus und braus leben. Hol.

Doe Hans Poep een schip voerde van

(hondert lasten,

Doe braste en bruysde hy, en had altijt (gasten. BU, (boe) sonus vel vox hiscentis. Nin bu oaf bå, ne verbum quidem. Ik freagge

Digitized by Google

BUCHTER.

di griilece gek nei di wei, mar hy sei bu oaf ba, petebam a moro superbo ut mihi monstraret viam, at ille ne verbum quidem mutiebat. Ba redit in ba-bok, supra 434. Ang. v. A certayne persone being of Socrates bidden good speede saied to hym againe buffe ne baf. Udal, apophth. fol. g. Wright, L 265, qui recte vertit, made him no kind of answer. In dialecto Northamptonshire buff nor bum, Glossary, Baker, 84. Ang. v. baffe, latrare, Nl. v. baffen, beffen, idem, hodie blaffen. Buff, to emit a dull sound, to bark gently, ibidem, Wright. F.v. bluffe, jactare. To bum, bombilare. Confer bof et plof. Neerlandi veteres bu of ba de quacumque re usurpant quæ deest, Limb. III. 269, Wine wetenre of bu no ba, Leken-Sp. I. c. 16. vs. 45, puer recens natus videre vel audire, ire vel stare nescit bu of ba. At Flandri ut Frisii de responsi recusatione, bu noch ba teghen segghen, Oude Vl. gedicht. II bl. 58. vs. 58. F. o. bubá, acerba fremens.

BUCHTER, BICHTER, BIGTER, F.o. ager alluvialis apud maris littus, a primo possessore ut inutilis derelictus, sed postea ab alio iterum in possessionem assumptus. Vox ex legibus F.o.

BUDDE, vb.n. F.b. sese volutare in sicco pulvere, ut gallinæ solent, præsertim si sol est. Bend. 24.

BUDDE, n. p. v. Isl. böth, pugna. —
Bade, n. p. v. Ags. beado, prœlium;
Beadan-ford, Ang. Bedford. Ags. Bad-

danburk, Ang. Badbury.

BUDE, BOEDE, spectrum, larva, larva torva. Bude fen ien keardel, homo taciturnus, torvus et inhumanus. Sax.l. buthe, spectrum. Osnabrugge budde, diabolus. Teuth. budde, spoick, mom. Sueth. butt, torvus. Goth. bauths, mutus, surdus. Nd. bodeke de gheyst, Bergh. Mythol. Wb. p. 20. Confer Gr. Mythol. 474. 2* ed. Hd. butse. Pro botse Nl. v. potse, in pots-koofd, caput tumens magnum; pots-koofd, kappert, lamia. Pro pots, obtusus, F. plotsk, obtusus; plotske throánje, facies retusa, i. e. rotundior et non prominens.

BUDE, eg. tumor, tuber in cute ictu vel casu læsa. It bern falt him ien bude four 'e holle, infanti cadenti tumor in fronte citatur. "Buyde, carbunculus, H. Jun. 462, a." Kil. "buye, buyde, Fris. Hol. anthrax, carbunculus pesti-

BUDEL.

lens." F. bude non est anthrax, sed tantum tumor ex contusione ortus. (Confer buye, bui, Nl. nymbus, procella, a tumendo. F. buoi, idem. Ang. to buoy (tumere) buoy up, ascendere, crescere; fluitare.) F. u. bude, idem. Ang. bud, gemma, oculus rami. Nl. botten, protrudere, germinare. Kil. botten als een geswel, caput (ulceris) facere, Gal. a-boutir, venir a suppuration, en parlant des tumeurs, des abcès; bouton gemma, nodus rotundus ex osse vel metallo. - Cum bude confer F. pude sacculus, sive ex linteo, sive ex pa-pyro. — Ex bude oritur dim. budeke, contracte budk, Ang. botch, ulcus, tumor, Nl. (Kil.) butse, botse. Gal. bosse, tuber vel tumor ex ictu.

Isl. budda, f. pera, crumena; budkr, pyxis. F. bütte, eg. capsa lignea forma ellyptica, peræ viatoriæ vices præstans, in quam viator reponit panem, ova, quædam vestitui necessaria. Ags. byden, cupa, dolium; butte, but; bytte, byt, dolium, orca, lagena, Ang. butt. Isl. bytta, situla, urna; Nl. v. butte, botte, (Kil.) dolium. Gal.v. boute, toneau, futaille, Gal. boutique, officina, taberna. Gal. boète, boite. Ang. v. budge, Kennett, a bag or sack; a kind of water-cask. Ang. budget, saccus, fis-

cus. NL buidel.

budelje, buddele, F.o. bullire, sese cum murmure aquæ lavare. Stür. F. bulje.

boddelje, vb.n. bullire. Op-boddelje,

in bullas ex aqua surgere.

BUDEL, m. W.o. omnia bona rei familiaris, multitudo. E. I. 862, Wat ha dan man dait wiff in 'n budel sit latt, F. Hwat hat dy man dat wiiw yn 'n bûl sitte litten, quam turbatæ sunt res in quibus moriens maritus suam reliquit uxorem. Vide bodel 421.

BUDEL, cg. (büdel) F.u. crumena. Nl. buidel, Hd. beutel. F.v. distinguint inter budel et bigerdel. F.v. budel, f.

marsupium, pera. Vide bude.

bul, F.u. (büūl) sacculus. Bultsje, sacculus papyraceus. F.u. būle, F. bude, tuber cutis, tuber ex læsione ortum. buddel, F.o. lagena. Ang. bottle. Gal. bouteille. Confer tamen Isl. bytha, vas conicum.

budel-pest, cg. penuris nummorum inopis pecunise.

budelje, contracte bulje (boelje) Hol.

BUE.

builen, per saccum rarum cribrare fa-

bulje, vb.a. cribro longo incernere farinam in varias species. A bule, saccus; veteres enim farinam in sacco raro, hine inde concusso, cribrabant. Nl. buydel, bulga, crumena, sacculus; buydelen, cribro incernere; Ang. North. buddle, to cleanse ore. Nl.v. buydel-sack, cribrum farinarium, Hd. beutel-sack. Ex bulje Gal. v. bulter, inversis literis hodie bluter, Ang. to bolter, to boulte et to bolt meal, cribrare. Ang. North. bolted bread, a loaf of sifted rye. (Confer tamen Isl. bullt, n. motus creber, rotatio, cum Ang. bolt, cribrare.) bul-mounle, cg. machina post saccum inventa ad cribrandum far; constat ex quatuor asserculis satis longis parallelis, compactis in formam parallelopipedi, super quo lintea diversæ raritatis farra diversæ tenuitatis transmittentia, sunt expansa; hæc compactura locum tenens sacci antiqui et inde bul-sek (boel-sek) appellata, accipit far molitum, et succussante motu in gyrum agitata similas separat ab utriculis. Hd. beutelmule.

BUE, F.b. laborare. Bend. 6. Vide

bouwje.

buing, f. sementis in vere, ibidem. BUFFEL, cg. proprie, bubalus, sed in usu, homo inurbanus et repellens. Wangeroog buffel, m. idem. E. I. 362.

BUFKE, BOEFKE, n. corculum. Confer boef, nebulo. Hol. schelm, nequam, Schelmpje! dulce caput; Dief, fur, Diefje! deliciæ meæ. Amantes sæpe amorem significant convitiis dimunitivis. Sic pater ad infantem primige-nitum, W. G. 56, du quiotje, du boefke,

du scelmke, du hounsfotje!

BUGJE, Bûge, (boege) vb.a. et n. flectere, flecti. pf. búgde, pf. p, búgd, ger. bugen. Frisii persectum primitivum perdiderunt. Ags. bugan, ps. beah, pl. we bugon; pf. bogen; F.u. buge, pf. boog, pf. p. bogen. ger. bügen. Nl. buigen, pf. boog, pf.p. gebogen. Isl. buga, curvare, inflectere; bugda, f. flexus, curvatura; buga, subterfugere. Gal. bouger, abire; bouge, demicercle qui est autour du fond de l'assiette, le milieu ou la partie la plus grosse et la plus elevée de la futaille. Ex biigan est búch (boeg) arcus proræ, búgel, annulus: ex beach. Ags. beah, an-

BUGJE.

nulus, F. béage; ex boog, Sax. v. bóg, annulus, F. boage, arcus; boagje, gy-

ros percurrere.

Hy wol him nat bugje litte, (inflexibilis est) non flecti se patitur, vel necessitate, vel bonorum consiliis. mat bûge oaf boarste, si non flectitur rumpitur, ex. gr. arcus, pertica ferrea; tropice, ad extrema ventum est, T mot buge off borste, Burm. 67. Prov. Better bugje as boarste, MS. melius est cedere fato quam pervicacia perire. Ang. Better to bow than break, Ray. 81.

bûchsom, adj. flexibilis. Ags. bocsum, flexibilis, tractabilis, obediens. Nl. v. boogh-saem, idem, Ang. buxom, Ang. v. bowghsomme. Hoe eeler hout hoe boegsamer twiech, Burm. 31, quo nobilior arbor eo surculi flexibiliores. Laudat animum tenerum pueri, qui, ut ramus curvatur arboris egregiæ, obsequio curvatur. Isl. Betra er tre sem bognor enn brestr.

bûye, boeye, vb.a. deflectere equos arantes in dextram. Hâlde (hâde) idem Umboeye, vb.a. cum ad in læv**am.** finem agri arandi ventum est quatuor equorum arantium duos posteriores deflectere ut anteriores in vertendo eos transire possint. Umboeye, afterum-boeye, et oafboeye sunt synonyma. Ex buge (boege) fit buye ut Danorum

boie. Dongeradelæ.

bûch, eg. pl. bûgen, flexus, curvatura. It docht my seer yn 'e bûch fen 'e knibbel, dolore afficior in flexu genu. -Buch fen it scip, arcus proree navis. Dou maste my nat dwærs foar di buch komme, (ne transverse obviam veharis meæ proræ) ne mihi adverseris pertinaciter. Buch, latus navis. Altiden oer ien bûch sile, dat giet nat, velificare nave semper ad idem vergente latus non prodest. Prov. It is ien min scip dat op nin ién fen beide bûgen sile wol, homines intractabiles ubique exsulant. Fig. Hy prebjerret it op alle bûgen um ryk to wirden, tentat omnes vias ad divitiæ.

bûch-spriet, cg. antenna dolonis ante proram; tropice, mentula. Phrasis nautica, Hy hat awery oan di buchspriet, laborat lue venerea. Ex spriet, antenna, et buch, prora. Ang. bow-spril.

bûgel, boegel, cg. circulus metallicus.

bûgel, annulus ferreus sphæristerii per

BUGJE.

quem ludentes globum adigunt. Nl. v. boghel, klospoorte (Kil.) annulus ferreus sphæristerii, Kil. "rolbane, buegelbane, sphæristerium." H. Jun. ed. u. p. 214. Ik ken nat throch di bugel, per annulum transire nequit; tropice, non oportet. Nl.v. Dat mag niet door de beughel, Bred. Moor. Act. II. p. 5. It ken nat throch di bugel, dat fammen jusons let op 'e baen binne, non decet virgines sero vespere vagari per plateas. Di faem spilet throch di bugel, famula est impudica. Nl. v. boghelen, sphæra ludere per annulum. Kil.

bûgel-sjéas, Hol. beugel-chais, cg. biga duabus rotis; bugel dicta ab hemicyclis ferreis, quibus, in modum ventralium cingulorum, equi sustentant te-

monem. Hollandismus.

- bûgel-tas, cg. ellyptice bûgel, sacciperium muliebre. Hemicyclus argenteus, apud divites aureus, cui assuta crumena serica vel lanea acupicta, in quam mulieres condunt nummos et instrumenta pusilla. Pendet de zona mulieris, quare F.v. eam appellabant bigerdel. Animadverte veterum vestes nullis loculis fuisse instructas, eosque, quæ nos condimus in sacculis intus vestibus assutis, portavisse in marsupio de zona pendente. Van Wijn, Hist. Avondst. p. 128. tab. 3, 4. p. 144. not. Licias, de quibus pendebat crumena, secabant fures, unde Ang. culpurse, Nl. beursen-snijder, hodie zakken-roller, Gal. coupeur, Lat. perenticida, zonarius.
- bûgel, cg. rete sacci formâ pendens de annulo ferreo, quo, extremitati asseris affixo, cœnum causticum ex ima palude trahunt.
- fladder-bûgel, cg. saccus idem, sed major, quo cœnum bituminosum in fundo amplioris lacus hærens extrahunt, mixtum cum terra, cui incumbit. boage, cg. areus. Vide supra boage, 406.

span-boage, arcus, proprie arcus qui tenditur ad jaculandum; ellyptice boage. Flitse ind boage, idem quod pyl ind boage, sagitta et arcus.

bucht, f. F.b. flexura, curvatura; palma, victoria, principatus, Nl. de overhand. Isl. buga, flectere, debilitare, superare. Hald. Bucht Bend. 31 idem cum F. bocht supra 418.

bucht, F.o. sinus ripæ, membri flexura, articulus, He het de bucht um

BUISKE.

de arm, res in ejus manu est, molestias vicit, et potis est. In hac phrasi bucht proprie est funis flexus. F. Hy hâldt ien slach um 'e earm, cautus est, promittit vel paciscitur sub conditione ne capiatur. Confer bocht,

flexura, supra 418. BUI, vb. F.b. ornare, comerc. Joh. 37. Jü buidh her an hial stünje iar 's tu heuw ging, illa se per totam horam comebat antequam templum versus ibat. Isl. bua, parare, ornare. Egilsson. BUI, BOI, BUÓI, cg. procella sive venti, sive pluviæ, plurimum mixta. F.v. bui. Rein-buoi, imber. Snie-buoi, nives. buoi, accessio iræ, quasi animi pro-cella. Hy hat it by buoyen, interdum ex æstu et ira, F.b. Hi hæt 't by beukan, Joh. 5. Aprils boyen, breves procelle mensis Aprilis, quarum nu-bila sequitur Phœbus: Prov. Aprilbuoikes, breves iræ feminarum; varium et mutabile semper femina. As di bubi opháldt is 't moai waer, ubi procella desæviit serenum est tempus, i. e. ubi deferbuit feminæ ira mitis et

buoyich, adj. procellosus. Buoyich waer,

tempus procellosum.

benigna est.

åfbuoye, vb. n. pluviis et ventis desævire, spectat cœlum turbidum et procellosum. Nl. buye est ex buyde, quod tam nimbum quam carbunculum notat, et thema est vocis buidel, bulga, proprie omne tumens. Ang. to buoy, agitatus ventis undisque supernatare; buoy on the flood, Nl. dobberen op den vloed; Ang. buoy, lignum index fluitans super anchoram. Nl. F. boei. Ang. to buoy, tumultuose tumens surgere; The sea would have buoyed vp And quenched the stelled fires, Shak. Lear, Act. III. sc. 7. When the grand soul buoys up Leaving gross natures sediments below, Young. Night. 5. Nubes motæ et tumentes, the muse soars on through the buoyant atmosphere, Mallet. Excursion. c. 2.

BUISKE, n. F.u. tunica (exterior.) Kil. buys, gherneytken, Hol. sagum, sagulum. Scoti buist, a part of female

dress.

To mak them sma the waist is bound; A buist to mak thair bellie round. Jamieson, buist. Ibidem to busk, vestire, comere, colere. Prov. A bonny bride is soon busked, venusta sponsa cito compta est; verum pulchrum non eget fuco.

BUK, (boek) cg. fagus. Büken-béam, idem. F.b. beek, Outzen. Ags. bece, n. et bốc; bốc-treov, fagus. Ang. a beech; a beech-tree.

BUK, cg. venter, tum hominis, tum animalis. In quibusdam phrasibus valet tantum de animale; ex. gr. pine yn di buk, tormina, de equo, sed pine yt it liif, de homine. Di buk slacht it hynzer, palpitat venter equo anhe- lanti. Prov. En leegh buwck ken quelck de sliep fline, Burm. 18, venter vacuus difficile connivet somno. Liaeue buwcken schilme ourlangzaem folle, Burm. 43. NL v. Men sal den lieuen buuc met staden vullen, Harrebomée, bijlage, 148, ventrem tui dilecti ne repleas cibo nisi lente et modice; ne matris stultæ instar obruas stomachum infantis gulosi. Phrasis, Men schoe him wol ien luws oppe buwck knippe, Burm. 47, effarcivit ventrem extensum, ut in eo rumpat pediculum. — Di buk fen it molkenfet oaf di tine, mulctralii venter, i. e. pars media extu-berans. Ags. buce, buc, m. venter, lagena, hydria. Ang. bucket. — Ang. v. bouke, truncus corporis, (Chaucer), truncus arboris. F. v. buk, m. Nl. v. buuc, truncus hominis, corpus. Annot. in Maerl. IV. p. 237. Clignett, 293, 317. buk-berrie, vide p. 228.

buk-bît, F.o. tormina (equi.) Stûr. 29. buk-delling, eg. contignatio tegens costas navis fundi. Delling est ex Ags. thele, thille, (Somn.) tabulamen, assamentum, F. thille, ponticuli tabulatum, contignatio, Gron. et Ooststellingwerf, dele, solum, proprie, contignatio quæ plano pede est. Sax.n.

dele, area (triturantium.)

buk flæsk, cadaver animalis cæsi, exenterati et deglupti, absque capite et pedibus. Valet tantum de parvis animalibus qualia oves et vituli; ien buk keálle-flæsk, — sofipflæsk. Ludicre ien scoan buk flæsk, mulier obesa.

buk-gurl, (boek-gül) cg. cingulum circa equi ventrem. Gürl ex gürdel, Sax.v. gurdian, accingere. F.v. gerdle sed Ags. gerdle et gyrdle. Ags. North. gyrdile, m. zona. Nl. gordel, m.

buk-laper, cg. chirurgus, medicus; jocose dictum, proprie, resarcitor ven-

tris.

BUK.

buk-lemithe, f. F.v. debilitas sive mutilatio trunci corporis. Confer buk, dorsum.

buk-makker, cg. (ventris formator)
maritus, in quantum ejus concubitu
uterus uxoris tumet. As di bukmakker
komt, komt de boárstmakker eák, papillæ sororiabunt si gravida fit e marito. Consolatio ad virginem mammis
orbam.

buks-mjitte, cg. ventris mensura. Prov. Elts mat syn eyn buks-mjitte wite, quisque iu cibis noscat sui ven-

tris mensuram.

buk-seck, cg. F.v. (ventris saccus)
vestis feminæ ventrem et pedes tegens.
Ang. pettycoat. Ang. sack, a womans
loose robe; ellyptice pro body-sack.
Confer Johnson. Hol. sak, toga laxa
feminarum. Prov. Dat comt fen lang
preekien, sei de bagijn, en schiet ijne
boeckseck, Burm. 16, hodie, ind sciet
yn 'e rokken.

buk-slagen, F.o. cordis pulsus vel

tussis sicca equi. Stür. 29.

buks-wjergea, cg. virgo ingenio, forma, moribus viro certo commoda eique conveniens. Wobbel wier riucht mijn buks weergae, (weergæ) W. G. 9. ed. Wassenb.

buk-wunde, f. F.v. ventris vulnus. güel-bük, (venter flavus) F.b. avis, Hd. Rothkehlchen, Hol. roodborstje, motacilla rubecula. Linnæus.

buk-fæst, adj. alvi continens, i. e. qui ephebis excessit et conjugio maturus est. Alio sensu Nl. buyck-vast woonen, fixam sedem tenere. Kil. Myn junge is eak buk-fæst; hy siket al ien wiif.

buk-seek, buk-siik, adj. intus fracidus, ex. gr. pyrum. Di parren binne buksiik, pyra intus mollescunt, Hol. beursch, F.u. De peren würde beurs. Buk-siik, proprie ventris morbo laborans, sed Sax.n. buk-week, idem, ventre emollitus.

bucket, adj. F.b. ventriosus. Nl. buykigh. Bukkat uz an tan, F. thjok as 'n tonne. Joh. 30. Aug. bucket.

bukje, vb. n. ventrem facere, curvari.
Ang. Somerset to buck, to swell out.
podde-bukje, vb. n. lento et difficili
gradu procedere. Metaphora a bufone
(F. pdd) ducta, qui ventrem trahit per
terram. Confer Isl. vomb, venter, vambla, ventre repere. Nl. worm, vermis,
wormen, difficulter misereque niti.

BUK.

Sax.l. puddeln, vacillante gressu instar animalculi brevibus pedibus ire. F.b. beaki, ocyus summa vi aliquid portare. Joh. 31. Nº 18. F. Pochel, tergum, corpus; pochelje, insudare. Ang. body, corpus; F. bodje, desudare.

utbukje, vb.n. distendi turgendo. Ang. East. Forby I. 32 to boke-out, to swell out. Di muorre buket ut, pa-

ries caduca prominet.

BUK, m. F.v. dorsum; permutatur cum bek, dorsum. Ex buk fit F. puchel, dorsum, corpus, Hd. puckel. Bek valet buk, dorsum, unde pak, in hukkepak, phrasis infantilis, incurvo dorso portare infantem, puerum vel puellulam varicantem. Ang.v. huck a back, a childish phrase for being carried astride on the neck. Wright. Ang. huckle-back, incurvus humeris. Isl. huka, se incurvare; Nl. hukken, desidere. Confer bek, dorsum, et adde To bek taeste (retro tangere) in auctione summum licitatorem respuere et proxime sequentem accipere.

BUKJE, vb.a. pulsare repetitis ictibus. Stokfisk bukje, asellum arefactum tudere, Nl. stokrisch beuken. Tropice, Di heit wier tobuke by di déa fen syn jinnichste soan, pater fractus erat animo mortuo filio unigenito. — Bukje idem est cum butere, quod vide. Ang. Yorkshire, to buck, to beat. Teuth. "bocken, cloppen, percutere, verberare, ferire." Sax.l. ex boken formant vb. frequentativum bökern, verberare. Grimmius, vir summus, sciscitatur (II. 205 Lex.) quid sibi vult phrasis garn-bocken. Vult autem, verberare fila, quod fullonum, vel carminariorum, vel tinctorum est. Inde carminarius Italis est batti-lana, Nl. wolleklopper. Had. Junius (1ª edit.) p. 330. carminarius. Instrumentum, quo verberant, dicitur (Kil.) Nl. gaeren-klopper, j. vlashamer, malleus stupeus. Opifex ipse, qui verberat, quoque appellatur garen-klopper. cf. Lubbert de garen-klopper. Romanorum fullones vestes laneas conculcabant pedibus, ut tabula picta Pompejis ex sedibus fullonis eruta, quam Neapoli in musæo Bourbonico vidi, mihi probavit.

bákje, vb.a. ferire. F.b. backe, bocke, verberare. Backels, pl. verbera. Outzen, 15. Hol. bakkeleye, manibus pugnare. BUKJE.

hân-bakje, vb.n. hân-bûtsje, alternatim dextrarum palmas ferire, ut solent emtor et venditor, dum hic pretium ponit, ille licitatur. Tandem cum de pretio inter illos convenit hanc pactionem vehementiore ictu dextrarum sanciunt, qui pulm-slach, volæ ictus, i. e. palmaria addictio, dicitur. Dextra est symbolum fidei. Lat. En, dextra fidesque / Nl. (Kil.) koop-slagh. j. palmslagh, palmaria indictio; plausus injectæ dextræ." In auctione agrorum et domorum phrasis est solennis by palm-slach forkeapje, et ultima vendi-tionis dies dicitur di dei fen di palmslach. Nl. (Kil.) "koop-slaghen, vetus. mercari." Ang. to strike a bargain, Nl. den koop treffen (emtionem ferire) den koop sluiten (emtionem claudere) scilicet, junctis dextris. In auctionibus publicis præco loco volæ dextræ utitur malleo ligneo, quo ferit mensam cum rem venditam emtori adjudicat. Kem adjudicatam Nl. ideo vocant toegeslagen, et Angli knocked down. Ex. gr. The biddings were increased to 450, at which sum the premises were knocked down. Contra Hollandi vendentes non sine damno rem superfluam vel detrimento obnoxiam, hoc vocant over de hand slaan. - Isl. kaup-slaga, Sueth. kopsla, mercari; sla wad, pignore deposito certare: qui contractus erat testis junctas paciscentium dextras imposita sua separabat, indicio rei ad finem perductæ; inde sla uf, testem contractus agere. Ihre, Lex. II. p. 657. Confer Lat. Pangere fædus, vel amicitiam cum aliquo et pactum. Cum hac formula consonat altera Suethica, scilicet top; cum enim pacem pangebant, vel pactionem sanciebant, ambo suum significabant consensum oppositis utrimque pollicibus, sive potius apicibus pollicum. Ihre topp, 11. 924. Top est apex. Apud antiquos Hollandos olim mos idem obtinebat, et quamvis nunc obsoleta restat tamen in corum lingua: nam sponsionem oblatam si quis suscipit, top/ respondet. cf. Tac. Annal. lib. XII. 46. Jamieson; Scot. Dict. thumblicking, Suppl. idem. — Ad bakje quoque refer bikje, pulsare, et Ags. bicgan, (manum manu pulsare) emere, Ang. buy idem. Ex priore parte verbi hanbakje fluxit F. hannelje, Nl. handelen mercari. Tubantes händelen, proprio

85

sensu, jungere dextras, ut solent amici salutantes. Nota amicum redeuntem apud Gallos et Alamannos ab amico amplexu et osculis excipi; hoc autem Frisii et Angli inter viros ut pæderastiam olens fastidiunt, quin et horrent, quippe qui jungunt dextras non tam ut amorem quam fidem significent. Hd. zu-schlugen, Kil. toeslaen den koop, plausu manuum confirmare venditionem; toeslaen het verbond, ferire fœdus, pacisci fœdus, contrac-tum, nuptias cæt. plausu manuum confirmare. Ags. hig slogon hira vedd Gen. XXI. 27, fædus pepigerunt. Ang. Strike me luck / F. Slaen my gelok / inquit emtor; venditor ejus palmam palma ferit et respondet, Gelok er mei / Vide exemplum Hudibrasii, Halliwell strike. F.v. klappa, kloppa, pulsare, ferire, pangere vel firmare fœ-dus. Ik hab Syerck klaeppet enen fry fest ferdban, "Sirico spospondi incolumitatem publicam securam firmamque." Ang. v. chap, ictus, pulsus; chap-man, mercator; Goth. kaupatjan, κολαφίζειν colaphos impingere, verbum derivatum a kaupon, (palmas ferire) mercari; F.v. capia, Ags. ceapan, F. kéapje, Nl. kopen,

hân-bakje, vb.a. manu plaudente mul-

cere collum equi.

han-bakje, vb.a. alternis vicibus pulsare et mulcere manuum palmas, ut amantes inter Frisios solent. 'I Is nou wol mecke mey di trouchjeier, prokroor, mey di abbecaet, mey di yne deel, mey d'oor. Hier sille de podden om han-backje, de frosken om gonsje, de katten om slingerfestje, en di dæl siller sijn pies om kaerdje. Rusticus loquitur apud Starterum, Timbre de Cardone; interludium Frisicum.

bikje, vb.a. pulsare (fores.) To moárne bin ik raer ut it bæd bikke; myn buórman hie him ophinge, hodie mane me territum e somno citaverunt; vicinus se suspenderat.

forbûkje, vb.a. afflicture. Forbûke, afflictus.

bòks, cg. alapa. Ang. v. dial. box, a blow. Ang. to box, F. bòxe, arietare pugnis, ut fere solent pugiles Angli qui non verberant manibus, sed trudunt pugnos. Norvegi byksa, trudere, arietare, sursum deorsum salire. Aasen.

BULE.

bòts, cg. alapa, verber; master joeck di junge ien bots, ludimagister puero pertinaci colaphum infligebat. (Ang. v. a botch, a thump). Nl. bot, botte, impulsus, ictus et resultus. Kil. Sax.n. botten, nummos parieti infligere ut resiliant. Ludus puerorum.

BUKRI, vb. n. F.b. magnum ignem prodige absque causa in foco alere. Joh. 37.

BUL, (boel) m. W.o. taurus. E. I. 362.
Pueri F. bule. Vide supra bolle p. 447,
quorsum (p. 450) quoque retuli bollepream, quasi esset cymba, qua taurus
de prato in pratum vehitur. Neque
tamen negligenda vox Ags. bolla,
vas rotundum, cyathus; heafod-bolla,
cranium; unde F. bole, (supra bole,
caput, p. 446) et forsan F. bolle, celox
rotundior et vulgaris (ex. gr. tignariorum) cymba major et rotundior bollepream.— Bolle-jeye idem q. bolle p. 451.

Frisii, ut in fabulis Reinardi, animalibus quibusdam indere solent hominum nomina, inter quæ numerandus est taurus, quem sæpe appellant Jóst (Joost) n. p. v. Hollandi idem nomen indunt diabolo; ex. gr. Dat mag Joost weten, me latet; sciat diabolus. Caput diaboli ut tauri cornubus instructum credebatur, et nomine Jóst forte cornu petentes innuuntur, cum qua causa concineret Barb. Lat. Justa vel Josta (du Cange) monomachia ludicra, hastiludium singulare; Ang. v. jouste, Gal. Jouster, jouter, impetere lance. Ang. v. justle, futuere. Wright. Isl. Jóstr, m. ramus arboris.

bullen-biter, cg. F.o. molossus, proprie, qui mordet tauros, canis major insignis fortitudine in pugna contra taurum. Ang. bulldog, idem; bull-baiting, ludi pugnæ molossorum contra

taurum in arena. Stür. 27.

BULD et BLUD, F. v. pondus quoddam argenti vel auri. En buldes wicht goldes. Vox sola nummorum aliquem numerum quoque indicat, ex. gr. ti betane thera mutha alrec thriu blud. — Vocis causa me latet; Richthofen eandem esse putat cum F. bült, copia, acervus.

BULE, cg. sufflatio, bulla in aque superficie, pl. bulen. It reint dat di bulen op it wetter steane, pluvia vehemens agit bullas in aqua. Nf. water-bel, bel, F. wetter-bule, n. bule, F. u. bule, sac-

BULGEN.

culus, præsertim papyraceus, in quo piper, saccharum aliaque minuta venduntur; dim. büelteje. Nl. buil, tumor in carne ictu læsa, sacculus. Ang. v. búle, Ang. boil, a swelling.

bele, beile, F.v. tuber, ulcus. Ags. byle, Ang. bile, carbunculus. Isl. blod-

byli, farunculus.

beulle, m. F.b. ulcus. (Nl. buil, tuber.) Bend. 230. F.b. bál, tjit-bál, Joh. 119, furunculus, carbunculus; Hd. schweinsbeule, proprie furunculus ad instar papille. Title, tit, tit, F. et F. b. papilla. Outzen, tit. Ang. beal, tumor.

beulne, vb.n. F.b. ulcerare.

bûl, m. et n. W.o. tumor cutis offensæ. E. I. 262. Wat lapt dan bûl dick up, F.u. Wat loopt die büde dik op! F. Wat rint dy bude tsjok op! - Bule vox onomatopœia, quæ consonantem initialem b, ut ceteræ voces, in diversis linguis non mutat. Ad hunc ordinem pertinet quoque Ang. bubble et to bubble, Nl. bobbel, et bobbelen, Lat. bulla, et bullare. Goth. vulan, Lat. ebullire. W = B.

bulje, vb.n. in bullas surgere. Isl. bulla, bullire, ebullire. Ang. v. bulled, swollen. Isl. bullar up, F. it bulet op, ebullit, bullas agit. Ang. v. bulgood fermentum, quo massa tumet, quasi F. riis-goed, mistio qua surgit massa. Modder-sleatten bulje, fossæ aquariæ cœnosæ sufflationes agunt. It wetter bulet, bullæ surgunt ex aqua. — Gal. bouiller, Ang. boil, Lat. ebullire. Gal. bouillon, vesica aquæ supernatans. It wetter siedt dat it bulet, fervet aqua ut bullas agat.

opbulje, vb.n. in bullas super aquam ascendere. Goth. ufbauljan, sufflare,

ex bulan, buljan.

BULGEN, pl. F.o. maris under. C. M. 5. Kil. bolghe, bulghe, Sax. Fris. fluctus, procella, a tumendo. Ags. belgan, tumere ira, pf. bealh, pl. we bulgon. Nl. bolgen, unde verbolgen, tumens ulcere, iratus. Isl. bylgia, f. unda. Ags. bylig, follis, Ang. bellow, idem; billow, unda. Sax. Tubantes bolken, Ni. wolken, nubes.

BULKE, vb.n. F.u. ructare. Ags. bealcian, Ang. belch, Sax.l. belgen, B. N. L. I. 74.

bulk, cg. F.u. ructus, flatus e stomacho surgens. — Isl. bulka, tumere; bulki,

BULT.

protuberantia. Ang. v. bulke, belch, ructare. F.u. Foppe fretter laet ien bulk fliege. Ang. bulk, quidquid tumet et se expandit, ex. gr. venter, truncus corporis, multitudo, omnis populus vel maxima ejus pars, Nl. (Kil.) bulcke, thorax. F. 'n boer, rusticus; ructus. Frisii quippe ructus ut agrestes et inurbanos fastidiunt.

beulk-wurtel, F.o. raphanus sativus; ironice ita dicitur planta quod citat

ructus. Stür. 21.

BULSEK, cg. lectus tomentitius, culcita folliculis panici repleta, sive herba marina sicca, sive fœno, cui cubant nautæ, operarii et in genere homines ex plebe. Confer bæd. Kil. bulkt, j. bulte, culcita stramentitia; Hol. segestria, pelles nautice quibus indormiunt; bulcken, inclinare se."

BULT, cg. (ü) grumus. Ien bult yn it lân, pars gibbosa in agro. Di modder op vel oan ien bült jeye, argillam in acervum congerere Sax. l. Daar ligt idt up enen bulten, en omne in unum acervum congestum. Prov. Di discel scyt jimmer op di gréatste bult, (diabolus semper alvum exonerat in maximo cumulo, i. e.) fortuna divitias addit divitiis. In den bulten, in loco palustri huc illuc grumulis parvisque fruticetis ex herba uliginosa obsito, B. N. L. I. 160. Hi jagget it yn 'e bülten, sua dilapidat, comessatur, bacchatur et omnia turbat; proprie, agere currum per tumulos. Confer Hd. in die bülze gehen, perire, perdi. Suethi bylte, fasciculus. Dani byld, tuber, ulcus.

bulte, lutken birg, F.o. collis. C. M. 6. Bült, m. W.o. acervus. C. M. 6. Bült, m. E. I. 362. F. It lan' is mei hulten ind bulten, idem. Hulte pro holte, lacuna.

bült, cg. gibbus (hominis). Nl. bult, m. Nl.v. buyl, Gode-vaert mitten buyl, Velden Chr. p. 19, hodie Govert met den bult, Godevardus gibbosus. cf. bule.

bülte, cg. magna copia, proprie acervus. Ien bulte folk, jild, cæt. vis ho-minum, pecuniæ, cæt. 'n bulte wille, magna voluptas; jild by di bult, affatim pecuniæ. Bulten leugens, multitudo mendaciorum. T. B. Z. p. 5.

bült-ruchte, cg. fænum junceum vilisque graminis, quo metæ fæni teguntur; et sternitur solum cui cespites bituminosi madidi imponuntur, ceet.

BUM.

dong-bult, cg. (-bült) fimetum. Ang. dunghill.

mòl-bult, cg. (-bült) grumus a talpa

egestus. Nl. molshoop.

bültich, adj. gibbosus, gibbis obsitus. Bultich lan', agri iniqui, extumidi. Scoti bully, multus, magnus, largus, F. by bulten, accumulatissime.

bulterich, adj. gibber. Bülterige wei, via scabra. Hulderich ind bulderich lán, ager grumulis obsitus, gibbosus. Sax.l. De weg is hultrig un bultrig, B. N. L. I. 160.

BUM, F.b. arbor. Joh. 101.

bûmi, vb.a. F.b. pingere quid arbusculis. Joh. 166. F.b. bibeamkje, acu

pingere arbusculos in linteis.

Confer béam (p. 204) et adde eis, quæ monui de superstitione infantili homines nasci ex arbore concava, inde pendere phrasin, It wiif mat nei di walden (mulieri eundum est in sylvas) mulier est gravida, parturit. Ipsa mater enim creditur cum obstetrice et nutrice in cymba per lacus navigare in sylvam, ubi infantes aviculorum instar assultim ludunt in ramis arboris antiquæ, omnes precibus certatim petentes a matre, ut eos amplectatur. Vide plura in voce *wálden*. Gelri arborem hominum genitricem appellant kinderboom, holle boom, Hol. holle boom.

Vide Langedijk, IV. 367. BUN, f. et n. W.o. cumulus, fascis: æn bûn bier-kubûks, cumulus testarum ovorum. Per apocopen literæ d ut F. bun, G. J. buwn, burone, societas; famne-humne, societas, caterva virginum, E. I. 362. F. bine, vincire, conjungere, pf. bún, Ang. v. bun, idem, Ang. bound. Halliw. 219.

BUN, BUN, cg. tabulatum perforatum sub fundo navis piscatoriæ, aquæ ubique pervium, in qua natant pisces captæ. Nl. bonne, bunne (Kil.) coassatio, tabulatum et fori navium, F. di Sax.l. bön, laquear, tectum. Sax. n. Gron. beun, beuntje, tabulatum in templis. Bul. I. 116. Holst. Idiot. I. 124. Confer Ang. bin, a chest in which corn, bread or floor is kept. Confer bin, fiscellum piscarium, supra 301.

bun, Scoti, a large cask placed in a cart to bring water from a distance. Jamieson. Ibidem boyne, labrum, vas lotorium, Nl. waschtobbe; notat quoBUNGE.

que "a flat broad bottomed vessel, into which milk is emtied from the pail," quæ forma eadem est cum Frisiorum aed, ád, supra 7.

bün-scip, n. navis piscatoria capedine

perforata in fundo instructa.

BUN, cg. S.o. vicus, F. buórren, bürren, Nl. buurt. Op ües bün, in nostro vico, Nl. op onze buurt. West-F. (Nord. Hol.) bontje, vicus urbis. Ga je mé'n bontje om? (Medemelacum) Visne obambulare mecum per vicum? Hol. Ga je een grachtje met om? Vici urbium Frisiorum et Hollandorum dispertiuntur intermediis canalibus.

BUN, BOUN, G. J. BUWN, pf.p. ligatus, verbi bine, quod vide. Prov. Lit du

't keul boun stean. M. S.

BUNDEL FLAEX, vide bindel, 305, bondel et boandel 408. — Alias ien stien flaex, sex libræ veteres lini cum dimidia. Stien, lapis, Ang. Stone of wool, 14 libræ lanæ. Stone of meat, 8 libræ carnium.

BUNDER, (boender) buonder, n. collective, nardus stricta, Hall. 250. Hujus graminis folia referunt tenuia fila viridia. Crescit in pratis humilibus vilioribus. Van Hall (p. 264) asserit descampiam cespitosam Frisice dici boender-gærs, West-Frisii boender-gras, boender-bosschen.

bunder-lân, n. prata in quibus hoc

gramen luxuriat.

BUNE, cg. homo insuavis. Ien bûne fen ien keerdel, homo truci facie et ingenio. - "Bone seu bune Frisiis " autiquis rusticum sonabat," Hamconius, Frisia. p. 5, b. Hoc sensu bûne convenit cum Isl. buendi, contr. bóndi, colonus, qui utitur foco pro-prio; Dani, Suethi, bonde, rusticus, ruricola. Sed sensu hominis agrestis et insuavis quadrat cum Isl. Bune, f. pes bovis vel ursi.

BUNGE, cg. quæ est antiquior forma vocis bonge, vesica. Vide supra 454. Nl. v. bonghe, bunghe, idem. Confer Kil. ubi bonge permutatur cum bomme. (ng = m.) Dat wiif driuwt as ien bunge op it wetter, femina illa inflatæ vesicæ instar supernatat aquæ! saga est. Sagæ credebantur non subsidere in aquis, sique mulier magicarum artium suspicionem præbuerat, cam ut tentarent in aquam projiciebant. Als to leste di bonge reys berst in de

BUNGEL.

sæk oan 't liácht komt, W. G. 49, cum tandem oppressa prorumpit et elucet veritas. Figura est in vesica, quæ nimis inflata rumpitur. Lille-piiphers bonge, tibia utricularia, Nl. sak-pijp, Ang. bag-pipe, Hol. doedelsak. Lille-piipher, ascaules, Nl. sakpijper, Ang. bag-piper.

BUNGÉL, m. W.o. nolæ clava, idem quod bingel supra 3'0. E. I. 362.

BUNIK, m. W.o. libum hordeum; jersen bunik. E. I. 362. Ang. bunn, paniculus rotundus dulcis. Ang. v. bun, bunting, a term of endearment, ut Lat. meæ deliciæ, Ang. My little bunn vel bunting. Confer Scot. bun, Jamieson. Causa vocis est in bunt, Northamp. pustball; in bunny, Ang. East. a small swelling, Ang. v. bunny, gibba; bunch-backed, hunchbacked. Wright. Dicitur bun a rotunditate tumente, ut F. bolke, idem quod bunn, supra p. 440. Notio tumendi quoque est in Isl. bunz, scaturire.

BUNKE, BONKE, cg. os. pl. bunken, bonken, W.o. bunk, m. pl. bunker, E. I. 862, ossa. Di faem hat it liif fol bunken, famula gravida est. Hja roanen as hja ien bonke um ien oartsen hienen, minime parcebant pedibus. Præsertim valet de vaccæ ossibus; in sermone proletario de cruribus hominis. It hynzer hat bonken as glæs, gracilis et elegans forma pedum equi. Ik brek dy ljeawer di bonken as dy soldaet wirde to litten, mallem tua crura frangere quam te videre merentem sti-pendia. E contra quoque avium pisciumque ossa notat, quæ est formæ diminutivæ (bone, bone-ke) notio propria, ex. g. Fugel-bonken, avium ossa, Nl. vogel-beentjes. Fisk-bonken, piscium ossa, Nl. visch-graten. It famke hat ien bonke yn 'e kiel, ossiculum piscis hæret puellæ in gula. W.o. bunk, m. præter ossa quoque piscium ossicula notat. E. I. 362. F.v. bunke, gen. pl. bunkana, ossium. Ags. ban, Ang. bone, dimin. F. bonke. In quibusdam partibus Frisize distinguunt inter bonke, os cum sua carne, et botte, os nudum. Nl. bonket, globulus osseus, sphærula eburnea; forma diminutiva Gallica Nl. Bikkel en bonket, astragalus et globulus osseus, Met bikkel en bonket spelen, Ang.v. to play at bonket, Halliw. 195. Prov. Der binne mear hun-

BUNT.

nen as bonken, plures sunt canes quam ossa. Ien hun by ien bonke kent nin friunen, cani os rodenti amici alieni sunt.

bonke-hok, n. cavea in cometerio ubi ossa cadaverum reponuntur. Alias bjintsje-kou.

bonkelje, vb.n. ire. Ik bis wirch; ik bin twaris nei sted ta bonkele, desesus sum; bis ivi in urbem. A bonke, crus, est bonkelje, ut a sconk, crus, vb. sconkje, currere; a foet, pes, foetérje, pedibus ire.

BUNNI, W.o. lumen, in ore infantum.

Wat 'n hati bunni! quam magnum lumen! Ags. burnan, ardere, Ang. burn; si frangitur r ut in F. banne pro barne, ardere, fit F. b. bunne. E. II. 1, ubi autor citat alia infantilia, qualia Lith bisi, canicula, Ang. little bitch; hinkel, equus, infantes F. hynke, F.u. hynke-pjert, vox diminutiva ex hynxt, equus; pil-an, anas, Sax.n. pyl-end, anatis pullus. Memorabile argumentum stabilitatis linguæ in ipso infantum ore præbet verbum F. ninne, quod infantibus valet, bibere; ninnen, n. potus; ninkes, n. potiuncula. Veterum Anglorum infantes enim eadem voce idem significabant. " Nin, the word, that children call their drinke by, as our children say ninne or bibbe." Florio, p. 64. Halliw. Sax.l. ninnen, hibere, lactere, in lingua infantum, Bnl. III. 252. Nunneke, nuncke, poculum stanneum, superne orificio tenui et molli instructum referente papillam, ex qua infantes sugunt lac bovinum, F. suchkanne. Bul. ib.

BUNT, BINT, n. cunnus vaccæ et scrofæ. Di klink, cunnus equæ. It bint, sed di bint, bent, culmus longus graminis. — It bunt, cunnus vacces viventis, ergo scaturientis, sed koue-fot, cunnus vaccæ mortuæ. Scotis bunt synonymon est voci fud, matrix, cauda leporis vel vulpis, Jamieson. Ang. Devon. bun, membrum muliebre, inguen. Bun dicitur pro bunt ut Wright. Ang. d. bus, a dry stalk, especially the stubble of beans, pro bunt, bint, bent, caules arefacti longi graminis. Isl. buna, scaturire per angustum foramen; buna, f. emissio aquæ per siphonem vel mentulam; inde in sermone proletario di pisser pro cunno. Ang. Oxf. to

bunt, to raise, to rear. Ang. East. bunter, meretrix, ut Horatius cunnus pro despecta muliere. Hd. bunte, epistomium. Videtur bunt apud Anglos veteres transiisse in notionem sacci sive sinus: Ang.v. bunt, the middle-part of the sail, formed into a kind of bag to receive the wind. Ang. bag, saccus, sarcina; Ang. v. baggage, meretrix; Nl. v. sack, idem. — Ien baerch kriget ien blier op 't bint under it smiten vel bigjen, in scrofæ cunno surgit pustula inter pariendum. — (Lat fundo, fudi = Germ. buti, bunti.) — It kéal is to great; it ken nat throch it bunt, vitulus nimis grandis per cunnum fundi nequit.

BUNT, cg. pl. bünten, enodium cœruleum. Hall. 251. Idem cum bent supra 221. Nl. v. bieze, biendse. Kil. Alam. pinuz, Hd. bintze. Sax. n. mèl, mæl, pl. mèlen, idem. Grimmius citat Ags. beonet, vocem mihi ignotam. Lex. binse.

BUNT, adj. versicolor. Ex bunt nascitur bont q. v. Forsan ex bune elucere? quasi bunet, illuminatus i. e. splendens maculis vel variis coloribus. Lat. illuminare noctem facibus. Confer Gr. Φανός, lucidus, splendidus, et fant in Gr. Φάντασμα, visum.

bunt-fiaggel, F.o. psittacus. C.M. 14. bunt, adj. varius.

BUOLGOED, n. vide supra p. 422. Boere-buólgoed, auctio rustici, in qua venduntur non tantum supellex et instrumenta agraria rustici mortui, sed et ejus pecus et animantia. Eo die præter eos, qui emtum veniebant, in villam mortui confluebat mixta turba juvenum, virginum et puerorum. In fundo extra domus erectæ erant parvæ tabernæ, in quibus cibaria et potus vinosi prostabant. Dum auctio fiebat juventus indulgebat ludis rusticis et omne genus hilaria agebat. In horreo chori adolescentum et puellarum ad citharam pede libro pulsabant terram. Pugnaciores calentes potu inebriante tandem sæpe ad manus veniebant disturbantes cœtum inter ejulatus puellarum et frangentes omnia obvia. Inde sensu tropico buól-goed meitse, utensilium frangere quid. Si quis proximus it a vasis fragilibus et pretiosis heram rogat, Ken ik hjir eák buólgoed meitse?

BUR.

BUORDE, cg. lacinia, margo vestis supera. Uretherp. Di buorde op di roak sette, marginem subligaris muliebris prætexere. — Sunt quædam voces huic dialecto privæ in vestium nominibus; ex. gr. beffe, F. opsetsel, Hol. kraagje van het hend indusii collare. Recte Kil. beffe, Hol. j. kraghe, collare. BUPPA, præp. F. v. supra. Confer boppe

BUPPA, præp. F. v. supra. Confer boppe 458. Buppe-burren, F. u. bovenburen, aliquot domus in parte boreali collis

Coldumensis.

BUR, m. F.v. incola vici, vicinus, civis. Vox videtur esse passa ellypsin (ex. gr. bur-man) et proprie notare domus habitatorem. Ags. (Jun. bower) byre, magalia; bur, m. cubiculum, conclave; gebur, habitator, colonus paganus, Ang. boor, rusticus; porcarius, homo inurbanus. Ang. Cumb. boor, bedchamber, Ray, N. C. W. 18. Nl. v. buer, casa: vogel-buer, aviarium. Gal. buron, casa coloni. Isl. bur, n. gynecœum; calathus piscatorius. Egils-Anglosaxones fundos agricolarum præcipue nominabant a proventibus, cibariis ruribusque, feorm, annona; feok and feorme, (pecus et victus) bona, substantia; feorme-ham (domus hospitii ubi se recipit colonus et pecus alit) prædium. Barb. Lat. firma, prædium elocatum, Ang. farm, idem. Confer Blackstone, b. 2. c. 20, cujus verba citat Richardson ad v. farm. Somnerus, feorm.

bur, cg. agricola, per diæresin S.o. bjüwer, Hd. (bur, bu-er, bau-er) bauer, ut Ang. v. bower, conclave, ex Ags. bur; Ang. bower, pergula. Bur hodie scribunt ut Hol. boer, rusticus. Bellatorum et pastorum natio sedes fixas non habet; agricolæ necesse est horreum habere et in domo cum pecore habitare. Inde et hus-man (vir domesticus) et bûr est agricola Frisiis. Barb. Lat. villa, domus rustica; villanus, colonus. Licet hus-man paulo honoratius sit nomen, búr domini notionem habet; agricola enim et ejus uxor a famulis compellantur bûr et frou. Agricultura Frisiis semper in summo fuit honore, cui nobiles ipsi, ut olim apud Romanos, se dabant, et ad hunc usque diem virum, licet gravem et divitem, qui agrum non possidet, in verorum magnatum numerum non adscribunt. Contra Alamanni et Galli proletariis,

BUR.

quos despiciebant, colendas linquebant agros. Lingua ipsa scatet exemplis hujus contumeliæ; ex. gr. Barb. Lat. Villanus, Gal. v. villain, agricola; seculo XIII illiberalis, proletarius; hodie infamis, sordidus. Hd. bauerbengel, bauer-flegel, bauer-grete, bauerkanaille, bauer-bummel, bauern-feige, bauern-kebel, bauern-rekel, bauern-schrot, bauern-viol, bauern-zehe, bauer-pöbel, et agmen similium convitiorum in agricolas. - Prov. Di bur hat ien ampt; ky mat oeral weze, agricolam quasi munere publico fungentem ubique adesse oportet. Di bæste bûr is ien bûr ut ien búr, optimi agricolæ sunt filii agricolarum, a teneris inter boves et aratra educti. Di here-bûren kenne wool dung yn 't lân bringe, mar hja wite it er nat wer ut to heljen - Giet ien bur nei tsjerke den freget er, Ha'k wool duiten? ind giet er nei merke, Ha'k wol jild?

bûr, Saterl. cubiculum. Hd. bauer, cu-

biculum.

boerke, buórke, n. rusticulus, homo qui tenui agello rusticatur; Ien olyk, lompen, robbich, scillich, brykhackich boerke. W. G. 47.

bûre-dògge, cg. molossus qui præsidet ædibus coloni. Ang. farmers-dog.

bûre-faem, cg. ancilla rustici, virgo campestris. Steds-faem, virgo municipalis.

bûre-feint, cg. famulus rustici.

büer-ham, F.b. concilium, conventus agricolarum. Joh. 5. Tu buerham, in tali concilio. — Buerum, vicus Collumerlandiæ? In oris Jutlandiæ australis Borum, vicus. Bend. 105.

bûre-hûs, n. (boere-hoes) villa, domus

rustici.

boere-kryt, n. notæ simplices, partim Romanæ, quibus rustici legere vel scribere nescii calculum subducebant; mei bûrekryt rekkenje, eis notis computare calculum. Computabant autem per tres series, quarum suprema indicabat florenos, quemque valentem 20 stuveros; media stuveros valentem quemque 8 duitas; infima autem duitas. Scribebant stilo cretæ in tabella lignea ex. gr. has notas,

Ш XAIIIAIIIIAXIII

0 .- 0

I valet unus, V quinque, X de-

BUR.

cem; — dimidium stuverum sive 4 duitas, Frisice ien botsen; O duas duitas, Frisice ien oartsen; (unam duitam. Calculator in secunda serie digito madido extergit binas notas denarias, tres quinarias et quinque singulares; que cum efficiant 40 stuveros, id est duos florenos, eos transfert duabus lineolis in seriem supremam. Restant in serie media 6 stuveri, quibus addit duos dimidios stuveros, i. e. unum stuverum, ex infima serie. Inde nascitur heec ordinum forma.

> IIIII ШШ 0 (

quæ significat 6 florenos, 7 stuveros et 3 duitas. — Hæ similesque notæ, postquam ad unum omnes exarare literas didicerunt, pene exoleverunt.

Rustici similibus notis scribunt tempus futuri partus pecoris. Vaccæ fere pariunt tempore intermedio inter festum purificationis S. Mariæ (Liuchtmis, 2 Februarii) et mensem Maji (Maeije): annotat igitur rusticus numerum hebdomadum die partus post festum purificationis lapsarum. Vaccæ binæ cubant in caveis separatis stabuli, et in tigno aupero proximo vacce ejus partum annotat rusticus hoc modo. Triangulum ei est festum purificationis, et lineolis de basi pendentibus totidem notat hebdomades; lineola integra integram hebdomadem, dimidia dimidiam. Ex-

significat vaccam empli gratia hebdomade tertia et demidia (die 26 vel 27 Februarii) post festum purificationis esse parituram. Dimidium hebdomadis item exarant lincola transversa — hoc modo 🛆 Hæ qno-

que notæ, postquam omnes literam facere didicerunt, diem de die obsolescunt. Observandum tamen est agricolis Anglis et Frisiis scribere ad hunc usque diem ingratum esse opus, cosque nullas nisi necessitate urgente exarare epistolas.

büre-lòdske, n. puella campestris simplex. Goth. lauthe, vir: jugga-lauthe, adolescens. Ags. leód, vir. Hind. léod, homines. Ags. leóde, populus. F. leó, liú. Ang. lad, adolescentulus; dimiBUR.

puellula. Jamieson.

bur-man, m. F.v. civis municipii, pl. burlioda. F. burman, vicinus, pl. bürleó, burliú', buórlju'. Burmania, n. patronymicum gentis nobilis Frisiæ. In dialecto quotidiano Burmánje. Ags. burh-man, civis. Confer Richth. burar, 2. bûre-merke, cg. nundinæ paganæ, quas agricolæ soli frequentant.

boere-pear, n. par conjugum agricolarum recenter matrimonio junctum, 'n Ryk boerepear, dut pas trouwd is, habbe di diwel op it hiem sjuwn, divites conjuges agricolæ nuper maritati fundum effugiunt et quotidie vehuntur curriculo ad amicorum et consanguineorum epulas.

bûre-pléats, cg. fundus rusticus, domus, horreum et agri, ellyptice pléats.

Hol. landhoeve. Ang. farm.

bûre-reau, n. instrumenta rei agrariæ. bûre-strupers, pl. agrorum possessores, qui non tondent, sed deglubunt colonos. Dy di boeren it fel oer di nekke helje binne boerestrupers.

bûre-wirk, n. opus rustici. Hy ken it bûre-wirk; it is ien bûr ut ien bûr, rusticus rusticis parentibus natus cui- cumque occupationi agricolæ par est. Burewirk attinct quoque opificem, qui instrumenta rustica fabricare novit.

boerje, vb. n. rusticum agere, agriculturam exercere. F.b. buri, idem. Joh. 166. F. u Boere, vb. a. et n. idem. bürkje, buòrkje, vb.n. et a. būrje, rem agricolæ agere. It bûrket bæst, agricultura floret, sive favente cœlo, sive magno proventuum pretio. Prov. Burkjen ind brulloftjen mat ut di rumte gean, in colendis agris et in nuptiis parcere nummis præposterum Perdit pecuniam, qui eze in re agraria parcit. - Ik hab dat beest boere, hanc vaccam in meo fumdo natam ipse alui. Kil. boeren vetus. Flandri. j. bouwen, rurari, rusticari, ruri agere.

bürkery, buórkery, cg. rusticatio, agricolatio, plerumque minor. Hy hat ien hus mei ien scurre; dær docht er

bürkery yn.

hére-bûr, eg. homo honestiore loco natus rem agrariam exercens. Ang.

farmer-gentleman.

BUR, Saterl. cubiculum. Het. 281. Ags. bar, m. conclave, cubiculum, casa. Isl. bur, n. penarium.

BUREN.

nutivum Scot. lassie, puella; lassikin, BUR, cg. (boer) F.u. ructus. F.u. De feint liet 'n boer fliege; hij had sipels eten, emittebat ructum. Hoogstraten, wb. Een boer of wind uit de maag, anhelitus.

BUR, F.o. ursus. C. M. 18.

BURD, n. (boed) búd, tabula, tabella, orbis. F.b. bord, tabula, mensa, repositorium. Saterl. bört, beurt, repositorium vasorum canthorumque fictilium. Outz. Tafel-bard, patina. Vide supra boerd. Tabula soluta erat prima mensa, unde bûr, bûrd, antiquitus et mensam indicabat Isl. borda, cibum sumere et apponere hospiti, Ang. to board; boarding. Simili tractu Hol. a tafel, mensa, habent tafelen, prandere, accumbere.

bôrdauk, m. (bôrd-dauk) F.b. mappa. Bend. 22. Confer supra boerd 424. BURD, (bud) cg. series domorum in

ripa fluminis. Idem cum bird, p. 318. BURDAERD, BIRDAERD, (bedáed) nomen vici in pago Dantumadela. Ex Berdauwerd, Chart. I. 401.

BUREL, m. W.o. lagena. F.u. bürrel, amystis, haustus spiritus vini vel ju-

niperi. E. I. 363.

hurrel-fles, cg. F.u. lagena e qua fundunt spiritum vini vel juniperi.

Ags. byrel, byrle, m. piucerna.

BUREN, F.u. domus vel villæ aliquot vicinæ. F. burren, buorren, idem. Distinguunt Frisii inter burren, aliquot domus vicinæ, quæ sunt in jurisdictione proximi vici, et dorp, F. v. thorp, vicus in cujus medio est templum cum turri; Iemswalde is nin dorp, mar ien bürren. Plurale collectivum ut F.v burar, (Hol. buurt) ex perdito singulari bur, domus. Hoc collectivum nominibus multis aliquot domuum, licet paululum dispersarum, in locis campestribus subjectum est; ex. gr. F.v. Dodoghema buren, 478, 17, F.u. Dooiemmer buren, F. Doyemer-bürren. Hodie in nostra Frisia nominantur F. u. Baerderburen in Wonseradela, Baburen, ibidem, ambo viculi dispersi; Deddingaburen in Stellingwerf-oosteinde; Engeburen in Idaerderadela; Esumburen; Fouteburen in Rauwerderhema; Franjeburen in Menaldumadela. Hornster-buren in Rauwerderhem; Jongeburen in Doniawerstalla; Jousum-buren in Ferwerderadela, Itsmaburen ibidem; Katteburen in Doniawerstalla; Ko-

BUREN. ningsburen in Franckeradela; Medderburen in Westdongeradela; Meynerisburen in Idaerderadela; Middelburen in Smallingerlandia; Monseburen in Hennaerderadela; Nardeburen in Idaerderadela: Oosterburen in Wimbritseradela; Sandburen in Doniawerstalla; Sibrandaburen in Wonseradela; Sienzerburen; Sylsterburen, in Wimbritseradela; Syljeburen in Idaerderadela; Snakkerburen in Tietjerksteradela; in quibus omnibus pro F.u. buren ru-ricolæ usurpant bürren vel buorren. Prædicatum quarundam harum vocum est nomen proprium viri, qui primus ibi sedem figebat, vel primus inter pares erat, quales sunt Ba, Enge, Foute, Jou, Meinert, Monse, Narde, Sytje vel Sytse. Aliis præfixa sunt nomina patronymica gentis patriciæ, quæ in vicina villa rusticabatur, qualia sunt *Deddingha*, *Itsma*, *Sibranda*. Aliæ incipiunt a nomine vici, cui istæ domus adjacent, ut Dodoghem, hodie Doyem viculus dispersarum domuum, Baerd, Erum. Friesland, Geografisch Woordenboek. Leeuwarden, 1746: pars tertia, p. 118. Autor E. M. van Burmania anno 1749 libellum edidit Geographisch Woordenboek, qui catalogus tantum vicos (dorpen.) Frisiæ continet. Confer Di burun nomen an-Frisiæ tiquum vici Burum in pago Collumerlimitanei Groningerlandiæ. landiæ, Crecelii Index Werdinensis. 1864. p. 18. bürren, buórren, cg. domus contiguæ vici, Nl. de kom van het dorp. Di borgers wenje yn 'e buorren, ind di buren buten, cives (i. e. opifices, mercatores, nautæ, cæt) habitaculum habent in medio vico, sed coloni extra. Di faem is sneins mei di bern di buorren op, die solis famula (rustici) cum liberis diversatur in vico. F.v. burar, buren, Richthofen male vertit bauerschaft, communio rusticorum; lege, communio vici, pagana: alrecke burar biskiffe sine eyne redieua, quæque communio pagana creet ipsa suum consiliarium, judicem; in da buren, in vico, 479, 26 binna buren, in vico medio 156, 15. Dat hia mogen setta in da buren elkis ieris thre redismanne da buren to byriochtene, 429, 26, ut creent quoque anno in vico tres consiliarios ad jus dicendum vico.

bürren, cg. pars vici, cujus incolæ |

BUREN.

pactis antiquis ad mutua officia sunt obligati; ex. gr. curare ægros, efferre mortuos, extinguere incendia, cet. Præpositi mulctas poscunt et accipiunt, erogant nummos debitos, cæt. dicuntur autem buór-masters. Qui quum quotannis calculum subducunt expensi et crediti, dicitur

buorre-rekkening. Hæc sui juris communio, quæ nulla jura scripta habet, simplicissima et antiquissima ad hunc usque diem in vicis viget; ex talium communionum auctione et consociatione crevit respublica Frisica, quod et notio communis societatis publicæ, pervadens per omnes fere voces cum bur compositas, lucide demonstrat. Bürre- vel buorre-plickt officium vicini. Burre-plicht dioaen, officio vicini satisfacere, ex. gr. ami-cire mortuum veste ferali, eum sepelire, vigilia agere, cæt.

bur, buer, F.v. incola vici, civis urbis. F.v. iefter enich vetbuer flocht toienis dyne buer binna buirem, si quis extra vicum degens aggreditur alium intra vici circuitum degentem, 480, 33. Boer ende den vetbuer, 481, 6, civis in urbe et extra pomeria urbis. Fraen-kera sted ief buren, urbs vel comi Franckerse 560, 1. Lat. urbs Roma. Fronekera buren, cives Franckeræ, 479. 16. Richthofen male bauern, rustici.

Lex. p. 674, a. bur-man, m. F.v. (civitatis sive vici homo) civis. Richthofen male bauersman, homo rusticus: pl. buerliode. Lex. 675. Buerman, civis. Chart. I. 394. a. bür-man, buór-man, cg. pl. *buórlin*, vicinus. By it forstearren kriget di buórman di kaeyen, mortuo hero vicino traduntur claves, quo cavebant Frisii, ne quid ex supellectile vel nummis subriperetur, ubi hæres aberat. Freagje myn burman Sikke, Di leagt sa wol as ikke, mendax asseverat veracitatem mendacis. Prov. Quea' buórliu' di gréatste pleage fen it libben, pravi vicini maximum malum vitæ. Boer-lius ky jaen greate mjillen al binne di amers oan e neil ta wan. Neilen sunt claviculi ænei infixæ æneæ situlæ lactareæ distantia palmæ a labro. Invidia hominum putat proximo nihil quam fausta evenire.

büer, F.u. vicinus, pl. büren, vicini. F.v. gen. bures, vicini, F. W. 84. Buorren, Bürren, pl. vicini. F.v. bura,

BUREN.

idem. Prov. Neiste buorren sibste friunen, proximi vicini consanguinei proximi; qui scilicet in angustia urgente primi nobis subsidio veniunt.

bur-aldirmon. m. nomi vel vici præfectus, consiliarius, assessor judicii.
Richthofen "bauer altermann," rusticorum aldermannus, in quo lapsus est
vir clarissimus. Lex. 598, 675.

buór-beilster, cg. femina negligens, tempus otiose terens ititando et blaterando per viciniam. Ang.d. to beel,

obgannire.

burre-bern, pl. pueri puellæque viciniæ, vicinorum liberi. Phrasis M.S. Di burre-bern wite dat wol, lippis et tonsoribus hocce notum est.

bûre-dorp, boere-dorp, n. vicus quem habitant nulli præter agricolas. bura-ehêr, m. F.v. vici judex, præ-

positus.

bwr-ield, n. F.v. pecunia debita fisco communionis, sive vici, sive nomi, nomi vectigal, 559. 4. Richthofen bauer-geld, rusticorum pecunia, quod stare nequit. Lex. 675. Confer in eodem paragrapho bura secreet, vici vel nomi sigillum, quo signabant literas burghamaesteren ieft reedslioda.

bu 6rre-1êd, n. vicini calamitas. Prov. Buórreleed draecht makkelik, solatium miseris socios habuisse malorum.

bur-mester, cg. F.o. rector vici vel urbis. Hind. borgemester. C.M. 36. F.

borgemaster.

bure-riucht, n. jus, tribunal nomi. Richthofen labitur vertens bauern recht, rusticorum jus. Bure-riocht, Chart. I. 395, b. In thet buer-riuchte gaen, ib. 511, a. Buur-riuchte, jus civitatis, Nl. burger-recht, Gabbema, Leeuw. 38. burre-, buórre-weide, F.u. bureweide, cg. ager compascuus vici; tale pratum dividitur in partes scarren Ang. shares) dictas, que hodie auctione locantur. Scar autem est pastus æstivus unius animalis, quod quo majus est eo pluris constat pastus; inde kouwe-scarren, scjippe-scarren, hoklingscarren, cæt. (Ang. cow-, sheep-, heifer-skares?) Olim plerique vici tale pratum sibi habebant privum; hodie paucissima restant, inter quæ Beetgumense pratum in pago Menalduma-dela, quod dividitur in quadraginta quatuor partes pascuas sive scarren (1 scar = 1 Sect. D. No. 266, 15

BURNA.

B. 98 R. 20 E. Kad. St. Anna-parochie).

bûr-blikand, adj. F.v. omnibus patens. Nl. baer-blijkelijk, nude patens, ma-

nifestus.

bûr-kuth, adj. F.v. toti nomo vel vico notus, omnibus notus; liudkuth and burkuth, hominibus notus et nomo notus. Bur-kund, idem. O. F. W. 172. Kuth == kud. Bur-kud, notus toto vico et gæ-kud, notus toto pago. ib. 35.

buring, F.v. nomi sive vici incola. Da van Deddinghum mey hiara buringum, procuratores Deddinghumenses cum

sui vici incolis. 487. n. 18.

buerscip, F.v. vicinia. Gab. Leeuw. 108. In pacto veniam mutuam condonant om godis willa ende om gueder buerschip willa, ende om mara friondschip ut toe kommen, ob vicinitatis mutuam benevolentiam. Ao 1481. — Eurescip, cautio, Oender buur-skip staen, cautioni obnoxius esse, ib. p. 56. dae buurschip hoda, prospicere cautioni, 59. buórje, bûrje, vb.n. vicinus esse. Wy

ouórje, bûrje, vb.n. vicinus esse. Wy binne bürren, vel wy buórje, confines sumus.

BURGUM, in ore ruricolarum idem vicus cum F.u. Bergum, quod vide.

bergham, nomen antiqui tumuli in Frisia boreali; pro vico Anglosaxones plene *Berghamstede*, locus, id est, vicus apud tumulum. Vide *Bergum*. Johan. 21.

BURIK-GAT, n. W.o. fissura in veste per quam manus se inserit. E. l. 363. Confer F.o. burse-gat, Stür. 27, fissura superior in subligari feminæ per quam illa manum movet in crumenam. Bords-gat (oræ superioris fissura) F.o.

idem, ibidem.

RURK, Börk (beurk) n. F.b. arcula interior separata arcæ, in qua res vestiaria servatur. Joh. 100.

BURKE, BUÓRKE, n. p. v. Isl. Bürken, Burkr, Birkr, idem. Dieterich, p. 338. Ang. Burke, n. patronymicum. Ang. birce, byrce, F. bjirk, Isl. bjürk, betula; Isl. sig-björk, betula pugnæ, gladius. Egilsson, 703. Non absurdum tamen est Burke habere contractum ex Beoric, falconum exercitator Edmundo, regi East-Angliæ. Strutt. 27.

BURNA, m. F.v. fons, Ags. burne, f. Ang. bourn. Ags. burne præter fontem, quoque notat rivum, flumen. Inde

BURNE.

Bórn, Bóarn, di Boarn, cg. flumen Frisise, supra 410, 411. Burna Frisis hodiernis fontis notione ignota vox, qui pro ea habent sáed, Ags. seath, fons, ab Ags. seothan, pf. seath, ebullire, coquere, ut burna ab byrnam, ardere, (coquere.) F. barne, Ang. v. borne, Ang. burn, ardere.

burna-hus, n. F.v. cf. supra 411.

BURNE, n. p. v. Was. II. 172. Burnes et Burns, Burnei filius, per apocopen pro Burne-sin, vel -son. ex. gr. Téade Burns, Teada Burnei filius. Inde Ang. Burns. n. patronymicum.

born, n. patronymicum. Ags. beorn, vir eximius, primarius, princeps, sive virtute, sive dignitate, sive munere præstans. Isl. biörn, ursus, leo borealis. Diligenter consule Somnerum in voce beorn.

BURRE, F. b. lappa. Outzen. Ang. bur, idem. cf. Gal. bourre.

BURRE, BORRE, cg. F. u. felis mas. F. boárre, supra 411. Borre, nomen tauri in fabula Renardi.

BURREL, cg. F.u. amystis, haustus spiritus juniperi. Aga. byrel, pincerna. Ang. v. byrle, alicui pocula administrare. Wicklyffe, Jerem. XXV. 15. Confer F. borne, adaquare, et borl, burdel, buddel.

BURRIE, cg. F.u. feretrum mercatorum, quo bajuli bini portant caseos, dolia butyri, cætera. *Berue*, berf, Fris. i. q. berie. Kil. Berue ex berewe est Ang. barrow.

BUS, Bòs, cg. insignia sodalitatis operariorum, qui quaque hebdomade symbolas conferunt ad mntuum auxilium in morbis; ea vero gestat sodalitatis nuntius sive præco in pectore; Kil., busse, stadt-wapen, spinther, monile quod in humeris tabellarii et caduceatores ferunt. Proprie bosse, ornamentum rotundum et concavum ex auro, argento aut ære; umbo clypei. Kil. Ex avita lingua Francica Galli frequentant bosse, gibba; en bosse, sphæroides, extuberans, exstans; in opere sculptorio figure relevée en bosse; vaisselle pleine de bosses.

BÛS-DAR, F.o. domus rustici janua lateralis, quæ ducit in bus, i. e. stabulum. C. M. 45. Confer bús supra 463. Scoti, buse, stabulum; to buse, stabulare. Jamieson. F. stál, stabulum; vb. stálje, stabulare. F.b. bäus, n.

BUSE.

casa cespitibus exstructa, antiquitus pecoris stabulum. Bend. 8, 12.

BUSE, F.o. cavum parietis in quo lectus sternitur. Galli alcove. Stür. 29. Confer besma supra 477. A buse, sive sensu sacci, (Gal. cul de sac), marsupii, recessus dicitur, sive sensu culcitræ (vide buse). Ita figurâ continentis pro contento bæd notat tum lectum, tum cavum parietis, in quo lectus sternitur. Ang. v. bose, a hollow. Confer buse, sacculus.

BUSE, cg. sacculus intra vestimenta sutus, sive in bracca, sive in trunci tegumentis, F.u. büse. Ang. v. bose, a hollow. Sax. l. bose, siliqua, vb. bosen, fabas, pisa ex siliquis excludere. F. pule, et vb. pulje, idem. B. N. L. I. 123. Inde broeks-buse, roaks-buse, baitsjebuse. — Atse sit syn faem fimmer-wei op 'e buse, Atsius sum puellm semper hæret lateri. Dou maste mem mar yn 'e buse krupe, tam addictus tuæ matri quare non sedem figis in ejus loculo? It is noch al goed, dat de Friezen di Hollâners nat yn 'e buse hoave to krupen. — Dou rinste mei oármans-jild yn 'e buse, barba tuum riget os; obolum expende tonsori. — Ruch op di buse, qui crumenam habet pecunia tumentem et erectis phaleris hispidam, dives nummis. Sermo non est de sacculo hodierno vesti insuto, sed de crumena soluta de cingulo pendente. Op, supra, præpositio Hollandis familiaris est in phrasi, Soldaten hebben niet veel op zak. -Dyn buse / interjectio quid recusantis. Prov. Men matte di thomme op 'e buse hálde, expensæ secundum reditus moderandæ sunt.

buse, bjuse, Saterlandi, stragulum forma sacci plumis farti, culcita. Het. Nl. dek-bed?

bus-dôk, cg. sudarium, Ang. pockethandkerchief, Nl. sakdoek. Hæc sudaria, quibus Frisii et collum ornabant, eis quo elegantiora et pretiosiora tanto magis in deliciis erant, erantque maxime serica Indiæ. In sudario serico Frisius offerebat nummos puellæ, quibus ejus quasi ambiebat nuptias. Hoc juvenis Amelandus donat amasio, qua cum comessari optat. Verbis suum explicare amorem hæc gens austera non amabat; secreto nutu vel signo fiebat. Olim si procus ambire puellam volebat

BUSE.

ad eam accedebat pendente apice sudarii serici ex ejus vestis loculo. Hoc si puella ei eripiebat significabat procum sibi gratum esse; sin minus, repulsam ille ferebat.

buske-warem, adj. tepidus calore corporis humani; ex. gr. pomum in vestis loculo tepefactum. Di apel is buske-warem.

bus-gat, n. rima oblonga perpendicularis lateralis in subligaculo feminæ, pone quam pendet loculas, in quo asservantur claves præcipue et nummi. Feminæ Hindelopenses hoc subligaculi foramen ante ventrem habent eamque appellant muze-loch, murum foramen, et viri moûzse-gat, quam vocem nautæ Hindelopenses ex Hollandia petiverunt. Kil. mosegat, lavatrinæ foramen. Confer quoque Kil. mosejanckæ, unde Hol. mose-janker. Busgat, loculi foramen, conspirat cum F.o. burse-gat (crumenæ foramen) idem. F.o. itidem borsgat, proprie, oræ vel fimbriæ superioris foramen. Stür. 27.

bus-jild, n. Ang. pocket-money, Nl. zakgeld, nummi aliquot quæ quisque secum habet. Figurate, vis procreatrix genitalium viri, Di älde stakker trouot my dær in fiink jung frommis ind hy hat nin busjild. Figura latet in scroto, quod Frisii di sek, sacculum, nuncupant. Confer Ags. puse, f. marsupium, Alam. phoso, idem, Isl. puss, m. marsupium, volva equarum, F. pus, cg. cunnus.

busje, vb.a. clanculum surripere; proprie, in suum loculum mittere, ex buse, ut Angli eodem sensu ex Ags. pocca, sacculus, Ang. v. poke, pouch, Ang. pocket, idem; to pocket, ex st. pocket. Gal. empocher, mettre en poche. Confer Ags. poc, pl. poccas, Ang. pox, F. ien pok, pl. poak, pustulæ in summa cute extuberantes, variolæ, Nl. de pokken. F.u. bule, sacculus, et cutis tumor. huskie. vb. mittere manum in vestis

buskje, vb. mittere manum in vestis loculum; ex buse ut ex hus, domus, est huskje, exstruere domunculam, i. e. disjectos carbones in foco ordine congerere. Ambas voces Lenige, incola Makkumi, pater Cinthiæ Lenige, junxit in poemate quodam Frisico M.S. de hyeme; It tisich aldeviive is bifærzen yn hjar hert, Sit op 'e stowe fæst hjar hannen jip

(to buskies.

Hjar Joost sit by di kird um it fur
(by im to huskjes.

BUTEN.

Ien huske bouwje, domunculam ædificare; figurate, cespites causticos componere ad focum alendum. It fiúr by ién huskje, carbones in foco sparsos et semiustas turvas construere.

BUSK, F.o. dumetum. Ang. bush, idem. C. M. 10, qui addit synonymon braeck. Ang. brake, spinetum, dumetum.

BUSKE, n. sodalis dilectus. Dy two binne greate buskes, par amicorum. F. u. grote buskes. Sueth. buss, amicus intimus. Hol. buss; busken, amicus, sodalis. Kil. Ang. to buss, osculari. Confer buskes, in bolle-buskes, scriblitæ tumidæ, eodem sensu quo Hol. broeder, zuster usurpant pro placenta spissa delicatiore rotunda.

BUS-KOAL, eg. F.o. brassica capitata, G. J. boyse-koal, Gal. chaux-cabus. busk, m. W.o. dan busk blaumer, dan

riukel-busk, Ang. nosegay, fascis florum. Lat. fascis — Ger. busk. E. I. 368. BUSTKE, n. p. v. F.o. Cad. M. 148. Isl. bust, f. fastigium. Scoti busteous,

vastus, robustus, sævus. Jamieson. BUSTUM, viculus pagi Utingeradelæ; ex Birstum, prope a vico Accrumo in boream. Confer Bertum, vicus F.b. in pago Nordstrand. Bend. 104.

BUTEN, præp. extra, foris, exceptus, sine. F.v. buta, more solito abscissa finali n pro Ags. Sax. v. butan, ex bi-utan. F. v. buta, extra; buta kuse, F. buten hus, extra domum; porro. Exceptus, Alle fiskar hropath al to Godi and the stifne net nen mannisks buta God al ena, 130, 15, omnes pisces clamant simul ad deum eamque vocem nemo intelligit præter deum solum, Ang. but God alone. (Stifne, Goth. stibna, Isl. stefna, vox, Richthofen vertit stiftung, schöpfung, creatio.) F. v. buta regit dativum vel accusativum. - Buten boart falle, de nave in aquam cadere. It is ien waer, ien boer scoe' syn houn' nat buten doar jeye, in hac sæva tempestate ne rusticus quidem canem foris ageret. — Sine, absque; Hy helpt net us buten syn scia, non fert auxilium nisi absque nora sua. O, dat boaskjen buten rie! Proh, ista connubia temeraria absque consilio parentum salubri! Lit us patje buten tol, misceamus oscula innumerabilia. Buten kennis wæze, deliquium animi pati; Hy is buten westen, sui non conscius est, sive ebrius, sive in

BUTEN.

animi deliquio, sive raptus motu animi; phrasis nautica. Deviatio acus magnetici a puncto septentrionis est in Europa occidentem versus diciturque di Noard-westring. Nauta qui hanc deviationem in occidentem velificans negligit (dy buten westen is) malum petit cursum et aberrat. — Buten biens ride, non recto cursu, ut Frisii solent, grallis glacialibus properare, sed pedibus alternatim divaricatis vagari. F.o. figurate buten-beens gaen, mœchari; buten-beens kind, nothus, Hol. een buitenbeentje, idem. Stür. 28.

bute-bor, cg. Hindel. convivium tenue mulierum postmeridianum inter prandium et cœnam, apud antiquos inusitatum itaque dictum buten-bor, vicis

extraordinaria.

bute-buórren, cg. vicus extra urbis

pomeria, vel vici circulum. buten dyks, extra aggerem aquarinm. It lân leit buten dyks, agri extra aggerem aquarium sunt adeoque aquæ tumentis diluvio obnoxii.

buten-dyksk, adj. extra aggerem aquarium positus. Buten-dyksk healan. Confer Butjadingerland, pars Frisiæ orientalis extra sinum Jadæ.

buten-farre, vb.n. navigare ad exteras nationes. Di junge wol buten-farre, puer amat navigare oceanum.

buten-farjer, cg. nauta qui oceanum navigat, proprie, navigans extra portus Frisiæ et mare mediterraneum Suder-sese. Binnenfarjer, nauta, qui navigat per lacus et canales mediterraness. Gal. matelot d'eau douce.

di butenfeart, cg. navigatio per oce-anum. Di butenfeart deer is di reame âf, proventus navigationis in portus peregrinos tenues sunt. Di binnenfeart, navigatio per lacus et canales

mediterraneas.

but-hus, n. (domus extra fores) stabulum boum; confer binnen, 312. Ang. out-house, a barn, cowhouse or any other convenience, belonging to a dwellinghouse. F. Ut-hus, domuncula domo rustici vicina, in qua fingit caseos vel mulieres lavant lintea, cæt.

buthus-doar, cg. boum stabuli ostium; plurimum ellyptice but-doar. Differt ab ut-doar, janua exterior domus coloni per quam exeunt in plateam. Stabulum olim disjunctum, sed domui agricolæ contignum erat, quare os-

BUTER.

tium ducens e domo in stabulum busdeur a Cad. Mullero vertitur, ostium laterale.

bute-lân, n. agri pascui nullo aggere septi, aquis tumentibus obnoxii. E contra collectivum krite, cg. agri communi aggere contra aquas exsurgentes septi. Myn lân' leit yn 'e krite, mei agri sunt in tractu aggere aquario cincto. — Ut-lán, n. agri extra aggerem. Ex. gr. Kad. Gemeente Buitenpost. Sect. A.

bute-lânsk hea, binne-lânsk hea, adj. fœnum prati, vel intra, vel extra aggerem aquarium positi; illud vali-

dum, hoc flaccidius est.

buten-tier, (Frisii et Flandri) præter modum et rationem, immodestus, indecens, petulans. cf. buyten-tier, Kil. F. tier, gestus, modus, dispositio.

buten-tynje, cg. angustiæ aquarum sive fretum mediterraneum in pago Titjerksteradela. Buten-tynje-héawei, via per quam fœnum ex pratis humilibus plaustris vehitur ad horrea rusticorum.

buten-wenst, F.o. insolentia, insuetudo. F. unwenst, on-wenst.

bute-wetter, n. aquæ communes Frisiæ circumfluentes prata aggeribus septa; maris aquæ alluentes latera exteriora aggerum majorum, qui cingunt totam Frisiam. Opponuntur aquis intra hos aggeres, quæ dulces sunt et

vocantur it binne-wetter. buten-slaen, vb.n. delirare.

BUTER, cg. butyrum. Vox Scythica, teste Plinio, Græcis adoptata βούτυ-50ν, et βούτυρος, Ags. butera, butere, m. et f. F.v. butera, F. buter, G. J. boeytter; F.u. ut Angli bütter. In buter, quippe voce peregrina, b stat immota; vox indigena est Gl. Lipsii kuo-smer, butyrum, Alam. kuo-smær (Graff. 633.) Ial. smiór, butyrum, oleum; proprie vaccæ adeps; nam ë lacte bubulo plerumque ubivis fit. Csive k in voce peregrina caseus æque ac b sedem tenet; Ags. cese, cyse, F.u. kees, Nl. kaes, (k = tej, tsh) F. tejiis Ang. cheese (tshiize). Apud omnes Germaniæ populos exceptis Scandinavis vox butyrum recepta est, et miror hanc vocem peregrinam expulisse quæcumque synonyma indigena. Hispani tamen vocem Gothicam verterunt mantica de vacca, (Sax. v. kuo-smer) buty-

rum, proprie, pinguedo vaccæ. Ellyptice mantica, butyrum, haud aliter quam Sax. v. embar smeras, amphora butyri, Freckenhorst, 80. Itidem pro peregrina voce olie (Lat. oleum) Islandi retinuerunt lios-matr, alimentum lucis, oleum. Butyrum fit ex cremore agitato; hoc igitur omnes nationes Ger. manicæ parare scibant et comedebant. Ut autem fiat caseus primo lac coagulandum, deinde densandum et premendum est in massam cohærentem, (massam lactis coucti, ut Ovidius canit) quod opus ulterius et difficilius cum nationes rudes spernerent, caseus eis erat ignotus. Tacitus diserte docet (Germ. XXIII. 2) Germanos vivere ex recente fera et lacte concreto, F. wrongel; ad casei formationem igitur appropinguabant, eam vero non attingebant. Non igitur erat, cur Plinius miraretur barbaras gentes, quæ lacte vivunt, ignorare aut spernere tot secula casei dotem, densantes id alioquin in acorem jucundum et pingue butyrum. Plinius lib. XI. cap. 41.

De butyro ejusque usu Plinius (cap. XVIII. 9.) hæc habet: "E lacte fit et "butyrum, barbararum gentium lau-"datissimus cibus et qui divites a "plebe discernit." Ante quadraginta et quod excedit annos hic mos nondum obsoleverat; divites comedebant butyrum, pauperes arvinam suillam. Postea luxuria temporum butyrum inter solitos pauperum cibos retulit, donec prætium adipum in tantum crevit, ut pauperes et butyro et arvina abstinere coacti essent. Cæterum proavis nostris butyrum laudatissimus erat cibus, quod tum ex disertis testimoniis, tum ex lingua corum patet: crat enim symbolum lautissimæ affluentiæ et bonæ fortunæ. Quid enim aliud tales phrases innuunt, quales, Rea buter oan 'e beame; ien stik buter yn 'e bry; di buter ut-

briede; buterje, et id genus plures?

Hjúd scil di buter jilde, hodie butyro facient prætium, i. e. res ad triarios rediit, hodie certamen dirimetur. — Di buter utrane, dissolvere butyrum igne tam vehementi, ut fere omne in auras evolet, i. e. laute comissari. Di buter is al op it flúr, butyrum jam igni admotum est, i. e. Venite intus! edite, bibite! omnia parata sunt. — Dat is ien stik buter

BUTER.

yn 'e bry, dulcis et inopinata ei cecidit fortuna, proprie, frustum butyri in pulte; Frisii enim veteres si pulti ex lacte et polenta paululum butyri immiscebant genio indulgebant. Buter ijne brij Is wol mijn flij, Burman. 6. Dær is di buter! Ibi te manet flos fortunse. Dær is 't réa-buter oan 'e. béame, (ibi dolium ad fundum usque repletum est delicato butyro æstivo) ibi affluunt divitiæ et dapes lautæ. — Hy fult mei it gat yn 'e buter, fortuna ei immerenti famulat. In his omnibus butyrum est symbolum fortunæ secundæ, caseus contra in nulla phrasi Frisica. Hollandi tamen Hij snijdt de kaas, secunda utitur fortuna et se jactat; contra, Knaap! Eet kaas, de boter is duur. Ang. That which will not be butter must be made into cheese. Ray. - Is dat dijn buwter soo meyste dijn brae wol drugh ijte. Burman. 38. - Lit uns de buter opijte, soo schilt moaij waer wirde, Burman. 44. Prov. Alles is nin buter hwat di kou scyl; Ang. All is not butter the come shites. Ray. 88. Dy nin buter bære mei, moat syn bréa druck ite. — Dat bern is sa fet as buter, (butyro pinguior i. e.) obesus et mollis est ille infans. — It jacht lit di buter sjæn, celox velificans vento ad latus premitur ut carina appareat; Frisii carinas celocum et phaselorum velificando de premio certantium oblinibant butyro rancido, ut facilius et celerius per aquas gliscerent.

Botter en brod smiten, F.o. lapillos planos per superficiem aquæ ita jacere ut eam tangentes resiliant et pergant. Harlingerland, Ki, bei, botterbrod. Stür. 22. F. sculderje, Ang. Ducks and drakes. Gal. ricocket.

buter bare, confer bare, depsere butyrum recens.

buter kjimme, massam butyri jam depsitam in omnes partes persecare, ut acies cultri auferat pilos bubulos aliasque fibras. — Dær is buter to kjimmen, ibi fervide agitur, litigant, pugnant; rumpe moras!

buter meitse, butyrum pararc.

buter stekke, intrudere semicaniculum in vas butyri ut id experiatur emtor. Confer butergote.

buter-aed, n. alvus fraxineus vel æneus in quo butyrum depsit rustica; in

fundo est apertura per quam effluit serum expressum.

butter-am, F.o. Hol. boter-kam, Ang. butterham, bread and butter, Wright. planum absegmen panis butyro linitum. Ex butter et am, (Kil.) pars esculents. Ham pro am propter ante-cedentem $r = \hat{\rho}$. Kil. boter-am, boter-kam.

buter-bilæzer, cg. incantator butyri. Cum cremor in careno agitatur, aliquando causis chemicis, vulgo ignotis, fit, ut in massam butyri concrescere Hocce vitium superstitiosi nequeat. dæmonis mali artibus vel vetulæ incantatricis adscribebant, quas pellere incantatione oportet. Magus (dawelbanner) exorcista itaque herbis magicis circumpositis carenum ineludit, murmurans cantamina et literas secretas adscribens. Dicitur autem buterbilæzer a bilæze, incautare precibus, exorcisare; læse, legere, preces fundere, quæ vincula dæmonum solvunt. buter-blom, eg. ranunculus aurico-

buter-bosk, n. nomen pratorum fæniculariorum prope a vico Ter Horne, vel Ter Herne.

buter-boxen, pl. mercatores carnum, adipis, butyri, taliumque. Nl. retkopers. Ang. v. butter-box, a Dutchman. buter-fet, n. dolium butyro recipiendo

serviens. Prov. Manshan boppe, ind

ik yn it buterfet, sey it wiif.

buter-fjirder, cg. dolium i pars tonnæ, ex fjirde. quartus. Ien kynsen buter, ien fjirder buter, notant butyrum ejusque quantitatem; ien buterfjirder, ien buter-kynsen contra dolia ad butyrum capiendum destinata.

buter-flie, cg. papilio, Flandri boterschele, boter-schijte, boter-oliege, papilie. Kil. Ags. buter-flege, Ang. butterfly. F. u. butterflig, F. o. botter-veugel. Stür. 22.

buter-gote, cg. semi canaliculus ferreus, quem mercator trudit in vas butyri usque ad fundum, deinde contorquet, et ita butyro repletum extrahit. ut ejus qualitatem et odorem experiatur. cf. buter-stekke.

buter-goune, cg. nummus argenteus, nunc derogatus, 28 stuverorum (1 flor. F. acht-ind-twintich; magis 40 cent.) tamen in usu florebat inkel-goune; ludicre hujus nummi nomen erat 'n

BUTEB.

goune mei stirten, florenus caudas trahens, ita dictus, quod florenum solitum 8 stuveris superabat. Hol. goudgulden. Veteres Frisii buter-goune appellabant, quod butyri pretium non per florenum 20, sed 28 stuverorum statuebant. In cochleari argenteo natali Petri Wilhelmi filii hujus monetæ pro butyro solutæ mentio fit. Confer inscriptionem supra 229, unde liquet media centuria XVIIa quartam partem tounæ constavisse 35 florenos. Hoc culmen prætii inauditum eo erat ævo, quod tamen hodierno usitato longe superatur. Tonna dividitur in quatuor partes, quarum quæque 80 librarum ien fjirder appellatur; ien fjirder ao 1649 constabat 25 florenos 28 stuverorum, quæ valent 85 florenos nostros; nunc ien fjirder 50 florenos et quod excedit assidue constat. In libello, beeldenaer dicto ('s Gravenhage 1622), qui exhibet effigies et valorem nummmorum Neerlandicorum, noster buler-goune ita notatur, Den Vriesschen silveren gulden op 't gewichte van XII. eng. ende een half ter remedi van 4 asen, tot 1 gulden VIII stuyvers. Sequuntur partes dimidia et quarta hujus nummi pretio analogo. — Doe ick hem sey fen dy oor Pilatus Prokroor seyer, "Mondus vol beschite."
Ik witt næt, het wyrum het te sissen is; den ick tins, "voyse ljoe habbe omme moule græte birden," dat het dat te sissin is. Den seyer, Ick hab jytte yen græt boeck, dir Porcus Luris (corpus juris) hiet; wustu dir twa fléamske mey yen buttergone oan weye, so wol ick dy miin laviis (avijs, advijs) tige jaen en diin claddoyen in conscripsis (pleidoyen in conscriptis) stelle. Starters Timbre de Cardone. Tusschenspel, Siouck Sipkes. I act. 3 sc. Leeuwarden, 1618.

inkel-goune, idem notat quod butergoune: F.v. inka enim est butyrum; (O. F. W. p. 92) unde forma adjectiva inkel pro predicato ante subjectum goune in inkel-goune. Alam. anco, Hd. anke, butyrum. Graff. VI, 833. Mhd. anke, cremor, butyrum. Forte per ellypsin notat butyrum, plene buterinka ut Alam. anchun-smera. Nl. botervet, butyri adeps. Gr. Gesch. 1008. Germanorum ankan respondet enim Lat. ungere, unde unctum, oleum, apud Per-

sium, et Italorum unto butyrum, arvina, ut a Nl. smeren, ungere, est st. smeer, adeps. Forsan ex anke manavit verbum F. antje, quod supra (106) retuli ad anken, ingemiscere. Antje enim est parturire, et valet tantum de vacca, cui parturienti humor viscosus seu phlegma adipi liquido simile ex cunno fluit. F. fibe, saliva, flybkje, salivare; Nl. sever, vb. severen, idem.

buter-hûs, n. ædes in quibus butyrum

prostat.

buter-hoer, cg. puella ex infima plebe in ollula ab emtore accipiens frusta rejectanca butyri explorati. Ang. v. butter-whores and oyster-women of Billins-

gate. Halliw. Wright.

buter-jier, n. annus feracissimus butyri. Cultura arvorum in nostra Frisia hodie plerumque est separata ab ea pratorum, adeo ut agricolæ sint, vel armentarii, vel aratores, non autem ambo simul. Hoc cum olim fieret in Anglia antiquus mos ferebat ut materfamilias pretium butyri acciperet in usus domesticos. "Butterpence, the farmers wifes perquisite money gained from the sale of her butter." Similis mos ad hunc diem viget inter agricolas quorundam pagorum Zélandiæ, qui negligunt pascua quod ex eis suæ crumenæ privatæ nihil emolumenti redundat.

buter-jild, n. nummi accepti vel accipiendi pro vendito butyro.

buter-keaper, cg. butyri mercator. pl. buter-keap-liu, buter-keapers.

buter-kynsen, n. vas tenens partem octavam tonnæ butyri. Kynsen pro kyntsen, Frisice ex kynken. Nl. v. kindeken, kinneken, vasculum, actava pars cadi. Kilianus putat kindeken eandem esse vocem cum Ang. v. kylderkin, kilderkin, a kind of liquid measure containing two firkins. Sed kilderkin est Nl. v. kelderken, Nl. keldertje, kelder, cista lignea continens 12 lagenas spiritus juniperi, cistula 4 vel 6 lagenulas variarum specierum spiritus Nl. kelder, cavea. fortis continens. Confer E. Phillips, the new world of words. (1706) kilderkin. — Heál-kynsen, (dimidium octavæ partis tonnæ, i. e.) doliolum 💤 tonnæ.

buter-laed, n. capsa oblonga portatilis lignea operculo teeta, in qua rustice venditant globulos butyri.

BUTER.

buter-lån, n. prata butyri feracia.
buter-ljitske, n. idem quod buter-hoer.

buter-makker, cg. quee parat buty-

rum virgo vel femina.

buter-print, cg. Ang. butter-print, sigillum ligneum flore vel alia imagine incisa signatum, quod imprimit rustica butyro: quod cum fiat ornatus gratia audit Di buter pronkje, ornare butyrum. Sigillum rustici, qui agros pascuos suæ ditionis colit, (F. eigenierde boer, Ang. a freekolder) est trifolium, quod et insignia procerum ornat, quorum avita bona sunt agri pascui.

beudar-skîw, m. F.b. idem quod butteram. F. scif, discus, segmen.

Joh. 5.

buter-skot, n. F.v. tributum annuum butyri templo, altari vel sacerdoti solvendum. Botter-schoet, Chart. I. 349. a. Hol. schot en lot, omnia tributa cujuscumque generis simul. Hoc tributum præstabant, vel certo butyri pondere annui vel certa parte totius proventus annui butyri, ut ex arvis certum numerum mergitum (Nl. garven) totius messis solvebant. Hoc genus tributi leges F.o. posteriores vocant butlergarberey.

buter-scute, cg. navis vehens dolia

butyri de foro in portum.

buter-spaen, cg. spatha qua butyrum e vase raditur. F.o. botter-spon. Ags. spon, segmentum ligni. F. spoen, idem. Ang. spoon, cochlear. Nl. v. spaen, cochlear. Nl. spaen, segmentum ligni.

buter-stikken, pl. et stikken buter, (butyri frusta) massæ rotundæ butyri duarum fere librarum. Alias boalen buter, pl. sing. 'n boale buter. Holeen kluit boter; Meppelder kluiten. Meppeld, oppidum Threntiæ.

buter-tafel, cg. mensa in qua dep-

situr butyrum recens.

buter-tòsken, pl. par primum dentium anteriorum in maxilla superiore infantum, dentes primores incisores. F.u. butter-tannen, Nl. boter-tanden, F.o. botter-tannen, Ang. butter-teeth, the two incisors in front of the upperjaw. — Antea soli in re lauta positi quotidie butyro fruebantur. Homines tenues tantum diebus festis genio indulgebant usui butyri, neque absonum est credere patrem familiæ suos ex-

cepisse butyro, ubi bini primores dentes sui infantis apparuerant. Isl. tannfé (Ang. teeth-fee?) munus patris, ubi dentes infantis vidit primos. F. di butertosken matte ut, a butyro propter caritatem abstinendum est.

buter-waech, cg. ædes in quibus

ponderantur vasa butyri.

buter-wiif, n. rustica vendendos exponens in foro globos butyri recentis. F. u. butter-wyf, Ang. butterwife, idem. Todd's Johnson.

gærs-buter, cg. butyrum ex lacte vaccæ pascentis in prato.

hea-buter, cg. butyrum ex lacte vaccæ fæno in stabulo pastæ.

klaei-buter, cg. butyrum vaccæ pas-

tæ in terra pingui argillosa.
rea-buter, G. J. rea-boeyter (butyrum rubrum) butyrum ex vacca pascente in prato viridi; ita dietum propter

flavescentem ruborem.
sterke buter, butyrum rancidum: bittere buter, butyrum amarum, ut fit,
cum prata scatent ranunculis auricomis
F. buter-blom, Ang. butter-flower.

wâld-buter, cg. butyrum effectum in

pratis soli arenosi.

winter-buter, cg. butyrum hiemale, cum pecus stabulum tenet et alitur fœno; opponitur butyro æstivo (réabuter) ex vaccis in pratis viridibus pascentibus. — Penus hyemalis butyri æstivi.

buterich, adj. butyro inquinatus, butyrum olens. Ang. buttery, having the appearence or qualities of butter.

buterje, vb. n. in careno butyrum fieri, scilicet, cremor qui agitatur. Tropice, succedere, It wol nat buterje, res procedere nescit, Sax.l. It wil nich bottern, B. N. L. I. 127. Alias F. it wol nat tribelje, successu caret, Ags. tribulan, pinsere.

Inter nostrates decantatum est vetus

distichon,

Buter, bréad ind griene tsjiis Is goed Ingelsk ind goed Friisk. Ang. Butter, bread and green cheese

Is good English and good Frisick. Animadvertendum est F. veterum grene hodie transivisse in griene, et kese in tojiis, quas novas formas et literis scriptis sequimur. Angli licet eodem modo mutantes grên in grien et cese, chese in tojiize, in scriptione tamen green et cheese immota retinent. Hanc

BUTER.

observationem si referas ad totam linguam plurimæ differentiæ, quæ linguam Anglicam inter et præsentem Frisicam videntur intercedere, evanescent.

Multos textores artificiosos, quibus Frisia olim abundabat, sedem fixisse ajunt in urbe Anglica Hallifax, et hi distichon decantatum ad novam patriam retulisse videntur; in historia urbis enim celebratur proverbium Gooid brade, botter and sheeze Is gooid Halifax and gooid Friese. Heec verba, licet corrupta, excerpsi ex quibusdam urbis chronicis trivialibus.

Pertinet hoc distichon ad ea verba. quæ Frisice audiunt kneppel-spreukjes, quorum variæ species in ore po-Antiquissima sunt, quæ puli erant. in bello vicem tesseræ præstabant et a doctis viris rhetræ et χάλεποι vocantur. Si quis se Frisium et amicum Frisiorum prædicabat, et nostris dubium obrepebat de hominis veracitate, eum compellebant eloqui quandam rhetram Frisicam difficilem pronunciatu, ut extraneum ab inquilino et inimicum ab amico discernerent. Frisii, qui obsidebant Saxones in urbe Franckera (anno 1500) hac tessera utebantur, Fiouwer lotter claer leepaeyen op in finneherne yn ién nist, Winsemius, 371. Melior lectio Kemponis Martenæ habet, fyouwer lutter claer hlyep-aeyen op een fenne-herne in een nest. Chart. b. II. 9. Kempius, "fuit "recepta, inquit, a Frisonibus anti-" quitus consuetudo, ut neminem pro "Frisone agnoscerent, nisi materna " ac vulgari lingua dicere potuisset " Hyrd rae ryrn lyrre." Item quod sequitur Dir is nin klyrck so krol als Klyrckcampster krolherede klyrck; aller klyrcken ys ky to krol, C. Kempius, de situ Frisiæ, Lib. I. c. 18. Hilarides (MS.) legit *Hird rea riekt riere-liere*. Idem pro Klyrckcampster legit Klaerkampster. — Tandem ferunt navarchum Greate Pier disticho supra citato (buter, bréad ind griene tjijs, cæt) usum fuisse, ut dignosceret Hollandum a Frisio, et eum quemque Hollan-dum, qui illam tesseram efferre non potis erat, projectum in mare aqua suffocavisse.

Circumferuntur præterea rhetræ, quarum verba ab eadem litera con-

BUTHEM.

sonante incipientes et celeriter elatæ, loquenti difficiles sunt. Has autem Frisii sæpe joci gratia inter amicos repetebant, ut expeditior fieret lingua. Tales sunt Bi di brol yn 'e blauwe bril is blauw baei to kêap. Di Blyer blye bryklok. Dær klipt ter-Cappler klok. Bange bane brekke as bry. — Watze Wytses Cammenga anno 1578, ut perhibent, habitabat in villa Witgardam et Wirdumum intermedia, ibique florebat auctoritate, unde sequens rhetra in ore populi erat, Wytte Watses wennet west Wirdumer Witeweerd (Witgard); hæcce enim villa spectabat wirdum ab occidente.

BUTHEM? BOTHEM, m. W.o. fundus, solum. Mutant Nl. et Scoti th in d, Nl. bodem, m. Scoti boddum, Ags. et Ang. in t Ang. bottom, Ags. botm, m. Frisii mollem aspiratam inter duas vocales mutant in vocalem., boyem supra 429. Respondet buthem Latinorum vb. fundo, fudi; fusus, fusum, quæ notio superest in Ang. v. bothem, aquæ ductus, fluentum. Halliw. Wright. E. I. 361. Pro buthem, fundus vasis, insulani F.b. frequentant bushm, (buzem), Joh. 101.

BUTJE, vb. a. permutare rem re. F.b. butji, Joh. 187. Silt, bütti; apud Outzen büte. Nl. v. bueten, Kil. Synonyma fere sunt tyskje in hynste-tyskje, et quanselje. Goth. bugjan, Ags. bycgan, emere, vendere, in genere. Ang. Crav. but, barter. Frisii præfigunt róalje, permutare, ut speciatim mercium compensationem significent, in verbo

roálle-butje, permutare rem cum re, F. u. rule-büstje. Tene tamen Isl. byta, distribuere, permutare, et Ang. Craven,

to but, to barter.

küdj-bütji, Joh. 187, res emtas iterum iterumque cum aliis mutare. Apud Outzen (büte) küte-büte, infantum more sua crebro cum aliis mutare. Su. kyta och buta, idem: kuta, permutare. Teuth. cuyden, wesselen, buyten, cambire, permutare. Scoti cose, idem.

butenschoup, F. b. mercium compensatio. Outzen, 37. Schoup pro schup, F. -scip, Nl. -schap, terminatio in F. keapman-scip, mercatura, Nl. koopmanschap; F. rid-scip, Hol. gereed-schap.

BUTSJE, (boetsje) BOEKJE, vb. a. ferire, pulsare, pro bukje. G. J. buwtse et boeytse. Nl. v. buysschen, pulsare, J.

BUZE.

Harduin 49. Kil botsen, butsen, pulsare. Boetse, j. butse, tuber. Boesen, impetuose pulsare. Blutsen, butsen, quassare, Hol. poets, verbera.

oanbutsje, pulsare fores. Nl. aen-

kloppen.

for butsje, vb.a. pulsu frangere. Di stalle forbutsje, mallei capulum pulsando rumpere; figurate, aliquid corrumpere.

scern-butsje, advectos fimi cumulos

dispergere per prata.

biscern-butsje, (colere agrum dispergendo fimum) Di boere-junge, dy to folle leert, wol di finne nat biscernbutsje; dat is goed four 'e dummen, seit er.

scot-butse, idem quod scernbutsje; pf. scot-buke. Nl. v. schot, wiworpsel, ejec-

tamentum, Nl. uit-schot.

tsjettel-butsje, reficere ahena. Kil. ketel-boeten, idem. Flandri ketel-buy-schen, idem.. Booten, malleo contundere. Buysschen, Flandri, pulsare, tundere. Confer tamen et Nl. boeten, emendare.

fortsjettelbutsje, interpolando resarcire. Hol. verhakstukken. Confer klutsen, Nl. quatere, concutere, et Nl. verlapt, verklutst, en verketelboet, quæ sunt synonyma; Westerbaen, voorrede, Psalmen. G. J. Fortsjettelbuwtje foar di leafde, conformare animum ad sensum amoris.

BUTTE, cg. capsa lignea ellyptica, operculo et sera clausa, in usus viatoris.

Vide supra büde.

BUWA, v.a. F.v. ædificare; incolere, habitare; bowa, idem. Confer Isl. buga, ædificare, incolere, et F.v. buger in de loegh, incola vici; Nl.v. bouwman, bouwer, colonus, Isl. bu-mathr, rusticus. Ex bower, est boer. Cf. bowoje 475.

bou, cg. ædificatio, structura; arva quæ aratro vertuntur; fructuum cultura in arvo. Figurate Hy is yn syn bon, mirifice gaudet, Hol. Hij is in sijn tein,

(in suo est horto) idem.

BUWS- vel bos-dodren, F.b. fores horrei. Confer supra bos, parva casa, cæt. et Bend. 8, 12, bèus, n. taberna sive casa ex cespitibus structa. Talia erant prima stabula, in quibus agricolæ cum pecore vivebant.

BUZE, vb.n. F.o. bacchari instar procellæ. Busich wær, cælum procellosum. Confer buse in buse-happert.

BUZE-HAPPERT.

bûstert, procella sæva sed brevis. Stûr. 29.

BUZE-HAPPERT, cg. dæmon aquaticus, qui creditur puerulos per extremam ripam ludentes attrahere in aquam ibique suffocare. Eo dæmone parentes et seniores in Frisia, lacuum et canalium plena, terriculamentum injiciunt. Vox componitur ex buze, dæmon malignus, et F. happert, qui morsu prehendit. Confer Thre busa 203. ten Kate I. 602, b. et Grimm, Mythol. p. 474, 475, ubi disserit de butse, larva, spectrum, dæmon aquaticus. Ang. busz, susurrare, murmurare, immugire ut mare æstuosum. Hæretici, qui medio ævo satanam adorare credebantur, conveniebant in locis subterraneis Bus-keller dictis. Mag. bibl. Pat. XXV. 308. b.

buze-beller, F.o. spectrum, larva terribili indutus homo, terriculamen-

tum. Stür. 28.

beuk-kærel, idem. Harlingerland. Stür. 21, 28. Ex boke, boke, beutse.

busse-man, F.b. dæmon aquaticus, idem qui F. buse-happert, Outzen. Dani buse-mand, spectrum, terriculamentum infantum. Kil. boesman, Fris. j. bietebasso: bytebasso, manducus, larva, spectrum. Scoti bu-man, bu-kow, spectrum, diabolus. Jam. Ang. North. boggle-bo, a spectre, a nursery bugbear, Brocket, 45,

> My mammy bid me gan to bed, My daddy he said, No! My mammy said, if I wad na gan,
> She would fetch boggle-bo.

Dæmon ille aquaticus Anglosaxonibus est nicor, Nl. nikker, Isl. plene cum n aspirata Hnikar, de cujus ingenio consule Grimmium, Deut. Mythol. p. 456, et quæ sequuntur. Absque man vel happert, Hd. butze, larva terricula infantibus.

buwze-man, eg. G. J. spectrum, larva. buzeman, (qui larvam induit) qui jussu secreto venditoris in auctione publica plus licitatur ut emtores pretium majus offerant; item qui licitatur, non ut emat, sed licitationis præmium propositum auferat; in genere qui speciem falsam præ se fert, vete-

buzemannery, cg. dolosa agendi ratio.

Supervacuum habui omnia Frisiæ Borealis verba, quæ cum supra citatis congruunt, notare: sunt tamen inter ea multa. quæ propter formæ singularem cum Anglicis similitudinem notari merentur, præsertim ea quæ apocopen terminationis infinitivi passa sunt. Terminatio Ags. -an perdebat n apud Islandos, Frisios et Anglo-saxones Northumbriæ; a apud Fri-sios hodiernos transibat in e; tandem incolæ Angliæ, parvarumque insula-rum Frisicarum Wangerogæ et Helgolandiæ istam e resecuerunt; ex. gr. Ags. dalan, Ags. N. dalu, F.v. dela, Isl. deila, W.o. deil, E. I. 68, Ang. to deal. - Ags. niman, sumere, Nl. nemen, Isl. nema, Ang. v. nime, nim, F. nimme, Helg. nem. — Ags. stican, Nl. steken, Ags. North. sticia, F. stekke, Ang. stick, Helg. steck pungere. Hæc apocope igitur non pendebat a casu fortuito, sed a similitudine ingenii et organorum loquelæ, qua ejusdem stirpis Anglo-Frisicæ gentes, post sedecim seculorum separationem, in abbreviandis vocibus eundem habebant exitum. Miror igitur Anglos, qui barbararum gentium idiomata ad terræ ultimos fines usque indagantur, istud Helgolandiæ, suæ ditionis insulæ, penitus neglexisse, licet solum cum eo Wangerogæ causam apocopes suis infinitivis propriæ explicare potis sit. Quæcumque sit verborum litera initialis omnia præbent ejusdem apocopes ubera exempla; quæ sequuntur verba sunt a consonante b incipientia. Excerpsi ea ex libro limato Ehrentrauti, Briesisches Archiv. Tom. L. Quæ carent regionis indicio sunt Wangerogica; Helgolandica signavi Helg.

back, Helg. pinsere, Ang. to bake (beek) F. bakke, Nl. bakken, Ags. bacan.

bain, 67, F. bjinne, Nl. boenen, aqua

præverrere.

ban, 67, Ang. burn, F. barne, (banne)

Ní. barnen, urere, Ags. byrnan. bårg, 49, F. bergje, Ni. bergen, recon-

dere, Ags. bergan. barik, 59, F. boarje, Ang. bore, Nl. boren, terebrare, Ags. borian.

befèl, Helg. jubere. Isl. fela, condere, mandare, F. v. bifella, F. bifelje, Nl. bevelen, Ags. befelan.

begrîp, Helg. intelligere, F. begripe, Aug. gripe, Ags. gripan, prehendere.

berst, 48, Ang. to burst, F. boarstje, Nl. barsten, dissilire, Ags. berstan. bid, 56, Helg. bed, 180, Ang. bid, F. bidde, Nl. bidden, Ags. biddan. bik, 59, Ang. to pick, F. bikje, Nl.

bikken, pikken, pungere. bin, 49, Helg. 191, ligare, Ang. bind, F. bine, Nl. binden, Ags. bindan. biôd, 39, Ang. bid, F. biede, Nl. bieden,

offerre, Ags. beódan.

bit, 47, Ang. to bite, F. bite, Nl. bijten, mordere, Ags. bitan.

biut, 56, Ang. Craven, to but, to barter, F. butje, (supra) permutare rem cum re, Ags. bycgan.

blaat, Helg. sanguinem excernere, Ang. to bleed (bliid) F. bliede, Ags. bledan,

Nl. bloeden.

blar, 68, balare, F. blare, Ang. dial. blare, Nl. v. blaren. Hodie Ang. bleat, Nl. blaten, mutata r in t.

blink, 60, fulgere, Ang. blink, nictare, F. blinke, Nl. blinken, Ags. blican.

bliw, 40, Helg. bliiw, remanere, Ang. v. bileve, F. blive, Nl. blijven, Ags. belifan. borg, 60, recondere, servare, F. bergje, Nl. bergen, Ags. bergan.

brik, 45, frangere, Ang. break, F. brekke,

Nl. breken, Ags. brecan. bring, Helg. ferre, adferre, Ang. to bring, F.v. branga, brenga, bringa, F. bringe, Ags. bringan, Nl. brengen.

bru, 68, vexare, Dú brúst mi mô as al min jil, F. Dou pleagest mi mear as al myn jild. (mô Ang. more) F. bruye, q. v. brûd, 53, nectere, Ang. v. broid, Isl. brydda, freq. F. broddelje, supra 500. bruk, 60, uti, Helg. 199. F. bruke, Ags. N. brucca, Ags. brucan: deëst Ang. qui habent ex Lat. Barb. to use.

brul, 68, fremere, F. brulle, Nl. brullen. brûz, 68, fervere, spumare, F. brûze; It gærs brúst er ut, germinat herba lætissime, Ang. browse, germinare, pullulare.

bûg, 41, flectere. Helg. büüg, Ang. bow, F. bûge, Ags. bugan, Nl. buigen.

buk, 60, se incurvare, inclinare, F. bokje, Nl. bokken, bukken.

buter, 78, in butyrum coalescere (dum cremor in careno agitatur) F. bûterje, idem, Ang. to butter, illinere butyrum.

D.

Inter voces Frisicas a litera consonante d'incipientes multæ desideran-

tur, quas habet catalogus linguæ Neerlandicæ. Hujus rei causam paucis explicare tentabo.

Recta literarum pronuntiatio pendet primo ab acutis auribus; cum enim os efferat, quæ aures capiunt, ille, qui non accurate audit, articulatim et distincte vocum elementa pronuntiare nequit; deinde a dextra flexibilitate organorum loquelæ. In juventute rudi nationis sensus omnes vigent nativa alacritate, quæ valet differentias subtilissimas auribus percipere et ore proferre; postquam autem cultura artium et scientiarum, nec non concamitans luxus corpora sensim debilitavit et cum eis simul organa auditus et loquelæ, difficiliores patrum literas non amplius efferre potest. Inter has primæ sunt aspiratæ, quippe quarum natura subtilis fluidaque acutum aurium judicium et primitivam linguæ dexteritatem requirit. - Literæ consonantes dividuntur in

> gutturales G, K, H. $\begin{array}{ll} \text{linguales} & \text{D', } \overline{\text{T', }} \overline{\text{Th.}} \\ \text{labiales} & \text{B, P, F.} \end{array}$

Ultimæ literæ H, Th, F, vocantur literæ aspiratæ. Vis aspiratæ H nobis periit, licet figura remanet; vis th simul cum figura interiit; aspiratæ F et forma et vis, quantum scio, integra

superest. $oldsymbol{H}$ duplicem præstavisse usum videtur; alterum spiritus gutturalis, alterum aspiratæ gutturalis. Spiritum gutturalem hodie audimus ante vo-calem in F. hund, hale, hap vel hopen, haved, hud. Nota tamen hanc literam A in lingua Latina 'αντίστοιχαν habere k, ut probant ex.gr. canis (Gr. κύων) collum, copia, caput et cutis, cujus k (= c) litera aspirata est ch. Me judice h in hoc loco igitur valet mollem ch. Asperior autem fit & ante tenuem t; ex. gr. Ags. liht, miht, suht, doktor, quæ Neerlandi, postquam h vim primitivam amiserat, scripserunt per ch et Angli per gh, Neerl. licht, macht, sucht, dockter; Ang. light, might, (sught) daughter. Angli veteres Ags. c post s mutabant in ch, sed posteri rejecta c solam & retinebant; ex. gr. Ags. scanca, scyld, sceran, sceavian, Ang. v. schanke, schelde, schere, schawe. Ang. shank, shield, sheer, shew; Nl. ch plene,

D.

schonk, schild, scheren, schouwen. Frisii ut veteres solum c = k; sconk, scild, scere, scause. Ch post s Angli pronuntiant ut f, (schear) skeer, (scharp) starp, effer sjeer, sjarp, ut Hd. sch = ej, ex. gr. shiessen, schade, effer sjiessen, sjade, F. sjitte jaculari, ex. F. v. skiáta, schiáta. Madden, Gawayne. Glossary. - Aspirabant præterea istâ literâ A liquidas initiales l, n, r, w, ex. gr. Ags. hlæst, F.v. hlast, F. læst, onus; Ags. hleápan, F.v. Miápa, Ang. leap, saltare, F. liáppe, ljeppe, saltu superare; Ags. F. v. Mid, Ang. lid, F. lid, operculum; Ags. hlynjan, F. lynje, inclinare. Ags. hnecca, F.v. hnekka, F. nekke, Ang. neck, cervix; Ags. haut, Ang. F. aut, nux; Ags. hnigan, F.v. hniga, F. nige, caput inclinare; Ags. knoppa, F. nop, Ang. nap, floccus. Ags. kreód, F.v. hreid, Ang. reed, F. reid; Ags. hricge, F. v. kreg, F. ræch, Ang. ridge, dorsum, jugum (montis); Ags. krympelle, Ang. rumple, F. rimpel, ruga; Ags. kroc, Ang. rook (rock) F. rock, corvus. Ags. kwearfa, circuitus, permutatio, (Nl. beurt) kwearfum, (Nl. beurlling) vicissim, F.v. hwarf, vicis, F. elts syn war vel wor, quisque suas vices. Ags. F.v. kwit, F. wyt, albus. Sonus liquidæ aspiratæ jam pridem cum ipso signo aspirationis & ante liquidas evanuit, ut inter alias hodierna lingua Frisiorum et Anglorum probat, et qualis iste sonus fuerit nemo viventium hodie conjectura ipsa assequetur. Haud dubie affinis fuit literis k et ch, modo quodam ignoto cum liquida conflatis. Hoc probat muta k in locum aspiratæ h a posteris supposita, ex. gr. Ags. knæppian, Ang. to take a nap, F.'n knipperke nimme, Hol. knipperen; F.v. knekke to beke, infringere retro, F. to bek knikke; Ags. knol, vertex, Nl. knol, globus; Ags. hvecoan, expumare, Ang. wheeze, spiritum streperum edere, F. queaze, strepere ut aqua a gradiente in calceo compressa. Pro nomine proprio Hlindwig posteri dixerunt Chlindwig, B. L. Clodovæus, Nl. Lodewijk, Gal. Louis. Probant præterea αντίστοιχαι voces Græcæ et Latinæ incipientes a k, quæ generatim requirit aspiratam gutturalem ck in eis linguis Germaniæ, quarum consonantes recto stant talo; ex.

D.

gr. Ags. hlid, operculum, Lat. claudo; Ags. hlud, sonorus, κλυτόσ, obstrepens; Ags. hræv, cadaver, F.v. hré, Gr. κςέασ, caro, (ut Goth. leiks, caro, Nl. lijk, cadaver, F. deád lyk); F. hát odium, Gr. κότοσ. Angli ad hunc usque diem in scribendo frequentant hao, sed jam olim in tantum scopi et veræ pronuntiationis erant obliti, ut aspiratam A non ante sed post w ponerent; ex. gr. Ags. F.v. hwit, albus, Ang. white, F. wyt; Ags. hveol, rota, Ang. wheel (wiel) F. wiel; Ags. hva, F. v. hwa, F. va. Ang. who; Ags. hvilc, NL welke, Ang. which, quis; Ags. hvæg, serum, Ang. whey, F. wai; Ags. hvæte, triticum, Ang. wheat, Su. hwete, (wete) F. weet; Ags. hvelp, catulus, Ang. whelp, Nl. welp; Ags. hvile, temporis intervallum, F.v. hwile, Ang. while, F. wile, Ags. hvilon, olim, aliquando, Ang. whilom, Nl. wylen myn moeders lessen, Ang. My late mothers admonitions; Ags. hvetjan, acuere, Alam. hveejan, Ang. whet, acuere, irritare, Nl. wetten, Goth. hvotjan, acriter increpare. Ex Lat. cos, cotis, Frisii ut Gothi non tantum o admittunt, sed et k literam 'αντίστοιχαν Lat. consonantis c = k, in F. hótte, cos, hótje, acuere. In Ags. hvostan, tussire, mihi non liquet, num ko primitivum sit, an contra v fluxerit ex u in F. huostje, tussire, Alam. huostjon.

Hv apud Gothos significabat sonum Græcis Latinisque ignotum, quique adeo nullo elemento horum alphabethi indicabatur; erat præterea sonus singularis, non ex duabus consonantibus compositus, quare Gothi eum notabant uno eoque novo signo, quod erat vocalis O in centro puncto notata. In locum ejus grammatici hodierni temere substituunt kv, quæ literæ explicationem suspectam et omnibus minime probatam exhibent.

Venio ad aspiratam literarum lingualium, quæ est ex contrariis mixtus sonus, ideoque difficilis pronunciatu. Dum enim apex linguæ intra dentes exseritur et contra seriem superiorem premitur ubi est in loco lingualis tenuis \$\epsilon\$, locutor tentat efferre sive \$\epsilon\$ (sibilans aspera) sive \$\epsilon\$ (sibilans suavis). Inde oritur iste sibilus fractus sed suavis, quem soli Islandi, Angli et

partim Frisii boreales integram servare potuerunt; asper est iste sonus si locutor s, mollis si z efferre tentat. Alphabethum Runicum hunc sonum nota peculiari significabat, et licet Runicæ notæ, incantationis quippe instrumenta et paganica, post recepta sacra Christiana inter proavos abrogabantur, tamen quia nullum signum inter Latina elementa Germanorum aspiratæ linguali respondens inveniebant, cæteris notis Runicis rejectis unam literæ, quæ thyth vel duss vocatur, retinebant. Postquam istud signum Runicum tandem obsoleverat apud Anglos, hi in locum ejus substituerunt duas literas junctas th, quo dupliciter peccaverunt; primo unum indivisumque sonum indicabant literis duabus; deinde, earum ultima est spiritus gutturalis A, quæ cum linguali aspirata, vel cum t,

vel cum s, nihil habet commune. Nostræ stirpis insulani, a continente remoti et duritiei navigationis et piscaturæ obnoxii, soli, quantum scio, veram aspiratæ lingualis pronuntiatio-nem servare potuerunt. Incolæ litoris occidentalis Sleeswiki, qui dialectum Moringensem frequentant, in eo multa nobis offerunt aspiratæ vestigia, sed integram, ut eam habent Angli, tuentur incolæ insularum Frisicarum Wangerôg, Fôr et Amrum: Joh. 2. Exemplo sint voces Fôrenses et Amrumenses thaank, grates; thàgh, tectum; thal, m. area; tharp, vicus; thast, sitis, pro tharst ut F. toast pro toarst; thiif, fur; thing, cause actio; thong, alga marina; thurn, sentis; tus, dens, pl. theth, th pro t, Joh. 111. Ags. thanc, thæc, thil, thorpe, thurst, theof (thief, thuf), thing, thung (= Isl. thang) thorn (thyrn), toth, pl. teth. - F. b. thackt, densus; than, tenuis; thereo, insulsus, vapidus; thjok, crassus, tejokti, crassitudo (p. 137) Sueth. tiock, F. tajok, crassus, Joh. 149. Isl. thiettr, (Nl. dicht, F. ticht), Aga. thin, therf azymus, thic. — F. b. thaft, m. transtrum; thonnar, tonitru; thölk, m. pugio; thuat, m. tumultus; thuas, fons, scaturigo, Joh. 16. Ags. thoft, thunor, (thunerian, F.b. thunri, tonare, Joh. 176.) thutan, ululare, tumultuari, Isl. thyeja, cum impetu ferri, pf. thusta. Hæ Forensium et Amrumensium voces probant veram aspiratæ th pronuntiationem non apud D.

solos Wangerogenses, ut vult cl. Ehrentraut (L. 214) esse servatam; jure Wangerogensi idiomate tamen ex plurimas citat voces a th incipientes, cujus pronuntiatio ne hilum quidem differt ab Anglica aspirata th, quales sunt thwong, thacke, thum, thitsel, thốn (F. toán) siốth, mith, quithin, faithem, Ang. thong, thatch, thumb, thistle, thorn, seeth, Ags. mithan (F. mije. Nl. mijden, vitare), cveden, fæthm, E. I. 215, 216; 398, 399. Ex Ags. seothan fit siothan (i = j) sjothan, F.b. sjóth, F.v. siátha, F. siede, Ang. seeth (siith), coquere. Apud Frisios r ante n, in proxime antecedente vocali absorpta, hanc producit, unde thon pro thorn; ut F. hon, kon, mon pro horn, korn, morn, (Ang. morn moan). Confer Ang. bard, card, lard, regard, que pronuntiantur baad, kaad, laad, F. regaad, in quibus r fit a, cum F. moádje, hoát, moán-tiid, tempus matutinum, hoánnen, cornua, in quibus r accentu mutatur in a pro mordje, trucidare; hort, pulsus, Ang. hurt; Ang. F. morn; F. hornen, Ang. horns. Attende lingue Sanskritæ liquidam R valere vocalem.

Supra docui the extet seldets esse mixtam; inde si genuina aspiratæ th pronuntiatio languescere incipit alia consonans affinis substituitur, quæ est vel d aut t, vel z aut s. Notum est Neerlandos, Saxones, Alamannos, aliosque ab initio substituere d. Matronæ quædam sciolæ et fastidiosæ in Anglia s initialem sæpe transformant in th dicentes thee, thea, thad pro see, sea, sad, quo probant affinitatem inter th et s. Angli boreales th sæpe vertunt in d, ex. gr. fader, moder, Rodbury, pro father, mother, Rothbury, (Conf. Brockett th) ceet, ut Nl. vader, moeder, dum the media inter duas vocales propter naturam mollem in ore vulgi sæpe syncopen patitur, F.u. faer en moer, F. moar. - F. b. brauser, frater, pro brauther, Bend. 18. F. asem, spiritus, pro F.v. athem, Ags. athm, Nl. adem, Anglis, qui habent breath, periit. — Ang. bor. teethy, cross, peevish, as children, Brockett, F. tisick, idem, a F. tiesje, Nl. teezen, minutatim carpere, ex. gr. lanam, fila intricata, cat. Ang. techy, posita aspirata gutturali pro linguali. - Ags. sethe, falx messoria, Nl. zeisen, F. seine pro

seithene. — Sc. o. ierze pro F.v. irthe, F. ierde, Aga. eorthe, Ang. earth, terra. — F. b. bi-iasi, juramento obligare, ex iath, metathesi pro Got. aithe, Ags. áth, Ang. oath, F.v. éth, vb. étha. Joh. 178. Confer Goth. ufaithis, juratus, obligatus. — Ags. tôth, dens, m. pl. têth, Ang. tooth, pl. teeth, F. b. tæus, m. pl. tæis, Bend. 47. — Isl. dauthi, (Ags. death, F.v. dath) F.b. duz, mors, Bend. 6. — Ags. cleth, vestis, F.v. klath, Ang. cloth, F. b. kluz, Bend. 6. — Ags. seath, fons, scaturigo, puteus, F.v. soth, puls ebullita, F.b. suz, fons, Nd. soot, idem, Bend. 6. F. sad, scatebra, puteus; sod, ebullitio. — F. v. smeth, faber ferrarius. Ags. smith, artifex, iren-smith, faber ferrarius, Ang. iron-smith, F. smid, pl. smidden, Nl. smid, pl. smeden. F.b. smás, Bend. 13. - Ags. smiththe, officina fabri, F. smitte, Ang. smithy, F.b. smaz, ib. -F.v. Ags. lith, n. membrum, Anglis deest, F. lid, n. F.b. las, n. Bend. 12. — Ags. F.v. muth, m. os, ostium (fluminis, oceani), Nl.v. mude, F.b. müs, Bend. 12. Finalis th adeo est aspera ut in Ang. mouth, os; contra mollis est in verbo to mouth, quod olim non erat finalis, sed in media voce inter duas vocales mouthe. Restat e in F. mus-kopje, ore capiti admoto susurrare. In ore infantum F. u. moes, mater, ex moeth, apocope pro Ang. mother, que th est Scandinavica, Isl. mothur, et licet primitiva (Lat. mater) jam apud Ags. abierat in d, Ags. modor. — Angli ipsi, ubi veram vim aspirate the in fine 3. pers sing. præs. perdiderunt, substituerunt spirantem s; ex. gr. Ags. gifth, weeth (F. wekket) bæcth; Ang. gives, wakes, bakes. Ags. stylth, slæpth, (F. slept), wepth; Ang. steals, sleeps, weeps, et sie in ceeteris. — F.v. Ags. monath, mensis, F.u. maent, Nl. maend. -Vertitur in to Ags. matha, termes, F. mails, Nl. made. — Rare th initialem vertunt in st; ex. gr. Ang. throat, F. stroate, fauces; Isl. threkr, animi corporisque robur, F. sterk, robustus. In s F.b. siárm, (thiarm) ile. Joh. 108.

Duplex erat Ags. th vis, altera aspera quam scribebant litera Runica P, altera mollior, quam scribebant . Aspera fere incipiebat voces; mollior D.

sedem figebat in medio et fine vocum. Similis fere distinctio reguat apud Anglos, vocantes asperam the sharp sound, mollem the flat sound, sed paucis exceptis aspera aperit et claudit vocem; in medio, præsertim inter duas vocales, regnat mollior, ubi propter naturam liquidam locum tueri apud Frisios non potis erat, dicentes fåer, féer, wáer, tagerre, pro father, fether, wather, tagether, Ang. father, feather, weather, together. Frisii veteres non tantum utebantur genuina aspirata th, sed cam codem modo ut Angli distinguebant in asperam et mollem. Disertis enim verbis asserit cl. Ehrentraut incolas insulæ Frisicæ Wangerogæ, tegentis littus Frisiæ orientalis, nuperrime adhuc aspiratam th non tantum eodem sono ac Angli proferre, sed et æque ac hi in asperam the et molliorem TH distinguere; ex. gr. W.o. throong, vis; thacke, tectum; thum, pollex; Ang. thong, thatch, thumb. W.o. thank, F. tank, Ang. thank. W.o. thwers, F. dwers, Ang. thwart. W.o. sjöTH, ebullire, miTH, vitare, ex sjoTHe, miTHe, ut Ang. seeTH ex seeTHe, Ang. v. miTHe, celare. Addit autor the asperam in ore juniorum sæpe degenerare in tenuem t et TH mollem in mediam d. Quin et provectiores ætate incipiunt the veterum Frisiorum in t vel d mutare, ex. gr. def, fur, pro théf, et ét pro éth juramentum. E. L. 215, 216; 6.

Apud Frisios nostrates, mercatura et commercio cum oppidis contaminatos, aspirata th imminutionem periculosam patiebatur; sed dum illa evanescebat manifesta duplicis naturæ vestigia relinquebat. Cæteræ Germanicæ stirpis nationes promiscue, tum pro th aspera, tum pro molli TH, substituebant in genere mediam d: sed Frisii inter utramque ut juniores Wangerogenses distinguunt; quippe th asperam reddunt per t, mollem TH contra per d, E. I. 216. Quin et Forenses et Amrumenses, ubi # veterum dedidicerunt, in ejus locum substituunt initialem t; ex. gr. treast, solatium; trem, scalæ gradus; taal, vestibulum; traagk, alveus; triad, filum, cæt, Joh. 111. Hinc tot voces Frisicæ a tenui t incipiunt, quarum consonans initialis apud Neerlandos est media d. Hoc autem discrimen cum nos

doceat, num th mollis an aspera veterum Frisiorum voces inchoabat, præmittam voces hodiernas Frisicas a tenui t, pro th aspera substituta, incipientes, dum posterus catalogus vocum a d incipientium monebit, quænam voces Frisicæ olim literam initialem habebant TH mollem, ut nunc mediam d. Th initialis Anglorum est aspera; excipe voculas this, that, than, the, thee, thence, there, they, thine, thou, though, thus, quæ habent th mollem, et notatu dignum est huic apud Frisios respondere mollem mediam d, F. disze, dat, dan, de vel di, dy, dinne, dære,

dy, dine, dou, doghe, doz.

Ut aspirata gutturalis et lingualis ch et th, sic et labialis f asperum et mollem habet sonum, inter quas Neerlandi rite distinguunt, notantes asperam F, mollem V Frisiis ignotam. Idem sibi constant in genere pro f initiali ponentes molliorem v ut pro th initiali, ut dixi, ponunt molliorem mediam d; ex. gr. vader, vatten, vangen, verzenen pro fader, fatten, ferzenen, quæ apud Frisios addunt, F. fetje, fange, cæt. Neerlandi f initialem in genere usurpant ante voces extraneæ originis, ut fabel, fakkel, fruit, feest, Lat. fabula, facula, fructus, festum. Contra vox indigena veest, peditus ventris tacitus, habet v, Isl. fys, m. idem, Ang. flest, idem, F. fyst. Nl. faem, Lat. fama; sed vaem, ex vadem, brachiorum expansorum mensura.

Take. Lat. (tago) tango, pf. tetigi, pf.p. tactus. Ags. thigan, pf. thac, sumere, Ang. take, F. take, clandestine sumere,

surripere.

Tankje. Ags. thancian, gratias agere, Ang. to thank, (ex thaccian) Isl. v. thakka, adj. theckr, gratus. F. tankje, F.b. thaank, gratiæ, Joh. 111, Nl.

danken gratias agere.

Tærskje. Ags. thærscian, triturare. pf. p. thorscen, F. tærskje, pf. p. turscen (tüsken) F.b. tærske, Outz. Nl. dorschen. Isl. threskia, Su. tröska, Ang. to tresk, W.o. thresk, E. I. 47. Tærskje Frisii, elisa r, pronuntiant tæskje; ita et F.b. thoskar, Joh. 135, thaska, 176.

Teye. Isl. thyda, liquefacere; thydr, degelatus, Nl. ont-dooid. Ags. thawan, degelare, Ags. to thaw, F. teye, Sueth.

toa, F.b. toje, Nl. dooyen.

D.

Teye. Ang. thegen, miles, eques, comes ducis. F. Teye, n. p. v. Nl. v. deghen, vir strenuus, fortis, præstans.

Tek. Lat. tego, Ags. thac, tectum, thec, stramen vel arundines tecti, F. tek, F.b. thägh, Joh. 111, Nl. dak, domus tectum. — F. tekken, stragulum, Nl. deken, F. et Nl. dek, constratum navis. Diversarum formarum diversæ notiones. F.b. thæig, f. funis ex contorto stramine ad tectum domus operiendum, Bend. 47, teeg, Outzen.

Tenne. Ags. thun-wang, tempora. F.b. tén, Outz. Nl.v. dunne, Kil. hodie de slaep van 't hoofd: Sax. l. dünning, F.b. tir-tenning, Outz. 854, aurium thuning. Thun vox obscura; idem esse suspicor cum Ang. v. dunt, pulsus, ictus, quod in temporibus arteriarum pulsus est evidens, Brockett. ed. 2a. p. 149. Neerlandi appellant de slagh (pulsus) van 't hoofd, (Kil.) et Græci κρόταφος, κρόταφοι, tempora (capitis), a κροτέω, pulso; Sax. Or-slag, Gr. Lex. duninge, ut F.b. tir-tenning. Ags. thun-vang, gena pulsans; Sax. n. et l. dun-egge, angulus pulsans.

Tere. F. tére, plicare, Sax.l. tarven, um-tarven, up-tarven, manicam extremam circumplicare. Bnl. V. 28.

Term. Ags. thearm, Isl. pl. tharmar, ilia. F.b. thiarm, Joh. 128, F. tearm, term, F.b. teerm, Outzen; twirem, m. Bend. 8, 64, Nl. darm.

Terp. Goth. thaterp, f. ager, rus, vicus, Ags. thorpe, vicus, F.v. thorp, F. therp, collis, plerumque manu hominum egestus, in qualibus primi Frisiorum vici; F.b. thârp, vicus, Joh. 111, Nl. dorp, F.u. dürp, vicus. F. Trop, caterva, multitudo, Gal. troupe.

Teuterje. Ags. thoterian, ululare, queri. Kil. toteren, buccinare, F. oan é earen toeterje, obgannire aures. F. teuterje, infantili more canere cornu, nugas effutire; bitheuterje, animos alicujus confundere, bitheuterd, confusus.

Ticht. Isl. thiettr, densus, F. ticht, adj. arctus, comtus. (F. thwang, vis, coactio. adj. comtus). Nl. dicht, adj. densus.

Tiermje. Isl. thirma, parcere, in re angusta vivere; thirmingr, misellus. F. tiermje, tjirmje, ægrotare, in ægritudine voce querula loqui. Hy sincht er bithiermd ut, facie est morbida.

Tiéte. Isl. thiotta, pulpamentum nervosum. F. Tiéte, Titte (tsjitte) n. p. v.

Tige. Goth. theihan, proficere. F. 'n tige man, vir probus, integer, strenuus, Nl. v. degen-man, Suethi dege-man (Ihre, thægn) vir manu promptus et moribus probatus. F. tige, adv. præstanter, valde. Altera forma mutat th in d,

F. dye, proficere, crescere. Tiigje. Goth. theihan, Sax.v. thihan. In hac voce F.v. jam th mutaverant in t: F. v. tigia, proficere; alsoe moete ioe tigia quick ende bern, sic tibi prosperent pecus et liberi, F. tiioje, incrementum capere, It wol net tiigje mei dat bist, vacca ista adolescere nescit, Nl. dijgen, coalere, Kil. pf. p. gedegen goud, aurum obrussum.

Tiisdei. Ags. tiwes-dæg, martis dies, F. tiis-dei, Ang. tues-day, Nl.v. Dijsen-dagh, dynsen-dagh, NI. Dingsdag.

Tikje. Ags. thaccian, leviter tangere, F. tikje, Scot. tick, Nl. tikken, Gal.

toucher, Ang. to touch.

Tille. Ags. thille, thelu, thell, tabulatum; thylian, tabulare, F. douwe-tille, (columbarum tabulatum) columbarium; tille, ponticulus ex tabulato fixo. (F. tille, levare, tollere, Nl. tillen? Nl.v. til-brugge, pons versatilis, hodie val-brugge.) F. u. dille, idem, Sax. n. delle, area, plene W.o. tresk-thille, Nl. dorsch-vloer, E. I. 399. F. b. taal, (pro thal) solum vestibuli, Joh. 111, Thal, area, ib. Ta, Outzen.

Tin. Lat. tenuis, Ags. thinn, Ang. thin,

F. tin, Isl. thunnr, Nl. dün.

Tine. Ags. thindan, turgere, tumere, F. tine, Nl. dijnen, tumere; dijning, motus maris tumens absque vento. Anglosaxones distinguebant inter thindan, tumere, et dinan, depascere, Ang. to dine, Gal. diner, prandere; Ang. dinner, Gal. diner, prandium. Similiter a repascere est B. L. repastus, Gal. repas.

Ting. Ags. thingian, intercedere, pacisci, F. tingje, licitare, Nl. dingen. F.b. thing, tribunal, judicium, Joh. 111, sed F. ut Nl. ding, res.

Tink e. Isl. thykia, arbitrari, Ags. thincan, cogitare, Ang. to think, F.v. thinka, thinszia, F. tinke, tinze, Nl. denken.

Tiúster. Ags. theóstre, adj. obscurus F. tsiúster, tejuster, F.u. duster, Nl.

duister.

Tiútte. Ags. theódan, adjungere, associare, Isl. thydan, exponere, F. for-dutskje, traducere, exponere. F. v. bi-thióda, significare, F. bitsiutte, signi-ficare, exponere, F. u. bedüde, Nl. be-duiden, Alam. pitiutan, Gr. I. 19. F. untsjudsk, peregrinus, in untsiudske maai. idem guod friende maai. (peremoai, idem quod frjemde moai, (peregrine pulcher i. e.) eximie pulcher, elegantissimus. Alam. uncadiuti, ungidiuti, barbarus, peregrinus.

Tixel. Ags. thixel, temo, F. tixel, Nl. dissel. Tjassens. Isl. Thiassi, vir torosus, nomen gigantis? Tjasse, Tjesse, n. p. v. Tjassens, Tjessens, nomen villæ in pago Westdongeradêl, contractê pro Tjes-

sen-hus. Effer t ut ts = th.

Tjæ. Ags. theoh, femur, F.v. thiach, F.b. thiegh, Bend. 48. Ang. thigh, Ang. N. thie, thee, Brockett. Ang. v. they, F. tjæ (tsjæ) Nl. dij.

Tjæf. Ags. theof, fur, F.v. thiaf, F.b. thiif, Joh. 111; thief, Bend. 48, F. tjæf, tsjeaf, Nl. dief.
Tjibbe. Isl. Thybbin, n. p. v. F. Tjibbe,

(tsjibbe) idem,

Tjinje. Ags. thenian, servire, Isl. thiena, F.v. thiánia, F. tejinje, Hind. tænje, servire, F.b. tiener, m. servitor, Bend. 5, 48; tiene, servire, 8; Goth. thivan, asservire, Nl. dienen.

Tjotterje. Isl. thióta, strepere, stridere. buccinare, cornu canere, F. frequent. tsjotterje, minurire sturni instar, Ags. thoterian, flebili voce clamare.

Tjouwe, Ags. thyvan, arguere, mi-nari, F. tsjouwe, obgannire aures cul-

pando, rixari.

Tjûne. Tsjûne, tsjoene, incantare, Tsianster, tsjonster, tsjoenster, incan-Causa incerta est; si fluxit tatrix. vox ex F.v. tióna, nocere, scribenda est litera t, tjoene; si contra ex Ags. thunan, crepere, tonare; thunega, phylacteria; thunga, aconitum, vel ex F.v. thiania, servire (malo dæmoni) litera initialis esset th, thjune.

Toarn. Ags. thorn, sentis, F.b. thurn, Joh. 111. F. toárn-bei, sentis uva,

Nl. doorn.

Isl. thorsti, m. sitis, Ags. thurst. m. Ang. thirst, F.v. Toarst thurst, thyrst, m. Ang. thirst, F.v. thoerst, F. toarst, cg. Nl.v. daerste, Nl. dorst, m. Frisii liquidam r ante st fere elidere solent; inde in elocutione toast, F.u. du'st, et F.b. tha'st pro tharst. Joh. 111, 168.

Toegel. Tügel, toegel, n. radicum veterum arundineti compacta textura. F.b. thong, armeria maritima, Joh. 111, Teck, teik, Outzen. Isl. thaungull, thöngull, m. fucus caule maximo lignescente; tháng, n. Dani sötang, fucus littoralis dichotomus.

To etje. Ags. thutan, ululare, Goth. thut-haurn, F. toet-hoarn; tútje, toetje, canere cornu, cantare organum musi-cum, Nl. tuyten, canere cornu, Kil.

Toften. Ags. thofte, transtrum, F.b. thaaft, Joh. 16, pl. -as, F. toften, pl. Nl. doften.

Tok. Ags. thicgean, accipere. F. tok! accipio pretium oblatum; vox solemnis cum emtio vel pignus, quo certant,

pangitur.

Tok. Ags. thic, Isl. thychr, adj. F.v. thik, crassus, magnus, Hind. tok, F. tejok, Nl. dik, F.u. dik, intimus: It binne nou dikke frinden, Ang. N. They are very thick just now, interiore familiaritate nunc juncti sunt, Brockett 1ma ed. in voce thick, ubi patris verba mutilavit filius in 2 editione. Scoti thick, intimus. Jam.

Tokje. Isl. thoka, movere de sede suaviter, persuadere, Jonsson. F. tókje, tangere, allicere; forthokje, aeducere. Nl. freq. tokkelen, repetitis vicibus attrahere et mittere, ut pisciculi meticulosi escam admordent; de snaren

tokkelen, pulsare chordas.

Tölk. Poli, Bohemi, tulich, pugio. F.b. thölk, Joh. 16. F. Nl. dolk, F.v. dolga, vulnerare, F. dolgje, pugione ferire. Isl. dolg, pugna, bellum.

Tomme. Ags. thume, pollex, Ang. thumb, in qua vocis forma m attrahit b ut in dumb, number, lumber, pro dum, nummer, lummer. Ang. v. thom, Brockett, Scoti thoum; (thoom) F.v. thuma, F.b. thum, Joh. 111. Isl. thumal-finger, F. tume (toeme), tomme, Su. tomme, pollex. Isl. thumlungr, Egilss. chirothece tegillum pollicare, F. tomling, tumling, idem, F. u. dumeling, Nl. duim, duymlinck, Kil. theca policis. Alam. fust, pugnus; fustiling, m. chirotheca.

Tonger. Lat. tonare, Ags. thunrian, F. tungerje, (Ags. thúr) Hind. túrje, Nl. donderen; Ang. thunder, F. tunger, F.u. dunder, donder, tonitru. F.b. thunnarböi, Joh. 112, F. thungerboi; F.b. tunner.

Tongers-dei. Ags. thur, deus Thor; thures-dag, thurs-dag, Isl. thorsdagr,

res-, thunres-dæg, F. tongersdei, Nl. donderdag. Lat. tonitru, Ang. thunder, tonitru, F. tunger, tonger, Nl. donder. Tor. Lat. torreo, Gal. tarir, Ags. thyr, Isl. thur, thor, Dani tor, F. tor, siccus, aridus, Nl. dor, Ang. (dyr) dry. Goth. thaursjan, siccare, F. torkje,

Jovis dies, Hind. toersdæi. Ags. thune-

Su. torka, Nl. dorren.

Torkje. Ags. thocerian, thocrian, thocrigan, vehi, ferri, hinc inde cursi-tare, F. torkje, inverse pro tokerje; umthorkje, hinc inde neglecte ferri ut res nihili, lapillos in aquas jacere ut pueri solent. Nl. v. Daeckeren, Flandri, motari, volitare, vibrare, Kil. Ang. N. dacker, mutabilis, inconstans (cœli temperies), Brockett.

Törre. Isl. thora, audere, Su.v. thora, Su. töras, F.b. teurre, Outzen, F.u. deure. Dubii hærebant veteres inter th et d, Goth. dauran, Ags. dearran, dyrran, Nl. v. derren, Nl. durven, Ang.

dare, F. doare, audere.

Trachter. Isl. tregt, f. infundibulum, Nl. trechter, Dani tragt, F. trachter. T forsan ex th; Goth. threihan, coarctare, pf. thraik, pr. p. thraihans vigs, arcta via. Confer tamen B. L. trajec-

torium, fundibulum.

Traen. Isl. thrana, rancessere, F. traen, Nl. traen, oleum balænarum, ellyptice pro Ang. train-oil, idem, oleum rancidum proprie, Isl. thrain rancor. F. thrang, adj. rancidus. Ng = m, F. trimmich, trjimmich spek, lardum rancidum, (Ang. N. thrang, premere, contundere?)

Træterje. Isl. threyta, fatigare, contendere, Dani træte, id. F. træterje, tritrotje, irritare, lacessere verbis, Hol. træteren, idem. Cf. Isl. thriótr, m. vir obstinax, thriotzkaz, obstinato esse animo. Sensu proprio, ut videtur, threyta est obtundere, unde Sax.l. treite, instrumentum ligneum, quo linum et cannabim cum caulibus per-

fringunt, Bnl. V. 102. Tréast. Goth. thrafstjan, consolari, F. tréastje, idem, oantreastje, animos addere, impellere (equum). F. tréast, solatium, F.b. traest, idem, Joh. 111. Nl. troosten, consolari. Gabelenz et Loebe huc male trahunt Ags. Sax. v. thristi, audax, acer, F. dryst, Nl. driest, audax, temerarius.

Trye. Lat. tres, Goth. threis, Ags. thry,

tres, Sax. v. tria, F. v. thre, Ang. three, F. trie, trye, Nl. drie; Ang. thrice, F.b. traie, ter, — Goth. thridja, tertius, Ags. thrydde, F. tredde, inverse Ang. third, Nl. derde. - Ags. thrivinter, triennis, Scot. thrinter, thrunter, ovis triennis, F. trinter, equus triennis. — F. tryje-som machtich, tres homines uniti, numero tres, Ang. N. threesum, id. Brockett, 2ª ed.

Ags. thræd, m. filum, Ang. Tried. thread (thried) F.b. triad, Joh. 11, træjd, m. Bend. 48. F. tried, F.b. treed, Isl. thradr, Nl. draed. Contra th transit ad d in Ags. thravan, torquere, volvere, F. draye, Nl. draeyen. Triet. Goth. thriutan, tædio afficere, F.b. triet, Outzen; F. fortriet, tædium, F.b. fortrjitte, miserari, Bend. 308, Nl.

verdriet. Alam. driusan, Nl. verdrieten. Triftich. Isl. thrif, n. diligentia do-mestica, salus: thrifa, manu apprehendere, curare; thrifaz, bene se habere, satis habere, Ang. thrift, parcimonia; to thrive, bene valere, vigere, F. treftick, adj. frugi et in re satis lauta; threftige liu, familia honesta et in solida re.

Trilje. Ags. thyrlan, perforare, Ang. thrill, idem, Ang. Devon. thrill, to twirl or whirl, F. drille (immen) exercere aliquem; Ang. to drill, perforare, exercere milites, Nl. drillen. — F. trilje, tremere, Nl. trillen, Kil. drille, trille, Fris. j. spoelwiel, rhombus quo fila deducuntur.

Trime. Goth. thramstei, ex thrimman, exultare, verbo in reliquiis Gothicis non obvio. Ags. thrymme, exaltatio, majestas, trym, m. gressus, F. trime, cg. gradus scalæ gestatoriæ, F.b. trem, m. idem, Joh. 111. Kil. , trame, Fris.j. sporte, character, gradus scalæ." Nl. v. gressus; hodie, mos, modus agendi, F. thrantke, thranttsje, saltatiuncula.

Trinten. Ags. thrintan, tumere; thrinten, tumens (inani superbia) F. trinten, feroculus, Jenten ind trinten, nitide comtus et ornatu se gestiens. Nl.v. Drinten, vetus; Flandri. turgere, tu-mere; drintigh, vetus, turgidus. Confer tamen Ags. getrymian, stabilire, ordine disponere, Ang. trim, nitide vestitus, West-Gothlandi trimpot, elegans, politus. Ex pf. p. trimet, comtus, trimt et trint?

D.

Troach. Ags. thruh, f. sarcophagus, alveus lapideus, Isl. thro, f. cavum excisum, sive ex arboris trunco, sive ex lapide. F. throach, cg. F.b. traegh Ang. trough, Nl. troch, alveus, Ags.

troh, alveus, obba. Troaye. Isl. threya, thra, desiderio alicujus teneri, F. immen troaye, indulgere alicujus votis urbano obsequio. Confer tamen Sax. traden, aliquem desiderio sequi, Lat. ob-sequium, obsequi. Pro tràden, F. troaye, ambulare, gradi; immen neitroaye, post ali-

quem gredi. De wollustne neitrowye, voluptates prosequi. G. J.

Trobbelje. Ang. to throb, elevare, tumere, palpitare. Frequent. F. trobbelje, Makkum drobbelje, arcte adaptatis pedibus salire, A. Dorset, drub.

Troch. Ags. thurh, prep. per, F.v. thruch, F. troch, Hd. durch, Nl. door. Tromme. Isl. thruma, intonare, thruma, tonitru, thryma, strepitus, pugna. Hald. F. tromme, tympanum; tromje, tympanum pulsare, Ang. drum, tympanum. Isl. thrum-kétill, Nl. inversis syllabis *ketel-trom*, vas æneum membrana stricta obductum, tympani usum

præstans, Ang. kettle-drum. Trop. Ags. throp, inverse pro thorpe, F. ien trop huzen, domus aliquot contiguze in loco campestri, F. 'n throp jonges, puerorum caterva, Gal. troupe.

Hol. dorp, vicus. Trudze. F. trudze, cg. gravedo, quæ dicitur mala, equorum, Ang. v. thrushes, a disease in horses, Halliw. Nl. droes, equorum catharra, quade droes. Confer Nl. v. droesen, dormitare, Ang. drousy, somnolentus; the drousy evill, lethargia, Kil. Droes, droessem, fæx.

Trunje. Isl. triuna, Hald. trjona, Egils. rostrum, quidquid prominet et coniforme est, F. troánje, Hol. tronie, vultus. F. trunje, oan-trunje, petere repetita prece, fatigare flagitando; figuram præbet canis esuriens, qui rostro trudens dominum flagitat offam.

Trut. Isl. thruda, virgo, puellula, Hald. Thrudr, divæ seu nymphæ nomen, And. F. myn trut! (troet) meum corculum! Nl. v. drut, amicus intimus, fidelis. Confer Nl. troetelen, mulcere, blandiri, sinu fovere. Isl. thruda, n. p. f. Nl. Gerthruda, idem, (virgo desiderata). Nl. troetelkind, corculum.

D

Trutling. Isl. thrutna, intumescere, Su. trutna, idem, F.b. trutte, amplificari, propagari, Outzen. F. trutlingen, eftertrutlingen, posteri in certo quodam, mihi autem ignoto, affinitatis gradu. Confer trüt, cunnus.

Truwe. Isl. thruga, premere, F. truwe, triuwe, trjouwe, premendo pellere, ynthriuwe, vi inserere. Goth. trisgjan, idem, (Nl. proppen) trusgjan, intrusgjan (Nl. inproppen).

Trûzelje. İsl. thros, threys, thrés, thræs, sagitta, Egils. Ags. dreosan,

ruere, F. truzelje, ruere.

Tuas. Isl. thusta, frigescere, F.b. thuas, m. fons, Joh. 16. Nisi sit ab Isl. thysia, proruere strepitu; thyse, strepitus, F.b. thuat, id. (Isl. suthr amnis: quasi murmurans, sutha, murmur; F. suze, stridere. Inverse thuas?)

Tuf. Ags. thufian, germinare, pullulare, fruticare, frondeseere, criniri; thufe, vexillum militare (apice hirsuto, crinito?) F. toef, tuf, cg. crista come, collum obligati sacci; ien toef blommen, florum fasciculus; toef hjirren crinium plumula, Nl. tuif, idem, Kil. tiara, Ang. v. tuff, cincinnus lane, Ang. tuft, crista, glomus, to tuft, fronde coronare, ornare; The solemn oaks, that tuft the swelling mounts. Thomson.

Tule. Isl. thula, confabulare, sermocinari; st. thula, narratiuncula; thylia, nugari. F. tule, jocus; tulkje, jocari; tule, corculum, Nl. tuyl et vb. tuylen, idem. Ex F.b. tülle, tölle, sed Bend. 5 thöle, os, ut orare, oratio ex os, oris, Lat. orator, Ags. thyla, orator.

Tute. Ags. theote, tubus per quem ducitur aqua, Isl. tida, idem, F. tüte, capitulum, vasis os. Labia in tubi formam contracta, fusorium, F. tutke, basium, diminut. ut Lat. osculum ex os. Nl. tote, tuyte, papilla, rostrum, apex cornu instar: tote-pot, tuyt-pot, cirnea, Gron. doetje, osculum, Hol. dotje, corculum.

Tûtje. Ags. thiotan, ululare, Goth. thiutan, cornu canere, F. thútje, idem, F. b. thuat, strepitus; thuat magi, strepere, turbas ciere, Joh. 16, F. teiót-

terje, garrire sturni instar.

Tûzelje. Isl. thusa, thysa, thysja, ruere, ferri cum impetu. F. túzelje, præceps ruere: túzel-sin, ingenium præceps, inconsultum. F.v. dusia, vertigine laborare; dust-slek, dust-stowe, ictus vel

DA.

pulsus, quo quis vertigine captus procidit, volvitur, Kil. dust, attonitus.

Tuzen. Ags. thusund, mille; Ang. thousund, F.v. thusend, F. túzen, Nl. duizend, F. u. düzend, Sc. o. djieusen. Forte per ellypsin pro thusund-tig, ut fyf-tich, sex-tich, Goth. fimf-tigjus, saihstigjus, Sax. v. thúsuntig, Nl. v. dusentich.

Twaye. Ags. threan, lavare, F.b. tvaie, Nl.v. dwaen, abstergere aqua; dwale, dwele, Flandri, mappa. Kil. Nl. dweil,

peniculus.

Twierje. Ags. thveor, thvyr, adj. transversus, obliquus, præposterus, perversus, Ang. thvart, W.o. thværs, E. I. 104. F.b. tværs, Outz. tværs, morosus, Joh. 149. F. dværs, obliquus; morosus, ut Ang. cross, transversus et morosus, Nl. dvars, idem. Ex Ags. thvyr est F. tvirre, ventus transverse et in gyros ruens, Lat. turbo, Nl. dvarrelwind; F. twirje, transverse et in gyros ferri, turbonis instar, Isl. thvera, transverti, de vento qui in transversum agitur, Ags. thvyrian, seec opponere, adversari, Ang. to thvart. Ang. twirl, circumagere; per syncopen Isl. thyrla pro thvyrla, turbine versari subito, Ags. thyrlian, terebrare. Twinge. Ags. thvingan, cogere, F.v.

Twinge. Ags. thringan, cogere, F.v. thringa, F. twinge, Nl. dwingen. Ags. pf. throng, F.v. pf. throng, F. twong, unde st. F.v. throng, vis, F. throng, idem; adj. eleganter comtus, Ags. pf. throng, v. thringan, st. throng, throng, corrigium, proprie lorum coërcens, Ang. thong, idem, Nl. dwang, vis.

Twungh. Isl. thringa, cogere, affligere, F.b. throungh, m. Joh. 111, febris frigida; F. tjinst, idem, proprie servitus. Hanc t initialem, ex th aspera oriundam, scribere soleo th ut eam distinguam a t initiali primitiva; ex. gr. thútje, thúzelje, thúzen, throaye, throirje, thringe, throungh; sed tiid, tunge, turf, tange, træd, trou, tunder, cæt.

DA, tunc, G. J. Scil. Hind. Hodie dial. com. do et doe, F.o. idem, C. M. 145. Pro a olim usurpabant a; da in diar. 1676. — Litera d fluxit ex aspirata th, quæ suavis est in Ang. then. Pro d Neerlandi habent tenuem t in toen. Da perdidit n finalem, quæ est in Goth. than, quam apocopen vox jam erat passa in Isl. Ags. et F.v. tha.

(Lat. tune pro TUVYE ut nume pro VUYYE?) Lat. tun == G. than, Nl. toen, toen? F.v. tha, non tantum "tune", sed et "quam" in comparatione, ut apud Neerl. dan significat; hanc notionem Frisii hodierni respuunt in comparatione dicentes as: F.v. thrimina diurra tha, Nl. driemael duurder dan het mijne, F. thryeris diurder as mines.

F. Dan, den, habet notionem quandam conditionalem et actionem verbi sequentis refert ad verbum proxime antecedens, Bithink Gods carme bern,

dan scil God dy bithinke.

DA, THA, F.v. art. plur. m. f. n. Goth. thai, ői. Sc.o. da, ői. ži. Tà. da stiere, F. di stearren, stellæ; da ki, vaccæ, F. di ky, idem. In sequente constructione Sc.o. de, vel di articulus indefinitus pluralis est, ad quem da respicit sensu articuli definiti, De beesten da komme al, jam veniunt vaccæ (ut mulgeantur).

DABE, vb. n. F. b. stulte et insulse loqui et agere, delirare, Outzen. Dave, idem. Vide dava. Ang. v. dab, homo flocci.

Vide dava. Ang. v. dab, homo flocci. dåbich, adj. F.b. insulsus, fatuus, exilis ingenii.

tabich, adj. idem, Sylt.

DACHT, vb.a. F.o. S pers. press. Ind. verbi duáne, facere. Vide F. dwaen, F. docht, facit, agit. C. M. 65.

DAED, cg. beneficium, factum eminens quo quis alium ex angustiis eripit. Daed, factum, hoc sensu opponitur verbis, vocibus inanibus, ut Ags dædcene, facto, i. e. vere strenuus; dædfruma, facto primus, i. e. vir efficax; dæd-hvæt, vir acerrimus; dæd-weore, grande opus. Ang. deeds, gesta fortia in bello. Ang. indeed, Nl. in der daed, revera. (Nl. dadelijk, Lat. actutum), Ang. Northamp. deedy, frugi, qui industria prodest sua, Baker. Isl. dath, f. virtus (bellica), fortitudo, pl. dathir, res præclare gestæ, F. pl. daden, benificia eminentia, Dy freamdling het daden oan di éarme widdou ind berntjes dien, peregrinus iste pauperam viduam et liberos miserandos cumulavit beneficiis. F.b. diad; Riad an' diad, consilio et re aliquem juvare. F. v. ded, promiscue, factum, actum, sed sæpissime in malam partem; ex. gr. vulneratio, vulnus, in genere, violentus aggressus, delictum. Finalis d in ded

DAEYE.

nata est ex th in dethe ut recte habent Cod. Emsegoensis et quædam documenta posteriora. Fluxit th ex fonte Scandinavica in dath. Richthofen th trahit ex calami lapsu. Lex. 680.

ded-eth, m. F.v. juramentum quo duellum judiciale prævenitur. Isl. dath,

virtus, factum eximium.

DAEGJE, vb.a. projicere scrupos vel nummos in metam, quod puerorum ludentium est.

oandaegje, vb.a. parvos discos projicere in metam. Dial. com. oanscosje,

de nummulis.

daggel-houtsjes, pl. parvi disci ex ligno querceo atro, quos pueri ludentes bacillo impingente in metam adigunt. Sunt autem hi disculi perforati in centro, ut fascia inserta constringantur et corollæ instar circum cervicem et humeros portentur.

Confer Ang. North. to dad, to strike; media dentalis d commutatur cum media gutturali g. Ang. to dash, If you dash a stone against a stone in the bottom of the water it maketh a sound, Baco, Isl. at daska, percutere. Confer tamen Ags. dag, res soluta et pendula, Ang. any thing dagling. Holendje dag, restis frustum quo puniuntur nautæ refractarii.

DAEK, F.o. nebula. D ex th, Isl. thoka nebula, caligo: thoku-land (terra nebulosa) Islandia. F. b. et Sax.l. daken, nebulosus esse, Richey. Dak, inserta aspiratione nasali ante tenuem gutturalem, fit Ang. v. dank, adj. humidus; North. danker, nubes obscura. Ang. v. One the danke of the dewe many dedo lyggys, Morte Arthure, F. yn 'e daek fen 'e dauwe leit mannich déade. Halliw. dakerich, adj. nebulosus. Cf. Kil. dake. DAEYE, vb. a. pati. F. v. daia, ex daga, Nl. dogen, Sax. v. dogian. Præsertim, pati calorem, sive aquæ calidæ, sive ignis. Di houn ken it hjitte iten nat daeye. Di froulju drinke di the gleaun hjit, dat hja se mar efkes daeye kenne. Ik ken di tange, di bri nat daeye, forcipem calidum mann attrectare nequeo, neque pultem calentem comedere. Prov. Men kenne nin gleaun iisder mei kannen daeye, nemo ultra posse obligatur. Nl. v. itidem de calore et frigore, Di hette ende groet coude daer dogeden, Maerl. Sp. Hist. III. 221, 59. Confer dogen codem sensu apud poe-

DAEL.

tam Nl. Reinardi. F.v. pine daye, pænam pati, Gab. 49: moninghe daia, se submittere admonitioni, Ch. I. 347. Deye, Ch. I. 242. 6, med. Ien goed bern ken naet daeye, dat er op syn mem smeuld wirdt, probus filius dedecus matri allatum quippe suum non patitur. DAEL, cg. F.u. cicatrix variolæ in formam scrobunculi; plene pok-dael, F. pok-dobbe. Ang. v. dale, a dimple in the flesh. F. u. Dalich, adj. obsitus variolarum cicatricibus, plene pók-dalich, Ang. v. daly, obsitus vallibus. Goth. dal, n. vallis, Ang. dale, (deel) G. J. delle, vallis. F. deel, n. canalis, nomen variorum canalium fossorum in Frisia; nisi sit a delf, Hol. canalis fossus, ut ex kalf et half sunt keal et heal. Hol. v. walen, gurgites; wielen, vortices; dellen, parvæ lacunæ, (Kil. delle, vet. lacuna) dellen ofte swetten, Keuren Rhynland, XII, ex pratis effossi alvei, effossæ lacunæ quæ terminorum vices præstant: Zelandi deelve fossa. Quæritur d an th sit litera initialis hujus vocis primitiva? Junius in voce G. dalei citat Cimbrorum (Isl. v.) thalur, unde Isl. dalur, dæle. Confer Jun. Et. dale, et Lex. G. dalei. F.v. to dele, (in vallem) deorsum; ellyptice dele, del: op ner del, neque sursum neque deorsum; Sax. v. to dale, Sax. n. dale, dal. Gothi hoc indicant vocis forma adverbiali dalath, deorsum; dalathro, inferne, F.b. dael, dæl, deel, Outzen, deorsum. Apud Frisios iterum a ascendit ad e vel deprimitur ad o, F. del, F. australes, Hind. dol, G. J. dol. F.o. secuti Nl.

vetulam et annosum equum strigosum. Verba a del incipientia sunt F. a dol vero F. australes. Multa verba ita componuntur; cito tantum præcipua;

neder-waerts habent dæl-warts, deorsum, Stür. F. Op ind del, sursum deor-

sumque, fig. in genere, quantum ad totum attinet, Ien alde hoer ind ien

ald hynder scilt op ind del nat folle,

non multum differt inter meretricem

ex. gr.

del-bædje, vb.a. sedare iratum. del-bine, vb.a. deorsum ligare vel constringere, animum demittere.

del-brecke, vb.a. destruere, demoliri. del-bruye, vb.n. et a. ruere, in humum projicere.

del-drage, vb.a. deorsum portare.

DAEL.

del-drachtich, adj. F.u. nebr-drachtich, (deorsum destillans) dicitur de
eis pedum plantis, quæ continuum
sudorem emittere solent fædeque
olent. De vulnere vel ulceratione valet locutio it draecht sterk, multum
exanit; 'n drachtige kou, vacca gravida.
del-driuwe, vb.n. Nl. afdrijven, in

flumine præceps volvi, defluere. dol-drûkje, vb.a. deprimere.

dol-drûk, cg. depressio, oppressio, dejectio animi.

del-du kje, vb. n. cernuare, immergi. del-dwaen, vb. a. detrudere, deorsum movere.

del-falle, vb. n. cadere humo. Ad hospitem intrantem, Fal del mar! vel Smyt dy del! Ang. Smit you down! Take chair! Gal. Donnez vous la peine de vous asseoir.

del-fleane, vb.n. volans descendere. del-flye, vb.a. (deorsum aptare) ordine et cura deponere. Relative him delflye, considere, obsidere. Fly dy del / Conside! Ang. Take chair!

del-gean, vb.n. descendere per scalas.

del-gong, F.v. descensus.

dòl-hompje, vb.a. detrudere manu violenta.

del-jaen, vb.a. superne alio quid tradere. Relative him deljaen, suum furorem compescere, cessare a ploratu et dormiscere; ad vagientem in cunis infantem, Myn boike juen dy del! Di wyn jouwt him del, desævit ventus. It waer jouwt him del, tempestas mitescit.

dòl-kliuwe, vb.n. descendere manibus pedibusque se movens (per funem).

del-komme, vb.n. descendere. Kom del! Descende! Quod cadit et non rumpitur komt sæft del, descendit suaviter, i. e. illæsum; figurate, præter expectationem bene cadit; Sæft delkomme, suaviter, illæse cadere, fig. sine noxa eventum sortiri. It is 'n gysten man, dy jin gau ris gålge ind red driget, mar it komt meast sæft del. Delkomme, inculpare (in quem culpa cadit) Prov. Giet it goed den kanne se it allegedrre dien; giet it tsjoed, den komt it op 'e kop fen ién man del. dol-seinje, vb.a. deorsum mittere.

del-litte, vb.a. permittere alicui descensum, demittere quid funi alligatum.

del-lizze, vb.a. n. deponere, decumbere.

DAELDER.

Di kölle dellizze, (caput deponere) mori. Sceel dellizze, componere litem. Dol-lizz, G. J. clades, cædes. Hollandismus ex nederlaag.

del-rinne, vb.n. F. austral. Dol-rinne. vb.n. deorsum currere, defluere, de-

stillare.

dòl-saeye, vb.n. volans vel projectus in terram transverse descendere. Fen *'e himel dol-saeye*, de cœlo avis instar volantis descendere.

dòl-sinke, vb.n. in deliquio animi concidere, corruere, prolabi; mergi.

del-sjæn, vb.a. despicere; yn 'e lighte delsjæn, de alto in locum humilem despicere. Ien scoalmaster siúcht leegh op ien boer del, ludimagister despicit (contemtu) fere rusticum.

foar-del-sjæn, vb.n. oculos demittere. dòl-sotte, vb.a. G. J. deponere, retundere superbiam. F. del-sette, Nl. nederzetten. Set di poat del, pone vas.

dòl-sitte, vb.n. desidere.

del-smite, vb. vi deorsum projicere. del-spiele, vb.a. et n. abunde deorsum fluere; It reint dat it wetter yn 'e kéamer delspielt. Active de doctir mottit ijten hetle delspiele, medico prandium (potu cerevisiæ) deorsum cluendum est. W. G. 59.

dol-thongerje, vb.a. Nl. nederdonde-

ren, deturbare fulminis ictu. dòl-thriuwe, vb.a detrudere, trudere

in terram, opprimere. dòl-thruzelje, vb.n. præceps cadere,

ruere. del-tsjæn, vb.n. descendere. F.v. del-

tiaen, deorsum trahere, in partibus inferioribus computare. O. F. W. 373. del-gote, cg. canalis sive fistula lignea

de tecto pendens, per quam defluit aqua pluvialis.

DAELDER, cg. nummus argenteus autiquatus, quæ valebat 30 stuveros, Hd. thaler. Figurate, segmentum integrum tenue et planum pomi, longi libi, carotæ, cæt. Sny di apel, di wirtel yn daelders, vel dimunitive yn daelderkes. Jouw it bern ien daelder koeke.

daelders, pl. maculæ rotundæ equi scutulati. Ien span hynzer mei moaye daelders vel apels, Hol. appel-grauw paard, Gal. pommelé, Ang. v. apple-gray, Ang.

dapple-gray.

DAELK, adv. mox, Hd. bald, Nl. straks. Ik scil daelk komme, mox venibo. Ex dadelik, statim. Daelk ansluns, (statim

DAEM.

mox) paulo mox. Analogice Nl.v. to handes, mox, Nl. thans, nunc.

DAEM, cg. F.b. daam, (Nl. dam, Hd. damm) Joh. 101, agger quo obstruitur aqua, pl. dammen; de sive a longa singularis monosyllabi corripitur in a brevem duramque accentu in prima syllaba bisyllabi pluralis; ex. gr. raem, aries, pl. rammen; kaem, pecten, pl. kammen; faem, virgo, pl. fammen; laem, agnus, pl. lammen. — Distinguunt Frisii inter diken aggeres terreni in continente exstructi contra irruens mare vel influxum aquæ dulcis, et dammen aggeres in aqua structi

vel sepimenta lignea.

daem, agger transversus in fossa agrum cingente, per quem transeunt de prato vel arvo in vicinum pratum vel ar-Clauditur agger talis cancellis mobilibus, quos hikke, pl. hikken dicunt. Hikken ind dammen, clathri et aditus agrorum per fossam transversi. Figurate Dammen ind hikpeallen, homines obstinati et intractabiles. *Di* hikke is fen di daem, nemo adest qui protervos coercet. Prov. As di ĥibke is fen di daem rinne di sciep yn 't wyld, absente colono famulitium lascivit. As er ién sciep oer di daem giet fleane se er allgearre oer, vulgus fere sequitur exemplum unius temerarii, Scoti If one sheep loup oer the dike all the rest will follow, Kelly, 179. In aditibus agrorum pecus transiens atterit gramen pedibus, unde pluvia fiunt coenosi, quos Frisii vocant dukelige (doekelige) dammen: Dukelige dammen stopje, solvere debita vetera. Alde rike moikes binne goed om di dukelige dammen fen swiften onder hjar migen to stopjen.

daem, F.v. locus elevatior (colliculus) et stratus, ubi canis molossus suam habet sedem in fundo rustici; hodie therp vel poale, honne-therp, honnepoale: Dis hondis; als ma stapet op him, jef dat men slacht in sine damne deer hi leit, so toermet naet beta, O. F. W. 384. Præpositio in probat daem hic figurate nidum notare, in nido, sed in sequenti proverbio op, supra, spectat colliculum. Prov. Ien houn is stout op sijn eijn daem, Bur. 18, quisque apud se audax est. Nl. Een hont is stout op zijnen eigen dam,

Hooft, br. 172.

DAEM.

Frisii suas sedes figentes apud ostia fluminum, eorum aquas dulces separabant ab aqua marina, ita tamen ut per emissaria navibus liberum aditum præberent. Hoc modo claudebant ostia fluminum Amstelæ, Rotæ, Zanæ aliorumque, et inde nomina urbium Amstelre-dam, Rotero-dam, Zaenre-dam, hodie Amsterdam, Rotterdam, Zaandam. Adde his urbes maritimas West-Frisiæ Udam hodie Edam, Monnickendam, vicosque Vollen-dam, Knollen-dam. Erat olim fluentum in horum vicinia Ilip dictum, ad cujus oram vicus Ilipen-dam, hodie Üpendam. Apud effluvia fluminis Harlemensis Sparen est Sparendam. Cf. De kaart van Hollands Noorder quartier in 1288 door G. de Vries. Sunt et in media Frisia emissaria, ad quorum ripam diversoria aliaque ædificia inveniuntur, quibus nomen daem: ex. gr. Heá-daem, F.u. Hooi-dam in pago Smallingerlandia; Galama-damme, vel -dammen, in pago Hemelumer Oldefaert. Aliis vicis nomen est a ripa cui adjacent; sc. wâl, ex. gr. Krom-wâl in Wonse-radela; Héren-wâl, vicus vicinus vico Diversorium di âlde-Heárren-fean. *scóuso* nomen habet a cymba majore, qua pecus, viatores, vehiculaque super fluvium proximum traducebant.

Note est in linguis figura, qua notio alti ad eam depressi, quod juxta est, descendit; ex. gr. F. dyk, Nl. dijk, agger, Ang. dike, sub altera forma ditch Anglice est fossa. Quæritur an non simili figura daem, dammen, agger, transiit ad fossam vel canalem juxta fluentem? Exemplo sint F.b. dâm, fossa aquaria, molendini aquarii canalis, piscina, Outzen. F. di lange Dam, parvum stagnum vicos Scarl et Bakhuzen intermedium. Di dammen, canalis ducens a Molkwar in vicum Coldum (Koudum). In vicinio lacus Morrha ab occidente finit in houten-Dam, ab oriente in Galamadamme. Vicinæ fossæ in Tietjerksteradela sunt *âlde Dam* et Bergumer Dam. Lacus Pikmar versus occidentem desinit in sinum dictum groun-daem. Confer Isl. dammr, agger, alluvies, et piscina; Dani dam, idem; Ang. Suffolk, dam, marsh; Scoti, a dam, tantum urinæ quantum infans una vice

DAEN.

mingit, to dame, mingere. Confer F. Nl. Ang. cæt. damp, vapor.

dam-lizzer, cg. trabs lateralis ostii sive introitus agri, in qua postes clathri infixi sunt, quæque impedit quo minus glebæ solutæ ruant in fossam: quodque latus tegit utrimque trabs una. dam, F.v. cicatrix exstans, Jef dio weer een dam standen haet, O. F. W. 862, si labium (vulneratum) cicatricem ele-

vatam reliquam habet, F. naed. daem, perinæum, quasi aggellus. Alias F. keep-striétte (fissuræ platea).

dam-steegh, adj. procedere recusans, valet de equo. Damsteegh hynzer, equus stabulum vel fundum rustici linquere nolens, equus inter currendum ilico gradum sistens et ultra procedere obstinate recusans. Nl. stedigh, stabilis, (eodem loco immotus stans) pertinax, obstinatus. Kil.

stryk-daem, og. asseres rite dolati, arcte linea recta secundum trabes fistucatas compacti, per fossam aquariam transversi, ne gutta quidem transest in partem aquæ vacuam et cœno purgandam.

dam-rak, vel-rek, n. canalis ducens ab aggere Amstelodamensi in emissarium ad flumen Yam, Hol. het IJ. F. rak, rek, spatium certum canalis flexuosi per quem naves velificant: 's rek yn 'e wyn, canalis pars cujus tractus ventum habet adversum.

damje, vb.a. aggerem opponere aquis. Sat. dómje, E. II. 203. Ags. demman, Ang. to dam.

demma, vb.a. F.v. obturare; nenne walla demma, nullum puteum implere, obturare: more solito inserta p post m, dempa; dempt-ma himme walla. F. dimpe, Nl. dempen, restinguere. Inserta p nascitur ordo vocum in quibus notiones opponendi, restinguendi, deprimendi, suffocandi, sedandi prævalent; tales sunt damp, vapor; dompige loft, cœlum madidum tristeque; dimpich hynzer, equus suspiriosus; dompe, trudere; et id genus alia.

DAEN, cg. vestigium impressionis qualiscunque; ex. gr. impressio in natibus insidentis mattæ; impressio fasciarum in clunibus infantis; plica immutabilis in linteo; vestigium madidæ scutellæ in mensa, cæt. — Vibex, Men sitte jin danen yn it gât op dy matten studlæn. It bern hat danen yn 'e billen fen di ruften.

DAGEL

Dani danne, effingere, formam addere, formare, Nl. v. gedane, Nl. gedaente, forma, species, facies. Nl. Zo-danich, (ita formatus) talis; koe-danich (quo-

modo formatus) qualis.

danich, adj. adv. significanter, valde. Gal. marqué; F.v. denoch, denich, formam, qualitatem quandam habens; aldus denighe besittinge, talis possessio; under-denick, subjectus, subditus; denicheid, qualitas, under-denicheid, obedientia. It bern hat danich ut 'e noas blet, infanti sanguis profuse e naribus fluxit. It is danige kald, sævit frigus. Dy keerdel het ien danigen bult jild, nummis ditissimus est. Dat is den danick / Hoc modum excedit. Dy faem is den danige moai! Puella ista pulcherrima est; Isl. da væn, eximie pulcher. Confer Baker, Northamtonshire. I. 178, "Dent, dant, impression " from a blow in a hard substance or , from pressure in a soft one. Spenser, Fairy Queen,

Yelad in mighty arms and silver shielde, Whereon old dints of deep sooundes did (remaine.

DAGE, cg. aurora. Four dei ind four dage; vide dei Valet etiam de crepusculo vespertino, cum sol occidit; as di dage fen di loft giet, cum lumen recedit de cœlo. Ang. v. day, the dawn or first opening of the day, Nl. dage-raed, aurora, ex dach, dies, et raed, Ags. rodor, firmamentum, æthereæ sedes.

daegje, vb.n. diescere; Ang. v. day, to dawn. Diem ponere, constituere; F. immen foar it riucht daegje, in jus vocare, Ang. v. to day, to fix a day, Wright. Nl. daghe-dingen, in jus vocare. Kil. Confer F. v. dei-thing, in v. dei.

oerdægje. vb.a. G. J. præfulgere supra omnes vel omnia.

ût-daegje, vb.a. provocare quem in pugnam singularem. Ang. v. to day, take an appointed time to fight, Hal. 293.

moarn-dage, prima lux matutina. joun-dage, lux vesperascentis diei.

DAGGE, F.o. femina garrula, inepte loquax et negligens; flær-dagge. Stür. Scoti dage, a trollop; a dirty mismanaging woman, Jam. Ang. d. dage, tenuis pluvia; to dage, cursitare. Halliw. DAGH, F.b. ros, Joh. 101. Scoti dag,

DAIPE.

pluvia tenuis; to dage, irrorare pluvia tenui. Isl. döggva, irrorare; deigia, madefacere, Su. dugg, pluvia minuta. dage, F.b. perfundere aqua, sive e fundibulo, sive e catino, Outzen. Ang. North. dugge, irrigare. Ang. dug, (organum irrigans) uber, Ang. v. mamma. daw, m. F.v. ros. G = W. F. dause,

Nl. dasso, m.

dawa, vb.n. F.v. rorare, F. daunje, Nl. daunen. Ang. Exmoor, to dove, rorare. F. dóage, Makkum, ros; dóagedrip, roris gutta.

duwwe, vb.a. F.b. intingere, imbuere. Hd. tünken, Gal. tremper, Bend. 15. Ags. dufian, immergere. F.b. döf (deuf) jus, F. stip, in quo tingitur frustum. Confer F.u. suur-doop, jusculum acidum in quo tinguntur pisciculi,

ex. gr. percæ, Bend. 15.

dou, cg. (avis urinans) columba, Ang. dove. Goth. dubo, Isl. dufa, F. u. duew (düüw). F. doffer, columbus F. o. duwwe, intingere; deuf, n. intinctio; deuw, f. columba, doffer, m. columbus. Bend. 16. dofje, vb. n. forma vaporis, roris vel

tenuis pluviæ descendere et madefacere: del-dofje, ex alto irrorare.

dôf, adj. humidulus: ex. gr. dôf linnen. Figurate Hol. duf, languens, torpens, segnis, proprie, madore laxus; Ik ben duf. De scheepvaart is duf.

dàuw-striker, cg. loripedis pes transversus; proprie, qui verrit ambulans rorem de gramine. Eadem figura Nl. dauw-swenghel, palear pendulum vaccæ

obesæ, Ang. dew-lap, idem.

DAI, n. massa farinaria. Ags. dâh, Scot. daich, Isl. deig, Dani idem, F.b. dei, Outzen. dī, n. Joh. 101. Ang. dough, massa farinæ subactæ, Nl. deegh, Ang. North. to dag, to run thick. — Al noagh koecke fin ien daij, (satis libi ex massa eadem) ne aures obtunde eadem usque cantilena, Burm. 2.

dâyich, adj. non bene coctus (panis), spissus et lentus (panis). Scot. daighie, Ang. doughy, Derby, foolish. Nl. gaer, bene coctus, callidus: niet gaer, crudus, incallidus. Plene Ang. v. dough-baked, imperfectly baked, Gal. pateux.

dayegens, cg. panis semi-cocti spissitudo, Scoti daighiness. Goth. deigan, digan, depsere, effingeze, formare, pf.

daig; daigs, m. massa.

DAIPE, F.o. C. M. 171. baptismus. Hind. dáip. daipi, vb.a. F.o. baptisare aqua lustrali, Daipa, id. daipet, 2 pers. impt. Underriuchtet alle Heydens un daipet jar, C. M. 68, 181. F.v. wapeldepinge, -djepinge, perfusio aquæ. F. djiepe, exantlare perfundendam aquam. Ags. dippan, dyppan, immergere, baptisare; primitus non irrigabant noviciorum Christianorum capita tantum aqua lustrali, sed eos tôtos quantos immergebant; Ags. dufjan, immergere, immergi. Ex Gr. Θάπτω, sepelio, liquet a esse thematis vocalem primitivam, quam Gothi augebant vocali # sequente, daupjan; ex au est o in Nl. dopen. F. doape, baptismus: doapje, baptisare. F.u. suur-doop, jusculum ex farre, ovo, lacte, butyro et aceto, quo perfundunt pisciculos coctos. Hol.v. dopers, teleiobaptistæ, Ang. v. doppers sive dippers, Ben Jonson: ex baptismo, quem, rejecto baptismate infantum, solis adultis administrabant, ita dicti. Teleiobaptistas Nl. vocant hodie Doopsgezinden, Ang. baptists.

DAK, n. tegumentum corporis. D ex th. Ags. thæk, theak, n. tectum, gen. pl. thaca, dat. thacum; Isl. thak et theckin, n. idem. Vide dek, tectum domus, Nl. dak. Di faem sit goed yn hjar rak ind dak, famula omne genus vestibus cumulata est; spectat præcipue vestimenta interiora; ornate enim esse indutam vestibus superioribus et paupere interioribus meretricium habebant Frisiæ cultum. Inde præcipue largo numero novorum indusiorum linteorum studebant famulæ, quarum plurimæ in sua cista servabant viginti-qua-tuor. — Rak, copia commodis sufficiens, vulgo gerak; F. rikke, porrigere, Nl. toereiken, Gothi. rikan, pf. rak; rakjan, extendere (manum), unde adj. rak, Nl. toereikend, sufficiens, sat.

DAKKERJE, vb.n. F.o. perniciter ititare. Emdani dakkern, Stür. Scoti to dacker, huc illuc cursitare, unde propter crebras itiones per pascus Ang. daker-hen, Hd. wiesenläufer. Flandri vet. Frisiorum australium olim contermini daeckern volitare, motari, vibrare, coruscare. Kil.

DALE, vb.n. descendere. Ang.v. dale, idem, Nl. dalen. Di sinne daelt, sol in occasum vergit. Di granen dale, pretium frumenti minuitur. Confer

DAMP.

dal, dol, del, infra, deorsum. Prov. Dær binne wol heager bergen daeld, ne effer te bonis fortunæ, quæ te al-

tiorum retudit superbiam.

DALJE, DAILJE, cg. subita vehementia, hostilis repulsus, retribuendi actus vehemens, imprimis convitiis. F.o. dalje, dolje, verbera infligere, in partes dividere. Teuth. Dail, dapper, rysch, wacker, agilis, vigil, activus, acrimoniosus. Maarns vier it blak, mar oer dei kaem er dalje, hora matutina silebat ventus, sed medio die quietem furore rependebat. Auke forwiet it fiskwisf dat hja bline njerring dréau, mar dær kaem dailje op, exprobratio, vellicatio, verba opprobriosa.

DAMP, cg. vapor, nebula, aer vaporosus. G. J. dompe. Dær is ien damp oer it fjüd, nebula quædam premit agros. Wasem, cg. vapor calidus surgens ex. gr. e cibis calidis, aqua ebulliente, vel fumante collo equi exhausti; damp, ex solo humido, ex aere matuino refriguerato iterumque sole calefacto. Modrn-dampen, juwn-dampen, Nl. Ang.

damp, vapor.

damp, adj. subhumidus. Damp linnen, linteum subhumidum; 'n damp hus, domus humida, Nl. een vochtig huis. Di kléan binne my damp fenne dauve, vestes meæ madorem imbibunt ex rore. Ang. caves and grots under ground are dampish.

dampe, dampje, vb.n. et a. evaporare. Utdampe (it linnen) siccare lintea subhumida eliciendo vaporem ante ignem. Dampje, fumum ducere per fistulam tabacinam: di boeren dampje, dat men nat ut'e éagen ejen kenne.

dampens, cg. mador, Ang. dampness.
dampich, adj. nebulosus, Ang. dampy.
In damp iterum a surgit ad e vel descendit ad o, unde dempe et dompe.
Kil. domp et damp, vapor. Ang. damp,

quod efferunt démp.

dompje, vb.a. restinguere, suffocare; fig. rescindere.

domper, adj. idem quod dompich.
domper, cg. cornienlus ad candelam
extinguendam. Nl. v. domp-hoorn, demp-

hoorn.

dompich waer, sine vento cœlum obnubilum, udum et triste. Dompige kéamer, cubiculum aëri non pervium, caliginosum, triste. Ang. dampy, vaporosus; fig. dejectus animo; damp,

DAMP.

dejectio animi, To be in a dump. Ang. Berk. dommel, damp, applied to hay or corn; dull, inactive, applied to animals.

dompe, dompje, vb.n. subsurdum sonitum edere. Freq. Nl. dommelen, bombos edere, Kil. Hd. rohr-dommel, idem quod.

reid-domper, cg. onocrotalus, proprie, qui habitat in arundinetis ibique citat bombos. Reid, arundo arundinetum, Nl. riet, pro quo Nl. roer, arundo, in Nl. roer-domp, quod Kil. commutat cum roer-tromp. Trompe, Nl. v. tuba, cornu: cornu inflati sonitum referens. Nl. dompigh, adj. subsurdum sonitum reddens ut tonitrua e longinquo. De anate tranquille inter longinqua tonitrua natante canit poeta J. P. Klein, Zij vreest het dom-pige donderen niet. Roer redit in Nl. roer-vink pro riet-vink, avicula juncis et arundinibus insidens, per paronomasiam roere, agitatio et arundo, roer-vink, auctor turbarum. Ridicula viget inter pauperes piscatores et operarios superstitio modium ('n lippen rògge) secalis anno proximo tot florenos constaturum quot bombos una vice ciet onocrotalus. Quatuor bombis integris si addit debiliorem modius constabit quatuor florenos cum dimidio. Risum teneatis! Su fack as di reiddomper ropt sa diur wirdt de rogge: ellse domp docht ien goune yn it lipen ind ien heal-goune as er noch ien neidompke by komt. A vocis sonitu surdo nomen accepit ani rudentis Gr. ovoκρόταλος, Lat. onocrotalus, κρόταλου, crepitaculum. Lat. tourus, Plinius. Bos Nl. mose-koe, comi, paludis vacca. Hd. mose-kuh, mos-ochs, erd-bul, (qui bovis instar mugit in paludis cœno) H. Jun. 64. ed. 1a. Onocrotalus habet plumas laxas casque subflavas maculis nigris variegatas, unde nomen Lat. stellaris ardea. Plumæ ardeæ (reiger) sunt quasi cæsiæ mixtæ albescentibus. — Nl. domp-hoorn, Kil. onocrotalus, proprie, cornu subsurdum edens sonitum. In hac voce elucet affinitas inter notiones restinguendi et subsurde sonandi; domp, demp, enim in domp-, demphoorn, extinctor candelse, extinguit, et in domp-hoors, onocrotalus, surde sonat.

DAR.

demme, vb.a. per literarum assimilationem pro dempe, Nl. dempen, restinguere. Dær is nin demmen oan dy bræn, istud incendium restingui nequit. demmen, dimmen, adj. sedatus, sta-

demmen, dimmen, adj. sedatus, stabilis et frugi: 'n dimmen man, nin

poekoánne.

dempich, dempen, dimpen, adj. gravedinosus, proprie, vaporis plenus, vaporosus. Lat. suspirium et suspiriosus. Nl. dampigh, suspiriosus. F. Dimpich imprimis attinet equos: 'n dimpige hynxt vel ien dimpich hynder, equus asthmaticus, sive asthma conciperit ex subita refrigeratione, sive ex fœni mucidi usu. Nl. dampigh, suspiriosus. Ang. dampy, adj. humidus (vapore); dejectus animi.

DAM-SPUL, n. Gal. jeu de dame, matronse ludus.

dam-houtjes, pl. latrunculi, Gal. pions, disci pusilli lignei.

damje, Gal. jouer aux dames, multi inter agricolas Frisise tam perdite hunc amant ludum ut totam per noctem intenti et taciturni in eo transigant.

To dam wæze, in hoc latrunculorum ludo victor esse; tropice, Hij mient al dat er to dam is, jam suas res in tuto esse putat.

dammede, n. Hind. linteum Indicum ex gossypio ita filis varii coloris intertextum, ut tabulæ lusoriæ rhombos referat.

DANGELJE, vb.n. pendulus librari sive jactari, hinc inde ferri. Ang. to dangle, idem, Isl. dingla, motari pendens.

um dangelje, ititare, pigre obambulare. Di feint dangelt al um di faem hinne, juvenis meticulose vagatur circa virginem.

gedangel, n. commotio nugatoria. In versione F. poematis Bilderdikii, De vlock, Di feint, oars frjemd yn dat gedangel, jouwt him yn 't fjild.

DAR, F.o. fores, C. M. 41. Dár, idem, Sc.o. F. dóare, dóar, q. v. Ex door est Hol. deur. In pl. doárren a magis elucet. Foár doar (ante domum) in platea, ita et subst. Gothicum fauradauri, platea. Heit is nat yn; hy is foár doar, pater non intas est; foris est.

Græci frequentabant υ in Θύρα, Lat. o in fores. Gothi o extraneam fere scribebant au, daur, sed Sax.v. o in

DARL

dor, F.v. dore. Contra Ags. duru, Isl. dyr; sed Ang. u mutabant in 6 door: Alam. vocales u et o ambas habebant in thur et thor. Adeo difficile est certam in his quærere regulam.

DARI, DARRI, og. lenta et tenuis materia caustica, quæ per strata jacet in fodinis causticis sparsa. Arefacta indurescit, assulatim frangitur, et usta vehementem citat calorem; in carbones versa rumpitur et cito extinguitur. Nascitur ex putrefactis plantis maxime aquatilibus, quales sunt arundineta, junci, algæ, Isl. thar, alga. "Dare, Sax. Fris. ast, (hodie iest) ustrina." Kil. Inde dari-torf, cespes causticus, ellyptice F. turf. Per apocopen ultimæ partis (turf) remanet Flandrorum et Zélandorum dary, darie, darinck, cespes bituminosus; nigra quædam et viscosa gleba, qua Flandri septentrionales et Zélandi focum alunt, Kil. darinck. Pro darri Hol. habent derrie. Confer Ags. dearran, Ang. to dare, (ardere in arma) auderc.

Vicina materiæ dari est altera scaltel, quæ sub ripis lacuum, stagnorum et latorum canalium latet; invenitur et sparsa in strata sub maceris et arenosis campis ericeti. Haud multum inter se discrepant dari et scallet.

derri vel klyn, cg. terra caustica, bituminosa, madida ex fundo aquæ tracta, sparsa per agellum vicinum, ibique soli et ventis exposita tandem in oblongos cubos secta et arefacta, Neerlandis usui est in foco alendo.

darink, veteres Zélandi terram fluxui et refluxui maris quotidie obnoxiam adeoque sale marino saturatam, effodiebant et siccatam comburebant; cineres vero in opificinam salinariam vehebant, ubi aqua marina mixti in salem vertebantur. Ideo hanc terræ effossionem et darink vocabant et selnéring, salis opificium. Tabula pictoris C. Pronk, in xenodochio Sierikseæ asservata, effossionis et combustionis modum repræsentat; ea vero sculptore C. Pronk in tabula ænea publici juris facta est. Kilianus in voce Darinck hanc cum darie commutat. Kil. dare, ustrina.

DARJE, DAERJE, vb. relat. F.o. se compescere, detumere, scilicet coeli tempestas. Be-dare, idem. Bedaerd, sedatus (homo). Cf. supra bidarje. Stür.

DARTIEN.

DARKERT, DARKET, og. juvenis comtus, gressu feroculo sihi mire placens, juvenis compositus in ostentationem. Hwat ien darket is us Jetse mei syn nye hoed ind moaye kreakers! Isl. at taga sig darkt, jactabunde ferri, Andreæ. Isl. darka, properare gressus absque velocitate analoga. (Cf. Ang. to dare, Shak. provocare, Scoti darren, idem. Isl. däre temerarius, A. Devon darous, bold, daring. Ang. Cumb. darter, active. Nl. dartel, dertel, F. derten, petulans, temerarius. F. durkert, Hol. een bram.)

DARTIEN, num. (dattien) F.u. tredecim. F.u. mutantes th in d faciunt cum Nl. dertien. Ita et F.o. dartein; sed th in F. threttjin. Quantum ad thematis vocales, ex alterutra vocali duplici veterum nata videtur; a ex iá Isl. thriátigir; Worcumensium o in thróttjen ex eó in Ags. threó-tyne; e ex éo in F. threttjin, Scot. threttens, nisi e eadem sit cum e in Isl. threttan et Lat. tredecim. Anglorum i in thirteen ex io in Ags. thriotyne F.b. pro thrio Nl. drie, inverse trôi, tres. Bend. Transponunt literas Nl. in dertien, F.u. in dartien, Angli in thirteen, pro dre-tien, dra-tien, thri-teen.

dartien omne notat quod bene et celeriter procedit. F. u. As ien durtien, velox, pernix, hilaris, prompte; It fuur brandt as 'n dartien, lætissime focus ardet. Dat sike kyn' drinkt nou weer as 'n dartien, infans nuperrime egrotans nunc avide sugit mammam. Hol. Hij is zo vlug als een dertientje,

aviculis pernicior est.

Numeris variis nostrates quasdam res faustas infaustasque insignire solent: ex. gr. numero centesimo 100 vel zero o latrinam; exagesimo 60 amentes, Hol. F.u. Ben je sestich? an te dementia cepit? F.u. op syn elf-ind-dartichs wat doen, aliquid agere lente et anxia minutaque diligentia. Undecim stultorum numerus, Hol. Het gekken-nommer, sc. elf 11. Hy moet naar mumero elf, ad delirantium hospitium relegandus est. Hol. Hij scheldt hem uit voor elf-en-dertig, i. e. voor even veel (sc. wat) quæcumque ei exprobrat. F.u. De goede negen, (bonus numerus 9) infans suavis et placidus; proprie numerus faustus 9 in ludo anserum, het ganze-spel. Numerus 13

DASK.

convivarum infaustus habetur; portendere quippe perhibent corum unum intra annum esse moriturum, quod Christus in ultima cona accumbens cum 12 apostolis brevi post cruci affixus est. Numerum 30 quoque omi-nosum censebant, quod Judas Chris-tum prodidit 30 denariis. Inde ad præsagium istud avertendum numerum 30 non nominabant nisi addita formula met God, cum Deo, Hol. Dertick met God. Annus vitæ sexagesimus tertius (63) climacterius, fatalis creditur et dicitur F. it moard-jier, Hol. het moord*jaar*, annus internecivus, quem qui supervivit in longum viviturus creditur. Numerus tres (3) eximie faustus habetur, Hol. Alle goede dingen bestaan in drieën. Hol. Driemaal is scheeps- vel schippers-recht, F. Thrye is scippers rischt (ter est jus nautarum) in propinando hoc proverbium usu venit et innuit esse ominosum si quis minus tribus poculis biberit. Numerum septimum haud minus perfectum et felicem prædicabant; inde matrimonii septimum filium manebant divitiæ, ingenii dotes et vitæ beatæ gaudia. — Generatim veteres numeros pares credebant ominosos, impares faustos. Vide Brand. Ellis, Popular antiquities, qui tom. III. p. 264 de hac materie disseruit, et inter plura locum sequen-tem citat. Medicus Anglus Trickmore hoc ponebat axioma, Let the number of his bleedings and purgations be odd. Numero Deus impare gaudet.

DASK, m. F.b. patina, vas, Joh. 101. Ags. disc, Ang. dish, unde F. oandisje, parare mensam; opdieje, imponere cibor mensæ. Lat. discus. Primæ Frisiorum patinæ erant parvi disci lignei, in quibus conviva suas secabat carnes. Patinæ cavæ ex fictili opere proavis erant ignotæ. NL disch, mensa, ex dieco dicta, quod primæ mensæ mobiles, parvæ et rotundæ erant. Alterum mensæ nomen *tafel* itidem ex Lat. tabula ductum est, indicio mensas hodiernas veteribus fuisse ignotas; comedebant cibos, quos edebant, vel genubus fultos, vel scamno impositos, cui insidebant pedibus varicatis. Pro dask F. habent itens-panne, F.b. pan (paan) patina fictilis, ut thek-panne, tegula, hersens-panne, calva, cost. Ang. pane, tessella vitrea, Gal. quarreau.

DAVA.

DASKJE, v.a. verberare. Daskje op mar! ne parcas flagro. Isl. at daska, percutere, Ang. to dask. Isl. dask, n. ictus, verber, Ang. dask, id.

DAUK, DÓUK, eg. obturamentum dolii. Contracte ex dovik unde Nl. (dövik) deuvik. Inde poeta obsecenus Teng-

nagel p. 53, de mentula,

Voort maeckt hy met moer een praetje, Gaet met haer wat in de tuyn, Toont een deuvich tot haer vaetje; Want de vocht was in de kruyn.

p. 56, 't Deuvick-gat dat was verstopt, stranguria laborabat: Ang. v. dock, the atump of a beasts tail; to dock, futuere; doccy, meretrix, ex doccige.

Tali obturamento præcipue claudebant dolium cerevisiæ, qua celebrabant nuptias, unde biar et Ang. ale, figurate festum indicat; cui annuit

dauk-slikje, vb.n. (lambere dolii evacuati obturamentum) continuare nuptias postero die, antiquitus sæpe per totum hebdomadem. In oppidis Frisiæ hunc sequebantur ordinem; die solis consanguinei, liberi et pueri usque ad quartum gradum nuptias celebrabant; die martis amici et vicini; die jovis famuli, famulæ et operarii tam gentis quam convivatoris; die saturni oppidi ejusque ambitus pauperes ad prandiorum reliquias consumendas, quod dauk-slikjen appellabant. Hindelopenses morum antiquorum cæteris tenaciores in festis nuptialibus omnes hosce ordines inter se miscebant. Confer hanc annotationem; De gouden brulloft fen Douwe op Seetlum mei Aefk Herres dochter Risselada durre mei it dauk-slikjen fen d'iene snein ta di oare. Nei di brulloft kamen di earme minscen da altiden to dauk-slikjen, d. i. alle lesjes fen di mjilliid op to iten. Scheltema, Trouwen en Vrijen. 313. Idem observabant olim nobiles inter Frisios, cum mensas exquisitissimis epulis exstruebant; earum enim reliquias omnes easque lautas pauperibus qui ante ædes concurrerant, e fenestris triclinii porrigebant convivæ.

DAVA, vb. n. F. v. surdescere. Nl. v. doven, surdescere, stupere, F. doawje, vb. a. et n. restingui; di turf doawet, carbones ardentes glebæ causticæ

sponte restinguuntur; utdoawje, idem; extingui et extinDAVA.

ut-doagje, Makkum, ut doage pro doage, ros. doaf-poat, cg. olla fictilis in qua extinguuntur carbones igniti. Fig. Vn 'e doafpoat smore, suffocare

rumorem delicti.

dåf, adj. F.b. surdus. F.v. Een dáef mon mey neen riuchter wesa, non licet surdo judex esse. F, doaf, surdus; hearrende doaf, se fingens surdum. Sa doaf as ien quartel, coturnice surdior. Propria notio hebetudinis, stuporis et insipidi in genere transiit ad singularem auditus hebetis, ut liquet ex doase-stoak, lignum cariosum, ramus aridus, cremium, Hd. eine taube nuss, Ang. v. deaf, decayed, tasteless; applied to nutscorn, cæt F. doave nettel, urtica non pungens, lamium album. F. b. déuw-staak, homo obliviosus. Joh. 141. Di fingerseinen binne my doaf fen 'e kedld, digitorum apices mihi torpent frigore. — Goth. daubs, adj. callum inducens, exceecatus, surdus, eadem ratione est ad F.v. daf, Ags. Ang. deaf, ut G. dauthus ad F.v. dath Ags. Ang. death, F. dead. Ex au in daubs, Isl. daufr, insipidus, surdus, fatuus, subtristis, est ey in Isl. deufa, hebetudo, languor, surditas. Ags. deaf tum vitiatum quid, ut naturalem vim atque acrimoniam perdiderit, tum surdum notat. Hindelopenses a non afflant vocali u sed i ex y, dáif; ki ys dáif on beide aren, surdet ambas aures. Hy is doaf oan dy side fen syn haed, tua proposita refusat, Scoti He is deaf on that side of his head. Kellyt 150. Dær kear ik dy, sei dbawe Japik, ind er roam ien lus oer 'e souder, absurditatem asseverationis notat. Prov. Dy nat doaf is mat hwat hearre, multa odiosa, que aures acute capiunt, surdas fugiunt.

doawens, cg. surditas, F.u. dowens,

A. deafness, Nl. doofkeid.

doaf-man, cg. homo surdus; oan ien doaf-mans doar klopje. "Sionge foor ien doaffmans door," surdo iabulam

narrare. Burm. 59.

do af-hûdich, adj. inobediens, jussu parentum non obtemperans, proprie, qui duram habet cutem, verbera contemnentem. Holstein Idiot. I. 220, dik-hudich, contumax 221; dik-fellig, idem. Doafhúdich lán, terra aspera tractatu; lenta, pigra, que fructu haud cito stercorationi respondet.

DÆRE.

stoak-doaf, adj. penitus surdus. Eodem modo componuntur stoak-blyn, stoak-tarm, stoak-stil, stoak-dld; in talibus stoak notionem intendit.

DAWERJE, vb.n. contremere, concuti ut omnia contremiscant. It jild dawerre op 'e tefel, sa sloech di dronkene siler mei di fust. Di rülen dawerje fen 'e thunger. Nl. v. dauen, nutare, Nl. frequent. daveren, vb.n. contremiscere. Nl. v. daueren, vb. n. en vibrare; vacillare, tremere, coruscare. F.o. daven, fremere, strepere; sævire, fremere; objurgare. Sax.l. daven, tumultu lascivire.

dawerje, F. austr. garrire, fabulari feminarum more; dawelje, dawelje,

ider

gedàuwel, n. gannitus, blaterantium mulierum strepitus. Dat is ien gedauwel! Sax.l. daueln, nugis tempus terere, Richey, 84. Ang.v. to daw, to dawdle, to idle. Sax.n. dauwelen, lascivire cum puella.

DAZE, cg. Hind. Sc. o. dous, Sax.n. douse, (döze) cistula. Spanen dase, cistula ex schidiis ligneis. F. doase; spoenen, spuonnen doase. Hind. daeske, dim. F. dodske. A pro o fluxit ex fonte Scandinavica, Dan. dase. Hind. Si salle om 'n dase draine, equitantes certabunt

de cistula argentea tabacina.

DÆRE, DÆR, DER, adv. loci, ibi, illic. F.v. ther, der, Ags. ther, ther, lsl. thar, Nl. daer, Work. djær; hujer, ubinam. Hwær di spilers binne der mat ik nat wase, ubi aleatores sunt ibi me essa non oportet. Dær is dyn boek, en librum tuum! — Der flischt di fugel/ ibi volat avis. Hwere, ubi? Hwar heste myn jild lein? Ubi meos reposuisti nummos? Dare! E finalis intendit notionem, ut in datte pro dat, cum nulla alia vox additur. Der sæpe aphæresin patitur literæ d, et Frisii der et er promiscue habent; excipe tamen ubi der distinctius locum innuit: ex. gr. Wier Harke hild to Liouwert? Ne hy is er jister wæst; sed plene hjir ind dær, hic et illic, sparsim, hjir net ind dære eak net, neque hic neque illic. Hjir is nin jild ind dere eák net; Ang. Darkness there might well seem twilight here, Milton. Inde ubi der abundat fere aphæresis adest; ex. gr. Br is nin wif sa ryk, As his is ien kou allyk; pro quo tamen et valet DÆRE.

Dær is nin wif; Hwat binne dær vel er ien gikken under de rike ljue! Anglosaxonum ther simili modo sæpe abundat, ex. gr. Math. XX. 10, tha the thær ærest comon, F. dy dy er earst koamen. Math. VII. 25, tha com thær ren, F. Da koam dær vel er rein. Angli similiter; In old times there was a great king, F. In âlde tiden wier 'er ien great kening. dær-af, inde ab eo loco. Ags. thær-of,

Ang. there-of.

ther-aiun, F.v., P. der-jin, contra ea, Ang. there-against.

ther-bi, F.v., F. der-by, (adde eis) insuper, apud ea, Ang. there by.

ther-binna, F.v., F. dær-binnen, intra ista.

ther-buppa, F.v., F. der-boppe, Nl. daerboven, insuper.

ther-efter, F.v., Ags. ther-after, F. dær-efler, Ang. there-after, post ca.

ther-fon, F.v., F. dær-fen, inde; dærfen-af, ab eo inde loco.

ther-fore, F.v., F. dær-for, Ang. there*fore*, propterea.

dær-hinne, F., Nl. daer-heen, eo, illuc.

there-in, F.v., Ags. ther-inne, Ang. there-in, intus, intra. F. der-yn, Nl. deer-in. F.v. there-in-ur fucht, 230, 13, ibique intus quaquaversum pugnat. ief hi deer-in-oer wil, 897, 18, si quis in suum fundum trans fossam alius vult venire.

dær-låns, Nl. daer-langs, illac, eå. dær-mei, hac re, protinus. F.v. ther-mithe, Ags. thær-mid, Ang. there-with, contra, vicissim, Nl. daer-mede.

dær-nei, Nl. daerna, postea.

dær-nei-ta, Nl. daer-na-toe, eo, illuc. dær-njunken, Nl. daer-nevens, propter, simul.

der-on, F., F.v. ther-on, Ags. ther-on, NL daeraen, ad istud, quod spectat

dær-oan-ta, huc usque, hoc non nego, concedo. "Di boage ken nat woich spant stean." Dat is der-oan-ta; mar dou maste net dreutelje. Prov. Dat's dæroan ta, sei Age Jueijes, ind mende di roein yn 'e eléat. MS.

dær-op, F.v. ther-op vel uppa, Nl. daer-op, supra quod, in quo, dein. F.v. ther-ove, Hd. dar-auf, F. dær-op,

dær-boppe.

der-sa, der-sa-ne, ibi. Hwereane, ubine?

DÉAD.

Dyn book is hjir, tuus liber hic est. Hwarsane? ubi? Darsanne, ibi. F.u. dar-sone, F.u. warsone?

dær-ta, F.v. ther-to, ad hoc, in hunc usum, insuper, ad hunc finem. Ags. thær-to, ad eum, præter eum, præterea, Ang. there-to.

dær-tsjin, Ags. to gegnes, to-geanes, contra, obviam, fit F.u. teugens, (tögens) Nl. tegen, retracto accentu a gens in præpositionem tö vel te. Geans gens fit F. v. jens et ex to jens F. tjin, tejin contra. F. v. ther-to-iens, Ags. thær-to-geases, e contra, Nl. daerin-tegen.

dær-um, -om, propterea. Prov. Der is nin hværum as er is ien dærum, quæque res suam habet causam, nihil est vel fit fortuito. F. v. ther-umbs.

dær-under, er-under, subtus, in-

terea, inter.

dær-ûr, er-ûr, ultra vel trans illud. F.v. ther-ur, ultra id tempus, contra illud.

dær-ut, er-ut, (ex illo) inde; exil *Heil is er ut*, pater foris est; exiit, F. v. ther-ut, ex ista (domo) Ags. thær ute, foras, Ang. out of doors Nl. daer-wit, inde.

DEAD, eg. mors. F.v. dáth, dád, m. Vocalem primitivam a Anglosaxones et Frisii non fregerunt, ut quidam putant, in ea, sed em presposuerunt e; Ags. deáth, m. Ang. death. Ex au nata est vocalis Nl. o, Got. dauthus, m. Nl. dood, m. Th in death transiit ad d, quæ in fine vocis sæpe apocopen patitur; inde déa', réa', ruber, béa', precabatur, cæt. pro déad, réad, béad. Græcorum Θάνατος, (thanatos) per syncopen literæ nasalis # thatos, Germanice dathus, Goth. dauthus, quoque habet a in prima syllaba. F.b. dus, dus, (doez) Outzen, sex th. Ang. Suffolk death, surdus. Confer Isl. dá, n. deliquium animi.

dåed, cg. Hind. mors. Litera a adhue viget apud ruricolas in phrasi
Hy is syn eigen dåed stoarn, mar
syn fåer hat him ophinge mei it gat
fol seilden. Phrases, Hy is oan'e lytse dea' ta west, (parvæ morti proximus fuit) ægrotavit sed absque vitæ periculo. Omme déad net, (ne propter mortem quidem) nequaquam: Mem wol om 'e déa' nat lye, dat wy by

thiuster op it iis ride. Di swift jouwt um diwel oaf déa'. Dat bern soil wol ien sæfte dead krye, res quæ tantas turbas cievit in nihilum interibit. Mei di déa' op 'e lippen, morti proximus, Di áldman leit mei di déa' op 'e lippen, ind noch jeuzelt hy jimmer oer jild. Hy siucht er ut as di déa fen Iperen. Di áldman bouwt ien hús as ien stins, ind di déa' siucht him di egen ut, senex extruit ædes magnos licet ejus oculi portendunt mortem appropinquantem. Hoe neij heste om de daed uijt wessen! quanto mortis periculo, cui te objiciebas, evasisti. Burm. 81. — Prov. Di déad is better as earmoede, Chancer Bett is to dien than to have indigence. — Di iene syn déa' is di oare syn bréa'. — Di déad brukt nin underscie, mors æque pulsat divitum ædes et pauperum tabernas. — Di déad het nin almenak, mortis hora latet, senes et infantes promiscue rapit. déads-banen, pl. vincula mortis. Poetice. Vis imminentis mortis.

déad-bare, cg. feretrum, ellyptice bare; bare-hok, repositorium feretrorum, Age. death-bære, Ang. ellyptice bier.

déad-bæd, n. Ags. death-bedd, n. Ang. death-bed, lectus (feralis). Sweet soul, take heed of perjury; Thou art on thy deathbed. Shak. Othello.

ded-dede, f. F.v. homicidium. Cf. déa-

dwan.

déad-dei, Ags. death-dæg, Aug. deathday, day of death, F. dei fen 'e dea',

dies emortualis.

daed-del, n. F.v. homicidium. Gab. 30. Del, deorsum. Della, prosternere quem ad mortem usque. Ut strages a sterno, et G. J. delliz, Nl. nederlaeg cædes, nederleggen, prosternere. Cf. contrasentientem Richth.

déad-dolge, cg. vulnus lethale. dead-dolk, cg. pugio lethifera.

déad-fet, n. sandapila. Fet hodie dollum, olim notabat omne quod aliquid capit. Vat, Kil. Fet in eo differt a tonne, quod licet ambo dolia hocce rude et intinctum, illud vero rite dolatum et nitido colore infectum sit.

déad-fynne, cg. inimicus mortalis sive lethifer. F. fynne, inimicus, ex

fynde, fiende, fiand.

déad-glupe, cg. laqueus mortalis. Nl. gluype, decipulum, F. glupsk, insiDÉAD.

déa-grawer, cg. humator. Prov. By di cholera komt nimmen to pas as di déa-grawer.

déa-himd, n. indusium cadaveris; alias

henne-kleed. Scot. death-shirt.

déa-iter, cg. qui vitam sine ulla negotio vel labore transigit, fruges terræ

vesci natus; bos altilis.

déa-kiste, cg. iken déakiste, F.o. doodholt, id. sandapila quercea, capulus. Prov. len jong wif is ien aldmans déskiste, uxor puella emacit senem. As ien aldman by syn jung wif it hind oplight siucht er yn syn ded-kiste. Antiquis in more erat capulorum asseres ligneos tantum dolare, eosque absque ullo fuco adeoque albicantes terræ mandare; posteri contra eos colore nigro obducebant; Hindelopenses soli ad hunc usque diem capulis albis utuntur. Mastrichtæ mortui Romano-Catholici capulis albis, Reformati vero capulis nigris conduntur; albi igitur ante Reformata, que dicuntur, sacra, in communi usu fuisse videntur.

Omma templa Christiana in candem cœli plagam sunt versa; turris in occidentem, altare in orientem ut adorantes respicerent orientem, unde Christus insidens nubibus cœli venturus credebatur ultimi judicii die. Mortui recubantes in sepulchro ad candem normam pedes exserunt in orientem, caput in occidentem, ut surgentes Christo obviam irent. Veteres capulos, in quibus sui mortui jam cubabant, quoque ante sepulturam eodem modo orientem et occidentem versus collocabant, quem morem Hindelopenses adhuc sequuntur. Hi præterea capulos, dum domi manent, non fulcris, sed humo ipso ponunt, e quo more residua est phrasis, It lyk is nock oer ierde, cadaver (adhuc supra humum est, i. e.) nondum sepelitum est. — Capuli Frisiorum simplices et supra plani, non fastigiati sunt, more communi veterum. Conser imaginem æneam apud Roemer Visschers Sinnepoppen, p. 123.

déa-kleed, n. stragula lanea nigra te-

gens sandapilam in feretro.

déa-pâuk, vel pâuw, ellyptice pano, deliquium animi moribundi. Op i læst krigge heit påu op påu, ind as it wer oer wier, sei er tejin my, "Jonge,

DÉAD.

Fetse, dær hie er my hast havon." Confer Gal. pamoisson, deliquium animi pati; se pamer de rire, Nl. bezwijken van het lachen. Gal. v. pasmer.

déa'- vel djæ'-plak, n. macula pusilla. furva, qua cutis infantis nascentis jam notata erat, macula mortua proprie, propter colorem tristem et a nativo colore viventium diversum. Neerlandi putantes infantem has maculas ab utero trahere eas appellant moeder-vlakken.

déa'-scild, cg. delictum mortis pœnæ obnoxium. Ags. death-scyld, delictum

capitale.

dath-sirima, F.v. vulnus lethale. F.

seer, ulcus. Goth. sair, dolor.

déa'-slach, cg. ictus mortalis. F. v. dadslachte, f. dad-slach, Ags. death-slege, m. It fordrinzen fen syn jinnichste soan joech him di djæslach, suffocatio unigeniti eum ad mortem afflixit.

dad-slagere, m. F.v. homicida.

déa'-stek, cg. punctus lethalis. Déastekke, vb.a. jugulare.

déa'-stream, cg. momentum æstum inter et recessum maris, cum omnis fluxus ab utraque parte cessat.

dath-svima, dad-svima, m. F.v. deliquium animi absque vitæ signo. Dath hic non notat mortem, sed mortis similitudinem, ob alienatum a sensu animum. Lex varios gradus animæ defectionis citat 232, § 25, cujus paragraphi titulus audit *De semi-morte*.

déa's-tòsken, pl. mortis dentes arrodentes hominum vitam: poëtice. deads-wytging, cg. Ags. deathes-vite-

gung vel vilgung, præsagium mortis. dead, adj, mortuus. Ags. dead, Ang. dead. len déade, homo mortuus, cadaver, Dær stiet 'n deade oer di ierde. F. dead, déa', F. deade liu' vel ljouwe, mortui. Déade béam, arbor mortua. Daed, da', adj. Hind. mortuus; 'n da' wiw, femina mortua. Dus schoene iemme wol lerre al wir'k dae, Burm. 15. Myn fingers binne déad fen keáld, mei digiti præ frigore sensum perdiderunt, quippe exsangues et pallentes. Déa fen scrik, perterritus. -Dea wæze (mortuus esse) tectus, velatus, extinctus esse; de delicto, Miich Auke hie by Jizzelmoi di glæzen ynslein; ik joech it ald-wyfke ien dofke ind dær-mei wier it dea'. - Prov. Dead is neat, mar om déad to kommen, dat håldt hwat yn, mors levis est, sed

DEAD.

via ad mortem aspera. 'T stiet wol dat dae lioe stil lidze, obmutescant sontes, Burm. 69. - Isser daed, soo ijter nin mêr braed, mors desidiosi magnum emolumentum, Burm. 88. '* Man oer boart 'n iter minder. As ick daed bin, is alle wraad meij mij daed, ubi morior mihi totus hic mundus simul moritur, Burm. 2. — Men kenne mei di déaden nat hushálde, cum mortuis nullum nobis consortium; proverbium in ore viduarum prurientium, quæ novas ambiunt nup-

deade hals, pl. halzen, cg. homo mortuus, (hals, collum pro homine, drunken hals). Op it swakke iis komme noch deade halzen. F.v. dada-halsen, pl. homicidia, Chart. I. 335. a. supra.

déade-hân, cg. (mortui manus, i. c. manus quæ mortui cadaver curat) qui debentur nummi pro pollinctione mortui, capulo, exequiis, sepultura. Hæc debita ante omnia sancte et citissime solvenda censebant Frisii, ne dedecus ullum mortuos suos in sepulchro opprimeret. Di déade han mat alderéarst bitelle wirde.

déad-lyk, adj. n. cadaver. Goth. leike, caro. Hol. lijk, per primæ vocis aphæresin, cadaver.

déa'-man, cg. cadaver.

déa'-man, cg. mortuus. Prov. It komt ien déuman op nin stek oan, plura pocula ebrium non inebriant. Better bléaman az déaman. Supra 377. Better bléu-jan as déa-jan.

déamans-fingers, pl. (mortui hominis digiti) crustula ex farre optimo et saccharo, segmentis amygdalornm mixta, in formam digiti, ob pallorem hominis mortui digitum referentis.

déamans-kiste, cg. Scil. (hominis mortui cista) capulus; tropice, locus depressior inter colles arenosos insulæ Scilingæ (Der- hodie Ter-Schelling) ubi naufragorum cadavera olim sepeliebantur. Hiemales pluviæ ibi subsidentes formant paludem, in qua congelata juventus insulæ grallis currit glacialibus.

déa'-éarm, adj. Iro pauperior. Dead vim notionis in adjectivis auget; ex. gr. déa'-éarlik, adj. eximie candidus et honestus. F.o. dood-ærlk.

déa'-goed, adj. mitissimus, benevolentissimus.

DEAD.

déa'-ienfâldich, adj. simplicitatis integerrimæ. Hol. dood-eenvoudig, clarus, facilis explicatu.

déa'-ryp, adj. plus quam maturus; ex.

gr. poma, pyri, cæt.

déa'-wirch, adj. penitus defatigatus, exinanitus vires. Ags. death-verig, (Ang. death-weary) figurate, mortuus.

dead et deadly quoque apud Anglos sensum intendunt, et valent in compositis, admodum, vehementer, eximie; dead-ripe, thoroughly ripe, approaching to decay; deadly good, mitissimus; deadly great, familiarissimus, (F. wakkere great); déadly fine, elegantissimus; Baker, Northamp. dead et deadly. Quæ mala in se sensum boni apud Frisios intendunt; Oeribele moai, (Gal. horrible) eminenter elegans: augryslike swiet, dulcissimus; augryslik, horribilis: heit siucht er unfoege bæst ut, pater speciem habet optimæ valetudinis; unfoeg, incongruus, inurbanus: 'n bitteren nocht, oblectatio suavissima; bitter amarus. Nl. doodlyk verliefd, perdite amans. Eodem sensu dial. Yorkshire usurpat desperate, a desperate grand watch, a desperate fine lady, p. 45. Pro desperate dial. Somerset habet desperd, desperd good, very good, Jennings, 38; F.u. distelaet, idem. Confer Hol. dood-tenvoudig, simplicissimus, i. e. clarissimus. F.o. dood-lutersk, Hol. lukes, taciturnus, simulans profundam ignorantiam. Confer Ang. dead-drunk, dead-struck, cet.

dead-faei, adj. morti propinquus licet florens valetudine prospera. Ellyptice faei, Nl. veeg. Ags. death-fæge, morti addictus. Proprie, mortifere splendens pulchritudine et gaudio; hæc enim est vis vocis ut sub formosa specie lateat mors. Ags. fægen, lætus; fæger, pulcher, amabilis. Prov. Di sike op it bæd ind di faye er foár, ægrotus in lecto, et morti addictus, licet specie sanus, adstans

lecto.

déa'-siik, adj. periculose ægrotans.

déa'-stil, adj. Hind. da'-stol, Nl. doodstil, silens (ventus, turba, unda) al-

héal-déa', adj. semianimus, pene mortuus, sive verbere, sive vulnere, sive nimio labore. Di faer is ien boal; hy slacht syn junge héaldéa'.

kroan-dea', adj. penitus mortuus, era-

DEAD.

dicatus. Confer Nl. kronie pro caronie, cadaver.

libben-déa', adj. corporis ægritudine lenta languens et stupens; Ang. Dorset, dead alive, dull, inactive, moping. Barnes.

stien-dea', adj. Ang. stone-dead, absolute mortuus, eradicatus.

déadsk, adj. mortis silentio et tenebris similis, solitarius, luguber. Déadsce sted, oppidum mercatura et rumore sedulorum civium vacuum. Stéat is ien déadsk stedisje.

déadens, cg. idem, Ags. deathnes.

déadskens, cg. facies solitaria et lugubris pagi vel urbis.

déadlik, adj. mortifer, mortem portendens, mortalis. F.v. daedlik, Ags. dead-lic, Ang. deathly, F. deadlike throánje, facies lethalis morti proximi. dea'-bite, vb.a. morsu necare.

déa'-bliede, vb. n. sanguinem effundere usque ad mortem. Dat ding scil wol déa'-bliede, res ea, quæ tantas mo. vit turbas, sensim in oblivionem ibit.

déa'-bruye, vb.a. verbere occidere. déa'-dwaen, vb.a. occidere, F.v. ded-

dede, cædes.

déa'-géan, vb.n. in mortem vergere.
déa'-komme, vb.n. Dou kenste wol déa-komme asthe wolste, mori potes si mortem appetis: ad temerarios.

déa'-laitse, Hind. da'-lakje, relat. vb. rumpi risu. Men laket jin dea' as ien rammich áld-keerdel oan it meiden is, turpe senilis amor. Hol. Zich kapot lachen. F. Jin yn stikken laitse, (in frusta confringi risu) ad verbum Gal. s' eclater de rire. Gr. κλάειν, frangere, Goth. hlakjan, ridere, Lat. rumpi risu. dea'-lizze, vb.a. incumbendo suffocare.

Di súch het ien fen hjar biggen déa' lein. déa'-meitse, vb.a. occidere. Figurate, extinguere, alias doafje a doaf, surdus; Rykjende stedlen déa-meitse, fumantes glebas causticas extinguere. F.b. dud magi, extinguere ignem, solvere debitum, Outzen.

déa'-moardje, vb.a. crudeli cruciatu

trucidare.

déa'-rinne, vb.n. et act. currendo mori. Di dldman rint him dea', senex se necat cursu. Dy jonge rint di dldman déa', puer iste senis vires cursu exanit. — Dy gloppe rint dea', in isto angiportu nullus est exitus. — Dy

DEAD.

làster rist gàu dea', hæc calumnia mox in oblivionem cadit.

déa'-rinner, cg. qui sibi mortem conscit cursu. Hird-rinne, vb.n. certare cursu, qui primus attingit metam. Homines attinet; hird-drane de equis valet. Si cursum celerem in genere notat, hird et rinne separantur; Bring disze brief nei di pòst, mar dou maste kird rinne.

hird-rinner, cg. cursor celox in stadio. Cursor citatur in proverbio, *Hird*rinners binne déa'rinners, nimia virium intentio necat, sedulo cursu metam attinges; sat cito ai sat bene.

déa'-screppe (him), vb. relativum,

sese nimio labore exanire.

dea'-sizze, vb.a. ferre aliquem esse mortuum. Antiqua superstitio fert hominem in vivis, si mortuus dicebatur, multum esse viviturum. Dat is di thredde keer al dat hja dy déad-sizze; dou scilste noch lang libje, falsa mortis tuæ fama longam tibi portendit vitam.

déa'-slaen, vb.a. occidere. Figurate, Ik lit my nat yn Aldegea déaslaen, in parvo vico, ubi silentium et tædium vitæ regnant, vitam trahere nolo.

déa, spartelje, vb.n. prostratus humi sub manu victoris non cessare a colluctione antequam vires exanivit Hy lai under ind spartelle him dea; figurate, cum dives causam dicit contra exilem, qui tandem depauperatus ob sumtus prosequi litem nequit; Di rike scobbert haldde oan mei pteitsjen ind liet di boer déa spartetje.

déa'-stekke, vb. a. jugulare. st. déa-stek. déa'-tsjoene, vb. a. incantamentis ne-

eare.

daedje, daetje, vb.a. Hind. occidere. Dial. communis déadje, Goth. dauthjan, occidere.

deye, vb.a. occidere. Præs. ik dey, pf. ik daette, pf. p. daet. Ex deda, pro detha, F.v. idem. Ags. dydan, idem, dyan, Ang. to die, mori, neutrum. Isl. theija pro deija, vb.n. interire. Deitha, necare, Egilsson.

deye, vb.a. occidere. — Us famke hat er ynsitten. Resp. O, dat deit hjar net, puella nostra cecidit in sulcum aquarium. Eja, hoc illam non occidet. Dou maste domeny mei syn ein wirden deye, jugula sacerdotem suo gladio. — G. J. de voluptate conjugum primo tempore matrimonii, Dær wier nin deyen

DEL

oan, heec gaudia numquam exhaurienda erant.

DEALJE, cg. asser ligneus, pl. déaljes.
F. u. deel, F. b. deal, Joh. 101. a. Nl.
Kil. déle, asser, sectilis tabula. Mutata
th in d ex Ags. thelu, thel, lignum
cæsum, sectile, Nl. et Ang. plank.
Ang. deal-boards, asseres. Jun. deleboards.

delling, cg. contignatio plana ex lignis sectilibus. Cf. supra buk-delling, p. 543. dille, F.u. pons fixus, non pensilis, qui nomen dedit noto diversorio in pago Rauwerderhem. F. thille, idem. Ags. thel, thell, tabula, tabulatum; væg-thæl, (undæ tabulatum) navis Noé; thel-fæsten, (compages tabularum) idem. — Area Ags. thiling vel flor on to therscenne, F. flier (Nl. vloer, solum) um op to therskjen. Sax. n. dæle, delle, area. Jun. Et. deleboards. Confer Ags. dælææ, dolabra, an axe where with pales are cleft or divided, Somnerus. Quæritur num dæl sit ex thæl, tabula (lignea) an ex dælan, dividere? DEGEN, cg. ensis lamina angusta.

DEGEN, cg. ensis lamina angusta, gracilis, cuspidata. Nl. v. déghen, daeghen, gladius brevis et largus. Isl. thegn, m. vir fortis, miles. Nl. v. déghen, deghen-man, vir fortis, præstans, athleta. Nota prima notione thegn designare colonus, rusticus; Scandinavi enim ut Romani optimos milites crescere ex juventute rustica censebant. Isl. thegn, rusticus vir, vir fortis. Egils. "Ex agricolis, et viri fortissimi, et milites strenuissimi, gignuntur." M. Porcius Cato, De re rustica, Prologus. Prov. Di dégen it measte riucht, jus cedit vi.

DEI, cg. dies. gen. deis, pl. dagen, Hind. dai, pl. dæggen. F. v. di, dei, m. gen. deis: pl. dega, degar; gen. dæges, dat. dæge; pl. dagus, gen. dæge, dat. dæge; pl. dagus, gen. daga, dat. dægum. Frisii veteres et hodierni vertunt g finalem in J (Sat. dej.) et J in i, unde ag vel eg fiebat ai vel ei; in plurali vero, ubi g syllabam aperit, a recurrit, dei, da-gen; Ags. dæg, dagas. Angli itidem mutant dag in day (dé), sed in pl. days retinent y, F.b. Mor. Mor. dæi ex Ags. dæg, Bend. 32. F.b. Sylt. däi, Joh. 101. F. Workum däi. Analogice Nl. weg, F. wei, pl. wegen, Ang. way, ways, via, viæ. Ags. cæg, clavis, Ang. key, pl. keys, F. kåi,

kåyen, (non kagen) cæt. Vocalis a primitiva est in Goth. dags, m. quam Ags. vertebant in α , Frisii in e; apud Frisios hodiernos et Ags. recurrit a in plurali.

dei, lux cœli, lux solis orientis. Di dei is noch nat oan di loft, nondum illucescit aurora. Foár dei ind foár dage, mane ante auroram. Dei oaf nin dei 'n soldaet mat er uwt az di tromme sprekt.

by dei, de die, dum lucet dies, opponitur nocti. Nin nachtwirk, mar alles by dei, utere die, nocte obscura non accurate vides quid manus agit tua. oer dei, per diem, durante die.

op 'e dei, tempore postmeridiano.

fen dei ta dei, procrastinatio. Fen dei ta dei scil hy bitelje; mar it bliuwt er by, procrastinat solutionem debiti promissam, sed non stat a promissis.

Ang. from day to day, idem. Phrases. Dei oan dei, dei ut dei yn, in dies. Dei oan dei supe ind bealgje sloopt di geefste hud, compotationes continue corrumpunt corpora. Goed dei, goed wei, (bonus dies, bona via) gratulari hominem, qui nobis obviam fit, sed nihil benevolentiæ præterea. — By di dei libje, in diem vivere, non curare diem sequentem. — Di dei meinimme, (diem secum ferre) totnm diem impendere oblectationi, ambu-lationi: Wy hienen it bæst by beppe; wy namen di hele dei mei. — 'T huwget mij so wol as de deij fen yester. Burm. 64. Confer G. J. I. 12, T hunghet my uz 't hjoed schijd. - Bauke ward di dei sa gàu naet gewaer as syn earste bern kaem, Baukii oculos perceptio luminis non tam cito superveniebat quam partus sui primigeniti. — Immen bruye dat hy nin dei sjæn ten, aliquem probe percutere. — T schil dij deij wesse deer him rouwe schil, Burm. 68, illum pænitebit ejus diei (quo hoc aget.) — F.v. dagen sette, diem constituere, ponere, Chart. L. 894. 8. infra. — F.v. dei ende etund, NL dach ende ure, dies et hora, Chart. I. 605. a. supra, med. Gabb. 50. - It is moarn ier dei, urgentibus negotiis cras dilucula nobis surgendum est. Prov. Men matte di dei bruke, utendum est ætate. — Den dei ind ried, ne sollicitus sis de ignoto malo futuro; ubi ille dies illucescit

DEL.

consilio opus est. — As di dagen linge beginne se to stringen, Scoti, As the day lenghiens The cold strengthens, Kelly, 32. Meitse deij en weij allycke langh, Burm. 46, æqua iter longitudini diei, i. e. æqua pensum viribus. Scot. Ya 've made the day and the way alike lang, F. je hawwe di dei ind di wei allike lang makke, vagabundus tuam obambulationem sub noctem usque protraxisti. — Better ien quae keij dan 't krioesken alle deij, præstat aspe-ritas unius contentionis quam usque murmurari odiose, Krioeske, krioeskje, signum crucis opponere diabolo. Hol. Zich kruisen en segenen over den laster der menschen, exsecrari hominum calumniam, Burm. 5. — Ien dei is nin jier lang, (dies non durat annum), proverbium stringit impa-– Dou biste bang foár di tientes. dei dysthe noch nea sjuson heste, Scoti You are feared of the day you never saw, Kelly, 385, § 221. — Moarn is eák ien dei, (et dies crastinus est dies) stringit eos, qui nimia uno die peracta volunt, alias Dær komme mear dagen yn it jier, Isl. Dagr kemr eptir thennan dag.

deis, gen. die, per diem, dum durat dies, Ags. dæges, gen. et Nl. daegs. idem, sed van daeg, hodie, ut Sc. o. et Scil. fen dei, F. hjúd, hodie, Nl. keden. Confer F. nachts, nocte; fen nacht, hac nocte, nocte præterita, Nl. nachts et van nacht, similiter destinguunt F. moarn, cras, fenne moarn, hodierno mane, Scil. fenne méaurne. F. Júns, vespertino tempore, fenne jún, hac vespera, ellyptice jún, idem, Scil. fen jeauns, Nl. van avond. — F. v. to the iungoste di, ultimo die, i. e. divini judicii. Nl. ten (te den) jongsten dage; Ang. to day, hodie, to domes-day.

foar deis, in usus quotidianos. Foardeis roak, vestis tritior quam quis
quoque die induit, opponitur vesti
novæ et eleganti foar-sneins roak,
qua induitur quis solis die tantum.
Figurate; foar deis, adverbialiter, parce,
tenaciter, viliter. Ik die ien umgong
foar di éarme minscen fen di oerfloed;
mar do gung it my by di rike liu'
foar deis, ind it méaste roan ik noch
op by borgerminscen. — Di heren rinne
altiten yn ien sneinspak, mar boeren
ind borgers throch 'e wike yn hjar deis-

klean. Di sneinsklean dogge hja allinne op snein ind hachstiden oan.

okker-deis, nuper. Okker pro other.

Ang. Hurrah for England! I shouted these words a dozen times the other day in the presence of many. Haud aliter Galli, Pour moi, je portais partout mon petit exemplaire de l'Iliade, mais l'autre jour je le confiais a un soldat, qui me conduisait un cheval à main: le soldat fut tué ét depouillé. P. L. Courier. 261. b. Gal. Autrefois (altera vice) olim; Franci hanc suam phrasin Francicam verbatim verterunt in Latinitatem Barbaram.

liachta dei, F.v. F. liucht-dei, clara diei luce; gen. F.v. liachtes deis, plena diei luce. F. by leocht-sejin dei, Nl. bij helder dachlicht. — F.v. dey iefte tuene, F. ien dei oaf twa, dies fere duo. — F.v. hidda te dei, Nl. heden ten dage, hodie, hoc tempore. F.v. dine hioedlike dei, diem hodiernum. F.v. hyodendeys, G. J. joed-deys hoc tempore. F. hjúd, (joed). - F.v. allera degena hwelik, quecumque dies, Ags. dæg-hvamlik, quotidianus. — F. v. ier (jêr) and di, annus et dies, i. e. tempus anni completum. In formulis juris certo temporis spatio, ne casu quid deesset, diem vel dies aliquot addebat legislator; F.v. binna ier and binna ene monda. Ang. v. I wol (F. ik wol) yeve thee leve for to gon a twelve month and a day to seke and lere an answer suffisant in this matere. Chaucer Wife of Bath. vs. 6489. Confer veteris cantilenæ Hol. distichon. Negen maentjes en een dach, Doe't koetje van 't kalfje in 't kraembedde lach. Contra ne lictor sontem virgis cædens ei plura verbera infligeret quam lex jubebat, judex eorum numerum statutum duobus vel tribus minuebat.

go'n deil gi'n deil Avel A good time of the day! Shak. plene goden, contracte go'n, bonus, faustus. Ellyptice Dei! Dei yn 't hús! Dei jimme! Alter alterum salutat phrasi, Dei! Sound eak? Faustus sit tibi dies! Etiamne vales? ubi reticetur Ik bin sound; bisthou eák sound? Si vales bene est, ego valeo. Eandem ad normam abbreviatur phrasis Nacht! pro Go'n nacht! Ginnacht! Gnacht! Ang. Good night! (neit) Hind. nét ex necht nox, Gen-neet, geneet, neet! Nox sit tibi fausta! Juion! et ! DEI.

Go'n juun! Juun jimme! Felix sit vobis vespera! F. u. Nawent / pro Gon-, Gen-awent, 'N awent. Hind. Neaun, pro Gen-, Gn-eaun! Eaun, éan, vespera, ex Ags. afen, contr. aen. F. Goemoarn, ge-moarn, moarn! Ang. Good morning! Go'n dei sizze, salutare quem nomine alius. Gon' dei sizze fen us mem, ind lit jimme tiisdei to thjokiten nedigje. In genere salutantes Germani diei tempus addunt, quod Latini negligebant; Salve! Ave! Galli more patrum Francorum salutant, Bon-jour!

Partes diei; foar-dei, horæ antemeridianæ; foår-middei, Ags. middæg, Ang. midday (-dé) meridies; neidei, horse postmeridiauæ, op 'e neidei, die multo; oer dei, oer deis, tempus diei ab hora octava ante meridiem usque ad secundam post meridiem. — Hjúd-dei, dies hodiernus. Hjúd-deis, his tempo-

ribus, hoc tempore.

hynste-middei, F.u. *peerte-middach*, nox media, noctis hora XII. Equus in mythologia Germanorum erat animal deis sacrum, inde ab apostolis Romanis inter socios incantatricum et spec-

tra nocturna relatum.

dei, dies hebdomadis. Dær binne sawn dagen yn 'e wike: F.v. Sunnandi, dies solis fit sunnan, unde lit. metathesi Scil. Snán; F. b. Silt, Sunnan-dái, Joh. 120. Sennendei, Hind. Sennedei, unde sennen et F Snein. Eandem apocopen patitur Goth. gistra-dagis, heri, Ags. gestran-dæg, dies histernus, Ang. yesterday, F. jister, Nl. yister, et Frie pro Frie-day quod sequitur. Adde hiud pro hiúd-dei, hodie. F. aust. Sennendi, per apocopen vocalis i fit Sennend, syncope snend, unde F.v. Sneind, Snaynd, dies solis, quod Richthofen male miscuit cum sniond, dies Saturni. Confer inter alia 517, b. 5, des wernsdeys nei hwyta sneynd. 513, b, 5, Dy arste peyndeldei is toe sinte Michiels dey, dy lettera dey is sinte Marya liuchtmissa ind dy lesta dis snayndes toefarra pinxteren. Ex quo liquet veteres res judiciales egisse diebus festis, quod in eis confluebat populus. Confer Richthofen Lex. snevend. — F. v. Monen-di, Manadei, Ags. Monan-dæg, F.b. Sylt. Munnan-dái, Mondei, Scil. Moándei, F. Mandei, Mendei, dies lunæ. - F. v. Tiesdei, Tisdei, F. Tisdei, dies Martis; Ties contracte pro Tiwes; Tiw, deus

DEI.

belli, gen. Tiwes, Ang. Tuesday, F.b. Teis-dai, Joh. 120. - Ags. Wodenes-Wodens-dæg, dies Mercurii; Woden, Wodan, deus supremus Germanorum. F.b. Weadans-dai, Joh. 120. Scil. Woansdei, F.u. Woensdag, Ang. Wednes-day, contracte F. Wensdei, Wansdei. F. v. Thunris-di, Thongeres-di, contracte Thorns-dei, dies Jovis (tonantis.) Hind. Thurdé; túrje, intonare. Nl. Donder-dag; donderen, intonare. Ags. Thunores-dæg, Thunres-dæg, Ang. Thurs-day; F.b. Thüürsdái, Joh. 120. Ags. thunor, tonitru. Sueth. Tordag. Thunor, tonitru, idem qui deus tonans sive Thor. Anglosaxones Thunor et Thor promiscue habebant; Glossa thunor oththe thor, Jun. Et. Thursday. F. Thongersdei; Thongers sensu dei tonantis, sed thonger, tonitru, thonger-dei, dies tonitrubus continuis infestus. Hæc distinctio Neerlandis est ignots. — F.v. Frigen-di, Frien-di, Fredi, Fréd, F. Fréd, Frie, F.b. Frey-di. Frei-dái, Joh. 120. Ags. Frigedæg. Ang. Friday, dies Frigæ, veneris Germanicæ. — F. v. Snevend, Snivend, , Sn ninj (söninj) Joh. 120, contracte pro sun- vel sen- vel sindei-ivend, -evend, -eond, -iun, diei solis sequentis vespera; vespera enim incipiebat noctes, per quas Germani tempus computabant ut nos per dies. Inde Ags. seofennikt, (septem noctes) hebdomas, Ang. seven-night, sennight. Fort-night, duo hebdomades, (14 noctes.) F. dei ind jier, Isl. natt och ar, nox et annus. Ihre, Lex. p. 230. F.v. avend, aiund, iond, ium, vespera. F. joun, jun, jum, Hind. eaun, unde F. sneaun, sneun: Hind. ien, unde sniin, Scil. sniong, dies Saturni pro eniond.

dei, dies quidam anni; F. v. ieris-di, F. nyjiers-dei, primus anni dies. F. v. Maiadei, primus dies Maji, F. Maeye-dei. Simmer-dei, heárst-dei, winter-dei, dies æstivus, autumnalis, hyemalis; dies calidus, tempestuosus, frigidus in alieno tempore anni. Dies mitis et lucidus in hyeme dicitur ien simmerdei, It is hjúd 'n simmerdei; de tempore horrido media æstate It is kearstdei. Dei in his compositis quoque notat tempus anni; by simmerdei, heárstdei, winterdei, æstate, autumno, hyeme. Eodem sensu valet genitivus simmer-deis, heárst-deis, cæt. DEI.

riucht-dei, dies quo jus dicitur.

dei, F.v. prorogatio, dilatio solvendi debiti, Sa mei hi hebba dei ende borgha. Lat. dies, f. idem. Cic. diem perexiguam postulavi.

dei, dies festus, deo vel sanctis sacer. F.v. helche di, pl. helche degar. F. hjel-dei, pl. hjeldagen. Ags. halig-,

halge-dæg, pl. kalge-dagas, Ang. holy-day, pl. holy-days. hjel-dei, dies a labore vacuus, cessatio a labore. Daelk krye wy folk; ik scil hjeldei meilse, expectamus convivas; cesso a labore. Pro hjel-dei hoc sensu habent hjel-juson, festa vespera, ut nox pro die. F.v. op allera selens dey, sancti Maria dega, Bonifatius di, Pederisdi, F. Pitersdei, cæt. In his Frisii fere omittunt dei dicentes & Piter, St. Japik, Marye ljóchtmis, Excipe earste, twade Krysdei: sed Péaske, festum paschæ, et peaske-twa, peaskemendei, dies altera paschæ. dei-dief, vel -thjeaf, fur diei, i. c.

operarius piger.

dei-hier. cg. merces diurna operarii Prov. Dy fen ien deihier bistean scil mat klúk wæze, parcus sit qui ex mercede diurna vivat operarius.

dei-liacht, n. diei lux, lumen. By deileocht ken ik læse, mar by di lampe

net. Ang. day-light.

dei-meth, n. quantum uno die in prato metit messor, certa agri mensura. F.v. mete, messio, F.b. daimeth, Gron. deemt, Ang. v. days-math, the quantity mown by a man in one day, an acre. Halliw. Nl. dagh-wand, id quod uno die verti, i. e. arari potest, modius agri; dagemael, idem. Kil.

dei-stuwne, cg. hora diei.

dei-thing, F.v. dies constituta, dies quam actor dicit reo, dies judicii, dies debiti, procrastinatio diei debita solvendi. Inde Nl. deding, dading, lis,

pactio, Ang. v. daying, idem. dei-thingia, F. v. diem dicere, constituere, prodire in judicio, Chart. I. 845. med. F.v. urbicolæ degedinge pacisci; pf. ghedegedinct, Chart. I. 356. Kil. dedinghen, litigare, disceptare, pascisci. Ellyptice Ang. v. to day, procrastinare diem debiti solvendi.

dedings-luiden, F.v. urbicolee, arbitri, Chart. I. 364, a. infra. Nl. dedings-lieden, arbitri, Kil. Ang. v. days-

man, arbiter. Hal.

DET.

dei-tîd, cg. tempus vel spatium diei. By deitid, die, opponitur by jon-tid, vespere. Ags. dæg-tima, Ang. daitime.

dei-wirk, n. pensum diurnum operarii. Prov. Dy di diwel thjinnet hat wol deiwirk. - Dy ien faem bifryt hat wol deiwirk, quæ virginem ambit totus oc-cupatus est. F.v. dei-wirck, tantum glebarum causticarum, quantum operarius uno die effodit; figurate, certus numerus glebarum causticarum; Chart. I. 435. a. med. F. Deiwirk turf glebarum causticarum statuta quædam quantitas, secundum quam venduntur. Confer deimath. F. dei-wirk, opus quod eget diei lumine, opponitur nacht-wirk, Ang. v. day-work, work done by the day; three roods of land. Hal.

Ab eo tempore, quo agrorum partitio erat necessaria, eorum mensuram computabant secundum tempus, quod messor ad pratum metendum impendebat, vel arvum si esset, secundum tempus necessarium arationi, vel seminis quantitatem qua conspergitur. Deinde secundum fructuum proventum nummarium vel tributum agragrium fisco solvendum. Tandem agros

commensurabant.

dei-klear, adj. lumine clarior.

dei-leocht, adj. lucidus diei lumine. dîwel-dei, (diaboli dies) lis mixta acerbis execrationibus, increpationi-

bus et exprobationibus. Mei dy twa scil it diwel-dei wirde.

libbens-dei, dies vitæ, i. e. vita, opponitur mortis nocti.

wieuwe-dei, Warns, F. kreamesite, (kream-visite) festum puerperale mulierum nuptarum. deisk, adj. quotidianus. Deisce klean, vestimenta semitrita, que induunt die-

bus operosis hebdomadis, opposita no-

vis die solis, deo sacro, induendis, eneinace kleán. deistich, adj. quotidianus; aliquem

quotidie occupans.

deilyk, adj. quotidianus. Sa deilyks wei past di man goed op, in universum solet esse homo frugi. Hoc sensu quoque frequentant tideliks. Ags. dæglic, Ang. daily.

dægje, daegje, vb.n. diescere. Gær-

spr. 12.

dei-liachta, F.v. die illuminare (templum.) Thet I diese Godeshuse rede mith syerkeyt, mith deyliachtane ende

DEKE.

mith nacht-liachtene, ut tu huic templo consulas ornando id, et tum die, tum nocte illustrando candelis accensis,

Chart. I. 349. a. med.

DEIJE, vb. n. cedere. To bek deije, (tergiversari) retrocedere, Gal. re-culer, proprie, anum retro vertere. Notio pro-pria est in ictu resultante. Nl. deisen, deinsen, retrocedere. Pleonastice, Nl. terughdeinsen.

deinze, vb. impingi resultans, ut fluctus contra navis proram. Di weagens deinsden tsjin di forstuon oan, dat it

foárunder mei us scodde.

DEKA, vb. a. F. v. ruere, accurrere.

Confer freq. dikelje.

indeka, vb.a. F.v. incursare, incursu vulnerare. *Di cop is indeken*, caput incursu cutem contritum est, quod lex appellat mos-dolch.

DEILIS, adj. pl. in jurgio, rixa com-plicatus. Di broarren binne deilis oer moikes erfscip, fratres litigant de aviæ hæreditate. Ísl. at deila, dividere, litigare; deila, deild, f. rixa, certamen, F.v. dela, dividere, jus distribuere, sententiam ferre. Nl.v. deyligh, dividuus. Confer Isl. deili, pl. deilis, character, nota distinguens rem a re.

deiliscip, cg. rixa, contentio, litigatio.

Di frouliu habbe deilisscip oer ien lint, fæminæ inter se litigant de tænia.

F. v. délscip, bonorum divisio.

DEISEN, pl. stipites graciles, de laqueari juxta caminum penduli, quibus reponuntur vel de quibus pendent, carnes infumatæ, ut libræ sint ab aeris humiditate. Nl.v., Siccinum, een darre of een deyse." Gemmula. Daventriæ 1497.

deis-stokken, pl. stipites sive ba-culi suspensorii, in quibus servantur carnes salsæ. Isl. des, dys, f. tumulus; cumulus, sive sepulchri, sive fœni. Nl. tas, acervus, Gal. tas de foin. Ang. v. dais et deis, Hal. 296, locus elevatior in aula, ubi prande-bant, vel tribunal erat; a solo notio ascendebat in altum, palatum throni, lecti, cæt. Gal. v. deis, daix, (ciel de lit), sedes honoratior mensæ, forsan, quod paulum elevatior cæteris.

DEKEN, F.o. ilia, Hd. Weichen. Stür. DEKE, DEKEN, n. p. v. Dekema, n. patron. Isl. dekr, ornatus; at dekra, ornare verbis; ergo homo ornatissimus.

Hald.

DEKHINXT.

DEKHYNXT, cg. equus admissarius; proprie hynxt, equus in genere, ut apud Hindelopenses; equus qui tegit dekt, i. e. assilit. Eadem vi Ang.v. cope, vestis, cucullus, capitium; to cope, vestire, figurate, futuere, To cope a woman. Shak. Hol. brock, bracca, vb. broeken, inire feminam. Angli to cover eodem sensu frequentant, quo nostrates dekke. Ang. to cover, to overspread something over something; to copulate with a female; "A horse to cover a mare." Howell. Gal. Couvrir, en parlant de certains animaux, s'accoupler avec la femelle pour la generation. Itali Lo stallone covre la giumenta. Item Hispani cubrir. Thrasones spurci, qui suos nervos in re venerea jactant, inde phrasi utuntur Juwns ien dekker, moarns ien wekker, (vespera uxorem stragula tege et mane e somno cita).

Apud Frisios quodque animalium genus, quantum ad coitum, privam sibi habet vocem. Appetere marem; di merrie is willich; di kou is dunsk, wol takomme; di súch is wyld vel rúzich; it sciep is tochtich vel driftich; di teef is jachtich, (Nl. loopsch); per contumeliam de femina n jachtich frommis; di kat is krolsk vel maertsk; di hazze is harrich, lepus catulit. Anates et gallinæ, di einen ind hinnen binne bròdsk, scilicet post coitum. Assiliendi vel ineundi actus; di hynxt dekt vel springt, Hol. klimt; di merrie is klomd; di bolle spilet di kou, di kou is spile vel is takomd; di beer rydt, di such is riden; di raem driuwt it sciep, it sciep is dreuuwn vel tein; di rekel nait di teef, di teef het spile mei ...; di bourre rydt di kat; di ram (lepus mas) rydt di hazze; Isl. hryta, salire, quod arietum est, unde F. ritsigh, catuliens; ritsige teef, canis catuliens, femina pruriginosa. De avibus; anas mas di earke feilt di ein, Ags. filhan, pf. fealh, adjungere, adhærere; gallus di hoánne trædt di hin. De piscibus di fisken meerje tsjin di underwalen.

De graviditate: di mærie is fol vel mei foal, it sciep is fol, di súch is fol. Nota F. foale, Got. et Ags. fula, Sax.n. füllen; pullus equinus, eandem esse vocem cum Lat. pullus. Ut vero pullus tam de asinis quam de equis valebat, quin et de avibus (pulli aquilæ,

DEKJE.

columbini cæt.) sic et fôl, pullo gravida, Frisii tum de equa, tum de porca et ove usurpant.

DÊKJE, DEKKE, vb. a. tegere. perf. dekte, pf. p. ditsen. D ex th. Lat. tegere; F. v. thekka, Sax. v. thecian, Ags. theccan, pf. theahte, pf. p. getheaht. Nl. dekken, pf. dekte, pf. p. gedekt. Dekke, sternere tectum horrei rustici stramine vel arundinibus.

tadekje, vb.a. in lecto dormientem rite tegere stragula; proprie, cooperire, ut in ta-dwaen, claudere.

dek, n. navis constratum. It scipsdek.
deek, cg. in navi piscatoria (āk, iel-aek)
tabulatum carinatum, tegens cistam
majorem perforatam, in quo pisces natant. In cæteris navibus hoc tabulatum
in fundo est vocaturque di furring,
fluórring.

dekker, cg. qui domuum tecta operit. lai-dekker, cg. qui tecta operit lapidibus schissis. Ags. thecere, Ang. v. thacker, thackster, Ang. thatcher.

dek-hynxt, vide vocem supra.
thækje, domus tectum construere.

the kje, vb. a. tegere domus tectum stramine vel arundinibus. Obturare tectum sub tegulis stramine convoluto. Ang. v. to thack, Ang. to thatch, idem. the k, n. stragulum, tegumentum dormientis in lecto. Oan tên thekken hab ik yn 'e winter nin thek noach. — Tropice, thek, prætextus; Nl. dekmantel, idem; proprie pallium.

thek, n. domus tectum. Ags. thee, Ang. v. thack, stramen sive arundines, quibus tectum cooperitur, Ags. thace, fcenum, stipula, culmus, tectum fceneum vel ex fceno, "a thatched roof." Somnerus. Ang. thatch, straw laid up or the top of a house to keep out the weather, Johnson. Nl. v. dak, idem, De beesten eten van den huzen dac, animalia inedia compulsa comedunt tectorum stramen et arundines, Stoke. IX. 389, ibique Huydecoper. Sat. tâce, tectum, tâc, tecti stramen.

theck op 'e scurre, stramen vel arundines in tecto; figurate, numerus liberorum. Di widdouw scoe' noch wol ien man kryje, mar hja hat to folle thek op 'e scürre, vidua secundum conjugem acquireret nisi numerosior exeste proles. Eodem sensu Dær binne hjir to folle pannen op it thek, (tegulæ hujus tecti nimis numerosæ sunt, i. e.)

DEKJE.

præsentibus pueris non tutum de re silenda loqui. Nota patrem Chinensem tot ponere ollas apertas in suæ domus tecto quot habet filias nubiles. — Der is al to folle thek op 't huws, ibi nimios sumptus in vestitum, epulas, equos, cæt. impendunt.

deek, cg. compages asserum exstans forma cistæ oblonga-quadratæ, sine fundo, sed superne operculo mobili tectæ, in nave piscatoria cingens orificium tabulati carinati, sub quo et super fundum perforatum natant pisces capti; per hoc præcinctum (deek) piscator immittit pisces in alvum perforatum (beam) vel inde capit. Supple deek p. 640.

theek, n. linteum spissum, ex quo fiunt pulvinorum et lectorum involucra. G. J. teekne, Ags. thece, involucrum, tegumentum.

thek-reap, n. stramina contorta in modum funis, quibus tecta domorum vestiuntur.

thek-reid, n. arundines palustres foliis orbæ tectis sternendæ.

thek-scéawen, pl. mergites straminis tectis sternendæ.

thek-scierre, cg. forfex, quo arundines exstantes tecti amputantur, qui cum non præsto sit, puerum vel fatuum joci causa in vicinos mittunt, ut eum apportet. Ad fatuum igitur annuit phrasis Seyn him umme tecksciere! Burm. 59. strê-tek, F.o. tectum stramineum.

C. M. 45.

thecken, cg. Hind. thilsene, stragulum, tegumentum in lecto: $k = t_0$ ut in Ang. thatch, (thatsj) pro thack. Vocis thitsene synonymon est Hind. wriinde, F. wrine. Ags. orihan, Ang. v. wrine, tegere. - Figurate Dy two lizze under ten thekken, ambo specie discordes conspirant in unum, Nl. Zij schuilen onder één hoed. Prov. Hwat di méaste éarmen deis krye nimme hja juwns mei under di thecken, quæ die acquirunt pauperes sub noctem fere dilapsa sunt. Forma thecken conspirat cum Ags. thecen, tectum, domus.

thecken-flach, n. conferva; stragulo similis super aquam strata est.

Est quædam œconomiæ lex innata qua genius linguæ duas ejusdem vocis formas ut thek et dek adhibet ad diversas ejusdem thematis notiones significandas.

DEL.

wob-theke, cg. linteum subtilis texturæ. Nl. webbe-tijke. O in wob est ex Isl. vefa, texere, pf. vaf, vóf, óf. Ang. abb, the yarn on a weavers warp, ex pf. af = of. Alam. woppo, telarum

fila, Hd. weben, texere.

DEKSEL, cg. malus dæmon, diabolus. Usum præstat levis execrationis, Di deksel, hwat bisthou thwang! Per deksel, hwat bisthou thwang! jovem, ut belle compta es! F.o. deksel, idem. Stür. Hwat deksel noch ta! quorsum hee prespostera, per ma-lum demonem! F.o. Deksel noch to! Stür. Hd. Deixel, Grimm, Lex. II. 915. F.o. dezen, vermes circumquaque repentes, diabolus, ut wierm, wjirm, F. vermis, diabolus; wjirmsk, diabolo similis, satanæ more. Ags. (ag-dexe) a-dexe salamander, proprie, vermis terribilis, Al. egi-deksa, Hd. ei-deckse, lacerta, NL hage-dis, lacerta, striga. Hd. deixel, per Plutonem! Heec vox ex Germanorum mythologia superstes viget in Frisia, Hollandia, Alamannia, cest.

dekselsk, adj. vehemens, violens. Dat is ien dekselsk gejoel fen di bern, isti puerorum turbæ et clamores sunt hor-Adverbialiter, It is dekselsce

kâld, frigus valde sævit.

fordekseld, Hol. verduiveld, exsecratus, i. e. terribilis, vehemens. Heit is fordekselde lilts, pater ira candet.

DEL, DEEL, n. Ags. delf, n. nomen quorundam canalium, qui sunt fossi, adeoque distincti ab eis, qui ex decursu fluminum vel aquarum hyemalium orti sunt. Exemplo sint in pago Idaerderadela ad austrum, it ndu-deel, it wiid-deel; ad boream, inter canales it wiid fen Wartena et di greft, it Scroetsma-deel, per apocopen hodie it Scroet. — Frisii f finalem post l absorbent in vocali præcedente, (kalf) F. kéal'; (half) héal', dimidius, cæt. Angli contra in pronuntiatione absorbent l ante f, quam l condunt in producta vocali, half (haaf) calf (kaaf) Jam F. v. promiscue habebant delva et dela. fodere. Hollandi delf fossa, unde nomen urbis Delf, hodie Delft, per quam fossa fluit; Delf, F. deel. Confer Dolte, fossa fluens circa urbem Frisicam Woldercum hodie Workum. Ang. v. delf, a ditch, a channel. Halliw.

deels-finne, cg. ager pascuus juxta canalem Readtsjerkæ, F.u. Roodkerk,

DEL.

(Kad. Birdaerd s. F No. 700 cæt.) | foar-deel, n. emolumentum. Finne, ager pascuus.

DEL, DELLEKE, n. hoc nomine Frisii urbicolæ sæpe appellant caniculas domesticas; Ang. lapdog, Nl. schoothondje. Isl. deli, m. canis. Hollandi suum del forte ex fonte alia ducunt; scilicet ex fidel, nomen familiare canicularum, per apocopen del, in qua parte vocis Gallice hæret accentus. Myn delleke, meum corculum! Eodem sensu Hol. ex hond, canis; roat, mus major, dim. hondje, rotje, corculum. Ang. v. dell, a girl not yet debauched. Hall. Ang. South. dilling. Ray, 74. Confer tamen sequens

dell'eke, cg. trivialis ambulatrix, me-retricula. Hol. del, meretrix; delletje, meretricula. Nl. dille, dilleken, j. klappeye, garrula, lingulaca. Kil. Klappen (klappegen) klappeyen, garrire, fabulari; klappeye, garrula, et dillen, garrire, Ang. v. dill, a wench or doxy, Dekker. Halliw. 308. Ang. Dell, an undebauched wench. (Isl. thella, femella. Andress.) Ex dillen fit Hol. bedillen, actitare, factitare, imperitare, administrare, ætate Kiliani; hodie, pusille carpere, reprehendere.

DELÉ, vb.a. dividere, pf. délde, pf.p. déld, ger. to délen. F.v. déla, dividere, suum cuique tribuere, judicare, pf. délde, pf. p. edéled, déled, déld, ger. délana. — F. v. riucht dela oen, alicui jus dicere. Phrases, Di sceel dele (differentiam componere) coemtionem facere pretio inter id, quod venditor petit et emtor offert, medio. Lat. dividuum facere. Parte ind déle, cuique suam communis rei partem tribuere. Ik haw néat mei him to parten, nihil illi mecum. Ang. to deal with one; I have nothing to deal with him, nihil mihi intercedit cum eo. I have no God to deal with. Dryden. - Prov. Allike folle is goed to delen, cuique equalem distribuere partem facile justumque est. MS.

bidêlje, vb.a. (immen) aliquem dono donare, præcipue, pauperi victum dare. Ags. bedælan, aliquid integre distribuere, aliquem privare.

ein-deelje, vb.a. bonorum hæreditatis pluribus communis separationem ad finem perducere, i. e. consummare.

ein-deling, cg. bonorum separatio finalis, Nl. boedel-scheiding.

DELE.

foerd-dele, F.v. dare litem secundum aliquem; forth-déla, Gabb. 83. Chart. I, 877. b. Opponitur wrbek-dela, jus dicere contra quem. Nl. voordeel, emolumentum; proprie quod ante est ut Gal. avant, avantage, Nl. nadeel, detrimentum, quod na, post, F.v. wr bek, a tergo, est.

fordêlje, vb.a. distribuere. Ags. for-

dælan, idem.

oaf-dêle, vb.a. totum in partes suas separare, partem de toto separare, F. v. ofdela.

ta-dêle, vb.a. adjudicare alicui rem e

toto, dono donare quem.

to-dêle, vb.a. in partes totum dividere. F.v. todela, idem, et findere, Synacchlid todeila, ejus palpebram findere. Ags. todælan.

ut-dêle, vb.a. distribuere, erogare de

suo pluribus.

ut-dêling fen bréa' oan 'e éarmen,

donatio panum pauperibus.

deel-nimme, vb.a. partem facere, habere in re. Age. deleimman, Ang. to take part.

deel-nimmer, cg. particeps. Ags. del-

nimmend, Ang, a partaker.

deel, n. pars, aliquot. Prov. Nei ien deel jirren hawwe wy allegearre di mule fd modder, post aliquot annos omnes sumus miserrima tellus. Ang. Some deal of years; a deal of years; a great deal of artifice and sophistry has puzzled and perplexed his cause. Johnson in v. deal, quantity. F.v. half-del, F. healdeel, pars dimidia; F.v. thrim-del, thred-del, F. thred-del, pars tertia, sed thred-eal ex thredde-heal (half) due partes cum dimidia; F.v. furdan-del, quarta pars, F. fjirdel, quarta pars ulnæ; fjirder, quarta para tonnæ bu-tiry. R = L. F. u. farndel (fandel) ellyptice F. fearn (féan) quarta pars animalis cæsi, ien fearn keul-, scjipflæsk; féarn, quarta pars mensuræ fluidorum mingelen dictse; heal-féarntse, octava pars. n Fearn koeke, libi sacharini longi pars quarta. F. fjird-del (fjiddel.) F.v. sigun-del, pars septima. F. achtstel (achtste-del) octava pars ulnæ.

neideel, n. detrimentum, damnum. NL nadeel, idem. Nl.v. achter-deel. Na post, achter, idem.

neidelich, adj. noxius. Nl. nadelich,

idem.

DELE.

deel, n. pars, jurisdictio. Pro deel, sensu partis hodie plerumque viget extranea vox part, Gal. part; ex pars, partis. Ik hab twa parten yn 'e pléats ind myn bern ién part. — Tractus terræ sub eadem jurisdictione, cui præpositus erat grétman, (prætor paganus) unde greteny pagus sub eadem jurisdictione. Adhuc floret nomen ut antiquitus in Dongera-deel, Ferwerderadeel, Liuwerdera-deel, Barra-deel, Waldensera-deel, hodie Wonseradeel, ceet. Eodem nomine Ags. æst-dél, oriens, et simile scir, pars, portio; tractus terrse sui juris, ab adjacentibus privo legum et dominii jure divisus, Ang. shire, in Berk-shire, Stafford-shire, Derby-shire, Vork-shire, in quibus nominibus ut in Privisia lama invindia. minibus ut in Frisicis locus jurisdictionis, vel flumen, vel pons, format prædicatum.

urdela, vb.a. F.v. condemnare.

urdel, n. F.v. judicium. F. urdel, oordeel, supremum dei judicium, ellyptice pro it læste ardel; Ien lewen as
ien ardel, turbæ immensæ, quæ comitantur jurgia et pugnam. Ags. ordal vel or-dæl, judicium divinum exploratum ferro candente, quod reus
manu tenebat, judicium justum.

dole, F.v. donum, munus; mith dole and mith erum thi Fresa wider for and sine ayne lond, cumulatus muneribus et honore Frisius revertebatur in patriam terram. Ang. dole, donum, erogatio penus pauperibus. Frisii hodierni Hollandisantes utdeling, Ang. Kent. doling, idem. Ang. v. dole-beer, cerevisia pauperibus erogata; F. Jouke-biar, cerevisia donativa. Per agnominationem, Jouke, n. p. v. Jouke-biar, cerevisia Joukii, et ik jouw, do, jouke-biar, cerevisia donativa.

doel-stien, og. lapis indicans agrorum limites, terminus assignans suum
agrum cuique, proprie, lapis divisuræ.
Obtinet præcipue in pago arenoso et
collinoso Gasterlandiæ. In cæteris humilibus Frisiæ partibus arva et prata
separantur sulcis aquariis; Sax. 1. dole,
sulcus valliculo cinctus præstans usum
termini ut in Gasterlandia, Bnl. I. 228.
Ang. Kent. Norfolk, dolestone, Ang.
land-mark, terminus. Gal. Norm. les
doles des forests, sylvarum termini.

doel, n. scopus, desiderium. Di feint hat doel op di rike boere-dochter, ju-

DEMP.

venis se intendit ad nuptias filiæ rustici divitis. Nl. doel, terra aggesta in quam sagittarii jaculantur tela. Kil.

dêling. cg. divisio, partitio, præcipue bonorum hæreditatis. Ags. dæling.

dêlscip, n. bona communia inter jus habentes dividenda. To délschip gan lette, Chart. I. 528. b. Cum scip quoque componitur erf-scip, hæreditas, Nl. erfenis.

del-heftich, adj. particeps, Nl. deel-achtich.

man-délich, adj. duobus vel pluribus communis (possessio.) F.v. monda, Sat. mande, communio, η μίξισ, communias; délich, adj. particeps. F.v. flamonda, bonorum communio. Prov. Mande-guód, scànde-guód, bona communia fere in rixam et dedecus ducunt. Ang. v. dole-meadow, pratum commune; Somerset, dole-moor, agrorum tractus communis.

deilis, vide supra.

DELIDER, vi corruptus, perfractus.

Dat boatke is noch neilny, mar mei
dat oanfarren binne di berkkouten al
delider, appulsu navis majoris oræ
cymbæ perfractæ sunt. — Delider forte
corrupte dicitur pro teliter, et hoc
pro B. L. totaliter, Lat. totus quantus.
F. To Magenta binne di poepen teliter
slein. Suspicor tamen liter proprie notare diminutionem in fragmenta, licet
autoritate usus non fultus.

DELLE-WALLE, cg. Scil. tractus littoris
Wester-Scilingensis elevatior et complanatus vicum inter et molendinum;
littus ibi est sinuatum et collibus arenosis, qui bochten-dune, colles sinus,
appellantur, ab oriente proximum. —
F. austral. séas-voll, littus; F. voll, ripa
aquæ dulcis; mærs-voll, lacus ripa.

dele, (Kil.) Fris. pavimentum, area. Sax.n. delle, area. F.b. tele, Bend.

DELTEN, pl. convalles, loci depressiores; ex. gr. in arvis et pratis. Nl. laechten. Confer dolte, canalis; dale, descendere; del, deorsum, infra.

DEMELJE, DEMELJE, vb.a. F.b. effutire quid, stulta loqui, inconsiderate blaterare. E. II. 202. Confer F. emelje, eamelje, obtundere aures continuo sermone fatuo et tædioso.

DEMP, cg. gravedo, asthma pecoris, v. c. equi vel vaccæ. Asthma si venditor celat emtori emtio irrita est; idem valet de morbo vacce, quo intestina globulos pusillos forma hordei delibrati secernunt, quique ideo dicitur il groat, Nl. gort. Prov. Groat ind demp brekke di keap.

dempich, vide supra p. 614.

dem pigheit, cg. asthma equorum.

DERE, DEARE, vb. a. nocere, lædere, commiseratione compungere. Prov. 't Jinge men naet wite deert ien net, ignota mala neminem affligunt. — It deert my um di widdou ind di earme bernkes, miseret me viduæ ejusque prolis derelictæ. Usitatius It moat jin dere um 'e widdou.

deer, cg. nocumentum, Ags. dar, dere idem.

derenisse, cg. miseratio.

F.v. dera, nocere, mactare aliquem damno. Ags. derian, Ang. v. dere. Ags. daru, nocumentum; Anglis deëst. Confer Ags. darath, Gal. dard, hasta, Isl. dör, (Gr. δόρυ, gen. δόρατοσ), Skt. dri, rumpere.

DERTEN, adj. petulans, luxuriosus, luxuria temerarius, lascivus. F.v. derten, mente captus. Nl.v. door, stultus, Ang.v. a dor, a fool. — Phrases. Hy is fol dertue liete, totus est in petulantibus jocis et partibus. MS. Hy is soo derten datter naet wit, ofter oppe holle ofte foeten gaen wol. Burm. 29. Hy is soo derten asser lang is. Burm. 80. Nl. dartel, dertel, lascivus. F.v. een derten man, insipiens homo, ments impotens, quique adeo non sui est juris. Hanc notionem adhue frequentabat G. J. I. 12,

O, dat boaskjen buten rie'!

Derten wier ik, da 'k it die'.

amens, temerarius.

DERTIEN-DACH, F.v. decimus tertius dies a natali Christi. Ang. v. twelft-day, twelfth-night, hodie twelfth-tide. epiphania.

DEULK, (dölk) n. F.b. suber. Joh. 101. Nl. Ang. et F. vox kork, suber, peregrina est. Lat. cortex (subereus).

grina est. Lat. cortex (subereus).

DEUN, adj. F. et F.u. tenax; proclivis in avaritiam; angustus, proximus. —

Ourreheit wirdt deun, avus fit tenax.

Hol. v. dun; De gene die op straet ende in de herberge aldermildadigst zijn, dezelfde zijn in haer huys alderdunst.

Jac. Borstius, over de geldgierigheid. v. Kerkelyk Dordrecht, Schotel, p 456.

DI.

Omne nimium nocet quin et in ipsa parcimonia, que ultra suos limites fit avaritia; cum igitur homo frugi sit vicinus tenacis, deun notat frugi in phrasi ien bistindich ind deun wiif, mulier sedata et attenta ad rem.

deun, adv. arcte, anguste; proxime; Di tsjillen fen 'e wein gungen deun op 'e woll 'lâns, vehiculi rotæ per imam oram ripæ currebant. W.o. dun, idem; dun deran, F. deun dær oan, illi loco proxime. E. 90. Eodem sensu attinet ad tempus; deun oan toalwen, proximat hora duodecima. Nl.v. doon, prope, statim. Kil.

dun, forma Neerlandica, Nl. dun, F. thin. tenuis. F.u. It sit er dun met hor op. F. It sit er thin mei hjar op, nulla inter eos amoris conjunctio. Eodem modo F.u. dik pro F. thjok, thiuk, spissus. F.u. Dikke frinden, amici junctissimi. Scoti thick, intimate, familiar. Jam. F. Gréat mei eltsoar, familiarissimi; Scoti; great, grit, (F. grüt, grit) idem. — F.u. De jonge gaet deur dik en dun, puer per humida et sicca, per omnes vias et super omnia sepimenta grassatur. Scoti, To follow one through thick and thin, per omnia pericula aliquem comitari. Jam.

DI, DE, S, H, (sono indistincto et inter e et i medio, unde F.v. vacillant quoque inter de et di) art. definit. masc. et fæm. Nl. de. It τό neut. Di man is it haed, mar it wiif di hals, drait di kop hwær hja kim habbe wol. It himd is mi neyer as di roak, proximus sum egomet mihi. Di sequente genitivo temporis partem notat, di nachle, di deis; di modrns, di juwns; di mayes, di simmers; di refert tempus ad id quod præcedit. F.v. distinguunt inter masc. et fæm. thi, di, m. thiu, dio, fæm. thet, dat, n. F. it, n. Goth. ita, τό, Ang. it. Ags. thi, the, thy; kit.

It ut Ags. hit quoque absolute ponitur. Ags. hit rinth, F. it rynt, vel reint, Ang. it raineth, rains. Ags. hit thundrath, F. it thungert, Ang. it thundereth, thunders, tonat. Ags. Ic hit eom, F. It bin it, ego ille sum. dy, pronomen demonst. (Dex th molli, quæ adhuc regnat in Ang. the, that) Sylvicolæ dí, iste, Nl. die; dat, n. istud, F.o. dait luck, n. C. M. I. F.

DIDELJE.

dat lok, 'εκένη τύχη. Di man is goed, mar dat wiif doach nat, vir iste probus est, sed uxor nihil boni in se habet. Ags. se, iste; seo, illa; thæt, illud.

Te post dat emphatice dicitur, præsertim in interrogationibus et responsis, ubi singularis stat sine adjecto substantivo; ex. gr. Hwat boek wolsthe hawwe, ditte? Né, datte, quem librum visne? Hunce? Nolo, sed istum. Interrogat Hwatte? respondet Datte. Eodem fere modo Latini usurpant enclyticum -ce in hic-ce, hæc-ce, hos-ce, his-ce, et -cine in interrogationibus, hiccine? — Prov. Hatter det dat is dien, quidquid agit rite agit, ad umbilicum adducit ut nihil desit.

DIDELJE, vb.n. F.b. tripudians modulari cantum absque modo atque verbis, Nl. neurien. F. Didelomdi didelomdeintje, Us Watske is sa'n leaf feintje, in cantilenis infantilibus, Outz. 44. E. II. 202. S. l. dideln, cursitare. Holst. I. 218.

DYE, vb.n. in majus et melius crescere, proficere. Nl.v. dijden, dijen, accrescere, intumescere; de pap dijdt, puls igne attollitur; het brood dijdt, panis fermenti vi se extendit. Kil. Nl. gedijen, proficere. D ex Th: Sax.v. thikan, provehi, crescere, proficere, abundare; pf.p. githigan thiorna, virgo adulta, matura; (forsan) formosa. Nl. gedegen, quod rite coaluit; gedegen goud, obrussum aurum, Nl.v. formosus, Kil. Ags. theon, Ang.v. thé, to thrive, deëst Anglis.

It bern dyt net fen di wjirmen, vermes intestini impediunt infantis incrementum. Hy det wol, mar hy dyt net, insudans labori nihil proficit. Ky yn méager lần dye nat, vaccœ in tenui prato haud pinguescunt. Prov. Az 't nat dye wol bliuwe di ky méager az rinne kja oan 'e rægh ta yn it gærs.

bidye, vb.a. incrementum capere. Sax.v. bethihan, efficere, bethihan uuihtes, F. eat bidye, assequi, lucrari quid. Loaye lju bidye nat, pigri non augent rem suam. Mei scelmery scilsthe nat folle bidye, scelere haud multum proficies. Vide bidye supra 243.

dy, eg. incrementum. Dær sit nin dy yn it lân, herba in pratis non crescit. Dat folk is to ry; dær is nin dy yn, familia illa prodigior est, adeo non proficit.

DIGER.

tadye, vb.n. incrementum exspectatione majus capere. Di sciep dye ta. Afdye, vb.n. spem incrementi frustrare. dyhaftich, adi. vecetus.

dyhaftich, adj. vegetus. wan-dyich, adj. haud proficiens (animal), nullum incrementum staturæ vel

ponderis capiens.

DIEDJE, vb.a. F.b. lactare. Outzen. Goth. daddjan, idem. F. tate, lac matris: tite, titte, papilla, Ags. tite, A. teat. Suethi dija, dia, sugere; di-lamb, Nl. zuig-lam, agnus subrumus, F. süch-lamke. Ang. d. did, papilla, uber, Ang. North. diddles, sucking pigs; Yorksh. young ducks.

DIF, (DIIF) cg. fur. Ex Nl. dief, F.u. dief. F. thjeaf. Valet notione singulari tumoris in fungo vel ellychnio redacti in carbonem (F. 'n kóp oan 'e lampe) qui oleum vel adipem furatur et fumum cum fædore reddit. Ang. thief, an excrescence in the snuff of a candle causing it to gutter. Sax.l. een deef an 't lecht, Richey. Hd. lichtschnüppe. Non multum abludit notio in Nl.v. dief, medulla pennæ sive calami scriptorii, q. d. fur atramenti. Kil. — Memini veterem cantilenam puerorum contra furem F.u. Dief, dief dange, Morgen suste hange, cæt.

DIGER, adj. intentus, attentus, curam habens. F. v. diger, attentă cura, fidus, Diger bywaria, summa cura asservare rem alius. Isl. digr., adj bonus, probus, fidus. Goth. digrei, abundantia, maturitas. — Mei junge lju mat it er diger by lâns, nove nuptos oportet esse attentos ad rem et parcimoniæ studere. — Harke dygger! (ausculta diligenter!) Arrige aures! Warga, ao 1784.

dîger-kykje, vb. intentis oculis vel acriter aspicere; per tubum pugni contemplari res longinquas, compressis oculis aciem intendere ut formam rei nubilam clare videamus. Digerje per ellypsin pro diger-kykje. Ho mikerje ind digerje jou sa? quorsum tam acriter intendis oculos? Mike, Nl. mikken, F.v. mitza, collineare, attendere, freq. mikerje, ateviçeo xi. Inverse Ik sjæn er nei, dat it my digert, tam acriter intendo et defatigo oculos ut hebescat

dîger-kyk, eg. oculorum immobilis intentio. Hy hat di digerkyk, cogitabundus oculos defigit usque in ob-

DIGGEL

jectum idem. F. Work. kiikje, spectare, speculari.

DIGGEL, cg. pl. diggels, fragmenta ruptorum vasorum fictilium. D ex th. Goth. thaho, lutum, πηλόσ. Al. daha, testa, Mhd. dehil, id. Teuth. degel, pot, lebes, olla. diggelje, vb.a. in frusta rumpere, ex.

gr. vasa fictilia, patinas, si cadunt.

fordiggelje, vb.a. dilapidare. Syn mem wier sa'n dipper ind sunich wyfke ind hat him ien aerdich stuorke neilitten, mar di swift hat alles yn ien umsjæn

fordiggele. diggel-fiûr, n. ignis electricus in tempestate sæva super malorum apices conspicuus, vulgo, Castor et Pollux; diggel-für oan 'e toppen. Dum venti mugiunt inter fulmina et tonitrua furientia hi ignes se applicant rudentibus, quin et nautarum digitis. Piscator meus noctibus tempestuosis sæpe vidit tales igniculos volitantes super lecti sui stragulum in nave piscatoria. Hisp. cuerpo santo (corpus sanctum Christi.) Ang. corposant, Gal. feu de St. Elme, quod lexicografi confundunt cum feu follet, F. wyld fiur, wylde lantearne, Nl. wild vuur, ignis fatuus. Castor et Pollux franguntur quasi in mille flammulas, quæ celerrime quaquaversum volitant et hærent objectis vicinis. De fama igitur valet phrasis it giet foart as diggel-flur. Prov. Ien quea namme rint foárt as diggelfiúr, fama mala alicujus per centum ora celerrime divulgatur. Nl. lopend vuurtje, ignis currens, Die mare ging als een lopend vuurtje door de stad. Confer dikelje.

DIK, n. collectivum, densa foliola crescentis taraxici in pratis.

DYK, cg. pl. diken, agger exstructus contra aquas surgentes, tum apud littus contra aquas marinas, tum in ripis pratorum contra aquas surgentes pluviatiles. F.v. dik, m. gen. dikes, dat. dike, acc. dik, pl. dikar, diken, dat. dikum, acc. dikar, dika. Dyk viget in omnibus Germaniæ dialectis. Galli ex avita lingua Normannica reliquum habent dique, Dani dige, Ang. Cumb. dike, a dry hedge, quod accedit ad notionem muri, τεῖχοσ.

Pagi a littore remotiores se primi aggere contra mare circumdabant, sed DYK.

singulares et quique pro se; deinde propriores; cum tandem apud littus se omnes uno eodemque communi aggere cinxerunt. Omnes aggeres antiqui, qui intra circuitum cujusdam majoris et communis aggeris erant exstructi, sæpe appellantur in-diken, aggeres interiores. Plerique horum aggerum, cum nullum usum præstarent nisi irrupto communi coque extremo aggere, applanati sunt in vias publicas, per quas vehuntur curru. Sunt autem argillaceæ; nam ex argilla pingui et lenta, non ex arena solubili, fiebant aggeres marini. Inde est quod dyk hodie notat quoque viam publicam ex argilla; plene klai-dyk. Frequentant tamen et san-diken, viæ arenaciæ, sed rarius, plurimum sân-wegen. A via argillosa madida desumta est phrasis muliercularum mundarum, di flier is as *ien dyk*, solum domus spurcum est. Ags. dic, m. notat tum aggerem, molem, tum fossam, ex qua terra aggeris est congesta; duplicem hanc notionem duplici forma vocis distinguunt Angli; dike, agger, ditch, fossa, licet Ags. dic utrumque notat. Eandem normam sequuntur Hd. deich, agger; teich, piscina. Neerlandi v. ut Ags. tantum singularem formam in duplicem notionem adhibebant; Kil. dijck, agger; fovea, alveus, fossa, piscina, F.o. diek, idem, Stür. Sed Nl. dijk, et F. dyk, agger, tantum. Ags. extendunt notionem aggeris ad fluminis ripam, Ang. bank; similiter, F.b. dik, agger marinus et ripa lapidea, F. stjinnen wal. Joh. 101.

diken ind dammen, aggeres cingentes agros et aggeres obliqui in medio fluvio ad liberum affluxum et concursum aquæ arcendum. It giet oer alle diken ind dammen, omnem modum excedit; Dikar and dommar, dika and dammen, leges Fr. v. sæpe jungunt. — Terra aggere cincta Frisiis sua et patria erat; quæ extra aggerem littora et vada oceani peregrina, ubi patibulum erigebant; so aechma dyn schaker buta dyck to feren ende aen baem my! hem ende een tyel al deer op to sitten, deer eer in neen wayn kaem. Tyel, hodie F. tjille, pro quo Richthosen incassim suspicatur F. v. flal, rota. Het. Jur. Fris. 11. 130. Richth. Rechtq. 424. Aggeres soli Frisiæ salutem asDYK.

serebant a furore minantis oceani et summo honore ut palladium patrize a Frisiis colebantur; inde aggeri irrupto eandem securitatem et tutelam lege sanciebant quam fundo circumjacenti templi; also thi inrosta to tha dike cumpt sa hagere alsa gratene fretho opa tha dike also oua tha stherekhoui, 122 18

Phrasis. It iis is sa sterk as ien dyk, glacies spissa jam sustinet gravissima onera. It is ien frommiske as hia ut 'e dyk dold is, procera et ponderosa est mulier. Immen oan 'e dyk jeye, op 'e dyk sette, aliquem in pauperiem redigere, sive emungendo, sive injusta exprimendo; proprie, famulum e domo abigere in viam publicam, vel ut asserit Bnl. I. 204, equum effectum, qui prati herbam non amplius meretur, ad oras viæ ducere, ubi gramine exsucco pastus mortem sibi contrahit. Di dyk klapt, viam argillaceam siccam et duram equi ungula sonitu ferit. Di dyk is sa hird as klapkout, via argillacea durior est asseribus dolii quercinis.

dyk-acht, f. F.v. tribunal aggeris marini, curatores aggerum qui delinquentes persequuntur et sententiam ferunt de delictis. F.v. achtia, delinquentes

secundum legem persequi.

dyk-aldirman, m. F.v. præpositus aggeribus, judex in tribunali aggerum. dyk-atha, m. F.v. (aggeris pater) cu-

rator aggerum. Ate supra.

dy k-baes, cg. qui reparat aggeres læsos ope suorum operariorum, præcipue sudes ligneas, quibus pes aggeris firmatur, sed quas undarum vehementia labefactatas vel ruptas, renovat et terræ impingit. Sax. l. dick-baes, Bnl. I. 208.

dyk-blæde, F.o. lepidium sativum. F.v. tun-kars, Nl. tuin-kers. C. M. 11. dyk-dollen, pl. F.o. stirpes modicæ arborum ad corroboranda lignea aggerum propugnacula. Stür.

dyk-eide, cg. occa qua glebæ viæ argillaceæ siccatæ conteruntur et æque

sparguntur

dyk-fretho, m. F.v. securitas lege ag-

geribus asserta marinis.

dyk-gat, n. Sax.l. dick-gat, apertura undarum impressione in aggere effecta. Bnl. II. 491.

dyk-greva, m. F.v. West-F. dijkgraef,

DYK.

præpositus aggerum aquariorum. Holst. Idiot. I. 219, diek-greve. Ags. ge-réfa, m. socius, comes (regi, principi adjunctus) prætor paganus, quæstor, Ang. reve, Ang. v. dike-reve, di-graf, an officer superintending the dikes and drains in marshes. Halliw.

dyks-harne, cg. Hind. angulus concavus aggeris marini prope ab Hindelopia versus orientem, ubi algæ ab undis projectæ sæpe putrescunt et fœtent.

Inde synonymon stiunk-harne.

dyks-hoek, cg. viculus apud aggerem, vicinus vico Firdgum in pago Barradêl.

dyks-horne, duarum villarum nomen; alteræ vicinæ vico Ee in pago Eastdongcradêl; alteræ prope ab Hindelopia in pago Hemelumer-Oldefaert.

dyk-hus, n. domus ad pedem interiorem aggeris, vel ad oram viæ publicæ. Dim. dyk-kuske. Plurimum sunt domunculæ in quibus degunt operarii rustici.

dyk-huzen, pl. aliquot domus sparsæ

in pago Achtkerspelen.

diek-kam, F.o. prolongatio extusa pedis aggeris versus mare ad hunc corroborandum. Ang. North. dike-cam, a ditch-bank, F. sleats-wdl. Kaem Nl. kam, pecten, apex, crista avium, ex. gr. galli. Stür.

diek-kappe, F.o. apex, summitas aggeris, que quo latior eo firmior. F.

di kroane fen di dyk. Stür.

dyks-lobbe, cg. pes sive basis aggeris declivis, paululum in solum vicinum se extendens. Inde duæ villæ aggeri marino proximæ et ab occidente vico Holwerd vicinæ habent nomina Great- et Lyts-dykslobbe. Lobben, pl. F. contemtu appellant pedes hominis inurbani crassos; smoárge lobben, pedes comosi. Est et altera notio vocis Nl. v. lobbe, NL lubbe, ornamenti genus crispum et sinuatum in extremitate colli et brachii, fibra; Isl. *lubbi*, m. cirrus, villus densus et crassus, (canis) hirsutus et flaccus, famulus ignavus, hirsutus et incomptus nebulo. Kil. lobbe, lobbeken, canis villosus. Ang. lob, lob-cock, rusticus, agrestis. Isl. lubbalegr, adj. hirsutus, flaccus. Ang. lubberly, (lubberlig) ignavus et agrestis. Ang. v. looby (ex loobig) incultus, stupidus et inurbanus. Ang. v. lubberd, Ang. lubber, homo insulsus, desesque. Hol. lobbes, homo ignavus

DYK.

et insulsus. F. lubes, nequam insi- | buten-dyk, cg. agger extremus. Vulgo diosus.

dik-nidle, cg. F.o. mucro ferreus manubrio ligneo et terebræ formå, quo stragulum sive tegumentum stramineum infigunt aggeris partibus læsis atque crudis. Stür. F. krumje, di dyk kramje, aggerem modo dicto contegere.

dyk-peal, pl. peállen, pjellen, cg. stipes ligneus in littore ante aggerem marinum alte ictus; talium stipitum densa et transversis lignis arctissime compacta excipit prima undarum aggressum, ut ei fracto agger facilius resistere

posset.

dyk-riuchter, m. F.v. judex de controversiis et delictis in re aggerum.

dyk-scouwje, vb.n. statum aggerum examinare.

dyk-scouwing, cg. examen oculare aggerum, quod collegium præpositorum die posito instituit. Bnl. 1. 209.

diek-schauung, diek-schauje.

dik-stathul, m. F.v. aggeris status erectus; erectum, i. e. salvum servant aggerem, si partes læsas et crudas caute tegunt cespite viridi eumque firmiter stragulo stramineo affixum tenent. Undæ maris incassim furunt contra convexa latera aggeria, quæ textura compacta graminis radicum tegit; contra in terram nudam se insinuat et brevi aggerem totum evertit. Ideo providet lex, si quis non satis cespitum extra aggerem de suo habet, quo aggerem tueatur, ut eos in agro interiore aggeri proximo capiat. Confer totum locum 122. b. 15. Sax. v. stadal, statio, actio standi. Ags. stathul, basis, firma sedes. Nl. de opstand van een huis, domus in quantum exstructa supra fundum excepto fundo ipso; den opstand van een huis verkopen. Commutatur dik-stathul cum dik-stapel, (aggeris strues, meta, acervus, stans erecte) erecta aggeris statio.

Ags. stypel, Ang. steeple, turris. dyk-stoel, cg. West-F. præfectura aggerum, collegium præpositorum agge-

rum.

dyks-téan, cg. aggeris basis lente declivis. F. tean, digitus pedis. Dyks foet, cg. idem. F. foet, pes.

âlde dyk, âld-dyk, agger primævus; opponitur posterioris temporis aggeri nye-dyk.

binnen-dyk, cg. agger intra extremum et communem aggerem marinum.

DYK.

sea-dyk, Confer Holstein Idiot. J. 219, binnen-diek, buten-diek.

buten-dyksce lânen, pl. agri extra

aggerem inundationi obnoxii.

buten-dykster, cg. incola agrorum extra aggerem communem, sive ille sit extremus, sive postero tempore ulteriore aggere tectus. Buten- ind binnendikers, incolæ agrorum extra et intra aggerem marinum æstuarii mediterranei jam pridem siccati, di middel-séa.

eerme-dyk, cg. ramus lateralis aggeris principalis; proprie, brachium aggeris. gorre-dyk, cg. agger parvi fluvii gorre, sive ripa, sive via secundum id flumen;

hodie vicus in pago Sawnwâlden.

indyk, cg. agger intra circulum exterioris communis aggeris, sive contra impetum magni lacus, sive irruptionem maris egesti. Nomen vici ad oram lacus Hegæ (Hegemer mar) Indiken in pago Wimbritseradêl. F.v. yn-dyk ar en dyep, agger obliquus trans amnem. In hodie binnen, intus, (be-in, -innan).

kāi-dyk, cg. aggellus tumultuarius inter aquas, æstuaria vel paludes egestus, ubi accolis transiendi copia. Nl. kade-

dijk, F. kadîze, cavere.

mar-dyk, mær-dyk, cg. agger cingens lacum exantlatum, adeoque siccum. Ags. mere-dic, mær-dic, Cod, Dipl. Ags. ævi. Kemble, III. XXII. Ibidem Ags. burh-dic, castelli vallum.

mounle-dyk, cg. pl. mounle-diken, aggeres utrimque cingentes canalem, per quem aqua superflua adit molendinum

aquarium vel inde emittitur.

pòlder-dyk, cg. agger cingens majorem tractum agrorum, qui ab eodem molendino vel eisdem molendinis exantlantur omnes.

sath-dik, m. F.v. agger cespitibus virentihus tectus, F. sjæd-dyk. F.v. sath, F. sjæd, Nl. sode, cespes virens. sea-dyk, cg. agger maximus et extremus secundum littus cingens totam

Frisiam, et maris furori expositus. syl-diken, pl. aggeres in utraque ripa cingentes canalem, per quem emissarium recipit vel emittit aquas superfluas. Bnl. I. 207, sidel-diek idem, sidje-diek, idem, proprie, agger lateralis. Syl-dyk, viculus in Groningerlandia vicinus limiti hodiernæ Frisiæ.

simmer-dyk, cg. agger levis ad arcendum aquas pluviales æstate, cum eæ

DYK.

non alte surgunt. Sax. l. sommer-diek, poggen-diek (ranarum agger) Bnl. L 207. slachte-dyk, cg. ellyptice slachte, agger mediterraneus, qui quondam ante extructum aggerem communem tractum quemdam agrorum contra vim maris defendebat. Slachte-dyk, agger ab Achlumo vico ducens in aquilonem, et Achlumerslachte, agger ab Achlumo ducens in orientem, ambo valde tortuosi. A multis flexibus nomen traxisse videtur; F. ien slach um burren, om 'e tejerke, circumitio; Sax. l. umelage, F. bochien, aggerum flexiones, Bnl. 1V. 812. Alii ducunt a slacht, hodie slach fen wetter, undarum pulsus, quem excipit agger marinus.

slieper-dyk, cg. (agger dormiens) si agger extremus, protinus oceano oppositus, nimis debilis habetur, alterum novum et fortiorem post eum exstruunt, ut hoc everso undis resistat. Vide talem molem in vicinio vici Surich (Suder-ich, australis angulus) ad littus Suderseæ in pago Wonseradêl. Hic agger quasi dormit, et periculo eminente excitatus tantum auxilium fert.

F. u. slaper-dyk.

dykje, vb.n. extruere aggerem, vel reparare et aggravare contra aquas surgentes. F.v. jungunt verba dika and delva, aggerare et effodere; Ick urbanne dat da séburich ymmen ditse iesta dele, veto quemque vel insodere vel effodere aggerem. Pleonasmo similis phrasis, Ang.v. Dykers and delvers, Ploughman. dike and delve, Richardson, dike. F.v. dela, F. dolle, fodere.

diker, cg. fossor. Ags. dician, fodere, aggerem exstruere; dicere, m. Ang.v. diker, a hedger, Ang. ditcher, fossor. Nl.v. dijcker, aggerator, coactor, fossor. Kil. Hy yt as ien diker vel slatter, fossoris ad instar se ingurgitat cibo; Sax. l. *diker*, qui habitat in aggere marino. Frisii colebant omnes tractum in vicinia maris, cumque suorum agrorum maxima pars absque aggere non in tuto esset contra invasionem oceani, ager et agger res erant inseparabiles, quique emebat agrum simul jure fiebat aggeris possessor. Inde ista in lege sententia Dyck ende lond hert to *gader* , 308. b.

bidykje, vb.a. agrum cingere et munire aggere aquario. Ags. bedician,

munire vallo.

DIKELJE.

bidikung, cg. circumaggeratio, ex. gr. fen it Bildt, agri Biltani. Ags. dicung, f. fossio.

yndykje, vb.a. prata aggere includere circulo agrorum jam aggere communi cinctorum, Holst. Idiot. II. 219, indiekt: land indieken, Bnl. I. 206, 207. Wy habbe di hele krite yndike, totum pratorum tractum aggere cinximus.

opdykje, vb.a. ubi aqua surgit et ingressum minatur aggerem adgesta terra exaltare. Tropice, Hy ken it net opdykje, tantis familiæ expensis impar est qui meretur questus. Bnl. L.

208, up-diken.

Juxta fossam surgit tumulus terræ egestæ: hæ notiones cum affines sint ab Ags. una eademque voce dic significantur, hac lege, ut dic, fovea, sit fem. generis, dic, tumulus, vallum, masculini. Postquam Angli generis differentiam abdicaverant pergerunt binas notiones eadem notare voce, sed formæ diversæ; dike, agger, ditch, fossa. Frisii boreales usque ad hunc diem more Anglosaxonum notionis differentiam generis differentia indicant. F.b. diek, f. scrobiculus; dick, m. agger marinus. Bend. 32.

Cavum, quod concipit, genio linguse primitivo est feminæ, acervatum contra et erectum viri; e qua notione tales voces sunt ortæ quales Ang. matrix Gal. matrice, Nl. matrijs, forma concava in qua funduntur literæ typograficæ. Pars concava cochleæ dictiur matrix, Ang. the female screw, Hol. moeder-schroef, ellyptice moer. Pars contra solida, acuminata, quæ concavam intrat Ang. the male screw, Gal. le vis, in sermone triviali mentula, Ang. vice. Kemble, Cod. Dipl. Ags. III. XXII.

Ori Auglo-Frisico innatum videtur mutare literam k in ts; F.v. enim sæpe mutabant dika in ditsa, ut Angli Ags. dic in ditch (ditsh) et Ags. dician in to ditch (ditsh).

DIKELJE, vb.n. cursitare: frequent, verbi dykje, F.v. dika, ruere, Isl. dika, currere longis gressibus, perniciter currere; dik, n. cursus incitatus; at taka til diks, conjicere se in pedes. Andreæ.

katte-dikelje, vb.n. pullarum felium instar, quæ aliæ alias citato cursu insequuntur, ludere; præcipue vero attinet ludum puerorum, quo hi circulo

DIKKE TEUNIS.

notant solum, in quo quisque suum trochum vertunt (di top sette) eumque trochum, qui primus jacet, quod blast appellant, in circulo ut scopum communis impetus ponunt. Cæteri collusores alter post alterum trochos vertendos summa vi desuper in trochum jacentem urgent, donec hic ictus possessori copiam facit eum denuo vertendi. Ei, qui icit, non licet tollere suum trochum gyrantem antequam quiescat, sique cadens volvitur intra circulum pœnam subit in circulo remanendi, expositus jactui subsequenti cæterorum trochorum. Sunt autem trochi armati mucronibus ferreis in quibus ut axibus vertuntur, sique his trochum jacentem lædunt, appellant kimpe. Nl. v. kimpen, luctari, proprie, jaculari, emittere, Ang. Dorset. chimp, frutex, ab emittendo, pullulando, ut F. scot, Nl. scheut, frutex, a schieten, jaculari.

indeka, vb.a. F.v. incurrere, incursu contundere, irruendo lædere.

Quæritur an diggel-fiur non dictum sit pro dikkel- vel dikel-fiur, (cursitans ignis) Nl. een lopend vuur? Sax. n. biggelen, cursitare, Kil. wiggelen, motitare. Holst. Id. I. 218, diddelen, circumcursitare.

DIKKE TEUNIS, cerevisia gravis et calida, quam coquunt et bibunt Biltani; coloni, qui initio seculi XVII advenerunt ex West-Frisia, hodie Nord-Hollandia, in agrum Biltanum, et ad hunc usque diem Hollandice loquuntur. — Nundinæ annuæ Biltani vici Su Jacobi habentur die 25th Julii; cum quisque incola cædit arietem veterem, quo excipit amicos. Hi lauto potu cerevisize vinolentze, qua diluunt arietem, inebriati cum domum revertuntur villani Frisii dicunt, Hy hat mei Dikke Teunis fen di raem hawn. — Hoe ante 40 et quod excurrit annos ex ore senis convivæ accepi.

DIKWEER, vox nautica Hollandorum. Cœlum constipatum nubibus, infestum sævo vento et densis pluviis, quæ prospectum nautis impediunt. Figurate, inter se dimicantium molestiæ; F. Hja lisse mei eltsoar yn dikweër, inter se rixantur. Contra moai waer, placidum cœlum, emblema amicitiæ: It is nou wer moai waer mei hjar beiden, iterum in pristinam rediere amiciti-

DIMTER.

am. — Franci proavorum dikweer, densum cœlum sive tempus, ad verbum verterunt B. L. grossum tempus, Gal. un gros temps, cœlum tempestuosum.

DILDE, DILDJE, DULDJE, vb.u. pati, tolerare. Nl. dulden, ferre, pati. Hoc verbum, quod hodie adhuc floret in Hollandia, jam ante tria secula in Belgio antiquatum erat, Kil. "dulden, vetus," Goth. thulan, thuljan, Ags. tholian, Ang. thole, pati.

dildich, adj. patiens.

gedildich, adj. idem, nullas querelas proferens licet ærumnosus, vel affectus injuria, vel elatus dolore.

undildich, ungedildich, adj. impatiens.

ungedildigens, cg. impatientia. Eadem forms que Goth. thulains, patientia.

fordildich, adj. patiens.

DYLGJE, vb.a. delere, Nl. delgen. Dær is nin dylgjen oan 'e mûs, ingens murium numerus impedit quo minus deleantur. Ags. dilgian, dielgian, delere, quod verbum Angli, assumto extraneo destroy, rejecerunt.

fordylgje, vb.a. penitus delere, era-dicare, ex. gr. lolium.

uwtdylgje, vb.a. exstirpare. DILLE, cg. supra p. 680.

DIMER, DIEMER, n. p. v. Goth. Thiudamer, (gentis gloria), n. p. v. unde Thietmar, Dietmar et Diemer. Först. I.

DIMMEN, adj. sedatus, supra 614. DIMPEN, DIMPICH, adj. gravedinosus. supra 614.

DIMTER, urbs Daventria, celebris longis libis ex melle et farre secalino. Daventria fit Nl. Deventer, F. Dimter, ut B. L. refectorium evadit reventer, het vel't reventer, di treemter, prandii et colloquiorum locus in xenodochiis. — Colonis Anglis et Frisiis in more erat patriæ relictæ memoriam renovare hujus urbium, vicorum pagorumque nomina transferrendo in patriam novam. Hoc fecerunt Angli in omnibus suæ ditionis coloniis, præcipue in republica Americana. Suspicor itaque apostolum quemdam Anglum, ex pago Daventry oriundum, nomen patrii soli Daventria indidisse. Quidquid sit Daventria non est nomen stirpis Germanicæ.

Præter liba cerevisia dulcis spissaque Daventriæ Frisiis in deliciis erat;

DING.

utrumque præferebant in propria terra coctis. Inde proverbium, It giet mei di domenye as di Dimter koeke; hja matte om fjirrens wei komme.

DING, n. res, omne quod existit, sive percipitur nostris sensibus, sive cogitatur, sive agitur. Inde ingens numerus notionum affinium, quæ ex contextu orationis facile percipiuntur, quasque omnes hic enarrare supersedeo. — D est ex th, Frisii v. Ags. Sax. v. cæt. thing, quæ th remanet in verbo F. thingje. Causa notionis est in colloquio, Sax. v. thingon, colloqui, transigere, stipulari; thing, n. concilium, conventus, judicium. Gr. ρησισ, Lat. causa, Gal. chose, Lat. causari, Gal. causer. Sax. v. sacan, arguere; saca, f. causa, lis, culpa, negotium, res; Ags. saca, lis; Nl. v. saecke, dica, lis, causa, Nl. zaek, res. Thing igitur proprie est, de quo colloquuntur, disceptant: Nl.v. dingen, disceptare; dingh (Nl. geding) res forensis. F. Nin ding, Ags. nan thing, nihil.

ding, n. puellula, puella vel femina parva; It is mar ien ding, mar kja is boas, ind aerbeidet as ien keerdel. — Ljéaf ding, puellula amabilis. Ang. v. ding-ding, corculum meum; my ding-ding, my darling. Hal.

ding, n. res solida, momenti. Prov. Siszen is néat; dwaen is ien ding, verba non valent, factum valet.

ding, cum articulo definitivo it ding, veretrum, quæ notio et inter Nl.v. solemnis erat. F.o. dait dinck, mentula, C. M. 26. Kil. dingk, res, veretrum. Partes pudendæ verecundiæ ergo notabantur generali nomine rei. Ita et membrum muliebre Frisii appellant collective it quód, goéd, res, (pl.) bona, ut Ang.v. pl. things, cunnus, vel more veterum Gallorum belle chose; Jun. Et. things. Lat. res, coitus; rem habere cum muliere. Nl. veteres, et virile, et muliebre pudendum dingk appellabant, Adam ende Eou hebben hoer dinghen ghedeckt. MS. Rosarium.

hillig-ding, n. F.b. (res sancta) erysipelas, quem Latini sacrum ignem appellant. Nl. St. Anthonis vuur, de roos, Gal. le feu de Saint Antoine, rubor cutis cum dolore et inflammatione. Bend. 32.

thingje, vb.n. liceri minus pretio a

DYNJE.

venditore postulato. Nau thingje, arcte, parce liceri; Prov. Nau thingje ind goe bitelje. — Hy thinget jin di siel ut it lichem, sordide, avare licetur, minimum questum venditori invidet. Nei di lewer thingje, (jecur petere) opime alere, fortiter afficere stomachum. Dat biar thinget nei di lewer, cerevisia illa calida pulchre inebriat potorem. — Om 'e kirre thingje, impetere alicujus vitam. Ljiere in genere pulpam carnis notat, Nl.v. liere. ex. gr. nates, genas. De cibo firmo valentissimoque ferunt eum petere corporis pulpam, Beane mei spek thinget nei di *ljirre.* — Oppetere quem sive blanditiis, sive argumentis, sive precibus, sive minis, ut aliquid ab eo impetret, ex. gr. patrem recusantem moveri ut annuat filiæ nuptiis, Mem mat heit ris nei di ljirre thingje, sei di faem. — NL. Naer de hooghste eerampten dingen, ambire summos honores.

dîgenje, vb.n. navare operam. Sterk foár di wezen digenje, enixe operam dare orphanis.

bidigenje, vb.a. aliquid sua opera acquirere pro alio. S.l. degedingen, F.v. deithingja, prodire in judicio, pacisci, causam dicere. Supra 636 et Bnl. I. 211, bedegedingen 213. Didingje contracte digenje. Noc tamen negligas Isl. thiggia, accipere, nancisci, Dani tigge, Ags. thicgan, recipere, sumere.

bithingje, vb.a. pacisci, despondere. Di rike man bithinget di éarme suller op ien duit oaf, homo dives avare de pretio cauponis pauperis deducit. Vide supra bithingje.

thing-téal, cg. nudorum verborum fulmina. Nl. disg-tael, idem, sermo infucatus et efficax; proprie, verba concinna in judicio.

ding-weer, villa rustica in Ommelandia vicina vico Lellens. Ding vel thing, tribunal, judicium, causse actio; neer, nier, collis plerumque ex argilla aggestus; adeo cellis judicialis, proprie.

DYNJE, vb.n. tumere, elevari ut mare profundum post venti furores, Nl. dijnes.

dinich, adj. tumens, tumidus. Dissick wetter, maris aques turgides absque undis et vento; quippe post dessevitam tempestatem maxime tument. Vide Stürenberg, 34, disses.

DINTJE.

Ex thinan fluxit duplex forma, dine, quod de mare tumente valet, et thine,

de omni alia re quæ tumet.

DINTJE, vb.a. leviter succutere, succussare. Confer Isl. dyja, pf. dutha, motitare, concutere, tremere; Nl. het angelenoer tokkelen; F. dintje. Pake dintet boi op 'e knibbel, avus puerulum succussat in genu. Isl. duna, strepere, tonare; Ags. dynian, strepere, tonare; Ang. to make a din, Figurate, strepitus succussationis. Ags. dyne, Ang. dinn, crepitus, fragor. Nl. dijn, saltus succussorius; puella, movens pedes pupæ sursum deorsum, cantat, Danne-dan, popje, danne-dijn/ Berk-hey, Zinspelende gedichtjes. Amst. 1793. p. 28.

dinderje, vb.a. et n. frequent. suc-cussare, tremere. Mem dindert har famke op 'e scirte, mater puellam succutit in sinu. — Tremere, It thungert, dat di glæzen dær fen dinderje, tam sævus est tonitrus ictus ut fenestræ vitreme inde tremiscant. Di pannen dinderje fen it hirde waer op 'e richel, contremiscunt patinæ in camini margine tempestatis vi. Ang. to dindle to shake, to tremble, to shake a child on the knee. Ang. Cumb. to dander,

hobble, F. hobbelje.

di dinder! levis exsecratio in ore hominis ex meliore loco. Dinder pro dunder, donder, tonitru; Di dinder! Per Jovem tonantem! Ang. Exmoor, dinder, tonitru. Eodem sensu valet donker, obscurus, pro donder; Dy don-

ker!

dintje, forte forma productior vb. Isl. dua, reciprocare, sursum deorsum motare; Dua færi, funem piscatorium motitare, Nl. het angelsnoer tokkelen.

(Ags. thundian, crepitare.)

DINNE, adv. loci et temporis, unde. Hwære komst-thou fen dinne? Fen Snits. Unde venis? Ab urbe Sneka. hinne, poep, dærsthou fen dinne komste, redi, barbare, unde venisti. — Sax. v. thanan, inde, Hd. van dannen, Nl. van daen. Age. thanan, F.v. thana, dana, Ang. v. thennes, Ang. thence, F. fen dinne, F.u. fan deend, fan deen. F.v. dana gaen, inde abire. Cum propria vis, "unde, inde, ab eo tem-pore," pedetentim in dana evanescebat addebant posteriores fan, fan dana gean, F. fen dinne gean.

DIRKJE.

DIPPE, vb.a. intingere. Dip di finger yn barndewyn ind stryk it boppe dyn eagen, intinge digiti apicem in spiritu vini et colline orbes oculorum superiores. Ags. dyppon, Ang. to dip the pencil. Ang. North. dip, jusculum in quo offam tingunt; any kind of sauce eaten with pudding. a dyppan, intingere, ut F. stip, idem, a stippe, intingere, et Gr. βάμμα, εμβάμμα, embamma, liquamen, ab εμβάπτω, intingo.

DIPPER, adj. diligens, industrius, mundus. Dippere ind sunige liu', conjuges diligentes et frugi sive parci. Frugalitas Frisiis ut Romanis Catonis ætate maxima erat virtus, adeo ut hi deinde omnem laudem frugi appellatione comprehenderint. Cic. Tusc. 3. 8.

dippe, pf.p. gedipt, severe, duris verbis. Ik hab it di snaek gedipt seis, improbo scelus exprobravi duris verbis. Ang. v. dapyr, elegans, Prompt A longa a posteris corripiebatur; Ang. dapper, little and active; pretty, neat Ang. dial. dapper, active, smart, (F. krudick) trossulus; valet præcipue de feroculo, sive homine, sive animale; de avibus etiam quales sunt picæ, Ang. a pert dapper spark of a magpye. NL dapper, strenuus, animosus, agilis, Alam. tapkar, gravis, momentosus. Bavari tapfer, gravis (vir) efficax; Tapfere worte, verba severa, moventia; Die tapferheit der stem, vocis sonortas; Eine tapfere botschaft, nuntius faustus et lætus; Trefliche und tapfere summe, nummorum prægrandis summs. Schmeller, Bav. Wb. I. 451. Confer Slav. dobre, bonus; Gr. 'ayatos, bonus, fortis.

DIRFBROOD, n. F.u. panis azymus Nl. v. derf-brood, idem. Kil. D ex th. Ags. theorf, thærf, therf, adj. azymus, Ang. v. therf-bread. Panis azymus, proprie panis pauper, carens fermento, sive panis pauperum. Ags. therf, therf, egenus; Isl. thörf, f. indigentia, necessitas.

DIRKJE, vb. a. ornare, colere. Confer darkert. Nl. opgedirkt, summa cun et ostentatione comtus. ex. gr. juvenis tenuis, qui gloriolam sibi sectatur in fulgente ornatu.

Isl. dyrka, ornare, celebrare; fe konungs dyrkar bragar styri, munen

DIS.

regia poetam ornant celebrantque. Egils. Confer et dekr, n. ornatus; at dekra, verbis ornare. Hinc Déke, n. p. v. quod vide.

dirk, cg. funis quo antennam inferiorem (di gyk) veli puppi exstantis (bezaenseil) in malum (bezaen-mest) tollunt vel inde descendere sinunt. Opdirkje, in altum trahere autennam inferiorem; Hol. opdirken, idem. Forsan nautæ Hollandi hoc verbum figurate usurparunt notione se tollendi vestium cultu. Confer Nl. pronken et oppronken. Dirk in navibus magnis idem est quod in celocibus (jachten) di kraenline.

DIS, cg. tabula soluta lignea jacens duobus fulcris, in qua die nundinarum prostant scruta, cultelli, forcipes, aciculi aliæque res minutæ. Lat. discus,

NL disch, mensa.

koeke-dis, cg. talis tabula linteo tecta, in qua omne genus liba prostant.

oandisje, vb.a. cibum apponere. Confer dask.

DISEK, cg. Hind. saccus sive loculus lateralis interior laxæ braccæ, in quem manus intrat per rimam perpendicularem. Ex Nl. dij femur, F. tajæ, et sek, saccus.

disek-dook, cg. Hind. sudarium, quod Hindelopenses secum habebant in braccæ sacculo lævo, ut nos in tunicæ sacculo. Confer Nl.v. dijeling, femorale. Kil.

DIUR, DJûr, DJOER, adj. carus. Comp. djúrer, superl. djúret, vel djorrer, djorst. Ags. deore, F.v. diore, diure, comp. diorra.

djûr-kéap, adj. quod magni emitur; ut goed-kéap, quod parvo emitur; ut nos per ellypsin frequentamus djúr pro djúr-keap, sic Angli cheap, vilis, pro Ang. v. good-chepe, Gal. bon-marché, ex versione Barbare-Latina bonus-mercatus vocis Francices. Halliw. Frisiorum forma est duplex, keep et kéap. Prov. Goe keap, djúrkeap, merx vilis, merx mala, adeoque cara. Goe waer, flands jild, merx proba allicit inimici nummos. Goe rie, djúr rie, bonum consilium carum est, i. e. rarum in augustia. Do wier goed ried djúr, tunc mihi non suppetebat consilium.

djoer-wurd, -wird, -wirdich, adj. pretiosus, pretiosissimus. Ags. deorvurthe vel -vyrthe, adj. idem. DIWEL.

djoerthe, cg. caritas annonæ, Angdearth, idem.

DIURRE, DIÓRRE; JURRE, n. p. v. proprie ensis vel hasta. Ags. durath, hasta, Ang. dart, Gal. dard; F.o. Daret, n. p. v. C. M. 149; F. Dárd, Dard, Dúrd, Durd, n. p. v. Wass. II. 101, 174. (δόρυ, gen. δόρατος, Germanice torath.) Isl. darr, n. hasta; dörr, m. hasta, ensis. F. Dora, dimunitive Dorke, n. p. v. Dorkema, n. patron. Wass. II. 174.

Ab his distingue nomina Scandinavica Thora, filia Haconis, regina Danica, Edda II. 895: Thorothr, n. p. v. Egils. 915. Thorwald, Alam. Deorowald, Förstm. I. 338, ellyptice Deoro; Dioro, n. p. v. Disra, n. p. f. Förstm. 1. 337. F. Tore, Wass. I, 180, Turne 181, Turke, 131, nomina propria virorum. Omnium thema est Thor deus summus patrum, cujus tutelæ suos liberos ejus nomine commendabant. Hunc honorem post accepta sacra Christiana ad divos (sanctos) Christianos transtulerunt proavi.

DIWEL, Dîwel, pl. dîwels, cg. diabolus, malorum geniorum princeps, e religione Christiana oriundus, proavis paganis ignotus. F. v. diovel, pl. diuelen. Willibrord ioe dat leerde dat i fan da Nordsce dieulen keerde. Ags. deofel, Sax. diobal. — F. duwel, honestioris loci homines sæpe déwil, ut Angli scribunt et olim pronuntiabant dévil. F.u. düwel, - Ex déavele fit F. deale, deal, Ang. Devon. deal. Ags. deoal ex deofel. Lye. F. deule, Ang. deule, Hal. Ita ex Isl. difell fit contraction forma diell; ex Ang. devil (dewl) Ang. v. del, F. deel. — In calendario 1749 linguales r et l inter se permutantur, deers gesnetter, 25, exsecranda garrulitas; deers rimoer, 31, infernales turbæ; deers practyk, 40, artes exsecrandæ. F. u. ferduweld (satanisatus) in dæmonem mutatus, sævus, vehemens; ferduld, F. fordeald, fordealde kald, sævit frigus. Dou bisthe 'n diwel, homo es exsecrandus. Ad hominem scelestum, Wei, divoel, Apage, scelus! Ang. See thiself, divil! Proper deformity seems not in the fiend so horrid as in woman. Shak. Di divel | per diabolum! Di divel | hwat wait it, per diabolum! Quam furit ventus! Di deale, vel

deule, mitis et jocosa exsecrationis formula in honestorum hominum ore est, rudiorum vero diwel: Poëta G. J. de execrationibus pugnantium loquens ambas formas jungit, Den ist diwel, deule ind wierme, dat di fammen galje ind kierme, G. J. I. 52. Ang. v. devil, in the name of the devil; a common oath in early works of a facetions or amusing character. Hal. — Di deale, hwat is poes moai, per venerem, ut superbit cultu suo virgo! — Aliquando plures diaboli intersunt ut vehementior fiat execratio, Hy scil scild bikenne of der scil meer as ien deel mey spiilje, Starter, Don Timbre, in Frisico interludio. — Diwel yn 'e béalch, flagrans ira. Ien Fries hat di divel yn 'e béalch asthe oan syn faem rierste. — Di divel yn it koal-hok, homo teler, trux; koálhok, carbonum fossilium cavea. 'n Diwel yn 'e nacht, femina improba et exitiabilis. Alle diwels ut 'e hol flokke, acherontem movere execrationibus. — Di diwel ind syn moar, omnis farinæ homines, inurbane dictum. Da dy twa oan it plokheárjen wierne roan er di diwel ind syn moar op ta. Ita Angli omnium rerum farraginem vocant the devil ind all, diabolus cum omne genus quisquiliis; banners, crosses, altars, reliques, holye water and the devyll ind all of soche idololatrous beggery. Bale. Vide totum locum apud Johnsonum, qui and all injuria vocat absurdum loquendi genus. Di divel ind al, Frisice notat eminentiam quandam in artibus dia-boli; di divel ind al scoe er biscite. ipsum diabolum deciperet. Supra ind al, p. 92.

heal dîwel, heal minsce, (partim diabolus, partim homo) res dubii cri-

terii, species dubia.

dîwels-dea, (mors sathanica, i. e.)
periculum mortis voluntarium. Dat
giet op ien diwels-dea af, aggreditur
rem qua se imminentis mortis periculo
objicit. F. u. Dat gaet op 'n duwelsdootje of.

dîwel-dei, og. dies irse, execrandi, exprobandi. Mei dy twa wirdt it eak diweldei, as it op ien eindelen fen moikes

boel giet.

dîwels-dong, cg. assa fœtida, Nl. duivelsdrek.

dîwels-tange, cg. forceps diaboli. Ien

DIWEL.

alde diwelslange, anus aspera; ellyptice ien alde tange; figura in eo est, quod diabolus hoc forcipe movet ignes inferni.

diwelsk, adj. diabolicus. Dat is ien diwelsk wirk! quodcumque actum importunum, protervum vel improbum. Dat is ien diwelsk keerdel, homo vafer diabolum artibus referens. Ags. deofelic, (diabolo similis; lic, similis) Ang. de-

vilish.

dîwel-jeye, vb.n. dæmones venari vel pellere; dicitur de ebrio, qui laborat delirio tremente, et in lecto videns mures, monstra, spectra, dæmones eosque abigere enixe tentans, stramen et pulvinaria sursum deorsum vertit. Inde Hollandi duivel-jagen, omnia movere, agitare, alios vexare; objurgare, omurmurare ad tædium usque. Wat yeduiveljaag heb jij hier? quas turbas hic moves? Quæ sint hæ tuæ vexationes? Antiquitus divel-jeye usurpabant de pellendis malis dæmonibus companarum consecratarum sonitu.

Prov. Dy nin wirk het jouwt di diwel wirk, qui nullo opere vel negotio occupatus est ad improba transit. -Dær di diwel ien boadscip het stjoert hy ien ald wiif, supra ald, 81. – Dy mei di diwel scipe is mat him oanwirk jaen; Hol. Die met den duivel vaart moet hem roeijen laten, malus socius labore occupandus est ne te lædat. — Dy mei di diwel bry yt ut ich panne mat ien lange leppel ha, Ang. v. Marrie, he must have a long spoone that must eate with the divell, Shak. F. Mierie, hi mat ien lange leppel hawwe, dy ite mat mei di diwel. Hic ut in mille aliis vocibus editores Angli, inter quos et Collierus, terminationes detruncare ausi sunt, ponentes Marry, spoon, eat, pro poëtse ipsius formis integris Marrie, spoone, eate. -As men miene us ljeawenh-eare by di holle to havowen hat me' jamk di diwel by di fuotten, improbi latent sub specie proborum. — As di divel pàs-toor wirdt scilsthou koster wase, ad parasitos, adulatores, proditores, tempori servientes, diaboli asseclas, Scoti If the dee'l be vicar you'l be clerk, Kelly, 196. — Men giet mei jins twaën yn 'e tsjerke ind men komt er mei syn thryen wer ut; di diwel is di thredde man, bini cunt in templum ut ca-

DIWEL.

pessant matrimonium, trini redeunt adscito quippe diabolo, i. e. patre Eltse divel rejerret syn moánne, tyrannorum imperium certo spatio temporis circumscriptum est. — As it reint ind di sinne scynt bakt di moar fen di divel pankoeken yn 'e hel, Hol. Als 't regent en de zon schijnt is 't kermis in de kel, diabolus gaudet omni repugnantia. — Di diwel ind nimmen net habbe ien bulte quéa' dien, (diabolus et nemo mala plurima perpetraverunt) culpam suam nemo admittit; congerit potius in alios ignotos; alias Scild is ien lilts beest. - Di divel scyt jimmer op 'e greatste heap, fortuna injusta amat augere rem divitum: Ang. The devil shites upon a great heap. Ray, 97. - 'n Ryk boerepear, dat pas tround is, hat di divel op it hiem *sjuurs* (conjuges rustici eique in re lauta diabolum viderunt in suo fundo, i. e.) quotidie cnrru vehuntur in amicos vel nundinarum delectamenta.

deale, deule, nomen suave diaboli. Di deale, hwat is dat hjit! Per malum dæmonem, quei uror! Haud aliter Isl. difill contrahunt in diell. Ags. North. diabul, diobul, diowul, dioul, Luc. IV, 33, 35. Ang. v. deule, dêl.

dealsk, adj. diabolicus, infernalis, horrendus. Dealsce tosken, dentes sanguinolentæ, mortiferæ. Ex deale, diabolus. Deulsk, idem. Ags. deoul, Lye, diabolus. — In pugna navali inter Frisios et Hollandos, cum horum navis longa submergebatur et nautæ natando vitam servare tentabant, navarcha Frisius Pierius clamabat, Sjoch dy dealsce kietten ris snommen!

duwekater, cg. nomen mitigatum diaboli; divel in exsecratione rude habetur. Di duwekater, hwat is 't kâld, quam sæve friget! Dat thanket dy di duwekater, dasthe ljeafst it midden mei di beide einen heste, proprium tibi sed injustum est quod omnia tibi petis; inurbane, Dat thanket dy di diwel, pro hoc gratias tibi agit diabolus; vel Dat jouwt dy di diwel yn, hoc tibi afflat diabolus; i. e. quæ petis, tibi suadent concupiscentia et privatum commodum. Discekater, dæmon malus, raro exemplo transit ad duwekater, puerorum panis paschalis, quo sensu Hollandi hanc vocem derivaverunt ex Gal. deux

DIWEL.

hicce paniculus est plexus. Ex duvoel et kater, felis mas, in avorum paganorum mythologia animal cuidam deo vel dæmoni sacrum, a primis sacrorum christianorum prædicatoribus inter veneficarum adjutores relatum; inde haud nunc quidem extincta superstitio sagas se transformare in feles. Duvoel, abjecta l finali, cum kater componitur in duvoe-kater. Sax. l. dif-kater, dief-kater, cacodæmon; De diefkater schal di kalen, te perdat cacodæmon! Bul. I. 266. Eodem modo agglutinantur blizum et kater in

blixkater, idem. Di blixkater, kwat dockt my dat barnen sear! Dondo-kater, ex donder, tonitru, et kater. Divel eadem ratione per apocopen cum ker

componitur in

dîweker, (Nl.v. dwyventer) quæ forma permutatur cum déaker ex déaweker, et déuker ex déaweker, et déuker ex déuke et er; hæ tres formæ idem valent quod duwekater, et ker ex kater contractum censeo. Angli deuce, diabolus, The deuce! Well, the deuce, what are you about? F. Wel, di deuker, hwær bisthe nou mei dvaende? Ang. The deuce take kim! F. Di déuker taekje kim! abripiat eum diabolus. Pro deuce Junius Et. habet deus, quod Nl. vet. in formulis obtestandi et imprecandi confundunt et jungunt cum Lat. deus, supremum numen; Deus God! Limb. VII. 1798. Deus Heere God! Stoke, IV. 1086.

dîker, contracte pro diweker. Di diker, kwat ien unwaer! Per jovem, ut sævit

tempestas l

dîkersk, adj. modum excedens, protervus, pertinax. 'n Dikersk fanke!

puella luxurians.

déaker, ex dealker. Di déaker! per dæmonem. Déakers gen. mali genii opus, Dat is déakers! Pro déakers quoque usurpant sjakes. Dekers! dikers! exsecratio mollis. Ang. dicken; I can not telle what, the dickens, his name is. Shak. Merry wives. F. Ik ken nat sizze hwat, diker, syn namme is. Ang. Hwat, a dickens, does he mean by a trivial sum? F. Hwat, diker, mient ky mei ien fotsen somke? Ang. d. Odd dickens! Dicken, gen. dickens, ut diker, gen. dikers.

panis paschalis, quo sensu Hollandi déakersk, adj. diabolicus, sensu mitihanc vocem derivaverunt ex Gal. deux gato. Déakersce junge puer malefice. fois quatre; quippe ex octo lineis masses deaker-iense, deuker-iense, Hwat,

DIZZE.

deaker-iense, bithjut dat gebrui? Per jovem, quid hæ sibi volunt turbæ? Dy dekers-yens! allijck is 't brulloftjen as 't kuwpjen, per jovem, compotationes nuptiarum eædem sunt quæ in prensatione et suffragiorum die. Olim yens retuli ad allyck, quod nunc improbo. Naoogst, 144:

déale-iense! idem. It wait dealeiens, sævit ventus vehementissime.

diwelommen, adj. et adv. diabolicus, vehemens, modum excedens. Eodem modo ex diker, deale, trahuntur diker-om, deale-om. It is ien divelommen pine! Ien dealeommen jild! Ien dikerommen fjild! Horrendus est dolor, ingens pretium, maximum agrorum spatium. Huc quoque refer hunt-ommen (caninus) aptus canibus, non hominibus; Ien hontommen ein', distantia, via est longissima et vires peditis exhau-Cane intenditur notionis vis. plurimum sensu despecto; ex. gr. Ang. dog-weary; dog-sick, sick as a dog, F. sa siik as ien houn. Forsan omme ex umme, et iense ex eins oritur; uma est terminatio adjectivalis Gothorum ut sins substantivalis; ex. gr. aftuma, auhuma, hinduma: lubains, maudains, sokeins.

düweker, düker, diabolus. Nomen mollitum. Di duker, hvat liúcht it/ ut luminat fulmen! Holstein, Hamburg, in genere S. l. Hael di de duker/

perdat te diabolus!

dükers, adv. male, præpostere. Dat is dükers, hoc autore male dæmone male cecidit. Osnabrug, duks, Die duks!

Ang. deuce!

DIZZE, pron. demonst. m. et f. hic, hec; dit, n. hoc; relative ad prævium substantivum, vel interrogative ditte, Dat hynzer hat sconken az glæs, mar ditte nat, equus iste habet crura gracillima, hic non habet. Dizze de præsentibus et proxime adstantibus valet, dy et dat de magis remotis. Hwat hynzer mienste; ditte oaf datte? — F. v. this, dis, m. thius, f. thit, n. Ags. thes, m. theos, f. this, n. quæ declinantur, sed F. dizze, dit, et Ang. this indeclinabilia sunt; excipe Ang. these, pl. ex Ags. thás, pl. Poeta G. J. Hollandisat in dizzer, Nl. deser, II. 80. 81. — Th in Ang. this mollis est, unde d in F. dizze; attamen F.o. teste C. M. 81, tis. Ibidem tår pro dår, F. dære,

DJAGGELJE.

ibi. — Ditten ind datten, vitiligationes, captiones nugatorise, quibus quis aliorum obtundit aures, Don heste froich ien bulte ditten ind datten! Di jiffer het ien bulte ditten ind datten, ind neat yn'e merse, virgo licet tenuis tamen difficilis. Ditjes ind datjes, quisquilise tediosse, Ang. this way and that, huc et illuc. — Dat, prout, in quantum, NI voor zo veel; F. Dat me' wite, hat di moift him earst drunken supt ind do ophinge.

dat, solute et relative positum intendit notionem, jimme bineideelje ind dat jimme brokrren, 1 Cor. VI. 8, ὑμεῖσ ἀποστερεῖτε και ταῦτα ἀδελΦούσ, Ang. ye defraud and that your brethren.

dat, adv. ut, in hunc finem. Nl. opdat.
Wi steame ier op, dat wi mear the winne, mane surgimus ut plus temporis supersit, tempus ducamus. Ang.
Treat it kindly, that is may wish at least with us to stay.

dat finalis intendit sententiam præcedentem. Ik bin sa blid dat/ magnopere gaudeo. Ik bin sa käld dat/ sæve frigeo; videtur aliquid reticeri post dat; ex. gr. dat ik 't nat sisse ken, infandum frigus patior. Meretur tamen conferri phrasis Isl. at elska datt, amare perdite. Hald. 139. Egilsson datt, adv. egregie, 95.

DIZ, DIIZ, F.b. nebula. Joh. 101.

dizich, dîzenich, adj. paululum nebulosus, spectat aërem coeli: dizenich waer, dizige loft, (NL dijzig wer, temps sombre et humide, Winkelman.) Forma vocis restat in Ang. diszy, Ang. dosy, vertiginosus, Ang. giddy. Ags. dysig, insipiens, stultus; proprie nebulosus mente, ut Lat. objicere subem oculis, menti, celare quid alicui; Nl. beneveld in het verstand, mente captus, obfuscatus; beneveld van den wijn. ebrius. Thema dys adest in Ang. vt do dusk, pf.p. duskened, grew dark or dim, Cheshire duzzy, slow, heavy; Isl. dos, das, n. languor, lassitudo. Aug. Craven, dosk, dark, dusky, Ang. v. dizzardly, foolish; North. desement stagnation.

DJAGGELJE, vb.n. pendulus hinc inde motitare. De lemniscis sericis, que apud veteres pendebant a tunicarum oris, poeta Fiters djagg'ljer bye runs, G. J. 53. Di linten djaggelje it famke DJÆ.

oan 'e mutse, de capitio puellulæ pendentes tæniæ jactantur. — It seil djaggell, velum, dum attollitur, hinc inde vento jactatur. Ags. dag, daag, dæg, sparsum, laxi quid, Ang. v. dagge, a slip or shred; loose or dangling, Nl. dag, restis segmentam, Overbeek, Geestige voyagie, 287. Sjaggelje ne confundas cum djaggelje; sjaggelje dicitur de sene, vel infante, vel homine imbecilli, qui motu quasi oscillante lente procedit. N more solito ante g inserta, dag fit dang, inde ex daggelje fit

dangelje, umdangelje, vb.n. otiose obambulare; Ang. to dangle after persons in high life, Knox. The hand crops the dangling boughs, Dryden. The feet hung dangling down, Cowper: Richardson, dangle. Isl. dangla, vibrare, hinc inde jactari. I pro a in Isl. digl, dingl, stiria; is-digl vel -dingul, stiria glacialis; vb. dingla, pendulus jactari, moveri. Confer Hol. slet, penicillus, cum slenteren, segniter ititare. Eadem ratio est inter Ang. shag et vb. F. sjaggelje. Ags. sceacga, coma, capillorum fasciculus, frondosi arborum ramuli; Ang. shag, coma; shock, canis villosus. Hol. sjokken, lento pigroque gressu ire. F. saggelje et sjaggelje, follicare, titubante gressu senis ire. Jonker saggelbroek, thraso laxa follicante bracca, Baerdt, Deugdenspoor, 148. Beppe ken sa hird nat as di bern, mar hja sjaggelt se docks al nei. Ang.v. to shag, to shake or jog, to move heavenly and dully, idem quod Hol. sjokken. Ex shagle fluxit Ang. v. to shayle with the fete, to walk crookedly.

DJÆ pro DEA, cum in compositis ac-

DJAE pro DEA', cum in compositis acceptum accipit; ex. gr. djæ-kiste, djæ-klaed, djæ-klok, djæ-minsce, cadaver. Scrabe djæminsce-bonken ien bæst middel foår stjinswolmen, pulvis rasa de ossibus hominis mortui optimum remedium contra tumores duros F. stjinswolmen. Vetularum medicamen.

DJEAR, n. animal, (Súp) J est ex i et ea ex a in F.v. diár, n. F.b. diárt, n. Joh. 101. Makkum djeer, F. djier, djiir; i longa vertitur in brevem accentu, ex. gr. djir-heine; vel ex ú in Goth. dius, f. djür-heine. Ang. Durham ex Ags. deór-ham. Confer Dieren et Diermen, vicos Gelderlandiæ; Durmen, vicum Flandriæ. — Djear, animalia, in num. plurali non flectitur, neque F.v.

DJEAR.

diar, neque Ags. deór, quod Etmullerum fugit. In compositis pluralis itidem similis est singulari; ex. gr. hymzer, hymder, (hymxt-djier) equi. — Djier de animalibus quadrupedibus in genere, præcipue de equo valet; ex. gr. ien bæst dier, ien moai dier, bonus, pulcher equus (949); bist (bestia) magis valet de vacca, 'n fet bist, vacca perpasta: sæpe tamen in usu quotidiano promiscue habentur. Ags. deor, animal, animal ferum; Ang. v. dere, animal ferum, Ang. deer, cervus, cervi. ji er-dom, adj. bruto animale stupi-

djier-dom, adj. bruto animale stupidior, G. J. pro quo melius F. kondom, vacca hebetior.

jier-fek, n. loculamentum juxta stabulum, in quod rusticus tantum fœni aggerit, quantum pastui matutino vel vespertino pecoris sufficit. Synonymon heá-fek. Jier per aphæresin pro djier, animal. Idem obtinet in

jir-heine pro djir-heine, vb.a. alere, potare, mundare pecus et stabula, quod bis vel ter die fit, matutina et vespertina hora. *Djier* non oves vel sues, sed vaccas spectat. Djur-heine, idem, pro diur-heine Litera J, sive sit epenthetica, sive vicaria vocalis e vel i, post d sæpe remanet, dum d ipsa evanescit; ex. gr. júr pro djúr, diúr, carus; ju pro dju, multitudo; Jurre pro Djurre, n. p. v. jip pro djip, profundus. Sc.o. post l jied, lux, pro ljycht, ljyd. F.b. jacht et jocht pro F. ljacht et ljocht, lux. Sc. o. jeau pro ljeau, F. ljeaf. Post w in jukken pro wjukken, alæ molæ pneumaticæ.

djirheiners-tiid, cg. hora alendi, potandi, mundandi pecus in stabulo, Sneaun-to-jonne, seit di burinne, is it myn djirheiners tiid, (vespera diei Saturni, inquit rustici uxor, est mea hora curandi pecus) quaque scilicet vespera diei saturni matres Frisiæ suos liberos mundant lavando, depectendo, indusia immunda puris mutando, ut die solis deo sacro bene compositi procedant. Eodem die et domos ob eandem causam mundant. Heine, suscipere manibus rem cadentem ne rumpatur, vel pilam in altum projectam; curare et fovere quem, ut kreamheine, nutricem agere; kream-heinster, nutrix; djir-heine, curare pecus.

djir-scutting, cg. Frisii sepiunt agros

DJEER.

intermediis sulcis aquariis, qui nisi aque plene sint pecus transit in prata vicina aliorum; canales igitur fossæque ex intervallo purgantur a cœno, ut pecus suo prato contineatur, quod djier-scutte audit. (Nl. schutting, sepimentum.) Dier-scutting plene esset dierscutting-jild; hæc vox enim notat pecuniam, quam possessores solvunt pro purgandis canalibus et fossis in agrorum suorum vicinia.

hynzer, hynder. n. sing. et pl. equus, equi. (Z in hym-ser ex th, ther) Sc. o. hyn-jer, (jer pro djer). Hinzt, equus; djer, animal. Eodem modo jungunt bist cum kou, in kou-bist, vacca; fugel cum ein' in ein-fugel, anas; subjectum (bist, djir, fugel) in talibus genus, prædicatum (kou, kinzt, ein') speciem indicat.

ung-djirs-lan', n. pratum tenue pastui vitulorum sufficiens. Jung-gold,

vituli juvencæque.

pest-djier, n. animal nigrum, oculis flammantibus, nocte obscura vagans per agros, et pestem aliaque mala portendens. Superstitio eadem regnat inter vulgus Alamannicum; Thur. Sachs. verein, N. Mittheit. VI. 2. 168. Pestdjier, figurate, femina detestabilis. In veteri poemate de noverca avara, conjuge patris decrepiti, Mar scil dit pestdjir wesse uis keyte erfgenaem?

suker-djeer, n. (Warns.) ollula sac-

chari receptaculum.

wyld-djier, n. fera. Wyld-goed, aves rapaces. Ags. vild-deór, n. fera. bellua.

DJEER, n. Makkum, annus. F. jier; Ags. gear, ger, n. Angli g ante e efferunt ut dj, ex. gr. genial, djenial. Sic ex gér fit djeer. F. v. gima, vos. (gi-man, vos homines, Nl. gij-lieden, Hol. je-lui) Mak. djemme, F. jimme.

fordjerje, vb.a. et n. agere natalem

diem , F. forjirje.

DJERJE, DJIERJE, vb.n. instar pulpee ubique in corpore hominis turgentis concuti, palearis pendentis instar si movetur agitari. Dy Bilker ind syn wiif djirje fen fettigheid, homo iste Biltanus ejusque uxor si eunt tremula eis pulpa est propter obæsitatem. (Isl. thiarka, concutere, quassare; figurate, increpare?) Confer djerre.

DJERRE, cg. plene ais-djerre, vel diere albugo simul cum ovi vitello, Nl. doier, idem, Job. VI. 6, 't witte des doiers.

DЛP.

Hodie distinguant inter het wit van 't ei, album ovi, et dooier, vitellus, quo sensu quoque F. djerre sumitur in voce comp. dubel-djer-di, geminum διέδυμον. — Djerre, deárre contracte pro deder, dider, Ags. dydring, m. ovi luteum, ut Nl. dooyer ex doder, Sax. v. doddro, m. centrum ovi, F.b. döddel, Outzen. E in djer est ex y sive i in Ags. dydring, F.v. dire, vitellus. G. J. II. 5.

Forte a tremulo motu fluidi vitelli, cujus notio hæret in F. djerje, q. v. Ang. Suffolk dudder, to shiver, (Ags. dydring.) Ang. North. dodder, to shake or tremble. Elucet plena forma in

deder, doder, myagrum sativum et macrocarpon. Hall. 28. Hd. dotterkraut, Nl. vlas-dodder, quod inter li-

num floret.

Nl. v. gheluwe, luteus, Ags. gealuwe (gélic contracte gelk = yelk.) Ang. v. yelk, luteum ovi, Ang. yolk, Ang. yellow, F. It hwyt ind it giel fen it aei: it hwyt fen it aei, ovi albumen; di soyl fen it aci, putamen ovi; it tredzel fen it aei, seminalis lentor, seminalis nervus sive umbilicus ovi. Farsk, færsk aei, ovum purum, recens. Ful (foel) aei, ovum pullescens. Wyn-aei, ovum irritum.

DJIER, DJEAR, n. puella. Swiete ljeane djear, G. J. suavis amataque puella. Nl. v. dier, idem. Confer Lex. Epkemæ 79, ibique exempla citata. D est ex th; Isl. thirr, m. servus; f. femina, puella, Lex. Hald. et Egilsson; deëst Jonssono. Productior forma derne, deerne; Teuth. derne, maget, ancilla. Kil. deerne, famula, puella. Nl. v. het dierken Jesus, quod commutabant cum ket knechtken Jesus (servulus) puerulus J. Hollandi meid, famula, habent ex me-ged, virgo. Inde restat Hol. Myn meid, mea puella, i. e. amasium. F. faem virgo, ancilla: famke, puellula.

DJIP, DJEEP, adj. profundus. Comp. djipper, Ang. v. dipper, Ang. deeper (dieper.) Nl. dieper. F.v. diap, comp. diapera, dyappra, (dispra). Ex diap est djap, djep, djep, djip. Djep, Mak-kum. Goth. diups, adj. profundus. Ags. dióp, deóp, F.v. diáp, Sat. djap, F. djép, djiep, djip. Ex déop, Ang. deep. Confer Skr. tip, humectare, F. dippe, idem; Gr. δύπτω, mergo.

tus undis. Hy hat to djip syld, ebrius est. It scip giet to djip um throch di féart to kommen, navis nimis profunde subsidit quam ut per flumen gliscat. Gean nat to djip yn dyn ellinden, ne nimis profunde contracta mente calamitatem tuam. Di kou is djip yn 'e boarst, (vacca profunda est pectus, i. e.) si expansis brachiis eam mensuras a cauda usque ad palear, manus profunde descendat ad palear necesse est; valet de vacca obcesa majoris staturse. Ang. v. deep, profundus; va-fer. Halliw. Prov. Stille wetters hawwe djippe grunen, taciturni vafra fovent consilia. 'n Djippe thinker, altum in-genium, subtilis judicii vir. Ang. deep, Ang. v. deep, cunning. Conf. Ang. deepfelt.

djip, n. profundum, aqua, flumen, canalis. Goth. diupei, f. βάθοσ. Inde nomina canalium et fluviorum. Wartenaster djip, it galge-djip, (profundum patibuli, i. e. in cujus ripa patibulum erat) it Reid-djip, flumen Reidingorum currens ab urbe Groninga in mare Suder-sea. F.o. deep, profundum, tum naturale, tum fossum ut canalis. Stür. F.u. it diep, Ags. deope, f. profundum, mare.

undjip, adj. F.u. ondiep, haud profundus, vadus, a, um; Ags. undeop,

Ang. undeep.

djipte, cg. profunditas. Goth. diupitha, Ang. depth, ex adj. deep (diep); vocalis longe é sonus obstruitur duplice consonante pth et corripitur ut in Ang. theft ex thief.

djippens, og. profunditas. Ang. Teesdale dipnes, p. 35. Ags. diópnes, f. Ang. deepnes. Goth. daupeins, f. βάπτισμα. Eine, -ene, inverse nee. Ags. North. diopnie, mysterium.

düpe, vb. Mackinga, haurire aquam ex puteo. Ang. v. duppe, profundus.

Halliw.

depe, vb.a. haurire aquam ex cisterna, quod fit submergendo situlam in aqua. Di bak is yet nat lins; wy kenne noch ien ammerfol depe. Djippe, idem.

djipje, vb.a. fundum aquæ exserto capite attingere pedibus. Haurire; gleon stjitte? quis hauriet aquam sufficientem ad incendia extinguenda? G. J. bidippe, vb.a. linteolo madido pau-

DЛP.

Djip sile, vento sevo navigare obru- | bidjipje, idem. Tropice, Di keerdel is sa slim as roet; nimmen ken kim bidjipje, homo est vaferrimus; nullus ejus consilia intima deteget. Ags. bedyppan, immergere, perfundere quem. Figurate Nl. bediepen, circumvenire splendidis verbis, detrahere alicuius famæ, in suspicionem vocare, turbare mentem alicujus: Listelyck bediept door dopgepronckte logen, v. d. Veen, Sinneb. 46, vafre circumventus splendidis mendaciis. Bediept, Chart. Fr. II. 77, in suspicionem vocatus, var. lectio berucktiget. Angli u longam efferunt ju, i. c. ut suum you, vos; tube, cube, fiunt in ore loquentium tyoube, kyoube, et to dupe, fallere, dyoupe. Præfigunt Frisii vocali u in dupe haud aliter literam epentheticam j, quo fit djupe, djoepe; bidjupe, pf. p. bidjupt, be-djoept, G. J. circumventus, frustratus, famâ spoliatus. Nisi potius ju nascatur ex dipthongo antiquo in Sax. v. diup, Goth. disps, Isl. dispr, profundus. Sueth. djsp, adv. djspa, vb. Galli ex lingua avita Francorum duper, tromper. Analogice Hd. stursen, mergere (NL storten, fundere) bestursen (NL bestorten, aqua perfundere) obruere, consternare, conturbare. Lat. fundere hostes, confundere animum.

utdjipje, vb.a. fodendo excavare aquæ

fundum.

depene, depinge, f. F.v. perfusio, Wapul-depene, wapul-deimmersio. pinge, delictum quo quis immergitur aqua vel palude. Ags. vapul, adj. scaturiens, fluctuans; vapoljus, scatere, ebullire. F. occidentales, wapel, aqua saponis spumans. F.b. quab, quob, aqua profunda, palus in quo quis suf-focari potest. Confer Outzen, quab. F.v. quoque frequentabant wepel pro wapel; quare suspicor Ags. vapelies, scaturire, esse formam frequentativam vb. vepan, Ang. to weep, plorare, F.v. wepa, Saterl. wapia, Hind. gepje.

dippe, vb.a. intingere. Di punt fen di dok yn it wettir dippe, lintei apicem in aqua tingere. Ang. v. dyppe kis finger, F. syn finger dippe, intingere digiti apicem, Levit. IV. 17. Ang. to dip, immergere, mergi, madefieri; a dip, immersio; half a dosen of herrings could be taken by one dip of a backet. Ags. in-depan, immergere, F. yn-dippe. vuinus, ulcus.

dôpje, dope, vb.a. baptizare, Goth. daupjun. Ags. dop-fugel, avis aquatilis qui se mergit, ut Lal. mergus a mergo. dôp, cg. baptisma, plene wetter-doop.

deppe, vb.a. caput deprimere. Pueri inter rixam, Ik scil dy deppe, capite humi depresso te mulctabo. Nl. v. duypen, verticem capitis demittere; duypen, prono capite spectans terram, homo submissus. Ang. Cumb. dope, a simpleton. Ang. to dip, to go downward as a vein of coal laying obliquely in the earth. Hal. Ang. Teesdale, to dip, to incline, as the field dips to the east. Gal. dupe, deceptus, decepta; dupeur, deceptor. Ang. to dabble, aspergi maculis, se conspergere luto vel aqua manu allidente. To dabble in the mire, manibus vel pedibus movere sordes lutumve. Sax.n. smeer-dobbel, femina spurca.

dôp-lokje, Saenredam et F. patella jusculi, in quo offam piscis aliusve

cibi tingunt.

dôp-snein, cg. dies solis dicatus baptismati adultorum.

dôp-wetter, n. aqua baptismalis.

dopeling, cg. neophyta baptismalis adultus.

sur-dôp, eg. F.u. süür-doop, jusculum sive condimentum calidum ex ovis, butyro et aceto, in quo tingunt percam coctam accumbentes. F.b. duwwe, intingere; deuf, m. jusculum, Bend. 15. Ang. North. dip, any kind of sauce eaten with pudding. — Ut Ags. in dyppan, et F. in dippe, Ang. dippe, reduplicant p, sic et Flandri in doppen (Kil.) pro Nl. dopen. Freq. Ags. dopetan, doppetan, mergi, subsidere. Angli.v. propter frequens cum Flandria commercium hanc formam adoptaverunt in voce doppers pro Nl. dopers, baptistæ, i. e. teleiobaptistæ, quippe qui, rejecto infantum baptismate, solos adultos Christum liberatorem professos aqua salutari tingebant, adeoque per eminentiam dicebantur "baptistæ." Quin et a cæteris Nl. herdopers, wederdopers, anabaptistæ, vocabantur, quod adultos baptisabant, licet hi recens nati jam infantum baptismum, huic sectæ spurium et nullum, acceperant.

wetter-dop, cg. baptisma inaugurale

sacrorum Christi.

DJOE.

lulum macerare, humectare; ex. gr. DJOE, DJO, hominum multitudo; ol πολλόι, F. folle, By djoe, frequentes, gregatim; Epkema male vertit " quotidie." By hoc sensu solemnis est; ex. gr. by de bult, affatim; by kopen, cumulatim; NI bij menigte, affluenter, bij honderden, centeni. Kijtse ick hyn-ser mand by djue, G. J. I. 174, frequentes. *Schoárje oan tjercke-weag by* djoe, 58, catervatim, crebri; Den gjealpt salt schomme oer 't drung by djoe, 90, mare salsum evomit undas spumantes super continentem catervatim sive plurimas, id est, immani vi. Sic πόταμοσ dicitur ῥεῖν πολὺσ, multus, i. e. vehequam phrasin Demosthenes transtulit ad oratorem vehementer perorantem. Ags. theodan, jungere, associare; theod, thiod, (multitudo juncta) natio, populus, Goth. thiuda, unde per apocopen F. diu, dju. F.v. thiade, Sax.v. thiode, natio, F.v. thiothe, lingua vernacula. Su. tjod, populus. NLv. Freesche diet, natio Frisiorum.

> Djoe sensu turbæ hominum et cum ea consortii aliquando contemtim sumitur. Ik wol nat by djoe wæze, consortium vulgi vito. "Ik sit yn jildpine." Géan den nei dyn rike iem ind moike. , Hwat scoe ik by djoe dwaen?" Cui bono hoc avarum hominum par compellarem? Djoe, multitudo, ne confundas cum djoe, illi, F.v. thiu. Molkwar Binne djoe hir weast? Illine hic aderant? "Illi" de quibus sermo est.

Pro dju sensu vicino valet ju, ut jip, jûr, Jurre pro djip, djûr, Djurre, cæt. F.b. just pro bjust, F. bjist, colostra, Joh. 104. Jug pro wjugh, ut F. jok pro wjok. Joh. 9. As ik ju sis mien ik alle hinnen, cum dico ju! volo omnes gallinas. Voce ju quippe agunt gallinas et aves fures. Hac vocula quoque major natu minorem vel equalis equalem compellat, sive jocibundus, quod passim fit, sive ad despectum significandum. Si quis inconcinne vel rustice quid agit, vel alium offendit, responsum refert, Hald op, ju! Bisthe mál, ju! Sa nat, ju! Jocose sumitur in phrasi Ist al saun ure slein? Ei, né ju! It is noch nin healwei, Anne hora septima audita est? Nequaquum, stulto; nondum dimidia post sextam lapsa est. F.o. Alamannisantes "Kumm ker, ju!" Adi huc, puer! Vlde Stürenberg, qui

DJOEYE.

jü trahit ex junge, puer! ü in jü apud F.o. brevis est et aspera ut apud nos. Ut diu', homines, ad unum refertur, sic Ags. leóde, teste Lye, præter homines, satellites, quoque juvenem notat, Ang. ladd, Jun. Et. ladd. Ags. leád, Goth. lauths, vir, utraque notione ex G. liudan, Ags. leodan, pf. lead, crescere. Ex F.v. liúde, fit F. liú, ut ex thió, the dióde, diud, F. diu', dju', Nl.v. diet. Hæc originatio licet mihi arrideat tamen rationem habeas F.u. ju, tu, apud Baerdt, ex. gr. p. 189, Ju meer, ju guyt; p. 228, Ju procureur, ju requestrant, ju lap, ju leur, ubi ju contemtim usurpatur.

ju leur, ubi ju contemtim usurpatur. thi othe, R.v. lingua vernacula: duas tabulas lapideas, that sprekth to thiothe, two stenene tefla quod audit in lingua vernacula. — F.v. pronuntiabant a in tafle ut é, unde téfle, Workum téfel, Ang. table efferunt tébl. Inde tyoeda, bityoede, significare, Hopperus, 97. Hodie bithjutte, supra 363. F.u. bedüde,

significare, Nl. hedwiden.

djoeye, vb.n. irrequiete hinc inde vagari ut multitudo seditiosa, pecus catuliens, cæt.

thådward, n. p. v. F.v. Lit. Broc. § 212, proprie, populi tutamen, ex thiade et ward, cura, curator. Per ellypein Thdd, F. Thade, Tade; Taye, Hind Thad ex Theadalt n. p. v.

Hind. Téad, ex Theadalf, n. p. v. DJOEYE, vb. n. movere, moliri, agitari, æstuari, scatere, abundare. F. b. dóje, idem, vagari per noctem ut juvenes cum puellis solent, E. II. 203. (Nl. wemelen, Ang. to crawl.) Sax. v. thioda, populus, homines; Ags. getheodan, associari. F. djoe, homines, multitudo; djoeye, scatere, motari. Confer turbari, turba et turbo. Ut djoe et joe æque valent etiam djoeye et joeye. Corrige Epkemam, qui trahit djoeye a joye, jocus, lætitia, et d putat esse literam prostheticam.

djoeye, motari ut animantia innumerabilis, ubi prodierunt e creatoris manu, ex. gr. vermes inter se repentes: ut decoctores bacchantes per mediam noctem vagabundi, di swiften djoeye nachts om; ut animantia catulientia, di bolle djoeit sleat ut sleat yu om by di dansce kou to kommen. — Di wjerren wirde yn Siptimber affoun; den biginne hja to djoeyen, vervices mense Septembri castrantur; tunc enim subare incipiunt.

DOAPER.

Confer Nl. loopech, catuliens, de cane, a lopes, currere. Wrâds djoey-behâd, de lib-teel-swiete min, G. J. qui vitam parere gestit amor appetitu coitus conservat mundum. Djoeye, lascivire, ludere, delectari.

DJOER, adj. carus. Vide supra diur.

djoertme, cg. caritas (annonæ, rei frumentariæ, cæt.) Di keapers wolle altiten kleye, dærom mat di keapman di alderbæste waer lewerje; want den kenne di keapers mar oer ién ding kleye, di djoertme, ind oars oer twa, di djoertme ind di minheid fen di waer beide.

DOAPER, eg. in genere, fluitans quid, quod suspendit hamum reteve ad pisces capiendos; speciatim paralelopipedon ligneum parvum in aqua natans et sustinens funem, qui desinit in hamum ad captandos pisces, precipue anguillas et lupos. Istud lignum fluitans quoque fit ex juncis siccis arcte compressis; doapers fen biesen. Doaper distinguitur a kork, frustum parvum corticis suberii, plerumque coniforme, insertum filo hamiotæ, de quo pendet hamus, quo capiuntur pisciculi. Filum totum pendet de extremitate virgæ, quam tenet hamiota, F. di angel-stoak, Nl. kengelroede, Ang. anglingrod.

Doaper-iel, anguille hamo captee; he sunt vilissimee, carnem aridee, ceruleis latisque capitibus. Propter summam voracitatem dicuntur quoque roppert-iel, et ropperts, pl. a roppich, edax, gulosus. Inhiant enim pisciculis hamo affixis, quam escam ceteree species fastidiunt; tales sunt, di reade iel, di neblingen, di sciere iel, que ultima pinguedine delicata inter omnes eminet. Species doaper-iel ad crassitudi-

nem sex librarum proficit.

seine-doapers, pl. frusta suberea plerumque oviformia obtusa, annexa margini superiori sagenæ eamque squæ supernatantem sustinentia, dum tubi parvuli plumbei margini inferiori inserti eam fundum versus trahunt. Pro seine-doapers quoque valet fiiteen et wijen vel wyen, unde et funis cingens oram sagenæ superiorem dicitur it wysim: F.v. sim, restis, laqueus. Nl. dobber, calamus suspendens hamum ne fundum petat; cortex subercus lineæ piscatoriæ; congeries scirporum in oblongum fasciculum colligatorum,

DOAPER.

cui pro fulcimento pueritia, quæ natare discit, innititur.

F. dobberje, supernatans undis sursum deorsum agi. R = L, Ang. dabble, aquam manu movere ut ludentes pueruli, mersari. Isl. dubla, mergi et emergere vicissim, urinare, sursum deorsim se agere in aqua; ludere aleis; dufa, idem. Hald. Andreæ 55, F.v. dobbela, dobbia, ludere aleis; projicut quippe et quasi in caput devolvunt aleas lusores. Sax. l. dabeln, idem. Richey. 32.

dobbelje, vb.n. ludere aleis. Um waffelkoeken dobbelje; alias smite, jacere, sc. dobbelstjinnen, aleam. Confer Mhd. wurf-zabel, (trik-trak) Hd. wurfel, alea. dobbel-spul, vel -spil, n. ludus

alese. F.v. dobbel-epil.

dòbbel-stien, cg. tessera cubica, adeo, quadrilatera, et non sex laterum ut Romanorum. Mei dòbbelstjinnen smite, jacere aleas. Fig. Sny my di apels yn daelders ind it spek yn dòbbelstjinnen, disseca mihi poma in disculos (nummulos) et lardum in cubos. Sax.l. In dabelstene snien, idem, Bul. J. 219.

dòbler, cg. qui aless lusum frequentat, aleator. Aleatores sunt homines despecti inter Frisios, quippe qui volunt industria et labore, non alea reperire

vitam.

dòbbel, og. lusus aleze, alea. Jelle leit wakkere sunich; hy soil ien hirde dobbel ha', Jelle morti proximus est; periculosam jacit aleam. Nl. v. pro dobbelen quoque dicebant tobbelen, ut et NL doppen et toppen ludere trocho, promiscue habebant. Kil. dop, top, toppen. In qua forma t convenit cum t in Ags. læflas, alea ludere; ut f in tæflan cum f in Isl. dufla, idem. Itidem Ags. tæfel-stån conspirat cum Sax. l. dubel-steen, F. dobbel-stien. Ags. tafel, f. tessera, alea. Sax.l. dabel, F. dobbel, Bul. I. 217. Bild. Gesl. I. 151. Pro dabel et tabel habet Mhd. sabel, sabel-kus, zabel-spil, sabel-stein, sabeln. F. dobbel, dobbel-hus, dobbel-spil, dobbel-stien, dobbelje. Jactus aless, qus cadens devolvitur, annuuut, Isl. dubla, sursum deorsum ferri; Isl. at dubla peningum, pecunias alese submittere. Antiqui aleas ex fritillo projiciebant ne fraus esset in jactu. Nl. v. tobbes, j. toppes, tumultuari, Kil. Nl. tobbes, dubius agitato animo hine inde trahi, DOAR.

Mhd. sabela, agitare, palpitare; Benecke, III. 888.

DOAB, DOOB, cg. janua; pl. doárren, fores. Ang. Teesdale door, effer do-er, er pro ar, p. 86, F.b. dör, f. Bend. 32. b. F.u. deur, dim. deurke. Ags. duru, f. Θύρα, Ang. door. F. dim. doárke. Nl. v. dore, Nl. deur. F. Sa stiif as ien doar, cui dorsum et coxendix rigent gravedine. Prov. Di doar fen di déad stiet attiid vide-vaech iepen, semper patet atris janua Ditis. Etts kat noach four syn eigen doar to feyen, quisque sordium sat habet aute suos fores quas verrat; i. e. reprehendamus potius et emendemus propria vitia, quam aliorum.

buten doar, foras. Ang. out of door. Confer dar. Ang. within-doors, Nl. binnen-deurs.

efter di doar, post januam, se. ubi aperta est. Immen efter di doar sette, aliquem removere a mensa. Prov. Unbeane gasten set men efter di doar.

foar doar, ante fores, in platea, quod bene distinguendum a fodrdoar, antica. Di junges boartje foar doar, mar di famkes binne yn, pueri ludunt in platea, sed puellulæ intus sunt. Gothi binas voces faura, ante, et daur, fores, in unam conglutinant ad idem significandum, Goth. fauradauri, platea, proprie, locus qui ante ædium fores est. — Hwa scoe dat foar di doar fen sa 'n fyn man socht hawwe, dat syn faem fen him yn 'e kréam moast, quis viro tam specioso imputare ausus esset famulam ex eo esse gravidam? Ang. The fault lies wholly at my door. Prov. Elts wit it foar syn ein doar wol sejin to feyen, quisque sua vitia excusare callet. — It leit nat foar myn doar, heec res me non attingit.

næst di doar, vicinus, Ang. next door. Prov. Næst di doar, neiste friún, proximus vicinus proximus consanguineus. — It gât fen di doar, januæ ostium. Mäyers wiis ik it gât fen di doar, adulatores abigo ex domo mea, Ang. To skow one the door. It gat, ostium, apertura, Ang. gate, porta

di doar tadwaen, claudere januam, valentissima ratione convincere, adducere ad propositum. Di heit woe' my cerst syn dockter nat face, mar do makke moike my ien pleats ind dat die

DOAR.

di doar to. — Mei di doar yn it hûs falle, (cum janua cadere in domum, i. e.) absque ulla præfatiuncula et improviso aliquem hortari, increpare, vel nuntio inexpectato opprimere. Figura desumta est a domibus veterum, quæ omni atrio carebant, adeo ut aperiens januam quis in cubiculo et media familia esset. — Hij ken't goed naet wijtkere al stoe-er mey ten stoack ijne doar, Burm. 27, ei invito affluunt divitiæ.

bæds-doarren, pl. lecti fores. Confer

supra 195.

boppe-doar, under-doar, (janua superior, inferior.) Januæ Frisiorum non erant integræ; quæque janua constabat ex duabus tabulis, altera superiore, altera inferiore. Superiore aperta licebat inferiori esse clausam. Intus non sera, sed repagulis obserabant januas. Olim Frisii nocte dormiebant januis laxis; grandævi senes vici Warnsæ mihi juveni retulerunt, omnes incolas se ut furti suspectos habuisse, si quis tenacior inter vicanos obserabat nocte fores. — Underdoar, figurate, homuncio.

but-doar, supra 569.

binnen-doar, janua intra parietes domi.

efter-doar, posticum. Hy halldt altiten ien efterdoar iepen, posticum habet quo evadat, i. e. postica effugit argumenta et accusationes partis contrariæ, homo cautus subterfugit.

foar-doar, antica, Ags. fore-dera vel -dura, atrium. — Fourdoar, tropice, rima anterior sive ostium bracce, quod si casu patet amicus ridens Krigeste, inquit, krigeste gasten; dyn

foardoar stiet iepen. hus-doar, domus coloni janua. Op-

ponitur

middel-doar, mil-doar, janua inter stabulum et domicilium coloni media; janua habitaculum rustici ejusque familiæ separans ab officina lactaria.

seurre-doar, horrei fores ampli, in usu pl. scur-doárren, quod in duas vel tres tabulas mobiles sunt divisi.

lyk-doar, janua per quam cadaver effertur; cæterum clausa nisi semel in anno, cum tota domus purgatur. Itidem via mortui ad sepulchrum determinata est diciturque lyk-vesi, cada-

DOAR.

veris via, vel tsjerk-paed, via ad ecclesiam i. e. templum, in quo vel circa quod in eimseterio sepeliebantur mortui. Quantum ad januam feralem West-Frisii erant precipui, qui eam sancte observabant; inter F. mos ille paulatim obsolevit. Erat autem solemnis apud antiquissimos proavos, qui parietem pone caput morientis perforabant et cadaver per hoc recens ostium in sepulchrum efferebant. Confer Weinhold, Alt-Nord. leben. 476.

utdoar, fores per quos exeunt foras,

in plateam, ceet.

noarder-doarke, n. janua parva in pariete templi boreali, per quam medio ævo liti et abjectæ sortis homines intrabant templum; per portam australem, quæ et multo major et architectonicem ornatior est, intrabant libri et honestiore loco nati. In foribus, qui hanc portam claudunt, sæpe minor est janua, per quam hodie cujuscumque ordinis homines intrant: integri fores tunc tandem aperiuntur, cum funus viri nobilis, ex stirpe antiqua Frisiorum, in antrum sepulchrale familiæ deducitur. Hic mos adhuc obthe in templo parvi vici Waexens (Westdongeradelæ.) Cum his confer verba Varronis lib. 6, "Ejus tompli " partes quatuor, sinistra ab oriente, "dextra ab occasu, antica ad meri-"diem, postica ad septentrionem." Inde ab antiquis temporibus apud Dithmarsos domuum antica spectabat meridiem et vocatur suderdör; postica contra occidentem spectans audit Westerdör. Schutze, Holst. Id. I. 288.

Eodem modo veteres distinguebant inter portas urbium. Porta borealis Stauriæ minor erat et vulgaris, australis contra major et ornatior. Inter antiquissimos Græcos idem obtinebat mos. In fundo exhausti lacus Cutais inventa sunt rudera vetustissimæ urbis, forsan Pelasgorum, cujus porta borealis minor erat, australis vero major et structuræ elegantis. Plaga australis, ubi sol regnabat, Germanis erat fausta, borealis, unde ventus asperi et frigora oriebantur, ominosa, quare et patibula boream versus erigebant, F.v. Northhalde bám, in boream spectans arbor. slûs-doarren, pl. fores emissarii, qui

clausi aquarum meatum impediunt, haxi vero liberum reddunt.

DOAPER.

cui pro fulcimento pueritia, que natare discit, innititur.

F. cobberje, supernatans undis sursum deorsum agi. R = L, Ang. dabble, aquam manu movere ut ludentes pueruli, mersari. Isl. dabla, mergi et emergere vicissim, urinare, sursum deorsum se agere in aqua; ludere aleis; dafa, idem. Hald. Andreæ 55, F.v. dobbla, dobbia, ludere aleis; projiciant quippe et quasi in caput devolvant aleas lusores. Sax. l. dabela, idem. Richey. 32.

dòbbe je, vb.n. ludere aleis. Um waffelkoeken dòbbelje; alias smite, jacere, sc. dobbelstjinnen, aleam. Confer Mhd. wurf-zakel, (trik-trak) Hd. wurfel, alea. dòbbel-spul, vel -spil, n. ludus

alese. F.v. dobbel-spil.

dòbbel-stien, cg. tessera cubica, adeo, quadrilatera, et non sex laterum ut Romanorum. Mei dòbbelstjinnen smite, jacere aleas. Fig. Sny my di apela yn daelders ind it spek yn dòbbelstjinnen, disseca mihi poma in disculos (nummulos) et lardum in cubos. Sax.l. In dabelstene snien, idem, Bnl. J. 219.

dòbler, eg. qui alese lusum frequentat, aleator. Aleatores sunt homines despecti inter Frisios, quippe qui volunt industria et labore, non alea reperire

vitam.

dòbbel, og. lusus alem, alea. Jelle leit wakkere sunich; hy soil ien hirde dobbel ha, Jelle morti proximus est; periculocam jacit aleam. Nl. v. pro dobbelen quoque dicebant tobbelen, ut et Nl. deppen et toppen ludere trocho, promiscue habebant. Kil. dop, top, toppen. In qua forma t convenit cum t in Ags. laften, alea ludere; ut f in taftan cum f in Isl. dufta, idem. Itidem Ags. tæfel-stån conspirat cum Sax. l. dabol-steen, F. dobbel-stien. Ags. tafel, f. tessera, alea. Sax. l. dabel, F. dobbel, Bul. L. 217. Bild. Gesl. I. 151. Pro dabel et tabel habet Mhd. sabel, sabel-kus, sabel-spil, sabel-stein, sabeln. F. dobbel, dobbel-hus, dobbel-spil, dobbel-stien, dobbelje. Jactus alem, qum cadens devolvitur, annuut, Isl. dubla, sursum deorsum ferri; Isl. at dubla peningum, pecunias aleee submittere. Antiqui aleas ex fritillo projiciebant ne fraus esset in jactu. Nl. v. tobben, j. toppen, tumultuari, Kil. Nl. tobben, dubius agitato animo hine inde traki,

DOAR Mhd. sabela, agitare, p necke, III. 833. DOAR, DOOR, eg. janua fores. Ang. Teesdale de er pro ar, p. 36, F.t 32. b. F.u. *deur*, di~ duru, f. θύρα, Ang doárke. Nl. v. dore, stiif as ien doar, cui dix rigent gravedino fen di déad stiet attii? semper patet atris hat noach foar syn quisque sordium e fores quas verrat; potius et emenden quam aliorum. buten doar, for: Confer dár. An binnen-deurs. efter di doar, aperta est. Inu. aliquem remove beane gasten set foár doar, ante bene distinguer **Di junges bo**á· famkes binne : tea, sed pue binas voces fc in unam cor ficandum, C proprie, loc est. — *Hua* 'n fyn man fen him yn tam species mulam ex The fault a Elts wit it to feyen, callet. hase res næst di d Prov. No. imus v neus. tium.] doar, a Ang. I

ostium

cere &

di doar valenti

eerst

makke

PERM VM, Quod in ones Quantum West-Friend want ju . mancle observability in a parsiation charelevel hank and me mie apud antiquisatus in jer . Parintem pour baput to de all. a sapalahrum affarelmes I till 1 1 . All Word Jahan \$14 - Time Conter we think every

, no-

Nl.v.

ti humo.

bidobje,
quo quis
nosset.

bidobbe;
jlt, bidobbe;
ragula ope
m in lecto
b. bedobbe,
bbed, tectus,

ede downe

dubbed.

a. Isl. dubba, orcussu effectum sl. dubba til ride e equitem, Ang. sla en til riddare, slaen. Ang. dab, humoris, macula ck, merges. Ang.v.

. Hind. doiler, doaiola, Bend. 9, ubi Ch i, ut Angli daugh. Gr. θυγάτη, Ags. chter, Isl. assimilatis — Ags. dohtor, f. pl. trum. F. v. dochter, pl.

edt myn dochter! (quanto ia afficitur!) Tangit hocui inopinatus fit honor. Is ind deade bleyen matte biwarje, Scoti, Daughters h are no keeping wares.

— Dochters binne goed om sce jild yn 'e hannen fen sen to spyljen. — Di iene 'e moar ind di oare oan 'e gustibus non est dispu-Myn dochter scil foar di wien, sei di man, ind do

DOAR.

tsjerke-doar, templi porta.

Omnia præterea ædificia et receptacula, quæ foribus elauduntur, cum doar ut subjecto componuntur ex. gr. keldere-, pakhus-, rasphus- (ergastulum) souders-doar. cæt.

Quantum ad domuum januas veteres distinguebant inter comer-, pisel-, et wach-dure.

comer-dure, f. janua præcipui domus cubiculi. Comer pro kamer, F. kéamer, conclave ubi familia degit; conclave majus in diversorio, ubi omnes concurrunt, juvenes puellæque saltant tempore nundinarum, auctione publica venduntur agri, domus, cæt.

pîsel-dure, janua cubiculi clausi. Pisel postea culinam notabat. Confer delineationem villæ rusticæ(C. M. p. 107. MS.), in qua kokene, culina, juxta pisel adest. "Pisel ein verschlosten gemach." C. M. 42. "Pisel ist im Ditmarsischen die gröste und beste stube im hause ohne ofen." Bnl. 8. 328. "Pisel. Fris. j. kokene, culina." Kil. F. u. poes-keuken, casa parva extra domum in qua focum alunt ad usus culinarios, ad lavanda lintea, cæt.

wach-dure, janua parietis, i. e. janua exterior, per quam intrant do-

doars-dinter, cg. Sc.o. postis. Dister, vox indigena, pro qua F. extraneam doar-post habent; itidem Angli doorposte, reprobata elegantissima voce Ang. v. door-cheeks, forum genæ.

doars-klink, cg. repagulum parvum interius, quo janua extrinsecus annulo ferreo aperitur et clauditur. Differt a sera doars-slot, quæ clave aperitur et clauditur. — Geheimen oan frouliu yn it ear to reaustjen is sa folle az se oan 'e doars-klink to hingjen, secreta credere muleicare. — Nota est infantum nenia Hippelde-pink, siet op 'e doars-klink, cæt.

dor-pel, cg. ex dôr-péal, limen querceum forum in emissario aquatico. Nl.v. dorpel, limen in genere. Literis inversis dropel, quod p attrahente m fit drom-pel, cg. Nl. drempel, limen ja-

nuæ, in qua forma e vocalis (dre, der) quadrat cum Ags. dera, janua.

doars-ring, cg. annulus ferreus extrintecus januæ annexum, quo repagulum interius sursum deorsum mo-

DOBBE.

vetur, vel quo pulsant fores ut aperiantur. Inde quod Nl.v. vocabant deur-rinok, posteris erat deur-kamer, proprie, malleus ostii vel klopper. Kil. Hark, der rammelt immen meye doarsring. Dock iepen!

doar-span, n. Sc.o. ostii postes unitæ

limine supero.

doar-spant, n. Hind. postes januæ. doar-stile, cg. postis. G. J. 'n then stile, G. J. stipes ligneus.

doar-warder, Nl. deurwaerder, apparitor, proprie, janitor. Ang. doorkeper, janitor, Ang. v. meretrix, (quæ

in janua prostat).

DOARE, vb.n. audere, pr. dóar, doárste, dóar, pl. dóare; pf. doárste; pf. p.
dóard, doaren. Ags. dears, dearst (F.
derste, G. J.) dears; pl. durron; pf.
dorste, pl. dorston. Goth. daursan, pf.
daursta, præs. anom. dars, pl. daursum. Consonanti θ in θαρσεῖν, θαβρεῖν respondet Germ. d; anomalon
igitur est th in Isl. thora, F. v. thura,
thora, debere, indigere, obligatus esse,
pr. thoer, pl. thuron; pf. thorste, dorste.
Nl. v. darren, derren ex daren. Ang.
to dare;

I dare do all that may become a man; Wo dares do more is none. Shak. Prov. Dy nat doar is nin Fries, Frisius non est qui non audet.

DOARN, (doan, doan) cg. spina; dumus, pl. doarnen. Da ik yn 'e jildpine siet hat pake my di doarn ut 'e foet lutsen, mihi pecuniæ penuria laboranti avus succucurrit, proprie, mihi spinam e pede traxit. — Di fekke is sa ful as ien doarne, vetula amara spina acutior est, i. e. omnis avidissima questus. — Di junge giet throch doarn ind hagh, puer indomitus grassatur nihil parcens, proprie per dumos et sepes.

doarne, sive lytse stikel; ellyptice pro doarn-stikel, Gron. carduus crispus.

D ex th, cujus speciem acutam Frisii retinent in compositis thodra-beyen, pl. (toán-beyen) sentis uvæ.

DOBBE, cg. scrobs, fovea, sepulchrum. F.b. Dobb, m. Sylt. Joh. 6. döbbe, m. Outzen, obturamentum, embolus; ut F. dyk, agger, Ang. ditch, fossa. Bend. 53. Notioni cavi, foveæ, vicina est altera operiendi, unde F.b. dobbe, tegumentum; bedobbe, obtegere, contegere. Outzen.

DOBBE.

Ien dobbe mei wetter, scrobunculus aque plenus, plerumque in plateis post pluviam. Ellyptice dobbe. It bern stapte yn ien dobbe, dat it wetter yn 'e scuon quéazze, puerulus incaute movebat pedem in scrobunculum aquosum, ut aqua streperet in calceo. Ang. v. Scoti dub, a small pool of rainwater. Nl. v. dobbe, j. tobbe, labrum. Kil. dòbbe, scrobs in paludosa terra, ex qua terram causticam traxerunt, Vegelin, Veengraverij, 77. Hol.v. uit-gebaggerde turfdobbe, N. H. 468, 14. Sax.L. dobbe, fovea, terra paludosa gramine tecta, Bul. L. 216. Ang. v. dub, sordes: Spared neither dub nor mire, Robin Hood, I. 106. — Oppe dobbe, fimetum. Antiquitus fimum congerebant in scrobem, quam cingit lo-tium stillatum, ut ad hunc diem solent Tubantes.

dòbbe, sepulchrum, G. J.

dòbbe-igge, cg. margo sepulchri.
dòbke, n. scrobs parva. Ien lyts dòbke
op 't tsjerkhoaf 'n bulte romte yn kús,
(parva scrobs in cimæterio, spatium amplum in domo) infans morbidus morte
abreptus multis impensis et curis levat familiam pauperam. Romte, spatium, latitudo, laxamentum, majus
commodum, res lauta. — F. Dobkes vel
kulkes yn 'e wangen, Nl. kuiltjes in de
wangen. F.u. doppetje, scrobiculus,
doppetjes in de wangen, Starter Fr.
Lusthof. 29, a, scrobiculi in genis
virginis lepidæ.

drink-dobbe, cavea in prato aquæ plena, quam bibit pecus. Aqua in fossis aquariis littori vicinis sæpe salsugine maris infecta pecori pascenti haud utilis est. Ellyptice dobbe.

duk-dòbbe, G. J. oceani cavum in quo aque subsidunt.

hird-dòbbe, scrobiculus focalis, in quo ignis sub cinere servatur. Hol.v. raek-dobbe, Ten Kate II. 613. a. Hodie raak-kolk, cf. Kil. raeck-kuyl.

ierd-dòbbe, scrobs in terra, fossa,

sepulchrum.

pók-dòbbe, cicatrix concava variolæ; pl. pók-dòbben, F. u. pok-dalen, Gron. pok-dellen, a dal, vallis. Ang. pockhole, (variolæ cavitas) idem: pock-mark, pock-pil, idem. Naden, striæ faciei suturis similes, ortæ ex variolis, cum hæ non singulares manent, sed inter se confluent.

DOCHTER.

pók-dò bbi ch, adj. F. u. pok-daliek, notatus cicatricibus variolarum. Ang. pockmarked.

scern-dòbbe, scrobs stercorea.

dòbje, vb.a. in foveam condere. Nl.v. dubben onder de aerde, subdere sub solum (Gr. θάπτειν).

bidòbje, vb.a. superjecta humo operire. Di hom bidobbet di bunken yn it koaf, canis ossa defodit in horti humo. Figurate Bréa' foár 'e frjunen bidobje, avare et canino more celare, quo quis amicis gratissimum facere posset. — Bidobje, celare, tegere, pf. p. bidobbe; defossus, absconsus. F. b. Sylt, bidobbi an bislobbi, contegere et strayala operire, F. bislopje, dormientem in lecto circumtegere, Joh. 59. F. b. bedobbe, tegere, Outzen. Ang. v. dubbed, tectus, vestitus,

His dyademe was droppede downe Dubbyde with stones.

Morte Arthure. Halliw. dubbed.

dòbbe-damje, vb.n. scrobem, sulcum aquarium implere terra. Isl. dubba, percutere; inde forte percussu effectum concavum in terra. Isl. dubba til riddara, ictu gladii creare equitem, Ang. to dub a knight, Su. sla en til riddare, Nl. iemand tot ridder slaen. Ang. dab, levis tactio, aspersio humoris, macula aspersa. Ang. dab-chick, merges. Ang. v. doppers, dippers, (tinctores) teleiobaptistæ.

DOCHTER, cg. filia. Hind. doiler, doaiter; F. b. dójite, filiola, Bend. 9, ubi Chante t vertitur in i, ut Angli daughter efferunt dotur. Gr. θυγάτηρ, Ags. dohtor, F. v. dochter, Isl. assimilatis litteris dottir. — Ags. dohtor, f. pl. dohtra, dat. dohtrum. F. v. dochter, pl. dochtera.

Hwat eare sciedt myn dockter! (quanto honore men filia afficitur!) Tangit hominem vanum cui inopinatus fit honor. Prov. Dockters ind deade bleyen matte men nat lang bisourje, Scoti, Daughters and dead fish are no keeping wares. Kelly, 86. — Dockters binne goed om it âlde Frysce jild yn 'e hânnen fen frjemde poepen to spyljen. — Di iene hat sin oan 'e moar ind di oare oan'e dochter, de gustibus non est disputandum. — Myn dochter scil foar di prop dage wirde, sei di man, ind do scoe hja trouwe.

DODDE.

DODDE, cg. Sc.o. sarracum in quo fimus pecoris e stabulo vehitur, F.

meóx-kret, dung-krode.

DODJE, vb.n. somnolentus capite cadente et surgente nictare, leviter dormire. Isl. dotta, nutare capite dormiente; dott, n. nutatio capitis dormientis. Ang. Kent. dodger, nightcap. Nl. dutten, leviter dormire; de oude heer dut wat in zyn stoel; hy neemt een dutje, meridiatur, Ang. He takes a nap. Nl. dutten, delirare, hebescere, torpere mente, Ang. to dote.

doedel, cg. mulier torpida et socors. dod, cg. In 'e dod, levi somno correptus. Dod, stupor, consilii inopia. Isl.

doda, languescere.

dòdzich, adj. somnolentus, torpidus. dodderich, adj. idem, soporus, haud

dòdje, sursum deorsum ferri undis oceani: Al myn ljea' dy trilje ind scodje Az ick tins ho dat se dodje

Hol oer bol yn 't sâte scom. G. J. I. 77. Ang. v. freq. to doddle, to

totter, to idle.
fordòdje, vb.a. negligentia et desidia bona dilapidare. In laudem uxoris frugi maritus, Myn wiif, inquit, scil

neat fordodje.

DOD-PLAK, F.u. Vide supra djæ-plak, 625. Nl. v. dood-maele, macula livida. Kil. Idem "dood-nepe, (mortis vellicatio) livor ultra proveniens absque contusione aut dolore in corporis humani aliqua parte; qua mortem consanguinei connectit vulgus." Ang. North. deadnip, a blue mark on the body ascribed by the vulgar to necromancy, Brockett. Nl. nepe, neep, Ang. nip, vellicatio summis digitis. F. Mael.

DOELE, cg. erratus, erratio, vagatio hominis dissoluti; alias dwael-wei. Nl. dolen, errare, (Isl. dulla, sordide confundere.) Myn soan is op 'e doele, filius meus dissolatus aberrat a virtutis semita, nusquam invenitur. — Di bibel is jimmer op 'e doele, mar di koarke-luker is by honk, biblia sacra numquam adsunt, pocula et vina semper præsto sunt. A, Op motum indicat in talibus Heit is op wei, pater abiit, in itinere est; myn broar is op 'e sjouw, frater vagatur comessabundus.

DOER-BOUT, cg. typha palustris lati-folia. Sigge, pl. siggen, typhæ palu-stres angustifoliæ. Lin.

DOERJE.

doer-bout, ellyp. doer, pl. doeren.
Doer ex doder, idem quod dodde, Kil. dodde, lischdodde, typha palustris; inverse dod-lisch. Doder-bout, proprie, telum capite lanuginoso, hispido. NL dód, dótje, glomus parvus, sive lini, sive lanæ, sive gossypii, sive cujus-cumque rei hispidæ. Ang. Cumb. dod, a rag of cloth.

Hind. dúr-bollen, pro -bolten, typhæ majores; hæm-bollen, typhæ minores,

F. siggen.

Ommelandi hanebalten, typhæ majores, F. doeren; kleine hanebolten, typhæ minores, F. siggen, quas Ommelandi Hareni et Pater-woldæ vocant snélings, propter longa et angusta folia, quæ F. appellant snilen. De lacubus, qui scatent typhis similibusque plantis aquaticis F. dicunt in genere Der

waeghse ien bulle snilen.

Groningenses doete-bolten; Daventriæ toeze-bollen; Veenkolonie Gron. douterkousen, Trans-Isalani doedels typhæ latifoliæ et angustifoliæ, Belgæ dullen v. Hall, 221. Dodonæus, 954. Lobel, 113. Meeze, 386. Pueri vocant spicas typharum pusiers, poesiers, a verbo poeste, suffiare, quod flatu oris evolat spicæ lanugo. Hæc lanugo tenuis sortis hominibus loco est plumarum, quibus lautiores farciunt pulvinaria lectorum, camque mercatores appellant tum doerbouten, tum stoeze-ballen et duilen. Leeuwarder Cour. 9 Oct. 63.

doerje, vb.n. quærere typhas palustres

majores apud oras lacuum. Confer supra hane-bolt, 473.

DOERJE, DÜRJE, vb.n. Lat. durare. F.v. duria, perdurare. — Di unræst durret us hele libben throch. It durret lang ear 't ien bidoarn bern wiis wirdt.

dürje, commorari in eodem loco. Här ken nimmen dürje, "non hic quisquam durare potest." Ter.

dûr, doere, doer, cg, diuturnitas. Leafde is nat lang few doer, amor brevis est stultitia.

gedürich, adj. durabilis.

gedürigen, adv. identidem. Ien bidler, dy ien sceisen fen dy kriget, komt gedurigen wer; sæpe additur oan, gedurigen oan.

ungedurich, adj. qui sæpe locum mutat. Di jildman is ungedurich; mar hy hat wjirmen, homo dives, agitatus conDOES.

scientize stimulis, irrequiete mutat sedes et consilia.

DOES! F.u. meum corculum! Nl.v. dayse, concubina; duyse-gheerken, libi genus ex ovis et pane contrito, q. d. cupediæ meretricum. Adhuc vigent talia nomina cupediarum in Haga Comitum, ex. gr. hoeren-banket, hoeren-onthijt, cæt.

DORSE DORLICHE BUTEN! Hind. Procul hine talis farinæ homines! His verbis Hindelopenses hominem pravum et invisum e sua societate religant. Forte doese est ex Ang. those, isti, et doeliche, ex Aga thuslicu, A. thoselike, istis similes; buten, extra fores. Nl.

deze en dergelijken buiten!

DOEST, Dûst, cg. verber, alapa. Immen ien doest foar 'e kôp jaen, alicui vehementem alapam infligere. Ang. North. dowse, a blow; dowse-i-the chops, a blow in the face. Brockett, 142. Kil. doesen, pulsare cum impetu et fragore. D fluxit ex th in Isl. v. thysja, pf. thusla, cum impetu ferri; hodie Isl. thusa, thys, m. tumultus, atrepitus. Ags. thys, fragor; thysa, thisa, impetu proruens, oppugnans vir, gigas. Ang. West. dusset, a blow; North. dush, to push violently, Ang. v. dust, tumultus, seditio.

Isl. dusta, verberare; pulverem excutere; pulvere conspergere; dust, n. pulvis; propric contusum adeoque neut. generis, ut Nl. stof, pulvis, n. Confer Lat. pulvis, pollen, cum vb. pello, pepuli, pulsum; terram pede pellere; puer pulsus, verberatur.

dust (düüst) n. pulvis farinarius excitatus a lapide molari versato, dum hordeum delibrat; rejectanea hordei delibrati quæ scopis coaguntur, purgamen.

dust op 'e holle, n. pollen in capite infantis lactentis.

dust, n. muscus simileque lolium hispidum in pratis inter gramen. Tres præcedentes voces dust, quod collectivæ sunt, fiunt neut. generis.

dust-gærs, n. alopecurus agrestis. Hall, 25, Ellyptice dust, n. Flosculi nigri sive apex seminalis niger, qui refert pulverem nigrum, hnjus vocis origo est. Ob nocivam hujus lolii naturam vocatur etiam it dust fül. Fül, n. purgamen.

dust, duist, crines sive pili molliores porci; setse autem in dorso porci vocantur boárstels. DOF.

DOET, DOETJE, F.b. Sylt, puellula. Fôr, Pelwurm dothe, idem. Confer dockter. Hol. dótje, puella cara, corculum, res parvula et concinna. Outzen 42. Infra dokke.

DOEZE, cg. mentis torpor, stupor, sopor. Yn 'n doeze, in mentis stupore (versari.) Ang. North. in a doze, to

bee spiritless, benumbed.

do ezich, adj. mente torpens, soporosus. Ang. North. dozened, idem. Soes et soesje fere synonyma sunt vocum doese et doesje; forte ambo s et d fluxerunt ex th antiquata.

doesje, vb.n. animo delinqui, in mentis stupore esse. Isl. dusa, tranquillum, otiosum esse. Egil. dos, languor; liggia i dosi, deliquium animi pati. F. Hy leit er sa yn ien doese hinne, in sopore fere jacet continuo.

hinne, in sopore fere jacet continuo.

DOF, F.b. massa farinæ subactæ. Ags.

dåh, dåg; h = ch = f. g = w,

Ang. v. dow. (Ch = Ang. gh), dôch fit

dôgh, Ang, dough, Bend. 32. Vide

supra 610 dåi. Scoti dufe, a soft,

spongy peat, the soft or spongy part

of a loaf, new cheese, cæt.

DOF, Dôw, adj. surdus; cariosus. Heárende dóf, audiens et se simulans surdum. — Cariosus, Dówe nüten, dy moagelich wirde, dat men ze towriuwe ken.

Dowe pulen sunder jerte vel earte, siliquæ irritæ pisis carentes. Dowe boekels, pericarpia irrita fagi. Ang. deaf nut, deaf corn, eodem sensu. Confer dáf, supra 619. — Dówe koal, carbo extinctus; Scoti duffart, dullburning

dôf-hûdich, adj. vide supra p. 619. Eadem forma quæ los-húdick, cui cutis pori patent; ex. gr. equus facile sudans.

dôwje, extingui. Turf dy dowet, glebæ causticæ quæ accensæ sua sponte extinguuntur. Econtra turf dy koal kâldt, glebæ causticæ, quæ semel accensæ

ignem servant.

DOF, adj. subhumidus. Dof waer, coslum humidulum, temperies aeris nebulosa, torpens, absque ullo vento. Scoti dowf, gloomy, inert; destitute of courage; a dowf day, a hazy day. Dof linnen, lintea subhumida. Di han is klam; it linnen is dof, manus paulum sudoris emitti; madent nonnihil lintea. Ien dof lid, sonus surdus; vox subsurda. — Nl. duf, adj. muci-

dus, gravedine laborans, languidulus. non bene se habens, (res mercatoria) absque fiducia agens et instrenuus; doffen, languescere; verdoft in smart, perculsus dolore. Su. dufwen, languidus, fatigatione exhaustus, vapidus (de vino et serevisia dicitur.) Scoti duffari, a blunt stupid fellow; dulburning coal, ut F. di lampe barnt sluch, lampas tenue lumen spargit; aluch, somnolentus: vel per metaphoram a sono desumtam, di lampe barnt lúd, lampas perlucidum spargit lumen; F. lúd, sonorus. Dof cohæret cum Goth. daubs, adj. surdus, induratus, refractarius. Isl. daufr surdus, subtristis, fatuus, insipidus. F.v. daf, Sax.v. dof, Ags. Ang. deaf, surdus. Lat. surdus locus, (in theatro) ubi non clare auditur, loca surda, Seneca, inferi. Hd. dumpf, F. bidompt. Præter auditum quoque ad olefactum transferunt Lat. cinnama spirant surdum, i. e. debile. Ad visum, surdus color.

doft, F.b. vapor. Outzen.

dòfje, vb.n. tenuis pluviæ instar descendere et irrorare. Ags. thavan, degelare. Isl. döggva, rigare; dögg, pluvia tenuis, ros, Dani dug. Mhd. tuft, vapor, nebula, humiditas, halitus. Benecke, III. 127.

DOFFER, eg. columbus, proprie Lat. mergus, qui mergit in aquam. Hy is sa griis as ien doffer vel dou, capilli columbo vel columba ei caniores sunt. Confer supra duovoe, dou, 610.

DOFKE, n. munusculum, ex. gr. nummuli aliquot famulæ erogati. Ags. thafian, dare, concedere, permittere; thafa, fautor, adjutor. Ang. v. to thave, dare, fulcire, Hal. — Di faem krigge ien aerdich dofhe fen frou, famula a domina pulchro donabatur munusculo. Di fiskerman mat di bærsscéakels foár siktaris butje; dær scil hy wol ien dofke ut helje.

DOFTEN, pl. transtra, remigum sedilia. Nl. dochten, idem. Nl. v. haghe-dochte, sedes sive sedile, i. e. latebra in speen sub arbustis, locus secretus sub terra. Ex th fluxit d; Isl. thofta, f. Ags. thofte, idem, Ang. v. thoft-fellow, socius remex in transtro. Angli rejects patria voce singulari transtrum dnabus rowing-bench circumscribunt. F. b. toft, taft, area domus, sive solum, in quo domus exstructa est,

DOGE.

proprie, sedile domus. Outzen. Dan. töft; (f alliciente labialem m) Suethi tomft: Grimm R. A. 539 tompt? Ihre legit tomt? F hus-stâl, area domus; reak-stâl, acervi fœni area ramalibus strata.

toftum, B. L. in sermone jurisconsultorum Anglie locus, ubi olim erat domus rustici. Spelman et du Cauge in voce tofta.

DOGE, vb.n. valere, prodesse, frugi esse. O ex u in F.v. duga. Doge, prees. ik doach, dou doachste, by doach, pl. wy, jimme, kja doge. pf. dóchte, pf. p. dócht, ger. dogen. Doach 8ª pers. sg. ind. patitur apocopen finalis t ut F.v. duch, doech, pro ducht, doecht, et daegh' pro daecht. Itidem Sax.v. dugan, valere; dóg, prodest: Ags. dugan; dech, prodest; pf. dohte. Ang. North. to dugh, valere, aptus esse. Angli verbum rejecerunt.

Nauve scuón habbe mar ien brek; hja doge nat, calcei nimis arcti prorsus nihil valent. It waer doach nat foár it gærs, cœli temperies gramini crescenti non utilis est. Gelagen fen jongfolk doage dy nat, symposis juvenum tibi periculi plens sunt. Eer mocht ick naet, letter docht ick naet, Burm. 17. dóach, cg. valor, probitas. Hy doach nin doach, ad nihil proficit, est nebulo.

nin doach, ad nihil profict, est nebulo.
doagenet, Nl. deugeniet, Ang. Teesd.
donnat, p. 36. Hd. tange-nicht, homo
nequam. Ang. North. dennat, diabolus,
F. di quéade, idem, proprie, malus.

deugd, Neerlandice virtus in genere; Frisice speciatim benificentia in homines, que est summa virtus. *Di ma*s, dy myn soan wer op it riúckte paed brockt, hat my ien greate deugd dien, qui filium meum in virtutis semitam reduxit me summo affecit beneficio. Enixe ab aliquo rogans beneficium hunc permovere tentat promisso, Ei, toe, ju! Doch it! Ik scil dy neyer-kan ien deugd werdwaen. Ita ex Ags. dugan, valere, est digias, benefacere; Dugas, pf. dokte, benefaciebat. Deugd, contracte pro deuged ex doged; F.v. duged, beneficium solidum, commodum, actio integra. Hia setten da rincht ta nenes dueged 431, 35, in nullius commodum. F.b. deucht, Joh. 101, virtus. dueghede, F.v. efficacia. Dyne fert mit duegheden sterkia, 486. 14, seeuritatem publicam strenue, efficaciter

DOGGE.

firmare vel promovere. F.b. deuggenkáid. Joh. 101.

duchtich, adj. solidus, vehemens. Di lubes kat ien ducktick pak kann, nebulo sæve vapulavit. Ang. dought, adj. strenuus, impavidus. Ags. duktig man, homo virtute eminens inter omnes.

DOGGE, cg. canis molossus, ut Nl. dóg, et Gal. dogue, sed Ang. dog, canis in genere. Ubi Angli usurpant dog nostrates habent kound, houn'; ex. gr. Ang. sick as a dog, dog-sick, F. sa siik as ien koun'. Ang. dogg-days, F. kons-dagen. Dogg-kwipper, a church-beadle, F. konne-giseler. Halliw. Anglosaxonibus et Frisiis vet. dog deërat. Origo vocis latet. Confer Isl. doggr, m. conus; canis molossus: supra byke. Figur. It is ien dogge, anus est spurca, immunda.

hiem-dògge, molossus in fundo rustici, domum et familiam nocte custodiens. Fundum numquam linquit cancellis licet apertis. Prov. Ien dògge fuckt ful op syn ein hiem, quisque pugnat acriter in propria domo et

patrio solo.

DÓG-WERD, DOERD, F.b. Fôr, jentaculum. Alibi dágerd; Sylt. dauerd. Isl. dag-verdr, jentaculum. Dag, dies; verdr, prandium, portio cibi homini sufficiens. Isl. dög-urdr, prandium.

Egil. Outzen 89.

DOINJENEEL, cg. pirum speciei, quam Galli appellant beurré gris au verd, Hol. Gramoe of groene boterpeer. Hanc speciem tabula VII operis J. H. Knoop Appelen en peren, representat. Nomen traxit ab altera pirorum specie, quam Galli appellant Beurré blanc, Michel doyenné, Gris doyenné; Hol. grote of blanke doyonné. Gallia optima colit pyra, que cestere gentes cum nominibus Gallicis recipiunt.

DOK, Dûk, DOKK, eg. linteum quadrangulare, sive lineum, sive sericum. Dock Frisiis hodie plerumqus est linteum, sive sericum, sive lineum, quo viri tegunt collum, quod veteres nudum linquebant, et feminæ humeros et pectus. Isl. dukr, pannus velando collo, focale. Egils. F. v. d6k, m. F. b. de dauk, m. Bend. 32. Sylt ddk, m. Joh. 101. Nl. dock, Sueth. duk. Frisii habent oe longum, Hollandi brevem. Decet Sax. vet., Anglosaxonibus et Anglis.

DOK.

Frisii et Hollandi hujus vocis notiones distinguant genere; masculinum notat linteum ab aliis distinctum, neutrum quod collective sumitur. Hol. de doek, m. F. di dók, cg. linteum; ket doek, F. it dók, tela ex qua vesti-menta aliaque fiunt. Kodem modo F. b. distinguunt dat dauk, m. tela, et de dauk, m. linteum (singulare ex tela factum.) Bend. 101. It dok, n. tela linea ex qua indusia, mappæ, stragulæ lecti interiores fiunt: sed Isl. dukr, m. idem. Ien stik dok, telæ lineæ certus plurimarum ulnarum numerus. Tela linea speciei diversæ est ien stik kortelingh. It dok, tela cannabina ex qua navium vela fiunt, plene seil-dók. Hol. ket doek, ket seildoek. Dók, hoc sensu collectivo caret plurali. di dôk, cg. Hol. de doek, m. linteum pl. dóken, Hol. doeken, lintea.

Nota dók, linteum, pertinere ad feminæ cultum et feminæ esse symbolum tum apud Frisios et Neerlandos, tum apud Germanos Scandinavos. Isl. bil, f. puella a Manio (luna) Asidibus annumerata, Bil duke, femina; höfuddukr, peplus muliebris; kör-dukr, pannus linteus; hörduke Rind, nympha panni lintei, femina; Egils. (Nam-eik, arbor panni, femina, ib.) Nl. doek, femina, in phrasi de doek en de broek, (linteum et bracca) genus femininum et masculinum. Hol. een witte muts, mitra linea feminæ; tropice, femina; Hy mach gaarne een witte muts sien, tenetur amore insito mulierum.

dôkje, n. linteolum. Dôkjes foar it blie-

des, prætextus, causæ.

seer-doekje, n. fasciola linea qua obligatur digitus vulneratus. F.v. ær,

Ags. sar, vulnus, Ang. sore.

Phrasis, Ick wol er sin doeck om wynne, Burm. 37, fucatis verbis veritatem nolo velare; Ik wol er nin doek om wine; mar di Ingelseen ind Friesen binne drankswiet, verum si velare nolimus Angli et Frisii ad pocula procliviores sunt.

blyn-doek, cg. linteum quo oculi per-

stringuntur.

brouw-doek, cg. supra 580. bus-doek, cg. supra 566.

fyn-dôk, n. tela elegantior et pretioaior.

fyndoeks-poep, cg. Alamannus circumforancus, oriundus præcipue ex vicinis DOK.

Westfaliæ partibus, vendens telas, lintea et quæcumque pertinent ad mundum muliebrem rusticarum. F.u. *fyndoeksdrager* (linteorum bajulus.)

hol-dock, cg. linteum quadrangulare lineum, quo feminæ supra capitium tenue caput perstringunt: F.v. een fyo-werherned doeck. Talia lintea fere variegabantur lineis rubris decussatis. De Germanis Tacitus, "Non alius feminis", inquit, "quam viris habitus, nisi quod feminæ lineis amictibus velantur, eosque purpura (vaccinia, rubra) variant." Tac. Germ. XVII. Veterum hol-doek, F.u. hooft-doeck, erat totum velamen capitis feminarum ingenuarum, quod ex variis partibus ut illud Hindelopensium constabat. In catalogo supellectilium sec. XVII fere medio inveni, Ren Friesche hooftdoeck met syn toebehooren. Inventarisboeken, Bolsward, 1643, p. 161. Forte idem erat velamen cum Hindelopensium sendók, quo se mulieres seculo XVII per totum tractum australem Frisiæ ornabant; aute hos 80 annos florebat Workumi et juvenis illud vidi Warnsæ. Isl. hofuth-dukr, m. pannus velando capiti, peplus muliebris. Egilsson. In tabula veteri picta prandii quorundam nobilium Frisiæ, capita matronarum solutis linteis tecta sunt. Hanc tabulam possidet Societas literaria Frisiæ.

knotte-dôk, cg. filiæ antiquitus erant sub dominio, sive patris, sive fratris, sive avunculi, certe alicujus viri ex consanguineis, a quo procus cam sibi statuto pretio quasi emebat in uxorem. Ex eo instituto per secula XV, XVI et XVII reliquus erat mos, quod procus, qui puellam in matrimonium rogabat, em in eleganti linteo serico nummos aliquot argenteos asperos offerebat. Quod linteum, cum esset renodatum, appellabant knotte-dók a knotte, Ang. knot, nodus. Nodus ille annuit vincula amoris, quæ copulant desponsatam virginem cum proco suo; Anglice dicitur a-true-love knot. munus si acciperet virgo, valebat apud judices desponsationem. Vide de hoc argumento Brands popular antiquities, Ellis, II. 108, et meum opusculum De naoogst, 178.

letter-dôk, cg. linteum lineum quadrangulare, in quo puellæ, postquam suere DOKKE.

dedicerunt, literas, arbuscula, domunculos, flores, molendina acupingunt. Supra bok 431.

pis-dôk, cg. pl. pis-dôken, pl. fas-

ciæ infantum, Nl. luijera.

ry-doek, cg. tela linea nondum insolando excandefacta. Ags. hreaw, Ang. raw, F. rie, crudus, incoctus; rie flask, caro cruda, incocta. Ang. raw silk, Nl. ruwe sijde, bombyx cruda, i. e.

neque neta, neque texta.

scertel-dôk, cg. (scettel-doek) præcinctorium muliebre, Isl. *skirta*, f. subligar, indusium, Ang. shirt, F. scoart, subligar superius, rotundum laxumque, pendens a coxis usque ad pedes, et quaquaversum nates, femora et tibias tegens. Scertel in scertel-dok tantum anteriora feminæ spectat.

scutel-dûk, cg. (linteum ad abstergenda vasa fictilia) Hol. vage-doek, Nl. wisch-dock, linteum rude ad quæcumque lavanda; ex. gr. patinas, mensam, cæt. apud vulgus quoque faciem et manus, in quem finem lautiores adhibent mantelia F. handoken, Nl. hand-

sen-dôk, cg. Hind. linteum decussatim variegatum ex gossypio, complicatum, frontale et a fronte cingens caput desinensque post cervicem in duos apices transversos. Proprie, linteum solare, quod paululum prominens arcet solis lumen ab oculis. Hind. senne, sol, Isl. enni-dukr, m. linteum frontis.

swarte-doc, F.v. linteum nigrum quo veteres oculos damnati perstringebant autequam mortis pœnam subiret.

tsjiis-dôk, cg. linteum rude quo obligantur fragmenta lactis concreti, dum comprimuntur in formam casei.

web-dôk, n. tela linea, collective, tela ex qua fiunt indusia, stragula interiora lecti, cæt. Web, stamen, opponitur subtemini ynslach. Web notat longitudinem telæ, telam in longum extensam, adeoque collective pannum lineum, materiem, ex qua vestimenta fiunt. F.v. gold ande god wood, aurum et texta pretiosa: supra wootheke 643.

DOKKE, cg. Hind. pupa infantis. Suethi docka, idem. Hd. docke, Al. tocká. Myn dókke, meum dulce capitulum! Workumenses swiet-doekje, dulce capitulum! ad infantem. Confer dol. Dokkeman, carum caput, ad puerulum amatum; Suavi dokken-mann, Gr. Wb.

DOKKE.

docke. S.l. dokke, pupa, in sermone infantili dokkedei; Dat is een rechte dokke van kinde! En suavissimum infantem! Nl. Dat is een beeld van een kind, idem, (beeld, imago.) Dokken, ludere imaguncula ut solent puellulæ, Bnl. I. 222. Analogice F. poppe, pupa, infans recens natns, carus infans; popkje, ludere imaguncula. Nl. beeld, imago, puella formosa; beeldtje, infans formosus. Ang. v. dimunit. (dockege) docky, Ang. doxy, amasium, meretricula. Hol. dot, dotje, idem, Hd. dattermann, Grimm. Nl. docke, pupa, Hol. dok, Hd. dimin. dokkel; Hol. pop, poppie, cæt. dókken, pl. fasciculi juncorum, qui

sicuti straminei domorum rusticorum tecta sub tegulis cooperiunt, ut ventis et pluviis impervia sint. Hic mos adhuc obtinet in Westerwolda, olim pago Frisiæ, nunc Groningensi. Hall, 230. Dokken, S.l. fasciculi eidem ex stramine, Bnl. I. 222. Similiter "poppe, Galli poupée, pupa." et "poppe, Flandri. j. rock van vlasch, pensum, Gal. poupée. Poppe, brandpoppe, stupa incendiaria."
Kil.

dókje. vb.a. F.b. domus rusticæ tectum fasciculis stramineis cooperire. E. II. 203.

Inde a remotis temporibus pupæ apud nostrates fiebant ex convolutis panniculis, quas rudi modo ornabant; non tantum ut puellæ eis luderent, sed ut simul imagines deorum essent. Indiculus superstitionum has vocat simulacra de pannis, Nl. goden-beelden van lappen, quæ ut larium signa ornabant focum. Puellæ pauperum ad hunc usque diem ex misellis panniculis pupas colligant. Isl. docka, f. panus fili minoris, Nl. kluwen gaern. Isl. tvinna a docka, conglomerare fila in glomum. Galli vocis perditæ Francorum docka transtulerunt in B. L. pupa; poupée, paquet d'etoupes ou de filasse dont on garnit le fuseau. Ang.v. docket, a shred or piece, panniculus ex quo pupa fit. Ang. dock, the stump of the tail which remains after docking. F. Poppe, pupa; poppich, effeminate accuratus et ornatus; haud aliter Scoti docky, adj. little and neat taking short steps. (Gal. poupée, petite personne fort parée) Ang. to dock out, asiatice ornare; the steed is gaily docket out:

DOKJE.

docketie, adj. short, round and jolly. Ang.v. dockerer, fur made of weaselskin.

Originationem probat duplex notio glomi et pupse in Dan. ducke, Hd. docke (eine docke seiten) glomus filorum et pupa. Ang. dock, docket, truncus caudæ pilosus, segmentum panni, et doccy, amasium, Nl. pop-petje. Nl. dod, glomus intricatus filorum, Hol. dotje (Hd. dokchen, Oberd. döcklein), glomulus lanæ vel gossypii, qualem ex. gr. inserunt auribus gravedinosis, et amasium, meritricula: S.l. dutte, idem, Bnl. I. 277. — T permutatur cum k etiam in voce Isl. dock, f. vallicula, quasi parva fovea, Andreæ; Nl. Ang. F. dock, navale concavum, excavatum et ripis cinctum, in quo naves clauduntur; Docke, Flandri, cavea; Kil. Ang. Wight, doke, nidus canis, sulcus profundus, Hal. Nl. dut, in moneta cusa scrobicula; dut in een echelling, achtentwintig, cet. (Gal. dute, Hol. duit, nummulus cupreus?) Hol. dutten scrobiculi a variolis fossi in cute hominis. In notione cavi doke fluxit ex præt. dók, dóeck, verbi duke, conquiniscere, deprimere caput, se mergere aqua.

DOK, adj. talis. Dok ien, contr. dokken, talis, F. sok ien, (Nl. zulk een) Ang. such one. - Ags. commutant thys, cum theos, hic, unde Ang. those. Ags. theos-lic, this-lic; per assimilationem thyllic, talis, Ang. Wilt. thuck, Ang. Bor. theck, talis, F. (thock) dok per syncopen. Haud aliter ex Ags. swilic, sulic fit Ang. such; ex F.v. sa-lic, salk, (solk) F. sok; ex F.v. su-lik, sullik (Nl. sulk) F. u. suk, Ang. such. Nl. v. dus-lic abbreviant in dusk, talis

Nl. v. dus et dos, ideo.

DOKE, vb.a. F.b. tegere, contegere. Confer dok, linteum, Isl. Outzen. dökkr, niger, obscurus, et F. dák, doke, nebula. DOKJE, DÓKKE, vb.a. dare.

opdókje, vb. n. expromere nummos. Ad invitum, Dókje op mar! Age, solve nummos! Kil. docken, cito dare, promere.

Confer S.l. water docken, haurire aquam; Den sood uutdocken, evacuare puteum aqua; F. Di sad utease. Forsan ex *döke, docke* sensu scrobis aquarii doken, dokken, ut ex Nl. put, puDOKJE.

teus, putten haurire aquam; dokke, sensu dandi, F. di sad jouwt nin wetter, vel jouwt nin wetter op. Nl. de put geeft geen water vel geeft geen water op, nullam aquam dat puteus i. e. e venis emittit.

DOKJE, DOOKJE, vb.n. F.b. nebulam agere. Confer daek, nebula. E. II. 203. 't doket, cœlum nebulam exhalat.

dokich, dakich, adj. nebulosus. Dokick waer, cœlum nebulosum. Ang. North. douky, damp, humid.; a douky morning, Brockett, 141. Confer supra

dokerich, adj. nebulosus. F. dokerige loft, aer nebulosus in horizonte minans tempestatem; di loft stooft, idem.

DOKKUM, nomen urbis antiquissimæ Frisiæ sæculo octavo notatæ Bonefacii cæde. Docca nomen in sigillo figelino antiquo, Förstem. I. 854. Docfa, sacerdos in Oss vico Brabantize borealis, qui a. 712 Willibrordum hospitio recepit. Doco, n. p. v. C. M. 149. F. Doco, Al. Tocko, n. p. v. Tocckin-vilari, nomen loci, Graff. V. 365. Doccan-ham? Pro ham vel hem veteres habebant ga, vicus, pagus, Dokkan-ga, ut Goen-ga, Pander-ga nunc Parre-ga, Peper-ga, Idze-ga, Sonne-ga, Folle-ga, Warre-ga, St. Johannes-ga, vel St. Jans-ga, vici Frisii; Grouwer-ga, hodie Grouw. Vita Willehadi per Anscharium + 855, Pertz, p. 880. hæc ha-, bet, Venit (Willehad) in Fresiam in "locum, qui dicitur Dockynchirica, " quod est in pago Hortraga "Inde vero procedens transivit fluvium " Lovene (Lavica unde Lauwer-sea, sinus maris in quem Lavica se fundit) , ve-" nitque ad locum, qui dicitur Hu-" mercha" (hodie Humsterland.) Dockynchirica (. ockii ecolesia) ut plures Frisiorum vici ab ecclesia nomen duxerunt; ex. gr. F.u. Old-kerk, Rood-kerk, Gi-kerk, Grijps-kerk, Oen-kerk, F. Tietejerk. — Dockanga, confer A. de Longperier, conservateur du musée des Antiques du Louvre (Aanteekeningen Genootschap, Utrecht, 1855—1856, p. 25) qui citat Lucca n. p. v. hodie Lokke et Luts, n. p. f. unde Lutkewirum, Lutke-wolde, (Lutkes-) Lux-wolde, vici Frisiee. Macco, n. p. v. unde Makkan-ham, hodie vicus Makkum et Makken-ga; Mecco n. p. v. hodie Mekke unde Meckema, n. patr. Occa DOL.

hodie Okke, unde Occama, n. patr. -Dokkenhude, Sec. XIV. locus in diocesi Hamburgensi: F. W. Egeling, Die Deutsche bischofe, L 73. (Dani antiquitus appellabantur Daci, Dacini, Grimm, Getæ, 21. Dacin-ga, Dacinkam, Danorum pagus vel vicus?)

DOKTER, cg. medicus; master, chirurgus. Prov. As ien dokter helle wirdt is 't ien ingel, ind as er om syn jild komt jamk ien diwel. - De medico imperito proceræ virilisque staturæ, Di man hat ien goed húd foær ien dok-

ter, mar di holle is to lyts.

dokterje, vb.n. medicinam adhibere; a dokter ut Ang. a doctor, medicus, to doctor, idem. Confer masterje, chirurgum consulere, a master, chirurgus, F.u. meister, idem. ut Ang. to master, subigere, ex master, princeps.

DOL, adj. immodicus in ornatu corporis phaleris peregrinis tecti, G. J. Hol. dol, insanus; inde dol-huis, insanorum carcer; dolle hond, canis rabidus; dolle dracht, vestitus fastu absurdus.

dòl, inconsideratus, imprudens, temerarius. Ien seaman is nin goe'kéap man; hy rint er mar op 'e dolle rus yn; Nl. op de dolle kans af; F. roeze, conjectura certare. Mei ien dolle holle, capite effero et inconsiderato. Wif woe mei ien dolle kolle ta di wrâld wat kollebòlle, G. J. Pro dòl aliquando auditur dolge, turbatus caput, Di jonges meitre my mei hjar teaperts di kóp noch dolge. Téapert, pusilla fistula arundinea. Sax. n. Den dollen hoed, vir efferus et temerarius; hoed, pileus, pro viro, ut muts, capitium lineum feminæ, pro femina, Wilde-muts, virgo proterva et temeraria.

dol-haudert, adj. W.o. cerebrosus, irate contumax, E. L. 90. Haud, W.o. caput, ex haved, caput.

hòl-dòl, adj. cui caput horrido sonitu, vel magno tumultu conturbatum est. Ags. dvolian, vb.n. deviare, errare, delirare; vb.a. decipere. F. dwile, delirare in febris accessu. Ags. dol, stultus. Isl. dul, stultitia, præsumptio, arrogantia. Confer Teuth. dul. DOL, cg. pl. dollen, obex remi, clavus

ligneus vel ferreus retinens remum dum contra nititur remex. D ex th, Ang. thole, pl. tholes, ex Ags. thol, m. scalmus. Angli per abundantiam thole-pine, ut fit cum propria vis vocis

DOLJOBUM.

in oblivionem cadit; notio enim clavi (pin) jam in thole hæret. Hollandi roei-pin, quod tamen commutant cum dol-pin. Dani tol ex Isl. thollr, m. arbor, palus, scalmus, et aarc-pind. Confer Nl. tol, trochus puerorum, propter axin ferream.

dol-boart, n. margo cymbæ, cui iste

clavus infixus est.

dollen, F.o. caudices vel trunci arborum, quibus firmantur lignea aggerum propugnacula. Isl. thollr, m. arbor, pinus, columna. Egil. thöll, f. pinus, arbor Borealium per eminentiam. Hald. Stür. dollen.

DOLJORUM, (dol-jó-rum) cg. somnus levis, Ang. a slumber. Leit heit al op ien ear? Hy is sa hwat yn 'e doljorum, leau ik. H. Jun. Nom. 447, "Delirium. B. reemelinghe, rauelinghe, do-liorum." Angli triv. doldrume, low spirits, dumps; Slang-Dictionary, 122; 1865. The sight of a spectre in the dream lest me in a doldrum of terror.

DOLK, cg. talus pusillus, introrsum vicinus calci equi. Synonyma sunt di

kjelt vel *jelt*.

DOLKE, cg. sica, pugio. Grimm (Lex. dolch) asserit vocem fluxisse ex fonte

Slavica, Pol. tulick.

dolgje, vb.a. vulnerare. Figurate it herte dolgje, inurere dolorem animo alicujus. F.v. dulga, dolga, vulnerare; dulget, vulnerat; dulgen et dulged, vulneratus, pl. dulgeda, vulnerati.

dolkje, vb.a. pugione transigere.

dolge, cg. vulnus. F.v. dolch, dulech, dulich, n. vulnus.

dulge, O. F.w. 161, 389, vulneratio, gen. dulges, pl. dulgen. Ags. dolh, dolg, m. vulnus pugione vel ense inflictum.

Anglis perdita vox. dulginga, pl. F.v. vulnerationes. As-similatis literis dollinga, Schot. 104, b, Gab. 87, 92. Doelinge (dulinge) Chart. 1. 589, a, supra. Eodem modo dolle, fodere, oritur ex dolwe, quod idem est cum dolge, vulnerare. Latini fodere eodem sensu transfigendi sumebant, fodere aliquem stimulis, milites hasta, cæt. Hollandi ex dolgen residuum habent dollen den os, taurum pugione cerebrum transfodere.

brein-dolch, F.v. vulnus cerebri. dåth-dolch, F.v. vulnus mortale.

frum-dolch, F.v. vulnus primarium, principale, propter urentem inflam-

DOLLE.

mationem (hete brond). Confer Ags. composita cum frum, ex. gr. frumscyld, f. culpa principalis vel capitalis, Grein, Spr. schatz, 354. F.v. frumdede.

inreá-dolch, F.v. vulnus interior, proprie, intus dilacerans, oppositum vulneri exteriori. Ags. kreav, crudns.

kla-dolch, F.v. unguium mucrone notatum vulnus.

mete-dolch, F.v. vulnus mulctandum secundum longitudinem.

morth-dolch, F.v. vulnus quo quis

alium tentat necare.

môs-dolch, vulnus quo cutis atteritur, non secatur vel disrumpitur. Nota dolch in his veterum compositis præter vulneris aliquando quoque vulnerationis habere vim.

DOLKE, n. scrobunculus. Di dolkes, pl. scrobunculi in nido molli vanelli, ubi ova jacebant. Proprie, forsan, excavatio, a dolle, fodere, vel a dol, deorsum, quasi impressio. Confer dob-

kes, idem, a dobbe, scrobs.

DOLLE, vb.a. fodere, pf. dolde, pf. p. dold, ger. dollen. F.v. delva, dela (supra del, 642) pf. p. dulven, dolen. Ags. delfan, pf. dealf, dulvon, pf. p. dolven. F post l perit; vide supra 642. In dolle ex dolfe assimilatur f. Dolle est verbum derivatum ex pf. dolf. Nl. præs. ik delf, pf. ik dielf et dolf, pf. p. gedolven. Kil. doluen. j. deluen, fodere. Ang. delve, Sc.o. dolde pro dolwe; di tioun omdolde, ligone vertere hortum.

ien græf dolle, fodere sepulchrum. Hy dolt ien græf foar ien oar ind falt er selme yn, incidit in foveam quam fecit. Kasteleinske is sa grou as hja ut 'e dyk dòld is, hospita obœsa ex aggere fossa videtur. — In 'e golle dolle dy broit, effodere ex meta fœni fermentantis partem adustam. It is tiid fen headollen, seit di boer; it hea komt by my op bæd, incendii timor me nocte angit lecto, tempus est fœnum explorandi.

bidòlle, vb.a. terræ infodere, humare. Figurate bedold yn druk, G. J. I. 99, obrutus, fractus calamitate. Hodie bidobje. Supple 245. F.v. bidelva, Sax.v. bidelban, Nl. bedelven.

opdolle, vb.a. effodere. It deade lyk opdolle, cadaver e terra effodere.

todolle, vb.a. vitiare, corrumpere agrum incondite ubique fodendo. Di boer hat myn lân todold; wy scille Maye meitse.

DOLLE.

umdolle, vb. ligone vertere terram. -Circumquaque fodere hortum di tun undolle. Boi dolt yn 'e tejiis om, puer incondite caseum circumfodit.

utdolle, vb.a. effodere. Di tsjiis utdolle, effodere caseum, quod illicitum apud Frisios, qui abscidunt cultro plans segmenta. Itidem Hollandi, unde

eorum proverbium Wie van mijn kaas maakt een schuit, moet de deur uit. delfta, delta, F.v. fossio, fossura, F.

It dollen. raf-delta, F.v. fossio qua quis alius ces-

pites furatur, vel humum, vel argillam. urdelta, F.v. fossio ultra limitem adeo-

que in agro vicini.

dolte, og. canalis. Vide supra 642. Ang. delve, fossa aquaria. Zelandi dulft, F. sleat, sulcus aquarius; Zel. De pogge in de dulfi, rana in sulco aquario.

dòlte, cg. fovea effossa ad aggerem marinum exaltandum vel firmandum.

dòlte, cg. canalis fossus. Sunt duo ejusdem nominis circumfluentes urbem Worcumi; alter ad boream hodie druge dolte, alter ad austrum hodie djippe dolte; qui medius per urbem fluebat vocatur di Wimerts. Præter dolle Workumensem sunt alii canales hoc nomine in Wymbritseradela ad vulturnum et in Doniawerstal; ex. gr. ien stik miedlân op di Doltewâl by Langwar under it dorp Broek.

di dolte, canalis vicinus vico Akmaryp; di Dolte ind Langesleat. Dolte pro dolfte, ut delle pro delfte. Vide

supra del.

dolle, F.o. locus depressus, scrobs, Dat land is vul hollen un dollen. Stür. F. kultrick ind bultrick, tumulosus.

doalen, pl. scrobes fossi, receptacula aquæ pluvialis ad potandum pecus. In vicinio Herenvenæ. Dial. commun.

boarnen (bóanen).

DOLLE, cg. Hind. locus in ludo puerorum, quo unus ceeteros persequitur et capere tentat, ubi his refugium est. Hind. Yk bin op di dolle, in tuto sum, F. Ik kão hunk, domi sum, i. e. in refugio. (Nl. van honk wezen, abesse domo; hunkeren naer huis, cum affectu refugium domi petere.) Nl. v. Op 't drooghe staen, extra lutum pedes habere. Prov. Zegeri Bruxellani. 1571, O. F.u. kryantje, ex kry an, Nl. krijg aen, arripe! Hol. krijgertje epelen, ludus idem.

DOMENY.

di dolle, nomen prati fœniseci (miedlân, hea-lân) apud canalem Kolonelsdiep in jurisdictione vici Eastermar (Oostermeer) Kad. 32 R. 20 E.

Forsan di dolle ellyptice dicitur pro di dole-stien, lapis terminus agrorum, quem transire persecutori non licet. East. Ang. dool, dole, a boundarymark in an uninclosed land. It is a very low post; thence called a dool-post.

Forby, I. 96. DOLLEKE, DULEKE, corculum! Sex.n. dülleke, idem. Ad infantem deamatum Ang. doll, pupa. Ang. v. O litle prety doll-polle! O capitulum lepidissimum! Todd's Johnson, doll. F.o. dolske, pupa major et iaconcinna. Stür. Doll, pupa, hic sumitur figurate pro corculum ut F. poppe, myn pop! ljeawe pop! Hol. poppetje, corculum, proprie, pupa, Itidem Ang. polle, capitulum, F. podle, capitulum infantis; poälle, poälleke! carum capitulum!

dule, (doele) idem quod dolleke. Myn dule / mea animula!

DOMENY, cg. sacerdos Reformatorum, quæ dicunt, Sacrorum; idem inter Teleiobaptistas audiebat preker. Romano-Catholici suos pontifices et episcopos propter dignitatis honorem medio zevo appellabant dominos; Neerlandi Catholici Dominus in linguam vernaculam vertebant Heer-oom, dominus avunculus, qua voce, tum amorem, tum reverentiam suam significabant. Voce oom, ome avunculus, nomini proprio affixa, benevolentiam suam erga provectiores ætate exprimebant nostrates, nt hodie Frisii Haitse-iem, Gerke-iem, F. u. Hails-omme, Gerke-omme- - Pontificem Latine compellantes utebantur vocativo Dominé! unde domeni, domemy. Incunte hoc seculo magistri in 1. et 2. classe scholarum Græcarum et Latinarum adhuc erant ex Theologize canditatis, quos etiam Domine vocabamus. Idem in familiis divitum domestici magistri filios docebant Græce et Latine, qui, et in nostris oris, et in Scotia nuncupabantur domine. Inde ad notionem generalem apud Scotos transiit. "Dominie, a contemtuous name for a minister; a pedagogue, Jam. Doves and dominies leave ay a foul house, pigeons will dirty every thing where they are, and these little fellows, whom gentlemen

DOMMEL.

bring in to educate their children, will be entreaguing with the maids, and it is well if the daughters escape."

Kelly, 86.

Prov. Domeny mat by it flur yn 'e hirdsherne, privilegium sacerdotis est lateralis eaque commodissima sedes ad focum. It is mei di domenys, di buse thicht ind di han oan 'e hoed, sacerdotum est benigne salutare omnes et claudere crumenam. Men sjenne di domenys nat fjirder as oan 'e mil ta, videmus tantum partem dimidiam eamque superam sacerdotum, quippe cum in cathedra concionantur; sacerdoti haud licet esse duplicem. Domenys binne wrieupeállen dær it kristelyk fé di rudige hud oan rost, ut pecus cutem scabram contra palum pratensem fricat, sic vulgus suos mordet concionatores sacros, qui docent et monent.

dommenjerje, vb.n. ut imperium habens tumultuose agere et turbas ciere.

Ang. to dominoer.

DOMMEL, cg. somnus levis. Ik wier sa kwette yn e dommel do ien thunger-slach my wekker makke. Ang. Berk. dummel, adj. applied to hay or corn; damp, dull, inactive, applied to animals; dummel, st. Leic. a heavy, stupid fellow.

dommelich, adj. somnolentus, torpidus. Dommelich yn 'e holle, torpidus in cerebro, ex. gr. gravedine, Nl. dom-

melick, adv. stolide. Kil.

DOMP, cg. onocrotalus. Aphæresis pro reid-domper vel-domp, supra 612. Prov. Mannen by aadz s. c. (scieten keutels?) as dompen, mar hiener 'n goe' menear by, jae frietense naet op. MS.

DOMPE, DOMPJE, vb.a. trudere, manu trudere, icere. Di junge dompt my, puer me manu inimica trudit. — Myn burman dompte my oan, dat ik dær fen swye moast, vicinus me clanculum manu pungente monebat ut de hac materia silerem. Dex th, et th ex t in τύπτω percutio; τύμμα, ictus; τύμπανον, tympanum (quod pulsatur) fustis. Ang. to thump, to strike; thump, st. blow, hard blow: thumps by the dozen and yons kicks by wholesale, F. dompen by it dozyn ind jins scoppen by di rûs, Beaumont and Fletcher. Seoti to dump, to beat; dump, ictus. Jamieson. Frisii aliquando th mutant in st, ut stroate

DON.

pro throat, gula; sterk pro Isl. threkr. Egil. ita F. stomp, idem quod domp, pro A. thump. Confer omnino varias notiones in thump, Johnson. Todd. Sueth. dompa, rudius palpare.

domp, eg. pulsus, ictus trudente manu. Immen ien domp jaen, aliquem trudente manu offendere. Nl. iemand een stoot geven. Sonus ex ictu Aug. Dev. dump, a heavy sound; to dump, to knock heavenly; to stump. Confer supra 618. Hol. dump, et Dev. dialogue, Gwat-

kin, 69.

dompe, vb.a. saccos gossypii vel lanse plenos tundendo et deprimendo in arctius spatium comprimere in nave oneraria. F.b. dumpe, idem, Outz. 46.

F. stampe, contundere.

dompe, vb.n. inter velificandum prona prorâ prolabi in undas, quod navis est vitium; navem enim bonam oportet prora ascendere contra affligentes undas; It jackt dompt. Ang. North. to domp, to fall; to tumble. Halliw. Scoti to dump, to plunge into. Frequent. Nl. dompelen, mergi. Neerlandi et Frisii notionem prone prolabentis, mergentis et extinguentis transferebant ad cornu, quo candela extinguitur, Nl. Kil. domphoorn; qua voce quoque notabant nasum aquilinum, quem Frisii nominant rams-noas, (arietis nasus.) F. domper extinctor, sc. candelæ.

dumpe, idem quod dompe. Confer Scot. to dufe, to give a blow with a softish substance; dufe, such a blow and the

sound emitted by it. Jam.

del-dompe, vb. a. deorsum trudere. dompelje, vb. pede trudere. Freq. ex dompe, deorsum trudere. Kil. dampeles, Flandri, conculcare.

bidompelje, vb.a. conculcare.

fordompelje, pede conterers; fordompeld, conculcatus; levis execratio. Fordompeld, as hy ea wer ien goed wird
fen my kriget, Hol. Het is vertrapt,
ats hij ooit weder een goed woord van
mij krijgt, me conculcari potius sinam,
quam eum umquam bonis alloqui
verbis.

DOMPICH, adj. Dompick kas, domus aeri libero et luci non pervia, humida, contignatione cubiculorum humili. Vide supra 612. F.b. W.o. damstig, Hd. dampsig. E. I. 90.

DON, DOON, DEUN, adj. tenax; adv. prope. Supra deun: ö sive en est ex 6.

DONDER.

" Doon, vetus Campin. cito, statim; et prope, mox." Kil. Colonia Hindelopensium in insula dicta Campensi ('t Kamper Eiland) multas in eo tractu reliquit voces Frisicas. W.o. úz grún licht dun an dait, F. us grun leit deun on dat stik, E. I. 90, fundus noster huic agro contiguus est.

DONDER, cg. F.u. tonitru, Di donder!

per Jovem!

donder-bard, F.o. sedum majus, semper vivum, repens per culmen tecti ad avertenda tonitrua. F. huslak, Nl. huislook. Confer Kil. donder-baerd, qui errat in sua originatione, "barba Jo-vis q. d. barba tonantis."

donder-stien, F.u. lapis meteori-cus vehemente ictu de cœlo cadens. Execrationem valet, Wat, donderstien, is my dat! Jurabant veteres per la-

pides.

Pro donder homines frugi et sedati usurpant donker, obscurus, mutantes d in k. F. Hwat, donker, heste al dyn

jild forspile ind forset? donkersk, adj. It is donkersk, dat di

lju' nat op hjar tiid pasje. DONGER, DUNGER, dici videtur pro thunger, Tungrus; Tungri, Tac. Germ. II. var. lectio Thungri, natio nobilis inter Germanos, a Tacito sæpius citata, accolæ Rheni inferioris. Tunger inscriptio apud Graterum 334. 3. Notitia dign. occid. cap. 38 memorat cohortem Batavorum, Tungrorum et Frixagorum (Frisævonum?) Ex hac mix-tione forte oriebantur (Wass. II. 170.) Dunger-Freesen, Frisii Tungrensss, in parte boreali Frisiæ hodiernæ, quæ Dongera-dél dicitur, et divisa est in East- et West-dongeradel, orientalem et occidentalem partem, quas separabat rivulus Peasens. Confer Först. II. 1414. Grimm, Gesch. D. sprache II. 788. Forte huc pertinet nomen Thune-werd, postea Tonna-wert, hodie Ternaerd vicus West-dongeradelæ. Först. II. 1415. DONGER-POLSCHE, fartum veterum Frisiorum; omasum fartum carne, libo, uvis passis, farre similibusque, cosutum adeoque rotundum. En dongerpolsche is ien roun pansse mey flåsck, koecke, resynen, moal ende oars fold. Burm. 19. Simile farcimen in pantice

audit barge-marge supra. Tales vario-

rum esculentorum mixturæ semper An-

glis in deliciis erant, ut pudding, gut-

DONGJE.

pudding, plum-pudding, pan-pudding, pudding-pye, quæ primitus omnes sacco clausæ in aqua ebulliente coquebantur, ut hodie oppidanorum sak-koek. Anglorum pudding proprie est pantex fartus farre ct variis esculentis, inter quæ uvæ passæ raro desiderantur. Pudding est derivatum vocis Fris. pude, sacculus. Ang. North. puddings, viscera. DONGJE, DUNGJE, vb. a. stercorare (agrum) præs. ik dungje, perf. dungge, p. præs. dungjende, ger. dungjen, p. pf. dunge. F.v. dongia, p.pf. dongad; het hi den ecker dongad, agrum si stercoravit. Ags. dyngan, stercorare, pf. dyngede, p. pf. dynged. Ang. to dung. — D Ags. forsan oriebatur ex th in Isl. thungr adj. gravis. Ex Lat. gravis est gravida_femina; feminam gravidam facere. F.u. swaer, gravis et gravida (femina.) Inde dyngan, F. dungje, gravidare terram fimo, Lat. lætificare terram; lætamen, fimus. Eådem figura Latini loquuntur de terra gravidata seminibus. Apud Virgilium, Övidium, Pliniumque gravis cadem est quæ gravida. Dungje adeo proprio sensu est gravidam reddere, fecundare, et mestje, stercorare, quam distinctionem rite observant autores Hd. Ex. gr. je elter ein mist, je weniger er dungt, quo vetustior fimus eo minus fecundat. Vide locum apud Gr. Lex. düngen, 1531. Cum novalia inculta jaceant ob eandem rationem qua stercorantur, scilicet, ut humi vis et fecunditas augeantur, factum est, quod Ags. dineg, tum fimum, tum agrum requietum sive novale notet. Columella Ioquitur de fænore cessationis arvorum.

it dungjen, n. stercoratio. Ags. dis-

giung. Ang. dunging.

dung, dong, cg. fimus. Ags. dynig, dinig, Ang. dung, Nl. v. dunghe, hodie mest. - Sa wiet as dung, Ang. Wet as muck, fimo recente madidior. - Ien scar dung, certa quantitas fimi ex prati mensura, quæ scar (Ang. share) dicitur, proveniens.

it lån' dongje, vb.a. agros stercorare. — It tejerkhoaf fet dongje, comiterium multo fimo (cadaverum) lætificare, quod medici imperiti est. — Dongje, figurate, exonerare alvum. Di ky dongje weak, vaccæ stercus liquidum emittunt. bidongje, vb. a. lætificare fimo (agrum). dong-bult, cg. sterquilinium. (Hol.

DONKER.

mest-faalt.) Ellyptice di dong; Di dong hawwe ien bulle boeren op it hiem. As it krap is scarre di ky it gærs fen di dongbuit, propter penuriam praten-sem vaccæ herbas de fimeto depascuntur. Agricolis notum est armenta respuere herbam ex recente fimo crescentem. Isl. dyngia, acervus.

dong-eide, cg. occa dentibus ligneis qua fimum dispergunt per agros.

dong-gripe, cg. furca stercoraria, qua fimum de fimeto acervant in plaustrum Hd. dung-gabel, Ang. Shropsh. dunggevil, Ang. dung-fork.

dong-houwe, cg. ligo quo fimum fodiunt de condensato sterquilinio.

dong-kret, s. sarracum majus et profundum, quo fimum e stabulo boum in sterquilinium vehunt. Ellyptice kret. Alias meóa-kret.

dong-krode, cg. idem. dong-plak, n. locus, fundus fimeti.

dong-planke. eg. planca longa et lata per quam sarraco vehunt fimum e stabulo.

dong-scut, n. pluteus ligneus ad finem stabuli impediens quo minus maculæ resilientis fimi, qui cadit e vaccis, ulteriora conspurcent.

dong-sleep, cg. clathrum ligneum, dentibus orbum, equo per terram vectum ad conterendum fimum in minimas partes easque spargendum per prata.

dong-slypje, vb.a. et n. conterere

fimum sparsum.

dong-stêd, n. fundus, locus sterquilinii. dong-stal, cg. basis sterquilinii cespitibus abscissis humoque obrutum.

dong-wein, cg. plaustrum stercorarium, quo fimetum evehunt in agros. Ik bin mei di dongwein op 'e rin, (rector plaustri stercorarii raptor ab equo furente, i. e.) diarrhœa laboro.

dong-butsje, vel sliúchtje, fimum per pratum furca dispergere. Pro dong quoque usurpant scot- et scern-butsje,

vel -butse.

dong-lade, vb. fimum e sterquilinio in plaustrum transferre.

dong-ride, vb. fimum plaustro in agros vehere ibique acervatim deponere. DONKER, adj. F.u. obscurus.

eerde-donker, adj. perobscurus. Eerde, terra, innuit tenebras subterraneas. F. ierde-thjuster, alias pik-thiuster. erden-finster, idem.

DOP.

DONKER-BROEK, nomen vici in pago Ooststellingwerf. Haud rare donk occurrit in vicorum nominibus; ex. gr. quater in Flandria, ter in provincia Limburg, bis in Noord-brabant; semel apud Antverpiam; semel Donker in Flandria orientali. In Noord-Brabant Wachten-donk. Adde vicos Alamannos Dunkdorf a 1057 et Dunchelsen; Först. II. 445. Causa et notio vocis douk vel donker me latent; confer tamen (Isl. dunka, resonare; dunk, resonan-tia.) Ang. North. donk, humidus, vapidus. In hoc sensu Donker-brock proprie notaret tractum graminosum humidum. Inde nomen habent Brock vicus in pago Doniawerstala, et Brock in Waterland vicus in West-Frisia. Teuth. "Broick, venne, ollant, goir, in genere loca humilia et humida, ubi gramen luxuriat."

DOP, cg. putamen. Ais-dóppen, putamina ovorum. Nl. eyer-schalen. Prov. Better 'n heal aei as ien lége dop. Phrasis. Hatter aijen hij schil wol doppen meijtze, quidquid acquirit decoquet. Burm. 23. Nl.v. "doppemaecker, Holl. Fris. decoctor, a testis ovorum fran-gendis et exhauriendis." Kil.

dópke, n. operculum rotundum clau-

dens tubum cylindricum.

dóp, cg. tegumen; ais-dop, testa ovi; pîpe-dop, pileolus fistulæ tabacinæ, Pîpedopke, dim. Vide eadem apud F.o. Stür. 36, b. Figurate Hy is pas ut e dóp ind wol di baes ul spylje, imberbis licet se omnium vult primum.

Neerlandis doppen siliquæ varii sunt generis, quales boekweiten doppen, polygoni fagopyri siliquæ sive folliculi. Dop-oruchten, in genere fructus crustis vel siliquis solutis inclusi. Nl. vb. doppen, excludere ova e putaminibus, pisa ex siliquis; unde dop-erten, pisa recentia exclusa, alias NI. doppers, F. *earte-pulen*, pisa adhuc siliquis tecta, pule, siliqua; pulje, excludere siliquis pisa; ayen scile, decorticare ova. Vide omnino Bnl. I. 229, dop, ubi certa vestigia Frisici sermonis, qui olim per totum tractum littoris maris Germanici regnabat, apparent. F.o. doppen, siliquæ. Stür.

dóp, in genere notat protuberantiam. Nl. Dop, top, F. top, trochus lusorius; vb. n. topje, ludere trocho. Nl. dóp, putamen, siliqua, unde doppen, exDOP.

oludere pisa siliquis; F. pule, siliqua, vb. a. pulje, excludere pisa. Nl. v. doppen ende wislaen, tundendo ciere tubera et aspredines in lamina argentea; doppe, bulla, alias blader-spanne. Versio Nl. Bb. SS. Cant. I. 11, silveren stipkens.

Quidquid protuberat a parte obversa introrsum concavum est, unde notio putaminis, siliquæ, et Nl. slecke-dop, testa limacis; alias stecken-huysken, cochleæ domuncula. Oester-schulp, ostrei concha; in sijn schulp kruipen, se abdere in suam concham, i. e. cedere inimico. Apud G. J. dóp, (putamen) latebra; ad idola, Duwckje ynn' dopp', o Goades, fodr Goads trean; subsidite, abscondite vos (ut limaces in testa, i. e.) in latebris vestris, o idola, ante thronum Dei veri. I. p. 222.

dópke-spul, vel finger-huód-spul, Hol. dópjes-spel. Dópke synonymon fingerkuód, pileolus æneus, quo digiti apex in suendo munitur contra acum. Præstigiator circumforaneus positis sex vel octo talibus pileolis in mensa, globulum nunc hoc nunc illo pileolo tegit; si quis adstantium monstrat pileolum, sub quo latet globulus, victor est, sin minus, quod plurimum fit, aleam perdit. Fig. Hol. dopjes, -spel, præstigiæ, dolus, fraus.

doedel-dop, og. femina ignava. Contracte Scoti delp, trollop. Jam. Isl. dauda-doppa, homuncio ignavus.

hunigh-doppe, favus. G. J.

hunighdop-waex, n. cera favorum. G.J. dop, F.o. vasculum rotundum coniforme in quod fundunt extractum Theæ. Kil. doppe, patella, olla. F. kopke, kopke ind puntaje, vasculum profundius et planius. Hol. kopje en schoteltje. Propter rotundam et operculo similem figuram F.o. dop, notat digiti apicem. Hol. de toppen der vingers.

dóp, tuber globosum ligneum in opere ligneo vermiculato. Sylbéage-dóp, nodus ligneus nexus antilenæ, perforatus in centro, cui inseritur restis, qua plautrum vehit equus. Confer Isl. dopps, f.

bulla.

dopkes-heide, cg. erica tetralix. Rigeheide, erica vulgaris. Hall. 143. Dopheide, F.o. calluna vulgaris. Stür.

dóppe, vb.a. F.u. pisa excludere siliquis. F.b. dopje, qui notionem extendunt ad fabus, bone, arte dopje. E. II. 208.

DOR.

doppe, bidoppe, vb.n. F.b. tegere, contegere. In pipedop, dop est pusillum operculum; doppe, testa, putamen, operculum, obturamentum, embolus. Outzen.

DOP, DOOP, eg. F. u. homuncio, nanus. Kleine doop, pumilio, in genere homo pusillus, et mas et femina. Nl.v. deypen, homo submissus. Ang. Cumb.

dope, a simpleton.

DOPE, vb.a. baptizare, ex Nl. dopes. Flandri doppen, (Kil.) Ang. v. doppe, idem; dopper, baptista. Supra p. 611,

dope, vb.a. nomen indere, imponere. Di rieders havove di tjalk Reoniza doopt, navem onerariam exercitores denominaverunt Reonixa. Secundum sententiam veteris Ecclesiæ infans non existebat antequam baptisatus erat; tunc demum, cum Ecclesia infantem in suum susceperat sinum, in entium ordinem transibat et nomen accipiebat. Inde baptisare et nomen imponere idem est.

F.u. Dopen en slopen, Is 't wapen van Hindelopen, scomma in Hindelopenses; baptisare (adultos) et destrucre (domos) sunt urbis Hindelopiæ. Maxima para civium Hindelopiæ erant teleiobaptistæ, (Nl. v. dopers, hodie Doopegesinden) qui inter se de quisquiliis rituum rixabantur, et quorum magna pars tandem ad sectam Calvinisticam transfugebant. Eodem tempore navigatio, et cum ea salus urbis, prolabe-batur; domus in diem fiebant viliores, quas aggeris marini reparatores (F. dyk-basen) in majus sui commodum emebant et destruebant. Vulgus hos homines appellabat slopers, destructores, a vb. F. *slope*, destruere, qui cum præcipue Hindelopiæ degerent integra urbis existimatio inde jacturam patiebatur. Stauria finitima, antiquum caput Frisise, fere tota ab incolis ipsis, inter quos eminebat magistratus, destructa est. Inde eorum nomen probrosum Starumece ribbekliuwere, Staurienses costarum derosores.

DOR, DOOR, og. pl. doarren, fores. Vide doar. Der leit wooch for syn ein dor to feyen. Ang. there lies enough at his own door to be sweeped away, turpe est doctorem cum culpa redarguit ipsum. Ang. Northamp. It lays at your own door, Baker I. 193. F. It leit four dyn ein door, habes quod tibi imputes.

DORK.

Autor Glossarii Teesdalensis observat incolos dor per diæresin efferre do-er; idem obtinet apud Frisios, qui o protrahunt per debilem a, quare scribere oportet doar. Vis est in 6, sed postposita terminatione plurali -en ex una fiunt duæ syllabæ, quarum prima accentum accipit et hujus ictu vim ab o ad a transfert, unde dourren. DORE, vb. a. audere. Ang. v. to dore, idem. F. b. thorre. Cf. doare, 688.

DORMJE, vb. n. oberrare quasi mente captus, ut homo devius vel dubius herens, hinc inde ititans. Ang. North. to dorm, to dose; dorm, st. a dose. um dormje, vb.n. i. q. *dormje*, torpidus

circumvagari.

Isl. dura, semisomnus per intervalla dormitare; per diæresin duera, unde Ang. North. dover, to be in a state between sleeping and waking, Brockett, 141. Isl. dorma, dormire. Hald. Baro exemplo Lat. d remanentis d inter Germanos et non transientis

adj. F.b. soporosus, deses, dorsk, tardi ingenii. Outzen 47. Confer Nl.v. door, socors, stolidus, stultus. Dorsk proprie, qui non edormivit, F. dy net utslept is, Nl. die niet uitgeslapen is;

figurate, elucus.

DORNSK, m. F.b. cubiculum ubi degit familia, Nl. woon-kamer, Joh. 101. Sax.l. dörnese, cubiculum in quo focus alitur, habitaculum familiæ, Richey, Holstein, I. 240. Bnl. I. 185. **87.** Kil. dornsse, dornste, hypocaustum, thermæ. Dornsk trahitur a daren, darren, calefacere, siccare.

dörnset, dårns, vide apud Outzen dörns. F.o. dorns, cubiculum, C. M. 442. Confer Ags. dearn, dern, secretus; dyrnan, occultare; dern-gelige, adulterium; Scoti to darn, dern, occultare. Ags. dern-hæm? Nl.v. heymelicke, la-

trina.

DORT IND DIIGH, adv. Molkwar, plus quam satis est, longe lateque. Vicus Molkwar angustis canalibus erat intersectus; nauta dialecti communis cymbam per eos trudens ex famula quærebat, an permeandi latitudo ei erat, quæ respondebat, Dort ind diigh, plus quam satis est, sat ample. Quod cum non intelligeret alteram rogabat famulam, ex qua responsum tulit Oerjorg! abunde! Hoc itidem non intelligens terDOU.

tiam rogabat, quæ respondebat Dwylch ind dwealch, nautæ æque obscurum. Tria responsa redeunt ad idem, satis superque, F. rom ind breed. — Confer cum dort, Isl. dart, datt, vehementer, egregie, Hald. Egil. Cum diigh, Isl. digr, crassus, tumidus. Cum oerjorg, Molkw. oerjorgelik, luxuriosus, Nl. overdadig. - Dwylch ind dwealch adverbialiter omne notant, quod modum excedit, tam malo quam bono sensu. Hic notat affatim, plus spatii quam satis, F. dubel ind dwars route noach. Auget tamen et notionem spurcitiæ, Dwylch ind dwealch, feede, destesta-

bile (spurca femina).

DOS, og. cultus luxuriosus, vestis optima. Hy is rju' yn 'e dds mei dat nye baiteje. Nl. dos, vestis pellicea, suffulta: dossen, munire vestibus suffultis. Bavari der doschen, quidquid frondis instar se expandit, vimen frondosum, corollis florum, penicillus filorum; dost, muscus; doschet, vestibus multis tectus altera super alteram. Nl. uitgedost, luxuriose vestitus, Schmeller I. 402. Mhd. doste, florum fascis, Benecke, I. 386. Ang. v. dossal, a rich ornamented cloak worn by persons of high rank; doesel, a wisp of hay or straw to stop up an aperture in a barn. Halliw.

DOSE, F.o. stratum superum, fibrosum, canoglaucum, terræ causticæ. F. di bonken, di bonkierde. Consule Stür. 36. Dani daase. Confer antecedens dos.

dosich, adj. F.o. glauco-canus.

DOTTE, F.o. glomus fibrosi quid, ex. gr. crinium, straminis, lini, culmorum intricatorum. Hd. zotte, Hol. dót, dótje in de oren, glomulus gossypii in auribus contra frigus. Stür.

dotte, F.o. globulus fictilis, quo lu-dunt pueri. Stür.

DOU, TU, gen. fen dy, dat. dy, oan dy, accus. dy. Pl. jimme, vos. F. v. thu, du, dat accus. thi, Pl. i (Sax. n. i) vos, dat. accus. iu, io; posterioris ævi iemma, vos; iemma, ut F. jimme quoque possessive valet, vester. Iemma componitur ex ie et ma' pro man, vos homines, et jimme ex ji et ma', vel gi-ma, gimma. Cf. Gesta Fresonum, p. 183, 136, et dissertationem meam "Taelbeginselen der Friesche overzet-ting van Mattheus." p. 39. Ex casu obliquo di, dy, formatur dyn, tuus, dyn bock, tuus liber, idem quod it

DOU.

boek fen dy. Dyn, in forma genitivi dines, quod tantum absolute usurpatur; Waems boek is dat? Dines, Cujus est hic liber? Tuus. Idem valet de mi et jimme: Ho is dat lân part? Dit stik is mines ind datte is jimmes, qualem agrorum partitionem fecerunt? Hic ager est meus et iste vester. Non dicitur it lân dines, jimmes, sed dyn, jimme lân vel it lân fen dy, fen jimme. Ji, tu, pluralis reverentiæ eandem sequitur normam; ji binne ut jins heer ind feër staet, repulsus es ex tuis bo-G. J. jon. Pro jins Frisii austr. jys.

Milites cruciati, quos dicunt, reduces in Europam transtulerunt fastuosam orientalium urbanitatem, quæ dominum alio pronomine compeliare jubebat quam famulum vel servum. oriebatur pluralis reverentiæ, quo hominem singularem compellabant; formabant adeo ex casu obliquo plurali iu, io, F. jou, tu, tuus, ut Angli ex Ags. casu obliquo plur. geov, eov, suum you. Jou et you, licet attineant singularem hominem, tamen suam vim pluralem communicant cum verbo adjuncto; F. jou hawwe dien, Ang. you have done, tu fecisti, nequaquam F. jou haste dien, Ang. you hast done. Gal. vous avez fait, pro singulari as. — F.v. ex Ags. ge, vos, formabant ji et i; ji Hindelopenses usurpant pro F. jou. Ags. ge, Ang. ye plur. vos, ye have, vos habetis; quod tamen obsolescit in notionum confusionem et sermonis detrimentum; You enim potestatem acquisivit utramque pluralis et singularis numeri, cum F. jou tantum singularem attinet. Haud melius sapiunt Ncêrlandi, qui suum sing. du prorsus rejecerunt et pro utroque numero usurpant in stilo scripto Gij, dat. u, in usu quotidiano Jij, dat. je et u, quas voculas tamen augent voce -lieden, -lui, homines, ut eis reddant vim pluralem; gij-lieden, et semper *je-lui*, vos.

Postquam pluralis urbanitatis erat stabilitus usu, singularis pro ratione contextus, sive summam reverentiam, sive familiaritatem cum equalibus et minoribus, sive despectum significare incipiebat. Deus creator unicus higuriare universi, cui similis nemo esse potest, respuit pluralem numerum; We Haita, dio derste biste, pater noster, qui es.

DOU.

Vulcanius in libello de literis et lingua Getarum, a. 1597. Haud aliter Got. Ags. thu, Angl. thou, Hd. du, Gal. tu, Ital. tu, affantur deum. Elegantissime hoc distinxit Petrarcha, qui suam Lauram, dum illa in vivis erat, ut hominem usitato uoi, vos, compellabat; postquam autem mortua æthereas attigerat sedes, eam ut divam immortalem sing. pronomine tu affabatur. Confer "Fabrica del monde di F. A. da Ferrara, p. 135, b. § 1923. ed. 1557. Boreales suum regem affabantur thu. Ihre. 361.

Dou solennis est inter equales, Dou biste myn boartfeint, mar myn baes net, tu mihi ludi socius es, non dominus. Dou inter amantes in amoris significationem; Poeta Gijsbertus constanter, ex. gr. I. 29,

Pæ my hondert reysen tjten! Tuwt, du wistet het ik mien. p. 19.

Pales, pronckje fen it fjild, Dy forlit ick om nin jild.

Ad infantem deamatum, Dou, dou biste myn famke; dou, dou biste myn bern. Lingua Hd. in tali sensu pron. du præstat cæteris elegantia penetrante et suavissima.

Dou ætatis provectiores ad juniores, parentes ad liberos, usurpant. Pater Auk, haste ien fredmd man ljewwer as dyn heit? Scilsthou dyn âlde heit forlitte? Filia, Ik wol trouwe, mar you naet forlitte; hwær jou geane scil Auk gean; hwær jouw græf stiet scil mines stean. Haud aliter Shakespere, Miranda, Sir, are not you my father? Prospero, Thy mother was a peece of vertue, and she said thon wart my daughter. M. Binne jou myn heit net, Heer? P. Dyn mem wier di deugd selme, ind hja sei, dou wierste myn dochter. Frisius pater ab ignoto interrogatus an astans puer ejus sit filius, sæpe jocose respondet, Sa seit myn wiif.

Tandem dou in despectum utuntur hominis, quem affantur, cuique cæterum debent plur. numerum urbanitatis vel reverentiæ. Dou streupert / tu spurcifice! Dou galgebrok / tu furcifer! Dou snaek / Tu nebulo! Similiter Ang. Araunt, catyfe / Dost thou thou me?

I am come of good kynne. Hycke Scorner. Johnson to thou. Christofer Hanton, cancellarius reginæ Elisabethæ, homo crassus, reos perduDOU.

ellionis compellabat contentim pronomine thou, Then, inquiebat, then wouldet thou have killed the queen for conscience sake? We on such a devilish conscience! Memoir of C. Hatton by Harris Nicolas.

doukje, vb.a. compellare quem pronomine dou, tu. It jouwt nin pas, dat di soan syn heit douket. Tale verbum eseterse nationes formaverunt, qui pluralem reverentiæ sive urbanitatis in-Hollandi soli, qui du troduxerant. penitus abrogaverunt, non habent neque habere possunt; jocose et non sine absurdo risu plebs Alamanniam vocat Het land waar zy tegen one Lieven-Heer doe zeggen. — Habent Isl. vb. thus ex thu; Sneth. dutza, du queda; Dani dutte vel sige du til en; Angli to thou ex thou, tu; Hd. dutsen ex du, B. L. tuissare, ex tu. — Frisii si compellant aliquem pronomine plurali jy, quem oportet alloqui dou, utuntur verbo jykje, B. L. vosisare, ex vos; vobisare ex vobis; Isl. thiera, idem, ex thier, vos. Jykje commutant cum ykje ex F.v. i, vos, hodie jy. Sax.n. i, vos. Cum inter incolas vici frequentioris maritus et uxor, qui majorem cæteris affectant urbanitatem, se invicem vel liberos jy, vos, compellant, cæteri vix risum tenent; Dat pear, inquiunt, Dat pear is sa laf as luzen; hja jykje eltsoar ind hjar bern, hoc fatuum par hominum vobisat se invicem et suos liberos. -Credo Gallos fuisse primos, qui hoc discrimen in linguas Europæas introduxerunt; Gal. vous avez, tu habes; entre vous (tu) a moi, Nl. tusschen u en mij. Gal. tuisser, aliquem tu compellare. Nota Scandinavos ex thier, vos, sensu tu, formasse st. thierugleiki, urbanitas, obsequium.

DOU, cg. columba, pl. douven. F.b. döwe (deuwe) intingere; jö döw, (jeu deuw) f. columba; de doffer, m. columbus, Bend. 16. Nl. dwif, f. columba, doffer, m. columbus. Confer doffer et dagh supra. F.o. dufe, columba, C. M. 16. Nl. v. duyver, m. dwyviane, f. Kil. Hy liet ien douve oer 'e tsjerke fleane, homo æquus et prudens aliquid concedebat de jure suo. to rtel-dòu, cg. turtur. F.o. grawe

holddufe, turtur, C. M. 16. douwe-thille, cg. columbarium. Ags. DOUNSJE.

thelle, tabulatum. F.o. dufen-spinde, idem, C. M. 42; Dufen-kus, idem, C. M. 107; Ang. East. dowe-house, idem. Ang, dove-cote, Nl. duiven-kot, idem; duiven-slagh, idem.

dòuwe-matte, cg. columbarium. F. matte, Ang. mat, juncorum textura qua tegunt cubiculorum solum, Ags. meatte, storea, teges. Nl. matte, idem, et apud Kil. stragulum ex ulva, scirpo vel sparto. Veterum columbaria fiebant ex juncis sive scirpis textis.

douwe-drinker, cg. testa vilis in columbario aquæ plena, quam bibant columbæ; fig. quæque res vilis et neglecta. Dyn ålde hoed torket eåk om as ien douwedrinker. Dat åld gereid hinget dær foår ien douwedrinker.

DOUK, cg. obturamentum dolii. Vide dauk, supra 618.

douk-gat, n. parvum os rotundum dolii, quod obturamentum claudit; eadem apertura in fundo sinus (brok-aed supra p. 7.) per quam effluit lactis pressi serum. Aed-scammel, quam vocem cito p. 7, quoque dicitur aedrammi.

DOUNSJE, Dônsje, Dûnsje, vb. n. saltare. Nl. dansen, Ang. dance, Gal. danser, Isl. dansa, F.b. donse, saltare. — To pincxter as de kaelen (kælen) op't ijs dounsie, Nl. Te sint Jutmes als de kalvers op het ijs dansen, ad calendas Græcas, Burm. 68. Dær dounsje di keallen soms eak raer om it hea, ibi interdum inter se dimicant turbasque ciunt. Pr. ik dounsje, dou dounsete, hy dounset, pl. wy, jimme, hja dounsje; pf. dounsse; pf.p. dounse; ger. dounsjen. Ang. v. daunce. Veteres Frisii, quos puer novi, multis variisque manuum gesticulationibus comitabantur saltum, quod idem apud Romanos obtinebat. In nuptiis erant chorese, quæ sedentes solis manibus junctis gesticulabantur. Cæterum animus Frisiorum sedatior et austerior ad choreas minus proclivis est, et si in nuptiis vel nundinarum festis indefessi saltant in longam noctem, ad eos fere quadrat Romanorum proverbium, Nemo saltat sobrius. Quantum ab his distant hilares Theotisci! Quantum Galli alacres, qui stilo ipso exprimunt suum saltus amorem et dum scribunt saltant incidentes particulas / (Stile coupé).

DOUWE.

Prov. Pisjen giet foar dounsjen, sei di faem, cedat voluptas necessitati naturæ; responsum micturientis ancillæ invitatori ad choream. Sax.l. Piesen geit vor dansen, Bnl. III. 823.

Interpretes confuderunt pisje, mingere, cum piselje, confabulari et convivere, prandere. Pizel culina, unde piselje, cibari et in culina confabulari. Pizeljen giet sor dounsjen, cedat saltus prandio. Idem annuit proverbium Nl. Daer gaet geen rei voor éten, nulla chorea anteit prandio. Ambo proverbia redeunt igitur ad idem; cedant ludicra sive voluptates naturæ necessitatibus. Tuinman, II. 26, Spreekw. Corrigatur Wass. Toelage van Spreekwoorden, bl. 92. Unwillige breiden is quea dounsjen to leren, Burm. 54, invitos docere non possumus. Dir de bidlers donsie, dir stuwe de lapen, Dir de heren ryde deer stuut de moude, sors modica inter divitias et pauperiem media aliis minimas creat molestias, Burm. 13. Az älde lju' dounsje komt alles fen 'e groun op 'e foetten nes.

F.b. dúnzje, pede pulsante solum vel baculo dolium vacuum feriente sonum admurmurantem edere: ik ben dunzet, E. II. 203, (F. bunsje, idem), pulsu strepente evocatus sum.

dons, cg. saltus. Tejerk Hiddes is mei di Ingelscen oan 's dons, navarchus T. H. dimicat contra Anglos. Bellum Frisiis et Anglis proavis erat saltus, chorea, ludus. Ags. plega, motus alacris, pugna, ludus. Ang, to play ludere; play, ludus.

DOUWE, DAUWE, cg. ros. Confer su-

pra 610.

douw-wjirm, cg. lumbricus qui æstate post longam pluviam, vel rore tegente terram, sui partem anteriorem nocte humo exserit; piscatoris hamo esca est, Ang. the anglers devovorm.

douw-wjirm, cg. impetigo fœda in facie infantum. It bern hat di douwvojirm; it eánsicht is tén koárste. Di douvejirm, impetigo; 'n douvejirm, lumbricus. Ags. deav-vyrm, impetigo pedum: Somnerus in voce. Ang. tetter, ringworm, worm, vermis, quod e parva macula prorepit et se spargit hæc impetigo. Accurate Shakspere, Hamlet, a most instant tetter barket about most lasarlike, with vile and loathsome crust, all my smooth body. — Ien slok om

DOUWE-STIEN.

di dauve fen di mage to striken, (amystis spiritus vini ad abstergendum rorem de stomacho) potio vinosa matutina, Ang. East. dew-drink, the first allowance of beer to harvestmen; West. dew-bit, a first meal in the morning. -Gean as di daune, pernice pede ire, festinare: figuram præbet ros surgens et ilico properans per agros vicinos.

douwe-striker, cg. loripedis crus. Ni. mael-voet, pes metens, quod loripes pedem transverse agitat ut messor falcem. Nl. v. dauw-swenghel, wraddel, palear, Kil. Ang. dew-lap, idem, quod vacca pascens palear verrit per gramen rorans; Kent, dew-laps, coarse woollen stockings buttoned over others to keep the legs warm and dry, F. slyk-lapen, idem. Nl. v. vaene, Gal. fanon, palear; quabbe, idem; kossem, Vaene, vexillum, idem quod idem. lap, pannus pendulus. Ang. Norfolk, dew-beaters, heavy shoes to resist wet feet. Slang-dict. 119.

DOUWE, n. p. v. Douwema, n. patron. Hind. Douw, n. p. f. F. Douwke, Douwte, Douwte, n. p. f. Daf, Dawwe, n. p. v. Wass. II. 173, 174. Ags. Davo, Sec. IX. Försteman, I. 334. Ang. Davison, Davonis filius, Daveon, Dawes, F. Dauwes, nomina patronymica. Isl. dafna, vb.n. adolescere, vires colligere, vigere, de infantibus et pueris, Egilsson. Corrige Lower, English surnames, I. 167.

DOUWE, G. J. duwe, (doewe) trudere manu, vel pugno. Immen to-bek douve. aliquem pugno retro trudere. Nl. duwen, Alam. duhan, duhian, premere, Hd. deuhen, dauhen, Nl. duwen, conto (premere et) propellere cymbam.

dòuw, cg. ictus manus trudentis: '* ddu op *e húd jáen*, alicui alap**am** in-

fligere.

douwke, n. levis manus ictus. Di man is sceef; jour him ien lyts douwke ind hy leit, tange ebrium et cadit.

fordouwe, vb.s. (premendo vincere) concoquere. Swakke magen kenne nin griente fordouve, stomachi infirmi concoquere nequeunt olera. Nl.v. verdumen, opprimere. Fordouse, figurate, Di grutskens fen kéale junkers ken ik net fordouve, jactatorum egenorum supercilium equo animo ferre nequeo.

DOUWE-STIEN, cg. Lat. tofus. Maxima pars antiquorum templorum Frisize ex

DRABBICH.

lapidibus tofinis structa est. Si reputamus quam difficilis navigatio fluminis Rheni medio erat sevo, et quam impendiosa tantse molis lapidum vectura inde ab Andernaco in has oras vehendes, suspicio mihi obrepit Frisios veteres topho quandam tribuisse sanctitatem.

DRABBICH, adj. feculentus, Ex Nl.v. drabbe, fex, Nl. draf, silique. Ags. drabbe, fex, feces. Media b = media g; Ang. drege. Ang. drabb, meretrix; Germani impudicitiam habebant spurcitiem et meretricem cœno projecto conspurcabant; dicitur drabb ellyptice pro drább-woman, femina spurca, ut F. b. kôr, Nl. koer, lupa, pro hore-wif, (F. v. hore, coenum) ut Ags. fule afylede hore-com, Ang. whore, Ang. v. a dungkill-queane, Halliw. 325, (fimeti femina.) Goth. hors, fornicator, adulter, Sax. v. horo, stercus. Ex drab Ang. v. habent to drabb, to follow loose woman, Ni. hoere-jagen, (venari meretrices.) Ang.v. to drabble, Ang. to draggle in the mire; draggle-tail, a slattern. F. 'n sleep, syrma, scortum, a vb. sleepje, verrere.

DRACHT, DRECHT, F.v. populus, multitudo hominum, pompa nuptialis vel feralis, quæ ex. gr. funus sequitur vel sponsam in domusductione comitatur. Pompa nuptialis. Sponsa ad sponsum ducebatur met hoern ende mith drechta, cum cornuum cantu et cum pompa consanguineorum et vicinorum. Ags. dryht, f. populus, familia, satellitium; driht-veras, viri sodales, Abrahamus et Loth; dryht-folc, multitudo popularium, populus; droht, conditio vitæ, genus vivendi, consuetudo, conversatio, (tractus).

helich-drachta, F.v. pompa sancta, i. e. in quantum pontifices funus sequuntur. Apud Frisios solemne erat pontificem ducere pompam feralem; ad hunc diem Minister euangelii Reformatus inter agricolas et vicorum incolas ducit pompam feralem virorum, ejusque uxor sequentium feminarum: sa leitma histi buta there withume and buta tha helichdrachta, (cadaver hominis diris devoti) sepeliendum est extra cimeterium sacrum et sine pompa pontificia.

di dracht, via publica utrinque domorum serie obsita, ducens a ponte in medio vico Hérenvena in vicum 8cho-

di drachten, pl. vicus in pago Smal-

DRAEYE.

lingerland, constans ex duabus continuis viis publicis, que utrinque domibus vel arboribus sunt obsitæ, altera serie australi Suder-drachten, altera boreali Noarder-drachten. Uble wennet yn 'e Drachten, hodie male scribunt te Drachten. Sic etiam yn di Hommerts, non te Hommerts. Op it Hearrenfean, op di Ljemmer, op di Gorredyk, op di Galama-dammen, op di Galeyen, (Galiléen) nequaquam te absque articulo, ut scioli hodie indocte scribunt. Hollandi perperam inscribunt te 's Hage, te Helder, lege in 's Hage, op de Helder. - Nl. v. drecht, oppidum, municipium et forum celebre, unde Dorddrecht, Moerdrecht, ceet. v. Kil.

drechter-lant, (Mappa West-Frisies at 1288) proprie pagus sociorum, quippe qui societatem coiverant impensis communibus aggerem communem, qui omnes cingebat et contra maris aggressum defendebat, curandi et repa-

randi.

DRAEYE, vb.a et n. in gyrum vertere, verti; flectere, flecti; torquere. D oritur ex th; Ags. thravan, Ang. to throw silk. In talibus v = w fit w, et w fit y = ij; ex. gr. Goth. havi, fcenum, F. haye, fœnisecium curare. Ags. sawas, serere, Goth. saian, Nl. saeyen. Bavaria, Hd. Bayern. cæt. - 'n Réap draeye, restim torquere. Phrasis, Di réap is noch nat draid, res nondum peracta est, respice finem. — Draeye, NL wenden, in obliquando cursu vertere navem. — Di ioyn' draeit ventus cursum mutat. — Di leep draeit oer *'e wjuk*, vanellus in volatu gyrans, nunc in lævam, nunc in dextram vergit Valet de gressu alacri virginis agilis et vegetæ: Dat frómmis drait oer 'e wjuk as 'n leep. Dextra agilitas virginis quoque laudatur phrasi, Hja ken op ien sturor draeye.

bidraeye, vb.a. vafre agere. Mem scil it sa wol bidraeye dat heit tajowot, mater suis artibus patrem ad nostram

voluntatem retorquere noscet.

by draeye, vb.a. nautæ instar proram regere in aliam navem, cui obviam fit, ut rectorem compellet. Figurate, a postulato vel sententia desistere et discrepantibus accedere.

draei, eg. planca lata jungens ambas ripas canalis loco pontis, axi vertenda et revertenda. Si pro planca est tabula-

DRAEYE.

tum majus dicitur drai-bræge (pons versatilis), oppositus altero ascendenti et descendenti flapbræge, vel ophelbræge.

draei, cg. flexio vocis in cantu. Ien sankje mei moaye drayen, cantilena suavibus modis. Salmsjunge mei draeyen. - Oan it ding ien draei jaen (retorquere rem i. e.) rem malam vel infaustam vafre

explicare, in melius vertere.

draei, eg. conversio. Phrasis, Di swift is oan 'e draei, decoctor nocte dieque bacchatur; proprie, in gyrum vertitur. Eadem figura regnat in swier, gyrus, Kil. Wif is oan 'e swier, bacchatur; in swik, vibratio, Di silers binne oan 'e swik, nautæ bacchantur, Hol. De matrozen zijn aan de sjouw. Nl. v. schroeven, torquere cochleam, bacchari; zal men den raedt van een wijs man verwerpen omdat hy in sijn jeugd wat gheschroeft heeft? Visscher, Sinnepoppen, 135. Ang. v. to shrove, comessari, bacchari, unde Ang. v. shrove-tuesday. Confer Halliwellum in voce ibique locum nobilem. — Draei oan di earen, (vibrante manu aurium ictus) alapa. Eadem figura 'n slinger oan 'e earen, idem; slingerje, contorquere.

drai-gat, cg. virgo incessu feroculo; quæ sibi mire placet hinc inde anum torquens. Sax.l. drei-eers, idem. Bnl.

I. 316. *Eers*, anus.

draei-hikke, cg. clathrum aditus agri vertens se in cardine palo infixo, et hoc modo apertus vel clausus. Sethikke contra reste utrisque palis sive postibus alligatur et manibus ponitur (sette, ponere) i. e. levatur et de loco in locum manibus fertur.

draei-treeft, cg. fulcrum ferreum aheni vel ollæ supra foci ignem, quod vertitur in axi ferreo parieti affixo.

- draei-scammel, cg. compages inferior fulcrumque vehiculi longi fenilis, Figurate, abiens in rotarum axes. homo infirmis pedibus, gressu vacillante, et corporis motu pendulo inter eundum.
- drai-wartel, cg. verticillum ferreum constans ex annulo et in eo versatili axi uncato, medium inter catenam ferream et restim, qua vincitur taurus in prato. Cf. Ang v. wart, overturn, to plough land overthwart; Nl. wervel, F. warle, pessulus; F. wart, verruca, papilla, Nl. wrat, verruca.

DRAEK.

draeyer, cg. conus ligneus cavus in summitate camini, ab altera parte apertus et supra cauda lignea instructus, ab altera clausus, quem ita movet ventus, ut hic numquam in aperturam flet et fumo liberum permittat exitum. Figurate, qui, prout suum commodum fert, varias sequitur partes, Gal. pirouette.

draeyers, pl. insincera agendi vel loquendi ratio; alias slinters. Di finen géane um mei draeyers, pietatis simu-

latores artibus agunt.

DRAEK, cg. draco papyraceus longa cauda, pendens filo, quem ventus suspensum tenet in aëre; lusus puero-Di draek opsjitte, fleane litte. Angli kite, idem, proprie milvus, sed Scoti dragon, a paper-kite. Jam. Hicce ludus eget cœlo sereno cum densiore aere, quare maxime mense Septembri agitur, cum venti solidiores autumni intensius flare incipiunt. Gr. Lex. IL 1821. Hd. drache, Sax. L. drake, Gal. cerf-volant, Nl. vlieger.

Milites Cruciati e bellis sacris reduces secum tulerunt miracula et monstra ficta artis magicæ Arabum, eaque miscuerunt cum mythologia populorum occidentis. Inter ea eminebant dracones et cervi alati, qui per aera vola-bant, quosque pueri in suis ludis imitabant. Draco credebatur instructus longa et horribili cauda, quam cauda draconis papyracei repræsentat. Gibbon, decline and fall of the Rom. Emp. VI. 392. Brand, Ellis, (1848)

I. 821.

draek (di), diabolus.

draek, femina gibbosa, deformis, amara, invida. F.u. per paronomasiam De draek vliege late, deambulare cum uxore sua gibbosa. Hd. drache, idem, Gr. Lex.

II. p. 1820.

NI. met iemand den draek steken, (cum aliquo pungere, configere draconem i. e.) illudere quem. Variis modis decantata est fabula, quam nemo credit, heroes antiquos debellavisse et configisse draconem, qui totas regiones infestabat. Inter eos celebris est sanctus Joris, qui hasta transfigens draconem furentem in millibus insignibus urbium et gentium nobilium, in millibus tabulis pictis templorum, circumferebatur; hanc fabulam credere simulans et cum credulo draconem configens, ei illudere

DRAGE.

dicitur. Prov. Nl. Zo als het den schilder bekaegt moet Sint Joris den draek steken, draco eo modo a sancto Joris transfigendus est quo lubet pictori. Monendus tamen lector den draek met iemand steken aliam insuper admittere explicationem; si quis puer filo tenet draconem papyraceum in aere volan-tem, et collusor eum benigne compellans et rigiditatem fili quasi tentans hoc clanculum dissecat, adeo ut draco devolvatur, dicitur den draek steken, transfigere draconem. — Dracones erant monstra informia imaginationis Arabum, quæ non tantum horrorem sed fastidium incutiebant; inde Nl. de drack stockt my van dat vuile wyf, idem est quod de walg steekt mij, spurca femina mihi nauseam movet. Tuinman, I. 202.

DRAGE, vb. a. portare. præs. ik draech, pl. druck, droech, pl.p drein (ex dregen) p. præs. dragende, inf. drage, ger. dragen. F.v. drega, draga, ger. to dregande, dregane, præs. 1. pers. dregge, 3 pers. dreith ex drecht, pf. dréch et drock, p. pr. dregande, p. pf. dregen. Ags. dragan, 8 pers. procs. he dragth, pf. drók, pl. drogon, p. pf. drægen, portare, trahere; Ang. to drag, to draw, trahere, verrere. Isl. draga, trahere, verrere. — Prov. Di jungste bidler mat di koer drage, junior inter mendicos portet manticam, i. e. juniores allevent onus provectiorum ætatis. Itende ind dragende gasten, convitium in convivam illiberalem, qui cœnatus apud amicum ferculum quoddam reliquum secum aufert. - Di jung-keerdel droech him dær goed, Gal. Le jeune homme s'y est porté en homme de coeur. — Drage, vb.n. pus emittere; di swolm draecht oerfoel, tuber vehementer suppurat.

drager, cg. pl, dragers, portatores feretri.

oandragers, pl. susurrones, delatores. waech-dragers, pl. qui portant caseos et dolia butyri in trutinam publicam.

dracht, cg. onus quod totum quis simul portet; ien dracht jild, ien dracht bleyen. Pregnatio, Myn wiif hat ien queade drackt, mea uxor in pregnatione semper est morosa. Ongemakkelige dracht, graviditas incommoda, molesta. — Hynxte-drackt, simulata feminæ graviditas. — Habitus, mos se vestiendi,

DRAIT.

Di Frysce drackt makket ien äld minsce jung, habitus Frisicus temperat senectutis signa in facie vetularum; plene Nl. kleder-dracht. F.v. Presteren schellet nen forgulden sporen drega, non licet sacerdotibus ornare calces calcaribus deauratis.

dracht, cg. fœtus in utero, vitulum attinet. Dracht, cg. sanguis, quo fœtus in utero nutritur, It keal kriget di dracht throck di noale, vitulus in utero accipit nutrimentum per umbilicum.

di dracht, suppuratio; Di dracht fen it seer stéd, vulneris pus emissum.

drachtich, adj. gravida, (Lat. quæ uterum gerit), de animalibus. Drachtige baerch, sus gravida. Nl.v. draghende vrouwe, mulier gravida; draegh-moeder, matrix. Kil. Cf. Maerl. Nat. Bloeme 169, vs. 2678, draghende, gravida (locusta.)

del-drachtich, supra 604.

draggel, cg. Warns, coetus, turba. Ien draggel bern, (onus liberorum, i. e.) numerosi liberi. Dial. com. 'n fracht bern, (onus liberorum) idem.

draech-kleed, n. brassicæ napi culmi in panno magno lineo quadrato (draech-kleed) portantur ad pannum lineum maximum, super quem in agro triturantur sub dio.

draggelje, vb.n. pendulus hinc inde trahi, i. e. jactari; di linten draggelje di silers oan it scewe huótje.

bidrage, supra 246.

DRAGER, cg. musca major cærulea, stridens alis, arrodens cadavera, inimica carnibus, quas ovis vermium impregnat; apparet æstate calente maxime mense Augusto. Ob strepitum hanc muscam quoque circumscribunt Frisii blàuwe gonzer, Sax.n. brommer. Nl. v. draght, monstrifica soboles, larva, Kil. Nl.v. dragen der boozen geesten, Isl. draugr, manes, lemures, spectrum; Egil. at drauga, larvarum more circumvolitare. Hald.

DRAIAL, m. F.b. pl. drailar, medullæ spongiosæ parvorum juncorum ellychnii usum præstantes, Joh. 6. F. ruske-pit,

pichje, Hol. lampepitje.

DRAIT in tab. Schotani, hodie dreit, n. flumen tortuosum in pago Smallingerland proveniens ex lacu Smalleneester Sanding et fluens usque ad vicum Kortehem ab oriente. Forte ex drai-wet, torquens aqua. F.u. wat, in peerle-

DRAL.

wat, balneum equorum; Nl. paerde-wed. F.v. wet, F. wiet, humidus. Confer

Isl. dreita, parce fluere, stillare. DRAL, adj. F.o. arcte torta (fila), D ex th. F.b. thral un dick, contortus, i. e. densus, spissus, E. I. 10. F.v. adv. thra!l, inopinato, repente; proprie, in conversione, dum quis se convertit; Nl. in een ommezien. Ang. v. thralle, st. momentum, diecula; Saterl. tralle, torquere. Alam. drellen, circumvolvere. Mhd. gedrallen, gedrollen, Benecke I. 801, tortus. Nl.v. drollen, volvere, volutare, fila rudia et dura nere; stercus duriusculum egerere; gesticulari, facetum et lætum se exhibere; Drol, turbo, stercus tortum et teres; gesticulator, homo festivus, lepidus; Kil. Gal. drole, Ang. drol, mimus. Nl. drollich, festivus, lepidus.

dral, F.o. linteum rude et crassum ex cannabe vel lino, Hd. drillich. Stür.

dral, F.b. compactis et firmis membris (homo) haud procerus, Nl. gedrongen kerel; pernix, agilis, et vegetus, 'n dral wicht, puella prompta, alacris.

droltje, n. nanus obcesus, homuncio brevis, quasi globosus, nodosus. Hol.

'n drol van een karel.

His similia habet Grimm in vocibus drell, adj. et drall adj. et adv. ubi tamen thralle abusive abnegat Anglis. Confer nostrum drille.

DRAMME, vb.a. F.o. alta murmuratione aliquid flagitare infantis instar. Hol. drenzen, idem. Holstein dram andoon, noxam nocere, I. 246. Scoti dram, melancholia. Jam. Forte dram ex Nl. drang, pressura, angustia; m in multis vocibus antiquis ori-

tur ex n

DRAMMELJE, vb. n. moras trahere, cunctari. Ang. Dorset, drimble, to loiter; Somerset, drimmel, to suffer pain, Nl. bedremmeld, confusus. Ang. to trammel, morari, tardare, intercipere; trammel, rete aucupis. Isl. thramma, lente et jugiter procedere, Egil. anhelus vagari, Hald. gravibus tardisque gressibus ire, Jonsson.

DRANE, F.o. fucus, Stür. Ags. drane, dræn, Ang. drone. Confer Isl. drioni, taurus cornupeta, et Grimm, Lex.

Drone.

DRAWE, vb. u. tolutim currere ut equi Frisii, qui olim nobilibus equitibus

DRÆGE.

equi bellatores erant, sed hodie vehicula tantum trahunt; quod cum quadrupedantes non nisi incommode possent, illi ita finguntur, ut semper tolutim incedant. Drawe on ien swipe, cursu tolutario certare de flagello argenteo. Hind. draine, idem; si ealle um en daze draisse, tolutantibus equis certabunt de cistella tabacina argentea. hird-drawe, vbn. vectus equo certare

cursu de præmio.

hird-drawer, cg. equus succussarius solito acrior, quo in stadio certant de præmio. Prov. 'n Hynser yn 'e stap hellet ien hirddrawer wol yn, modico gressu euns equus equum pernicem tandem assequitur.

draf, eg. cursus tolutarius equi. sit draf under dat hynder, hicce equus evadet cursor pernix. Ut'e draf komme, tolutim incedens ad gressum quadrupedantem transire, quod in certaminibus equestribus Frisiorum vetitum est.

hontsje-draf, gradus caninus, inter ambulationem et cursum pernicem medius, Op 'n hontsjedraf rinne. De homine 'n honteje-draf dicitur, Ang. dogtrot, a gentle trot like that of a dog, Johnson. Di blide bern rousen my op ien hontsje-draf to mjitte.

DRÆGE, eg. anchora pusilla navium minorum tribus manibus instructa, F. o. dragge, Nl. dregge; Holst. dragge, Wb. I. 244 anchora minor. Dithmarsi draggen, harpago sive manus ferrea tribus uncis, qua res mersas e fundo aquarum trahunt. Poëtæ Gysberto dregge est anchora majorum navium, que mare current; syn dregge uwtwye, jacere anchoram, II. 73; oon dregge-touw ride, ad anchoram (vel potius anchoralia) consistere, I. 78. F.b. dregk, m. anchora parva. Joh. 6.

Age. dræge, Ang. dræg, an instru-ment with hooks to catch hold of things under water. Sax. l. dragge, anchora parva tribus vel quatuor manibus. Ags. dræge-net, rete quod trahitur, sive nave piscatoria inter velificandum, sive manibus piscatorum, NL sleepnet, Ang. drag-net, rete quod verritur per fundum aquæ. Ags. dragan, Ang. to draw, to pull along the ground by main force. Isl. draga, eg dreg, trahere, ducere, subducere. F. v. drega, ferre, portare. Anchora fert, portat navem; harpago tollit, attollit mersa.

Vocales molles in age et age (drage, drage) temporis lapsu sunt induratæ, unde dragge et dregge; quæ mutatio ne incautos inducat ad derivationem ex dré-egge, tribus cuspidibus vel manibus anchora, ut dreft ex dré-fot, tripus.—Cum Angli dicant drag pro drag-net mini suspicio suboritur Ags. dræge, Ang. drag, harpago, qua mersa e fundo aquæ trahuntur, diei pro Ags. dræge-kôc? m. uncus tractorius. Ags. hôc masc. gen. ut F. b. dregh, m.

DRE auditur tantum in phrasi op syn dré wæze, contentus, lætus esse sorte sua, præcipue si quid fausti alicui contigit, Gal. Etre en belle humeur. Dré per apocopen pro dréf, et dráf pro dreeft, sedes tribus pedibus fulta; Nl. et F. treeft, tripus ferreus ollæ sustentaculum in foco. Ags. thryfet, Ang. trevet, tripus. Sax. l. dreeft, dreft, (Hd. dreyfusz) tripes. Sax. l. He is op synen rechten dreft vel dreeft, er ist bey guter laune. Ex dreeft fit dreef et dré. F. eadem figura Hy is op syn studitsje (est in sua sedecula, i. e.) ei bene est, hilari est animo. Innuit sedem cuique privam, cui assuetus est, quæque ei omnium est commodissima. Richey, dreft, 40. Holstein I. 248. Grimm, Lex. Dreifusz, II. p. 1881.

DREAGJE, vb.a. aquam calidam effundere de olere cocto, præsertim de coctis fabis vel terræ pomis. Di jirapels (ierd-apels) dreagie, siccare cocta poma terræ. F.b. dragi, percolare, At maalk is al dragat, lac jam percolatum est, Joh. 38. Saterl. drage, percolare liquores, E. II. Kil. draghe j. sighe, colum. F.u. drage melk, lac despumatum, proprie percolatum. Ags. drenigean, Ang. to drain, derivare, deducere aquam superfluam per canalem, tubum vel sulcum. (Ags. dregan, trahere, Ang. draw, trahere, abstrahere, educere. F. draegh-net, vel sleepnet).

dréagje, vb. a. despumare; dréage moalke, lac despumatum. Ang. skimmilk, proprie Nl. geschuimde melk, Nl. afgeroomde melk, proprie abstractum, deductum. Ideo Hind. opnomde moolken, proprie lac ablatum, desumptum, F. u. drage melk. Hodie lac despumant patella; veteres cremorem defluere sinebant. Inde restat Nl.v. vlotemelck (lac defluxum) lac sine cre-

DREEGH.

more, Kil. Dockum fleuto-melk, Campen fluite-melk. Per ellypsin flut, potio evapida in genere. Phrasis Op dreage moalke, dær ien oar di reámme åfslabbe kat, bis ik nat thoarstich, (haud sitio lac despumatum, de quo alius sorbsit cremorem) haud mihi placet puella cujus amorem et amplexus alius ante me delibavit.

DREAUW, adj. defatigatus, fessus cursu vel labore gravi. Confer Ags. drefan,

turbare, vexare, affligere.

DREEGH, adj. firmus, durus, robustus, proprie, gravis, gravidus. *Dreegh*, idem quod Ni. *zwaer*, gravis et gravida. Islandi eadem figura *olietr kona* (non levis femina, i. e.) gravida: liet-tur, levis, ad verda liettare (levior fieri) eniti partum, Andrese, liette, p. 165. It wyfke is heegh ind dreegh, muliercula partui proxima est. — Tutus et omnibus necessariis cumulatus; Heit ind mem sochten oeral um it famke, ind it siet heegh ind dreegh by oarrememmenkjarre to boártjen parentes filiolam anxie ubique quærebant, dum tota quanta salva ludebat inter aviæ familiam. -Dreegh iten, cibus firmus, durus, Cic. cibus gravis. Contra licht iten, cibus facilis, proprie, levis. Kil. "dreygk broodt Fris. panis vetus, unde minus perit." Beane mei spek lisze dreegh yn 'e mage, fabæ cum lardo (gravide jacent in stomacho i. e.) non cito concoquuntur, Nl. *liggen zwaer in de maegh*. Inde et vb. Nl. de maegh bezwaren, prægravare stomachum. Confer Isl. definge, largus, copiosus, sufficiens, Egil. F. 'n dreech ein', tædium movens longitudo viæ, expectatione viatoris longior; 'n dreech thinger, emtor non cessans liceri de pretio, Ang. North. dree, a way seeming long and tedious beyond expectation; a hard bargainer; a word of very frequent use in the Northcountry in the senses mentioned, Ray, North-Country words, p. 27. 'n Dreech keerdel, homo solidus, editior viribus homo, structuræ præter speciem solidissimæ, lacertosus.

drieeh, adj. F.b. laboris longe patiens, perseverans; astutus, vafer, Bend. 188. Dani droi. Ang. v. dry, dolosus.

undreach, adj. vacuus, sterilis, orbus, carens. Kil. ondrachtich, sterilis. Nl.v. Fen wit ind fet ondreach, G. J. carens ingenio et captu.

DRENTEN.

Treste tekijn is maget; Ondrachtigh ende niet en draget, Broeder Gheracrt, v. 1098.

Confer Ags. dreok, prudentia; dreoklæcan, artis magicæ periti medici.

DRENTEN, adj. luculente cultus, vestitus. Jenten ind drenten, eleganter et luculenter cultus. "Calamistratis Ags. getrymptum." Gl. Cot. p. 52. Notio intorquendi et fingendi capillos apud Anglos in voce trim ad generalem munditiei et elegantiæ transiit. Confer Jun. Et. trimm, et Nl. v. drenten, turgere, Kil. Drenten, turgidus, Broeder Gherard, p. 332; quasi drenten esset turgens ornatu?

DREPE, vb. a. F. b. verberare. Isl. drepa, Ags. drepan, verberare, vulnerare. Ang. v. drepe, occidere. Outzen.

drep, F.b. ictus. Ags. drepe, m. idem. F.v. dropa verber. F.o. drapi, percutere, pf. drep (dreep) et drop (droop) unde F.v. dropa, verber. Stür.

DRIBBELJE, vb. n. ititare, pedes sursum deorsum movere in eodem loco

ut puer micturiens.

um dribbelje, huc illuc frivola vel nihil agens, sive otiose circumititare; ex. gr. vetulæ curiosæ; Beppe dribbelt di hele dei it hús throch, avia cursitat brevibus passibus. Frequent. verbi dribje, Ang. v. drib, to shoot at short paces. Kil. "drabben, Hol. cursitare, itare." Confer Hd. traben, tolutim ire; supra drawe. — Frisiis rinne est, tum currere, tum fluere, manare; Hol. lopen, eurrere et fluere; lopend water, aqua (haud stagnans, sed) defluens.

dribbelje, vb.n. guttatim stillare. Ang. West. dribble, to drizzle or rain slowly, F. migelje, miggelje, idem, Isl. miga, mejere et scaturire. Scoti drib, gutta, F. drip, Nl. drup, idem; F. drippe, Nl. druppen, stillare. Angli ex F. drip, formarunt dim. driplet, F. lyts dripke F. Di treppoat (Hol. trekpot, Ang. tea-pot) dribbelt, ollula theacea liquorem extractum guttatim emittit (ec. per tubum foliis these obstructum.) I ro hodierno dribbelje olim florebat drabbelje, unde

drabbel-koek, pistura ex farina triticea, butyro et lacte, quæ in liquidam
massam mixta per infundibulum defluit (dribbelt) in butyrum ebulliens, ubi
ut vermes inter se convoluti conglobata induratur. Similem nisturam An-

DRILLE.

gli (East.) appellant drop-damplings, small dumplings made each by a spoonful of butter, dropt into the hot water. Halliw.

DRIBS, cg. fæces madidæ, omne cœnosum, materies uda et glutinosa. Ags. drabbe, Ang. drab, dregs. Nl. drabbick, fæculentus. Confer drits, drabbel-koeke, drabbelje.

DRIEGDE, m. F.b. astutia, Bend. 53. Ang. d. dry, adj. crafty; subtle. Scoti draucht, an artful scheme. Cf. dreegh. DRIEGJE, DRIIGJE, vb.a. minari. Nl. dreigen. Makkum Ho lärkt, ind wielt, ind driight, ind stekt di cange need, ut mugit et tumultuatur et minatur et confodit anxia necessitas; e poemate excerpsi. Ang. East. lure, to cry loud and shrilly, F. lurkje; Nl. loeyen, mugire. F. Wielje, in vortice circumagi. F. stekke, pungere, confodere. -Figurate, sibi proponere, decernere, Driigje jou mein al foart? an tibi proponis jam proximo die solis abire? Hy driget nei Hynlippen, jam jam Hindelopiam profecturus est. Makkum, drouwje, minari (quid facturum esse.) Heit ind mem drouwje nei Alde-Bercoop, parentes mei excurrere volunt in vicum O. — D fluxit ex th molli; Ags. threasoian, Sax. v. githroon, increpare, corripere. Ang. Sax. to thrave, to argue warmly and loudly, Alam. drawjan, Nl. "drouwen, Sax. Sicamb. minari." Kil.

DRILLE, vb. a. terebrare, vertendo perforare, exercere. Nl. "drillen, trillen, terebrare, gyros agere, altro citroque cursitare. Kil. Ang. Devon. to twirl or whirl. Ang. v. thirle, thrill, a hole, Nl. v. drille, foramen, kil. Drille prodirle; d ex th in Ags. thyrlian, terebrare, perforare, Ang. to drill, terebrare, exercere milites. (In gyrum agere) vagari, hinc inde cursitare, Ang. to drill, fluere, ut Nl. lopen, currere, fluere.

Th abiit ex thyrlian in t et d, utraque literæ diversam assignante notionem genio linguæ; scilicet trilje, tremere, Nl. trillen, et drilje, Nl. drillen, in gyrum vertere, terebrare. Ags. the respondet literæ t Latinæ in teres, terebra, tornare, cæt.

drilje, torquere, vexare. Ik scil dy

drilje, ego te exercebo.

bata induratur. Similem pisturam An- dril-master, excercitator militum, Hd.

DRILING.

drill-meister. Dou biste nou 'n greate baes, mar dou scilste noch dyn drilmaster fine, licet nunc ferox tandem incides in eum, qui tuos comprimet animos. Prov. Az ien officier mey'e hoed naet drille ken meyer wol onder de buffels rinne. MS.

dril-boar, cg. terebra mucrone solido instructa; Ang. drill. Boar, terebra

mucrone cavo instructa.

drille, trille, Fris.j. spoelwiel, rhombus quo fila deducuntur. Kil.

drilje, trilje, Fris. tramam rhombo glomerarc, duplicare fila; tremere, motitare. Vide drillen, trillen apud Kil.

dril, cg. circumcursio. Di faem is jimmer op 'e dril, famula ignava vel proterva usque obambulat plateas. Nl.v. drille, mulier vaga, levis; meretrix. Dimun. drilke, drilleje. Bnl. trill. Nl. lopen, currere; loopech (circumcursitare amans) catuliens (canis).

driltsje; 'n driltsje dwaen, cursitans visere vicinum et redire. Nl. drillen, trillen, ultro citroque cursitare. Kil.

throch-drilje, vb.a. mucrone vertente perforare; *throch-boarje*, perterebrare, i. e. terebra excavante. — *Throch-drilje*, terebrante motu pervolare,

Du heste fen nin pilen nea, Dy deis de loft throghdrilje,

G. J. I, 145, telorum vis quæ volat per aera. Nl. drillen, tremere; windeken daer 't blad af drilt, hodie trillen, tremere.

DRILING, cg. pl. -en, tergemini. Dri F. u. tres, F. thrye.

drilings-stoak, cg. occa gravis tribus equis per tellurem dissicilem brutam-

que trahenda.

DRYLST, 'RYLST, oppidum Frisiæ. Ex der Ylst, ut Dra-poort, porta Groningæ ducens in flumen Dra pro der A. Toppenhuzen, vicus Wimbritseradelæ, ex to Oppenhuzen. Ridsert pro ter Jdzerd vicus Stellingwervæ. Flst forte contrahitur ex *Ylsted*, nomen vici Cantiæ. Sax. v. nomen oppidi Ilstat, in traditionibus Fuld. Droncke, Försteman, II. p. 831. — Der fit ter in Terkappel, vicus in Zevenwolden; Der Kapple, Beneficiael-boek, p. 24; Capelle (B. L. capella sacellum) retracto accentu ex pel in cap fit kap'le

DRIND, DRÎND, perf. part. Hind. verbi drage, pro drigen ex dregen, Ags. draga, pf. part. drægen, portatus, latus. F.u.

DRINKJE.

in part. pf. finalem n sæpe muniunt sequente d, ex. gr. doen, facere, deend; sien, videre, siend, pro deen, sien.

DRING, DRIENG, DEENG, F.b. famulus, puer, juvenis, filius, Outzen. Joh. 101. Ags. dreng, juvenis, famulus, assecla, miles. Isl. drengr, juvenis, vir strenuus et fortis, satelles. Ang.v. drenges, men holding a rank between the baron and thane, milites. Vox nunc

in Anglia obsolevit.

DRINKJE, DRINKE, vb.a. bibere. præs. ik drink, pf. dronk, drunk, pf. p. dronken, præs. p. drinkende, ger. to drinken. I in drinke ut apud Hollandos male indurata est; antiquæ vocalis suavitas obtinet apud Hindelopenses in drynke, drynken. Ita et Zélandi driinken pro drinken, W. G. habet drinse, bibere, in utdrinse, ebibere. F.v. drinka, bibere, ger. to drinkane, p.pf. drunken; hwasa myt hym ith iefta drinct is in da ban, qui cum excommunicato comedit vel bibit ipse excommunicatus est. Haste nat hwat to drinken? Nonne habes quod bibamus? Prov. Men matte ite ind drinke al wierne alle beámmen galgen. — Meij dij muwle moste wyn dryntze, Burm. 42. Isl. absque n, dreka, drekka, drykia, quam formam veterum Junius comparat cum Isl. dreg traho, droo traxi, traga trahere, et Ang. a great draught, ingens haustus; Lex. Goth. p. 144. Gothi pro nk habent ggk in driggkan. Isl. dreck, bibo, pf. drack, bibi, Goth. pf. draggk, Nl. v. drinken, pf. drank, hodie dronk ut Frisii.

In varias partes abit notio trahendi. ex. gr. Isl. draga, trahere, versare, circumagere lapides molares, Egil. 103, unde Nl. draeyen, torquere, volvere, et F. draggelje, fluitare vento, supra 730. Ang. West. drag, a swinging fence across running water, Hal. 315. drinken, n. potio. Hind. Wi spraingen as ochteren kalen, di drynken krije, throch enor henne, F. Wy sprongen as nochteren keallen, dy boarnd wirde, throch enoar hinne. — It iten ind drinken is bæst by di pastoors, pontifices laute vivunt. Jouw di hungerigen iten ind di thoarstige drinken, da potum siticulosis. Anglosaxones haud aliter frequentabant verbale drincan, Gen. XXI. 19, heo sealde tham cnapan drincan, F. hja jûch di knaep drinken, Hagar puero

Ismaeli dabat bibere.

DRINKJE.

drinker, eg. potor, ebriosus. Ags. drinkere, m. Ang. a drinker. Prov. 'n Drinker siket 'n klinker, Mar 'n fraet is einbact, potor amat combibonem, sed vorator suam curat cuticulam solus.

drank, og. drankje, n. potio medica, plene doctors-drank. Nl. dranck van medicijne, Kil

drinte, og. ultima medici potio. Ang. drenck, animalis potio medicinalis.

drank, cg. omnis potio inebrians, speciatim spiritus vini vel juniperi, Nl. sterke drank, Angli verbum de drank-tonne, cg. dolium in quo severbo strong liquor. Di man is oan 'e drank, F.b. hi is an de drunk, W.o. E. I. 364 homo ebrietati deditus est; hy is our syn drank, homo ebriolus est, Ags. oferdrene, ebrietas; ofer-drencan, inebriare, Isl. drecka yfir sig, vino se obruere. Di wiiste ljouwe forelamoje oan 'e drank; di satan hat yn 'e jendeer pisse, viri consultissimi se devovent apiritui juniperi, in quem setanes minxisse videtur.

drank, potus exhilarans in festo vel comessatione vel symbolis. Di feinten joure di drank, ind di fammen it iten, in symbolis juvenum et virginum, hæ sufferunt sumptus edulium, illi vini, vel cerevisiæ, vel spiritus vini. In ludo campestri pick-nick, cui interfui, Angli eundem sequebantur morem. Non in diversoriis, nedum tabernis cauponariia, se delectant; sub dio epulantar ex eduliis et cupediis que puelle, et vinosis que juvenes paraveruut. Non dubito quin hicce mos sit remotissima atatis et olim omnibus nationibus gentis Anglo-Frisicæ communis; uventus enim Saxonica campestris Daventriss ferias vel nundinas celebrans eundem ritum accurate observat. Adde quod juvenis suaque puella spiritum vini sacchareum in amoris mutui tessaram per fistulas figulinas sugunt ex poculo, ut Angli corumque coloni Americani per culmi triticei segmenta.

drank-awiet, adj. liquoris inebrian-tis petum appetens. Ags. druncen-georn, -call, adj. bibax. Vall vel wal inverse lase, leso, Ang. v. dronkelesse, Wright. Ang. v. leve, desire, inclination; nisi lence sit terminatio communis adj. pro -lege vol -leg.

drank, fæces recentes coctæ cerevisiæ sive excecti hordei, quibus porci et

DRINKJE.

vaccee saginantur. Hol. draf, Aug. v. draf, Ang. dregs. Prov. Folle hannen meitse licht wirk, folle bargen thinne drank.

drank-spek, n. lardum porci granis excoctis saginati. Figurate, obcesitas hominis ex nimio potu cerevisise vel spiritus juniperi; per paronomasiam vocis drank, fæces et potio inebri-

drank-bûr, cg. rusticus alens vaccas vel porcos fæcibus cerevisiæ.

dimenta cerevisia asservantur in usum porcorum vel vaccarum.

drink-hoarn, cg. Ags. drenc-horn, Ang. a drinking-horn, cornu poculi vices præstans. Frisii diebus festis bibebant ex cornubus boum opere argenteo eleganter obductis, quorum pauca splendida exemplaria restant. Festum Ste Stephani præcipue lauta compotatione celebrabant, unde salutatio solemnis Goe moarn St. Steffens In messis festis agricolæ adhibebant cornua, quare in titulo dia-riorum Frisies sec. XVII apparet imago areatoria læva tenentia flagellum, dextra cornu potatorium.

Tale cornu adhuc restat superne quinque eburneis cinctum clipeis, in quibus totidem insignia sunt sculpta, quippe Frisiæ urbiumque Bolswerdæ et Snecæ; deinde signum chirographi possessoris Terdt Tyerds, hominis plebeji; postremo siren passis crinibus, diademate regio coronata, tenens læva speculum, cujus caudæ piscariæ annatat pisciculus. Subter insignia Frisize et possessoris contigua est imago Frisiæ virginis Frisice convestitæ, læva tenentis pomum vel potius pilam; ante faciem ese est piscis, pone caput canicula pileolo ornata; subtus legitur, Die minen naem wel (wil) weten, dye rygte juffer ben ick geheten.

Sequitur annulus eburnens, cui insculpta sunt veteri idiomate Neerlandico quædam proverbia trita; ultima verba habet sequens distichon, folle koppen met fette soppen ende een horn op den kant, dat is het wapen van West-Frieslant.

Annulo argenteo cingente oram cornu manus posterioris ævi insculpsit verba. Uit craght en gedacht van de wacht A. B. 1684.

DRINKJE.

Nota coppen frisice appellari crateres latos utrimque aneatos, sive figulinos sive argenteos, e quibus in nuptiis et festo nati infantis, juvante cochleari communi argenteo, bibunt spiritum vini mixtum uvis passis in co maceratis et saccharo. Sic et accipit Kil. "kop, drinck-kop, patera, ecyphus." Hic tamen coppen sunt patinæ, fette koppen, patinæ pingues, i. e. lautæ.

drink-jild, n. Ang. v. drink-money, Ang. a fee, Hol. sen fooi, levidense munusculum famulo. Tropice, urina quam reddit canicula vel infans in solo cubiculi, It honke jount us drinkjild. Nl. drink-penning, Ang. v. drink-

penny.

drink-put, cg. In pratis extra aggerem marinum fluxui marino obnoxiis sulci aquarii salsis maris aquis repleti sunt. Heec prata in pago Ferwerderadela dicuntur kégen, in quibus fodiunt puteos aquee dulcis (drink-putten) ne pecori potus salubris deesset. Keegh idem quod kaegh, Hondii tab. Rijnlant, 1629, Hol. kaai portus ripa, et West. Fr. kogge tractus agrorum communi aggere contra maris aggressum cinctorum.

dronk, eg. haustus, potio. Jouw my'n dronk wetter, F.b. Riek mi æn drink watter, da mihi haustum aquæ; drink, m.

drinkel-deade, cg. homo suffocatus aqua, Nl. drenkeling. Ang.v. drinklyn, suffocare aqua. Hall. Figurate, mersus vino, qui inter manus combibonum aufertur, Ang. dead-drunk, Hol. stom-dronken. — Mortui mersi peregrini quondam ad latus boreale coemeterii sepeliebantur. Patibula quoque in Boream spectabant.

drinkel-dobbe, cg. F.o. scrobs in medio prato plenus aquæ, quam bibat pecus, aquarium. F. börne (bone) idem.

- dronk, m. F.b. nuptiæ, ut Ang.v. ales, cerevisiæ, pro festis, quæ potu cerevisiæ celebrantur; bride-ale, bridal nuptiæ. Da dronko-liuden, nuptiarum convivæ. Wi wult dronk do, (Ang. We will do cæt) nuptias celebrabimus, W.o. E. I. 364.
- drunken, dronken, adj. ebrius. Ags. drunken, Ang. drunk, idem, proprie idem quod Lat. mersus vino, quæ hyperbole quoque regnat in F. hy is under wetter vel to sink, ebrius est. Ang. v. dronke, suffocatus aqua. Sa drunken as ien snip, perebrius. Prov. Drunkene

DRINKJE.

tju' ind lytse bern hawve altiten ien ingel by hjer, cavet genius ne ebrii et infantes aliquid mali capiant. Drunken lju' hawve nin engelok, Gal. Il y a un dieu pour les yvrognes. — 'n Drunken wiif ie 'n ingel in it bad, Lat. Quid enim Venus ebria curat? — Hwatste drunken dochste maste nochteren untjildje, Scoti, Hwat you do when drunk, you must pay for when dry, Kelly, 344. Drunchens muwle spreckt horisen gruwn, Burm. 15, in vino veritas; Scoti, He speaks in his drink, hwat he thought in his drouth, Kelly, 184, ebrius blaterat quod jejunus cogitat. — Nl. dronkard, Ang. drunkard, homo ebrious.

drunkenscip, dronkenscip, cg. ebrietas. Ags. druncenscipe, m. Ang. v.

drunkescipe, Halliw.

drenca, drinka, (drintsa) drinaa, vb.a. aquis suffocare, et n. suffocari. Aga. drencan, idem, Ang. to drench, potum dare, Nl. drenken, idem; k == ts F. drentes, drenca, drence, drense, aquis suffocare. Aga. drencan, bibere, unde F.b. dranke, et dranke, Outsen. Nl. drinken, bibere, pf. drank, hodie dronk, unde drenken, potum dare. Stoke non eurabat hane vocalis mutationem dicens hem selven drinken, se ipsos suffocare aqua, hodie Nl. verdrinken, se submergere. — Prov. Meij ien drinet kael (kæl) ist goed staegien (wægien) tute in parvo periculum facimus, Burm. 45. Musen drinse, mures in nidis aqua infusa suffocare.

Potatores vitium contegere amant liquorem inebriantem appellando diminutivie; ex. gr. Ang. dram, haustus liquoris inebriantis, ex drackm. Pharmocopolæ olim, ut nostris temporibus in Alamannia, cauponam instar vendebant amystidem liquoris inebriantis intrantibus, cumque illi pondus computarent per drachmam (octavam uncise partem) inde (drachm) dram valebat haustum spiritus vini; F. ies drip, dripke, guttula; drip um it kert kel to meiteen; Hol. n traantje, lacrymula; scheppie, haustus minimus; spatje, guttula resiliens cadentis liquoris; graantje pikken, granulum rostro tundente avis instar capere; alludit ad secale vel triticum ex quo spiritus vini

DRINTE.

coquitur; Hol. 'n taaye. F. wipperke, pocillum uno haustu ebibendum: quæ omnia potum inebriantem significant.

drinze, vb.a. aquis suffocare. K = te. Drinke fit drintse, unde drinze. Nl. v. sich drinken, se aqua suffocare. Musen drinze nidos murium aqua implere ut exeant et parva furca configantur. It lân âfdrinze, totum pratum hac venatura a muribus liberare. Prov. Mei 'n drined keal is 't wol to weagien, in re pæne perdita tute periculum facimus. — Nl. v. drinken, pf. drank, unde drenken, potum præbere, F.b. draenke, act. et pass. aqua suffocare et suffocari, E. II. 189. Ang.v. to drenche, Ang. to drown, (ex Nl. drinken, pf. dronk) aqua suffocare.

fordrinke, n. et a. suffocare et suffocari aqua; minus urbane forsupe, Nl. versuipen. Prov. Di jeugd fordrinkt jamk foar dat hja wetter sjund hat, juvenes puellæque periculi nescii sæpe

in exitium ruunt.

tabak-drinke, hodie tabak-smoke, ellyptice smoke, ducere fumum tabacinum per fistulam figulinam (piip.) Di alden dronken di tabaksreek," veteres bibebant tabaci fimum," quod eum ut potum inebriantem deglutiebant, in hoc imitantes orientales, qui fumum opii accensi per fistulam sugunt et bibunt. Deinde fumum suctum per nares efflabant. Visschers Sinnepoppen, p. 134. Ang. v. drinke tobacco, Ang. smoke tobacco, ellyptice smoke. Vide Vide Fairholt, Tobacco, its history and associations. London, 1859. p. 57.

DRINTE, Nl. Drente, pagus Drentiæ. Abundat campis latissimis ericæis, in quibus hinc inde restant barbaræ gentis monumenta sepulchralia. Constant ex uno lapide molis immensæ, quem sustentant sex minores solo infixi. Similes vidi in Anglia et Hibernia, quos incolæ vocant Oromleche. Drentani hunnebeddeu. Plurimum occurrent in insula Anglesey, sed nullibi frequentius quam in Scandinavia. Memoratu dignum hæc monumenta in viciniis Palmyræ fuisse inventa, adeo ut verisimile sit gentem, quæ ea struxit, ex oriente migravisse in Europam. Hunne-bedden, mortuorum lecti, ut hunne- vel henne-kleed, vestis feralis, Alii vocem derivant a gente gigantum, quorum fama sub nomine

DRIPPE.

Hunen restat in lingua et fabulis hominum campestrium. Bergh. Nederl.

Mythologie 192 cæt.

Drint, cg. incola Drentiæ, Drentanus. Drentani, natione Saxones, dialectum frequentant inter Ommelandiæ et Transi salaniæ idiomata fere medium. Hujus pagi colonis ingenium imputant illiberale et avarum.

drint, ovis pagi Drentiæ. ibi pastæ habent caput cornutum et caudam prolixam; Frisiæ oves caudam habent brevem et cornubus carent. D fluxit ex th; seculo IX enim Thrianti vocabatur, Först. II. 432. Nomen credo ortum ex apro, cujus imaginem Drentani in signis suis militaribus circumferebant, Isl. thrándr, m. aper, et nom. proprium viri. Tac. Hist. IV. c. 22, Hinc veteranorum cohortium signa, inde depromptæ sylvis lucisque ferarum imagines, ut cuique genti inire prælium mos est, obstupe-fecerunt obsessos. Tae. Germ. VII, non quasi in pænam nec ducis jussu, sed velut deo imperante, quem adesse bellantibus credunt; effigiesque et signa quædam detracta lucis in prælium ferunt. Plut. Mar. c. 23, Cimbris signum militare erat taurus æneus. Analogice Isl. göltr, pl. geltir, verres, unde pa-gus Gelderland, Gelre; Geldersman, Gelrus. F. Gelt, Geld, n. p. v. Gelle, idem. Confer Grimmium (Geschichte II. 583) animalium nomina, a quibus viri toties appellabantur, populis ab-

negantem. DRIPE, DRAPE, DRÆPE, DREPE, vb.a. F.o. ferire, icere. 3 pers. præs. he drapt vel dropt, pf. drop. Ags. drepan, Isl. drepia, pf. drap ferire. Antiquior forma est Ags. threapian, affligere, reprehendere, Ang. *to threap*. Ang. North. to threap vel thrip, verberare. Ang. to throb, palpitare, idem quod to beat, palpitare, Ang.v. to drub, idem. Nl. kloppen, pulsare, palpitare; hart-klopping, palpitatio cordis. My heart throbs to knowe one thing;

Shall Banquos issue ever reign? Shak. Frequent. F. throbbelje, pedibus arcte contiguis salire, F.o. druppeln idem. Stür. 40.

DRIPPE, vb.n. et a. stillare; præs. ik drip, pf. drup et dripte, præs. p. drippende, ger. to drippen, pf.p. dript. Ags. dripan, pf. dripede, contr. F.

DRIPPE.

dripte, forma serior. F. u. drupe, Nl. druipen, pf. droop, præs. p. druipende, pf. p. gedropen. Ang. to drop. Ut Ags. frequentabant eo pro i vel y in dreopan, pf. dreap, Isl. iu in driupa, Sax. v. io in driopon, sic F.v. ia in driapa, (stillare, decidere) pendulus esse instar perfracti laxatique membri (ex. gr. pedis, manus). Di apels drippe, poma matura decidunt, Ang. to dropp, stillare: the drop, fructus maturi jamjam casuri. Hæc notio præsertim attinet mala præmatura, quæ sponte arborem linquunt, unde Ang. Yorkshire, droppings, an early apple. Compara Gal. couler, fluere, manare; couloir, uvarum defluxus ante maturitatem, quæ vox lexicis deest. Nl. druipstaertende kond, canis cauda pendulà adeoque meticulosus: de homine druipstaertende wechgaen, frustratus vel territus abire. F.o. drupe, pendulum pedem jactare. Stür. 39. — Us bern binne sa ster dat hja hjar selme drippe kenne, nostri libri in tantum proficient ut se suosque ipsi alere valcant, Figuram præbent carnes bene pastæ, quæ inter torrendum adipe proprio irrigantur. Ja mogye herre selme wol drupe, Burm. 34.

Drippende wiet, Ang. dreeping wet.
drip, cg. gutta. Phrasis Wy binne hjir
wol ut 'e rein, mar net ut 'e drip,
tectum rimosum nos tegit contra pluviam, non contra guttas. Prov. Di
oanhâldende drip klorket wol ien stien
ut, gutta cavat lapidem non vi, sed
sæpe cadendo. Thúzen goune oan ien
throchbringer is sa folle as ien drip

wetter op ien gleaune stien.

drip, gutta, valet pro minima parte cujuscumque rei, ut byt et bytke, bytteje, morsiuncula. Supra p. 357. Ik hab nin drip iten hann, ne cibi micam quidem edi. Ang. Sussex a drib, Ang. a driblet, a small quantity of any thing, a small sum, F. ien dripke fild. Confer 'n bytke flibe op 'e éagen strike, ungere palpebras paululo salivæ.

dripke, n. guttula, potiuncula. Lit us ien dripke nimme, bibamus amyssim. drupük, eg. W.o. gutta. E. I. 864, pl.

druptiks..

noas-drip, muci limpidi gutta pendens de naso: quod cum senibus et aniculis proprium sit, inde figurate

drup-noas seni effœto convicium fa-

cit. W. G. 17.

DRITS.

ûs-drip, oes-drip, stillicidium ex infima adeoque prominente tegula tecti. Nl. Oos-drup, pars tecti prominens, qua stillicidia a pariete arcentur. F. Di uizen, pl. extremitates infimæ tecti, sive tegulæ ultimæ. Kil. oos-drup, huys-drup. Nl. hozen, ozen, F. éasje, Lat. haurire, hausi.

dropta, m. F.v. stillieidium, Ose-dropta, tecti ex margine stillicidium. Ags. dropetan, freq. ex dropian, stillare, ut Nl. druppelen ex druppen stillare.

drôp, cg. inflammatio uberis. Vide infra. Sax.v. dropo, stillicidium. Galli fluxion, depot d'humeurs sur quelque

partie du corps.

dripper, cg. (stillator, i. e.) qui effundit aquam. Prov. As di modume op ien ein stiet is it 'n dripper, luna decressens si stat erecta, portendit pluviam.

bidrippe, supra 246.

DRYST. adj. audax, periculi insaucius, confidens. Prov. Di drysten kawwe di wrald, rerum imperium habent audaces.

dom-dryst, adj. temerarius. Dom, dum, adj. stolidus, periculum discernere nescius. Ags. thryst, temerarius; gethristian, audere. Isl. treista, confidere. Ang. trust, fiducia. Nl. driest, audax. Ex th Angli habent t, Frisii et Neêrlandi d. Timenti ne pedem offendit in tenebris Stap mar dryst ta; dær leit néat yn 'e wei.

dryst-wei, adv. audacter, proprie, audaci via, i. e. modo. Nl. kort-weg, brevi, in summam: Kort weg, Gij zijt een pocher, ne multis morer, thraso es. F. Di boer sei länkjerre drystwei, Dou biste ien boerestruper.

DRITS, cg. merda humida, quæque ma-

teries fæda et humida. dritsich, adj. comosus, spurce madidus. Sax. n. drite, merda, vb. driten, cacare, Nl. v. idem. Inversis literis Ang. dirt, sordes, to dirty, fædare, sed Ags. gedritan, ut et Isl. drita, cacare, drit, exerementum. T est ex k: drik, mutata k in te, drite. D in drit est ex th; Isl. threckr, m. Dani träck, stercus, sordes, Nl. drek, m. Hd. dreck, quæ forma Frisiis est ignota. The sæpe mutatur cum st, dum re in syllabam er invertitur: Isl. threk, labor gravis, threckr, animi corporisque fortitudo, Nl. F. sterk robustus, Hd. starck; Ags. throta, Ang. throat, F. stroate, Nl. strot. cæt. Haud aliter pro threk Latini usur-

DRITTELJE.

pant stereus. In sermone nautico Hol. dirken, pro driken, cacare; dirkerij, diarrhœa, ik ben aan de dirkerij, laboro diarrhœa.

Ang. v. darstie, fœces, sordes, draste, fæx, dreste, idem, Wykliffe. Nl. drassick uliginosus, cœnosus, drassige weg via lutosa.

Ags. drugu, droge, sterous, Ang. drug, res vilis, it is a mere drug, meræ sunt quisquiliæ, F. It is mar scyt, Gal. Os n'est que de la merde. Ang. Virtue shall a drug become. Gal. drogue, marchandises d'epiceries, qui servent a purger comme le sene, la rhubarbe, cæt. Ce marchand ne vend que de la drogue, canpo iste non vendit præter scruta, merces viles. Inter veteris medicinæ remedia locum tenebant insignem varise merdse species; nobilis erat F. honnekalmei, excrementa canum alba et dura. Apud plebem nondum exolevit mos fovendi pedum ulcera antiquata excrementis ægroti.

Op di sere sconk docht hy syn eigen quea'. F. eigen quea, propria merda. Nl. v. quaed, quaet, quat, kat, stercus, Hd. koth, idem, unde Nl. quaed, F. quea' quoque sensu mali. Vetus erat superstitio merdam facere contra machinationes diaboli et strigarum incantationes, que febres intermittentes aliosque morbos hominibus suscitabant. Quin et effractores sæpe cacant in ipso loco, ubi furtum committunt, contra diaboli dilatoris inquisitionem. Ex kad, merda, est bekaden, bekaeyen, stercore fædare; Hol. Hij komt er bekaaid af, in sermone plebeculæ Hij komt er bestront af, frustratus fædatusque inde redist.

lsl. dregg, f. fæx, sedimentum, Ang. dreggs, fæces, Ang. v. dreggy, fæcum plenus, fæculentus. Ang. Suffolk dregister, Ang. druggist, Nl. drogist, pigmentarius.

Goth. drauhma f. (drauchsna) mica, frustum, ramentum. Ags. drosn, f. feex, eles drosna, cerevisiæ sedimenta, Nl. droesem, idem.

DRITTELJE, vb. n. huc illuc merdse quid ejicere ut infantes cacaturientes solent. Frequentativum verbi Isl. drita, cacare, Nl. drijten, idem. F. strukje, hic illuc mingere infantis more, freq. vb. strulen, Nl. v. strujen, struylen, Kil. mejere, Sax. l. strulen, idem. Bnl. IV. 1071.

DRIVA.

DRITZE, vb.a. F.o. Stür. provocare, lacessere, irritare, quo sensu habent F. tritrotje, F.u. tratere, vi angere, urgere. Ags. threatan, threoten, increpare, urgere, lacessere. Inde Nl. v. traten, hodie trotsen, irritare, lacessere. Nl. v. tratten, per metathesin Nl. tarten, irritare, provocare.

DRIVA, vb.a. et n. F.v. agere, pellere; supernatare, fluitare. Contracte dria, nt mia, enge, ningere ex enime, et nia, nye, ex nime, novi: pres. 8 pers. drifth, pl. drivath, subj. drive, p. præs. drivand, ger. to drivanne, p. pf. edriven, drivon. Ags. drifan, dispellere, dispergere, persequi; pelli. pf. draf, pl. drifon. pf. p. drifen. F. v. dreuwn, Chart. I. 471. o. F. driuwe, vb.a. et n. agere, pellere, urgere; supernatare; drjouwe, idem. przes. ik driuw, dou driuwste, ky driuwt; pl. driuwe; pf. dreau (Ags. draf) præs. p. driuwende, pf. p. dreauon. (F. v. driova) ger. to driveren. Eandem normam sequuntur priuwe, priouwe, pf. preau, pf.p. preauwn, gustare; kliuwe, kljouwe, pf. kleau, pf. p. kleauws scandere; bliuwe, bljouwe, pf. bleau, pf. p. bleauwn, manere. F. u. drive, press. ik dríw, dou driiwste, hy driift; pl. wy, jimme, sy dríwe, pl. ik dreef, dou dreefste, hy dreef, pl. wy, jimme, sy dréwen; præs. p. driwende; gen. te driwen; pl. p. dréwen.

Ky, bargen, sciep driuwe, vaccas, porcos, oves agere per vias publicas. Prov. Sjirk wit wol kwat hy foar hat as hy bargen driuwt, Siricus callet sensum ingeniumque hominum, cum quibus agit.

driuwe, inire ovem. Aries ovem ante se agens repetitis vicibus eam init. It sciep driuwe; it sciep is to Maye dreauwn, ovis mense majo subacta est ariete.

driftich, adj. catuliens, attinet solam ovem. It sciep is driftich, ovis prurit, calet. Nl. v. drijven, catulire; drevigh, j. drijvigh, catuliens. Kil.

driuwe, (it sulver) pulsando partem obversam aspredines et imagines citare in argento. Drijven, doppen, ocelare; doppen ende wikloppen ket silver; Doppe, ollula, siliqua. Kil. Gal. bossuer un plat. Ags. adrifenn fatu, Bosworth recte, embossed vessels;" Etmuller 577 male, "sculpta." Nl. gedreven

DRIVA.

silver. Ags. drif, m. actus, pulsus. Isl. drifa silfr, Dani, gjör udpuklet. A pulsu et tremore membrorum febris quoque dicitur Ags. drif. Goth. gadraban, excavare tundendo; dreiban,

draib; draibjan, pellere.

driuwe, agere rem. Keáppenscip driuwe, mercari. Hy ken syn dingen goed drimee, satis est in re qua bene agat negotia sua. F.v. driwa thi sekke bi riocht, in jus ire de re, Gab. 37. Wolleth hia langkera kiare ménscip onwitlicks to gara drivia, Chart. I. 342; 60. F. Wolle hja langer hjar mienocip logeáre driuwe, si volunt (vir et femina) suam cohabitationem illigitime continuare Drinia effer driuja.

driuwe, urgere. Ih scil dy moarn bitelje, Cras tibi debitum solvam. Resp. It drissot net, Non est quod festinas.

Isl. drifa, festinare. Egil.

driuwe, vb.n. fluitare, supernatare, gliscere super aquam vel glaciem. Kork driumt, suber non subsidit in aquam, fluitat. Di junge driumt op ien songe, vesica inflata sustinet puerum natantem. Di carke mei sin cintsjes driuwt swietkes foort, anates quiete natant post marem. It ken efkes driuwe, dær is ien lyta sigenke, vento molli et placido vix ac ne vix quidem naves gliscere pergunt. Wy dreauwen foar di wyn oaf, grallis per glaciem gliscentes propellebamur vento secundo, Prov. Foár di wyn' binne it allegearre hirdridere, in rebus secundis quisque se putat strenuum. — It kompas driuwt goed, acus magnetica pyxidis nauticæ se facile vertit in axi. Drisace, fluitare, quod primæ acus magneticæ non vertebantur · in axi, sed aqua supernatabant. F.u. drive, fluitare, eisdem valet notioni-bus. F.o. drift, supernatare, C. M. 60. F.o. drivende kave, bona mobilia, Stür. Nl. roerende goederen.

driuwkelje, vb.n. freq. molli vento

latus hinc inde velificare.

Composita quoque usurpantur duplici notione pellendi et fluitandi.

bidriuwe, vide supra p. 847.

yndriuwe, malleo intus pellere. Ien neil yn 'e doar driuwe, Ang. the hammer drives the nail. — Di soldaten yn 'e kaserne ind di houn yn it hok driuwe, agere milites in claustrum et canem in caveam. It jacht driuwt yn 'e hawen op, phaselus fluitat in vici portum.

DRIVA.

opdriuwe, vb.n. sub squa latens surgere. It lyk drimot binnen di ningen dagen op, cadaver suffocati post no-vem dies emergit. It iis drivest op, *boarst op*, acies fixa aquis regelatis tecta emergit.

throchdriuwe, vb.a. et n. urgere, fluitare per. It scip drivet twiske di klippen throck, vb.n. navis placide navi-

gat media inter scopulos.

throch-driuwer, cg. qui urget omne quod sibi proponit, pertinax vir.

utdriuwe, vb.a. et n. expellere. Di ky utdriuwe, vaccas e stabulo hiberno in pascua virentia agere. Di keáld mei switten utdriuwe, sudore expellere rheuma. Prov. T ien ongelock verwachtet 't oar naet; T ien goet druwt het oar naet wet, malum non expectat malum neque bonum præsens futurum arcet. Burm. 63. — It scip drivet di haven ut, navis fluitat e portu.

weidriuwe, vb.a. et n. abigere. It fu-gelgoed ut 'e tun weidrune, di bargen in scjippen fen it hiem. — len thjoktme oan 'e econk weidriuwe, tumorem pedis mederi, sive potione, sive fricando, sive ut imbecilles credunt, artibus magicis. — Altera notione natandi. It jacht is weidreauwn, phaselus absente rectore a statione fluitavit.

drift, cg. actus jus agendi pecus per aliquem locum. Ik hab drift ind reed oer it lân fen myn buorman, mihi jus est agere pecus et vehi cursu per agrum vicini. Ang. Northampt. drift-way, a road chiefly used for driving cattle.

drift, grex quæ agitur. Ien drift sciep, grex ovium quæ aguntur. Ang. a drove of sheep, idem. Ags. draf, grex, armentum ex pf. draf verbi drifan. F.o. drift kojen, grex vaccarum.

drift, volatus, motus pernix. Dar is drift oan 'e loft, volatus nubium, quæ vento propelluntur. Isl. drifa, pro-pellere, drif, n. procella, turba; drift, f. turbo nivalis. Nl. sneeuw-jacht idem.

drift, fervor animi, præcipitantia. Nin drift, mar iwer ind oerlis, festina lente.

driftich, adj. fluitans. Di balken wirde driftich, trabes in continente jacentes aqua surgente fluitare incipiunt. F.o. driftich, idem.

dreuua, (dreuwa an drewa?) F.v. locus uliginosus cœni plenus, volutabrum. ief hy syn bannena wey naet wirtee nelle ande hyne dreeua lith wirda ier ende

DRIVA.

dey si quis suam mandatam viam cura reparare nolit eamque volutabrum fieri Sermo est de viis argillosis, quæ pluviis et curribus in volutabra vertuntur, nisi continuo et sedulo a vicinis applanantur rastris secundum leges agrarias; bannena wey. F.v. di wey wirtsa, viam reparare, F. di wei meitze, idem, Nl. den weg maken; werken hoc sensu non solemne est. Nl. werken, operari; F. habent wirk, sed non wirkje, quod Hollandismum olet. Ang. North. drevy, dirty, muddy; Dev. drewsens. Ang. (drews) dregs; Ang. v. drifts, dregs.

driuwe, pl. driuwen vel drjouwen, cespites aquosi juncis et gramine obsiti, a ripa prati uliginosi abscissi et hinc

inde fluitantes in aquis.

driuwer, drjouwer, cg. prati partes, quæ firma terra substracta quasi natant in aqua et sub pede ambulatoris succussant.

kõuwe-driuwer, cg. qui agit vaccas, bubulcus.

driuwel, cg. idem quod driuwpoale, massa terrena juncis et arundinibus obsita vento a ripa prati abrupta et natans per aquas. Forma vocis eadem est in Ang. drivel, (effluvium) saliva. Sic ex triuwe, premere, triuwel in triuwel-tejiis, caseus vilis et mollis cedens pollici prementi; ex dukje, inclinare, fit dukel-hals, cervix prona.

driuw-lan', n. Transisalani kraggen, prata natantia. Ang. v. the crag, a deposit of fossil seashells found in the Eastern counties. Planta stratiotes aloides (F. iel-stikel) luxuriat in miti stagno aquæ pluviatilis, quam tandem spisso strato tegit et format prata natantia, quæ in Hollandia et Transisalania præcipue Formantur et alio modo. adsunt. Inter fodinas terræ causticæ e fundo arenoso stagnorum crescunt arundineta, quæ tandem cum radicum dura textura se solventes aquæ supernatant, et quotannis adcrescentibus omne genus caricibus, inter quos regnat manyanthes trifoliata Linnæi, formant strata spissa ad altitudinem trium quatuorve, quin et quinque pedum, supra fundum arenosum fluitantia. Talia prata fenisecio utilia sunt, et vocantur a Groningensibus ladden, ab Hollandis riet-zodden, et drijf-tillen, quam vocem veteres Hollandiæ incolæ, scilicet Frisii, ibi

DROCHTEN.

reliquerunt. Frisice enim quoque dicuntur driuwthillen. Phrasis, Mei w domeny binne wy driuw-lân, (quod attinet sacerdotem nostrum sumus terra natans, i. e.) sacerdos noster alibi vocatus est, successorem nondum subrogavimus.

driuw-poale, cg. cespes juncis, scirpis, gramine obsitus, qui vento et undis a ripa ruptus natat. Nl. drijf-pol.

driuw-thillen, ellypcice thillen, quasi dicas tabulata natantia. Ags. thil, tabulatum. Fere synonyma sunt somp, pl. sompen. Aanmerkingen op de Veengraverijen door E. Mensonides. Leeuw. 1796. bl. 14.

driuw-wanne, cg. Molkwarren, locus in prato fœniseco uligenosus, qui hominis pondus haud sustinet: ik tracppe throch 'n drieuwwanne hinne. Isl. kvamm, scrobs, declivitas.

druwelich, adj. paludosus, aquosus. Druwelich lan, agri paludosi, qui vix

pedibus euntium resistunt.

drije, F.b. florere ut prægnans secale vel triticum. Outzen. Causa est in pellendi, expellendi et pullulandi notione. Sax.n. de bome drift good, ista arbores rite crescunt, in altum surgunt. Dithmarsi drieven, fluere ut mucus liquidus e naribus; driefmust, Hd. rotenaze: Ang. to drivel, salivam emittere. Notio florendi cohæret cum altera fluendi, emanandi. Confer Isl. thryfast, valere, Ang. to thrive, vigere, crescere instar plantæ, infantis, cæt

DROAGJE, vb.n. et a. somniari, in somnio apparere. Ang. v. drecche, dretche somniari, somniis turbari. Di jungfum droaget ien gnap ind ryk man, matura virgo somniatur formosum et divitem maritum. Rike liu', dy deis ile kenne hwat hja nachts droagje, kroanje noch, divites, qui die ferculos comedunt quos nocte somniantur, pauperiem crepant.

droch, n. fraus. Ien droam is drock, nil nisi fraus somnium est. Nl. v. drock, præstigiæ, Kil. Vide infra droam. Isl. draugr manes, lemures, spectrum. NL ge-drocht, monstrum.

droch, F.b. homo vafer, sannio. Outz. droager, cg. homo somnolentus, cunc-

DROCHTEN, m. F. v. dominus, princeps, deus, Christus. Ags. drikten. Variæ lectiones in MSS. drothen et drothen per assimilationem literarum ut Isl.

DRODE.

drottinn, dominus (servi) pro drohtinn, ut Nl. v. drutin, deus, pro druhtin. Kil. DRODE, DREUDE, DRADE, cg. timor. Aga. dræd, F.v. drede, Ang. dread, idem. Sax. v. dradan, timere, pf. dréd; ex dråd vel dréd est Ags. dræd, vel Ang. dread. Ang. v. pf. p. drád, metutus, vb. drade, Ang. to dread. (Confer Nl. draden, draeyen, torquere, torqueri metu?)

DROÉS, eg. catarrhus equorum; distinguent inter droes et quéade droes, catarrhus malus, i. e. insanabilis et con-

tagiosus.

droezich, adj. droezich hynzer, catarrho laborans equus. Propter narium fluxum, tussim, pectoris pituitam, veteres catarrhum habebant ma-lam fæcium fermentationem et inde surgentes fluxus et vapores. Nl. v. droes, Fland. panus, apostema, bubo, Kil. Alam. druos, truos, pestis, tuber, phlegmone. Kil. droesem, fæx. throsm, m. vapores et fumus surgentes ex ignibus. D in droes fluxit ex th, Ang. v. thruses, pl. equorum morbus. Hal. 171. Alam. droson, sternutare, Graff, V. 252. Sax.l. drösen, sternutare, emittere fluxum pituitæ ex gutture et naribus, ut equi catarrho la-borantes. Bnl. I. 257, dat drösen, st. verbale. Inde gravedinis et somnolentiæ notio in Nl.v. drósen, dormitare, droser, dormitator, somnolentus. Kil. Hol. F. u. droesich, gravedinosus, somnolentus. Ang. to drowse, dormitare; drowsy, somnolentus; drousiness, somnolentia, drowsy-headed, torpidus, F. u. slaep-kop. F. druzich yn it haed, gravedine capitis captus. Sax. Holstein drus, somnus. Holst. Id. I. 263.

thrüdze, eg. idem quod F.u. droes, catarrhus equorum. Thrudze est forma vere Frisica, conspirans cum Ang. v.

thruses.

thrūdzich, adj. catarrho laborans (equus.)

DROK, adj. valde occupatus. Nl. druk. Drokke njerring, crebri in taberna emptores. F.u. drükke kynders, pueri irrequieti et molesti. Wi hawwe it drok mei di ungetid, insudamus fenisecio. Hja binne drok oan it forfarren, migrantes domo multi sunt in transportandis utensilibus. Dy twa joden hawwe it drok mei eltsoar, ambo judæi fervent in colloquio. Prov. Drock is

DROME.

nimmermeer lock, Burm. 15. Ags. thryocan, comprimere, premere, conculcare. Ags. throvian, urgeri, pati. Isl. throka, urgere, And. Isl. thrauk, labor improbus, Ags. throhit, idem. F.o. drok idem quod F. drok. Confer Gal. presser, pressé, empressé, valde districtus. drok ma, cg. occupatio multifaria, hodie dial. com. drokte, Nl. drukte. Eadem forma est in brukma, usus, mos; hjitma et hjitte, calor; F.v. setma et settinge, institutum.

dròk, cg. mora, cunctatio.

dròkje, vb. n. cunctari. Ang. v. tretche, morari, ex dreche, Jun. Et. dretche. Scoti dreigh, lento gradu, tardus. Ang. v. drecche, somniari, cunctari. Ita sequens drome, Ang. dream, torpere et somniari. Vide loca quæ citat Halliwel in drecche.

DROME, vb. somniari. F.b. dreeme et dróm, Outzen. Ang. to dream. Ang. v. to dreeme, dream, canere, gaudere, somniari, Ags. dreaman, canere instrumenta musica, gaudere, jubilare. In-nuit sonos et voces e longinquo, in somniorum præstigiis, jubilantium et canentium. Inde Sax.v. drom, convivium; liudo drom, (turba strepens hominum) vita humana; droktines drom (Christi convivium lætum) beatitudo cœlestis. Confer cum Ags. dræman, Nl. dreunen, tremere, F. droanje, tremere ut sambucæ chordæ; droan, dreun, modus, cantus. Dreun op mar / Age, musice! Cane tibiam, pulsa fides! Alias Spylje op mar!

Hwat it wyfke nachts droamt ken hja deis krye, maritus uxorius nihil negat uxori deamatæ. Fenne bok drome, supra p. 435. Drome quoque relative sumitur ut droagje, Nl. v. hem droomt, F. Him droaget dear it loylekkerlân, hariolatur ibi pacteolum, G. J. Memke droamt mei hjar bern, matercula suos sibi fingit liberos ab omni parte beatos. Droame, somnio concipere fortunam secundam: Dat hieste nat droamd, hæc felicitas tibi omnem preter spem accidit. Prov. Hy droamde fen gouden bergen ind waerd mei di hals fol hunger wekker, Ang. Golden dreams make men awake kungry. Ray, 100.

droam, cg. somnium, F.b. druum, Joh. 101. Ags. dream, drym, m. cantus, gaudium. F.v. dräm; in uses drocktenes dräme (nostri domini, i. e. dei

Digitized by Google

DROMMEN.

gaudium, hilaritas, susurrus musicus) somnus. Ang. dream, somnium. Immen ut'e droam helpje, eripere ali-cui errorem, explicare rem dubiam. Prov. Hwat dy droam bitsiut? Hwat ecce' er neykomme as reyn ind moy weer? MS. Quam rem hoc attinet somnium? Innuit secuturum alternis vicibus tempus pluvium et serenum. Ien droam is ien droch, dy er oan leaunt is ien gek, somnia sunt vana phantasmata, soli stulti eis fident.

dromer, cg. homo lentus, ignevus. Ang. dreamer, a sluggard, an idler.

dromerich, cg. ignavus, torpidus, negligens.

DROMMEN, pl. subtegminis extremitates. Plene Nl. drom-garen, licium, licii resegmen, Ang. Nhumb. throme, thrume, Ang. thrum. Isl. thramar, thremir, throme, margo, (marginis fila.) Sax. l. drom, drum, quidquid refractum et contractum sive detruncatum est; speciatim, drummen, subtegminis extremitates, Bnl. I. 256.

dreumes, cg. dreumeske, n. homunculus, nanus. Sax. l. Een korten drum, idem, Bnl. I. 259. Drewn ex drüm, et mes verisimiliter contractum ex mins, minsk, homo, ut frommes, mammes; frommeske, mammeske ex frou-

menske, man-menske.

DROMPEL, og. limen. Inversis literis pro dor-peal. In dro-pel sibi p adscivit m, unde drompel. F. v. drompel et drempel. Drempel ex der-pel, inverse drep-el F.v. dreppel. Aga. dera, janua. F.b. drempel. Silt drumpel ex dur-pel. Dar, dér; dár, dór, dialecti Frisici inter se permutant. Kil. " drumpel, Fris. j. drempel, limen." "Drempel, Fris. Hol. j. dorpel, limen." Corrige Richthofium in voce drompel ibique citatam Grimmii autoritatem.

drompel-maegd, cg. (ancilla limen frequentans, tenens) femina parasita, adulatrix, quæ snb specie officia quædam præstandi quotidie domum frequentat et ligurit, furatur et calumniatur. Dy kushâlding bistiet net; er

rinne to folle drompelmaegden.

'n gledde drompel, limen levigatum, i. e. super quod proci facile intus gliscunt ad ambiendas maturas filias. Si filiarum major natu nupsit perhibent juniores propemodum esse secuturas;

DROPA.

Di aldete dockter is trouwd; non is di drompel gled.

DRONG, adj. proximus, contiguus. Do-meny wennet drong oan 'e tsjerke, sacerdotis domus templo proxima est. Age. thringan, premere, pf. thrang; st. thrang, turba. Nl. dringen, pf. v. drang, hodie drong; st. gedrang, turbee confertæ pressura. Ang. v. to throng, stipare, unde Ang. v. throme, NL drom, turba hominum, militum, cæt. M ≕ NG.

Ex pf. thrang, Ags. pressi, Ang. throng, adj. obsessus negotiis, ut F. drok, quod vide.

DROP, (droop) cg. inflammatio aberis vacces vel mammæ mulieris lactantis. Nl. sy heeft de drop in de borst, Winschoten, 51. F. Di kou het di droop yn it jaer, vacca catarrho uberis, lactis continentia, laborat.

Post partum uber afficitur congestione simplici, qui dicitur *â*m (v. *ae*m supra); si accedit inflammatio, qua partes interiores contrahuntur in glomos sive nodos (slonger), dicitur drop.

drop yn di flarden, perversa depul-sio lactis per totum corpus vacce. Flarden, panniculi laceri proprie, sed hic fimbriæ quædam in stomachorum quatuor vaccee uno, quem Frisii appellant di mutse (moetse). - Hesthou di drop yn 'e nekke? An tibi cervix catarrho riget? F.o. drop, arthritis. Stür. 89. Antiqui putabant multos magnosque morbos nocivis nasci humoribus, e quo commento quoque manavit Gal. fuzion, ecoulement ou depot d'hu-meurs, qui se fait promptement sur quelque partie du corps, L. B. fuzio. Ags. dropa, m. gutta, Isl. drope, idem. B. L. gutta, catarrhus, podagra, Gal. la goulte, Ang. the gout. B. L. gutta cadiva, epilepsis, Gelri droppe, paralysis, arthritis. Jun. Et. gout. Hd. tropf.

dropich, adj. Di kou is dropick, idem. Confer F.v. drepa, pf. drap, ferire, Ags. drepan, pf. dræp, verberare, vulnerare, cum Hd. slack-fluss (feriens fluxus) apoplexia; slack, idem. Ex pf. drap

est F. v. dropa, ictus, plaga. DROPA, F.v. ictus, verber, secundum Richthofium. Censeo dropa esse genitivum pluralem vocis drop, tunica, membrana, Gal. v. drap, involucrum, pannus. Duæ membranæ (Lat. meninges) B. L. pia mater et dura mater tegunt cerebrum; Frisii veteres tres posuisse

DROSJE.

videntur, eundemque numerum as-aignavisse diaphragmati. Thera thria dropa opa there kelibrede allerek, quæque trium tunicarum meningia. Thre dropa opa da midrede alrek siugun skillinga, trium tunicarum super diaphragma quæque (obnoxia) septem skillingis. Hanc vocem, interpretum erneem, me acutiores expediant.

DROSJE, DROSSE, vb.n. currere, effugere. Drds op mar / Apage! Hoc verbum habet Keller Hd. drossen, Nl. draven. Kil. drauen, trotten, succutere; Draseles circumerrare, vagari. Grimm, Lex. drossen.

opdròsje, vb.n. abire.

DROUWJE, vb.a. Mackinga, in animo habere, sibi proponere. Drouwste nei tejerke? cogitas ire in templum? Proprie minari, Nl.v. drucen, drouwen, (dröuwen) dreeuwen, minari; hodie g pro so, dreigen, F. driigje. Anglosaxones itidem duplicem formam frequentabant, threagan, threagian et threavian, minari, reprehendere. Confer driegje. Driegje jou nei Hynlippen? cogitasne ire Hindelopiam? F.o. adoptaverunt Hd. drohen, minari, sed eodem sensu quo rejectæ formæ drouwje et driigje; he droht na de stadt, meditatur ire in urbem. Stür,

DRUCH, DRUGH, DROEGH, adj. siccus. Ang. North. drue; drink the pot drue, ebibe cyathum. Aga. drig, dryg, Ags. North, druig, drui, Ang. drye, dry, idem. F.b. drüügk, drue, Nl. droog. Druck yn 'e kiel, guttur torridum. Phrases; Sa drugh as kork vel korkdrugh, subere siccior. W.o. bunk-druch, osse siccior, E. L. 90; F. bien-druch, idem. — Hy mei syn wiet ind drugh sool, cibi et potus avidus est. Drugh, substantive, cibns, opponitur *Tũ wiet*, humiditas, i. e. potus. — Hi is noch nat druck efter de earen, aurium terga ei adhue madent ut infantibus, i. e. adhue imberbis loquitur et agit ut adultus; Hy engdt op as prefester ind is nock wat druck efter di faren. Sax. l. He is nog nig dröge achter de oren, Bnl. I. 352, Holstein I. 357. W.o. Dan wool fri un is noch mi drück täft (to aft) d'or, adhue puer ambit virgines. - It bern eliept al drugh, infans somno jam vesicam continet. Tropice, Myn wiif is drugh, vel sliept al drugh,

DRUCH.

purgationes menstrum uxoris mem cessant; Di frouliu wolle leafst net drugh sliepe, menstruorum ocasatio, provectioris estatis et sterilitatie indicium, feminis ingrata est.

drugh waer, colum siccum, abeque pluvia. It is now druck, cessavit pluvia. Niis reinde it, nou is 't wer drugh, Ang. the elements go from sold to hot and from moist to dry. Prov. Ien druge Mast, ien wiete April, Dat giet di hueman nei syn wil, Ang. A dry March and a dry May portend a wholsome summer, if there be a chousering April between.

ik bin drugh, sine nummis sum. Druge kon, vacca non preebene lac. Di kou drugje vel druge, Ang. North. to dry a cow, to leave of milking a cow, when she gives little milk. Druge minne, mater hand presbens mammam lacte carentem, nutrix lacte bovino vel pulte alens infantem. Ang. 's dry surse, a woman feeding her child without the breest. Inde Shakespere contemtim Mistrics Quickly is his nurse or his dry nurse, his masher and his soringer. It. Jiffer Q, is syn minne out druge minne, syn sousher ind syn wringer. — Drugh bréa', 'n drugh stik bréa', frustum panis siliginsi absque butyro; fig. pauperies; Di erbeider het er noch nin druck bren oan, hoc opus non alit operarium ceurientem. Figurate, 's druge keerdel homo sedatus et specie simplex, sed irrisor. Talia hominis joci ex eo dicuntur prodire sices, i. a. sine ulla emphasi vel ornatn, T giet kim soo drugk saff, Burm. 64. Ang. a dry fellow, a sarquetick man. Hol. droop-prumer, home frigidus et taciturnus, proprie, xerophagus; pruimen, fig. comedera, - Ieu drugh forklomme praetteje, colloquium jeju-num, frigidum, Ang. a dry fable, fabula jejuna abaque ullo ornatu.

drugje, vb.a. et p. siccare, siccessere, abstergere humorem. Sat. drugje, E. II. 203. NL dragen, idem. Ags. drigan, siecare, areacere, Ags. North. drugia, druga, dryga, arescene, abstergere. Ang. to drye (drije) dry, activ. et neut. ut Fris. druye. Eodem modo ex drugje (drüügje, F.b. drüügk, siccus) fit F. druije, quod scribo druge, idem quod drugje; Ang. v. druge, siecus, Hal. Ex druga fit Ang. East. to drug, to dry

DRUCH.

slightly; drugged, halfdried (linen.) Wright. Ex Nl. drogen est Ang. Lanc. droy, to wipe clean. Ex F. drugje est druge, ut ex spuge, spige, spuere,

spuye et spye.

Di bern it gat drugje, nates infantum lavare, abstergere et puris fasciis involvere. Figurate Oárreheit hat him it gat druge, hæreditas avi eum e re angusta liberavit. Eadem figura Hollandi in sermone triviali, iemand uit den stront helpen, aliquem liberare ære alieno.

druyer, cg. qui siccat. Prov. Az di moanne op it ein' stiet iz it'n dripper, az di moanne op 'e rigge leit is it ien drwyer, luna erecta portendit pluviam, tergo recubans colum siccum,

åfdrugje, vb.a. abstergere (ex. gr.

mensam madidam).

fordrugje, vb.n. arescere, arescendo perdi. 8at. ferdrugje, E. II. 203.

yndrugje, vel -druye, vel a. et n. Sat. indrugje, E. II. 203 interius arescere et siccare. Di boale is yndruge, panis præter crustam intus torret. Figurate yndruge, alicui suas injurias rependere. Ik scil dy snoeshodnne it scelden ind rachen op us heit yndruge, proprie, infricando siccare, i. e. inurere patris læsi ultionem.

neil-druye, vb.n. (siccare unguines) deses hærere foco admotis igni mani-

bus, Ang. to dry the nails.

opdruye, vb.a. et n. siccare. Di fier opdruye, madidum solum penjcillo abstergere, Ang. to dry up, idem. Di paden druye mei di sinne al op, lucente sole siccantur semitæ madidæ. Ang. Herbs and flowers dryed in the hot sun; Poeta G. J. appellat solem druge-wei, siccator viæ (cœnosæ): active Di sinne druit di wegen al op.

utdruye, vb.n. exarescere. Sunder wetter druyt it ierdryk ind it noat ut, deficiente pluvia exarescit arvum et seges. Tropice, Di âldman druit allekeel ut, senex marcasmo macessit penitus. Dat sleauwe péur druget swietjes wei ut, hoe par ignavum conjugum

sensim perdit rem familiarem. drugens, cg. siccitas. Ags. drignes; f.

Ang. dryness. Sax.l. drögnis, Bul. I.

druchte, eg. siccitas, cœlum siccum per aliquod tempus. W.o. drugt, f. idem, E. I. 364. Ang. v. drowghte, Hal. DRUET.

druch-hals, cg. (gula torrida) homo vinosus. Ang. dry-furred tongues, (Johnson) siece fartæ i. e. sitientes linguæ; poetice. Hals, collum pro homine, non sine quodsm contemtu, ex. gr. éarme-hals, misellus pauper; seaghhals, temerarius; sup-hals, potator ebriosus, Nl. onnozele hals, ellyp. hals, homo stolidus; Nl. v. dief-hals, fur. Kil. druch-kloot, cg. (cui sicci sunt testiculi) homo frigidus in venerem, non aptus coitui.

drûch-scuórje, vb.a. vasa ænea tergere et polire absque aqua. Figurate, cœnare pane absque pulte vel obsoniis calidis recenter coctis. Ang. dry-rub, to make elean without wetting,

At twelve years old the sprightly youth
(is able

To turn a pancake or dry-rub a table. bien-druch, adj. (osse siccior) aridissimus.

kork-druch, adj. (subere siccior) ponitus siccus.

wyn-druch, adj. semi-siccus; valet præcipue de madidis vestibus paululum vento sub dio expositis. Sax.l. wind-dröge, Bnl. I. 253.

DRUDEL, DRUL, (droedel, droel) suavium meum! ad infantem. Alias trudel et trul, (troedel, troel) idem. Nl. troetelen, blandiri, mulcere, proprie suaviis et amplexibus ambire alicujus amorem. Kil. Myn troetelkind, mez deliciæ. F.o. trudelen et tudela, idem. Stür. Sax.l. trutela, idem; lätj trutel, puerulus deamatus, Holstein II. 285, F. lytse trudel. Cf. Isl. thruta turgere, Hol. dial. trüt, cunnus.

Diversa sunt Nl. druilen, negligenter agere, hærere, torpere, Ang. v. droil, mediastinus, Nl. druil-oor, homo lentus desesque, Ang. to drawl, Nl. druylen, suggredi, latenter vel clam ire,

se subducere, proripere, Kil.

DRUET, cg. sectator, comes fidelis, cr. gr. regis, dei, cæt. F. v. dracht, dræht, comitatus, paranymphi paranymphæque.

Sax. v. druht-fole, comitatus; Ags. driht-fole. Goth. drauhtinon, stipare militbus, servire; drauhts, miles. Tacitus de comitibus ducum Germanorum, "Magnaque et comitum æmulatio, quibus primus apud principem suum locus, et principum, cui plurimi et acerrimi comites. Hæc dignitas, hævires, magno semper electorum juve-

DRUET.

num globo circumdari, in pace decus, in bello præsidium." Germ. c. XIII. Godes drüüt, dei sectator, in veteri cantilena Frisica, qua laudes Sancti Stephani, die ei sacro, celebrabant, Dy kollige Sinte Steffen, dy mylde Godes (druyt,

Jerusalim to di poárte so geeng mem (stieten uyt.

Men worp hem mey en flentsteen Het flæsk al fen de been: Dirom komt Sinte Steffens dei Christ-moorn nou al sa ney. Kirioleis.

Kil. "Drut, draut, druyt, j. trouw, getrouw, fidelis, fidus. Druyt ende vriendt, vet. Fland. fidelis et amicus." Inde reges et toparchæ Hollandiæ olim subditos compellabant Lieve, getromoe / — F. kolig, kollig, Ang. koly, sanctus, utraque forma ex Ags. kalig. — F. myld, mitis, lenis, liberalis, tepidus. — Flentsteen, lapis siliceus. — Uytstiete, hodie üetstjitte, pf. -staet, Nl. sitstoten, extrudere, expellere. Christ-moorn natalitii festi Christi dies primus, secundus St. Stephani dicitur. Christimon (Chr. nati vespera, i. e.) dies antecedens primo diei. Hamconii Frisia, 61. Præterea hocce festum lauta compotatione celebrabant, (Supra drinkhoarn, 740) quare autor de gente Frisica pergit his versibus

Quin hæc pocla bono epumantia cornea (cytho

Martyris in primi festo libare solebat Lætius et sacro quasi congaudere tri-(umpho; Sed pio huic mori teter, heu, successit

(abusus.

Pius hicce mos oriundus est ex compotationibus, quibus proavi nostri adhuc gentiles festum brumalis solstitii, i. e. renascentis lucis, celebrabant, quasque post recepta sacra Christiana in festum nati Christi, lucis mundi, transtulerunt. Inde Isl. ja, pl. olim sacrificium cum symposio circa initium aquarii; postea, festum natalitiorum Christi. Angli usque adhuc per totos 12 dies (twelve days) nati Christi festum celebrant symposiis, conviviis et omne genus hilaribus, quæ epiphaniæ die (twelfh-night) finiunt: Brand, Ellis I. 21 czet. Per totum illud spatium similia hilaria juvenis in Frisia concelebravi.

DRUKJE.

druyt, famulus, generali sed parum honorifico sensu hominis, ut Hol. knaap, F. feint; ien nuwere feint, Hol. een vreemde knaap, homo suspectus. Phrasis T is socken slomerschen druyt, Burm. 70, homo est ignavus, somnolentus, F.o. slömer, idem. Ang. sloom, somnus levis, F. slom, idem.

DRUFEL et TRUWEL, F.o. F. troffel, trulla. Dubii hærent inter d et t, quod

DRUFEL et TRUWEL, F.o. F. troffel, trulla. Dubii hærent inter d et t, quod litera primitiva est th. Ags. threaf, manipulus, Ang. thrave, idem, trowel, trulla. Si tamen instrumentum ipsum cum voce derivas a Romanis non valde refragor; Lat. trulla, Gal. truelle.

DRUKJE, vb.a. premere, angere. F.v. thrikka, imprimere, p. pf. thracht, thrayt, ik hab myn sighel tracht op dat spacium disses breues, hujus syngraphæ margini impressi sigillum meum. Neque Anglosaxones neque Neerlandi vocalem in temp. pf. mutant, Ags. thryccan, thrycte, pf.p. thrycced. Nl. drukken, drukte, pf.p. drukt. Isl. thrickia. F. W.o. thruki, E. I. 54.

drukje, typis exprimere literas. Quidquid literis fixis typographiæ publici juris erat factum præ litera scripta vel sermone oris fidem mereri proavis videbatur; inde phrasis Hi leacht as it drukt is, gloriose mentitur, fronte sheres

Est quædam cæli sereni et clari temperies, qua objectæ terræ domus, turres videntur elevari vel aliquantum trans aquam subsidere, Gal. Ang. mirage; hanc præstigiam opticam F. appellant drukke, premere, deprimi, it drükt; illam tille, elevare, it tilt. Impersonale it ut in F. it reist, Nl. het regest, Ang. it raiss, Ags. hit thunrath, Ang. it thungert, Ags. hit thunrath, Ang. it thunders, Nl. het dondert; F. it heilet, Ang. it hails, Ags. hit hagolth, Nl. het hagelt; Ags. hit frysath, F. it friest, Ang. it freeses (friezes) Nl. het vriest; Ags. hit snioth, F. it smyt, sniit, Nl. het meesmot, Ang. it snows; Ags. hit thawth, Ang. it thaws, F. it theif, Nl. het dooit; F. it barnt, Ags. hit byrnth, Ang. it burns, Nl. het brandt. &f-drukje, vb.a. premere ab, de.

del-drukje, vb.a. deprimere. for-drukje, vb.a. opprimere.

plat-drukje, vb. a. premendo applanare. druk, cg. miseria, calamitas; literæ typographicæ earumque forma. DRUL.

DRUL, f. F.b. W.o. tuber, synonymon, dat soillone; F. di soolm, apostema, E. I. 364. Drul, F.o. tuber, apostema, abscessus. Stür. Nl.v. drol, res convoluta, teres, rotunda, storcus rotundum; fig. homuncio: turbo, Nl. tol, drijftol, Nl.v. dop, turbo, F. top, Gal. tounée.

uutdrule, vb.n. F.o. extuberare in tumorem, apostema, cæt. Sax.l. uutdrullen, spissi liquoris formå emanare, ex. gr. instar succi ex asso pomo, Bnl. I. 260. Sax.n. utbrüllen, exseri, prodire, ex. gr. indusii ora e tunicæ

collo forte prodiens.

DRUMMICH, adj. F.o. mucidus, vox e

fonte Saxonica. Stür.

DRUS, F.o. ramusculus de quo pendent fructus, quales sunt uvæ, cerasa, cæt. Nl. tros (druiven) racemus, pro Nl. v. "torsch, trosch, racemus, quasi colligati quid; torssen, Fland. colligare, colligere vestem, Kil. unde Galli trousse et trousser. F. troake drüven, racemus.

DRUS, DROES, cg. diabolus. Isl. thurs, gigas, Odin, gigante Böre ortus; primus deorum, (Egilson); post recepta sacra christiana transfiguratus in principem angelorum rebellium sive defectorum, diabolum. Thurs per metathesin thrus, dross. Ags. thyrs, gigas, spectrum, Lancashire, thruse, Ang. v. kob-thrush (male thurst, thrust). Literæ th nomen erat thurs, assimile thuse, quam incisam in arte magica nefastam habebant veteres. Lexicon Mythol. p. 975. Gr. Myth. 487. Confer Zend. druce, dæmon, Bopp. Vergl. spr. 667. Phrases, De dross en sijn moer soenent naet betinse. Nobia Syphringh en Inaen, droes nammen, sey Jou Jousen, Burm. 9. 52. T is de droes 't aegh wot, ib. 57. F. Puske it eagh ut, (feli pullulæ oculus ex-sculptus est) homo irritabilis in iram concitatus est. De dross en syn moar da founen kim nact. MS. 7.

droasheit, cg. malitia, nequitia tar-

DRUSTA, m. F. v. prætor pagenus, præpositus majori minorive populi parti.
Contrahitur ex druht-sete, ut lanst,
popularis, G. J. ex land-sete, Nl. landset. Ags. dryht, populus, turba hominum, Goth. (druhts) draúhts, bellator,
ut Nl. v. man, karsl, homo, vir, pro
milite. Isl. drott, viri, Egil. drott-eti,
satellitum præpositus, præfectus præ-

DRUWICH.

torio, major domus regize, Nl. v. drossaet, przefectus provincize, satrapes, przetor, judez criminum, Nl. drost. Vox et przefectura vigebant in Frisize orientalis partibus Emdanis, vox in Frisia Neerlandica non obvia.

DRUUF, (drüüf) eg. uva (vinaria), pl. drüwen (drüüwen). Ien tròs drüwen, racemus, Nl.v. druyf-tack, druyf-torsch, Kil. Plene Sax. n. wyn-drivee, uva vinaria. Alam. unin-tribo, Aga. win-berie. Gal. grappe, racemus, unde Angli grape, uva. D ex th, et w ex g, Isl. thruga, f. uva, a torquendo, torti i. e. rotundi, globesi quid quantum ad uvam; et conferti, glomerati quid, quantum ad racemum. Isl. thruga, premere; st. thruga, uva, torcular; F. thruwe, throwe, thrismee, premere, imprimere, Ang. to throw silk, torquere sericum, fig. torquere (lapides).

drüwen, pl. ovarium porces. Nl. eyer-

stok.

drüwe-beam, og. vitis, Nl. wijnetok.

drüwe-kerl, eg. uvæ acinus.

drüüf, capulus nodosus, semirotundus, conti longi (boom), quo opposito humero nauta propellit navem onorariam per aquas mediterraneas. F.o. druuf, idem. Hjelt, ligneolum ellypticum ad rectos angulos breviori conto (klost) impositum, quod manu tenems nauta propellit cymbam minorem. Idem scipioni ægroti vel senis impositum dicitur krük (crux) unde et scipio ipse dicitur krük, pars pro toto.

drüüf, F.o. terebræ caput rotundum et mobile pectori oppositum, dum eam vertit faber lignarius. Itidem capulus rotundus conti saltatorii, quo infixo aquæ fundo Frisii transiliunt sulcos aquæ fundo Frisii transiliunt sulcos aquarios; hunc capulum Frisii Nl. ut nullins usus reprobant; F. pols, Nl. springstok, contus saltatorius. Extremitas conti, quæ fundo infigitur, mucrone ferreo instructa est ne inter saltum gliscat. In bello Frisii veteres tali conto ut lance invadebant hostem a partibus inexpectatis, qui licot victor cos saltu superantes fossas persequi non potis erat.

drubbel, F.o. uvs; acervus, cumulus, copia; veul op één drubbel, multa in unum coacervata. B == W. (Alam. drupo, turbes minores, Graff. V. 252.) drufel, F.o. cerasorum racemus. Stür. 40. DRUWICH, (droewich) adj. tristis, præ-

DUBEL.

cipue sensu figurato de omni re infausta et molesta.

drûwige tîden, tempora tristia. 'n drûwige junge, puer protervus; drûwich famke, puellula effera. It fryen ind kylkjen fen di bern is ien drûwich last fodr di diders, liberorum amores et nuptise parentes defatigant. Kroade is ien drûwich unkrûd, sinapis arvensis triste kolium est.

Intendit notionem faustam adjectivorum; adv. Dat éld-wisf is drúwige ryk ind so sang as di pest, amus avara licet perdives. Sint is drúwige sterk, hy mint two keerdols ind slacht di iene mei di oare sun di earen, lacertosus. F. oribel, idem, Gal. korrible.

Utroque sensu valet et bidrúd (bedroed) ex bidrúsel: bidrúde káld, myld, colum frigidissimum, calore molestum, cæt. Dat swieren ind jildforsmiten is ien bidrúd wirk, comissari et profundare patrimonium perniciosum est. Nl.

bedroefd.

Sax.v. drobi, druobi, druomi, turbidus, nubilus, tristis. F. druocich waer, coslum obnubilum et tranquillum. Nl., droef weder, coslum turbidum, nubilum, tenebrosum; droef, turbidus, fæculentus; droeue wijn, onclaere wijn, vinum turbidum, fæculentum." Kil. Notio propria turbidi et fæculenti ad figuratam tristitiæ transit. Confer Ang. Cumb. druve, a muddy river; North. druvy, thick, dirty.

DU, tu, F.v. posteriores pro antiquiore the. O. F. W. 16, 156, 177, 266. Chart. I. 346, a. G. J. idem. Hodie dialectus communis dou, Ang. thou, sed Sylvicoles du (doe.) Supra dou, 718.

duwkje, F.u. idem quod F. doukje.
Ang.v. thowtynne or seyne thou to a

mane, Promp. parv.

DUBEL, DUBELD, DOEBBLD adj. duplex.

Dubel ex Lat. duplex; vox Germanorum est Ags. tvi-feald, Sax. l. tvoe-vold,
Alam. swifall, Hd. swei-fall, Nl. twoeoudig, ut Lat. (duo, plicare) duplex.
In leg. Frisine dubeld, sed in antiquioribus twoi-fall.

Prov. Dy gan bitellet bitellet dubeld, G. J. bie solvit qui cito solvit debitum vel promissum. Frisii adeo libertatis erant studiosi ut nullius debitores esse vellent, et quecumque emebant paratis solverent nummis. — Abbekatewirden kenne dubeld forstien wirde,

DUBEL.

causidicorum verba ambigua sunt. Nl.v. dobbel-verstandigh, ambiguus. Kil.

dubelde hân, manus artus introrsum plicatus. Op di dubelde kān falle, manu supina cadere.

dubelde keerdel, (vir duplex) vir latis humeris et membris torosis atque nervosis, sed non procerus.

dubelde loft, colum confertum spissis et immotis nubibus, quæ minantur tempestatem. Alias ien thiohte loft.

dubelde ind inkelde silen, restes quibus equus trahit currum. Inhelde silen, quibus equus singularis trahit: dubelde silen, quibus bini trahunt.

dubel-ind-dwærs, adv. duplex et transverse; valet de corpore cui liest plicato et transverso sat largum spatium transiendi per aperturam quandam patet; di kaiwein ken dubel-ind-dwærs throch di ecuóredoárren hinne. Di roak ken dubel-ind-dwars oan, ik ken er dubel-ind-dwers yn, vostie mihi sat laxa est. — Affatim, Odrreheit ken my dubel-ind-dwære kolpje; mar hy is to deun, avo diviti facile est me e re angusta extricare, sed tenax est. Hy sit er dubel-ind-dwære yn, est in re lautissima. Prov. Dubel-ind-decers genoach is noch nat noach four di minece, aurum Crossi non explet hominis cupiditates. — Motus repentinus, Dat houwelik kaem dubel-ind-dwære op, nuptiæ istse repentissime oriebantur.

dubel-ind-dwærs, affatim; it baitsje ken dubel-ind-dwærs ut dat lekken. — Vi et quocumque modo adulatorem expellere foribus, di moaiprater kaem dubel-ind-dwærs di doar ut, aliter, kals

oer kóp.

dubel-djerre; n. subintellige di, aci, ovum; ovum binis vitellis.

dubel-strete, cg. Hind. platea Hindelopensis ntrimque domibus cineta, nunc diruta. Confer di drackt supra 725.

dubel-stuwr, cg. per ellyp. dubel, dim. dubelke, dubeltsje duo stuveri == 10 partes centesimæ floreni. Prov. len dubelstuor ken nuwer roalje as er op 'e kant komt, sorte flunt que fleri posse negamus.

dubel-hertich, adj. insincerus, falsus. Ang. double-hearted. Opponitur ienfaldich, simplex; sliucht ind rincht, Ang. plain.

dubel-liddich, adj. (duplicibus membris) artubus prægrandibus eisque robustis præditus.

DUBELJE.

DUBELJE, DUBBELJB, DOBBELJB, vb. n. aleam jacere, tessaris ludere. Proprie in caput volvi ut projectæ aleæ. Isl. dubla, vb. n. in caput volvi sub aqua et emergere, urinare; aleas jacere, at dubla peningum, Nl. om geld dobbelen, nummos submittere aleæ. F. smite, (projicere) idem, ellyptice, pro mei dobbelstjinnen smite (um vaffelkoeken.) Cf. Isl. dufa, columba, (urinatrix) cum duft, alea; dufta, alea ludere. Sueth. dobla. Egil. Thema dob in dobbelje, tessaras jacere et dobberje (sursum deorsim ferri in undis) fluctuare, forte idem est.

dobbel-spul, -spil, n. tessarorum lusus., alea, Chart. I. 895: 3 tessaræ numerus justus aleæ.

DUCHTE, DYCHTE, DICHTE, vb.a. mentiri. Nl. dichten, versus factitare, con-Ags. diktan, parare, dere carmen. disponere, componere, exarare; diht, dispositio, jussum, dictamen; dihter, commentator, Nl. dichter poëta. Ang.v. to dight, to dispose, ordain, prepare, deck, put on, adorn, to find out. Hal. Ang.v. ditt, unde et (dihtege) ditty, Ang.v. tum carmen, ode, hymuus, tum cantilens: heavenly ditty of the angils, Bp. Hal. sed Beaumont a heavenly hymn, no ditty. Soft ditties cantilense suaves, Sandys. Amorous ditties, Milton. Rural ditties, idem. Prima notio est in condendo carminis verba distincta a melodia, qua canuntur. Hooker opponit the ditty or matter melodiæ cantus the very harmony of sounds. Vide loca apud Johnsonum. Ut dichte, componere, Frisiis est, mentiri, haud secus stàle, proprie, ponere, disponere, formare, Nl. stellen, ponere, componere, ordinare, Nl. Die schrijver stelt goed, autor est tersus. F. Watse ken aerdich ien stàle, W. pulchre fundit mendacia. Dubius hæreo inter hanc originationem et receptam a Lat. dictare.

DUD, deliquium enimi, in composito

dud-slek, F.v. colaphus quo quem vertigine tactum ad casum damus. Isl. doda, languefacere; dodna, languescere. DUDE, DOEDE, Ags. DUDDA, n. p. v. Dúdk, Duótke, Duótkeje, n. p. f. Goth. daudjan, certare, studiose agere quid. Dodo, Duodo nomen antiquissimum et apud veteres ubique obvium ia aeculis VI, VII, VIII, IX. Först. 339. Ibidem Dodica, Duodicho, n. p. f. F. Duótke, idem. Ibidem Dotto. F. Dote

DUGE.

unde F. Dotinga, n. patron. Norm.

Dudo de St. Quentin.

Pontifices Romani nomina antiqua, quæ pagana appellabant, in christiana (ex. gr. sanctorum) mutabant, quæ tamen Frisii patrum reverentia recusabant: inde ingens iste nominum propriorum ex stirpe antiqua apud eos ad hunc usque diem floret, quæ apud cæteras gentes Germaniæ perierunt. Angli maxima parte nominum propriorum vernaculorum rejecta, nomina patronymica ab vernaculis propriis derivaverunt. Exemplo sit Ags. *Dudda*, n. p. v. Ang. v. *Dodd.*, idem. Ang. *Dod*son per apocopen Dodd, n. patron. F. Doede; Water Doedesin, per apocopen Doedes, Watso Dodonis filius; Doedes hodie nom. patron. Dani Dodd, n. patron. Ex dod fit Ang. Doding, F. Dodinga, n. patr. ut ex F. Dowe, Dounce, n. p. v. Ang. Douning, n. patron. et ex F. House, House, n. p. v. Ang. Howe, n. patron. F. Houseink, n. patr. F. Rommert, Remmert, n. p. v. ex Rombert, Rembert, veterum Hrumbrakt; Rembert Dodes, Dodonis filius; Jouke, n. p. v. Joukama, n. patr. Rembert Dodes Jouckama, botanices instaurator nobilis sec. XVI, ex Stauria, Frisiæ capite antiquo, oriundus, Frisice se appellabat, omisso nom patronymico, Rembert Dodoens, que nomina a se Latinitate donata audiunt Rembertus Dodonæus. Frisii, ab omni ostentationc alieni, sæpe negligebant nomina patronymica, quippe prosa-piæ attributa nobili. Confer Lower, Engl. Surnames, I. 151.

DUDEI, F.o. lectulus oscillans infantis; F. widze, Nl. wieg. — F. dodje, sursum deorsum moveri. Nl. schommelend wiegje. — Lamina spissa glacialis abrupta fluitans in qua se agitant pueri

temerarii. Stür.

DUDELJE (doedelje) inficetum modulari cantum tibia, sonos tremulos ciere. Dudel-sek, Nl. doedel-sak, tibia utricularis; G. J. lille-sek, lilje, tremulis sonis modulari cantum; lille-pipe, idem, pipe, fistula, lille-pipker, cantor utricularius. Ang. bag = F. sek, Ang. bag-pipe et bag-piper.

DUF, cg. F.o. ictus. vb. duse, premere, trudere. F. douse, 704 supra. Stür.

DUGE, vb. n. valere, probus esse, frugi esse. Us soan wol nat dage; sa 'n bern

DUGE.

is nin seine, mar 'n flok foar ien âlder. filius noster ad frugem redire recusat; tales liberi parentum sunt crux.

dûgd, cg. beneficium. Ags. dugan, prodesse, juvare, frugi esse; pf. duhte, benefaciebat. Quæ notio vigebat quoque in Nl.v. deugd, virtus, beneficium. Kil. Vide doge, 696 supra. Lat. virtus, beneficium, auxilium: virtute deorum.

DUGE, DUGI, vb.u. F.o. facere. Valet in imperativo, Dug 't man! F. dogh it mar! Nl. Doe 't maer! Age, concede! Stür. Confer infra dwaen.

DUYE, vb.a. mergites, flagello triturantium compressas, succutere, ut grana hærentia expellantur. Dui di hweet, di rogge! - Partim triturare, ita ut multum frumenti in aristis restet; plurimum de avena, qua equos et alia pecora alunt, Di hjouwer kriget earst ien wanteje ear 't se er mei fuorje; Ien wan, circuitus unus triturantium circa mergites. Ien wan foar it gat, alapa ano pueri ducta. Isl. dua, motitare, reciprocare; duir under fati, pede pressum se recipit, i. e. elevat. Ang. v. to duft, verberari; st. duft, verber.

Alibi duye non tantum attinet avenam, sed et secale et triticum. Ex rustici ore sequentem habeo descriptionem: Di therecers lizze di therekflier oan mei tsextigh scéawen, yn 'n roune O mei di ieren nei eltsoar ta. Di therskers therskje 'n wan oan beide siden. It bæste is er den uut, mar it oare bliuwt er yn sitten um ta hakstrie foar it fé brukt to wirden. As er nou noch hwette to folle yn bleauwn is seit di boer "Dui di hjouwer, di rogge, di hweet!"

Nota numerum sexaginta mergitum. Numerus principalis nostris proavis erat 12, quem multiplicabant numero digitali 5; 5 × 12 = 60. Nobis numerus principalis est 10, quem se ipso multiplicamus; $10 \times 10 = 100$. Noster numerus centum proavis erat sexaginta. Sexaginta bis facit 120, unde duplex numerus centenarius oriebatur; alter (60) parvus, Dani littel hundret; alter (120) magnus, Dani stor hundret. Confer 12 judices tribunalis Anglo-Frisici; 12 testes jurati, F.v. toluasum ontswara; 1 pundismeta (agrorum mensura Frisica) = 12 einea, ense, Lat. uncia; 1 fot pes = 12 thuma; Ang. pound = 20 shillings; 1 shil-

DUIT.

ling = 12 pence, ut F. 1 einse = 20 panninga; 4 × 12 = 48 verbera furi virgis infligenda. Nescio an huc ducendæ sunt 12 horæ = 1 dies; 12 menses = 1 annus. Confer supra druet, ibique Ang. twelve days et twelfthday, twelft-night.

DUIT, cg. parva moneta cuprea, nunc obsoleta, quæ valebat octavam partem stuveri. Stuveri 20 = 1 florenus Neerl. F. ien goune, Nl. gulden; Kil. duyt, duytken, triens, j. neghenmanneke, triens, vulgo deuta, Moneta olim nota apud Anglos, when they will not give a doit to relieve a lame beggar, they will lay out ten to see a dead Indian, Shakespeare, Johnson, doit. Ang. York. I do not care a doit about it, F. 1k tel it nin duit, flocci pendeo. IJ in Nl, v. mijte, oboli vilissimi genus, B. L. mita, (Kil.) Yorksh. quoque oi efferunt, There was neither head nor hair on it, moit nor doit. A glossary of Yorkshire words, London. 1855. p. 111, 46. Dim. doithyn, Anglorum moneta anti-quata, Cange. Vulgus Amstelodamense effert duit ut Angli doit. Galli servant veram veteris ü pronuntiationem in dute.

Phrasis. Di fekke (vetula amara) is sa neigéande, hja scoe vol ien duit mids twa knipe. — Op ien duit kenne, accuratissime nosse. Dy faem is sa trou as goud; ik ken kjar op ien duit. De eo, qui aliquam fossam facile saltu superat, dicitur, Hy ken di lehp op ien duit; op ien duit kenne proprie est, novisse usque ad minimam particulam i. e. penitus. Pro duit hoc sensu quoque valet prik, Di boeren kenne hjar länhjerren op ien prik, Mhd. uf ein ort, Scherzius. It jild komt op ien duit ut, ratione expensi et accepti habita ne obolus quidem deëst paratorum nummorum summæ.

duitesk, adj. valens dutam. Dy alde sangen sitte er yn as duitesk biar, supra 237. E nominibus cæterorum nummulorum adjectiva ejusdem trahuntur formæ, sinwr (stûr), sinwrisk; oarisen, oarisesk; blank, blanksk; bdisen, bdisesk,

penje, peinje, (Ang. penny ex pennig) cujus duo = 1 duta; oartsen, Nl.v. oortken = 2 dutæ; botsen, Nl. v. butke, = 4 dutæ; blank = 6 dutæ; stenor stuverus = 8 dutæ, F.u. stisser, Ang. stiver, Nl. stuiver; bres-penje = 10; DUJE.

two blanken = 12 dutæ; dubel-stuwor, dubelke, dubelteje = 16 dutæ; stoter = 20 dutæ; flab = 32 dutæ; scelling = 6 stuveri; sexteheal, hynxterider (equite signatus nummus) scellingus depreciatus = 5; stuveri. Achtstuwortsk stik = 8 stuveri. Thretjendehéal = 12; stuveri. Goune florenus = 20 stuveri. Daelder = 30 stuveri. Kroon = 2 goune = 40 stuveri. Qui nummi omnes sunt abrogati, exceptis goune, stuor et dubel-stuwor, quos auctoritas publica pusilla valoris diminutione continuavit.

Through thy protection they are mon-(strous thrivers. Not like the Dutchman in base doits

(and stivers, Taylor's Workes, IL. 3. Halliw. 809. NI. gulden, F. goune (ex goldene) Frisii quoque appellabant stokmantsje (homuncio baculo nixus.) Hæc moneta quippe signata erat virgine, quæ dextra tenebat lancem pileatam, symbolum libertatis, inscripta Hanc tuemur, dum læva ulna incumbebat libris sacris altari positis cum inscriptione, Hac mitimur. Hoc sensu tinctum emblema, ex quo redolebat parentum pietas et libertatis amor, posteri, serviliter imitantes inscriptionem nummorum Theotiscorum Gott sei mit uns, mutaverunt in God sy met ons.

DUJE, vb.n. Sat. Dôrje, Dôgje, idem quod F. djoeye, supra 681.

herumedôeje, ut pueri puellæque lascivientes per vicum sera vespera vagari. E. II. 203. F. umdjoeye.

Hol. gedoe, F. gedogh, quæque mira, aliena res, vel agendi ratio. Hol. Dat is 'n raar gedoe. F. Dat is 'n nuwer gedogh.

DUJEN, adj. F.o. hodie. (du, dies?) C. M. 59. dujen mén (mêrn) hodie mane. Ags. mergen et morgen, inverse Ang. (morneg) morning.

dulung, adv. F.o. hodie.

DUK, DORK, n. (collectivum) linteum lineum in longum extensum, quale ex textrina prodit; tela, e qua fiunt indusia, stragulæ cæt. Confer dók ex dák. Egenreid dák, linteum lineum cujus fila hera et famulæ ipsæ neverunt.

dok, f. et n. W.o. an dok siljern, glomus tomicum, F. 'n string byntjern, Nl. kluwel bindgaren. Cf. dokke, supra

700, E. I. 368.

DUKE.

dûk, cg. di dûk, ellyptice pro kaledûk, focale linteum virorum. Siden dûk, linteolum sericeum; Kastynjes dukje, linteolum Indicum, sive ex serico, sive ex gossypio; talia linteola Frisii, tum viri, tum feminæ, in deliciis habebant.

dukjes, pl. Di Friesen wine er nin dukjes um, (F. nullis fasciis velant veritatem i. e.) nudis verbis verum dicunt. Scil. duk, dim. dokje, dokkelije.

DUKE (doeke) corculum. Ad infantem Myn duke! corculum Myn dukeman! meæ deliciæ, Goth. gadaukans, familia, δικόσ, proprie, ejusdem mensæparticipes; dauh!s, epulæ. B. L. commensales.

Duco, duke, düke, doeke, n. p. v. Doke, Was. II. 174. Dautsen, Doutsen, n. p. f. ex daukken fit dauttsen.

DUKE, DUKJE, (docke, dockje) vb.n. act. conquiniscere, caput demittere; se aquæ immergere; se abscondere in cavo; pf. dúk, pr.p. dukende, pf.p. dukt, ger. to duken, Nl. duiken, pf. dook, pr.p. duikende, pf.p. gedoken. Ang. to duck. Nl. duiken, vb. n. subsidere, conquiniscere; deuken, vb.a. imprimendo cavum reddere. Doek hwat mei it haed / submitte caput! Cede tempori et necessitati. Ang. v. douke with the kead; alias to duck, inclinari, immergi. Dizze houn ken under wetter doeke as ien ein, Ang. Northamp. This kounde can douke under water lyke a ducke. Baker I. 195. Duke as ien ein, anatis instar urinare, Ang. to duck, idem; duck-fool, avis urinans, anas, ellyptice duck. Nl. duikelen, urinare. — Di sinne dukt yn sea, sol occidit in oceanum; G. J. sinne ind moanne rize ind dukje. Nl. v. docken, freq. dockelen, Kil. submittere, subsidere, latere submisse; inde omne cavum in quod se recipiunt, vel aves, vel naves, NL v. Docke, Fland. j. keuie, cavea, avarium, navale. (Confer Goth. dukan? pf. dauk? dauks? antrum, domus? gadauks, σύνοικοσ, eadem domo habitans.) Ang. v. dock, regio inferorum, dusky rooms;

The docke was also clear of ghosts

Adiorned to after-domes.

Warner, Albions England. III. cap. 18. duk, cg. cavum ictu vel appulsu effectum, ex. gr. 'n duk yn 'e kúd, Nl. 'n deuk in de koed.

DUKE.

dukel, vb.a. et n. W.o. (conquiniscere, effugere aliorum visum) se abscondere: Hi dukelt him far mi, ille se oscultat a me. Dú dukelst já far him; bist dú ong far kim? ejus oculos effugis; timesne eum? Dait ben dukelt an, infans applicat caput ad matris sinum. E. I. 78. Bén pro Ags. béarn, infans, ut F. ben pro F.v. bern, idem.

dukelje, vb.n. in caput volvi, petauristam agere; urinare: Oer 'e kop du-kelje, Nl. over het hoofd buitelen, tui-melen. Kil. duykelen, urinare.

dukel-haed, n. F.u. dukel-hooft, stipitum series alte in fundum maris infixa et ex communi totam regionem cingente stipitum serie in mare procurrens, ut coenum per fluxum refluxumque maris retineat, et oræ littoris et stipitibus firmamentum addat. Proprie caput quod mergitur, scilicet humile et facile undis mersatum. Confer F.o. dukel-weg, via hyeme aqua obruta; duks-water, aquarum accessus minans inuudationem. Stür.

dukel-hals, eg. homo cervicem pronus, Sax. l. duuk-nakke, Bnl. I. 267.

dukel-halzieh, adj. qui cernua est cervice, It is ien tejep famke, mar hja rint bidroefde dukel-halsich. Sax. l. duuknakt, Bnl. I. 267.

dukelich, adj. coenosus, uliginosus; dukelige eleat, sulcus aquarius comosus, cujus fundus non est arenæ vel firmæ argillæ, sed mollis uligo in quam pertica, qua fulti saltum dant, vel contus cymbæ trusatilis, subsidit, F.

du kelige daem, transitus de agro in agrum coenosus. Tropice Dær scille wool dukelige dammen waze, verisimiliter homo æs alienum vetus habet. Dukelige horn, angulus uliginosus prati. Prov. Hij hat so mennich duwcklig daem ouver wadde, multas tulit ærumnas, per multas ivit calamitates, Burm. 26, wadje, ire per vadum vel coenum; Throch 'e modder wadje.

duwckle, cg. G. J. nequitia, malitia. Rjuecht Sint Jan wos seyt,

Dat de wrâd ijnn' duwckle leyt, (mundus jacet in malitia.) Alam. daucgal, arcana; taugal, opaca, obscura. Graff. V. 373, Ags. deogol, secretus. Alam. tuhhal, mergus; fortuchaljan, obruere, occultare. Graff. V. 867, 868, 369, ingetuht, immersus, ib. 368.

DUKKENJE.

duker, cg. Nl. duiker, canalis sub via duas inter fossas aquarias media, ut aqua ex altera in alteram, si opus est, libere fluat.

duker, cg. fulix, avis aquatica, quæ immota ilico lapis instar subsidit in profundum. Ang. ducker, Scoti doukar, Alam. tuhhal, Hd. tauchel. F. merkol, mærkol, markol, idem; plene mærkolf, ut heal, keal, pro healf, kealf, Nl. v. maer-kolf. F. mar, lacus. Ags. culfre, f. columba, Ang. culver, Ang.v. colfren, pl. columbæ, q. d. columba aquatilis. - Nl. duiken, pf. dok, immergebat; Ang.v. doke, Ang. duck, anas, ellyptice pro duck-fowl. Ang. v. ducksmeat (anatum cibus) Ang. ducks-weed, (anatum herba) lemniscus, F. eine-kroos,

(anatum olus.)

Ang. Duck-and-drake, lusus puerorum lapillos planos lævigatosque per superficiem aquæ jaculantium; lapillus alternatim cadens resiliensque refert anatem marem pedibus per aquam et alis per aerem volitantem, quem sequitur anas. Confer omnino Brand-Ellis, II. 417, ibique citata Minucii Felicis verba, e quibus hujus lusus antiquitas patet. F. sculderje, Gal. ricocheter, Hol. kieskassen, idem. Galli Avoir de quoi faire des ricochete, re sua largitioni sive dissipationi par esse. Juve-nis Amstelodami vidi nautam ex India reducem, qui latissimos nummos argenteos per superficiem fluminis LJæ resilientes projiciebat; a me interrogatus quid hoc sibi volebat? "Ter," inquit, "navigavi in Indias ut hanc "caperem voluptatem." Hal. 382.

DÜKEMERTENS (doekemettens) F. u. Dukemartens, (doekemattens) poma mollia, subacria, plena saporia, cute viridi, odore dulci, fiunt esculenta mensibus Septembris et Octobris. Nobilis Frisius Duco Martena, de patria bene meritus, hocce pomum primus in Frisiam introduxit. Caro mollis, non diu postquam pomum arbore decussum est, sudorem emittit, qui digitorum tactui ut pinguedo est. Confer Knoop, Be-

schrijving der appels. p. 6. DUKKENJE, (dikkenje) vb. dicere causam (pro aliquo), sustinere (aliquem), suscipere (causam alicujus.) Nl. Het voor iemand opnemen. Idem quod digenje supra 662. Ien mem scil woich dikkenje foar hjar undoagensce soan; ja,

ho goddeleazer hy wirdt ind ho mear

hy forepein is, ho fuler hja pleitet.

DULE, (DOBLE) cg. erratio. Op di düle
wæse, (oberrare, in erratione esse)
haud inveniri, huc vel illuc latere.
Myn hud is op 'e düle, Nl. mijn heed
is weg, te soek. Nl. dolen, errare.

DULEN, DUILEN, pl. typhæ palustres majores, Ylst. stoezeballen, idem. F.o. dulen, typhæ angustifoliæ (F. siggen) quarum medullam albam radici con-tiguam comedunt pueri. Stür. Vide doer ebouten.

DULLI, vb.a. F.b. Amr. limitem agro ponere: ger. dullin. Joh. 38.

utdulli, vb.a. limitibus positis dividere agrum. F. dfdoelje, Scoti to dule off, idem, Jam. F. doelstien, lapis limitaneus. Sax.l. dole, pusilla fossa eseque contiguus cespitum cumulus significans limitem: afdolen, hoc signo ponere limitem, Bnl. I. 223. Cum hac notione conspirat locus Kil. p. 646, doel, terra aggesta in quam jaculantur sagittarii tela. — Scoti dule, dool, a boundary of land. Notat insuper the goal in a game. Jam. Vide an hoc dule pertinet ad Scot. to duel, tarry, cease, rest, vel ad Hol. doolhof laby-rinthus ludi anserum, in quem qui incidit non liberatur nisi a collusore itidem in eum prolapso. In tabula papyracea sunt 63 loculi, quique numero suo, ansere vel alio emblemate signatus. Lusor jacta alea per tot lo-culos progreditur, quot puncta habet. Qui incidit in mortis emblema perdidit et abit. Hic lusus nunc puerilis antiquitus magnatum et regum erat. Cf. supra doele, 691.

DULME, vb. n. W.o. semisomnis dormire, leniter dormire. F. slomkje, Nl. sluimeren. Outzen. W.o. In en dulme ligge, instar ægroti stupere, Nl. in slapende bedwelming liggen. Ags. in dra-can fædme theostrum forthylmed, usque ad stuporem obvolutus. Isl. dylja, velare. Egil. dula, velamen. Hold. Ang. dull, sleepy, drowsy, blunt. Confer Grein forthylmed. U mutata in wu, dulm fit dwulm unde F. dwelm, stupor, dwile, delirare in febre, quæ vide.

DULUNG, adj. W.o. hodie, E. L. 90.

U ex o, et o ex a in dag dies. Helgoland dolleng, Saterl. daling, hodie; ibidem.

DULVE, vb. W.o. fodere, effodere. (F.

DUM.

dolle, q. v.) wurm dulve, E. II. 29, effodere vermes e cœno fertili vadorum, post maris recessum nudorum, que media sunt inter littora Frisiee et insulas ca tegentes. Piscatores nudis pedibus per vada oberrantes vermes effodiunt furcis, ut eas affigant hamis, de funiculis pendentibus, quorum longam seriem nectit una restis. Altera hujus restis extremitas plumbo gravi in maris fundo tenetur, altera malo cymbæ piscatoriæ alligatur; hamis intermediis inescantur pisces, ex. gr. passeres, rhombi, cæt. Hæc piscatura dicitur W.o. bude. Vermes e vado nudo effodere Hollandi appellant pierewaaije; pier, vermis, lumbricus, plene pier-worm; Nl. pieren, lumbricos capere; fig. decipere. Waaije ex waden, vadare; vadare ad lumbricos capiendos; piere-waaijen, figurate, hinc inde vagari bibentes saltantesque bacchan-

tium instar, comessari. dülft, n. et f. W.o. effossio lumbricorum escæ piscatoris in vado refluxu maris sicco. Ags. delfan, fodere; pf. dealf, pl. dulcon. Zelandi dülft, fossa aquaria. Lat. fodio, pf. fodi, pf. p. fossus, a, um; st. fossa. E. I. 364.

dul-fork, W.o. furca pluribus dentibus instructa, qua piscatores lumbricos ex vadis effodiunt. E. II. 28.

DUM, (doem) dom, adj. stupidus, ignorans, imprudens, illiteratus; proprie mutus, Goth dumbs, Ags. dumb, Ang. dumb, mutus, Nl.v. dump. Ang.v. domme, mutus, per apocopen literæ b vel p, ut Nl. et F. dom. Halliw. Notio muti transit ad aliam stupidi, bruti. Ita Hol. stom, mutus; Dat is stom, hoc stupide actum est. F.v. dat dumbe diár, brutum animal; dumme lioed, homines temerarii. — F. Sa dum az ien dze, tauro stupidior. Domme dze, homo ignorantiæ plenus. Sa dom as it afterein fen ien kou. Hy håldt him dum, facti ignorantiam simulat. Prov. Ho dumer ho forweender, quo quis indoction, eo arrogantion. Kou-dom, adj. vacca brutior.

dûm, adj. W.o. torpidus. Dim is 't haud, E. I. 90, (vertigine torpidus in capite) Sax.n. dimmelick, idem, somnolentus, supra 709. F. dúzigh yn 'e holle, idem.

dom-dryst, adj. (stupide audax) temerarie audax, nihil non audens.

DUMEL

dum-haudert, adj. W.o. stupide contumax, E. I. 90. dul-kaudert, adj. ib. Haud, F. kaed, F.v. kaued, caput. F. stiif-hollich, Nl. koppich.

dumheid, eg. ignorantia, F.v. dumhed. Prov. Hans komt throck syn dumheid foárut, fortuna cœca quandoque elevat stupidos. — Dume lju winne nin lán oer, Ang. Dumb folks get no lands. Ray. 160. Dumert, homo abtusus. E. B. 37.

dumens, dommens, cg. ignorantia, stupiditas. F.v. fan eenfaldeger duum-niese, ex simplici ignorantia. Ags. dumnisse, Ang. dumbness, status muti. Prov. Di dumens is di nacht fen di siele, ind dat 'n nacht sunder moanne oaf stjerren.

DUMEL, vb. n. F. b. W. o. circumversari, circumverti, ut infantes se turbinis instar circumagere amant: Lait dait dumeln dock bliv; dú warst ja dúm in 't hand, E. I. 69. dum, vertiginosus. Confer dommel et dommelich, supra 709, pro quo Sax.n. dümmel et dümmelich.

DUMPICH, adj. turbidus, obnubilus. Dumpich waer, colum tranquillum, sed pingue, obnubilum et triste. F.b. W.o. danstig, idem; De lucht is danstig, wi kriget wis rocki, turbidus est aër, certe nos manet pinguis nebula. E. II. 72. Isl. rok, n. tempestuosa aquæ, arenæ cæt. in aere diffusio. Supra 710. Cf. Bnl. I. 271, dumpig et dumstig.

dumpich, surdus (sonitus.) Dumpick lúd fen 'e siere thunger, strepitus surdus dissiti tonitrus. Supra 612.

dumpich, depressus, detrusus, ut Nl. drukkend weder (opprimens coelum) coelum clausum et calidum. Ang. dump tristitia, mœror, proprie, animi de-pressio; dumpish, adj. dejectus (animum), melancholicus, affinis est F. dumpe, dompe (quod vide) trudere, deorsum trudere, Ang. to thump at the door, F. oan 'e doar dumpe, pulsare fores.

dumpe, dompe, vb.a. trudere deor-sum, deprimere. Cf. domper, supra 613 et dompe 710. Hinc adj. participiale bidumpt hus, idem quod dompich hus, supra 710. Deprimendi notioni alia immergendi affinis est in Sax. L. dumpela, huc illuc fluitare super aquam, hinc inde et ventis et undis jactari. Nl. dompelen, submergere. Huc scriptores Bnl. I. 270 male referent Alam.

DUN.

horo-tumbil, onocrotalus, (Graff, V. 427) quasi oberrans in coeno, cum dicitur a clamore surdo, ut F. reiddomp, domp, Ags. dumbla. Supra 513. -E verbo dumplen, submergi, nascebatur Ang. dumpling, placenta farinaria, antiquitus cocta in sacco sub aqua ebulliente. Scoti dumpling, a bannock made of oatmeal and suet boiled in koil or broth. Jamieson. Confer Nl. dopeling, neophyta Christi baptizandus.

Eadem ratio est inter dumpe, trudere, et dumpelje, urinare, quæ inter Isl. dubba, cædere, verberare, et Isl. dubla, urinare, (in caput devolvere aleas) jacere aleam, F. dobbelje ludere tesseris; dobbel-stien, alea; blyn-smite, (cœcam aleam jacere) aleam absque puncto. Blyn', cocus, quod punctum alese vocant éagh, oculum. Latera aleæ, sive sint sex ut Romanorum, sive quatuor ut hodierna, sunt vel punctis notata (mei eagen) vel sine eis,

DUN, F.b. conum, uligo, palus. Suethi djupe dy profunda uligo; dyandi, oce-num. Isl. dy, n. lama v. lacuna viridi musca obsita. Outzen.

DUN, n. (düün) lanugo sub ventre porci distincta a setis in dorso. Isl. dan, m. pluma mollissima, F.b. dün, idem. Outzen. Ang. down-feathers, plumæ pectoris anserini. Nl. dons. Ten Kate. II. 355.

DUN, adj. W.o. et Groningenses, ebrius. Confer Sax.l. dum, ebrius. E. I. 90.

F.o. dún. F.u. duijn, Baardt, 288, Een volckjen, dat sigh in de kluyn Swypt alle dagen dik en duyn.

Kluyn, F. klunbiar, cerevisia spissa et calida.

dun, ebrius, Lat. oneratus vino, vino gravis, vino plenus, Nl. dronken en vol. Quæritur an dun non proprie sit, plenus, tumescens? F. dun, cumulus.

dune, vb.a. F.o. inebriare; dat beer dúnt, cerevisia hæc (calida) inebriat. Stür.

DUN (düün) cg. cumulus.

snie-düen, nivis cumulus vento coactus. Hol. dunen, hodie duinen, monticuli arenosi littorales. Ang. North. down, ripa arenosa.

opdüenje, coacervari, exaggerari. Dithmarsi dunen, tumere in altum ut surgentes nubes. Müllenhoff, Quickborn, DUN.

1856. p. 400. Cf. dun, ebrius et Nl. opdoemen elevari; i. e. optica elusione athmospheræ lucidæ videri elevatus, quod sæpe media æstate fit claro et sereno cœlo, cum urbes, arbores, totaque ora adversa aquarum apparet super horizontem elevata et quasi pendens in aëre. Eodem tropo hoc phenomenon voce thille, quod proprie est in altum tollere, notant. Confer drukje.

di poel dünet op, lacus fundus plantarum aquaticarum putrefactarum et renascentium reliquiis elevatur. Ags. dun. A. down, collis.

dun (düün) pl. dünen, collis arenosus objectus oceano. Ags. dun, quicumque collis vel mons. Talibus collibus oceanus ipse magnam Frisiæ partem cinxit contra suam impressionem. Ang. downs, ex Ang. v. downes. Sylt dün, m. Joh. 101, pl. dün, n. coll. colles, ib. W.o. dunnen, m. E. I. 364.

Ut Lat. altus, et celsus, et profundus est, vel Ags. dic, tum aggerem, tum fossam notat (supra 652) sic dun, et locum elevatum, et locum depressum indicat; Ags. ofdune, dune-ward, Ang. down, downward, infra, deorsum. Scoti down-set, Ang. sun-set, occasus solis. Sax.l. döns, sub; donen, declivem esse (Bnl. Gr. βουνόσ, Æoles δουνόσ, colliculus: 9/σ, 9ινόω, aggere obstruo.) Bnl. I. 229, döns. F. duyne, duinje, tumere, tumescere. Kil. — Hy is yn 'e dünen, homo devius est. In his collibus ex arena mobili pes nullibi firmo insistit solo, neque ulla est semita, nedum vis.

Nl. gras-duynen, colles vel aggeres graminosi. Hier is hy in gras-duynen; Hier is hy in sijn koewey, (Hol. in sijn tuin) hic ei omnia validissime placent, indulget genio. Figuram præbet vacca in collis gramine læto luxurians. Lat. Asinus in paleas (incidit.) Sartorius. Adag. 303.

düünje, vb.n. subsidere, pessum ire, mergi. Alias F. undergéan.

dun-rabal, Amr. fibræ radicum caricis acuti sive sparti oceanici (F. dunkelm) in collibus marinis, quæ obstant quo minus arena vento abigatur, Joh. 141. Aga. kreft, radius, quo subtegmen ingeritur. Nl. rafel, rafeling, filum sub-

DUNJE.

tegminis solutum. F. utreftelje, dissolvi in fila singularia. Ang. Linc. rave to tear up.

dun-sân', n. arena tenuis et candida, qua feminæ fricant et poliunt utensilia ferrea et ænea, quin et abacos et tabulas ligneas intinctas.

dunich, adj. clivosus. Di séam fen Fryslân is diinich, margo Frisize maritimus collibus arenosis obsitus est, F.b. Amr. dunnagh, Joh. 153. Ags.

dûn, G. J. duwn, n. collect, it dum, colles arenosi in littoribus Hollandize et insularum Frisize, Nl. het duin. F. u. de maets soo binnen duyn als buyten gaets, nautze tam (intra colles littorales i. e.) in portu quam (extra ostium oceani) navigantes in alto. Baardt, 27. Cum sol occidit nostri nautze Suderzee dicunt di sinne giet yn 'e dunen, sol subsidit in colles. Di sinne oan oare igh duwn, G. J. sol evanuerat trans colles littorales.

oer-de-duen, ora orientalis insulæ Amelandiæ; proprie, trans colles. Inde n. patron. Hol. Overduin.

DUNEG, f. W.o. (tempus) tempora: elegans synonymon dait finster fon haud, capitis fenestra, E. I. 364. F. v. egge, acies, angulus, margo, latus; f. u. dün, tenuis. Ags. thun-vang, f. Isl. thunn-vangi, m. tempora. Ags. vang, veng, Isl. vangi, gena; Ags. thyn, Ang. thin, F. thin, tin. Genæ proprie sic dictæ majores et obesiores oppositæ minoribus, quæ graciles exilesque sunt. Confer tamen Græc. κρόταφοσ tempora, a κροτέω, pulso, cum Fland. slach, gheslach des hoofts, Kil. capitis pulsus, tempora, propter evidenem ibi arteriarum pulsum, et vide an non thunquid commune habeat cum pulsu? Ags. thunian, (pulsare) crepitare. Ang. v. to dund, pulsare, ferire; dunt, pulsus. Hall.

DUNJE, (düünje) vb.n. discurrere cum impetu et strepitu per prata, quod vaccarum est, cum æstu æstri exagitantur, vel gregis una taurum appetit. Æstate vaccæ, punctæ aculeo æstri sub cauda hærentis, eam elevant et ut furentes per prata grassantur jactis in altum clunibus. Audi Theocritum redivivum, Abbatem Meli, in suavi dialecto Siculo canentem.

DUNJE. Melibeu.

Forsi vidisti na vitedda bianca, Ou na macchia russigna 'ntra lu schinu, Un a la frunti, e nautra supra un anca? Clori.

La vitti, ed era un ura di matinu; Avia la musca: e cu la cuda in autu Ourrev a furia versu lu pinnunu.

Joannis Meli, Carmina Sicula, Panormi. 1815. p. 4. Frisii hune cursum furentem ex cestro ortum quoque vocant bàmoje vel bómoje, quod vb. vide supra 471. Nl. bijsen, Kil. biezen, supra 327. — Si vacca catuliens taurum appetit tota grex, taurorum instar, tergo ejus insilit; hoc itidem audit dunje.

fordunje, di banen fordunje, su-

pra 804.

werom-dunje, vaccæ instar, quæ taurum erat passa, de novo taurum appetere. De tali vacca dicunt di kon is opbritsen, effracta est vacca, figura sumta ab utero, coitu jam clauso, qui se aperit et iterum veneri inhiat.

dunsk, dunich, adj. taurum appetens: 'n dunsce vel dunige kou. Di kou is dunck, pro quo quoque solemne est di kon vool takomme, proprie, vacca vult accedere, indulgere, Lat. admittere. Di kou wol tein wirde, vacca petit ini-tum. F. v. tia, F. tspean, trahere, gignere, pf. p. (tegen) tein. Nl.v. tijghen tendere, pf. toogh, pf.p. getogen; adj. tochtich, catuliena. Di kou wol spile wirde, vacca appetit coitum. Spylje (ludere, fidibus canere) assilire vaccæ, de solo valet tauro, ut springe de equo admissario. Inde ludicre tauri nomen di spylman, fidicen. Di kou is sa hwette dunsk um di thrye wike, ind eltse reis lit kja den ien byttsje blid rinne. — Sax.v. dunian, conquassari, intonare fragore; Thin erda dunida, NL de aerde dreunde. Ags. dymian, strepere, tonare fragore, tonare, impetuose ruere. Inde et Nl. v. randaynen, currere cum impetu, effuse currere, Kil. compositum ex randen, Fland. delirare, insanire; Nl. aenranden, vi aggredi, Ang. v. randon, impetuositas; randy, adj. boisterous; maris appetens, North. Hall. (Confer Ang. ran-sack, rant.) et dunen, duinen. Ags. randem, teste Lyo vox Norman. Sax. Gal. randon; aller à grand randon, præcipiti eursu ferri; randonner, Ang. at random: the shepherds letten their

DUN-PUT.

F. Di scjippeherders litte hjar sciep yn it wyld allinne rinne. Ang. alone, Hind. alonne. Confer cum dunje, Dithmar. dunen, opdunen, in altum tumere, ut turgentes et conglomeratæ nubes. Müllenhoff, Quickborn.

DUNKEN, m. W.o. cantilena, E. I. 364. Hech! wut sjûngst dú dêr'n netten dunken, (Euge! quam suavem canis cantilenam!) kat idwail så ån, der ya op W.o. heck! F. heck et fédel spilit. hæ'/ papæ! euge!

dunken, m. numeri musici ad quos saltatores pulsant terram. F. deunteje, Ik haw mei myn faem tsjien n. idem. deuntejes havon, mea cum puella decies ad cantum fidiculæ saltavi.

DUNKER, adj. obscurus, ex quo donker, quod vide. F.v. diunk, diunker, adj. obscurus, incertus, difficilis explicatu; dyonkere seeken, res cœcæ. W.o. djunk; in der djunk, in tenebris, E. I. 363. F.u. Hoe, donker, nu? Per jovem, quid hoc sibi vult? Forsan pro don*der* , tonitru , solita **assev**erandi formula, euphemistice emollita. Eodem sensu F. di dinder / Ags. dynian, to-Ang. Exmoor. dinder, tonitru. F. dinderje, tremere cum strepitu. Di *glæzen dinderje fen it kanon*, tormento tremunt specularia. It bern op 'e knibbel dintje, succussare infantem genu. Ags. dinnan, fragorem edere, pf. dyndan, crepitabant, Ang. to din, Grein, 213.

dnnkere wolken, nubes caligosæ; danker waer, cœlum obnubilum. Ita Sax. v. suercan, caligari et obnubilari. F. it swerk, totum nubium agmen. - Dunker sjæn, vultu tristiore aspicere, subiratis oculis.

Prov. Yn it dunker binne alle katten gràu, quid refert nocte, utrum concubina pulchra an deformis sit. Ang. When candles are out all cats are gray. Jone 's as good as my Lady in the dark. Αύχνου άρθέντος γύνη πᾶσα ή αὐτή, Ray, 125. Di finen knipe di kàt yn it dunker, simulatores religiosi clam conglutinant meretricios amores nuptiis.

djunk, insulani For. Amr. jank, Joh. 151, ut F. jip, jur, jier pro djip, profundus; djur, carus; djier, animal,

ekeeps runne at randon alone, Spencer, DUN-PUT, F.b. involucrum magnum

DUNSI.

lineum plumis fartum usum lecti præstans. F.b. dun, Nl. dons, pluma. plumæ; put, F. pude, sacculus. F.b, putt, pude, Dani pude, cervical, culcitra, præcipue, quæ juncis vel alga marina est impleta. Outzen, 260.

dumpede, m. F.b. Moringi, cervical. Bend. 53, 408. N ante b et p sæpe fit m. Ang. down, soft feathers; down-bed, bed of down. Outzen, 51, düün. Confer F. dun, lanugo ventris porcini.

DUNSI, vb.n. saltare. F.o. On old Freezck wouf in di tsierck kumende en hadde ju liefdi nat ergel heeri, quidde, "Da heere ick di floite un dudelseck Gades; wer is myn stock un holschen? Ik mut dunsi." Angli verbatim One old Friesic wife coming in the church and having her lifeday not heard an organ, quoth, "There I hear gods flute and bagpipe: where is my stick and my wooden shoes? I must dance." Præsens Angli sermonis forma magis magisque recedit a stirpe antiqua; inde forma pristina magis congruit cum Frisica; ex. gr. F.o. kumende, Ang. v. cumand, Ritson. Ang. coming. F.o. tzierck, F. tzierke, Ang. v. cherche, Nl. kerke, Ang. church. F.o. holschen, plene hols-blokken, F. klompen, Ang. wooden shoes, Ang. East. clumpers, thick, heavy shoes. F.o. floite, F. floyte, Ang. v. floyte, Hol. fluit, Gal. flute, Ang. flute. C. M. 71. Cf. dounsje 723.

DUNT, vel GIDÛNT, F.b. quod agunt et urgent homines. Substantivum verbale a vb. du, dua, dún, F. dwaen, agere. F. u. doen, agere; gedoente, agendi ratio perversa, immoderata; corporis incommoda, per euphemismum, menstrua mulieris. Joh. 101. Outzen dun.

strua mulieris, Joh. 101. Outzen dun. DUOD, DUAD, adj. Amr. F.b. mortuus, mors-duad, penitus mortuus, eradicatus, vel pokkan-duad, Joh. 147. F. dead supra 622; mors-déa, vel króan-dea, eradicatus.

DURBOUT, cg. typhæ maturæ caput lanugosum, cujus flosculi molles loco plumarum sunt in pauperum pulvinaribus. Græce τύφη, planta palustris, qua Græci utebantur ad farcienda pulvinaria; supra doer, 692.

DÜRE, vb.n. Sat. audere, pf. dorste, dorst, dorste, pl. dorstene; præs. dúre, dorst, dúr, pl. dúrene, E. II. 187. Ags. durran. F. doare, supra 688. Nl. durven.

DURK.

DURI, vb.a. F.b. castigare, ger. dürin. Düri di dringk / castiga puerum! Joh. 38. DURJE, vb.a. et n. Sat. durare, perdurare. Ik kon dó kélde nit durje, frigus perferre nequeo, F. ik ken di kjeld net utstean. Sat. Ik kon nit dúrje fen pine, præ dolore nullibi durare potis sum, F. ik ken net dürje fen pine. Sat. Det dúret mi to long, hoc nimis diu mihi durat, F. dat dürret mi to lang. Sat. Det kon nit langer dúrje, hoc (ex. gr. caro, poma cæt.) putredini longius resistere ne-quit; F. prov. Swiele parren ind junge fammen kenne nat durje. E. II. 203. Confer F. dúrje, doerje; dürje, duórje. Hind. durje, pf. durre (doerre) F. durre, duórre.

dûrt, f. W.o. diuturnitas; up 'e durt, F. op 'n dûr (doer) permanens, continuus. Prov. Stringe hèren binne nat op 'n dûr, imperium tyranni brevis zevi

est. E. I. 364.

DURJE, vb. n. W.o. dolere. Det düret mi, hoc mihi dolet; det bidüret mi, idem. Di ölde mon iz tö bidürjen, senex iste miseratione dignus est, E. II. 203. Ags. deorfan, laborare, angi, in periculo versari; pf. dearf, pl. ve durfon. Ang. dire, formidabilis, tristis; calamitas; Ang. v. dere. Hd. dauern (ex duern) bedauern. Scoti to dere, timere; to durke, terrere. Jam.

DURK, cg. spatium in navis fundo inter tabulatum interius et exterius, receptaculum aquæ stillantis per rimas, sentina; cellula ad servandum penu et omne instrumentum in prora navis onerariæ nomine tsjalk (Ags. ceól, navicula, celox; ceólke, cjolke? F. (tsjolke) tsjálk?). Sueth. durk, cellula in nave ubi necessitates; brod-durk, cellula pa-naria; krud-durk, receptaculum pulveris pyrii. F. Sueth. krúd (kroed) plene bos-krúd (pulvis sclopeti.) The peperit d: Ags. thurruc, cumba, vel caupolus, gl. R. p. 103. Teuthonista vocem B. L. cumba explicat, dat dyepste van den scheep den water naist. In altera parte Teutonico-Latina Dorrick in en schip, dair sych al dat water in den schip vergadert, sentina. B. L. Cumba, ima pars navis et vicinior aquis, du Cange, cumba. Cumba, locus navis, ib. Cumbus, idem, Hol. kombuis, navis culina. Plerique "cumba" verterunt "navicula," inter quos Mone et Bosworth Monio captus vertunt "thurruc, a boat, pinnace."

DURK.

Ang. v. thorruke, sentina; hanc vocem vide apud Junium, quem si posterio-res consulerant non in errorem incidissent. Confer Isl. thurka, exsiccare.

thurk (dan) W.o. navis piscatoriæ in puppi cavea sepimento ligneo in duas partes divisa, quarum altera funes et vela navis tenet, altera nautarum est dormitorium, E. II. 62.

DURK, F.u. DIRK, n. p. v. synæresi pro Ags. Theód-ric, Isl. Thiódrekr, heros popularis. Nutrices et matres mutant Dürk in Dük, Dükke; puerum compellant Dukkeman. Confer Ang. Dick, n. p. v. Dickin-son, Dickson, n. patron. quod tamen Angli dictum putant pro Richard, et Richardson, Lower, Eng. Surnames, L. 170. Inter Cantiæ incolas valde frequentata sunt nomina

Dick and Sal (Sarah).

DURKENDAM, DÜRGERDAM, vicus WestFrisiæ ad ripam fluminis Yæ (Hol. ij, n.) Seculo XIII nominabatur Y-doorningher-dam, postea Doornickerdam, hodie *Durgerdam*. Nomen trahebat ex dam, agger, emissarium, cataractæ claustrum, quo mare vel excluditur, vel admittitur, ut in Rotter-dam, Amstelre-dam, Sparen-dam, cæt, et Y-doorne, ager vicinus aggeribus ab aquarum injuria obseptus. Hic ager, abiens in angulum versus austrum ad ostium fluminis Yæ (Hol. het IJ), ab y et F.v. dore, ostium, nomen accepit; hodie Nl. de hoek van 't IJ. Ita Lat. ostium fluminis, oceani, Nl. mond (0s) der rivier. Nl. hels-deur, (inferorum ostium) ostium oceani Helderam inter et insulam Texelam. Ags. hel-dór, F. helle-dór, peperit Helder nomen vici ad istud oceani ostium. Helle hic non est locus supplicii mortuorum sontium, sed inferi, i. e. regnum mortuorum corporis vinculis solutorum. Hanc autem sedem proavi nostri ponebant in Brittannia, quam per ostia Helderæ petebant, ad eamque tanto studio advolabant Angli, Frisii et Saxones, ut cum patrum animabus in eadem terra viverent. Cum Radbodus, dux Frisiorum, alterum jam pedem lavacro intulisset, conversus ad Wulframum episcopum, qui eum baptismate sacris Christianis initiaret, "De majoribus, "inquit, meis, episcope, quid sentis? "Pluresne eorum in paradiso an in "tartaro esse credis?" Ad quæ episDURP.

copus, cum plures in tartaro esse reddidisset, subjecit, "Satius igitur "mihi est ut plures quam pauciores "sequar:" simulque pedem e lavacro retulit ac propositum mutavit. — Confer tabulam geograficam West-Frisiæ anni 1288, quam edidit G. de Vries, Amst. 1864. Procop. de bello Goth. IV. 20, quem citat Grimmius Mythol. 792, ibique vide præterea 790, 292, 764.

DURN (doern) f. W.o. fores, Suppl. E. I. 364. Cf. doar.

duru-rumû, f. W.o. latera vel postes januæ cum superliminari, F. doar-ramt. Synonymon dan dursel, sed Nl. v. sulle, limen. Ibidem.

DURNS, DARNS, F.o. cubiculum foco calefactum, in quo ex. gr. abbas epistolas exarabat. B. L. calefactorium. Prœliarius, Gruyter, p. 137, Nl. "terwijl de Abt in zijne kamer (calefactorium) zat te schrijven." Du Cange in voce. F.b.

de deurenz, m. cubiculum. Bend. 32. DURP, n. F.u. vicus. D ex th in F.v. thorp, therp, collis in quo patres habitacula ponebant ante exstructos aggeres marinos, ne fluxu maris tempestuosi obruerentur; postea vicus in tali colli exstructus. Vicorum series in pago Westdongeradela, talibus collibus superstructa, ideo vocantur flie-therpen, colles refugii. Colles minores, colliculi, nunc appellantur wier. pl. wieren. In his collibus primitus singularis extructa domus tandem in vicum excrevit, Domwier, Popkewier, Metslawier, cæt. Hi colliculi una cum collibus, si argillosi, nunc fere sunt defossi eorumque humus ut fimus per prata sparsus. Colliculi, quos juvenis vidi superstites, omnes prope a villa erant rustica, ut villicus, surgente maris æstu, se cum pecore ilico in colliculum recipere posset. therp adduc hodie apud Frisios valet collem. Primitus wier, et collem, et colliculum notabat; liquet enim ex nominibus Wier, Wierum; Engwier, Jouswier, cæt. eos spatium præbuisse sat am-plum vico. Collis maximus Stauriæ proximus et hodie dictus it Réade-klif (Ang. red-cliff) a veteribus vocabatur Ra-wier. Est vero collis ex arena rubescente ad litus maris. — Wier pro wierd, quæ vox fere semper innuit maris vel fluminis vicinium. Ags. va-

rath, vearoth, litus; mæran vearoth: contracte varth; Ang. dial. warth, a forth, a flat meadow close to a stream. Nl.v. weerd, weert, wert, weerder, insula, insula amnica, Kil. agger, propugnaculum. Isl. vor, ripa cui appellantur naves, unde nomen insulæ vadi F.b. för, F.o. wöörd (weurd) collect. loca editiora in quodam agrorum tractu, ripa celsa, exaggerata. Confer Stürenberg wöorde, 834. Conf. Hd. Donauwerdt, Nl. Bomels-weerd cæt. Vulgo hi colles constant ex argilla solida, quæ gramine tecta resistit undarum aggressui: non mare sunt ejecti, sed manu hominum aggesti, et quorundam maxima moles redarguit Plinii testimonium de horum maris accolarum summa pau-pertate et miseria. (Claerbergen Veen-graverijen, p. 10.) Apud Scandinavos thorp valebat collem; Isl. thorp, n. locus editior, collis, tumulus, terra mari emergens; oppidum; Anglosaxonice thorp tantum in notione derivata "vici" sumitur; Egil. p. 915. thorp, Sylt therp, For tarep, vicus, Outzen, 362. Ags. throp (pro thorp) vicus; viarum concursus, compitum, trivium, F. 'n throp huzen, aliquot domus vicinæ in loco campestri; 'n throp bern, turba puerorum; Isl. thorp. n. tres homines, Egil. 915. Inde in Saxonia inferiore tot nomina vicorum in -trup et -drop desinentia, pro quo Frisii plerumque habent -em et -um ex ham, Bend. 104. Inter Anglos olim florebant thorpe et dorp, pro quibus nunc extranea vox village se intrudit. Nota Goth. thaurp, quod est ex thurp, villam, agrum sensu fundi vel prædii, designare. Leges F.v. distinguunt inter field,

Leges F.v. distinguunt inter field, campum agrestem planum, et thorp, therp, collem. Ex. gr. hio nabba oen da meenbodel hellen ner hindereth, oen hå ner oen coern, oen field ner oen therp. Observa antithesin; in campis planis humilibus fænisecium (hå) exercebant, in collibus frumenta (coern) colebant: Di frana aegh di onwilliga deel to nimen oen thorp ende oen fielde arva et prata. Confer loca apud Richth. Lex. 1076 a, eumque corrige injuria reprehendentem explicationem veram Wiersmæ et Brandsmæ, editorum O. F. W. pag. 99. Ante comportatos aggeres marinos loca plana et humilia

DURP.

fluxui maris erant obnoxia, ideoque pascendo pecori tantum apta; in collibus et locis editioribus fruges colebantur, unde *field* notionem pratorum, thorp vel therp e contra arvorum retinebat. Adhuc in collibus optimæ coluntur fruges, quare præcipue arationi inserviunt.

Aliquando thorp vicum notat, et opponitur locis campestribus extra vicum. Chart. I.349, a, infra, sé hit on thorpe, sé hit on fiólda, Ags. feólde, terra. Ang. field, the open country opposed to home or quarters. Frisii hodierni fere eadem notionis varietate distinguunt inter dorp et fiild; mem is yn it dorp, mar heit is yn it fjild, mater est in vico, pater in arvis vel pratis.

Partem interiorem vici Frisii appellant di bürren vel buorren; canalem e circumfluente lacu in medium vicum meantem di hawen (portus); lacus sinum vico contiguum di baei; vici incolas di borgers, locorum campestrium boeren; borgers ind boeren. Urbium

cives sted-lju', stettejers.

Frisii, licet vicum in genere dorp appellent, pauculos vocant flek, quales sunt Heárrenfean, Hjouwer, Gorredyk, Drachten, de quibus duo observa; 1° præponitur articulus respondens numero et generi nominis appellativi; It Heárren-fean, di Hjouwer, di Gorredyk, di Drachten, dum cæterorum nomina stant sola, Grou, Akkrum, Boorn, cæt. 2° Præpositio loci in genere ante vicos (dorpen) to, to Grou, to Rys, to Bayum, sed ante vicos flekken dictos, vel yn, vel op, Hy wennet op it Heárrenféan, op di Hjouwer, op di Gorredyk, yn di Drachten, quasi féan, campus terræ causticæ, et dyk, agger, essent nomina appellativa.

Primæ domus exstructor, cum esset primus collis cultor, ei nomen dedit, unde nomina propria nomen collis antecedentia, quales sunt Enge, Jóuw, Domme, Popke, Metske; Kny-voier, Jouwier, Dom-voier, Popke-voier, Metsla-voier, (Angii, Jouwi, Domi, Poppii, Matsii collis), vel pleniore forma wêrt, Liouvert, Boals-wert, Kyms-wert, Fer-voert, in quibus Liuwe vel Liouwe, vel Liawe; Bodle, Boale, Bole; Kympe, Kymme; Fér, sunt nomina propria. Idem valet in nomina vicorum in em vel um ex

ham, kém, (Ang. home) fundus domi, desinentia, ex. gr. nomina propria Hiélle, Dedge, Lolle, Makke, unde Hiell-um, Dedg-um, Loll-um, Makk-um, cæt. Confer Ang. madam, plebs Londinensis, vel mam, vel mum.

thorpe-mar, F.v. vici fossa aquaria. In solo humili et aquoso Frisiæ omnes urbes et vici inter se canalibus, quos cymbæ onerartæ navigant, junguntur. Mar nunc indicat lacum, antiquitus canalem, quæ notio adhuc viget in meer post multa canalium nomina. In Schotani tabula Tietsjerksteradêl invenies di Finkumer meer, di alde ind di nye meer, di vide meer ad boream; di lange meer, di meers sleat, cæt. ad austrum. Isl. mæri, f. terminus, limes; landa-mæri, terminus regnorum. In Frisia sulci aquarii, fossæ et lacus sunt agrorum termini.

thorper, dorper, F.v. proprie incola vici, figurate, homo incultus, indoctus, stolidus: een kynd, jest een dorper moet neen foerspreke wese, Jur. I. 188, non licet infanti vel homini fatuo esse advocatus sive patronus. Apud Gallos villain (B. L. villanus, villa) non ignorantiam, sed nequitiam annuit. Hos sequuntur Neerlandi, imprimis Flandri, "dorper, rusticus, inurbanus; obsecenus, turpis, impudicus." Kil. Isl. thorpari, paganus, erro, circulator, (Nl. landloper, Gal. vagabond) nebulo. — Dialecto jurisprudentice Frisicæ, quam edidit cl. Hettema, lingua Neerlandica multas aspersit maculas, inter quas vox dorper.

DUS, adv. F.v. sic, ita, ex antiquiore F.v. thus; F. doz; G. J. dos sa hoc ipso modo. Ags. Ang. thus.

Hollandi in usu quotidiano frequentant sus pro dus, quod aspirata dentalis (etch), conflata ex ds, vicissim abit in d vel s. Ags. thys, m. theós, fæm. Ang. this, F. v. this, dis, m. hic, iste; thius, dius, fæm, hæc, ista; thit, dit, n. hoc, istud. F. dizze, dial. duzze, eg. dit, n. Duzze, L. v. W. 136, 156. Hol. dial, idem. Ags. thyssere, sing. fem. gen. dat. F. v. disser, m. pl. gen. dessera, gen. pl. n. Is orkunda dessera puntena, Chart. I. 464. a. ald us, adv. F. v. sic profecto, ita. Nl. aldus, idem. Ex al, totus, totus quantus, et dus. F. aldoz, G. J. — F. v.

DUS.

aldus, ita. O. F. W. 2, 3, 12, 36, 43, 189, 215, 229, cset.

aldus, adj. talis; aldus grbt, talis accusatio, delatio, O. F. W. 285, 306; aldus, adj. quisque; aldus wrnacht, quemque diem naturalem (24 horarum.) O. F. W. 31, 32.

dus-deen, adj. F.v. (ita formatus) aldus-deenra, Schotanus 96, a. Nl. aldus-desnige, (quicumque talis.) Nl.v. dusdane suken, ejusmodi res; gedane, forma, facies, Nl. gedaente. Plerique derivant a vb. Nl. ik doe, pf. deed, p. pf. gedaen, F.u. pf. p. daen, deen, F. dien, ut Lat. facies a facio; ideo Gijsbertus mutat Hol. dusdanig (hujus signi) hujusmodi, in dusdienig. Nl. ongedaen, incultus, spurcus. Consule F. dan, impressio, forma; daen, supra 608.

impressio, forma; daen, supra 608.

Ags. thys-lic, this-lik; thillik, thilk, Ang. v. thilk, talis. Ang. dial. thuck, istud. F. dok, F.v. dulk, duk; al-dulk, al-duk: al-ducke sekken, Nl. al zulke saken, quæcumque ejusmodi res. F.v. op al-dulke forwert, Chart. I. 539. b. mit al-ducka byschede, Chart. I. 518, a. L. ante quasdam consonantes, quibuscum pronunciatur, eliditur apud Anglos et Frisios. Eliditur ante d in Ang. would, could, should, que Frisii scribunt ut efferunt 100e'd, koe'd, 200e'd, per apocopen woe', koe', scoe'. F. Sa wo'k net, haud ita volo, pro sa wol 'k net. Wo'ste? Visne? pro Wolste? — Ik scil (sil) Ags. ic sceal, Ang. I shall; F. Soil ik, scilk, sik? Aug. Shall I? F. Dou scilste, sci'ste, si'ste, Ang. thou shalt. - Goth. swa, adv. sic, ita, ut Scoti swa, sa; F.v. sa, so, F. sa, F.u. so. Goth. svaleiks, Scoti salike, similis, ejusdem speciei. Ags. svilc, F.v. (sa-lik) salk, selik, selk, sek; sullik, sulck, suk; Ang. such, F. sok, sokke, F.u. sük, sükke; suk ien, Ang. such one. F.v. al sulker, Gab. 49; alsukken, Gab. 278.

dusk, adj. F.v. talis. Om dusker sekken, propter tales, ejusmodi res, causas, Gab. 86. Ch. I. 698, b.

DUS, F.b. mors. Duse, adj. mortuus; duse magi, restinguere, extinguere (ignem), solvere debita. Dus pro duth; th abit in s, ut apud alios in d vel t; pro dus quoque valet dud, F. déad.

duas, Amr. mors. Goth. daulas, inverse duaths. Joh. 101. Confer supra dead, mors, 622.

DUS, F.b. umbilicus pomi, pyri simili-

DUSIA.

umque fructuum, vel potius naucum quod ex flore restat, Outzen. Hd. butschgi, Gr. Lex. 578. Confer F. dust, excrescens pulvis ex cute capitis in-

fantium, porrigo sana.

DUSIA, vb.n. F.v. laborare vertigine vel aurium tinnitu: dat een minsche slain se also seer, dat it him ita are dawid ende duset. F. dat 'n minsce sa seer slein wirdt, dat it him yn 'e earen dawert ind suzet, vel duzet.

dûzje, vb.n. idem quod dossje, supra 694. Isl. dusa, fessus anhelansque cubare; dusa nidr, cernuare. Scoti dosen, to stupefy. Ang. to doze, attonitum reddere, sopire. NL doezen, pulsare cum impetu et fragore; Scoti to

doyst, to fall with a heavy sound.
dûzelje, vb.n. vertigine laborare. Nl.
duiselen; duiselende hoogte, altitudo vertiginem creans. Sax. l. dusel, ver-

tigo, Bnl. I. 275.

düüz, Amr. vertigo. Ang. dizzy, vertiginosus. Joh. 153. Düüz idem cum

dûzich, adj. vertiginosus. Nl. v. duysigh, j. deusigh, vertigine laborans, stupidus, attonitus, perturbatus mente. Kil. F.b. Amr. dusagh, Joh. 153, vertiginosus. dûzelich, adj. vertiginosus. Nl. dui-

selich.

dûsenga, F.v. haved-dúsenge, capitis vertigo.

desema, m. vertigo. Thi desema, thet hi and sine knia skiate. is vertiginis gradus ut percussus genu procumbat, non toto corpore ruat. Ni.v. daes, j. dwaes, stultus; daese, terriculum, spectrum incutiens terrorem; daesen, deli-rare (cf. Nl. bazen, idem, F. baze, idem.) Ang. v. to dase, stupefieri; freq. Ang. to dazzle, luminis nitore oculos hebetare; Ang. v. dasiberde, morio. Isl. desa, ad gemitum compellere, fatigare; dasaz, fatigari. Ang. North. dessment, torpor, mora.

bidesd, adj. timidulus, verecundus.

Nl. bedeesd.

tuwzel-sin, cg. mens temeraria, amore præceps, G. J. Nl. v. twelen, in caput devolvi, pf. tuselde, Walewein, p. 12. 4. Consonans t videtur nasci ex th in Isl. thysja, præs. thyse, pf. thusta, ruere, cum impetu et strepitu ferri. Ex eadem fonte non tantum videtur fluxisse dusia, sed et F. súsje (Nl. suisen) susurrare, sibilare; it suzet my

DUST. yn 'e earen, in auribus mihi est su-

surrus, tinnitus; yn 'e sús rinne, in animi torpore esse, torpere. Nl. suizebollen, (bol, caput, capite torpere) vertigine laborare. F. Sús (soes) crapula: Hy hat 'n súske, ebrius est: súzich, adj. torpens, vertiginosus; súzich yn 'e holle. Th = d, t vel s, supra 588. DUST, cg. verber, supra 693. Dust op 'e hud, alias dou op 'e hud, colaphus. Scoti douss, supra 724. Veteribus dud ictus erat, quo cutis non aperitur, sed colorem mutans fit livida vel nigrescit; sive manu trudente E.v. duststeeth, Ang. a box; sive verberando F.v. dust-slék; sive pellendo, F.v. dust-schou, F. scouwe, trudere; sive librante manu, F.v. dust-swengs, libratior ictus, O. F. W. p. 340, F. swinge, vibrare, torquere, wetter swinge, vibrare aquam, motu laterali projicere, wetter jitte, aquam fundere; sive premendo F. v. dust-stow, F. stouse, in angulum premere, sarcinas componere et compescere in angusto loco; jaciendo F.v. dust-werp, jactu, sive lapidis, sive ligni, sive, quod verisimilius est, hominis ipsius. Frisii enim in pugillatu non tam prostrabant, quam projicebant adversarium. In festis nundinarum sæpe fiebat (et juvenis adhuc adfui) ut alter alterum per specularia proficeret in

Isl. dyst, pugna equitum se invicem lancibus punctim ferientium; inde Teuthonista sper-steken; Mhd. tioste, lancis ictus in ludo equestri nobilium. NL steek-spel, Ang. tilt, proprie, ictus impulsu, Ang. thrust. Sax. l. disteren, diosteren, in ludo equestri lancibus se invicem impetere, Bnl. I. 215. Ang. v. dush, to push violently, to move with velocity, Ang. East. doss, an attack with the horns, Scoti dissle, aggressus, impressio. Confer Isl. daska, percutere, Ang. to dask, percutere, allidere, Ang. v. deste, p.pf. Ang. dasked; k = t,

plateam.

k = ch. DUST, n. et a. (düest) furfures in cranio infantum lactentium. Materculæ ajunt, It bern hat dust op 'e holle: dat mat er mei sjipsop åf; Nl. Het kind heeft berg op het hoofd. Confer Nl. berk cortex. Furfures majores F. scilfers, NI. schim (Ang. skin, cutis?) Vide supra 603. Dust, squalor, egeries hærens in cute, Di bisten yn poepelân

DUST.

kawwe smoárge dust op 'e kúd sitten, vaccis in Allemanno-theutonia sordet cutis fimo et cœno, quibus in stabulo incubant. By di düüst, Nl. Bij de menigte, als 't stof so dicht, catervatim, frequentissimi, (pulveris instar). Dust, pulvis farreus tenuissimus ex hordeo, dum sub lapide molari conteritur, surgens; dust-koker, tubus ligneus per quem pulvis hicce transit. Ang. dial. dust, small particles separated from the oats in shelling. — Dust op 'e beámmen, muscus crescens in arborum truncis et ramis.

dust-gærs, n. ellyptice dust, alopecurus agrestis, lolium tenue crescens inter segetem; se associat plurimum cum frumento hiberno, unde Nl. vinter-gras, zwart-gras. Semina fundit, quæ in tritura cum granis confunduntur. Hall. 251.

dustich, adj. plenus alopecuri agrestis; dustich län, arva alopecuro agresti obsita.

dust apud Westfalos notabat vilius arborum genus; blum contra præstantius, ut quercus fagique; dust-ware et blum-ware, Blum, flos, non quod fructum ferebant, ut conjicit Grimmius, (R. A. 507) sed sensu Nl. bloem van meel, far exquisitissimum, bloem van zwavel, de bloem des volks, quidquid in suo genere optimum est. Haud aliter Lat. flos, Lat. flos olei, ceræ; flos nobilitatis et juventutis. Slacholt Grimmius vertit wovon man fruchte schlägt? unde decutiuntur fructus, quales glandes quercinæ et fageæ. Pace viri maximi slac-holt mihi sunt arbores, quæ cæduntur, ut ligno focus alatur vel tigna fiant. Slaen, cædere, Nl.v. "slach-hout, Flandri, ligna cædua, arbores cæduæ: slach-bosch, sylva cædua. Kil. - Scoti dased, anything that has lost its freshness and strength; daised wud, rotten wood. Jamieson.

Ags. Ang. dust, m. Isl. dust, n. pulvis. Vox est n. cum collective sumitur. Isl. dusta, pulverem excutere, pulvere conspergere; verberare (trudere, tundere, conterere, in pulverem redigere). Confer Scot. dusche, ictus, colaphus, casus. — F. pun (püen), Nl. puin, rudus vetus, Ags. punian, conterere. — Kil. doesen, pulsare cum impetu; doest, pollen. — Ang. d. to dust one's jacket, to give any one a good

DUTSK.

thrashing: Nl. stof, m. et n. pulvis; stoffen, abstergere pulverem; iemand den mantel uitstoffen, severe increpare aliquem.

DUT, F.o. Harl. basium. Idioma F.o. pollutum sermone vicino Allemanno-Theotisco aliquando d et t inter se confundit, adeoque dút pro F. tüet, ex tút. G. J. tuest, os, Lat. os et osculum. Stür. F.o. dük, düke, Dithmarsi düt, dütje, F. tüetsje ex tüetke, osculum, Mullenhoff.

DUTSJE, vb.a. F.u. aliquem voce tu compellare, Gal. tutoyer; ut ex dou fit doukje, ita ex du fit dukje, dutsje. Suec. du gveda, F. du sizze, Ihre, 861.

du queda, F. du sizze, Ihre, 861. du, F.v. tu, F. dou, Sylvicolse, Hind. du (doe) Vide supra F. dou, Ang. thou, F.u. dü.

DUTSK, adj. (düetsk) Alamanno-theotiscus. Ags. theodan, getheodan, jungere, associare. Goth. thiuda, homines eadem lingua, eisdem legibus, eodem imperio juncti, societas inter homines, populus. Sax. v. thioda, thiada, thieda, Ags. theód, thiód, Isl. thiód, F. v. thiáde, populus, homines. Ags. theod-land, Isl. thiod-land, terra ab una tantum natione inhabitata, Hald. Jonsson. Goth. thiudans, qui homines vinculo communis imperii jungit, dux, rex. Ags. theoden, idem; theod-scipe, conjugium, societas; populus, natio; (homines) obstringens lex, disciplina, (vide exempla apud Grein 587); theodnes, junctio; Sax. v. gethiudo, adv. belle, concinne; Ags. getheód, n. sermonis communio, colloquium, lingua; theó-disc, n. sermo, lingua; Nl. v. dudesk, lingua theutonica. F.v. dat sprekth to thiothe, hoc significat in lingua vernacula. Vide supra 681. Memoratu dignum est, proavos nostros toties nationem et nationis linguam eodem habuisse numero, quin et utramque ita inter se miscuisse, ut vix singulæ dignosci possint. Frisii ut peregrinum ab inquilinis discernerent, eum quasdam voces Frisicas eloqui compellebant. Linguam, homini præ bruto animale propriam, pro homine ipso habebant.

Proavi quidquid grande et eximium erat populi notioni inscribebant; inde in compositis thematis vim intendebat ex. gr. Isl. thj6d-g6de, adj. adprime bonus; thj6d-mærr, adj. prælustris;

DUTSK.

thiod-sterkr, adj. valde firmus. Ags. theod-bealu, cruciatus immanis; theod-cundor, miraculum ingens. Hæc notio, ex imis præcordiis Germanorum nata, probat populum, qui omnes partes regi ejusque ministris tribuit eorumque voluntati serviliter obsequitur, non esse ex stirpe genuina et intaminata Germanorum.

Cum adj. dutsk primaria notio sit popularis, vernaculus, lingua vernacula, quæque Germanorum gens suam propriam linguam hac voce notare poterat. Germania dividitur in duas partes principales (Lat. pl. Germania), Germaniam altiorem et inferiorem. quarum idiomata quoque describuntur in Nl. Hoog-duitsch et Nederduitsch, Hd. Hoch-deutsch et Nieder-deutsch, licet Hd. Nieder-deutsch superiores spectat inferioris Germanise partes quam Nl. Nederduitech, lingua regni Neerlandici et Flandriæ. Nl. Neder-Duitsch, quæ vox seculo precedente adhuc florebat, nunc dicitur Nederlandsch, Hd. Nieder ländisch. Inde liquet quare Angli linguam Hollandiæ, quæ caput erat Ne-derlandiæ, elliptice vocabant et vocant Dutch (dutsh). Forma vocis eadem est que F. Dutsk, Nl. Duitsch, Alamannotheotiscus. His nominibus varias usus assignavit notiones pro variis hominum commentis, variis locis et temporibus, nec non pro varia idiomatum mixtione earumque dispersione vel diminutione Galli appellabant linguam Neerlandicam langue Flamande, ex Flandria ejus sede principali in Belgio, nunc la langue Hollandaise, ex Hollandia, olim capite reipublicæ Batavæ, nunc regni Neerlandici. Lingua Alamanno-theotisca (Hd.) conflata est ex idiomatibus Alamanniæ (Hoch-deutsch) et Saxoniæ inferioris (Nieder-deutsch), in qua mixtione tamen Alamannica longe prævalet, magno detrimento analogize formarum, et consonantium literarum confusione inextricabili. Audit tamen Hd. Deutsch. Nl. Duitsch. Galli vocant la langue Allemande ex parte primaria, scilicet lingua Alemannica. Angli sibi in animum inducebant, omnes incolas terrarum, quas ei vocant Germany, esse nepotes veros gentium, quas Cæsar et Tacitus appellabant Germanos, ideoque Hd. Deutsch appellant German language, the German. Germani tantum sunt ese

DUISK.

Germaniæ gentes, quarum notitia ad Romanos venerat, præcipue accolæ Rheni; Ipsam Rheni ripam, inquit Tacitus, haud dubie Germanorum populi colunt, (Germ. 28.) Rheni inferioris ripas præsertim tenebant Frisii et Batavi.

Nl. hoog, altus; neder, inferior, Hd.

hoch et nieder, in eis vocibus non notat dignitatem majorem minorem ve sermonis, sed altiorem vel inferiorem situm regionis ubi regnat, quod mo-neo contra gloriosos, qui Hd. kock vertunt celsus, eximius, eminens inter omnes, et Hd. nieder, sermo proletarius, sordidus. Alamanni erant Rheni superioris accolæ ut Theotisci, Batavi, Frisii, cæt. inferioris. Confer boppeláners, Alamanno-theutones, supra 458. plat-düetsk, n. Hd. Plat-deutsch, lingua Saxonica præsens, quam loquuntur novem decies centena hominum millia, præsertim in terris inde a Frisia orientali (Nl. Oost-vriesland) secundum litora maris Germanici usque ad Jutiam porrectis; lingua nativa, agilis, dives, cuique argumento apta, et in suis literis consonantibus intemerata Alamanniæ sordibus. Hanc linguam, postquam principatum Alamanno-theotiscæ cedere coacta fuerit, et in dialectorum numerum relata, plebecula indocta Plat-deutsch, theotiscam gregalem, proletariam, appellare cepit. Magnum malum his temporibus premit studia humanitatis, quod tres linguæ mixtæ insuperque misere mutilatæ vel dilaceratæ, quippe Gallica, Anglica et Alamanno-theotisca (Hd.) imperium in literis tenent, adeo ut ingenia sua commenta et inventa his præcipue enunciare debeant. Quantum nostris antestabant Græcorum et Romanorum scriptores, qui linguam omnibns numeris perfectam, scilicet Græcam, ad manus habebant.

düetsk, adj. D est ex th aspera, quæ apud nostrates transit in t: inde tyoesk; F. G. J. Tejutsk; untejusk, peregrinus. Nl. Sax. Alam. Hd. vertunt th in d. D, a municipalibus Frisiæ recepta, nunc ad ruricolas transiit, F. Dutsk. Haud aliter djw pro thjw. F.b. Tjodsk, Tjosk, Alamanno-Theotiscus. For, Tiedsk, (Nl. v. diet, populus) Outzen. Tjudsk, tjutsk (thjutsk, linguæ patriæ conformis, vernaculus.) unthjusk, adj. peregrinus; unthjuske moai, (peregrine pul-

DUUF.

cher) perelegans. Eodem sensu valet freamde moai; (freamd, peregrinus); uthiemsce ryk, perdives; (uthiemsk, extraneus.) Djoe, dju'; bi dju' catervatim, acervatim, pro diuth, vide supra 680. Frisii hodierni Dutscer, Nl. Duitscher, Hd. Deutscher, olim F. Thjutscer. Distinguunt Frisii veteres inter

Freesch et Tyoesch, Frisius et Alamanno-Theutonicus, duæ nationes, quæ mente et sorte toto cœlo a se invicem distant, Ch. I. 656. a. In legibus vet. F. Fresones et Theutonici. Vide exempla apud Richth. Lex. 1075.

dutslan', F.u. Alamanno-Theutonia, Angli male Germany, Galli verius Alle-magne. Ikjutslån, Nl. Duitschland, Hd. Deutschland, terra Alamanno-theotisca.

duydsce, F.u. fingere, comminisci. Vide Kil. duydschen. W.o. duts, clare alicui arguere, distincte respondere. Dær kæst du kiri ivin gód dútst, E. I. 78. fordüütsce, v.b. a. vertere in lingu-

am vernaculam, explanare, illustrare. W.o. farthiutsk, pf.p. farthiutsket, E.

I. 16.

bithjutte, vb.a. verbis explicare, il-lustrare rem. Vide supra 568. Nl. lustrare rem. Vide supra 568. Nl. bedieden, et ex Nl. v. diet, bedieden, idem. Nl. diets, suavi sermoni credulus; diets-maken, faceto sermoni alicui ficta persuadere. Nota tamen dienst pro diets in hac phrasi, "Nugator, B. een "bueselaer, clappaert, een logenaer, die " de gansen can preecken oft wat can " wys oft dienst maecken." H. Jun. p. 368. A. 1577. — F.b. Amr. bidüdi, ütidüdi, Nl. beduiden, explicare; uitduiden, assignare, indicare. Joh. 172,

DUUF, cg. F. u. columba. pl. düewen. dim. düufke, n. Ags. duftan, immergi; dufa, columba, avis urinairix. Gr. κολυμβάω, immergor; κόλυμβοσ, urinator, mergus avis, Lat. columbus. Confer supra douw. In 'n andermans duwen sciete, (jaculari aliorum columbas, i. e.) sibi aliorum commoda. Dou muste niet in myn düwen sciele, ne mihi præripe commoda mea, non me priva fautoribus meis ut facias tuos. Scoti to shoot among the dows, augere rem in narratione. Superlatis verbis dicere, exaggerare verbis; inordinate agere, mentiri joci causa. F. mei spek sjitte Nl. met spek schieten, (lardum jaculari.) idem, mentiri.

DUUM.

düwe-knip, cg. F.u. columbarum decipula. Per aphæresin knip, ganea. Dar binne moaye diwen op 'e knip, in hac ganca pulchræ prostant meretriculæ. Affine est Scot. dow, columba, corculum.

düwe-melker, cg. F.u. columbarius, qui alit, emit venditque columbas; melke, mulgere, emulgere, fig. lente et continuo exsorbere, exanire, arrodere. Eadem figura homo, qui locat miseras tabernas pauperibus, dicitur huske-mel-Frisii distinguunt inter kousemeltser, qui duas tresve alit boves earumque lac ostiatim vendit, et villicum boer, cui numerosa vaccarum grex est.

DUUM, og. F.u. pollex. Onder di düüm, secrete, subdole. De diium er op sette, impedere dissipationem. Onder de düüm houde, compescere protervos. Scoti Clap your thoum on that, keep it secret, what I tel you. - Ang. v. thome, F. thomme, Sueth. tumme, Scoti thoum. Confer Ihre tumme; plene Isl. thumal-

fingr.

düüm-krüüd, n. F.u. (pollicis herba)

nummi, pecunia.

bij de düüm heine, F.u. (haud plena manu sed pollice alere) modice gulæ indulgere, ægrotum esurientem et incontinentem comprimere.

op syn düüm süge, F.u. (exsugere pollicem ut infans lactens) Nou süügt hy op syn düüm, spes illum frustrata est. Op syn düümke kenne, aliquid pul-

chre et probe callere.

under düüms, F.u. clanculum. Di baes mient dat er tuk is, mar onder düüms külle him syn wyf ind dochters, herus se putat vafrum, dum uxor et filiæ ei clanculum fucum faciunt.

düümke, n. F.u. paniculus saccharinus pollice haud major. Francker düümkes. Confer deamans-finger, supra 626. Ags. thumr, m. F. thume, Ang. thumb, Ags. thumul, idem.

dümelke, n. F.o. pollicis vel digiti ulcerosi pileolus, F. thomling; F.o. dümelk, homuncio, nanus, Hol. klein Duimpje. Confer dwirg. Ags. thymelthik, spissus ad modum pollicis. Isl. thumlungr, Egil. hodie thumal, tegillum pollicare.

Forma F.u. dümelke, frequentabant Ang.v. in thomelke-taa, thumenel-tee, pollex digitorum pedis, pro quo posteri

DUUNTZE-HEIJ.

jejune Ang. great toe, F. greate tean, NI. grote toon.

DUUNTZE-HEIJ, ericetum collinum (duyn) nobile strage Hispanorum, quos ibi vicit princeps Mauritius, dux Neerlandorum, vicinum urbi Nieupoort. Phras. Burm. 10, De man is op Duijntzeheij, (homo jacet cæsus in ericeto Dunsensi, i.. e) qui hoc fregit vel perdidit se abscondit, ignotus est. F. Di man leit op it tsjerk-hoaf, (reus jacet in cœmeterio) idem. Similem figuram præbet Mokerheide, ericetum vicinum vici Mook in pago Limburgensi. Imprecatio 1k woe' dat di lubes op Mokerheide siet, si mihi optio erat nebulonem residentem vellem in ericeto Mokensi, nobili strage nostrorum acriter sub principe Ludovico pugnantium contra Hispanos.

DUUZ, F.b. Amr. capsa. dim. duuski, capsula. F. doze, dim. dodske, Hind. daze, Joh. 138. Moringi jeu daus, f. Bend. 32.

DUWEKATER, cg. libum parvum triticeum rotundum, cinctum septem octove pusillis excrescentibus alis sive radiis, qui divi caput radiatum referebant; pistores Leowardenses hæc liba coquebant in festo St Nicolai, Hollandi ea festo notalium Christi strenæ loco mittebant amicis. Ambo festa, alterum d. VI Decembris, alterum d. 24 Decembris, ante recepta sacra Christiana, pertinebant ad magnum festum solstitii hibernalis, quod proavi nostri per tres quatuorve hebdomades celebrabant (Isl. jul-tid), quodque tota Anglia usque ad tempora nostra exsultante hilaritate per duodecim dies continuos agit. — Kil. "Duyuen-kater. Hol. libi genus, quod strenæ loco datur natalitiis Christi." Duiven-kater, verbatim, columbarum felis mas.

Panes triticei, quos sub nomice duwekater citavi supra 689, F. vocant wiggen, panes quos Frisii comedunt festo natali Christi, coctos in lacte ebulliente, in honorem puerperæ Stæ. Ma-

riæ et infantis divi.

DUWEL, cg. diabolus. F. düüvel, F.u. düwel. Di düüwel! per diabolum. Prov. Di düüwel is sa swart net as er makke wirdt, propria vitia minuimus aliorum exaggerando. Dy di düüwel vel di droes scipe hat, mat him oanwirk vel oanslagh jaen.

düwels-dood, cg. F.u. (mors diaboli)

DUZEND.

more quem quie sibi conscivit. Dim. düwels-dootje, mors cui quis se obnoxium reddit temeritate sua. F. Hy weaget it op 'n düwelsdootje oaf.

düweltsje, n. dim. Dou krigeste 'n printsje mei 'n düweltsje fen heit, datste yn 'e neare nacht thus komd biste, ind dat oer iis, "te manet severa patris increpatio, quod media nocte rediisti, idque grallis per glaciem periculosam." Sacerdotes Romano-Catholici olim dabant discipulis morigeris tabellas papyraceas pictas sanctorum imaginibus (F. bid-printsjes, printsjes), immorigeris autem notatas imaguncula diaboli.

düüwelsk, adj. diabolicus, execrandus. It rabjen fen 'e frouliu is 'n düüwelsk würk, nefanda res est mulierum ob-

trectatio garrula.

eigen-düüwelsk, adj. maxime nefarius. *Eigen* notionem intendit. Ags. ege, egesa, timor, horror. Isl. egna, irritare. In achttejin-hundert-thrye-indtweintich wier it eigendüüwelsce käld.

Confer supra discel

düewel-banner, cg. exorcista. Vide supre diwel-banner idem, 175. Obligat membra arthritica vinculis ex molli corio albo idque nodis magicis, knoffelbanen; hy leit di knoffel-banen oan. Hi nodi si casu soluti, vel e situ so-lemni moti, dicuntur esse forksoffele. Talem solutionem, ut asseverant, sequitur horrendus dolor, qui non cessat antequam exorcista ipse nodum reconcinnaverit. F. knoffelje, manu attrectare arcanâ, mystică; biknoffelje, dolose efficere. Isl. knefa, arripere: knefa hari, contorquere crines. Fland. knockten, nodare, idem cum knoften.

DUZEND, cg. et n. F.u. mille, numerus millenus. Mille, Onder de düzend kynders niet ién, die dat voor 'n ouder doet, wat 'n ouder foor 'n kyn'. — Numerus millenus, cg. et n. De düzend baggeler koste vijf gülden, vel de baggeler koste vijf gülden it düsend. It düsend collective sumitur. Haud aliter Gothi thusundi, (ex Sax. v. thúsundig) fæm. thúsundja, (F. v. thusund, F. thuzen.) Goth. tva thusundja, F. twa thusen, pl. thusenen, millia; Thuzenen ind thusenen bliede ind stearre op it slackfjild foar di grutece gril fen kroande boalen ind hjar holece riedelju. Diar. 1674.

düzendste, F.u. F. thuzenste, millesimus, Di thúzenste mei it nat barre

DWADDLE

thritich jier to wirden, ind älde utlibbe stakkerts fen tachtich gnorje noch oer di koartens fen it libben.

düzendris, F.u. sed F. thúzenris, millies, F. Thúzenris ind thúzenris séach ik di sinne opgean, ind noch kab ik er

wyn nocht net fen.

düzend, F. u. asseverationis formula, De dusend! Wat binne fou fen daegh in 't brat! Papæ! quam concinne ho-

die comta es!

DWADDLE, vb.n. in gyros ire, verti, turbinis instar. Frisii r ante d elidunt; F.u. kdd, F. ki'd, pro kard et hird, durus. Ang. thveor, thveorg; thvyr, obliquus; F. thvirje, ut ventus in gyros agitari; thvirre, turbo ventus. Nl. dwars, obliquus, F.u. dwas pro dwars. F. dwa's pro dwars. Ang. thwart, obliquus, F. (thwartle) dwaddle?

dwatsk, adj. F.o. distortus, perversus

(sermo, scriptio.) Stür.

dwatje, F.o. virgo fatua. Prov. Man nimi 't dwatje um' t schatje, Is 't schatje vertært, blift 't dwatje bi de heert. Stür. DWAELJE, vb. n. errare. pf. dwaelde, pf. p. dwaeld, ger. dwalde. Ags. dvelan, vb. a. decipere, pf. dvealde, pf. p. dveald. Confer dwylje. Ags. gedvelan, errare, in errorem duci; gedvellan, in errorem ducere; gedvola, erraticus, error. Ex dvolan est Nl. dolen, errare. — Fen

de wei dwaelje, devius fieri. fordwaelje, vb.n. errare via.

umdwaelje, vb.n. oberrare. By thiústere nacht yn 'e lànen umdwaelje, nocte obscura oberrare in agris, quod fit in pratis, quæ sulcis aquariis cincta sunt quorumque exitum viator invenire nequit in tenebris.

dwalikheid, f. F.v. error, delictum ex

errore

dwalinge, f. F.v. idem. Nl. dwaling, doling, error; proprie, oberratio, Nl.v. dwaelinghe int waeter, vertex.

dwael-geest, cg. circumerrans, nunc huc nunc illuc ititans; Nl. hæreticus, receptorum sacrorum adversarius.

dwael-wei, cg. via devia, trames a vera via ducens. Prov. Dy sjocht dat hy op 'n dwaelwei is ind weromkeert,

hat ien goede reis dien.

DWAEN, vb.a. facere, agere. Sax.v. duan, duon, dón; doan, (do-en) doen; ex doan est Ags. North. doa, et doen, Nl. doen. Dón est Ags. dón, pr. ic do, thu dest (F. du deste), he deth; pl. ve

DWAEN.

doth; imperat. do thu; pf. ic dyde, thu dydest, he did vel dyde (F. die', die'ste, die'), pl. ve dydon (F. dienen) pf. p. gedón, gedén, (F. u. deen, F. dien)

F.u. doen, præs. ik doen, dou doeste, hy doet, pl. wy, jimme, sy doene. Imperat. doen dat! hoc age! pr.p. doende, ger. tu doen, pf. ik déde, dou deedste, deeste, hy déde, pl. wy, jimme, sy déden, pf. p. dén, deend. (Nl. gedaen).

Ags. North. doa unde Ang. to do, ut ex dwood fit F.b. dwo. Duan fit Nl. (dû-en) doen, sed F.v. dua fit F. dwa, dwaen, ut F. tüskje, dentire, et twiskje, Ags. thwong et Ang. thong, NL dwalen et dolen, errare. F.v. dua, duan; præs. ick due (24 pers. deste G. J.) 8 deth, pl. duath; imperat. duath; pr.p. duande; ger. to duande; pf. dede, pl. deden; pf. p. geden, ieden, edén, dén. W.o. dwo. præs. dwo, dest ded, pl. dwo; imperat. do, dwot; perf. dide, didit, dide, pl. didene, F. contracte diene, E. II. 184. Angli two efferunt to; ita et dwo mutant in do, to do, I do, pf. did. F. dwaen, pressik dwaen et ik dogh. 2. pers. dou dochste, 8. hy docht agit (F. docht, Ags. dohte, valebat, perf. vb. F. doge, valere.) pl. wy, jimme, hja dwane vel dogge; imperat. dwaen vel dogh; pr.p. dwaende, ger. to dwaen; pf. (died) die, pl. (dieden) dienen, diene, pf. p. dien. Makkum pf. diech, pl. diegen. Nota, transitione vocalis u in w, bisyllabum du-a fieri monosyllabum dwa. Ita formata monosyllaba s finali clauduntur; ex. gr. F.v. si-a, ie-va vel ia-va, i mutata in j fiunt sja, ja, et deinde F. sjan, jan; sjæn, jaen. Ex ganga, gunga, ire, fit gån, F. gean. In istis verbis monosyllabis perit discrimen inter infinitivum modum et gerundium. Workum dwan, Molkwar dween, 2ª pers. præs. dweiste, 3ª dweit. — Hind. dwan, pf. dyng (ex dyg, diigh.) Ex dua fit F.v. duwa; duwath kunth and kanlic, Chart. I. 242. a. m. duwa, ib. I. 243. a. s. contracte dwa, dwaen.

F.v. Hwet age I mar to dwane? quid vobis plus agendum est? F. Hwat hawwe fimme mear to dwaen? Ags. Hvy dest thu vith me sva? F. Ho diest-thu sa mei my? Gen. XII. 18. Vulg. Quidnam est hoc quod mihi fecisti? — F.v. scata dua, noxam facere, F. scéa' dwaen. F.v. thiuuethe dua, furtum committere, F.

thjeafthe dwaen .- F. v. brond dua, Lat. incendium facere, F. bran' meilse. -F.v. helpe ducen, auxilium ferre, F. holp dwaen. - Dy finne docht minne frucht, hoc pratum infaustam fert herbam, Ags. yfelne væsim dón, Luc. VI. 43, vulg. malos fructus facere, sc. treov arbor. - Hy is stroef, mar docht 'n bulle goed oan 'e éarmen, homo licet torvus liberaliter subvenit egenis. Prov. Dock my goed, ik doch dy qued, iz ien ald sizzen, MS. fac mihi bene, ego tibi facio male, veterum est proverbium: beneficia sæpe in tantum cumulantur ut vindictam gratitudinis loco excitent. Disce kálde freun' dockt my goed oaf quea, Ang. This cold friend dors me neither good nor harm. - F.v. dine heidena cristen duaen, paganos facere christianos, F. di heidens kristen meitse. F.v. thene Fresa fri dua, eximere Frisios servitute, F. di Friesen fri meitse. - Emtor venditori F. u. Doen my twie pon' butter, da mihi butyri duas libras; W.o. Kostu du mi nit môr jêld dwô? nonne mihi plusculos nummos erogare potes? E. II. 184. — Dwaen, finire, ad exitam perducere, solvere amicitiam. It is mei us dien, amicitia inter nos exolevit. As di greaten mei dy dien hawwe kenne se dy nat mear, patriciis sociis homo plebejus, ubi ejus non amplius egent auxilio, fœtet. Angli No men would make use of disunited parties to destroy one body, unless they were sure to master them, when they had done with them, Stillingfleet. - F. Ién dwaen, yn ien dwaen, idem rei, Mei di siken is't noch ien dwaen, non mutatur ægrotorum morbus. Di keningen binne noch jimmer yn ién dwaen; hja rinne mei 'n fox oan 'e lofter, ind ien lieu oan di riuchter-han, reges imperium exercent ut antea, stipati scilicet læva vulpeculis et dextra leonibus. Diar. 1674.

To witen dwaen, significare alicui quid; Ags. don to witanne, Ang. to do to wit, F.u. te weten doen. — Immen hwette kuth dwaen, F.v. kud vel kuth and kenlih dua, Sax.v. duan uniht cuth, Nl.v. kond doen, quid cui renuntiare. — F.b. Amr. rek uun du, sollicitus esse de re, Joh. 107, 172, Nl. zorg aen besteden: Ags. rec, cura; recan, Ang. to reck, curare, sollicitus esse, (do reck on?) — To dwaen mei, occupatus esse aliqua re, Hy hat it al-

DWAEN.

titen to dwaen mei fiskjen ind jeyen, semper est in piscatura et venatu. Vexari, Di áld-man hat it mei di fuótten to dwaen, senex laborat pedibus ulcerosis. Dy mei di divel scipe is kat mei 'n nuweren seint to dwaen. - It det naet, hoc nihil ad Bacchum. -Di man det wol, mar hy dyt nat, homo semper operis quid facit, tamen non proficit. - Dwaen alio verbo postpositum ejus vim auget, Dat wiif schrobbet ind docht di God-ganecelike dei, mulier madidis scopis usque verrit ædes; ind docht, proprie, et simili insudat operi. — Sear dwaen, dolorem movere; Dou dochste my sear mei dyn knukferskjen, lasciva manu mihi dolorem facis. - Immen déad dwaen, occidere quem, Sax. v. duan huena dódan, Ang. Take him to do him dead, Shak. -Hij iezer dwaen ind litten, omnium rerum moderamen ibi apud eum solum est, Burm. 81; hodie Hy is dwaender ind litter. — Di keerdel is sa loai dat er stiunkt; hy docht nin slach wirk, manum nulli admovet operi. — Ien dók oer 'e holle dwaen, caput tegere linteo. Equisoni, qui jactat pernicem equi cursum, vel nautæ celebranti phaseli sui velocitatėm, rivalis offensus talia inter pocula ingerit, As dockete 'n bonge oer 'e kop ind 'n fiter um 'e kloátsek, kenste it noch nat kälde, caput licet tegas vesica, vel coleum vincias ligula, tamen victor non abibis. Hæc erant inter artes magicas, quibus superstitio plebeculæ antiquitus ventos et eventum regere tentabat. Kloátsek, et coleum, et socordem notat. - Prov. Ast dwaen naet dooch ist litten best, Burm. 3. Folle wijnen dwae de hase de daed, Burm. 20, wijnen, plene wynhonnen, canes venatici. — Ruuchte genedick, soo mog y it lang dwaen, ib. 87, clementer die jus, et in longinguum dices; alias, Stringe hearen rejéarje naet lang. — Dwaen is 'n dingh, facto opus est. It is mei sizzen naet to dwaen, non verbis, sed facto. Alias It is mei sprekken altiten naet to dwaen. Iterum Sizzen is sizzen, mar dwaen is 'n ding. Proverbia vere Frisica.

Alsa dên, talis; so dên, idem; aldus dên, idem; hu dên, qualis. Quæritur an dên in his sit part. perf. verbi dua, quod Grimmius Gr. IIL 63, asseverat? Confer nostrum dân supra

DWAEN.

608, et nota Islandos frequentare scoddan, Sueth. sa-dan, huru-dan, Dan. hvordan, licet Islandis thema Ags. dón, facere, F. dua, duan, ignotum sit.

Quidquid sit Nl. dusdanig, zodanig, koedanig exinde fluxerunt. Vide Ihre in voce dann et danneman, homo ingenuus, liberalis, ex honoratiore loco, oppositus proletario et servo. Dan, dan, forma, Gal. façon, forma, modus, Nl. fatsoenlijk man, homo honestus

dwaende, part. bene rem gerens suam. It binne dwaende lju', homines sunt diligentes et frugi, sat habentes unde suum faciunt opificium, Ang. it is a doing man, active and thriving. It thing does not, non ad scopum tendit. We shall do without him, non ejus auxilio.

d waende-wei, pedetentim, magis magisque. Mei priuwkjen wirde men dwaendewei 'n super, sorbillando cyathos pedetentim fimus ebriosi. Geande wei, id.

sa-dwaende, hoc mode, hac via. Sup ind swier mar; sa dwaende komste gau yn 't lyen. Nl. zo doende.

âfdwaen, supra 34. Ags. ofadon, demere, excutere, amputare. Di oanprizing fen ien eerlik man docht hoat âf, viri integri commendatio momentosa est. bidwaen, vb.a. relat. Supra 248 bi-

dwaen, ib.

foldwaen, vb.a. implere; di romers foldwaen, implere pocula (vino). Satisfacere, solvere, Syn klapscilden foldwaen, minora debita solvere. Commodare alicui; Di faem is kwette jolich ind boartlik, mar foldocht oars scoan, famula, licet joci avida, nobis validissime gratum facit. Ho ist mei di nykeap? It hynzer foldocht net, equus expectationem decipit. Ags. fuldón, Ang. to fully do, F.o. fuldón, satisfacere.

foldwaende, adj. participiale, qui alios liberaliter excipit epulis. It wyfke wier den wakkere foldwaende; hja pyde us it iten ta.

fol-dedich, adj. idem.

ford waen, vb. a. perdere, dissipare. F.o. verdoon, idem. Ags. fordoen, fordon, Ang. to undo, Stür. 810. Di frouliu' fordwane bulten jild oan diggels ind flarden. Sax. v: farduan, crimen committere, Gal. forfaire.

yndwaen, vb.a. ingerere. Dogh ien dripke

DWAEN.

reamme yn 'e the, funde guttulam eremoris in decoctum them Doch it jild yn 'e pung, pone nummos in crumenam. Ags. indon, immittere, pf.p. ingedon, immissus; Nl. indoen, pf.p. ingedoen. Etmullerus citat infinitivum ungedon, qui nullibi adest, 560.

meidwaen, vb.s. et n. agere, perpetrare quid cum aliis; in consortio quodam recipi. Dy nat rydt ind rost ken nat meidwaen, qui non ardet studio equorum conditionis ignobilis habetur.

mis d wa e n, vb. a. malefacere, delinquere. Hwa nimmen misdocht is eak foar nimmen éang, neminem timet qui neminem lædit. Misdoch ik dæroan, dat ik di vojirheit eis? Alle vojirheit wol nat sein wæze, Gal. Toute verité n'est pas bonne à dire. F. v. misdua; misdeen an dolgum, qui culpam commisit vulnerando. Sat. misdua, Ags. misdon, Ang. to do amiss.

misdied, cg. malefactum, erimen. Ang. misdeed, quod efferunt misdied. Ags. misdeed, f. Nl. misdaed, f. vocis compositio antiquissima in Goth. missa-

déde, f.

misdiedich, adj. maleficus. F.v. adj.

misdedock, Nl. misdadick.

neidwaen, vb.a. imitare alios, sive in virtute, sive in arte; idem præstare quod alter.

oandwaen, vb.a. induere. Sneins-klean oandwaen, induere habitum festivum, Sax. v. anduan, idem, Nl. aendoen, F. u. an-doen, idem, Ags. ondón, ingerere; sed on in Ags. ondón, solvere, aperire, est ex ont in Nl. ont-doen, Sax. v. ant-duan, an-dón, aperire. Oandwaen, afficere, Di man bea' 'n bytke, ind die' 'n bulte goed ón 'e earmen, parcus erat in precibus ad deum, sed liberalis in pauperes. 'n Bern mei syn âlders nin forthriet ûndwaen, non oportet liheros detrudere parentes in luctum.

oandwaen, vb.a. cursim adire locum; in hawen indwaen, appellare portum. Oandwaen, incidere, admordere, Gal. entamer la chair, la peau, un pain, une pièce de drap. Di rotten hawwe it lyk al oandien, mures admorderunt cadaver. Fen middei scille wy di scinke oandwaen, in prandio pernam incidemus. Di ky hawwe di finne oandien, vaccæ pratum novum admorderunt.—oand waen, afficere tristitia, contris-

tare.

DWAEN.

oandwaenlik, adj. frangens animum tristitia, afflictationi obnoxius.

oerdwaen, vb.a. coloratum iterum colorare; it stekje mat noch ris thin oerdiend wirde. — Ags. ofer-don, nimis agere, modum in agendo excedere, Ang. oferdo, Nl. overdrijven, Lat. superferre, pf. p. superlatus. Ags. Alle oferdone thing deriath, nocet omne nimium; Lye, oferdon. — Oerdwaen, tradere, tradere eodem pretio quo emit. Hy docht my di finne oer tejin di priis, dær er him for krige hat. — F. v. ouer-dua, urdua, occidere; Flandri v. ouer-daed maleficium, scelus. Kil. qui perperam putat dictum pro ouel-daed; Ouel, hodie euvel, stat pro Sax.v. ubil malus. Ags. for-don, dispendere, delere, Gal. v. fourfere, hodie forfaire; qui art meson forfet tout le sien, qui incendit domum omnibus suis mulctatur bonis. Les ypocrites forfont leur faces, simulatores deformant suas facies. Franci, que Francice cogitabant, verbis Barbare-Latinis significabant. Vide exempla Roquefort, Glos. de la langue Romane, L. 623.

opdwaen, vb. a. aperire; 'n boekje fen immen opdwaen, (aperire libellum de aliquo) alicujus turpia patefacere. F. v. updua tha dura aperire fores F. di doarren opdwaen. - Foar di winter opdwaen vel opslaen, sibi penu hyemale comparare. — Opdwaen, capere, acquirere, Hjúd haw ik nin wyld opdien, F.v. Een wyld updua, excitare feram

cubile. Ags. upadón, levare.

tadwaen, vb.a. claudere, Doch di doarren ta, claude fores; pl. doarren pro sing. doar, quod janua in duas partes, superiorem et inferiorem, quamque suis cardinibus mobilem, est divisa. Phrasis Dat docht di doar ta, hoc consummat rem, omni disputationi finem imponit. — Tadwaen, auxiliari; Doch er eak hwat ta; dou biste us broars widdou like nei az ik. Ags. to-gedon, addere, tegere. — Tadwaen, artifex esse alicujus negotii; Throch tadwaen fen ien utstruper is di jungfeint yn læst komd, autore feneratore, feneratoris artibus, juvenis ære alieno obrutus est.

underdwaen, vb.a. supponere. Doch it für under di yesce, suppone ignes cineri. — Labascere; Di Friezen dwaen foar di poepen under yn tal, net yn moed. unt dien, adj. terrefactus. F.n. ontdoen, pf. onideen, turbatus, confusus. Nl.

DWAEN.

ontdaen, idem, pallidus - Nl. zieh ontdoen, exuere vestes. Ags. oth-don, eruere, effodere (oculos.) Ags. oth intercalari n fit Nl. onth, ont, particula que in compositione demit. (Ang. undone, infectus, perditus.) F.v. undua (unt-dua) dyn caep un-dua, emtionem irritam facere, Nl. v. ontdoen, infectum reddere. Kil. F.u. ongedaen, sordidatus, laceris comis et vestibus.

utdwaen, vb.a. eximere. Dock it jild ut 'e buse, deme nummos e crumena. — Yn it boek utdwaen, debita soluta in tabulis accepti et expensi delere. — Extinguere; doch di lampe ut, flando extingue lampadem. Ags. utadon, eruere, eagan utadon, oculos effodere. Ang. out-do, excellere, superare, An impostor outdoes his original. Ang. v. utdone, Ang. outdone. — Utdwaen, exuere (se veste.) Prov. Nin kléan utdwaen earste nei bæd gieste, ne te bonis eruas ante

mortem.

dede, f. F.v. factum, vulneratio. Ang. deed, (died) factum, res gesta, F. died. ded-eth, m. juramentum verissimum. Isl. dath, virtus, eximium factum. F. daed supra. — In der diede, G. J. revera, Nl. in der daed, vere. Nl. v. daedlick, reapse. In cod. Saxonico "ded-eden, dat is, de warachtig syn." Alibi "dedeeden, dat is, de tuychbaer sint." Richthofen, Lex.

daddede, f. F.v. cædes. F. dead-dwaen,

occidere.

frum-dede, F.v. vulneratio primaria, id est, acerrima. Ags. frum, primitivus, primus, præsertim in compositis. haved-dede, F.v. crimen capitale.

morth-dede, F.v. nex, homicidium. Ags. morth-dæd. Nl. moord-daed; moord-

dadigh, truculentus.

nacht-dede, F.v. crimen nocturnum. oer-daed, cg. plus quam sufficit, luxus immodicus. Nl. overdaed.

sol-dede, F.v. Thet es en soldede, huersa thin spíse uta tuam enden ut rent, F. dat is 'n soldede sa hwa di spîze ta twa einen utrint, si cui cibus ex ore et ano premitur. Sax. v. sulian, polluere; F. v. sulenge, contaminatio cibo ex ore presso. Gal. souiller. Ang. to soil, Nl. socteles, besoetelen, inquinare.

spil-dede, F.v. delictum inter ludum commissum, vulnus inter jocos inflictum. F. spylje, canere fidiculam, aleis

ludere; spylfeint, collusor.

DWALE.

wald-dede, F.v. vis illata alicui. F.v. wald, vis, F. wad, imperium, Ags. veald idem.

dedir, m. F.v. factor (sceleris), di quade dedir and di quade redir, sceleris factor et incitator, F. diedir. Prov. Di rieder is nat better as di dieder.

dwaender, cg. cujus arbitrio res ge-

dieding, G. J. wondre dieding, facta mirabilia.

gedòch, n. factio inconcinna, insincera, colluvio. Hwat gedoch is dat? Quæ hæc est factio? Hol. gedoe.

gedûnte, gedoente cg. negotium. 1k wol mei lotjen nin gedoente hawwe, nihil negotii mihi esse volo cum aleatoribus. Foartjirmery is ien raer gedoente, spectrorum strepitus miræ res sunt. Amr. dunt et gidunt, quod agunt homines. Joh. 101. - Gedoente, per euphemismum, menstrua feminarum, dedoch, adj. F.v. faciens, agens. Nl. dadigh, idem.

hond-dedoch, adj. F.v. qui sua ipsius manu perpetrat, vel facti est particeps. F. han-dedich oan di moart, particeps necis. Nl. hand-daed, opus quod manu fit. Ags. hand-dæd, opus manuale, creatura; hand-dæda, perpetrator, præsertim mali. Nl. kand-dadigh, manu admota agens, scelus ipsum admittens; hand-dadigh dief, für manifestus, in ipso furto deprehensus. DWALE, F.b. somnus hibernus ursorum

aliorumque animalium, torpor avium incubantium, Outzen. Isl. dwali, som-

dwâl-drunk, F.b. stupor, animi deliquium. Goth. dvals, stupidus.

DWARRELJE, vb.n. in turbinem verti; ventum attinet. Ex Nl. dwarrelen. F. thwirje; di wyn thwirret hin ind wer, vel dwarrelt.

dwirreli, F.o. coruscare, in gyrum verti et confundi ante oculos. F. Al dy liúchten trilje ind dwarlje my foár

de éagen fen di wyn.

dwarrelje, vb.n. figurate, mente hebescere. It wyfke dwarrelt, muliercula mente confunditur, paululum delirat.

dwarrel, cg. vertex sive spira in tabula lignea, tabulæ lineæ in se contortæ. Dwarrel yn it hier, locus in capillitio, ubi crines natura devii in se contorquentur.

DWÆRSK.

dwarrel-paed, cg. via deflexa, semita tortuosa, tropice, vita improba. G. J. Altiid rint di wrâld it kromme dwarlpaed, I. 102, mnndus omni ævo insistit viam flexuosam impietatis.

dwarrel-wyn, cg. turbo. dwarreligh, adj. Sat. nodosum (lignum.

quod vix findi potest.) E. I. 90.

DWÆRSK, adj. (dwæs) obliquus. D fluxit ex th, F.v. adv. thweres, oblique, transverse, thene brond skel ma meta ondlong and thweres ur, F. di bran' scil me' mjitte yn 'e lingte ind dwærsk úr, vel yn 'e breedte, vulnus ustum mesurandum est secundum longitudinem et latitudinem. Ags. threores, oblique. Dialecti veteres mutabant th in \hat{t} ut Molkwarren thwers (twes), thwors (twos). F.b. twars, Dani tværs. Outzen. Pro vario tempore et loco dicebant Ags. threorh, threor; thrurh, thrur; threr, obliquus, diagonalis; perversus, moro-sus, nefarius; que forme et notiones adhuc apud Frisior in variis derivatis vigent.

Oblique, *Di junge leit dwærs oer* bæd, puer oblique jacet in lecto. Lizze ien hout dwærs oer 'e sleat, junge fossam assere, planca. Mem wennet dwærs oer 'e wei, Ang. v. ouerthwart the way. Dwærs ur 'e strjitte, Ang. across the street (striet). Dwærs um di herne, circumito angulo, Isl. thvers um. Per tempus; F.v. thwers we nacht, altero die, vel spatium 24 horarum. Thwers-ur-nacht bynna thrym daghum ut to riuchten, Gab. 50. Nl.v. dweersnacht, vet. j. ouer-ander-nacht, ouer-ander-dagh, derden dagh. Kil. — Dwærs yn 'e mage lizze, (oblique in stomacho jacere ut cibus durus) intolerabile esse; dat äfenouwen fen ue junker leit my dwærs yn 'e mage, verba domini inhumana in posterum ferre nolo. Figuram præstat cibus gravis, quem vix concoquimus: Lat. concoquere odium. Civitas hunc senatorem concoquere vix poterat. Liv. Nl. v. Ik kan den smaed der kale grote heeren nict verduwen. - Di heil fleach dwærs throch di glæzen, grando per media torquebatur specularia. Dwærs throch alles hinne fleane, nulla honesti ratione habita grassari et comessari; Swiften, dy nearne foar stéane ind dwærs throch alles hinne fléane, kenne wy by uzes nat bergje. - Morosus, 'n dwærsk man, homo morosus et difficilis: Beppe is

DWEIL.

oars su'n slim áldwiif net, mar hja is rju' dwærsk tsjin di boden, Ang. Grandmother is however not an unkind crone, but she is rather cross to the maidenservants. Hæc figurata notio regnabat in voce Gothica, ubi propriam expectares ob antiquitatem; Goth. thvairhs (ex thvirhs) iratus; thvairhei, fem. controversia, lis. Isl. thver, transversus, contumax.

dwærs-bungel, cg, adversator, qui se opponit bono aliorum proposito vel votis. Bungel figurate notat omnem rem gravem et pendulam, que liberum hominis motum vel gressum impedit; cf. bongel, 454, pedica, fustis suspensus, cæt. Dwars, obliquus, contraversus, se opponens.

dwærs-bongelje, vb.a. Ang. to thwart

one, adversari alicui.

dwærs-driuwe, vb.a. idem. Phrasis nautica; navis transverse fluitans, quæ aliæ fit obviam, dicitur to dwærsdriuwen, supra driuwe 749. Similis phrasis nautica immen scéan foar di boech komme, transversa nave proræ alicujus occurrere, similem vim habet contra aliquem faciendi. Hy docht neat as dwarsdriuwen, Gal. Il ne fait que contrarier.

'n foet dwærs sette, pedem transverse ponere, i. e. minimam operam facere; Um de ginst fen heage gehken wol ik nin foet dwærsk sette, stultorum magnatum favorem flocci pendeo.

dwærs-driuwer, cg. natura adversator, qui cuique in quaque re renititur. dwærs foarstean, oblique stare ante, i. c. minax rei status. It stiet er dwærs (vel bryk, curve) mei keapman foar, vereor ne emtor mergatur foro.

oer-dwærsk, inordinate, confuse. By dy sleauwe tutte leit alles oer-dwærsk, in huius ignavæ domo omnia confunduntur et inter se mixta jacent. -Ut Frisii in dwars elidunt r sic F.u. in dwarsch, quod efferunt dwas, dwasbongele, dwas-drive, cæt. Ita et F.o. dwa's un dwær, Hd. kreuz und quer; dwa's-boom, repagulum transversum; dwa's-bungel, caudex transversus pendulus; dwa's-dradig, transverse secatus; dwa's-fleute, F. dwærs-floite, Gal. flute traverse, que notiones respondent eisdem vocibus Frisicis.

DWEIL, cg. peniculus ex segmento quadrato rudis et spissæ telæ; figurate,

DWELM.

famulus domesticus heri in re lauta, F. here-feint.

dweil-dôk, cg. tela rudis et spissa, e qua fiunt peniculi. Dweil-guód, idem. dweil-stoak, cg. panniculi omne genus lanei extremo baculo fixi clavo, quibus nautæ purgant navem irrigatam. Nl.

zwabber, idem. dweilje, vb. a. penicillo madefacto verrere et purgare. Di gung dweilje, di flier dweilje vel opdweilje, domi meatum, solum cubiculi, cæt. madido peniculo verrere. F.b. Amr. dweili, ger. dweilin; præs. dweili, dweialst, dweialt; pl. dweialt, dweialdst, dweiald. At dek wiar so witj uz krigj dweialt, F. it dek wier sa kwyt az kryt dweild, Joh. 38, navis constratum peniculis madidis purgatum cretæ instar albescit. - Di jirapels throch di buter to dweilen mei ien gemien minsce nat barre, poma terræ cocta per butyrum liquefactum verrere sortis infimæ hominibus non contingit. D est ex th: Goth. tvahan, lavare; thvahl, f. lavatio, balneum. Nl.v. dwalen, hodie dweilen; dwale hodie dweil, Isl. thvegil, m. penicilius laneus, unde F. Nl. dweil. Confer Isl. thvalr, adj. madidus. Alamanni more solito vacillant inter d et t ex th; tuahan et duahan, lavare; tuahila et duahila, mantele, Hd. zwahen; twehle et zwehle; (Graff, V. 268) sed linguæ Romanticæ constanter t, Ital. touaglia. Gal. touaille, Hisp. toalla, Ang. bor. towaile, Ang. towel. Gal. v. touiller, fœdare, conspurcare; touillon, vestis trita et spurca. - Confer Goth. evairban, tergere, proprie hine inde terere, atterens ire et redire, cum Nl. swerven, errare. F. swabje, op sea umswabje, mare oberrare; cum Nl. swabber, penicillus nauticus. — Ags. dvelan, oberrare, cum threal, lavatio; thvahl, unctio; thveahan, lavare.

DWEL, F.o. homo negligens, qui ubique hæret et amat morari. Ags. dvellan, impedire, morari, Grein, 213. Ang.v. dwelle, remanere; dwelle, procrastinatio. Ang. to dwell, habitare. Goth. dvals, stupidus, stultus. Aliam formam habes in Ags. dole, Ang. dull, tardus, hebes, stupidus. Scoti dualmyng, deliquium animi. Douglas, 78, 18.

DWELM, cg. stupor. mentis ex miseria, pauperie, calamitate subita, cæt. G. J. Yn 'e dwelme stirte, in stuporem cadere: In 'e dwelme rinne to kiermjen

DWEPE.

fen pine yn 'e tosken, quasi mente captus lamentari præ dentium dolore. dwelm, cg. F.u. opinatæ suæ formæ admirator, amore formositatis suæ stulte captus, Narcissus alter, Baerdt, 211.

dwelmje, vb.n. torpere in pauperie; dwelmje yn hongerenead, delirare, animo cadere in fame; dwelmje iiekald fen 'e keáltme, gelidus corripi et torpere frigore. Goth. dvalmon, insanire, dis-

sipe**re.**

bidwelmje, vb.s. opprimere sensum, Di neare lucht yn 'e tsjerke bidwetmde it jung-wiif, muliercula gravida in templa præ aere spisso in animi deliquium cadebat. Ags. fordvilman, perturbare,

confundere.

DWEPE, vb.n. F.u. fanatice fatuari in sacris. Nl. dwaepen, dwepen, fatuari, ineptire; dwaep, dweep, fatuus, Kil. Confer Scot. dwybe, dwaub, an overtall, slender and feeble person; dwable, enervis, infirmus; flexibilis. She 's wel grown, but she 's a mere dwaub. Jam. (Sax. n. swak, flexibilis, infirmus)

dweper, F.u. cg. homo fanaticus; sed

F. vacca vilis, exoleta.

DWES, adj. F. v. stupidus, hebes. Ags. dvæs, hebes, stultus, Nl. dwaes, idem. (Nl. stomp, hebes, stupidus.) Neque in Anglia, neque in nostra Frisia, hæc vox perduravit.

dweshed, F.v. stupiditas, stulta dila-

pidatio.

DWESSI, vb. n. F. o. regelare. Ags. dvæs, hebes, obtusus; dvescan, extinguere. Ang. North. dwizened, pf. p. withered, qui marcet. F. theye, Ang. thaw, Ml. dooyen. F.o. updwessi, idem, F. wei-

DWESTE, vb.a. extinguere. Di bran, it für dweste, incendium suffocare, ignem extinguere. Ags. doæscan, extinguere; dvæs, hebes. Angli ut Galli Latinisantes to extinguish, Gal. eteindre. F.b. Amr. deaski, ger. deaskin, idem, ut F. dweste, ger. dwesten. In fabella antiquissima, quam omnes Frisii cum Anglis habent communem, de anicula et porco, F.b. wedar wal at ial egh deasti, F. wetter wol nin fiúr utéasje, vel dweste, Joh. 37. F.b. deaski pro Ags. dvæscan, ut Ags. dysigean, ineptire, pro deasigean. Confer F.b. ial, ignis, cum Isl. *eldr*, ignis.

DWIEMELI, F.o. volvi, titubare. (F.u. tumele, idem, Nl. tuimelen, F. tom-

DWINE.

melje. F. swimelje, vertigine laborare.) Ags. dvimeru, manes, spectra; dvimerlic, visionibus adventiciis obnoxius.

DWIGLIACHT, n. W.o. ignis fatuus. F. Wylde lantearne, (lanterna effrena, fugax) idem. Ex dwig et F. liácht. Nl. dwael-licht. Ang. Northampt. dweezle, to dwindle away, E. I. 364. dwaes-licht, ignis fatuus, erraticus.

DWYLGH IND DWEALGH, Molkwar. immanis, immodicus, (ex. gr. nauseam

movens spurcities.)

DWYLJE, DWILE, vb.n. delirare in febre, sermones confusos extra se positus fundere. Angli.v. dwaule, idem. Jun. Et. dwaule. Ang. Dev. to dwale, to mutter deliriously. Ags. dvelian, Nl. dwalen, errare. Ags. dvyld, error, spectrum; Ags. dvolian, errare, dvola, error. Ni. dolen, dwalen, errare, oberrare, proprie in gyrum verti, unde Nl. v. dwaelinghe in 't water (j. kolck) vortex. Kil.

dwilich, adj. delirans in febre, F.o. dwilsk, idem. Sax. l. dwilsk, vertigino-

sus, Bnl. I. 284. Stür. 44.

dwyl-mûtse, (dwiil-moetse) cg. morio. Diar. 1676. F.v. dwila, errare. Ags. doild, fraus, spectrum; doyld, error. Mutse, capitium, pro capite, ut Nl. zots-kap, (stulti capitium) morio.

DWINE, vb.n. evanescere, pt. dwoun, pf. p. dwoun. Ags. dvinan, pf. dvan, pl. dvinon, pf. p. dvinen. Nl. dwijnen, pf. dween, pf.p. dwenen. Ang. v. dwine, to waste away, faint. Anglis periit præter frequent, to dwindle. Di thjokte dwynt wei, vel slinkt wei, tuber flac-

cescit, diminuitur.

for dwine, vb.n. evanescere. Di thon*gerloften fordwine*, nubes tonitrua minantes dissipantur. Di faem hat di tarring; hja fordwynt as snie foar 'e sinne, virgo tabe correpta macescit et evanescit ut sole nix. Di mus fordwynt, mures evanescunt, i. e. pereunt. — Ex *dwine* Ang. residuum habent formam frequentalivam to dwindle, tabescere, contrahi. st. dwindle, a poor sickly child; Ang. v. dwingle, contrahi, corrugari; adj. particip. dwingeling, corrugatus, misellus, Lincoln. Ang. frequent to dwindle away, tabescere, evanescere, diminui, contrahi (Ang. to shrink), Ang. Proper names, when familiarised in English, dwindle in monosyllables, whereas in other lan-

quages they receive a softer turn by the addition of a new syllable. Illustrant hunc Addisoni locum trecenta West-Frisiorum nomina patronymica in monosyllaba contracta.

DWINGE, vb.a. F.u. cogere, urgere,

dwinger, cg. qui cogit, compellit, vim alicui fert, urget alios ut ei morem gerant. — Ūrbis propugnaculum sive brachium. Extra muros Leovardiæ tale brachium, nunc desertum, recipit cineres et sordes platearum urbis, unde notat colluviem urbanam. Sax.l. dwinger, turris in mœniis urbis, Bnl. I. 184. Hd. zwinger, fausse braie; Confer Ags. thwang-ceastre (castellum coercens?) Jun. Et. thong. F. thwinge, pf. thwong, thwung, pf.p. thwongen, thwungen, pr. p. thwingende, ger. thwingen, Ags. thoingan, pf. thoang, thoong, pl. thoungen, pf.p. thoungen. Nl. dwingen, pf. dwong (vet. dwang) pf.p. gedwongen. F.u. dwongen.

dwing-nagel, cg. F.u. unguis transverse et perverse crescens, ut nijdnagel (Kil.) paronuchium, reduvia, quo sensu Hollandi vocem usque hodie frequentant. Ags. nidan, urgere. Dwingnagel, clavus coercens i. e. duobus mucronibus. Figurate, homo pertinax, obstinate compellens alios; res vel casus hominem arcens a proposito, obstaculum. Hd. zwinge, clavis duabus

cuspidibus.

DWIRG, F.v. nanus. F.b. dwarg, dwerg, Ags. dveorh, adj. obliquus, gibbosus; st. homo deformis, nanus. Ang. dwarf (f = ch) nanus. Isl. thverfur, pumiliones in montium antris et rupium fissuris dilitescentes, Hd. zwerch. Isl. thverr, transversus, Ags. thveor, obliquus, G. J. plene dwirg-manke, homuncio obliquus, contortus, 'n dwirgmanke so great az 'n roaz'ne thomme, nanus haud major gigantis pollice. Inde Nl. reuzenduimen, nani, Brune, Jok en Ernst, p. 27, Banket-w. bl. 393, § 836. Insulani (Amrum, For) F.b. appellant nanos mythicos onnarbeankes, pumiliones sub terram relegatos; ex onnar subter, et beane, Nl. bannen, relegare, deportare. Hi forsan idem sunt quos F. appellant ierdmankes, F.u. eerdmannekes, Joh. 12. Sax. l. undereerdske, idem. Bnl. I. 34. Pumilionibus subterrestribus borealium affines sunt pusilli dæmones domestici, qui amant habitare inter homines et junctim operari cum familia, dicti kabouters, a G. κόβᾶλοσ. Kil. "kabouter-manneken, dæmon imitator hominum." Inde puellularum cantilena dum sociam ludi in oscillo movent, Touter Klabouter, Klaas Innemoisgat, cæt. Nani propter affinitatem cum dæmonibus paganismi fæ-

E.

tebant christianorum sacrorum asseclis. Veteres credebant nanos, propter deformitatem et communis naturæ divergium, adeo creatoris stigmate esse notatos. Floret adhuc de gibbosis et contortis proverbium, Nl. Wacht u voor de genen, die van God zijn getekend. Inde L. L. v. Fris. prohibebant, quo minus nani adirent hæreditatem, Op derten lyved ende dwirgen en mey neen leen ner neen erwa bystera. - Nota est fabella Nl. klein duimpje, Ang.

DWO, DWE, F.o. argilla arida, macera, in frusta minuta fragilis. Alias F.o. et Sax.l. knik, F. knip, knip-groun'; adj. knippige groun, Stür. Bnl. II. 324. Goth. thaho, f. lutum, Ags. tho, argilla, terra figularis.

uncle Thumb. Grimm. Myth. swerge,

416, cæt.

E.

E (ê) F.u. cg. flumen, lacus. F.v. a et é, Vide Ap. 1. Ex é est F. ie. F.u. de Grouwster é, F. ie. In tab. Geograf. West-Frisiæ 1288 adhuc viget forma Frisica Ye, flumen West-Frisiam et Hollandiam intermedia; analogice Angli me, we, be, see cæt. efferunt mi, wi, bie, sie. Hollandi Ye nunc scribunt II n. (het II) i. e. ii, et efferunt ut ei abortivum. Saterl. eje, aqua.

emutha, (e-mutha) F.v. ostium fluvii, portus Embdanus ad ostium fluvii Amasis, hodie Emsæ, urbs Embda.

E, EWA, EWE, f. F. v. lex, institutum.

Thet riucht is een ewa tryra minschen, di riuchter, di onsprecker and di sitter. Ewa proprie est Lat. ævum, æternitas, unde ewig, æternus; quod primæ leges non expressa legatoris voluntate constabant, sed usu et diuturnis moribus ferebantur. Inde Ags. æve quoque fœdus æternis naturæ legibus sancitum et in ævum duratarum, sc. matrimonium; rihte æve, nuptiæ legitimæ,

TC.

Tromoen in 't hoy, Dat is moy; Maer in de kerck, Dat is eewoigh werck. Starter, Daraide, tusscheuspel, 4. ewabrecker, F.b. qui jus demolitur. E, ê, adv. W.o. ita, recte, sic est, responsum affirmantis, E. I. 90. Ang. v. aye, Ang. ay idem. Shakespeare I, Lear. Act. V. sc. 8. Vide ay supra 67, EA, £A, dipthongus; accentus est in 6, adeoque éa, non eá. Frequentatur in dialecto communi ruricolarum, urbicolis ignota. In legibus veteribus Frisise es non occurrit, sive quod hæ dialecto municipali scriptæ sunt, quæ diphtongum vetustum rusticum respuebat, sive aliam ob causam mihi ignotam. Viget etiam apud incolas insularum Frisize borealis For sive Fer et Amrum. Frisii Dongerenses pro 62 sæpe habent æ, (Gallorum æi in mæis, taire) ex. gr. ægen, oculi, wægje, periclitari, pro éagen, wéagje; alii in Utingeradela éa mutant in simplicem vocalem longam é, ex. gr. égen, oculi, eek, etiam, pro éagen, éak et eák,

Anglosaxones, Angli et Frisii mutant F.v. d in ea, ubi Saxones et Neerlandi in genere habent o. F.v. dram, Ags. Ang. F. dream, somnium, Nl. droom. - F.v. sam, margo, Ags. Ang. F. seam, (Hind. hem) Nl. soom. — F.v. sträm, Ags. Ang. F. stream, Nl. stroom. — F.v. bäm, arbor, Ags. Ang. F. beam, Nl. boom. — F.v. täm, frenum, habenæ, Ags. Ang. F. téam, Nl. toom, habenze, i. e. lineze, funis, cognatio, unde Gallorum lignée, liberi, ut team et toom, progenies. — F.v. ram, cremor, Hind. raimen, Ags. ream, F. reame, Nl. room; Gal. creme, Ang. cream. - F.v. frana, dominus, F.u. Fran-ecker, (ager domini) n. urbis, F.
Freántsjer, Nl. v. fron, præcipuus, sacer. — F. v. tane, digitus pedis, F.
téan, Ags. ta, Ang. toe, Nl. toon. —
F. v. lán, merces, Ags. F. léan, Nl.
loon. — F. v. Hind. bane, faba, Ags. Ang. F. béan, Nl. boon. - F.v. are, auris, Ags. eare, Ang. F. ear, Nl. oor. — F.v. hara? audire, harsum, Nl. gehoorzaem, F. héare, heárre, audire, Ang. hear, Nl. horen. F.v. harkia, F. karkje, auscultare, F.b. karki, Joh. 172, Ang. hearken, Nl., Kil. horoken, Fland. et harcke, Fris. auscultare." — F. hwarle, warle (walle) pessulus (vertens) F.b. wearlis, pessulus

EA. pedicæ intermedia, Joh. 17. Nl. wervel, verticillum. Ags. kveorfan, torquere, vertere. — Ags. ars, anus, Ang. v. arse, Nl. aers, Hol. aars, F. éars. — Nl. v. aerwete, Nl. erwt, F. éart. pl. earten. — F.v. bas, petulans, obscoenus; basefeng, impudica contrectatio, F.b. béas, F. biis, scurra; bys-feint, nequam, Alam. bosi, frivolus, ineptus, vilis, Nl. boos. -Nl. wasch, m. lotio. Ags. gewæsc, wesc. Ang. washing, F.b. weask, n. vetus urina, qua colorant vel tingunt. Joh. 14. F.v. ast, Hind. ast, Ang. F. cast, Nl. oost, oriens. - F. v. thrast, F. threast, Nl. troost, solatium; Ags. thrafian, urgere, Goth. thrafstjum, excitare, monere, animos addere; F. it hynser canthréastje, incitare equum, NL troosten, solari. - F.v. kläster, B. L. claustrum, F. kléaster, Nl. klooster. -Ags. cál, ceal, culvus, F. kéal, Nl. v. caluso, Nl. kael. — Ags. sadel, m. Ang. saddle, Nl. sadel, m. F. séal, n. — Ags. sal, n. palatium, Ang. v. sale, s hall, Nl. sael, f. F. séal, cg. - Ags. pal, pol, palus, Ang. pale (péle), pole, F. péal, pl. peallen. — Sax.v. Nl. Ang. kalf, Hind. kalf, pl. kalen; Ags. cealf, F. kéal, pl. keállen. — Ags. væltan, Ang. welter, volvi, volutare. Ang. Norf. walter, volvi. F.b. wealter-buum, axis rotæ haurientis in molendino aquario, F.b. wealtri, volvi. Joh. 56. — Gothi gavi, locus, regio, terra, campus, F.v. ga, F. géa, F. u. go. — Ang. to caso, crocire, F. ka, cornix, Ags. cea. — Ags. (flah) flæk, flea', Ang. flea (flie), F. fliich et flie, Alam. flok, Nl. vlo'. — Gothi havan, cædere, F.v. hawa, Ags. heavian, Ang. hew, Gothi havi, n. gra-men, F.v. Hind. ha, fænum, Ang. kay (hé), F. kéa, F. káye, fœnum sectum vertere, siccare et in horreum congerere, Nl. kooi, vb. kooyes. — F. v. skawia, contemplari, Ags. sceavian, idem, Ang. skew, ostendere. — Ags. hleapan, saltare, salire. F.b. leap, facilis findi, fissilis esse, Joh. 44. F. ljeppe, saltu superare, Nl. lopen, currere. Analogice Nl. springen, salire et diffindi, In 't vochtige hout sijn barsten gesprongen. — F.v. lava, fides, Ags. leafa, F. léau, Nl. gelove. — Lat. augere, Goth. aukan, F.v. aka, Ags. eacan, Ang.v. eke, F. eak, eák, eek, iik, etiam. — Ags. wác, F. wéak, Ang. weak. — Nl.

baken, Ags. Ang. beacon, F. béaken. -

EA.

Aliquando F.b. vocalem e vocali a augent, et e fit ea, ex. gr. Nl. egge, margo, occa, F.b. eagh. Joh. 6.— Nl. wedden, F. wedje, F.b. weadi, Joh. 177. — Nl. etmael, F. b. eatmel, Joh. 7. — Nl. which, F.b. wealagh, lætus, luxurians. — Ang. belt, balteus, cingulum, F. b. bealt, balteum pretiosum feminarum Frisiæ, Joh. 4. — F. reppe, festinare, movere; Ags. rempend, præceps, Frimpen, festinanter, F. rippe, nimis festinanter et negligenter suere, F.b. reamp, Joh. 48, Nl. met lange sieken naeyen. — F. wen, parva verruca, pustula, vel alia macula in facio, Ang. wen, F.b. wean, n. pl. weanen, tumor in corpore humano, Joh. 17. — Nl. kennen, F. kenne, Ang. v. kenne, no see factor. Joh. 173. — Ags. inf. fleohan, fleogan contracte flean, F. fleane volare, ik flean, volo, pf. fleach, F.b. flean, volare, Joh. 172.

Westfrisii licet dialectum Hollandi-

cum adoptaverunt, adhuc a sæpe in e mutant, ex. gr. slépen, dormire, drégen portare. Nihil tamen in nostræ stirpis gentibus lucidius probat propensionem mutandi a in & quam Anglica vocalis a pronuntiatio. Angli scribunt a ut in lade, spade, trade cest. sed pronuntiant lede, spéde, trède; quin et ne-glecta propria potestate a appellant é. Confer Knowles, pron. dict. 8. A.

E pro di, de, d, n. Yn 'e wein, in vehiculo; tojin 'e winter, adventante hyeme; throch 'e finne, per pascuum, cæt. Neutrum it To abbreviatur in 't; dicitur enim, et it, et 't. It sua vice abbreviatum est ex Goth. ita, 76.

E tantum in media phrasi stat pro de, di; yn 'e wrâld, in terrarum orbe, op 'e toer, in turri, neque dicitur 'e wrâld is wiid, 'e toer is heach, sed di vel de, de wrâld, de toer, quod tamen solemne est apud Frisios boreales 'e sorell. Outsen, pars 1. 58.

EA, adv. unquam. Ags. as, &, Supra a p. 10. Ang. ay, semper. Gr. &si, Rol. &i, Bax. v. ieo, io, Nl. v. ie. Ags. geo, unquam. Ita nie, nunquam, ex Gl. Lipni ne io, ut Lat. unquam et nunquam. G_{Γ} . $\pi \delta \tau \epsilon$ et $\mu \dot{\eta} \pi \sigma \tau \epsilon$.

m-tild, G. J. supra 11. Confer Ags. ece*tid*, æternitas.

n e a, nunquam. Swichtje four ien pochans?

EACH.

Nes yn der isoisheit / per omnem mternitatem thrasoni non sedam. Confer Alam. nio in altero, uesan sin namo scal sin Joannes, nequaquam, sed ejus nomen esse oportet Joannes. Graff L. 520. Nea ex se es non unquam.

EABARRE, ciconia. Vide adebar p. 8. Anglosaxonibus et Anglis ignota vox, qui cum Isl. habent stork, itidem Frisiis alienum. *Eiber*, Gron. eibert, idem. eabarre, eibert, fig. homo macer

longis cruribus. — Bisthe 'n cabarre? Ambulasne nudis cruribus? rubor quippe pedum ciconize haud multum abludit a colore pedum hominis campestris.

EABE (éabe) n. p. v. Ags. Abe, Abbe, idem. Theot. Abi, idem. Gothi Aba, vir. Vide supra Abe p. 1. eabke, eabk, n. p. t. Theot. Abico,

Först. 3.

eabele, n. p. v. Eabel, n. p. f. forma adjectivalis Ang. able, idoneus, aptus, concinnus, solers, validus. Ang. Abel, n. patron. proprie nomen proprium, ut centena nomina Anglorum patronymica.

EACH, n. oculus, pl. éages. Sylvicolse égen, Ags. eags, ége, pl. eagan, et égan, S.o. eigen. Vide supra age p. 60. Di finne ejocht ut oare éagen sout er 'n flap rein hawn het, pratum pluvia leeti-ficatum est. Cf. Syn éagen forkleárje, supra 62, pascere oculos, cum phrasi Holsatica Sin oogen verklaren, Holst 3. 171. Scilige eagen, oculi limi, figurate, invidi; invidi quippe transversa tuentur. Di alder, dy it iene bern boppe it oare lukt, makket scilige eagen, parens, qui liberorum uno præ ceteris benevolentiam præstat, apud hos invidiam creat.

each-drip, cg. (oculi gutta) lacryma. each-leage, cg. (oculi flamma) flam-mantes oculi. F. loage, flamme margo superior cærulea, Di blàmoe loage.

each-loaits, cg. contemplatio, aspectus. Loaitse, loke, videre, Ang. to look. each-mikke, cg. collineatio oculi, oculus se collineans; cura.

Mijn bient wier naet unt jon eachmicke, Da'k ijn 't oerschwoll' tein wirde ind hicke, G. J. I. 247, Tu oculos tuos non dejiciebas de ossibus meis, cum hac in latibulo gignebantur. P. mikje, collineare oculum.

eegh-loarten, pl. F. austral. exere-menta quædam pusilla indurata, quæ oculi somno exsudant et deponunt in

DAOH.

hirquis. Inde F. sliep-loarte, et F. austral. sliep yn 'e égen. F. loarte, stercus rotundum.

each-weyts, og. oculorum custodia, i. e. cura. Nl. opsicht, cura. F. It each op di hous' halde, cavere canem. It tach op di bers halde, infantes sequi oculis, i. e. habere curse.

blier-eagich, adj. oculis blandis.

Bliereagich fumbe, puella oculis comibus. Blier, blandus, comis. Longe distat vox Ang. blear-eyed, lacrymis perfusus oculos; Sax. l. blar-oged, Bnl. I. 95, idem; Holstein L. 110, blaroog, cui jusem prosiliunt lacrymme. Sax. l. blaren, F.u. blare, plorare. trien-each, n. G. J. oculus lacrymo-

trien-each, n. G. J. oculus lacrymosus. *Trjineachjes*, ocelli infantis lacrymantes. Nl. traen-oogjes, traenoogjes/ ocelli lacrymosi; in veteri cantilena.

trien-eagich, adj. lacrimosis oculis. each-pinkje, vb.n. micare oculis; Ang.v. to pinker, idem. Kil. pincke, vetus, lumen, cicindela; pinck-ooghen, connivere, nictare; pincken, scintillare. Poetice stellæ scintillant ut oculi flammantes, qui nictant, By 't sinljeacht, jië, by modane-is stierte-eagpinchjen stellæ micantes, G. J. I. 190. Nl. pinken, F. pinkje, proprie est pungere, acuere, unde Lat. acuere oculos, et acumen oculorum. Nl. sen scherp oog, acutus oculus. Ang. A hungry fox lay winking and pinking, as if he had sore eyes, Estrange. Holstein He hunt as en pingstvos, Holst. II. 210. Ags. princ propink; Prince eages, nictu oculi, momento temporis, Nl. in een ogenblik. Cf. Nl. oogh-sterre, pupilla, oculi acies.

Qui oculos intendit, contrahit oculos, quare Ang. pink-eyed small-eyed. F. pinken vel teisterkes, cilia, proprie, pileoli nictantes. F. Hol. Ang. cest. pink, navis piscatoria prora acuta; plene F. pink-scip; fiskers-pink. Ags. pynyan, pungere. Ang. v. to pink, transfigere, perforare, ornare; nictare oculis: Ci. Gal. le point de la tapisserie est bien bean, et ètre tiré à quatre épingles. F. lytse pink, pink, digitus minimus, quo pungunt et purgant aures, Ags. eure-finger, Nl. oor-vinger. Ang. v. pink, adj. parvus. Scoti pinkie, Nl. pinkje, digitus minimus. Ang. pink, dianthus caryophyllns, proprie ocellus, ut Gal. seilles; Ang. pink, adj. subru-

ber.

EAGE.

each-weidje, vh.a. Lat. aculos passere in re, i. e. cum voluptate contemplari, oculis fructum capere ex re. Ut Latine pascere construitur cum in, sic weidje, pascere, cum op; eag-weydje op it eerste priewodruksel, G. J. L. 91. Di ky weidje yn et op di finne, vaccee pascuntur in

prato.

pul-éagje, vb.n. extuberantes habere oculos. Di héarefeint hat gaede dagen; hy puléaget fen fettens, famulo bene pasto (Epicuri de grege porco) pinguedine extuberant oculi. Di junge hearen supje nou dat hja puléagje, um neyerhân nammers to better us lan to regedrjes. Pulje (poelje) tuberare; ut-pulje, Nl. mitpuilen extuberare. F. pule, serotum tauri, siliqua pisi vel fahm. Agu. pyle, Ang. pillow, culcitra. Nl. peul, idem et siliqua. Utpulje, siliquis excludere pisa. EADE. EDE. IEDE. n. p. v. Alam. Ada.

EADE, EDE, IEDE, n. p. v. Alam. Ada, Fôrst. 6. Ags. ead, res prosperæ, felicitas. Multa nomina Anglosaxonica, quorum prædicatum auguratur futuram infantis felicitatem; ex. gr. Eadbold, n. p. v. Hadberkt, idem. Eadburghen. p. f. Eadgar, F. Edger, n. p. v. Eadgath, n. p. t. Madhed, n. p. v. Eadmund, id. Eadsoth, id. Eadred, id. Eadric, id. (F. Earib, Erit, Erite) Eddric, id. (F. Edsige, id. (F. Edsge.) Eadulf, id. (F. Edsige). Eadwig, id. (F. Edwart, Ang. Edward). Eadvig, id. Eadvin, id. Eadvold, id. Frisii, qui vitant nomina propria sesquipedalia, rejecto subjecto tantum retinent prædicatum Eade, unde Ang. n. patron. Eades (Eade-son, Eadi filius) et Eade. Confer Lower I. 153, qui male vocem derivat ab Eudo. — Edema, Iedema, n. patron.

Notatu dignum est Hindelopenses ante hos centum et quot excurrit amos nomen indidisse infantibus nondum natis, et si filia in lucem prodibat nomen viri notavisse terminatione feminina, vel nomen immutatum liquisse, unde quibusdam feminis nomina erant

virorum.

EAGE (éage) n. p. v. Ex Age, quod vide p. 60.

eage-hoek, ripse orientalis lacus Ie pars extans. Antiquitus kaep, Ni. keep, promontorium; 't kapje van het brood, (panis capitlum i. e.) extrema panis crusta. Lat, caput montis, arous. Ni. hoofd, in kavenhoofd, vallum tegens portus introitum; bruggenhoofd, cæt. Ragem, Eagum, Agum, Egum, nomen vici in pago Idaerderadéla. Vide supra Mgum p. 13. Ex Eage, n. p. v. et ham. Accolm lacus piscosi Warregm quondam vitam quærebant ex piscatura; post lacum siccatum circumquaque cincti pascuis e lacticineis et re pecuaria vivunt. — Turris campanæ hæc verba sunt inscripta, Anno Domini MCCCXXVI Stephanus fecit me in honorem S. Nicol. + me.

Nota Ags. eak, aqua, in derivatis fieri eage, quare haud absurdam puto conjecturam eage-koek, proprie notare, angulum prominentem lacus Ie, et Eagem, domum, vicum vicinum lacui Warregano.

EAGH, m. F.b. Amr. margo, latus, lacinia, margo lintei. Rocht eagh, unrocht eagh, margo recta, margo inflexa sive incurva; F. rjocht, rectus. F. v. rischt (rjoecht). F.b. Uun eagh, ad ripam (fluminis), F. oan dobbe-igh, ad sepulchri marginem. F.b. Eargar eagh apsát, latus rei scabrum objectum oculis. Unn eagh kem, appellare ripam, F.b. kem, venire, Ang. came (keem). Frin-jar ub mam ker eagh, F. freunen oan mem har igh, cognati e sanguine materno. Joh. 6, 7, 74.
eegh-lång, F.b. circum marginem: bi

eegh-ling funjan, (Ang. found along the edge, F. by di igge lans funon) ad marginem inventus, i. e. in loco inopinato. Joh. 6.

EAK, (eak, jek) EEK, IIK, conj. etiam. Lat. augere, Goth. aukan, Ags. eacan, écan, augere, Scoti to eik, addere. Cf. ák 72. Dou eák, Brutns? Et tu, Brute? — Nou, seine ind suntheit! Eak sa. Salve et vale! Et te valere jubeo. Eák sa, Ags. eac eva, Goth. auk eva, Gal. aussi ex auk si; si particula affirmativa. -Ik wol net yn scild. Ik eak net, ses alienum contrahere nolo. Neque ego volo. - Ak, eak, Nl. ook, quod floret inter omnes Germanorum posteros, Ang. v. eke. Ut F. eák et ék, sic et Ags. eac et éc, Scoti æc, ec, et Lat. ac. Angli respuerunt. Propria vis copulæ Ags. eac elucet in his Bedse verbis, That ger vas fram Oristes hithercyme that syxte eac feovertigum, annus iste a Christi in hunc orbem adventu quadragesimus sextus; proprie, sextus additis vel junctim cum quadraginta. Bed. I. 3.

EALA.

EAKS, F.b. securis, Joh. 101. F.v. aze Ags. eax, ex, Ang. axe, Lat. ascis, supra axe p. 138. Ex eáks, eeks, fluxit

forma F. hekse-bile, ibidem.

EAL, n. p. v. Ex Alf, Aalf n. p. v. Wassenb. II. 171, ut kéal, kéal ex kalf, vitulus, kalf, dimidius. Alf pro Alef, n. p. v. Alof, idem, Wassenb. II. 95. Aleva, n. patron. hodie Ayloa. Nl. Odulf, Olof, St. Ool, Ags. Atkelwulf Vide huins nominis disasses for oulf. Vide hujus nominis diversas formas in Adalwolf Förstemann I. 159.

sint Eal, nundinæ, quæ die 12º Junii, Sancto Odulfo sacra, habebantur Bols-

wardiæ. Nacogst p. 226. EALA, ELA! F.v. Euge, salve, salvete. Ela fria Fresena / Salvete Frisii liberi! Siccama ad Leg. Frisonum p. 65. Ags. eala / Anglosaxonibus eala sæpe criterium est simplex vocativi ut Lat. o/ Eala brother Ecgbyrht! O, frater Egberte! Rala, hvet dydest thu! F. o? hwet diedst thou?

Componitur vox ex ea et lá. per apocopen pro Ags. ead, prosperitas, felicitas. Inde ea commutatur cum wel, bene, Ags. vel-la! Euge homines! Alamanni wola (Hd. wohl), Wola truktis / O, domine! Gr. Gram. III. 289.

heilla! hac voce tabernam intrantes absentem evocant mercatorem, vel domum introituri arcessunt famulam. F. heil, salus, F.v. hel, sanus, integer, Gothi hails, salvus; hails / salvus sis, salve! Confer Gr. Gram. III. 299. Recht-alt. 877.

heilla! quoque prohibentis est, Heilla! vel Huila, feint! Net oan myn faem; dat is forkoft flæsk, Apage, bone! Ne tange puellam meam; caro est vendita, i. e. mihi desponsata. Hol. holla!

hilla! admirantis et gaudentis vocula; Hilla! het famke sjoch ik dear? Ejal quam puellam ibi video? G. J. L. 2.

Ags. hi-la-ki, heu!

halá! incitantis interjectio. Halá! di seilen op! Agite! intendite vela! Ad equum, Hala! foart! Age! procede! Ha confer cum F.v. kach, altus, alacer; Ags. heah-heort, heah-mod, heahsyn. Confer Ang. v. ela, the highest note in the scale of music.

Gothi lauths, homo in genere, ex. gr. jugga-lauths, juvenis. Ex antiqua forma lauths in omnes Germanise dialectos fluxisse videtur lad, per apocopen la. Restat adhuc plenior forma Ang. lad,

EALDAGH.

juvenis. Sic Frisii ex liud, homines, Ags. leód, idem, habent ljoe, lju, Hd. leute. Ang. lass, lassie, puella.

F. laesje, homo fatuus, pusilli demissique animi. Nl.v. Eilacie! Eilacie! wat is de mensch gevallen in tentacie! ei-laes, proh, pro miserum! Zo verre, eilaes, ontaerden wy! tantum, proh, degeneramus. Gal. kélas!

F. v. eela (Jurisprudentia p. 288) cum ela, eala, nihil habet commune; Hwa dyn fiaerde dey tojouwt, jeftha hym myt riucht ofwonnen is, dat hy dan is eela al syn riucht fan der seeck, tunc decidit omni jure suo, F. den is hy al syn riucht quyt; quasi alienatus ab omni jure suo. Confer Gothi alis, alias; alja, excipe, excepte, ĉi μή. Pro ali, Saxones, Necentandi, Alamanni in compositis frequentant eli. Sax. v. eli-lendi, patria expulsus, privatus, exul; eli-lendig, alienigena: eli-landig, idem. Alam. ali-lanti, exilium. Nl. v. el-lende, exilium, Nl. miseria. F. v. el-lend, ili-lend, terra peregrina. Nl. v. el-lendig, extorris; Nl. miser.

Quantum ad la pro laths, G. lauths, similes interjectiones Frisii formant ex junge, jonge, puer; lea', amata; heit, heile, pater; Junges, junges! hwat docht it sear syn bern ald to hoaf to bringen, Vah, vah! ut sauciatur parentum cor liberorum adultorum morte præmatura. Uxor, Wy modsten 'n hynzer halde, ago, alamus equum. Maritus, Junge, né! dat ken er fodr us nat op stean, nequaquam, bona; hoc superat nostram rem familiarem. Léa pro léaf, ad fe-minam vel puellam, Scil ik mei boártje? Anne vobiscum ludam? Né, lea'; dou set, nequaquam te collusorem volumus. Heite, pater, ad puerum et virum, Wolste n trantje mei uws ha? Visne saltatiunculam nobiscum? Ne, keite; arbeidje ind jild tajaen is myn foech net, nequaquam, demisse; mihi non convenit oleum et operam simul perdere. Leaf, cara, et heile, pater, quod mireris, cum quodam contemtu in repulsa frequentantur: sed interjectionum formæ et notiones longo seculorum usu valde fiunt deviæ et difficillimæ sunt investigati-

EALDAGH, F.b. focus, Joh. 180. Isl. ellda, ignem facere; eldr, m. ignis; eldstadr (locus ignis) focus; eldsto.

EALNL

idem. Egil. F. jeldje, incendere, ardere. Pro eld-sto habent F. fiúr-ste, focus. J in F. jeldje oritur ex a accentuata in ealdje, ieldje, jeldje. Ags. æld, æled, m. ignis. Ang. Wilts. elet, ignis nutrimentum.

EALGER, cg. elger, Ang. v. elger, baculus longus extremitatem tridentem mucronibus instructus, quo transfigit piscator anguillas in cœnoso aquæ fundo hærentes capitque. Eal, Ags. el, anguilla, Ang. eel, quod pronuntiant iel; Frisii pronuntiant et scribunt iel, quod vide suo loco. Ags. gara, gar, telum, lancea. Nl. v. ghere, idem; ael-ghere, et-gheer; ael-schere; ael-sperre. Kil. Voci NI.v. aelechere respondet Ang. South. eel-shear. Ags. scar (instrumentum secans et pungens) vomer, Ang. shear. Voci Nl.v. ael-sperre respondet Ang. eel-spear, Sussex. Nl. of een spitsen ellegaer, Daer mee stikt men vetten ael, Galathma, 13, 6. Cats. A in ealgar accentuata fit ealgar, eelgar, ielger, jelger, que in dialecto communi est vocis pronuntiatio solita.

EALGJE, vb.a. rationem habere, in aliquo numero habere. Ik ealgje it flokken ind rasen fen ien poekoánne net, flocci pendeo hiatum et execrationes thraso-

nis. Cf. algje p. 83.

EALJE, vb.n. petulanter, proterve agere, ludere in amore. Vide *@je* p. 83.

6alje, furere, (delirare amore). Foréalje, amore perdite capi: G. J. ad puellam Ik bin foréald op dy, Lat. in te, puella, furo. F. Hy is gek op dy faem, singulari amore amplectitur puellam. Nl. gekken, morionem agere; vergecken, amore cœco capi. Nl. Hy is verzot op 't meisje. Nl. F. gek, stultus, inspiens. Nl. zot, fatuus. Lat. meus furor, mea puella; Insanire amore. — For Nl. ver, notionem verbi intendit; Nl. lieven, amare; verlieven, amore capi; op het meisje verliefd zijn, ardere in puella.

EALJE, vb. n. segrescere, male se haberem. Ags. eglan, dolorem sentire; me egleth, me tædet, Nl. het smart mij, idem, proprie smarten, dolore affici. Ang. v. to eille, to be sick or ill. Ang. to gil. ex Ags. adligs.

to ail, ex Ags. adlian.

EALNI, vb. a. F.b. ulna metiri. 2 pers.
press. ealast; 3, ealast; pl. ealaant, ealnandet. p. pr. ealaant. Ut ex eala, ulna,
est ealas its ex fit. per est futti pede

est ealmi, ita ex fit, pes, est futti pede metiri; ex fiusham (fiuzan) orgya, est

EALSE

fushmi, (i. e. fusmi) orgya metiri; Aga. faikm, vb. faikmian; Ang. faikom, vb. to faikom; Nl. vadem, vb. vademen; F.

flem, vb. flemje. Joh. 88.

Ex eals, sit edis, idls, idls, idls, idls, f. jolne, jelne, ulna. — Age. els, s. elso-bogs, cubitus, assimilatis literis Nl. ello-boog, Ang. el-boso (ulnæ flexura). Confer infra éass, brachium. Pro boga, Nl. boog, flexura, Frisii ponunt takke, ramus, eassimilatis.

EALSE, n. p. v. Bee, rex in genealogia mythologica regum Anglosaxonicorum. Vide Bee n. p. v. Nibelungen 1485, 4. F. Jop Bees, Jopo Elsi filius. Ang. Job Bleon. Age. Bob, n. p. v. Ang. Job, n. patron. Beon ex else-son, F. Else-sin, Bees, n. patron.

elske, n. p. f. Confer. Isl. elske, amare. Hol. Beje.

elsing, elsinge, elsinga, n. patronimicum.

BALT, vb.a. F.b. depsere; volutari, curaitare in lime vel alia spurcitie. F. yn 'e blaei umwddje, Joh. 39. Balt, ger. ealten. 2 pers. pr. ealst, ealt, pl. eald, ealdst; p.pf. ealt. Ang. dial. to elt, to knead dough. Confer Sax. n. aelte, liquor manans e sterquilinio, et infra edel, liquor stercoreus. Ags. eleth, aqua putrida.

EAMELER, cg. pis-cameler, formica; vide ameler 15. Ags. amete, f. formica. Scoti emmock. Ang. Shropshire emmet-batch vel-but, acervulus egestus formicarum agmine, formicarum caverna. Ex amet est amt, unde Ang. ant formica.

EAMELJE, vb.a. obgannire aures. Vide supra æmelje p. 15, et adde Isl. amalga,

ad tædium usque monere.

eamel-bek, femina nugas effutiens et tædium movens. E trivio sunt eamel-gat et eamel-kont, idem. Ags. evith, uterus, Bax.n. kunt, F. kont, muliebria. F. gat, idem, et anus. Plebecula vocat feminam despectam a parte obsecona.

qua femina est et peccat.

EAND, og. Hind. v. ean', eaun, F. juon, vespera. Supra 136 vide awend. In compositis Hind. ien, Genién, 'nien, ex goeden ien' fausta sit tibi vespera. Confer iemmet pro ien-met, vespertinus cibus. Hind. snien ex sinno-ien, Hd. son-abend, dies Baturni, F. eneaum ex sinno-eaun. Be. o. jaune, vespera, non confandenda vax cum So. o. juum, davas. F.b. en, m. et in, Bend. 38. Outzen.

BAR.

iend, Hind. vespera, ex boend, incend, contr. iend et ien'. Goe'n ien', fausta sit tibi vespera. Gnien et nien ut P. u. n'awend, gnamend, genavend, goedenavend. Ni. avond, F. West. boend.

EANDJE, vb.a. Warns, parere, de ove valet, agnos edere. It si candet, ovis parturit. Ags. canien, Ang. v. cane; Ags. gangans (ge-amgans) gravida, (Jun. yean.) gengans, idem. Ang. to yean, eniti agnos. (Confer F. antis, parturire, quod de vacca dicitur). It sciep hat cande, ovis enixa cat. — 'n Eunde sciep, ovis gravida (agnis.) Aga. coon, f. Ang. coo, agna. Sic F. kéal-hon, vacca gravida (vitulo), F. kéal vitulus; foal-merrie, equa gravida (hinnulo), F. foale, hinnulus. Confer infra ei.

EANG, adj. vide supra eng 17. Nl.v. ang, Visscher, sinnepoppen, angh van huven, reformidans nuptias. G. J. I. 11,

Kreft! Ick wier so jern by dy: In du, wierste each enah fen me

In du, wierste each angh fen my? (maritus uxori cum illam procabatur) Et tu, anne me timebas, exhorrescebas?

EANSICHT, n. vultus. Supra ænsicht p. 17. oansjænde, aspectus. Ik ken him fen oansjænde, aspectu illum novi, nomen

mihi non subit.

EANUTE, adv. Hindel. brevi, proxime, mox, Nl. eerstdaegs, eerlang, Ags. embutan, circum, circiter (emb-utan)? Ang. about, about to perish, brevi periturus. About, East-countys, prope, pæne. Nl. omstreeks, circiter. F. om utens geam, perægre ire. Ags. butan ex be utan. Ex eam-ute fit ean-ute? Sed attende adverbio Danorum endnu, adhuc, Isl. enn, adhuc, amplius, porro; enn lengr, ulterius, amplius. Egil.

EAR, adv. priusquam, antequam. Di undogensce lubes fen ien jungs doach net ear 't er nin pak bruyen hawn het, protervus iste puer nulli est bono nisi prius severe vapulavit, comp. ekrder,

sup. earst.

e arder prior; adv. Bern fen flif jier matte net ecosile ko earder ko better, quinquennes discant pueri in ludo tri-

viali quo maturius quo melius.
earste, primus. Prov. It earste bern
komt as it klear is, ind it twade op syn
tiid, primus infans prodit cum itineri
aptus est, sequens suo tempore; scomma in conjuges, qui concabuerunt ante
muptias. Di earste slach is 'n thrye-

BAR.

gome wirdick, impetum facere melius est quam impetum excipers. Di earste di bæste dy supt jei ik ut myn thjinst, primum quemque famulum ebzietati deditum missum facio. - Adv. primum, primo. Dy earst komt, dy earst medit (mjelt), frumentum ejus, qui primus adfert, primum molitur. Domenys matte earst blisomje mei kjar eximpel fodr 't se thongerje mei hjar wirden, sacerdotes intonantes castigationibus prius fulminent exemplo. Komste nou earste mei di moster, nou di mjiltiid op is? Nunc demum post prandium promis sinapi? Tuam operam nimis tarde navas.

ten-earsten, saltem, certe. Hun frede wolle, di abbekaten ten-earsten net; dy libje fen di roceje, quicumque studeant concordise, causidici, qui vitam querunt ex litibus, saltem non student. Rarst contracte pro F.v. crost, crest, adj. primus; allers erost, omnium primus, et adv. primus. F. Dy allerearste, dy our sea four, wier 'n wéach-hals. Ags. er, adj. se ere, primus. comp. eror, erer, sup. erest. adv. er, mature, antes. comp. erra, sup. erost, Ang. ere, antequam, antea.

earen, adv. olim.

al-ear, adv. quondam.

EAR, n. auris. Vide supra ar 172. Immen kwette nye yn it ear reannteje, alicui quid novi in aurem susurrare. Ang. v. ere-rowner, a secret whisperer. Di heal-woechsene jonges frette my di earen fen 'e kolle, pueri semiadulti mihi aures vorant de capite; ea quippe ætate vix famem depellimus.

carne caren cannacye, (rei cuidam assuere aures) rem dubiam expedire, conjectura clarare. Ho di lju kjar déd fiuchtje kenne foar 'n moi lapke fen di kening, dar ken ik nin earen oan-naeye, ratio, cur homines in prœlio pro gloria puerili se morti objiciunt, mihi non liquet. Eodem sensu valet sarne mouven oan naeye, (rei cuidam, ut yesti, ma-

nicas assuere).

ear-ban, cg. alapa; pl. sarbannin. W. G. 52.

EARD, eg. F. b. terra, solum. F. u. eerde, humus, solum.

eardark, f. F.b. tellus, orbis terrarum

(corpus telluris). Joh. 7.

eard-dollen-paed, n. semita camestris prope a Butenposta in pago Achtkerspelen.

BARD.

eard-latten. Antiquis temporibus Frisia tecta crat sylvis, ubi nunc sunt sive lacus, sive aquæ stagnantes, sive prata humilia vel uliginosa. Harum arbores furore cori eradicatse jacent sepultæ sub terra caustica plantarumque aquatilium reliquiis, omnium verticibus in eurum vergentibus. Truncorum frequentia sub ripis lacus Snecani tanta erat, ut ruricolæ vix lacunas sat profundas fodere possent, quibus cadavera (A. 1775) boum lue confectarum sepelirent. Truncos vero serra secant in asseres (eard-latten) quibus compagem domus tecti tranverse muniunt. Virgæ hujus ligni, liquore terræ causticæ imbutæ, si accensæ flammam durabilem edebant et pauperibus ante hos centum et quot excurrit annos loco lampadum erant, quibus obscura vespera suas illuminabant tabernas.

under-eardske, nanus mythologize proavitæ, vivens sub terra. Dani suder-jordische. F. elliptice eardske, homuncio. Nl. aerdmanneke, kaboulermanneke. De his vide Grimm. Mythol. 256. 284, ed. 1°. 423, ed. 2°. Hi nani erant de gente alforum alborum; inter nigros erant F.b. onnar-beankis, Joh. 12, adeo dicti "sub terram relegati nani." Beane, Nl. bannen enim est, relegare. Confer Davent. kleine peck, pusio, Ang. puck, ephialtes parvus, virunculus. Isl. půki, puer, Suet. pojke, idem. F. myn poike, corculum meum, ad pusionem

vel equum deamatum. e erd, n. F.b. terra (collective) ib.

eerd-buzam, m. (terres sinus?) F.b. solum, tellus. Nl. aerd-boden. F. yerdboame, et yerd-boyeme. Busen, fundus dolii. Joh. 101.

cerzjockels, pl. C. M. 12. cynara cardunculi, Gal. chardon d' Espagne: cynarm subterranem. Jockels, cynarm solymi, Nl. Artigok. Kers ut Ang. earth. eerde-thjuster, adj. tenebrosissimus; st. n. caligo spissa. Sub terra regnat non æterna. Inde soarte modder, nigra terra, i. e. sepulchri. Ad infantem Mem leit yn 'e warte modder, mater latet in sepulchri nocte.

ierse, Sc.o. terra. Ang. v. Erthe, (iersd) Ang. earth, (ured) th mutant in s, Age. eoris: perinde ac Nl. seisen ez Agu. edere, Ang. to mouth, manducare.

EAREM.

ierd-sweal, cg. hirundo confingens nidum ex cœno et pileolis, eumque domus parieti foris affigens: kus-sweal, hirundo nidum intra in domibus faciens. Ags. earthe, eorthe, f. terra. Ang. earth,

(iersd) F. ierde, quod vide.

EAREM, (éarm) cg. brachium, gen. érems, pl. earmen, Helgoland jarmen, F. jermen. Jermen, Scil. ermen; it bern scil mei mem op 'e ermen, mater ambulabit portans infantem ulnis. Ex éarm est Molkw. ierm, unde pl. jermen. Wass. I 159. e == i. a = e. Ags. earm, m. brachium. F.v. êrm, m. gen. Ermis; gen. pl. Ermana, dat. érmem. Gothi arms, m. Nl. arm, m. Ang. arm, F. Hy ken syn man op 'e cármen nimme ind drage kwer hy wol, Gothi ana armine niman. Cf. airem, 14. Figurate Hy is sterk yn 'e earmen, bonus est potator. Di man is to koart yn 'e earmen, non habet unde rem suam bene agat. Wiste nat, dat di keningen lange earmen habbe? an nescis longas regibus esse manus? Op sea matte men keardels habbe mei febuwer earmen oan il liif, qui mare navigant agiles robusesse oportet. Eådem figura Bredero hominem pernicem vocat drievoetigh, pro duobus pedibus instructum tribus, Schijn-heyl. p. 67. 'a Slack um 'e earmen kalde pacisci conditione tacita, qua damnum, quin et pactionem ipsam, subterfugere possumus. Figuram præbet bajulus, qui dolium grave elabi sinens reste, hanc circum brachium convolvit ut frangere casum inopinum pro lubitu potis sit et impediat quo minus dolium lapsu graviore ruat. Earst het er ien bulte tsjinsluiten kanon, mar nou het er di slach om 'e earm, Prov. Fen 'n stjit oan 'e earmtakke ind di dead fen syn frou Is hy allyk yn 'e rou, ictus cubito inflictus et mors uxoris eum eodem afficit dolore. Cubitus quippe ictus acutum sed brevem facit dolorem. Contra maritos alto ejulatu mortem uxoris deplorantes, qui brevi secundas ambiunt nuptias. Nl. Een vrouwen-dood is een ellebogen stoot.

earm-klimme, G. J. arctus brachiorum amplexus: klim, decipulum, foxeklim, rotte-klim, vb. klimme, stringere,

premere.

e & r m - k o e r, cg. dim. earm-kuórke, parva fiscella instructa ansa majore, qua inserta ulna eam portant mulieres. Idem cum bras-koer supra 486. Nl. sluitmandje.

EAREM

earm-mürch, n. F.v. *Erm-merch*, ossis brachii medulla. Ags. earm-meark.

earm-scat, n. foramen tunicæ, cui inseritur manica; adeo brachii in veste ostium. F.v. *Ermskete*, discessus inter brachium et humerum.

eárm-slach, cg. spatium sufficiens, quo homo in labore brachia extensa libere moveat. Dy fucktje wol mat eármslach habbe.

eárm-takke, cg. (brachii ramus) cubitus. F.v. ermboga, m. (brachii curvatura) Ags. earmboga et elboga, m. Nl. elleboog, m. Ang. elbow. Phrasis Hy ken di eármtakke wol opkrye, (belle scit levare cubitum, i. e.) capere et ebibere poculum, homo est vinosus.

eármkje, (G. J. eórmke) ambabus ulnis amplecti, Nl. omarmen. Lat. brackium, Gal. bras, unde embrasser, ulnis am-

plecti.

EAREM, EARM, adj. pauper. F.b. erm, Bend. 73. Vide erm supra 1, éram, Joh. 157. Sa earm as 'n sweal, hirundine pauperior; — as 'n mier; mier, pauper messor advena ex Westfalia ad metenda prata Frisiæ. It earem sciep kriet fen kunger ind thoarst, puellula misella præ fame et siti plorabat.

earme-lytse, supra 20. Foar 'n rykman yn 'e widze lein, ind nou earme lytse, dives hæres infans adolevit in

egenum misellum.

éarm-man, st. cg. egenus, pl. earmiju'. éarme man, maritus pauper, pl. earme

mannen.

eármode, cg. (jermode) paupertas. NL armoede, Alam. aramuoti, Hd. armuth. Isl. armodr, inopia, paupertas, miseria. Quæritur num armoede ex armoede an ex ar-moede coaluit? Ags. ex earmian, commisereri, formant earmith, miseria, paupertas; ex yrman, affligere, cruciare, yrmik, miseria, calamitas, inopia, paupertas; adeo carent interjecto oe vel u. Confer supra ærm 18. Armoede forte fluxit ex arm et terminatione -uth, F. 6d, oed. Odr Isl. commutant cum æda in arm-æda, miseria. Egil. Adde armoede, lis, contentio, in dial. Gron. Westerdeel Langewold, Lauerman, 181, quod bene coincidit notione infesti, mali, acritudinis, quæ est in Isl. ærmr; arm-ods, strenuitus; paupertas; armæda ærumna, laboris molestia, miseria.

EAREN.

eármoede, cg. paupertas, misella adminicula, ad nihil ducens agendi ratio. Heal wirk is eármoede, inelaboratum opus pauperis est, i. e. infructuosum.

earmoedje, vb.n. vitam difficilem agere, se tenuiter sustinere. Man ind wif, dy nin lyk sin habbe, binne folle kontint, ind earmoedje sa mei eltsoar foart, conjuges diversi ingenii frequenter in mutua sunt contentione et misere cohabitant. Prov. Better 'n earem man as 'n rike keit, pauper maritus feminis est commodior divite patre. Folle geleerden binne sa earm as rupen, multi viri docti Iro pauperiores sunt: Rupen, eruce, Nl. rupsen. It is 'n gek, dy éarm libbet om ryk to stedrren, Scoti I'll never live poor to die rick, Kelly, 199. 'N earmmans stuwr is mar 'n bôtsen, Scoti The poor man's skilling is but a peny, because he must buy every thing at the dearest price. Earem-lius oáljekoeken ruke fler, divites invidi minimam pauperum refectionem habent luxuriam. Rike-ljus seaktmen ind earmljus pánkuken ruke fier, idem plane proverbium floret in ultimis insulis Frisise borealis Fér et Amrum, Rik-mans krankhaid an armmans pankuken stirmi fier, Joh. 57.

earm-hertich, adj. fractus animum. Di mem kriet earmhertich bij it deade lyk fen hjar bernke, mater assidens infantis carissimi cadaveri fracto animo plorabat. G. J. earmhertich, misericors, I. 40, 126, II. 68. Ags. utrumque notat, Ags. earm-heort, misericors, et pusillanimis. Hoofdio est pusillanimis, sit armhartigheyt of uit barmhartigheydt, pusillanimitate vel misericordia. Kil.

armhertich, pusillanimis.

EAREN, adj. cupreus. Ags. ærn, æs; æren, adj. æneus. Ial. eyr, n. æs ductile, cuprum; eyrn, adj. aheneus. Ex Lat. æs, æris, ut Nl. koper, Hd. kupfer, ex Lat. cuprum. "Æs, æris, (Gal.) erain, cuiore. (Nl.) eeren, coper. Latoen." Dict. tetraglot. Lovanii 1568.

earen amers, pl. situlææneæ in quibus lac mulgent. Contracte earn-amers (jén-

amers.)

earen aden, pl. senea mulctralia, in quibus lac manet donec despumatur. Veteres utobantur mulctralibus ligneis, hodierni seneis, in quibus lac citius frigescit et tardius acet.

EARMET.

Eren, F.o. metallum, ses; on Eren krock, urceus, olla ex sere, C. M. 8.

EARKE, cg. (carke, cerke, jerke) anas mas. Ein, cg. anas femina. Confer alteram formam ærke supra 18, ibique ejus originationem cum F.b. As (ille) aviculus mas; jo, (illa) aviculus femina; F. kyke (hy ille) vanellus mas, syke (sy illa) vanellus femina. Sax. n. héken (hé, ille) aviculus mas, seken (se, illa) aviculus fe-mina; Hd. erchen (er, ille) sichen (sie illa). Bend. 89. Grimm. Lex. III. 691, er. F. er, ille, in media phrasi. Quæritur an F. erke sit forma diminutiva voculæ er, ut hyke voculæ hy.? Analogice Ang. he-cat et she-cat, she-bear, she-goat, she-slave, she-nightingale. The hès in birds have the fairest feathers, F. De hys under di fugels hawwe di moiste fearren. Confer Gr. αβρην, mas, masculus, cum er. — Sa gled as 'n eárke, anate mare lævior.

EARMET, m. anteccenium, cibus et potus inter prandium et cœnam recreandi gratia, quo utuntur fere hora quarta vel quinta post meridiem. Rusticus convivis profecturis hora vespertina Nou noch, inquit, Nou noch 'n byt oármet, (nunc adhuc morsus ante-

cœnii).

Vox pro variis locis varias formas induit; ex. gr. oármet, ear-met; easmet; iermet, irmet, jirmet; iémmet. Oármet componitur ut oárre-heit, oárre-mem, alter pater, altera mater, i. e. avus, avia. Oár-met, proprie, alterum cibarium. Eodem modo Ang. dial. formârunt ex Ags. ár, maturus, præcox, et mæte, Goth. mats, cibus, armæt, assimilatis literis ammat, a luncheon before dinner. Prov. and loc. words, Grose and Pegge, 3.

jimmet-iten, n. antecœnium, cœnula matura. Ags. œfen-mete, Nl. avond-mael cœna.

jimmetje, vb.n. se cœnula præcoce reficere. Confer Ang. Wiltsh. yeomath, after-math; Glouc. yemmell, yemmouth, idem. Mell, F. miel, Hol. maal, prandium, cœna.

Crescente luxu procrastinantur in seram dici horam, quæ veteres in simplice vita mature agebant. Prandia, quæ ante hos centum annos fiebant meridie, nunc apud honaratioris loci homines habentur hora post meridiana

quinta. Antiquis Greecis δείπνου erat prandium, posteris coma. Autore Festo , Coma antiquis (Romanis) quod nunc prandium." Notio horse, qua fiebat, vel jentaculum, vel prandium, vel cœna, pendet ab ævo, a loco, et hominum sorte. Exemplo ait vicus Lutjewolde, ubi ruricolæ hoc currente ævo prandium habebant hora matutina nona, panem cum butyro et caseo hora po-meridiana secunda. Hoc vocant tim-item: tim' pro timpe brea', frustum panis, (ceteris Frisiis earmet, iemmet), illud orend-iten. Ags. undern-mete, prandium aute meridiem intra nonam duodecimamque horam, Ang. v. aandorn, orndern, orndinner, de qua voce vide præstanter dissertantem Boucher (um) Glossery.

EARN, cg. aquila. Supra ern, p. 20; arn, 118. Ynkldweich as 'n éarn, aquila avarior et rapacior. It famke sjecht as 'n éarn, aquilinis puella spectat oculis, i. e. acutissimis. Ial. arin, ari, ern; örn. Gr. δρυισ volucris κωτ' ἐξοχήν.

EARNST, cg. (cánst, jenst) serium, severitas. W.o. ernst, n. E. I. 365. Vide supra arnst, 119.

earni, F.b. Amr. curare, gerere rem, cordi habere. p. præs. earant, ger. earnin. Joh. 39. Ambi-earni, 172.

Ang. to yearn, intimo dolore affici,

angi, vexari. Brut.

That every like is not the same, o Casar, The heart of Brutus earnes to thinke opon. Shak. Jul. Cæsar. Act. II. Sc. 2. Ang. yearn (jern), ut Frisii qui earnst mu-tarunt in ianst, jenst. (Ags. eornigan, murmurare.) G. L. Craik, editor tragœdiæ Shakspeari Julius Cæsar, cæterum probus interpres, more solito poètæ verba mutilavit, in loco citato scribens Yearns pro earns et think pro thinke. Confer eorn, præposito ge, Ags. georn studiosus, sedulus, flagranter cupidus, serius; georalic, diligens. F.v. geerne, libenter, F. jern idem. Nl. ernst, studium severitate mixtum. Alam, ernust, vigor, serium. G. J. I. 200, Siikje, earnje in folgje dy gealeas Godljeave frée, summo studio consectamini incomparabilem, deo carissimam pacem. Prov. Deer cernet nimmen better as de man selm, nemo rei familiari melius consulit quam herus ipse. Burm. 13.

EART.

ÉARNZE, EMENE, (éa'nze éa'ne), adv. loci, alicubi. Confer arne, supra 21. Ags. ahvar, ahvar, ahver, alicubi. Ang. anyuchere. F.u. moers, alicubi, Nl.v. ieweren, usquam, et iegeringe. - Nl. ergens, Sax.v. hoeergin, alicubi. Alam. wergin, iergin, Hd. irgend.

Negative Ags. natver, Ang. nowhere, F. nearne, nearuze; F.u. nivers; Nl. nergens, Alam. niergint, Hd. nirgend,

nuspiam.

EARS, cg. podex. Ags. ears, Ang. v. ers, F.b. eers, Joh. 101. Confer supra ers p. 21. Prov. Dy di ears barnt mat op 'e bljørren sitte, (anum qui urit pustulis insideat necesse est) qui delicti luit poenas habet quod sibi imputet.

promp-éarsje, vb.n. instar infantis morosi murmurans circumvagari. Figuram præbet anus minutos ventris crepitus reiterans. Isl. prompa, prumpa, pedere. Nl. pruttelende waert 't kind om. Nl. v. protelen, murmurare; protel, murmur, examen, congeries, turba; Hol. 'a hele pruttel, congeries sat magna.

ears, wox urbana, sed gat, podex, pro eárs-gas, ex trivio. Ex aers Nl. formant vb. aerseles, tergiversari, ut Lat. vb. tergiversari a tergum et versari. Ang. back-ward, Cumb. aree-ward, Nl. rugwaerd, F. to bek, retro. Gal. cal,

anus; re-ouler, retrogradi. eerske, eerskie, n. diminit. in re amatoria plebis, Ick hie it mijn lewen naet læud, dat se sockin lieuwcken eerskie hie asse het. W. G. 8.

ears-bihòlplyk, adj. adjutabilis, qui aliis auxilio est in quotidianis commodis vitæ et corporis vitiis imaginariis. Confor ears-gebrekken, Hol. pisquaaltjes supra 22. Yn 'e sted binne kostelyke, tyge, moje en eersbeholpelyke ljue. W. G. 38.

ears-seilink, eg. hominis pellis detrita, vulnus fricando sive rodendo depellis. Scyl, cortex; soile, decorticare;

scilink, decorticatio.

EART, (eart, eat, iet, jet) Nl. ort, collect. rejectanea pabuli bovini, præsertim fœni pedibus boum protriti, rellquiæ in stabulo. Prov. Ist iced ert, 't is moern goed foer, Burm. 88. F. Dat hjúd eart is ken moarn foer wirde. Hwat nou eart is ken noch wol ris foer wirde, rejectanea spreta dura necessitas forsan convertet in pabulum. F.b. ort, aarte; aartels, ortels, Outson. Ang. orts frustula, mensæ reliquiæ, fragmenta.

EART.

eártje, vb.a. congerere rejectanea. F.b. aartli, Outzen.

âfeârtje, vb.a. purgare rejectaneis. Di stèlen éfeártje, purgare boum stabula fœni triti reliquiis. Nl. orten, Nl. 't Geen men keden ort is morgen goed voeder; Een kongerige koe ort niet, Tuinman, Spreekw. I. 106: Nl. vb. orten, ramenta edens facere.

e artje, vb. a. depascere. 't Wyld fenne heyde ontwirtlet dyn wiinstoack in eeret syn weide, ericeti ferse eradicant tuam vincam ejusque pampinos tondent, depascunt, G. J. Weide dialecto communi est pascuum boum, sed ruricolis East-dongeradelse insuper sunt pampini; Sax.l. orten, e farragine optima seligere, estera abjicere, Bul. ort, III. 272. Holstein orten, eerden, II. 130.

es fe artje, vb.a. depascere. On-afearte heyde, G. J. I. 96, ericetum nondum ovibus depastum: onforbijiene gruon, campi nondum pecoribus rosi. Isl. beit, pascuum; ärtröd, pascua nimia pecorum multitudine depasta. Isl. ortiningr, quidquid delibratum est et dejicitur. Joneson, 408. Norweg. urts, ruminare boum more, quod est pabuli comesti manducatio, Aasen 564. F. u. afertet, maeyt, scheert ofte versamelt, Ordonnan-

tie van Amelandt, p. 45.
âfe ârte, st. rejectanea rei. Oan 'n baerch
is 'n bytteje âfearte, porcue fere integer
homini cibus utilis, pauca decidunt
ramenta. Nl. afval, quod Angli veteres
commutabaat cum orte, idem quod F.
eart. Do yon know, say you, sir, and
would you put off your mubled orts,
your of all upon me? Wright, orte. Kil.
F.o. overate, usum continuum cibi
ejusdem fastidiens. Stür. 169. — Confer
Nl.v. Theophilus 497, at, silique excoctæ, excuseum sedimentum, porcerum pabulum. Teuthonista "Ayt,
dranck, draff der vereken, silique."

Vocis antiques late per Angliam, Frisiam, Saxoniam maris accolam et Scandinaviam sparses difficilis est originatio. Malo Kil. explicat per overacte: "oor-acte, oor-ete, reliquies fastiditi pabuli sive cibi, esca superflus, q. d. over-acte."

BART, cg. ervilla, pisum. pl. earte. Lat. ervum, Nl. erute, ervot. Deëst Anglosaxonibus, qui habent pisa, Ang. pea, Gal. pois. Romani pisa in Germaniam intulerunt cum Romanis nominibus;

EAS.

unde alii ex Lat. eroum habent erwi, alii pise ex Lat. pisum, alii wikke ex Lat. vicia. Nl. erwien, pisa sativa; wikken, vicia sativa. Pisa sativa comedunt vulgo homines, vicias sativas pecora.

eart, pl. cárten, (iétten, jetten). In hac voce permutantur inter se o et e. Gr. opoBoo, epeBivBoo, Lat. ervum. F. éart, F.b. eert, Joh. 101. Nl. erwt et ort. F.u. ort (oart) cicer; figurate, ho-muncio, nanus. F. Dou telete dyn cyne mem nin éart vel nin béan, taam ipsius matrem flocci pendes. Us aden ieten earte ind beanne mei spek, ind hienen murch yn 'e bonken, nou yt di gimiene man iérd-apels mei mòsterstip, ind is sa slop as 'n jernwine. 🛶 Ües pake-ind-kjarre ieten eårte ind beåne, dat wierne ljue mei roegen; nou ite se jirapels (lababbels) ind wirde mankes as underdoarren. lerd-apels, jir-apels, poma terræ (solana tuberosa) propter imbecillem cibi materiem seculo antecedente lautiores Frisii contentim appellabant *lababbels*.

eart-poat, cg. vas in quo pisa coquuntur.

earte-pulen, pl. pisa immatura, quæ una cum viridibus siliquis cocta comeduntur.

e &rt-riis, m. virgulta por agrum solo infixa, ut pisorum canles longos cosque flexiles sustentent.

griene-earte, pl. puls cocta en aqua et viridibus pisis, Hol. mert

grouwe-earte, pl. erva fusca

müüs-eert, (pisum murinum) F. b. vicis cracca. Joh. 121. De piais diverse speciei, sed pene matusis, (F. dópeárte. Nl. dep-eruten) valet verbum

càrte-pulje, NL eresten depper, decorticare pies.

BAS, n. ceca, G. J. Hodie iss, mutata s in i ce s in s. Contra Nl. see, inversis literia, ess. Aga. se, esca, cibus, pabulam. Ang. v. ses esca piscium, F. ice, iden.

eaze, ieze, vb. a. inhiare eece, quod piscium est. Di bars iest, perem venantur pisciculos, qui in angustum circulum redacti aqua exsultantes hostem effugere tentant. Hee fit pesscipue media estate, ecolo tepido et paulum obnubilo. Confer ies, et iesa. F. kim oeriese, sepelire stomachum cibo, gra-

EASKJE.

vitatem stomacho facere, Nl. de maeg overladen. Nl. v. "ouer-aesen, obruere nimia esca; ouer-aese, vetus, saturitas nimia."

oeréaze, oerieze, vb.a. sepelire stomachum epulis. Prov. Di mage oerieze is 't siik wazen fen loye rike ljue.

is 't siik wazen fen loye rike ljue.

EASKJE, vb.a. Vide F.v. askia supra
123. Easkje ind biede, poscere et offerre pretium. Easkje 'n flaze wyn!
manda (cauponi) vini lagenam. Prov.

Easkjen stiet fry, mar bieden eak, æqua
omnibus est potestas poscendi et offerendi quodvis pretium. Ags. ascian,
inquirere, Hind. äskje.

eask, st. cg. petitio. Ags. æsce, inquisitio. 's Eask dwaen, statuere emtori

pretium rei venalis.

EAST, n. oriens. Vide ást supra 124. be-éasten, ab oriente. Silvalde leit bieasten Etten, vicus A. situs est ab oriente vici Silwoldæ, Nl. Zilwoude. Ambo vici Geliwe, veteris, ut ajunt, Sicambriæ. Ags. be-eastan Seal-ouda, idem, Angli Selwood in agro Sumursætenci.

sætence.
EASTSTELLINGWERF, Frisiæ pagus
Tennam versus, Drenthiæ limitaneus. Indices venti hic habent in culminibus templorum formam galli gallinacei, in culminibus turrium autem equi; inde phrasis *Kaststelling*werf hat hynders op 'e tudrren ind hoan-nen op 'e tsjerken. Hoc quippe contrarium est mori solito, qui fert ut venti indices in turribus galli gallinacei formam habeant. - Duo sunt pagi nominis Stelling-werf contigui, Eaststellingwerf, orientalis, et Weststellingwerf, occidentalis. Bini junctim dicuntur di Stelling-werwen. Werf, collis, locus septus in quo cives suffragii jus habentes deliberant de rebus pagi. Jus suffragii nitebatur possessione fundi, quem stelle, stemmende stelle appellabant; stelling, qui jus suffragii habet. Confer F.v. stal, opstalling et hwarf, apud Richth. Lex. F. vb.a. stelle, constituere cum aliquo de re; F.v. Opstalling, civis cui jus suffragii est in comitiis. F.v. opstals-beam, querous in colle vel loco editiore, sub qua causam agebant litigantes et judices sententiam ferebant. Circa hanc quercum comitia quoque gerebantur. Duze tales arbores notes sunt, altera in Frisia orientali prope ab urbe Auricha, altera

EAZE.

ad ultimas fines veteris Frisize australis in Flandria.

EATDREEG, vb. n. F. b. delirare, insanire. Præs. Ik dreegh mi eat, dú draist ki drait-, pl. wi dreegh-, pf. druck-, druckst-, (druch) part. eat dramj. Joh. 39. Confer Isl. ætka, ætki, ædda, ædt, furere, sævire: ætkas in furorem agi; æthi, f. furor, rabies, insania. Egil 147. (Ags. eóten, eten, gigas, monstrum furens?)

EATHEW, m. F.b. Amr. mores, gestus, cultus ingeniumque hominis. Ags. theav, m. mos, consuetudo, ritus. F.v. a, e, ewe, institutum, lex. Joh. 7. F.v. taulic, adj. consuetudine, diuturnis moribus sancitus. F.v. Taulic pliga fan langher wennicheed is alsoe gued so serioum riucht, ieft se naet ne swiwet, consuetudo, actuum frequentia et longo usu sancits, non minus rata est quam jus scriptum, si non vacillat.

EAZE, vb.a. fundere aquam, transfundere; hauriendo aqua superflua (ex. gr. cymbam) liberare. Valet præcipue de naviculis, quos haustro parvo manuali sive capula exhauriunt. Ras it boat ris! Exhauri aquam instillatam e cymba! Isl. ausa skip, exhaurire sentinam navis, Nl. Het schip oozen. Naves majores non capula, sed antlià exhauriunt, F. pompe, Nl. pompes. Kild use, itusi, F.b. aquam e fonte haurire eamque purgare. Outzen.

bieaze, vb.a. It linnen biéase, lintea linea candefacienda in loco graminoso aqua suffundere. Hoc fit pertica, cujus extremitas haustro manuali est instructa. uteaze, vb.a. It für utéaze, aqua suf-

fusa ignem extinguere.

e asfet, n. F.u. hoos-fat, Nl. oosvat, haustrum parvum manuale, capula. Prov. Wol beslein, sei Auke di scipper. It scip forlern, ind it easfet bihalden, ridet proverbium incallidos, qui operam et nummos impendunt pauperantibus inceptis. Accentus mutat éas-fet in eás-fet, iés-fet, quod pronunciant jes-fet. Itidem F. keáre, Ang. to héar, pronuntiant hjerre; to geáre, Nl. te gader, simul, juncti duo, to gjerre; steáre, mori, stjerre, perinde ac Isl. ausa, haurire, præs. eys, perf. jós, (jusu et jósu). Nl. ósen et hosen, haurire, Isl. ausa (hausa) Lat. kaurio, hausi. Isl. ausa, Nl. v., oose, haustrum, suggrundæ."

EÆRZEN.

F. usen (oezen) pl. F. u. usen, extreme tecti tegulæ, de quibus stillat aqua pluviatilis. F.b. oeksam, id. Joh. 12. F.b. usleng, idem. Outzen use, 241, 379.

F.v. ose-droptha, stillicidium domus tecti. Aller monnic thi scil hebbe butha syn huse twen fet for then osedroptha ande for then hladdergang. Nl. oos-drup, koos-drup, kuysdrup, pars tecti prominens, qua stillicidia a pariete arcentur. Confer Ags. efese, Ang. eaves of a house, the eaves dropping, extremitas, margo infima tecti, unde stillat aqua pluvia-tilis, unde F.u. eusen, uisen. Mhd. ovese, Ang. eaves, unde F. éas. Dju osing, W. o. prominens margo infima tecti unde pluvia in terram defluit, E. L. 18. Oze Saterl. idem. ib. F vel v inter duas vocales sæpe diffluit, ut in F. Dimter pro divinter, Nl. Deventer, Daventria; Treemter, 't reemter ex reventer, n refectorium" in comobiis. Isl. ups, f. camera, fornix, protectum, projectura; Jonsson. Upsar-dropi, Andreæ, ultra parietem prominens margo tecti unde stillicidium fluit.

auken, pl. locus sub extremitatem prominentem tecti, parieti domus conti-guus. W.o. ib. Dan fugel sit unne 'e auken. Sax.l. unner de ökers, Bnl. III. 261. Ex auken est äuken, euisen, euzen, quod Hollandice scribitur wizen. Confer Ehrentraut (1. 18) nomen (Tac. Cauchi) Cauchorum Frisiorum ducentem a Chauken, i. e. Hauken, qui oras maritimas inter aquas oceani Germanici et lacuum interiorum tenebant. Adde F. kaukje, fossas prata cingentes purgare plantis aquatilibus et como superfluo; hauk-modder, cosnum madidum e fundo fossæ in ripam F. hauk-wal vel kor-wal, comi ripa, ejectum; hauke, pertica desinens in ferream furcam tranversam, quinque fere cuspidibus planis instructum, qua rusticus plantas aquatiles cum cœno, radicibus adhærente, trahit e fundo. Hæ fossæ, et limites agrorum sunt, et potum præbent pecori.

EERZEN, n. lamina ferrea, in qua focum alunt Hindelopenses, F. iseren plact. F. iersen, ferrum, inversis literis pro F.v. isern, irsen, n. Ags. isern, iren, n. A. iron. Gr. σίδηροσ literis inversis iseter. EBBA.

eærsen-board, n. Hindel tabula lignea picta, qua æstate focum ferreum tegebant, Warns iserboard. Confer F. stàn-iser, tabula ferrea erecta tegens foci tergum, quæ flamman lambentem sustinet.

EBBA, n. F. v. maris recessus. Ags. ebba, m. Ang. ebb. F. et Nl. eb, f. F.v. ebba ende floed, maris recessus et æstus; F. eb ind ty, eb ind floed. F.v. Dy Frisa thoer oen neen heerferd fora fara, dan mitta ebba ut ende mit da floed op, Frisius non obligatur, ut expeditionem ulterius sequatur, quam proficiscens cum maris recessu et rediens cum (sequente) æstu. *Op* valet sensu redeundi, Nl. opoares, ex alto cursum navis dirigere in portum; de rivier op-varen, adverso flumine naviare. Prov. Jild is as eb ind ty, Nl. Werelts goed Is eb en vloed. Ty, Ang. tide, idem quod floed; Nl. getijde der zee, æstus marinus, quod certis temporibus et horis redit; candem ob causam stationes anni vocantur Nl. *getijde*n des jaers; et præces certis horis fundendæ *getijd-gebeden*, ellyptice *getijden*, Ags. tid-sanc, Ang. hours. Scot. ebb, adj. brevis (aqua, lacus, cæt.) Nl. ondiep; Scot. eboness, brevitas (aquæ) Nl.

eab, m. F.b. maris recessus. Joh. 101.

Ecb an flud, F.b. maris recessus et sestus, Joh. 114. Nota vacalem longam & in ccb et diphtongum ca in ccb apud incolas remotarum insolarum Fer et Amrum; here antiquior vocis forma in obversa continente apud Moringenses Frisios jam abierat in brevem duramque c, ut probat corum ccbc, m. Bend. 33. Confer F.b. reaki, Joh. 175, F. sylvicolse rike, cum rekke, extendere, rikke, superne extensa manu attingere, assequi, Ang. to reach, Nl. reiken, bereiken; Ang. st. reach, Nl. bereik.

Vetulæ in insula Sylt habebant maculas lunæ abigeum ovinum, cui pro furto hoc erat constitutum supplicium, ut quotidie maris aquas vicissim hauriret effunderetque. Hora accessus maris corpus inclinabat, recessus vero erectus stabat, Joh. 114. Ejusdem farinæ fabellam narrant ruricolæ Tubantes de fure lignario, qui ramorum fascem in sylva furtim cæsorum portat tergo. Hic est idem quem vulgus adhuc vocat, Nl. de man in de maen, Ang. the man in

EBOTE.

the moon. The man in the moon is represented leaning upon a fork, on which
he carries a bush of thorn, because it
was for pycchinde-stake on a sunday,
that he is reported to have been thus confined, Ritsons's Ancient songs (1790)
p. 84. Tubantes cum sint ex veteri
stirpe Saxonica, here superstitio inter
Saxones maritimos regnabet, antequam impressionem fecerant in Brittanniam. — Luns, subdita veneficarum
potestati, erat locus supplicii, unde
restat phrasis, Nl. Loop na de maen/
Abi in malam crucem! Brants Pop.
Antiquities. III. 154.

e bje, vb.n. recedere, de aquis marinis valet. It ebbst, reciprocat oceanus. Ags.

ebbian, Ang. to ebb.

EBOTE, adv. F.v. sine mulcta, non mulctandus. E particula privativa inseparabilis ante F.v. voces; Ebreka, vb. n. deficere, deesse, Nl. v. ghebreken, Nl. ont-breken; nota ont privativum. Ags. abrecas, vb.a. frangere, destruere, P. abrekke et af brekke, demoliri. Efelle, depollis, sine oute, Ags. afelle, æfelle, decorticatum, Nl. ket vel er af. Elive, NL levenlose, ontlijfd, vita privatus, mortuus. Efrethe, liber a mulcta pro violata pace. Egungo, evadere, se eripere, dimittere vel exauctorare se, Nl. ontgaen, vitare, effugere. Hæcce e videtur esse orta ex a, F. à et âf. F.v. a-med, Lat. a-mene, insanus: F.v. a-venda, Nl. afwenden, Lat. a-vertere. F.v. awei, F. wei, in compositis, F.v. auci-drega, auferre, deportare, F. weidrage; F.v. wei-fara, proficieci, abire, Age. avegaferian, Nl. wegvaren, F. weifarre, solvere ripam, de nave; F.v. awei-wesa, abesse, destructus esse, NL negween, F. weiweze, devius case (de re), mortuus (de homine); F.v. aweiwertha, perdi, Nl. weg-worden, F. weiwirde. Ags. aveg, Ang. away. Idem quod F. at 'e wei, (ex via, de via) deletum, ex. gr. debita soluta: dat ding is up 'e wee, paris feci cum homine. Sed e in F.v. ebod, jussum, stat pro ge- in Ags. gebod, Nl. gebod; Ags. eboden, narratus, dietus, Ni. geboden, nesus.

ECH, adj. asper. Di toeken bisne my ech, vel ick, vel iggich fen al dat sûre gwód, dentes miss asperse sunt; i. e. dentes mese invelacrum salivas pendiderunt manducando mala acida et pariunt

ECHT.

mihi aspritudinis quendam sensum. Nl. "*egghe tanden*, Sax. Sicamb. dentes stupidi, egghighe tanden. Hol. j. boomighe, idem. Kil. Nl. eggigheyt, acor. Menich vrijer noemt zijn lief, mijn roosjen delicaet, Soo langh alst noch voor hem to pluychen staet; Dan smakende de eggigheyt van 't voorghebeelde soet, Heeft hyse soo lief als ick de roos aen mijn voet. Visscher, 3de quick, 5de schock. Nota antonomasiam in duplici notione vocis roos, rosa et erysipelas, rubor cum inflammatione et dolore, Kil. podagra. Ags. ecg, acies, mucro, gladius; sece, dolor quidum internus sive sensus ingratus, Ang. ake?) Ang. v. egge, acutus, acer. Analogice Lat. acuo, aceo; acor, sapor acidus, cæt. Gr. ἀκόνη, cos; axper, acutus; Lat. acus, acrimenia, sapor acutus.

egge, m. F.b. acies, muoro. Ags. eég, f. idem. Ang. eége, idem; F. igge, ora, angulus; iggen ind seamen, anguli et lacinies, margines, in phrasi It roait iggen noch seamen, nihil delirius agi potest. Roage tentane pertica longitudinem et directionem, sive oculorum mensura conjicere. Nl. Het rooit val noch kant. F. It roait iggen noch seamen, sei di man, ind hy sciet mids yn 'e

bòllepream, ex trivio phrasis.

ægh, st. F.b. margo, latus, limes. Quod nune apud F.b. audit Di vorder sid, dextrum latus, (Sex.v. forthora, dextra manus) F. di recenter side, erat apud veteres F.b. nord-ege, boream versus. F.b. nord-ege Rip, a Ripa boream versus, Outzen eg p. 58. Vicorum nomina hand raro desinunt in ryp, ex. gx. F. Aomaryp, Dronryp, Garyp, Goingaryp, Hardegaryp, Jort-vel Jürtryp, Welsryp. F. occident. de Ryp. Isl. ripr, m. colliculus, clivus; domus et vici quippe ante extructos aggeres marines fere in locis editioribus ædificabantur; pro ryp quoque habent wier, colliculus (ex. gr. Jouws-wier, et werd, ward, insula in amni, in locis uliginosis agri editiores et sicci: Leoward, Bodleward, hodie Boleward; vel therp, collis, (unde Nl. derp vicus) Ure-therp, Older-therp, cat.

egge, vb.a. F.b. incitare, irritare. Bend. 230; to edge, acuere, exasperare, incitare.

ECHT, adj. genuinus, non adulteratus.

EOHTA.

Ion cohie Prysce kou, ion echt Frysk hymser, vacca, equus genuine stirpis Frisicse. Confer supra echt p. 11.

Myn echte wiif, mea uxor legitima. F.o. echte wiif, F.o. echte siel, maritus, C. M. 41, vir maritus; echte lüde, conjuges; echte stand, conjugium. F. It is echt spul, optimum sui generis est.—Nl. v. echte, lex; echte, legitimus; echte man, maritus, Kil. cest. que cum F.o. quadrant.

Confer snpra æft, matrimonium. F.v. aft, eft, unde F. echt, legitimus; ch et f inter se ante t permutantur; F. kecht, capulus, et keft. Nl. sacht, F. eæft, lenis, mollis. Nl. leckt, aër, F. left.

Nl. klucht. F. kluft, ozet.

ECHTA, vb. a. F. v. in judicium ducere, actionem instituere contra quem. Ex achta idem. Age. chtan, persequi. Nl. iemand gerechtelijk vervolgen. Echt, post tergum, post; echta, proprie, a tergo sequi, i. e. persequi, Nl. den vijand in den rug zitten. F. efter pro echter, Nl. achter, post; F. efter nei actte vel

sitte, persequi.

EDDER, m. F.b. vena, Bend. 62. F.v. eddere, eddre, Sat. addre, Aga. ædre, æddre, Nl. ader. Ex eder fit ider et F. ier. It giet jin throch ieren ind sinen kinne, as men jin tige tejin 'e earmtakke stjit. Nl. Het gast iemand door aderen en zenuwen, als hij sich ter degen tegen den elleboog stoot. Leges v. Frisise jungunt venas cum nervis, ut organa maxime sensifera, F.v. Anda thredda monath ea wirdath tha sina festnad anda eddara, tertia graviditatis mense firmantur nervi et vense.

mounle-ier, cg. emissarium molendini

aquarii.

EDDER, m. F.b. pus. Bend. 62. Nl. etter, m. F. otter, cg. idem. Ags. ettor,

n. venenum, vipera, anguis.

EDDRAGH, adj. F. b. sobrius i. e. haud ebrius, sed jejunus in genere aaftrang. Joh. 23. Eddragh proprie, continens sui, Ags. edor, circumseptio, sepes (continens et arcens.) Ang. Chesh. eder, septum.

EDE, (8de) IEDB n. p. v. Educo, Edouco, n. p. f. Edema, Iedema, n. patron. Edens (éden-hus) ut F. stins, castellum, ex stin-hus, domus lapidea, opposita veterum haris ex argilla et ligno; Edens, vicus in pago Hennaerderadela. Haye Edes, Hajo filius Edonis; Edes ex Edeson, Ang. Edes, n. patron.

EDRE.

edo, n. p. v. dipl. 8. Eda, n. p. f. 8. Edica, 5. Först. 869. F. Edighum, nom. vici. (Bete, Betke, Bets, n. p. v.) Beteghum, idem, Ch. I. 521, a. hodie Beetgum. Dodiko, n. p. v. 8. Dodika, n. p. f. F. Dodeghum, nom. vici, hodie Doyem. Confer supra Dade. Först. 840. Ch. I. 498.

EDEL, n. F.b. (6del) liquor stillans ex recente fimeto. Ex adel supra 9. Joh. 7. êdel-sil, sulcus, per quem liquor fimeti defluit. F. sile, velificare, na-

tare; syl, emissarium aquarum.

EDERSCIP, (êderskip) F.v. ira rabida, cœca, insana. Hwereo een wyf her kynd myt wanhoed off myt wangéde, dege iefta nachtis, in dronkenscip of in eederscip, nact habbe bywaret myt alle digerheyt, deer se aldeer to dwaen mochte, si mulier suo infanti, præ defectu custodiæ vel negligente cura, die vel nocte, in ebrictate vel vesano torpens metu, non caverit omni animi intentione, quæ penes cam crat. Jur. 11. 102. — Isl. ada, arost, furere, proruere: edra, f. vesania meticulosa, πάθη. Andreæ. Ædra, f. alienatio mentis, ardor impotentis animi; adraz, impotentiam animi prodere, incalescere, furere, Hald. Nl. v. erre, ira; in erren moede, mente iracunda. — Wan-géde; Nl. gade, cura, unde F.v. géde; wangéde, defectiva cura. — Digerkeyt, intentio animi summa. Supra diger 650.

EDRE, adv. F.v. mane. Sax.v. adro, diluculo, Gl. Lip. F.b. eder, ader, Outzen. Ags. ædre, ilico. Sat. edder, mane; F. b. éadar, Amr. Joh. 28, mane, prima luce. Ags. ær, F. ier. F.v. édre and leete (Ang. late, lote) F. ier ind let, W.o. éadar an leed, mane et sero. It seil moarn ier dei wess, cras multo mane lecto desistendum est. Swide ier multo mane, Age. svilke ær. Ier by di pinken, multo mane occupatus in suo labore; figuram præstat piscator mane conscendens suam cymbam. Ier yn di baen, idem; ier op di baen, via trita glacialis. Supra 147. — Ik scil wol sa ier komme as di læste, M.S. Di man het ris 'n pak bruyen hawn om 't er to ier kaem; dærom komt er non altiten to let. Moarn-ier, cras manc; moarn, crastino die. W.o. to mên-edder, diliculo, cras mane, E. I. 91. F. Moarns ier opstean ind jums ier to bæd, multo mane de-

EEDAWERE.

siste lecto et vespera mature cuba. — Ags. ærne-mergen, primo diliculo, F. iere-moarn, idem. F. ier, adj. compar. eárder (jedder); Dy kwette tejin my hat, mat mar opkomme ho eárder ho ljeáwer, W.o. jé erder, jé liáver, E. I. 91. Ut Sax.n. comparitivi formam duplicant in bæterder, laterder pro bæter et later, ita et W.o. edderder pro edder, superl. edderst, F. ier, eárder, ierste. Iere parren, species pyrorum quæ prima maturescunt. Ierryp, præmaturus, temporius cæteris maturus. Prov. Ierryp, ierróttich, præcox ingenium vix ad maturitatem pervenit.

ierte, cg. F.u. vroegte, tempus bene matutinum. Prov. Kugels, dy sa yn 'e ierte siunge, yt di kat juons, aves multo mane canentes vespera comedit felis. Frisiorum sedatum et continens ingenium multo mane non juveniliter exultat neque solvitur risu. Si quis diluculo alte canit ei vesperam fore luctiferam

credunt.

EEDAWERE, Chart. I. 258, a. s. hodie *Idaerd*; vicus pagi Idaerderadelæ. *Eada*, hodie *Ede*, *Iede*, n. p. v. *Were*, hodie *wier*, colliculus; fanum vici et domus vicinæ in colliculo sunt extructæ.

EEDDOLLEN, nomen agrorum in vicinia vici Wester-geest, pagi Collumer-land. 'n Finne op di Reddollen oan 'e eastkant, Sect. A. nº 44. Gr. 1 B. 14 R. 90 E. Forsan pro eerd-dollen, scrobes in terra, speluncæ. Sciendum est aliquot homines divites junctis consiliis et nummis fodinas terræ causticæ (F. türf-feanen) operariis sortis infimæ excoluisse, qui, post fodinas exhaustas, in vicinis ericetis hærere solebant et in antris manufactis vitam trahebant miseram. Talis societas vocatur compagnie, quod nomen transiit ad tractum ipsum, qui fodinas dictas continet. In compagnia, vicos Veenwonden et Zwaegwesteinde intermedia et alia majore Herenvenæ vicina, multi proletarii quinquaginta ab hinc annos in scrobibus arundine tectis cum familiis degebant, dum vigentes coloni in agris vicinis agricultura florebant.

Melius tamen eed-dolles duces ab eed ex eid, aid (supra 72) terra caustica, et dolle, fodere, st. dolle scrobs, ut proprie sint scrobes terræ causticæ. Tamdiu quippe quamurbes et vici agros possidebant communes adeoque

EEK.

ante elaboratas magnas fodinas causticas, incolæ, prout cujusque necessitas ferebat, in pratis vilibus, sub quibus latebat terra caustica, scrobes fodebant ut haberent quo focum alerent. Exemplo sint cives Workumenses, qui in tractu pratorum humilium et uliginosorum, it Warkumer fjild et Heidenscip dicto, pro lubitu olim fodebant centenas scrobes, e quibus quotidie foci alimenta trahebant. Hi agri postquam in privas possessiones sunt distracti, coloni scrobes solo sequaverunt; restant tamen ubique vestigia. Confer pratum de dolle, vicinum vico Eastermar, F.u. Oostermeer. Sax. n. de doele, fossa que circumfunditur urbi Daventrise.

EEDE, F.v. terra caustica, Nl. turf. F. türf, klyn. Item so scel Juwe kebba mynen faen op da walda mit syn tobykeer; aldeer foir so seel my Juve vorsz. jowe-likes jers kreka kundert der hi my bysurgia seel, mit synen onkost, op den wal to schipe, Ch. I. 317, a. F. Item, sa scil Juwe hawwe myn fean op di vålde mei syn tabihear; dærfoar sa soil my June foarscreaun elise jier jaen hundert klompen türf, dy hy my, op syn unkosten, to scip op di wal bisurgje scil. Hreka, porrigere; r haud aspirata est in usitato F.v. reka, F. rikke, tarikke, Nl. reiken, toereiken, porrigere, sensu dandi, Ags. ræcan, porrigere: thearfum ræcan, erogare pauperibus, F. jaen. F. v. Clompe, F. massa; klompe modder, massa humi; "Klompe, klotte van aerde, gleba, glomus terræ, Kil. mensura quædam glebarum causticarum.

EEDWYR, n. p. f. Eedwyr Deckama, M. S. Eadveard, rex, cujus pater Ælfred Athulfeng (Athulfi filius) Sec. X. Chr.

Sax. A. 910.

EEF, F.b. ramenta, rejectanea, ex. gr. lanæ pexæ, quævis segmenta rejecta. Ags. efesian, dissecare, tondere. Isl. eyfe, exuviæ. Andreæ, 58. Outzen, 54.

EEK, cg. quercus. F. v. ék, Ags. de, æc, Ang. oak, F. eek et iik. Sinne feder is sa diape and sa dimme, under eke and under eerde, bislaphen, ejus pater sub quercu et terra, tam profunde et tam tenebrose sepultus. Mortuos sub quercubus, arboribus sacris, sepeliebant Frisii; mortuorum capulos quoque faciebant et faciunt ex ligno querceo. Præterea habebant comitia et jus dice-

EEK.

bant sub quercu in colle, quam upstalbeam vocabant. Gens patricia Camminghæ in magno honore habebat quercum vetustissimam et longe se promittentem in area suæ villæ Blyema, sub cujus frondibus proavi jus dicebant. Vide hanc villam in tab. gcografica Schotani Idaerderadeel e regione viculi Sytje-buren. Præter lucos Germani quoquo singulas arbores, quercus maxime, consecrabant. Nl. eik, m. quercus; eek, n. cortex quercuum attritus, cortex coriarius, F. kif decocta ramenta corticis coriarii. Ang. Suffolk chife, fragmentum, Gal. chiffe, chiffon, scruta.

eek-apel, cg. F.o. glans. Stür. 45. iik-vel eek-hoárntsje; n. sciurus. Ags. ac-vern, ellyptice vern, Isl. ikorni, m. lel. ornis, m. serpens, Egil. Sciurus propter saltus flexuosos per quercus ramos dicitur quercus serpens. îken, adj. querceus, Ags. âcen, Ang.

oaken. F.v. etzen, (k = ts) ex eken. iken-beam, quercus. Frisii arborum nominibus quibusdam postponunt beam, arbor, quæ quasi subjectum est quod prædicat vox antecedens: ex. gr. wyljenbeam, salix; line-beam, tilea; druwebeam, vitis; ipen-beam, ulmus campestris; bjirken-beam, betula alba; flierbeam, sambucus, cæt. pro quibus Nl. (ellyptice?) wilg, linde, (wijn-stok) berk, vlier. Iken hout, lignum querceum.

îken-boerd, tabella quercea. Figurate, Di abbekaten habbe 'n iken boerd foar di kóp, causidicis æs triplex ante frontem est. Poetice, navis, cujus fundus ex plancis querceis est compactus. Gysbertus J. de juvene temerario pericula maris præserente agriculturæ, Op in iiken boerd to drieuwen, Restleas opind-del to klieuwen, Kerde hy boppe 't grien fol djier, I. 74, fluitare super plancam querceam. Ags. bord, planca. Isl. bord, asser, tabula; bordi, latus navis, Hald. Barth, tabulæ ad utrumque carinæ latus extantes, barthi, navis. Egil. Ang. board, planca, the deek or floor of a ship. - Hij ken trogh ien eeckenboerd siæn, Burm. 27, videre potest per tabulam querceam; laudat quasi acumen oculorum et ingenii, sed subintelligit, si in tabula foramen sit. Audi scomma Hollandicum in stupiditatem messorum Westfalorum, qui quotannis laborem et victum quærunt in nostra EDE.

patria, Zij liggen van kunne geboorte af wel drie dagen blind; maar als sij beginnen te zien kijken zij door een eiken plank, daar een gat in is.

îken-stile, quercea columna, G. J. Tsjerk Hiddes stie as 'n iken stile, navarchus T. H. perstabat, obdurabat in præliis sublicæ instar. F. Hy stie as

ikel, cg. glans, Nl. eikel. Cf. de forma vocis Gr. Lex. eichel. Ags. ac-cærn, Ang. acorn (querci granum). F. kerl, granum, quod Frisii efferunt kel. Nota aliquot fructuum nomina desinere in el, ut breakel, fructus calami acori; apel, pomum; wirtel, Nl. wortel, daucus carota; doedel, claya typhæ latifoliæ; boekel, beukel, granum fagi sylvatici. — Sa gled as nikel, glande lævior. Ikel-gled, idem. — Sa geef as 'n ikel, glande integrior.

ekkel-tæwe, F.o. (glandis canis, quæ venatur folia et glandes quercuum) scarabæns volans mensis maji, Nl. met-kever, Stür. Synonymon est F.o. boomtike (arborum canicula) F. tike, tuike, canicula, Isl. tike, idem, vel ricinus, F. honne-tiken, scjippe-tiken, Ang. tike,

Gal. tique, Nl. teke.

ekenhaftich, adj. valet de terra dura et fragili, hic illic fatiscente et parca (F. knippige groun), opposita humo molli, facili et fertili, quæ, pluviis nimiis macerata, cum gramine sub pedibus pascentis pecoris conteritur.

eekje, vb.n. aquæ lixiviam impertiri eamque fuscare, quod vitium est ligni quercei indigeni, Nl. looijen; inlandseiken botervaten looyen. Ideo Frisii hodierni dolia, quæ butyro implent, faciunt ex ligno quercuum Russo-Polo-

narum optimo.

EDE, (êde) Iede, Ide; Ethie, Ketye; Eate, Eete, Ete (ête), Ette; Eto; Edico; Râke, n. p. v. Eâk, Eke (êke) n. p. f. Eâksma, Ekema, Eekma, n. gentile. Wassenbergh II. 101, 113, 141, 174. Ed (éed) éad, forsan idem est cum Ags. ead, res prosperæ, felicitas, divitiæ, quæ vox inchoat nomina propria Ags. Eadbald, Eadbriht et Edberht, Eadburh, Eadgar, Eadgith, Eadhed, Eadmund, Eadnoth, Eadred, Eadric, (F. Eárke) Eadrig, Eadrige; in quibus ead sæpe commutatur cum éd. (Chr. Sax. A 737, 788). In monumentis. tum Alamannicis, tum Saxonicis, sæpe EDE.

occurrunt Edo, Eda, n. p. f. Edica, Eti, Etko (F. Atse) Ethbérict, Edilef, Edint, Etheric, Edold, Edward, Edovelfa, Edulf, Editha, Först. I. 369. Inter nomina propria multa sunt, que nationibus diversi ingenii et loci ut Saxsonibus et Alamannis, sunt communia, adeoque jam nata videntur antequam Germani se in varias partes disperserant et sibi certam sedem et domicilium elegerant.

Edens (édens) vicus in pago Hennaerderadélæ. Solito more hoc nomen compositum videtur ex Ede (éde) Iede, n. p. v. et hus, domus, s. F. Itens. Confer Edenwerf, vicus Frisiæ, Edensheim, Sec. XI. Edinhusen, Sec. XI, uterque locus in Saxonia, Först. II. 459. Scotiæ metropolis Edenburgh, Edemburgh?

Ede (êde) vicus dictus Schoutambt in ericetis Gelriæ, partis antiquæ Saxoniæ inferioris. Ang. Eden, urbs Cantiæ, Sutton. Confer Ags. dithan, eliminare;

éthan, depopulare.

EDE. - EDE, terminatio adjectivalis, forma præteriti participii, qua Hindelopenses notant formas et colorem sudariorum Indicorum ex gossypio vel filis sericis. Ex. gr. blomme, flos, blommede dók; grís-haed, canum caput, grís-haede, Ang. grey-headed; hoarn, cornu, hoárnede; klaiver-bled, folium trifolii, klaiver-bledde; nüte, nux, nütede; pai, basium, dim. paike, basiolum, paikede. Eandem formam frequentabant Aglosaxones; ex. gr. healede, B. L. "hirniosus," ponderosus. Steorn, frons, steornede, frontalis. Væmb, venter, wæmbede, "ventriculosus." Ears, podex, tergum, earsode, B.L., tergosus" (terginus.) Oneov, genu, cneovede, B.L., genosus," flexis genubus, F. knibbeld, F.u. knield. Hoh, ho, calx, honede, (hoxede?) B.L. "calcaneus," Cliven, (Nl. kluwen) cleon, glomus, pila, (talus?) cleonede, B.L. "talaricus," talaris. Spær-lira, sura, spærlirede, B.L., surosus," carnosis instructus suris. Ags. bealede, B.L., hirniosus," ponderosus. Ags. scyleagede, strabus, Hind. soyleagede gede, F. scyl-eagich; scilige eagen, oculi strabi, Nl. schele ogen. Sur-eaged, sureged, insuavibus, torvis oculis, Hind. sur-egede, sur, acidus, unde Lat. vultus acrimonia, Nl. zuur sien, torvis aspicere oculis. Cf. A volume of vocabularies edited from MSS. in public and private EERDE.

collections by Thomas Wright, p. 45, 75, 89. Sumtum sustinuit Joseph Mayer, mæcenas liberalissimus, qui exemplaria inter literarum patriarum fautores dis-

tribuit gratis.

EEL, cg. F.v. anguilla, Ang. eel (iil), F. iel. Eel, gen. eelis; Thre grerteren eelis, Chart. I. 517. b. Grerteren quantitatem anguillarum indicat. Vox mihi ignota, si lectio sana est. Confer tamen Ags. gereord, prandium; contracte grerd? pl. grerderen, grerteren, ut Nl. kind, pl. kinderen, Ang. child, pnl children? Analogice F. miel, prandium, quantum uno prandis sufficit; thrye mielen iel anguillarum pondus tribus sufficiens prandiis. F. 'n sootje iel, tot anguillæ quot unæ coctioni, i. e. prandio, sufficiunt. Nl. een kooksel paling. Ags. seath, m. ebullitio; puteus.

EER, n. (éer) auris. Vide ar et ear. 'N poat sunder ear, Ang. A pot without

an ear, Swift.

EERDE, cg. F.u. terra, humus. Supra eard, 829. tüen-eerde, humus fertilis hortis, qui olera, flores, poma similes-

que fructus ferunt.

eerdmanneke, n. vel kaboutermanneke, n. F.o. erdmantje, nanus mythicus sub terra degens. Hi nani idem sunt qui Isl. dvergar, Nl. dvergen. Helveti underirdische. Isl. dvergar būa i sördu be i steinum, dwergi habitant in terra et in saxis, Sn. 15. Confer Grimm. Mythol. p. 423. 2a ed. — Kerdmantjes-pipen, fistulæ figulinæ, per quas ante hos ducentos et quod excurrit annos fumum tabacinum sugebant, forte casu in terram defossæ; hodiernis fistulis cum longe sint spissiores et breviores, vulgus credebat nanos subterraneos ex eis suxisse fumum tabaci.

Medio ævo superstitio sibi fingebat spectra horrenda et inferorum catervas nanorum nocte vexare homines. Inter pharmaca, quæ eis opponebant, erat quoque vexillum Sancti Magni Frisii (St. Magnus fāne), quod e Roma in sacellum St Michaelis Almenum-ense reportaverat. Vicus Almenum, jams pridem inclusus ab Harlinga, hujus urbis insignia decoravit imagine St Michaelis draconem lance transfigentis, quæ in vexillo dicto erat picta. Vide Suf. Petri fabellas, descript. Fris. dec. S. c. S. de Antiq. Fris. l. S. c. 2.

EERNAUUALDEN.

EERNAUUALDEN, ERNAUOLDEN, ER-NAUOLDE, ERRENWOLDE, BARNEWALDE, EANNEWADE, (jenne-wåde) Benef. boek, p. 105. Vicus in medio lacuum, pratorum humilium et uliginosorum, nec fodinarum causticarum. Incolæ præcipue tenuem victum quærunt ex piscatura et pascuis. Qui præternavigant nautæ jocose scopas summo affigunt malo, ut incolis convitium paupertatis faciant; innuunt quippe pediculos templi ascendere turrim, qui scopis sunt everrendi.

Olim hie tractus silvosus, uliginosus vel aquosus frequentabatur catervis ingentibus avium, præcipue aquaticarum, quas venabantur aquilæ. Inde nomen Ags. ern, earn, m. F. éarn, cg. aquila (Gal. aigle, Ang. eagle) et wâld, wold, F.v. sylva, Ags. veald, idem. Cum sylvis et virgultis Frisii miscent notionem inculti, vasti et feri. Cf. bosk, 464. Lat. robore natus, ferus.

Luxuriat in his pratis potentilla anserina (Nl. ganserik vel zilverschoon) quam Frisii joci ergo vocant Earnewâldster klawer, trifolium Earnewaldæ, ut West-Frisii Berkhouter klaver, quod Berkhoutani agri potentillæ feracissimi sunt. Hall. 70.

Ranarum omnes E. viciniæ scatent, quas adeo vocant Earnewaldster jongfolk, juventus E. Fabella est inter rusticos Hollandos, olim colonum quemdam vici Loosduinen, perjurii compertum et morte damnatum, ipso supplicii loco in ranam fuisse transformatum; inde nomen ludicre Hol. Loosduiner boeren, rustici Loosdunenses, pro ranis.

Distingue inter wald, sylva, et war, pl. warren, tractus pascuorum, ut Wonser warren; mieden yn di warren to Harick; mieden op di heage warren under Alde-gea. Earne-warne-heawei, via per uliginosum, tremulum et pratorum humilium solum tamis paulisper firmata, per quam fænum plaustris vehunt in horres ex Earne-warren. Est et âldewarren-heawei. Supra buten 570.

EERJE, vb.a. arare; vulgo ploegje, ploeye. Ags. erian, arare, colere agrum. Ang.v. erie, ere, idem. F.o. ari, eri, ger. aren, éren, arare. Cf. ære, 18.

arnt, F.b. messis, Hd. ernte.

ureer, F.v. delictum, quo agricola arans transit sui arvi limitem. Simile compositum est ursceer, delictum quo agri-

EFTA.

cola metit ultra sui agri limitem. Item ouer-eren ende ouer-scheren, ouer-med ende ouer-delte, die ghebroeke twalef Vlaemsche groet, Ch. I. 287, a. m. Ouereren, arans transire sui arvi limitem ; ouer-scheren, metendo transire suæ segetis limitem; ouer-med, delictum metendo transeundi sui prati limitem: F.v. meet-land, Nl. maei-land, hooiland, Ch. I. 388, a. infra. Nl.v. maden, Nl. maeyen metere; meetland, ager fenisicius. Ouer-delta, fossio altra sui prati limitem. Bene attende vet. Frisios agros separavisse limitibus, primitus palis ligneis, deinde lapidibus terminalibus ad extremitates agrorum solo infixis; igitur latera contigua se libere tangebant et messoris transgressum ab agro in agrum facilem reddebant. Postea limitum loco inter agros sulcos fodebant aquarios, qui messores impediebant a transgressu et pecori pascenti potum præbebant.

F.v. eert-land, seet-land, meet-land, Ch. I. 388, a. i. Eerstand terra arabilis. arvum, ager frumentarius; ecci-land, seges, terra subacta et sata, F. it sied, it sie', frumentum; F.v. seed, Ang. seed, Ags. sed; meetland, agor fonisicius.

EÉSK, m. F.b. capsula, Joh. 101, esek, (eez) Bend. 52. Isl. askr, m. arbor, fraxinus, vasculum. Dani botte, F. butte, Gal. boite. Autore Egilssono askr notat vas ligneum, e quo puls aliaque sorbilia comeduntur.

EF, GEF, IEF, (jef) ieft (jeft); ief (jeft), of, F.v. Ags. gsf, if. Sax.v. geb, si
(da its esse) si, of, num, eft, iterum,
rursus, vero; Gothi jabai, si,
ieftha, F.v. (jeftha) iofi (jeft), ief
(jeft); iofilia (jeftha) iof (jeft), of, aut.
N.v. ofte, Nl. of.

EFT, adj. P.v. legitimus. Supra asht et echt.

EFTA, zpr. præp. F.v. post. Gr. κατά, desuper, deorsum, inverse akia, Germani achta, Gothi afta, δπίσω. Efta da durun stonda, post fores stare. Efter, præp. post, formam habet comparativi, posterior, cujus superl. est ef-terste, postremus. Confer Goth. afta, adv. post, retro; the afta, que post vel retro sunt; aftra, retro, iterum, F. after. Postea, Sa hver sa Northman enen mon ut of londe ledath and eft withir to EFTA.

londe brangath, F. Sa hwa 'n Noardman 'n man ut 't lân weiliedt, ind efternei wer yn 't lân bringt. Inde figurate F. to lâne bringe, rem perditam sive deviam suo loco vel possessori restituere.

eft, efta, F.v. adhuc, etiam. So aegh hi efta XXI nachta, ei supersunt adhuc 21 dies, O.F.W. 60. Jef him des efta brekt, si ei adhuc deest athleta. ib. Jef hyt naet lasta ne mei, efta XXI nachta, si id præstare nequit, adhuc 21 dies, O.F.W. 269; eefta, adhuc, ib. Eeft, etiam, dis is hi eeft nier mitta oenbringhe, O.F.W. 284. Jef hio dera kyndena eerwe wrbrincht duta rede dis mondis, soe haet hiose eefta worloren, Schot. 97, tunc illa quoque perdidit tutelam. Ags. æft, eft, post, iterum, denuo, rursus.

êft, etiam, quoque, O.F.W. 282. Schot. 97, b. "Efter, Fris. iterum; echter, "Hol. iterum, denuo, præterea." Kil. effta, Gab. 108, 109. In utroque loco habet Ch. I. 105, b. m. 706, a. m. tefta, i. e. to efta ut hodie pro effens, Nl. teffens, pro évens Nl. tévene. Nl. te voren, antea; te na, postea, nimis prope, F. to fore, to net. To moárne, hodierno mane, Ang. to morrow, crastino die, e contra to day hodie. F. to nachte, hac nocte, i. e. nocte sequente vel præcedente, Ang. to night, either the present night or night next coming, Johnson. F. to jonne. hac vespera. Pro to eodem sensu Frisice valet fen, fen 'e moarn, fen 'e juwn vel joun, fen nacht. Itidem ex bi et efta, fit,

To-day is ours, why do we fear?
To-day is ours, we have it here.
Let 's banish bus'ness, banish sorrow,
To the Gods belongs to-morrow.

F.v. befta, Ags. be-æftan.

Cowley.
For what to-morrow shall disclose,
May spoil what you to-night propose,
England may change or Chioe stray,
Love and live are for to-day.

Prior.

efter et after, præp. post. After supra 55. Ang. after (efter), Nl. achter.

Ik sjæn di moaipraters ljæwer fen efteren as fen foren, adulatores mihi
magis placent abeuntes quam advenientes.

efter olim æfter ut Ags. æfter. F.v. aliquando scribunt ee in eefter; O.F.W.

EFTA

eefterdam, 61, daarna; eefter-farame, 165; eefter coma, persequi, assequi, Schot. 101. a.

Soni determinati vocalium a, e, i, o, u, raro in lingua veterum Frisiorum, et universe Germanorum, audiebantur; frequentabant maxime sonos molles intermedios, quos nostris inopibus elementis significare haud licet. Inde simplex iste literarum usus, quo sonum au hodiernum Gallorum in autre exprimebant vocali o in hond, manus, lond, agri, F. hóan, lóan; æ sive Gallorum ai in maitre, taire, scribebant e, resta, quiescere, festa, jejunium servare, F. fæstje, ræste. Haud aliter after scribebant efter. Hollandi ludimagistri docent pueros verba eloqui secundum simplicem determinatamque vocalium scriptarum vim, qua lege scriptura egena prævalet divitis linguæ volubilitati, et omnes soni suaves et molles, quibus abundabat, locum dederunt paucis sonis siccis, maximo canori numeri detrimento in oratione. Exemplo sint ik, ego; in, in; sick, se; richtig justus; liggen, jacere; lie, solutus; mós, muscus; quod vitium Theotisci recte vitant appellantes Hd. ich, ein, sich, richtig, liegen, los, moos, molli sono.

Idem analogice obtinet in colorum varietate, quibus natura res creatas ornavit Fere nusquam regnat color determinatus, sive pure pute ruber, sive cæruleus, sive viridis. Nubes, flores, animalium pelles, volucrum plumæ, aquæ tandem, tum dulces, tum marinæ, distinguuntur coloribus mixtis intermediis, quorum discrimina tennissima pigmentis definire magni pictoris est. Quo proprius pictor ad simplices principales colores accedit, quo ulterius a veritate naturæ deflectit, quod vitium Neerlandi verwich (coloratus) vocant, een verwig schilderstuk. Hoc epitheton æque valet de hodierna in ore Hollandorum pronuntiatione linguæ Neerlan-

In processione temporis sensu auditus cum linguæ genio hebescente soni numerosi intermedii literis planis determinatis locum cedunt; ex. gr. æ (Gal. ai) transit in a, Ags. æpl, æsc, æsce, æsp, æscian, æton, fiunt Anglice apple, ash, ashes, asp, to ask, ate, Nl. appel, esk, asch, esp, eischen, aten. Dum

EFTA.

puer senes in vico meo natali voces Nl. meer, lacus, peer, pirum, téren, consumere, weren, defendere, beuren, contingere cui, doen, facere; efferebant F. mær (Gal mer), pær, tære, wære, bære, dwæn, quæ hodie in ore nepotum audiunt, mar, par, tarre, warre, barre, dwân.

Prov. Men matte altiden hwette efter it linnen habbe, Gal. Il faut avoir quelque petite chose en reserve. Frisii parcimoniæ studebant ut impetum futuræ adversitatis propriis viribus, adeoque sine affinium auxilio, ferre possent. Nummos autem ita servatos reponebant in arca post volumina lintei puri.

benefter, retro, post tergum. Hy is noch benefter, eum post nos relinquimus, præcurrimus eum. Hy wit fen foren net dat er fen efteren libbet, e fronte nescit se vivere pone, i. e. homo stupidissimus est. Frisiorum gens sedata sibi mire placet in hyperbolis absurdis et ludicris, ex. gr. Dær hear ik dy, sei doawe Japik, ind er roan 'n lús oer 'e souder, Jacobus surdus, En te, inquiebat, audio! et pediculus currebat per tabulatum. De thrasone, Hy slacht ien man sawn earmen af, decutit uno viro septem brachia.

yn 't efter, vel yn 't efterst wæze,

cursu vinci.

op ien efter, posthac, plene op ien

efter-tiid, Ang. after-time.

ten efter, post; ten efter wæze, post ire, in cursu superari, reliquari summam, se reliquare; statura, ingenio, profectibus in doctrina vinci a coætaneis.

efter-daem, Ch. I. 240. a. m. posthac, postea, efter-dam, postquam, O. F. W.

203.

efter-ien, contexte, tractim. Twa dagen efter-ien het it reind, duos conti-

nuos dies pluvit.

- efter-ienoár, alter post alterum, NL achier elkander, Ang. after eachother. Di poepen geane efter ien-oar ind di Jeuden op ien rigele, messores Westfalici eunt alter post alterum, Judæi in ordinem. Inde poepegong, series hominum alter post alterum ambulan-
- efter-nei, adv. post; efter-nei sitte, persequi.
- efter-oaf, adv. remote, extra viam, e vicinia. Hy wennet efteroaf, habita-

EFTA.

culum posuit in loco a visu et homi-

num frequentia remoto.

efter-oafsk, adj. qui in templo longissime remotus ab oratore sacro sedit. Di earmen sitte yn it keningryk fen 'e himelen foár-oan, ind yn Christus tsjerke op ierde efteroaf, pauperes in regno cœlesti præsident, in templo Christi terreno autem posticum tenent.

efter-oan, adv. pone, a tergo. Efter-Prov. Smetkerne oan komme, sequi. komt efter-oan, (ani rima aspera sequitur a tergo) nostras libidines sequuntur

efter-op, in tergo, in parte posteriore; efter-op sitte, in parte posteriore se-

dere, ex. gr. in vehiculo.

efter-uet, adv. retro. Efteruet gean, re-trogradi. Lju', dy by di dei libje, dær giet it jamk hirder mei efter-uet as 'n wein rinne ken.

efter-üet, n. universe fundus post domum, in quo, vel hortulus, vel horreolum, vel locus graminosus ad insolanda lintea, cæt. Ang. Kent. back-

out, Ang. back-yard.

Genio linguarum Ags. F.b. F. Nl. innatum est duas præpositiones conglutinare in unam vocem: ex. gr. Ags. embe-uton, Ang. about. Ags. vith-æftan, vith-hindon, vith-nithan, vith-ufan, vith-utan, Ang. with-out. Ags. withinnan, Ang. with-in. Ags. ut-of, Ang. out-of, F.b. ut-auf. Ags. ut-on, utoth-flean. Ags. inn-oth, inn-ath, inn-an, inn-on. Ags. upp-an, Ang. upon. Ags. be-aftan, F. benefter. Ang. be-fore, Nl. be-vorens. Ang. forth-with, in-to, trough-out, quaquaversum, semper, F. ut-ind-throch, repetitis vicibus. Ang. byand-by, brevi, F. om-inde-by, pene. F. throch-inde-wer-throch 'n siler, Ang. thoroughly a sailer. F. foar-del sjæn, oculos in terram dejicere, foar-oan, foar-yn, foar-op, foar-üt, foar-oer; oaf-ind-oan, nonnumquam, interdum; by giet er op-yn, hostem aggreditur; op-ind-ut, prorsus, genuine; op-ind-del, indifferenter; op-af, pæne, prope, Is 't al twa ure? It is er op-af. Op-af, profectus, Us folk is er op-af nei sea, nostri navigatum iverunt.

Hæ copulationes in nullo Frisiorum dialecto frequentiores sunt quam Borealium: ex. gr. auwer-får, auwer-ijne; unner-üt; üt-bai, üt-fon, üt-faar; apauwer, ap-unner, ap-ma, ap-am, ap-aw,

EFTA.

(F. op-af) ap-får, ap-to, ap-fon, ap-ijn, (F. op-yn), ap-awjn (F. op-oan); am-bai am-efter, am-får, am-to (F. oanta); indujn, in-bai, in-am, in-aujn, in-unner, in-auver (F. yn-oer), in-twasche (Nl. intusschen), in-dör; dæl-aw, dæl-æujn, dæl-bai, dæl-am, dæl-auf, dæl-får, dælunner, dæl-ijn, dæl-twaze; dele-unner, dele-bai, dele-fâr, dele-am, dele-aw; butte-aw (F. buten-af), butte-bai (Nl. nevens-bij), butte-fdr, butte-am (F. butenum); banne-får, banne-æujn (F. binnen-yn); före-æujn (F. fohr-oan); får-üt. (F. foar-ut); æun-tijn (Nl. integen), cæt. Bendsen 842, 843, cæt. 857, 350.

efter-baks, adv. (post tergum) quod fuit, res acta est efter-baks; Shakespere buckward status rerum tempore præterito. — Efter-baks, in occulto; di stikken ind it jild efterbaks halde, scripta et nummos, quos producere oportuit, reticebat, secum reservabat. Supra 218.

efter-s-te-bek, adv. retrorsum. wein ried efter-s-tebek yn 'e feart, currus retrorsum euns prolabatur in canalem. It hynzer ward kel ind roan efterstebek, equus perterritus revocabat gradum.

cefter-deda, efterdeda, (postrema acta) legata. Ni. erfbestellingen, legaten, Ch. I. 522, a. i. 377, b. m. efte-deda, (lectio varia) Gab. 38.

efter-fek, n. loculus posticus, ex. gr. fæni in horreo. Ags. (æfter, post;

fæce, spatium) æfter-fæce, postea. efter-keammerke, n. (-kjemmerke) cubiculum parvum posticum; foarkeammerke, cubiculum parvum in primis ædibus.

efter-læst, cg. (posticum onus, molestia a tergo) cacandi necessitas. Dy efterlæst hat mat it nat ynhålde, cacaturiens alvum ne supprimat.

efter-send, P.v. judicium Synodale posterius; opponitur *frum-send* judicium Synodale prius. Confer Ags. after-gengnys, posteritas.

efter-susterling, cg. proneptis.

efter-susterbern, n. idem.

e efter-fara, F.v. F. efterneireisgje, Nl. nareisen, O. F. W. 156, profectum in itinere sequi.

efter- per (-agrare.) Toe alle haechtiden aegh hy to biedane da halta ende da blynda, da siecka, da dolgeda, dat hi him terne brings wytat ende missa bi des pauses banne. Is hit aen wetterlande, EFTA.

een schip toe habben deer hi eefter syne gae moge medé fara toe fandlane dae syecka; is hit an gastland een hinzt toe habben, deer hi mede ride eefter sine gae toe fandiane dae eyecke, omnibus diebus festis oportet sacerdotem præstolari claudos et cæcos, ægrotos, vulneratos, ut eis afferat hostiam et (can-Si est in tet) missam papæ jussu. regione aquosa habeat navem, qua per suam vehatur parochiam; si est in regione elevatiore, habeat equum in quo circumequitet per suam parochiam ut conveniat ægrotos, O. F. W. 260. Ags. æfter burgum, per urbes, publice, NLv. achter de stede, per urbem; achter lande, per regionem (itinerari), achter straten, per vias. Vide meas annotationes in Maerlandum, p. 399, 329. efter-kouzich, adj. F.u. occultus, reserviens, sibi cavens et insidiosus. Men wite net hwat men oan dy man harows; hy is efterkoesich, NL Men weet niet wat men aen dien man keeft; hij is achterkousich. Mhd. afterkosen, NI. achter den rug quaed van iemand spreken, Mhd. wer den anderen afterkosit oder uffe in luget, qui de aliquo absente detrahendi causa maledice contumelioseque dicit, vel mendacia contra eum fundit. Mhd. kozen, loqui, garrire. Nl. liefkozen, blande alloqui, blan-Nl. kouten, confabulari, B. L. causari, Gal. causer, F. (kàuse) efter-kàuzich, Hol. (kouzen?) achter-kousich. Nl. kouten, fabulari. Mhd. kosen, Mhd. hinder-kosen idem cum efter-kosen. Vide an efterkúzich (supra 58) idem sit cum hoc efterkouzich.

efterkumanda, adj. F.v. participiale. post veniens, posterus, successor. Nl. nakomelingen, posteri: eflerkemmen, Ch. I. 517, a. efterkomende, Ch. I. 394, a. s.

463, a.m.

eefter-comma, vb.a. Schot. 101, a.

assequi, Nl. achterhalen.

efter lizze, vb.n. pone lecti consortem jacere proximus parieti. fig. Lytse bern lisze by alde broarren ind sisters 'n butte ten efter, majores natu liberi minimis longe meliore sunt conditione (cum parentes moriuntur).

efter-ride, foar-ride, vb.n. in grallis per glaciem currentes multifariam bini sunt; quorum alter, quippe vir et fortior, anteit foder-rydt, ut ventum obstantem findat; altera, quippe femina vel puella et infirmior, manum viri in ejus tergo tenens et a vento libera, pone currit efter rydt. - Foarrider, duorum vel plurium grallis per glaciem currentium antecessor.

efter-sitte, vb.n. a tergo, in postica domo sedere. Efter-sitte, vb.a. persequi. Di witjers sitte di thjeaf efter, lictores furem persequuntur. Efterneisitte, idem. Di scildeaskers sitte di scildner efter de boxen vel efter di fodden, creditores instant debitori. Boxe, bracca, fodden panniculi; vestis pro homine ipso; ex. gr. Nl. Hij kreeg op zijn falie, op zijn laitje, vapulabat, Ang. a good dressing, verbera. Ang. To beat ones jacket, verberare alicujus tunicam, i. e. hominem ipsum, Craven to jack, verberare, Nl. iemand op zijn jak geven, idem. Nl. ransel, pera militis, ranselen, verberare, ransel, verbera; de deugeniet kreeg ransel, nebulo vapulabat. Ang. To dust ones jacket, Nl. iemand den mantel uitstoffen (pulverem alicui movere e pallio) verbera alicui infligere.

er efter wæze, callere quid. Dy di wráld mei geweld regeárje wol is er nat efter, qui vi regnare tentat nescit inescare homines. Dy 'n frommiske mei bleaens winne wol is er nat efter, procus qui puellam timido obsequio sibi devincire putat nescit muliebre ingenium. Fortes fortuna juvat.

efter-ein', n. pars posterior. Sa dom as it efterein fen 'n kou, parte vacce

postica stupidior.

efter hûs, n. post domum. Di amers steame efter hus, situlæ aquariæ in area post domum sunt.

efter-hûs, n. posticulum, pars ædium

postica.

efterste, adj. superl. postumus, ultimus. F.v. eftrost, postremus, extremus, ultimus; thes eftrosta lithis gerefal, extremus digiti articulus cadivus, i. e. articuli jactura. Gersfal, casus in gramen, Lat. mordere humum, occidi.

efterst, n. placenta in partu, secundinæ; quæ sequuntur post (efter) fætum. It hoarnwiif ken it efterst naet krye, obstetrix placentam solvere nequit.

EG Frisii sæpe vertunt in ei, ey, ut ag in di, quod itidem Anglis solemne est. Ags. beg-beam, morus (baccarum arbor), Nl. dag, mag, Hd. nach, Ags. neh, Nl. weg = F. bei, bacca, Ang. day,

F. dei, Ang. may, F. mei, nei, post, nei, prope, Ang. way, F. wei. - Gothi thaho, argilla, Ags. cæg, clavis, Ags. clæg, argilla, Nl. v. laeghe, contignatio, Kil. Nl. v. slaghe, ictus, slaghel, malleus ligneus, Kil. F. v. wagu, wei, humor, aqua, in lidu-wagu, lid-wei, Ags. lith-seav, artuum humor = F. daei, farina subacta, massa, kaei, klaei, laei, lapis schistus, slaei, malleus ligneus major, waei, serum. - Nl. vagen, vegen, polire, Ags. fægen, hilaris, fæg-nian, gaudere, Nl. jagen, venari, klagen, queri, ik mag, mihi licet, inf. mogen = F. feye, Ang. fain, libentissime, jeye, kleye, ik mei, inf. meye. Ags. segel, velum, tægel, cauda, krægel, hræl, vestimentum = Ang. sail, tail, rail, F. seil, kop ind teil, caput et cauda, reile, instructus esse necessariis velis, funibus, i. e. omnibus armamentis, Nl. men verkoopt een schip zo als het reilt en zeilt. - Ags. agan, egan, proprius, blægen, pustula, brægen, cerebrum, F.v. drega, portare pf. p. dregen, Ags. drehnian, percolare, Nl. draghe, j. sijghe, colum, qualus, Kil. Ags. ecge, Nl. egge, Ang. edge, occa, Ags. eg, ege, mare, aquæ, egeland, (maris terra) insula, legen, pf.p. vb. licgan jacere, F. u. legen, pf. p. idem, Ags. regen, regn, rein, ren, pluvia, NL regen, idem, Ags. seges, segne, sagena, segen, signum crucis, slegen, pf. p. vb. slean, percutere, F. u. slagen, idem, Ags. speaven, spigen, pf. p. vb. spivan, Ang. to spew, spuere, Nl.v. spegen, pf. p. vb. spien, Ags. teon, trahere, ducere, ire, pf.p. togen, Ags. vægen, vægn, currus = F. ein, proprius, blein, pustula, brein, cerebrum, Nl. idem, F. drein, portatus, Ang. drain, effluvium sordium liquidarum, humoris superflui, F. eide, occa, Sat. eie, aqua, F. eilan, insula, Sax. aha, aqua, Ags. ea, idem, F.v. alond, Ags. saland, F. lein, jactus, Ang. lain, F. rein, Ang. rain, F. seine, sagena, seine, benedictio, slein, percussus, Ang. slain, occisus, F. spein, sputus, F.v. tia, pf.p. (tegen) tein; F. ik tejen, pf. teach, pl. teagen, pf. p. tein, F. wein, Ang. wain. In superioribus comparavi NL végen,

polire, cum Ags. fagnian, gaudere. Analogice Lat. tergere, fricare, tersum opus, i. e. pulchre, Ags. fager, pulcher, Ang. fair. Nl. glad, politus,

EGBERT.

glaber, F. gled, idem, gnepper gled, comtus, Ags. glæd, hilsris, Ang. glæd (gled) idem. Itidem ex fégen, polire, oritur notio pulchri et gaudii in Ags. fægen et fægnian. Lat. radius (luminis) radiosus, fulgens, Gal. radieux (lumineux) joyeux. Gr. Φαιδρόσ, splendidus, hilaris.

Quantum ad Nl. segen, benedictio, res prosperæ, idem est cum B. L. signum (crucis), Ags. segen, signum, vexillum, segnian, senian, signo crucis notare, i. e. alicui bene precari, Ang. v. to seine, signare, Nl. seinen, procul signare, F. seine, benedictio, favor divinus, salus, seinje, benedicere. Angli vocem patriam rejecerunt.

Extat liber rarissimus, cui titulus Onginneth forerim vel tal vel sage tenu thara canona vel regolra, Incipit prologus decem canonum. Sequentur duæ versiones Anglosaxonicæ Mathæi Euangelii, itidemque duæ similes versiones in dialecto Northumbro-Anglosaxonico. Verba versionis Latinæ (Matth. XXIII. 24) Duces cæci, excolatis cu-Kcem, camelum autem glutite, in altera versione Ags. audiunt, La blindan latteovas! ge drehnigeath thone gnæt aveg and drincath thone olfend; in altera autem ge drenieth thanne gnet aveig (F. wei). Versionum Ags. in dialecto Northhumb. altera habet Latuvas blinde! flega asiendæ and olbendu viotudlice glendrende, (versio vulgata excolantes, deglutientes). Ags. asian, excolare; versio Nl. uitsijghen, excolare, F. forsigje, untsigje, stillare superfluum humorem e re pendente, trans. et n. Lye asian male vertit expuere. Altera versio Ags. North. pro asiende habet vorthiath, quod tunc efferebant vorthias, observatis, i. e. ut grave quid habetis. Ex his patet primitivam verbi formam esse drehnian, (i. e. drechnian), unde per syncopen drenian, Ang. to drain. — Cito verba e libro, quem quippe non publici juris factum solus inter nostrates possideo; Curatores illustres Universitatis Cambrigiensis librum suis expensis exprimi typis jusserunt et me liberalissime exemplari honestaverunt.

EGBERT, RIBERT, n. p. v. Ags. Ecgbrikt, eeg, gladius, pugna, bellum; brikt, fulgens, illustris; gladio fulgens, illustris bellator. Prov. Hij elacht St. Egbert

EGEL-SWYN.

deer de aeyen opiet en ioegh de doppen om Godes wille, Burm. 28. refert sanctum Egbertum, qui comedebat ova et erogabat putamina dei gratia," i. e. pauperibus. Proverbium cavillatur cum liberalitate avarorum.

EGEL-SWYN, n. F. u. echinus, femina sordida, Ang. hedge-hog. Ang. hog, F. u. stoyn, sus. Nl. "eghel, echinus."

Nl. Eghel j. ecchel, sanguisuga. Kil. "Egel, lake vel lijcke-lake, Alam. agle, Ang. bludsucker, horseleche. Nl. bloedsuiger, Brabantis, hirudo, sanguisuga." H. Jun. 58, ed. 2. Ags. læce, m. hirudo, medicus. Nl. lyck, hodie cadaver, antiquitus caro; lyck ellyptice pro dood lijck, mortuum corpus, F. 'n déad lyk, cadaver. Nl. v. lycke-lake, propria notione, sanguisuga carnis. F. lek ind brek, omne defectuum, vitiorum, mendarum genus. Nl. F. Lek, rima, scissura in navis compagibus. Sensu vulneris manantis hirudo et medicus.

ighel, n. femina vel puella amara, mordax. Echini irritati instar quasi horrens erectis aculeis.

egel-jacht, (venatus echinorum) Leowardienses latrinas, foricas et lasana media nocte evacuabant in fossam. quæ cingit urbem, et hoc opus tenebrosum appellabant de egel-jacht, venatus echinorum. Echini quippe nocte venantur mures. Horrebant mundi Frisii merdam humanam, camque veteres ipsi satanæ invisam credebant. Fures enim in loco furti alvum exonerabant, ne malus genius eos proderet. Stercorandis agris et pascuis licet intentissimi urbicolæ hoc lætamen optimum ineunte hoc seculo adhuc in aquas projiciebant, et urbes tantum ultimis temporibus induci potuerunt, ut in magnum fisci emolumentum latrinarum stercora foricariis locanda curarent. Flandri nomine stercoris humani, propter nauseam quam eis movebat, appellabant omne malum vel pravum, Kil. "quaed, quaet, quat, kat, Ger. Sax. Sicambr. vetus Fland. j. kaet, stercus, oletum. Quaed, malus, pravus." Itidem F. quéad, quéa', malus; di queade, diabolus; it queá, merda, malum. Aug. v. to quat, alvum exonerare; quat, homuncio, ut Hol drol, stercus rotundum, homuncio. Contra vuluera veterata et maligna, quæ opem medicinæ respuebant, adhibebant pharmaca, inter quæ erat

EGEN.

ægri ipsius stercus. Dum puer eram multi e plebecula vulnera crurum fovebant propria merda; syn eine queá op di sconk lizze. Sub febre contumaci et ulcere veterato veteres credebant potentiam latere genii mali, quem magicis artibus et medicamentis debellabant. Hac superstitione tot animalium merda (ex. gr. canum, pavonum, cæt.) in numero medicamentorum est ducta, quæ apud pharmacopolas sæculi antecedentis prostabat. Nl. de oude drek-apotheek. Valerius Maximus vulnus faustum et sanabile vocat vulnus divinæ fortunæ, cujus contrarium est vulnus diabolicæ fortunæ atque ita pharmacis solis sanandum.

So sond ick desen Resipé
Aen Lospots winckel in de stée;
't Was "Recipé Farijn Fabaar,
"Arristolosy, Backelaar,
"Bolis Armenis, an een ongs,
"Wat Albis Griek off Hongde-strongs."

Baerdt medicus, Devgden-spoor, 140.
Is d'opgedroogde paeuven-stront
Voor vallesieckten heel gesont.
ibidem, 124.

Ags. egel, egl, f. (pungens quid) festuca, arista; (cardui aculeus) carduus, unde et F. stekke, pf. stik, pungebam, st. stikel, carduus. F. egelswyn, hystrix, proprie porcus aculeis armatus; F. ichel, femina amara, mordax. Nl. eghel, a pungendo carnem et exsugendo sanguinem, hirudo.

EGEN, (êgen) adj. proprius. Sax. v. égan, F. v. egin, ein, F. ein. Ags. agen, F. v. ain, Ang. v. ain. Ags. agen, Scoti awin, contracte awn, Ang. v. ogen, ogne, Ang. own, G = W. Prov. Egen hird Is jild wird, proprio foco nihil carius. It is mi hjir egen, Ang. Here I am at home. eigen, proprium (ingenii hominis.) Goár-

jen ind kleyen is di alde dei folle eigen, avaritia et querimonia sunt vitia propria senectutis. Alias Goarjen ind kleyen haune di alde liu folle hiem, heec vitia senes sibi habent propria. Ang. home.

eigen-folk, n. familiares. Siz mar ta; wi binne hjir under us ein-folk, plene dic quod sentis; hic nulli adsunt testes nisi familiares et amici certi.

ein, F.v. adj. proprius jure possessionis. Substantive ain, ein, quod quis habet jure possidentis, possessio. fri-ein, adj. F.v. possessio immunis EGEN.

omnis vectigalis vel qualiscunque aliorum dominii.

ain, ein, adj. (proprius i. e.) quasi domini proprietas eique subjectus, adeo haud sui juris. Nl.v. "*eyghen man*, servus, mancipium; eygen kneckt, j. slaue, servus." Kil. F.v. Een ayn knapa mey neen tiuck wesa, haud licet mancipio in judicio testimonium dicere: Een eyn knapa mey neen redes mon wesa, non licet mancipio esse adsessor (senator:) Y mughen myn riuchter naet wesa, y send ayn, tibi non licet meus esse judex, sub dominio alius es: Deer is nimmen also ayn, hy mey syn gued to iefften reka, nemo ita domino subjectus est, quin sua bona dono dare posset: Datter fan riuchter nature nen ayn lyued wesse moghen, vera naturæ lege nulli servi esse possunt.

diwels-eigen, servus diaboli. De desperato, qui sibi mortem conscivit laqueo, Baerdt, Devgdenspoor, 389,

Wie sich. terwijlen dat hij leeft, Als duyvels eygen overgeeft, En wie hem als een slaef verbindt Wanhopigh tot een duyvelskindt.

Inverse eigen-diwels, (quod mancipii satanze est) damnabiliter, horrifice. Eigen-diwelsk käld, idem quod Nl. verdoemde koud, horrifice frigidus. Ang. damned, abhorred; damned incest. Ik haw 'n eigen-diwels pine, in horrendo sum dolore.

aeyn-eerde, ain-ervet, F.v. agricola in suo proprio prædio, oppositus villico, qui prædium conducit, F. ein-ierde, F. u. eerde, terra, agri, Gab. 93.

Ain-ervet. Vetseyt de jene der aeyn-erwet syn ende wonhafticht binnen dele, der rike is fan XX ponde-meten landes, Ch. I. 394. b. i. Aeyn erwet idem quod aeyn-eerde, F.u. eigen-erfde. Erue non tantum hæreditatem, sed et fundum, rem soli, agros, notat; hús ind erue, domus et area, sive fundus domum cingens.

Pactum urbem Leowardiam inter et pagum Tyetzerkerafiserndelam enumerat quatuor diversæ sortis status in eis plagis; § XVII Soe schil elk ryk aeyneerda jaen toe den ghemenen orber elkis jeris XX. fl. Ende dy wol habbena heerman toe jaen X. fl. Ende dar mer hat enen ey ende kwo, fyf fl. Ende kwa sonder ey ende kwo is, dy naet toe jaen ende in lykker byschirmenisse toe wessen. Gabbema, 91.

1º Ryk aeyneerda, dives possessor fundorum sive agrorum, in usum commune solvat 20 florenos.

2º Wolhabbena heerman, conductor prædii lautior, solvat 10 florenos, i. e. dimidium tributi possessorum divitum. F. hiersman, conductor, Nl. welgestelde of gegoede huurder, F.u. huursman.

8° Dær mer hat enen ey ende kw, qui tantum unam habet ovem cum una vacca, solvat quinque florenos, i. e. dimidium tributi quod conductor lautior pendat; F. koter-boer, moalktaper, Gron. katerboer, Tubantes köter, Ags. cot-setla, cote-sæta, (cot, Ang. cot, cottage, tugurium, Nl. kot, casa, Nl. katerstede) Ang. cottager. - Ags. cote-setla, pauper colonus, homo liber inferioris ordinis, locum tenebat inter ceorl, colonum, et theor, servum. Baco ordines campestres Angliæ sua ætate hos tres recensebat "The yeomanry or middle people (F. v. dy wolhabbena heerman) of a condition between gentlemen (F.v. ryk aeyneerda), and cottagers (F. dær mer hat enen ey ende kw.)

4º Sonder ey ende sonder kw, dy naet toe jaen, qui sine vacca ulla et ove est, nihil tributi præstet. Et licet ab omni tributo liber sit tamen cum ditioribus eodem gaudet præsidio, in lyk-ker byschirmenisse toe wessen. Frisicæ leges exprimunt Frisiorum ingenium et mores, quibus innatum erat pauperum jura contra ditiores et poten-

tiores defendere.

ein-ret, adj. familiæ ipsius manibus paratus, quod præcipue valet de linteo, quod domina, filiæ vel famulæ neverunt et deinde textori contexendum tradiderunt. Sax.n. eigengereid linnen, F. einret dook. F. riede, pf. rette, pf. p. ret, parare, consulere rei. Frisii hæc lintea emtis præferebant, minus quippe solidis, que honestiore loco nati et imprimis ruricolæ vituperabant. In catalogo supellectilis Floris I, comitis Culenborgii, mentio fit lintei, quod ipsius comitis familia propriis manibus texerat. Schotel, Oudheidkundige uitspanningen. 1840.

aindom, eindom, m. F.v. dominium, possessio. F. eindom, possessio ipsa, quam quis possessionis jure habet, Nl. eigendom. F. Dy 'n bulte eindommen hat is yn Fryslân ien great man, divitem agris Frisii censent inter primates. eindom, F.v. servitus. Nl.v. eigen man,

ainlik, einlik, adj. F.v. proprius: aynlike eerwe, ager cuidam proprius jure possessionis; aynlik-qued, bona pro-

pria possessionis jure.

egentlik, Ags. agendlice, adv. proprie, reapse. Prov. Di man fen 't hoaf, ho moai foar it each, is egentlik mar 'n stjonkert, aulicus, specie liberalis, reapse abjecti solet esse ingenii. Egentlik as egentlik is it keningscip boppe di minak-heit, Gal. "En verité, la royauté est au dessus de l'humanité." W. van Haren.

egenje, vb.a. sibi proprium vindicare, Nl. sich toeeigenen, sed Nl. v. "eyghenen, dicare, tradere ut proprium." Kil. Auk hat 't steed fen beppe yn 'e formanje egene, Auka sedem aviæ in teleiobaptistarum sacello sihi vindicavit. F.o. egen, vb.n. deberi. Hum eegde 'n puk-kel-vul prügel, densata ei debita aunt verbera. Stür. Theot. prügel, verbera. EGGE, cg. ora, latus. F. igge, ick. Di-

alectus Weststellingwerfæ, pollutus dia-lecto vicini pagi Transisalaniæ, an gunne egge, istim, istac loci, Nl. aen

gintschen kant vel zijde.

eghia, (egja) vb.n. F.v. acutis pugnare armis. Ial. egg, f. acies ferri; eggia, acuere; egja (Egil.) terrere, minari. F.v. Hweerso tween man eghiat jeff wrazlet, ende dij ena man den ora nederwerpt, ende dij éna bij onluck scipet daed jeffta dulgh, ayer sella fen ores mes jeffta fen jelkers tingh, Jur. II. 168. F. Hwersa twa man wraxelje oaf mei scerp fiuchtje, ind di iene man di oare delsmyt, ind dy iene by ungelok déa' of wine ecipet. ien-ind-selma fen di oares mæs oaf kwel ding den eák, ubi duo viri acutis di-micant armis, vel luctantur, et alter alterum prosternit, et alter casu occiditur vel vulneratur, sive alterius cultro, sive quacumque de causa. Opponuntur inter se luctatio et pugna singularis armis acutis, quorum nominatim citatur culter. Seculo antecedente juvenes in nundinis comessantes sæpe cultris dimicabant: confer G. J. I. 52, Dear stieste, æf ien fen dijn boer-ren, Mey in hogge fen fijf stoerren, cæt. Ich, cg. acies cultri opponitur tergo rich (lateri obtuso) in divinatione per cultrum. Alter alterum rogat Ich oaf rich? et torquens cultrum eum projicit

EGHAL.

in tabulam; rogatus si respondet rick, tergum, dum culter cadit acie supera, perdit, sin contra, vincit. Isl. egg, acies ferri, Alam. ekke, acies gladii. Hoc est veterum divinatio per cultrum. — F. v. Alle dadslachta ther schia mith egghe ieftha mith orde, omnes cædes, quæ fiunt ferro secante vel pungente, Nl. Alle doodslagen, die er geschieden met de snydende zyde of de punt van een wapentuig: (Versio vetus habet) cum gladio vel cum lancea, cum egge et orde.

e egh-wurk, n. omne genus instrumenta secantia, quæ fabri ferrarii fabricantur,

ex. gr. vomeres, cultri.

egge, (acies, mucro belli) n. p. v. Egging, id. Egginga, n. patron.

egge, vb. F.b. incitare, seducere. Bend. 315. Ags. eggian.

egge, m. F.b. margo, latus, Bend. 53. Ags. ecg, f. acies; eggian incitare, Ang. edge, F.igge. De hir egge, de janner egge auf æ strum, cis fluentum, ultra fluentum. (Sax.n. Egge, ora, regio. An gunne egge, illuc.) Ick bin an dan egge, twe sum partis. G. J. Hy liet de âlders even plachtje, Het se oan eleke ig joene mey, parentes pangere sinebat, quid quisque a sua parte in rem familiarem conjugum contribueret. Pro latere sensu proprio apud Frisios Boreales ut nostros valet side; F.b. Jen rocht sid, Jen left sid, Ang. right side, left side, F. di reóchter side, di lofter side. Ags. seó (F.b. jo = jeu) riht side, seo winstra side. Bend. 57. Frisii veteres ut Anglosaxones winstere, sinister, pro quo utrorumque posteri, Angli et Frisii hodierni, assumpserunt left et laft, lofter, e fonte Neerlandica, Nl. v. luft, sinister.

EGHAL, m. F.b. Amr. stiria, sic vocata ab acumine; Ags. egl, f. spiculum, cuspis, festuca. Confer Nl. éghel, sanguisuga; *eghel-swijn*, *eghel*, echinus; egge, occa; Ags. ecg, acies, cæt. Joh. 7. Ags. ises-gicel et gicel, stiria, Ang. icicle.

Sax. n. ys-pil.

EGYDE, n. p. v. Was. II. 174. Ags. Eadgith, n. p. f. fausta sacerdos, diva, ut Lat. ex faustus habent n. p. f. Fausta, Faustina. Goth. guth, deus; gudja, sacerdos. Isl. gythja, femina sacerdos, antistes sacrorum; dea, de sole, Egil. 282. De Germanis Tacitus, Germ. VIII, Feminis, inquit, sanctum aliquid inesse

EIDE.

putant, nec aut cansilia earum aspernantur aut responsa negligunt. Vidimus sub divo Verpasiano Velledam, diu apud plerosque numinis loco habitam. — Cum gythja confer F. Jiteke, n. p. f.

EGLE, F.v. spina. Ags. egl, egle, festuca, arista; eglian, dolere, Ang. to

ail. F. egel-swyn, echinus.

EGUM, BAGUM; Beneficiael-Boek Aegum. Ang. Egham, Surrey, (Ege-ham). Supra 823.

EI, n. Warns, ovis femina. Ags. eovu, Ang. eve, Nl. v. ovice, oye, Nl. ooi. (Cf. Ang. Bor. ever, uber?)

ei-laem, n. agna. Scil. ei-lan, F.b. ailom, n. Ei-lamke, dimin. eike, idem. It eike rint us famke oeral as 'n hontsje efter-nei, mar hja hat it eák as ien bern mei ewiete moalke great brocht; G. J. I. 21, ey ind laem, ovis et agna, Ex Ang. ewe est F. ei, ut Nl. ouwe est 6i, ooi in ooilam, et ex Got. hawi, fænum, est Ang. kay, idem, F. kaye fenum secare, siccare et sub tectum congerere; hawi, howi, Nl. hooi, hooyen.

Qui vaccas et oves possidebant divites spectatosque Frisii habebant: qui non possidebant a quibusdam vectigalibus divitum erant liberi: kwa der sonder ey ende hw is naet to iaen, Ch. I. 699. Veteribus vaccee et oves eraut loco pecuniæ, qua solvebant debita, nu mey hi neen schielda iechta dan hy mit ku ende ey ielda mey, O.F.W. 91, 93, 152, 243. Eadem fere ratio obtinebat inter omnes primævos homines, et ubi nummi excipiebant pecus, illos signatos videmus ove vel vacca, quem morem revocat vox pecunia, plene res pecunia. Lat. pecus; adj. pecunius, a, um. Ags. feok, pecus, bona, nummi, pecunia. F.v. fia, idem. Hamconius, 88. 6.

EIDE, og. ocoa. F.o. eyde, ide, C. M. 55. Cf. δξυσ (ascis) δκή, Dor. δκκή, Lat. occa. Ploegh ind eide, aratrum et occa, instrumenta arationi necessaria. Inde figurate omne instrumentum necessarium, ex. gr. piscator ait, myn ak is myn ploegh ind eide, mea cymba piscatoria mihi est vita.

eide-balk, cg. tigillorum unum, e qui-

bus occa lignea est coassata.

eide-kjetting, n. catena ferrea, qua equi trahunt occam super terres aratæ glebas informes.

EYDE.

eide-raemt, n. compages lignea, in qua occæ dentes sunt fixi.

eide-sleep, cg. traha antrorsum elevatior, in qua occa equo vehitur ex horreo

in agrum et vice versa.

eide-tinen, pl. dentes occæ, forma incurvæ unguis. Hos dentes rana, cui colonus supertrahebat oceam, dominos salutantes appellat in phrasi sequenti, Hiér binne so folle heren to niigien, sey de frosck, en de eyde slijpe him oer 't lijff, Burm. 24. Tinen fen di forke, furiæ dentes, Ang. harrowtines, dentes occæ Suethi harvoo-tinne. Ags. *tine*, dens rastri.

eide-weintsje, n. curriculum humile quatuor rotulis, in quo arator advehit

eidgje, eidje, vb.a. occare. Ags. egian, eggian, Ang. to edge, Nl. eggen. Ex Ags. ecg, acies, ensis, est Ang. edge; ita F.b. inverse edge, occare, (Outzen 59) pro eggen. I in F. eide est ex g = j, egde, ejde, eide. Eidje figurate in re venerea obscœna, digitis tractare interfemineum. Eidje, carpere aliquem dente maledico. Bewearje miin namme for it hickeljen, eydgjen, beraebjen, guwchjen, in giisgobjen fen Momus. G. J. II. 50. Audi Shakespearum, Barn. Lookes it not like the king? Marke it Horatio. Horat. Most like: it harrowes me with fear and wonder. Hamlet. Act. I. sc. 1. Anglis egge sensu occee deest, pro quo frequentant harrow, F. harke, rastrum, Ags. hyrve.

oereidje, vb.a. agrum occatum transverse occare. Secundas curas adhibere scriptis, res tractatas retractare. Pake ind oårremen eidenne di älde dingen noch ris oer, avus et avia confabulabantur de anteacti temporis hominibus

et eventibus.

eide-tynje, vb.a. exagitare, perstringere, reprehendere; proprie, occæ dentibus equare glebas agri arati. Eadem figura Ags. hyrvian, occare, notat vexare, reprehendere, et Nl. hekelen, F. hickelje, carminare, (Nl. hekel, F. hickel), figurate, increpitare. Nl. lemand't hair uitkammen, reprehendere, exagitare.

EYDE, F.o. gleba terræ causticæ, collective pl. glebæ; Lydse eyde un plaggi ant flaur, ale focum glebis causticis et cespite ericæo. F. Lizze turf ind plaggen oan it flur, C. M. 78. Eyde

vide supra in aide.

EILAN.

EIDER, AIDER, F.v. unusquisque, uterque, Nl. ieder. Ags. ægvæther, contracle ægiher, Ang. either. Ags. hvæthre, Ang. whether. F. elte pro eider, quod ruricolæ non frequentant.

EYER-SCUTTEL, cg. F.u. (ovorum patella cava) crustula ex ovis et farre, formâ patellæ, duriuscula et valde spongiosa, quam fartam fragis saccharo aspersis comedunt Frisii post prandium de mensis secundis. — F. u. Scuttel, Nl. Schotel patina, Ags. æg, ovum, pl. ægeru, ægru, gen. ægra, Nl. ey, pl.

eyeren, in compositis eyer, Nl. eyerbrood, eyer-dop, ovi testa, eyer-schael, idem, eyer-koek, panis crocatus. Kil.

EIGENSK, adv. terribilis, vehemens. Egensk, idem. Ags. ege et eige, timor, terror; egesu, horror, egeslic, horribilis. Sax.v. egisa, terror, egislic, horrendus, eislic, feralis. F. yslik, Hol. eislik, Nl. ijslijk, F. heislijk. Talis aspiratio vocalis initialis in ore F. rarissimi est exempli; confer F. v. hek, pro ek, Ang. each, unusquisque. It is eigensce káld, horrendum regnat frigus. It toskluken docht den eigensce sear, dentium confrictio immanem citat dolorem. In triviis notionem intendunt addita divelsk, diabolice, Di kranten ljeage den eigendiwelsk, diaria publica fundunt mendacia execranda, ampliter mentiuntur. EYHS, F.o. taurus, C. M. 19. More so-

lito a vertitur in e et u in i; ita ex Goth. auhsa, bos, fit eyhsa, F.o. eyhs. Gothi auhsus, taurus, F. dxis, figurate,

homo stolidus, brutus. EIKJE, vb.a. W.o. genas mulcere manu, E. II. 203. Hollandi *aayen*, Noord-H. i. e. West-Frisii eyen. Eye freq. eikje, ut F. aeye, freq. aikje: vide supra aye 72. EILAN, n. insula; eiloan. Ex eg Ags. mare, Ags. eg-lond (maris terra) insula. — Ags. oga, aqua; F. Sciermonnik-oog, Wanger-oog, insulæ Frisiæ, ellyptice pro oog-land. — Ags. egor, Lat. æquor, oceanus; egors-duru, maris os-tium; egi-dora, Egdora, hodie Ei-der, flumen, Grimm. Mythol. 219. — Ags. ige, ig, aqua, mare, ig-lond, insula; (iges-land) Ang. is-land. Frisii pusillas insulas suorum lacuum ut magnas in oceano vocant eilán': in lacu Pikmar, Grouwergam circumfluente, duæ sunt insulæ parvæ, juncis et arundinibus cinctæ, quarum altera 't great eilan, altera it lyts eilän vocatur.

EIN', cg. anas femina, pl. einen, tum mares tum feminæ Lat. anas, f. g. anatis, Ags. aned, ened, Nl. eend, end, f. Ante n augent e aliquando i postposita; ex. gr. F.v. henda, arripere, F. heine, quod cadit manu excipere; wenje et weinje, habitare; Ang. keen, F. kein, ceet. Ein' cg. anas, non distinguitur ab eis' n. (Nl. end) finis, nisi genere. — Hanc vocem, quam veteres Angli frequentabant sub forma enede, hodierni prorsus rejicerunt, dicentes ellyptice duck pro duck-fowl, avis mergens. F. duke, Ang. to duck, mergi. Ex forma Ags. dufian est F. dou, Ang. dove, columba. Nl. duif. Distinguunt Frisii inter ein', cg. anas (femina) et earke, anas (mas) earkes ind einen. Synonyma sunt hien ind sien (hi-en, si-en); hi, ille, anas (mas); si, illa, (anas femina); F. Di Okeintsjes matte nin hi-en mar si-en wæze; nin eårkes, mar einen. — Di boer *háldt einen ind di junker swanne*n, colonus alit anates, patricius vero cygnos. Di einen grusje yn it kroas um, anates hinc inde rostrum motitantes sorbillant lenticulas de aquæ superficie. Slobberje, idem. *Einen kneppelje*, anates rustici domesticas fuste projecto mutilare et capere, quod furum est.

ein-fugel, cg. anas in genere. Prov. Eltse scot is nin einfugel, (quique sclopeti jactus haud ferit anatem, figurate) quique coitus haud gravidat feminam. — Neiby sjit men nin einfugels, ridet eos qui se pene propter vicisse rivalem jactant. Neiby, pene propter. Tam ille, qui vix quam qui procul aberrat, scopum haud ferit. — 'T is wol oanne noas te siaen (sjæn) dat de moer nin eynfuggel wessen kat, Burm. 67. Inter delicias Frisiorum Burmania memorat Eynfuggel wyttet saat, anas e sale, i. e. anas muriatica (Burm. 85) erat inter exquisitas Frisiorum epulas.

Anatum diverse sunt species, quarum pretium pro vario pondere et gustu varium est. Numerus fixus dicitur war, enjus vocis unitas est unus einfugel, anas solitæ magnitudinis. Einfugel valet minores anates slobben duas, smieunten tres, u et pyptjillingen vel poepetjillingen tres, quorum numerorum quisque 'n war dicitur. Sunt præterea gryp-fugels, quas Amstelodamenses aucupes vocant kreeften, et pylstirten, quarum tres valent duas einfugels, adeo-

EIN'.

que sesquialtera unum war. Adde his pyl-tjillingen, anates extraneas, quæ ex oceano advolant in lacus aucupes köyen dictos, et sciertjillingen, anates minores inquilinas. Tandem jülgen sunt anates cristatæ, majores solita specie einfugel, quæ hyeme tepido natant et se alunt in lacubus Frisiæ. Hæ anates quoque vocantur sea-dukers. Ornithologi est has species accurate describere; ego tantum delibo.

War, n. numerus quidam anatum pro varia specie varius, qui inter mercatores aviarios valet unitatem. Ien war is ten einfugel, twa slobben, thrye smienten, thrye piiptjillingen, thrye poepetjillingen. Duo einfugels valent tres grypfugele, tres kreeften, tres pylstirten. F.v. hwarf, vicis; achta hwarue, octies: warf, exaggerata terra, clivus, fandus domi, locus tribunalis vel co-mitiorum, NL opgenorpene hoogte. Ex warf fit war' ut ex Nl. sterf, morior, knarf, offa, fit F. stear, knorre, cet. Werp, warp, jactus (aliquot nummorum.) Debitor creditori annumerabat tenues nummos jactibus quatuor vel quinque nummorum, quod vocabant it jild by werpen (Nl. worpen) tasjitte, (adjaculari, i. e. adjicere nummos jactibus) jactus nummorum tenuium erat quatuor vel quinque. Graves nummos coacervabant in struem 20 nummorum.

njüte ein, anas cicur habens possessorem, quare eam venari lege vetitum est, in genere versicolor; sunt tamen et inter cicures albæ et nigræ anates.

wylde ein', Hol. wilde eend, anas fera in genere, quam venantur ut dictas scier-tjillingen. Femina est cana, mas fulget pulchris coloribus.

pyl-stirt, cg. Had. Jun. glaucum, a glaucis oculis. Γλαυκίου quod fuscius genus est plumis pedibusque. B. pijlsteert." p. 64 ed. 1^a.

piip-tjillingen, pl. anates feræ captæ in sinu (piip, Ang. pipe) arcuato lacus anatarii; ejusdem valoris cum smieusten, quarum ambarum tres faciunt unum war.

pûpe-tjilling, cg. anas paululum minor specie scier-tjilling; cjus alæ distinguuntur quinque vel sex plumis viridibus.

ròp-ein, cg. anas minor, quæ a clangore, quo familiæ famem suam significat, rop-ein', rop-eintsje audit. Roppe, clamare, clamore appellare, citare. Avis Frisiis deamata, quam coloni et piscatores libenter in domuum suarum vicinia alunt. Di bern halde ropeintsjes, coloni infantes alunt anaticulas vociferantes.

seier-tjilling, cg. Hol. taling, Ang. teale, anas minor, avis fera et migratoria, quæ medio mense Septembri nostras linquit oras. Had. Jun. p. 48. ed. 2. " Querquedula. Minor boseas. krückentlin. Teelingh Holland." Ex Ang. teale (tiel), fit tieling, tiel-ing, tell-ing,

tjilling.

slòb, cg. avis semiaquatilis, cui rostrum est latius et planius rostro anatis. Mas pulchris variatus coloribus. Festinus cum strepitu linquens nidum cacat copiam merdæ liquidæ. Inde phrasis plebeculæ, Hy scyt as 'n slòb, crepitus ventris emittit frequentes; Hy sout as 'n reiger (ardem instar cacat) alvus illi immodice fluit. Had. Jun. p. 63, ed. 2*, "Boscis (lege boscades) minor est anate, illæ prorsus assimilis, rostro latiore ad quandam cochlearis speciem. Alam. mittelent, Belg. sluyf, Ang. pochard". Ex pocard, Phillips, ex poke, a cess-pool, Kent. Avis fœda frequentans paludes, lamas et loca uliginosa, Hol. poel-end, paludivaga anas. Quantum ad F. slob confer Ang. v. slubber, any viscous substance; to slubber, to smear, to dirty, to defile. Slub, wet and loose mud; Sussex: cum quo cohæret Nl.v. sluyf, H. Jun. et Kil. F. slobber-does, puer negligens, sordidus et incultus.

smieunt, cg. anas penelope. Grammaticus vetus, ut accurate notaret vocis vocem, quod nostris elementis fieri nequaquam potest, quinque vocales conglutinavit in smiaeount, G. J. II. 21, licet omnes quodammodo in sono mixto audiantur. Had. Jun. p. 64. 2ª. ed. "Penelops. Anate et hæc inferior, sed insigne habet puniceo colore collum. Smiente Holland." Ang. widgeon. Confer Isl. ugda, ygda, avis in carminibus Eddæ, inversis literis udga, ydga, (wydga?) Veteres hanc avem, quod parva est, haud magni fecisse videntur; comparabant enim cum ea homines maceros et parvæ staturæ. F.o. smeenk, smeent, penelops; homo macer, gracilis. Stür. 226. De longurione F. GoEIN'.

liath is er mar 'n smieunt by, G. cum eo comparatus nil præter penelopen. Quæstio est, an Ags. smea, parvus, gracilis, quid commune habeat cum Ang. smeath, quod Angli lexicographi, incerti qualis sit avis, indefinite vertunt a seafowl, et Scotorum smieth, quod non dubito quin inserta a ante th, ut plurimum, sit Nl. smienth, smient. Recensetur enim inter varias anatum species, "Duck, malard, teal, smieth, widgeon." Franck's Northern memoirs, p. 181. Jamiesonus legens snyth, Ang. coot, Ni. koet, pro mieth, lapsus est. Supplem. Etymol. Dict. of the Scot. lang. by Jamieson, smieth. Huc refer Scot. smaik, pusillus; homo abjecti ingenii; (Jamieson.) Hol. smiek, idem, Isl. smiekr, smek, pusillanimis.

eine-bok, cg. skeleton mechanicum anatis, cujus saltibus se delectant infantes. Vide supra bok, p. 435.

eine-gærs, n. lolium perenne. Hall. 267. eine-fel, n. cutis anatis. Hæc cutis, cum horrest plumarum poris, formam præbet cutis hominis, quæ horret terrore vel frigore, sive febris, sive cœli. Yn it jier fen 1823 wier ik oerdeis sa kâld, dat it einefel my jimmer op 'e hûd siet. Angli hanc figuram ducunt ab ansere, dicentes Ang. dial. goose-flesh, goose-skin, (Northamp. Ba-ker) the roughness of the skin produced by cold; goose-flesky, chilly, goosescinned, idem. Usitatius est hen-flesh, (caro gallinæ) idem. Confer Scot. gooseflesh, Galli peau apre.

eine-fet, n. (adeps anatarius) aqua. Ang. d. duck-oil (oleum anatum) aqua. Vox ludicra, qua rident cibum infirmum absque adipe vel butyro.

eine-koer, cg. corbis e stramine texta, forma rotunda oblonga, habens superne faucem, inferne nidum sphæroideum, in quo anates ova faciunt. Exponunt tales nidos in ripis aquarum, quas anates frequentant et in eis ponunt speciem ovi, koi dictam, ex ligno, quo invitantur anates ut vera edant ova. Hoe supplet vicem ovi remanentis, quod Ang. vocant neet-ogg, F. næst-åi. Koi per apocopen pro koit. Ang. coit, quoit, discus, pila, lapis missilis; to quoit, projicere, jacere. Nl. kote, talus, astragalus; koten, ludere talis; *werpkote*, talus emissarius. *Quoit*

vel coit ellyptice dicitur pro Ang. v.

EIN'.

coiting-stone, to coit a stone, Hall. Koyick, forma conglobatior, 'n koyick scip, navigium nimis breve pro latitudine rotundiore in medio. Koyick, quasi ovo vel pila incedens, pedes breves nodosior; di faem stiet koyick op 'e sconken, virgo non recto stat talo vacillatque gressu. Apud Frisios celeripedes, qui usque amant certare cursu, hoc maximum formæ vitium est.

Thema vicinum est cog vel kog, transiens in koi; ex. gr. F. kagel, Nl. kogel, globus, sphæra; Nl. v. koge, capulus gladii (sphæricus) Kil. Aug. Linc. coggle, a small round stone; to coggle, to be shaky. Ex kug est kui in Nl.v. kuysel, globulus, kuys-kote, talus pronus, kwys-koten, ludere talis pronis. Sax. n. knie, globulus lusorius. Clava a nodo dicitur knys, Sax.n. kuze (koeze.) F.v. kate, kathe, f. condylus, talus. Ang.v. quait, cait, Ang. quoit. Ang.v. cat, a game played among boys with sticks and a small piece of wood, rising in the middle, so as to rebound when struck on either side, Hall. cat. Ergo forma longi fere ovi ut F. koi. F.o. koot-slaen, similis puerorum lusus baculis recurvis, Stür. 120. Nl. "Kaetsen, ketsen, ludere pila palmaria; kaetsbal, pila lusoria, manuaria, recussati-lis." Kil. In ludis alcariis, tum Romani, tum Germani, ab antiquissimis temporibus usurpabant talos; pueri adhuc talis ludunt. Inde tale nomen kate, kote, coite, pro omni missili, quo luditur. Confer veterem glossatorem vertentem ποιάσ, σφαλρασ ή λίθουσ.

eine-kooi, cg. Ang. decoys for ducks, est lacus parvus fere rotundus, F. doal, dool, undique cinctus ripa graminosa, in qua recubent aves aquatiles: Frisice dicitur ryd-wal, ripa quam frequentant aves, vel sit-wal, ubi sedens, requiescunt. Ride, vehi curriculo, currere grallis glacialibus, ititare, ire et redire. Sitte, sedere, incubare. Ripa iterum cincta est densis arbustis, ut ulteriora e visu anatum ferarum in lacu natantium vel quiescentium removeantur. In hac circumferentia est sinus opere vimineo vel rete in tubi formam tectus, qui ab initio late patens pedetentim in angustias desinit, ubi anates ferm capiuntur, carumque fauces manu venatoris franguntur. Talis

EIN'.

tubus Fricise dicitur pip (piip), in paludibus Lincolnshiræ pipe; synonyma F. hüelke et huódde, hoedde. — Venator in hoc lacu alit anates cicures feminas, F. lok-einen, lok-eintsjes, Ang. decoy-ducks, quæ suaviter natantes seducunt anates feras, ut eas in sinum mortalem sequantur, secundum pro-verbium Frisicum, Hwa mei honnen farre wol, mat di téwen fourop stjúre, (qui cum canibus maribus per canales vult navigare, canes feminas ut præmittat necesse est.) Hicce sinus arbusto ulteriore et in ripa interiore obsitus est arundineis septis transversis, quæ canis transcurrit ab orificio incipiens et finiens in fundo apud angustias. Dum canis alternatim post septa evanescit et prodit, anates feræ curiositate innata seductæ eum sequunter angustias versus, quod est alterum venatoris stratagema. Tale septum audit Frisice scud, pl. scudden, cum quo consonat shootings in paludibus Lincolnshiræ, F. scuttings, sepimenta, ex plancis ligneis vel arundinibus compacta, circum hortos, cæt. Simulac numerus sufficiens anatum ferarum paululum in tubum profecerit venator a tergo septorum prosiliens cas magno clamore et plausu ulterius in tubum agit et ita reditum impediens eas in angustias cogit. — In anatibus feris incredibilis est narium auriumque sagacitas; e longinquo sentiunt hominum odores. Autumno, cum centenæ, quin et millenæ procellis ex oceano pulsæ, lacus superficiem complent, sæpe fit ut subtilissimo hominis olfactu vel levissimo strepitu terrefactæ ad unam omnes momento citius devolent. Venator hoc tempore ad capturam prodiens altera manu oris halitum tegit, altera tenet glebam causticam fumantem camque salsiginosam, ut odore foedo sunu velet. The first thing the coy-man does, when approaching the pipe (F.de piip) is to take a piece of lighted turf or peat, and hold it near his mouth to prevent the birds from smelling him. Penny-Magazine, Feb. 7, 1835. p. 61. Pavidæ et fugaces enim hominem ejusque viciniam timent; canem natantem et silentem e contra sequentur curiosæ. Venatori non licet obsonia, carnes vel adipem sive coquere, sive torrere in sua domo

vicina absque ut aves hasce avertat. Ante aliquot annos pistoris famulus colono venatori, qui est inter vicos Piaem et Gaest ad maris oram, apportabat panes; illiniverat large ocreas suas oleo balænarum rancido, cujus odore ut fulmine ictæ aliquot centenæ anates e lacu evolabant. Præterea lege cautum est ne sclopetis in vicinia venentur, quorum plausus anates abigeret. Colonus venator ipse ansas mobiles mulctralium æneorum implicat tæneis linteis ne strepent. Apellat vitulos et porcos ad aqualicolum, non ut mos est voce, sed fistulæ sibilo. Ante inventa septa separatim transverse posita septa continua utrimque ambas ripas introitus decipuli cingebant; canis natabat inter anates cicures allicientes eisque in auxilio erat ad ducendas anates feras curiosas in fundum decipuli. Est mihi tabula ænea harum insidiarum vetus, cujus calci inscribitur versus, Sic per et insidias sinuosa iu retia mollis Allectatur anas cane per dumeta natante. Neque hic mos totus obsoluit; venantur enim quidam anates duobus canibas, altero natante, altero cursitante pone et ante septa.

F. kóu, cg. fngel-kóu, cavea avis domesticæ qualis est luscinia, fringilla, carduelis, cæt. Nl. v. kouve, kauve, Hol. kooi. — F. kooi, Nl. v. koye, Hol. kooi, theca separata in navis compage, ubi lectus nautæ sternitur, cubile nauticum. Nl. schapen-kooi, ovile. Quæ quomodo cohæreant cum nostro kooi in eine-kooi, non hujus est loci dicere. Hoc uuum moneo u in ou sæpe transire in y sive i: ex. gr. Nl. schouven, contemplari; kauven, kouven, manducare; stouven, componere; F. scooije, kooije, stooije vel stoaye, cæt.

In lacubus Lincolnshiræ Angli plane easdem ponunt anatibus feris insidias, quarum effigiem vide Penny-Magazine, Febr. 7, 14. 1835, No. 183, 184. Ibi invenies septa transversa, canem prodeuntem, anates sub arco tubi decipulum versus natantes, venatorem cespite caustico munitum; postremo hunc gestu et voce anates porro propellentem. Frisii hærentes in paludibus ad oras maris Germanici inde ab antiquisimis temporibus hunc venatum exercuerunt, neque absurdum est supponere ex Frisiis illos, qui uniti cum Anglis

EIN'.

et Saxonibus Brittanniam expugnaverunt, in novam patriam morem avitum induxisse. Ante hos centum et quod excurrit annos pars Frisiæ paludosa scatebat talibus anatum decipulis, quæ post exantlatas aquas mediterraneas et diligentissimam pratorum culturam, ex-

ceptis paucis, evanuerunt.

Ang. to coy, blandiri, mulcere manu, allicere. Todd's Johnson. Come, sit the down upon this flowery bed, while I thy amiable cheeks do coy, Shak. De ingenio mulierum, A fickte sex, and true in trust to no man; A servant sex, soon proud if they be coyd; And to conclude, thy mistress is a woman, Sidney. A wiser generation has the art to coy the fonder sort into their nets. Bp. Rainbow, allicere in retia. Inde Ang. decoy, illicere, Nl. verlokken, Lat. se-ducere. — F. eine-kooi, kooi, — Ang. decoy for ducks, decoy. Decoy-duck — F. lók-ein'.

eine-kroas, n. lemna minor, lenticula palustris (anatum esca.) Nl. v. endlengroen. F. kikkerts-kroos, idem, kikkert, rana. Di einen slobberje vel grüsje yn it kroos um, anates sorbent lenticulas agitante rostro. Nl. v. croest, lenticula palustris. H. Jun. 2. ed. p. 149.

eine-pyk, n. pullus anatis; pl. eine-piken. Hi pulli cum tenelli sint et frigus haud patiantur, de illis valet phrasis, Il is eine-pike waer, tepida aura nobis afflat, alcedonia sunt. 'N ein mei piken, (pulli natantes post matrem anatem) mater ambulans, quam familia infantum sequitur, minima tenente manu ejus vestem. Isl. pika, Dani pige, juvencula, puella. F. pyk, n. pullus gallinaceus vel anatarius; fig. it pyk, infans recens natus.

eine-pyl, n. pullus anatis. Isl. piltr, m. puer, attinet recens natum infantem,

Egil.

eine-pylk, cg. penna major anatis. Nl. eende-schacht. Sax.l. pilen, plumæ pullulantes in cute pullorum anatinorum. Dithmarsi pielken, pulli anatum. Bnl. III. 813.

eine-pûl, cg. lacuna sive stagnum, in qua anates frequenter natant.

dool, doal, cg. laculus septus arbustis in quo anates feræ refugium quærunt, desinens in sinum, ubi capiuntur. Nl. Dolf, pf. vb. delven, fodere, F. dolle idem; dolf per apocopen F. dol', laculus (dol, infra, deorsum) fossus, ut EIN'.

F. deel canalis, ex delf. Ags. delfan, pf. dealf (Nl. dolf et dielf) pf. p. dolfen. Ang. v. dolve, idem. Ags. dælf, fossio. Ang. v. delf, fossa aquaria, canalis.

war, n. numerus definitus anatum, qui in emtione valet unitatem mensoriam. F.v. kwerfa, vertere, permutare, Nl. omsetten, permutare merces. Ags. hvearf, versura, permutatio: hvearft, circumitio. circuitus, versio. Sax. v. huerbon, ire, cedere; huarf, congregatio. F. v. hwarf, warf, werf, (circumitio, versura) vicis; achta warue, octies. Nl. twee-werf, achta warue, octies. Nl. twee-werf, drie-werf, bis, ter, cæt. Ags. hvearfum, vicissim. Analogice Nl. keren, vertere, één-keer, semel; twee-keer, bis; drie-keer, ter; acht-keer, octies. Itidem Nl. reizen, itinerari, reis, iter; twee-reis, bis; drie-reis, ter; F. twa-ris, thrye-ris, cæt. Sax. v. mahal, sermo, colloquium, concio, conventus; Nl. één-mael, semel; twee-mael, bis; drie-mael, ter, cet. Lat. iter, iterum, vice altera, ut Ags. kvearfum, vicissim, Nl. bij beurten. Hwarf itaque proprie notat vicem, numerum redientem, costum. Solita elisione aspiratæ labialis f post r et l liquidas linguales, kwarf, warf fit war, ut koerf corbis, dorf, audeo, fiunt koer', dor'. hoédde, huódde, idem quod P. piip,

Ang. pipe, Ang. Yorksh. hod, idem. hulk, cg. idem quod piip. Nl. v. hulche, concha, Nl. kink-hoorn, propter sinus flexuosos. Ang. v. hulk, Ang. hull, (F. hul) husk; dial. an old excavated working, a mining term, cavum navis.

Hol. Het kol van 't schip.

koaiker, cg. venator in lacu anatario, quem, vel possidet, vel solus conducit. Laculus anatarius cingitur fere semper pratis humilibus, in quibus pascuntur venatoris boves; hic enim, cum tantum anni partem anates feræ in suum confugiant laculum, simul vitam quærit in colendis pascuis. Inde kooiker quoque audit kooi-boer; aggricola anatinus. koai-man, idem. Ang. decoyman.

koáikje, vb.n. venatum exercere in lacu anatario.

kobbe, cg. tubi anatarii extremitas rete munita, in qua anates capit venator. Ang. v. cub, a coop, a henhouse, North. a bin. Ang. v. to cub, to confine in a narrow place. F. Kobbe, nassa ex vimine texta, rotunda, duplex, coniformis, introitu lata, desinens in tubum angustum unde pisces redire nequeunt. EIN'.

lók-ein, og. (anas alliciens) anas ciour quæ seducit anates feras in decipulum, Ang. decoy-duck. Dicitur quoque kooi-Hæ illices libere natant in laculo anatorio; sed a medio mense Martio usque ad primum Maji diem, et a medio mense Junio usque ad medium Septembrem clauduntur. Hoc vocant di kooisinen kõkje, illices in cavea recludere. Hók, cavea.

piip, cg. fistula, tubus, arcus sub ponte lapidea, sinus lacus anatarii opere arcuato tectus, Ang. Lincolnshire pipe

idem. Ags. pip, fistula. ryd-wâl, cg. idem quod sit-vál. Ags. ridan, equitare, insidere, premere. F. ride, vehi equo vel curru, hinc inde ititare, movere et vexare quem; 'n rit fen feinten ind fammen, concursatio, itus et reditus juvenum et puellarum; 'n rit, locus quem cursitantes frequentant mures, glires, canes, feles similiaque animalia. Figurate rite, mos temporalis.

sit-wâl, cg. ripa graminosa laculi anatarii purgati arundinibus, ubi anates sedent et requiescunt. Nota eandem ripam in decipulis anatum Lincolnshire, The banks of the lake on each side of the ditch (or "pipe", as it is called) are kept clear from reeds, coarse herbage, et cæt. in order that the fowl may get on them to sit and dress themselves. Pennymagasine. 1835. p. 61, a.

eine-aei, n. ovum anatinum, *eineaeis*scyl, putamen ovi anatini; acis-scyl, ovi putamen in genere, præcipue tamen gallinæ. Ang. eggs-shel. Ags. scel, Ang. shell, F. scyl, putamen ovi, mali. Nl. schil, putamen ex. gr. mali, pyri; dop,

putamen ovi.

Inter veteres Frisios regnabat superstitio sagas in ovorum putaminibus ut in cymbis per lacus et maria quaquaversum navigare ad incautos artibus suis magicis infestandos, quod ut impedirent post coenam frangebant putamina. Ipse dum juvenis pransus apud veterem colonum nostrum his auribus audivi senem post cœnam famulæ mandantem, "Cura, ut ovorum puta-"mina frangas!" Hæc superstitio, antiquissimis temporibus forte commune totius populi Anglo-Frisici, per tot seculorum decursum stetit immota inter ejusdes stirpis gentes consanguineas licet toto oceano divisas, Frisice quippe et Anglos in Scotia, qui hodie vocantur Scoti. Audi verba sequentia Jamiesoni;

"egg-shel, Breaking of an egg-shell.

Here (in Angus) Noroway is always talked of as the land to which witches repair for their unholy meetings. No old-fashioned person will omit to break an eggshell, if he sees one whole, lest it should serve to convey them thither." Edin. Mag. Feb. 1818, p. 117.

This custom is as ancient at least as the time of Pliny. For feare likewise of some harme, see wee not that it is an usuall thing to crush and breake both egge and fish shels, so soone as ever the meat is supped and eaten out of them; or else to bore the same through with a spoone stele or bodkin?" Hist. B. XXVIII. c. 2.

He is here speaking of the power of the infernall fiends." Supplement to the Etymological dictionary of the Scottish Dictionary by John Jamieson. I. Egg-shell.

Gr. νῆσσα, Lat. anas, gen. anatis, Ags aned, ened. Here vox, omnibus Germanis cum Græcis et Latinis communis, ultra solitos nostræ originationis limites se abscondit, nisi stirpem quis detegat, e qua apud omnes vox creverit. Consule tamen, Griechische Etymologie von G. Curtius, 284.

EIN', n. finis. Apocope d in eind, F.v. enda, einde, m. Nl. einde, n. Ags. end, m. Ang. end. Ein' fen 'e wrâld, ultimi termini mundi. Op Fér wenje men oan it ein fen 'e wrâld, insulani Ferenses remoti ab hominum consortio vivunt. Prov. Op it ein sen 'e fuke fangt men di fisk, (in nassæ extremitate capiuntur pisces) in fine pariantur impensis accepta. It ein' fine, invenire finem, indefesse currens finem itineris assequi: Dat thrinter-hynser fen jou, hwat is dat ien tejep bist! Ja, dat is ien pronkslik; mar di rüen ken it ein' better fine. — Figurate, It ein is er fen wei (finis rei disparuit) res excedit omnem modum. Ho'n bytke di minsce wit, dær is it ein fen wei, quantum est quod nescimus! Fluggens dær is it ein mei him fen wei, pernicitate omnes cursores autecellit. Di man is sejin op, mar fen it pronkjen fen syn wiif ind dochters wier it ein eak wei vel forlern, uxoris et filiarum immoderata in cultu EIN'.

luxuria maritum ad inopiam redegit.—
Er is nin ein oan it fild fen scraber; voier er nou eák mar nin ein oan syn libben / immensis avari divitiis non equantur vitæ anni, quibus eis frustur. — Oan ein, (ad finem) detritus. Di scuón binne oan ein', calcei subtriti sunt. — Oan ein, decrepitus, contritus. Oárreheit is âld ind ten ein', avus natu est grandis et decrepitus, Gal. cheval à bout, outré de fatigue. Di keápman is ta 'n ein; ky hat to folle voeage, mercator, omnia expertus, fere omne suum perdidit. — Di twoa einen kenne eltsoar nat birikke, Ang. The two ends do not meet, pecunia expensa superat summam receptæ.

it ein, in genere, finis malorum. Wi hawwe it ein noch net, nondum attigimus metam malorum, quæ nobis minantur: ex. gr. res novæ, bellum, tempestas, cæt. Respice finem! — Kin', spatium, longitudo quædam. Ik bring myn gàsten 'n ein wei, abeuntes convivas comitor per spatium quoddam. It binne hele einen om fen Leouwert nei Griss to rinnen, ambulatori iter longum est a Leovardia in Groningam.

'n ein' tou, tortæ cannabis linum. eintsje, n. (fili, restis finis) filum. *Foár* junges, dy um nin siszen jane, is neat better as 'n ein' tou vel einteje tou; 'n eintsje kærs, candelæ frustum ultimum, Gal. bout de chandelle. It eintsje kærs barnt yn 'e piip, morti proximus est, Ang. candle-end. In partibus Trans-Isalaniæ vicinis Frisiæ (Blokzijl, Giethoorn) et Zaendammæ, endje brood, Hol. boterham, Gal. beurrée panis frustum butyro litum. Hol. Een endje mensch, homuncio, quod Franci verterunt B. L. un buta de homine, Gal. bout d'homme. Ang. end, fragment, broken piece, Thus I clothe my naked villany With old odd ends, stol'n forth of holy writ, And seem a saint. Shak. — Alle einen binne to koárt (ad meysurandam totam longitudinem omnes chordarum extremitates deficiunt) foro mersus erat. -Ein' finis (pagi, agri cæt) limes, et contentum pro continente, pagus, agri. F.v. da bisette ellick syn oerd ende syn eynd, Nl. v. eynden lants, regionis plagæ. In locorum nominibus Wälds-ein, (sylvæ limes) vicus in pago Wimbritseradela; Sweach-west-eynde pars occidentalis Swage, vicus in CollumerlanEIN'.

Wester-ein', viculus olim, nunc prædium autoris, prope a Workumo austrum versus, (Ang. West-end, pars occidentalis Londini). Ut-eynde, (limes ultimus) in Smallingerlandia (Tab. Geogr. Schotani) boream versus inter fodinas terræ causticæ; Opeynde, vicus ibidem.

by it ein habbe, occupari de aliqua re. By it ein' habbe, (tenere rei cujusdam extremitatem manu) præstare, agere, niti. Junges, dy allerlei fiten by it ein' habbe, dær is hwatte fen to meitsen, qui aliis lepide jocum et dolum nectunt pueri, nobis commovent expectationem sui.

oan ein'scurre, frustulatim differre, dilacerare, Da syn faem him afscreau hat Hidde hjar letterke oan alle einen scürd. — Fen eltsoar scurre, disrumpere; findi, rumpi (irâ), Junge, pas op! Di âlde ken sa fen ein scurre, Cave, bone, ne pecces! Herus vir iræ paratioris et ferventis est." Plautus utitur *findi* eodem sensu.

fen 'e ein (de fine) F. fenne ein af oan, (inde ab extremitate) inde ab initio. (B. L. de buto) Gal. debut, principium,

exordium.

yn 'e einen. Di swift jaget it yn 'e einen, nebulo comessando, bibendo, bacchando omnia sua dilapidat.

oerein! oerein! Gal. Debout! Debout! 'n Fet oerein' sette, Gal. mettre un ton-ueau debout. Di Goutumer stins stiet noch oerein, Gal. Le chateau de Goutum est encore debout. B. L. butum, finis, extremitas, terminus. Prov. Oerein! Seit it jild, Gal. Debout ! dit l'avarice. Galli similem phrasin Francicam ad literam Barbaro-Latine verterunt de buto. B. L. butum, Gal. bout, finis; but,

scopus, Nl. doeleinde.
oer ein' rîze, surgere. Riis oer ein/
Di sinne scynt yn dyn næst, Surge! sol surgens tuum illuminat lectum. Ang. v. to end, to erect or to set upright. Riucht oerein stean, stare recto corpore. Oer ein', Nl. over end, proprie, supra, i. e. erecta extremitate. Oer it ein' trusselje, in caput devolvi, Nl. hals over kop nederstorten. — Di mæst oerein sette, malum erigere. Navium minorum malus est mobilis, et pro vento secundo vel adverso, erigitur, vel demittitur. Vi venti contrarii nautis difficile sæpe fit erigere malum, EIN'.

unde phrasis, Di man ken di mast naet oerein krye, (homo miser malum erigere, adeoque ventis navem propellere, nequit, i. e.) res suas laxatas instaurare nequit; in tuto esse ei non succedit. In re venerea hæc phrasis innuit senem effætum, cui veretrum laxatum salire negat.

Di klitsen havvoe mei al dat gekreau, mei dat rachen ind scelden, di hele buorren oer ein brocht, ad scortorum rixas clamosas tota convolabat vicinia. F. klitse, meretrix, Nl.v. klick-spille, mulier levis, inutilis, futilis, garrula. — Hy is anstons op 'n ein vel it ein', rap-tim iraseitur. Proprie, confestim surgit indignatus. A cane vel fera desumta figura, qui in furente aggressu se posterioribus erigunt pedibus; inde synonyma phrasis Hy is anstone op syn efterste poten. — Op it ein weze, assui sollicitudine. As gjirge Kei fornimt dat it um syn jild to dwaen is, is er altiten gdu op 'n ein, Gerardus tenax, ubi sentit suos agi nummos, misere cruciatur.

eintsje-bislüet, n. conclusio finalis. It eintsje-bislüet is di déad, mors ultima linea rerum. It ein, idem. Ang. 'T is the great business of our life to fit ourselves for our end. L'Estrange.

einel-peale, cg. meta, terminus. Nl.

eindpael.

einleas, adj. infinitus, æternus. Ags. endeleas, Ang. endless.

einling, adj. tandem, hora ultima.

endelik, adj. F.v. finalis, postremus. Mith ener endeliker sententien sal hi di seka dela, sententia, quæ finem imponit contentioni, causam dirimet. Estlike fréd halda, pacem immutabilem servare.

einling, adj. ad finem positus, It einlinge hus, domus ultima platese. Di einlingece balke is formôgele, ultima ta-

bulati trabs cariata est.

endelest, adj. F.v. extremus, ultimus, idem quod F. einlingek. Thet eindeleste lid an de fingeren, membrum extremum digitorum, F. It einlingste lid oan 'e fingers. Associatur end, finis, cum adj. læst in Einlik-ind-to-læsten wint moed mei riucht di striid, tandem bona causa triumphat. F.v. enda, finis; lest, ultimus, superl. adj. let, serus. Ut Ags. nehet, proximus, in ender-nehet, ultimus, F.v. ender-nest, extremus, ultimus.

EIN'.

eingje. vb.a. et n. einje, eine, finire, proficere, finem rei attingere. F.v. endia, einda, endegia, finire, finem imponere. It gære mei mæsen af to engen eindt net; dær mat di seine by komme, cultro abscindere gramen non proficit, falce utundum est: einje, ad finem, i. e. consummationem rei vel metam tendere. It eint as 'n lûs op 'n tarrich kleed, (procedit ut pediculus in stragula pice illita, i. e.) lentissimo

gradu.

ein-sjitte, vb.n. approquinquans in metam properare gressus. Ang. v. endi, ex. gr. endi, endy, Ayenbite of inwyt, 110, 118, 115, per apocopen terminationis an, Ags. endian. Endian, per apocopen lit. n, F.v. endia, et transiente i in j et a in e F. (endje), einje. Altera forma F.v. enda, einda, F. eine. Angli abjects tandem tota terminatione to end. Eodem modo lapsu temporis pedetentim truncata sunt verba Ags. halgian, Ang. v. haldzi, 7, 237, Ayenbite, Ang. hallow. - Ags. macian, Ang. v. maki, 44, maky 27, Ang. make, F. u. make, F. meitee. — Ags. locian, Ang. v. loki, 5, cæteri loke, F. loke, Ang. look. — Ags. thankian, Ang. v. thonkie, 6, 7; F. thankje, Ang. thank. — Ags. vearthscipe, adoratio, veneratio, (veorthscipian?) Ang. v. worthssipie, 5, 6. Ang. worship, to worship. - Ags. sverian, Ang. v. swerye, 6, F. swarre, Ang. swear. - Ags. leornigan, Ang. v. lyerni, 2, 84, cæt. Ang. to learn. - Ags. heran, hyran, Ang. v. hiere, 177, 244. F. here et hierre, hjerre, Ang. to hear. Dan Michels Avenbite of inwyt or Remorse of conscience, in the Kentish dialect, 1840 A. D. edited by Richard Morris Esq. London, published for the early English Text-Society, By N. Trübner & Co. Paternoster Row, 1866.

Ut A.v. terminationem infinit. Ags. ian abbreviarunt in i, sic. F.o. termin. infinit. F.v. ia vel a in i. Cito ex meo MS. Memoriale lingua Frisica J. C. Mulleri, 1691, exempla sequentia. Ags. arian, F.v. aria, eria F.o. eri, 67. — Ags. gangan, F.v. gunga, F.o. gungi, 85. — Ags. habban, hæbban, F.v. habba, hebba, F.o. habbi, 88, Ang. have, F. hawwe. — Ags. healdan, F.v. halda, F.o. holdi, 16, F. halde (hade) Ang. to hold. — Ags. kangian, F.v. kangia, F.o. hungi, 87,

EIN'.

F. hingje, Ang. to hang. - Age. cuman, F.v. cuma, F.o. kumi, 87, Ang. come, F. kume et komme. — Ags. macian, F.v. makia, F.o. macki, 71, Ang. make (méke) F. métse, meitse. — Nl. maden, maeyen, metere pratum, F.u. mad-land, pratum fenarium (proprie fenisicia), F. mad, mensura prati cujus fenum messor die uno secat, F.v. mede, pratum fenarium; fenne, pratum pascuum, Ags. mæd, pratum, Ang. meadow, Ang. v. mead (mied), F. miede, pl. mieden, prata fenaria; miedje, fenum secare, di finne miedje, prato pascuo uti in senisecium. Nl. maden, F.o. miadi, metere, Ang. mead (mied), mead-ow. pratum pascuum æque quotannis metendum.

Dialectus Northumbriæ Anglosaxonicus, in quo Su Cuthberti Euangelium conscriptum est, pluribus infinitivis absciderat # finalem; ex. gr. gehalgia, sanctificare; gecuma, venire; lokia, videre; thenka, cogitare; veorthia, venerari; sveria, jurare; leornia, discere; hera, audire; aria, honorare: gonga, ire; habba, halda, tenere; honga, pendere; vide hæc et multa ejusdem formæ verba in glossario quatuor Euangeliorum Northumbrico-Anglosaxonicorum editore K. W. Bouterwek, 1857.

Ex hac comparatione discimus, Anglosaxones-Northumbriæ, haud aliter quam Frisii veteres, terminationem infinitivam as breviare in a; discimus præterea Anglos veteres Cantiæ terminttionem Ags. ian, seque ac Frisii orientales Sec. 17, reducere ad i. Eadem organa loquelæ eademque innata cogitandi ratio in lingua nationum affinium, oceano licet et sorte separatarum, ad candem apocopen infinitivi eandemque vocalis trensfigurationem

Prov. Dan op 'e rein jouwt 'n bisciten ein', ros post pluviam se solvit in pluviam novam. — Du haeste altyd dijn eijn als alle malle lioe', Burm. 15, tu in tua obstinate perseveras sententia ut omnes stulti. Ein' in hac figura est finis restis, quam obstinate tenet autosophus contra sapientiorem, qui tenet alteram. — It swierste ein' boppe, haud sapientis est semper pessima augurari et pavere; proprie, qui trabem elevare tentat non graviorem sed leviorem extremitatem prius tollit. — Di

EINSE.

faem is oars goed, mar it midden hat di beide einen yn 'e macht, virgo est virosa, cæterum bene morata: proprie, medium (vulva) dominatur in extremitates (caput et pedes, i. e.), ingenium et motus, sive actiones. Frisii rem veneream convelant verborum et sententiarum figuris.

EINSE, ENSE, ENZE, EINZE. Vox ex Lat. uncia oriunda. Uncia erat assis pars duodecima; in genere rei totius pars duodecima; ex. gr. uncia agri, duodecima pars jugeris; uncia, pollex, pars duodecima pedis. Anglosaxones uncia mutărunt in yndea, indea, primitus uncia, sed deinde measura longitudinis, unde Ang. inch, (pollex) pars duodecima pedis, F. Er geane tolf thommen yn 'n Frysce foet. — Frisii veteres rationes subducebant per punda et einea, quæ tamen non erant nummi cusse, et tantum certam summam argenti, pro variis temporibus variam, indicabant. Neque Anglorum pound nummus cusus est. — Mensura agra-ria Frisiorum erat punde-meta, F. pouns-miete, pouns-mjitte, quam dividebant in 12 einzen (uncias), et quamque einse, (unciam) in 20 penningen, B. L. peningas. Pund erat primaria unitas in re nummaria, quam ut pondus ipsum dividebant in 12 partes, i. e. uncias. Penning itidem erat numulus, sed minimi valoris. Veteres videntur mensuras agrorum definivisse secundum vectigalis summam, quam certo agri spatio imposuerunt, vel secundum pretium, quod certa agri portio primitus valebat: inde forsan congruentia inter nomina partitionum in utraque re nummaria et agraria. Punde-mela proprie est mensura, portio agri unius ponderis vel libræ. Supervacuum est monere libram argenti variis locis et temporibus fuisse variam; adeo certi quid statuere haud licet. O.F.W. 399.

Frisii pondus suum, quantum ad monetam, dividebant in 12 uncias; itidem in mensura agraria pundemetam dividebant in 12 uncias, quamque unciam in 20 penningas. Itaque pundemeta tenebat 240 penningas, quarum queque erat unius virgæ quadratæ regiæ, F. u. konings-roede. Quæque einsa in latitudinem porrigebatur ad unam virgam, in longitudinem ad 20 virgas regias; tenebat igitur 20 virgas qua-

EKER.

dratas regias, quæ duodecies multiplicatæ faciunt 240 virgas regias quadratas, i. e. unam *pundo-metam*.

Hæc mensura ad normam Romanam non primaria mihi fuisse videtur. Frisii veteres computabant agri mensuram quoque secundum ambitum, quem messor spatio unius diei demetebat; ex. gr. dei-meth, Ang. v. days-math. supra 636. Viget hodie it mæd, F. u. it mæd, pundemeta sesqui-altera. Alias Frisiorum mensuras cum Frisiis nominibus suo loco indicabo.

Hodie omnes veterum mensuræ abrogatæ locum cesserunt ulnæ, cujus longitudo nititur nostræ telluris ambitu in partes exiguas diviso. Gal. Le mètre est egal à la dix-millionienne partie de l'arc du meridien terrestre. Pundismata = 36°/...

EITE, n. p. v. unde n. patron. Eitema, Eitema. Ite, n. p. v. Items, nomen vici in pago Hennaerderadela, proprie Itenkus, domus Itæ.

eike, eik, n. p. f. F.b. Amr. Joh. 18. EK, ÆK, F.o. vomica parva digiti dolorosi. Stür. Ags. ece, æce, dolor. Nl.v. Eck, pus, sanies; ecken, exulcerare. Kil.

EK, adj. F.v. quisque, ex elk, F. elts, ut Ang. each ex Ags. ælc. L ante K elidunt Ags. hvelc, hvylc, qualis, Ang. (hwych) which, F.v. hwelik, hwek, huk, (hwolk) F. hwok, hok, hokker; F.v. sulik, salk, solk, talis, F. sok, sokke; F.v. sellik, sulik, sulk, F.u. sük, sükke; Ags. sulic, Ang. such. — F. sa wo'k nat, ex sa wol ik nat, haud ita volo. Asthe swyste sik it sisze, pro scil ik it sisze, si taces dicam, F.u. sa'k' 't segge, pro sal ik't segge.

EKEL, EKEL, F.o. Harl. nepos. Stür-Absque n in Hd. enckel, talus, nepos-Confer F. Nl. ankel cum Isl. ökul, mtalus, malleolus, ökli, Egil. F.v. kni, kne. genu. gradus consanguinitatis.

kne, genu, gradus consanguinitatis.

EKEB, IKKEB, cg. pars agri inter duos sulcos marginales, Frisice greppele, in quos aqua pluvialis defluit; Nl. akker, m. totus ager, Sax. v. accar, m. Gothi ak·s, m. ager cultus, ἀγρόσ. F.v. ekker, m. ager, pl. ekkeren et eckerar. Vetus Grammaticus F.v. ecir, pl. ecirs, et eceren, G. J. II. 4. Hodierni F. pl. ekers, ikkers, exceptis Hindelopensibus, pl. ekren, ut leplen, cochlearia, F. leppele, Nl. lépele. Ags. acer et æcer, m.

EKER.

in genere ager, juger, pl. æceras, jugera. Si æcer ut prædicatum in compositis notatur accentu, duplicatur Ags. c, æccer-man, æccer-ceorl, Nl. akker-man, rusticus; Nl. v. akker-keerle, idem. G non duplicatur in formis primitivis. Gr. ἀγρόσ, Lat. ager, unde Frisii recte cker.

Frisii porcam in horto, vel in agello olitoris, vocant bæd (lectus) Ang. Nl. bed, Lat. pulvisus, qua voce Nl. v. addita distinctionis gratia acker, usurpabant de agrorum porcis, "acker-bedde, j. bedde porca." Kil. Nl. bed, F. bæd, pulvinus in horto olitoris, ellyptice dicitur pro Ags. vyrt-bed, (herbæ lectus) pulvinus (olitorius).

Frisii dividunt agros, sive aratro obnoxios adeoque frumentarios, sive prata, in porcas plerumque oblongas, et ita leniter convexas, ut sola aqua superflua in sulcos laterales (F. greppels) defluat, ne nimio defluxu humus exsicectur vel nimia pluvia maceretur. In sola Scotia similem pratorum conformationem vidi. — Di poepes lisse di finlanen nat op ikkers, theotisci prata non in porcas distinguunt.

Arvorum porcæ angustiores sunt quam pratorum, quare illæ vocantur smelle ikkers vel bouw-ikkers; hæ autem bréde ikkers vel greide-ikkers; dicuntur etiam lytse (parvæ) et greate (magnæ) ikkers, porcæ. Wærom leit dy sinne op smelle ikkers? Omdat it bouwlân wæst is, quare hujus prati porcæ tam latæ sunt? Quod fuit arvum. Inde adjectiva breed-ikkerich lån, latis porcis ager; smel-ikkerich lån, porcis solito globosioribus ager; plat-ikkerich lån, ager porcis solito planioribus.

Utrarumque porcarum forma in planum universe est oblonga, quæ fere quadrat cum figura Anglorum acre, de qua Johnsonus, A quantity of land containing in length forty perches and four in breath.

Phrasis. Hy lit Goads wetter oer Goads eker rinne, socors futuri casum cæcum se et suos regnare sinit. Alias Hy lit Goads www oer Goads lán wave.

bean-ikker, cg. arvi porca ferens fabas. Hodie quædam prata di bean-ikker, F. u. de boonakker, audiunt, quod olim fabas, quabus Frisii se maxime aluere,

EKKE.

reddebant. Ex. gr. Gemeente Ee Sect. A. Nº 696, 704.

bouw-ikker, cg. porca arvi.

even-eker, F.v. æquata agri planities.

Alle weruar motma leia ewen-eker, omnium fundorum solum vicinis æquandum est.

weid-ikker, cg. prati porca.

ekerje, ikkerje, vb.a. planitiem agri dispertiri in porcas oblongas, quarum sulci desinunt in fossulas aquarias, F. lán-sleátten, sleátten, Nl. sloten.

op-ékerje, op-ikkerje, vb.a. porcas agrorum planas in medio cumulata terra paululum glomerare. Inde Calepinus, Diot. "porca, verheven aerde tusschen twee voorens, een bedde van aerde, terra elata inter duos sulcos. Ang. a ridhe betweene tovoo forrovves." p. 22. Nota bene Ang. v. ridhe, porca, qua voce carent glossaria Anglica. Proprie notat solum extundum sive globosius, Isl. rit, pelta, clypeus, arcus. — Scotis veteribus rigges erant agrorum porcæ. Frequentabant quoque a rygge of tand, porca, semita elevatior per agros. Ags. hrycg, dorsum; Nl. berg-rugh, Lat. dorsum montis, jugum montis. Ang. ridge, dorsum; ridge of hills. Ridge, sulci margo; Wheat must be sowed above furrow fourteen days before Michaelmas and laid up in round high ridges. Mortimer. Jun. Et. rig. Douglas, fo 196, 6, quhare thou thy riggis telis for the saw. Jamieson Rig. — Tropice, altius repetere res præteritas, ut ophelje, in altum tollere, figurate, renovare memoriam. Mem ekkerre alle alde dingen fen heit syn jonkheit op, mater recolebat omnia e patris juventute, altius arcessebat.

EKERKE, n. (êkerke) conulus acupictus lineus pendens de angulo sudarii, glandulæ quasi specie. Diminutivum st. eker, idem, ex aker q. v. p. 74. Confer F. u. ekkel, glans, et Skt. agra, cuspis, Germanice akra, F. ierd-aker, Nl. aerd-aker, lathyrus tuberosus, proprie acuminata poma subterranea, forma fere glandis, quare apud Hollandos quoque audit aard-eikel, glans subterranea. Hall, 63. Et propter radicem tenuem forma caudæ murinæ. Sax. n. eerd-müeskes, Nl. aerd- muisjes.

EKKE, n. p. v. per apocopen pro Ags.

Ecgfrith, n. p. v. gladii protectio, se-

EL, n. F.b. callum. Joh. 101. Ags. il, m. F. a, n. Nl. eelt. Jungere fere solent *il ind swaerd* in phrasi, It saechfyljen giet ien (jin) throch il ind swaerd kinne, qui serram acuit cruciat aures. Jungebant et F.v. voces binas, tui se il ind moart fon farendum and fon fretma. Swart, cutis spissa, F. swaerd, cutis porci, Nl. v. swaerde idem. Kil. Hol. swoord, idem. Ags. sweard, idem, cutis porci cum setis, cespes graminosus, gramen. Nl. v. swaerde van den hoofde, capitis cutis, que est notio F. v. sward, ut & callum plantæ pedis. Richth. Rechtsquellen, p. 246, 214. Ags. il, callus, cutis spissa plantæ pedis. Jun. Et. sword, swerd.

ELBE, RLWB, cg. fluvius Saxoniæ ostio Holsatiæ et Hanoveræ intermedio. Angli Shetlandi elb, aqua; i da elb, in aqua. Isl. elfr, f. amnis, fluvius, nomen commune plurium fluminum, quæ prædicato inter se distinguuntur. Isl.

saxelfr, fluvius Saxonum (Saxar elfr)

F. Elsoe igitur ellyptice dicitur. Isl. Raum-elfr, fluvius Romorum, hodie Glommen in Norvegia; Gaut-elfr, Gothorum flumen; Far-elfr, cæt. Egilsson

in vocibus.

elf, Frisiis Bor. ut Suethis nomen est appellativum, notans flumen; aqua fluens, apud incolas collium littoralium vel insularum (Hallingen), vadum fluens per contiguum continentem, de eelf. Outzen 60.

ELBERICH, n. p. f. Elberich, n. p. v. an. 1090. Först. I. 60. Gothi in Italia reliquerunt n. p. v. Albarik sec. 10. Albrich in vita Liudgeri, Aluerik Freckenhorst, nomina propria virorum.

Forte Alforum ope potens?

mål-elberich, vesana, stulta Albarica. Puella cum lascivit, proterva est, hoc dicterio notatur; in antiquiore Warnsæ idiomate valet de viri deliramentis, Gal. excentricités. Quid si hæc notio alluderet ad alvos, mulieres exemtilibus oculis, lamias, Ang. v. elfe, lamia, venefica; elfes, dæmonioli, unde Nl.v. Alue, alf, incubus, faunus; aluinne, lamia, larus; aluen, larvam agere; ludere, nugari, jocari; insanire; aluerije, præstigiæ, ludus, jocus; insania, stultitia. Kil. In mythologia gentium affinium celebratur alforum rex Alberich, Elberick, cui multæ montes et valles erant subditæ. Grimm. Mithol. 1ª ed. 421.

ELINDE.

ELDE, f. F.v. senectus. Ang.v. elth, eld, Nl.v. oude, idem, F.v. jelde, Jur. I. 94, ætas (hominis), F. jeld, senectus, ætas virilis. Præponitur j ante Isl. ellda, ignem facere; F. jeldje comburere, ardere. F. Elke, n. p. v. Jelke, idem. Elger, fuscina, Jelger, idem. F.v. Elne, ielne ulna, F. jelne, cæt.

ELDER, ALDER, n. F.v. parens. nom. ieldera (jeldera), alder, aldera; gen. elderes, elders. Plur. n. alder, ieldera (jeldera) ielderen (jelderen), gen. aldera,

eldera, dat. elderon, accus. alder, aldera. elder, F.v. in genere parens, tum mater, tum pater; hwersa thet alder syn kind forthliwat, sicubi parens suo infanti supervivit; sym non patrem solum, sed et matrem attinet, adeoque ambos, ut F. as 'n âlder syn bern forlibbet, si parens (in genere pater et mater) suis liberis supervivit.

alder, pl. parentes: ielderen (jelderen) idem. F. álders (åders) idem. alda-féder, m. F.v. avus. F. oarreheit, (alter pater) idem; F.v. aldramoder, alde moder, f. avia; aldmoer et audmoer, Jurisprud. F. oarre-mem, ellyptice oarre. Pro oarre-heit quoque valet pake, et beppe pro oarre-mem. Ags. eald-father, avus. Nl. grootvader, Gal. grand-père, inde mixta vox Ang. grand-father. Alde-moar adhuc pro "avia" valet in notione digiti medii. F. Luze-knipper (pediculorum occisor) pollex. Poátke-slikker (qui ollam elingit) digitus index. Alde moar, (avia) digitus medius; bæste-mear, idem, unde Nl. besje, vetula. Fingerling, vel gouden ring (annulus aureus) digitus annularis vel medicus, Ags. læce-finger; lace, hirudo, medicus. Lytse-pink (parva cuspis) digitus minimus, B. L. auricularis, Ags. earfinger, idem. Confer supra âld-moar, p. 70.
ELGER, n. p. v. Supra alger 83. Ang. v.
Algar, n. p. v. Lower I. 26.

ELINDE, cg. miseria, proprie exilium, quod antiquis temporibus propter mutuum gentium odium, periculi et miseriæ erat plenum. Nl. ellende, idem, Ags. elland, n. terra peregrina, F.v. ellend, flend, ililend, n. idem. An elende senda, in (terram peregrinam) exilinm mittere; aen ellende sin, perægre esse. Land, terra, n. el-land quoque neut. generis, quod postea degeneravit in fæm. Nl. de, der ellende; Neerl, v. ta-

ELIVE.

men n. dit ellinde, St. Machtelds visioenen.

Ex ali (G. alja, aljis, alius) Alam. ali-lanti, per apocopen est al et el, quod ali accentu corripitur. Sax.v. eli-lendi, F.v. (eli-) ililend, terra peregrina, el-lend. Elinde (8-linde) non est ex el-lende sed ili-lende. Prov. Prunkjen sunder jild is blinkjende elinde, splendide vivere in re angusta domi splendida est miseria. Fig. elinde, quærimoniæ de miseria, tum ficta, tum vera; Beppe het 'n bulte elinde oer di djúre tiden ind di oerdwealscens fen it jongfolk, avia non cessat queri de annonæ caritate et lasciva juventutis petulantia.

elendich, adj. F.v. extorris, exul. F. elindich, miser; 'n elindige keerdel, homo molestus, sive quod alios suis jocis ludibrio habet, sive alio modo exercet; haud dicitur sine quadam benevolentia. Sic matres de puero protervo dicunt, It is 'n elindige junge! ellendechêd, f. F.v. (posterioris ævi)

miseria morbi. Wr syn ellendicheed schel ma' barmherticheed habbe, miseriæ sacerdotis morbo afficti, sontis licet, misereri oportet.

Confer Ang. Northumb. ell-mother (alia, aliena, extranea mater) noverea quippe sæva, immitis, cruda. J. T. Brockett. In ed. 2ª filius W. E. Brockett ell derivat ab eld in Ags. eald-mother, avia, quam causam, falsam licet, approbat Halliwellus scribens eld-mother; hunc autem descripsit Wright.

ELIVE, adj. F.v. mortuus, Lat. ex-animis, Nl. levenloos. Ex. a priv. et lif, corpus, vita, Ang. life, vita; Ang. v. live-less, hodie life-less, Ags. lif-less. Confer e-bete, sine mulcia; e-felle, depellis; e-fretke (absque protectione publica) proscriptus; supra elinde, cæt.

ELK, n. F.b. Amr. martes, Joh. 7, Sed cæteris elk est B. L. equicerous animal boreale e genere cervorum, cujus notitia cum nomine Germanico alces ad Romanas pervenit. Ags. elc, elch, Isl. elge-dyr, n. elgr, m. alces mas; ilgia, f. alces femina. Ang. elk, Nl. éland.

ELKER, forma gen. elkers, ielkers, adv F. v. Alias, alioquin, cæteroquin. Sax. v. Ags. Nl. el- eli: in compositis, alibi, alio; Sax. v. elcor, alias; Ags. ellicor, alibi; elcor, alias; ælcor, cæteroquin, alibi, excipe. — Hwaso deer ielkers ingeet, di is dae grewa schieldich twa

ELKER.

pond, Nl. Wie daer anders ingaet, quisquis cæteroquin (præterea) intrat, debet comiti duas libras, O.F.W. 61. Ielkirs haet hya nates wald oers dan her ayn ledena, illa cæteroquin non habet aliud imperium quam in suse ipsius membra, O.F.W. 188. Nemmen ielkers, cæteroquin nemo, Nl. niemand anders, Nl. v. niemand el. Jelkers et jelkis, cæteroquin, præterea, Chart. 536, a. iel-kers, O.F.W. alioquin, ielkirs, alibi, O.F.W. 362. ielkars, 850, alibi. Jef jelkers swere zakke, Nl. of andere zwaerwichtige zaken, Gab. 29. Ende jelkers gersfalliga lyae, et cæteroquin abscissa membra, Gab. 87. Ende wy mey toe al sulke byfestinga ney wz gueden toedwaen, gelyk jelkers een burger en meenteman der sted forss, Nl. en wij mede tot sulke bevestiging naer one besten toedoen (te helpen) gelijk anders een burger en gemeenteman van voorschrevene stad. Gab. 96.

J in jelkers et pluribus aliis vocibus non est litera absoluta, quæ præponitur, sed ex alia litera, quam excipit, orta, adeoque non per epenthesin, ut grammatici vulgo censent, sed per antithesin in locum vocatur. Luce clarius est in jefts, donum; jild, pecunia, jister sive juster, heri; jitte, fundere; jit vel git, adhuc, j excipere g in Nl. gifte, geld, gister, gielen, Ags. get, git, Ang. yet, similibusque. In jelkers vero j stat pro i: é enim Frisii sæpe mutant in dipthongum ie; ex. gr. Ags. eel, anguilla, Ang. eel (iil) F. iel; Nl. één, unus, F. ien; Nl. been, os, F. bien; F.u. deen, factus, F. dien; Sax. n. geet, it, F. giet; F.b. mutant cath, juramentum, in ias, Joh. 103. Cf. infra cth. F. b. eesk, cinis, (iesk) F. iéske, yiske, jiske, Outzen. cæt. Eodem modo ex Ags. elcor, elcor, oritur F.v. ielkers; processu temporis i transit in j ut a in w, quare posteriores scribebant jelkers. I tamen non accurate indicat sonum primarium, qui intermedius est inter i et j, et contrahitur ex ije, qui est valor F. y. ex. gr. in yei, adhuc. Sonus consummatus literæ j tandem in ultima linguæ explicatione prodit. Mone (Niederl. volkslit. 385, 386, 388) citat formas vocum Frisicas, quales sunt jel, anguilla, jépen, apertus, jen, unus, jerm, brachium, que in Frisia nostra nuspiam et nunquam auditæ

ELLE.

sunt. I in iepen, spen ex antiquiore spen, non movetur. I in iel et ien, quamdiu monosyllaba sunt, manet; movetur cum bisyllaba fiunt. Addita terminatione dimunitiva -ke vel plurali -en voci tel, vel -ling voci ien, themata iel et ien accentu tanguntur, quo sonus ex i promovetur in ℓ , et i positione debilitata fit j; ergo jellen, jillen, anguillæ, jilke, parva auguilla; jenling, jinling, unigena, jinnichste, unicus. Simili modo ex éarm, brachium, pl. idrmen, fit F.b. jarmen, F. jermen. Ex edder, parens, edine, ulna, fiunt idlder, F.v. jelder, idlne, jelne; ex F.v. enich, (ienich) ienich, jenich; Ags. eov, prohl (iouw) F. jou/ ex F.v. eo, Nl. eeuw, F. ieuw, F.v. iowich, jowich æternus. Hujus explicationis centena mihi præsto sunt exempla. Consule Richthof. in voce elren. Ien manet ien quamdiu numeralis "unus" est vel articulus indefinitus $\tau i\sigma$; fit tamen jin cum indicat relativum "se." Prov. Twa wite mear as ten, in re dubia si consilium exquiris duo sciunt plura quam unus. Men matte jin selme kenne, Nl. Men moet sich zelven kennen, nosce te ipsum. Ien (vel 'n) wiif is ien foroarlik ding, semper mutabile femina.

ELLE, adv. F.v. prorsus, omnino. Ex alle, omnis, totus. Nl. alle-heel. F.v. Elle blind, Ang. all blind, prorsus co-

cus. Nl. steke-blind.

elle-heel, adj. F. v. en elle-heel skilling, integer scillingus. F. 'n hele scelling kostet my dat bökje, libellus iste mihi haud minus integro constat scillingo. Nl. Eene algehele omkering van zaken kan haer beslagh niet in enen dag krijgen, novæ prorsus res non uno creantur die.

elle-heel, adv. F.v. Istet hus elle-heel behalden, F. is it hus alle-heel behalden,

domus si tota est salva.

el-mênte, m. F.v. respublica campestris cum agris juribusque communibus, Nl. "gemeynte, ghemeente, commune, communis respublica; pascuum commune." Kil.

elle-mode, elemode, F.b. pars communis agri, quam possessor ut suam portionem suo junxit prædio, licet a communitate separare nefas est, quippe tributiarium solum universitatis. Outzen, 50. F.u. maden, pascua fenaria; F. mieden, idem. Nl.v. maede, Nl. modder, cœnum.

ELLE.

elle-machtich, elle-mechtich, adi. F.v. omnipotens. Amstelodamenses allemachtig, Ags. æll-mihtig, el-mihtig, Ang. the almighty God, Nl. almachtig. — F.u. Jan stap-almachtig, qui pleno eoque superbo tendit gradu, qui magni-

fice se infert gradiens.

el-métha, respublica campestris. F. meth, med, pensum messoris unius diei; meth mensura agri pascui. Nisi proprie conventus publicus, ubi disputant, sermocinantur de commodis universitatis. Gothi mathljan, publice orationem habere; mathl, orationis locus, forum. Ags. methelian, sermocinari; methel, sermo; methel-ern, locus concilii, curia. Nl. v. mael, conventus juri dicundo deputatus, B. L. mallum. Hæc si vera est causa, el-methe proprie est conventus, in quo deputati totius tribus sermocinantur, disputant de commodis publicis.

ELLE, Jella, Jelle, n. p. v. Ags. Ella, idem, rex Northumbriæ, Ragnari Lodbroki occisor. F. Elle-son, Elle-sin, Elles, filius Ellæ, nomen patronymicum, Ang. Elli-son, Elson, Ellis, n. patron. Corrige Lowerum I. 167. Ags. ellen, n. vis, virtus; ellen-læca, pugil; ellen-rof, potens; ellen-codian, æmulari. Isl. el, n. procella; el klakkar, procella bellonæ, pugna. Ellen-dun, Ags. urbs Angliæ (Ellæ mons.) Ellen-sléat, cg. fossa in vicinia villæ meæ Westerend

prope a Workumo.

Nomina propria Germanorum genuina respuebant in baptismi ritu sacerdotes Romano-Catholici, quippe ex paganismo ejusque ingenio oriunda. Mutabant itaque nomina patria in ca nomina sanctorum ecclesiæ Romano-Christianæ, quæ sono proxime ad genuina accedebant. Angli tamen non permittebant proavorum nomina mori tota, quorum magnum numerum ad nomina patronymica, in quibus vitam vivunt immortalem, relegaverunt. Sic Ags. Ælmer, n. p. v. transiit in Ang. Elmer, n. patron. (pugnæ impetu clarus?) F. Jelmer, n. p. v. - Ælmod, n. p. v. in Ang. Elmod, n. patron. — Ags. Ælard, Alam. Elrad, F. Eilert, n. p. v. in Ang. Elard n. patron. — F. Ele, Eelke, Eeltsje, n. p. v. Ele-son, Ele-sin, Eles, Elæ filius, Ang. Elson, n. patronymicum. Ellis, Elles, Ells, Els, idem. Cf. Lower's index of surna-

ELLE.

mes, II. p. 218. — *Eelke-son, Belke-sin, Kelkes*, Belconis filius. Ang. *Elkinson, Elkinson*, *Elkinson*, n. patronymica, et centena alia. F. *Eelk*, n. p. f. *Belkama*, n. patron. F. b. *Eelkan, Belke*, n. p. f. Amr. Joh. 18. *Ele*, *Eale*, n. p. v. *Ela-hüzen*, vicus prope a lacu Hegensi. Cf. Goth. *Agila*, *Egila*, n. p. v. Sax. v. *Bila*, idem. Ags. *Agele*, n. p. v. F. *Igele* (figele hirdholle) id. Ags. *Ageles-ford*, hodie Ang. *Ayles-ford* vicus in ripa fiuenti Midway. F. *Aile*, *Eile*, n. p. v. (Ags. *ege*, timor, timendus?) Först. I. 22.

Nihil etymologo proprius ad manum est, quam diversas ejusdem nominis proprii formas apud Anglosaxones et Prisios ad candem communem reducere fontem. Anglosaxones jam incipiebant sua decurtare nomina propria, qualia Torhthelm in Totta, F. Totte, Wass. II. 131. Sigifrith, in Siegga, F. Sikke, Wass. 127, nisi ambæ formæ stent pro Ags. seege, bellator; Eadwin in Eda, F. Ede, Wass. 101; Alfroine in Alle, F. Elle, Wass. 102. Savyrht in Saba, F. Sape, Wass. 105. Notatu autem dignum est, in historia citari tantum procerum nomina, neglectis nominibus, quæ inter plebem vigent; hæc si ex utriusque gentis usu novissemus admirandam similitudinem de-Poeta Anglus Gowerus tegeremus. narrans seditionem quandam (Wat Tylers insurrection) citavit homines e plebe, qui primas agebant partes. Exemplo sint versus sequentes,

Watte vocat, cui Ikoma venit, neque
(Symme retardat,
Bat-que, Gibbe simul, Hykke venire
(jubent.
Colle furit, quem Bobbe juvat, nocu-

(menta parantes,
Cum quibus ad damnum Wille coire
(volat.

Grigge rapit, dum Davie strepit, comes (est quibus Hobbe, Larkin et in medio non minor esse (putat;

Hudde ferit, quem Judde terit, dum (Tibbe juvatur, Jacke domosque viros vellit, en ense (necat," &c.

Lower L 159.

Heec nomina in ore populi, qui vitat sesquipedalia verba, perdiderunt partem finalem, et deinde per solitas literarum inter se permutationes in has

ELLEVA.

migrarunt formas. Quod autem mireris, hic exitus apud utramque gentem fuit idem propter conformationem organorum loquelæ in ambabus ejusdem stirpis gentibus candem. Lege sequentem comparationem, et ipse judica. Omnia nomina Frisica, quæ laudo, in hodierno vigent usu, sed ea cito e catalogo Wassenbergii, autoris gravissimi, ut hujus autoritate omnem fictæ vel distortæ formæ suspicionem a me removeam.

Watte. F. Watte, Wass. II. 182. Watee. ib. --— Thema. F. Tjomme, 181, cum Thomas nihil habet comne. —— Symme. F. Simme 127. — Bat. F. Bate, Bade, 97. Lat. Gibbe. F. Geb. Bato, Batavus. —— Gebbel, Gebke, 175. — Hykke. F. Hycke, 176. — Colle. F. Colla, 173, unde nomen vici Collum ex Colle-ham. Bobbe. F. Bebbe, proprie capito. Frisii et Angli aliquando maledicta e trivio arrepta mutabant in nomina propria. Inter Romanos florebat familia *Capito.* -Wille. F. Wille, 183, plene Goth. Filianandes. Grigge rapit. Aga. greg canus; Ang. greyhound, canis venaticus. Hol. Gre gertje, n. p. f. — Davie strepit. F. Davie, 178. Nl. daven, daveren, tre-– Hobbe. F. Hobbe III. -Larkin. F. Lurk, 118, Larch, 177. F. lark, larts; ljurk alauda, Ang. lark ex Ags. laferce. Isl. lafa pendere in - Hudde. F. Hudde, nomen gentile Hollandorum; Hidde, n. p. v. Hotte, 112. — Judde. F. Jut, Jot, - Tibbe. F. Tyb, 181. Tyebbe, 116. -180, Tjibbe, 180. — Jacke. F. Jake, Jakkele, 118. Jocke, Jukka, 115, 177. ELLEFEN, ELEFEN-BIEN, n. ebur, (os elefantis). Nl. elpen-been, ivoor. Kil. elefen.

BLLEVA, ELLEVB, F.v. undecim. Nl.v. ellif, Nl. elf, F.v. andiova, alvene. F. àlwe, élwe, alibi elwe. Ags. endligon, Sax.v. ellevan, Ang.v. enleve, Ang. eleven. F.v. and-lova pro an-lova, ut Ags. end-lafan pro en-lufan, ut probat Goth. ain-lif. F. u. numero ellif, olim insanocomium Snecse, notatum numero XI; Hy moet nar nummero elf, navigat Antieyras, insanit. — Frisiorum numeri hoc ordine procedunt, 38 acht-ind-thritich, 39 neoggen-ind-thritich, 40 fürtich, 41 ién ind-firtich, F. u. ien-ind-fertich, no-

ELLEWETES.

autem elf-ind-dartick, (undecim et triginta), qua formă Frisii rident nimis scrupulosam disceptationem vel fastidiosam agendi rationem. F. u. Dat gaet dar alles op syn elf-ind-dartigs, ibi res minimæ attente et tarde fiunt. Phrasis orta est e comitiis Frisiæ, ubi delegati 40 pagorum et 11 urbium summa accuratione et lento gradu de commodis

reipublices agebant.

BLLEWETES, ALLE-HURTTIS, F. oarshwat, F.u. anders wat, proprie, aliud quid; as care hwat, ut aliud quid, i. e. omnino, prorsus. F. di faem is sa thwang as care hwat, F.u. it meiske is so mooi as anders wat, virgo pereleganter cults est. F.v. sa ni mey thiu stole ellewetes nawit ruogia, (versio textns Lat. Barb.) et stols penitus non accusabit." Lit. Brocm. Richth. 145. Stole, actor tribunalis ecclesiastici. Elleustes nasoit, penitus, prorsus non, nequaquam. Nl. v. el, alius; iemand el, alius quispiam. Ags. ell, alius. Elle, alius, ut in ellisse quod vide. Confer Nl. v. ellers, el, Nl. elders, alibi. Si nat, F.u. niet, reticetur, F. as oarskwat, F. n. als anders wat, quoque notat "prorsus non." F. Binne wy hjoed fry fen ecostle? An hodie ferias habemus ludi literarii? Resp. Ja, as oars hwat, nequaquam. Idem significatur verbo meye, licere. Hjoed binne wy fry fen ecoalle, hodie ludi literarii ferias agimus. Resp. Ja, het mocht hwette! Ferise, si Dîs placet!

el, Nl.v. niemand el, Nl. niemand anders, idem. Ander, alius, gen. anders, ut Nl. recht, rectus, rechts, dextrorsum.

elles, F.v. adv. alioquin, alias, cæteroquin; el, gen. ellis. Gothi alis, Ags. elles, Ang. else. Hwa so da oderim een mes to-throght, jefte scot, jeft ellis scharp wepen, quisquis in alium jacit cultrem vel telum, vel cæteroquin aliud ferrum acutum. Chart. I. 394, b. F.v. trogha Ags. thragian, throgian, Ang. throw, jacere. Richthofen male trekka, trega, p. 1093. De redesluiden moghen vrbieda dobbelspil. De dar dobbelt vr dat bod der redesluiden, de vrberdt enen schilt. Item, der dat dobbelspil inne hald, also fule; ende dat to der redesluidene behöfte, vetseydt thry dagen in den festelauent, ende thri dagen in da jeermarket, ende ellis alle bouerye, der de redesluiden vrbiddet, bi liker pine,

ELLORN-BOEM.

Chart. I. 395, a. Age. inse, n. intima pars domi, conclave, cubiculum domus; innoth, interiora et secreta, qualia cor, stomachus, uterus. Ang. v. inn, domicilium, Ang. ins, diversorium, Nl. waer de reisiger inkeert. F.v. inne hálda, Nl. in huis, binnen huis houden. F.v. dobbelspil inne kalda, intra parietes suas recipere aleatores. F. 'a hucke fen háld-oan, domuncula suspecta, ubi juvenes et puelle alliciuntur ut amori furtivo morem geraut et comessentur. - Alea licita erat in hilaribus, que quadragesimale antecedunt; hodie Prisii alea ludunt circa tempus solstitii hiberni proposito premio quodam edulio, quale anser saginatus, lupus solito major, liba, cæt. Ellis alle bouerye cæteroquin omnis aleæ lusus a magistratu vetitus simili mulctæ obnoxius est. Nl. boenerije, in genere nequitia, speciatim alese lusus. Item, so en moet men geenerhande boeuerije doen hoger dan om vler scillingen. Koeren ende statuten van Haerlem, van Oosten de Bruin, I. 176. Vide Kil. in boeserye et notam.

ELLINDE, eg. miseria, proprie exilium. Vide elinde. Nl. v. ellendighen, vb. a. (in aliam i. e. peregrinam regionem mittere) in exilium mittere. — Nl. v. (elwerts) ellers, hodie elders, Ags. elleshvar. Lat. aliorsum, Gal. ailleurs.

ELLORN-BOEM, m. W.o. sambueus. E. I. 365. Age. ellaro, idem, pleonastice Ang. elder-tree. Sax. l. ellorn, Ditmarsi elkorn, F.o. Harl. elkörn. — Alam. holantar, Hd. hohlunder, Nl. v. holeniere, holler-iere, holder-iere, (Nl. v. tere arbor, Ang. tree) holder-boom, idem Kil. — Nl. v. vlieder, hodie vlier, vlier-boom, sambucus. F. flier-beam, Hd. Riederbaum. Sambuous quaquaversum in tractu littorali Frisice floret et obvia est, licet ventis sævis e mare surgentibus, qui cœteris arboribus infesti sunt, quotidie obnoxia. Incolæ floribus excitant sudorem et curant catharram in patria humida et uliginosa frequentem. Veterum superstitio sambuco tribuebat vires magicas utiles ægrotis, ejusque affinitas cum mythologia patrum veterrima nos de vera ambarum vocum causa celat. Sambucus veteribus Frisiis erat arbor sacra, sub cujus tegmine mortuorum suorum ossa tuta censebant. In quoque cimæterio cavea est lapidea

ELMISSE.

templo vel templi turri contigua, quæ tenet mortuorum ossa adumbrata a sambuci florentis frondibus. Præter notas sambuci vires superstitio veterum ferebat corticem rami sambucei ab imo ad summum degluptum movere vomitum, e contra a summo ad imum degluptum purgare alvum. Naturæ vel potius creatoris naturæ privilegio fieri credebant, quod arbor tam salutifera, in ipso littoris vicinio, ubi venti marini cæteras arbores supprimunt, læte luxuriabat.

Ang. Adelard, n. patron. olim nomen proprium. Low. I. 150.

ELMISSE, IELMISSE, f. F. v. stips. F. b. elms, f. Bend. 4. Ags. ælmesse, f. Ang. alme, Nl. aelmoes. Ex voce ecclesiastica ελεεμοσύνη. Supra almis, 93.

ELNE, f. F.v. ulna, mensura, proprie, ulnæ longitudo. Membra kominis homini erant mensuræ primæ; quales, digitus, pollicaris crassitudo, spithama (Nl. span) cubitus, ulna, pes, passus, palma, palmarius, palmipes.— Ielna; om da ielna is dat selve riucht, Scot. 102, b. falsche yelna, ulna adulterina, Chart. I. 349. Lat. ulna, Ital. Hisp. alna, Gal. aulne, aune. F.v. elna et jelna. Ex F.b. ealne, accentu posito in á, est edine, et e in i, á in é transiente, iélna, jelna. Exemplis scatet lingua F. péal, pl. peállen, pjellen; kéal, kéallen, kjellen; béam, pl. beámmen, bjemmen. Pro eálne, F. austr. (eólne) jólne. E fonte Græca àhévn fluxit Goth. áleina, alleina, ulna.

Di kóp is my nin jelne lang, tricarum, reluctationis sum impatiens, hodie morosior sum. Narje di man net; di kóp is kim nin jelne lang, ne lacesse hominem iræ impatientem. Cupido expilatus, Mey eyn jelne wird ick metten, Dear ick elckom mey uwtmiet, G. J. 32. "Ick (hab) die ielne te faack mieten," Burm. 35, toties eam ulnam mensuravi ut accurate ejus noscam longitudinem, i. e. virum sæpe expertus nosco ejus indolem.

el, f.o. ulna, mensura. *on Freeske el is*met di Brabantske el synérlei, C. M.
p. 97. El, sensu proprio ulnæ, f.o.
el-bágen, Nl. elleboog, cubitus, f. eármtakke, ib. 25. — on, Ang. one.

ELS, cg. subula, qua cerdones inter suendum calceos perforant, ut filum trans-

ELTS.

mittant et soleam corio constringant. Ags. æl, Ang. v. elsin, elsen. Ags. ævil, Ang. avol. Hja is sa scerp as 'n els (subulà acutior) mulier amara, sentiosa est.

ELS, og. alnus. pl. elzen. elzen riis, sarmenta alnea.

ELSE, RALSE, n. p. v. Elske, n.p.f. Esinga, n. patron. Ang. Elsymge, n. patron. Vide supra Ealse, 827.

ELT, adj. W.o. robustus, corpore sanus, vegetus. E. I. 91. Isl. eljan, f. vis, robur, constantia, Egil. 183.

elte, adj. F.v. vegetus. Ette and sund, vegetus et sanus. F. Jelle, n. p. v. Ang. Ellet, n. patron.

elte and sund, F.v. W.o. Est un sun, integer virium et sanus. Nl. kracking en gezond, F. fleurick ind sous.

elte, n. p. v. ELTS, adj. unusquisque. F.v. ellic, Ags. alc, Nl. elk. F.b. permutatis liquidis l et r, pro elk habent erk; ark, arken pro elk-ien, et arken-an pro elken-ien. Outzen. Ellik stat pro allic, ex al et lic, ut F. like-folle hwa, simile est, i. e. eodem redit, quis omnium. Inde elts, quisque, separatus a cæteris om-Al stat pro gen. plur. allers, aller, F. v. allera-lyk, aller-lyk, quisque. In constructione has duse voces com-positive separantur; ex. gr. F. v. allers iera lyk, quoque anno, proprie, non differt quo anno; allera meta lyk, que-que mensura, F. like folle kwat mitte. Elisione liquidæ l ante gutturalem cons. k, elk fit F.v. ék; aller eeck O.F.W. 340: éch, Ang.v. eche, Ang. each. F.u. sükke, Ang. such, F. sokke, Nl. sulke, ex su-lic et so-lic, talis. F.v. kwelik, hwelc, hwek; hok, huk, quilibet, F.u. hük, hükke, F. hok, hokke, qualis.

Prov. F. Elts it sine den kriget di

Prov. F. Elts it sine den kriget di discel neat, si cuique suum, nihil restat malis. Elts hat noach oan syn eigen, quisque vitiorum suorum satagit, ne reprehendat igitur aliorum.

elts-vel elk-ind-ien, quisque, omnis homo, Nl. elkéén, Ang. Cumb. elcome, quicumque. F. v. ec, quisque, Ang. v. ech, Inwyt ech-en, Nl. elk-één. F. Ha je hundert goune foar my to lien? Ik bin krap by jild; mar don biste elt-ind-ien net. Visne mihi commodare centum florenos? Fere non sum in nummis; sed unus e multis mihi es divinctus; habebis.

ELTS.

elts-oar, se invicem. Eltsoar it nyjier nat afwinne, alter ne alteri præripist commodum justum; ne mihi fucum facias. Helpje ells-oar ind Goad scil jimme helpje, succurrite vobis invicem, et Deus vobis succurret. — Phrasis e trivio, Hja scite yn tén poat, ind drage it mei eltsoar unot (cacant in eodem lasano et uniti exportant stercus) conspirant uniti. F.v. other, oder, or, alius. Ang. each-other. Nl. ander, aer; elk-ander, elk-aer.

by eltsoar, juncti, congregati; mei eltsoar, omnes simul vel associati; tsjin eltsoar, invicem divisi, ut Nl. by, met, tegen elkander. F.v. ele-oderem, elkoedemen, elck-oemen; elkerlyk-orem. Elck mey orem, elck mey oemen; oemen elisa r ex oermen, oar-men. — Jouw my fjouwer fearnen tabak. By eltsoar? Ne, by fearnen elts apart, Nl. Geef mij vier verels tabak. Bij elkander? Neen;

ieder vèrel afzonderlijk.

ien-oar, idem quod elk-oar. Hâld ien-oar ('n oar) fæst, ind jimme scille nat falle, jungite manus et vincetis. Plene di éna den oeder, Gabb. 30. Chart. I. 341. b, infra. Hindelopenses utramque frequentant formam. Ékem, dat. ex éc, Ang. eack, quisque, F.v. allera londa ékem sin riucht omnium pagorum cuique suum jus. F.v. En-orm, F. ien-oar (enoar) F.v. other, oder, or, alius; dat. otherem, oderem, orem contracte Hind. orm. Proprie, unus altero, Lat. alter altero.

elkema, quisque privatim, singulatim, sumtus. Elb-man, quisque homo, per apocopen elkma. F.v. alleramanna-ek, allermonnik, F. elk-ma' pro manna-elk. F. As elkmes 'n lyk part fen di wrâld jown wärd, scoene di méaste noch gnoárje dat hja to min krigene, si bonorum vitæ cuique pars equalis distribueretur maxima pars se defraudatos quererentur. Goth. manleika, m. imago. Ags. manlica effigies humana, hominis imago. Lat. formæ luporum, ferarum, deorum, i. e. lupi, feræ, dei, ipsi. Hd. mansbild (viri imago) vir; weibs-bild. (feminæ imago) femina; frauen-bild, (mulieris imago) mulier. Nl. v. manlyk, hominis imago, homo, quisque imaginem hominis referens. Nl.v. elker manlijc, quisque homo, unus-quisque: man-lije andren cussen ende helsen, (quisque alterum i. e.) alter alterum, se invicem

EM.

osculari et amplecti; manlijc andren sijn gelof vergouden, Nl. Elk den anderen sijne belofte vergelden. Nl.v. Si scoten menich quarreel mallic op anderen in den stride, Nl. sij schoten elk op den anderen menig quarreel in het gevecht. Ex his liquet manlic-under idem esse quod elk-ander. Alam. manno-lic, unusquisque, Graff. II. 750. Deinde mallik assimilatis literis formatur ex manlyk. Porro Neerlandi inverse et perverse pro mallic op anderen dicunt op elk-ander schieten. Rite constructa est phrasis, Nl. De wilden eten elkander, Ang. It is said, they eat each other. Nl.v. Mallik, malk, Nl. malk-ander, Hol. malkaar, dial. menaar. Huid. Stoke, VII. 1005.

Eandem sequuntur normam Frisii. Mannich, O.F.W. 10, unusquisque, ut alre-land-ick (omnium regionum quæque) unaquæque regio, ib. 12. Ick (ik) idem quod F.v. ec (êk) Ang. each (iitsj), Manlyck, F.u. 1436, Ch. I. 512, una, Ghi (Sicka to da Dick end Sacka Ubba-soen) sullet bytalen jonga Asgha to Mantghem manlyck so fele als Aesgha mit sin sempel word invennen wil, Nl. Gij sult met elkan-der so veel betalen, als cæt. F.u. Mal-lick den anderen, Ch. I. 878, b. supra. By mankourem, Gabb. 69. Manliken mey mankorum, Gabb. 86, 93. Manlyck mijt ourum, Gabb. 48. Mith manlik oderem, Ch. I. 539, a. Mit monkkowrum, Gabb. 66. Onder monkourum, Gabb. 69. Mit manluck-oedrum, Gabb. 68. Under mallic ourum, Gabb. 50. Ex malk- vel menk-oar hodierni Frisii habent mekoár; ex elk-oar ducunt elts-oár, quæ sunt synonyma.

EM, m. F.v. (eem) avunculus (matris frater) F. iem. F.v. federia, fedria, m. patruus, (patris frater); ém, gen. émes, dat. ém; pl. émen. Fedria cum exoleverat, F. iem, Nl. oom, et matris et patris fratrem notare cepit. Sax.n. Oyme van vaders of moeders wegen, Teuthonista. Frisii hodierni ex ome, avunculus et patruus, adoptaverunt dimin. omke, cg. idem. — In genere diminutiva sunt neutra; de houn, cg. canis it honke, n. canicula; di broar, cg. frater, it broarke fraterculus. Excipe Nl. de oom, m. F. de omke, cg. Nl. de moei, f. F. de moike, cg. amita; forsan quod utraque vox notione diminutiva

caret.

omke-sizzer, qui aliquem avunemlum, patruum vocat, i. c. filius vel filia, sive sororis, sive fratris. Gal. neveu, miece, Ang. nephew, Nl. neef, avunculi vel patrui filius; nift, avunculi vel patrui filius; nift, avunculi vel patrui filia. Gal. cousin, Ital. cugino, B. L. congenitus, consanguineus. F. miig, cg. consanguineus; nepos ex sorore vel fratre; sodalis, socius, Hark rie, miigh! Audi, bone! Goth. mége, gener. Ags. meg, meig, cognatus, propinquus. Nl. v. maegh, idem.

Propinquorum nomina Frisii aliquando inter se commutant. Pater et mater in idiomate veteri Saenredammæ et Follendammæ vocabantur test en mem (F. heit ind mem). Frisiis australibus vero tast est avus. F. beppe, avia (paterna), Saenredamenses beppe, senex,

vetulus exoletus.

In nuptiis secundis Hollandi liberi ex nuptiis primis nati vitricum et novercam compellant ut suos parentes mortuos ipsos, vader en moeder, (F. keit ind mem.) Apud Frisios nomina ista venerabilia honorificaque cum parentibus ipsis in nocte sepulchri sunt defossa. Privigni privignæque vitricum compellant ombe, avunculus; novercam moite, amita, quem honorem novi parentes privignis remunerantur præmio libi sachariai longioris, cui crustes exstremæ abscissæ sunt.

EM, m. F.b. strider, Bend. 230.

eme, vb.n. stridere instar aque mox ebulliture, vaporare. Isl. ymis, stridere; ymi, anhelans, grandisonus, n. p. v. F. Ime, n. p. v. Ymk, Ymhje, n. p. v. F. Ime, n. p. v. Ymk, Ymhje, n. p. f. Confer F. imerke, cicada domestica strepens. F.b. im, f. pl. iman, anis, anes. Sax. n. immen. idem. Joh. 9.

apis, apes, Sax. n. immen, idem. Joh. 9.
EM, RRM, adj. F.b. sensilis, sensibilis.
Nl. kleinserig, Ang. touchy. Isl. eyma, leviter vulnerare, (cymdr leviter vulneratus) lessionis dolorem quemdam sentire. Isl. cymd, f. miseria. Hald. F.b. cem, pellicula tegens recenter sanatum vulnus. Isl. cyma, misericordia tenera captus esse, Jensson, 115. F.b. cemkertick, adj. tener in animis. Nl. tederkartig. Outzen, 55.
EM-BRASTIGH, F.b. ad verbum Nl. tederkartig.

EM-BRASTIGH, F.h. ad verbum Nl. tederborstig, Nl. aem-borstig, Hd. eng-borstig, asthmations. Joh. 158.

EMEDA, F.v. urbs Emdana. M allicet B, quare hodie audit Embden, ut F. kimbd

EMSK.

pro himd, indusium, et Nl. hembd pro hemd. Emeda ex Emutha, supra p. 816. E (6) aqua, fluvius; eem, aqua, flumen; a, aem, idem. Aemse, eemse, flumen Amasis. Eem-mutha, ostium Amasis. — Pluree urbes tum Neerlandicee, tum Anglicæ ad ostium fluminis sitæ inde denominantur, ex. gr. Nl. Dender-monde, Roer-mond; Gene-mude, Isel-mude; Ang. Ex-mouth, Ags. Exammuth; Plym-mouth; Ports-mouth, Ags. Portsemuth; Tyne-mouth, Ags. Tinan-muth, cæt. Præterea Chron. Saxonicum citat Afenemuth, Fethermuth, Fromuth, Limenemuth, Northmuth, Pedridammuth, Sturemuth, Tamermuth. Lat. ostium, fluminis porta. Ostia urbe ad ostium Tiberis. Exémx.

EMER, EMERSE, adj. adv. F.o. merus, immixtus, solus. Emer lust, mere libido. Confer eigenlust. — Paululum, 'n emer mæl, paululum farinæ. Stür.

'n emerke, n. micula; synonyma sunt F.o. jeets, F. et F.o. 'n spier, 'n sier, Nl. griselte. Stür. 47. Confer thema em in Ags. emtiy, vacuus, Ang. empty cum Hd. ledig, vacuus, solus.

EMER, (émer) F.b. favilla. Nl. v. ameridem. Outzen. Ang. embers. Ags. æmirie. f. Isl. eymyria, f. Amr. eemrang, n. favilla ardens; eemrang üüb ealdagh, favilla in foeo, Fêr, emering. Joh. 7.

EMK, (eemk, êmk) F.b. Amr. homo torvus, tristis et morosus, Hat 's rockt an êmk. Isl. emja, misere ejulare; ululare ut athletæ furiosi. Egil. Joh. 7. Sax. n. emeris, infantis morosi et queruli voces fictæ.

EMSK, adv. adj. F.b. uno eodemque tempore. Lok an uenlok kem egh emsk, fortuna secunda et adversa haud eodem veniunt tempore. Jo kem man wan san an munn emsk skiin, veni cum sol et luna simul lucent, i. e. cum dies faciem præbet serenam. — Ags. emb, em, emne, Ags. even, equalis, par; em-niki, equinoctium. Ags. emse-cristen, Inwyt emcristen (con-christianus) Nl. medechristen, Nl. even-mensch, nature humanæ mecum particeps, Hd. eben-bild. Ags. emne- vel efen-theov, conservus. Confer Hd. gleich, Nl. so gelijk, statim, mox; gelyk, similis. Lat. simul. Simul; simul-ac; similis. Nl. Even, equalis, par; 20 even, vix, momento recentissime præterito. (Lat. Advenio Acherunte viv. Enn.)

BN.

EN, presp. F.v. ad, in, F.v. an, F.u. an, F. dan; Age. an, Ang. on.

an, F. on, oan; Ags. an, Ang. on.
F.v. lithwei en tha tanen, F. lidwei
on 'e teannen, serum sanguinis in pedum digitis. — Sa skelen tha deda en
rinchta scrifta stonda, delicta vera descriptione oportet exponere. — And
hiara hus en bronde, F. ind hjar hus
on 't barnen vel yn 'e brûn, et eorum
domus si flagrat incendio. Ang. heavens
on fire, colum ardens; To become on
fire, flammam concipere. F.v. Thene
mon en nara end en nede unthonkes
halda, hominem se invito anguste tenere captum.

EN (8n) F. v. unus, ex an, idem. F. v. et an et sn pro variis locis et temporibus frequentabant. A, â abiit in ê, Sax. v. et F. v. én, Nl. een, et ê in ie, F. ien, en vel in, 'n. Contra à in Ags. an se deflexit in o, Ang. one. F. v. sn, m. gen. enes, f. enere, enis, n. enes. m. dat. ena, annen, f. enere, n. ena. m. acous. enne, annen. Numerale unus, F. v. ans et en stilling, F. lon sceljen. Ags. àn scilling,

Ang. one shilling.

Hy mist ién, so. fen di fiif, amens est, insanit, (quinque sensuum caret uno.) Prov. Twa wite mear as ién, duorum consilia plus valent consilio unius. Ién soan ind dy bidoarn supra 244. Ién tsjin twa is moistante-wirk, pugna duorum contra unum sicarii est: nibil Frisiis despicabilius est victoria, quam robustus de debili vel plures de uno reportant. It is ién tsjin thüsen dat 'n gelecrt man eak 'n wiis man is, rarissime viri docti idem sunt qui viri sapientes.

By ten, junctim. Di boel by ten dwaen, alterum alteri addere, jungere; bij ibu *kâlde*, rem familiarem tueri, conservare; socios tenere junetos. --- Fen ién sculvre, dilacerare. - Yn ilenen, inopinato, momento citius. — Yn ien devaen, inserere rem rei. - Mei ich vel ienen, simul, mox. — Oan ien, continue, indesinenter; Jirren oan ien op 'e keage scoalle gien, ind noch by di A, postquam multos continuos annos frequentavit scolas altiores adhue hæret in elementis. Twa oeren oan ien stie ik yn 'e foárkeamer to wachtjen eár 't di abbekaet by mi kaem, duas continuas horas causidicum in ejus atrio manebam. Ags. on an, idem. — F.v. wr en wirda, convenire inter se F. oer ien komme, EN.

oer tene komme, idem; F.v. wr en moghen, inter se convenire possunt. —
Op tén steapelje, cumulare rem re. Op
tén ear lizse, dormire. Op tén foet
domsje, (obsc.) futuere. — Unt tén tize,
extricare. — Ién, twa, thryje! raptim! —
F. iener, gen. f. Wi binne hjir eak fen
iener stond komd, recenter advenimus.

F.v. an, en, τ/σ, aliquis. F. ien, sensu numerali ién quadam emphasi effertur, quæ duabus notatur virgulis; contra sensu articuli indefiniti debilitatur sonus et ien sit en et 'n: en vel 'n man, ἀνήρ τίσ; tên man, vir singularis. Articulum indefinitum Latini fere omittunt; autores classici tamen una adolescentula, F. ien, 'n jung-faem; unus paterfamilias, F. ien, 'n heit, non abhorrebant. Lat. unus quidam, pro quidam, Nl. zeker iemand. Angli hoc sensu Ags. an ante vocalem intactum linguunt, et ante consonantem apostole mutitant in a'. Seusu numerali integrum one frequentant; There stands a house, but one man lives in it: ien, idem: Mei it polletike lichem is alles yn ien dwaen; oer-al rottige stéden, res politicæ eodem et uno sunt statu; quaqua tetigeris ulcus. — Ién-ind-it-selfde, prorsus idem, Lat. exitus unus et idem; eadem et una res. F. Forsupe yn 'n lânsleat, oaf op di greate sea, komt op ien-ind-it-selfde wot; déa' is dea'. — len, jen, jin, præstat vicem relativi, se, Nl. sick, Hd. sich, quo Ags. Ang. et Frisii carent. Verbum plurale respicit antecedens *men*, plur. vocis man, homo. Men scoene jin forgrieme, as di bern hjar mem smachte litte fen hunger, perdant me Dii, si patior liberos, qui matri fame cruciatee non succurrent; Nl. Men sou sick aangrijpen. F. It is jin nat allike folle ho it giet, homo frugi haud friget ubi res agitur sua; Nl. Het is iemand niet evenveel, hoe 't gaet. F. Men matte jin wite to ræden, quisque præsto sit sibi ipsi, Ang. Help your self! F. Fal 'n ungelokkich minsce nat kird; men wite net hwat jin selme oerkomme ken, ne gravis sis miseris ignarus quod fatum maneat te ipsum. — Ien, Nl. iemand, aliquis; It scoe jin grise, dat rikelius fammen it scone iten fordwane, dær di earmen mei hungerige halsen nei enakke, horror aliquem perfunderet, cum famulæ divitum perdunt fercula, quibus pauperes

inhiant. Angli one et men eodem usurpant sensu; Ang. v. The wite live obscurely, men know not how, F. fornuften libje forgetten, men wite nat ho; Ang. The wits die obscurely, men mark not when, F. Di fornuften stearre forgetien, men merke nat wenneer. Nota wife, sciunt, pro sing. wyt, scit, quod respondet plurali men. Pro men hodierni Angli habent one: one knows not how; one knows not when, One may be little the wiser for reading all the pamphlets of politising men, in quo loco et sensu Frisii tantum men usurpant, men wite nat. In medio et re-lative Frisii et Angli ambo ien et one utuntur; It is not so worthy to be brought to heroical effects by fortune or necessity, like Ulysses and Aneas, as by ones own choice and working, F. as by jins ein kar ind würking. — Scoe it jin nat grîze dat di boerefeinten efter di ploech weihelle wirde um oare minscen dea to sjitten, yn pleats fen it iten foar hjar klear to meitsen? Nl. Zoude 't ons niet gruwen, dat flinke boerenknapen achter de ploeg worden weggehaeld, om hunne evenmenschen dood te schieten in placts van ze voedsel te verschaffen? -Jin, gen. jins; men matte jins alders næst Goad foar eagen hâlde, post Deum primi parentes colendi sunt. Nota voculam ien sensu relativo efferri jin in media phrasi; si phrasin absolute aperit manet ien, en, 'n, Prov. 'N man 'n man; 'n wird 'n wird, standum est a promissis. Analogice Angli one efferunt woon, quod Walker scribit wün, et Knowles oan, ut F. jin pro ien. Ang. pl. ones, The great ones of the world. F. pl. ienen, It is noflik dat di bern by ienen komme ind nat by tsjienen, lyk as di biggen.

al êne, F.v. (totus unus) NL alleen, F. ällinne, Ang. alone. F. rin-allinne, perpetuum mobile. Prov. Ien ongelok komt nea allinne, Ang. Misfortunes come

never singly.

ienbar, adj. in aliquo loco solus habitans; i. e. absque contubernali; solitarius, remotus ab hominum commercio. 'N ienbar aldfeint, Ang. an old batchelor living aloue. - Ho grouwelike ienbar binne dy heidefjilden fen Drinte! quam horrenda solitudo regnat in campis Drenthiæ ericæis!

enich, eng; F.v. (anich) ang, F. ienig,

EN.

ullus, quispiam. Ags. anig, Ang. any. F. ienich, iénich, jinnich. Prov. Jinnige priisje di man, oare lekje him, laudatur ab his, culpatur ab illis.

ienlik, jinlik, adj. solitarius. Ags. anlic, unicus, singularis, Ang. v. onlike, idem; Ang. only, idem. It wennet my dær to iénlik op it heidefjild, solitudo mansionis in medio ericeto mihi uon

placet.

êndracht, F.v. éndrachtighéd, F. iendracht, cg. concordia. Prov. Iendracht makket macht, Belge L'union fait la force, Nl. Eéndracht maekt macht, concordia res parvæ crescunt. Ién, una; dracht, portatio; iéndracht, actus quo plures una portant ejusdem rei pondus. Ducta ex figurata notione verbi drage, portare, est phrasis Nl. zick eerlijk dragen, Gal. se porter en homme honnette. Nl. Zij zijn eendrachtig, proprie Gal. Ils se portent unis par le même sentiment.

iendrachtich, adj. concors. Iendracktigen ta goed binne sterker as iendrach-

tigen ta it queade.

endrachtelike, adv. F.v. unanimiter. ien-each, cg. unoculus. Ags. aneage.

ienfälde, cg. inaffectatus candor, simplicitas, Ags. anfeald, Nl. Emoud.

anfealdlic, adj. Ags. simplex, singularis. An, unus, feald, plica, F. falde, (fade) Ang. fold, Nl. v. voude, Nl. vouse, een-voud. Goth falthan, plicare; ainfalths, adj. simplex, sine vitio; ainfalthei, f. simplicitas. Gothi falthe et falthan reliquerunt in Italorum falda, plica, et faldare, plicare. Confer Lat. simpler, sine plica.

ienfâldich, adj. simplex, absque astutia et artibus. Di bysfeinten iese op ienfäldige minscen, homines dolosi incallidorum bonis imminent. Nl. een-

voudig.

enfaldechêd, f. F.v. ienfâldecheid, cg. simplicitas.

ienfâldens, cg. candor, simplicitas.

Ags. anfealdnes.

iénhoarn, cg. unicornis. Ags. enkorn, anchyrned; anhyrne deor, fera (cervus?) unicornis.

íénhân, cg. unimanus. Ags. anhend, an-

ienling, jinling, cg. proles singularis, infans unicus. Is it 'n gledde widdou? Anne orba est vidua? Né, hja het 'n

EN.

jinling, non est, singularem habet natum sive filiam.

16 n k e n n i ch, adj. (infans) assuetus matri et familise, a cæteris aversus eosque respuens. Ien, unus; kenne, noscere, inter suos habere. F.o. eenkennig, Stür.

ien-lopen, adj. F.u. cœlebs, innuptus, innupta. Proprie, solus euns; F.u. 'a ienlopen mins is niet feul, homo innuptus multis eisque dulcissimis vitæ commodis caret. Nl. v. eenlopigh gheselle, Kil. juvenis cœlebs, qui neque uxorem, neque prolem, neque familiam alit, sed solus quocumque lubet vagatur. Kil. Ags. ænlipig, anlepig, adj. singularis, (singuli) quisque; solitarius, privatus. Ang. v. anlepi, onlepi, per aphæresin lepi, sed per syncopen alpy singularis, solus, innuptus. Inwyt, ennelepi. Ane es fornicacion, a fleschly sinne between an anclepy man and an anclepy woman. MS. Harl. 1022. f. 73.

For wele more synne it is
To synne with a wedded wife,
Than with an anlope iwis.
MS. Cantab. Ff. v. 48. f. 86. Halli-

well. p. 64. Ang. a single maid, virgo innupta; a married woman, uxor. NL vrij-gezel, juvenis liber, i. e. innuptus. Ags. an, an, Ang. v. an, on, F. v. en, F. ice, unus; hleapan, saltare, currere. Ang. v. leppe, (F. ljeppe), saltare; leppis, F. ljeppen, pl. saltus; F. u. lope, currere, (F. rinne, idem) pf. p. lopen. Ang.v. lope, longis passibus gredi, saltare; lope-staff, Ang. a leaping-staff, contus quo sulcos aquarios saltantes superant. F. leáp-pols, Nl. spring-stok. Ags. hlæpian in an-lipig, figurate notat esse; candem vim habet stan, stare. (Lat. stare, Ital. estare, Gal. èstre, étre, esse.) Ags. anstandand, (80lus stans) monachus: anstond, idem. -Nl. sit, sedeo, pf. sat, sedebam, Nl. v. eensaeter, eensidler, eremita: een-sedel, anachoreta. Kil. — Ags. stæppan, Nl. stappen, F. stappe, Ang. to step, gredi, Ags. anstape (solus gradiens) ereihita. — Ags. buan, habitare, Ags. anbuend, (solus habitans) eremita. — Ags. licgan,

ien oar, alius. ien-oar, se invicem. Prov. Di Joden hawwe jamk roesje under ien-oar, mar as it to ræden is um ien gojim to snuten, binne hja it iens. — Ien oar mei sisse hwat er wol, mar dy

eremita.

jacere, pf. læc, leac, lage; anlaga,

EN.

twa binne it iens mei 'n-oar, garriant alii pro lubitu, hoc par amantium sese invicem desponsavit. Ien-oar idem cum elk-oar, elk-oar, elk-oar.

16n-opsile, eg. restis, qua equus singularis trahit aratrum vel essedum; debeldo-sile, qua duo trahunt equi.

ienriedich, adj. cui sedet sententia, propositi tenax, de homine singulari; de pluribus Ags. anræd, unanimis; de uno, constans, perseverans. F. tworiedick, adj. qui dubius hæret.

ienriedich, adj. concors, de pluribus. ienis, adv. semel. genit. nominativi ien. Prov. Men matte ienes kéatje; better ier kéate as let, vis innata desævienda est semel; præstat tamen juventute quam provectiore ætate. T is ien quae paed der me nin meer as iens gæn ken, mala, i. e. periculi plena via est, quam quis tantum semel facit, i. e. via perdendi omnia, virtutem, famam, valetudinem, vitam. Burm. 65. F. v. enes, enis; enee, ens, Agn. anes, Ang. v. ones, Ang. once. Ang. v. anes, once; just like. F. u. even-iens, Nl. eveneens als, prorsus idem, F. iens-allyk, idem. F. contracte, is, pro iens, ut Hind. ees pro eens.

ris, reis, iter, vicis. Prov. Men is mei tenris nat holpen, bene cum hominibus est agendum ut tibi faveant et tuis commodis continue inserviant; quid juvat semel tantum ab illis affici lucro? 16 n-settich, adj. ante ferens, præferens, ex. gr. quendam cibum. Di sciep binne ien-settich, oves exquirentes, fastidiosæ sunt in pastu; mandunt solam teneram eamque optimam herbam, Di sciep binne geset op koart ind fyn gærs; geset, cupidus, avidus, appetens, sette ponere: stelle, ponere, gesteld, appetens. 16 n-sinnich, adj. obstinatus, suæ opi-

ien-ris, semel, noch-ris, denuo, twa-ris,

bis, thrye-ris, ter, feóuwer-ris, quater:

nionis suique decreti tenax, pertinax. ên-sket, F.v. haud plus vice simplici (rependere.) Als y him beta skillet dat raef dat eensket ende dat oder, rependes duplicem valorem rapinæ. F.v. sket, pecunia, pecuniæ summa, Ags. sceat, Ang.v. scatte.

êntale, f. F.v. pactum. Nl. overémkomst. Tale, sermo, actio (in judicio.) ên-winter, F.v. Ags. an-vintre, (unius hiemis, i. e.) unius anni, auniculus. Annos Germani computabant per hyemes. Contracte F. inter, unius anni ENDE.

equus, taurus, bos. Inter-kynser, interbolle, inter-kou. Inter-weer, aries anniculus castratus. Ellyptice it inter, n. scilicet bist, animal. Formantur eodem modo twinter, bienne animal, thrinter, trienne animal, ex twa-winter, thryewinter. Ulterius here forma haud procedit.

ienigje, vb.a. unire, consociare. F.v. enega, eniga, enigia, in aliqua re consentire cum aliis eamque decernere; di wilker is als hine da liued mitta schelta enighiet.

eninge, f. F.v. conventio, pactum. Ags. aninga, adv. unanimiter, omnino, plane, sigillatim; aninga, adv. idem.

ENDE, F.v. et. Ex and supra 102. Ende fit inde, F. ind, in'. Nl.v. ende, Nl. en. Ex Goth. and, versus quid, obviam, secundum, juxta. Sic Neerlandi benévens, juxta, sensu copulæ end, et, usurpant, De kolonel benévens een ritmeester gingen voorop, præsectus equitum et decurio anteibant. — Ende hvoant, Gab. 146, ad verbum Lat. (et enim) etenim, Nl. want immers, immers.

ENGE, n. p. v. Engga, n. patron. Engwier vicus in pago Wonseradela. Engwierum, vicus Dongeradelæ orientalis.

ENGELE, n. p. v. Angilo Först. 89. Sec. VII. Ags. Engla-land, (Anglorum terra) Ang. England tota qua patet Britannia. Analogice Holland designat omnes Neerlandize borealis provincias; pars primaria pro toto. F.v. Frislond, (terra Frisiorum) Frisia; hodie Fryslan', Frysloan', Nl. Vriesland. Frisiis solemne erat varias regiones designare voce lond, præposito populi nomine, qui regionem habitat. Quantum ad Frisiæ partes, has quoque voce lond vel lànd indicant, sed præposito, vel nomine aitus, vel incolarum; ex. gr. situs Emder-land, Astergo-land, Butiaingeralond, Norden-land, Auriken-land, Schoter-land; nomen incolarum Brokmonnalond, Segelter-lond, Herlinger-lond.

Engelsk, Angelesk, adj. F. v. Anglicus, Ang. English, (ingliz) F. Ingelsk. Ags. Englisc, Englisc, Anglo-Saxonicus.

It Ingelsk, sermo Anglicus. Di faem sprekt Ingelsk, virgo (loquitur Anglice) dives est. Di faem lit di Ingelsce flack waeye, virgo menstrua est, Di Ingelscen binne op 'e kust, idem. Ingelsk doaf, (Anglice surdus, i. e.) surditatem simulans; F.b. in insulis Fêr et Amrum

ENJEN.

Ingals-dust, idem. Joh. 32. Taciturnitas Anglorum ad interrogationes extraneorum his erat simulata surditas.

Ags. Knglisc-man, Anglo-Saxo, Ang. Englishman, (inglismen) F. Ingelsman, Anglus; pl. Ingelscen. Eodem modo Franschman, pl. Fransen, sed Düetscer pl. Düetscers; Sweed, pl. Sweden; Deen, pl. Denen.

ingel-lån, Anglia. Ags. Engla-land, insula Anglosaxonum. Ang. England, (ingland) Ags. Engla-feld, Ang. Ingle-field. Engelum, n. vici in Menalduma-dela.

A abiit in a, a in e et e in i. F.v. Angelond, Angelesk, Englesk, F. Ingelesk, Ingeloan'. Ags. (Anglia) Englaland, Anglisc, Englisc, Ang. Englisk (Inglisz).

Supra (p. 102) notavi F. angel signare vigorem floremque virentis herbæ. Quam appellationem si refers ad flavam comam et vultus candorem vegetam, quibus Frisii et Angli cæteris præstabant Germanis, Anglos ab hac parte fuisse notatos haud absurdum Grimmius suspicatur Frisios a compositis capillis fuisse denominatos. Gr. Geschichte 669. Ad illam faciei comæque figuram alludebat papa Gregorius per agnominationem, cum prima vice videns quosdam servos adolescentes Anglos in foro Rome eos appellavit Angelicos. Confer lapidem sepulchralem Rinsumageestæ, in quo imago juvenis Frisii passis crinibus eisque in comarum annulos defluentibus, sculpta est. Hanc imaginem societas Frisiæ literaria tabula papyracea expressam publici fecit juris.

ENJEN, pl. agri pascui vicini vico Westergeest in pago Kollumerland. Multi agri in Frisia nomen ducunt a quodam possessore, ex. gr. Auke Annes op de Enjen, Gem. Westergeest. Sectie A. nº 116. 1 B. 19 R. 80 E. Het midden op de Enjen, Sectie A. nº 119. 58 R. 60 E. — Enjen ex engen, sing. enge, Isl. engi, n. pratum, Dani eng, Sueth. eng; F.b. eng, inge, pratum in clivo. Outzen. Ags. ing, pratum, pl. Ang. bor. the inges. Alam. angur, arva. Goth. vinja, f. idem. Sax. n. de wangen, prata in fluminis Isalæ ripis. Ang. North. ing, pratum humile contiguum flumini. Halliw. Inde terminatio ing in nominibus Anglis vicorum Basing, Reading, ceet. Lye, ing, inge. Confer Sax. n.

ENK.

ent, tractus certus arvorum et pratorum urbi vel vico contiguns et plerumque incolarum bonum commune.

ENK, m. W.o. matris frater. E. I. 191, 365. Hd. enkel, nepos. Hol.v. enckel, idem, Kil.

ENKET, cg. F.u. F.o. F. inket, Nl. inkt. atramentum. Gr. ἔνκαυστον, rubri coloris liquor, quo imperatores Romani ad scribendum utebantur. Lat. encaustum. Itali inchiostro, Ang. ink.

inket-spîn, F.o. atramentarium. F.o. spin, arca, omne vas aliquid continens. F. spine, cella cibaria. Nl. spinde, idem, promptuarium, armarium; per aphseresin ex dispende, Ital. dispensa, Gal. v. despense. B. L. despendium, dis-pensa, spensa (Cange) armarium. Nl. v. spende, spinde, F. spine, F.o. spin, cella penaria, plene itens-spine. Confer spende, Bnl. IV. 943.

inket-hoarn, cg. atramentarium, forma cornu vel cornu ipsum pendens de scriptoris pectore. Grimm. Lex. dintenhorn. F.o. enket-fat, vasculum atramentarium; encks-hoirn, C. M. 50. Ang.

ink-horn.

ENN, m. (ên) F.b. vespera. Contracte ex F.v. efend, Ags. æfen, Ang. evening. Ita et Hind. 60s, idem. Bend. 82. Supra awend 186. Confer Gr. έσπέρα, (espera, êpera) cum Germ. éfera, Ags. North. efern, vespera, m.

ênne, vb.n. F.b. vesperascere. Bend. 280. F. jum, vespera, jumje, vesperascere. F.b. to enne, citissime vesperascere, ultima vespera fieri. Bend. 245. F. tajuonje, celerrime vesperascere. junnet ta, tenebræ verpertinæ cito increscunt. ib 245.

ENNE, n. p. v. Anne, idem. Ags. Anna, Turner Ags. Hist. I. 878, unde patron. Ang. Anson, Annæ filius, F, (Enneson) Ens, n. patron. Ensema, idem. Ansingh, n. p. Drenthanum. Confer

Anne p. 105. ENNELBUDE, m. W.o. procus. F. fryer, Hd. freiwerber. Ags. unnan, favere, permittere, consentire, donare; pf. as. Ang. v. an, favor, donum; amor. Isl. bode, nuncius; ennel-bude, amoris nuncius? E. I. 865.

ENOCH, ande, adv. F.v. enoegh, anoegh; satis, O.F.W. 181. F. noagh, genóagh; ex anoch, exoch fluxit Ang. EPE.

enough, Ags. genoh, inoh, noh. Isl. gnog, nog.

noagh, adj. percoctus; ellyptice, ut videtur, pro noagh séan, satis coctus. Alias géar iten, cibi rite cocti. Prov. Gear iten tynt naet wot, G. J. (cibi bene cocti se in stomacho non distendunt) pare gulæ!

ENS, terminatio substantivorum quæ formantur ex adjectivis: ex. gr. di flerens, longinquitas, ex fier, longinquus; frommens, candor, greatens, gruttens, magnitudo, ex from, candidus, great, greut, magnus; thjockens, spissitudo, ex thjok, spissus; likens, similitudo, ex lyk, similis, omnes cg. Haud aliter substantiva masculina F.b. de flerense, de gröttense, de tjockense, de lickense, Bend. 65, 72. Pro ens, Ags. et Ang. enes, f. Ags. Ang. godness, greatness, thickness, Ang. likeness. Confer terminationem substantivam -ciss, in quam quædam voces apud Gothos desinebant, ex. gr. balveins. goleins, dautheins, qisteins, nascins, lageins, que tamen sunt verbalia, dum F. -ens, ut Ang. -nes postponitur Frisiorum adjectivis. Gabelentz et Loebe, Gram. Goth. 115. Insulani Wangerogenses eandem frequentant formam; ex. gr. dait greinins, F. di grienens. W.o. wit witens, F. hwat hwyte, Nl. wat wite, quid albi, F. Awitens, albedo. W.o. wit nettens, Nl. wat nets, concinni quid; net nostris Frisiis decet, qui dicunt hwat tejeps. vel kants. E. 1. 20.

ENSTER, ENSSER, ENTSTER, VNSTER, j. vnster, Fris. statera. Kil. Hodie #sster, libra elastica absque jugo, angina vel lancibus. Nl. v. knip-voaghe. Phrasis vel lancibus. Nl. v. knip-waghe. Hy is oan 'e unster west, (libre appensus fuit) ambiens quemdam gradum tentatus, examinatus est, sive in artis, sive literarum studio. Sax. n. punderen tentare pondus rei libra, examinare alicujus doctrinam, experiri alicujus ingenium vel proposita, vel progressus.

ENTEL, F.v. fimus, stercus. Kil. F.u. entel-darm (stereorium intestinum) intestinum rectum. Nl. v. den eersdarm, H. Jun. 24. 1ª ed. hodie aersdarm (intestinum ani) idem, mast-darm, idem, proprie, intestinum stercorium, ut entel-darm; Nl. mast, mest, stercus, H. Jun. ib.

EPE, n. p. v. Epema, n. patron. Angli Epo-son, Epes, Epps, n. patron. EpesEPEN.

kome, contr. Epsom. F. Epsma, n. gent. Gron. Eppe, n. p. v. (eppenson) Eppens, n. gent. Idem forte cum Jeep, n. p. v. ut Jelle cum Elle. Epke,

n. p. v. Bpkema, n. patron.

ipe, n. p. v. (Ipeson) Ipes, n. gent. Ipema, Ipma, n. patron. Ipke, n. p. v. Ipk, hodie Ipkjen, n. p. f. Confer Isl. at apa herop, clamare ad arma; op, inclamatio; sigur-op,t riumphatio; at æpa sigur-6p, clamare Io triumphe! Ex δρ et F. δpke, Upke, n. p. v. Isl. Herop, clamor bellicus. F. Harop / vox qua equisones incitant equos in stadio. Neque tamen despice Isl. apr, adj. asper, acer; prædicatum hominis moribus, gestu, et sermone austeri. Hald. Jonsson.

Nescio an huc pertinet Ags. Eoppa sacerdos, Chr. Sax. An. 661. Mutata e in i et i in j, coppa fiebat F. Jopa, n. p. v. Wassenb. II. 176, hodie Jop, n. p. v. Jeppe, idem; Juppe, idem. Ang. Jebb, Jobbson, n. patron. Jepson, idem. Quidquid sit, corrige Lowerum Jubb ducentem a nomine Hebraico Job.

Eng. Surnames, I. 168.

e á pa, Ags. n. p. v. F. Jape, Jappe, id. Ags. Edta, n. p. v. F. Jatte, Jette, id. Jatteje, n. p. f. Ags. Echric, equi rec-tor, F. Jourick, n. p. virorum. E, si transit in i ante a et e, fit j.

EPEN, adj. (êpen) F.v. apertus. F. iepen (F. u. open) comp. iepener, sup. iepenste. Op syn iepenst wæse, caute versari in aliqua re. Ags. yppe, ippe. F.v. bi opena durum, F. by iepene doarren. F.v. bi opena dolge, hiscente vulnere. F.v. In epena kase, in manifesto tumultu, jurgio pugillari. — F. thicht waer, F. u. dicht weer, coelum hyemale, quo glacies aquas navibus claudit; iepen waer, lene cœlum hyemis, quo aquæ fluidæ et nautis apertæ manent. Di doar iepen bounsje, pulsu aperire fores. Ang. The bounce broke up the door. Dryden.

eplic, adj. F.v. apertus, manifestus. epenber, adj. F.v. manifestus. F. spenbier. F.u. openbaer, Nl. baer, Ags. bær, Ang. bare (bêr) nudus, manifestus.

épenberlic, adj. F.v. manifestus. êpen-hertich, adj. F. v. candidus, sin-

cerus, apertus.

Ipenheit, cg. occasio, Iepenheyt ginne, forliene, offerre occasionem. Nl. opene gelegenheid. — Alvus solutus, Dær mat spenheit komme, alvus purgandus est.

KR.

Alias iepen liif; Hald noiet-wei spen liif, Ang. Hold gentle open belly! epenia, vb.a. F.v. aperire. F. iepenje, ger. iepenjen, pf. iepende, p. pr. iepenjende, p. pf. iepend. Ags. ippian, pf. ippede; Openian, pf. openode, p. pf. openode, Nl. openen, opende, geopend. e pen beris, vb.a. F.v. manifestare, aperire, indicare. F. ipenbierje. F.u.

openbare.

EPSE, nomen vici Saxonici vicini Daventriæ ad austrum. Vide Epe. epsom, vicus Anglicus in Surrey. (Epse-

EPTICH, adj. accurate et munde elegans, concinnus et feroculus. Phrasis viget præcipue de virgine elegante et delicata, F. It is 'n eptich ding. Ang. Thou noble thing! tu egregia virgo! Shak. Notio eptick respuit omne, quod rude et conturbatum est. F. v. eppe, apertus; epplik, manifestus. Ags. yppan, manifestare; yppe, spectaculum. Analogice specio, contemplor, speciosus. Specio, speciatus homo, femina spectatissima; spectaculum. Confer Hd. uppick, Ang. uppick, proud, et Ang. v. yep, prompt, quick, quam vocem Stratman omisit. Vide suum opus A dictionary of the old English Language. Habet tamen sub geop formam yeep, 257. A brisk active person is said in Suffolk to be yepper. The to and fourti weren yep, That leten ther hore gode chep, Arthour and Merlin, p. 212. Halliwell, 946. Confer F. spoch, adj. speciosus, et un-spoch, deformis, F. ik spoch, video.
eptige liu, familia in cultu et moribus

accurata, concinna, mundaque.

eptigens, cg. (Gal. air peigné) fastidi-osa elegantia in vestitu, moribus et

sermone.

ER, pronomen masc. ille. F.v. her; hir Em. Landrecht 186, 205. Apud Hd. er comma aperit, Er hat gesagt, er woll nicht, quod Frisiis, Neerlandis et Hollandis inauditum est; hi enim semper in medio commate referent er ad virum, de quo sermo est. Elis mai dwaen as er sein hat, cuique a promissis standum est, Nl. Elk moet doen gelijk er gezegd keeft. F. Hy is sa mansk nat as er wol mient, plus virium in se putat esse quam sunt, Nl. Hij kan niet so veel als er zich wel inbeeldt. Haud aliter F.v. her et er; ief her et fella muge, Nl. Als er de boete betalen kan. Er in

ale-er inverse re, sa-re; hebbe-re, skel-re, sa felle-re thet raf, F. Sa er mar wol, ut ei placet; scil er oaf scil er net? cæt. Frisiis er adeo est pronomen relativum.

Inde est quod Hd, er und sie pro masculo et femina usurpant, ubi Frisii habent hi ind si, ille et illa; distinguunt enim masculinum et femininum genus vanellorum, 'n hyke ind 'n syke, F. b. en he untig en jö, mas vel femina, Bend. 89. (Ags. heć, hić, F.v. hiu, hio, F. hja illa.) N.d. héken und séken, ubi Hd. ein erchen oder siechen, Gr. Lex. III. 691. Forsan etymologis suspicio obrepit, an F. ærke, anas mas, cum Hd. erchen, aliquid affinitatis habeat. Vide nostrum ærke, p. 18. Angli distinguunt animalium genus pronominibus he and she, ex. gr. a hebear, ursus; a he-goat, caper; the he's in birds have the fairest feathers; NL De mannetjes onder de vogels hebben de fraciste veders. Ang. A he-cat and a she-cat, F. 'n boarre ind 'n kat, Nl. een kater en een kat.

ER, adv. (ĉr) F.v. prius, ante, olim. Ags. er, Ags. er, prius; Ags. geare; olim, Ang. v. yore, idem. Ags. æron, idem. F. éren, idem, antea. Twa kundert iera ér Kaerle, 200 anni ante Karolum Magnum. Er Kerstes berthe, ante Christum natum. Ang. v. Long er the bright sunne uprisen was, multo ante splendentis solis ortum. F.v. thet ma tha érma ér skal riuchta er ma tha rike, pauperi prius jus dicendum est quam diviti. Nl. men sal den arme eerder recht doen dan den rijke. - Olim; morth ther hi & efremed heth, nex quam olim perpetravit. F. & en, Nl. eertigds, quondam. That wi er North herdon Redbate. Nl. Dat wij aleer Noordwaerts hoorden aen Radbod. — Antecedens; des erra ieris, F. forline jiir, anno antecedente. di Walburye-dei a sunnandei, sa haldema theme erra (dei.) Ang. Is the Walburyday a sunday coet. Ni. Is de Walburgsdag een sondag so houde men dien den vorigen dag.

eer, antequam, Ear wi swichtje luke wi it mos twaris. Compur. eere, G. J. potius, prius. Superl. earste, primus: Ten-earsten, mox, ilico. It goede wirk, daste yn 't sin heste, doch dat ten-earsten quod tibi propositum est benefactum facito propere. — Ten-earsten, certe,

ERCH.

saltem. Prov. Nin ungelyk dwaen ind nin ungelyk dildje, ten-earsten net fen 'n poep. Hol. Althans niet van een mof. eer, prius, antea, fit F. ier, matutinus, maturus, Nl. vroeg, Hd. fruk; ieremoarn, prima lux diei, Ang. early morn, Nl. de vroege morgen. Ier opsteam ind ier to bæd, surge bene mane et cubitum i mature. Ags. earing, diluculum, ear-leoht, prima lux diei. F. It is ier ljocht, lucescit dies bene mane. Ang. Early before the morn. -Sickness is early old age; it teaches us diffidence in our earthly state and inspires us with thoughts of a future. — F. al-eer, olim, Nl. aleer. Nl. eerlang, (antequam longum tempus sit lapsum) propediem, Ang. erelong.

jerder, comp. adj. &, prius, maturius. Ags æror. Ags. ærra, superl. erost, F.v. primus, F. earste, primus; Ags. alra-erost, alrærest, omnium primus, F. alder-earste. F.v. Adv. earst; Ik kaem earst; da kamen di oaren, ego primus veniebam; me sequebantur cæteri. Prov.

Dy earst komt, dy earst mealt.

ear-jister, jerjüster. F.u. eer-guster, nudius tertius. Ags. gestran, heri, Ang. yester, F. yester, jister. Ags. gestrandag, histornus dies; ere-gestrandag, nudius tertius. Nl. eergister, Gal. avantkier. Angli vim et elegantiam duarum vocum coalescentium in unam non sentientes before yesterday. F.o. erenystern, C. M. 59.

ier-dei, multo mane. Ags. ærdæg, Ang. early-morn, NL vroeg-dag.

ier-leocht, adj. primo diluculo. Ags. ær-lecht, Ang. day-break.

iere-moarn, cg. multo mane. ære-mergen, ære-morgen, prima lux diei. êr-seke, f. F.v. causa pristina.

er-tichte, Fv. accusatio pristina. Ags. ær-dæd, delictum pristinum; ær-fæder, Nl. voor-vader, majorum unus.

ear-tiidz, pristino tempore, olim. Ags. ær-tid, primo mane, F. bi-tiid, idem. ier-wekker, adj. bene mane excitus, exsomnis, vigil. Ags. ær-vacol, Ang. early awake, Nl. vroeg wakker.

Prov. F.b. A buk as vol iar a ughan, F. Di buwk is earder fol as de eaghen; alias It each is greater as di mage; Supra age, 62. Joh. 152.

ERCH, adj. (eergh) F.v. pravus, vilis, despectus. Arga list, prava astutia; binæ voces coalucrunt in unum, Nl.

ERCH.

arglist, malitiosa astutia; arglistig, erchje, n. artificium, vaframentum, malitiosus, vafer. Ags. eark, iners, pavidus, abjectus, Alam. arac, avarus. Ags. earh oththe flugol, fugax. ex. gr. Ælfr. c. g. term. 60. Eargian prae timore torpescere. Isl. arg, timidus; oarga, audax, leonina confidentia præditus. Isl. arka, segniter procedere. Tenuis k pro media g, unde forma Ang. v. erke, segnis, tardus, ignavus. Consule Junium, Etym. erke. Genti alacri, impavidæ et hospitali Germanorum nihil magis despicatum pravumque erat quam ignavia et avaritia, fontes vitiorum et malorum.

F.b. iaragh, malus. F.b. vocalem posit. quorundam adjectivorum mutant in comparativis, ex. gr. ual, antiquus, ealar, ealst; fiir, fardar, fiirst, longinquus; in comp. et superlat. aliorum simul, ex. gr. iaragh, eargar, earagst, Joh. 160. F. fier, fjirder, fierst, erch, erger, ergst. In talibus qualis, F. erg, terminatio agh disparuit; F.b. burragh, Ang. borrough, Ni. burg; furragh, Ang. furrow, F. furge; F.b. fuallagh, Ang. fallow, F. falge; F.b. guallagh, Ang. gallows, Nl. galg; F.b. sparrugh, Ang. sparrow, Nl. sperling; F.b. tualagh, n. Ang. tallow, Nl. talg; F.b. willagh, m. Ags. vileg, vilig, m. Ang. villov, Nl. v. villige, Nl. vilige, wilg, m. F. vylje, cg. F. b. meuragh, medulla in ossibus, Ags. merih, mearh, farcimen, F. marge. bargemarge, vide supra 151. Joh. 181. Ialaw, flumen Albis, quod ibidem citat autor, hue non pertinet; vox nata videtur ex ialb pro alb et aw, flumen, Ialb-aw, Ial-aw.

ERCH, adj. malus. Erch waer, tempestas fureus et minax. 'n Erghe snack, pessimus nebulo. Vide arglist, 116. Nl. v. erge gast (spiritus malignus) dia-

erch, comp. erger, sup. ergst; di ergste, pessimus. Prov. Di ynbylding is erger as di threddeis keald, persuasio vana febre tertiana pejor est. Wi binne www.selma di erghete fiand, quisque sibi hostium pessimus est.

F.b. Anj lidj sant a earagstan, F. eigen folk binne jamk de ergste, necessarii sæpe immisericordiores peregrinis sunt. Joh. 150. F. et Nl. ex lead, lieud, leed. Hd. leute, habent Nl. lieden, homines, gij-lieden vos, F. lied, lie, F.b. lidj, homines.

ERE

techna, factitia fabrica. Hy ket dat op 'n ergje, dextre et occulta arte hanc perficit fabricam, vel hoc artificium, ex. gr. præstigiator.

ergens, cg. pravum extremum rei. Di ergens fen di sjeachtme leit yn 'e kirde thjinst, mala morbi potentia est in fe-

bris vehementia.

ergene, ergense, f. F.v. deterioratio. årgia, vb.a. F.v. deteriorare.

urêrgia, vb.a. F.v. pejus reddere. Nl. verergeren, deteriorare et deteriorari. ergera, vb.a. F.v. lædere, violare.

ergerje him, suspicionem habere. Hd. arghvohnen. Nl. sich ergeren, stomachari; sij ergeren sich aen alles, ad contumeliam omnia accipiunt. — Hwette *ergerje*, rationem alicujus rei habere. F. Hy ergerde di thjinst earst net, mar it is op 's déad utdraid, ab initio febrim flocci pendebat quæ tamen evasit in mortem. Synonymon fere est vb. ealgje q. v. EBD, F.v. herba renascens post messum pratum, raef-erd, delictum graminis serotini depasti. Juret judex paganus se actionem institurum se kit an raeferd, se hit om raefscherd, sive sit propter subreptum gramen serotinum, sive propter furtim messam segetem, Ch. 1. 348. b. Foerd soe wr-biada wy wreer, ende wrscheer, raef-erten ende raefdelta, ib. 350. a. porro vetamus arationem et messionem trans agri limitem, furtum graminis serotini defossiouemque furtivam.

ert-slauwe, Ch. I. 347, gramen serotinum furtim cæsum. Ags. slæan, cædere. Ang. slay, occidere, pf. slave. F.v. man-slage, homicidium, Nl. man-

slach, idem.
ERE, f. F.v. honos, veneratio, cultus.
F. ére, W.o. ér, f. E. I. 865. E ex s. Ags. år, f. gloria, honos, reverentia; beneficium, favor, gratia; divitiæ, bona ecclesiastica, cæt. Angli vocem år cum ejus derivatis repulerunt, et pro es peregrinas adoptaverunt, quales honour, glory, favour, grace, cestere. F.v. ère, gen. pl. érana, dat. éron, érem. Thet alter is there erans sod werth. That riucht scalma halda alle Frisum to lowe ende to erum. F. alle Friezen ta lof ind ta ére. P.v. Dat riucht, deer era leert ende onera ursteert, jus honesta docet et inhonesta conturbat. Godes era, adoratio, veneratio

ERE.

dei. Thruck Godes era tha buwnge dua, propter sive in honorem Dei templum exstruere; *inda era godis*, idem.

" Dy d'eere hellet fen 't steehuwz " In krodit se ijn triomphe 't huws,

" In swolmt as wetterborlle ijn moed Dy's proncke as mey in poddehoed. NI. Die is gecierd als met een paddeetoel. Epkema male vertit hoed, cutis. F. podde-koed (pileus bufonis) NL paddestoel, (bufonis sedes) boletus: G. J. I. 108. F. ére, Prov. Dy syn eere four 't riucht helje scil komt 't djoer to stean, M. S. — Hij mient datter alle eer wol wirdich is, Burm. 30. — Eere is 'n graet schat, apud bonos in honore esse magnus est thesaurus. Burm. 19. Eere costet folle to haaden; blijd dat ick mijns quijt bin, seij de faam, Burm. 19. — It giet dyn eere ney! Ick wol't wol liouwe, Burm. 63, scomma in eos, qui se læsos aliorum auxilio simulant. Hwær nin kriich is is eak nin eere, sei di koster, ind hy sloech di bylden mei di büsdok om 'e noas, nullus honos ubi nulla æmulatio.

êrber, adj. F.v. venerabilis, probus. Fen erbere lyoden, virorum venerandorum (sc. sacerdotum.) F. fen eerbre ljoe'. — Decens F.v. een eerber meeltyt cona recta. — Erbera goede frionden, Nl. Geëerde goede vrienden, honorati probi amici. — Edel ende érber, nobilis et loco honorato natus. Jur. 1. 122.

eerhaftich, adj. F.v. honorificus. Eerhaftich in gued ende in erem, Jur. I. 122, clarus bonis et honore.

eerheftich, adj. pudicus. Nl. eerbaer. Eerheftige njuedrifte, affectus amoris castus. G. J.

eersom, adj. F.u. eersaem, Hd. ekrsam, honestus, pudicus: 'n eersom wiif, uxor pudica.

eer-wirdich, ear-würdich, adj. venerandus. Ang. worthy, ellyptice pro Ags. arveorth, venerabilis (honore dignus.) De pontificibus valet, Ags. arvurthe, arveorth, Ang. honorable. Nl. Kerwaerdige heer, pontifex. Erlas, adj. F.v. infamis, Ags. arleas,

F. ear-leas, Nl. eerloos. eerlik, adj. F.v. honestus. Ags. arlic, idem. Alam. erlih, decorus, elegans, venustus. Frisiis summum erat decus quod justum est; cuique tribuere suum, abstinere fraude et furto: inde F. eerlik, cuique suum tribuens. Di faem

ERF.

is earm, mar sa eerlik as gond, famula quamvis paupera intaminatæ est probitatis; eerlik ind trou, idem; Ang. true, sincerus, verus, fidus.

eer-grittigheit, cg. ambitio. Gritsk,

grütsk, greatsk, adj. superbus.

e er-slipe, cg. comitatio honoris causa. Nl. sleep, tractus, tractus femineæ vestis humum verrentis; sleep van dienaren, comitum pompa. Ags. slipan, labi, cadere, dissolvi, laxare; slipor, lubricus; F. slipe, acuere, polire, slypje, verrere, trahere per solum; slib, limus marinus mollis; alibberick, lubricus; oanslibje, allabi, alluere, de limo marino. Ang. v. slip, repere. st. slip, argilla mixta aqua, argilla figularis; slip-slop, crepida, slip-sloe, calceus laxus, sordidus, (F. sleep-scoen, pl. calcei triti.) Ang. slipper, crepida; slip on clothes, to put them on very hurredly and loosely, (Nl. aentrekken, aenschieten), Ang. v. pillow-slip, (Ang. pillow-case) F. Nl. slope, sloop, idem. F. slab, Ang. pinafore, Ang. v. sloppe, a night gown, marsupium; sloppe-hoses, slops, bracce laxe. F. slip-hoas, Nl. slop-kous; tibiale tegens talos et calceos contra cœnum. Gal. guetre.

eerje, vb.a. honorare, venerari. F. ik eerje, pf. eerde, pf. p. eerd; Ags. arian, pf. arede, pf. p arod, ared. Ang. v. erie. Ags. arian, honorare, venereri, observare, curare, Sax.v. eron, honorare, donare. F. v. eria, aria, honorare, observare, Thou skalt eria thine feder. -Soe da riuchter da wird bisecket soe

eria hya dyn diowel.

foreárje, vb.a. donare, accus. rei. Hy hat moike 'n scylfisk forearre om 'n kabbeljouw wer to kryen. - F. alter ara, vel era, altare donatione hono-rare. Ags. ar, beneficium, favor, gratia. Cf. Lat. medico honorem habere, i. e. donum dare.

foreáring, cg. donatio.

ERF, n. area in qua stat domus. Venditur domus cum fundo husinge ind erf, achter-erf, n. fundus (ex. gr. hortulus graminosus, candefaciendis linteis aptum, cæt.) post domum, alias 'n efter-uet. Four-erf, idem ante domum.

ERF, n. TUN-ERF, (tuun-erf.) Sax.n. mier, Alsine media. Van Hall, plantenschat, 31. Est lolium, quod Frisii pabuli loco præbent aviculis Canaricis, quos vocant kanarje-fuwgels, Hol. kanaries. Pulli avium amant apices hujus lolii rostro tundere et edere. Inde proverbium in Ray's proverbs, Children and chicken, Must allways be picking. Inde synonymon F. fugel-erf, aviculare lolium, Hol. vogel-kruid, hoender-beet, (gallinarum morsiuncula.) Ang. chick-weed. Ags. earfan, herbæ genus. Lye earsfan, idem esse censet cus. Lat. ervum. Nl. v. erue, voeder, vitee, ervum: alsine lolium aviculis gratum. Kil.

ERF, cg. superficies animalis cutis concinnatæ, pilis tonsis, et granulis sive pilorum poris distinctæ. Ponitur et pro cute corpus adhuc tegente. De homine, qui puschre valet, dicitur, Dær leit'n goed erf op him, Lat. homo curata cute. Dy kou hat ien forkeerd erf op 'e húd, capilli morbidi hujus vaccæ cutem tegunt; dicitur de vacca valetudinaria, cujus villus erectus nativum perdidit nitorem. Erf præposita aspiratione nasali nerf, idem, ut Nl. ijver et nijver, studium; aers et naers, anus; uchten, mane, et nuchten; Nl.v. uveren et nuveren, flagitare; orck et norck, bellua marina; ast, oest et noost, nodus in arbore, et multa similia, quæ vide apud Kilianum. *egyker*, Kil. terebra, F. noager.

"Nerve, squamulæ infantum capitibus, tanquam crustula quædam scabiei, adhærentes. Erue, porrigo, achor." Kil. Coriarii vocant erf vel nerf superficiem exteriorem cutis, oppositam interiori carni adhærenti.

ERGEL, n. F.o. organum musicum, quo cantant in templis. On old Freesk wif in di tzierck kumende en hadde ju liefdi nat ergel héri, quidde, "Da hére ick di floite un dudelseck Gades; wér is miin stock un holscken? Ick mut dunsse, vetula Frisica veniens in templum in vita cum numquam audivisset organum musicum pneumaticum, "Au-dio, inquiebat, fistulam et tibiam ventricularem Dei; age, ubi est meus baculus cum soleis ligneis? Mihi est saltandum." C. M. 71. Nl. orgel, quod agricolæ Gysberti ætate inversis literis pronuntiabant olger; ynn' sted klinckt olger in usijck (pro musiik.) Vetula insulana nondum cantum organi musici audiverat, et ætate poetæ Gysberti in templis campestribus nondum ad sonos organi musici cantabant.

ERTHE.

Hicce luxus, simplicitati ingenii christiani incongruens, nondum ad sacella vicorum prorepserat.

vicorum prorepserat.

ERNST, f. F. v. seria, studium, austeritas. Confer arnet et earnet.

êrnst, (ex êrnest) adj. F.v. serius, gravis; Ags. eornost, eornest, serius, Ang. earnest. F.v. Hwyr sa quade deda schaet in spot ende naet in quaeda and eernsta moed, jeffta fen boeskeit off fen quader kerta, so schel ma dyo deda meer to lidsen weessa dyo boertlyckheit dan dyo schalycheed, Jur. II. 200; in quaeda and eernsta moed, malo et serio animo: in eernsta, Nl. wit ménens, serio, extra jocum. Boertlyckheit supra 414.

ERREBARRE, cg, ciconia. Ex ederbarre, edebarre; vide supra adebar. Dou biste eak al 'n errebarre, dy üet it næst falles is. "Et tu ciconia es, qui pullus cecidisti e nido." Rustici olim ciconiis permittebant, ova facere et excludere in rota jacenti, quæ nitebatur, sive ramis arboris, sive palo longo solo areæ infixo. Ciconia enim eis erat pia et fausta avis. Plerumque pullorum unus cadit e nido, sive casu, sive parentum instinctu, qui pullum debilem longo valatui imparem rejiciunt. Fabella anilis autem ferebat ciconias colono solvere mercedem loci nidi, vel avo, vel pullo.

ERS, (eers) F.b. anus. Vide ears. Diar an gratten eers hea skal uk an gratten beke ka, magno cluni opus sunt magnæ braccæ. Joh. 150.

ERSEKE, f. F.v. cause pristine, ratio movens temporis anteacti. Thu heat thit efuchten thruch thine erseke and thruch thine alda nit, B. 59. 5, 6, Nl. Gij hebt deze vechterij bestaen om eene oude vete van u zelven. F. eer, bren, olim. Ags. sacu, sac, f. cause, contentio, lis, Hd. ursache, cause, ratio, fons. Nl. oorsaek, idem; oorsprong, scaturigo, fons, cause, origo. Ags. ær-dæd, vita antecedens; ær-leokt, aurora. F. ier-leocht, it iere leocht, prima diei lux.

ERTHE, f. F.v. terra, humus, agger; tellus: ex *brthe* est F.u. *corde*. F.v. forma solennis est *brthe*, unde F. *ierde*. Goth. *airtha*, Ags. *corthe* terra, Ags. North. *card*, patria, terra.

ierd-bei, cg. pl. beyen, fragum, (jid'bei) Nl. aerdbesie.

ERVA.

ierd-béwinge, cg. terræ motus, Ags.

corth-beofung, Nl. aerd-bewing. irth-fal, m. F.v. casus in terram, ex. gr. membri cæsi; plene delefal oppa tha erthe, F. delfal op 'e ierde.

ierd-karre, cg. (jirdkar) parvus car-rus uno equo trahendus, duabus rotis volubile, quo agricolæ humum, cæspites, similiaque vehunt in agris.

irth-kining, m. F.v. rex terrestris. Ags. eorth-cyning.

ierd-manneke, n. dæmon pusillus sub

terra vivens, nanus.

ierd-ryk, n. solum, humus terræ. It ierdryk sit fol wetter, solum agrorum (pluviis continuis) aquis adimpleta est. NL aerd-ryk, orbis terrarum, tellus quæque tellus continet. Ags. eorth-rice, terræ dominium. Haud aliter Nl. koningrijk, Hd. königreich, Gal. royaume, et regnum, et regionem, quæ regnatur, notant.

ierd-wâl, cg. cœnum e sulco aquario defossum, secundum ripam projectum

ibique arefactum.

ERVA, ERWA, m. F.v. hæres, pl. *erva*, gen. ervana. Alderlosa erva, hæres parentibus orbus. F. pl. di erwen, hæredes. Ags. *yrve*, n. pecus, bona, hæreditas. Prima notio est "pecus," ut Ags. feok, Sax. v. feku, F. v. fia, pecus, bona, pecunia. Ags. yrfe-numa, (qui hæreditatem capit) hæres; Nl.v. arfname, F. erfnoma. Ags. yrfe-veard, (hæreditatis custos) Sax.v. erbi-uuard, idem. Isl. erfi-vordr, m. hæres, Egil. Angli, rejecta voce patria (Lat. hæres) heir.

F. erfgenam, hæres, filius primogenitus; Uetstellen is nin afstellen by Bauke; hy hat fen nacht 'n erfgenam krige. Isl. erfingi, m. hæres, filius, Egil. " Fondre une famille, faire un fils ainé, ainsi que disent les Anglais, est la première idée de celui, qui s'enrichit dans une profession quelconque, Let. sur l'An-

glet. par Stael Holstein.

erve, n. F.v. hæreditas, gen. erves, dat. acc. erve, pl. acc. erva. Erve fundus hæreditarius, agri hæreditarii. Testes in litibus de bonis immobilibus apud Frisios v. non erant rati nisi qui possidebant hus anda hoff anda arua, domum et hortum et prædia.

grene erva, debitum solvendum solo graminoso vel segete obsito: Alle daddolga to ieldande mith grena erwa, tha ERVA.

talia mulctanda, sive bonis viridibus, sive albo argento. Grena erwa, ager sive pascuus, sive arationi, subjectus. F. griene rinte, reditus perpetuus ex prato solvendus. F. grien jild, (pecunia viridis) arvum, pascuum herbæque virides, quæ in eis crescuut; F. kwyt jild, pecunia argentea. Hy schel for thet god setta gren erva, tutor pro bonis pupilli oppignoret agros, præ-- Lidzande erva, (bona jacentia, i. e.) bona immobilia, fundus, ager, Apud Frisius "domus stat" in urbe, it hus stiet yn 'e sted; sed "agri jacent" it lûn leit by di sted, siti sunt apud urbem. Sic F.v. da landen deer lidset tuischa da Eemse ende Westfalen, Richth. liga. — Fria erua, (prædium liberum) agri immunes cujuscumque domini vectigalis. — F. v. there heligona *erue*, Sanctorum, i. e. templi bona immobilia, idem quod godis kuses erue. Nl. godshuis, proprie non templum notat, sed xenodochium Sanctorum uno dicatum.

erve-eyn, adj. (prædia) alicui hæredia jure propria, G. J. I. 188. Hodie inverse *ein-erwde*.

erve-eyndom, og. proprietas hæreditaria, G. J. ib. 189.

erve-meithe, F.v. emphiteusis, locatio hæreditaria. F. v. mide, meide, mede, meithe merces (agri, domus, equi, cæt.) F. meide, proprie, ambire virginem donis; figurate, ludere et basia miscere cum puella. Isl. ersimeitha, hæres, Egil.

erfscip, n. res hæreditate acquisita. Dy sulweren knôtte is yet 'n erfscip fen

ues beppe. Sat. erf-scop.

érf-stik, n. res hæreditaria; ex. gr. supellectile domesticum quoddam, vas argenteum, cæt.

erwje, vb.a. hæreditatem consequi, adire.

F. v. ervia, F.b. arve, Outzen.

eerwed, p.pf. F.v. hæreditate dotatus. Da hemmerik deer hi oen eerwed is, pagus in quo agrum possidet hæredi-

eigen-erwd, adj. rusticus colens suum proprium prædium, eigen-erwde boer. Eigen-ierde boer, idem: ierde, terra, solum. Eigen-kierde boer, idem, pro-prie, qui suum proprium prædium quasi conducit. Tales rustici signant suum butyrum trifolio. Cf. uleboerd 426. mith hwita selouere, omnia vulnera mor- biervia, vb.a. jure hæreditario acqui-

ERWERWAR.

rere. pf. p. bierued, cui sunt hæredes; i. e. liberi. Nl. de braven beërven het hemelrijk.

onterfje, vb.a. F.v. ontervia, Nl. ont-

erven, exhæredare.

ERWERWAR, F.b. Amr. homo frugi, qui sibi opes parat. Forsan ex Hd. erwerben, parare sibi quid, quæstum facere. Prov. Efter an gratten erwerwar komt an iargan vörderwar, patrem industrium prædivitem sequitur malus decoctor; quæ voces, licet non vere Frisicæ, redolent tamen ingenium Frisiorum, inter quas viget Prov. Nei 'n hauder (hâlder) folget 'n spauder. F. u. hâlder, hauder, homo tenax. F. spalde, spaude, Nl. spallen, diffindere; F. spalder, spauder (diffinsor, i. e.) decoctor. Joh. 150. F. spauder, paniculus bis coctus (Gal. biscuit) in duas lamellas, inferiorem et superiorem, fissilis.

ERZEDIE, F.v. medicamen, medicamentum. Nl. artsenij. Lat. Archiatrus, archiatria, (arsiatria.) Nl.v. ersetre, artset, artse, artse, Hd. artt, medicus; Nl.v. arstedije, artsenije, vetus, medicina; artsenen, mederi," Kil. Prov. Nijs syuchten behovet nije erzedi, novi morbi indigent novæ medicinæ. — Arstedije fiebat artsenije, postquam nije talium solennis facta erat terminatio. Nl.v. raserie, Nl. rasernij; woestenij, eremus; slavernij, servitus; spotternij, irrisio, F. fiskery et fiskernij. — Arch, erch in archiatria pronuntiabant erze; F.v. erze-biscop ex archi-episcopns, Nl. aerts-bisschop, veteres artsch-bisschop. Archi-diaconus, Ang. vet. erze-dekne.

ESKE, ESKE; EASGE, n. p. v. Hæc nominis forma rarissimi est exempli, quæ quippe immota stetit per decursum quatuordecim seculorum. Æsca erat filius Hengisti, ducis Anglorum, vel Saxonum, vel Frisiorum, qui sub ejus jussu Vortigernum, regem Brittannorum, apud Ægelesfordam (Ayles-ford in Cantio) vicerunt. Scriptores annalium Frisicorum perhibent Hengistum et Horsam fuisse Frisios; certe eorum nomina sunt Frisica. Quidquid sit, hoc unum testis oculatus comperi Anglos australes in genere, et speciatim Cantii incolas, Sussexæ et Hampshiræ, ore et ingenio plus cæteris referre Frisios.

Eske, n. p. v. Per apocopen pro Ags.

Ascuin, n. p. v. Turner Ags. Hist. 1. 882.

ESKEN, pl. Helgoland, cinis. Ags. asca;

ESP.

axe, acse; pl. axan, cinis, cineres, cinis; singularis, aske vel assche" occurrit apud Ang. v. sæpius tamen plur. asken vel asschen, unde plur. Ang. askes. Ang. v. Dedleche man, which is seid that aschen, and poudre, and dong is, F. hwær fen sein wirdt, dat it yeske, stof ind dong is. Vide ass apud Wright. Confer Ags. ysela, ysla, cinis ardens, scintilla.

ESKEN-BEAM, cg. fraxinus excelsior.

Hall. 145.

esk, cg. fraxinus.
esken aden, mulctaria ex ligno fraxineo.
ESLEM, (&slum) vicus pagi Ferwerderadelæ, hodie leslum. Försteman habet
Islo, n. p. v. Sec. 10. Isula, n. p. f.
sec. 9. pag. 803, 804. Gisila, n. p. f.
ib. 519. F. Jiszel, n. p. f. Proprie
Eslæ domus, fundus. Quæstio est an
thema isla quid commune habet cum
gisla, Isl. gisli, radius, splendor, fnlgur. Si feminam attinet, florens forma,
splendente facie; si virum, fulgur,
fulmen belli, vel splendens honoribus.

ESNA, f. F. v. merces, laboris prætium. Thi slatere biweriene esna mith since sel, F. di slotter biweerje 't lean mei syn siel, sossor vindicet mercedem sua anima, i. e. jurejurando. Ags. esne, m. operarius, mercenarius, servus, ellyptice pro esne-vyrhta, m. mercenarius. Isl. asni, m. asinus, Lat. asinus. F. ézel, asinus; ezelje, continenter et serviliter insudare manuum labori.

Asini originem si ex oriente trahis confer (asel) piger. Gothi asilus,

asinus. Vide Curtium, Gr. Etym. 360. ESP, cg. F.v. populus tremula.

es pen, adj. F.v. quod populi tremulæ est; in mundi excidio su béuath alle dis wrâld alsa thet espene lâf, totus orbis terrarum contremiscit ut folia populi tremulæ. Ags. æspe, æpse, m. populus tremula; æpse, adj. tremulus. Nl. esp, m. Isl. espi, n. In dialectis Neerlandiæ varia nomina ad tremula alludunt folia; ex. gr. ratel-populier, populus crepitans; ratelaer, quæ crepitat; klater-peppel, populus crepens; vrossoentongen, mulierum linguæ. Si his sophistis, animalibus disputacibus, in concessu dicendi potestatem facis, inquit More, these aspen leaues of theirs would neuer leaue waggyng. T. Mores

ESPEL.

Werkes p. 769. Poeta vere Germanus cecinit,

O! had the monster seen those lily (hands Tremble like aspen leaves upon a lute. Shaksp.

ESPEL, n. vicus urbis, curia. Quæque urbs in numerum certum vicorum, F. espels, divisa erat; ex. gr. Leowardia in 10, Sneek in 6, Bolswardia in 4 espels. Richthofius confundit espel cum kerspel, Lex. 1041, a. It Aldehouster espel, tribus Aldehovæ in Leowardia, quæ templum primarium tenebat, cujus restat turris, di Aldehouster toer. Primitus Leowardia habebat quatuor espels, Olde-hoofstera-, Keimpema- et Hoekstra-espel, deinde 7, tandem crescentibus incolis 10. F.u. De borgers stemme by espels, cives suffragantur tributim.

espel, cives armati vici urbis. milites curiales. F.u. Hopman over 'n espel borgers.

espel, numerus sat magnus; 'n widdou mei 'n espel lytse bern is er net bæst oan ta, vidua mater numerosæ familiæ multis ærumnis est obnoxia. — Acervus, cumulus, congeries, It pronkece wiif liet 'n keel espel guod nei, mar nin jild, mulier ornatus præcupida vim utensilium et quisquiliarum, nummorum vero nihil reliquit. F. v. ethepil, jurisdictio, pagus, vicus, agri in quos jurisdictio obtinet; éth, juramentum, juramenti præstatio, jus; spil, dictio; Ags. spell, narratio, fabula, verbum, effatum, mandatum. Nl. spel, schouso-spel, Kil. fabula, comædia: epellen, appellare literas, coagmentare syllabas. Isl. spiall verbum, effatum; pl. spiöl salma, spámanna, effata psalmorum, prophetarum, Egil. 767, id est "libri." Ags. god-spell, ευαγγέλιον, proprie, bonus nuntius. Ags. gospel, liber euangelii. Eadem mandati, jussi, notio est in F.v. szerckspil, templi, ecclesiæ jurisdictio, i. e. nomus vel vicus, cujus incolæ in unum idemque templum confluunt et ejus sacerdotis mandatis ecclesiasticis obnoxii sunt. Postea vicum urbis, F.b. sjörspel, Outz. 389. (F. Molkw. sorke, templum) Sat. tserspel (tsespel) Het. 253, F.u. kerspil (kerk-spil) kar-spil, kaspel (kaerk-spil) notavit. Sax.n. kerken-sprake, magistratus mandatum quod 1 ET.

finito divino cultu exeuntibus ad templi portam prælegitur; in qua voce sprake (spreken loqui) sermo, locutio, idem valet quod spil in kerk-spil. Diebus fastis prætor Romanus sententiam ferebat verbis do, dico, addico. Hoc

lex non dicit, Cic. jubet.

klok-slach, cg. campanæ sonitus, quo incolæ ejusdem nomi ad comitia citantur vel ad prælectionem magistratus mandati. Inde nomum ipsum quoque notat. F.u. Hij woont onder de klokslack van Lüwerden, habitat in jurisdictione Leowardiæ. Confer kirepil, Graff. VI. 333. Richth. 722.

ESSE, as, in bono loco (esse.) It wirk is yn 'e esse, opus bene compositum est. Bring dat ding wer yn esse, reserci disruptum amicitiæ vinculum, restitue in statum pristinum res turbatas.

Barb. Lat. "esse, status; Gal. estat, condition, comportement. "In omni cese suo sese modeste gerere nitebatur," du Cange. Ecclesiastici medii ævi hanc vocem in linguam vernaculam Neërlandiæ trahebant; ex. gr. citantes irruptionem oceani, qua multi vici aqua mergebantur et ubi stabant lacus Dollartus formabatur, van welcke dorpen end kloesters vorsr. de dorpen Swaegh end Tysweer met Palmaer voor een deel noch corts in esse end in fleur syn geweest, Driessen, monumenta Groningana, III. 445. Nl.v. in esse ende fleur syn, Nl. in wezen en fleur zijn, extare et florere. Alibi Nl.v. wesende noch in esse van sijnen geestelijcken staet.

ESXEHALT-HEI, thette mon mith sinne hond uppa sine knibla sette, F.v. ictus quo quis ita vulneratur, ut lanceam manu tenere nequeat, et sedeat manum ponens in genu. Ags. æsc, lancea. F.v. kalt, claudus, Ang. kalt, idem, Ags. kealt, idem. F.v. kei, ictus, plaga, Ang. hew, F. heye, festuca adigere, Ang. hie; F.v. knibla, genu, F. knib-bel, genu, ut Ang. v. cnoble, F. knobbel, Ang. cnob, et Nl. kluppel pro Ang. club. Ex Ags. cneov (kniw) est knib, unde knib-la, knib-le, knibbel..

ET, F.v. in, ad, apud. Ags. Ang. at (et). Et holi and et herna, in foramine et in angulo, F. in hocken ind hernen abscondunt se fures, absconduntur quisquiliæ. F.v. Et there hirtheide, Ang. at

the fireside, F. oan 'e hird vol 't flursteed, Nl. aen de haerdstede, aen den haerd. — ETA.

Thet lond kapede ick et ena rumfaru, emebam a perigrinatore in Romam. -That that blod et sine are ut renne, F. dat it blod ta syn earen uetrint. NL Dat het bloed toe zijne oren uitlope. Ta hodie stat pro at, et, quod Richth.
male vertit ex, aus. — Hya schellet
bighinna at the haud, a capite, i. c. desuper incipere debent, O. F. W. p. 44. F. hja scille by it haed biginne, Nl. zij sullen bij 't hoofd, d. i. van boven af beginnen. Ang. at the head of these ruscals was Catilina, Catilina præerat his nebulonibus. — Eta froem sinde, in prima synodo, Gab. 28, 80. Nl. op de eerste synode: Var. etta, eetta. — Itta aidera ein XVI penningen, propter utramque vulneris extremitatem mulcta est 16 penningorum, O.F.W. 365. Nl. wegens elk uiteinde der wonde. - Ita lyoed-ware, Schot, 96, b. in comitiis, in judicio publico. ETA, 18TA, adv. F.v. adhuc. Ags. geta, gieta, Ang. yet (jit). Nu itta, ad hoc usque tempus, hodie adhuc. Heten nu itta schira-monnica-hus, hodie adhuc nomen habet S. M. H. Chart. I. 518. a. bov. F.v. etta, itta, Gab. 12, en deer efter etta ghaer haldet, et postea adhuc fornicantur: Jytta noch al meer op ny, neque secius pergebat de novo, Gab. 277. Jetta, insuper, præterea, Schot. 95, a. F. Yette, jitte, yet; Heste al iten? Pransusne es? Yet net, nondum.— Attamen, G. J. Yette koe ik dy wol krye, non obstabat parentum tuorum improbatio, quin te assumerem uxorem meam. Ang. yet, idem, nihilo minus, French laws forbid the female reign, Yet love does them to slavery draw.

ETA, vb. a. F. v. edere, depascere, inf. ita, præs. ith, (yt) p.pf. etten, ger. to itane. F. ite, præs. ik yt, pf. iet, p. præs. itende, p. pf. iten, ger. to iten. Age. mutant e in i, y; ic etc, thu yist, he yt. Ang. eat (iet) ex ât, pro atc, atan. Nl.v. âct, esca; Flandri v. aet, cibus, victus. Ags. North. eata, manducare, Ags. etan. Hwaso ith jeffta drinct mei dijeen, deer in de ban die Pauses is, jesta myt him omgiet, jeffta reed deth to disser seeck, da synt altoemael in da ban. - Depascere, Hvasa lond heth kapath anda bitalad. anda ense fagat iefftha etten, quisquis agrum emit et pretium solvit, atque ETH.

semel segetem demessuit vel herbam

depavit.

Prov. Misgind bred wirdt er meast iten, nemo gaudet vitæ commodis nisi invisus. — Moorn aeck yte, zey Douwe Buwezin, ede tantum ut restet quod oras edas. Burm. 48.

iters, pl. in convivium arcessiti. krye iters vel gasten, expectamus con-

vivas. Ang. v. eaters, famuli.

nacht-iters, (convivæ nocturni) æs alienum in fœnore sumtum.

eet-fya, cibaria. O.F.W. 59; eether fya. 59, idem. Ka, pecus, repræsentat pecuniam et omne bonorum et mercium genus; eet-fya adeo idem est cum Nl. eetwaer (merces edulis) vel eetbare waren, cibaria, edulia.

ETGER, F.v. jaculum, lancea. Isl. atgeir, m. framea, lancea. Ags. ætgar, m. hasta brevis, quam jaculabantur contra hostem, framea. Ags. æt, ad, in, contra, hie idem valet quod æt in æt-hlip (saltus ad, assiliendi actus) aggressus, at-feohian, (NL aenvechien) impugnare, quod has hastas conjicie-bant contra hostes. Ang. At them! Irruite in hostem! Isl. atganga, op-

pugnatio, invasio.

ETH, (êth) m. F. v. juramentum. F. eed, cg. F.v. gen. ethis, dat. ethe, accus. eth. plur. nom. etha, dat. ethon, ethem, accus. etha. F.b. ias, Joh. 103, ex eath, que forma mutat e in i et th (sd) in s. F.v. Oua tha heligon enne *éth to swarande*, juramentum jurandum in sanctorum reliquiis. Fiower asum swera, jurare quaterni quorum jurator ipse primus est; F. fjouwer-som swarre quaternarii jurare. — Hi biweri thet mith tuelef ethum oppa boka helgum, approbet, asseveret illud duodecim juramentis in bibliis sacris. — Suera ene fiæth oppa tha dreppele, jurare juramentum pecuniarium in limine. — Di man schil an sines nates hand faen ende swara, N1. de man sal sijns eedgenoois kand vatten, en hij zwere. - Hi schil faen oen synre gara ende suara, Nl. Hij sal den zoom van zijn kleed vatten en sweren; " Producat hominem et juret, quod ille homo homicidii reus est, tenens eum per oram sagi, Leg. Fris. 14. § 5. Sagum istud brevis erat tunica. Prov. Pen hundert éden næt íén to hálden makket 'n falsk einde, MS. F.'n eed dwaen, jurare juramentum. Ik wol er thüsen

ETHEL.

éden op dwaen, dat ik fen Beauw yn 'e kréam mat.

êth-swara, F.v. jurare, F.'n eed swarre. Immen di eed afnimme, aliquem juramento obligare. Tropice, 'n faem di eed afnimme, inire famulam; di faem di biecht afnimme, idem.

êtha, éda, vb.a. F.v. jurejurando fir-

biédigje, vb.a. juramento confirmare; 'n riuchter biédigje, jurejurando alligare

et augurare judicem.

eth-taht, F.v. jusjurandum datum vel dandum. Nl. togen, ducere, ostendere. mên-êth, m. perjurium. Sax. v. mênéth, idem. Ags. mán-áth, idem. Sax.v. mên, crimen, Ags. man, idem. Alam. mein-eid, Nl. meineed.

ethoch, adj. F.v. in compositis men-ethoch. adj. perjurus; riucht-ethoch, adj. F.v.

jurejurando rite institutus.

ETHEL, EDEL, OTHAL, m. F.v. bona avita, præsertim agri aviti, hæreditas paterna: sine ethel, ende sine eckerar ende sine federstétha, sua hæreditas paterna, et sui agri, et sui patris fun-Ags. ethel, fundus proprius ex avita hæreditate, ubi quis natus est atque habitat, domus paterna, incunabula familiæ, bona agraria ex patria hæreditate; per extensionem, terra ubi quis natus est, patria; unde ethelcyning, regionis rex; ethel-leas, exul.

otholrik, n. p. v. (adal-rik) Alrik, (udol-rik) Ulrik, n. p. v. dives sive

potens prædiis agrisque avitis.

edel, adj. nobilis, i. e. ex prosapia nobili natus. Eadem ratio sermonis est inter ethel, bona avita et nobilis, quæ inter gód, n. bona, et adj. præstans. Nulla apud Frisios nobilitas ex prosapia clara sine agris avitis. Nuptiæ autem innuptæ nobilitatem hanc inquinabant, thet send ethelinga - alsa fir sare fri and ful boren were, and fon alderon to iungeron nena horongu nere, Leg. Rust. § 2]. Cum exercitus cruce signatorum militum, qui bellum inferebant Saracenis, scaterent meretricibus et nothis, Frisii, ut suum e legitimo matrimonio ortum probarent, patris nomen suo jungebant, ex. gr. Auko Hwatse-son Hwatsæ filius, Ang. Watson, hodie Watses. Reonixa Hudde dochter, Huddi filia, F. Reaunts Hudde-dr, hodie abusive Huddes, Ang. Hudson. Si quis patris obscuri nomen l

ETHEL.

appellare non potis erat inter convitia ei ingesta teterrimum erat Nl. v. putensone, Gal. fils de putain, F. huorre-bern, Ang.v. whorre-cop, (Ang.v. cope, futuere) Ang. whoreson.

Possessor prædiorum avitorum ex prosapia casta honorataque oriundus idem erat, qui nunc dicitur nobilis. Hæc est origo et natura nobilitatis vere Frisicæ. Rex homines obscuro loco natos creat nobiles, quasi generosum sanguinem in eorum venas transfundere eosque jussu suo veteri eaque luculenta prosapia natos reddere posset. Si nobilis bona avita perdebat e primatu in secundum ordinem (B. L. frilingorum) descendebat, et inde est quod inter communis sortis homines tot nobilium familiarum posteri latent, quibus nulla prosapiæ claritas præter nomen patronymicum restat. Ideo lex Emsigana vocat nobilitatem rem valde instabilem, diu edelheit is een thing der sere unstedich is. Richth. Rechtsq. 234. 1. Nobilitas contra, quæ pendet a regis decreto, datur et durat omnibus bonis orba. Antiqui nobiles erant pares regni et potentiæ cupiditatem apud regem coercebant, qui idcirco usque paratus erat ad creandos suæ constructionis nobiles; homines novos, quibus innatum est, avide fabricatoris sui mandata exsequi.

Igitur tria sunt insignia, quæ notam apponunt nobilitati Frisicæ; primo possessio agrorum avitorum; deinde familia antiqua caque amplissima (Ang. No upstarts!); tandem successio e justo matrimonio natorum nullo notho interrupta. Ex his insignibus licentiam ignorantiæ, pigritiæ, ebrietatis, meretricii, ut multi posteri, nequaquam petebant; contra quantum cæteris civibus claritate generis præstabant, tantum studiis belli et pacis eis antecellere se obligatos credebant. (Gal. Noblesse oblige.) Eorum fortia facta nar-rat historia. Tyrannidem petebant ense implacabali: fœdus conjuratorum nobilium contra regem Hispaniæ, cujus maxima pars erant Frisii nobiles, nihil aliud spectabat quam pugnans animam dare pro libertate patriæ. Haud minus tamen literarum et scientiarum studia quam belli colebant. Galli dicebant L'epée annoblit; illi addebant et la plume aussi. Nulli fere seculis XVIº et XVIIº,

ETHEL.

qui non Latine loqui et scribere noscebant; plurimi eorum versus Latinos pangebant, ut ex libro *Frisia nobilis* et aliis scriptis patet. Talibus humanitatis et doctrinæ studiis præ conterminarum gentium nobilibus nobiles Frisii ardebant.

Cæterum vitam agebant tranquillam in suis villis avitis, præfecturæ paganæ cura plerumque occupati. In hac sede rusticana mirifice acquiescebant, neque urbes visitabant nisi comitiis vel suo munere in gerenda republica vocati.

Hunc rerum ordinem res novæ anni 1795, quæ nomine libertatis patriæ libertatem perdiderunt, turbarunt et tandem funditus perfregerunt.

A conditione nobilium Frisiorum non multum abludebat antiqua nobilium Hollandorum, quorum ordines his brevi descripsit Meijerus, (Woordenschat)

Redelen waren van ouds alle inghezetenen, die in deese Landen oncijnsbare
landen als eyghen besaten, ende ampten
bedienden, ende dienvolghende ter bescharmenisse hunnes vaderlands de vanpenen hantieren moesten. Daer na heeft
men Bedelen ghenoemt alle, die van 200danighe afkomstigh waren, schoon sy noch
landen, nochte ampten in deze Landen
besaten. Byndelijk heeft men ook beghinnen
Redelen te noemen, alle die van een Overheer, Keiser ofte Koningh tot een Eedelman gemuekt waren. Maer heeft men
de zelve daar vooren in deeze Landen
niet willen erkennen.

Nobiles Hollandi itaque agros possidebant nullis vectigalibus obnoxios (oncijnsbare landen) Frisii nobiles contra non tantum pro agris suis vectigalia pendebant, sed ut onera civium sublevarent, agrorum vectigalia præ portoriis cæterisque tributis gravabant. — Cæterum nobiles sine agravabant. — Cæterum nobiles sine agravabant. — to cæterisque tributis gravabant. — to cæterisque tributis

Pro varia sorte populi conditio nobilium erat varia. Franci, qui Galliam vincebant armis, regionem in majores minoresve, pro varia victorum dignitate, partes inter se dividebant, et juxta inquilinos, qui agros colebant, domi-

ETHEL.

cilia ponebant; e qua vicinitate qualiscumque cohabitatio et communitas oriebatur, quæ victores et victos facile conflabat in unam rempublicam. Anglosaxones e contra, qui Brittanniam invadebant, propter mutuum Germanorum et Celtarum odium, cum inquilinis in eisdem sedibus vivere gravati, hos in montes Walliæ relegabant et agros inter duces pro varia dignitate Frisii ante historiam distribuebant. conscriptam se disperserant secundum litora oceani Germanici, corumque reliquiæ usque ad hodiernum diem easdem tenent sedes, quas ante hos octingentos et quod excurrit annos occupaverant. Nobiles Frisii igitur bona sua ethel, id est, bona avita, agros avitos, appellare poterant, codem tempore quo expugnatores Gallise et Brittanniæ, haud jure hæreditario, sed jure gladii agros suos capessebant. Ideo nobilis Frisius Onno Zwier van Haren, vir doctus, rerum civilium peritus poetaque sublimis et nervosus. nobilitatem Frisicam, non adulationis aulicæ mercedem, sed antiquitatis donum (Oudheids gift) vocavit.

ethel, adj. F.v. nobilis, proprie, dives agris avitis. Ethele man, wif, vir, femina nobilis. Di grewa, deer oen Freesland koninges ban leda schil, di schil wessa edeler bertha boren. Nobilis Frisius adeo suam nobilitatem trahit ex nativitate clara, et jure Neerlandiec dicitur Hoog-geboren, Ags. ethel-boren; is contra, quem rex creavit nobilem, non nobilis natus, sed factus. Inde antiqui nobiles Frisii hominem novum, sed a rege creatum nobilem, derisionis gratia appellabant Hoog-gemaekte Heer.

ethla, edela, m. F.v. avus, proavus. In genere sit dictum, qui obscuros habet proavos habet quasi nullos. Homo sine gente, i. e. ignobilis. Nobiles a patribus notis ducunt nobilitatem. Probat Lat. patricius ex patres. Gr. εὐπατρίδησ; εὐπατρίσ, nobili patre natus. Gens, familia, stirps; gentilis, ad gentem pertinens, cognatus; B. L. gentilis komo, Gal. gentilhomme. F. folk, familia; Dy fen us folk is hat 'n streek fodrumt, qui nostri generis est consors antistat cæteris.

edel, adj. F.v. præstans, excellens. Dit edel zéland deer ryckst was ende fruckt-

ETHMA.

baer, hæc regio maritima nobilis, quæ erat ditissima (lautissima) et fertilis. Dy meckada mond is edeler (floret majore autoritate) ende geet foer dyo berne mondskip.

edel, adj. selectus, exquisitus, valet præcipue de fructuum ciborumque sapore exquisitissimo; 'n édele par, pirum

sapore dulcissimo.

etheling, m. F. v. vir nobilis. Tres erant ordines apud veteres; etheling; friling, liber; leth-slachta, B. L. minus liber, quorum primus erat etheling. Ags. atheling, natus ex amplissima familia, principis regisve filius.

etheldom, F.v. nobilitas.

edelyk, adj. patricio similis, more nobilium, Prov. Edelyk, sey de winck, en hie maer ién jongk, more patricio, inquiebat avis, et singularem tantum excluderat pullum, Burm. 17. Ridet vanos, qui, cum eis spes decollavit, se falsa gloria consolantur. Winck avis rara, unum tantum faciens ovum, olim in Frisia obvium, nunc prorsus disparuit. In genere tenuium uxores fertiliores sunt quam divitum.

edel-moedich, adj. natura feroculus, qui sibi sorte, vel genere, vel ingenii dotibus aliis antecellere videtur; per apocopen édel. Nl. edel-moedig man, homo animi celsi in condonanda injuria, et in munificentia, tum hosti, tum

amico præstanda, generosus.

edelman, og. vir patricius, nobilis, pl. edel-ljue; Nl. edel-man, pl. edel-lieden. Prov. 'N edelman sunder edel (agri aviti) is nat folle.

ethel-wîf, n. femina nobilis, patricia. ETHMA, m. F.v. spiritus, halitus. (othem, othma) Omma; (athem, athma) Amme, F. amme; (othmia) Ommia, vb.n. F. v. animam ducere, spirare, F. amje,

azem, cg. spiritus. Vide supra 139. (azem) azemje, animum ducere.

biazemje, vb.a. adhalare; spiritus vapore tenuem rorem lævi plano afflare. Lit us sjæn oaf di sike noch di spegel biazemt, videamus an moribundus adhuc animum ducit et speculum adhalans vaporem emittit. Hoc experimento Frisii tentant, an morti proximus spiritum efflavit. — Adhalare Neerlandis tropice est, annuere, probare, Nl. Ik beadem, vol 1k beaem het gevoelen onzer Germaensche voorvaders, wien het geloof | ctmiels-moalke, lac ante 24 horas

ETMIEL,

omtrent 't doen der Goden heiliger en eerbiediger voorkwam dan 't weten, probo atavorum Germanorum sententiam, quibus (Tacito autore) "Sanctius et reverentius visum, de actis de-orum credere, quam seire." Germ.

ETMIEL, n. vices noctis et diei; proprie, temporis spatium recurrens, pl. etmjillen. F.v. eedmaal, Gab. 87. De redesluiden mogen rióchten vr den burman tojenis den fremede caepman fen buten æn, or dey ende or nacht, by threm otmelen enen ende, Ch. 394, a. med. F.b. eadmel. Ags. ed notat reiterationem in ed-cerre reditus, edcvic redivivus, ed-nivan renovare, edrecan ruminare, cæt. Sax. v. etto, intervalla. F. miel, vicis, temporis spatium quoddam, prandium, Ags. mæl, vicis, tempus opportunum, hora pastus constituta, pastus; ed-melu, sacrificia vel festa sacra statutis diebus recurrentia. — Confer nostrum etmiel cum phrase Latina vices noctis excipiunt diem. Ags. embren, circuitus, decursus. Ang. ember-week, unum ex quatuor temporibus; Ags. ymbren-dagas, ymbren-fæsten, recurrens quatuor temporum jejunium. Isl. imbru-dagar, pl. jejunia quatuor temporum; imbru-vika, f. quatuor temporum septimaua. Jun. Et. ember-week. Ut ed, re-, componitur cum miel, vicis, sic. wer, re-, cum tid, tempus, F. Alle tiden kabbe wertiden, omnia tempora sequentur tempora contraria, dura fausta, annonæ vilitatem caritas, et contra. Elmiel nobis licet sint nox diesque junctæ ideoque 24 horæ, nostris proavis tamen et 12 horas interdum indicavisse videtur; ex. gr. Emd. Lr. 215. dey and nacht, jeftha tua et-melde. Confer Bnl. I. 352. Outzen etmal, 65. Richth. Notio vicis recurrentis non tantum ad diem et noctem totam pertinet, sed et ad partes noctis et diei ordine recurrentes. Ex. gr. Hamburgenses vocant cujuscunque dici quasque sex horas sive fluxus marini sive refluxus etmael, Bnl. I. 822. Neerlandi vet. vocabant pastionem diurnam quatuor vices recurrentem eet-mael, j. schoft. Kil. qui citat tres vocis formas eet-maele, et-maele, at-maele, eas omnes vocat "dies naturalis 24 horarum spatium." — Ot in F.v. otmil est ex at in at-mél.

ETSEL.

mulsum. Frisii quaque die bis mulgent boves, mane et vespera. Mulgent ex. gr. hodie mane bovem, cujus
lac cras mane despumant et vocant etmiels-moalke; idem lac secunda vice despumant cras vespera et vocant threddemiels-moalke, quod ab ea hora, qua
istud lac erat mulsum, boves ter mulsæ sunt. Miel, vicis, i. e. hora mulgendi
et quantitas lactis mulsi.

heal-etmiel, 12 horæ.

ETSEL, ITSEL, EITSEL, F.v. calcaria, speciatim Galli gallinacei. Hona itsil, hona etsel, hona eetsel usque occurrit in Legg. Frisicis, que irrogant mulctam possessori galli, qui alios calcaribus vulneravit. Frisii veteres videntur prægrandes et pugnaces aluisse gallos, ut hodie adhuc Angli, quos inter se committebant. Tanta æmulatio occulte ardebat Frisiorum et Anglorum animos, ut se non facile, sive in stadio, sive palestra, sive cursu velifico, superari ab aliis paterentur; quin et huic furori sua animalia domestica (canes, equos, gallos, cæt.) submitterent. Ags. ecg, acies. Ang. v. etch, stipula. Nl. v. etsen, (mordere) arrodere, depascere; etsen, bijten in coper, inscribere sive incidere in ses aqua forti. Ts in etsel valet k ut in F.v. etsen, querceus, pro ekken ex ék quercus.

ETTA, vb.a. F.v. depascere. Got. itan, edere, pf. at, étum; af-étja, vorator, helluo; uz-éta, præsepe; fra-atjan, turundam ori ingerere, nutrire. Flandri etten, pascere pecus in arvis aut pratis; ettinghe, pascua. Af consummationem notat, F. it fé áfboárne, áffuórje, totæ gregi potum, pabulum præbere. G. atjan ex pf. at verbi itan, assimilatis literis attan, ettan, F. etta. F.o. etti, ette, pascere; fenni, idem, ex fenne, pratum, C. M. 64. Apud Hollandos et Frisios lege vetitum erat aggeres marinos depascere vaccis, ne harum calcantium pedibus læderentur. Vide Mieris Ch. I. 520, Van zeedycken te ettene mit beesten. F.v. wroegia om dyckettene, accusare propter aggeris marini depastionem.

et-lan, n. pratum, quod postquam pecus depavit inservit fenisecio. Dubius hæreo an non et in et-lan, ortum sit ex eart, pastus ramenta, gramen serotinum in prato post primum gramen secatum, vel contra, gramen secundum

ETWENDE.

inserviens fenisecio post primum depastum. Vide eart. Ex eart more solito r elisa, oritur eat, eet, jet et et. F. steart, heart, eart, pronun. stjet, moritur; kjet, audit; jet, pisum, exet. Analogice eart-lân fieret et-lân vel jet-lân. Præterea pascendi notio, quæ est in etten, tam in primam quam serotinam herbam conveniret, neque alteram ab altera distingueret, quæ vocis eart est vis. Obiter moneo enclyticum ed, et., notare recursum, repetitionem, ut in etmiel (q. v.); hac acceptione et-groen, exet. proprie notaret gramen recurrens, i. e. alterum.

et-fenne, f. F.v. pratum, pascuum pecore depascendum, oppositum prato feniculario méde, F. miede, Richth. Lex. 203, 6. F. finne, pascuum non metendum. Veteribus ut nobis in more erat mense junio metere pascuum et gramen chordum deinde crescens pecori dare depascendum. Duplex quippe eodem anno messio prata exhauriehat.

et-grode, F.o. gramen chordum, pecore depascendum. Stür. F. groed, (Nl. groei,

incrementum) groede, cicatrix.

et-grow, idem. F.b. Ang. to grow, crescere, ex F.v. growa, groia, idem, Ags. grovan, idem. Nl. et-groen, gramen serotinum. Nl.v. eet-groen, nacweyde, fenum chordum et serotinum. Kil. Ex édgrass est Ang. Dorset ee-grass, aftermath. Ang. v. edne, renovare, F. ny-gærs (gramen novum) gramen post messem renascens. A. Derby. eddige, the aftermath.

ETWAND, (Etwand, eetwand) F.v. Nl. eet-waer, pl. eet-waren, cibaria. F.v. eta, edere, F.v. wand, merx; wanda, vendere, proprie vertere, permutare, Nl. omzetten, (vertere) vendere et emere. Eet-wand, cibaria, mers-wand, merces tabernarum mixtæ, Chart. I. 706. a. med. Eetwand ende seed, cibaria et frumentum, Chart. I. 716. a. Nl. v. meerse, merx; meers-korf, corbis institoria, in qua circitores merces minores portant; ellyptice F. mersse, idem. G. J. merse-kreamer, (Kil. meerman), circitor, qui merces distrahendas vicatim circumfert.

ETWENDE, cg. F.o. novale vere sequente iterum arandum in æstatis segetem. Stür. Nl. wenden (den akker) agrum aratro vertere. Ags. ed, rursus, ut in etmiel q. v.

EUA.

EUA, n. p. v. Buce (eeuwe) idem, Wass. II. 174. Ence (ewe) Ecuroe, Wass. II. 102. Ags. Eava, Chr. Sax. 755.

EUERLOF, n. S.o. (êuerlof) Gal. corset, diminutivum vocis cors, corpus, ut Nl. liffie vocis liff, corpus. Nl. rig-liff et liffie. Nl. over, super, in notione tegendi; S.o. euer, F. oer, unde oerlif et oellif, proprie, quod [interulæ superinduitur.

rillif, assimilatis literis pro rig-lif. Nl. rigg-lif, Gal. corset: proprie interula muliebris (lif, lijf) quam fascia constringit (Nl. riggt ex rijgen) femina.

EUEST, F.v. simultas, invidia. Ags. afest, afst, invidia; afsta, invidia, indignatio; competitor. Ags. af, ab, et est, enst, favor, ut Nl. gunst, favor, et af, ab, composita formant Ags. af-est, Nl. af-gunst invidia.

EUNJER, n. collect. hermoes, equisetum palustre, alias quadernaet. Nord-Hollandi 'n schadelijk griet-gewas, infestæ herbæ pratorum; griet, F. greide, solum graminosum. Graphice ruricolæ Groningenses lid-ruske, scirpus articulatus; vel on-eet et onnijt, Hall. 273. F. lid, articulus, membrum; ruske, Ang. rusk, juncus; F. rusk beyen, racemus baccarum; *riske-pit*, medulla junci glauci. Thema on in on-eet ori videtur ex oneun- in onjer; onjer-eet, pastus veneficarum vel diaboli. Lolium infestissimum pratis, sub terra prorepens et hic illic cum frequente prole caput exserens, vix ac ne vix quidem eradicandum; inde et quadernaat, herba mala, nomi-natur. Strigæ apud Germanos incantabant quarundam herbarum vi innata, inter quas et equisetum palustre fuisse videtur; Nl. v. eunjer enim erat incantatrix, femina diabolica, venefica. Ita et fungus quidam nascens in sabuletis inter carecta (Nl. helm) specie ovi, et excrescens in similitudinem phalli, dicitur unghers-eyeren, volva, phalli; fungus priapeus, phallus. Unghers-eyeren, hoc est manium sive dæmonum ova; alii bufonum ova nuncupant, Jun. Bat. 217. Ungher-hoere, Holl. incantatrix, mulier diabolica (proprie, meretrix diaboli) Ungheren j. tooveren, fascinare; maghers, Holl. diabolicus, veneficus, Kil. "Den gemeynen man hiet het in Hollandt unghers-eyeren of oniers-eyeren, dat is duyvels-eyeren oft toovenaers eyeren," Dod. 786. Hol ungers eyeren,

EUW.

dæmonum, strigarum ova, de quorum viroso halitu vide Had. Junium, Batavia 217. Crescens inter carecta in clivis arenosis mari contiguis (F. dunen): dicitur et *fungus marinus*, Dodonæus, p. 786. ed. 1644. Ex on in on-ger (onjer) fit on, i. e. eun ut nos scribimus. Ags. onga, stimulus, mucro; onger, fascinator: fascinatores incantabant hominem, cujus imagunculam mucrone transfigebant vel aciculis pungebant (stimulabant.) F. v. ogneil, unguis, ongneil, unguis vulnere desormis, Ags. ang-nægl paronychia, Ang. ag-nail, Nl. nijd-nagel, de worm in den vinger (vermis in digito.) Confer Alam. unc, unchi, m. anguis, basiliscus, rana, Hd. unke, rana portentosa. F. unk, n. malum, nequitia, calamitas, miseria, tædium, Molkw. malum, peccata, ferlos ujs fen it oncke, Chamberlain, in versione polyglotta orationis dominice, versio Molkwarena, quam inseruit Adelung libro Mithridates, II. 286. Isl. gomme oss fra unt oc uokthe, serva nos a malo et periculis, Andrese, p. 270. Nl. v. unken, unkeren, gemere, Kil. Isl. unt, malum. Ut onier, önjer, eunjer, mulier venefica, proprie transfodens, vulnerans, nocens, est, sic quoque F. tione, tjoene, fascinare; tionster, tjonster, tsjûnster, venefica, a Sax. v. tiunian huemu, injuriam, damnum inferre, nocere maligne: tiono, nefas, injuria; Schmeller, Hel. 118. Confer porro kexen-meel (incantatricum far) semen lycopodii clavati, Hall. 277; hexen-melk, euphorbia, ib. 193; dui-vels-melk, ib. 195; duivels-koppen, typha latifolia, ib. 221; duivels-naeigaren, smilax lævis, convolvulus major, Blankaard, Nederl. Herbarius 202; duivelsbeet, morsus diaboli, succisa, ib. 403; duivels-brood, paddestoelen, boleti (i. e. fungi edules) et fungi terrestres venenosi, ib. 277. cæt. Hall. 282. Diabolus et venefiica bufonis speciem induere credebantur.

EUW! (Suw, eeuw) vox equum in stadio incitantis equisonis, Eeuw, hont! Ags. eov! est dolentis, Eov me!Ve mihi! F.o. Jou! pro dolor! E transit per i in j, ex. gr. Ags. eov, Ang. You, F. fou, vos. Ags. eovestre, F. jister, septum in quo mulgentur oves et vaccee. Ags. Eota-land, F. Julland. Ags. eorthæppel, F. jird-apel. Ags. earmih, F. jermeth, pauperies.

EWAN (eewan) adj. F.b. tardus, lentus. Joh. 156. Isl. ifa, efa, vb.n. dubi-

tare (dubius hærere, morari?)

EWEL, n. morbus. F.v. fallande ewel, Nl. vallende ziekte, morbus caducus. F. euroel, n. in genere, omne malum, præcipue autem corporis vitium. F.o. öfel (eufel) malum, arthritis; faut-öfel, podagra, Stür. 17. Haunde-ofel, 27, chiragra; knidde-öfel, 27, F. knibbel-jicht, gonagra, C. M. F. Malum, In it swieren fen 'n tsjeppe swift habbe di fammen nin ewel e solutis moribus formosi juvenis virgines nihil mali augurantur. ewelsk, adj. vehemens, execrabilis. Dat

is 'n ewelsce keerdel, hic est homo execrabilis. It rabjen fen 'e frouliu is 'n éwelsk würk, detrectatio mulierum gar-

rularum mala res est.

ewelsk, adv. Toskluken docht ewelsce sear, dentifractio infandum creat dolorem, Nl. tandtrekken doet duivels seer. Di undogensce junges meitse 'n ewelsk libben, pueri protervi immanes citant turbas. Gekke stedliu ind drunkene boeren meitse 'n ewelsk spul. It is 'n ewel's tiid mei dat drunken folk, o importuna ebriorum turba! F. Ewelsce káld is't, frigus regnat severissimum.

ewel-moed, cg. suspicio mali. Platte ienfäldige ljouwe habbe nin ewelmoed yn fine moaipraters. F.v. evel, adj. malus: evele deda, malefacta: ewele firna, crimina; Aet eveles, mali, injuriæ quid. Caret comparativo pro quo valet werra, ut Nl. goed, beter; quaed, erger; Lat. bonus, melior; malus, pejor; Gr. άγαβόσ, ἀμείνων; κακόσ, χείρων. Ags. yfel; yfel-gast, diabolus, F. di queade (ò κακόσ) idem. Ang. yfel-dæd, malefactum, F.v. évele déd, Nl. euveldaed, Isl. ill-wirki. Ita Isl. illr, fit Ang. ill.

evela, vb.a. F.v. lædere, nocere: urevela, vulnerare, Hd. verletzen et Nl. minken et verminken, mutilare; wonden et verwonden, sauciare. F. ur et Nl. ver, notionem verbi intendunt. Ags. yfelian, lædere, vulnerare, injuria af-

ficere.

EWEN, adj. equalis. F.v. ivin, iven; even, efna. Frisii veteres iven pronuntiabant et sæpissime scribebant evin; Angli contra scriptionem even pronuntiant ion. F.v. ivin diore, æque carus, pretiosus, F. even djoer. F.v. ivin fach, æque pænæ mortis obnoxius, F. EWEN.

èwen faei, æque morti proximus, F.v. Fay ende ferdloes leyd mey riucht.

effen, adj. Nl. een effene grond, locus planus, æquus, pro quo Frisii 'n sliuchte groun'. F. effen, in eodem plano cum alio loco jacens. Fryslân is meast 'n plàtte groun, solum Frisiæ maxime est planum oceani alluvium. Fryslân leit meast effen mei di sea, ind er eák wol under, Frisia fere perlibrata est ad altitudinem maris, hic illic inferior est. Figurate effen mei eltsoar vel yn it effen wæze, inter se subductas habere rationes. Effene rekkeningen, ind dy hwette fack, is di baes; want koarte rekkeningen jouwe lange freónen, subductæ frequenter rationes optimæ sunt; lites enim præveniunt; Ang. *Even reck*oning makes lasting friends; and the way to make reckonings even is to make them often, Southey. In taking revenge a man is but even with his enemy, but in passing it over, he is superior, Ba-con. Prov. Effen is slim treffen, difficile est cuique suum tribuere vel satisfacere. Di sliuchtens fen Hollans groun' biwiist, dat it alear bry wæst is, planities librata soli Hollandici probat fuisse cœnum liquidum. antiquitus Sax.v. efnissi, planities, F. effenens fen 'e groun', Nl. effenkeid van den fen 'e groun', Nl. effenteid van den grond. Tropice Ags. efenes, similitudo, F. It is my om it effen, hosthe it dochste, asthe it_mar goed dochste.

efner, F.o. pecten, textorium, Stur. Nl. den grond effenen complanare solum; F. Di groun' sliuchtje, idem. Ivin plerumque adverbialiter sumunt veteres Frisii; effen maxime tropice utuntur. Figurate, subducere rationes dati et expensi cum alio, Lit us mei ienoar effenje; dut is by libjen ind stjerren bæst. Ang. Nothing can or shall content my soul Till I am even'd with him, wife for wife, Shak. Ewen placktje, disceptando inter se convenire, (B. L. placitare) Hy liet de âlders ewen plachtje Het se oon elcke ig joene mey, G. J. I. 6. Angli despondatos vocant mutually pledged to each other. Ags. plintan, F. plachtje.

ewen, adj. par (numero.) In sortilegio si quis in pugno tenet aliquot nummos eumque ad alterum exserens quærit, Ewen of on? Par an impar? hic vincit, si numerum conjectura assequitur; sin minus, perdit. Hoc vocant

EWEN.

Even of on riede; Lat. par impar ludere: on ellyptice pro un-even. F.v. univin, Ags. un-emne, inequalis. Ang.v. even or odde? Idem rogant, dum projiciunt aliquot nummos, qui cadentes par aut impar indicant, F. opsmile, (sursum jacere) idem. — Even breed as lang, seque latus ae longus; tropice, haud differt an, Ryk as earm to stjerren is even breed as it lang is, mori pauper an dives ad idem redit.

é w e n, adv. recenter. Pake is hjir sa even komd, mar wol foar thjuster wer wei, avus recenter advenit, sed redit ante crepusculum. Hd. gleich (similis) adv. mox, statim. Sax.v. efno, simul: unefno, haud simul. Ags. efen-cuman convenire; proprie, simul, eådem hora

venire.

- éwen, adv. paululum, tantum, modo:

 Asthe it famke mar éven oan 'e swolm roerste fleócht hja ut eltsoár fen pine, si solum imo digito tangis ulcus, puellæ rumpuntur ilia dolore. In hoc duplice sensu plurimum valet dim. adv. efkes pro even, ex effen. Angli adverbio even asserunt notionem, thou wast a soldier even to Catos wish, miles es in Catonis ipsius votis, Shak. Sic Lat. plane velle, perire, i. e. prorsus, omnino.
- éwen, adv. paulisper, momentum temporis. Ik bin éven by di grytman oan wæst, paulisper adii toparchum visendi causa.

eewan, adv. loci, F.b. juxta, propter, Det wrak sat éwan Stiandealam, confracta navis jacet juxta Stêndalam, Joh. 71. Nl. neven, nevens pro even, evens, ut Nl. nyver pro yver. Hd. n-eben.

éwener, cg. trutinæ jugum, de quo lances utrimque pendent. It hüske, ansa in qua examen versatur. Di wizer, di tunge, Ang. tongue, examen trutinæ. Examen si erectum stat in ansa Latine dicitur examen æquum, F. di tunge stiet yn it hüeske. (Sax. n. blans (bilanx) examen; scheer (forfex) ansa; de blans steet in de scheer.) F. scealje, lanx, pl. scealjen, lances. Aliquando examen vocant ewener, quippe quod examinat et peræquat lancis utriusque pondus; ewen, æquus. Ang. v. evennes of waycht.

éwen-âld, adj. coætaneus, æquævus, Ags. efeneald. Sax.n. 'n evenolder, coæ-

taneus homo. Isl. jafn-eldri.

EWEN.

even-del, n. F.v. pars æqualis. Isl.

jafnadar-skifti.

éven-eker, F.v. libratus ad eandem altitudinem cum agro vicino. Ex. gr. de area domus statutum erat Alle wer-uar motma leia ewan-eker. Conclavia que sunt plano pede, Vitruvius, Nl. kamers die gelijk-oloers zijn.

éwen-folle, adj. æque plures, totidem, Ags. efen-feolu. F.u. ewen-feul, indifferens, qui nullum sui movet desiderium, Kerst hew ik de poep an 't brood holpen en nou't er de man deur mij wurden is lait er my foor ewenfeul lope, me negligit Westfalus, mea opera quondam in re lauta positus.

éwen-feultsjes, pl. F.u. placentæ

pusillæ inter se pares.

6wen-gelyk, adj. plane, omnino si-

milis, Ags. efen-gelice.

éven-kne, adj. F.v. genere æque propinquus. Kne, genu, genus. Veteres gradus consanguinitatis computabant per membra et articulos humani corporis. Confer Ags. cneov, n. genu, consanguinitas; cneov-mæg, consanguineus. Nl. magen en vrienden, propinqui et amici.

ivin-kniling, m. F.v. homo æque

genere propinquus ac alter.

éwen-kristen, og. Christi cultor socius. F. v. ivinkerstena, even-kristena; thu ne skalt nawet ieria ova thines ivenkerstena haua. Ags. efen-cristen, Nl. mede-christen.

éwen-léaf, adj. æque carus, Myn bern binne my allegeárre ewen léaf, az se nei myn kant oaf myn wiifs néamd binne. Ags. efendyre, idem, G. J. ewen djoer, idem, Nl. even dierbaer.

éwen-minsce, cg. homo ejusdem naturæ humanæ nobiscum particeps.

- 6 v e n n a c h t, F. v. sequinoctium hybernale. Ags. efen-niht, Isl. jafn-dægur. F. v. Twisscha sumeris nacht ende lettera even-nacht, inter solstitium sestivum et brumale.
- éven-pende, adj. F.v. eodem pretio venditus. Isl. jafn-virdi, æquale pretium.
- éwen-redich, adj. qui sibi constat, semper idem, nullo affectu abreptus, placidus, æquus. Nl. evenredigh, proportionalis. Isl. jafn-rædi, n. conjugium inter pares; iafn-lyndr, adj. æqui animi, moderati ingenii. Op 'n ewenredich minsce ken men steat meitse, mar

EWENDE.

net op driftkoppen, waes juwnpraet oars is as hjar moarn-praet. Ang. even, Constancy is natural to persons of even temper and uniform dispositions, Tatler. Desires composed, affections ever even, Tears that delight and sighs that waft to keaven

éwen-ryk, adj. seque dives. Frint ind faem binne beide ewen-ryk; elts bringt 'n pear blanke billen mei ta 't hylk.

Ags. efen-rice, seque potens. effen-sülfst, adv. F.o. itidem, similiter, (plane ipso i. e. eodem modo.) C. M. 189.

Goth. ions, sequalis. (B = M, imns.) Ags. emne, sequus, et efen. Isl. iafn, jafn, Suet. jemn. Cum i in G. ions congruit F.v. ivin. Confer Goth. stiona, vox, Isl. stefna, Ags. stefen, stemn, Nl. stemme: Ags. heafon, Sax.v. heban, heuan, Ang. heaven, Got. himins. Ex Isl. jafn est jäven, jäwen, jowen, unde forma singularis in Jur. I. 160, 17; 154, 1, onjown, impar; II. 58, 15; 148, 1, joun-cristona, socius cultor Christi. Jouns, communi consilio, F. Wi binne it effen oer 'e soensliu, convenimus inter nos de arbitris. Gothorum i in adj. ibns, sequalis, sæpe valet Græcorum ei, Gabelentz, Gram. Goth. 25, 26. Hujus vis vestigium restat in F.v. eifna pro ifna planare, tha berga werthath eifnad, montes æquantur solo.

EWE-HERA, m. F. v. judex vicanus, præpositus vico, ut gretman toti tractui, cujus partes sunt vici: E-hera proprie, legis dominus, componitur ex é pro éwa lex, et hera, dominus, præpositus. Nl. v. "ee, eewe, ewe, Holl. lex,"

Kil. Nl. dorps-rechter.

EWENDE, F.v. reditus solis ex infima parte cœli, solstitio brumali (21 Decemb.) et ex suprema parte cœli, solstitio æstivo (21 Jun.); A sunna evenda bifara Sente Maria letera dei (2 Jul.) and a sunna ewenda bifara sente Liudgeres dei. Nl. sonnen-wende, solstitium; heliotropium (Nl. sonnebloem), solis cursum sequens, se cum sole circumagens. Nl. wenden, vertere, Ags. gewendan, vertere, redire; wend, versio, cursus mutatio. Ags. son-folgend, (solem sequens) quam vocem Somnerus recte vertit The marigold, turnsole, or suchlike flower, that followes the sunne.

EZO.

EWER, F.o. navigium uno malo, prora acuta, lævi puppe. In Harlingerlandia quoque navigat canales campestres. Proprie, qui fluitat. Ladem vox cum Ang. ewer, Nl. gieter, hydria, guttus. Confer Ang. eaves, imbrex, F. eaze

fundere aquam, supra 841. Stür. 49.

EWER-WYFKES, pl. pediculi. Sax.l.

fer, acidus, mordax, Nl. bytend scherp.

F. bite, mordere, usurpant de pediculis. Di sljiplileskes bite it bern, (pediculi somniferi mordent infantem) infantes vespera somno sollicitati pruritum sentiunt et scabunt caput. -Wyfker, mulierculæ. — Haud refragor ei, qui ever per apocopen dictum putaret pro evert, dæmon somnolentiæ, cujus uxorculæ sunt pediculi.

EWERT, cg. (é-wert) n. p. v. Contracte pro Ewerard, Ewerhard (vir duritatis aperinæ?) Vide varias hujus nominis formas apud Först. I. 363. Haud renitor tamen ewert si ducis ab Alam. ewarto, legis custos, peritus, sacerdos, ut F. Kasse, Esge, n. p. v. plene F. v. asega, Alam. esago, judex, legislator. EWERT, eg. in phrasi Hi ket di évort

op 'e ræch, (habet éwert in dorso) pi-ger est. It is 'n gewante keerdel, jam-mer mar dat hy éwert-om op di ræch sitten hat, pollet viribus, sed segnis est. Saxones Neerlandi vocant hoert dæmonem quendam malignum; ex. gr. Trans-Isalani, Tubantes, cæt. evert sal him holen, Nl. De duivel zal hem halen. - Ags. eofer, efor, aper, Isl. iofur, princeps; Ags. beorn, ursus, vir, heros; utraque vox valet plurimum in nominibus propriis. Confer Isl. gifr, gigas tum femina, tum mas, Egil. gifur, pl. gigantes feminæ; gifur, adj. vehemens, avîdus. Scoti eevery, esuriens. F.b. ewan, piger.

EXE, EXTE, F.o. securis, Stür. Confer supra axe 138. Ang. East. exe, Ang. axe. EZO, n. p. v. unde Ezuma n. gentile. Esuma-buren, viculus in pago Eastdongeradéla. Esuma-horna, tractus pratorum sub ditione Winaldumensi. Ezumavel Esumer-syl, emissarium in pago Eastdongeradela. Confer Ags. Esendic, (Esse fossa) et Asendyke, fossa quædam in agro Cantabrigiensi. Nl. IJsendijke vicus Zelandiæ in pago Sluis.

Chron. Sax. An. 656. p. 35. § 40. eso, n. p. v. Wass. II. 174. F. Esse, idem, ib. Hodie plerumque Eiso, unde

EZEL.

nomina gentilia Kiema, Kieing et Kieinga. Ags. Esa, n. p. v. Keing, filius Esse. Chron. Sax. an. 547. Gothi Azo, unde fluxerunt. F.v. Atso, Adso; Kzo, Etso; F. Atse. Vocis stirpem quero in Scandinavia, ubi viros olim decorabant Asa, divi, nomine, adjecta tamen distinctionis ergo quadam voce, que lapsu temporis periit. Ex. gr. Ass-issams (Asa ferri) n. p. v. Ass-vita (Asa auri) idem. Ass-kildar (Asa pugus) idem. Egil. p. 23, ass. Ang. Ass, n. gentile, quod Lower (Engl. Surnames I, 176) male ponit idem esse cum Ass, asinus.

EZEL, og. asinus, asina, di ezel; sed n. it ezel, cuniculus mas; femina abjecta, pigra, sordida, tamen multa sibi tribuens. Goth. asilus, m. Aga. esol, m. Lat. asinus, Ang. v. asse, Ang. ass. Ang. v. The asse waggeth his eares, "asinus hine inde movet aures," i. e. homo stupidus, immodicus tamen æstimator sui, docte loqui studet. F. prov. ad adolescentes Wachtje dy foar 'n hynder vel 'n ezel fen efteren ind 'n frommiske fen foren, cave asinum sive equum a tergo et feminam a fronte.

Convitium faciunt homini stupido et abjecto eum esse natum ex asina, ut Nl. ezels-kind; F. Het, dauel! miene jy dir mey, doctor; dat ien ezel my op yen jiermercke schyten het? Of dat ik ut yen gousay bin sotbret? Starter, Timbre de Cardonne. Prov. 'N ezel scil mear yn 'n úre freegje as 'n sois man yn 'n jier anderje ken. Ang. A fool may ask more questions in an hour, than a wise man can answer in seven years. Kelly, 5.

ezelje, vb.n. insudare servili labori.

F.

FABEL-GUCHJES, (-goechjes) oris contorsiones, gestus ludicri, præstigiæ, nugæ venales jocique futiles, clamores fatui, apud ludios publicos mimosque. Sax. n. fabels, gesticulationes ludicræ, Gal. grimaces. Ex Nl. fabel, fabula, pl. fabels, narratiunculæ aniles; fabelen, fabulas narrare, et gúch, sanna, irrisio. Fabel commutatur cum babel, babbele, babbele-gúchjes idem. F. babbelje, blaterare, frivolis obgannire aures; Fland. babben, garrire, propter loquacitatem et celeriter repetita verba, assumit

FADAR.

formam duplicatam Nl. babbelen. Ex sono videtur natum thema bab, et frequentativum babbel, quare heec vox apud varias nationes respuit solitam consonantium commutationem; Nl. babbeler, F. babbelje, Gal. babiller, Gr. βαβάζω, lallo. Confer supra babbelje, 141.

FACK, n. F.b. sinus parvus braccæ vices marsupii præstans, Hd. ficke, Bend. 139. Ags. fecan, adducere, capere, Ang. to fetch. Ags. facan, F.v. faka, furari.

FAD, FAD, eg. tutor, rector, curator. pl. fàden, tutores (orphanorum), impuberum.

fådye, cg. curatela.

tsjerk-fåd, og. (curator templi) ædituus.

tsjerk-fådye, og. templi curatela, ædituorum officia.

Ruricolæ Frisii hujus vocis formam frequentant antiquiorem quam Frisii veteres F. v. fogid, foged, fóckd, tutor orphanorum; curator, rector templi; tssurck-fogid, ædituus, Nl. kerk-voogd.— Tutor, defensor, Di prester schil wesen een fogid der wird to tiuge ende to ede, sacerdotem oportet esse tutor (defensor) veritatis testimonio suo et juramento. Ags. fadian, in ordinem redigere, disponere.

Fád, vox eadem cum Goth. faths, fads, m. dominus, præfectus; bruthfaths, (sponsæ dominus, tutor) sponsus; hunda-faths (centum virorum præfectus) centurio; thusundi-faths, tribunus, dux mille militum; synagoga-faths, synagogæ antistes. Skrt. pati, dominus.

FAD, F.v. dimunitio, adulteratio monetæ; notat circumcisionem monetæ cum falske adulteratio, et fad circumcisio, simul nominantur; aliquando adulterationem admixtione deterioris metalli, cum fade et skrede, circumcisio monetæ, junguntur; aliquando notat extenuationem monetæ diversam ab utraque screde et falske, si hæe tria junctim nominantur, mit fade ende mit schrede ende mit falscher muntha.— Ang. to fade, intransit. evanescere, marcere, et transit. marcidum reddere, No winter could his laurels fade.

FADAR, n. F.b. fœnum. Joh. 186. Ags. fédan, Nl. voeden, nutrire. Ags. feder, pater, Ang. father, Nl. vader. Proprie

FADDE.

nutritor Lat. alitor, educator. Goth. borna fodjan, τεκνοτροΦεῖν, (alere i. e.) educare liberos. Nl. voeder, alitor et pabulum; de kostwinner, qui sibi et suis liberis victum quærit, pater. — Skrt. pā, nutrire, Lat. pater.

FADDE, cg. membrum muliebre. Plebeculæ cantilena (Aº 1702) Hy sei, ik seach hjar fadde, heare wol! Dat scil ik wol onthadde, (onthålde, onthåde). Vocis vestigium restat in Ang. v. fadoodle (fad-doodle) futuere. Confer Ang.v. doodle-sack, Nl. doedel-sack, tibia utricularis; Nl. doedelen, F. doedelje, canere, modulari numeros agrestes; inde Ang. v. doodle, to loiter. Nl. v. lol, lul, numerus carminis; lullen, lollen, numeros canere; Nl.v. lulle-pijpe, F. lillepipe, tibia utricularis; Nl. sack-pype, Ang. bag-pipe, idem. Pro bag Ang. v. figurate ponunt fad; Ang. v. faddle, a pack or bundle; fad-doodle, (in cunno canere, ludere, i. e.) futuere. Isl. futh, fud, f. os vulvæ muliebris, arvum genitale, matrix; Isl. at foetha, parere, Dani fôde, id. Andreæ. Nl. v. fotte, cunnus, F. de fôt, idem. Plebeculæ spurcum proverbium, By it gat (anus) Is sa hwat, Mar de fot Is to bot: supple krye, manu tractare. Norwegi fud, equarum cunnus; F. kouwe $f \partial t$, vaccæ cunnus; hons- $f \partial t$, cunnus caniculæ, convitium summi vituperii, Nl. honde-vot, Hd. hundefott. Frisii ulterius progressi de homine abjecto prædicant Hy doacht di houn yn it gât net, turpior est quam ut canicula ei locum cedat in cunno.

Confer Nl. v. voeder, theca, pharetra, Kil. Goth. fodr, ensis vagina, Lat. vagina, cunnus. Gr. βύττοσ, γυναικόσ ἀιδοιον. Lat. podex, Ital. potta, meretrix, Gal. putain. Gal. fouer, inire feminam; foutre, semen virile. Gal. fourreau, Nl. foedrael, integumentum. Nl. voederen een kleed, fulcire, duplicare vestem, F. furje, id. furring, pannus duplicans, interne tegens vestem. Notum est scitum Galli cujusdam in ducem Saxoniæ (le Duc de Saxe) ambulantem cum regis amica Madame de Pompadour; Voila l'épée de sa Majesté et son fourreau! Ags. foda, tegmen, siliqua. -Nl. klink, rima, fissura, F. di klink fen di kou, vacce cunnus. — B. L. Septentrio vagina gentium, i. e. matrix.

FADDE.

Horatius figura partis obscorne pro toto utitur cumus pro muliere abjecta: sic Nl. v. vadde (Kil.) ignava mulier, iners et deformis puella. Isl. fud, cunnus, sponsa, a parte qua sponsa est; fud-flogi, repudiator sponsæ. — F. fot, fotte, Hol. fots, cunnus; F. fotse, ancilla hilaris curæque expers, parata; 'n sterken fotse, ancilla robusta. -Nl. kous, tegumentum tibiale, (Gal. bas, Hd. strumpf) figurate cunnus; F. hoas, tegumentum tibiale, F. poepehoáske, (tibiale infantis Theotiscum) cunnus. Hol. iron. pis-kous, -kousje, puella, pupula. — Hono-fottojes, paniculi triticei, plerumque relicti, lacte ma-cerati et butyro illiniti, assati. Ferculum minimum, ita dictum, quod gustant istud post prandium. Nl. kondsvotjes, hondsvottige dingen, quisquiliæ; hondsvot van een kerel, homo abjectissimus. Nl. Een kut van een vent, iners.

Meretrices, libidini venereze dum indulgent, cupediorum sunt studiosæ; semper habent quid cibi vel potus delicatioris, quod liguriunt. Saxones Frisiique, antiquitus gentes feræ, sed castæ et parcimoniam colentes, hanc luxuriam contemnebant, non tantum ut sumptuosam, sed præterea ut effusæ licentiæ imprimis in feminis insigne. Quam vituperationem ut significarent, plerisque cupediis turpitudinis notam imponebant nominibus spurcis, quale honsfotjes. Exemplo sint wentel-teefjes, caniculæ se volutantes in pruritu, idem quod konsfotjes. Nl. "hoerenkost, delicatior cibus ganearum," Kil. Nl. Jan-Hagel, (fæx populi) pa-niculi sacharini. F. bolle-kloten, syropi densati globuli, proprie tauri testes. Hol. babbelaars, idem, proprie, qui subiguntur gingivis; Nl. v. babbelen mandere præsepiolis sive acie gingivarum, edentulorum more; babbelen, pl. cavitates ossium, in quibus dentes for-mantur. Hol. gebakje, pistorium opusculum, stercus rotundum, meretrix. Nonne-veestjes, laganula ex ovis pulsatis, proprie monachæ crepitus ventris, Sax. l. nunnen-furte, (F. nonne-firt), monachæ crepitus ventris, opusculum pistorium amygdali formå et magnitudine Bnl. III. 252. Eidem paniculi, sed majores et minus delicati, in usum plebeculæ, vocantur valen-furt, pulli equini crepitus ventris, ib. 227. Hol.

FAEM.

hoeren-ontbijt (meretricum jentaculum) paniculi utrimque acuti ex tritico et uvis corinthiacis, Hagæ Comitum. Ibidem hoeren-koekjes, Haagsche hoerenkoekjes, bellaria quædam saccharina, meretricum deliciæ. Uitersche (Utrechtsche) kletskopjes, schurfkopjes, zerehoofdjes, capitula ulcerosa Ultrajectina; paniculi saccharini forma et colore scabræ cutis capitis tinea laborantis. Sequentibus magis rident quam infamia aspergunt bellaria; Gelri Arnhemsche jonges en meisjes, paniculi sacharini, pueri puellæque Arnhemenses; paniculi puerorum (jongens) sunt fragiles. Delfsche jaapmantjes. Stomme jonge, (mutus puer) vina calida mixta fructibus, ex. gr. pomis aureis, fragis, cæt. F.u. schoenlappertje, ferculum ex pomi orbiculis et panis triticei segminibus alternatim stratis, et cum saccharo et butyro coctis. — Similibus convitiis sectabantur feminarum ignavarum potus calidos et dulces, quorum cito tantum Nl. hembdje-licht-op tolle sursum indusium!

FAEM, FAM, cg. virgo, famula, gen. faems; pl. fammen, fammin, G. J. famnen; unde in compositis famne-bæd, lectus virgineus; famne-buwn, virginum corona, cœtus; famne-raeye, chorus virginum; famne-trbyer, puellarum assentator. Ex famne Hind. habent fan, pl. fanen, ut ex F. v. fomna, F. o. fone, Stür. F. feinten ind famnen, juvenes et puellæ, Scil. famd ind feint, Hind. feinten ind fänen. Valet tantum de innuptis. 'N bun' fen feinten ind fammen, juvenum et puellarum corona. Di feint is mei di faem, amasius apud suam est puellam, Hol. De jongman is bij zijn meisje, Ang. The suitor is with his sweetheart. - Di feint giet mei di faem to keamer, amasius cum puella sua it saltatum in diversorio. — Prov. Faem to wæzen is sa hwat, mar 'n jung widdouw! dat hâldt hwat yn, virgo esse portari potest, sed vidua, dum floret ætas, manere innupta, intolerabile est. — Hwat ken 'n neaken faem dwaen? Quid restat nudæ virgini quo suam defendat pudicitiam? quid valet homo imbecillus auxiliique inops contra aggressorem vel mala vitæ. MS. — It oerliz is it heale wurk, sei di faem, ancilla, nbi bene consulieris, inquiebat, dimidium operis habes; proverbium nau-

FAEM.

tarum obscœnum. Lusus est in verbo F. oer-lisze, Nl. overleggen, quod proprie notat "superjacere," sed tropice "consulere." "Jacere, cubare super" viri est in concubitu, sed operis dimidium.

Faen/ corculum! maritus ad uxorem. Hollandi eodem sensu Lieve meid! Sic Pasiphaen, Minoi nuptam, poeta Virgilius, misericordia captus, vocat virginem. Ah! virgo infelix, quæ te dementia cepit? Bucol. VI. 47. Idem infelicem Orphei uxorem appellat puellam, Illa quidem, dum te fugeret per flumina præceps, immanem ante pedes hydram moritura puella servantem ripas alta non vidit in herba. Georg. IV. 467. — Phrasis. Dat is 'n faem, dær uws ljeawen-hear neat oan forgetten het, virgo inculpatæ pulchritudinis, creatoris opus omnibus numeris absolutum. Di faem hat 'n izer äfriden, virgo nothum peperit; izer pro hoew-izer, solea ferrea equi; figura est in equo, qui cursu præcipiti decussit solearum unam. Di fån komt fen 'e marke oaf fen 'e tsjarke, famula advenit e nundinis vel e templo; scomma in dialectum Workumensium, qui e ante r sæpe efferunt ut a, dicentes ex. gr. marke, tsjarke, pro dial. communi merke, tejerke.

Prov. Yn 'n eptich faem sit jamk 'n slier fen 'n wiif, Scoti A denk maiden makes a dirty wife, Kelly, p. 54. Scot. dink, denk, nitide vestitus, Isl. dekr, ornatus, Ang. trim. - Di fammen sisse né, mar miene ja ind gripe ta, Ang. Maids say nay and take. — Fammen matte men sjæn, mar net hearre, Ang. Maidens must be seen and not heard. — Linnen ind syn faem matte men nat keure by lamplincht, Ital. Ne femina ne tela à lume de candela. åld-faem, cg. Ang. äld-maiden, Nl. oude meid, virgo annosa; F. äld-feint, semper cœlebs annosus, Nl. oude vrijer. Tales apud Frisios in nullo fere sunt numero, nisi bene nummati. Ang. Old maids lead apes in hell, Ray, 47. It would not, me thinks, be amiss, if an old bachelor, who lives in contempt of matrimony, were obliged to give a portion to an old maid, who is willing to enter in it, Tatler, No 261. Let sinfull backelors their woes deplore, Full well they merit all they feel and (more. Pope.

FAEM.

feinte-bern, Hind. infans masculus; fânte-born, infans femininus, puella: fanke-bern, idem. Confer supra barn 180, et adde Ags. mæden-cild, puellula, Ang. maid-child, Shak. Isl. mey-barn, puella, mey, f. virgo. Dan. pige-barn, puella; pige Isl. pika, f. virgo. (F. pyk, cg. pl. piken, pulli gallinæ, anatis, cæt.)

lyts-faem, cg. ancilla altera minor natu et famulatu. Di great-faem ind lyts-faem prima ancilla ætate et viribus provectior et ancilla altera minor. Lyts, parvus, Ang. little.

famke, n. puellula, pl. famkes. Di famkes popkje altiten; dat het natur hjar ynjown, puellulæ (matres futuræ) naturæ jussu vestiunt et mulcent pupas suas. Famke pro fâmmeke, contractius fânke, funke. Forma plena est fánkis, unde (k = ts) fántsin, puel-lula. Fáman, F.b. f. virgo, Joh. 7. dimunit. fámanki, contr. F. famke, Joh. 138. F.b. Moringi jö fommen, Bend. 61. Similiter Ang. woman mulier, ex Ags. vif-man. Literis inversis F.v. famna, fomne, fone; femne, virgo, famula. In à syllabæ fa litera finalis A (ch) est absorpta, quare a vocalis fit longa; Sax. v. fehmia, fahmia (sic enim legendum pro fadmia) fêmea; Isl. feima virgo vultu pudibundo. Nl. v. fymelen, inire feminam; femelen, fimelen, lascivire. Ags. fæger, pulcher, venustus, Ang. fæir, Nl. frái. Isl. fægr, lucidus, splendidus, politus, pulcher, Populi primævi et inculti blandus. virginem laudabant a formoso vultu et ubertate in flore juventutis. Indé Ags. fæmne unice virginem notabat et fæmn-håd virginitatem. Vide locos apud Junium, Et. Ang. female. Isl. (fegma) feima. — Got. fagrs, aptus, conveniens, decens, utilis; gefaheds gaudium. In themate fah, fag, notiones pulchri et commodi sunt unitæ, ut in F. mói, scon; cf. Köne Heliand, 372. F. mbye/ Hol. schone! puella formosa! F.v. famne; fomne et femne; fovne, fone, virgo, ancilla. Nomina propria antiqua Theotisca Fámoth, (fah-moth) Famicho, Förstemann I. 898, F. Fám, Fanne (famne) Ang. Fanny, (famnige) F. Fem, Sax.l. Femmeke, F. Femke, n. p. f. Wass. II, 175.

Skrt. péna, spuma, Lat. Venus ex maris spuma nata. ΑΦρόσ, spuma,

FÆIT.

'ΑΦροδίτη Venus. Α-Φροσ, Φροσ F. broes, brils, oris spuma. — Lat. femina, Ags. fâm, n. Ang. foam, Alam. feim, m. spuma; fæman, spumare. Memento Budhistis aquam esse symbolum illecebræ et feminæ. — Man antiquitus non separatim virum, sed in genere hominem notabat, Gothi, Ags. cæt. probant. In voce Ags. vife-man, subjectum man, homo, indicatur prædicato vif, femina, genus femininum; homo generis feminini, femina. Haud aliter fehman, fahman, componitur ex fah, feh, speciosus, elegans, venustus, pulcher, et man, homo (ens) vultu specioso, venusto, amœno. Confer Isl. fagur-leitr, venusta facie. In quibusdam compositis tantum valet thema fag, vel feg, quod frequentant Angli Boreales pro fair. Media G syllabam claudens fit aspirata & (ch) et fag-man, feg-man transeunt in fakman, feh-man. — Man Frisiis vet. in genere est homo, mas, maritus; Frisiis hodiernis tantum mas, vir; F. universe hominem indicant voce minsce, Nl. mensch, quam componunt cum man, mas, et wiif, mulier; frau-minsce femina, man-minece vir, quod efferunt frommisce, mammisce. Ex. gr. Dær yn 'e fjirte rint lén; mar ik ken net sjæn, oaf it 'n mammisce oaf 'n frommisce is. F. De minsce og. homo, universe, It minsce, n. femina.

FAEZ, FAZ, (Bend. fahs, 165, 195. Outz. fás), adj. F.b. male moratus, miris commentis indulgens, pueriliter ineptiens. Inde Hd. faseln nugari, ineptire. Nl. faselen, agitare, factitare; vaese, Kil. phantasia, delirium; viese-vase, phantasma, commentum mirum. F. fleze-fazen, curæ inanes, fastidiosæ providentiæ commenta et ineptiæ. F. fiis, Nl. vies, fastidiosus.

FÆIR, adj. F.b. robustus, Bend. 165.
Ags. fæger, Ang. v. fæir, pulcher, decorosus. Fær, Outzen, alacris. Isl. fær madr, ad omnia habilis vir, sufficiens. Confer F. feerdich keardel.

FÆIRE, vb.a. F.o. ducere, agere. Ags. ferian, vehere, F. fere, agere, ducere, impingere quem. Bend. 21.

FÆIT, F.b. 8 pers. præs. adipiscitur, potitur. Diar fea 'm neddar kiats nock wiats; diar wärt ean neddar sattan nock stunnam beden, ibi neque calidi neque

humidi quid accipis; ibi visitanti neque sedes neque status offertur, Joh. 90. Ags. feccan, fæccean, Ang. to fetch. Prov. De iene plauget, de ausere sait, An de tredde wiit ai huem't fæit, F. De iene pluget, de oare sjiddet, ind de thredde wyt nat hwa't kriget, Bend. 441; En swæcken reg fæit en lágt krüs to dregen. F. 'N makke rægk kriget 'n licht krües to dragen, dorso debili crux imponitur levis, Bend. 444. Wat 'm hèwe sal fäit 'm noug, Bend. 444; F. Hwat men hawwe mat kriget men noch, quod in fatis tibi ordinarunt dii habebis. Hat mat swin riin iar arkan an bare feit. F. It mat bargen reine ear 't elle 'n boarstel kriget, nubes porcis pluant necesse est antequam quisque unius potiatur setæ, Joh. 93. Diar alla panen an potten bislakki wal, feit at lélsten splinjar ún a tong, F. Hwa alle pannen ind poátten beslikje wol kriget op it lætst splinters oan e tonge, lambere qui vult omnes patinas ollasque tandem linguæ contrahit festucas, Joh. 67. a. So du deest so du feest, ut tua opera sic tua merces, Nl. Loon na werken. Fan jonghan an domman feit 'm a wiard tu wedden, F. Fen jungen ind dumen kriget men di wjirheit to witen, in ore stolidorum et puerorum veritas, Joh. 94. Du weal luan fu al eftar üs du 't magast, ad verbum Ang. Thou wilt felch reward after thou makest it. Fu, more Frisico abscissa n finali infinitivorum, pro fun (fuan) adipisci; uffus, consumere, Joh. 172.

Confer F. fikje, fikke, increpare; fykje, minutim et multum secare cultello, ut pueri ludentes solent.

FÆR, F.b. timor. Outzen. Ags. for, timor, periculum, Ang. fear, idem. F. forfeard territus, Nl. vervaerd.

FÆRSK, adj. (fæsk) recens, nove factus. Rarak brea', pauis secalinus recenter coctus; farsce boale, panis triticeus recens. — Farsce moalke, lac recens mulsum; farsce buter, butyrum recens; farsk flask, caro recens; farsce fisk, pisces noviter capti. — Farsk wetter, recens hausta aqua dulcis, sive lacuum, sive pluviatilis; swiet wetter, aqua dulcis, i. e. pluviatilis, opposita aquæ marinæ sea-wetter, sält wetter, aqna salsa. - Figurate De throánje fen Napoleon mei syn stille wreed-sloeghe loits

FÆSTJE.

ferse, recens, purus, dulcis. Inversis literis Ang. fresh, quam formam quo-que Frisii frequentant, sed paululum immutata notione.

F.b. farsk (fásk) idem cum F. færsk. F.b. fásk, dulcis (aqua), aqua pluviatilis vel lacuum campestrium; haud salsa. Figurate, juvenis imberbis, an füskan kleeb, imberbis osculum; Prov. An kleeb sannar biard as üz an brei sanner salt, osculum imberbe refert pultem absque sale. Hol. Een man zonder baard is geen duit waard. Hd. kleben, NI. kleven, adhærere, De lippen kleven aen elkander, hærent labia labiis osculantium, Joh. 24. F. u. fask ex farsk, recens. Faske bolle, panis triticeus recenter coctus. Frisii urbicolæ, et Boreales r ante sk elidunt, unde a apud F.b. elongatur, dicentes fask pro farsk. Itidem Sax. l. fask pro farsk, Bnl. I. 353.

færskje, vb.a. sale induratas carnes vel pisces macerare et dulciores reddere.

F. u. fáske, vb. a. idem. F. b. uffaski (fleask) F. It flæsk færskje. Uffaski per assimilat. pro ut-faski. Joh. 169. fris, adj. frigidulus et purus, Fris wetter, Ang. fresh water. Fris waer, coelum frigidulum, reficiens, recreans. 'N fris koeltsje, flatus vividulus. — Di faem seocht er fris uet, virgo floret juventute et corpore sano, Ang. she looks freshly. Ad virginem Thou art fresh as Avril, sweet as May, bright as is the morningstar, Carew. — Fris folk, adjutores integri, haud fatigati, Ang. fresh men. — Frisse waer, (recens, integra merces) pisces, legumina, mala, panes, quæque fere edulis. Frisse dei, dies novus et integer, Wi hawwe hjoed noach sjuwn; um di Sinte-Piters-tsjerke goed to ejæn malle wi 'n friese dei nimme.

frissens, Ang. freshnes, novitas incorrupta, pura, frigus recreans cœli. Op sea amje wy yn de iepene loft de frissens fen wyn ind weller yn, Ang. On sea we breathe the freshness of the open air.

opfrisje, vb.n. et a. exhilarari, resici.
Fen di blide tynge oer syn soan is heit alleheel opfrisse, nuntius lætus de filio erexit patris animum. Di finne frieset op fen di thongergeate, pratum lætificatur imbre tempestatis.

etiet my noch færek foar di eagen. Ags. | FÆSTJE, vb. n. jejunium servare. Nl. vas-

FÆSTJE.

ten, F.v. festia, jejunium scrvare, jejunio delictum punire, Ags. fæstan, idem, Got. fastan, tenere, observare, comprehendere, i. e. se abstincre. Prov. Lang fæstjen is nin brea' sparjen, longo jejunio non parcis pani. Lang festien is nin bræ sperrien, Burm. 48. — Dær is goed wachtjen, mar nin fæstjen nei, exspectare possumus hora prandii absentem convivam, ad ejus adventum jejunare non possumus. — It fæstjen is neat, mar dat diwelsce læzen! "jejunium quadresimale mihi leve onus, sed preces istæ continuæ intolerabiles sunt", ex trivio phrasis. Hy is soo wolkom as d'eerste snein ijn 'e feste, tam gratus ut primus dies solis in jejunio quadragesimali, qui severam abstinentiam et multas preces extraordinarias exigebat; i. e. minime gratus est.Burm. 31 pro snein quoque usurpant di eerste freed, prima dies veneris — 'T is quæ festien op ien ourmans daed (dæd), inhians morti et hæreditati alius jejunare difficillimum est. Burm. 67.

fæstel-juwn, cg. Hind. festel-ean, dies ultima ante jejunium quadragesimale. Germani temporis stadia computabant per noctes, non per dies ut posteri. Incipit nox prima vespera, exitum habet mane; inde est quod (juwn, vespera, initium diei sequentis) Christ-juwn, Mâye-juwn, Festel-juwn, notabat diem ultimam ante festum nati Christi; ante mensem maji, ante jejunium quadragesimale, Hd. pro vespera habent noctem fast-nacht. Celebrabant olim omnes, nunc haud multi, istum diem hilaribus. Præcipue genio indulgebant potando, edendo et mutuis comessationibus; quid Angli hoc festo comedebant et ingurgitabant vide in voce shrove-tide apud Halliwellum. cibos, quibus matres familiæ famulitium et liberos delectabant, præcipuum locum tenebant lagana, quæ materfamilias ipsa in foco coquebat. Hæc Ang. v. vocabant shrove-cakes, "small cakes made to give children on shrovetide," sed hodie pancakes, ut F. pankoeken. Inde phrasis F. It wyfke hat it sa drok as di panne op festeljuwn, muliercula se distringit ut testa pistoria in jejunii hilaribus. F.v. festa-fund, festel-avend, Nl. vastelavond. Saterlandi pro iund, juwn, vespera, habent dei,

FÆSTJE.

dies, festel-dei, i. e. prima dies jejunii incipiens antecedente vespera. Ang. bor.v. ut nos fasteryngs-evyn, hodie Ang. North. fastern-even, "And on the fasteryngis ewyn rycht, In the begynning off the nycht, To the castell thai tuk thair way." Bruce.

F. Fæsteljuwn hålde agere ferias esuriales, Ang. to hold shrovetide, idem. Tis merry in hall, when beards wag all, And welcome merry shrovetide. Shak. Nl. schroef, cochlea; schroeven, trochleam vertere, cochlea adigere, inire feminam, prælicenter grassari et petulantia commessabunda hac illac vagari; jactare se, gloriari, ostentare se. Kil. Schruyue, Zelandi, scurra. Kil. Ang.v. to shrove, hilaris esse, lætari. Vide shrovetide apud Jun. Etym. Hoogstraten Lex. Neerland. Lat. schroeven; supra 727, draei. Ut Nl. persen, afpersen, exprimere, sijne moeder geld afpersen, exprimere nummos a matre: sic Scot. skrufe notat facultates sordida parcimonia vel repetundis acquisitas. Lat. extorquere, exprimere aliquid ab aliquo. Jamieson skrufe. Alii skrove idem habent cum. Ags. scrifan, confessionem delictorum exigere et præscribere eorum pænam, quæ vide Wedgewood, III. 179. E. Mueller, Etym. W.b. II. 329. n. Sed Franciscus Junius multo ante unus vidit verum, schrove-tide.

fæsteljuwns rommel-poat, (crepitans, strepens olla) olla figulina, os stricte expanso segmine siccæ vesicæ tectum, in cujus centro hæret arundo transfixa, quam cantor concava manu humida sursum deorsum et deorsum sursum movens surdum citat murmur, cui cantilenam sociat suam. Tali musica rustica pauperes eorumque liberi in feriis esurialibus ostiatim stipem cogebant. — F. rommel-poat, Nl. rommel-pot, Sax.n. füke-pot foeke-pot. Nl. v. rommen, versare. Kil. Ang. v. to rome, to growl; to roar. Ang. v. rombel, a rumbling noise, a murmur. Ang. v. rommle, to speak low or secretly, to whisper. Ang. to rumble, to make a hoarse low continual noise. Ang. v. rombel, a rumbling noise. Halliw. Rombelen assimilatis literis NI. rommelen, F. rommelje. Rommel in rommelpoat, tum sonum subsurdum, tum motum manus arundinem sursum deorsum fricantis notat.

FAGJE.

Nl.v. rommelen, robuste et celeriter sursum deorsum ultro citroque se movere, Becanus. Vide Kil. rommelen, rammelen, strepere. Ang. to ramble, assimilat. F. rammelje, Nl. rammelen. — Sax.n. fûke-pot; foekepot, dicitur a manu trudente arundinem in vesicæ segmine. Nl. v. fuyck, pulsus; fuycken, pellere, trudere, protrudere, pellere, pulsare. Ergo proprie Nl. stoot-pot.

fæste, fæsten, cg. jejunium quadrage-

simale. Ags. fæsten.

FAGJE, vb.a. verrere, verrendo mundare. Ik fagje, dou fageste, hi faget, pl. wi, jimme, hja fagje; pf. fagge, p. pf. fage, p. pr. seyende, ger. fagjen, Nl. vagen et végen. Fage guód, verrendo congestæ sordes; imagine, fæx populi, Cic. quis-quiliæ, colluvies hominum, rejectanei, pessimus quisque. Ni. vaeghsel, puramen, quisquiliæ, uitvaegsel van het menschdom. F.b. fågi, ger. fagin. Joh. 172.

Ut ex *fâgje* fit faye, sic ex (fêgje) usitatum feye; ik fei, dou fageste, hy faget; wi jimme, hia feye; ger. feyen, p. pr. feyende, p. pf. (pf. p. fegen) fein; fage, fagge; fegge; verrere. Prov. Dir de houn zijn stirt leyt ist schien fegge, Burm. 13, ubi canis suam ponit caudam locus everritus est (cæterum ubique sordes.) G = W, Ang. v. to fawe an old diche, F. 'n âld feart himmelje, sulcum aquarium veterem purgare.

feger, cg. peniculus ex setis quo verrunt solum, focum, cæt. Translate, ventus vehemens, 'N feger fen 'n koelle. Nl.v. vaegher, vegher, qui ad quidvis cum alacritate expediendum est idoneus. expeditus ad quidvis prompte agendum, Becanus.

feegh, cg. (ductus peniculi) ictus, 'n feegh um 'e éaren, alapa, 'n feegh üet e panne, asperiores facetiæ, 'n feegh, idem, exprobatio; Di snotjunge, dy di aldman jimmer yn 'e bek siet, krigge 'n feegh om raek. - Feegh op mar! Infer plagas! Non parce colaphis! di flier fâye, solum verrere, i. e. converrere pulverem aliasque sordes soli in domo. Ang. v. to fag, to beat, to trash, Halliwell.

åffeye, vb.a. abstergere. It swit affeye, sudorem abstergere. *Di smoárge ky* mei rizen bjizzems affeye, vaccas conosas scopis vimineis abstergere. It stiet dy smoárgh om rike liu' mei plomke-

FAI.

bjizzeme af to feyen iud di earme liu' af to snouwen, tibi dedecus est adulari divites et acerba verba jacere in pauperes.

oanfeye, vb.a. converrere soli sordes; oanfagje, pulverum, grana, farinam, sordes qualescumque in unum cumulum agere. Goed oanfeye, pertergere.

opfeye, vb.a. converrere sordes; di souder, di stal, cæt. opfeye, contignationis, stabuli, solum verrendo purgare. Opnimme (tollere sordes) peniculo

madido, Di flier opnimme utfagje, F.u. uetfege, everrere, F. utfeye. Di stal utfeye, everrere, purgare stabulum. Tropice, obtrectare, Immen utfagje dat er nin turf heegh is, aliquem consectari convitiis ut hominem abjectissimum. F.b. utfagi.

wei-feye, vh. a everrere; weifagje, idem,

abigere sordes peniculo.

fagre, vb.a. F.b. polire, levigare, mundare, pulchrum. Outzen 70. Isl. faga, polire, ornare; fagur, splendidus, nitidus. Ags. fah, versicolor; fæger, nitidus, pulcher. Fage, fage, freq. fa-

gere, contr. fagre.

FAI, FAEI, adj. morti proximus specie bonæ valitudinis et salutis. Ex ag fit ái, F.v. fach, fai, capitis damnatus; unfach, absolutus, salvus. Ang. v. fæie, fåy. F.b. fåg, Bend. 175, Ags. fak, fæge. Scoti fey, fée, fie, on the verge of death, Jamieson. Plene Ags. deathfäh. F. fäh, color, substantive labes, proprie notat mortis colorem; si adjective fah, "coloratus, versicolor, mortis colore tinctus." Isl. feigr, Nl. veeg. Feigr proprie est, qui specie sanitatis olet cadaver, Isl. feigia, putrefacere. Frisii de morti propinquo ajunt Hy ruwkt al nei de lodde, sentit ligonem vespilionis.

Ex variis ominibus veteres portendebant lethalem exitum vel futuram securitatem hominis. Tutus erat, si adveniebat dum amici de eo confabulabantur; hi eum adhuc salutant verbis Dou bisthe noch net fái, lupus in fabula; incolumis es. Surdum inopinata mors non manebat; Dy doaf is is nat făi. Contra campanæ sonus tristis portendit mortem instantem hominis corpore sano; Di klok liedt fai. Si canis nocte dieque latrat in vicinia domus ægroti, hic morti propinquus habetur. Superstitio eadem regnat inter Anglos.

FAI.

"If dogs houle in the night neer an house, where somebody is sick, 't is a signe of death." Brand, Ellis. III. 185. De Scotorum ominibus mortis futuræ consule Brand, popular antiquities, Ellis, III. 228.

Fái teken, omen lethale. Scoti fyetoken, idem. Some observing to an old woman, when in the 99th year of her age, that in the course of nature she could not long survive, "Aye!" Said the good old woman with pointed indignation, "What fye-token do you see about me?" Brand, pop. Ant. Ellis, III. 228. Hy is sa fai as 'n lus op 'e kaem, in vitæ periculo versatur ut pediculus in pectine. — Omina sæpe signis contrariis homines decipere amabant. Infantem, qui forma antecellebat omnes, morti invisum olim credebant vetulæ; ideo nutrices sollicitæ antiquitus faciem venustam conspuebant. — Si quis amicus, cui erat mens sana in corpore sano, amicum ex gravi morbo cubantem visitabat, timebant ne, dum hic reconvalescebat, ille moreretur. Inde proverbium tritum. De siecke leijt op het bed en de faije giet er om oft stiet er foor, Burm. 11. De sike op it bæd ind di fåye er foar, F.o. De kranke ligt to bedde un de fege sit d'r feur, ægrotus cubat in lecto, morti propinquus assidet lecto. Hæc religio alte radices figerat in omnibus Frisiæ cognatis gentibus, præsertim Scandinaviæ, ex gr. Suethis, Prov. Ofta sitter fege wid them sjukas sæng, sæpe segrotantis lecto assidet morti proximus, Ihre, feg. I. 459.

Af-feye, vb.s. abstergere. It swit affeye, sudorem sudario abstergere. Di smoarye kij mei rizen bjissems âffeyen, vaccas cœnosas scopis vimineis abstergere. It stiet dy smoarch om di rike liu mei plomke-bjezzems âf to feyen, tibi dedecus est adulari divites. Ang. v. to fage, decipere adulatione. Ang. Cumberland, to fag, to tire, to weary; Fag. st. servus. Johnson, Todd. F. Di fuotten âffeye earsthe yn hús giestke, ne intra domum antequam culceos peniculo tersisti.

Prov. Di boeren tejinnet men wol to siszen eaf di sike fai wieren eaf neat; den bihoefden ja der nin kosten meer om to dwaen. MS. — Faeije secken gae dij oan, Burm. 20. — It stiet faei as di FALD.

dokters sisse, "Gods macht is great?"
male actum est (cum ægroto) ubi medici dicunt, "Ingens est Dei potestas."
FAK, FÆEK, adv. sæpe, plurifariam; magis Frisicum est jank, idem, crebro. Nl. vaek, idem. Di feint komt my fakænnoach yn 'e herberge, me judice famulus nimis frequentat compotationes in diversorio.

Ags. fac, spatium, temporis intervallum; dat. pl. facum, intervallis, i. e. frequenter, ut Nl. veel-maels, multis vicibus. Ex facum est F.v. F.o. Nl.v. faken, fake, fak. Anglosaxones faca sæpe sumebant pro lustro, i. e. quinque annorum spatio; fifvintrafæc, quinquennium; facum vel fifgearum, lustris. Lye, fac.

FALA, FELLA, vb. a. F.v. Nl. vellen, sternere, Nl. ten val brengen, fundere humi; prostrare, occidere. Vide falla. FALAGH, n. p. f. F.b. F. Folle, (Fol) Fou, idem. Itidem Falkart F. b. n. p. v. pro F. Folkert. Joh. 18. Wass. II. 104. F. Folke, n. p. v. Folk, Folkje, n. p. f. Folle-gea vicus in pago Lemsterlaudia. FALAGH, adv. F. b. quodam modo, aliqua ex parte, consilii expers; falághaid, st. hæsitatio, medietas consilii et facti. Din falaghaid halpt di nant, tus medietas te non juvat. (Confer Hd. halbheit.) Isl. falega, haud prompte, indignanter; falegr, adj. taciturnus, dissentiens.

FALD, FALDE, (fåd, fåde) plica. L ante d eliditur ut wåd, åd, wråd pro wald sylva, ald vetus, wrald mundus. Faelde, Molkw. non tantum plica, sed venuste quoque cardo, Koperes faelden, cardines ænei, ubi L manet. Di faem lükt di müle yn fälden, virgo contrahit os in plicas, quasi improbans vel dedignans. Frisii fålde efferunt föade, ut Ang. habent földe, fold, plicase, ex Am falden fælden

care, ex Ags. faldan, fealdan.

Fâlde, plica. 'N ding yn 'e bæste
fâlde slaen, consulere aliquid optime.
Nl. Als een dinck is gedaen, Moet men
't in de beste vouw slaen, Sart. Adag.
46. p. 322. 'T is best dat m' alle dinck
slaet in de beste vouw, Cats, Sinnebeelden, II. 4. Slachtende die van Yperen,
die slaen het laecken in de beste vouw,
R. Visscher, Sinnepoppen, 193. Sax. 1.
Ene sake in den besten folen leggen,
Bnl. I. 435. Holstein, De rok is eer
ut de folen, (plicæ suppari eæ sunt

FALGJE.

turbatæ) virginis pudicitia imminuta eat. Ho is 't mei ues sike bür-wij? Hja is wer yn 'e fâlden, quomoda valet vicina ægrota? Ex morbo recreata est.

vicina aegrota? Ex morbo recreata est. Ags. fold, plica; sceap-fold ovile, ellyp. fold; proprie crates ex viminibus complicatus, quo sepiunt ovilia sub dio. Nl. v. vlechte (plica) crates, Kil. πλέκοσ, sportula viminea. Do de tynge fen heite-dea haem rekke mem allehiel met 'e fälden, nuntio mortis patris mater misere turbabatur, territa erat.

fâldje, vb.a. plicare. præs. ik fâldje, dou fâldeste, hi fâldet, pl. wi, jimme, kja fâldje, pf. fâldde, p. pf. fâlden, p. p. fâldende, ger. to fâldjen. Di roak fâldje, complicare vestem; yn fâlden lisse, idem. It plat yn 'e roak weifâldje, togam ita componere ut plicæ maculam abscondant.

Ags. fealdan, fyldan, pf. feold, unde Ags. fold, plica, Nl. vonv. F.v. enfald, adj. singularis. Ags. anfeald, Ang.v. anfald, Ang. exoticum single (singularis) tropice, simplex, sincerus, ut Lat. (sine plica) simplex. F. ienfaldich, simplex, apertus, ductilis.

ien-fâld, Ags. anfeald, Ang. single; F. two-fâld, Ags. tvy-feald, duplex, Lat. (duo plica) duplex; F. thrye-fâld, Ags. thry-feald, triplex; F. foll-fâld, multiplex, Ags. feala-feald, Nl. veel-voud.

enfaldich, adj. F.v. singularis. enfaldeched, f. F.v. simplicitas. F. ienfaldins, Ags. anfealdnes, feala-fealdnes. Nl. veelvuldigheid, veelvoudigheid.

for-fåldje, vb.a. plicas turbare, mutare vestis plicas.

gear-fâldje, vb.a. complicare. Di hannen gearfâldje, Nl. de handen zamen vouwen digitos inter se pectinatim complicare. Simplex di hannen fâldje, idem, vel di hannen geardwaen.

opfåldje, di klean opfaldje ind weibergje, vestes complicare et in arcam

seponere.

FALGJE, vb.a. occare. Ags. fealh, fealg, occa. Hjit-falgje, (calide occare) irritare, calefacere aliquem. Eadem figura G. J. eyd-tynje (dentibus occæ planare agrum) reprehendere, vituperare. Ang. harrow, occa, to harrow, occare, vexare, torquere, excercere. Supra eidetinen 871. Bav. falgen, Scoti faulch, novale arare, Schmeller J. 527.

fualagh, F.b. agri cessatio, novale. F.

FALLE.

di braek, Nl. de braek. Ang. v. falow, Ang. fallow, iteratim agrum incultum arare; fallow-field, Nl. braek-land. Joh. 181.

FALLE, vb. n. cadere. Ik fal, dou falste, hi falt, cado, cadis, cadit; pl. wi, jimme, kja falle, cadimus, caditis, cadunt, pf. ik foel, Hind. yk fael, (NL ik viel, cadebam.) p.p. fallende, p.pf. fallen, ger. to fallen. F.b. fâle, Joh. 178, ut fare ib. pro F. farre. F.v. falla, pf. fôl (unde F. foel); ô præteriti ex â fluxisse puto, Hind. ki fâl, cadebat, ju fâlen cadebant, inf. falle. Am feallan pf. feel. Sax v. falle. Ags. feallan, pf. feol. Sax.v. fallan, pf. fel. Nl.v. vallen, pf. ghevel, unde geviel, Nl. vallen, pf. viel. Sax.v. (pf. fel) fellian, prosternere, Nl. vellen; Isl. falla, cadere, fella, sternere, prosternere, occidere. Ang. v. to felle, to kuock a person down, Ang. fell, occi-dere, to fell down, Nl. nedervellen, een nederlaeg doen, occidere. Ang. Craven. I'll be felled! Hang me! Nl. v. vervellen (sternendo perdere) laqueo vitam finire, Noch gegeuen van costen, doe men twee appelbreekers vervelden, die een vrouw verkracht hadden, Rekeningen van Utrecht, 1514. Appelbreker, divenditor pomorum. Breker idem quod Ang. broker, (fractor, i. e. distributor mercium et pretii inter venditorem et emtorem) proxyneta, ab Ags. brecan, frangere, Nl. breken, pf. brak, unde brok, thema verbi Ang. v. to broke, tractare condiciones, pacisci aliquid, et broker. Altera forma est Ags. bryttan (F. brit, fragmentum) in fragmenta dividere, dispendere; brytta, distributor, dispensator; qui distrakit merces, Ang. retailer, Gal. qui vend en detail (in dissecatione) Ags. vin-brytta, caupo. F. sliter, qui distrabit merces pro mercatore, Ags. slitan, findere. Cf. Jun. Et. broker. Cæteri etymologi, neglecto Junio, alucinantur, ex. gr. E. Mueller broke, 133; Wedgewood bro-Nl. man, homo, pl. men, unde pendet plur. pf. vervelden, quod Frisii adhuc frequentant. — Dea' falle moriens cadere. Ang. If one should be a preye, how much the better To fall before the lion than the wolf, Shak.

Op 's duit ded falle (proprie, in duta, nummo minimo, moriens cadere, i. e.) ob dutam mortem obire, quod avarissimi hominis est. — It wetter fall, Ang.

FALLE.

The water, the river falls. — Rykdom fall my naet ta deel, Ang. Riches have not fallen to my share. — Di hungerige falt as 'n róppige houn oan syn iten. Ang. The hungry falls like a dog on his food. — Di juwn falt, vesperascit, Ang. v. fall of the year, autumnus. — Di priis fen 'e buter falt, submittiur pretium butvi. Ang. to fall active, dimittere pretium, You fall the price of your natural commodities, Locke, abusu pro fell, Nl. vellen, prostrare. — Súr falle, triste accidere, Ald ind earm falt my súr, senectus tristissima mihi cecidit pauperie aggravata. Prov. Ald ind earm is de Joodsce flok.

fâle, F.b. Prov. Diar kuuch klemmart fealt liach, F. Dær heach kladdert falt leegh del, tolluntur in altum ut lapsu graviore ruant, Joh. 172, 191. Dir ausere en keul greft fâlt 'r sellew æüjn, F. Der oaren 'n kule graeft, falt er selme yn, incidit in foveam quam fecit alis, Bend. 140. a. F. Stjit my naet oan, it fal sa jerne, ne me impinge, amo cadere; ad puellam ardentem. Falle, ex more esse, moratus esse, De keardel is tük, mur falt hwat loai, cæterum ad rem attentus homo pigratur aliquantum.

fallich, fellich, adj. F.v. mulctæ obnoxius. Nl. boet-vallig, Isl. felldr, convictus criminis. F. réad-fallich, subruber. Nl. bouw-vallig, ruinosæ (ædes)

F. boufallich hurs, domus caduca.
balk-fallich, adj. F.v. mulctæ obnoxius propter domum ita vitiatam, ut trabes labefactatæ cadant. F. boufallich, Nl. bouw-vallich, ruinosus. Mox forfallich, in ruinam vergens.

speer-fallich, adj. mulctæ obnoxius propter domum vitiatam ut tigna gracilia, quæ tectum sustentant, corruant. F. spier, pl. spiérren; Nl. sparren, daksparren, tigna ex stirpibus gracilioribus pini silvestris, quibus tecta domuum muniuntur, intersertis tigillis F. latten; spjirren ind latten junctim citat usus. Jiffers quibus hodie firmant tecta spissiores sunt quam spjirren.

(yn 't gærs falle) gærs-fallich, adj. F.v. (quod in gramen cadit) detruncatus gers-falle lettha, amputata membra. Gersfelle thuma, pollex truncatus. Gersfelle thuma; in terram jactus; tropice, truncatus; inde, inutilis (inutile membrum) perditur. Non

FALLE.

valet tantum de membris, sed et de refracta domo, thet hus lidee gresfelle. "Jacere in gramine ibique manere," valet "non mulctatus."

I.b. De apel falt di wid fon 'e stam, F. De apel falt nat sier fen 'e beam, resert moribus et ingenio parentes suos. — Us Wobbe, sei mem, is 'n slugge junge; ja, sei heit, as 'n oar falt leit hy al. — Twisck fallen ende opstean, Burm. 69, dubius hæret.

falle, vb.n. accidere, evenire. G. J. II. 64. fallende sjeaktme, Nl. vallende ziekte, Ang. falling-sickness, Ang. v. falling-evyl, falling-down, Nl. v. vallende evel, morbus caducus vel comitialis, epilepsia. Halliw.

fål, cg. lapsus, interitus. G. J. I. 16. F.b. Prov. Huchmæujd gongt foar 'e fâl, Nl. Hoogmoed koomt voor den val, tolluntur in altum ut lapsu graviore ruant. Nl. val, m.

fål, cg. pl. fallen, melodia, Gal. cadence, (B. L. cadentia, ex verbo cadere) Dy âlde biarpsalmen hanne sokke moaye fallen, quam dulces sunt veterum canticorum melodiæ. Tropice, Dat ding hat nin fål, absurdum est. — Fål, convenientia, It hat nin fål dat ålde beppen mei di manliu' hodlefoålje, indecorum est si vetulæ nugantur cum viris. cf. falle, bifalle.

fâle, falle, cg. decipulum; rotte-fâle, muze-fâle, glirum, murium decipula. F.b. raut-feal, müs-feal, Joh. 121. Ang. v. pitfall, (Kil. falle) a monsetrap. Ang. fall. Rottefalle, vicus in pago Achtkarspelen. — Decipulum glirium magnum audit kleuster, n. claustrum proprie monachorum; multos habet recessus, in quibus, ut monachi in cellis, nidificant glires. F.b. fæl, m. de fæl, Hd. der fall, casus, Nl. val, id. m. F.b. jö fæl, f. Hd. die falle, Nl. val, f. decipulum. Bend. 32.

fål, foal, n. ostium cadens in cardinibus mobile, accessus ad solarium; ellyptice pro Nl. val-luik. Neutrum genus est ex suppresso luik, n. operculum, operimentum.

fal, maris tractus quidam. It fal fen Urk, mare ab occidente præterfluens insulam Urkam, sive propter majorem profunditatem, sive quod naves per tractum cum ex alto i. e. ex oceano descendunt in mediam Hollandiam, præcipue ejus metropolin Amsteloda-

FALLE.

mum. Fluenta maris mediterranei Suder-sé, ducentia ab ejus ostio Heldera in mediam Hollandiam, nautæ vocant de rivier, flumen. Di scippen falle yn 'n hawen, naves portum intrant.

fâl, n. funis quo vela mobilia navium attolluntur vel laxantur deorsum. It fokke-fáil, dolonis, It seils-fáil, veli ma-

joris funis laxans.

falle, F.v. mensura quædam agrorum. Twee vallen lands, Ch. II. 270. Ang. North. falls, the divisions of a large arable field attached to a village, F. fellingen.

âf-falle, decidere, Fen it hynzer affalle, de equo cadere. Tropice, De man fall my af, homo meam de eo spem bonam Di bledden falle af, Ang. the leafs fall of, folia dimittuntur.

ôffalle, F.v. decidere, deminui, perdi. Thi fiarda panneng ach of te fallene, quarta pars de pretio est detrahenda. F.b. affale. Joh. 142.

falle, vb. n. placere, Gærsprack, p. 6.

Nl. gevallen, bevallen, idem. bifalle, placere. F.b. falle, idem, Isl. falla, idem, That fallr mer vel, hoc mihi placet, Nl. Dat bevalt mij wel: B. L. cadere, placere. Lin' dy 'n bytteje biloawje ind 'n bulte dogge, befalle my better, as dy bergen goud beloawe ind jin mei ald blik afsattje. — Bifalle fen, parere; Myn wiif is fen 'n erfnaem bifallen, uxor mihi peperit filium primigenitum; befalle proprie, casu obrui. Supra 256. Angli active fal, parere, Supra 256. They then conceiving did in yeaning-

(lime, Fall party-colourd lambs and those (were Jacobs. Shak.

by falle, accedere ad sententiam alius. del-falle, cadere in humum. Ang. to fall down. F. Di drunken soldaet foel del as 'n dxe, as 'n stien: Nl. neder-vallen, Isl. falla nidr. — It komt op myn kop del istæc in me cudetur faba. — Il rizen beslach falt del, puls farinaria fermento tumens subsidit. F.b. dælfåle, Bend. 244. F. Fal del mar! Conside! Ang. Take chair / Alias Smyt dy del / (prosterne te!)

fôrfalle, accidere. It minste hwat er forfalt ken di plannen fen di wiiste man foridelje, casus minimus sapientissimi consilia facit irrita. Nl. voorvallen. Isl. Hvad sem fyri fellr, quidquid

inciderit.

FALLE.

förfal, n. casus, fortuna. Nl. voorval. F.b. faar-fäl, Bend. 244. Prov. It förfal hat alles yn 'e macht, ind laket.

fôrifalla, forfalla, vb.n. F.v. mori. For respondet forma et notione Latinorum per in per-do, per-juro, per-eo, per-fidus, per-verto, in quibus damnosam themati addit significationem.

forfalle, vb.n. (Lat. di-labi) in ruinam vergere, in pejus ruere, collabi. *It huws* forfall, collabitur domus. De man forfalt, homini decrescunt vires. Hy siucht er forfallen uet, facies hominis notat conquassatam valetudinem; consenescit. Nl. verval van krachten, virium collapsio, F. Syn boel is forfallen, res ejus fessæ sunt.

forfalle, labi in statum pejorem. Hy is yn 'e hannen fen besciters forfallen, venit in manus nebulonum, deceptorum. It is 'n goed man, mar forfallen oan 'e drank, vir probus, sed ebriositati deditus. Mei it prunkjen fen syn doaiters is di heit yn scilden forfallen, cultus filiarum sumptuosus patrem ære alieno demersit.

falla, F.v. cadere, idem quod in pejus ruere, convenit cum labi in res lapsæ, dilabi, collabi, sublabi, cæt. vel cadere graviter, occidere, decidere, concidere, caducus.

fællig, adj. compositus, dispositus, diligens, attentus, frugi et sobrius. Bend. 134. 176. Cf. Nl. bevallen, placere; bevallig, venustus.

forfallich, adj. cui conquassata est valetudo.

forfal fen wetter, aquæ fluentis descensus. Yn dat forlaet is great forfal fen wetter, per istud emissarium rapidus est aquæ descensus.

forfal, n. prolapsus, decidium, decrementum, conquassatio. Hynlippen is yn

forfal, collabitur Hindelopia.

gear-falle, in unum concidere. Twa reakken hea' binne gearfallen, duo fenilia vicina in unam corruerunt.

gefal, m. casus, eventus, plerumque insolitus, mirus. Di faer trouwde mei syn stypdochter; dat wier 'n raer gefal, pater suam ducebat privignam; facinus inauditum.

hinne-falle, vb.n. improviso delabi, ut in morbo cadivo. Di man foel er sa mar hinne ind wier stiendéad. F.b. hane-fale, Bend. 241, Nl. heenfallen. yn-falle, illabi. Di groun falt yn, sub-

FALLE.

sidit solum. Di wangen falle him yn genæ ei macent. Ynfallen throánje, facies macera genis caducis. Di álde brack is yn-fallen, ædes exesæ corrue runt. — Ynfallende stjuwn, prora acutior recedens in navis carinam, opposita proræ obtusæ 'n stompe stjuwn. — Hy falt yn 'n bulte kosten, sumtum magnum admittit. - Infalle, subire animum, recordari, It falt my yn dat ik di greate minsce-slachter Napoleon thryeris to Am. sterdam ejuwn hab. Recordari di namme wol my nat ynfalle non subit me hominis nomen. — In sliep falle, Ang. to fall aleep. - Mei di doar yn it hús falle (aperiens fores irruere in ædes, cum ædibus apertis) imparatum aliquem offendere. - Dat falt fack yn mannich minscelibben nat ienris foar, Ang. Such thing does fall scarce once in many ages. — Di Moezel falt yn'e Ryn, Ang. The Mozel falls in the Rhine. — In 'e kannen falle, in potestatem alicujus venire. De sted falt de prins yn hannen, capit princeps urbem. — Tropice, præter spem evenire; It falt my yn 'e hannen, dat dy wylde jonge him sa dimmen oanstelt. — In fortwiweling falle, adduci in desperacionem. — It swiere arbeidjen falt älde minscen sür, labor gravis senibus permolestus est. -In 'e hawen fen Harns falle, se recipere in portum Harlingensem. — Di alde Grouwster merke falt yn mei myn jirdei, Ang. The old Grouw-fair falls in with my birthday.

fal-yn, proprie, imperativus vb. unfalle, in lectum cadere, st. fal-yn, hospitium. Swiete falyn, domus hospitalis et epu-

laris.

ynfal, cg. repentina cogitatio, scitum; 'n rare ynfal, mirum cogitatum; abnorme inventum.

mei-falle, vb.n. præter spem evenire. It heavinnen falt mei, fenisecium ex-

speciatione uberius est.

oan-falle, aggredi. Adulans, blandiens aliquem aggredi, ex. gr. ut infans matrem vel nutricem. — Fal oan mar! Fal oan as junge Turken / Edite, convivæ! Invitatio convivatoris ad mensas paratas, Ang. Fall om and try thy appetile to eat, Dryden; Fall to with eager joy, on homely food, Dryden. Ang. to fall on, to fall aboard.

ont-falle, vb.n. improviso cadere, excidere. Hy is sceef; di romer ontfalt

FALLE.

kim, ebrius est; poculum ei excidit. F.v. undfalla, excidere, Kening Kaerl leet syn handschoech undfalla, F. Kening K. liet him syn hanscoech untfalle. (Rex Carolus sibi manicam excidere sinebat.)

ontfalle, excidere casu, excidere imprudenter, improviso, Er ontfoel him n hird wird, Ang. Some rude enprev-

sion fell from him.

falle op, procidere. Op 'e knibbels falle, provolvi genibus. Op 'e holle falle, in caput devolvi. — It is 'n minne keardel; hy is ryk, mar falt op 'e éarmen, opprimit pauperes. Ang. to fall upon. - Earne opfalle, cadere in quid, hostiliter aggredi; improbare, carpere quid, Nou hy neat soyt to lekien op it goed, falt by op 'e priis, nihil quod improbet in merce videns carpit ille pretium. — Ang. to fall upon. To get rid of fools and scoundrels was one part of my design in falling upon these authors.

tafalle, præter spem accidere. Ik kie nat folle each op di man, mar hi falt ta, homo expectationem, quam nullam mihi commoverat, superat. F.v. Sa dele hia the hewe therse mith riuchte tafalle muge, Nl. so delen sy de have, wien se met recht ten deel mag vallen, cui jure accedunt bona. — Tafalle, affluere, de lacte materno valet, Di boarsten falle ta, lac affluit in mammas. 'N besondre seyne fallet de oprinchten to, G. J. Il. 92, singularis dei favor fortunat bonos. Di jildwolken klimme di dubeltejes sa fæst yn 'e fust, dat se kjar throch 'e fingers falle, nummi nimis compressi elabuntur inter digitos avari. G. J. 11. 99.

tafal, n. casus. By tafal, forte fortuna. -Nl. toeval, F. tafal, accessio morbi co-

tefalle, vb.n. Sax.v. tofallan, dilabi, Hd. zerfallen, ita cadere ut lædatur. In te est vis depravandi; testjitte, in fragmenta tundere, temealle, in particulas molere, it gat teride, tescrine equitando anum atterere.

tsjin-falle, sese opponere alicui, Brisnen meye nin friunen tejinfalle. — Tejinfalle, expectatione minus esse. Moaye

frouliu' falle tejin.

throch-falle, cadere per. Trock'e koer falle, (per corbem cadere, i. e.) quod celabat confiteri. Hol. Door den mand vallen, idem; door den mand druipen,

PALLE.

elliptice druipen, in studiis tentatum deficere et arceri.

netfalle, (excidere) Uet it bæd falle, de lecto cadere. — Accidere, Prov. Alle bakten ind brouten falle naet allyk uwi, eadem incepta non eundem habent eventum. Alle ding hat syn uetfallen, omnia incepta casui subjecta sunt. Ang. to fall out, accidere, evenire; evadere. — Nl. een uitval doen op den vijand, eruptionem facere in hostem. Ang. to fall out with, jurgare, rixari. F.v. utfalla.

uet-fal, cg. repentinum convitium, mirum dictum vel scitum promptum.

um-falle, collabi. F.b. um-fale, Bend. 244. Phrasis Hi falt um fen wyskeit as de kat fen Salomo, dy de nekke briik. under-falle, cadere subter, ex. gr.

inter luctantes sub athleta adversario. Ang. v. to try a fall, to wrestle. Hall. ur-falla, vb.a. F. v.

oer-falle, vb. a. intervenire, improviso visitare amicum, incautum opprimere, Nl. overvallen.

oer-fal, cg. accessio subita animi deliquii, similis, morbi comitialis symptomati.

wei-falle, vb.n. decidere, in latus ruere; abrogari, desuefieri. F.b. weck-fale, Joh. 172.

wei-falle, decidere, desinere, cessare. Di walen falle wei, ripæ decidunt, i. e. frustulatim rumpuntur et decidunt in aquam, F. áfbrokkelje, Gal. ecrouler. Di kuten salle him wei; hy hat him

forthild oan 'n flæskfet

fal-bræge, cg. pons pensilis. Nl. valbrug, F. flap-bræge, idem; tkille, cg. tabulatum latum ligneum fixum utramque ripam fossæ jungens, quod pontis vices præstat. F. Hout, planke, Nl. vondel, vonder, ponticulus ex tabula lignea utramque sulci aquarii ripam jungens.

fal-dôr, cg. Ang. v. faldore, a trapdoor, Nl. valdeur, janua subductilis, ostium cadens.

fal-hoed, cg. Nl. valhoed, pileolus duplicatus infantum contra casus vim.

fal-laet, n. emissarium aquæ, quod janua pensili cadente clauditur et suspensa aperitur. ex. gr. 1t Uretherper fallaet. Naves haud transeunt; servit tantum ad moderandam aquæ altitudinem a parte interiore. Ang. fall of water, falls of fontain. Differt ab emissario forlaet, Nl. verlaet, sluis, quod per hoo naves transcunt, quatuorque valvis

FALK.

pro re nata aperitur vel clauditur. Nl. laten, remittere, emittere; ader-laten, bloed-laten, laten, mittere sanguinem; verlaten, afgieten de olie, defundere oleum. Nl. val-deure, janua subductilis, ostium cadens; val-brugghe, pons pensilis, F. flap-bræge, idem.

FALK, cg. falco. Hy het éagen as 'n falk, hy siucht sa ful as 'n falk, acutissimi ei sunt oculi. Prov. Elts mient dat syn ill 'n falk is, (quisque suam noctuam habet falconem, avem venaticam magnatum) quisque sua rerum optima putat. — Falco in maximo honore erat apud reges et nobiles, quibus solis privilegium erat venari ardeas volantes immisso falcone. Quo numero hanc avem haberent veteres. inde patet, quod inter ministros reolim eminebant falconarii sive accipitrarii, de quorum munere, dignitate, juribus et privilegiis consule Du Cange in voce Falconarius. Cf. praeterea Sax. l. He meende he had daar enen falken fangen; autumabat se ibi cepisse falconem, i. e. magnum lucrum, Bnl. I. 330. Cum falcone veteres comparabant corpus humanum; utrique enim eadem gulæ rapacitas, idem honor idemque imperium, quidquid enim agunt et student miseri mortales in hoc tendit, ut corpus suum alant et foveant. Notum est proverbium Napoleontis Ii: Tout pour le ventre, Gallorumque La fourchette est le sceptre du monde. Idem docebant Frisii et Hollandi proverbio 'Tlyff hiet falck, Burm. 67, ventri nomen est falco; Nl.v. Het lif heet falck. T lif Frisiis est venter tantum, Neerlandis vero 't lijf et corpus et vita erat. Sartorius sumebat Nl. lijf sensu vitæ; vertit enim omnia esse posthabenda, quo vitæ consulat homo. Nullum enim pretium cum vita confero. Sartorius Cent. VIII. 89. — *Hiele*, *hjitte*, nominari, vel nomine quodam appellare, i. e. ut talem habere aliquem et cum eo agere: valet quoque in phrasi, F.u. Ik sal him neef hiete (fratrem patruelem illum appellabo, i. e.) eum exercebo. — Nobiles veteres sibi probro ducebant animalia capere armis superioribus; inde prov. Hier mei hier, feer mei feer, pilus pilo capiendus, penna penna capienda; animalia quadrupeda quadrupedibus; ideo ardeas non missilibus, sed falconibus venabantur. Neque duos falcones uni ardeæ ut hodie, sed unum tantum falconem opponebant.

FALOM, cg. de falom, viculus Smallin-

gerlandiæ.

fal-um, F.b. nomen vici olim aquis submersi in antiquo littore boreali, Joh. 19.

falum, vicus Frisiæ borealis. Bend. 104. FALSK, adj. fallax, imprimis qui animo hostili simulat amicitiam, amorem, favorem. Falsce njirre, vipera perfida, i. e. ficta mulier. Falsce lubes, insidiator perfidus. Dy flaibek is sa falsk as it wetter jip is, F.b. so falsk üs 't wedar jip as, homo impenetrabilis simulationis, Bend. 80. Veritas apud eum quasi in profundo (wédar, aqua) demersa est. Tropice Dat rint falsk, lineæ non sunt parallelæ, interstitia non sunt æqualia. — Falsce minten, nummi adulterini. Falsce kuten, suræ adulterinæ; convitium exhaustæ pubertatis, quod Frisii in suris nervosis ponebant vim masculam.

FALGIA, vb.a. F.v. aratro vertere terram. Sax.l. falgen, Ang. to fallow. Nl.v. velghen, versare. Confer felge.

falige, Beneficiael-boeck, hodie felling, pl. fellingen, agri arabiles præsertim in Dongeradéla, tum orientali, tum occidentali, et Ferwerderadéla, altiores et molliores cæteris, sub ditione quorundam vicorum, quorum incolæ eos mutatis vicibus colebant; proprie, agri versatiles, singulis annis dominum, seu potius colonum, mutantes. Falingen, agri in East-dongeradela, prope a vico Ee orientem versus: Tab. Geograf. Schotani. Ang. v. falls, the divisions of a large arable field attached to a village. Ang. York. to fell, to come round periodically. Posthumus, Hjouwerkcerke, 65; werven, mutare agros, 66, 69; F.o. warf-riucht, possessorum jus ex quo quisque sua vice agrum colunt. Warven, werven, versare, Ags. hveorfan, vertere, mutare. Aliquando a in falige, tum ad e in felling, tum ad o in volige, trahitur, 70. Confer Felauce, Nl. Veluwe, pars Gelriæ collina.

hjit-falgje, vb.a. lacessere, irritare

aliquem.

FANA, FONA, m. F.v. vexillum, signum militare, quod magistratus tollebat contra legirupas, qui mulctam non solvebant et contra rebelles. Hoc erat

FANA.

inter gretmannorum officia. Universe fana autoritatis publicæ fuit insigne: dat iemma dine urheriga seke mit fiore ende mit fana, quod vos (gretmanni) rebelles persequimini incendio et vexillo, i. e. cohorte armata.

fan a, F. v. vexillum sacrum, quod in pompa, sive per templum, sive publice per vias, tollebant. Plene Nl. kerken-

nane.

faentsje, n. vexillum parvum, Nl. v. vaenken, Nl. vaentje. Vexillum qui tollit aggredi hostem audet et fortem se præstat. Inde proverbium Littet faentien alheel naet lidse. Jon de moed naet ferlern, Burm. 44. — Ne prorsus deponas vexillum. Ne animum despondeas. Præsta te virum.

Lat. pannus, Goth. fana, m. tela. Sax. v. fano, m. linteum, (Nl. laken, bedde-laken.) Ags. fana, m. Ang. v. fane, vexillum, Nl. v. vane, vaenken, vexillum, proprio sensu "panni," Nl. vlagge vel wimpel. Nl. vaen, f. vaendel, n. vexillum. Sax. n. faendel, lacinia lacera, pannus lacerus. Muliercula stipem cogens mihi suam vestem pannosam monstrabat, dicens, De faendels hangen miis bi de rok neer, ecce lacinias laceras meæ vestis pendulas! Sensu eodem valet flerken, alæ.

Vexillum Frisiæ olim notabant septem foliis nymphæ F. pompe-bledden, quæ repræsentabant septem Zelanden, agros maritimos, in quos Frisiam dispertiebant. Hæc planta quaquaver-sum in lacubus et aquis pluviatilibus Frisiæ nostræ læte floret. Radices agit in fundo, unde scapus ascendit donec emergens aquæ supernatat ibique lata folia (pompebledden) et flores splendidos, sive albos, sive flavos (F. swanne-blommen, cygnorum flores) expandit. Similis huic nymphæ est lotus Ægyptiaca, imago symbolica incubationis et creationis mundi ex aqua. Dicitur lymphæa lotus, inter Botanistas audit nelumbium speciosum. Ex Aegypto evanuit, crescit vero et luxuriat incomparabili pulchritudine in aquis pluviatilibus Indiæ, ubi Budhistis est imago symbolica dei intaminati. Aquam habebant symbolum seductionis et feminæ, et ut nymphæa lotus supernatat aquam madore intacta, sic deus se commoveri non sinit illecebris et voluptate. Hinc est quod Budhistæ

FANDER.

repræsentant deum ut adolescentem sedentem in flore et foliis loti natantis. F. It wiif is sa falsk as 't wetler jip is, hæc mulier perfida sua simulatione

æquat aquæ profunditatem.

Dum Germani ex India migrabant in Europam, hanc religionem secum tulisse videntur; certe ejus vestigia restabant apud veteres Frisios, qui hanc plantam verecunde et non sine quodam timore arcano tangebant. Dum nos pueri per hos flores naviculabamur, nemo nostrum eos decerpere audebat; communis enim superstitio inter nos ferebat, temerarium, qui hunc florem manu tenens caderet, protinus morbo comitiali corripi vel mori. F. pompebledden, folia nymphææ, proprie folia dejicientia, prosternantia. Isl. pompa, præceps ruere, F. De óxe pompt op 'e groun del, procumbit humi bos.

FANDER, cg. arvum vicinum vico Rinsumageest in pago Dantumadeel.

FANDIA, F.v. fandje, fandelje, fantelje; vide *findje*.

FANGE, vb.a. capere, suscipere. fang, pf. fong, p. pf. fongen et finsen, p. pr. fangende, ger. to fangen. Ags. fon, pr. foh, thu fehst, he fehth, p.pf. fongen, fangen, capere, accipere, suscipere. Cum forma fon consonat dialectus vetustior adagiorum Burmaniæ faen, fan, Prov. Nin ting meye haest als flyen te faen, ne festina nisi captans pulices, Burm. 52. Mey dy muwlle matste muuzen fean, M. S. 23. Phrasis Hi is foar ien gat net to fangen (ante unum exitum, cum plures habeat, non capi se sinit) homo est vafer.

fange, suscipere (pullum equinum, porcellum, cæt.) Dat hynzer hab ik selme fongen, hunc equum ipse ex equa mea suscepi, i. e. non emi ab alio: indigena domi est. Myn boer Jelle Rinderts Wijma het yn Maert 1847 by ién súgh neóggentsjin biggen finsen, colonus meus J. R. W. ex sue una suscepit porcellos novemdecim. Ues heit pielt mei foale-fangen, pater operam dat suscipiendis pullis equinis.

fang, cg. instrumentum in mola alata vento circumacta, quo rota quædam capitur et motus totius molæ sistitur. Isl. fang, complexus, amplexus, dif-ficultas, Egil. Ang. fangs, ungues, dentes exserti uncinati, quales sunt aprorum. — Si motus propter venti FANGE.

vehementiam sisti nequit et mola coercitionem respuens pergit circumagi, dicitur di mounle is throch di fang vel giet throch 'e fang (mola continuat motum per mediam coercitionem). Figurate di mounle is throch di fang, omne moderamen continentiæ, pudicitiæ, pietatis, obedientiæ respuitur; res turbatæ sunt. — Veteres nocte celebrabant nuptias cantilenis et variis saltibus; inter hos erat chorea, dicta di mounle, molendinum. Hæc dum agebatur juvenes sæpe tentabant flatu repentino extinguere lumina, quod ut arcerent provectioris ætatis convivæ lumina tam alte suspendebant, ut ea attingere juvenes vix possent. Si tamen eis res succedebat in tenebris cantabant, Di mounle is throch de fang!

fang, cg. pulpa carnosa jungens vaccæ poplitem cum ventre. Di fang fen 'e kou. Nl.v. vangh, vanck, pars carnosior bovis sub ventre circa femora vel femina, quæ manu capitur et attrectatur ad explorandam (tentandam) bovis pinguedinem. Ags. feng, amplexus. F. v. fang, m. actus prehendendi manu, quod manu capitur, pars quædam. Fang adeo proprie non est inguen, sed cutis duplex a poplite in latus ventris inferius vergens et inguen prætegens. Interstitium cutis duplicis extenditur adipe, prout vacca plus minusve est saginata. Om to witen ho fet di kou is fielt de keapman hjar yn di fangen ind oan di scyl, dy op it scinkel sit. Scyl, cortex, pulpa, torus; scinkel, femur.

fangst, cg. captura.
Confer Isl. fâng, n. gremium, sinus. Ags. innothas and fencgas, viscera, Mone, 333, proprie sinus, recessus; ilia quippe sinuant. Forte vox Ang. bowels, intestina, orta est ex Ang. v. to bowe, to bend, to curve; bow, Ang. bough, flagellum sive ramus; to bow flectere, se inclinare, Gal. v. boailles, Gal. boyaux. Mueller Etym. p. 113, omnes has voces ducit a Lat. botellus.

base-feng, F.v. attrectatio impudica feminæ. F. ba, nauseabundus; ik bin dat geflai ba, abominor istam adulationem.

bek-feng, F.v. Nl. teruggreep, carptus retrorsus, i. e. hæreditas veniens feminæ ex bonis relictis fratris, qui cam collocavit suis impensis.

FANGE.

berd-fang, F.v. apprehensio violenta barbæ, quod summum Frisii habebant vituperium.

bifange, vb.a. capere, occupare, afficere, tenere. Di lætste swolg wyn bifangt di man, vini potio extrema inebriat hominem.

bifang, F.v. proprie capedo, ambitus, Nl. omvang, circuitus; conventus (judicii), Nl.v. bijvangh der stadt, circumjectum territorium urbis; suburbia. Supra bifange 256.

fetha-feng, F.v. hæreditas ex bonis relictis amitæ (sororis patris.)

fiske-fanger, og. gavia parva, quæ superne ruens in aquam capit pisciculos prope a superficie natantes. Fange, capere pisces: it wol net fange, pisces se capi non sinunt, piscatus haud succedit. Analogice it wol net reine, pluvia non vult descendere; it graen wol net rypje, seges maturescere non vult i. e. non maturescit.

hals-feng, F.v. (colli captus.) Ags. halsfang, collum sontis columbari inclusum in catasta. F.v. hals-fang, delictum vi compellendi feminam ad matrimonium: ieft hy dyne mondschet naet laste en wille ende hi dat wijf toe aefta onfucht, soe schil hi dis monnadeis, ende soe foerd, al da fuf daghen des halsfanges troyrasum on suerre, abjuret cum duobus conjuratis vim feminæ illatam. Collum valet hominem ipsum, earme hale, pauper homo; weaghhals, qui ultima experitur: 'n hals, homo fatuus; vel vitam hominis F. om hals gean, perire; om hals bringe, occidere; er di hals oan weagje, suum caput offerre. Vide alia in Richthovii explicatione, Lex. Fr. 794.

herde-feng, F.v. apprehensio vehemens, qua quis impugnat alium. F. hirde slach, libratior ictus; 'n hird wird, severa increpatio; 'n hird minsce, mulier dura, immisericors. Contra 'n ongenedige slach, verber immisericors,

i. e. durissimum, sævum.

herts-feng, F.v. quod codex Hunsingo vertit raptus præcordii. Levis pæna "XVI denurii et unum juramentum" hanc versionem improbat. Hertafang Frisiis est cardialgia, rosio stomachi, et significare videtur verber, quod cor vel præcordia lædit, sed non rapit, quod absurdum est. Kil. hertvanck.

FANTJOM. ketel-fang, F.v. judicialis immissio

manus rei in aquam ebullientem cacabi: Isl. ketil-fang, idem; vellandi katli, lebeti ferventi, Egil. 461. F.v. an da wallende wege, aquæ ferventi. onfa, F.v. prehendere, apprehendere, comprehendere, aggredi. Ags. andfon, andfo, percipere, consequi, accipere, Nl. ontvangen, accipere, Lye. Ang. v. onfenge, (Ang. receive, Gal. recevoir, Lat. recipere.) Sax. v. antfahan, suscipere. Io spreckt di man to, dat I kine fri oenfingen oen da fria felde, quod vos eum sponte aggredimini in campo libero. Als da kinden ierich sint, so fee kia oen hiare ain eerue, cum liberi ad ætatem imperio maturam pervenerunt, (adeant) capessant ipsi suam propriam hæreditatem, vel sua bona hæreditaria, vel sua bona, Nl. de malatenschap aenvaerden. Nl.v. aenvaerden, hostiliter aggredi. Nl. v. aenvangen ex aen, ad, et vangen, rapere, arripere, circumdare alicui custodias, catenas injicere sonti; aenvangen, Lat. accipere (ad-capere) sensu veterum hostiliter aggredi et furari, unde accipiter. Qui aggreditur inchoat, Nl. aenvangen, ordiri, ut Lat. ex in et capere formant incipere. Analogice F. biginne, incipere, figurate, moliri malum, F. Hwst scoe dy stumper tojin ús biginne? Quid mali homo iste imbecillis contra nos

ôn-feng, one-feng, m. F.v. inceptum, conatus, notans pravi quid. Unriuchta onfeng, inceptum, facinus injuriosum. Ags. andfang, onfeng, inceptum; and-fenga, susceptor, Somnerus, Lye. And-, posteriores an-feng. FANTJOM, deus montanus sive collinus

moliretur?

in arenis insulæ Frisiæ Scilingae (Terschelling) Frisiæ oppositæ, quo matres terrorem incutiunt infantibus protervis. Si hora vespertina serius quam tutum cat grallis glacialibus currunt, minatur eis mater Fantjomum raptorem. Composita videtur vox ex Fantje et om. Fanne, Fenne, n. p. v. Wass. II. 175. Diminutive Fanke, Fant-se, Fantje. Isl. fani; fatuus faunus; fanalegr, fatuus, insolens. Hald.

Insulani Sciligenses veteres hunc dæmonem sibi propitium et quasi tutelarem habebant. Vicinus littori australi est parvus lacus deamans-kiste (capula mortui) dictus, in cujus glacie pueri

hieme grallis currunt; hi si sera vespera non desistunt a cursu metu dæmonis Fantjom urgentur domum reverti. Præterea fabula est antiqua, hunc dæmonem insulanis prædatoribus auxilium ferre in expilandis navibus periclitantibus vel naufragis. — Infantes seniorem compellantes eum vocant ome, avunculum, sæpius præposito nomine pro-prio senioris, Wals-om, Hud-om, Murkom, cæt. Analogice Fantje-om, Fantjom. tanfana, templum Germanorum celeberrimum, præcipue inter Marsos et eorum finitimos, Tac. Ann. I. 51. Grimm, Mythol. 70. Ootmarsum, vicus Trans-Isalaniæ. Marsum, vicus pagi Menaldamadelæ. F. tane, tiáne; teone, tione; tsjoene, magicam artem exercere; liansler, lionsler, lejoensler, maga: fana, virgo; ergo puella, virgo magica. — Est collis prope ab Oldensala urbe Transisalaniæ, in cujus vicinio J. de Peese Binkhorst, terram effodiens, invenit aliquot magnorum truncorum orbes sive discos e truncis serratos Nl. schijven. (Literæ M.S. 7 Nov. 1843.) Memoriae proditum est in hoe colle sedem habuisse feminam, quam albam dicunt Sax. n. witte wif, Hd. weisse frau. Hee focum struebat fasce straminea, quam flamma non consumebat. Rustici hanc virginem mythicam appellant Tanka-fona, puellam incantantem. F.v. fona, virgo. densala, sita in partibus Tubantum, antiquitus veteris Saxoniæ inferioris pars erat.

FAR, n. nomen stagnorum sive lacunarum in vicinia vicorum Idzega et Warns. Trine:far palus occidentalis prope ab Idzega (pag. Wymbritseradeel.) It Hegumer far, canalis ab oriente ducens in Hégam, vicum Wymbritseradelæ. Molkw. far, for, n. canalis ducens ab aggere marino in et per Molkwerum. Far, for, canalis fluens præter Warnsam ab occidente.

Ags. far, m. vehiculum, navis. Isl. far, n. navis. Ags. fere, pervius. Nl. veer, trajectus. Confer F. farre, navigare; farwetter, n. canalis vel lacus aptus navigationi. F. fard, far, Ags. ford, amnis, pl. fordas, brevia (vada) Ang. ford, vadum: F. de fard, canalis ducens ex lacu swarte-wolde (apud Schotanum swarte-woude, tab. pagi Hemelumer Oldefaert) in lacum Gersloot; 't

FARRA.

faer, fossa cingens urbem Slotam (Sloten) versus boream. (Cf. Schotanus,

tab. urbis Sloten.)

Ags. faran, pf. for, vadere, (for, ford) Lat. vadere, vadum. Alam. far, n. portus, trajectus, fretum, Graff. III. 574. Græc. ρέειν, ρείθρον, Lat. fretum.

FARRA, F. v. ire, proficisci; πορεύω trajicio, transveho; πορεύομαι eo, proficiscor; p. p. farand, farend; p. pf. eferin, feren; ger. to farande; ind. præs. 3 pers. fereth, férth; fareth, farth; pl. fareth; pf. 3 pers. sg. fór, pl. foren; subj. fare. Ags. pr. io fare, he færth, pl. farath; pf. fór, pl. it vare, hodie ik væer; pf. voer, pl. voeren; subj. hij vare. p. p. varende, pf. p. gevaren, inf. ger. te varen. F. ik far, navigo, ki fart, pl. wi farre; subj. dat hi farre, p. p. farrende; pf. p. fearn; infin. farre, ger. to farren.

Gothi frequentabant duplicem formam faran, ire, et farjan, navigare; at-farjan, navi devehi in terram vel portum,

farjan, navi devehi in terram vel portum, καταπλείν; at inverse F. ta-farre, Nei Londen ta farre, navigare Londinium; Got. us-fartho, f. naufragium, Nl. witvaert, exequiæ; majores nostri, maris accolæ et plurimum nautæ, cogitatione exsequias fingebant ut navigationem et naufragium. Assimilatis literis pro farje, F. farre, navigare; restant tamen vestigia veteris vb. *farje*, in *Eastynje*farjer, nauta qui navigare solet in Indos orientales; mál-farje. Nota bene Frisios suum *farre* de sola usurpare navigatione, dum Frisii veteres, et currus motum, et navigationem, verbo fara notabant, F.v. Da hi mit goldene waynen to Roem in foer, F. Du hi mei goudene weinen to Romen ynried; F.v. Een schip, deer hy moge mede fara, F. Ien scip dær hi mei farre ken. F. Ride mei di wein, curru vehi; to koars ride, equitare. Banke fart moarn to saun ure, (nauta alternans) Bauco cras hora septima ripam solvit. — To sea furre, navigare mare, i. e. extra portum; binnen farre, navigare aquas dul-ces mediterraneas. Tropice to hals farre, potare, perpotare, Gærspr. p. 6. Hals, gula, collum.

fére, vb.n. Scil. navigationi operam dare, se committere navigationi. Alles feert hjir, omnes hujus insulæ (Sci-

lingae) viri mare navigant. Ex fere est | forma feert, féart, pro Nl. vaert ex varen. F.v. fara, in genere se ducere, ire, proficisci, Thi Fresa weder for and sine ain frilike lond, Friso redibat in suam propriam patriam. liberam — Fara, hostiliter aggredi; F.v. Sa hwasa to otheron fari nachtes mit enere glede, quisquis nocte aggreditur alios vi incendii; Hwer sa ma ferth mith weldigere hond to ene huse, quisquis invadit domum manu violenta.

Figurate F. farje, se aliquo modo gerere, Nl. zich gedragen, Hd. sich betragen, sich benehmen. F. Mal-farje, Gal. folatrer, lascivire, Nl.v. quade voere, prava agendi ratio, ex pf. voer; Isl. fara, ire, far, n. mores, vita; Ang. North. fare, conduct, behaviour; countenance or face, Nl. levensgedrag, Gal. conduite, (conducere, conductio). -Nl. Hoe vaert gij? Hol. Hoe vaarje? F.u. Hoe farje? (quo modo navigas?) quo modo vales? sed F. Ho giet it? Hd. Wie geht 's? F. Nogh soun? Nogh goed? Ho stiet it libben? - Farre, fieri, accidere, alias tagean; Mar harke ho it foer, sed audi quomodo evenerit, quid factum sit, Gærspr. p. 9. alias ho ittagong. Frisii et Hollandi e navigatione quærebant victum; e prospera vel adversa navigatione eorum sors pendebat. Ut igitur Theotisci Wie geht es? Latini Quomodo valetis? sic Frisii Ho farre jimme? F.b. Sylt Heu fare jam? Hol. Hoe vaart gijlieden? Hoe vaar jelui? quomodo (navigatis i. e.) valetis. F.o. Good to faerd wasen (in navigatione prosperum esse) bene se habere. Ang. Fare well! vale! F. It farren, navigatio, It farren is min, navigatio exile præstat fænus. gen. farrens.

farrens-man, cg. nauta. Sax. l. farensman, Bnl. I. 352. Nl. varens-gezel, F. Farre, navigare; man vir. Sile velificare. Hind. siler, nauta, Ang. to sail, navigare, sailor, nauta; F. scipper, navis minoris possessor et dominus. Olim et Hollandi et Frisii quoque majorum navium, quin et navium longarum, navarchum schipper vocabant, quod rite respexit poeta Onno Zwier van Haren in carmine de Geuzen, ubi nautæ suum navarcham in medio prœlio appellant schipper, hodie kapitein. Ang. ship-man nauta, captain navarchus.

FARRA.

åf-farre, oaf-farre, solvere navem. Ags. *Afaran, offaran*, exire, sequi.

bifarre, vb.a. navigans peragrare. Di noárdsea bifarre, navigare mare Germanicum. Ags. befaran, peragrare; F. bifearn siler, Nl. bevaren matroos, nauta expertus. F.v. bifara, deprehendere, offendere, Nl. v. bevaren, as-

sequi, adipisci.

bifarra, vb.a. F.v. deprehendere. Sa kwersa ma enne menolere bifari mith falske, si quis monetarium deprehendit in adulteratione monetæ. Vide supra bifearje 257. Di sea bifarre, navigare æquor. F. bifarre, lucrum navigatione assequi; Di scipper hat di kost bifearn op syn álde dei, nauta ex navigatione tantum lucri fecit unde se alat senex. Hy ken di kosten net bifarre, navigationis impensas et sumtus tolerare nequit. Nl. v. bevaren, assequi, potiri, pf. p. bifearn siler, nauta multis cursibus maritimis defunctus, Nl. bevaren matroos. Hindel. siler, nauta, Ang. sailor. buten-farre, magnum oceanum, qua patet orbis, navigare. Buten, foris, respicit universe portus continentis Frisiæ, per quos mare mediterraneum Suderseam invehuntur, praecipue vero portum Helderæ ducentem in mare oceanum, qui dicitur *Noard-sé*.

buten-farjer, cg. navita oceani. field-farende man, F.v. homo per locos campestres obambulans, ex. gr. circumforaneus: ien fyeldfaren mun, deer syn guod op syn regk bunden haet, circulator, qui suarum mercium sarcinam suo alligavit dorso, circulator Westfalicus linteorum cæterorumque quæ ad rem vestiariam pertinent, F. fyndoekspoep, quod vide. Field campus, in talibus solennis est vox, Nl. v. veldvoerder, dux exercitus; veldmaerschalt, magister equitum; veldheer, dux summus exercitus; veldvluchtig, perfugn; te velde komen, in aciem prodire; veldslagh, proelium, ubi veld, campus, opponitur urbi stad.

forth-fara, vb. F.v. pergere. Di rinchter is allykuel in der seeck foerdfaren, judex in causa cognoscenda nihilominus perrexit. F. foart farre, properare. Prov. Foártfarren is di boátscip, quod

agis age propere.

farfoart, st. Yn di poepen sit nin farfoárt, tardi sunt messores Westfalici. infara, F.v. interius progredi. lef se

willet mitta dyc infara ende dat land utlides, si volunt ulterius promovere aggerem, i. e. terram ulterius transferre et extendere agrum. F. it lán ynfarre, e mari navigare in lacus et canales campestres. Ags. infaran, intrare, Isl. infara.

ynfieren, adj. intimus, ex imo corde, sincera mente, Nl. hartgrondig. Infieren ontsjochtme Goads, G. J. intima dei reverentia; uwt ynfieren groun fen 't hert, ex imo cordis fundo; oprjucht ynflerne hert, intime sincerum cor. Forwolkomje 's Héren soan mey ynfieren druwckjen fen hertgruwns paey. Infara, intrare; inferen, ingredi (in se ipsum), sensus animi sui intimos tentare, Nl. Inkeren tot zich zelven, tot den inwendigen mensch. In MS. Leven van pater Florens, hi was ingekiert, animum a rebus externis avocatum in se ipsum collegerat. Inkeren tot zich zelven, proprie devertere in se ipsum ut in domum propriam. Hij kwam tot inkeer, resipiscebat. Persius Ut nemo in sese tentat descendere, nemo, Sed præcedenti spectatur mantica tergo; Sartorius, adag. p. 163 in se descendere vertit In hem selven gaen, et addit, "Allusum est ad specus illos et sinus "humani cordis, quibus Momus fe-"nestram adhiberi voluit." — In, in, præpositio absolute posita et composita cum vocibus intimos animi sensus plurimum attinet. Nl. v. maken in inne, reducere alicui aliquid in memoriam, admonere, Nl. te binnen (be-innen) bren*gen; inneren*, idem, Stoke II. 254. -F. v. inlike, mente sincera, ima, tota; Da folense op hyara kne ende beden inlike, O. F. W. p. 108. — F. de man ynfiele, animum alicujus tentare, Nl. ondertasten. — Got. infeinan, tota mente, ex animo misereri, Græc. σπλαγχνίζεσθαι (in visceribus usque commoveri) misereri; σπλάγχνα, viscera, amor (maternus), misericordia. Lat. Filius unigenitus hæret in matris medullis et visceribus; Gal. v. viscer alement, hertiglijk, Dict. Franc. Flamand. d'Arsy, toto pectore. Ags. Mid tham se the hit inveardlice gesingth, hanc (orationem dominicam) si quis ex animo "canit," i. e. fundit. Leg. Cnuti, p. 132. § 22. Mid inveardre keartan, Deut. IV. 29.

ynfar, cg. locus et modus quo navis

FARRA.

vehitur in spatium angustius. Ags infar, ingressus.

mâl-farje, vb.n. scurram, sannionem agere, dissolutis esse moribus. *Mâl-jeye*, idem.

mei-farre, vb.n. una cum aliis vehi. Phrasis Hi fart mei as di greate mæst, (una cum cæteris vehitur ut malus princeps) inscius et insaucius sequitur quo fata ferunt socios.

mis-fara, F.v. delinquere, violare jus. Isl. fari, vita, mos. Kil. mis-vaeren, male evenire, perire. Confer Nl. misdoen, peccare; misbeuren, idem; misdienst, delictum; misleiden, seducere.

on-fara, F.v. invadere, jure ut apparitor intrare domum et adire incolam. F. oanfarre, appellere navem; navi impingere. Ags. onfaran, adire, intrare, Sax.v. anfaran, intrare, invadere, F.v. anfara, Nl. aenvaren, idem; aenraerden, excipere rem emtam, domum, navem, prædium cæt. Nl. v. aenveerden. arripere, aggredi, accipere. ont-farre, vb.n. navigans se alicui sub-

ducere. G. J. I. 77.

to-farre, F. v. adire, invadere, aggredi.
Ags. to-faran, adire, procedere, proficisci. Distinguunt Frisii inter tafarre, earne op tafarre, cursum navis dirigere in aliquem locum, et te, to-farre, navigando terere (navem), Sax.v. tefaran, dispergi, disjici, dilabi, perire, Ags. tofaran, discedere. Prov. Dy op Bacchus tafart komt by Venus to lâne.

throch-farre, navigare per freta, canalia, locos. Ags. thurk-faran, transire per, penetrare, Di Irnsumer syl throchfarre, navigare per emissarium Ernsumense.

troch-feart, canalis apertus, per quem navibus liber est aditus ad aliquem locum. Fretum inter duos lacus dicitur tynje. — Transitus ipse navium; Yn Sleat is 'n bulle throchfeart, per urbem Sloten multæ transeunt naves.

um-farre, circumnavigare. Ags. ymbefaran, circumire. Di ierdkleat umfarre, circumnavigare orbem terrarum.
up-fara, F.v. vb. a. in altum tollere.
Nl. opvaren; vb. n. ascendere, Ags.
upfaran idem. F.v. Thene liccoma upfara bi da skiurka wage, cadaver ad
templi parietem sursum trahere, subducere, suspendere. F. opfarre, e canali publico navem regere in priva-

tum, qui ducit in prædium vicumve, et dicitur opfeart. - Di rewier opfarre, flumen navigans ascendere, i. e. contra

aquæ cursum.

ur-fara, for-fara, F.v. mori, proprie migrare de vita. F. forfarre, vb. n. e domo in domum aliam migrare, Nl. verhuisen. Nl. vervaeren, discedere, abire; evanescere, disperire, perire. Lat. perire ex per et ire, ut F. forfara, mori, ex for et fara, ire. Sax. v. farfaras perire, Ags. forfaras, abire, perire. Isl. fyrifara, vb.a. perdere, fyrifaras, vb.n. perire. — F. forfarre, vb.a. navigando perdere; Hwat di stakker hie' hat er forfearn, totam rem familiarem navigatione perdidit miser. forfarens-dei, dies annua constituta, qua migrant e domo in domum, plerumque la mensis Maji die; Isl. fardagr, m. tempus migrandi, pl. fardagar, Hald. Dani fardag, Nl. verkuisdag.

üet-farre, linquere portum et vehi in

oceanum; wetfalle. idem.

wei-farre, solvere navem, linquere

ripam vel portum.

farkje, farkelje; fearkje, fearkelje, vb.n. naviculari, in phaselo vel cymba delectationis gratia naviculari, sive velificans, sive trudens conto, ut solent pueri Frisii, Di boi farket. Prov. Dy farket kriget wal ris 'n yn-de-wyn rek, naviganti canales tortuosos ventus aliquando adversus fit. Uws fordoarne hertsdrieuwingen fearckje altijd ijne scuwle mey uws, wierom wy buwle scoaftjen op dizze æf dy igh fen it wetter habbe to fjuechtjen. G. J. II. 103. Nl. v. verckelen met eene schuyte, naviculari, Ang. v. ferkie, vehere, fluitare, vehi curru. præs. 3. ferketh, He ferketh over the flor, ambulat. Ang. to ferk, agere ut quis fluitet (per aera); firkin, ferkis, navigiolum; Ang. v. feri, Ang. ferry, trajectus, Nl. v. veer, n. Isl. ferja, f. cymba, linter.

ûr-, oer-farre, trajicere aquas. Nl. overvaren, idem, Ags. ofer-farun transire.

farwetter, n. canalis, ductus in lacubus vel locis vadosis maris per quem vehuntur naves: est vero locus depressior sive alveus quidam in fundo, quem naves majorem propter profunditatem sequentur. It scip sit fast; it wier buten it farwetter, navis hæret fundo; vehebatur extra navium tractum. Phrasis Hy sit my yn it farwetter, repug-

FARRA.

nat contra conatus meos; præstat figuram navis navi occurrens et viam obstruens. Sax.l. enem in 't faarwater kamen, idem. Bnl. I. 354.

farber, adj. navigabilis; farber waer, cœlum tractabile, serenum, quod nullum damnum minatur navibus. Nin farbar waer cœlum calamitosum, navi-

gantibus infestum.

feart, cg. (féat) pl. fedrlen, fjerten (fjetten), Makkum fært (fæt). Nl. vaart, canalis navigabilis. Sleat sulcus aquarius interlimineus pratorum et arvorum.

feart, impetus cursus pernicis. Hy rist mei feart, citato it passu. Dær is nin feart yn dy man, in omni negotio segniter properat. Pro feart quoque valet foart, Gal. En avant! Di feart is uet't scip, navis cursus languet. — Di threddeis thjinst kriget feart op mi, quartana me corripere inchoat. Dat mat syn feart stean, alea jacta est; eventus, sive prosper sive malus, ferendus est. Lit it syn feart gean, Gal. Laisses faire! — Syn fynne feart nimme, manus afferre inimico (violentas.) Lat. impetum capere in aliquem. — Di fox ken nin feart op 'e hoanne krye, vulpes inhians gallo eum capere nequit.

feart, feert, cg. navigatio. It scip is wer yn 'e feart, navis in mare relata est. Di álde siler koe it net op 't tán hirde; hy is wer oan 'e feart, vetus nauta tolerare non poterat vitam in continente; iterum oceanum navigat. -Di feart is net folle, navigationis re-

ditus parci sunt.

fearts-wal, cg. canalis ripa.

feart-flachje, purgare fossam con-fervis, ulvis aliisque plantis aquatilibus. Haud pertinet ad coenum fundi, quod extrahunt haustris ferreis vel saccis reticulatis conto affixis. Flack, Nl. flab, fossæ conferva, qua æstate sulci et fossæ implectuntur et obstruuntur. Ista purgatio si attinet canalem vici præcipuum omnes incolæ junctim navant operam et re peracta comissantur.

feer, n. privilegium nautæ certis diebus et horis navi sua vehendi itineratores et merces a certis locis in certos locos et vice versa. Bauke het it feér, mar syn soan is er selscipper op, Bauco vecture privilegium habet, sed filius ejus loco nautam agit, Ang. ferry ex

ferrige. Nl. veer, n. trajectum, ex. gr. het veer van Nimwegen; het Katerveer.

fjer-hus, n. diversorium vecturæ, ubi itineratores manent horam profectionis navigii, nuncii et literæ accipiuntur,

conveniunt nautae, cæt.

fjer-man, cg. nauta statutis diebus sua nave merces, homines et pecus per mare nostrum mediterraneum e portu in portum vehens. Di Leámster fjerman, di Harnser fjerman, di Warkumer fjerman, navigantes Amstelodamum.—
Navigium ipsum vecturæ, plerumque 'n koffe, Hol. een kof, Mhd. fahrmans. Aug. ferry-man, nauta trajecti.

fjer-scip, n. navigium certis diebus et horis vehens homines et merces in loci cujusdam nundinas hebdomadales. Navigat præcipue canales et lacus mediterraneas aquæ dulcis. Sax.l. færschip, navigium quo portitor itineratores trans fluvium aliamve aquam vehit. far-tüegh, n. navigium modicum.

fjer-scipper, nauta vehens merces et homines statutis horis et diebus.

Nota ée, é in fér fieri breves ictu accentus in fjerkús, -man, -scip cæt. set-scipper, nauta vicarius, rector na-

vigii mediterranei, qui domino navis

expensum et acceptum fert.

feerdich, adj. paratus, in comp. reisfeerdich, accinctus itineri; absolute, vigeus corpore sano, robusto, agili eminensque statura, ex. gr. de homine 'n feerdich keardel, 'n feerdich faem, 'n feerdige jonge; in animalibus notat staturam vel pondus, ex. gr. 'n feerdick kou, kynzer, buergk; in inanimatis magnitudinem 'n feerdich hús, bosk, beam. Nl. flink, adj. proprie pernix, paratus, præceps, apud Hollandos abiit in notiones fere easdem. Een flinke meid, flinke kerel, flinke vrouw, spectat imprimis ingenium liberale et expeditum. Sax. l. flink, Dani flink præceps, paratus; phrasis in segnes Sax.l. Dw bist flink; wen de anderen falt hest du al en stün legen, F. Dou biste flüch; as de oaren falle hest don al 'n ûre lein, Bul. flink.

faer, far, eg. socius, sodalis, amicus; proprie, socius itineris, comes. Ags. gefera, convector, comes; fera, foera, (pf. for, F. foer) idem; gefere, congregatio. Ang. v. fere, socius et societas, Ags. in fere, junctim ut decet

FASELJE.

sodales; vordes gefera, adverbium; geferradens, societas, familia; foereld, comitatus.

gefaer, n. periculum, proprie itineratio. Antiquissimis temporibus, cum piratæ et latrones ubique impune grassabantur, quodque iter periculi erat plenum, vox iter periculum erat ipsum. Per-eo (perivi) perii, pervadere, itinerari, perire. Ex verbis divertere, excipere, vehere, verrere, nascuntur, diverticulum, excipulum, rehiculum, verriculum; analogice ex per-eo, per-io fit periculum. Ex κινέω moveo, pello, agito; κίνυμαι, moveo me, agitor, fit κίνδυνος, periculum.

FARDAKJE, FARDONJE, vb. profundere, dissipare. Hi fardakket alles, omnia sua bona dissipat. Nl. v. docken, dare, promere, cito dare. F. u. opdokke, promere, erogare numos. F. dokje, cito dare. fordokje, dissipare; dwaen, facere, fordwaen, dissipare; jouwe, jaen, dare, forjaen, veneno tol-

lere, cæt.

FASELJE, vb.n. delirare sive monomania, sive febris accessu sive in genere. Nl. v. fizefazen, pl. mira commenta, futiles vitilitigationes, nugæ arrogantes. Alam. fason, fimbriæ vestium, filamenta extima instar pilorum. Ags. fæs, pl. fasu, fimbriæ; Nl.v. vase, fibra, capillamentum; tropice, phantasia, delirium. Kil. F. fiis, fastidiosus. — Sax. l. fasen, attritu in floccos solvi (vestes), Dat tüg fæset ub, fila hujus telæ finnt floccida. Bul. I. 353. Faselje intricare fibras, fila; tropice, conturbari in mente, delirare; Ang. v. fasel, to ravel as silk, Nl. schiften als zijde. — Eadem ratio est in Nl. v. ravelen, intricare; het touw ravelt, dissolvitur funis in sua fila; linnen uitrafelen, telam lineam dissolvere; F. it tou raffelt ut, dissolvitur funis, Ang. to ravel out. Nl. v. rauelen, Hol. intricare, delirare, ineptire. F. *āraffelje* dissolvere telam in sua fila; frequentativum vb.a. Ags. arafan that clivan, F. It kliuwen araffelje, Past. 35, 5. Ang. to unwind. Ang. to ravel, intricare, conturbare; conturbari, delirare. Simplex prodit sensu figurato, Ang. to rave, delirare, Gal. réver. Nl.v. reve, revelen, delirare, ineptire. Nl. roofgarens, spira filacea, Ags. ræfels, vestimenta. Nl.v. roof van 't schaep, velFAT.

lus ovis. Lat. trica (fibra involuta), intricare hominem commovere ejus animum, eum adducere in angustias. - Ex notione conjiciendi filum in acum, intricandi vel extricandi filorum glomus, nata est altera universa agitandi, factitandi, altera privata, patrandi, li-beris operam dandi, vid. Kil. in voce faselen (NI. een dingetje knutselen, concubare); fasel, fœtus in utero, embryon. Gal. fil, filum; enfiler une femme. Hol. naad, sutura, naayen, suere, futuere. Nl. meeldraden, partes genitales masculinæ florum, Lat. croci, "tenui filo stanti-bus in medio crocis," Plin. Hd. staub-faden. Nl. stuifmeel. Gal. filet le pedicule (Nl. stamper, pars genitalis femi-nina), qui porte l'anthère et fait partie de l'étamine. Linné compare les filets des étamines aux cordons spermatiques des animaux.

FAT, adj. F. v. pinguis. Ags. fætt, Ang. fatt, Saterl. fat, F. fet, Sax.v. fet, feit, Isl. feitr. Alam. ueixeder, apud F. Jun. fatt, deest Graffio, qui (III. 739) habet ueixiter. F. v. fat ky, pingues vacce. F. fetle ky, opposite vaccis lactariis meltse ky. Siktaris is sa fet as 'n bargh, seriba villanus sue obesior est. It bern is sa fet as modder, (luto pinguior) infans præpinguis est. It fet is fen di tsjettel, (adeps de cacabo spumata est) emolumenta ejus rei nobis prærepta sunt. — Prov. It is altiden fet yn 'n oarmans scutel (patina aliorum semper nitet pinguedine) nemo suo contentus est, quisque aliorum sorti ut sua meliori invidet. Ho fet sopje oarlius petiellen, ut aliorum patinæ luxuriant deliciis. — 'N fette loft, aer crassus, nubibus convolutis obsitus minans tonitrua.

It fet, comissatio festiva, epulæ annuæ feriis, nundinis, sodatilii cujusdam. It fet opnimme, epulari cum sodalibus, contubernalibus, cæt. F. u. Sy hewwe daar 'n fetje.

fetkeaper, cg. boum saginatorum mercator. Factiones duæ, altera fetkeapers, altera sciringers, seculo XIV turbarunt et misere vastaverunt Frisiam. Optimates dicebantur fetkeapers, tenuioris sortis homines contra sciringers. Gabbema, 18.

fette kost, cg. cibus multo adipe vel arvina mixtus. — Fette kost, Nl. vettekost. Sax.n. vetteke. alibi vette-kost. FAT.

fedia olitoria. Hol. koorn-salaed, Ang. cornsalad. Hollandi migrantes in Americam nomen vette kost, vettekoes, cum incolis communicaverunt, Fetticus, vettikost, vulg. fattikows, cornsalad or lambs lettuce. A word used in New-York. Dict. of Americanisms 136. Sub judice lis est, utrum fedia pepererit fet, an contra fet, pinguis, pepererit fedia.

fetkoekjes, pl. globuli farinacei in adipe ebulliente cocti. Odlje-koeken, eidem in oleo ebulliente cocti. Bodiserter odljekoeken, nomen deridiculum

Bolswardiensium.

smôr-fet, modder-fet, adipe, eceno pinguior. fet-lok. non thuc pertinet, sed ad &-

fet-lok, non huc pertinet, sed ad f-

fet weide, cg. pratum prævalidum, feracissimum, in quo pascunt solos boves saginandos. Figurate, officium lucrosum, Us domeny giet nei Grinslân ta; dar komt er yn 'e fetweide, sacerdos noster migrat in Groningerlandiam, ibi laute pascitur; ibi annua sacerdotum stipendia nostris majora sunt, ja, dar jouwe se 'n sek gounen mear as hjir. 'N sek gounen, = 600 floren.

fetweider, cg. bos in pascuis saginandus.

fettens, cg. pinguedo, fertilitas. Ang. fatness. Di fettens fen 'e groum, pinguedo, fertilitas soli. Angli idem perhibent de imbribus et pluviis, vapours and clouds feed the plants of the earth with the balm of dews and the fatness of showers. Bentley.

fetlik, adj. pinguis, unctus, viscosus, glutinosus. It leér is fetlik yn 't odn-tåsten, corium tactui glutinosum vi-

detur.

fettigh, adj. adipe glutinosus. Ang. fatty.

fet, n. omne arvinæ genus, It fet is djoer, arvinæ caræ sunt.

It fette fé, pecus saginatum diversum a vaccis in utero gerentibus vel lactantibus.

Est lusus inter Frisise pueros, quo aliquid in angulo occultantes absentem vocant ut istud quærat. Hic si investigans appropinquat quæsito ludi socii ajunt, Dou biste fet, pinguis es; contra, si secedit, Dou biste méager, macer es.

kost. Sax.n. vetteke, alibi vette-koes, fattrig, F.o. viscosus, glutinosus. Stür.

FARRE.

fetje, vb.a. adipe ungere. Ags. fattian, Ang. fatten, Ang. v. to fat, saginare.

FARRE, cg. tuber sive exulceratio inter jubas equarum. Ang. North. to fare,

to ache.

FATSOEN, n. (felsoen) forma, facies operis argentei vel aurei. Ang. fashion (fesjün) Vascularii in computatione pretii operis argentei vel aurei sumtum operæ addunt ponderi metalli ejusque valori, unde Prov. It fatsoen hat edk jild koste, et forma constitit pecunià. In computando valore virginis indotatæ non tantum pecuniæ summam, sed et formam et bonos mores proco in expensum feras.

Lat. factio, factionis. Gal. façon, Ang. v. fachon, facon (fatson) Ang.

faskion.

Keapje disze gaspen. Ik roalje se altilen wer tsjin ny sulwer yn; den forlieste neat as it fatsoen. — Dou maste it lotjen litte; oars rupelje dy di Israliten allehiel ut. Nou hwat scoe dat? Mei my is neat wei as it felsoen.

Hol. fatsoenlijk man, vir ingenuus, honestus, 'n fatsoenlijk gedrag, boni mores. Onfatsoenlijk, rudis, impolitus, indecorus. Ang. fashion, mos, habitus, ornatus, consuetudine receptum exemplum; fashionable, more sæculi receptus, ob formam et mores acceptus.

FAX, n. F.v. crines, tum capitis, tum pubis, tum alarum. Sax. v. fahs (fachs) n. coma, cæsaries. Ags. feax, n. idem; Jeax-fang, crinium arreptio, F.v. faxfang, crinum prehensio, evulsio. Ang.v. fax, Ang. the hair. Ang. v. fax-wax, fixfax, tendo cervicis. Nl. v. "Tendo, gheelhayr. Had. Jun. 22. la ed." Ang.v. wax, cervix, in Ang. v. waxen-kernel, an enlarged gland in the neck; faxed star, (crinita stella) cometa, Nl. staertster, Ang. comet. In 'e faxen sitte (immittere manum in alicujus crines) persequi, exercere quem. Ik scil neef yn 'e faxen sitte as er syn jild fordommenearet, nepotem exercebo nummos si decoquit suos. Hol. iemand in 't hair zitten, idem. F. Dat ystremint sit hjar goede sister twich yn 'e faxen, hæc oblatratrix semper vexat lenem suam sororem.

In pugillatu veteres inimici prehendebant et evellebant crines, ut hodie pueri solent, quod vocant plok-herje, FEAN.

vellere crines, (ploakje, vellere, kêr, hier, crines, coma) F.u. plūk-kare. Lat. pilare, depilare, spoliare aliquem crinibus; Itali pelare, evellere crines; Hispani pelear, pugnare, dimicare, procliari; pelearse, pugnis certare, rixari; quæ voces licet Latinæ essentia, quantum ad notionem e fonte Gothica, i. e. Germanica fluxerunt.

FEAL, adj. luridus, Ags. fealu, fealo, fealwe, Ang. fallow. 'N feal kou, vacca subpallida. Di feale juwn, vespera lurida. Nl. de vale schimmen, manes luridæ. 'N feal forwielne täbert, palla subflava ex holoserico. Confer pullus et pallidus Latinorum.

mûs, muske-feal, adj. Ags. mus-fealo, adj. Sax.l. muss-vaal, colore murino

tinctus Bnl. I. 335.

FEAN, vb.a. capere. Fugelt-fean, capere aves: unde st. verbale Fungelt-fean, n. aucupium. Nl.v. vaen, capere, ick va, capio, ut staen, stare, ik sta; gaen, ire, ick ga; doen, agere, ick doe, sed Frisii fean, stean, gean, dwaen, præs. ik fean, stean, gean, dwaen. Confer fæit.

FEAN, n. terra ex plantis paludosis putrefactis orta, unde glebas causticas (F. türwen) fodiunt, quibus Frisii et Hollandi alunt focum. Hol. darrie,

peel, moer.

fean, n. campi e quibus fodiunt glebas causticas vel cœnum causticum hauriunt. Feanlán, n. prata sub quibus latet cœnum causticum. Hol. Ang. turfland. Feangroun, eg. solum dives limi caustici. Confer F.b. fenne, campus uliginosus, partim defossus, cinctus et separatus sulco aquario, Outzen, 75. Prov. It komt yn it féan opnin türf oan (in fodinis limi caustici non curant glebam causticam) in abundantia res parvæ haud magni sunt momenti, parum curantur. Hol. Het koomt in Oostindien op geen aep aen. — Nin türf yn it fean bringe, ne eroga tua munera opulentis.

heaghfean, terra caustica altior sicca, unde fodiunt longiores glebas causticas lange türf, quibus ignem alunt in fabricis laterariis, cerevisiariis, pistrinis, cæt. Inde nomen vici Hogeveen; in Threntia, in Renolandia et Delf-

landia.

lege fean, terra caustica humilis madida, quam e fundo fodinæ hauriunt

FEAN.

et in ripa sparsam et semi-siccatam in minores secant glebas causticas quadrangulares, F. baggelers cf. supra 158. Hæ glebæ, quibus focum alunt domesticum, potentius continent ignis nutrimentum quam glebæ dictæ longæ.

Effossione terræ causticæ humidæ formantur scrobes aqua repletæ, petlen dictæ, Nl. veen-putten; scrobes terræ causticæ. Ang. West. pet, a well, a pump, Nl. put, puteus, F. pomp, idem. Hol. v. Pet, j. put, puteus Kil. Ang. coal-pit, fodina carbonaria; pit, idem. Cum his confer Ang. peat, (peat-fuel?) materies caustica e fodinis uliginosis eruta (Nl. darrie, derrie; moer) "The vegetable soil, which accumulates in boggy places," Wedgwood, II. 496. Terra caustica in fodinis paludosis nascitur ex accumulatione plantarum putrescentium; quo fertilius autem solum, eo vegetiores et suculentiores ex eo crescunt plantæ, unde fit, ut nutrimentum ignis inhærens glebis causticis eo potentius sit, quo pinguior terra mater, eo debilius, quo terra macrior.

Superficies terræ causticæ, pro varia ejus natura, variis distincta est coloribus, unde nomen habet. It hwyt-fean. in vicinio vici Eástermar (Nl. Oostermcer) in pago Titsjerksteradêl. Inde nom. gentile Witteveen. Readfean, terra caustica rubra, unde vicus Rooreen in Transisalania.

Ubi scrobes causticæ exhaustæ in tantum sunt multiplicatæ, ut fere unum indivisum et sat magnum forment lacum, Frisii hunc aggere cingere solent et antliis molariis evacuant ut, quæ fuerant aquæ, fiant arva et pascua. Vocatur autem F. fean-polder, Nl. veenpólder.

Ad effodiendas fodinas causticas et fabricandas glebas causticas F. türwen, undique confluent fossores et pauperes operarii cum uxoribus et liberis. Plurimi fossores ex Westfalia ipsa et partibus contiguis Saxoniæ adveniunt. Hi omnes principio casas ædificant stramineas, deinde ligneas, tandem domos lapideas, quæ formant viculos et vicos. Inde tot loca in Frisia que nomen trahant a fean, Feankleaster, viculus in Collumerlandia; Fean-huzen in Titjerksteradêl; Fean-kolen, Stellingwerfcasteinde; Fean-wal: Hearenfean, magFEAN.

nus vicus (F. 'n flek) in Sawnwâlden Nl. Zevenwolden; Bakke-fean viculus in Opsterlandia; Surhuster fean in Eastergo. Feanstra, Nl. Veenstra, n. gentile pervagatum. Harum fodinarum susceptorum antiquissimi plurimi erant Frisii, qui extra patriam quoque operabantur. Friezen-fean Nl. Priezenvecn in Tubantia (Twenthe). Solita Frisiorum erat industria, quaquaversum fodinas causticas fossorum vi aperire ct quæstui habere. Inter has erant eæ quæ nomen dederunt proximo vico Friezen-fean.

Saxones, Frisii et Angli in sua patria aute captam Brittanniam sibi fomitem parabant, vel abscindendo cespites ex ericeto, quibus siccatis focum alebant, qui mos nondum obsolevit apud Threntinos et Tubantes, vel effodiendo materiem ex solo paludoso caustico; utramque autem methodum secum in novam patriam transporta-

feántsjery, cg. fabrica glebarum causticarum.

fean-baes, pl. feánbasen; feántsjer herus fodinæ causticæ, sive possessor est, sive eam conducit et in suum administrat commodum. Talis fabricator Nl. Veen-boer vendit suas turfas per stobbe (ex. gr. in vicinia Lucaswolde et Niebert), quadruplum mensuræ roede (virgæ) per quam fabricator eas vendit in Transisalania; vendunt vero nautis, qui turfas vehunt in suis cymbis (turfscippers) easque cauponum vel rum modo in urbibus et vicis distrahunt.

fean-sciring, cg. Scir.o. stratiotes aloides. Hall. 215. Nl. scheeren.

feán-slús, feán-forlaet, emissarium aquarum vel canalium inter fodinas causticas fabricæ veteris et vilioris. Ruinosum si fit, in ejus locum condunt solidius nomine stjinnen scutslús, emissarium ab utraque extremitate duabus valvis clausum, intra quas navis permeans clauditur F. scut wirdt; vb. scutte, sepire, intercludere (sc. navem et sistere liberum aquæ cursum) Nl. veene-sluis et schutsluis. F. slus, Gal. ecluse, B. L. clausa.

fcántsje, vb.n. (fjentsje) excavandis glebis causticis operam dare, præpositum fodinæ causticæ in ea fabricatio-

nem curare.

Got. fami, n. πηλός, lutum, Italfango, Gal. du fange, Nl. slijk. Fani neut. gen. ut F. fean. Ags. fan, fenn, fen, m. palus; fennig, fenlic, palustris. Ang. fen, campi uliginosi. Nl. v. "ven, moerland, palus bituminosa." Kil.

FEAR, cg. timor. Ang. fear, idem, to fear, timere, Ags. færan, terrere.

befearje, vb.a. vereri. Goads befelne oerkoaye in vrjuecht befearje, dei mandata perpendere et intimo corde vereri. Nl. bevrézen et bevreesd, timere, timens. Epkema vertit befearje exsequi, et ducit verbum a F. v. fara, Nl. v. varen, ire, quam versionem supra in bifearje (p. 257) secutus sum. Penes lectorem judicium esto. Confer bisile, 338, bilraepje 366, in quibus bi verbo sensum potiundi, occupandi, addit.

forfeare, vb.a. terrere. forfeard, territus, terribilis. Ang. v. feard, territus Halliw. Mm wier forfeard fen dy thongerelach, tonitrus fragor matri terrorem incutiebat. Adverbium It is forfearde kâld, tremendum sævit frigus. Nl. verschrikte koud, verschrikken ter-

rere.

Kil. Nl. vaer, metus, Ang. fear; varen, metuere, Ang. to fear; vaerlik, timendus, periculi plenus (Nl. gevaerlik), Ang. v. ferlike, ferly, portentum, miraculum, monstrum, Wright. Nl. v. vaer-weder horrida tempestas. Kil.

FEAR-KOU, cg. vacca haud sterilis, sed quæ, quamvis taurus eam inierit, gravidata non est. Di kou is fáer vel fear, vacca hac vice utero non gerit. Di kou is kéal', vacca gravida est. Nl.v. "varse, verse, vers-kalf, bucula vitula, junix, juvenca." Kil. Nl. vaer-koe, vaers. Ags. fearr, taurus, bos. Alam. farr, var, taurus. Ags. fark, Ang. far, farrow, porcellus. Ahd. varre, Nl. varre, taurus, Alam. fersa, vacca, Nl. veers. Gr. πόρις, πόρτις, vitulus, vitula.

Sax. l. ene fær-melkede ko, vacca, quæ anno sequente annum partus adhuc lac præbet. Bnl. I. 353. Nl. v. varninck, varre, taurus. H. Jun. 40.

oer-loper, cg. unum annum absque partu transigens vacca. Vox hibrida ex F. oer (Hol. over) et F. u. loper, cursor, adeo proprie "transcursor, unum annum sterilis transiens."

FEER, cg. pluma, pl. fjerren. Evane-

FEER.

scente i inter duas vocales pro Ags. fedher, Ang. feather, penna, pluma. Gr. πτερόν (πετερον) = Germ. fether;Junius Et. primus hanc vidit cognationem. Skrt. pat, volare, Gr. πέτεσθαι. — Confer pl. fjerren (ex slåren) cum Isl. flödkr, Suec. fjæder, Dani fjeder.

fêr, eg. collective, plumulæ, quibus referciunt culcitas et pulvinaria. Nl. dons, eiderdons, pluma anserum Eidoræ, quæ est optima, Gal. edre-don. F. duen (dunn) crines molles sub ventre porci. *Op feër sliepe*, dormire in plumis. Di poepen binne goed sa lang asse op strie lisse, mar asse op feer sliepe doage se di houn yn it gat net, proverbium innuit humilitatem et faciles mores Westfalorum messorum in egestate eorumque arrogantiam in rebus prosperis. — Di riken kenne my nin feer fen it gat blieze, divites (mihi ne plumam quidem de ano flare possunt, i. e.) etiamsi vellent, mihi nocere nequeunt. — Ik ken mei myn eine fjerren fleane, (meis propriis alis volo) propriis viribus confido. — Di abbekaten habbe ües heit 'n febr üet 't gat scubrd, vel luteen, causidici depilaverunt (spoliaverunt) patrem meum. Di undoa-genece swift hat syn heit di bæste fjerren rupele, decoctor patrem optima bonorum parte spoliavit. — Ien febr litte, perdere plumam, i. e obtrectari. Nimmen ken dy fammen op 'e stupe foarbygean, oaf ky mat 'n feer litte, puellæ in vestibulo garrientes cuique prætereuntium obtrectant. - Pjerren, insignia, aplustre. Di faem hæt under di fjerren fen 'n siler fearn, famula cum nauta sæpe concubuit. Figura petita a vexillo nautico indicante nationem, sub cujus imperio navis est; under Hollansce flagh farre, sub auspiciis vexilli Hollandici navigare. — In'e fjerren sitte, inire plumas, i. e. gallinam ipsam, quod galli gallinacei est; tropice, inire feminam. Prov. Di fjerren kingje litte, demittere alas, animum despondere. Di feint is jister-joun weibleaun; nou lit di faem di fjerren hingje, here vesperi procus non rediit, nunc famula in mosrore est. Yase is mei de Eastynje-silers weiroun ind er is ain feer fen kim to finen, Ynso subfugit cum nautis Indicis, neque ullum

FEÉR.

ejus vestigium restat. Weirinne, vb. n. subfugere. Prov. Moaye fjerren meitse moaye fugels, Ang. Fair feathers make fair fowls, Ray, 104. Nl. Het kleed mackt den man. — Flean ris sunder fjerren! Ang. He would fain fly, but he wants feathers, sine pennis volare haud facile cat. — Men sjocht oan de fjerren wol, kwat (hat) fugel it is. MS. 23.

fêren, universe, surculus exserens folia pennata in eodem plano. Ieperen fêren, taxi folia pennata. Iperen telgen, surculi taxi forma sagittæ pennigeræ.

fêren oan 'e loft, nubes tenues pellucentes, formâ pennarum, quæ ventum rapidum portendere creduntur.

heer ind fêr, pili et pennæ sive plumæ, i. e. pecus, quales boves, equi, oves cæt., et aves, quales anates, anseres, columbæ, cæt. quæ cum essent veterum bona præcipua, his erant imagines omnium, quæ sua appella-

FEÉR.

bant; tum familia et pecus, tum agri, domus, supellex, cætera. Di boer hat it hús oernomd mei heer ind feér, rusticus domum prædii transsumsit cum rebus contentis. Di man is forfears mei heer ind feér, homo migravit cum omnibus suis. Di scildéaskers habbe di scildner net heer ind feér set, creditores debitorem omnibus bonis exuerunt.

moed-fjerren, pl. Nl. slack-pennen, pinnæ, pennæ majores alarum et caudæ; moed animi fortitudo, quod vires et animos addunt avibus. Di moedfjerres binne di earme man uetfallen, homo misellus ad egestatem redactus demittit animum; ky lit di moedfjerres falle, (demittit pinnas) idem.

fjerke, n. plumula, pennula. fêren, adj. plumeus. Feren-bed, culcita

anseres, columbee, cæt. quæ cum essent veterum bona præcipua, his erant imagines omnium, quæ sua appellares, ut aves quotannis solent.

INDICES.

VOCABULA FRISICA.

a transit in e.	819.	åf, åw, å, au.	27.	allinkjendewei.		89.
å vide af.		&f.	30, 36.	allinne.	88,	911.
a pro i B.	487.	Al transit in A	54.	allyk.		88.
a conculcat caetera	1 00-	âfdek.	51.	alond V.		2.
cales B.	7.	åfdoelje.	775.	alsk.		9.
a pronuntiabatur e	P. 681.	affear.	78.	ambeyen.		95.
abegaike O.	2.	åffeye.	967.	amich.		95.
åbidde.	28.	åffuorje.	943.	amje.		941.
abjiboek.	1.	âfkaekje <i>Sc.</i>	89.	amme.	139,	941.
-acht subst.	5.	å(f)groun.	28.	amptman \mathcal{F} .	•	96.
achtenerje.	6.	Af-ind-oanje.	80.	andert.		107.
acht in tweintich.	573.	åfjagge.	88.	ang Occ.		17.
achtetel.	644.	åflizze.	28.	angelstoak.		682.
adebar B.	8.	åfsette.	46.	ânimme.		28.
âdwân.	28.	aftochte.	51.	antje.	575,	828.
æ vide a vel e.		âfwei.	52.	anwenst.	•	570.
æbel.	8.	agong.	309.	apal V.		1.
æch.	6 0.	aikje.	72.	åraffelje.		994.
aeck.	72.	ajitte.	2 8.	ârinne.		116.
aed.	7, 552.	åkerfje.	28.	årklorker.		11.
aedraemt.	722.	akke.	4 87.	arne.		21.
aedscammel.	722.	akkeleba.	140.	88.		601.
æf.	29, 54.	akker.	187.	asega V.		140.
æf- vide af	•	åkuolje.	28.	astoanje.		111.
æfter.	6, 55.	al	89.	astrenta.		122.
aei.	67.	al- vide allo		au Sil.		28.
aem.	756.	âldemoar.	894.	augroun.		28.
aemborstich.	95, 907.	âlder.	8 94 .	augryslik.	36,	627.
aen.	95.	alder	86, sq.	aw- vid, af	•	• •
aepje.	110.	ålde wiwen.	119.	âwei.	•	28.
æple.	108.	åldfeint.	958.	awike.		186.
aerdich.	120.	al-eer.	922.	azem.	99.	941.
aerdje.	120.	alf.	83.		•	
ærne.	21.	alfte.	94.	ba.		982.
868.	121.	algje.	83.	babbeleguchjes	pler.	953.
æxter.	189.	allegerre.	92.	babbelje.		958.
aeye (avus).	129.	alleheel.	897.	bæd.	,	891.
	72, 872.	allenkom.	89.	bædstrie.		419.
af	· 86.	allikom.	89.	baei.		788.
-				,		

		3.00					•
backster.		163.	benefter. 57, 8		bild.		292.
bael V.		407.	berkhout.	375 .	bileanje.		293 .
bæstemoar.		894.	bern.	180.	bilegerd.		261.
bæst.	155,	192.	bepoeyst.	316.	bilegerje.		291.
baet.		192.	beppe.	894 .	biloitse.		294.
baetsir.		219.	hergje.	459.	bilüu e.		261.
bagge.		159.	beseeuwen Occ	. 328 .	bilutsen.		29 8.
baggelje.		158.	besnjitte.	346.	binauwje.		814.
baike.		429.	beste.	191.	bineame.		314.
bak.		216.	bestelthried.	348.	binnen.	55.	311.
bakje.		545.	bet.	155.	binnenfarjer.	,	569.
bakke.		215.	betjoede.	363.	binnewetter.		570.
bakker.		219.	bette.	146.	bint.		554.
bal.		442.	better.	155.	biplasterje.		817.
balderbalkje.		178.	beugel.	387.	biprieuwe.		316.
balch.		202.	beukeL	850.	birape.		322.
balkje.		178.	beuker.	429.	biret.		323.
bâlte.		293.		641.	biride.		
		174.	beun.	198.			317.
bamberen Gron.			beure U .		birikje.		287. 333.
bân.		808.	beuzich.	341.	biroppe.		
bang.		17.	bewjerje.	870.	biscaet.		331.
banich.	3.00	4 08.	bezaenmast.	665.	biscaeye.		331.
bank.	197,	455.	bezaenseil.	665.	biscare.		32 9.
banne.		554.	bezytje.	201.	bisceid.		831.
bantsje.	304,	807.	bi- vid. be		biscule.		837.
bar.		199.	biazemje.	941.	bisetten.		339.
bare.		623.	bibakke.	299.	biside.		311.
bargehok.		13.	bidde.	27.	bisile.		259.
bargemarge.		711.	biderf.	214.	bislotte.		343 .
bargen plur.		149.	bidesd.	791.	bisonderlik.		354.
barne.	554.	565.	bidompen.	243.	bispeure.		123.
bask.	•	482.	bidompt.	695.	bissing.		341.
basterd.		191.	bidongje.	248.	bist.		674.
bate.		154.	bidprintsje.	800.	bistikke.		284.
bauw.		327.	bidribbelje.	246.	bitaensje.		361.
bauwe.		470.	bidruye.	247.	bitheuterje.		592.
bauwererje.		198.	biede.	26.	bithiermd.		592.
be- vid. bi		200.	bier.	236.	bitichtje.		865.
bea.		242.	biete.	146.	bitiid.	337,	
beage.		540.	bigangel.	260, 321.	bitommelje.	001,	367.
bealch.		446.		278.	bitrekke.		246.
beam.		429.	biggelje.	984.	bitsiutte.		594.
-beam.		849.	biginne.	290.	bitsjaen.		364.
		0.20.	bigreatje.	264.	bitter.		627.
bean vid. baen. bedearje.		240.	bigrütje.	269.	bitwiske.		312.
			biguffelje.	203. 273.			
bedruwd.		247.	bihang.		biuwe.		193.
beffe.		556.	bihoorlik U .	271.	bîzelje.		341.
begljoerje.		268.	bikje.	546, sq.	bjalze.		178.
beholp.		270.	bikkel.	278.	bjealgh.		201.
bei.	160,	212.	biklaerdje.	27 8.	bjealskje.		178.
bek.		545.	biklimme.	280.	bjin <i>vide</i> bien.		
bekleye.		279.	biknippe.	329.	bjinkebrekke.		424.
bekykje.		34 0.	bikramme.	351.	bjint.		221.
belauwje.		294.	bikrodje.	28 <u>4</u> .	bjintsjekou.		554 .
belestigje.		287.	bikulje.	285.	bjirk.		564.
belezze.		287.	bilacitsje.	286.	bjirkenbeam.		849.
belutsen Occ.		298.	bilæze.	573.	bjizzem.		255.
beneden U.		80 6 .		105.	blaem.		379.
*		-			•		

• •							
blaere.	377.		441,	568.	brimme.		484.
blaffe.	293.	The state of the s	er.	956.	brjit.		519.
blank.	469.	bolster.		448.	brjitpanne.	# 00	510.
blanksk.	770.	bolstjinnen pl.		44l.	broddelje.	5 00,	523.
blast. blau.	384, 659.	boltsje.		440.	brodsk.		639.
	405.			304.	brodzich.	40	510.
bleek. • blei.	391.			552.	broed.	оя,	510.
bles.	77, 378.			3 10.	broek.		524.
bletterje.	385 , 388.	-bonke.	900	252.	broeye.		510.
bleu <i>U</i> .	384. 377.		800,	553.	brokaed.		722.
blier.	378, 3 90.			554.	brokscou.		7.
blieze.	310, 380. 3 83.	bonken plur. bonkich.		718. 252.	brol.		488. 514.
blikgat.	388.			718.	bromme.		510.
bliksum.	293.			55 5.	broye. brozel.		510. 519.
blits.	385, 39 3 .			552.	brozelje.	691	530.
bliuwe.	290, 748.		908	76 4 .	bruidjeket Occ.	021,	493.
blive.	290.		200,	457.	brûk.	488	52 4 .
blixkater.	670.		K K	312.	brulje.	400 ,	5 29.
blommede.	851.		995	796.	brulloft.		494.
blos.	385.		225,	459.		, 487,	
blum Occ.	79 3 .	borgemaster.		563.		, +01,	530.
blyread.	405.	borger.		460.	bry. bryklob.		360.
boade.	420.	borstlape.		499.	bubbel.		523.
boage.	540, sq.	bortje.		418.	bûch.		540.
boal.	442.	bos.		440.	büffele <i>U</i> .		418.
boale.	441, 478.	bosser.		440.	bugel.	887	540.
boalje.	446.	bots.		548.	bugeltas.	00.,	261.
boander.	424.			770.	bûgje.		213.
boarne.	180.			553.	buikje Occ.		429.
boarre.	210.			580.	buis U.		211.
boarst.	508.			804.	bukdelling.		297.
boarstels plur.	693.			193.	bul.		538.
boat.	356, 358.			25.	bulderje.		293.
boatscip.	420.			172.	bule.		219.
boazzem.	480.			579.	bulje.		539.
bobbaburch V.	417.	brå.		500.	bulmounle.		539.
bobbel.	52 3.	bræge.		483.	bulsek.	147.	194.
bocht.	142.	brægeman.		492.	bult. 309, 443		
bod.	26, 194.	braek.	504,	970.	bundel.		464.
boddelje.	5 8 8.	brake.		504.	bungel.		811.
bodje.	198.	brân.	72,	186.	buoi.	533,	542.
boefke.	539.	brandfos.		404.	buonder.	•	552.
boei.	542.			511.	buord.		424.
boek.	481.			485 .	buorren <i>plur.</i> 55	2,560,	788.
boekel.	850.			4 78.	burich $\overline{\mathcal{V}}$.		459.
boekje.	579.		479,	850.	bürrel <i>U</i> .		560.
boel.	422.	brederspanne.		510.	buskje.		44 0.
boer. 173, 460,	, 550, 557.	breed.		489.	büssum.		430.
boestge.	414.		263,	501.	but.		356.
boeye.	540.	l .		529.	butdoar.		569.
boi.	542.			486.	butelan.		318.
boks.	547.			509.		, 812,	
bol.	449.		455	64.	buten westen.		568.
bolderje.	178.		490,	521.	buleweiter.		313.
	408, 451.			505.	buthus.		313.
bôlke.	553.	1		529.	bütje.		427.
bolle.	548.	brilloft.		494.	bütaje.		427.
						64	1

L::44- F00	074 1	31.14.		aea	3.34.	0.40	6 0.5.
bütte. 538,		dichte.		767.	dolte.	646,	
	161.	di.		601.	dom.		776.
	551.	didelomdi.		649.	domp.	•••	710.
buwtze.	97.	dieder.		809.	dompe.	608,	612.
	376.	dîgerj e .		662.	domper.		710-
	581.	diggelfiur.		659.	dompich.		608-
	378.	diigh.		717.	dondekater.		670·
. •	250.	dikelje.		638.	dondersk.		395· `
	302.	diker.		670.	donker.	663,	711.
byster <i>U</i> . 327,	368.	dimmen.		614.	dôp		679.
4	i	dimpe.	243,	608.	dôpje.		679-
d post n abiicitur.	636.	dimpich.	608,	614.	dorp.	560,	787 .
d pro t B.	8.	dinder.	663,	782.	dorpel.		687-
d ante j evanescit.	674.	dinderje.	663,	782.	dosk.		87.
	609.	ding.	-	593.	dou.		610.
daggelhoutsjes plur.	602.	dippe.		678.	doukje.		721.
dailje.	612.	distelact U.		627.	dounsje.		783.
	703.	dit.		671.	doz.		789.
71	603.	ditte.		649.	doze.		799.
	608.	diweker.		670.	drabbelje.		735.
	608.	djerje.		70.	drabbelkoek.		735.
	601.	djerre.		70.	dracht.		72 9.
	678.			611.	draf.		732.
m	609.	djiepe.		673.			7 3 3.
	615.	djier.	007		drage melk <i>U</i> .		
	671.	djoeje.	651,	771.	draggel.		730.
-		do.		600.	drank.		739.
	649.	doach.	000	696.	draye.		597.
	103.	doaf.	393,	619.	dregge.		732.
	610.	doafpot.		619.	drense.		742.
	620.	doage.		610.	dreumes.		755.
	610.	doal.	877,	880.	dreun.		754.
	648.	doalen plur.		707.	driegje.		757.
	783.	doape.		611.	drift.		750.
dead. 29,			614,		driftich.		639.
	265.	doawje.		618.	drille.		597 .
	670.	doaze.		62 0.	drinte.		739.
deale.	666.	dobbe.		411.	drinze.		743.
deek. 640,	641.	dobbelje.	767,	778.	drip.	735,	742.
deel. 603, 642,	881.	dobberje.		683.	driuwe.	639,	748.
deemt Gron.	636.	dodje.		768.	droanje.	-	754.
deers.	666.	doe.		600.	droasheit.		763.
dek. 592, 611,	640.	doedel.	691,	850.	droch.		752.
dekker.	639.	doek.		697.	droltje.		731.
del. 309,	603.	doel.		645.	drompel.		687.
delling. 543,	630.	doelstien.	645.	775.	drouwje.		736.
	973.	doer.	•	474.	druwelich.		752.
demme.	614.	doesje.		791.	druye.		758.
	614.	doetje Gron.		599.	dryst.		596.
den. 122,		dof.		610.	dubelde-sile.		914.
	677.	doffer.		610.	dubeldje rai.		70.
	679.	dofje.		610.	düen.	1	002.
	616.	dogge.	975	804.	dukelhals.	•	751.
	617.	dok.	~,0,	790.	dukelich.		606.
	696.	dokje.		994.	duker.		671.
	670.	dôl'.		880.			6 6 0.
	710.	dol- <i>O</i> .			duldje.		778.
_	782.		77 A 4	603.	dumpelje.		
			, 704		dungkrode.		691.
deye.	629. ·	dolle.		880. I	dunhelm.		779.

dunig.	781.	east.		124.	erze- V.	931.
	781.	eat.		, 127.	et	944.
düpe.	677.	eaun.	132,	, 136.	etlân.	943.
dür j e.	692.	eawen.		136.	euwel.	947.
dust. 693,	791.	eaxle.		138.	ewend Oc.	828.
duwe.	724.	eaze.		123.	eydtynje.	969.
duwekater.	669.	ebbe.		11.	eyen <i>Oc</i> .	872.
duwel.	666.	ebje.		11.	eyngste.	17.
duydsce U.	797.	êch.		60.	exter.	139.
dûzich.	776.	echt.		13.	exteur.	420.
dûzje.	791.	eed.		986.	ezel.	932.
dwaers.	600.	eek.		72.	CZCI.	oon.
dwealch.	718.	eela <i>V</i> .		8 25 .	f.	591.
dwile.	704.	eer adv.		921.	f post 1 absorbetur.	
						642.
dwylch.	718.	eer (honos).	. ,	924.	f et ch permutantu	
dy. 648, 671,		eerdmantjespipe	en <i>puu</i>		anle t.	844.
dyk.	606.	eertland V.		854.	fåd.	492.
dyn.	718.	effen.	15,	948.	faem.	78.
		ef kes.		949.	faentsje,	880.
e <i>transit</i> in i.	135.	efter.	53,	854.	faer.	993.
e transit per i in j.	946.	(fen) efteren.		12.	færsk.	676.
e et o permutantur.	194.	esterbine.		308.	fâlde.	912.
e- <i>V</i> .	843.	eftertrutling.		599.	fallaet.	977.
e- <i>vide</i> æ,		efterüet.	12.	926.	famke.	959.
eabarre.	8.	egen.	•	66.	famkebern.	959.
eablens.	3.	ei.		67.	fan.	180.
	138.	eibert.		8.	fandel <i>U</i> .	644.
eachbrou.	489.	eigen		800.	fard.	985.
eachring.	64.	eigen.		865.	farkelje.	991.
eachteisterkes plur.	489.	eigenierde.		575.		
	138.	eike.		870.		5, 991.
eagje.			1.4			85, sq.
	238.	ein (proprius).	70	, 66,	fearn.	644.
eal.	84.		72,	865.	feart.	992.
ealch.	8 3 .	ein' <i>(anas)</i> .		101.	feasteljuwn.	963.
calje.	83.	einekroos.		774.	feer.	992.
ealwerich.	84.	cinepikewaer.		440.), 993.
eang.	174.	einfügel.		675.	feger.	965.
cansicht.	107.	einje.	17.	887.	feilje.	639.
ear.	112.	einze.		769.	feint. 79, 180, 762	957.
carder.	847.	eker.		138.	feintebern.	959.
earem <i>subst</i> .	14.	elf-ind-dartich	U.	901.	fek.	198.
earîzer.	449.	elkma.		905.	fel.	78.
earke.	873.	elts.	92,	890.	fellingen. 978	3, 979.
earm.	14.	elwe.	-	94.		855.
earmhertich.	179.	emelje.		646.	ferbetere U .	427.
earmtakke.	406.	en.		910.		995.
earn. 118, 136,	1	ende hwant V.		915.		965.
earndich.	21.	enoar.		132.	field V .	787.
earnich.	21.	-ens.		918.		92 3 .
earnje.	120.	enteldarm U .		918.	fiere.	960.
	119.	er.		620.	fies.	960.
earrebarre.	8.	erch.		117.	fiezefazen <i>plur</i> .	960.
earste.	922.			922.		961.
_		êren.		357.	fikje.	
earswangen plur.	285.	erf.			fikke.	961.
eart.	117.	erfgenam.	10	929.	fingerhuod.	715.
eartepulen plur.	714.	erke.	18,	834.	fingerling.	894.
eas.	841.	erwen <i>plur</i> .		929.		944.
easfet.	132.	erwje.		72. l	firt.	289.

				_			
fiur.	295.	forbolgen.)8.		827,	
fiurstê.	826.	fordeald.	66		gea.		818.
fluwerkant.	6.	fordompelt.		0.	gean.	329,	
fjer.	993.	fordutskje.	59		geandewei.		805.
fjerren.	1002.	(te) fore.			gearscetten.		226 .
fjild.	787.	(fen) foren.			gearslach.		343.
fjirdel.	644.	forklaeye.			gedoch.		809.
fjirdepartke.	478.	forklappe.			gedoente.		809.
fjirder.	574, 644.	forklomje.	28		gedogh.		771.
fjochte.	258.	forlact.			gedürich.		692.
flab.	771.	fornimme.			geld.		468.
flach.	992.	forpeldôk.			gelde bigge.		149.
flambôs.	160.	forsîgje.			geman.		492. 917
flapbreage. flardebellen.	727, 977. 219.	forstean.		18. 38.	genoagh.	1 70	
	387, 756.	forsiikje.		50.	gepje.	178,	
flarden. flaute.	857.	forsupe. fortokje.		95.	gesteld.		914. 914.
fleane.	819.	fortriet.	29, 59		giel.		676.
flek.	788.	forwarre.		72.	ginne.		263.
fleurich.	904.	fot.		55.	gled.	385,	
fleutemelk U .	78 4 .	fotse.		56.	gludny.	<i>5</i> 00,	188.
flibe.	575.	fracht.		30.	glupsk.		623.
flie.	818.	freagje.		27.	gnavent.		136.
flier.	680.	freamd.		97.	goddelik.		494.
flierbeam.	849, 902.	frêd.		35.	goed.		155.
flime.	186.	frese.		17.	goedfrou.		463.
flitsen.	682.	fries.		78.	goedkeap.		665.
flokke.	175.	fris.		62.	goenacht.		137.
floyte.	783.	frjemd.		94.	goen dei'.		137.
flüch.	818.	from.		18.	gongenawent.		136.
fluorring.	640.	frommes.		55.	gonzer.		730.
flut.	734.	frommesce.	71	55.	gouden rink.	•	79.
foal.	639.	frye.	4	14.	goune.		770.
foale.	828.	fugelerf.	9:	27.	gounzer.		405.
foalmerrie.	828.	fugelkrud.	8	87.	great.	648,	918.
foar.	858.	fal.	6	76.	greide.	-	945.
foarbine.	8 08.	fuotling.	2	51.	greidlân.		475.
foardeis.	632.	furge.	-	23.	greppel.		89 0.
foarkeammerke.		furje.	_	55.	grerteren V.	•	852.
foarkret.	57.	furring.		55.	greut.		918.
foarlik.	57.	fust.		38.	grien.		930.
foarn.	37 8.	fustkje.		38.	griet Occ.		945.
foaroan.	12.	fuwle.		24.	grîshaed.		851.
foarride.	860.	fykje.		61.	groat.		647.
foarsneins.	632.	fyndoekspoep.		88.	groede.		944.
foartgean.	460.	fynne.		23.	grouwe.		268.
fodden.	861.	fynteborn.		80.	grude.		464.
faci.	627.	fyst.		91.	grûsje.		873.
foet.	138, 655. 138, 554.	fyt.	73, 1	UZ.	gruttens.		918.
foeterje. fôl.	639.	g mutatur in	i R	30.	grypfugel. gûch.		873. 141.
folk.	940.	gærs.	258, 4		gulp.		526.
folle.	85.	gaest.		37.	guod.		661.
fommelje.	36 4 .	gæst.	199, 2		guwch.		111.
fonkelny.	188.	gaffel.	•	59.	gyk.		665.
for 29, 34, 58		gallich.		70.	₽J ~ .		000.
forâldje.	29.	galp.		76.	h fit q.		252.
forbalje.	447.	gat. 22, 23, 7			h.		584.
		J,, .	,,				

				_					
	138,	150,	387.	hersenpanne.		500.	hout k e.		185.
haftich.			59.	hexebile.	138,	824.	hoxe.	138,	142.
hagelsk.			39 5.	heye.	-	934.	hüelke.	878,	881.
hala.			824.	hi.		873.	hukkepak.		545.
hâlde.		540,	887.	hickelje.		871.	hul.		207.
hâldoan.			902.	hiem.	519.	865.	hulderich.		551.
hals.		626.	983.	hiemdogge.	• •••	275.	hulte.		550.
-hals.		,	760.	hiersman.		867.	hunichblom.		188.
hân.			138.	hiete.		978.	hunichswerm.		235.
hånbakke.			31.	hikke.		606.	hunk.		70 7 .
hânbakje.			546.	hilla.		824.		070	
hânbutsje.			546.	himd.			huodde.	878,	
hândedich.				hima.		908.	huorrebern.		938.
			809.	hingje.		888.	huostje.		586.
handich.			271.	hinnebyt.		387.	հնք.	269,	305.
handsom.			173.	hinnegean.		261.	hürd.		801.
hanebol.			478.	hinxt.		675.	hus.		274.
hânelj e .			138.	hird.		983.	hüske.	309,	9 49 .
hanepik.			474.	hirddrawe.		629.	huskje.	-	567.
hannelje.			546.	hirdholte.		13.	huslak.		711.
hânplak.			520.	hirdrinne.		629.	husman.	475.	556.
hansom.			535.	hirdscerm.		425.	husstâl.	,	696.
happert.			580.	bjelt.		705.	hussweal.		831.
harke.			871.	hjerre.	840	887.	hwa.		25%.
harkje.			817.	hjitte.	010,	754.	hwarle.		817.
harntjeriis.			520.	hjelt.		764.	hweet.		
harrich.			639.	hiûd.	690	634.			25 2 .
harop.			919.		υσz,		hweten.		436.
				hljerde.		187.	hwitebrea.		478.
haukje.			841.	hlynje.		8.	hwitens.		918.
hawen.			788.	hoaf.		265.	hwok pron.		890.
hawwe.			887.	hoannebiter.		70.	hwyt.	390,	676.
		818,	870.	hoannen plur.		588.	hwyt jild.		3 8.
hazze-ind-h	oun.		111.	hoarn.		851.	hwytling.		3 85.
hea.			818.	hoarnede.		851.	hyke.		834.
beachlâner.	•		4 58.	hoarnmoar.		463.	bylkje.		414.
heakke.			60.	hoarnwiif.		463.	hymje.		907.
heal.		84,	2 69.	hoat.		588.	hynke.		554.
healbysge.		-	336.	hobbelje,		663.	hynstebiter.		327.
healsliten.			336.	hok.		882.	hynxt.		330.
heare.			817.	hok pron.		890.	hynxterider.		771.
hech.			782.	hokje.		882.		8, 674	
hecht.			844.	hokker pron.		890.	nymbor.	0, V/3	, aq.
hechtig.			139.	holig V.		761.	i.		906
heelindal.			87.	hollebolje.		446.		ם ר	896.
heenbol O	00		473 .	hôn.		588.	Infinitivi in i (). D.	
beer.	æ.	-	1003.	l			ial <i>B</i> .	040	813.
heilla.		-		honje.		451.	ich.	843,	
		074	824.	honke.		906.	ie.		1, 2.
heine.		074,	873.	honnegat.		193.	iel. 14	, 826,	
heiling.			249.	honnegiseler.		697.			82.
heislik.			872.	honnekalmei.		747.	ielstikel.		751.
heit.			78.	honnepoale.		606.	ieltuke.		467.
heite.			825.	honnetherp.		606.	-iem.		708.
hek V .			872.	honsdagen pl.		697.	iem.		906.
hel.			482.	honsfottje.		956.	ien. 1, 101	896.	
helm.		321,	374.	hontommen.		671.	ienoar.	, ,	905.
hennekleed	l .	•	624.	hôrwâl.		841.	iens.		914.
herde.			125.	hotje.		586.	iep en .	897	919.
herefeint.			812.	houn. 451, 671	697		ier subst.		8 45 .
herne.			3.	hout.	488	977	ier <i>adv. adj.</i> 12	QAR	000
			υ.		±00,	011.	101 www. wwg. 12	, 040,	ひなみ.

ierdaker.	8 92.	jenst.	835.	keal (vitulus). 84	. 451.
ierdapel.	838.	jerder.	92 2 .	818, 828,	
ierde.	589.	jern.	262, 835.	keal (calous).	818.
ierdethjuster.	713.	jeudehaer U.	387.	keale junker.	939.
ierdmanke.	815.	jeuzelje.	275.	kealje.	45 l.
icrmet.	834.		152, 862.	kealkou.	828.
	121, 838.		675.	keallepoten pl.	449.
ies.		lier.	674.		687.
ieske.	896.	jierfek.		keamer.	
ieslok.	122.	jiffer.	971.	keapje.	547.
iest.	26.	jild.	896.	keate.	155.
ieuw.	897.		675, 718.	keech.	741.
	121, 838.	jimmer.	10, 100.	keep.	4,
igge. 319,	844, 868.	jimmetiten.	834.	keepstriette.	608.
iggich.	843.		897, 910.	keer.	422.
ighel.	864, sq.	jinoer.	133.	keffe.	293, 378.
iik.	848.	jirapel.	838.	kein.	873.
îk. <i>(etiam)</i> .	72.	jirheine.	67 4 .	kenne.	819.
î ken	8 49.	jister <i>(heri)</i> . 634	, 896, 922.	kepe.	4.
i kk er.	13 8, 890.	jister <i>subst</i> .	946.	kerl.	850.
îl.	893.	jitte.	935.	kerne, kerntsje.	
-ilke diminutiva.	433.	jittik.	15.	kernen <i>pl</i> .	250 .
immen.	99, 136.	jockels <i>plur</i> .	830.	kerwen pl.	250.
in coni.	102.	jok.	680.	kibbelje.	27 8.
in	656.	jolne.	8 26 .	kieze.	284.
in(d).	102, 915.	jonge.	825.	kif.	849.
ingelke.	511.	jongfolk.	8 53.	kiikje.	651.
Ingelsk.	915.	jongwiif.	81.	kikkert.	880.
ingeltjes-iten.	188.	jôn-tiid.	136.	kimpe.	659.
inka \mathcal{V} .	574.		437, 548.	kintsje.	222.
inkeld.	72, 766.	jou.	719.	kittelstjintje.	142.
inket.	379, 917.	joukebiar.	645.	kjellân.	449.
inkethoarn.	379.	joun.	136.	kjellegærs.	449.
inter.	230.	-joun.	137.	kjetting.	252.
	915.		680.	kladde.	459.
inter	849.	ju.	600.	kladderje.	424.
ipenbeam.		ju <i>O</i> .	15.	klaei.	280.
iselik.	247.	ju, ju.	8 74 .	klaeye.	145.
iske.	26.	jülch.	632.	klaiwerbled.	851.
it.	648. 762.	jûn.	77.	klam.	694.
ite.	8, 935.	jung.			280.
itenspanne.	617.	juster.	896.	klappe.	278.
ittik.	15.	juwn.	136, 827.	klauwe.	853.
îzerboard.	8 42.	jykje.	721.	klawer.	500.
			04 030	kleau.	148.
j praeponitur e.	894.	ka.	84, 818.	klear.	
j.	896.	kabouter.	816.	kleaster.	818, 972.
jachtich.	639.	kadîze.	275, 656.	klemvogel U .	280.
jadder.	412.	kaei.	275, 862.	kleye.	862.
jaen.	329, 802.	kaem.	606, 654.	klezie <i>V</i> .	242.
jaer.	412.	kaemred.	456.	klien.	478.
jamk.	968.	kaep.	822.	klim.	831.
jarresleat.	309.	kâi.	630.	klink.	95 5 .
jaskje.	25.	kampe.	211.	klinsgje.	315.
jefte.	896.	kanarjefuwgel.	926.	klitse.	886.
jeld.	82, 894.	kant.	918.	kliuwe.	748.
jeldje.	826, 894.	kapersol.	529.	kljouwen.	500.
jelger.	894.	kat.	210.	kloatsek.	804.
jelne.	826, 903.	kater.	670.	kloet.	764.
jen.	66, 910.	katerkloten pl.	474.	klokhus.	22 0.
, ····	,				

					_	
klokslach.	934.	kouwemeltser.	798.	lat.	-	71.
klomd <i>part</i> .	639.	koyi ch.	877.	lea'.		25.
klompen pl.	783.	kræbe.	211.	leaf.	289,3	86.
klomsk.	281.	krael.	5 23.	lean.		17.
klorkje.	11.	kraenline.	665.	leappe.		24.
kluft.	844.	kraite Or.	467.	leappols.		13.
klunbiar.	778.	kramje.	655.	leasje.		66.
klûs.	242.	kramme.	284.	leau.		18.
klyn.	615.	kreamesite.	637.	leazere B.		32.
klyndobbe.	157.	kreamheine.	674.	leiknet.	1	57.
knebolla V.	443.	kreek.	464.	lein <i>part</i> .		62.
kneppelje.	873.	kreier Or.	467.	lek.	502, 8	64.
kneppelspreukje.	578.	kreupelsiucht.	295.	lekscoaye.	3	33.
knibbel.	934.	krimp.	298.	leo.	5	58.
knibbeld.	851.	kringe.	284.	leochtscjin.	6	33.
knibbeljicht.	947.	krinteboale.	507.	leod.	5	58.
knieze.	192.	krioeskje.	632.	leppel.	8	90.
knîf.	99.	krippe.	268.	leugenbank U .		51.
knik.	304.	christjuwn V.	761.	liaf V .	_	8.
knikke.	585.	christmoorn \mathcal{P} .	761.	liana \mathcal{V} .		7.
knip.	798.	krite.	570.	liappe.	5	85.
	585.	•	654.	lichlâner.		58.
knipperke.	850.	kroane.	284.	licht.		34.
knippich.	934.	kroanje.		lichter.	-	96.
knobbel.		krob.	16.		589, 9	
knoffelbân.	800.	krolsk.	639.	lid.		
knoffelje.	800.	kroon.	771.	lide.		85.
knol.	585.	krûd.	784.	lidruske.	443, 9	
knorre.	874.	krudich.	664.	lidsetter.		51.
knukel.	282.	krües.	35.	lieder.		41.
knuppen Occ.	474.	kruk.	764.	liene.		61.
koagje.	58.	krus.	160.	liewenbeersfeuge	eltje U . 5	11.
koaiker.	881.	kruskeboale.	266.	liif.	543, 9	
koaiman,	881.	kryantje U .	707.	like op.		89.
koarn.	184.	krye.	69.	likefolle.		04.
koarte ribbe.	252.	kugel.	877.	likens.		18.
kobbe.	881.	kul.	58.	lillepiipker.		53 .
koer'.	881.	kulke.	689.	lillepîpe.		68.
koerren <i>pl</i> .	276.	-kunt.	141.	line.		17.
koffe.	993.	kuper.	303.	line beam.	8	49.
kogge <i>Oc.</i>	741.	kynsen.	575.	lippen.	6	13.
koi.	876.	•		liu.	5	58.
koitse.	163.	l ante j evanescit.	674.	liuchtmis.	5	58.
kokel.	255.	lababbel.	838.	liuwe.	3	60.
koker.	440.	laei.	862.	lizze.	9	30.
komme.	888.	laem.	606.	lieaf.	6	74.
komof U.	40.	laepje.	251.		818, 9	13.
kôn.	588.	laesje.	825.	ljirre.	226, 6	62.
koningsroede U.	889.	læst.	585.	ljocht.		74.
kont.	827.	læze.	287.	ljurk.		00.
kooi. 874, 877		lakje.	286.	loage.		20.
kooye.	879.	langeleg.	171.	loaitse.		20.
	741.		171.	loake.		94.
kopke.	715.	langeleik.	171.	loarte.		64.
	7, 682.	langspel. lanst.	763.	loawe.		49.
koterboer.	867.		814.	lobben pl.	513, 6	
kou.		lantearne.		lobbestruk.		68.
koudom.	879.	lân.	855.			68.
	674.		6, 409.	lobje.		
konefot.	554.	lape.	286.	loft.	8	44.

lofter.	8	369. _I	miebringer.	453. ₁	nakene meiskes pl. U. 22
loitse.	2	294.	miede. 475, 888,	944.	nammers. 100
loke.	820, 8	387.	miedje.	888.	nât. 11
loksillich.	•	81.	miel. 515, 834, 852,	942.	nauw. 315
lorte.	9	332.		sq.	nawent. 136
loshudich.		894.	mier.	832.	nea. 10, sq. 819
lubes.		655.		15.	nea. 10, 84. 013
			mîge.		neaken-earskes pl. 22, 24
lud.		695.	miggelje.	785.	near. 308
luke.		366.	milg.	907.	nearboarstich. 95, 412
luken pl.	5	551.	mikerje.	650.	nearne. 21, 836
lunje.		3.	mikje.	820.	neat. 11, 128.
lurkje.	7	736.	mildoar.	313.	neblingen. 682.
lurte.		332.	milhus.	313.	neerdrachtich U. 603.
lûte.		295.	minne.	163.	nei. 855.
luzeknipper.	79, 8		minske.	299.	neibauwe. 193.
lyk.	EOR 6	064		85.	
1y N.	586, 8	004.	mird.		neibouwe. 326.
lykwei.	265, 6	080.	moadje.	588.	neiby. 873.
	217, 8		moai.	487.	neidei. 634.
lytsepink.	79,8	394.	moalkeblo m.	511.	neilen pl . 562.
		- 1	moalkje.	407.	neisitte. 6.
\mathbf{mad} U .	888, 8	890. l	moalktaper.	867.	neithinken. 59.
maed.		890. l	moannerozen.	404.	neitroaye. 598.
mael		299.	moar. 79, 521,		nekke. 585.
maerkol.		774.		617.	nerf. 26, 927.
	_		moardjier.		
maertak.		339.	moarn.	632.	nidle. 35.
maits.	42,		moarntiid. 136,		nîge. 585.
mâljeye.	_	990.	moazzegat.	567.	nimme. 26, 50.
mâlkje.	2	299.	modder.	300.	nin. 101.
mammes.	7	755.	moer.	521.	ninne. 554.
mammisce.	ç	60.	moes U_{\bullet}	589.	njirre. 409.
man.		85.	moike. 79, 906	. BG.	njüt. 874.
-man.	4	192.	molkje.	299.	noach. 314, 917.
	422,		môn.	588.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
					noager. 409. noardwestring. 569.
mangelplanke.		126.	mostert.	189.	
mannelik.		494.	mot.	15.	noas. 138, 314.
	370, 7		moude.	300.	noaskje. 138.
marge. 151,	226, 9	923.	(di) mounle.	982.	nôch. 314.
master.		704.	mule. 138,	213.	nocht. 314.
masterje.	7	704.	mulkje.	138.	nochtern, nosteren. 6.
matte.		722.	munts, muonts.	6.	nôdster. 498.
meager.		996.	mûs.	451.	nop. 585.
meane.		306.	musje.	451.	nou-ind-dan. 30.
		639.	muskopje.	589.	nüt. 585, 851.
meerje.			muskopje.		
meetland P.		854.		814.	nütede. 851.
	231, 9		muzeloch.	567.	nuwer. 409.
	887, 8		mije.	588.	ny. 82, 748.
mekoar.		906.	myld.	761.	nygears. 944.
\mathbf{melke} U .	7	798.	-	- 1	nylân. 79.
mem Occ.	9	07.	n interponitur.	1.	•
men.		911.	n apocopen patitur.	ī.	oa- et oaf- vide af
mendei.		634.	n aspiratio nasalis.	26,	oaf. 27, 30.
meaxkret.	228,			927.	oaf-ind-oan. 858.
merke.		285.		910.	oafreed. 66.
mesken pl.		499.	nachts.	632.	oafsceid. 131.
mestje.		712.	naden pl.	689.	oafslach. 420.
mette.		91.	næståi.	876:	oalje. 83.
mîcheameler.		15.	naet.	128.	oaljekoek. 996.
middelsea.	(856.	nacye.	689.	oalwe. 91.
			₹		

oan.	27, 909.	onnarbeanke <i>Bor</i> .	815.	pisje.	15.
oan twaën.	130.	onnijt <i>Gron</i> .	945.	pisser.	554.
oandisje.	617.	onsiuch.	65.	pizel.	723.
oanklaeye.	279.	ontstride.	352.	pizelje.	728.
	83.	op. 107, 133, 319,		plachtje.	978.
oanlykje.	28.			placuije.	
oanmoanje.		opbine.	307.	plaegje.	853.
oansceawje.	302.	opboddelje.	445.	planke.	977.
oanscosje.	282, 602.	opbordelje.	462.	pleats.	296, 559.
oansjende.	· 18, 828.	opbritsen.	781.	pliems.	4 06.
oanslibje.	926.	opdisje.	617.	ploakje.	316, 998.
oanthreastje.	818.	opdokke.	245.	ploetere.	406.
oantrunje.	598.	opdrage.	265.	ploitse.	42.
oardeheal.	132.	opharke.	109.	plokherje.	997.
oarmet.	834.		727.		587.
		ophelbræge.		plotsk.	
oarreheit.	894.	ophelje.	892.	poale. 442,	446, 606.
oarremem.	222, 894.	op-in.	134.	poalle.	708.
oars.	132.	op-ind-del. 30,	184.	poatkeslikker.	894.
oars wat.	901.	op-ind-ut. 30,	134.	poatslikker.	79.
oartsen.	469, 770.	opjeye.	153.	poddehoed.	925.
oartsesk.	770.	opnimme.	966.	poehei.	160.
ochten.	6.	-	783.	poehoanne.	416.
		opnomd.	· ·	•	
oed.	7.	opquikke.	54.	poepegong.	857.
oellif.	945.	opreed.	66.	poepehoaske.	956.
oer.	133.	oprinne.	116.	poepejeye.	153.
oergroid.	268.	opsetsel. 135,	55 6.	poepetjilling.	8 73.
oeribel.	247, 627.	opsmite.	949.	pof.	428, 508.
oeriens.	133.	opstalsbeam V.	839.	poike.	429, 830.
oerieze.	122.	opstride.	352.	pok.	567.
oerjorg.	· 717.	opstrike.	218.	pokdalen pl. U.	
oerlif.	945.		355.	pokdalich.	603.
		optakelje.			
oerliz.	957.	op-ut.	184.	pokdobben pl.	
oerlizze.	958.	orenditen.	835.		608.
oerloper.	1001.	orm.	905.	pols.	764.
oernachtje.	302.	otter. 129,	8 45.	pompe.	840, 981.
oerremoarn.	133.	ou transit in oi s oy	. 879.	pompebled.	980.
oes.	60.	oxe.	130.	pontjer.	308.
ôf.	12.	oxis.	872.	popel.	142, 441.
of- U. pro		pai.	851.	popels.	255.
ofsia \mathcal{V} .	45.	paikede.	851.		416, 701.
oft.	12.		894.	poppe.	182.
		pake.	_	poppegoed.	
okkerdeis.	633.	palmslach.	546.	poppelapke.	409.
olger.	927.	pankoek.	507.	pounsmitte.	889.
olie.	571.	panne.	501.	prak.	485.
om.	95.	par.	370.	prik.	770.
ombîdich.	174.	part.	645.	prille.	514.
ome.	985.	pauw.	624.	prippe.	131.
om-ind-by.	858.		908.	priuwe.	748.
omke.	79, 906, sq.	peaske.	636.	protter.	406.
omkesizzer.	000	peert U.	456.	1 -	447.
	907.			prus.	
omkoagje.	58.		, 770.	prusbalke.	447.
ommers.	100.	penning.	889.	puchel.	545.
omthinken.	59.	piip. 874, 878		püchelje.	416, sq.
omtrint.	96.	pilan U .	554 .	pude. 538	, 712, 78Š.
oom.	708.	pinken pl.	821.	pul.	142.
ôn.	909.	pinkje.	821.	pule.	714, 822.
oneet Gron		piseameler.	15.	pun.	798.
onfoech.	627.	pishimmel.	15.	punda V.	889.
ongenedich			877.	puosje.	37 6.
опВенесно	. 800,	pisig.	011.	hanale	
					65

pus.		567.	ribbekliuwers pl.	716.	saggelje.		673.
pust.		316.	ribbesek.	418.	sakkoek U.		712.
puster.		692.	rich.	868.	sânwech.		652.
puts.		430.	ride. 196, 639, 8		sauwje.		328.
	, 880,		ridel.	328.			328.
	, 000,		-: 3: -		scaed.		
pylstirt.		873.	ridscip.	579.	scaltet.	~ ~ ~	615.
pyltjilling.		874.	rie.	700.	scar.		712.
pyptjilling.		8 78 .	riede.	867.	sceaf.	802,	464.
			riem. 18	38 , 2 21.	scealje.		949.
3	440		rige.	313.	scean.		329.
quadernaet.	443,	945.	rigeheide.	715.	sceerbaas.		477.
quakke.		3.	riisgoed.	549.	sceise.		469.
quanselje.		579.	rik.	323.	scelling.		771.
quea'. 335	, 747,	864.			_		33 0.
queade.		698.		11, 848.	scere.		
queaze.		585.	rillif.	945.	scerm.		425.
1			rimpel.	585.	scern.		330.
			rimpen.	819.	scerp.		342.
r ante d eliditu	T.	801.	rinne. 44, 242, 8	24, 398,	scerteldok.		700.
r ante n omittit	ur.	143.	1	785.	scettekrud.		22 6.
rabje.		317.	rinner.	134.	scetten <i>part</i> .		226.
ræch.	188	585.	rippe.	819.	schalikheit V.		414.
	100,	138.	-ris. 88	31, 914.	sciere iel.	380,	
rægje.						000,	874.
rael.	417	222.	rispe.	824 .	sciertjilling.	100	
raem.		606.	ritaich.	689.	scif.	133,	
rak.	608,	611.	riuchtje.	44.	scikke.		882.
ram.		6 3 9.	riwe.	513.	scile.	714,	
rammeler.		411.	rîze.	72.	scilfers.		792.
rammelje.	43,	96 5.	rizen <i>pl.</i> 38	7, 5 08.	scine.		222.
rammich.	•	42.	rjocht.	8 23 .	scinkel.		982.
ramsnoas.		710.	roak.	144.	scipper.		987.
rape.		317.	roat.	80.	-scip.		579.
-		324.		844.	scjin.		255.
rasp.			roaye.				
raspe.		324.	roek.	585.	scjippehok.		193.
read.		622.	roeze.	704.	scjirre.		439.
reade bei.		75.	roffelscute. 14	1, 440.	scoart.		700.
reade iel.		682.	rogge.	80.	scoatsfel.		48 3.
reaflinder.		380.	rokje.	144.	scobben <i>pl</i> .		196.
reagje.		138.	rokken <i>pl</i> .	544.	scone.		4 01.
reak.		226.	rommelje.	964.	sconkje.		554.
reaksears.		25.	rommelpoat.	964.	scooije.		879.
reakstal.		696.	romte.	689.	scot.	226,	
reame.		817.	roppe. 325, 33		scouder.	 ,	138.
reamscutel.		7.		682.	scouderje.		138.
reaschonck.		_	roppertiel.		•		
		9.	roppich.	682.	scouw.	1,	528.
reau.		343.	ruch.	887.	scouwe.		792.
reek.		823.	rude.	378.	scrape.		834.
reid.	108,	585.	ruker.	404.	screder.		252.
reiddomper.	613,	709.	runhynzer.	468.	scüd.		878.
reile.	,	862.	runje.	4 68.	sculderje. 470,	572,	774.
rein.		862.	rusk. 134, 46		scuorre.		313.
reine.		988.	rüt.	406.	scürre.		313.
rek.		608.		0, 639.	scütte.		000.
rekke.		842.		7, 882.	scuttel U .		872.
remmeler.			•				
		411.	ryn.	206.	scutting.		878.
reppe.		819.	rypje.	983.	scyl. 676, 886,		
reontsje.		94.	•		scyleagich.		851.
reuntje.		468.	saed.	565.	seaduker.		874.
ribbe.		188.	sæft.	845.	seal.		818,
						•	

	817.	slinger.	727.	spein part. 869	Q
seam.			330.		
seer.	625.	slingerje.			
seetland V.	854.	slinters pl.	728.	spier. 142, 908, 97	i.
	862.	slipe. 189, 504,		spine. 91	
seinje.	863.	sliphoas.	926.	spits. 44	
	567.	sliter.	970.	spjeldsiikje. 424	
sekje.	157.	sliuchtje.	948.	splis. 310	
senne.	700.	slob. 87 3 ,	875.	spoen. 570	
sêp.	4.	slobberdoes.	875.	sponturf. 158	8.
sethikke.	727.		873.	spoar. 34'	7.
setscipper.	993.	slom.	762.	spuye. 759	
sette.	46.	slomkje.	775.	spylfeint. 808	
si.	873.	slonger.	756.	spylje. 346, 413, 639	
sib.	837.	sloop. 195,	926.	781, 808	R.
	869.	slope.	716.	spylman. 34	
sidestik.	479.	slot.	459.	staef. 435	
sidza V.	224.	sluch.	695.	stal. 56	
			1000.		7
sied.	854.		- 1		
siede.	588.	slypje.	926.	stampe. 710	
sier.	908.	smarre.	48.	stânizer. 849	
sîge.	46.	smeenk Or.	875.	stap. 360	
sigesaegje.	32 8.	smetkerne.	858.	stappe. 918	
sigge. 474, 691		smicker.	345.	stean. 329	
siikje.	337.	smid.	589.	stear prim. pers. 874	
sik.	436.	smieunt. 873,	875.	stearre. 270	В.
sile. 145, 846,	987.	smirkert.	345.	sted. 349	9.
(to) sink.	741.	smirkje.	345.	stedlju'. 788	3.
sinkput.	9.	smite. 130, 683,	767.	stedlju'. 788 stedsfæm. 557	
	877.	smitthe.	26.	stekke. 582, 786, 866	
	88 2 .	smoeze.	830.	stelle. 839	9.
siuch.	65.	smoke.	748.	stelle V . 839	
siuchtnead.	339.	sneaun. 137, 635,	207	stelling V. 839	
	535.		345.	sterk. 589	D.
sinngsom.		snedig.	634.		
siuchte.	389.	snein.		stettsjer. 788	
sjæd.	656.	sneind V.	634.	stien. 559	
sjæn. 329,		sneinsk.	637.	stiif hollich.	
sjaggelje. 439,	678.		474.	stikel. 866	
	585.		692.	stikelich. 419	
sjoch.	920.	snuffelje.	346.	stikelje. 49	
sjodde.	504.	snute.	346.	stimpe. 398	
sjolje.	499.	snuwe.	346.	stins. 459, 845	ó.
sjule.	402.	snye.	748.	stip. 610, 664	4.
slab.	926.	snijsom.	535.	stiunkharne. 654	s .
slabke.	140.	soes.	694.	stiur. 21'	
slach.	656.	sok pron. 87, 702,	790.	stjerre. 29, 846	0.
slachtürwe U .	157.	•	890.	stjinswollem. 109	2.
slaei.	862.	-som numer.	5.	stjure. 453	
slanterje.	343.	somp.	752.	stoak.	
sleat. 343, 707,	892	4}-	852.	stoak 620	Ď.
sleatswal.	654.	soorje.	236.	stoaye. 879	
sleau.	417.	sop. sorgje.	17.	stobbe. 1000	
			933.		
sleep.	725.	sorke.	_		
sleepje.	725.	souwje.	32 8.	stoezeballen pl. 699	
sleepscoen.	926.	spærpoat.	149.	stokmantsje. 77	
slib.	926.	spalde.	931.	stoel.	
sliepe.	343.	span.	846.	stom. 460	
slieploarte. 64,	821.	spat.	463.	stomp. 466, 710	Ú.
slieplüeske.	952.	spauder.	931.	stormsk. 39	5.
-		-			

stoter.	771.	tæst.	80.	thongersdei.	635.
stouwe.	792.	taet Occ.	907.	thorp.	104.
strafje.	443 .	tagerre.	590.	thrang.	596.
stream.	817.	taheakke.	78.	thranttsje.	597.
streksom.	178.	tajuwnje.	917.	threast.	818.
strie.	438.	take.	591.	threddel.	644.
striewisp.	23.	takke.	50.	threddemielsmoalke.	943.
strike.	853.	tameitse. 263,		thredeal.	644.
string. 220, 449, 513,	771.	tamper Sc.	100.	thretjendeheal.	771.
stripe.	353.	tange.	668.	threttjin.	616.
	709.	tank.	590.	thridke.	304.
strule.	747.	tankje.	591.	thrinter.	915.
strulkje.	747.	tantje.	51.	thriuwe.	764.
	252.	tarre.	856.	throbbelje.	744.
stuitje.	470.	tasjean.	840.	throch.	598.
stuoltsje.	783.	tate.	650.	throchgeans.	178.
stuwr.	770.	taulic \mathcal{V} .	840.	throchgung.	36.
stuwrtsk.	770.	te	976.	throp.	787.
such.	2 10.		817.	thrudze.	753.
suchkanne.	554.				688.
suchlamke.	650.	tean. 655, 799,		thura \mathcal{V} .	
sunder.	105.	teapert. teef.	704.	thuzen.	800.
sünich.		•	275.	thwang. 282, 600,	59%.
	354.	teek,	464.	thwinge.	815.
supe.	182.	teil.	862.	tia V.	364.
sureaged.	851.	tein part. 639,	862.	ticht.	592 .
Susje.	791.		821.	tideliks.	637.
suurdoop U.	610.	tek.	592.	tier	570.
	, sq.	tekenje.	360.	tiermje.	592 .
Suze.	599.	teliter.	646.	tige.	593.
swabert.	80.	telle.	860.	tiigje.	593.
swâbje.	80.	tenne.	592.		850.
ewaerd.	8 93 .	teppe.	234.	tikje.	598.
swalkje.	50.	tere.	592.		762.
swang.	278.	term.	592.	tim'.	835.
swanneblom.	980.	terp.	592.	timiten.	835.
swannefleugel.	81.	teugens U.	622.	tin.	5 93 .
swarre.	107.	teuterje.	592.		871.
swartkontke.	24.	th. 586, sq.	60 0.	tingje.	593.
swebalke.	447.	th inter duas vocales	_	tinke.	5 93 .
swier.	727 .	fit y.	145.	tinze.	593.
swiet.	962.	th mutatur in d aut t.		tippe.	361.
swietdockje.	700.	th fit st. 709,	746.	tîsdei. 593,	63 4.
swik.	727.		887.	tîsje.	588.
swimelje.	814.	thek.	640.	tite.	650.
swinge.	792.	thekken.	243.	titte.	549.
swolg.	22 6.	therp. 104, 606,		tiuster.	593 .
swolm.	768.	theye.	813.	tiutte.	594.
sydberries pl.	202.	thicht. 766,	919.	tixel.	594.
sijke.	8 34.	thille. 487, 543,	630,	tizich.	588.
syl.	8 46 .		977.	tjille.	652.
sypeach.	88 8.	thin. 648,	780.	tjinst.	600.
sypje.	33 8.	thingje.	661.	tjirmje.	592.
		thjeaf.	650.	tjoed.	100.
tá	128.	thjinje.	115.	tjoene.	946.
tachtich.	5.	thjok. 648,	918.	tjutsk.	796.
tadye.	83.	thomling.	798.	to.	855.
tadwaen.	640.	thomme. 364,	79 8.	to	88.
tæ(r)skje.	591.	thongerdei.	685.		588.
• •		•			

toarn.		597.	trouwje.	415.	twirje. 600, 801,	809.
toa(r)st.	587,	594.	trudel.	760.	twirre. 600,	801.
tobarne.	•	88.	trudze.	598.	ty.	842.
tobrekke.		88.	trul.	760.	tyel V.	652.
tochtich.		639.	trunje.	598.	tynje.	990.
toer.		157.	trut.	80, 598 sq.	tyskje.	579.
		598.	trut line		cyskje.	010.
toeterje.			trutling.	599.	A1	500
toethoarn.		595.	truzelje.	599.	u fit y.	726.
toften pl.		595.	trye.	597.	ufje.	61.
togjerre.		840.	tryjesom.	597.	uis.	60.
toheacke.		73.	trynweester.	10.	uizen pl. 746,	841.
tok.		595.	tserkpaed.	686.	uleglæs.	426.
tokje.	51.	595 .	tsiotterje.	599.	ulk.	85.
tomling.	,	595.	tsjæ.	594.	um,	95.
tomme.		595.	tsjæf.	59 4 .	-um.	452.
	947					
tommelje.	ao1,	813.	tajalk.	784.		266.
tonge.		949.	tsjean.	781.	umlidze.	99.
tonger.		595 .	tsjep.	918.	umrinner.	134.
tongersdei.		59 5.	tsjêp.	4.	umthorkje.	59 6.
tonne.		574.	tsjerke.	78 3 .	umwixelje.	373.
top.	659.	714.	tsjerkewei.	265.	under.	309,
topje.	,	714.	tajettel.	188.	undergean.	779.
tor.		596.	tsjin.	622.	underhansk.	458.
torkje.		596.		59 4 .	undier.	
			tsjinje.			209.
toudounsje.		418.	tsjinoer.	133.	uneachlik.	65.
trachter.		596.	tsjinwirdich.	107.	unfuch.	247.
trædt tert. pers.		639.	tajîs.	570.	unk.	946.
traen.		596 .	tajîsjeyer.	153.	unquea.	325 .
trætere U .		748.	tajoar.	450.	ünster.	918.
træterje.		596.	tsjoene.	985.	untsiusk. 594,	796.
treast.		596.	tsjok.	595.	us.	132.
tredde.		597.	tsjotterje.	594.	usk Bor.	60.
tredzel.		676.		468, 594.		927.
treeft.	470		tsjune.		usijck.	
	912,	733.	tuf.	599.	ut.	81.
treemter.		660.	tugel.	595.	utbjals.	178.
treftich.		597.	tuike.	850.	utdoar.	569.
treppoat.		735.	tule.	5 99.	uterste.	7.
tribelje.		577.	tulkje.	599.	uthåde.	138.
tried.		597.	tulle.	402.	uthiemsk.	797.
trilje.		597.	tumelje.	368.	uthus.	569.
trime.		597. i	tün.	366.		858.
trimmich.		596.	tunge.	600.	ut-ind-yn.	30.
trinten.		597.	tunger.	595, sq.	utlân.	5 7 0.
trinter.		597.	türf.	158, 998.	utrache.	317.
trintum.		96.				
		- 1	tüte.	59 9 .	utraffelje.	780.
triptrap.		502.	tüt.	794.	utsigje.	863.
tritrotje.		748.	tutilke.	433.	utsluting.	106.
triuwe.	599,		tutje.	595.	utstjitte.	761.
triuweltsjiis.		751.	tu tk e.	599.	utstrike.	451.
trjouwe.		59 9.	tuwl.	367.	utwalmje.	99.
troanje.		598.	tuwt.	213.		, 72.
troaye.		598.	tuwzelsin.	791.	uwn. 61, 130, 132	
trobbelje.		598.	tuzelje.	599.	uwre.	183.
troch.		598.	tuzen.	600.		
trochstekker.		221.			uzen <i>pl</i> .	841.
		1	twaearn.	113.		40=
troffel.	F03	762.	twede V.	182.	w pro th Or.	487.
trop.	592,		twinge.	600.	w ante j evanescit.	674.
tros.		763. i	twinter.	23 0, 915. '	w fit u.	726.

wa.		586.	weine.		871.	ı wîwje.		277.
wa'd.		809.	weinimme.		186.	wîze.		53.
wadje.	145.	773.	weinspoar.		347.	wizebeam.		308.
waei.	•	252.	wen.		819.	wîzer.		949.
waer.	370,	590.	wenje.		873.	wjekkebak.		506.
waffel.	-	259.	wenne.		872.	wjerliachtsk.		395.
wai.		586.	wensdei.		635.	wjirm. ´		642.
wâl.		646.	werd.	158,	452.	wjukken <i>pl.</i>		674.
wald. 464,	853,		werf \mathcal{V} .		8 39 .	WOL.		585.
wan.		769.	werken <i>pl</i> .		168.	wrald.		968.
wante.		305.	werom.		216.	wrine.		641.
wapel Occ.		678.	werp.		874.	wriuwe.		72.
war. 585, 853,	873,		wertîd.		942.	wrongel.	528,	
ward.		107.	werwurd.		107.	wrotte.		251.
ware.		370.	wewersbled.		479.	wijen pl.	400	682.
warem.		508.	wezytje.		201.		639,	
warje.		370.	widze.	•	768.	wylje.		923.
warle.		727.	wiel.		586.	wyljenbeam.		849.
wart.	508,		wielje.	300	786.	wymbrou.		64.
wartebiter.		388.	wier.		786.	wijn.		804.
wat $U_{:}$		731.	wiet.	372,		wynaei.		676.
wauwelje.	100	398.	wifje.		183.	wyrum.		445.
wazem.	139,		wigge.	440	799.	wysim.		682.
we.		357.	wiggemoanne.	442,		wyt.	989	, sq.
weak.		3 18.	wiif.		80.	_		000
wealach.		201.	wikke.		838.	y.		896.
web.		700.	wile.		58 6 .	yeskbult.	0.0	26.
wedje.		819.	willich. winck.		639. 941.	yeske.	20,	932.
weer.		220. 586.	winstere \mathcal{V} .		869.	yesksceppe.		26. 935.
weet.	290		wipperke.		743.	yette.		989.
wei. 29, 52, 135 weibliuwe.	, 030,		wipperke. wird.		107.	yn ynboel.		422.
weidiuwe. weide.		290.	wirde.		372.			
weide. weideikker.		837. 476.	wirde. wirdjerje.		372.	ynképe. ynrinne.		4. 116.
weidrage.		135.	wirdjerje. wirk.	115,		ynslach.		700.
weidrage. weifarre.		136.	wirkje.	110,	115.	yn twaën.		700. 129.
weijaen.		136.	wirtel.		850.	yalik.	79	129. 872.
weijaen. wein.	400		witjer.		373.	Jours.	10,	OIZ.
MCIII.	488,	0UZ,	ATIET.		010.			

VOCABULA ANGLICA.

a. aandorn. abashed. abb. abelwhackets pl.	910. 835. 193, sq. 642. 3.	æc. age. agnail. ail. ainde.	102.	ale. all. allfoolsday. allto	82. 10, 741. 90. 110. 88.
acre.	891.	al	8 7. !	allways.	91.

					•••
alone.	88.	barleybree.	286.	belouke.	29 8.
along.	90.	barleybroth.	236.	bemete.	3 00.
alpy.	913.	barn.	183.	bench.	176.
alther	86.	barrow.	565.	bencher.	177.
am, art, are.	301.	barrowhog.	149.	bendel.	304.
ammat.	834.	bash.	194.	benempt.	314.
an.	910.	. bashful.	189.	bensil.	315.
andiron.	484.	bast.	190.	bent.	221.
	914.	baste.	191.	bentles pl.	221.
anes.	108.		192.		315.
angletwitch.		(in) baste.		bepiss.	316.
anlepi.	91 3 .	batch.	164.	bequeath.	
answer.	107.	batten.	281.	beraine.	32 0.
ant.	827.	bauks <i>pl.</i>	447.	berate.	817.
anvil.	97.	baw.	326 .	beray.	822.
apon.	134.	bawd.	471.	bere.	223.
apostlespoon.	229.	bawe.	47 0.	bereave.	317.
applegray.	109, 605.	bawl. 407,	44 7.	berede.	323.
arlich.	112.	baxup.	216.	berent.	320.
arm.	881.		429.	berntime.	182.
arsed.	22.	adverbia be	311.	berry.	506.
arseward.	8 36.	beak.	213.	beschade.	328.
<u>-</u>	14.	beaker.	276.	bescratch	333.
arvale.			549.	bescrawle.	333.
aske.	932.	beal.		bescribble.	333.
asp.	932.	bean.	207.		
at.	934.	beanbelly.	207.	besé.	840.
audfarand.	80	beard.	318.	beset.	335.
awa'.	29.	beastling pudding.	876.	beshine.	332.
away.	29.	beclarted.	279.	beside.	887.
aye.	817.	become.	283.	besiship.	841.
•		bed.	198.	beslabbere.	841.
b attrakit m.	595.	beddy.	212.	beslime.	344.
babe.	416.	bedote.	245.	beslobbere.	341.
baberlupped.	416.	bedrabylyd.	246.	besmirch.	345.
babiesheads pl.	416.	bedrop.	246.	besmudge.	345.
back.	138, 216.	bedstead.	198.	besnow.	846.
	218.	bedung.	248.	besore.	335.
back	216. 216.	beel. 292, 298,		bespatter.	346.
backgain'.					346.
backstande.	216.	beelde.	249.	bespeckle.	
backstone.	162.	beer.	10.	bespeak.	348.
baff.	587.	•	857.	bespew.	348.
baggage.	555.	beffing.	378.	bespot.	347.
bagle.	158.	befight.	258.	bespoul.	346.
bagpipe.	553, 768.	begrave.	264.	besproke.	34 7.
bait.	356.	begrease.	26 8.	bestick.	350 .
bake.	164.	begrime.	267.	bestow.	849.
bakerlegged.	164.	behoveth.	272.	bestride.	352.
balk.	169, sq.	behung.	272.	(go) bet.	155.
balker.	178.	beknow.	277.	bete.	231.
balks pl.	447	belappe.	286.	bethink.	361.
band.	303, 307.	belaste.	287.	betimes.	364.
bandel.			407.	betoabled.	361.
	304.			betoken.	360.
bandkit.	805.		29 0.		
bandogge.	304.	belittle Am.	290.	betrap.	366.
bangle.	810.	bellflower.	220 .	betray.	246.
bank.	178.	bellwether.	220.	betumble.	86 8.
bard.	417.	bellow.	549.	betwatled.	361.
barf.	225.	bellows pl.	226.	betwixt.	868.
barley.	179.		294.	bever.	289.
•					

bewake.	371. 1	blue bag.	382.	bownche.	4 55.
beweld.	369.	bluely.	405.	boy.	429.
bewet.	372.	bluemoon.	381.	boykin.	429.
bewinter.	372.	blumachus Am.	403.	boyne.	551.
bewondered.	373.	blunder.	394.	brabble.	522.
beyond.	134.	blush.	385.	brach.	483.
bias.	327.	bluster.	405.	brack.	484.
bibber.	239.	blutter.	406.	brackly.	503.
bi ck er.	276.	boarcat.	210.	braid.	499.
bid.	241.	boast.	412.	brak.	484.
bidder.	241.	bob.	416.	brake. 482, 504, sq.	568.
bier.	623.	bobets pl.	416.	bramish.	529.
biflappe.	258.	bobtail.	416.	brand.	186.
bikker.	215.	boddum.	579.	brandish.	186.
bill.	292.	bode.	419.	brandreth.	484.
billow. 202, 297,	549.	body.	202.	brannew.	188.
bin.	551.	boffy.	428.	brasey.	487.
bink.	312.	bog. 158	418.	brash.	487.
bird.	491.	boggler.	158.	brat.	509.
bisk.	230.	boglebo.	581.	brathe.	486.
bispel.	376.	boil.	549.	bratt.	486.
bit.	356.	boisterous.	327.		532 .
bitch.	275.	bolder.	441.	breadwinner.	481.
bitel.	358.	boldering.	444.	break.	504.
bittie.	357.	bole.	447.	breast.	508.
bivver.	239.	bolged.	446.	brede. 489. 499,	
bizen.	376.		, 443 .	bree.	506.
	386.	bollen.	443.	breech.	527.
blaeberry.	382.	bolster.	443.	breeches pl.	439 .
blank.	380.		, 539.	breechmen pl.	439.
blanket.	385.		539.	breed.	510.
blare.	877.	bonker.	456.	breeder.	510.
blate.	377.		, 558.	breekgirdille.	526 .
blather.	376.	booby.	416.	breeks pl.	524.
blaw.	384.	book.	432.	brek.	502.
blaye.	377.	bookholder.	432.	breme.	514.
blaze.	385.	bookworm.	432.	brew.	531.
bleach.	385.		304.	bridal.	493.
bleak.	391.	boonmaster.	147.	bride.	490.
bleareyed.	821.	boor.	556.	bridegroom.	492.
blef.	378.	boot.	427.	bridesister.	493 .
blench.	395.	booth.	421.	brig.	483.
blind	393.	borrow.	461.	brigge.	407.
blind bargain.	394.	bose.	566.	brihet.	513.
blindman.	393.	boss.	463.	brim.	514.
	395.		, 588.	brine.	505.
bliss.	385.	bote.	427.	bring.	517.
blob.	389.		579.	brisk.	482.
block.	401.	bots pl.	470.	brisse.	521.
blockstick.	402.	bottle.	538.	brittle.	519.
blome.	404.	bottom. 25, 430		broad.	489.
bloodhound.	397.	boun.	471.	broakit.	535.
blore.	396.	bouse.	376.	brobille.	522.
	406.	bowbert.	417.	brocked.	
blowfly.	405.	bowels pl.	982.	brockle.	535. 502.
blub.	389.		, 556.	brod.	
blubber.	389.	bowghsomme.	540.	brodler.	500. 500.
blue Δm .		bowl.	443.		
ZZIIV.	3 ∨0. '	OOM1.	wio.	brog.	500.

bearle.	*00	LL 0	13 005			
brogle.	500.		11, 805.	cover.		639.
brokel.	528.	busky.	464.	crave.		284.
broker.	970.	bust Am.	413.	creep.		268.
brood. 509	, sq.	busteous.	568.	crimany.		98.
broth.	523.	busy.	341.	cross.		600.
brothel.	461.		12, 579.	cub.		881.
brotherswife.	522.	but and ben.	313.	cumber.		283.
brotts.	519.	butt.	538.	curate.		278.
brouwst.	581.	butterbox.	573.	curfew.		870.
brow.	531.	butterfly.	578.	cutter.		358.
brownday.	536.	butterham.	578.	cutters pl.		857 .
	547.	butterpence.	575.			
bub.	417.	butterprint.	575.	dab.		69 0.
bubber.	417.	butterteeth.	575.	dabble.	109, 679,	
bubble. 417,	549.	butterwhore.	575.	dacker.	596,	
bubby.	417.	butterwife.	576.	dad.		602,
	5 45 .	buttery.	577.	dag.		610.
buck buck.	434.	butty.	423.	dage.		609.
bucket.	548.	bux.	440.	dagge.		678.
buckets pl.	456.	buxom.	540.	daich.		610.
buckwheat.	437.	buy.	546.	daighie.		610.
bucow.	581.		27, 581.	dais.		688.
buddle.	539.	by.	232.	daised.		793.
buddy.	428.	bylye.	292.	dakerhen.		611.
budge.	538.	byname.	814.	dale.		611.
budget.	538.	bystander.	849.	daly.		608.
buff.	587.			dam.	607,	, 8q.
buist.	542.	cane.	828.	dampy.	612,	614.
bulgood.	549.	cat vo.	877.	dander.		663.
bulk. 172, 456,		ch ante t eliditur		dangle.	614,	678.
bullbaiting.	548.	chap.	547.	dank.		602.
bullbear.	445.	chapman.	547.	danker.		602
bulicalf.	449.	cheap.	665.	dant.		609.
bulldog.	548.		79, 577.	dapper.		664.
bulled.	549 .	cherche.	788.	dare.	615	, sq.
bullseg.	448.	chew.	58.	dark.		18.
bullspizzle.	449.	chife.	849.	darn.		717.
buman.	581.	child.	180.	darstis.		747.
bamp.	454.	child vo.	188.	dase.		791.
bun. 551, 558		chimp.	659.	dased.		798.
bunch. 158, 253, 454,		christmasbatch.	442.	dash.		618.
	805.	christmasblock.	402.	dasiberde.		791.
bung.	454.	cl a g.	279.	daunce.		722.
bungle.	810.	claver.	27 8.	dawdle.		620.
bunn.	553.	cleg.	279.	day.	609, 680,	
bunny.	553.	clomse.	281.	daying.		636.
	, sq.	club.	934.	daysman.		63 6.
bunter.	555.	clumpers pl.	788.	daysmath.		68 6.
bunting.	553.	clumsy.	281.	daywork.		637.
	542.	enoble.	984.	dazzle.		791.
	565.	coalpit.	999.	dead.		627.
burr.	508.	coggle.	877.	deadalive.		628.
burrough.	459.	coit.	876.	deadly.		627.
burtreegum.	465.	соор.	881.	deadrip.		691.
bury.	264.	cope.	639.	deadshirt.		491.
buse.	565.	cornsalad.	996.	deaf.	619,	694.
bush. 305, 464,		cose.	579.	deal.		666.
bushel.	464. I	cousle.	58.	dealboard.		630.
			•			

					•••			720
decoy.		880.	dodger.		691.	drawl.		760.
deep.		677.	dog.	671,		dream.		754.
deis.		63 8.	dogtrot.		732.	dree.		734.
del.	666,	669.	dogwhipper.		697.	· dreeche.	752,	754.
delf.		881.	doit.		770.	dregs pl.		725.
dell.		643.	doke.		702.	dreigh.		754 .
delp.		715.	doldrums pl.		705.	drench.	739,	74 3.
denk.		958.	dole.		645.	drenges pl.		738.
dennat.		696.	dolestone.		645.	dreste.		747.
dent.		609.	doll.		708.	drevy.		751.
depth.		677.	dolve.		881.	drewsens.		751.
	847	784.	dominie.		708.	drib.	735,	
dere.	047,	717.			776.	dribble.	,,,	735.
dern.			domme.		613.	driblet.		745.
desperate.		627.	dommel.			driftway.		750.
desperd.		627.	dompe.		777.			731.
dessment.	672,	791.	donnat.	=00 .	696.	drimble.		731. 731.
deuce.		670.	dool.	708,		drimmel.		
deule.	666,	669.	doorpost.		687.	drinke tobacco.		743.
devil.		666.	dope.	679,	71A.	drinkinghorn.		740.
devil and all.		667.	doppe.		716.	drinklyn.		741.
dewdrink.		724.	dopper.		611.	drinkmoney.		741.
dewlap.	610.	724.	doppers pl.		679.	drinkpenny.		741.
dewworm.	,	723.	dor.		647.	drivel.		752.
dicken.		670.	dore.		717.	droil.		760.
dickens.		670.	dorm.		717.	drone.		731.
		650.	dosk.		672.	dronke.		741.
did.					-	dronkelewe.		739.
diddel.		6 50.	doss.		792.			736.
dight.		707.	dossal.		718.	dropdumpling.		
digraf.		654.	dote.		691.	droppings.		745.
dike. 608, 651	, 652,	658.	dough.		610.	drousy.		59 8.
dike kam .		654.	doughy.		610.	drowghle.		759.
dikereve.		654.	dought.		697.	drowse.		753.
dild.		166.	douke.		772.	droy.		759.
dill.		643.	douky.		703.	drub.	598,	744.
din.		782.	dove.		610.	drug.	747,	
dinder.	683	782.	dovecot.		722.	druggist.	•	747.
dindle.	000,	668.	dover.		717.	druntard.		742.
		661.	dowf.		694.	druve.		765.
dingding.		668.		8, sq.		druvy.		765.
dinn.		609.	down. 77	o, sq.	778.	druye.		758.
dint.			• '				786,	
dip.	678,	679.	dowse.		693.		100,	
dipper.		611.	doyst.		791.	dryrub.	***	760.
dire.		784.	doxy.		701.	dub.	699	, sq.
dirt.		746.	doze.		694.	dubbed.		69 0.
di s alę.		792.	dozen.		791.	duck.	101,	
ditch. 607	, 652,	658.	drabb.		72 5.	ducker.		774.
ditly.		767.	drabble.		725.	duckoil.	18,	876.
dizzardly.		672.	drabbletail.		246.	ducksmeat.	Í	714.
dizzy.	672	791.	draf.		740.	ducksweed.		774.
do.	,	802.	drag.	732	, sq.	dudder.		676.
dock. 618	, 702,		draggletail.	,	725 .	duel.		775.
dockerer.	, , , ,	702.			72 8.	dufe.	694,	
docket.		701.	dragon.	733,		duffart.	RQA	, sq.
			drain.	100,		duft.	307	769.
dock out.	410	701.	drake.	707	18.			
docky.	Đ15,	70I.	dram.	191,	742.	dug.		610.
dod.		692.	draste.		747.	dugge.		610.
dodder.		676.	draucht.		73 6.	dugh.		696.
doddle.		691.	draw.		732.	dule.		775.

313 After	076		000 .		078
	818.	erelong.	922.	gooseflesh.	876. 876.
dumb.	776. 708.	ererowner. erke.	829. 92 3.	gooseskin.	756.
dummel. dump. 612, 709, sq.		ersdekne.	931.	gout. graham <i>võ</i> .	7 JU. 8.
dump. 612, 709, sq. dumpe.	777.	ese.	838.	green.	577.
dumpling.	778.	etch.	943.	groom.	523.
dung.	712.	-eve.	137.	growl.	268.
dunghill.	551.	ewer.	952.	RIOM1.	200.
dunghillqueane.	725.	-ey.	66.	hallow.	887.
dunt.	592.	eye.	60.	hamper.	101.
dupe.	678.	0,00	١	handy.	271.
duppe.	677.	fade.	954.	harbour.	227.
durk.	784.	fadoodle.	955.	harrow.	871.
dusche.	793.	fag.	965, 967.	he	834.
	792.	fage.	967.	hear.	887.
duak.	672.	fagot.	158.	henbit.	387.
dusset.	693.	fain.	8 62.	henflesh.	876.
dust. 693.	793.	faldore.	977.	hew.	934.
dutch.	795.	fall.	970, 978.	hie.	934.
duzzy.	672.	falling evyl.	972.	hobthrush.	768.
dwale.	814.	fallow.	226.	hod.	881.
dwarf.	815.	falls <i>pl</i> .	978, 979.	holyday.	636.
dwaul.	814.	falow.	970.	horsebean.	374.
dweezle.	814.	fangs pl.	981.	huck a back.	545 .
dwell.	812.	fare.	987, 997.	huckleback.	545.
dwindle.	814.	farm.	556.	hulk.	881.
dwine.	814.	farrow.	22 6.	-	
dwingle.	814.	fasel.	994.	i = ay.	67.
dwizened.	813.	fasterneven.	964.	inch.	889.
-		fasteryngsevyn.	964.	ing.	916.
each.	87.	fattikows Am.	996.	ink.	917.
eachother.	905.	faulch.	969.	inkhorn.	917.
earselingpole.	25.	fawe.	965.	inn.	902.
eaves $pl.$ 841,		fax.	997.	island.	66.
ec.	8 23.	feard.	1001.	• •	00
eddige.	944.	fell.	979.	jemminy.	98.
edne.	944.	fere.	993. 991.	jouste. justle.	548. 548.
eegrass. eel.	944. 826.	ferk. ferlike.	1001.	Jusuc.	J40.
eelshear.	826.	ferry.	991, sq.	kaye.	275.
celspear.	826.	fey.	966.	kegge.	275.
cespear.	95 2 .	floyte.	783.	keie.	275.
egge.	844.	fortnight.	685.	ketteledrum.	598.
eggahel.	70.	íresh.	962.	kite.	728.
eille.	826.	fud.	554.	knockdoun.	546.
ela.	824.	244.	001.	kyke.	340.
elb.	893.	gale.	259.	kylderkin.	575.
elcone.	904.	gallow.	226.	-J	- • • •
elfe.	893.	gape.	259.	l absorbetur ante f.	642.
elger.	826.	gastcow.	37.	lab.	286.
ellmother.	895.	gate.	684.	labber.	286.
elsin.	904.	glare.	263.	lack.	502.
embers pl.	908.	glat.	202.		824.
emberweek.	942.	gloar.	263.	lain.	8 62.
encumber.	283.	gloom.	295.	larboard. 217,	410.
end.	887.	glore.	263.	lark.	900.
enede.	873.	gnarl.	264.	lassie.	559.
ere.	8 29. '	goodchepe.	665.	leapfrog.	434.

·						
learn.	887.	penn võ.	316.	share.		563.
left.	869.	perch.	199.	shayle.	•	673.
leppe.	918.	pickaxe.	416.	she		834.
little house.	309.	picknick.	789.	shear.		329.
lob.	6 54 .	pig.	262.	sheave.		401 .
loft.	869.		262.	ship off.		45.
		pigeyes pl.	926.			987.
lome.	295.	pillowslip.		shipman.		673.
looby.	65 4 .	pink.	821.	shock.		
look.	887.	pismote.	15.	shootings pl.		878.
loom.	295.	pissannat.	15.	shot.		504.
lope.	91 3.	pledge.	948.	shower.		156.
lovecup.	49 3.	ploke.	316.	shrape.		334.
loveknot.	494, 699.	pochard.	875.	shrove.	727,	
lubber.	654.	pockarrs.	112.	shrovecake.		963.
lubberly.	654.	polle.	708.	shrovetnesday	7.	727.
lum.	295.	pony.	156.	simmit.		501.
luze.	786.	poprinpeare.	24.	sipe.		339.
	,,,,	potatotrap.	480.	skimmilk.		733.
magpie.	74.		889.	slain <i>part</i> .		862.
maidchild.		pound.	294.	slander.		343.
	959.	promise.				
make.	195, 887.	puck.	830.	slent.		343.
marrow.	226.	pudding.	712.	slim.		344.
mat.	722.			slip.		926.
matrix.	6 58.	quait.	876, sq.	sloppe.		926.
meadow.	888.	quat.	864.	slubber.		875.
mell.	834.	1 -		smaik.		876.
men.	911.	rack vo.	317.	smeath.		876.
mesh.	499.	rain.	862.	smieth.		876.
misdeed.	806.	ramble.	965.	smirch.		345.
mouth.	589.	random.	89, 781.	smirk.		345.
mousi.	•00.	randown.	320.	smoke.		743.
neapflood.	26.		781.	snarl.	•	264.
•		randy.	781.	snite.		346.
-ness.	918.	ransack.				
nestegg.	876.	rant.	781.	soil.		808.
nettle.	128.	rasez.	134.	sore.		335.
nibble.	282.	ratch.	317 , 483 .	sparrow.		226.
nim.	42, 50.	rave.	780, 9 94 .	spoon.		515.
nip.	5 54.	ravel.	994.	stale.		121.
•		reach.	842.	stanch.		39 8.
oar.	118.	reck.	317.	starboard.		217.
old.	76.	redshank.	9.	stone.		55 3 .
one.	909.	ridge.	892.	stonedead.		628.
ones.	914.	ridhe.	892.	stowe.		352.
onfenge.	984.	rig.	892.	straddle.		352.
onlepi.	913.	riste.	324.	stride.		352.
	24.	rombel.	96 4 .		58, 451,	
openers.		3			30, 3 01,	87.
orndern.	885.	rome.	964.	such.		226.
orndinner.	885.	rommle.	964.	swallow.		
orts.	886.	rumble.	964.	swear.		887.
outhouse.	569.	1 ,		swive.		343.
overthwart.	810.	sack.	544 .			
owl.	14, 72.	sackarse.	25.	tack.		354.
own.	14, 72.	sail.	987.	tackle.		354.
•	•	sair.	328.	take.	50,	591.
pack.	158.	seine.	8 63.	tallow.	•	226.
pea.	8 37 .	seldom.	89.	teale.		875.
peat.	999.	sevennight.	635.	team.		182.
pebblestone.	142.	shag.	673.	tease.		865.
hennicsming.	720.	anag.	010.	*******		

teethy.	588.	thump.	709.	wambais.		211.
tell.	360.	thumpel.	364.	warmingpan.		197.
thack.	640.	thwart.	600.	warth.		787.
thank.	887.	tick.	593.	wassailcup.		518.
thatch.	641.	tide.	842.	waterbox.		44 0.
thave.	695.	tike.	850.	Wax.		997.
thaw.	81 3 .	to.	855.	weep.		678.
theft.	677.	tottle.	361.	welter.		818.
there.	621.	towel.	812.	wh pro hw.	•	586.
therfbreed.	244, 664.	tower.	157.	wheelbarrow.		228.
thick and thin.	648.	town.	366.	whiteniron.		391.
thief.	65 0.	trammel.	781.	whore.		725.
things pl.	661.	trapp.	366.	widgeon.		875.
thirle.	736.	tretche.	754.	wife vô.		183.
thoftfellow.	695.	trevet.	733.	willow.		226.
tholepin.	704.	trick.	366.	worship.		887.
thom.	595.	trim.	597, 735.	wry.		513.
thome.	798.	trot.	59.	•		
thomelketaa.	798.	trowel.	762.	yawl.		275.
thoum.	595.	trust.	746.	yea.		67.
thralle.	731.	tuff.	599.	yean.		828.
thrave.	736.	tuft.	599.	yearn.	262,	835.
thrill.	736.	tumble.	367.	yelk.	•	676.
thrive.	597, 752.	turf.	158.	yemmouth.		8 34.
throme.	755, sq.	tush.	368.	yeomath.		8 34.
throng.	756.	twelfthnight.	761.	yep.		920.
thrum.	755.			yesterday.		922.
thruses pl.	753.	upon.	319.	yet.		935.
thrushes pl.	59 8.	uppish.	920.	yolk.	70,	676.
thumb vo.	364.			•	•	
thumblicking.	546.	wain.	862.	zickety.		436.
thummeltee.	798.	waiter.	373.	•		

VOCABULA HOLLANDICA.

aan	27.	, aen.	•	101.	, afhandig.	37 .
авр.	110.	aengebrand.		185.	afleggen.	279.
aaps	110.	aenlick.		89.	aflopen.	116.
aarswangen pl.	22.	aenranden.		320.	afsloven.	47.
achter.	855, 869.	aenvaerden.	984.	990.	akker.	890.
achterkousig.	58.	aenvangen.	. •	984.	alf.	898.
achter lande.	56.	aerdaker.		892.	alleeu.	88.
ackerbedde.	891.	aerde.		120.	allenskens.	89.
aekelick.	73, sq.	aerselen.		8 36 .	allick.	89.
ael.	10.	aesdom.		140.	als.	122.
aelschere.	826.	aet.	8.	935.	altoes.	90.
aelsperre.	826.	afgunst.		945.	amachtich.	28.

ambacht.	96.	, batsch.		190.	bescheed. 831	
ambeeld.	97.	banne.		301.	bescheer. 329	
amborstigh.	95.	bazen.	194.	791.	beschieten. 340)_
amechtig.	95.	becken.	,	215.	beseeuwen. 328	
amer.	908.	becroenen.		284.	beset. 336	
amper.	100.	bedderich.		444.	besie. 160	
angen.	17.	bedeest.		243.	besje. 222	
angh.	328.	bedelen.		880.	beslach. 343	
ape	110.	(zich) bederven		335.	beslenteren. 343	
appelgrauw.	109.	bediepen.	•	678.	besnijden. 345	
apsteunie.	111.	bedillen.		643.	bespeuren. 347	
arend.	20.	1		246.	bespreken. 316, 347	
argheren.	20. 116.	bedragen.		797.	besteden. 349	
argueren.		beduiden.		243.	besteken. 350	
	9 23 .	bedijgen.				•
armhertigh.	888.	beer.		211.		
armoede.	832.	bef.	01-	141.		
(in) arren moede. 20,		beffen.	315,	378.	besucken. 837	-
arstedije.	931.	beganckenisse.		26 0.	(hem) beswiken. 354	
artisjok.	830.	begripen.		267.	beten. 230	
at.	837.	behinderen.		271.	betotelen. 361	
auter.	129.	beiden.		212.	betrappen. 366	
aven.	136.	bekaeyen.		747.	betrek. 367	
aviger.	409.	bekennen.		277.	betrekken. 246, 364, sqq	•
awijs, auwijs. 28	, 53.	beker.		276.	betten. 143, 146	
ayt.	837.	bekleemen.		280.	betuinen. 361	-
• -		beklinken.		281.	betuttelen. 361	
babbaerd.	416.	beklijven.		281.	betijen. 364.	_
babbelaar. 523,	956.	beknutselen.		299.	beuzelen. 341.	
babbelen. 953,	956.	bekomen.		283.	beweren. 372.	
babben.	95 3 .	bekruysen.		268.	bewissen. 373.	
baerblijkelijk.	564.	bel.		548.	beytel. 358.	
baerdmanneke.	318.	belabberd.		286.	bezeten. 339.	
baeshudich.	189.	beleesen.		287.	bezitting. 352	
baffen.	378.	belgen.		447.	bibbelen. 523.	
bagage.	2.	belhamel.		220.	bicken. 278.	
bagge.	200.	beluyck.		298.	biendze. 555.	
baiert.	212.	bemannen.		299.	bier. 10.	
baitje.	861.	bemeuselen.		300.	bierbancke. 177.	
bakbeest.	162.	bemommen.		300.	biesbout. 326, sq.	
bakboord.	217.	bemosen.		300.	biesen. 47 i.	
baken.	431.	bemullen.		300.	(de) biezen pakken. 254.	
baker.	163.	benard.		308.	biis. 326.	
bakkeleye.	545.	bende.		303.	bilck. 297.	
baksteen.	162.	benedyste.		221.	bilen. 292.	
bal	166.	bengel.		310.	billen <i>pl.</i> 295.	
balg.	201.	benoegen.		314.	billijk. 312.	
balgen.	447.	beogen.		248.	binck. 312.	
balger.	202.	bepanden.		315.	bissen. 230, 327.	
balken. 173.	407.	beproeven.		316.	blaauwezaksdief. 383.	
balleboos.	172.	beraeden.		32 3 .	black. 319.	
band.	304.	berdte.		276.	blad. 386, sq.	
(door de) band.	178.	berekenen.		320.	bladen. 383.	
bandhond.	304.	beren.	170	224.	bladinghe. 387.	
bang.	17.	berg.	•	792.	blaeteren. 376.	
barmhartig.	179.	bergen.	<i></i> ,	265.	blaeye. 383.	
barsch.	482.	1 . 9		265. 267.	blaffen. 193, 298, 378.	
_	190.	berispen.		325.	blakeren. 385.	
bast. bats.		berooid. beruchtigd.		325.		
vals.	35 8.	ner general.		JøJ.	vieten. 5/0.	

blayen.	3 90.	boord.	176,	318.	brieden.		509.
blazen.	390 .	boos.	-	462.	briesschen.		519.
blekken.	388.	booste.		468.	bril.		514.
blick.	391.	booswicht.		463.	britte.		519.
blieken.	392.	booten.		580.	brodde.		523.
blikken.	392.	bootse.		468.	brodden.		523.
blode.	377.	bordeel.		461.	broeder.		568.
	399.	bordelen.		462.	broedertjes pl.		522.
bloedhond.	397.	boren.		462.	broek.	488.	sqq.
bloeyen.	377 .	bornen.		410.	broeken vô.		689.
blutsen. 378, 406,		borstigh.		412.	brouw.	,	506.
bluyster.	405.	bortelen.	413,		brouwen.		508.
	549.	bosch.	210 ,	805.	bruid.		498.
bobbert.	417.	bosicke.		480.	brumsen.		471.
bochten.	418.	bosse.	463,		bruyen.		532.
	439.	boterbiesje.	400 ,	441.	bruyne.		536.
bockse.							536.
bocksharinc.	438. 579.	boterham.		573.	bruys. brijn.		50 5 .
bodem.		botervet.		574.	bubbelen.		417.
boechelen.	417.	botervliege.		573.			
boeckstave.	433.	botsen.		580.	bueten.		579.
boede.	491.		538,		buer.		556.
boedel.	421.		470,		bui.		538.
boeha.	161.	bout.		472.	buil.		549.
boei.	542 .	boutaersen.		472.	builen.		589.
boekhouder.	432.	boutgaeten.		472.	buis.		211.
boel.	444.	bouw.		47 0.	buisschen.		580.
boeman.	581.	br ab belen.		522.	buitenbeen.		191.
boenen.	374.	brackneusigh.		484.	buitenbeentje.		5 69.
boerden.	413.	bradde.		524.	buitenl us t.		191.
boeren.	559.	brade.		524.	bulcke.	172,	550.
boeten.	427.	bradem.		523.	bulken.		178.
boetse.	468.	braef.		374.	bulkt.		55 0.
boetsen.	427.	brake.		504.	bullebak.		44 8.
boetster.	427.	bram.		529 .	bullepees.		449.
boeverije.	902.	brand.		186.	bullevoogd.		450.
bof.	428.	brander.		484.	bundel.		4 08.
boffen.	428.	brandnieuw.		188.	bunder.		303.
bogen.	156.	brandroede.		484.	bunne.		551.
boghel.	540.	brandijzer.		484.	busse.	463,	
bok.	435.	brant.		186.	butke.	,	468.
bokin.	431.	bras.		485.	butsen. 378.	406,	580.
bol.	428.	braspenninck.		486.	butte.	,	588.
bolaersen.	472.	brassen.		486.	buuc.		543.
bolderen.	444.	brauw.		482.	buyde.		587.
bolleboos.	448.	brauwen.		582.	buydel.		539.
bollen.	446.	brazem.		523.	buys.		542.
bolwerk.	168.	bred.		486.	buysen.		876.
bomme.	454.	breed.		490.	buysken.		568.
hommen 908	454.	breeuwer.		581.	buytentier.		570.
bommen. 203, bonge.	454.	breker.		970.	bijgordel.		261.
bonge. bonket.	553.	bremel.		505.	bijleeve.		290.
		bremen.		514.	bynaemen		314.
	551.						
boog.	20 0.	Bremer.		531.	bijsen.		827.
bonen bij de kant.	207.	bremmen.		514.	bijsetten.		336.
(in de) bonen zijn.	208.	bremstigh.		514.	bijt.		356.
boonakker.	408.	bribbel.		523.	bijvangh.		983.
boonlapken.	408.	bricke.		512.	bijwoord.		372.
boontje.	4 08.	bridse.	•	520.			

dies j mutater. 145. dockelrak. 768. dading. 656. dock. 698. dackeren. 596, 611. docl. 646. docl. 646. docl. 751. docen. 752. docen. 751. docen. 752. docen. 753. docen. 753. docen. 756. docker. 758. docen. 758. docen. 756. docen. 758. docen. 759.						
Association Color	d in j mutatur.	145.	doedelzak.	768.		747, 753.
dase. 791. doest. 793. dromgarend. 755. dageraed. 609. doest. 791, 793. dromgaren. 755. dromgaren. 755. dromgaren. 755. dromgaren. 755. dromgaren. 755. dronggruimer. 755. droogpruimer. 755. droog. droogpruimer. 755. droogpruimer. 755. droog. drot. droog. drot. droog. drot.			doek.	698.	drol. 731,	763, 864.
dageraed. 609. doest. 798. dromgaren. 755. daghedingen. 609. doest. 791, 798. dromgaren. 757. daghwand. 636. dolen. 758, 705. droogpruimer. 758. dam. 640. dollen. 245, 705. doroseu. 753. dam. 606. domplon. 710, 777. droseu. droseu. 756. dam. 608. domplon. 710, 777. droseu. droseu. 756. dam. 192, 601. domploorn. 613. 710. druilen. 766. darie. 615. dood. 627. dordruit. 757. dariel. 616. 647. dooler. 70, 676. druit. 752. dedingslieden pl. 636. door. 647. 717. druyt. 761. degeman. 592, 630. dopp. 647, 717. dopp. 611. drijrien. 746, 90. dell. 608.			_ * - * - * - * - * - * - * - * - * - *	646.	drollen.	
dagerered. 609. dozen. 791, 798. droog. 757. 757. dago dozen. 758. droog. 757. 757. davogpruimer. 758. davogpruimer. 760. drost. r766. druilen. 760. droughan. 760. droughan. 760. droughan. 758. druilen. 740. druilen. 753. druilen. 761. druilen. 762. druilen. 762. druilen. druilen. 762. druilen. 763. druilen. 763. druilen. 763. druilen. 763. druilen. 763. druilen. druilen. <td>•</td> <td>-</td> <td>_</td> <td></td> <td></td> <td></td>	•	-	_			
daghedingen. 609. dogen. 608. droogpruimer. 758. daghwand. 636. dolen. 775, 801. 816. dom. 756. dak. 640. dollen. 245, 705. drosen. 753. dam. 606. dompigh. 613. domplen. 710. druilen. 766. dan. 122, 601. dompigh. 613. druilen. 766. darie. 615. dood. 627. dodruilen. 755. darie. 616. 647. dood. 627. druilen. 755. darie. 616. 648. doon. 676. dorut. 70. 676. druyt. 761. druyt. druyt. 761.		-				
dagwand. 636. dolen. 775, 801, 814. (hem) droomt. 754. dak. 640. dolpin. 705. drose. 763. dam. 606. dompelen. 710, 777. druigstartend. 764. dampigh. 614. dompigh. 613. dood. 627. darie. 615. dood. 627. druigstartend. 764. darie. 616. dood. 627. druyf. 764. dauwswenghel. 610, 724. doolhof. 775. druyf. 764. dedingslieden pl. 636. doon. 648. druyf. 764. degenman. 636. door. 647, 717. druyf. 764. dele. 648. doppen. 687, 747, 717. druighen. 746. dele. 680. doppen. 687, 714, 94. dulken. 772, 96. delle. 680. dorpe. 687. dulken. 773. dulken. delle.			doezen. 791,			
dagameel. 636. dollen. 245, 705. drosen. 755. dak. 640. dolpin. 705. drost. 764. dam pigh. 614. dompelen. 710, 777. druilen. 765. darin. 122, 601. dompigh. 613. 615. doms. 783. druilen. 755. darink. 616. 647. doode. 697. druwen. 755. darink. 616. 647. doolhof. 777. druyt. 764. dedingslieden pl. 636. doolhof. 647. 717. druyt. 764. deerne. 676. dope. 611. druyt. 764. druyt. 764. deerne. 676. dope. 611. druyt. 764. druyt. 765. deele. 680. dope. 611. drijten. 745. druyt. 762. dele. 680. dorpe. 611. drijten. 642.					droogpruimer.	758.
dam. 640. dolpin. 705. dompelen. 706. dompelen. 706. dompelen. 760. dompelen. 7077. dompelen. 760. dompelen. 710, 777. dompelen. 613, 710. dompelen. 613, 710. dompigh. 613, 710. dompelen. 613, 710. dompelen. 613, 710. dompelen. 613, 710. dompelen. 615. dood. 627. dood. 627. dood. 627. dood. 627. dood. 627. dood. 627. dood. 725. dood. 726. dool. 627. dool. 627. doolen. 726. doolen. 628. dool. 627. doolen. 628. dool. 628. dool. 628. dool. 628. dool. 628. dolper. 628. dool. 628. dolper. 628. dool. 629. dool. 628. dolper. 628. dool. 629. dorpe. 628. dool. 629. dorpe. 628. dool. 629.						-
dam. 606. dompelen. 710, 777. druilen. 760. dampigh. 614. domphorn. 613, 710. druilen. 745. druilen. 616. darie. 616. dof. 615. dorie. 616. dof. 616. door. 627. doolhof. 618. dooler. 70, 676. dedingslieden pl. 636. door. 648. door. 648. dedingslieden pl. 636. door. 648. door. 648. delle. 680. doper. 691. doper. 714. dolper. 715. delle. 680. doper. 683, 714, sq. duilen. 772. delle. 680. doper. 683, 714, sq. duilen. 773. sq. duilen. 778. duilen. 680. doper. 789. duilen. 680. doile. 599, 694, 701. duilen. 680. duilen. 680. doile. 599, 694, 701. duilen. 680. duilen. 680. doile. 784. doile. 680. doile. 784. duilen. 680. duilen. 680. drapht. 780. duilen. 691. duilen. 681. drabben. 785. duilen. 799. duilen. 682. drapht. 785. duilen. 785. duilen. 799. duilen. 682. drapht. 785. duilen. 785. duilen. 682. drapht. 785. duilen. 682. drapht. 785. duilen. 682. drapht. 785. duilen. 785. duilen. 682. drapht. 785. duilen. 785. duilen. 682. drapht. 785. duilen. 785. duilen. 6					_	-
dampigh. dan. 122, 601. domphoorn. 618, 710. dompigh. 618. dons. 788. dors. 788. dors. 788. dors. 788. dratin. 753. dratink. 615. dooier. 70, 676. drujvt. 764. drujvt. 765. drujvt. 775. dr						•
danie. 122, 601. dompigh. 613. druti. 7598. drutin. 7557. darink. 615. dood. 627. druyt. 754. dooling. 775. doolin			dompelen. 710,	777.		
darie						
darie. dair. dair. dood. 615. dood. 627. darink. 616. 647. dooder. 70 676. dartel. 616, 647. dooler. 70 676. datel. 616. 636. door. 626. door. 648. dedingslieden pl. 636. door. 626. 647, 717. dooler. 611. doper. 611. drijfpol. 752. drijftile. 751. degenman. 593. doper. 611. drijten. 746, sq. dele. 638. del. 648. doppemaecker. 714. duf. 610, 694. doppemaecker. 714. duf. 610, 694. dornse. 717. dobben. 630. delle. 663. dorpe. 683, 714, sq. dornse. 717. doir. 616. doc. 718. d						
darink. 615. doodnepe. 691. drayf. 764. drayte. 761. dauwswenghel. 610, 724. doolhof. 775. drayt. 761. drayt. 762. drayt. 762. drayt. 762. drayt. 763. doolhof. 775. drayt. 763. drayt. 76		-				
dartel. 616, 647. dooier. 70, 676. druyt. 761. dedinghen. 636. doolhof. 775. dorighen. 752. dedingslieden pl. 636. doon. 648. drijtpol. 752. deerne. 676. dope. 611. drijten. 746. sq. degenman. 592. 680. doppesneeker. 712. dopben. 690. duff. 610. 694. dele. 680. dorpe. 687. duikelen. 772. sq. delle. 680. dorpe. 687. duikelen. 773. sq. delle. 680. dorpe. 687. duit. 709. duit. 709. delle. 608. dorpe. 687. duit. 772. duit. 772. duit. 709. dericinje. 616. dot. 7118. duit. duivels. 688. duit. 707. 776. deuren. <						
dauwwenghel. 610, 724. doolhof. 775. drijfpol. 752. doolnof. 775. drijfpol. 752. doolnof. 636. door #6j. 647, 717. drijten. 746. 92. drijten. 746. 99. drijten. 746. 99. drijten. 746. 99. drijten. 748. dubben. 690. dubben. 690. duff. 610. 694. duiken. 772. duiken. 772. duiken. 772. duiken. 772. duiken. 772. duiken. 772. duite. 709. duite. 709. duit. 709. duit. 709. duit. 709. duit. 702. duit. 702. duit. 702. duit. 702. duit.			doodnepe.			
dedingelieden pl. 636. door edj. 648. drijftille. 751. deerne. 676. doper. 611. drijven. 746, 90. degenman. 592. 630. doppen. 611. drijven. 746, 90. deisen. 638. doppen. 683, 714, 90. duikelen. 772, 90. dell. 680. doppen. 683, 714, 90. duikelen. 772, 99. dell. 608. dorpel. 687. duit. 702. delle. 608. dorpel. 687. duit. 772. delle. 608. dorpel. 687. duit. 772. derrie. 615. dos. 718. duit. 792. derrientje. 616. dotje. 599, 694, 701. duivelot. 722. deurhamer. 688. drabber. 247, 735. dullen. 662. deurrinck. 688. draght. 730. dullen. 679. deyse.				676.		
dedingslieden pl. 636. door edj. 647, 717. drijten. 746, sq. degenman. 592, 630. dopjesspel. 715. dubben. 690. deisen. 638. doppemaecker. 714. dubben. 690. dell. 648. dornese. 717. duikelen. 772, sq. delle. 680. dorpel. 687. duimpje. 799. delle. 603. dorpel. 687. duimpje. 799. delle. 603. dorpel. 687. duimpje. 799. derrice. 615. dos. 718. duivelsot. 792. derrice. 615. dos. 718. duiveligaen. 668. derrice. 616. dos. 718. duiveligaen. 668. deurin. 672. dotje. 599, 694, 701. duilen. 670. deurhamer. 688. drabbers pl. 247. duilen. 660. deurin. 676.			_			
degrman					•	
degenman. 593. dopjesspel. 715. dubben. 690. dejsen. 638. doppen. 683, 714, sq. duikele. 610, 694. dele. 680. dorpe. 598. duikelen. 772, sq. delf. 603. dorpel. 687. duimpje. 799. delle. 660. dorper. 789. duit. 709. derfbrood. 244, 664. dor. 718. duivelsen. 772. derfbrood. 616. dot. 718. duivelsen. 799. derfbrood. 648. dorper. 784. duivelsen. 799. derfbrood. 666. dot. 718. duivelsen. 799. derie. 616. dot. 718. duivelsen. 799. devlaen. 672. dotje. 599, 694, 701. duivelsen. 946. deurin. 672. drabers pl. 247. duillen. 668. devligh. 688. <t< td=""><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></t<>						
deghen. 592, 630. doppemaecker. 714. duf. 610, 694. deisen. 638. doppem. 683, 714, sq. duikelen. 772, sq. del. 643. dorpen. 598. duikelen. 772, sq. dele. 680. dorper. 598. duimpje. 799. delf. 603. dorrick. 784. duit. 702. derbrood. 244, 684. dorrick. 784. duiveljagen. 668. dertientje. 616. dot. 718. duiveljagen. 668. deuken. 772. doven. 618. doven. 618. duiveljagen. 668. deurinck. 688. drabben. 247, 735. dulfen. 669. deurinck. 688. drabers pl. 247. duun. 647. deurinck. 688. drapt. 730. dunghe. 712. deurinck. 688. drapt. 730. duun. 647. deyligh. <td>•</td> <td>- •</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td>	•	- •				
delsen. 688. doppen. 688, 714, sq. duikelen. 778, sq. del. 648. dorpse. 598. duiken. 778, sq. dele. 680. dorpel. 687. duimpje. 799. dell. 608. dorpel. 687. duimpje. 799. delle. 608. dorpel. 687. duit. 702. derrich. 616. dos. 718. duiveljagen. 668. dertientje. 616. dot. 718. duiveljagen. 668. deuken. 772. doven. 618. duivels. 946. deurhamer. 688. drabben. 247. dulden. 660. deurinck. 688. drabben. 247. dullen. 660. deurinck. 688. drabben. 247. dunn. 647. deusik. 618. drapt. 740. dunp. 692. di f. 650. drascien. 757. </td <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td>						
del. 648. dornsse. 717. duiken. 772. dele. 680. dorpel. 687. duimpje. 799. delle. 608. dorpel. 687. duin. 778. delle. 608. dorper. 789. duir. 702. derrierie. 616. dos. 718. duiveljagen. 668. derrientje. 616. dot. 718. duiveljagen. 668. deuken. 772. doven. 618. duiveljagen. 668. deurhamer. 688. drabber. 947. 701. duilen. 660. deurinck. 688. drabbers. 947. 735. dullen. 662. deurinck. 688. drabbers. 947. 735. dullen. 692. deurinck. 688. draber. 740. duin. 647. devijgh. 638. draght. 730. dut. 702. diif. <t< td=""><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>010, 694.</td></t<>						010, 694.
dele. 680. dorp. 598. duimpje. 799. delf. 608. dorpel. 687. duin. 778. delle. 608. dorper. 789. duit. 702. derfbrood. 244, 664. dorrick. 784. duivelot. 722. dertientje. 616. dot. 718. duiveljagen. 668. deuken. 696. dotje. 599, 694, 701. duiden. 660. deuken. 772. doven. 688. duilf. 707, 776. deurrinck. 688. drabben. 247, 355. dullf. 707, 776. deurrinck. 688. drabbers pl. 247. dullf. 707, 776. deurrinck. 688. drabers pl. 247. dullf. 707, 776. deuvik. 618. draght. 730. dunne. 692. deyigh. 638. draght. 730. dunne. 692. diif. 650. drex.				, sq.		71%, sq.
delf. delle. 608. dorpel. 687. duin. 778. duit. 709. duit. 709. duit. 722. duivelgagen. 668. duivelgagen. 6692. duin. 647. 707, 776. duin. 647. duin. 648. dregge. 782. duin. 691. duit. 702. du			•			
delle. 608. dorper. 789. duit. 702. derrfrood. 244, 664. dorrick. 784. duivekot. 722. duiveljagen. 668. dot. 718. duiveljagen. 668. dulden. 660. deuken. 772. deurhamer. 668. drabben. 247, 735. dullen. 669. deuvik. 618. drabbers pl. 247, 735. dullen. 647. dunne. 647. dunne. 647. dunne. 648. drabers pl. 247. dunne. 648. drabers pl. 247. dunne. 647. dunne. 592. dunne. 648. drabers pl. 247. dunne. 592. dunne. 592. dunne. 648. draber. 740. dusten. 750. dusten. 757. dist. 650. draselen. 757. diet. 660. drek. 746. diets. 797. drempel. 755. dikweer. 659. drek. 746. drempel. 755. dikweer. 659. drenten. 735. dingen. 661. drevigh. 748. drenuen. 754. drenuen. 754. drevigh. 747. drille. 737. drillen. 737. drillen. 737. drillen. 738.						
derfbrood. derrie. 615. dos. 718. duivekot. 722. duiveljagen. 668. dertientje. 616. dot. 718. dotje. 599, 694, 701. dulden. 660. deuken. 772. dotje. 599, 694, 701. dulden. 660. deuken. 683. drabben. 247, 735. dullen pl. 692. durinck. 688. drabbers pl. 247. dunne. 647. deuvik. 618. draf. 740. deuvik. 618. draf. 740. dusdane. 790. disf. 650. drassich. 747. diet. 680. drek. 746. diets. 797. diet. 680. drek. 746. diets. 797. dikweer. 659. drempel. 755. drempel. 755. dikweer. 659. drempel. 755. drempel. 755. dillen. 643. dreunen. 754. duyse. 693. dreunen. 754. duyse. 693. dreunen. 754. duyse. 693. drevetigh. 748. drevetigh. 747. dingtal. 661. drevigh. 748. drevetigh. 747. dirken. 747. dirken. 747. drillen. 736. dwaes. 813. drinken. 747. dobbe. 689. drinken. 757. droes. 598, 753. dodde. 245, 702, 772. droes. 598, 753. dijden. 649.			dorpel.			
derrie. 615. dot. 718. duiveljagen. 668. dertientje. 616. dot. 718. dot. 718. duivels. 946. deugd. 696. dotje. 599, 694, 701. dulden. 660. dulden. 660. dulden. 660. dullen pl. 692. deurrinck. 688. drabben. 947, 735. dullen pl. 692. deurrinck. 688. drabbers pl. 247. dun. 647. dunn. 647. deus. 670. (den) drack steken. 728. dunghe. 712. dunne. 592. draght. 740. dunne. 592. draght. 780. draselen. 757. dut. 702. diff. 650. drassich. 747. dutten. 691. dregge. 782. duydschen. 797. diet. 680. drek. 746. dregge. 782. duydschen. 691. drempel. 765. drempel. 765. drempel. 765. drempel. 765. drempel. 765. dreveten. 731. dingen. 661. drevetigh. 748. drever. 747. drevel. 748. drevel. 831. drever. 747. drillen. 736. drevel. 831. drevel. 832. drevel. 832. drevel. 832. drevel. 833. drevel. 832. drevel. 833. drevel. 83						
dertientje. 616. dot. 718. duivels 946. dotje. 599, 694, 701. dulden. 660. deuken. 772. doven. 618. drabben. 947, 735. dullen pl. 692. drabbers pl. 247, 735. dunne. 647. dunne. 647. deuvik. 618. drab. 740. dunne. 592. dunne. 592. dunne. 592. dunne. 693. draselen. 757. dut. 702. dif. 650. drassich. 747. dutten. 691. drassich. 746. duypen. 245, 679, 716. diets. 797. drempel. 755. duyse. 659. drempel. 755. duyse. 659. drempel. 755. duyse. 659. drempel. 755. duyse. 661. drempel. 755. duyse. 693. drempel. 756. duyer. 731. duyver. 731. drempel. 756. drempel. 756. duyse. 693. drempel. 756. drempel. 756. duyse. 693. drempel. 756. drempel. 756. duyse. 693. drempel. 756. drempe			•			
deugd. 696. dotje. 599, 694, 701. dulden. 660. deuken. 772. doven. 618. dulft. 707, 776. deurrinck. 688. drabben. 247, 735. dullen pl. 692. deuvik. 618. drabbers pl. 247. dun. 647. deuvik. 618. draf. 740. dunghe. 712. deyligh. 638. draght. 730. dusdane. 790. dif. 660. drassich. 747. dutten. 691. dier. 676. dregge. 782. duypen. 245, 679, 716. diets. 680. drek. 746. duypen. 245, 679, 716. diets. 797. drempel. 755. duysechen. 693. dillen. 643. drenzen. 731. duyver. 693. diingtael. 661. drevigh. 748. dwaelinghe. 801, 814. dirken. 747.			•			
deuken. 772. doven. 618. dulft. 707, 776. deurhamer. 688. drabben. 247, 735. dullen pl. 692. dullen pl. 692. dun. 647. dut. 692. dus. 647. dut. 647. dut. 647. dut. 647. dut. 647. dut. 648. duy. 648. duy.						
deurhamer. 688. drabben. 247, 735. dullen pl. 692. deurinck. 688. drabbers pl. 247. dun. 647. deus. 670. (den) draek steken. 728. dun. 647. deuvik. 618. draf. 740. dunne. 592. deyligh. 638. draght. 730. dusdane. 790. diyse. 638. draselen. 757. dut. 702. dif. 650. drassich. 747. dutten. 691. dier. 676. dregge. 732. duydschen. 797. diets. 680. drek. 746. duysen. 693. dillen. 643. drenzen. 735. duysegheerken. 693. diingen. 661. dreunen. 754. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drieveigh. 831. dwaes. 813. dirkerij. 747. drillen.						
deurrinck. 688. drabbers pl. 247. dun. 647. deus. 670. (den) draek steken. 728. dunghe. 712. deuvik. 618. draf. 740. dunne. 592. deyligh. 638. draght. 780. dusdane. 790. diyse. 638. draselen. 757. dutten. 691. dier. 676. dregge. 782. duydschen. 797. diets. 797. drempel. 755. duypen. 245, 679, 716. diets. 797. drempel. 755. duyse. 693. dikweer. 659. drenten. 735. duyver. 693. dingen. 661. drevigh. 748. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 813. dirken. 747. drillen. 736. dwaer. 600. dirkerij. 747. drillen. <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td>						
deus. 670. (den) draek steken. 728. dunghe. 712. deuvik. 618. draf. 740. dunne. 592. deyligh. 638. draght. 730. dusdane. 790. diyse. 638. drassich. 747. dutten. 691. dier. 676. dregge. 732. duydschen. 797. diet. 680. drempel. 746. duypen. 245, 679, 716. dikweer. 659. drempel. 755. duypen. 245, 679, 716. dillen. 643. drenzen. 731. duypen. 245, 679, 716. dingen. 661. drenzen. 731. duypen. 245, 679, 716. dingen. 661. drenzen. 731. duypen. 245, 679, 716. dingen. 661. dreunen. 735. dwaelinghe. 693. dirken. 747. drievoetigh. 331. dwaen. 600. dirkerij. 74					dunen pt.	
deuvik. 618. draf. 740. dunne. 592. deyligh. 638. draght. 730. dusdane. 790. diyse. 638. drassich. 747. dut. 702. dier. 676. dregge. 732. duydschen. 691. diet. 680. drek. 746. duypen. 245, 679, 716. diets. 797. drempel. 755. duyse. 693. dillen. 643. drenzen. 731. duyver. 698. dingen. 661. dreunen. 754. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 813. dirkerij. 747. drille. 737. dwaes. 814. dirkerij. 747. drille. 737. dwaer. 600. dirkerij. 747. drille. 737. dwaer. 814. dirkerij. 747. drille. 737. </td <td>•</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td>	•					
deyligh. 638. draght. 730. dusdane. 790. deyse. 638. draselen. 757. dut. 702. di f. 650. drassich. 747. dutten. 691. diet. 680. drek. 746. duydschen. 797. diets. 797. drempel. 755. duyse. 693. dillen. 643. drenzen. 731. duysegheerken. 698. dingen. 661. dreunen. 754. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 613. dirken. 747. drille. 737. dwaes. 813. dirkerij. 747. drillen. 736. dwaes. 814. dobbe. 689. drinkenning. 741. dwaerlindh. 600. dobber. 689. drinkenning. 741. dweil. 812. docke. 702, 772. droes.						
d-yse. 638. draselen. 757. dut. 702. di f. 650. drassich. 747. dutten. 691. diet. 680. drek. 746. duydschen. 797. dikweer. 659. drempel. 755. duyse. 693. dillen. 643. drenzen. 731. duyver. 721. dingen. 661. dreunen. 754. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 813. dirken. 747. drille. 737. dwaes. 814. dirkerij. 747. drillen. 738. dwaeslicht. 814. disch. 183, 617. drillen. 748. dwaeslicht. 814. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobbelen. 682. droch. 759. dweil. 812. docke. 702, 772. droes.			_			
di f. 650. drassich. 747. dutten. 691. dier. 676. dregge. 782. duydschen. 797. diet. 680. drek. 746. duypen. 245, 679, 716. diets. 797. drempel. 755. duyse. 693. dikweer. 659. drenten. 735. duysegheerken. 698. dillen. 643. drenzen. 731. dwaelinghe. 801, 814. dingen. 661. drevigh. 748. dwaen. 600. dingtael. 662. drillen. 737. dwaes. 813. dirken. 747. drillen. 736. dwaeslicht. 814. dirkerij. 747. drillen. 736. dwaerelwind. 600. dobbe. 689. drinkenning. 741. dweersnacht. 810. dobbelen. 682. droch. 759. dweil. 812. docke. 702, 772. droes. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692.	devse.				_	
dier. 676. dregge. 782. duydschen. 797. diet. 680. drek. 746. duypen. 245, 679, 716. diets. 797. drempel. 755. duyse. 693. dilkweer. 659. drenten. 735. duysegheerken. 698. dillen. 648. drenzen. 731. duyver. 721. dingen. 661. drevigh. 748. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 813. dirkerij. 747. drillen. 737. dwaeslicht. 814. disch. 183, 617. drillen. 736. dwalen. 800. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobbelen. 683. droch. 752. dwepen. 813. docke. 702, 772. droes. 598, 753. dijck. 652. dodde. 693. droesen. 598. dijden. 649.						
diet. 680. drek. 746. duypen. 245, 679, 716. deyse. 693. duyse. 693. duyse. 693. duysegheerken. 693. duysegheerken. 693. duysegheerken. 693. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 693. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 693. duyver. 693. duyver. 693. duyver. 693. duyver. 693. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 693. 600. duyver. 600. duyver. 600. duyver. 600. duyver. 600. duyver. 600. duyver. 731. duyver. 731. duyver. 600. duyver. 600. duyver. 600. duyver. 600. duyver. 600. duyver. 614. duyver. 614. duy						
diets. 797. drempel. 755. duyse. 693. dikweer. 659. drenten. 735. duysegheerken. 698. dillen. 643. drenzen. 731. duyver. 721. dingen. 661. dreunen. 754. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 813. dirken. 747. drille. 737. dwaeslicht. 814. dirkerij. 747. drillen. 738. dwaerelwind. 600. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobbelen. 683. drinten. 597. dweil. 812. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droes. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.	diet.			_		
dikweer. 659. drenten. 735. duysegheerken. 698. dillen. 643. drenzen. 731. duyver. 721. dingen. 661. dreunen. 754. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 813. dirken. 747. drille. 737. dwaeslicht. 814. dirkerij. 747. drillen. 736. dwaerelwind. 600. dobbe. 689. drinken. 748. dwersnacht. 810. dobbelen. 683. droch. 759. dweil. 812. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 813. docke. 245, 702, 772. droes. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.	diets.	797.			duvae.	
dillen. 648. drenzen. 731. duyver. 721. dingen. 661. dreunen. 754. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 813. dirken. 747. drille. 737. dwaeslicht. 814. dirkerij. 747. drillen. 736. dwaerrelwind. 600. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dwerrsnacht. 810. dobbelen. 683. droch. 759. dwepen. 813. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droes. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.	dikweer.					
dingen. 661. dreunen. 754. dwaelinghe. 801, 814. dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 613. dirken. 747. drille. 737. dwaeslicht. 814. dirkerij. 747. drillen. 736. dwaerrelwind. 600. disch. 183, 617. (zich) drinken. 748. dwarrelwind. 600. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobbelen. 683. drinten. 597. dweil. 812. docke. 702, 772. droes. 759. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droes. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.		643.	_			
dingh. 661. drevigh. 748. dwaen. 600. dingtael. 662. drievoetigh. 881. dwaes. 818. dirken. 747. drille. 737. dwaeslicht. 814. dirkerij. 747. drillen. 736. dwalen. 814. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobbelen. 683. droch. 759. dweersnacht. 812. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droesen. 598. dijden. 649.	dingen.	661.	drennen.			
dingtael. 662. drievoetigh. 831. dwaes. 813. dirken. 747. drille. 737. dwaeslicht. 814. disch. 183, 617. (zich) drinken. 748. dwarrelwind. 600. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobber. 682. droch. 759. dweil. 812. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.		661.				
dirken. 747. drille. 737. dwaeslicht. 814. dirkerij. 747. drillen. 736. dwalen. 814. disch. 183, 617. (zich) drinken. 748. dwarrelwind. 600. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobber. 682. droch. 759. dweil. 812. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droesen. 598. dijden. 649.	dingtael.	662.	drievoetigh.	881.		
dirkerij. 747. drillen. 736. dwalen. 814. disch. 183, 617. (zich) drinken. 748. dwarrelwind. 600. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobber. 682. droch. 759. dweil. 812. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droesen. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.	dirken.	747.	drille.		dwaeslicht.	
disch. 183, 617. (zich) drinken. 743. dwarrelwind. 600. dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobber. 682. droch. 752. dweil. 812. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droesen. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.	dirkerij.	747.				
dobbe. 689. drinkpenning. 741. dweersnacht. 810. dobbelen. 683. drinten. 597. dweil. 812. dobber. 682. droch. 752. dwepen. 813. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droesen. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.	disch. 133,					
dobbelen. 688. drinten. 597. dweil. 812. dobber. 682. droch. 752. dwepen. 813. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droesen. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.	dobbe.					
dobber. 682. droch. 752. dwepen. 813. docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droes. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.				597.	dweil.	
docke. 702, 772. droef. 765. dwijnen. 814. docken. 245, 702, 772. droes. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.			droch.	752.	dwepen.	
doeken. 245, 702, 772. droes. 598, 753. dijck. 652. dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.	docke. 702,	772.		765.	dwijnen.	
dodde. 692. droesen. 598. dijden. 649.	docken. 245, 702,	772.	droes. 598,	753.		
			droesen.	598.		
	dodlisch.	692 .	droesich.	75 8. [[]	dijkgraaf.	

						~ ~ ~
dijn.	663.	fimelen.			holle boom.	551.
dijnen.	59 3, 6 6 2 .	fizefazen <i>pl</i> .		994.	hondsvot. 95	5, sq.
dijzich.	672.	flab.		992.	honk.	707.
•		flink.		993.	hooggemaakte heer.	940.
ebbe.	11.	fluitemelk.		734.	hooi.	870.
echtschap.	13.			956.	hozen.	840.
eck.	890.	fotte.		955.	hukken.	545.
ee.	951.	fret.		455.	hulcke.	881.
	909.	fuycken vo.		965.	hunkeren.	707.
een.	913.	Tuycken vo.		000.	hunnebed.	743.
eenlopigh.	913.			169.		272.
eensacter.		gaerde.			hijsel.	ala.
eensedel.	913.	garenklopper.	300	545.	ļa	99.
eeren adi.	838.	gebakje.	100,	956.		
eetmael.	942.	gedaente.		609.	iets.	128.
eeuwigh.	817.	gedane.		609.	ieweren.	886.
eewe.	951.	gedegen.		64 9.	ikker.	409.
egghe.	844.	gedrocht.		752.	imbijten.	359.
egghig.	844.	gereide.		220.	immermeer.	100.
eghel.	864, sq.	geslepen.		344.	in.	989.
eilacie.	825.	gesterkt.		371.	inkéren.	989.
el.	901.	getijde.		842.		
elf en dertich.	616.	ghebaeren.		224.	ja.	67.
elk.	92.	gheenen.		263.	jaapmantje.	957.
ellende.	89 4.	ghelte.		468.	jak.	861.
				261.		956.
ellendig.	825.	gheren.		385.	janhagel.	98.
ellendighen vo.	902.	glad.			jemeni.	24.
ende.	102.	godshuis.		930.	jonge heer.	
endje.	884.	goetman.		11.	jonge juffrouw.	24.
endje dag.	602.	gorre.		15.	l	443
er.	92 0.	gort.		647 .	kaai.	741.
erch.	923.	graantje.		742.	kaasjeskruid.	479.
erf.	26.	grasduynen.		779.	kade.	275.
ergeren.	924.	grom.	•	492.	kaegh.	741.
ernst.	835.	١			kaet.	864.
erre.	846.	hagedis.		642.	kaetsen.	877.
ervaren.	80.	haghedochte.		695.	kak hebben.	22.
erve.	927.	halm.		374.	kakken.	526.
erwt.	887.	hals.		760.	kapje.	822.
(in) esse.	934.	handdadich.		809.	kast.	118.
etgroen.	944.	handelen.		546.	kat.	747.
.•	128, 943.	hane.		24.	katerstede.	867.
etsen. etten.	943.	heeroom.		708.	kattenspel.	152.
	943.	heidel.		437 .		741.
ettinghe.				374.	keegh.	881.
eunjer.	945.	helm.			keer.	575.
euvel.	807.	hemdjelichtop.		957.	keldertje.	933.
euveldaed.	947.	hengel.		103.		
evelgang.	133.	hengelroede.		103.	ketelboeten.	580.
even.		herenbrood.	442,		keteltrom.	598.
eynde.	88 4.	herman.		23.	ketsen.	493.
		hertvanck.		983.	kimpen.	659.
fabel.	958.	hexen		946.	kind.	180.
falck.	978.	hoer.		725.	kinderboom.	551.
falie.	861.	hoerenbanket.		693.	(van) kindsgebeente a	£ 18 2.
fasel.	995.			957.	kinneken.	575.
faselen.	960, 995.	hoerenkost.		956.	kitteband.	805.
fatsoenlijk.	805.	hoerenontbijt.		957.	klakkebos.	465.
feitel.	144.		472,		klampen.	280.
femelen.			-, w,	89.1	klappeye.	286.
ICHICIGII.	707.	holla.		0.04.		200 . 7
					K	

klauteren.	278.	manghelberd.		426.	oosdrup.	746, 841
klaveren.	2 81.	manhastig.		60.	op.	566
klemmen.	280.	manlyk.		905.	op den zak.	159
kletskopje.	957.	masche.		499.	opborrelen.	469
klickspille.	886.	mastdarm.		918.	opdirken.	665
klink.	281.	matrijs.		658.	opdoemen.	779
klouwe.	500.	meeldraden pl.		995.	opdonder.	238
knecht.	180.	meersse.		944.	opstand.	655
knipperen.	585.	meid.		676.	opvrisscher.	23 8
knipwaghe.	918.	meineed.		937.	ort.	836, sq
knochten.	800.	men.		367.	oude.	82
koge.	877.	menniste bruilof	*	498.	ouwe.	870
kombuis.	784.	menschenkind.	v.	180.		28, 53
kooksel.	852.	mierseycke.		15.	overaesen.	839
	546.	moederbaren.		180.	overdaed.	
koopslaghen.	500.			625.		807
kop.	547.	moedervlak.			ozen.	840
kopen.	746.	moer.		658.		0.40
kortweg.		moesjancken.		567.	paddestoel.	946
kote.	876.	moordjaar.		617.	palte.	219
kotter.	858.	mosegat.		567.	pap.	506
kous.	956.	mosekoe.		613.	pedel.	416.
kouten.	860.	mude.		589.	pet.	999
kouwen.	58.	mijte.		770.	peul.	822
kreeft.	8 78.				pierewaaijen.	145, 776.
Cremeni.	98.	naaijen.	523,	995.	pikken.	416
kreuk.	268.	nadeel.		644.	pink.	821.
croest.	880.	nalaten.		289.	pinken.	821.
kroke.	268.	narve.		26.	piperich.	239.
kronie.	62 8.	nerf.		26.	pisbedde.	16.
kut.	956.	netel.		128.	piskous.	956.
kuysel.	877.	neuken.		533.	pismiere.	15.
kuyskote.	877.	nevens.		949.	pisquaaltje.	836.
•		niemand.		20.	pissebed.	16.
labei.	286.	nikker.	409,	581.	pleitzak.	382.
lackeye.	2 87.	noest.	•	927.	plof.	428.
laten.	978.	nonneveestje.		956.	plomp.	466.
lecker.	287.	norck.		927.	pochel.	417.
ledekant.	198.	nuchten.		927.	poedelen.	421.
liefkozen.	860.	nuchteren.		7.	poedelhond.	421.
liere.	662.	nuveren.		927.	poelend.	875.
lischdodde.	692.	-nij.		931.	poets.	580.
lobbe.	654.	nijdnagel.		946.	pof.	428.
lobbes.	654.	-1			poffert.	428.
loopsch. 639, 682,		oit.		11.	poiren.	84.
lubbe.	654.	onderhevig.		269.	ponterboom.	308.
lubbestok.	468.	onmensch.		209.	potse.	468, 537.
luif.	451.	onsiene.		65.	prat.	486.
lukes	627.	ont	808,	843.	preker.	708.
lyckelake.	864.	ontginnen.	000,	263.	proten.	406.
hjf.	978.	ooghenkroonken.		64.	pruttelen.	406.
lijfje.	945.	ooghsterre.		821.	puin.	793.
	626.	ooi.		870.	put.	999.
щь. 600,	Jøu.	ook.		73.		430.
maal	881.	oorband.		305.	puts.	30 0,
mael.					annet	747.
maen.	843.	oorlam.		238.	quaet.	
maerkolf.	774.	corsprong.		928.	quijlbabbe.	140.
malkander.	906.	oorwante.		305.	washkall.	600
man in de maen.	5%Z,	oorzaak.		820.	raakkolk.	689.

raekdobbe.	689.	sjokken.		678.	tegen.	622.
rafel.	779.	elaap.	195,	344.	(in) tegendeel.	66.
rammelaer.	43.	alachboach.	•	798.	teke.	850.
rammelen.	965.	slachhout.		798.	terughdeinsen.	688.
rampzalig.	81.	slagh.		592.	tesje.	80.
randen.	781.	sleckedop.		715.	tilbrugge.	593.
	781.			986.	th fit d.	86.
randuynen.		sleep.		416.	tobbelen.	683.
ransel.	861.	sleeuw.		673.	tobben.	683.
ranzelen.	418.	slenteren.				
(op de) rats.	317.	slobben.		47.	toen.	600.
rayelen.	994.	sloop.		926.	toeslaen.	546, sq.
rede.	328.	slopkous.		926.	toeven.	865.
reeuwen.	321.	sluyf.		875.	tokkelen.	595.
-reis.	881.	smeer.		575.	tol.	705, 763.
remm ela er.	43.	smeken.		345.	toom.	817.
reuzenduim.	815.	smiek.		876.	top.	5 46 .
revelen.	994.	smiente.		8 75 .	toppen.	683.
rietzodde.	751.	snarren.		264.	torsch.	763.
rinckelbom.	454.	snauwen.		264.	torssen.	763.
(de) rivier.	973.	snedig.		845.	toteren.	592.
roerdomp.	613.	soetelen.	•	808.	traantje.	742.
	7 4 9.	sollebollen.		446.	trant.	597.
roerend.	613.				treffen.	
roervink.		soot.		589.		851, 546.
rollebollen.	443.	spaen.		575.	treiteren.	59 6.
rommelen.	965.	spatje.		742.	treke.	36 6.
rommelpot.	964.	speelkind.		347.	trillen.	737.
rommen.	964.	spellen.		433.	troetelen.	598, 760.
roofgaren.	994.	sponturf.		519.	tromp.	613.
ruynen.	94.	stedigh.		608.	tronie.	598.
rijfelen.	42.	steekturf.		158.	tros.	763.
•		steenbicker.		215.	troswijf.	158.
sack. 158.	544, 555.	sterk.		746.	trotsen.	748.
saecke.	661.	stom.		776.	trut.	760.
saeyen.	723.	streylen.		747.	tuif.	599.
sagen.	328.	stront.		759.	tuigje.	485.
saghe.	328.	straylen.		747.	tuin.	580.
schalbijter.	357.	strijken.		853.	tuselen.	791.
schalkje.	85.	stuurboord.		217.	tuyer.	450.
soliatele.	5 79.	suizebollen.		792.	tuyl.	867, 599.
-schap.						599.
schelmpje.	85, 539.	suizen.		791.	tuyte.	182.
scheppie.	742.	sus.		789.	tweede.	
scheut.	659.	sussen.		368.	tijghen.	781.
schim.	792.	swabber.		812.		
schipper.	987.	swaerde.		893.	uitrafelen.	994.
schoenlappertje.	957.	swaeyen.		377.	uitschot.	580.
schoer.	157.	swerven.		812.	uitstoffen.	794, 861.
schoft.	428.	swoord.		893.	uitvaert.	986.
schot.	580.				uitwijzen.	224.
schrickschoenen.	352.	taaye.		743.	ungher.	945.
schroeven.	727, 964.	taeckelen.		854.	uren.	106.
schruyve.	964.	tafel.		617.	uveren.	927.
schrijdeling.	352.	taling.	•	875.		
schurfkopje.	957.	(van den) tand.		50.	vadde.	956.
	334.	tarten.		748.	vacgber.	9 6 5.
scrobben.	501.	tarien.		638.	vacguer.	968.
seem				365.		998.
selnering.	615.	teelen.	00=		vaen vb.	
sestich.	616.	teezen.	500,	588.	vaene.	72 4.
sip.	33 9. '	teffens.		855.	vaerkoe.	1001.

-vaert.	169.	viernieuw.		188.	werpen.	130.
vangh.	982.	viesevase.		960.	werven.	979.
varen.	986.	vlotemelk.	1	738. l	wildemuts.	704.
varre.	1001.	vlijm.	•	186.	wimpbraauwe.	64.
vase.	994.	voeder.		955.	wit.	390.
veeg.	966.	voordeel.		644.	witgaerwer.	388.
veenboer.	1000.	vouw.	9	968.	wittebrood.	478.
veld	988.	vreet.		481.	wittebroodsweken pl.	
velghen.	979.	vrijten.		455,	witte muts.	698.
ver	29, 53.	vuur boeten.		231.	woekeren.	73.
verbaesd.	193.	vuyle.		324.	wolk.	549.
verbolgen.	549.	•			worm.	470.
verbijsterd.	369.	waardéren.		372.	wrak.	513.
verckelen.	991.	waerd.	18,	297.	wijndode.	238.
verketelboeten.	580.	wasch.		818.	•	
verlaet.	977.	wat man.	:	284.	ye.	11.
versaegd.	328.	webbetijke.		642.	•	
versagen.	328.	weerd.	•	787.	zeikworm.	15.
vertrapt.	710.	weegbré.		479.	zerehoofdjes pl.	957.
vervaeren.	991.	wenden.	9	944.	zotskap.	814.
vervellen.	970.	wentelteefje.		956.	zuigje.	511.
verzoenen.	385.			881.	zuster.	568.

VOCABULA SAXONUM NEERLANDICORUM.

aelte.	8 27. '	eerdmüeske.	892.	ladde.	752.
bæterder.	8 4 7.	emerie.	908.	laterder.	847.
bandel.	305.	enk.	917.	mier.	926.
beuntje.	551.	ette.	129.	ombocht.	418.
blage.	201.	evert.	952.	pook.	8 3 0.
bolder.	440.	fabels pl.	953.		918.
bolge.	446.	faendels pl.	980.	pylend.	554.
botten.	231, 548.	fukepot.	964.	scheer.	949.
boxen võ.	44 0.	goudhaensvoeder.	511.	sêken.	834.
boxenbier.	476.		37.	smeerdobbel.	679.
brommer.	730.	hanebalt.	692.	snelings.	692.
dæle.	630.	Harmen.	24.	strykband.	306.
doedel.	692.	heileuver.	8.	toezebollen.	692.
doele.	848.	hêken.	8 34 .	trut.	59.
doetebolt.	692.	hemel, hemelke.	15.	vetteke.	995.
dol.	704.	hoed.	704.	wamberich.	174.
douterkous.	692.	kerkensprake.	983.	wangen pl.	916.
driten.	746.		, 327.	witte wif.	985.
driven.	752.	köter.	867.	wyndruwe.	76 4 .
droppe.	756.	kragge.	751.	,	102.
dülleke.	708.	kuis.	877.		

VOCABULA THEOTISCA.

abegaike.	2.	büchelu.	417.	keule.	473.
anco.	574.	bülze.	550.	kuse.	58.
ano.	206.	buoz.	463.	kuosmer.	570.
balfard.	169.	dauern.	784.	koth.	747.
balgard.	169.	dokkel.	701.	man.	960.
barit.	224.	doschen.	718.	nunneke.	55 4.
bestürzen.	678.	dreft.	733.	plaudern.	376.
bol.	445.	eidechse.	642.	prieke.	518.
bræt.	524.	er.	920, sq.	slachflusz.	756.
brandrich.	484.	erdenfinster.	718.	slacholt.	793.
bratsen.	487.	fard.	169.	unke.	946.
brodeln.	522.	garubocken.	545.	weispfennig.	380.
bruder.	522.	gewiss.	67.	zwinger.	815.
bube.	416.	heidencorn.	437.		

VOCABULA ANGLOSAXONICA.

â.	28.	dic.	658.	naefgar.	409.
å	53.	dole.	812.	of.	53.
ae	29, 53, sq.	dydring.	70.	ofa	28.
aelc.	92.	dysig.	672.	on.	101.
-aern.	102.	eafora.	85.	path.	1 44.
aldorleas.	8 2.	earsod.	22.	plega.	723.
and.	102.	faemne.	959.	poc.	567.
ang.	17.	farand.	80.	pocca.	567.
be- adv.	311.	h fere = k s. ch.	585.	scrifan.	3 33.
beam (tuba).	203.	hean.	206.	strican.	35 2.
beorgan.	45 9.	hund.	5.	theod	795.
bere.	4 59.	jû	11.	ungedon.	806.
besciten.	332.	leode.	681.	vapelian.	678.
bilyrtet.	332.	lybeorn.	468.	verbeamas.	204.
deáth.	622.	superlativi in -mest.	56.	weaxbred.	114.

VOCABULA GOTHICA.

andbahti. andbahts. arbaiths. daupjan. -eins.	115.	hv. infeinan, kaupatjan, lauths, paida,	989.	svairban. t inscritur post ch, thvairbs.	812. 6. 811.
---	------	---	------	--	--------------------

VOCABULA SCANDINAVICA.

	dust. 6 storhundrade.		79 4. 688.
--	--------------------------	--	----------------------

VOCABULA FRANCO-GALLICA.

aboutir.	538.	brasser.	485, 486.	forfaire.	807.
Allemand.	795.	brave.	374.	fourreau.	955.
attacher.	354.	brigue.	531.	frotter.	251, 455.
aussi.	823.	briser.	521.	gars caet.	181.
autrefois.	633.	broder.	500.	goutte.	756.
avantage.	644.	brouiller.	500.	grenouille.	268.
babord.	217.		556.	gros temps.	660.
banquet.	176.		972.	hélas.	8 25.
barat.	486.		661.	ioûter.	548.
baratter.	179.		728.	laquay.	287.
hastard.	191.	chiffe.	849.	lignée.	817.
baver, caet.	141.		281.	matrice.	658.
berme.	228.	clique.	94ŏ.	navrer.	409.
blé.	387.	(à) coté.	337.	poisson d'Avril.	111.
bloc.	400.	couvrir.	639.	pommelé.	109.
bluter.	539.	crépir.	317.	pommere.	701.
boîte.	538.		472.	putain.	95 5 .
bonjour.	6 34 .	daix.	638.	radieux.	863.
bon-marcher.	665.	debout.	885.	randon.	781.
bord.	410.	début.	885.		3 2 0.
bordel.	461.	deis.	638.	råper.	324.
bosse.	565.	dérober.	44.	reculer.	26, 836.
botte.	231.	digérer.	58.	rêver.	994.
bouailles.	982.	digue.	651.	ruminer.	58.
boue.	418.	dîner.	593.	sic-sac.	328.
bouffon.	428.	dogue.	697.	souiller.	308.
bouger.	539.	dole.	645.	stribord.	217.
bouillir.	5 49.		747.	tas.	638.
bouillonbaise.	441.	drôle.	731.		850.
bouquet.	464.	dupe.	245.	touaille.	812.
bourre.	565.	duper.	678.	touiller.	812.
bourrer.	5 32 .	edredon.	1002.	trahir.	246.
bout.	884.	encombrer.	283.	travailler.	115.
boute.	421, 538.		35 7 .		217.
boute-feu.	427.	ficelle.	258.	troupe.	592, 598.
bouteille.	538.	filet.	995.	trousse.	763.
bouton.	469, 538.	Flamand.	795.	vilain.	789.
brandon.	186.	flamme.	186.	villain.	557.
branler.	186.		756.		
oranier.	100.	i maxion.	190.		

VOCABULA HISPANICA.

bagaza. bollo. bramar.	158. cubrir. 441. manteca. 484. pelearse.	639. pico. 570. toalla. 998.	. 213. 812.
------------------------------	---	--	----------------

1037

VOCABULA ITALICA.

banco.	176. beffare.	315. buffa.	428.
barca.	179. boto.	466. pelare.	998.
baruttare.	179. bramare.	514. potta.	955.
bava. becco.	141. brodo. 213. broglio.	524. tovaglia.	812.

VOCABULA BARBARAE LATINITATIS.

bavara.	141. brazium.	486: firma.	556.
bladum.	387. briga.	581. josta.	54 8.
bordella.	461. butum.	885. justa.	548.
botha.	421. cumbus.	784. pupa.	701.

VOCABULA LATINA.

accipiter.	9 8 4.	fundo.	555 , 579.	ringi.	268.
acetum.	15.	fundus.	480.	ruga.	26 8.
adulari.	72.	insultare.	287.	rugire.	£68.
alapa.	236.	intricare.	995.	secundae.	56.
alauda.	236.	labor.	115.	sepelire.	257.
apis.	236.	natus.	180.	somnus.	344.
bulla.	549.	nihilum.	207.	sopor.	344.
caudex.	810 .	orare.	599.	stercus.	746.
claudo.	586.	osculum.	599.	stipes.	310.
componere.	291.	per	974.	trahere.	366.
etenim.	915.	periculum.	994.	truncus.	310.
fascis.	464 , 56 8.	pollen.	693.	turbari.	681.
femina.	960.	porca.	150.	turbo.	6 00.
-fera.	209.	possidere.	339.	urbs.	375.
findo.	358.	pullus.	639.	vagina.	955.
flagro.	187.	pulvis.	69 3 .	vestis.	190.
flavus.	380.	repere.	268.		
fremo.	484.	reprehendere.	267.		

VOCABULA GRAECA.

åyados.	236.	xola.	877.	σίδηρος.	841.
ἀνήρ.	23 6.	κρέας.	586.	τεῖχος.	651.
ёрр нч.		κρόταΦος.	592.	บัสบอร.	344.
άΦροδίτη.	960.	ŏρνις.	835.	Φαγεΐν.	213.
θάπτω.	611.		875.	Φάτνη.	194, 463.
xluduvos.		πότνιον.	28.	Φλεβ	889.
χ λυτός.	586.	πτερόν.	1002.	Φύρω.	53 0.

NO MINA PROPRIA FRISICA.

			_				_		
Abbe.			2.	Bakkefean.		43 8.			175
Abbega.			3.	-bal bor.		4 51.	Bonke.	•	456
Abbengwie	er.		3.	Bal(l)e.		452.	Bonne.	178.	456
Ab(b)ing.			3.		172.	452.	Bootsma.		420
Abeherne.			8.		172	452.	Bootsma. Boppeburren.		556
Ad(d)e.			8.	Ballum.	172	452.	Borke.	210	462
Adelen.			9.	Barrahus.	-,-,	153.		 ,	210.
Æbel.			3. 8.	Barre.		153.	Borkwerd.		210
				_				433	
Aelsum.			94.	Bate.		900.	Bôrn.	411,	565
Agema.			60.			192.	1_		411.
Aile.			899.	Bauke.		471.	Borne.		211.
Aitastate.			72.	Ba(u)we.		193.			411.
Albada.			143.	Baye.	193,	376.	Bornwirt.		411.
Aldeborn.			411.	Bayum.		144.	Botnia.		469.
Aldersma.			83.	Bawo.		417.	Botte.		192.
Aldring.			94.	Bea.	153.	193.	Bottinga.		469.
Algera.			83.		,		Boukema.		471.
Alke.			8 3 .			143.			470.
Allena.			85.				Bouricius.		471.
				-bear or.	417	21U.	Douricius.	4377	
Allert.			83.	Be(a)uwe. 193,	417,	470.	Bouwe. 193, Boykinga.	417,	
Alof.			83.			144.			429 .
Alrik.			937.		563,	846.	Bowa.		193.
Alruna.			93.	Beetka.		376.	Brant.	143,	
Alta.			94.	Beima.	143,	193.	Britsenburg.		460 .
Altena.			94.	Be(i)nte.	-	178.	Britswerd.	•	4 60.
Alting.			94.			228.	Brockmerland.		52 8.
Andala.			102.	Belle.		221.	Broersma.		524.
Angel.			916.	Beo.		193.	Brok.		528.
Anjum.			105.			374.	Brucht.		489.
Anke.			105.			374.			536.
				Bergum.			Bruisse.		
An(n)ema.			106.	Berk.		375.	Brunsma.		536.
Ansingh.			917.			319.	Buerum.		557.
Antsje.			105.	Bete.		846.	Buorke.		462.
Aone.			106.	Betterwird.		193.	-buren.		56 0.
Apelsgea.			3.	Beye.		143.	Burke.		2 10.
Arie.		•	117.	Bilkum bor.		298.	Burmania.		559.
Arke.			117.	Bilt.		659.			
Arkema.			18.	-bird.		319.	-dam.		6 07.
Arsse,			117.	Birdaerd.	219	560.	Dautsen.		772.
			117.		520,	568.			900.
Arys.			953.	Bitter.		192.		ROR	
Atse.							Deamanskiste.	626,	
At(t)e.			128 .	Biuwe.		470.	-deel.		645.
Aylva.		94,	824.	Bleke.		392.	Dekema.		633.
_			_	-bjirrum.		254.	Dille <i>U</i> .*		63 0.
Ba.			158.	Boal.		144.	Dimter.		84l.
Babinga.			193.			411.	Dingweer.		662.
Bade.	376.	537.	900.			452.	Djurre.		674.
Baerda.	•	- ,	158.	Boitsum.		429.	Doco.		703.
Baetke.			192.	Boksma.		437.	Dodega.		485.
Baeye.			143.	-bol bor.		451.	Dodiko V.		846.
Bafke.			198.			172.	Doeke.		772.
Bakka.			43 8.			448.	Dolle.		848.
				Bolletolle.		-			
Bakke,			189.	Bolsert.		422.	Dolte.		64 2.
Bakhuzen.			455.	Bolsward.		9 96. [!]	Dongeradeel.		711.

						030 048
Donkerbroek.	524.	1 0	3, 105,			319, 847.
Dora.	666.	Engwierum.		101.		10.
Dorke.	66 6.	Ennema.	106,	917.		816.
Dote.	767.	Enno.		105.	Iede.	822, 8 45 .
	846.	Ens.		917.	Iedema.	4 85.
Doyemmerbürren.	5 60.	Epke.		919.	Ieslum.	932.
Dreit.	78 0.	Eppens.		919.	Igle.	13, 899.
Duotke.	767.	Erke.	18,	8 22 .	Ime.	907.
		Esse.	-	952.	Ingel.	104, 916.
E(a)be.	2.	Etta.		128.	Ipe.	919.
E(a)bel.	3.	E(u)we.	135,	945.	Ite.	890.
E(a)de.	8.	Eva.	•	135.	Itens.	851, 890.
Eage.	66.	Ewerhard,		952.		•
Eagehoek.	66.	Ezuma.		952.	Jake.	900.
Eagum.	485.				Jakkele.	900.
Eake.	850.	Fâm.		959.	Jalaw bor.	923.
Ealke.	85.	Fanne.	959.	984.		919.
Ealse.	94.	Fean	•••,	999.	Jatte.	919.
Earik.	822.	Fem.		959.		919.
	853.	Fenne.		984.	Jelke.	894.
Easge. 123, 931,	959	Fetsehol.		411.	Jelle.	898.
Easkernye.	23.	Fetseput.		411.	Jelmer.	898.
Ede.	899.	Fivelgo.		257.	Jeite.	904.
	822.			786.	Jeppe.	919.
Edens.	845.	Flietherpen. Folke.		968:	Jette.	919.
Edenwerf.	851.			968.	Jitake.	870.
		Folkert.				932.
	822.	Folle.		968.	Jizzel.	919.
Edica V.	846.	Follegea.		968.	Jop.	
Edighum.	846.	Francker.		817.	Jot.	900.
Edlif.	822.	Friezen.		916.	Joukama.	768.
Edser.	128.	Fryslân.		915.	Jourick.	919.
Edsge.	822.				Juppe.	919.
Eduw.	845.	-ga.		703.	Jut.	900.
Edzerda.	10.	Geb.		900.	~ v	
Edzerid.	10,	Gebbel.		900.		900.
Eedwart.	822.	Gerbada.		144.	Kamminga.	211.
Eefke.	135.	Gjerrit.		24.	Kampe.	2 11.
Eelke.	898.	Grouw.		703.	Ke(i)mpe.	211.
	908.	l			-kerk U .	708.
Egging.	869.	Hauke.		460.	Kollum.	900.
Egle.	13.	Helgoland.		382.		
Eibert.	863.	Helsdoar.		407.		915.
Eile.	899.	Hennaerd.			Leóme.	143.
Eilert.	898.	-herne.		143.	Lettelbert.	319.
Eiso.	952.	Hidaerd.			Liomme.	143.
Ekema.	850.	Hidde.		900.	Ljimme.	143.
Elahusen.	899.	Hilaerd.		319.	Lokke.	703.
Eide <i>bor</i> .		Hille.			Lolke.	227.
Elbrich.	15.	Hindelopen.		716.	Lollema.	485.
Ele.	898.	Hobbe.		900.	Lollum.	485.
Elger.	83.	Holmar.	•	407.	-lond \mathcal{V} .	915.
Elke.	894.	Holsgreft.		407.	Lunjebert.	319.
Elle. 83, 85,		Hotte.		900.	Lutjewolde.	8 3 5.
Ellensleat.	8 9 8.	Houwink.		768.	Lutkewirum.	708.
Else.	827.	Howe.		768.	Lute.	703.
Elsinga.	904.	Hycke,		900.	Luxwolde.	708.
	816.	1 "			. ,	•
Engelum.	104.	i Ibel.		8,	Makkenga.	703.
					•	20

68
Digitized by Google

Makkum.	709	Roorda.	507.	Tjibbe.	50 <i>4</i>	900.
Marsum.	985.	Liouida.	501.	Tjomme.	003,	900.
Mekke.	703.	-ryp.	844.			787.
Melle.	471.	Saerle.	445.	Tore.		666.
Mellorix.	471.	Sape.	899.	Totte.		899.
Molle.	471.	ter Schelling.	97.	Treemter.		841.
MOHO,	711.	Sciermonnikoog.	872.			666.
Niland.	79.	Sciringers.	995.	Turne.		666.
Noordein.	127.	Scirmontsjeaich.	66.	Tuine.		000.
14001ucin.	121.	Scroet.	642.	Ulrik.		937.
Occama.	704.	Sikke.	899.	-um.		788.
Oedersham bor.	7.	Simme.	900.	Une.		105.
Oene.	105.	Sint Anna.	296.	Upke.		919.
	66.	Smelnie.	250. 1.		499,	
-oge. Okke.	704.		716.	Uretherp.	300,	550.
	386.		839.	Waexens.		686.
Oppenhuzen. Ork.	18.	Sudein.	127.	-wal.		607.
Otholric V.	937.	Surich.	656.	Walden.		551.
Oudehoof U .	79.	Suster.	524.		200	
Oudlanders.	79.	Duster.	J 24.	Wangeroog. Watse.	582,	900.
Outuantiers.	18.	Tade.	681.	-wert.		788.
Pabe.	417.	Tanfana \mathcal{V} .		Westerein.		127.
	703.	Taye.	681.	-wier.		788.
Parrega.	306.	Terkappel.	737.	Wille.		900.
Pingjum.	500.	Ternaerd.	711.	Workum.	507,	
Raerd.	153, 319.	Teye.	591, sq.		507,	488.
Rawier.	786.	Thade.	681.	=	•	400.
Reonixa.	94.	Tiete.	593.	Ylst.		737.
Reonts.	94.	Tjalbert.	319.	Ymk.		907.
Ridsert.	737.	Tiasse.	594.	Ypk.		919.
Rommert.			594. 594.			000
wounder.	768. [Tjesse.	074. I	ociquati.		980.

NOMINA PROPRIA ANGLICA.

Ab(b)ington. Abel.	3. 820.	Bates. Bedford.		212. 537.	Colle.	900.
Addison.	8.	Beete.		212.	Davie.	900.
Adelard.	903.	Berham.		227.	Davison.	724.
Alkham.	8 4.	Bobbe.		900.	Dawes.	724.
Amesbury.	97.	Bodley.		452.	Dawson.	724.
Anderson.	102.	Bosham.		477.	Dick.	785.
Anson.	106, 917.	Bowes.		47 0.	Dikkinson.	785.
Asendyke.	952.	Bowring.		471.	Dodd.	768.
Ass.	953.	Box		476.	Dodson.	768.
Aylisford.	899.	Brentford.		485.	Downing.	768.
•		Brentwood.		485.	Durham.	673.
Badbury.	148, 587.	Brested.		506.		
Badham.	144.	Brixton.		460.	Eades.	822.
Bamborough.	212.	Buckingham.		437.	Eden.	851.
-Bardney.	319.	Burke.	462,	564.	Edenburgh.	851.
Barne.	411.	Burkham.		462.	Edes.	845.
Barnefield.	411.	Burns.		565.	Elkinson.	8 9 9.
Bat.	900.	Buttington.		469.	Ellet.	904.
Bate.	148.	1		'	Ellis.	898,

Ellison. Elmer.	8 98. 8 98.	Hykke.	900.	Newcastle.	508.
Elmod.	898.	-ing.	916.	Philip.	75.
Elson.	827, 898.	Inglefield.	916.	Pol.	75.
England.	915.			•	
Epeson.	918.	Jacke.	900.	Robin.	75.
Epsom.	919.	Jebb.	919.		
•		Jepson.	919.	Selwood.	8 3 9.
Fanny.	939.	Job.	8 27 .	-shire.	645.
•		Jobbson.	919.	Symme.	900.
Gibbe.	900.	Judde.	900.	•	
Grigge.	900.			Tibbe.	900.
-		Larch.	900.	Tom.	75.
Hobbe.	900.	Larkin.	900.		•
Howe.	76 8.			Watte.	900.
Hudde.	900.	-mouth.	2, 908.	Wille.	900.
Hudson.	937.		ļ		

NOMINA PROPRIA NEERLANDICA.

				_	
Aelsmeer.	8 4.	-drecht.	726.	Nederduitsch.	795.
Alkemade.	84.	Drechterland.	726.	Nederland.	22 5.
Alkmaar.	84.	Durgerdam.	785.		
Amstel.	98.	Durmen.	673.	Odulf.	824.
Apeldoorn.	3.			Ootmarsum.	985.
		Egmond.	66.		780.
Barneveld.	411.	Elsje.	827.	Overlant.	225.
Batenburg.	148.				
Beerta.	229.	Gelderland.	744	Poperinghen.	142.
Belt.	203.		598.	Purmer.	84.
Berkhout.	401.	Gregertje.	900.	2 41	
Blokland.	401.	0.000.00		Rooveen.	999.
Bloksyl.	401.	's Hage.	726.	MOOTOUL.	••••
Bolkampen.	449.			Texel.	97.
Borne.	411.	-helle.	411.	T CACIO	01.
Boxmeer.	476.		407.	Veluwe.	979.
Bovenlanders.	225.		104.	Viieland.	97.
					- • •
Broes.	536.	Hogeveen. Holland.	998.	Vriesenveen.	100 0.
D1	400	Holland,	10.	**	
Damrak.	608.	T4	- 40	IJ.	2, 816.
Delft.	642.	Joost.	548.	IJzendijk.	952.
Deventer.	660.				
Dieren.	673.	Loosduin.	853.	Zilwoude.	839.
Diermen.	673.				
Doggersbank.	177.	Mokerheide.	79 9.		
Drapoort.	737. ¹	-monde.	908.		

VARIA NOMINA PROPRIA.

Abbarik Goth. Angil- Ags. Batavus Lat. drop Sax.	893. Ead- <i>Ags.</i> 107. Earcan- <i>Ags.</i> 900. Edensheim <i>Sax.</i> 787 Edinbusen <i>Sax.</i>		18. 787.
drop Sax.	787. Edinhusen Sax.	851.	

Makkum. 70
Marsum. 9Mekke. 7:
Melle. 4:
Mellorix.
Molle.

EX RERU

Niland. Noordein.

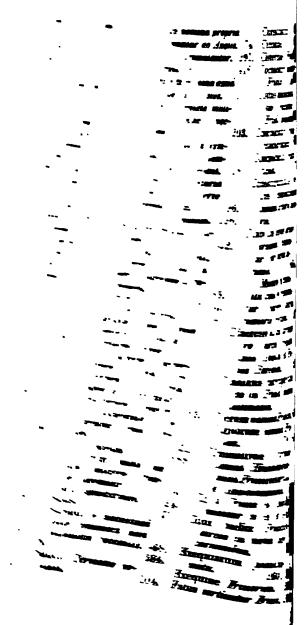
Occama.
Oedersham bor.
Oene.
-oge.
Okke.
Oppenhuzen.
Ork.
Otholric F.
Oudehoof U.
Oudlanders.

Pabe. Parrega. Pingjum.

Raerd. Rawier. Reonixa. Reonts. Ridsert. Rommert.

Ab(b)ii Abel. Addis Adelar Alkh: Ames Ande Ansc Aser A38. Ayli Bad Ba. Bar -B.: Ba. \mathbf{Ba}

Ba Ba

				114.
ia 394. 1				
:	المناس مناه	100		•
	ie.	333. 上		-
	· Jones saint in			
nd. 443.				457
e de la companya de l	inde Compani	T 0'0		
fac. He	cles présidente Ser	. Satad	in Mar	
/== 15		154 900	سنبه بز س	عة
the .			مندخته بت	312
611. H	machedden. <i>Infra</i> da			
moiot	حمر خصم فسدنته	. Seed	بية بمؤدر	
	micher.			55A.
: Ber-				
ignifi In	ondia Jacob II	_ `	Section :	
807.	Friend ferr annie in	- 49	rander april	In-
minie 101	dramade is prospi		Bernin	134
		· ~ =		
noribus	out, sile let	8 2:12	from mayor	7,,,
endine-	where of terrois	a 96	ander anne.	113.
mes. 266.	estinguenda.	15. 下面	ies I rică 🛋	
pelerum [1	fraisives. Loren la		ne alcom	
peritia. 182.	minetionen ion A	- ▲	s colchant :	
	gli abiocerant.		Ci.	93 4.
r ordines				93:
o re so-	<u>Helgelantiae inc</u>			
867.	lae abiiciant termin	s Nor	dentification in	celes. 33%.
	tiones infinitiones	- Yes	cabcio mensi	4
tant g el				
nbas inci-	et Angli.		cion da.	
1 36 .	brfinitini Prin	is- Noc	tium maor	Vdo-
	run menenglishi in	- 224	n spatia la	
Males sacpe				
f-Hollando-	Infinition Prince		richark.	
L 819.	Borrelium, qui eq	ne- Nu	nernadi ratio	Scar-
_	copen patientar.			
- Polac sacre	copes persons.	~, , _	 , .	
1 906 11 /ma-	W angerogenaes i	er- a	commune of 1	Tanco-
l post n fina-	Wangeregenees in minutiones in facilities		comme d 1	7 000- 5.
Acipii prac-	minationes infiniti	7	ezanus d 1 1816.	5.
Ecipii prao - 738.	minationes infiniti rum abiicium.	72. Nu	ezanus el 1 um. meri fondi	s. dis-
Acipii prac-	ninationes infiniti rum abiicinut. Prisii oriente	72. Nu 180)	ezanus el 1 um. meri fondi	5.
Cipii prae- 738. uda truncata	ninationes infiniti rum abiicinut. Prisii oriente	72. Nu 180)	trans d 1 m. meri fauti 'enti.	5. d in- 617.
Acipii prao- 738. suda truncata aredebatur in-	ninationes infuiti run abiicinul. Prisii oriente truncant infuiti	72. Nu ples j	ezanus el 1 um. meri fansti 'ansti. ptine secunda	5. et in- 617. e ride-
Acipii prao- 738. unda truncata aredebatur in- ones. 168.	minationes infiniti rum abiicium. Prisii ariente truncant infiniti -ia et -a ia -i.	72. Number 1887.	exeum et 1 m. meri fausti 'ansti. ptine secundo vrun Prisis i	5. el in- 617. re cida- noisse.
Acipii prae- 738. unda truncata aredebatur in- ones. 168. maces olim ale-	minationes infiniti rum abiiciumi. Prinii arienti truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonna.	72. Nu 72. Nu 100 Nu 887. 6	ezonum et I um. meri fausti 'ansti. ptine seenuds erum Prisiis i Nuptiarum	5. el in- 617. e ridu- noisse. solem-
Acipii prae- 738. unda truncata aredebatur in- ones. 168. maces olim ale-	minationes infiniti rum abiiciumi. Prinii arienti truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonna.	72. Nu 72. Nu 100 Nu 887. 6	ezonum et I um. meri fausti 'ansti. ptine seenuds erum Prisiis i Nuptiarum	5. el in- 617. e ridu- noisse. solem-
Acipii prao- 738. suda truncata eredebatur in- ones. 168. maces olim alo- a Prisiis, ut	minationes infiniti rum abiicium. Prisii arienta truncant infiniti -ia et -a ia -i. Johnsonns. L eliditur ab Angli	72. Numles Number Numbe	exeum et 1 m. meri fausti 'ansti. ptine secundo vrun Prisis i	5. et in- 617. e vidu- invisec. solem- Prisios. 491,
fleipii prao- 738. mda truncata aredebatur in- ones. 168. maces olim alo- a Prissis, ut adhue mos est	minationes infiniti rum abilicium. Prisii ariente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonns. L. eliditur ab Angli Prisiis.	72. Nu des 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	exums et I un, meri fausti 'austi, ptine secunda erum Prisiis i Nuptiarum nia opud	5. et in- 617. e vidu- invisec. solem- Frisios. 491, 494, sq.
Meigii prac- 738. mada truncata erodebatur in- ones. 168. maces olim alo- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 948.	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisii arienta truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L. eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a	72. Number 73. Number 73. Number 73. Number 755. 15 dt 790. ppul 0	exonus et I um. meri fousti 'assti. ptine secunda urum Prisis i Nuptiarum via opul mulalar is	5. et in- 617. e vidu- invisee. solem- Prisios. 491, 494, eq. a apud
Meigii prao- 738. mada truncata eredebatur in- ones. 168. maces olim alo- a Prisiis, ut adhuc mos est nglia. 943.	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisii arienta truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L. eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a	72. Number 73. Number 73. Number 73. Number 755. 15 dt 790. ppul 0	exonus et I um. meri fousti 'assti. ptine secunda urum Prisis i Nuptiarum via opul mulalar is	5. et in- 617. e vidu- invisee. solem- Prisios. 491, 494, eq. a apud
Meipii prao- 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. maces olim alo- a Prisiis, ut adhue mos est uglia. 943. inm nomina ho-	minationes infiniti rum abilicium. Prisii ariente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonns. L. eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios.	72. Number 73. Number	esonum et I um. meri fausti ensti. ptine secunda urum Prisiis i Nuptiarum nia opud mulatur in Prisios Bore	5. et in- 617. ne vidu- noisse. solem- Prisios. 491, 494, sq. a opud cales et
Meipii prao- 738. mda truncata aredebatur in- ones. 168. maces olim alo- a Prisiis, ut adhuc mos est nglia. 948. tinm nomina ho- s. 23.	minationes infiniti rum abilicium. Prisii ariente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum	72. Number 73. Number 73. Number 73. Number 73. Number 730. Number	exemm et I um. meri famti 'aneti. ptime secunda urum Prisiarum via opud mutatur in Prisios Boro Anglos veteri	s. et in- 617. ne vidu- noisse. solem- Prision. 491, 494, sq. a opud vales et
fleipii prao- 738. mda truncata avelebatur in- ones. 168. praces olim ale- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 948. frum nomina ho- s. 25. maculum navium	minationes infiniti rum abilicium. Prisii oriente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L. eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despumatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum.	72. Number 72. Number 73. Number 730. 900. 900. 900. 900. 900. 900. 900. 9	esonum et I um. meri fausti ensti. ptine secunda urum Prisiis i Nuptiarum nia opud mulatur in Prisios Bore	s. et in- 617. ne vidu- invise. solem- Frisios. 491, 494, sq. s apud vales et 2. 184. mma in
fleipii prao- 738. mda truncata avelebatur in- ones. 168. praces olim ale- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 948. frum nomina ho- s. 25. maculum navium	minationes infiniti rum abilicium. Prisii ariente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum	72. Number 72. Number	exemm et I um. meri famti 'aneti. ptime secunda urum Prisiarum via opud mutatur in Prisios Boro Anglos veteri	s. et in- 617. ne vidu- noisse. solem- Prision. 491, 494, sq. a opud vales et
Meipii prao- 738. mada truncata aredebatur in- anes. 168. praces olim ale- a Frisiis, ut adhue mos est nglia. 943. imm nomina ho- s. 23. maculum navium s erat ad deztrum	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisii oriente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prision. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum s	72. Number 72. Number 72. Number 72. Number 72. Number 720. Number	essums et I um. meri fausti ensti. ptine secunda urum Prisits i Nuptiarum via opud mutatur in Prisios Boro Anglos veter rthodoxi. Beo eos.	s. et in- 617. se vidu- invise. solem- Frisios. 491, 494, sq. s apud vales et 2. 184. mma in 181.
Meipii prao- 738. mada truncata aredebatur in- anes. 168. pnaces olim ale- a Frisiis, ut adhuc mos est nglia. 943. tum nomina ho- s. 23. maculum navium s erat ad deztrum spis latus. 217.	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisii oriente trumeant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L. eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum erum. 30. 1	72. Number 73. Number 73. Number 73. Number 75. Number	essums et I um. meri famti austi. ptine secunda trum Prisits i Nuptiarum uis apud mutatur in Prisios Boro Anglos vetera ethodoxi, Seo eos. tfridan enous	s. et in- 617. er vide- invione. solem- Prision, 491, 494, eq. a opud cales et 2. 184. mms in 131.
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- anes. 168. punces olim ale- a Frisiis, ut adhuc mos est nglia. y43. tum nomina ho- snaculum navium a erat ad deztrum pis latus. 217. tus Jacobi filius. 452.	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisii oriente trumeant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L. eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum erum. 30. 1	72. Number 73. Number 73. Number 73. Number 75. Number	essums et I um. meri famti austi. ptine secunda trum Prisits i Nuptiarum uis apud mutatur in Prisios Boro Anglos vetera ethodoxi, Seo eos. tfridan enous	s. et in- 617. er vide- invione. solem- Prision, 491, 494, eq. a opud cales et 2. 184. mms in 131.
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- anes. 168. punces olim ale- a Frisiis, ut adhuc mos est nglia. y43. tum nomina ho- snaculum navium a erat ad deztrum pis latus. 217. tus Jacobi filius. 452.	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisii oriente trumeant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L. eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum erum. 30. 1	72. Number 73. Number 73. Number 73. Number 75. Number	essums et I um. meri famti austi. ptine secunda trum Prisits i Nuptiarum uis apud mutatur in Prisios Boro Anglos vetera ethodoxi, Seo eos. tfridan enous	s. et in- 617. er vide- invione. solem- Prision, 491, 494, eq. a opud cales et 2. 184. mms in 131.
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- anes. 168. maces olim ale- a Frisiis, at adhuc mos est nglia. imm nomina ho- s. 23. haculum navium serat ad dextrum pis latus. 217. tus Jacobi filius. 452.	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisis oriente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiss. Lactis despunatio a Prisione. Latrinae. Anglorum terum. Lecti Frisiorum s rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita leeti.	72. Number 72. Number 72. Number 72. Number 720. 990. On 909.	essums et I um. meri fausti phine secunda trum Prisits i Nuptiarum nia apud mutatur in Prisios Boro Anglos vetera rihodoxi, Seo cos. tfridus emeno vum symbolu rectionis.	et in- 617. e vide- moione. solem- Prision, 491, 494, sq. a spud cales et 2. 184. mma in 131. latur. 191, m resur-
Meipii prac- 738. mda truncata aredebatur in- anes. 168. pnaces olim ale- a Frisiis, ut adhue mos est nglia. 943. imm nomina ho- s. 23. maculum navium s erat ad deztrum gis latus. 217. intus Jacobi filius. 452. iliquidas evane-	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisis ariente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonun. L eliditur ab Angli Prisis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum s rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser	72. Number 72. Number 72. Number 72. Number 720. 900. 900. 000. 000. 000. 000. 000. 0	examm et I m. meri famti ensti. ptine secunda urum Prisits i Nuptiarum nia opud mutatur in Prisios Boro Anglos veter rthodoxi. Sec eos. tfridus emeno vum symbolu rectionis. Cur ovors	et in- 617. se vide- moisse. solem- Frisios. 491, 494, eq. a apud vales et va. 184. mma in 131. latur. 191, m resur- 71.
Meipii prac- 738. mda truncata aredebatur in- anes. 168. pnaces olim ale- a Frisiis, ut adhue mos est nglia. 943. imm nomina ho- s. 23. maculum navium s erat ad deztrum gis latus. 217. intus Jacobi filius. 452. iliquidas evane-	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisis ariente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonun. L eliditur ab Angli Prisis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum s rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser	72. Number 72. Number 72. Number 72. Number 720. 900. 900. 000. 000. 000. 000. 000. 0	examm et I m. meri famti ensti. ptine secunda urum Prisits i Nuptiarum nia opud mutatur in Prisios Boro Anglos veter rthodoxi. Sec eos. tfridus emeno vum symbolu rectionis. Cur ovors	et in- 617. se vide- moisse. solem- Frisios. 491, 494, eq. a apud vales et va. 184. mma in 131. latur. 191, m resur- 71.
Meipii prac- 738. mda truncata aredebatur in- anes. 168. pnaces olim ale- a Frisiis, ut adhue mos est nglia. 943. imm nomina ho- s. 23. maculum navium s erat ad deztrum gis latus. 217. intus Jacobi filius. 452. iliquidas evane-	minationes infiniti rum abiiciunt. Prisis ariente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonun. L eliditur ab Angli Prisis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum s rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser	72. Number 72. Number 72. Number 72. Number 720. 900. 900. 000. 000. 000. 000. 000. 0	examm et I m. meri famti ensti. ptine secunda urum Prisits i Nuptiarum nia opud mutatur in Prisios Boro Anglos veter rthodoxi. Sec eos. tfridus emeno vum symbolu rectionis. Cur ovors	et in- 617. se vide- moisse. solem- Frisios. 491, 494, eq. a apud vales et va. 184. mma in 131. latur. 191, m resur- 71.
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim alo- a Prisiis, ut adhuc mos est nglia. 948. imm nomina ho- snaculum navium a erat ad deztrum gis latus. 217. stus Jacobi filius. 452. it liquidas evane- d. 585. ilingua Latina = lermanorum g vel k. 268.	minationes infiniti rum abiliciumi. Prisii ariculi truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum s rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Loges Prisicae ser a Magnatibus su alecto.	72. Number 172. Nu	meri famili mati. ptine secunda srum Prisis i Nuptiarum via apul mutatur in Prisios Boro Anglos vetera rthodoxi. Res cos. thidus emena vum symbolu rectionis. Cur ovoru mina confrin atronymica.	et in- 617. e vide- moione. solem- Prision. 491, 494, eq. a spud cales et 2. 184. mma in 131. latur. 191. m resur- 71. im puta- gi soleant. 71. Nomina
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim alo- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 943. inm nomina ho- s. 943. inm nomina ho- s. 945. intus Jacobi filius. 452. it liquidas evane- d. liquidas evane- d. liquidas evane- d. lingua Latina = lermanorum g vel k. 268. sen. Guilielmus van	minationes infiniti rum abiliciumi. Prisii ariculi truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum s rum. 30, 1 Straminis mer sub enleita leeti. Loges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali	72. Number 72. Number	meri famti 'anti. ptine secunda srum Prisita Nuptiarum via apul mutatur in Prisita Prisita Anglos vetera rthodoxi. Sec cos. tfridus emeno vum symbolu rectionis. Cur ovoru atronymica. propria vet	et in- 617. ne vidu- noisse. solem- Frision. 491, 494, sq. a opud cales et n. 184. mma in 131. latur. 191, m resur- 71. sm puta- gi soleant. 71. Nomina tustissima
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim alo- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 943. inm nomina ho- s. 23. maculum navium a erat ad deztrum pis latus. 217. itus Jacobi filius. 452. it liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188. liquidas evano- d. 188.	minationes infiniti rum abilicium. Prisis ariente truncant infiniti -in et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum s rum. 30, 1 Straminis meri sub entita lecti. Leges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis.	72. Number 72. Number	meri famti 'anti. ptine secunda rum Prisita Nuptiarum via apul mutatur in Prisita Prisita Anglos vetera rthodoxi. Sec cos. tfridus emeno vum symbolu rectionis. Cur ovoru miar confrin atronymica. propria vet apud Anglo	et in- 617. ne vidu- noisee. solem- Frision. 491, 494, sq. a opud cales et n. 184. mma in 131. latur. 191, m resur- 71. sm puta- gi soleant. 71. Nomina tustissima tustissima tustissima tustissima tustissima tustissima tustissima tustissima
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim alo- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 943. inm nomina ho- s. 943. inm nomina ho- s. 945. intus Jacobi filius. 452. it liquidas evane- d. liquidas evane- d. liquidas evane- d. lingua Latina = lermanorum g vel k. 268. sen. Guilielmus van	minationes infiniti rum abiliciumi. Prisii ariculi truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum s rum. 30, 1 Straminis mer sub enleita leeti. Loges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali	72. Number 72. Number	meri famti 'anti. ptine secunda rum Prisita Nuptiarum via apul mutatur in Prisita Prisita Anglos vetera rthodoxi. Sec cos. tfridus emeno vum symbolu rectionis. Cur ovoru miar confrin atronymica. propria vet apud Anglo	et in- 617. ne vidu- noisee. solem- Frision. 491, 494, sq. a opud cales et n. 184. mma in 131. latur. 191, m resur- 71. sm puta- gi soleant. 71. Nomina tustissima tustissima tustissima tustissima tustissima tustissima tustissima tustissima
Meipii prac 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim alo- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 943. inum nomina ho- s. 943. inum nomina ko- s. 135. haculum navium s erat ad dextrum pis latus. 217. intu Jacobi filius. 452. il liquidas evano- il. iquidas evano- il liquidas	minationes infiniti rum abilicium. Prisii ariente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum a rum. 30, 1 Straminis mer sub eulcita lecti. Leges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis. Luxuria Prisiorum	72. Number 72. Number	meri famti 'anti. ptine secunda rum Prisita Nuptiarum via apud mutatur in Prisita Prisita Anglos vetera rthodoxi. Sec cos. tfridus emeno vum symbolu rectionis. Cur ovoru misa confrin atronymica. propria vet apud Anglo raverunt in	et in- 617. ne vidu- moisse. solem- Prision. 491, 494, sq. a opud cales et n. 184. muma in 181. latur. 191, m resur- 71, im puta- gi soleant. 71. Nomina uslissima ne perdu- patrony-
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim ale- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 943. imm nomina ho- s. 943. imm nomina ho- s. 182. imm nomina ho- s. 182. imm nomina ho- s. 183. imm nomina ho- s. 184. imm nomina ho- s. 185. imm nomina ho- s. 185. imgua Jacobi filius. 187. imgua Latina = lermanorum g vel k. 188. imgua Latina = lermanor	minationes infiniti rum abilicium. Prisii ariente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonun. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisioa. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum a rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis. Luxuria Prisiorum culo XVII ineu	72. Number 172. Nu	men familianti. meri famili meti. ptine secunda rum Prisios secunda mulatur in Prisios Bore Anglos vetere rthodoxi. Beo cos. tiridus emene vum symbolu rectionis. Cur ovoru mina confria atronymia propria vet apud Anglo raverunt in micis.	et in- 617. se vidu- mine. solem- Frisios. 491, 494, sq. 2 opud cales et 2. 184. mma in 131. latur. 191. m resur- 71. im puta- gi soleant. 71. Nomina nstissima se perdu- patrony- 898-
Meipii prac 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim ale- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 943. imm nomina ho- s. 943. imm nomina ho- s. 945. imm serat ad dextrum pis latus. 917. intus Jacobi filius. 452. iliquidas evane- il liquidas evane- liquidas evane- liquidas evane- il liquidas evane- il liquidas evane- il liquidas evane- liquidas evane- il liqu	minationes infiniti rum abiiciumi. Prisii oriente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum (rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis. Luxuria Prisiorum culo XVII ineu Lymphaea lotus.	72. Number 172. Nu	meni famii meni famii meni famii meni famii ptine secunda rum Prisise Nuptiarum mulatur in Prisise Bore Anglos vetere rthodoxi. Sec eos. tiridus emene vum symbolu rectionis. Cur ovoru mina confrin atronymica propria vet apud Anglo racerunt in micis. es dexter fa	et in- 617. e vidu- misse. solem- Frisios. 491, 494, sq. a spud vales et va. 184. mma in 181. latur. 191. m resur- 71. cm puta- gi soleant. 71. Nomina nustissima se perdu- patrony- 898- uetus. 194.
Meipii prac 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim ale- a Prisiis, ut adhue mos est nglia. 943. imm nomina ho- s. 943. imm nomina ho- s. 945. imm serat ad dextrum pis latus. 917. intus Jacobi filius. 452. iliquidas evane- il liquidas evane- liquidas evane- liquidas evane- il liquidas evane- il liquidas evane- il liquidas evane- liquidas evane- il liqu	minationes infiniti rum abiiciumi. Prisii oriente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum (rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis. Luxuria Prisiorum culo XVII ineu Lymphaea lotus.	72. Number 172. Nu	meni famii meni famii meni famii meni famii ptine secunda rum Prisise Nuptiarum mulatur in Prisise Bore Anglos vetere rthodoxi. Sec eos. tiridus emene vum symbolu rectionis. Cur ovoru mina confrin atronymica propria vet apud Anglo racerunt in micis. es dexter fa	et in- 617. e vidu- misse. solem- Frisios. 491, 494, sq. a spud vales et va. 184. mma in 181. latur. 191. m resur- 71. cm puta- gi soleant. 71. Nomina nustissima se perdu- patrony- 898- uetus. 194.
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim ale- a Frisiis, ut adhue mos est nglia. 943. hum nomina ho- 2. 23. maculum navium s erat ad dextrum mis latus. 217. htus Jacobi filius. 452. himmaorum yel k. 268. hermanorum yel k.	minationes infiniti rum abiiciumi. Prisii oriente irumeant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despumatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum (rum. 30,) Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis. Luxuria Prisiorum culo XVII ineu Lymphaea lotus. Maccumenses pr	72. Number 172. Number 172. Number 172. Number 1720. Pull 43. Pull	meri famili meri famili meri famili meti. ptine secunda rum Prisios secunda mulatur in Prisios Bore Anglos vetere rthodoxi. Sec cos. tiridus emene vum symbolu rectionis. Cur ovoru mina confria atronymia propria vet apud Anglo raverunt in micis. ces dezter fa: chaseolis oblo	et in- 617. se vidu- misse. solem- Frisios. 491, 494, sq. 2 opud cales et 2. 184. mma in 131. latur. 191. m resur- 71. im puta- gi soleant. 71. Nomina nustissima se perdu- patrony- 898- uetus. ngis Fri-
Meipii prac 738. mada truncata avedebatur in- ones. 168. maces olim ale- a Frisiis, ut adhue mos est nglia. 943. maculum navium s erat ad deztrum gis latus. 217. tus Jacobi filius. 452. tiugua Latina = Bermanorum g vel k. 268. mn. Guilielmus van Haren cognomine it intsje. 222. atus liquoris inebri- intis tectis verbis a votatoribus significari volet. 742.	minationes infiniti rum abiiciumi. Prisis oriente truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonum. L eliditur ab Angli Prisis. Lactis despumatio a Prisiso. Latrinne Anglorum terum. So, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Frisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis. Luxuria Frisiorum culo XVII ineu Lymphaea lotus. Maccumenses pr tiant dj pro d.	72. Number 172. Nu	men fausti men fausti men fausti men fausti men fausti prine secunda rum Prisiis i Nuptiarum mis apud mulatur in Prisios Bore Anglos vetere rehodoxi. Sec eos. thridus emene vum symbolu rectionis. Cur ovoru mina confrin atronymica. propria vet apud Anglo raverunt in micis. es dester fa Phaseolis oblo sii fere se	et in- 617. e vide- moisse. solem- Frisios. 491, 494, eq. 2 apud vales et 2. 184. mma in 131. latur. 191. m resur- 71. m puta- gi soleant. 71. Nomina is perdu- patrony- 898- metus. mgis Fri- s alsbant
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim ale- a Prisiis, ut adhuc mos est nglia. 948. imm nomina ho- 3maculum navium a erat ad deztrum pis latus. 217. imus Jacobi filius. 452. it liquidas evane- it liquidas e	minationes infiniti rum abiliciumi. Prisii ariculi truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum a rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis. Luxuria Prisiorum culo XVII ineu Lymphaea lotus. Maccumenses pr tiant di pro d. Maii mensis dies	72. Number 172. Nu	meri famili meri famili meri famili meti. ptine secunda rum Prisios secunda mulatur in Prisios Bore Anglos vetere rthodoxi. Sec cos. tiridus emene vum symbolu rectionis. Cur ovoru mina confria atronymia propria vet apud Anglo raverunt in micis. ces dezter fa: chaseolis oblo	et in- 617. e vide- moisse. solem- Frisios. 491, 494, eq. a spud vales et val. 184. mma in 131. latur. 191. m resur- 71. sm puta- gi soleant. 71. Nomina ustissima va perdu- patrony- 898- ustus. 194. ngie Fri- s alebant ma in-
Meipii prac- 738. mada truncata aredebatur in- ones. 168. praces olim ale- a Prisiis, ut adhuc mos est nglia. 948. imm nomina ho- 3maculum navium a erat ad deztrum pis latus. 217. imus Jacobi filius. 452. it liquidas evane- it liquidas e	minationes infiniti rum abiliciumi. Prisii ariculi truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum a rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis. Luxuria Prisiorum culo XVII ineu Lymphaea lotus. Maccumenses pr tiant di pro d. Maii mensis dies	72. Number 172. Nu	men fausti men fausti men fausti men fausti men fausti prine secunda rum Prisiis i Nuptiarum mis apud mulatur in Prisios Bore Anglos vetere rehodoxi. Sec eos. thridus emene vum symbolu rectionis. Cur ovoru mina confrin atronymica. propria vet apud Anglo raverunt in micis. es dester fa Phaseolis oblo sii fere se	et in- 617. e vide- moisse. solem- Frisios. 491, 494, eq. 2 apud vales et 2. 184. mma in 131. latur. 191. m resur- 71. m puta- gi soleant. 71. Nomina is perdu- patrony- 898- metus. mgis Fri- s alsbant
Meipii prac 738. mada truncata avedebatur in- ones. 168. maces olim ale- a Frisiis, ut adhue mos est nglia. 943. maculum navium s erat ad deztrum gis latus. 217. tus Jacobi filius. 452. tiugua Latina = Bermanorum g vel k. 268. mn. Guilielmus van Haren cognomine it intsje. 222. atus liquoris inebri- intis tectis verbis a votatoribus significari volet. 742.	minationes infiniti rum abiliciumi. Prisii ariculi truncant infiniti -ia et -a in -i. Johnsonus. L eliditur ab Angli Prisiis. Lactis despunatio a Prisios. Latrinae Anglorum terum. Lecti Prisiorum a rum. 30, 1 Straminis mer sub culcita lecti. Leges Prisicae ser a Magnatibus su alecto. Lividus color mali nis. Luxuria Prisiorum culo XVII ineu Lymphaea lotus. Maccumenses pr tiant di pro d. Maii mensis dies	72. Number 73. Number 73. Number 73. Number 730. Number 730. Outlier 7	meri famili mati mati mati mati mati ptine secunda serum Prisis i Nuptiarum via apud mutatur in Prisios Boro Anglos vetera rthodoxi. Reo cos. thridus emena vum symbolu rectionis. Cur ovoru mina confriu atronymica. propria vet apud Anglo racerunt in micis. ce dexter fai chascolis oblo sii fere se and	et in- 617. e vide- moisse. solem- Frisios. 491, 494, eq. a spud vales et val. 184. mma in 131. latur. 191. m resur- 71. sm puta- gi soleant. 71. Nomina ustissima va perdu- patrony- 898- ustus. 194. ngie Fri- s alebant ma in-

INDEX RERUM.

Ag a Frisiis et Anglis	Avibus nomina propria	Christbaum. 204
mutatur in ai. 861.	tribuuntur ab Anglis. 74.	Christbaum. 204 Ciconiae. 9, 928
Agricultura a Gallis et	B et w commulantur. 201.	Cisternae Frisiorum. 162
Alemannis in nullo	b transit in p. 416.	Cochlearia natalia apud
honore habita. 556.	Baccarum nomina apud	Frisios et Anglos. 229
Anates. Qua ratione in	Anglos et Frisios. 161.	Coitus animalium. Qui-
Anglia et Frisia ca-	Balteis argenteis muli-	bus vocabulis eum
piantur. 877, sq.	eres Frisicae cinge-	Frisii significent. 639
Angli. Eorum lingua	bantur. 203.	Comparativi formati a
magis magisque a ma-	Bibere. Frisii in sym-	comparativis. 847
iorum lingua recedit. 783.	posiis ex uno eodem-	Computandi ratio an-
Eorum lingua an-	que poculo bibebant. 518.	tiqua. 796
tiqua a Frisica non	Biltanus ager iniuria	Consanguinitatis gra-
tam pronuntiatione	occupatus ab Alberto	dus computabantur
vocabulorum differt	Saxoniae duce. 296.	kumani corporis mem-
quam ratione, qua ea	Biltanorum ingenium. 296.	bris. 15
litteris exprimuntur. 578.	Bolswardensium dia-	Diabolus exercet artem
Incolae regionum	lectus. 452.	furnariam. Oredeba-
Cantii, Sussex et Hamp-	Brittannia. Cur Frisii,	tur fugari merda hu-
shire et in genere Angli	Saxones et Angli tum	manu. 864.
australes ore et inge-	enixe petiverint Brit-	Mulieres ex concu-
nio magis referent	tanniam 785	bitu cum eo credeban-
Prisios quam caeteri	tanniam. 785. Butirum. 570, sq.	tur parere liberos
Angli Germanicae	Eius pretium. 574.	membris vitiosis. 270
stirpis. 931.	Cadavera apud Frisios	Diaeresis ut in borrough
Unde eorum nomen	conduntur pedibus in	pro burch frequens
derivandum sit. 104.	orientem versis. 125.	apud Anglos et Fri-
Aprilis mensis. Unde or-	Cadavera puerpe-	sios Boreales. 226
tum sit quod Calendis	rarum et aqua suffo-	Dianthus caryophyllus
Aprilibus alios ludi-	catorum in Frisia	flos in Frisia magni
brio solemus habere. 110.	manibus portantur,	aestimatus. 17
Aqua calida lavabant	cueterorum humeris. 253.	Dierum nomina Frisica. 684
veleres Frieii. 146.	Collocabantur in	Digitorum nomina Fri-
Arbor. Fabella infantes	stramine apud Fri-	sica. 79, 894
arboribus nasci. 204.	sios. 321.	Diminutivae formae
Fabella genus hu-	Cantii incolae. 888.	desunt Hindelopensi-
manum arboribus esse	Capillorum cultus quo	bus ut Frisiis veteribus
ortum. 191.	olim mulieres Frisi-	et Anglosaxonibus. 535
Cur arborum ple-	cae utebantur. 306.	Eg a Frisiis et Anglis
rarumque genus sit		mutatur in ei et ey. 86]
femininum. 204.	Capuli sepulchrales. 624. Caseus. 570.	Equi bellici Frisicae
Vocabula Germani-	Castrandi et incantandi	stirpis in medii aevi
	l	carminibus. 78
ca arborem designan-	notio coniuncla inest quibusdam vocabulis. 468.	Exequiarum phanias-
tia significant quercum 203.	Ch. 584.	mata. 260, 821
Australe latus templi	Chauci. Derivatio no-	Exequiae Frisiorum. 265
boni ominis, septen- trionals mali, 126.	minis. 104.	
trionale mali. 126.	minis. 104.	Fabis sortiustur Frisii. 209

Fenestrarum opercula. 394.	nomina dabant in-	sarcinis repetita. 158.
Flandri lingua propio-	fantibus nondum na-	Mortuorum animae per
res Anglis, quam	tis. 822.	Helderi fretum in
Brabanti et Hollandi. 443.	Eorum colonia in	Anglium transveki
Veleres Flandri	insula Campensi. 711.	credebantur. 457.
olim contermini fue-	Hordeo potiesimum Ger-	Natalis dies. Sellae alli-
runt Frisiis Austra-	mani utebantur. 184.	gatur is cuius dies
libus. 611.	Hunnebedden. Infantes	natalis celebratur. 302.
Franci quae Francice	ex iis nasci pueris per-	Neerlandicae linguae
cogitabant verbis Bar-	suadetur. 204.	pronuntiatio. 856.
baro-Latinis signifi-	Incendia. Saeculo XV	Neerlandicae voces
cabant. 807.	Frisiis fere omnia in-	depravatae apud Fri-
Derivatio nominis. 101.	strumenta in promptu	sios Boreales. 134.
Frisii lingua et moribus	erant, quibus hodie	Nivis flocci magni ap-
medii inter Scandina-	utimur ad incendia	pellantur anus. 119.
vos et Germanos. 266.	extinguenda. 187.	Nobiles Frisii olim non
Frisiorum veterum	Infinitivus. Eorum ter-	minus literarum slu-
longissima pueritia. 182.	minationem -ian An-	dia colebant quam
In quatuor ordines	gli abiccerunt. 887.	<i>\alignalli \lambda \lambd</i>
distincti pro re fa-	Helgolandiae inco-	Nobilitas. 938.
miliari. 867.	lae abiiciunt termina-	Northumbriae incolae. 888.
		Novembris mensis duo-
Non mutant g et	tiones infinitivorum ut Anoli. 322.	decimus dies. 82.
k ubi syllabas inci- piunt. 136.		Noctium numero Vele-
piunt. 136. Frisii occidentales saepe	Infinitivi Frisio-	
mulant & Hollando-	rum monosyllabi in n. 329.	res spatia temporis finiebant. 137, 635.
	Infinitivi Frisiorum	Numerandi ratio Scan-
77 4 44	Borealium, qui apo-	
frisii urbicolae saepe	copen patiuntur. 582, sq.	dinavorum, Anglo- saxonum et Franco-
addunt d post n fina-	Wangerogenses ter-	
lem participii pras-	minationes infinitivo-	Tum. 0.
teriti. 738.	rum abiiciunt. 72.	Numeri fausti et in-
Gallina cauda truncata	Prisii orientales	Junion
arcere credebatur in-	truncant infinitivos	Nuptiae secundae vidu-
cantationes. 168.	-ia et -a in -i. 887.	arum Fristis invisae.
Galli pugnaces olim ale-	Johnsonus. 88.	Nuptiarum solem-
bantur a Frisiis, ut	L eliditur ab Anglis et	nia apud Frisios. 491,
hodie adhuc mos est	Frisiis. 790.	494, sq.
in Anglia. 943.	Lactis despumatio apud Frisios. 43.	O mutatur in a apud
Genitalium nomina ho-	Frisios. 43.	Frisios Boreales et
nesta. 23.	Latrinae Anglorum ve-	Anglos veteres. 134.
Gubernaculum navium	<i>terum.</i> 309.	Orthodoxi. Scomma in
olim erat ad dextrum	Lecti Frisiorum vete-	608. 131.
puppis latus. 217.	rum. 30, 195, 197.	Otfridus emendatur. 191.
Gysbertus Jacobi filius. 452.	Straminis mergites	Ovum symbolum resur-
h ante liquidas evane-	sub culcila lecti. 419.	rectionis. 71.
ecit. 585.	Leges Frisicae scriptae	Cur ovorum puta-
h in lingua Latina =	a Magnatibus sua di-	mina confringi soleant. 71.
Germanorum g vel k. 268.	alecto. 308.	Patronymica. Nomina
Haren. Guilielmus van	Lividus color mali omi-	propria veluslissima
Haren cognomine it	_ nis 381,	apud Anglos perdu-
kintsje. 222.	Luxuria Frisiorum sae-	raverunt in patrony-
haustus liquoris inebri-	culo XVII ineunte. 386.	micis. 898.
antis <i>tectis verbis a</i>	Lymphaea lotus. 980.	Pes dexter faustus. 194.
potatoribus significari	Maccumenses pronun-	Phaseolis oblongis Fri-
solet. 742.	tiant di pro d. 675.	sii fere se alebant
Hindelopensium usus	Maii mensis dies duo-	ante terrae poma in-
quidam. 124.	decimus. 82.	troducta. 207.
Hindelopenses olim	Meretricum <i>nomina a</i>	Poculum sinistroreum

1044

circumfertur. 518.	1
Podex. A podice qui-	ĺ
dam flores et quae-	
dam poma nomina	Sc
duxerunt. 24.	
Pontes. 488.	
Praepositiones binae	
conglutinatae. 134.	Sc
Prandia sepulcralia. 14.	
Propria nomina locorum	
derivata a virorum	Se
nominibus propriis. 452.	Se
Ratio. Quomodo Frisii	١.
rustici olim rationes	
subduxerint. 557.	Se
Receptacula magna	
aquae dulcis in agris	Se
Frisiorum. 130.	Sh
Saenredamenses in ret	_
elidunt s. 413.	Sp
Sagae in ovorum puta-	۰.
minious quoquoversus	St
navigare credebantur. 882.	
Salis usus in quibusdam	ans.
caeremoniis. 44.	Th
Sambucus arbor sacra. 902.	
Saxones. 104.	
Distinguendi Saxo-	
nes littorales ab iis,	
qui regionem interio-	
rem kabitant. 104.	

•	
Saxones littorales a	
Frisiis multa voca-	
bula mutuati sunt. 63	
	•
Scamnum antiquitus	
loco mensae erat. 176	•
Frisii iis domi non	
utebantur. 177	•
Scotia. Agri Scotorum	
in porcas divisi sunt,	
ut Frisiorum. 891	
Secale. Panis ex secali. 478	
Secunda persona sin-	
gularis et plura-	
lis. 719	_
Septentrio plaga male	•
ominata. 127	
Sepulchrales lapides. 460	•
Observating amiliar	•
Shakespearius explica-	
tur. 24	•
Spurii liberi quasi in	
cortice concepti. 191	•
Stramen. Qui domum	
mutat in ea lecti stra-	
men relinquit. 197	
Th integra mansit apud	
incolas insularum	
Wangeroog, For et	
Amrum. 587.	
Apud Moringenses	
multa vestigia verae	
11 507	

Th varie pronuntiatur	,
ab Anglis.	533.
Toddius.	88.
Tredecim numerus Di-	,
abolicus.	165.
Ursus = leo Germano-	
rum.	211.
Vanelli nidus quatuor	
ovis constat.	69.
Ventorum nomina apud	•
Frisios el Anglosa-	
xones.	126.
Verba derivata a par-	•
tibus corporis.	13 8.
Verba activa aegri	•
tudinem notantia a	;
Frisiis vertuntur in	:
impersonalia.	17.
Verba a nominibu	3
propriis derivats.	8.
Vexillum Frisiae.	980.
W a Frisiis veteribus	
efferebatur ut kodie	,
ab Anglis.	273.
Westfalii messores.	
Scomma in eos.	849.
Worcumenses e ante r	
saepe mulant in a.	908.
Zevenwouden. Incolae	
huius pagi af pro-	
mandiand an	190

